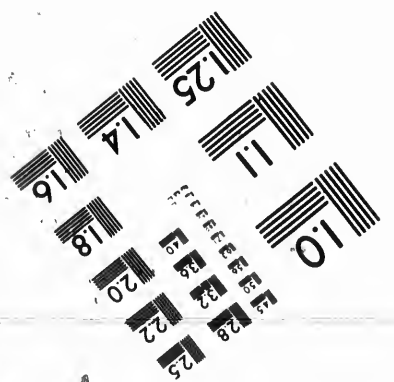
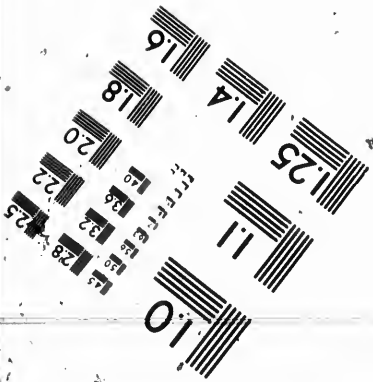
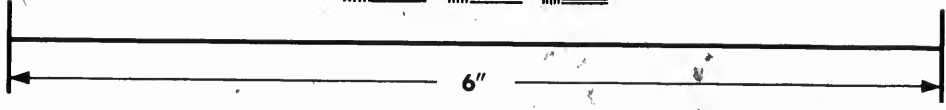
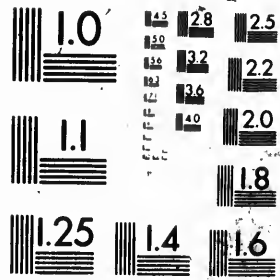

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

**CIHM
Microfiche
Series
(Monographs)**

**ICMH
Collection de
microfiches
(monographies)**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1991

Technical and Bibliographic Notes / Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- Coloured covers/
Couverture de couleur
- Covers damaged/
Couverture endommagée
- Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée
- Cover title missing/
Le titre de couverture manque
- Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur
- Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur
- Bound with other material/
Relié avec d'autres documents
- Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distorsion le long de la marge intérieure
- Blank leaves added during restoration may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.

- Coloured pages/
Pages de couleur
 - Pages damaged/
Pages endommagées
 - Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées
 - Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées
 - Pages detached/
Pages détachées
 - Showthrough/
Transparence
 - Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression
 - Continuous pagination/
Pagination continue
 - Includes index(es)/
Comprend un (des) index
- Title on header taken from: /
Le titre de l'en-tête provient:
- Title page of issue/
Page de titre de la livraison
 - Caption of issue/
Titre de départ de la livraison
 - Masthead/
Générique (périodiques) de la livraison

Additional comments: / Various pagings.
Commentaires supplémentaires:

This item is filmed at the reduction ratio checked below /
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	14X	18X	22X	26X	30X
☐	☐	☐	☒	☐	☐
12X	16X	20X	24X	28X	32X

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

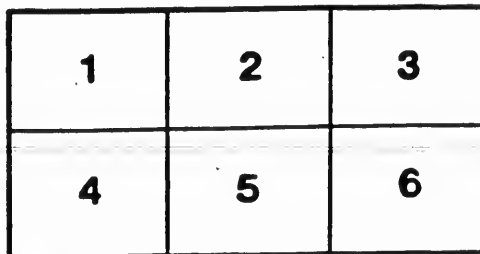
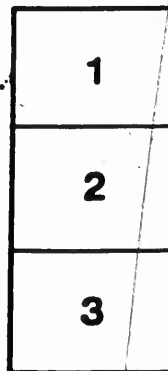
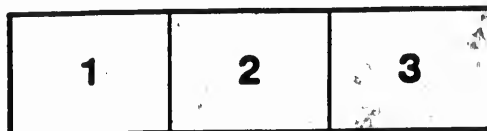
Société du Musée
du Séminaire de Québec

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol \rightarrow (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Société du Musée
du Séminaire de Québec

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole \rightarrow signifie "A SUIVRE"; le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

BREVIARIUM

ROMANUM.

VENIT PARISIIS

APUD BIBLIOPOLAS CATHOLICOS,

LITURGÆ ROMANÆ EDITORES,

BÉDELET, via dicta *des Grands-Augustins*, 20.

CAMUS, via dicta *Cassette*, 20.

DEVARENNE, via dicta *du Faubourg-Saint-Honore*, 14.

GAUME FRATRES, via dicta *Cassette*, 4.

L. F. HIVERT, ad ripam *Sequânæ*, vulgò *Quai des Augustins*, 33.

ADRIANUM LE CLERE ET SOC., via dicta *Cassette*, 29.

JACOBUM LECOFFRE ET SOC., via dicta *du Vieux-Colombier*, 29.

LE HUBY, via dicta *de Seine*, 53.

J. LEROUX ET JOUBY, via dicta *des Grands-Augustins*, 7.

L. MAISON, via dicta *Christine*, 3.

AUG. VATON, via dicta *du Bar*, 50.

WAHLE, via dicta *Cassette*, 6.

EX TYPIS ADRIANI LE CLERE ET SOC.,
SS. DD. PAPÆ ET DD. ARCHIEPISCOPI PARIENSIS TYPOGRAPHORUM,
via dicta *Cassette*, 29.

23

BREVIARIUM

ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM,

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII ET URBANI VIII

AUCTORITATE RECOGNITUM,

CUM OFFICIIS SANCTORUM

SUMMISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS HIEMALIS.

PARISIIS.

SUMPTIBUS SOCIETATIS BIBLIOPOLARUM CATHOLICORUM

LITURGIE ROMANÆ EDITORUM.

M DCCC L.

QUEBEC,

BOSSANGE, MOREL ET Cie.

COS,

e, 14.

Augustins, 33.

29.

Colombier, 29.

stins, 7.

GRAPHORUM,

Quod
ex
in
per
me
Re
nis
aut
defi
ma
tis
run
a F
com
con
Rom
qui
for
Epi
cult
Ecc
cor
vari
tuer
per
nun
qua
Papa
Patri
ex ip
sac
prae
cilio
ram
judic
ipsis
neis
etiam
ret h
etiam
tate
jus r
cogni
bilim
grave
remo

nihil omisisse : opus probavimus, et Romæ imprimi, impressumque divulgari
Jussimus. Itaque ut divini hujus Operis effectus re ipsa consequatur, auctori-
tate præsentium, tollimus in primis et abolemus Breviarium novum a Fran-
cisco Cardinale prædicto editum, et in quacumque Ecclesia, Monasterio, Con-
ventu, Ordine, Militia, et loco virorum et mulierum, etiam exempto, tam a
primæva institutione, quam aliter ab hac Sede permissum : Ac etiam abole-
mus quacumque alia Breviaria, vel antiquiora, vel quovis privilegio munita,
vel ab Episcopis in suis Diocæsihus pervulgata, omnemque illorum usum de
omnibus orbis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et lo-
cis virorum et mulierum, etiam exemptis, in quibus alias Officium divinum
Romanæ Ecclesiæ ritu dici consuevit, aut debet : illis tamen exceptis, quæ ab
ipsa primæ institutione, a Sede Apostolica approbata, vel consuetudine, quæ,
vel ipsa institutio, ducentos annos antecedit, ab aliis certis Breviariis usa fuisse
constiterit : quibus ut inveteratum illud Jus dicendi et psallendi suum Officium
non adimimus, sic eisdem, si forte hoc nostrum, quod modo pervulgatum est,
magis placeat, dummodo Episcopus, et universum Capitulum in eo consentiant,
ut id in Choro dicere et psallere possint, permittimus. Omnes vero, et
quascumque Apostolicas et alias permissiones ac consuetudines, et statuta
etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia firmitate munita, necnon
privilegia, licentias, et indulta precandi et psallendi, tam in Choro, quam extra
illum, more et ritu Breviariorum sic suppressorum, prædictis Ecclesiis, Mo-
nasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis, necnon S. R. E. Cardinalibus,
Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et aliis Ecclesiarum
Prælati, ceterisque omnibus et singulis personis Ecclesiasticis secularibus et
regularibus, utriusque sexus, quacumque causa concessa, approbata, et inno-
vata, quibuscumque concepta formulis, ac decretis, et clausulis roborata, om-
nino revocamus : volumusque illa omnia vim et effectum de cetero non ha-
bere. Omnia itaque alio usu quibuslibet, ut dictum est, interdictum, hoc nostrum
Breviarium, ac precandi psallendique formulam in omnibus universis orbis
Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et locis etiam exemptis, in quibus Officium
ex more et ritu dicte Romanæ Ecclesiæ dici debet, aut consuevit, salva præ-
dicta institutione, vel consuetudine prædictos ducentos annos superante, præ-
cipimus observari. Statuentes Breviarium ipsum nullo unquam tempore vel
totum, vel ex parte mutandum, vel ei aliquid addendum, vel omnino detrahen-
dum esse : ac quoscumque, qui Horas Canonicas ex more et ritu ipsius Ro-
manæ Ecclesiæ, jure vel consuetudine dicere vel psallere debent, propositis
pœnis per Canonicas sanctiones constitutis in eos, qui divinum Officium quoti-
die non dixerint, ad dicendum et psallendum posthac in perpetuum Horas ipsas
diurnas et nocturnas, ex hujus Romani Breviarii præscripto et ratione om-
nino teneri : neminemque ex iis, quibus hoc dicendi psallendique munus nec-
essario impositum est, nisi hac sola formula satisfacere posse. Juhemus igitur,
omnes et singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, et ceteros
Ecclesiarum Prælatos, ut omissis quæ sic suppressimus et abolevimus, ceteris
omnibus etiam privatim per eos constitutis, Breviarium hoc in suis quisque
Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, diocæsihus, et locis
prædictis, introducant : et tam ipsi, quam ceteri omnes presbyteri, et clerici,
sæculares et regulares, utriusque sexus, nec non milites et exempti, quibus
Officium dicendi et psallendi quomodocumque, sicut prædicitur, injunctum
est, ut ex hujus nostri Breviarii formula, tam in Choro, quam extra illum, di-
cere et psallere procurent. Quod vero in Rubricis nostri hujus Officii præscri-
bitur, quibus diebus Officium beatæ Mariæ semper virginis, et Defunctorum,
item Septem Psalmos Pœnitentiales, et Graduales dici ac psalli oporteat : Nos
propter varia hujus vitæ negotia, multorum occupationibus indulgentes, pec-
cati quidem periculum ab ea præscriptione removendum duximus; verum de-
bito providentiæ pastoralis admoniti, omnes vehementer in Domino cohortamur,
ut remissionem nostram, quantum fieri poterit, sua devotione ac dili-
gentia præcurrentes, illis etiam precibus, suffragiis, et laudibus, suæ et alio-
rum saluti consulere studeant. Atque ut fidelium voluntas ac studium magis
etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentis Dei misericordiam,
beatorumque Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omni-
bus, qui illis ipsis diebus, in Rubricis præfinitis, beatæ Mariæ, vel Defuncto-

ru
Gr
co
qu
ve
cel
nil
lor
car
cer
pra
ult
liu
len
lps
Pra
abs
loc
Sed
ben
sari
exp
qui
sen
nos
stat
inu
nte
rum
D
time

A
d
ctis
terti
vas
camp
spati
Joan

rum Officium dixerint, toties centum dies, qui vero Septem Psalmos, vel Graduales, quinquaginta, de Injuncta ipsis penitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine præjudicio sanctæ consuetudinis illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum beate Mariæ semper virginis in Choro dici consueverat, ita ut in prædictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis et sancta consuetudo celebrandi more solito prædictum Officium. Ceterum, ut præsentis litteræ omnibus pleni innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, et Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumusque, et Apostolica auctoritate decernimus, quod post hujusmodi publicationem, et Apostolica auctoritate decernentes, statim lapso mense: reliqui vero, qui intra montes, tribus: et qui ultra ubique locorum degunt, sex mensibus excursis, vel cum primum venalium hujus Breviarii voluminum facultatem habuerint, ad precandum et psallendum juxta illius ritum, tam in Choro, quam extra illum, maneant obligati. Ipsarum autem litterarum exempla manu Notarii publici, et sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici, aut illius curiæ obsignata, vel etiam ipsis voluminibus absque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eandem ubique locorum fidem faciant, quam ipsæ præsentis, si essent exhibitæ vel ostensæ: Sed ut Breviarium ipsum ubique inviolatum et incorruptum habeatur: prohibemus, ne alibi usquam in toto orbe, sine nostra, vel specialis ad id Commissarii Apostolici, in singulis Christiani orbis regnis et provinciis deputandi, expressa licentia imprimatur, proponatur, vel recipiatur. Quoscumque vero, qui illud secus impresserint, proposerint vel receperint, excommunicationis sententia eo ipso innodamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ ablationis, abolitionis, permissionis, revocationis, jussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati, decreti, relaxationis, cohortationis, prohibitionis, innodationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Domin. MDLXVIII, septimo Idus Julii, Pontificatus nostri anno tertio.

M. Dat.

Cæs. Glor. Aus.

H. CUMYN.

ANNO a Nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Indictione undecima, die vero decima quinta mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, et D. N. D. Pii divina providentia Papæ quinti anno tertio retrospectivæ litteræ Apostolicæ lectæ, affixæ et publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, et in acie campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis per nos Julium Parinum et Joannem Bortotum prælibati SS. D. N. Papæ Cursores.

ANTONIUS CLERICI *Magister Cursorum.*

CLEMENS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

CUM in Ecclesia Catholica a Christo Domino nostra sub uno capite, ejus in terra Vicario instituta, unio, et earum rerum quæ ad Dei gloriam, et debitum Ecclesiasticarum personarum officium spectant, conformatio semper conservanda sit, tum præcipue illa communio uni Deo, una et eadem formula preces adhibendi, quæ Romano Breviario continetur, perpetuo retinenda est, ut Deus in Ecclesia per universum orbem diffusa, uno et eodem orandi et psallendi ordine a Christi fidelibus semper laudetur, et invocetur. Quamobrem ex decreto Sacri Concilii Tridentini (sel. rec. Pius Papa-V. prædecessor noster pie ac sapienter admodum varietatem illam Breviariorum, quæ in singulis Ecclesiis fere diversa habebantur, nonnullis tantum exceptis sustulit, ac ipsam Breviarium restituit, et Romæ accuratissime imprimi et promulgari curavit: quod ut integrum, inviolatumque ab omnibus haberetur, debita provisione adhibita, inter alia statuit, ne ullo umquam tempore totum, vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omnino detraheretur, sub penis in ejusdem constitutione contentis. Cum vero progressu temporis, Typographorum negligentia et incuria, et nimia aliorum etiam, ea quæ ad ipsos non pertinent, temere sibi assumentium, audacia, ac licentia, multi errores in illud irrepserint: ac tum in sacra Scriptura et Lectionibus Patrum, tum in vitiis Sanctorum, et Rubricis, aliisque locis, sine nostra, et Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum auctoritate, pro cuiusque arbitrio pleraque addita et immutata fuerint, ita ut nulla jam reperiantur Breviaria, quæ a prima editione ejusdem sui in multis non discrepent, atque dissentiant, et aliqua recognitione indigeant: Nos, qui pro Pastoralis nostræ sollicitudine in eam curam præcipue incumbimus, ut ea quæ a prædecessoribus nostris sancte ac pie instituta sunt, perpetuo integra et inviolata conserventur: quæ vero hominum culpa immutata sunt atque corrupta, et quæ recognitionem exigunt, in pristinum statum restituantur, et reformentur: mandavimus nonnullis piis et eruditis viris, quorum consultatione et operâ in hujusmodi rebus frequenter utimur, ut idem Breviarium nova adhibita diligentia accuratius inspicerent, atque examinerent, et ea quæ depravata esse, et recognitione indigere animadverteret, pro sua doctrina et pietate restituerent. Quod cum ab illis exacte ac profecto non mediocri cum emolumento præstitum sit, ita ut ex superiori illo incommodo per occasionem non parum utilitatis provenerit; Nos illud in nostra Typographia Vaticana quam emendatissime imprimi, ac divulgari jussimus. Ut autem illius usus in omnibus Christiani orbis partibus, perpetuis futuris temporibus conservetur, ipsum Breviarium in alma Urbe nostra in eadem Typographia tantum, et non alibi imprimi posse decernimus; extra Urbem vero juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, et non aliter, hac lege imprimi posse permitimus, ut nimirum Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requisita tamen prius et in scriptis obtentâ dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis in illis locis, in quibus fuerint, ubi vero non fuerint, Ordinariorum locorum licentia: alioquin si Absque hujusmodi licentia dictum Breviarium sub quacumque forma de cetero ipsi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præsumpserint, Typographi, et Bibliopolæ extra statum nostrum Ecclesiasticum existentes excommunicationis lætæ sententiæ, a qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant; in alma vero Urbe, ac reliquo statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso. Et nihilominus eorundem Breviariorum per eos de cetero absque hujusmodi licentia imprimendorum, aut

vendendorum usum ubique locorum, et gentium sub eisdem pœnis perpetuo
 interdichimus, et prohibemus. Ipsi autem Inquisitores, seu Ordinarii locorum,
 antequam huiusmodi licentiam concedant, Breviaria ab ipsis Typographis im-
 primenda, et postquam impressa fuerint, cum hoc Breviario auctoritate nostra
 recognito, et nunc impresso, diligentissime conferant, nec in illis aliquid addi,
 vel detrahi permittant, et in ipsa licentia originali de collatione facta, et quod
 omnino concordent, manu propria attestentur, cuius licentia copia initio, vel
 in calce cuiusque Breviarii semper imprimatur: quod si secus fecerint, Inqui-
 sitores videlicet privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia
 in posterum obtinenda, Antistites vero et Ordinarii locorum suspensionis a
 divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ, eorum vero Vicarii privationis
 similiter officiorum, et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in
 posterum obtinenda, ac præterea excommunicationis absque alia declaratione,
 ut præfertur, pœnas incurrant eo ipso. Ceterum pauperum Clericorum, et
 aliorum personarum Ecclesiasticarum, ac Typographorum, et Bibliopolarum
 quorumcumque indemnitas ex benignitate Apostolica rationem habentes,
 eisdem Breviaria hactenus impressa penes se habentibus, ut ea retinere, et illis
 uti, eaque vendere respective possint, similiter permittimus, et indulgemus.
 Non obstantibus licentis, indulgis, et privilegiis quibuscumque Typographis
 hactenus per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros Breviarium
 prædictum Pii V. imprimendi concessis, quæ per præsentibus expresse revoca-
 mus, et revocata esse volumus, necnon constitutionibus, et ordinationibus
 Apostolicis generalibus, et specialibus, in contrarium præmissorum quonodo-
 cumque concessis, confirmatis et approbatis, quibus omnibus, etiam si de illis,
 eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et expressa mentio habenda esset,
 tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes, hæc vice dumtaxat
 specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus
 autem, ut præsentium nostrarum litterarum exemplaribus etiam in ipsis
 Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo
 alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus
 fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel os-
 tense.

Datum Romæ apud sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die x Maii MDCII.
 Pontificatus nostri Anno undecimo.

M. VESTRIUS BARBIANUS.

URBANUS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

DIVINAM Psalmidiam sponsæ consolantis in hoc exilio absentiam suam a sponso cœlesti, decet esse non habentem rugam, neque maculam : quippe cum sit ejus Hymnodia filia, quæ canitur assidue ante Sedem Dei et Agni, ut illi similior prodeat, nihil quantum fieri potest, præferre debet, quod psallentium animos, Deo ac divinis rebus, ut convenit attentos, avocare alio ac distrahere possit : qualia sunt, si quæ interdum in sententiis aut verbis occurrant non tam apte concinneque disposita, ut tantum tantique obsequii ac ministerii opus exigeret. Quæ causæ quondam impulere summos Pontifices prædecessores nostros felicitis memoriæ Pium hujusce nominis quintum, ut Breviarium Romanum incertis per eam ætatem legibus vagum, certa stataque orandi methodo inlignaret, et Clementem VIII, ut illud ipsum lapsu temporis, ac Typographorum incuria depravatum, decori pristino restituere. Nos quoque in eandem cogitationem traxere, et sollicitudo nostra erga res sacras, quas primam et optimam partem^m muneris nostri censemus, et piorum doctorumque virorum judicia et vota, conquerentium in eo contineri non pauca, quæ sive a primo nitore institutionis excidissent, sive inchoata potius quam perfecta forent ab aliis, certe a Nobis supremam imponi manum desiderarent. Nos itaque huic rei sedulam operam navavimus, et Jussu nostro aliquot eruditi et sapientes viri suam serio curam contulerunt, quorum diligentia studioque perfectum opus est, quod gratum omnibus, Deoque et sanctæ Ecclesiæ honorificum fore speramus : siquidem in eo Hymni (paucis exceptis) qui non metro, sed soluta oratione, aut etiam rhythmo constant, vel emendatioribus codicibus adhibitis, vel aliqua facta mutatione ad carminis et Latinitatis leges, ubi fieri potuit, revocati ; ubi vero non potuit, de integro conditi sunt : eadem tamen, quoad licuit, servata sententia. Restituta in Psalmis et Canticis interpunctio editionis Vulgatæ, et canentium commoditati, ob quam eadem interpunctio mutata interdum fuerat, additis Astericis consultum. Patrum Sermones et Homiliæ collatæ cum pluribus impressis editionibus, et veteribus manuscriptis, ita multa suppleta, multa emendata atque correctæ. Sanctorum Historia ex prisca, et probatis auctoribus recognita. Rubricæ detractis nonnullis, quibusdam adjectis, clarius et commodius explicatæ. Denique omnia magno et longo labore diligenter accurateque ita disposita et expolita, ut quod erat in votis, ad optatum exitum perductum sit. Cum igitur tanta tamque exacta doctorum hominum industria, ne plane in irritum recidat, requirat Typographorum fidem, mandavimus dilecto filio Andrea Brogiotto, Typographiæ nostræ Apostolicæ Præfecto, procuracionem hujus Breviarii in lucem primo edendi ; quod exemplar, qui posthac Romanum Breviarium impresserint, sequi omnes teneantur. Extra Urbem vero nemini licere volumus idem Breviarium in posterum typis excudere, aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, siquidem inibi fuerint, sin minus, ab locorum Ordinariis. Quod si quis quacumque forma contra præscriptam, Breviarium Romanum aut Typographus impresserit, aut impressum Bibliopola venderit, extra ditonem nostram Ecclesiasticam excommunicationis latæ sententiæ pœnæ subiaceat, a qua nisi a Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo constitutus) absolvi nequeat ; in alma vero Urbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium eidem Cameræ applicandorum pœnas, absque alia declaratione irremissibiliter incurrant ; et nihilominus Breviaria sine predicta facultate impressa, aut evulgata, eo ipso prohibita censeantur. Inquisitores vero, locorumque Ordinarii facultatem hujusmodi non prius concedant, quam

Breviarium tam ante, quam post impressionem cum hoc ipso exemplari, auctoritate nostra vulgato, diligenter contulerint, et nihil in his additum detractumque cognoverint. In ipsa autem facultate, cujus exemplum in fine aut initio cujusque Breviarii impressum semper addatur, mentionem manu propria faciant absolute hujusmodi collationis, repertaque inter utrumque Breviarium conformitatis, sub pena Inquisitoribus privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda; Ordinariis vero locorum suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiae; eorum vero Vicariis privationis officiorum et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, necnon excommunicationis absque alia declaratione incurrendae. Sub iisdem etiam prohibitionibus et poenis comprehendendi intendimus et volumus ea omnia, quae a Breviario Romano sortum habent, sive ex parte, sive in totum; cujusmodi sunt Missalia, Diurna, Officia parva beatæ Virginis, Officia majoris Hebdomadæ, et id genus alia, quæ deinceps non imprimantur, nisi prævia illorum, et cujuslibet ipsorum in dicta Typographia per eundem Andream impressionem, ut omnino cum Breviario de mandato nostro edito concordent. Injungimus autem Nuntiis nostris ubique locorum degentibus, ut huic negotio diligenter invigilent, cunctaque ad præscriptum hujus voluntatis nostræ confici curent. Nolumus tamen his litteris Brevaria, et alia prædicta, quæ impressa sunt hactenus, prohiberi, sed indemnitati omnium consulentes, tam Typographis et Bibliopis vendere, quam Ecclesiis, Clericis, aliisque retinere, atque his uti Apostolica benignitate permittimus et indulgemus. Non obstantibus licentis, indultis et privilegiis Brevaria imprimendi quibuscumque Typographis per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros hucusque concessis, quæ per præsentem expresse revocamus, et revocata esse volumus; necnon constitutionibus, et ordinationibus generalibus, et specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque editis, confirmatis, et approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totia tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentibus hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium litterarum nostrarum exemplaribus, etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima quinta Januarii, MDCXXXI. Pontificatus nostri Anno octavo.

M. A. MARALDUS.

I. SAVENIER.

IAM

sentiam suam a maculam; quippe Dei et Agni, ut et, quod psallere alio ac diatrabis occurant qui ac ministerii prædecessores revarium Roma-orandi methodo ac Typographo in eandem coprimam et optimumque virorum ne sive a primo perfecta forent ab os itaque huic rei et sapientes viri perfectum opus ricum fore spe-metro, sed soluta codicibus adhi- ges, ubi fieri pot- t: eadem tamen, icis inter punctio inter punctio mu- Sermones et Ho- nus manuscriptis, rum Historiæ ex onnullis, quibus i magno et longo uod erat in votis, exacta doctorum pographorum fi- æ nostræ Aposto- mo edendi; quod sequi omnes te- viarium in poste- cepta ab Inquisi- s, ab locorum Or- t, Breviarium Ro- opola vendiderit, atæ sententiæ pœ- n mortis articulo tatu Ecclesiastico amissionis libro- nas, absque alia aria sine prædicta tur. Inquisitores concedant, quam

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRÆ Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinariis, tam Sæculares quam regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Calendario Romano, seu rubricis Breviarii, in altiorum ritum; neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam Civitatem vel Diocesim, etiam de cuiuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva et legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Calendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis; nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respectivæ.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit; nec non in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco † Sigilli.

T. TEGRIMIUS, *Episcopus Assisien. Secr.*

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

EADEM Sac. Rit. Congreg. habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ab libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Januarii 1682, generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

OFFICIA Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decr. S. R. Congr. 11. Augusti 1691, intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur; quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse consueverunt, sed absque Officio et Missa, sub penis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii contentis, die 11 Augusti 1691 et Sanctissimus approbavit die 19, Octobris ejusdem anni 1691.

Loco † Sigilli.

J. VALLEMANUS, S. R. C. Secr.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

CUM Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus Sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione; Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex, in qua translatum necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis, et Confitetur, itemque recitare Officia et Missas concessa aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo respondit:

Ad primum Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum Affirmative.

Ad tertium Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. CARD. CARPINEUS.

Loco † Sigilli.

B. INGHIRAMI, Sac. Rit. Congr. Secr.

LICENTIA ET APPROBATIO ORDINARI.

MARIA-DOMINICUS-AUGUSTUS SIBOUR, miseratione divina et sanctæ Sedi Apostolicæ gratia, Archiepiscopus Parisiensis.

Dilectis Nobis Bibliopolis catholicis, Liturgiæ Romanæ editoribus, licentiam dedimus typis mandandi ADRIANI LE CLERE et SOC., summi Pontificis et Archiepiscopatus nostri typographorum, BREVIARIUM ROMANUM juxta exemplar Romæ typis excusum, anno 1848, et a S. Rituum Congr. revisum, et legitime approbatum; et in eodem apponi jussimus Officia PATROCINI S. JOSEPHI, B. M. Sponsi, pro Dominica tertia post Pascha, et PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., pro Dominica prima Julii, eaque ex eodem exemplari Romano, inter Officia celebranda in aliquibus locis, desumpta; item indicari jussimus pro Festo VISITATIONIS B. M. V. ritum Duplicis secundæ classis; quæ omnia fuere inde a prædicta editione Romana, a SS. PIO IX, Pont. Max. universæ Ecclesiæ concessa; tandem, extrâ ordinem aliorum Officiorum, addendi Officia, sive ex Editione Romana, sive ex aliis probatis Editionibus excerpta, et pro aliquibus locis addulta.

Cumque Nobis constet, per Presbyteros à Nobis deputatos, Breviarium in-12, ut vocant, impensis prædictorum Bibliopolarum, typis ADRIANI LE CLERE, in quatuor partes excusum, diligenti collatione facta, cum suo originali concordare, illud approbavimus, illiusque evulgandi licentiam dedimus, prout per præsentem approbamus, et licentiam damus.

In quorum fidem hæc, signo sigilloque nostris, et Secretarii Archiepiscopatus nostri subscriptione munitas, expediri jussimus, Parisiis, die quinta decembris, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo.

Loco † Sigilli.

† MARIA-DOMINICUS-AUGUSTUS,
Archiepiscopus Parisiensis.

De Mandato Illustr. et Rev. Archiepiscopi,
COQUAND, *Can. hon. Secret. gen.*

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

ANNUS menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille Intercalaris, Bissex투스, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Calendario Gregoriano.

QUOD dictum est, Annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerent dies decem: qui causam dederunt, ut *Æquinoctium vernum* sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum *Æquinoctium vernum* restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582, præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua cavetur, ut in posterum et *Æquinoctium vernum* et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim *Æquinoctium vernum* ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis *Æquinoctium vernum* recederet, sta-

tuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextilis antea semper fuerint qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen qui defuisset consequentur, centesimi non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis; ita ut annus 1700, 1800, 1900, Bissextilis non sint, anno vero 2000, more consuetudo dies Bissextus intercaletur, Februarius dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Advent., post primam Dominicam Quadrages., post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

ADOMINICA prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a feria quarta Cinerum usque in oct. Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

De Cyclo decennovennali Aurei Numeri.

CYCLUS decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19 qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia, Anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1 anno sequenti 1578, est 2, et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19 qui Aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeundum est ita: ut anno 1596 Aureus numerus sit rursus 1 et anno 1597 sit 2, etc.

NARI.

na et sanctæ Sedis

toribus, licentiam Pontificis et Archiepiscopi juxta exemplar visum, et legitime auctoritate S. JOSEPHI, MISSIMI SANGUINIS implari Romano, iudicari iussimus. Max. universæ eorum, addendi Officibus excerpta, et

Breviarium in-12, ANI LE CLERE, in originali concordimus, prout per

tari Archiepiscopi, die quinta

TUS, s.

iscopi, Secret. gen.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniat, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo.

6.	7.	8.	9.	11.	12.
15.	16.	17.	19.	1.	2.
13.		14.			
3.	4.	5.			

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7 sequenti anno 1583 et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

Modus brevi cognoscendi Aureum numerum cujusque Anni.

Numero anni de quo quæris adde unicam unitatem 1, Exempli gratia 1710; adde 1 summam inde constatam divide per 19; quod superest, erit Aureus numerus ipsius anni; si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

De Epactis, et Noviluniis.

EPACTA nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365 annum communem Lunarem dierum 354 superat: ita ut Epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11 diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22; cum eo anno rursum annus Solaris Lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni, efficiunt 22; ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno: Epactam autem tertii anni esse 3, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33, a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, reliquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30 quando rejici possunt. Solum quando perven-

tum erit ad ultimam Epactam Auream numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursus Epacta 11 ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aureo numero 19 sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret ut aliæ sex Lunationes Embolismicæ, non redirent Novilunia post 19 annos Solares ad eosdem dies, sed versus calceum mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Calendarii Romani. Sunt autem novendecim Epactæ, quot et Aurei numeri, respondebantque ipsis Aureis numeris ante Calendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Calendarii correctionem.

<i>Aur. num.</i>	1.	2.	3.	4.
<i>Epactæ.</i>	xj.	xxij.	ijj.	xiv.
	5.	6.	7.	8.
	xxv.	vj.	xvij.	xxvij.
	9.	10.	11.	12.
	ix.	xx.	xj.	xxij.
	13.	14.	15.	16.
	iv.	xv.	xxvj.	
	17.	18.	19.	
	vij.	xvij.	xxix.	

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19 annos Solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19 Epactarum, utamur 30 numeris Epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 Epactis respondent decem et novem Aureis numeris variæ decem et novem Epactæ prout Solaris anni, ac Lunaris æquatio exposcit: quæ quidem decem et novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eundem numerum 11 addunturque semper 12 illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19, ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo numero 1, ob rationem paulo ante di-

nam Epactam Auream
dentem, quæ est 29,
jectis 30 ex compo-
beatur rursus Epac-
tio. Quod ideo fit,
Embolismica, cur-
ero 19 sit tantum
in 30 dies contineret
iones Embolismicæ,
unia post 19 annos
in dies, sed versus
rolaberentur, con-
die tardius quam
qua re plura inver-
rationis restituendi
l. Sunt autem no-
quot et Aurei nu-
atque ipsi Aureis
adarii correctionem
ac tabella dispositæ

... respondendum
... ante Kalendarium

2.	3.	4.
xxij.	ij.	xiv.
8.	9.	10.
xxvij.	ix.	xx.
14.	15.	16.
iv.	xv.	xxvj.

s. decennovennalis
perfectus est, cum
annos Solares non
occa redeant, ut di-
tus etiam erit hic
n. Quamobrem ita
in posterum loco
ctarum 19 Epacta-
meris Epactalibus
dine progredienti-
a Epacta, sive quæ
a, notata numero
hoc *, propterea
suss possit 30. Va-
ous ex his 30 Epac-
am et novem Au-
decem et novem
s anni, ac Lunaribus
uæ quidem decem
progrediuntur, ut
numerum 11 ad-
2 illi Epactæ, quæ
mero 19, ut habea-
respondens Aureo
em paulo ante dl.

ctam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, et Epactas inter se respondentibus ab anno 1582 usque ad annum 1700 exclusive. Quamvis autem vulgares Epactæ mutantur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutantur sunt, una cum Aureo numero, in cuius locum hæc nostræ Epactæ succedunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582, detractis prius decem diebus, usque ad annum 1700 exclusive.

Aur. num.	6.	7.	8.	9.	
Epactæ.	xxvj.	vij.	xvij.	xxix.	
10.	11.	12.	13.	14.	15.
x.	xxj.	ij.	xij.	xxiv.	v.
16.	17.	18.	19.	1.	2.
xvj.	xxvij.	vij.	xix.	j.	xij.
3.	4.	5.			
xxij.	iv.	xv.			

Itaque si Epacta quocumque anno proposito inveniendæ sit, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in interiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certe hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum * in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum illius tabellæ illi anno, a quo usus tabellæ incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellæ tribuatur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno, etc.

Exemplum: Anno correctionis 1582, Aureus numerus est 6, nempe primus primæ tabellæ, cujus usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582, detractis prius x diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvj quæ sub Aureo numero 6 collocatur, fietque Novilunium die 27 Octobris, et 26 Novembris, et 25 Decembris. Item anno 1583, jam correctio Aureus numerus est 7, cui in eadem tabella supposita est Epacta vij, quæ toto eo anno in Kalendario Nov-

lunia indicabit: ut in Januario die 24, in Febuario die 22, in Martio die 24, etc.

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius x diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

c	b	A	f	e	d	c	A	g	f	e	c	b	A
g	e	d	c	b	g	f	e	d	b	A	g	f	d
f				A				c					A

Usus hujus tabellæ hic est: Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius x diebus) tribuatur littera c primæ cellullæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertiæ cellullæ, et sic deinceps aliis anni ordine aliæ cellullæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit, quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Mathiæ Apostoli: inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

Exempli gratia: Sit inveniendæ littera Dominicalis anno 1587. Numerus ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque superiores et inferiores, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurat. Rursus sit Investigandæ littera Dominicalis anno 1616. Numerus ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurat, superiorque littera c, Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Mathiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

<i>Aur. num.</i>	10.	11.	12 ^e .	13.
<i>Epacte.</i>	lx.	xx.	j.	xij.
	14.	15.	16.	17.
	xxij.	iv.	xv.	xxvj.
	18.	19.		
	vij.	xviiij.		
	1.	2.	3.	4.
	*	xj.	xxij.	ij.
	5.	6.		
	xiv.	xxv.		
	7.	8.	9.	
	vj.	xvij.	xxviiij.	

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novae tabulae Epactarum, ostendimus rem exemplis. Anno 1700 tribuatur Epacta ix quae sub Aureo numero 10 collocatur : sicutque Novilunium 22 Januarii, 20 Februarii, 22 Martii. Item anno 1701 tribuatur Epacta xx sub Aureo numero 11 collocata, quae toto eo anno in Calendario Novilunia monstrabit : ut in Januario die 11, in Febuario die 9, in Martio die 11. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium Tabellae, quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1710. Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 1 et in Calendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Febuario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiat) die 1 et 31, in Aprile die 29, etc.

Alia Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

d	b	A	g	f	d	c	b	A	f	e	d	c
c			e					g				b
A	g	f	e	c	b	A	g	f	e	d	c	b
			d							A		g
												f

Usus hujus Tabellae talis est : Anno 1700 tribuatur unica littera inferior c, primae cellulae, relicta littera d, superiori, quia annus ille 1700 non ex Bissextilis, sed communis, et littera d, fuit Dominicalis praecedenti anno 1699. Anno sequenti 1701 tribuatur littera b, secundae cellulae, etc. Item anno 1704 tribuatur geminae litterae f, e, quintae cellulae, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliae cellulae tri-

buantur, donec ad annum propositum pervenias : redeundo ad principium Tabellae, quotiescumque eam percurreris : nam cellula, in quam annus propositus cadet, dummodo minor sit quam annus 1900, dabit litteram Dominicalem propositi anni : quae si unica occurrerit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicum diem indicabit in Calendario a principio anni, usque ad festum S. Matthiae Apostoli, inferior autem ab hoc festo, usque ad finem anni.

De Indictione.

INDICTIO est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15 qua revolutioe peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificis. Et quoniam indictionum frequens usus est in Diplomatum, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est, initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab Anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.
2	3.	4.	5.	6.	7.	8.

Nam si anno 1582 tribus primum numerum, qui est 10 et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11 et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quae quaeritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

QUONIAM ex decreto sacri Concilii Niceni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunae primi mensis, (is vero apud Hebraeos vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem/vernii Aequinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit vel proplus ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Calendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactae xiv Luna cadit vel in diem Aequinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum proplus sequitur)

num
dies
nini
cum
xiv L
sit di
Ex
x et
Inver
Mart
esse
Inclu
rentu
die 3
e reg
h. Ne
qui F
tume
sequi
regio
que e
die 10
est xx
d, c,
igitur
diei 1
Martii
rentur
14 Apr
for li
Luan
18 Apr
cha die
Cete
mobili
uae se
antiqu
Festa
minstre
rens, e
lum su
ens in
ta ut
reperia
is, ass
minica
gione t
Festa
Excus
xxj et
n tabu
minical
xxj occ
sue litt
die 22
ruarii
Domini
et festu
Domini
et Adver

ad annum proposi-
redeundo ad princi-
quotiescumque eam
in cellula, in quam
s cadet, dummodo
annus 1900, dabit litem
propositi anni :
currerit, annus erit
ro duplex, Bissextilior
littera Dominicalis
bit in Calendario a
que ad festum S. Mar-
terior autem ab hoc
nem anni.

Indictione.

lutio 15 annorum ab
qua revolutione per-
tur ad unitatem, ini-
libet annus hujus
n Bullis Pontificiis.
onum frequens usus
us, et scripturis pu-
m Indictionis cur-
no proposito inve-
i tabella, cujus usus
um tamen sumit ab
1582.

Indictionis ab Anno 1582.

13.	14.	15.	1.
5.	6.	7.	8.
			9.

22 tribus primum
10 et sequenti anno
merum, qui est 11
que ad annum pro-
ad principium ta-
que eam percurrere
propositus in Indi-
tionem.

MOBILIBUS.

repto sacri Conci-
lii, ex quo reliqua
sunt, celebrari debet
proxime succedit
mensis, (is vero apud
primus mensis, cu-
adit in diem verni-
die 21 mensis Martii
us ipsum sequitur)
acta cujusvis anni
in Calendario no-
vum Martii inclu-
sivis inclusive (hu-
i Luna cadit vel in
ni, id est, in diem
propius sequitur)

numerentur inclusive deorsum versus
dies quatuordecim; proximus dies Do-
minicus diem hunc xiv sequens (ne
cum Judæis conveniamus, si forte dies
xiv Lunæ caderet in diem Dominicum)
sit dies Pasche.

Exemplum : Anno 1605. Epacta est
x et littera Dominicalis b. Et quoniam
Invenimus Epactam x inter diem 8
Martii, et 5 Aprilis inclusive positam
esse et regione diei 21 Martii, a quo
inclusive si deorsum versus nume-
rentur 14 dies, inveniemus xiv Lunam
die 3 Aprilis, quæ est Dominica, cum
et regione illius sit littera Dominicalis
b. Ne igitur cum Judæis conveniamus,
qui Pascha celebrant die xiv Lunæ,
sumenda est littera Dominicalis b, quæ
sequitur xiv Lunam, nempe ea quæ et
regione diei 10 Aprilis collocatur : at-
que eo anno Pascha celebrandum erit
die 10 Aprilis. Item anno 1604. Epacta
est xxix et duplex littera Dominicalis
d, c, cum annus ille sit Bissextilis. Si
igitur ab Epacta xxix quæ et regione
diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8
Martii, et 5 Aprilis inclusive, nume-
rentur dies 14, cadet xiv Luna in diem
14 Aprilis. Et quia tunc currit poste-
rior littera Dominicalis, nempe c, quæ
post diem 14 Aprilis, id est, post xiv
Lunam collocata est et regione diei
18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pas-
cha die 18 Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa
mobilia inveniantur, compositæ sunt
quæ sequentes tabulæ Paschales, una
antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita
Festa mobilia reperientur. In latere
sinistro tabulæ accipiat Epacta currens,
et in linea litterarum Dominicalium
sumatur littera Dominicalis currens
infra tamen Epactam currentem,
ita ut si littera Dominicalis currens
reperiat et regione Epactæ currens,
assumenda sit eadem littera Domini-
calis proxime inferior. Nam et re-
gione hujus litteræ Dominicalis omnia
Festa mobilia continentur.

Exemplum : Anno 1606, Epacta est
xxj et littera Dominicalis A. Si igitur
in tabula antiqua sumatur littera Do-
minicalis A, quæ primo infra Epactam
xxj occurrit, reperietur et regione hu-
jus litteræ Dominica Septuagesimæ
die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Fe-
bruarii, Pascha 26 Martii, Ascensio
Domini 4 Maii, Pentecostes 14 Maii,
et festum Corporis Christi 25 Maii.
Dominica autem inter Pentecosten,
et Adventum eo anno erunt 28 et Ad-

ventus celebrabitur die 3 Decembris :
et sic de ceteris. Item anno 1605 Epac-
ta est x et littera Dominicalis b, qua
in tabula reperitur et regione Epactæ x.
Quare sumenda est alia littera b, quæ
proxime infra Epactam invenitur, e
regione cujus invenies Septuagesimam
die 6 Februarii, diem Cinerum
23 Februarii, Pascha 10 Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quem-
admodum in anno communi, cadente
littera Dominicali et regione Epactæ
in tabula antiqua, sumitur eadem littera
proxima infra Epactam, ut diximus :
ita quoque in anno Bissextili, si
alterutra duarum litterarum Domini-
calium tunc currentium et regione
Epactæ reperiat, assumenda sunt
aliæ duæ similes litteræ proxime infe-
riores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita ead-
em Festa mobilia reperientur. In
cellula litteræ Dominicalis currentis
quærat Epacta currens. Nam et di-
recto omnia Festa mobilia deprehen-
dentur. Ut anno 1609 in cellula litteræ
Dominicalis d, tunc currentis et re-
gione Epactæ xxiv quæ eodem anno
currit, habetur Septuagesima die 15
Februarii, dies Cinerum 4 Martii, Pas-
cha 19 Aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula
Paschali utamur, invenienda sunt omnia
Festa mobilia in annis Bissextilibus
per litteram Dominicalem posteriorem,
quæ nimirum currit post festum
sancti Mathiæ Apostoli, ne scilicet
ambigamus, utra duarum litterarum
pro hoc, aut illo Festo indagando
accipienda sit : ita tamen, ut Septua-
gesimæ, et diei Cinerum inventæ in
Januario aut Februario addatur unus
dies. Quod ideo fit, quia ante diem
S. Mathiæ currit prior littera Domini-
calis, qua in Calendario posteriore
semper sequitur : post festum autem
S. Mathiæ in Februario, licet poste-
rior littera currat, additur tamen tunc
dies intercalaris, ita ut dies 24 Fe-
bruarii dicatur 25, et dies 25, dicatur
26, etc. Quod si dies Cinerum cadat
in Martium, nihil addendum est, quia
tunc et littera posterior currit, et dies
mensis prioris numeris respondet,
cum dies intercalaris Februario non ad-
ditus. Imo nisi per posteriorem litte-
ram investigaretur, non inveniretur
recte Septuagesima in anno Bissextili
currente Epacta xxiv vel xxv, et litte-
ra Dominicali d, c, ut in secundo ac
tertio exemplo perspicuum fiet pro

annis 4088, et 3784. Exempli gratia : Anno 2096, Bissextili Epacta erit v, et littera Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuages. die 11 Febr. et dies Cinerum 28 Febr. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Febr. quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Febr. quæ est Feria iv. Pascha autem, et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv, et litteræ Dominicæ d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirentur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 Febr. et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Febr. quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii : quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784 Bissextili Epacta erit xxv, et litteræ Dominicæ d c. Ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuag. die 21 Februarii, hoc est addita 1 die 22. Quod si per priorem litteram d, in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv, littera d, indicet Septuages. die 15 Februarii, quod falsum esset cum eo anno posterior littera c, Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuages. die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem

ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha, ceteraque festa mobilia, a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7 et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d, infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andræ Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive : usque ad diem 3 Decembris inclusive ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris, quia ibi est littera g, in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabularum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniantur, quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excepta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscunque annis.

TABULA PASCHALIS ANTIQUA REFORMATA.

Aur. Num.	Cycl. Epact.	Littere Dom.	Septuagesim.	DiesCinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corp. Christi.	Dom. p. Pent.	Dom. I Adv.
16	xxij		Jan.	Feb.	Mar.	Ap.	Mai.	Mai.		
5	xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29 Nov.
	xxj	e	19	5	23	1Mai	11	22	28	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
	xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10	xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
	xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
	xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
15	xij	g	28	14	1Ap.	10	20	31	27	2
4	xj	A	29	15	2	11	21	1Jun	27	3
	xi	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
12	x	c	31	17	4	13	23	3	26	28
	ix									
1	viii	d	1 Fe.	18	5	14	24	4	26	29
	vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9	vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
	iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
14	ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
3	j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
	i	e	9	26	13	22	1Jun	12	25	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
11	xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	xxvii	A	12	1Ma.	16	25	4	15	25	3
19	xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
8	xxvj	c	14	3	18	27	6	17	24	28
	xxiv	d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1Jun	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27
		c	21	10	25	3	13	24	23	28 Nov.

TABULA PASCHALIS.

Litteræ Dominical.	Cyclus Epactorum.	Septuages.	Dies Cinerum.
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	22 Jan. 19 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATA.

	Dies Cinerum.	PASCNA.	Ascensio.	Pentecostes	Corpus Christi.	Dom. p. Pent.	Dom. I. Advent.
n.	4 Febr.	23 Mart.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28	29 Nov.
n.	11 Febr.	29 Mart.	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
br.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
br.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
br.	4 Mart.	19 Apr.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
n.	5 Febr.	23 Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
n.	12 Febr.	30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
br.	19 Febr.	6 Apr.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
br.	26 Febr.	13 Apr.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
br.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
n.	6 Febr.	24 Apr.	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
n.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
br.	20 Febr.	7 Apr.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
br.	27 Febr.	14 Apr.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
br.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
n.	7 Febr.	25 Mart.	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Dec.
n.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
br.	21 Febr.	8 Apr.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
br.	28 Febr.	15 Apr.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2
br.	7 Mart.	22 Apr.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2
n.	8 Febr.	26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
n.	15 Febr.	2 Apr.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
br.	22 Febr.	9 Apr.	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
br.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
br.	8 Mart.	23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
n.	9 Febr.	27 Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
n.	16 Febr.	3 Apr.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
br.	23 Febr.	10 Apr.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
br.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maii	3 Junii	16 Junii	24	27
br.	9 Mart.	24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
n.	10 Febr.	28 Mart.	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Nov.
n.	17 Febr.	4 Apr.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
br.	24 Febr.	11 Apr.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
br.	3 Mart.	18 Apr.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
br.	10 Mart.	25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

<i>Anni Dom.</i>	<i>Littera Dom.</i>	<i>Aur. num.</i>	<i>Epactæ.</i>	<i>Septuag.</i>	<i>Dies Cinerum.</i>	<i>Pascha.</i>
1851	e	9	xxvii	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1852	d c	10	ix	8 Febr.	25 Febr.	11 Apr.
1853	b	11	xx	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1854	A	12	j	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1855	g	13	xij	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1856	f e	14	xxiiij	20 Jan.	6 Febr.	23 Mart.
1857	d	15	iv	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1858	c	16	xv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1859	b	17	xxvj	20 Febr.	9 Mart.	24 Apr.
1860	A g	18	vij	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1861	f	19	xviiij	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1862	e	1		16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1863	d	2	xj	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1864	c b	3	xxij	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1865	A	4	ij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1866	g	5	xij	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1867	f	6	xxv	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1868	e d	7	vj	9 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1869	c	8	xvij	24 Jan.	10 Febr.	23 Mart.
1870	b	9	xxviiij	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1871	A	10	ix	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1872	g f	11	xx	28 Jan.	14 Febr.	31 Mart.
1873	e	12	j	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1874	d	13	xij	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1875	c	14	xxiiij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1876	b A	15	iv	6 Febr.	23 Febr.	16 Apr.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1878	f	17	xxvj	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1879	e	18	vij	9 Febr.	26 Febr.	15 Apr.
1880	d c	19	xviiij	25 Jan.	11 Febr.	28 Mart.
1881	h	1		13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1882	A	2	xj	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1883	g	3	xxij	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1884	f e	4	ij	10 Febr.	27 Febr.	13 Apr.
1885	d	5	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1886	c	6	xxv	21 Febr.	11 Mart.	25 Apr.
1887	b	7	vj	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.
1888	A g	8	xvij	29 Jan.	15 Febr.	1 Apr.
1889	f	9	xxviiij	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1890	e	10	ix	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.

FESTORUM MOBILIIUM.

<i>Anni Dom.</i>	<i>Ascensio.</i>	<i>Pentecost.</i>	<i>Corpus Christi.</i>	<i>Indict.</i>	<i>Dom. post Pent.</i>	<i>I Dominica Advent.</i>
1851	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	9	24	30 Nov.
1852	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	10	25	28 Nov.
1853	5 Maii.	15 Maii.	26 Junii.	11	27	27 Nov.
1854	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	12	25	3 Dec.
1855	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	13	26	2 Dec.
1856	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	14	28	30 Nov.
1857	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	15	25	29 Nov.
1858	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	1	26	28 Nov.
1859	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	2	23	27 Nov.
1860	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	3	26	2 Dec.
1861	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	4	27	1 Dec.
1862	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	5	24	30 Nov.
1863	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	6	26	29 Nov.
1864	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	7	27	27 Nov.
1865	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	8	25	3 Dec.
1866	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	9	27	2 Dec.
1867	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	10	24	1 Dec.
1868	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	11	25	29 Nov.
1869	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	12	27	28 Nov.
1870	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	13	24	27 Nov.
1871	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	14	26	3 Dec.
1872	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	15	27	1 Dec.
1873	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	1	25	30 Nov.
1874	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	2	26	29 Nov.
1875	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	3	27	28 Nov.
1876	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	4	25	3 Dec.
1877	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	5	27	2 Dec.
1878	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	6	24	1 Dec.
1879	23 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	7	25	30 Nov.
1880	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	8	27	28 Nov.
1881	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	9	24	27 Nov.
1882	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	10	26	3 Dec.
1883	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	11	28	2 Dec.
1884	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	12	25	30 Nov.
1885	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	13	26	29 Nov.
1886	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	14	23	28 Nov.
1887	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	15	25	27 Nov.
1888	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	1	27	2 Dec.
1889	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	2	24	1 Dec.
1890	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	3	26	30 Nov.

Hiemalis.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxix	A	Kal.	1
	b	iv	2
xxviiij	c	iiiij	3
xxviij	d	Prid.	4
xxvj	e	Non.	5
25. xxv	f	viiij	6
xxiv	g	vij	7
xxiiij	A	vj	8
xxij	b	v	9
xxj	c	iv	10
xx	d	iiij	11
xix	e	Prid.	12
xviiij	f	Idib.	13
			14
xvij	g	xix	14
xvj	A	xviiij	15
xv	b	xvij	16
xiv	c	xvj	17
xiiij	d	xv	18
xij	e	xiv	19
xj	f	xiiij	20
x	g	xij	21
ix	A	xj	22
viiij	b	x	23
vij	c	ix	24
vj	d	viiij	23
v	e	vij	26
iv	f	vj	27
iiij	g	v	28
ij	A	iv	29
j	b	iiij	30
	c	Prid.	31

CIRCUMCISIO DOMINI, *duplex* 2 cl.Octava S. Stephani, *dupl.*Octava S. Joannis, Apost., *dupl.*Octava SS. Innocentium, *dupl.*Vigilia Epiphaniæ, *semid.* Com.

S. Telesphori, Pap. et Mart.

EPIPHANIA DOMINI, *dupl.* 1 cl.

De Octava Epiphaniæ.

De Octava.

De Octava.

De Octava.

De Oct. Com. S. Hygini, P. M.

De Octava.

Octava Epiphaniæ, *dupl.*

* Dom. II post. Epiphaniam

FESTUM SS. NOMINIS JESU, *dupl.*

2 cl.

Hilarii, Episc. et Confes., *semid.*

Com. S. Felicis, Presb. et M.

Pauli, primi Eremitæ, *dupl.* Com-

memor. S. Mauri.

Marcelli, Papæ et Mart., *semid.*Antonii, Abbatis, *dupl.*CATHEDRA S. PETRI ROM. *dupl.**maj.* Com. S. Priscæ V. et M.Canuti, Regis et Mart., *semid. ad**lib.* Com. SS. Marii, etc.Fabiani et Seb., Martyrum, *dupl.*Agnētis, Virg. et Mart., *dupl.*Vincentii et Anastasii, Mart., *se-**miduplex.*

Raymundi de Pennafort, Conf.

semid. Com. S. Emerentianæ

Virginis et Martyris.

Timothei, Episc. et Mart., *semid.*CONVERSIO S. PAULI, *dupl. maj.*Polycarpi, Episc. et Mart., *sem.*

Joannis Chrysost., Episc. Conf.

et Doct., *dupl.*

Agnētis, secundò.

Francisci Salesii, Conf., *dupl.*Martinæ, Virg. et Mart., *semid.*Petri Nolasci, Conf., *duplex.*

FEBRUARIUS.

Cyclus Epaet.	Littera Dom.	Dies mensis.	
	xxix	d	<i>Kal.</i> 1 Ignatii, Episc. et Mart., <i>semid.</i>
	xxviii	e	2 PURIFICATIO B.M. V., <i>dupl.</i> 2 cl.
	xxvii	f	3 Blasii, Episc. et Mart.
25, xxv	xxvi	g	4 Andreae Corsini, Episc. et Conf., <i>duplex.</i>
xxv, xxiv	A	<i>Non.</i>	5 Agathae, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
	xxv	viij	6 Dorotheae, Virg. et Mart.
	xxij	vij	7 Romualdi, Abbatis, <i>duplex.</i>
	xxj	vj	8 Joannis de Matha, Conf., <i>dupl.</i>
	xx	v	9 Apolloniae, Virg. et Mart.
	xix	iv	10 Scholasticae, Virginis, <i>duplex.</i>
	xviii	iiij	11
	xvii	g	12 <i>Prid.</i>
	xvi	b	13 <i>Idib.</i>
	xv	c	14 Valentini, Presb. et Mart.
	xiv	d	15 Faustini et Jovitae, Mart.
	xiii	e	16
	xij	f	17
	xj	g	18 Simeonis, Episc. et Mart.
	x	A	19
	ix	b	20
	viii	c	21
	vii	d	22 CATHEDRA S. PETRI ANTIOCHIAE, <i>duplex majus.</i>
	vj	e	23 Petri Damiani, Episc. Conf. et Doct., <i>duplex.</i> Com. Vig.
	v	f	24 MATHIAE, APOSTOLI, <i>dupl.</i> 2 cl.
	iv	g	25
	iiij	A	26
	iiij	b	27
	j	c	28 <i>Prid.</i>

In anno bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Mathiae celebratur 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25; et littera Dominicalis, quae assumpta fuit in mense Januario, mutabitur in praecedentem: ut, si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in praecedentem, quae est g, etc., et Littera f bis servit 24 et 25.

Conf., *dupl.*
t Mart., *semid.*
f., *duplex.*

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
*	d	<i>Kal.</i>	1	
xxix	e	vj	2	
xxviiij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	Casimiri, Conf., <i>semid.</i> Comm. S. Lucii, Papæ et Mart.
xxvj	A	iiij	5	
25,xxv	b	<i>Prid.</i>	6	
xxiv	c	<i>Non.</i>	7	Thomæ de Aquino, Conf. et Doct., <i>dupl.</i> Com. SS. Perpetuæ et Fe- licitatis, Mart.
xxiiij	d	viiij	8	Joannis de Deo, Conf., <i>dupl.</i>
xxij	e	vij	9	Franciscæ, Viduæ, <i>dupl.</i>
xxj	f	vj	10	Quadragesima Mart., <i>semid.</i>
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	Gregorii, Papæ, Conf. et Doct., <i>duplex.</i> * Feria vi post Dom. Passio- nis. FESTUM SEPTEM DOLORUM B. M. V., <i>duplex majus.</i>
xviiij	b	iiij	13	
xvij	c	<i>Prid.</i>	14	
xvj	d	<i>Idib.</i>	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patritii, Episc. et Conf., <i>semid.</i>
xiiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	JOSEPH, CONFESSORIS, <i>dupl.</i> 2 cl.
xj	b	xiiij	20	
x	c	xij	21	Benedicti Abbatis, <i>duplex.</i>
ix	d	xj	22	
viiij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viiij	25	ANNUNT. B. M. V., <i>dupl.</i> 2 cl.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iiij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iiij	30	
*	i	<i>Prid.</i>	31	

25
xx

APRILIS.

Cyclus Epact.	ltera om.	Dies - mensis.	
xxix	g	<i>Kal.</i>	1
xxviiij	A	iv	2
xxviij	b	iiij	3
23, xxvj	c	<i>Prid.</i>	4
xxv,xxiiii	d	<i>Non.</i>	5
xxiiij	e	viiij	6
xxij	f	vij	7
xxj	g	vj	8
xx	A	v	9
xix	b	iiii	10
xviiij	c	iiij	11
xvij	d	<i>Prid.</i>	12
xvj	e	<i>Idib.</i>	13
xv	f	xviiij	14
xiiii	g	xviij	15
xiiij	A	xvj	16
xij	b	xv	17
xj	c	xiiii	18
x	d	xiiij	18
ix	e	xiiij	20
viiij	f	xj	21
vij	g	x	22
vj	A	ix	23
v	b	viiij	24
iiii	c	vij	25
iiij	d	vj	26
iiij	e	v	27
j	f	iiii	28
j	g	iiij	29
xxix	A	<i>Prid.</i>	30

Francisci de Paula, Conf., *dupl.*Isidori, Episc. et Conf., *dupl.*Vincentii Ferrerii, Conf., *dupl.*Leonis, Papæ, Conf. et Doct.,
*duplex.** Dom. III post Pascha, FESTUM
PATROCINII S. JOSEPH, *dupl.* 2 cl.
Hermenegildi, Mart., *semid.*
Tiburtii, Valeriani et Maximi,
Martyrum.

Aniceti, Papæ et Martyris.

Anselmi, Episc. Conf. et Doct.,
*duplex.*Soteris et Caii, Pont. et Mart.,
*semid.*Georgii, Martyris, *semiduplex.*Fidelis à Sigmaringa, Mart.,
*duplex.*MARCI, EVANGELISTÆ, *dupl.* 2 cl.Cleti et Marcellini, Pontificum et
Martyrum, *semid.*

Vitalis, Martyris.

Petri, Martyris, *duplex.*Catharinæ Senensis, Virg., *dupl.*

MAIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxviiij	b	Kal.	1 PHILIPPI ET JACOBI, App., <i>dupl.</i> 2 cl.
xxviij	c	vj	2 Athanasii, Ep. et Conf., <i>dupl.</i>
xxvj	d	v	3 INVENTIO S. CRUCIS, <i>dupl.</i> 2 cl. Com. S. Alexandri, etc., Mart., ac Juvenalis, Episc. et Conf.
25, xxv	e	iv	4 Monicae Viduae, <i>duplex.</i>
xxiv	f	iiij	5 Pii V. Papae et Conf., <i>dupl.</i>
xxiiij	g	Prid.	6 JOANNIS ANTE PORTAM LATINAM, <i>duplex majus.</i>
xxij	A	Non.	7 Stanislai, Episc. et Mart., <i>dupl.</i>
xxj	b	viiij	8 APPARITIO S. MICHAELIS ARCHANGELI, <i>duplex majus.</i>
xx	c	vij	9 Gregorii Nazianzeni, Episc. Conf. et Doct., <i>duplex.</i>
xix	d	vj	10 Antonini, Ep. et Conf., <i>dupl.</i> Com. SS. Gordiani et Epimachi, Mart.
xviiij	e	v	11
xvij	f	iv	12 Nerei, Achillei, Domitillae, Virg. atque, Pancratii, Mart., <i>semid.</i>
xvj	g	iiij	13
xv	A	Prid.	14 Bonifacii, Martyris.
xiv	b	Idib.	15
xiiij	c	xvij	16 Ubaldi, Episc. Conf., <i>semid.</i>
xij	d	xyj	17 Paschalis, Baylon, Conf., <i>dupl.</i>
xj	e	xv	18 Venantii, Martyris, <i>duplex.</i>
x	f	xiv	19 Petri Coel., Papae et Conf., <i>dupl.</i> Comm. S. Pudentianae Virg. Bernardini Senensis, Conf. <i>sem.</i>
ix	g	xiiij	20
viiij	A	xij	21
vij	b	xj	22
vj	c	x	23
v	d	ix	24
iv	e	viiij	25 Gregorii VII, Papae et Conf., <i>dupl.</i> Comm. S. Urbani, Papae et Mar- tyris.
iiij	f	vij	26 Philippi Neri, Conf. <i>dupl.</i> Comm. S. Eleutherii, Papae et Mart.
ij	g	vj	27 Mariae Magdalenae de Pazz. Virg. <i>sem.</i> Com. S. Joannis, P. et M.
J	A	v	28
	b	iv	29
xxix	c	iiij	30 Felicis, Papae et Martyris.
xxviiij	d	Prid.	31 Petronilla, Virginis

JUNIUS.

	Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
at, App., <i>dupl.</i> 2 cl.	xxvij	e	<i>Kal.</i>	1
t Conf., <i>dupl.</i>	25, xxvj	f	iv	2
cs, <i>dupl.</i> 2 cl.		g		
andri, etc., Mart.,	xxv, xxiv		iiij	3
Episc. et Conf.	xxiiij	A	<i>Prid.</i>	4
<i>duplex.</i>	xxij	b	<i>Non.</i>	5
Conf., <i>dupl.</i>	xxj	c	viiij	6
ORTAM LATINAM,	xx	d	vij	7
s.	xix	e	vj	8
et Mart., <i>dupl.</i>	xviiij	f	v	9
MICHAELIS ARCHAN-	xvij	g	iv	10
magus.	xvj	A	iiij	11
zeni, Episc. Conf.	xv	b	<i>Prid.</i>	12
lex.				
Conf., <i>dupl.</i> Com.	xiv	c	<i>Idib.</i>	13
t Epimachi, Mart.	xiiij	d	xviiij	14
, Domitillæ, Virg.	xij	e	xvij	15
atii, Mart., <i>semid.</i>				
ris.	xj	f	xvj	16
	x	g	xv	17
	ix	A	xiv	18
Conf., <i>semid.</i>	viiij	b	xiiij	19
on, Conf., <i>dupl.</i>				
ris, <i>duplex.</i>				
æ et Conf., <i>dupl.</i>	vij	c	xij	20
udentianæ Virg.	vj	d	xj	21
ensis, Conf. <i>sem.</i>	v	e	x	22
	iv	f	ix	23
	iiij	g	viiij	24
pæ et Conf., <i>dupl.</i>	ij	A	vij	25
ani, Papæ et Mar-	j	b	vj	26
onf. <i>dupl.</i> Comm.	xxix	c	v	27
; Papæ et Mart.				
næ de Pazz. Virg.	xxviiij	d	iv	28
Joannis, P. et M.		e	iiij	29
	xxvij	f	<i>Prid.</i>	30
t Martyris.				
gnis				

Marcellini, Petri, atque Erasmi, Martyrum.

Francisci Caracciolo, Conf., *dupl.*Norberti, Episc. et Conf., *dupl.*

Primi et Feliciani, Mart.

Margaritæ Reginæ Scot. *semid.*BARNABÆ APOSTOLI, *dupl. maj.*Joannis à S. Facundo, Conf., *dupl.*

Comm. SS. Basilidis, etc.

Antonii de Padua, Conf., *dupl.*

Basilii Magni, Episc. Conf. et

Doct., *duplex.*

Viti, Modesti atque Crescentia,

Martyrum.

Marci et Marcelliani, Martyrum.

Julianæ de Falconeris, Virginis.

dupl. Comm. SS. Gervasii et

Protasii, Martyrum.

Silverii, Papæ et Martyris.

Aloysii Gohzagæ, Conf., *dupl.*

Paulini, Episc. et Conf.

Vigilia.

NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ,

duplex, 1 classis.Gulielmi, Abb., *dupl.* Comm. Oct.Joannis et Pauli, Mart., *duplex.*

Comm. Oct.

De Oct. Nativit. S. Joannis.

Leonis, Papæ et Conf., *semid.*

Comm. Oct. et Vigiliæ.

PETRI ET PAULI APOST., *dupl.*

1 cl.

Comm. S. Pauli Apost., *duplex*,

cum Comm. Oct. S. Joannis.

JULIUS.

Cyclus Epacl.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxvj	g	<i>Kal.</i>	1	* Dom. I. Julii FESTUM PRETIOSI SAGUINIS D. N. J. C., <i>dupl.</i> 2 cl. Oct. S. Joannis Baptistæ, <i>dupl.</i> Comm. Oct. Apost.
25. xxv	A	vj	2	VISITATIO B. M. V., <i>duplex</i> 2 cl. Comm. Oct. Apost. et SS. Processi et Martiniani, Mart.
xxiv	b	v	3	De Octava.
xxij	c	iv	4	De Octava.
xxij	d	iiij	5	De Octava.
xxj	e	<i>Prid.</i>	6	Oct. Apost. Petri et Pauli, <i>dupl.</i>
xx	f	<i>Non.</i>	7	
xix	g	viiij	8	Elisabeth Reginae Port., <i>semid.</i>
xviiij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum et SS. Rufinae ac Secunda, Mart., <i>semid.</i>
xvj	c	v	11	Pii, Papæ et Martyris
xv	d	iv	12	Joannis Gualb. Abb., <i>dupl.</i> Com. SS. Naboris et Felicis, Mart.
xiv	e	iiij	13	Anacleti, Papæ et Mart. <i>semid.</i>
xij	f	<i>Prid.</i>	14	Bonavent., Ep. C. et Doct., <i>dupl.</i>
xij	g	<i>Idib.</i>	15	Henrici Imperat., Conf., <i>semid.</i>
xj	A	xvij	16	B. V. MARIE DE MONTE CARMELO, <i>duplex majus.</i>
x	b	x	17	Alexii Confessoris, <i>semiduplex.</i>
	c	xv	18	Camilli de Lellis, C., <i>dupl.</i> Com. S. Symphorose cum 7 filiis, M.
viiij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Conf., <i>dupl.</i>
vij	e	xiiij	20	Hieronymi Emiliani, Conf., <i>dupl.</i> Com. S. Margaritæ, Virg. et M.
vj	f	xij	21	Praxedis, Virginiis.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalena, <i>dupl.</i>
iv	A	x	23	Apollinaris, Ep. et Mart., <i>dupl.</i> Comm. S. Liborii, Ep. et Conf.
iiij	b	ix	24	Vig. et Com. S. Christine, V. et M.
ij	c	viiij	25	JACOBI APOST., <i>dupl.</i> 2 cl. Com. S. Christophori, Mart.
j	d	vij	26	ANNÆ, MATRIS B. M., <i>dupl. maj.</i>
	e	vi	27	Pantaleonis, Mart.
xxix	f	v	28	Nazarii, Celsi, et Victoris, Papæ et Mart., ac Innocentii, Papæ et Conf., <i>semid.</i>
xxviiij	g	iv	29	Marthæ Virg., <i>semid.</i> Comm. SS. Felicis, Simplicii, etc., Mart.
xxvij	A	iiij	30	Abdon et Sennen, Mart.
25. xxvj	b	<i>Prid.</i>	31	Ignatii, Conf., <i>dupl.</i>

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Kal.	Dies mensis.	
xxv, xxiv	c		1	PETRI AD VINCOLA, <i>duplex maj.</i> Comm. SS. Machab., Mart.
xxiiij	d	iv	2	Alph. Mariæ de Lig., Ep. et C., <i>dupl.</i> Com. S. Stephani, P. et M.
xxij	e	iiij	3	Inventio S. Stephan. Protom., <i>sem.</i>
xxj	f	<i>Prid.</i>	4	Dominici, Conf., <i>duplex.</i>
xx	g	<i>Non.</i>	5	DEDIC. S. MARIE AD NIV., <i>d. maj.</i>
xix	A	viiij	6	TRANSFIGURATIO DOM., <i>dupl. maj.</i> Comm. SS. Xysti, etc., Mart.
xviiij	b	vij	7	Cajetani Thienæi, Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Donati, Ep. et Mart.
xvij	c	vj	8	Cyriaci, Largi, et Smaragdi, Mart. <i>semiduplex.</i>
xvj	d	v	9	Vigilia. Comm. S. Romani, Mart.
xv	e	iv	10	LAURENTII, MARTYRIS, <i>dupl. 2 cl.</i>
xiv	f	iiij	11	De Oct. Comm. S. Tiburtij et Susannæ, Mart.
xiiij	g	<i>Prid.</i>	12	Clare Virg., <i>dupl.</i> Comm. Oct.
xij	A	<i>Idib.</i>	13	De Oct. Comm. SS. Hippolyti et Cassiani, Mart.
xj	b	xix	14	De Oct. Comm. Vig., et S. Euse- bii, Confes.
x	c	xviiij	15	ASSUMPTIO B. M. V., <i>dupl. 1 cl.</i> * Dom. infra Oct. Ass. FESTUM S. JOACHIM, CONF., <i>dupl. maj.</i>
ix	d	xvij	16	Hyacinthi, Conf., <i>dupl.</i> Com. Oct.
viiij	e	xvj	17	Octava S. Laurentii, <i>duplex.</i> Comm. Oct. Assumpt.
vij	f	xv	18	De Oct. Comm. S. Agapiti, Mart.
vj	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiiij	20	Bernardi, C. et D., <i>dupl.</i> Com. Oct.
iv	b	xij	21	Joannæ Franc., <i>dupl.</i> Com. Oct.
iiij	c	xj	22	Oct. Assumpt. B. M., <i>dupl.</i> Com. SS. Timothei, etc., Mart.
ij	d	x	23	Philippi Ben. C., <i>dupl.</i> Com. Vig.
j	e	ix	24	BARTHOL. APOST., <i>d. 2 cl. Rom. 25.</i>
xxix	f	viiij	25	Ludov. Reg. Fr., C., <i>sem. Rom. 26.</i>
xxviiij	g	vij	26	Zepherini, Papæ et Martyris.
xxvij	A	vj	27	Josephi Calasactii, Conf., <i>dupl.</i>
xxvij	b	v	28	Augustini, Episc. Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Hermetis, Mart.
xxvj	c	iv	29	DECOLLATIO S. JOANNIS BAPTISTÆ. <i>d. maj.</i> Com. S. Sabinae, Mart.
xxv	d	iiij	30	Rosæ, Virginis Limane, <i>duplex.</i> Comm. S. Felici, etc., Mart.
xxiv	e	<i>Prid.</i>	31	Raymundi Nonnati, Conf., <i>dupl.</i>

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxiiij	f	Kal.	1
xxij	g	iv	2
xxj	A	iiij	3
xx	b	Prid.	4
xix	c	Non.	5
xviiij	d	viiij	6
xvij	e	vij	7
xvj	f	vj	8
xv	g	v	9
xiv	A	iv	10
xiiij	b	iiij	11
xij	c	Prid.	12
xj	d	Idib.	13
x	e	xviiij	14
ix	f	xvij	15
viiij	g	xvj	16
vij	A	xv	17
vj	b	xiv	18
v	c	xiiij	19
iv	d	xij	20
iiij	e	xj	21
ij	f	x	22
j	g	ix	23
xxix	A	viiij	24
xxviiij	b	vij	25
xxvij	c	vj	26
xxviij	d	v	27
25, xxvj	e	iv	28
xxv,xxiv	f	iiij	29
xxiiij	g	Prid.	30

Ægidij, Abb. Com. 12 Fratrum Stephani, Regis, Conf., *semid.*

Laurentii Just., Ep. Conf., *sem.*

NATIVITAS B. M. V., *dupl.* 2 cl. Comm. S. Adriani, Mart.

Dom. infra Oct. FESTUM SS. NOMINIS B. M., *duplex maj.*

De Oct. Comm. S. Gorgonii, Mart. Nicolai de Tolentino., Conf., *dupl.* Comm. Oct.

De Oct. Comm. S. Proti, etc., M. De Octava.

De Octava. EXALTATIO S. CRUCIS, *dupl. maj.* Comm. Oct.

Oct. Nativ. B. Mariæ, *duplex.* Comm. S. Nicomedis, Mart.

Dom. III FESTUM SEPTEM DOLORUM B. M. V., *dupl. maj.*

Cornelli et Cypriani, Pont. et M. *sem.* Com. S. Euphemie, etc.

Impressio Stigm. S. Franc. *dupl.* Josephi à Cupertino, Conf., *dupl.*

Januarii, Ep. et soc. Mart., *dupl.* Eustachii et sociorum, Mart.,

duplex. Comm. Vigiliæ. MATTHÆI AP. ET EVANG, d. 2 cl.

Thomæ à Villanova, Ep. et Conf., *duplex.* Comm. S. Mauritii et sociorum, Mart.

Lini, Papæ et Mart., *semid.* Com. S. Theclæ, Virg. et Mart.

B. M. DE MERCEDE, *duplex maj.*

Cypriani et Justine, Mart. Cosmæ et Damiani, Mart., *sem.*

Wenceslai, Ducis et Mart., *sem.* DEDICATIO S. MICHAELIS ARCH.,

duplex, 2 cl. Hieronymi, Presb. et Doct., *dupl.*

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxij	A	Kal.	1 * Dominica I Octobris. FESTUM SS. ROSARII B. M. V., <i>dupl. maj.</i> Remigii, Ep. et C., <i>sem. ad lib. vel simplex de præcepto. In Gallia, duplex.</i> Angelorum Custodum, <i>duplex.</i>
xxj	b	vj	2 Francisci, Confessoris, <i>dupl.</i>
xx	c	v	3 Placidi et sociorum, Mart.
xix	d	iv	4 Brunonis, Conf., <i>dup.</i>
xviii	e	iiij	5 Marti, Papæ et Confes, Comm. S. Sergii, etc., Mart.
xvii	f	Præid.	6 Birgittæ Viduæ, <i>dup.</i>
xvj	g	Non.	7 Dionysii, Rustici, et Eleutherii, Mart., <i>semid.</i>
xv	A	viii	8 Francisci Borgiae, Conf., <i>semid.</i>
xiv	b	vij	9 Eduardi Regis, Conf., <i>semid.</i>
xiiij	c	vj	10 Callisti, Papæ et Mart., <i>dupl.</i>
xij	d	v	11 Teresie Virginis, <i>duplex.</i>
xj	e	iv	12 Hedwigis Viduæ, <i>semid.</i>
x	f	iiij	13 LUCÆ, EVANGELISTÆ, <i>dupl. 2 cl.</i>
ix	g	Præid.	14 Petri de Alcantara, Conf., <i>dupl.</i>
viii	A	Idib.	15 Joannis Cantii, Conf., <i>dupl.</i>
vii	b	xvij	16 Hilarionis Abb. Comm. S. Ursule et sociorum, Virg. et Mart.
vij	c	xvj	17 Chrysanthi et Dariae, Mart.
v	d	xv	18 Evaristi, Papæ et Mart.
iv	e	xiv	19 Vigilia.
iiij	f	xiiij	20 SIMONIS ET JUDE AP., <i>dupl. 2 cl.</i>
ij	g	xij	21 Vigilia.
j	A	xj	22
xxix	b	x	23
xxviii	c	ix	24
xxvij	d	viiij	25
xxvij	e	vij	26
xxvj	f	vj	27
xxv	g	v	28
xxiv	A	iv	29
xxiiij	b	iiij	30
xxij	c	Præid.	31

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxj	d	<i>kvpl.</i>	1	FESTUM OMNIUM SANCT., <i>dupl.</i> 1 cl.
xx	e	iv	2	Comm. omnium fidelium Defunct., <i>dupl.</i> et de Oct. omnium Sanctorum.
xix	f	iiij	3	De Octava.
xviiij	g	<i>Prid.</i>	4	Caroli, Ep. Conf., <i>dupl.</i> Comm. Oct. et S. Vitalis, etc., Mart.
xviiij	A	<i>Non.</i>	5	De Octava.
xvii	b	viiij	6	De Octava.
xv	c	vii	7	De Octava.
xiv	d	vj	8	Oct. omnium Sanctorum, <i>dupl.</i> Comm. SS. Quatuor Coronatorum, Mart.
xiiij	e	v	9	Dedicat. Basilicæ Salvat., <i>dupl.</i> Comm. S. Theodori, Mart.
xij	f	iv	10	Andree Avellini, Conf., <i>duplex.</i> Com. S. Tryphonis, etc., Mart.
xj	g	iiij	11	Martini, Episc. et Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Mennæ, Mart.
x	A	<i>Prid.</i>	12	Martini, Papæ et Mart., <i>semid.</i>
ix	b	<i>Idib.</i>	13	Didaci, Confes., <i>semid.</i>
viiij	c	xviiij	14	
viiij	d	xviiij	15	Gertrudis, Virginis, <i>dupl.</i>
vij	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi, Episc. et Conf., <i>semiduplex.</i>
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Petri et Pauli, <i>duplex.</i>
iiij	A	xiiij	19	Elisabeth Viduæ, <i>dupl.</i> Comm. S. Pontiani, Pap. et Mart.
ij	b	xij	20	Felicis de Valois, Conf., <i>dupl.</i>
j	c	xj	21	PRÆSENTATIO B. M. V., <i>dupl. maj.</i>
	d	x	22	Cæciliæ, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ et Mart., <i>dupl.</i> Comm. S. Felicitatis, Mart.
xxviiij	f	viiij	24	Joannis à Cruce, Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Chrysogoni, Mart.
xxviiij	g	viiij	25	Catharinæ, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
25. xxvj	A	vj	26	Petri Alexandrini, Ep. et Mart.
xxv.xxiv	b	v	27	
xxiiij	c	iv	28	
xxij	d	iiij	29	Vig. Comm. S. Saturnini, Mart.
xxj	e	<i>Prid.</i>	30	ANDRÆ, APOSTOLI, <i>dupl.</i> 2 cl.

DECEMBER:

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xx	f	<i>Kal.</i>	1
xix	g	iv	2
xviii	A	iii	3
xvii	b	<i>Prid.</i>	4
xvj	c	<i>Non.</i>	5
xv	d	viii	6
xiv	e	vii	7
xiii	f	vi	8
xii	g	v	9
xi	A	iv	10
x	b	iii	11
ix	c	<i>Prid</i>	12
viii	d	<i>Idib.</i>	13
vii	e	xix	14
vi	f	xviii	15
v	g	xvii	16
iiii	A	xvj	17
iii	b	xv	18
ii	c	xiiii	19
i	d	xiii	20
	e	xii	21
xxix	f	xi	22
xxviii	g	x	23
xxvii	A	ix	24
xxvi	b	viii	25
3. xxv	c	vii	26
xxiv	d	vi	27
xxiii	e	v	28
xxij	f	iv	29
xxj	g	iii	30
19. xx	A	<i>Prid.</i>	31

Bibianæ, Virg. et Mart., *semid.*
 Francisci Xaverii, Conf., *dupl.*
 Petri Chrysologi, Episc. Conf. et
 Doct., *dupl.* Comm. S. Barbaræ
 Virg. et Mart.
 Sabbæ Abbatis Comm.
 Nicolai, Episc. et Conf., *dupl.*
 Ambrosii, Episc. Conf. et Doct.,
duplex.
 CONCEPTIO B. M. V., *dupl.* 2 cl.
 De Octava
 De Oct. Comm. S. Melchiadis.
 Damasi, P. et C., *sem.* Com. Oct.
 De Octava.
 Lucis, Virg. et M., *dupl.* Com. Oct.
 De Octava.
 Octava Conceptionis, *dupl.*
 Eusebii, Episc. et Mart., *semid.*

Vigilia.
 THOMÆ AGOSTOLI, *dupl.* 2 cl.

Vigilia.
 NATIVITAS D. N. JESU CHRI-
 STI, *dupl.* 1 cl.
 STEPHANI PROTOMARTYRIS, *dupl.*
 2 cl. Comm. Oct.
 JOANNIS APOST. ET EVANG., *dupl.*
 2 cl. cum Comm. Octavarum.
 SS. INNOCENTIUM, *dupl.* 2 cl. Com.
 Octavarum.
 Thomæ Cantuariensis, Ep. et
 Mart., *semid.* Com. Octavar.
 De Domin. infra Oct. Nativ. vel
 de Oct. cum Comm. Octavar.
 Silvestri, Papæ et Conf., *duplex.*
 Comm. Octavarum.

*Hæc Epacta 19, numquam est in usu, nisi quando eodem anno con-
 currit cum Aureo numero xix.*

Hiemalis.

O
aut

O
ad R
in D
Don
luoh
Trin
atic
quib
rox
sent
del p
ecce
pud
el C
ann
rils
el ej
el r
revis
pr
on s
x D
porat
toru
onis
scitu
2. F
uo c
erri,
atione
3. H
as in
urrat
urren
e Dup
s, use
del in
cis a
nctor
eras,
nem
4. In
Lau
Is Ho
t, int
fine

RUBRICÆ GENERALES BREVIARII.

Officium quotidie fit aut Duplex, aut Semiduplex, aut Simplex.

I.

De Officio Dupliet.

OFFICIUM fit Duplex in diebus a Feria quinta in Cœna Domini usque ad Feriam tertiam Paschæ inclusive, in Dominica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentecostes; et in duobus diebus sequentibus: In festo Trinitatis, Corporis Christi, et Dedications propriæ Ecclesiæ: in Festis, quibus in Calendario apponitur hæc vox Duplex: in die octava festi hujusmodi octavam, in festo Patroni unius vel plurium alicujus loci, vel Titularis Ecclesiæ; et in festis Sanctorum, qui apud quasdam Ecclesias, Religiones, et Congregationes consueverunt solemniter celebrari cum Officiis propriis a Sede Apostolica approbatis, aut a ejusdem Sedis auctoritate receptis, et recipendis (servata forma hujus Breviarii), alioquin de Comuni, etiam prædicta Festa in hoc Calendario non sint descripta. Præterea Officium Duplex pro Defunctis in Commemoratione omnium fidelium Defunctorum, et, in die obitus, seu depositionis Defuncti, ut in eodem Officio dicitur, circa finem Breviarii.

2. Festum Duplex celebratur eo die quo cadit, nisi illud contingat transferri, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

3. Habet primas, et secundas Vesperas integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii: et totum Officium fit Duplex incipiendo a primis Vesperis, usque ad Completorium sequentis die inclusive, nisi aliter in propriis Rubricis assignetur. Officium autem Defunctorum habet tantum primas Vesperas, Matutinum, et Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4. In utrisque Vesperis, Matutino, et Laudibus tantum, non autem in aliis Horis duplicantur Antiphonæ, id est, integræ dicuntur in principio, et fine Psalmorum.

5. Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Nocturni, cum novem Psalmis, et totidem Lectionibus, hoc est, in unoquoque Nocturno tres Psalmi, et tres Lectiones, præterquam in Paschate Resurrectionis, et Pentecostes cum duobus sequentibus diebus, in quibus dicitur unum tantum Nocturnum cum tribus Psalmis, et totidem Lectionibus, ut ibidem ponitur.

6. Preces ad Primam, et Completorium, et Suffragia de S. Maria, Apostolis, et Pace ad Vesperas, et Laudes, non dicuntur in Officio Duplici, ut etiam in propriis eorum Rubricis dicitur.

7. Quomodo sit ordinandum Officium Duplex in Vesperis, Matutino, et ceteris Horis: similiter et de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis, et aliis in eo dicendis, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

II.

De Officio Semidupliet.

OFFICIUM fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit Duplex et diebus infra Octavas); item in festis, quibus in Calendario ponitur hæc vox, Semiduplex, et in Festis propriis quorundam locorum, seu Congregationum, quæ sollemnitus apud illas, quam Simplicia, consueverunt celebrari.

2. De festo Semiduplici fit eo die quo cadit, nisi contingat transferri, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

3. Habet totum Officium integrum sicut Duplex, sed non duplicantur Antiphonæ.

4. Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni, præterquam infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in quibus dicitur unum Nocturnum cum tribus Psalmis, et totidem Lectionibus; et regulariter quando dicuntur tres Nocturni, dicuntur novem Psalmi, et totidem Lectiones, exceptis his Dominicis, in quibus fit Officium ut in Psalterio, quæ habent xvij Psalmos, ut ibi.

5. Quomodo sit ordinandum Offi-

cium Semiduplex tam in festis, quam in Dominicis, et infra Octavas item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, et hujusmodi aliis, et quando in Semiduplici dicantur Preces ad Primam, et Completorium, et Suffragia de Sanctis ad Vesperas, et Laudes, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

III.

De Officio Simplicis.

OFFICIUM sit Simplex in diebus Feriilibus, quando occurrit fieri de Feria: item in Festis, quibus in Calendario non apponitur hæc vox, Duplex, vel Semiduplex, vel de Octava: Item quando fit de B. Maria in Sabbato, ut in ejus Rubrica dicitur.

2. De Festo Simplicis fit eo die quo cadit, nisi eodem die occurrat fieri Officium novem Lectionum, vel de S. Maria in Sabbato, vel de aliquibus feriis, quibus festum Simplex cedit, ut dicitur in Rubricis de Feriis, et de Commemorationibus.

3. Habet tantum primas Vesperas, in quibus dicuntur Psalmi feriales, et a Capitulo fit de festo, nisi cum eo concurrat Officium novem Lectionum, quia tunc de eo fit sola commemoratio, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii: et ejus Officium terminatur ad Nonam, et nihil amplius fit de eo, nec commemoratio.

4. Ad Matutinum post Invitator. et Hymnum de festo, dicitur unum tantum Nocturnum cum duodecim Psalmis, ut in Psalterio, secundum feriam quæ occurrit: et tres Lectiones leguntur, ut infra in Rubrica de Lectionibus habetur.

5. Quomodo sit ordinandum Officium Simplex ad Vesperas, Matutinum et alias Horas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, et aliis, ac quando Preces, et Suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferius propriæ Rubricæ.

IV.

De Dominicis.

DE Dominica semper sit Officium in Dominicis Adventus et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, quocumque festo Duplici, vel Semiduplici adventante: quia tunc festum transfertur (ut in Rubrica de Translatione Festorum dicitur) nisi illud festum sit de principali Titulo, vel Patrono alicujus

Ecclesiæ, vel loci, aut Dedicatione propriæ Ecclesiæ: quia tunc de hujusmodi festo fit tantum in Ecclesia, vel loco, cujus est Titulus, vel Patronus vel Dedicatio, cum commemoratione Dominicæ: quibusdam Dominicis exceptis, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit festum Duplex: quia tunc fit de Duplici, cum commemor. Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, et ad Matutinum legitur nona Lectio de Homilia Dominicæ, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus. Si Semiduplex eodem die occurat, transfertur, ut dicitur in Rubricis de Translatione Festorum.

2. De Dominica infra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi occurrentibus, Officium sit sicut infra Octavam, et in Proprio de Tempore, cum commemor. Octavæ, et sine Precibus, et Suffragiis Sanctorum. In Dominicis vero, quæ occurrunt infra alias Octavas, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, et in Proprio de Tempore, cum commemorat. Octavæ, omissis etiam dictis Precibus, et Suffragiis ut supra. De Dominica occurrente in die Octava fit commemor. sicut dictum est, quando in ea fit de festo Duplici, præterquam in die Octava Epiphaniæ, in qua nihil fit de Dominica, quia ejus Officium ponitur in Sabbato præcedenti.

3. Positum est autem officium sex Dominicarum post Epiphaniam, et viginti quatuor post Pentecosten, ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Pentecoste usque ad Adventum; ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fiat commemoratio. Nam quæ aliquando supersunt post Epiphaniam ante Septuagesimam, ponuntur post xxiiij a Pentecoste, hoc ordine.

4. Si Dominicæ post Pentecosten fuerint xxv, Dominica xxiv post Pentecosten erit quæ est vj post Epiphaniam. Si fuerint xxvj, Dominica xxiv erit quæ est v et xxv quæ est vj. Si fuerint xxvij, Dominica xxiv erit quæ est iv, et xxv quæ est v, et xxvj erit vj. Si fuerint xxviii, Dominica xxiv erit iij, et xxv erit iv, et xxvj erit v, et xxvij erit vj, et ultimo loco semper ponitur

oci, aut Dedicacione
e; quia tunc de hu-
tantum in Ecclesia,
st Titulus, vel Patro-
o, cum commemorati-
; quibusdam Domini-
t dicitur in Rubrica
tionibus. In aliis Do-
um fit de Dominica,
a occurrit festum Du-
fit de Duplici, cum
minica: in utrisque
dibus, et ad Matuti-
na Lectio de Homilia
dicitur in Rubrica de
ibus. Si Semiduplex
arrat, transfertur, ut
icis de Translatione

ca infra Octavas Nati-
uitatis, Ascensionis, et
occurrentibus, Offi-
ra Octavam, et in Pro-
re, cum commemor.
Precibus, et Suffragiis
Dominicis vero, quæ
alias Octavas, totum
Dominica, ut in Psal-
rio de Tempore, cum
ctava, ommissis etiam
et Suffragiis ut supra.
currente in die Octava
icut dictum est, quan-
festo Duplici, præter-
ctava Epiphaniæ, in
Dominica, quia ejus
r in Sabbato præce-

t autem officium sex
post Epiphaniam, et
post Pentecosten, ut
merus triguata Domi-
se possunt ab Epipha-
Septuagesimam, et a
ne ad Adventum; ne
iniciis vacet, quin sal-
commemoratio. Nam
supersunt post Epi-
Septuagesimam, po-
lij a Pentecoste, hoc

ca post Pentecosten
minica xxiv post Pen-
æ est vj post Epipha-
xxvj, Dominica xxv
et xxv quæ est vj. Si
minica xxiv erit quæ
æ est v, et xxvj erit vj.
Dominica xxiv erit ij,
et xxvj erit v, et xxvj
o loco semper ponitur

quæ in ordine est xxiv post Penteco-
sten, etiam si post Pentecosten ali-
quando non sint nisi xxij Dominicae.
Tunc enim xxiv ponitur loco xxij et
officium xxij ponitur in præcedenti
Sabbato, quod non sit impeditum festo
ix Lectionum; alioquin in alia præ-
cedenti die similiter non impedita,
in qua fiat Officium de Feria, cum
commemoratione festi Simplicis, si
occurrat; et in ea legantur tres Lectio-
nes de Homilia Dominicae, omissis Lec-
tionibus Scripturæ illius ferie; et in
Laudibus dicatur Antiphona ad Bene-
dictus, et Oratio de Dominica xxij.
Quod si tota Hebdomada impedita sit
festis ix Lectionum etiam translatis,
vel aliqua Octava, tunc in Sabbato le-
gatur ix Lectio de Homilia Dominicae
xxij et de ea fiat commemoratio in
Laudibus tantum, cum Antiphona, et
Oratione propria.

5. Cum vero interdum contingat, ut
Dominica tertia, vel quarta, vel quin-
ta, vel sexta post Epiphaniam super-
sit, nec possit poni etiam post xxij a
Pentecoste, tunc de ea fit officium in
Sabbato ante Dominicam Septuagesi-
mæ, ut dictum est supra num. præce-
denti.

6. De Dominica secunda post Epi-
phaniam, quando Septuagesima venerit
immediate post Octavam Epipha-
niæ, quomodo agendum sit Officium,
habetur in propria Rubrica ante Do-
minicam primam post Epipha.

7. Cum autem in Proprio de Tem-
pore dicitur aliqua Dominica esse
prima mensis, in qua primo ponitur
titulum libri de Scriptura cum sua
historia, id est, cum Responsoriis,
animadvertendum est, eam dici pri-
mam Dominicam mensis, quæ venit in
Kalendis illius mensis, vel est proximi-
or Kalendis, hoc modo: Si Kalendæ
generint in ij et iij et iv Feria, Do-
minica prima mensis erit quæ præce-
dit Kalendas, licet veniat in præce-
denti mense: si autem Kalendæ vene-
rit in v et vj Feria, et Sabbato,
prima Dominica erit quæ sequitur
post ipsas Kalendas. Dominica autem
prima Adventus non sumitur ea, quæ
est proximiior Kalendis Decembris, sed
festo S. Andreae, vel quæ venerit in
8o festo.

8. Officium Dominicae fit Semidu-
plex, et incipit a primis Vesperis in
Sabbato: et habet totum Officium in-
grum usque ad Completorium Do-
minicae inclusive, nisi cum aliquo

concurrat, ut dicitur in Rubrica de
Concurrentia Officii.

9. Ad Matutinum dicuntur tres No-
cturni cum Psalmis, ut in Psalterio;
et leguntur novem Lectiones, ut in
Proprio de tempore.

10. Quomodo autem sit ordinan-
dum ejus Officium, insuper et de Lec-
tionibus, Responsoriis, et aliis, et
quomodo initia librorum Scripturæ
cum sua historia sint ponenda, habentur
de singulis Inferius propriæ Rub-
ricæ.

V.

De Feriis.

OFFICIUM Feriale, hoc est, Simplex de
Tempore occurrenti, prout in Psal-
terio, et Proprio de Tempore habetur,
fit semper in feriis Adventus, Quadra-
gesimæ, Quatuor Temporum, Vigilia-
rum, et in feria secunda Rogationum,
quando infra Hebdom. non occurrit
festum Duplex, vel Semiduplex, vel
de Octava: quia tunc de hujusmodi
feriis fit commem. ut dicitur in Rubr.
de Commemorationibus. Si vero in eis
occurrat festum simplex, de eo fit
tantum commem. Item per annum fit
Officium de feria illis diebus, quibus
infra Hebdomadam in Calendario non
ponitur aliquod festum Duplex, Semi-
duplex, vel Simplex, et non occurrit
aliqua Octava, vel Officium S. Mariæ
in Sabbato, vel aliquod festum so-
lemne, aut consuetum in aliqua Ec-
clesia celebrari, quamvis in Calend.
hujus Breviarii non sit descriptum.

2. Officium ferie in Adventu, Qua-
dragesima, Quatuor Temporibus, Vi-
giliis, et prima die Rogationum, inci-
pit a Matutino: in aliis vero feriis per
annum, inde fit de Feria, ubi des-
init Officium præcedentis diei; Ita
ut si præcedenti die fuerit Duplex,
vel Semiduplex, Officium Ferie inci-
piat sequenti die a Matutino: si præ-
cedenti die fuerit festum Simplex,
de feria fiat a Vesperis illius præce-
dentis diei inclusive. Similiter et
quando in feria iv et vj Quatuor
Temp. Septembris, et in feria iv Ci-
nerum, ac in Vigiliis occurrit aliquod
Festum Simplex, de quo fieri debet
commemoratio, tunc præcedenti die
(nisi fuerit festum ix Lectionum) in
Vesperis fit de feria, ut in Psalterio,
sine Precibus, cum Oratione Domi-
nicæ præcedentis, et cum commemo-
ratione festi tritimi Lectionum in se-
quenti feria occurrentis, ut dicitur

infra in Rubrica de Concurrentia. Terminatur autem Officium de feria, subsequente Duplici, vel Semiduplici, ad Nonam: subsequente vero Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capitulum Vesperarum, quia inde fit de festo Simplici, absque ulla deinceps commemoratione feriæ.

3. Ad Matutinum dicitur unum tantum Nocturnum cum xij Psalmis, secundum ordinem Feriarum. In Psalterio, et tribus Lectionibus, ut in Proprio de Tempore.

4. Excipiuntur ab hoc ordinario Officii feriales tres feriæ majores Hebdomadæ sanctæ, et feriæ Octavarum Paschæ, et Pentecostes, in quibus fit officium, ut in propriis locis ponitur.

5. Quomodo ordinandum sit Officium de Feria ad Matutinum, et alias Horas, item de Lectionibus, et Responsoriis, et quando dicenda sint Preces feriales, ac de aliis quæ ad Officium feriæ pertinent, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

VI.

De Vigilis.

DE Vigilia fit Officium in omnibus Vigilis per annum quæ jejunantur, ubi in Calendario annotatur hæc vox, Vigilia: nisi in die Vigilæ occurrat festum ix Lectionum vel Octava: tunc enim in Officio ix Lectionum legitur nona Lectio de Homilia Vigilæ, et fit commemoratio de ea ad Laudes tantum, cum Antiphona ad Benedictus, et y. feriæ currentis de Psalterio, et Oratione Vigilæ: præterquam in illis festis majoribus, quæ inferius excipiuntur.

2. Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato, quod non sit impeditum officio ix Lectionum: quia tunc de Vigilia fit tantum commemo. ut dictum est. Excipitur ab hac regula Vigilia Nativitatis, et Epiphaniæ Domini: quæ si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigilia occurrat festum solenne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum, quæ inferius in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in Vigilia S. Joannis Baptistæ venerit festum Corpora Christi) nihil tunc prorsus, nec commemoratio fit de Vigilia, excepta Vigilia Epiphaniæ. Idem servetur quando aliqua Vigilia venerit in Adventu, Quadrages., et Quatuor

Temporibus: nulla enim in his feriis de Vigilia fit commemo.

3. Officium Vigilæ incipit ad Matutinum, sicut dictum est, in superiori Rubrica de Feriis: terminatur autem ad Nonam, quia Vesperæ sunt de sequenti festo.

4. Officium Vigilæ totum fit de feria occurrenti, ut in Psalterio: et tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Vigilæ, ut in propriis locis assignatur, cum tribus Responsoriis de Feria occurrenti, ordine in Rubrica de Responsoriis descripto. Dicitur Preces feriales, et Commemorationes communes, aliæque omnia sicut in feriis Adventus, Quadragesimæ, et Quatuor Temporum; de quibus et de aliis circa ordinandum ejus Officium, habentur inferius propriæ Rubricæ.

5. Excipitur ab hoc ordinario Vigiliarum quæ jejunantur, Vigilia Pentecostes, quæ cum tribus Nocturnis sub Officio Semiduplici celebratur, ut ibi; et Vigilia Nativitatis Domini, quæ Nocturno feriæ excepto, in Laudibus et Horis habet reliquum Officium Duplex. In Vigilis vero Epiphaniæ et Ascensionis, quæ non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

VII.

De Octavis.

DE Octava fit Officium, vel saltem commemo. (quando aliquo Festo, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Octava in Paschate Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in festo Corporis Christi, in Festis, quibus in Calendario apponitur Octava, item in Festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ, et in festo principalis Patroni, et Titularis loci, vel Ecclesiæ, et in festis aliorum Sanctorum, quæ apud quasdam Ecclesias, Congregationes, et Religiones consueverunt solemniter cum Octavis celebrari: nisi illa Festa venerint in Quadragesima, quo tempore omittitur Officium cujuscumque Octavæ. Quod si aliquod Festum, quod celebrari solet cum Octava, paulo ante Quadragesimam venerit, et jam per aliquot dies factum sit Officium de ejus Octava, adveniente Quadragesima nihil amplius fit de ea, nec commemoratio. Et idem servetur de Octavis nondum absolutis, quando supervenit Festum Pentecostes, et dies 17 Decembris.

2. In Pascha Resurrectionis, et Pen-

illa enim in his feriis
memem.

Vigilia incipit ad Matu-
tinum est, in superiori-
bus : terminatur autem
Vesperæ sunt de se-

gilia totum fit de fe-
stis in Psalterio : et tres
sunt de Homilia in
gilia, ut in propriis lo-
cum tribus Responso-
occurrenti, ordine in
sonariis descripto. Di-
feriales, et Commemo-
ones, aliaque omnia sic-
entus, Quadragesimæ,
orum ; de quibus et
dinandum ejus Offi-
inferius propriæ Ru-

hoc ordinario Vigi-
antur, Vigilia Pente-
tribus Nocturnis sub
icel celebratur, ut ibi ;
atis Domini, quæ No-
epto, in Laudibus et
quam Officium Du-
vero Epiphaniæ et
non jejunatur, fit
propriis locis notatur.

VII.

Octavis.

Officium, vel saltem
quando aliquo Festo,
ceditur) per octo dies
Octava in Paschate
Ascensione Domini,
Festo Corporis Chri-
stus in Calendario
Item in Festo De-
e Ecclesie, et in fe-
troni, et Titularis
et in festis aliorum
apud quasdam Ec-
ones, et Religiones
mniter cum Octavis
a Festa venerit in
no tempore omittitur
que Octavæ. Quod
r, quod celebrari so-
aulo ante Quadrage-
jam per aliquot dies
de ejus Octava,
agesima nihil am-
commemoratio. Et
Octavis nondum ab-
supervenit Festum
es 17 Decembris.
urrectionis, et Pen-

Pentecostes Officium octavæ terminatur
in Sabbato sequenti ad Nonam.

3. Infra Octavas fit de festis Dupli-
cibus, et Semiduplicibus occurrentibus,
ac etiam translatis, ut dicitur
infra de Translatione Festorum num.
6 cum commemoratione Octavæ ; nisi
illa festa sint de solemnioribus enu-
meratis in sequenti Rubrica de Com-
memorantibus, in quibus nulla fit
commem. de Octava, exceptis Octavis
Nativitatis, Epiphaniæ, et Corporis
Christi, de quibus fit semper com-
mem. quocumque Festo in illis oc-
currente. Infra Octavas autem Paschæ
et Pentecostes non fit de Festo aliquo,
etiam principali Patrono, vel Titulari
Ecclesie, vel Dedicatione ejusdem,
sed transferitur post Octavam. Infra
Octavam Epiphaniæ fit tantum de Pa-
trono, vel Titulari Ecclesie, et Ded-
icatione ejusdem, (non tamen in die
Octava) cum commemor. Octavæ. In-
tra Octavam Corporis Christi fit tan-
tum de Duplicibus, non tamen trans-
latis, cum commemoratione Octavæ ;
et Semiduplicibus vero infra eam non
fit, sed transferuntur post Octavam,
ut dicitur in Rubrica de Translatione
Festorum. De Simplicibus infra quas-
cumque Octavas occurrentibus fit tan-
tum commemoratio, præterquam in
quibus diebus post Paschæ, et Pente-
costem, ut dicitur in sequenti Rubrica
de Commemorantibus. De Dominici-
bus Infra Octavas occurrentibus fit
Officium, ut dictum est supra in
Rubrica de Dominicis. Si duæ Octavæ
simul occurrant, (ut Octava san-
cti Joannis Baptistæ, et Octava Cor-
poris Christi, vel Octava Patroni,
vel Titularis Ecclesie cum alia Octava)
quando non erunt celebranda
Festa ix Lectionum, vel dies Do-
minicus, fiet Officium de digniori,
cum commemor. alterius. De die autem
Octava cujuscumque Festi fit totum
Officium Duplex, cum commemora-
tione diei infra illam Octavam. De
Festis occurrentibus in die Octava
servetur quod dicitur in Rubrica de
Translatione Festorum.

4. Officium de Octava fit cum tri-
bus Nocturnis ; novem scilicet Psal-
tis, et ix Lectionibus, (exceptis Octa-
vis Paschæ, et Pentecostes, in quibus
ut cum uno Nocturno, ut suis locis
dicitur) et omnia dicuntur sicut in
die Festi, præter Lectiones ; quarum
primæ tres semper sunt de Scriptura
occurrente in Officio de Tempore,

præterquam infra Octavam Assum-
ptionis beatæ Mariæ, in qua singulis
diebus positæ sunt Lectiones propriæ
de Canticis canticorum ; aliæ Lectio-
nes secundi et tertii Nocturni dicuntur
quæ infra Octavam positæ sunt.
Infra Octavam vero Patroni, vel Titu-
laris Ecclesie, aut alterius Festi quod
in aliquibus Ecclesiis consuevit cum
Octava celebrari, si apud illas Eccle-
sias non habentur propriæ, et appro-
batæ Lectiones, pro secundo, et ter-
tio Nocturno infra Octavam, repetantur
Lectiones positæ in Communi San-
ctorum, si de Sanctis fiat Octava, alio-
quin Lectiones diei Festi.

5. Infra Octavam Officium fit Semi-
duplex, in die Octavæ Duplex. In Ve-
speris infra Octavam omnia dicuntur
sicut in ij Vesperis Festi : et in primis
Vesperis diei Octavæ omnia sicut in
primis Vesperis Festi, nisi aliter in pro-
priis locis notetur.

6. Infra Octavas non fiunt Suffragia
consequeta de Sanctis, nec dicuntur Præ-
ces ad Primam, et Completorium,
etiam si fiat Officium de Dominica,
vel Festo Semiduplici. In aliis, quo-
modo sit ordinandum Officium de
Octava, habentur inferius propriæ Ru-
bricæ.

VIII.

De Officio sanctæ Mariæ in
Sabbato.

In omnibus Sabbatis per annum extra
I Adventum et Quadragesimam, ac
nisi Quatuor Tempora aut Vigilia oc-
currant, vel nisi fieri debeat de Feria
propter Officium alicujus Dominicæ
aliquando infra Hebdomadam ponen-
dum, ut in Rubrica de Dominicis dic-
tum est ; et nisi fiat Officium ix Lec-
tionum, vel de Octava Paschæ, et
Pentecostes, semper fit Officium de
S. Mariæ, eo modo quo fit de festo
Simplici, quemadmodum circa finem
Breviarii disponitur. De Festo autem
Simplici in Sabbato occurrente fit tan-
tum commemoratio.

2. Cum vero supradictis diebus fieri
non potest Officium de sancta Mariæ,
nulla etiam fit commemoratio de ea
propter Sabbatum, sed tantum in Semi-
duplicibus (quando ejus Officium
parvum non dicitur) fit consuetudo ejus
commemor. per annum cum aliis Suff-
ragiis positis in Psalterio post Vesperas
Sabbati.

3. Eius Officium in Sabbato incipit
Feria vj ad modum festi Simplicis, a

Capitulo, et terminatur ad Nonam Sabbathi. Si autem Feria vj occurrat Officium novem Lectionum, in Vesperis fit tantum commemoratio de S. Maria cum Antiphona, Versu, et Oratione, quæ habentur in Officio ejus in Sabbatho, nisi illud Officium ix Lectionum sit de eadem B. Maria, quia tunc nulla alia commemoratio de ea facienda est.

4. Ad Matutinum post Invitatorium, et Hymnum de S. Maria, dicitur unum Nocturnum cum xij Psalmis Ferilibus, ut in Psalterio, Versus de S. Maria, prima et secunda Lectio ex Scriptura de Tempore occurrenti; tertia Lectio, et alia omnia tam in Martino, quam in Laudibus et Horis, in Officio S. Mariæ in Sabbatho assignantur.

5. Dicuntur Preces Dominicales ad Primam et Completorium, et sunt suffragia consuecta de Apostolis et Pace, et tempore Paschali sola commemoratio de Cruce, ut in secunda Feria post Octavam Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consuecta ejus commemoratio cum aliis suffragiis, quando dicenda sunt in Officio de Dominica.

IX.

De Commemorationibus.

COMMEMORATIONES fiunt de Festis Simplicibus, quando in eorum diebus incidit Festum ix Lectionum etiam translatum, vel Dominica, vel Octava, vel Sabbatum, et quando fieri debet de Feria, ut ponatur Officium alicujus Dominicæ, quæ eo anno supersit.

2. De Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum fit commemoratio, quando Festum novem Lect. in illis Feriis occurrit. Si simplex Festum in eisdem Feriis occurrat, Officium fit de Feria, et commemoratio de Festo Simplici.

3. Præterea fit commemoratio de Dominicis a Pentecoste usque ad Adventum, et ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Dominica in Albis usque ad Pentecosten exclusive quando Festo Duplici impediuntur. De aliis Dominicis nulla fit commemoratio occurrente Festo Duplici, quia festum in illis occurrens transfertur; nisi illud Festum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicacionis ipsius Ecclesiæ, non autem alicujus Capellæ, vel Altaris ejusdem Ecclesiæ; et tunc de hujusmodi princi-

pali Festo fit tantum in eo loco, vel Ecclesia, cujus est Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio, cum commemoratione Dominicæ, excepta Dominica prima Adventus, Dominica prima Quadragesimæ, Dominica Passionis, Dominica Palmarum, Dominica Paschæ, Dominica in Albis, ac Dominica Pentecostes, et Trinitatis: in quibus hujusmodi occurrens Festum transfertur in sequentem diem similiter non impeditam: dummodo non fuerit infra majorem Hebdomadam, et per Octavam Paschæ et Pentecostes: quibus diebus non fit de aliquo festo Duplici occurrente.

4. De Octava etiam, quando Festo ix Lectionum, vel Dominica impeditur, fit commemoratio, nisi illud Festum ix Lectionum fuerit solemne principale alicujus loci, ut supra. Nam in primis Vesperis, et Laudibus hujusmodi Festi nulla fit commemoratio. festi Simplicis occurrentis, nec alicujus Vigiliæ, (excepta Vigilia Epiphaniæ) nec alicujus diei infra Octavam, nec alicujus præcedentis Festi ix Lectionum (nisi id Festum fuerit ex iis, quæ infra in hac eadem Rubrica enumerantur) nec diei Octavæ, nec Dominicæ, si Festum illud solemne celebretur Feria secunda, exceptis Dominicis Adventus, et Dominicis a Septuagesima usque ad Oct. Paschæ inclusive, de quibus Dominicis, sicut etiam de Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, et secunda Rogationum, semper fit commemoratio quocumque festo adveniente. Quod si hujusmodi Festum solemne venerit in quacumque Dominica, fit commemoratio de ea in utrisque Vesperis et Laudibus. Et similiter si occurrat in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, de ea fiet commemoratio etiam in utrisque Vesperis, et Laudibus. In secundis autem Vesperis Festi prædicti fit commemoratio de Duplici, Semiduplici, et Dominica sequentibus, et non de aliis.

5. Idem servatur in quibusdam Festis majoribus per annum, scilicet in Nativitate Domini (in cujus Officio nulla fit commemoratio de S. Anastasia, sed in secunda tantum Missa) in Epiphania, in Pascha Resurrectionis cum tribus proxime antecedentibus, et duobus sequentibus diebus, in Ascensione Domini, in Pentecoste cum duobus sequentibus diebus, in festo Corporis Christi, in festis Nativitatis S. Joannis

tantum in eo loco, vel est Patronus, vel Titulatio, cum commemorative, excepta Dominica paschalis, Dominica prima, Dominica Passionis, Dominica Paschalis, Dominica Paschalis in Albis, ac Dominica Trinitatis: in quibus currens Festum transcurrentem diem similiter: dummodo non fuerit Hebdomadam, et per se et Pentecostes: quibus fit de aliquo festo Duce.

etiam, quando Festo ix Dominica impeditur, nisi illud Festum fuerit solemne principii, ut supra. Nam in his, et Laudibus hujusmodi fit commemoratio. Festi recurrentis, nec alicujus Vigilia Epiphaniae, nec infra Octavam, nec alicujus Festi ix Lectionum non fuerit ex illis, quae eadem Rubrica enunciat Octavae, nec Dominica illud solemne celebranda, exceptis Dominica, et Dominica a Septem ad Oct. Paschae in quibus Dominicis, sicut in Adventus, Quadragesimo Tempore, et secunda semper fit commemoratio festo adveniente. Modi Festum solemne cumque Dominica, fit de ea in utrisque Vespibus. Et similiter si Octava alicujus Festi habet, de ea fiet commemoratio in utrisque Vespibus, et secundis autem Vespibus fit commemoratio de duplici, et Dominica seorsim de aliis.

fit in quibusdam Festis annuum, scilicet in (in cujus Officio nulla de S. Anastasia, sed cum Missa) in Epiphania Resurrectionis cum antecedentibus, et duobus diebus, in Ascensione Pentecostes cum duobus diebus, in festo Corporis et Nativitatis S. Joannis

Baptista, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et Assumptionis B. Mariae, in festo omnium Sanctorum, et in festo Dedicacionis propriae Ecclesiae, in quibus Festis fiunt commemorationes eo modo tantum, quo dictum est supra de festo solemni alicujus loci.

6. In festis autem secundi ordinis, videlicet, Circumcisionis, Trinitatis, Conceptionis, Purificationis, Annuntiationis, et Nativitatis B. Mariae, in Natalitiis xij Apostolorum, et Evangelistarum, in festo S. Joseph, in festo Inventionis S. Crucis, et in festo S. Laurentii, et Dedicacionis S. Michaelis Archangeli, in primis Vesp. fit commemoratio. Festi duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur in die Dominica vero, de die infra Octavam, et de Festis Semiduplicibus non fit commemoratio, eo modo quo nec in festo solemni alicujus loci, ut dictum est supra. De Simplicibus, et Vigiliis in his festis occurrentibus legitur infra. Lectio, et fit commemoratio in Laudibus tantum. In secundis autem Vespibus fit commemoratio de quocumque sequenti festo, etiam simplicis, de die infra Octavam, si de ea fuerit Officium die sequenti. De Occasionibus Nativitatis Domini, Epiphaniae, Corporis Christi, semper fit commemoratio in utrisque Vespibus, et Laudibus, quandocumque contigerit infra illas de aliquo alio festo Officium celebrari juxta Rubricam de Octavis sum. 3.

7. De Dominicis, et feriis Adventus, Quadragesimae commem. fit in utrisque Vespibus, et Laudibus. De Feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum, quando de illis commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantum. De festis autem Simplicibus (nisi in diebus supradictis occurrant) commem. fit in primis Vespibus, et Laudibus eo die quo in Calendario assignantur. De aliis vero Dominicis per annum, et Octavis, commemoratio fit in utrisque Vespibus, et Laudibus, nisi concurrant cum supra numeratis Festis.

8. Commemoraciones fiunt hoc modo. Post Orationem diei, in primis Vespibus dicitur Antiphona, quae posita est ad Magnificat: et in Laudibus quae posita est ad Benedictus in Communi (si propriam non habuerit) conveniens in Officio, cujus fit commem.: post antiphonam dicitur Versus, inde suscipiendus, unde sumpta est Antiphona,

scilicet post Hymnum Vesperarum, et Laudum, deinde dicitur Oratio. Si Antiphona, et Versus festi, de quo fit commemoratio, sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, in festo Commemoraciones variantur, ita ut in Vespibus sumantur ex Laudibus, et in Laudibus ex primis Vespibus ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Et similiter si in secundis Vespibus sanctae Agathae, aut alterius Sanctae novem Lectionum fieri debeat commemoratio B. Mariae pro ejus Officio in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur. *Y. Diffusa est gratia*, dicatur *Y. Benedicta tu*, ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio festi, de quo fit Officium, et ejus de quo fit commemoratio, mutetur Oratio pro commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat commemoratio, de Dominica scilicet, vel feria, Antiphona, et Versus ante Orationem eodem modo sumantur ex Proprio de Tempore, si habuerit proprium: alioquin de Psalterio: Oratio vero ex Proprio de Tempore.

9. Quando fit commemoratio de Dominica vel feria, quae habent propriam Homiliam, ix Lectio in Officio diei novem Lectionum legitur de Homilia Dominicae, vel feriae, quae erit vel prima de Homilia, vel tres simul in una Lectione conjunctae.

10. Si in die, in quo fit Officium novem Lectionum, fiat commem. de Festo trium Lectionum, nova Lectio legitur de festo trium Lectionum si propriam habuerit, si duas, ex duabus fiat una Lectio, quae sit nona in Officio novem Lectionum. Quae Lectio de Sancto non legitur, quando de eo fit commem. in Dominicis, quae habent nonam Lectio legenda est de Homilia Dominicae, vel Feriae, ut supra, nec in Feriis, et aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantum tres Lectiones: nec etiam nona Lectio legitur de die infra Octavam, quando de ea fit commem. in Dominica, vel aliquo Festo, licet habeat Evangelium proprium, et Homiliam.

11. Quando contingit fieri plures commemoraciones, servetur hic ordo. De duplici fiat ante Dominicam, de Dominica ante Festum Semiduplex, de Semiduplici ante diem infra Octavam de die infra Octavam ante ferias Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et Rogationum, et de dictis fe-

riis ante Festum Simplex. De Sancta Maria (quando in secundis Vesperis festi novem Lectionum, quod Feria vj celebratum sit, de ea fieri debet commemoratio pro Officio sequentis Sabbati) fiat ante Festum Simplex in Sabato occurrens. De festo Simplici fit commemoratio ante Suffragia, seu Communes commemorationes de Cruce, sancta Mariæ, Apostolis, et Pace, et ante commemorationem cuiuscumque Tituli, vel Patroni Ecclesiæ, quæ etiam pro sui dignitate aliis Suffragiis prædictis præoneretur. De quibus Suffragiis, quomodo et quando facienda sint, habetur inferius propria Rubrica.

X.

De Translatione Festorum.

SI aliquod Festum Duplex occurrat in Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, in Vigilia Nativitatis Domini, in die Circumcisionis, in tota Octava Epiphaniæ, in feria quarta Cinerum, in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ, in Ascensione Domini, in diebus a Vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive, in festo Corporis Christi, et ejus die Octava, in festo Assumptionis B. Mariæ Virginis, et omnium Sanctorum; transferatur in primam diem festo Duplici, vel Semiduplici non impeditam: exceptis tamen festis Nativitatis S. Joannis Baptistæ, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, quæ in die Octava Corporis Christi celebrantur: excepto quoque festo quocumque solemniori alicujus loci, quod in propria tantum Ecclesia, etiam in aliquibus ex prædictis diebus occurrens, scilicet, in Dominicis Ij ij et iv. Adventus, et Quadragesimæ, Dominicæ Septuagesimæ, Sexagesimæ, et Quinquagesimæ, et diebus infra Octavam Epiphaniæ (ut in Rubrica de Commemorationibus dictum est) celebratur. Si autem festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ venerit in die Corporis Christi, transferatur in sequentem diem, cum commemoratione Octavæ, et in secundis Vesperis Corporis Christi fit tantum commemoratio. S. Joannis: sequentibus autem diebus fit Officium de eadem Octava Corporis Christi, cum commemoratio Octavæ S. Joannis. Dies autem Octava S. Joannis tunc veniens in die Octava Corporis Christi, non transferatur, sed de illa

eo annò fit tantum commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus diei Octavæ Corporis Christi; et id semper servetur quando festum habens Octavam transferatur, ut non Ideo dies Octava transferatur, sed ipsa die de ea fiat commemoratio, quæ alias erat Octava, si festum non fuisset translatum. Quod si festum post totam suam Octavam transferri contigerit, illò anno celebretur sine Octava: nisi Titularis Ecclesiæ privilegio aliter fieri oporteat.

2. Si in die Octava alicujus festi habentis Octavam, occurrat aliquod festum Duplex ex majoribus supra in Rubrica de Commemorationibus enumeratis, fiat de Festo cum commemoratio diei Octavæ: excepta die Octava Nativitatis Domini, et Epiphaniæ, in quibus non fit de aliquo festo, sed transferatur in primam diem similiter non impeditam. Si autem non fuerit ex prædictis festis, fiat de Octava, et festum transferatur ut supra.

3. Si aliquod festum Duplex infra Octavam occurrens, alio majori festo Duplici impeditur, transferatur in primam diem similiter non impeditam, et in eo fiat commemoratio de Octava.

4. Si in aliis Dominicis per annum a prædictis occurrat festum Duplex, non transferatur, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

5. Festum Semiduplex occurrens diebus prædictis et infra Octavam Corporis Christi, et aliis Dominicis per annum, transferatur in primam diem similiter non impeditam: occurrens vero in Dominicis infra illas Octavas, in quibus sit de festis occurrentibus, (ut dictum est in Rubrica de Octavis) transferatur in sequentem diem, cum commemoratione Octavæ: quæ si fuerit alio festo Duplici, vel Semiduplici impedita, prædictum festum Semiduplex veniens in Dominica, transferatur post Octavam: ita ut festum Semiduplex infra Octavam non transferatur, nisi in proxime sequentem diem.

6. Si duo, vel plura festa novem Lectionum simul eodem die veniant, fiat Officium de majori, id est, de Duplici, et semiduplica transferatur. At si omnia fuerint Duplicia, vel omnia Semiduplica, fiat de digniori, seu solemniori, et quæ minoris solemnitatis sunt, transferantur.

7. Si plura festa IX Lectionum trans-

II.
um commemoratio in
ris, et Laudibus diei
s Christi; et id semper
festum habens Octa-
væ, ut non ideo dies Oc-
cur, sed ipsa die de ca-
erat, quæ alias erat Oc-
ton. fuisse translatum.

post totam suam Oc-
tavi contigerit, illo anno
Octava: nisi Titularis
glo aliter fieri oporteat.
Octava alicujus festi ha-
occurrat aliquod festum
majoribus supra in
memorationibus enu-
meratis cum commemor.
cepta die Octava Nat-
ivitatis Epiphania, in qui-
libet festo, sed trans-
mitem diem similiter non
autem non fuerit ex
stat de Octava, et fer-
ur ut supra.

festum Duplex infra
ens, alio majori festo
atur, transferatur in
similiter non impedi-
lat commemoratio de

Domitibus per annum
occurrat festum Du-
plex, ut dictum de Commemorati-
onibus.

Semiduplex occurrans
tis et infra Octavam
i, et aliis Dominicis
transferatur in primam
cilio non impediam:
In Dominicis infra il-
libus sit de festis oc-
dictum est in Rubrica
feratur in sequentem
memoracione Octavæ:
lo festo Duplici, vel
dedita, prædictum fe-
x veniens in Domi-
post Octavam: Ita ut
ex infra Octavam non
l in proxime sequen-

plura festa novem
eodem die veniant,
majori, id est, de Du-
plicia transferantur.
nt Duplicia, vel om-
fiat de digniori, seu
æ minoris solemniter-
antur.

ix Lctionum trans-

ferenda sint, prius transferatur Du-
plex, quam Semiduplex: et inter
plura Duplicia, quod est magis so-
lemne, semper prius transferatur, et
prius celebratur: alioquin si sunt
æqualia, unum ante aliud transferatur
eo ordine, quo erant celebranda in
propriis diebus.

8. Festum Simplex numquam trans-
fertur; sed si de eo fieri non potest
Officium, fiat commemoratio, ut dic-
tum est in Rubrica de Commemora-
tionibus: si autem venerit in illis die-
bus, in quibus de Simplici nulla fit
commemoratio, eo anno non fit de eo
amplius.

9. Si aliquod festum ix Lctionum,
in quo annotatum est fieri commemora-
tionem alicujus Sancti, transferatur
propter advententem Dominicam, vel
aliud festum majus, non tamen trans-
fertur cum illo commemoratio illius
Sancti in eo assignata; sed dicta com-
memoratio fit die suo in Dominica, vel alio
festo, in quo fieri possit, cum ix Le-
ctione ejusdem, si propriam de vita
Sancti habuerit: festum vero ix Le-
ctionum transferatur sine ulla amplius
commem. Festi Simplicis prædicti.
quod etiam servatur in commemor.
occurrentibus in Vigiliis, cum de Vi-
gilia veniente in Dominica sit in Sab-
bato præcedenti: tunc enim commemo-
ratio Festi Simplicis non fit in Of-
ficio Vigiliæ, sed in Dominica.

XI.

De Concurrentia Officii.

CONCURRENTIA Officii attendenda est
semper in secundis Vesperis, quo-
modo sit ordinandum Officium cum
sequenti die. Itaque cum dicitur Of-
ficium aliquod cum alio concurrere,
intelligitur de præcedenti in secundis
Vesperis; cum sequenti in primis
Vesperis.

2. Duplici ergo in secundis Vesperis
concurrente cum alio sequenti Du-
plici in primis, si utraque sint ejus-
dem solemnitatis, regulariter a Cap-
itulo fit de sequenti, cum commemo-
ratione præcedentis, nisi aliter in
propriis locis annotetur. Si vero non sint
ejusdem solemnitatis, servetur differ-
rentia in Rubricis de Commemora-
tionibus, et Translatione Festorum assignata; ut scilicet festa majora habeant
primas et secundas Vesperas Integras,
cum commemoracione minorum,
quando de eis fieri debet. Si autem

post aliquod festum ex his, quæ in se-
cundo ordine posita sunt in Rubrica
de Commemor. sequatur immediate
aliud ex solemnibus majoribus, Ves-
peræ erunt de sequenti, cum com-
mem. præcedentis. Inter Festa æqua-
lia solemnitatis servetur hic ordo, ut
festa Domini præferantur omnibus
aliis, et habeant utrasque Vesperas in-
tegras, sicuti Festa B. Mariæ, Festis
Sanctorum; item Festa Angelorum et
Apostolorum, ceteris aliis: et festa il-
lorum Sanctorum, qui in propriis lo-
cis, vel Ecclesiis solemniter celebran-
tur, aliis in Calendario descriptis.

3. Duplici vero concurrente cum
festo Semiduplici, cum Dominica, cum
die infra Octavam, cum festo Simplici,
et cum Officio B. Mariæ in Sabbato,
omnia in ij Vesperis de Duplici, cum
commemor. illorum, nisi illud Duplex
fuerit de his, quæ excipiuntur in Ru-
brica de Commemorationibus, in quibus
aliquæ commemoraciones omittun-
tuntur. Duplici etiam et quocumque
Officio ix Lctionum concurrente
cum feria, vel potius sequente feria,
omnia de Duplici, et nihil de feria se-
quenti. Sed si festum celebretur in
Adventu, et Quadragesima, fit semper
commemoratio de feria, ut infra dicitur.
Idem dicendum in festis Simplicibus
venientibus cum sequenti festo
novem Lctionum, de quibus etiam
commemoratio fit non ratione con-
cursus, sed quia eodem die occurrunt,
ut dictum est in Rubrica de Commemo-
rationibus.

4. Semiduplici festo, Dominica, et
die infra Octavam concurrentibus
cum sequenti Duplici, omnia de Du-
plici cum commemoracione illorum;
nisi Duplex fuerit ex numero majorum,
quæ supra in Rubrica de Commemo-
rationibus numerata sunt, in quibus
nulla fit commemoratio præcedentis.
Semiduplici festo concurrente cum se-
quenti alio Semiduplici, cum Domi-
nica, vel cum die infra Octavam, a Ca-
pitulo fit de sequenti, et commemo-
ratio præcedentis, nisi aliter signetur.
Semiduplici autem concurrente cum
sequente festo Simplici, vel cum Of-
ficio beatæ Mariæ in Sabbato, omnia de
Semiduplici, cum commemoracione
sequentis.

5. Dominica concurrente cum se-
quente festo Semiduplici, et cum die
infra Octavam vel cum festo simplici
omnia de Dominica cum commemoracione
sequentis.

6. Die infra octavam concurrente cum sequente Dominica, vel Semiduplici, a Capitulo fit de sequenti cum cominem. Octava. Dies infra Octavam cum Simplici proprie non habet concursum, quia in sequenti die infra Octavam fieri debet.

7. Die octava concurrente cum alia die Octava, a Capitulo fit de sequenti, cum commemoratione præcedentis, excepta Octava Corporis Christi concurrente cum Octava S. Joannis Baptistæ, in qua de sequenti fit tantum commemoratio, et quando aliter in propriis locis notatur. Die Octava concurrente cum sequenti Duplici minori etiam translato, a Capitulo fit de sequenti, cum commemor. Octavæ. Concurrente vero cum sequente Duplici majori, etiam translato, totum Officium fit de sequenti, cum commem. Octavæ: excepta die Octava Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, in quibus de sequenti fit tantum cominem. Si autem sequens festum etiam translatum, fuerit ex solemnioribus supra enumeratis in Rubrica de Commemorationibus, in secundo ordine num. 6, totum Officium fit de sequenti, cum commemoratione Octavæ.

8. Simplex cum alio non potest concurrere in secundis Vesperis (licet cum ipso possit esse concursus in primis Vesperis,) quia non habet secundas Vesperas, sed ejus Officium terminatur ad Nonam, et deinceps nihil fit de eo nec commemor. Si sequatur aliud Simplex, Psalmi erunt de feria occurrente in Psalterio ad Vesperas, et a Capitulo fit de sequenti Simplici sine ulla commemor. præcedentis. Si sequatur Officium novem Lectionum, Vesperæ totæ erunt de eo sine ulla similiter cominem. Simplicis præcedentis. Si nullum festum sequatur, subintrat Officium de Tempore, et Vesperæ totæ erunt de feria.

9. Feria non potest concurrere cum alio Officio in secundis Vesperis, neque cum ipsa potest esse concursus in primis Vesperis, quia ejus Officium incipit, et desinit, ubi desinit et incipit quocumque aliud Officium. Quamvis proprie (si ei dandum est principium) sequente feria post aliam feriam, ejus Officium incipiat a Matutino, et terminetur sequente alia feria ad Completorium, et ideo si feria sequatur aliam feriam, in Vesperis præcedentis feriæ nihil fit de sequenti,

quoad ea quæ in sequente feria sunt propria. Verbi gratia, si in Vesperis feriæ iij ante feriam quartam Cinerum fiat de feria, dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non autem ea, quæ est propria in sequenti feria quarta Cinerum, nec ante Orationem dicuntur Preces, quæ dicendæ sunt in dicta feria quarta Cinerum. Quod etiam fit, quando feria per annum præcedit feriam Quatuor Temporum, vel Vigiliarum. Hac etiam ratione superius dictum est in concurrentia aliorum Officiorum, cum feria nullum Officium concurrere, et nihil fieri de feria præcedente, adveniente alio Officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat commemor. in Vesperis, non fit ratione concursus, sed quia eo die, quo Officium feriarum Adventus, et Quadragesimæ impeditur, illarum commemoratio ratione temporis ex præcepto Ecclesiæ prætermitti non debet.

10. Cum vero occurrat, ut festum Simplex veniat in feria quarta et sexta Quatuor Temporum, in feria quarta Cinerum, et in vigiliis quæ jejuntantur, Vesperæ antecedentes (nisi ea die celebratum sit festum lx Lectionum) erunt de feria communi per annum, non autem de sequenti, ut dictum est, cum commemoratione festi Simplicis in sequenti feria occurrentis. Quod ideo non fit, quia sequens feria habet primas Vesperas: sed quia cum festum Simplex in sequenti die non habeat Officium propter feriam prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesperas in præcedenti die. Et eadem ratione, si festum Simplex occurrat feria quinta in Cœna Domini, in qua de eo non debet fieri commemoratio, nulla etiam fiet commemoratio in Vesperis feriæ iv præcedentis.

XII.

De ordinando Officio ex prædictis Rubricis.

SI quis velit ex supradictis Rubricis ordinare Officium occurrentis diei, videat in Calendario, et in Tabula Festorum Mobilium, de quo fiat officium sequenti die, et ut inveniri esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesperis, et aliis horis nocturnis, et diurnis.

2. Si ordinandum sit Officium de tempore, id est, de Dominica, vel feria: recurrendum est semper ad Psal-

n sequente feria sunt gratia, si in Vesperis iam quartam Cinerum dicitur Oratio Dominice in autem ea, quæ est sequenti feria quarta Cinc-Orationem dicuntur tendæ sunt in dicta feria. Quod etiam sit, et annum præcedit festorum, vel Vigiliarum concurrentia aliorum Officia nullum Officium nihil fieri de feria præcedente alio Officio. Si autem fieri debeat competis, non sit ratione quia eo die, quo Officium Adventus, et Quadragesimæ, illarum communitatis ex præcepto mitti non debet.

occurrit, ut festum in feria quarta et sexta, in feria quarta gillibus jejunantibus (nisi ea die certum in Lectionum) omnino per annum, sequenti, ut dictum est, ratione festi Simplicis a currentis. Quod sequens feria habeat : sed quia cum fequenti die non haopter feriam prædurrentem, nec etiam bere primas Vesperas. Et eadem ratione, occurrat feria quinta in qua de eo non demoratio, nulla etiam o in Vesperis ferie iv

Officio ex prædictis Rubricis.

supradictis Rubricis in occurrentis diei, et in Tabula Fede quo fiat officium et inveniri esse facinabit illud in Vesperis nocturnis, et diurnis.

Officium de Dominica, vel festo semper ad Psalterium, ubi ordinate ponitur quod est commune Officium de Tempore, cum distributione Psalmorum : et ad proprium de Tempore, ubi Lectiones et Responsoria, quædam Antiphonæ, et Orationes ponuntur quæ desunt in Psalterio. Invitatorium, Hymni, Capitula, Versus, Responsoria brevia, et Antiphonæ, quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur locorum quæ sunt in Psalterio : cum vero propria non fuerint, dicuntur ut in Psalterio.

3. Si Officium sit ordinandum de sancto, recurrendum est semper ad commune Sanctorum ; (nisi proprium habeat in Proprio Sanctorum ;) ubi pro qualitate Festi, si novem Lectionum, id est, Duplex, vel Semiduplex fuerit, omnia ordinate ponuntur, illis exceptis, quæ propria suis locis habentur. Si Festum fuerit trium Lectionum (Nocturno Feria, et Lectionibus exceptis) omnia sumuntur de eodem omnino. Tres Lectiones primi Nocturni in Officio novem Lectionum, et prima et secunda Lectio, vel prima tantum in Festis trium Lectionum sumuntur de Scriptura in Officio de Tempore, nisi aliæ in propriis locis ponuntur.

4. In majoribus solemnitatibus, et festis per annum, totum Officium ordinatur ut in propriis locis ponuntur.

5. In festis B. Mariæ (omissis iis, quæ propria in illis habentur) Hymni, novem Psalmi, et alia quædam requiruntur sunt ex Communi ejus Officium arvo, circa finem Breviarii.

6. Modus Inchoandi Officium, dicitur Invitatorium, Hymnos, Antiphonas, et Versus, habetur in principio Psalterii. Cum vero Antiphonæ ducendæ sunt, dicuntur integre ante almos, sicut in fine Psalmorum.

7. Modus dicendi Absolutiones, et benedictiones ante Lectiones, legendi terminandi Lectiones, dicendi Responsoria post Lectiones, ac Responsoria brevia post Capitula, habetur in prima Dominica de Adventu.

8. Quomodo sit ordinandum, et terminandum Officium per Horas, habetur in Psalterio : quomodo terminandum per Antiphonas B. Mariæ, habetur in fine Completorii.

9. Sed ut hæc omnia facilius habeantur, posite sunt sequentes Rubricæ de singulis Horis, earumque partibus distincte cognoscendis.

De Matutino.

Ad Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem Officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur : *Pater noster, Ave Maria, Credo*, omnia secreto : deinde clara voce Hebdomadarius dicit, *Domine, tabula mea*, etc. pollice signando sibi os signo Crucis : *Deus in adjutorium*, etc. manu extensa signando se signo Crucis a fronte ad pectus, et a sinistro humero usque ad dextrum (quod servatur in principio omnium horarum, cum dicitur, *Deus in adjutorium*) cum *Gloria Patri*, et aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur Invitatorium conveniens Officio de Tempore, vel Sancto, quod dicitur cum Psalmo, *Venite exultemus*, eo modo quo in principio Psalterii describitur. Dicto Psalmo, et repetito Invitatorio, dicitur Hymnus, qui Officio de Temp. vel de Sancto convenit.

2. Postea in Duplicibus, et Semiduplicibus dicuntur novem Psalmi (sed in Dominicis plures, ut in Psalterio) cum suis Antiphonis, et Versibus, quæ temporis, vel festo conveniunt, et totidem Lectiones cum octo Responsoriis, aliquando cum novem ut suis locis ponitur, per tres Nocturnos distinctos, hoc modo.

3. In primo Nocturno dicuntur tres Psalmi cum tribus Antiphonis, post singulos Psalmos una Antiphona : sed tempore Paschali, id est, a Dominica in Albis usque ad Pentecosten (præterquam in Officio Ascensionis Domini) tres Psalmi cujusque Nocturni dicuntur sub una Antiphona : et in fine Psalmorum post ultimam Antiphonam cujusque Nocturni dicitur Versus : postea, *Pater noster, Et ne nos ; Absolutio, Exaudi ; Benedictio, Benedictio perpetua*, et aliæ ad singulas Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ordinantur. Deinde leguntur tres Lectiones de Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt (nisi aliæ assignentur) et ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium conveniens Officio, si de tempore, ut in Proprio Temporis : si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum : alioquin ut in Communi, etiam si Lectiones primi Nocturni sint de Scriptura Officii de Tempore.

4. In fine ultimi Responsorii cujus-

que Nocturni dicitur, *Gloria Patri*, cum repetitione partis Responsorii eodem modo, quo notatur in tertio Responsorio primæ Dominicæ de Adventu: nisi aliter in propriis locis signetur.

5. In secundo Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, Antiphonæ, Versus, *Pater noster*, Absolutio, *Ipsius pietas*, et ei consequentes Benedictiones, ut in dicta Dominicæ prima de Adventu: tres Lectiones de aliquo Sermone, aut de vita Ihesu Sancti, de quo sit Officium, et ad quamlibet Lectionem unum Responsorium.

6. In tertio Nocturno alii tres Psalmi cum Antiphonis, ut supra post tertiam Antiphonam, Versus, *Pater noster*, Absolutio, *Vinculis*, et Benedictiones consequentes ad singulas Lectiones, quæ erunt de Homilla Evangelii de Tempore, vel de Festo, secundum qualitatem Officii, ut in eadem prima Dominicæ de Adventu ponuntur. Post vij et viij Lectionem dicitur Responsorium Officio conveniens, id est, post quamlibet unum: aliquando autem dicitur etiam post nonam Lectionem, ut suis locis notatur: et in fine ultimi Responsorii, aut octavi, aut noni dicitur, *Gloria Patri*, ut supra, nisi aliter signetur. Si non dicitur nonum Responsorium, post ultimam Lectionem dicitur Hymnus, *Te Deum*.

7. In Officio trium Lectionum, ad Matutinum, *Pater noster*, *Ave Maria*; *Credo*, *Dominus labia*, etc. Invitatorium, et Hymnus in Feriali Officio de Feria, si non sint in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio: in Festis de festo, ut in Comuni Sanctorum: deinde Nocturnum Feria, ut in Psalterio, id est, duodecim Psalmi cum sex Antiphonis, et tempore Paschali cum una Antiphona, *Alleluia*, quæ dicuntur tam in Officio Feriali, quam in Festis Simplexibus.

8. Post Psalmos, et Antiphonas dicitur Versus in Feriali Officio, ut in Psalterio, in festis, ut in Comuni Sanctorum: qui in festis sumitur secundum Ferialis ex Nocturno Communis, unde sumuntur Responsorialia, ut dicitur infra in Rubricis de Versibus, et Responsoris. Post Versum dicitur, *Pater noster*, Absolutio, et Benedictiones, ut habetur infra in Rubrica de Absolutionibus, et Benedictionibus. Tres Lectiones (si non adsit Homilla) singulæ in Officio Feriali dicuntur de

Scriptura, quæ eo die occurrit in Proprio de Tempore: si adsit Homilla, singulæ tres de Homilla. In festis, prima et secunda de eadem Scriptura, tertia de Sancto. Si fuerint duæ Lectiones de Sancto, prima tantum erit de Scriptura, reliquæ de Sancto.

9. Post singulas Lectiones in Feriali extra tempus Paschale dicitur unum Responsorium, ita ut dicantur tria Responsorialia: tempore vero Paschali, et in Festis, duo tantum Responsorialia dicuntur, scilicet post primam, et secundam Lectionem tantum, in fine ultimi Responsorii, secundi scilicet aut tertii, dicitur *Gloria Patri*, cum repetitione partis Responsorii, nisi aliud notetur. Quæ Responsorialia in Officio de Sanctis sumuntur ex Comuni Sanctorum, in feriali Officio ex Dominicis, quando propria per ferialis non distribuuntur, ordine descripto in Rubrica de Responsoris. Quando non dicitur tertium Responsorium, post tertiam Lectionem dicitur Hymnus, *Te Deum*.

XIV.

De Laudibus.

AD Laudes dicto Hymno, *Te Deum*, vel ultimo Responsorio, Hebdomadarius absolute dicit: *Deus in adiutorium*, etc., ut supra, et dicuntur Psalmi, et Canticum *Benedicite*, vel aliud, ut habetur in feriali Officio extra tempus Paschale, cum Antiphonis Officio convenientibus. Qui Psalmi, et Canticum in Dominicis per annum (exceptis Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive) et in feriali Officio temporis Paschalis, ac in festis tam novem, quam trium Lectionum, dicuntur de Dominicæ, ut in Psalterio. In predictis vero Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, dicuntur ut suis locis ponitur. In feriali Officio per annum, extra tempus Paschale, dicuntur ut in Psalterio.

2. Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalterio. In Festis novem et trium Lectionum, si non adsint propriæ, dicuntur de Comuni. Post Psalmos dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Canticum *Benedictus*, cum eodem Canticum, et Oratio, omnia pro qualitate Officii de Tempore vel de festo.

eo die occurrit in Pro-
pre : si adsit Homilia,
de Homilia. In festis,
de eadem Scriptura.
Si fuerint due Lectio-
prima tantum erit de
que de Sancto.

has Lectiones in Feriis
Paschale dicitur unum
ita ut dicantur tria
tempore vero Paschali,
tantum Responsoria
et post primam, et se-
nones tantum. In fine
sori, secundi scilicet
ur *Gloria Patri*, cum
ctis Responsoriis, nisi
Quæ Responsoria in Of-
suntuntur ex Com-
m, in feriali Officio ex-
ndo propria per ferias
tur, ordine descripto
Responsoriis. Quando
rtium Responsorium,
ctionem dicitur Hy-
n.

XIV.

Laudibus.

cto Hymno, *Te Deum*,
responsorio, hebdoma-
dicit : *Deus in adju-*
at supra, et dicuntur
ticum *Benedicite*, vel
ur in feriali Officio ex-
chale, cum Antiphonis
ntibus. Qui Psalmi, et
Dominici per annum
nics à Septuagesima
nicam Palmarum in
eriali Officio temporis
in festis tam novem,
ctionum; dicuntur de
a Psalterio. In prædi-
nics à Septuagesima
nicam Palmarum lau-
ur ut suis locis pon-
Officio per annum, ex-
chale, dicuntur ut in

in Dominicis, quando
assignantur, dicuntur
a. In Festis novem et
in, si non adsint pro-
de Comuni. Post
Capitulum, Hymnus
na ad Canticum, *Be-*
dem Canticum, et Ora-
o qualitate Officii de
festo.

RUBRICÆ GENERALES BREVIARIUM

3. Preces quando dicendæ sunt, di-
cuntur ante primam Orationem. Com-
memorationes vero de Cruce, de S. Ma-
ria, de Apostolis, de Patrono, et de
Pace, similiter quando dicendæ sunt,
dicuntur post Orationem, nisi alia
commemoratio festi Simplicis occur-
rat, quæ semper prædictas Commem-
orationes præcedit, de quibus in
propriis Rubricis dicitur.

4. Ante Orationem dicitur, *Dom-*
inus vobiscum, et *Oremus* : Post ulti-
mam Orationem repetitur, *Dominus*
vobiscum : deinde *Benedicamus Do-*
mino, et Versus, *Fidelium animæ*,
Pater noster, *Dominus det nobis*
quam pacem, et Antiphona beatæ Ma-
riae, ut habetur in fine Completorii,
et tunc discedendum sit a Choro : alio-
quin in fine ultimæ Horæ, nisi sequa-
tur Missa, vel Officium Defunctorum
vel Psalmi Penitentiales, aut Litanias,
ut in propria Rubrica dicitur.

XV.

De Prima.

1. Post primam, *Pater noster*, *Ave Ma-*
ria, *Credo* secreto, *Deus in adju-*
torium, etc. Hymnus, *Jam lucis orto*
sereno. Deinde inchoatur Antiphona,
quæ convenit. Sumuntur autem Anti-
phona in Festis ad omnes Horas ex
audibus per ordinem, quarta præ-
missa, ut dicitur infra in Rubrica
Antiphonis. Postea dicuntur Psalmi,
si in Dominicis et feris dicuntur ut
Psalterio. In Festis autem, et tem-
pore Paschali, tres tantum, ut etiam
2. Post Antiphonam dicitur Capitu-
lum, *Regi sæclorum*. In feriali Offi-
cio, extra tempus Paschale, dicitur
Capitulum, *Pacem*. Deinde Responso-
rium breve, *Christe Fili Dei vivi*, etc.
et 3. breve in Officio Duplici, et
infra Octavas statim dicitur Oratio,
Domine Deus omnipotens. In alio Of-
ficio dicitur, *Kyrie eleison*. In alio Of-
ficio Precibus : omnia ut in Psalterio.
Ad 7. autem, *Adjutorium*, Heb-
domadarii signat se signo Crucis, et
ante ad pectus. Quando aliquis so-
sus recitat Officium, semel tantum
dicit, *Confiteor* ; omnis illis verbis,
ubi pater, et *vobis fratres*, et *Te-*
ster, et *vos fratres*, et similiter di-
cit, *Miserere nostri, peccatis no-*
stris, perducad nos, quod etiam ser-
vatur ad Completorium. In feriali Of-
ficio quando dicte sunt Preces ad

laudes, adduntur aliæ Preces, ut ibi-
dem in Psalterio.

3. Post orationem Prima, vel si di-
catur Officium beatæ Mariæ, post il-
lius Orationem dicto, *Benedicamus*, in
Choro legitur Martyrologium, deinde
dicitur, *Prefatio*, cum reliquis, quæ
etiam dicantur ab illis, qui extra Cho-
rum non legerint Martyrologium. In
fine ad Absolutionem Capituli, in Fe-
stis, et aliquibus diebus pro Lectione
brevis dicitur Capitulum Novæ, si ad-
sit proprium, alioquin de Comuni :
alio tempore tam in Dominicis, quam
feriis, Lectio brevis Officio illius tem-
poris in Psalterio assignata.

XVI.

De Horis, Tertia, Sexta et Nona.

1. Ad Tertiam, Sextam, et Nonam, ante
singulas Horas dicitur, *Pater no-*
ster, *Ave Maria*, *Deus in adju-*
torium, Hymnus, et Psalmi, ut in Psal-
terio, Antiphona secundum Officii
qualitatem, ordine quo supra. Dicitis
Psalmis, et Antiphona, dicitur Capitu-
lum, et 2. breve pro qualitate Officii :
quæ in Dominicis et Feriis, quando
non habetur propria in Proprio de
Tempore, dicuntur ut in Psalterio : in
Festis, si in Proprio Sanctorum non
sint propria, sumuntur de Comuni.
Post 3. breve dicitur, *Dominus vobis-*
cum, et Oratio, quæ habetur in Pro-
prio de Tempore : si autem sit de San-
cto, ut in Proprio Sanctorum ; alio-
quin ut in Comuni.

2. Post Orationem repetitur, *Dom-*
inus vobiscum, et dicitur, *Benedicamus*
Domino, *Fidelium animæ*, et
Pater noster, secreto : ut infra in
Rubrica de Oratione Dominica expli-
catur.

XVII.

De Vesperis.

1. Ad Vesperas, *Pater noster*, *Ave Ma-*
ria, *Deus in adjutorium*, etc.
Deinde dicuntur quinque Psalmi, cum
quinque Antiphonis, ut in Proprio,
aut Comuni Sanctorum signantur.
In Dominicis autem et Feriis, Anti-
phona et Psalmi semper dicuntur ut
in Psalterio (ubi etiam tempore Pa-
schali Psalmi dicuntur sub una Anti-
phona, *Aleluya*) nisi aliæ propriae An-
tiphona, vel Psalmi, (ut in Dominicis
Adventus, et triduo ante Pascha) assi-
gnentur.

2. Post Psalmos et Antiphonas, dicitur

22/11

tur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Magnificat, cum eodem Cantico, et Oratio: omnia de Tempore, vel de Sancto, pro qualitate Officii.

3. Preces quando dicendæ sunt, dicuntur ante Orationem: Commemorations vero de Cruce, sancta Maria, Apostolis, Patrono, et Pace, post Orationem, ut in propriis Rubricis habentur. Terminatur autem Officium Vesperarum, ut in aliis Horis.

XVIII.

De Completorio.

Ad Completorium absolute dicitur Lectio brevis, ut in Psalterio: deinde *Pater noster, Confiteor, Misereatur, Induigentiam, Converte, Deus in adiutorium*, Antiphona, Psalmi, Hymnus, Capitulum, Responsorium breve, Canticum cum Antiphona, omnia ut in fine Psalterii, et post Antiphonam in Duplicibus, et infra Octavas dicitur Oratio: in alio autem Officio, ante Orationem dicitur, *Kyrie eleison*, cum reliquis Precibus, ut ibidem in Psalterio.

2. Post Versum, *Benedicat et custodiat nos*, etc., dicitur una ex Antiphonis B. Mariæ, cum versiculo et Oratione, ut ibidem, et dicto Versu, *Divinum auxilium*, dicitur secreto *Pater noster, Ave Maria, et Credo*.

XIX.

De Invitatorio.

INVITATORIUM semper dicitur in omni Officio ad Matutinum, cum Psalmo, *Venite exultemus*, ordine in principio Psalterii descripto. Sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, et proprio de Tempore, ac in proprio, et Communi Sanctorum.

2. Non dicitur in die Epiphaniæ, nec in triduo ante Pascha, ut suis locis notatur: nec in Officio Defunctorum per annum, excepto die Commemoratiōnis omnium fidelium Defunctorum, ac in die obitus, seu depositiōnis Defuncti, et quandocumque dicuntur tres Nocturni.

XX.

De Hymnis.

HYMNUS semper dicuntur in qualibet Hora, præterquam a triduo ante Pascha, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, et præterquam in Officio Defunctorum.

2. Ad Matutinum Hymnus dicitur post Psalmum, *Venite*, repetito Invitatorio, præterquam in die Epiphaniæ. Ad Laudes et Vesperas dicitur post Capitulum. Ad Horas ante Psalmos. Ad Completorium post Psalmos et Antiphonam.

3. Dicuntur autem in Officio de Tempore, ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt: qui Hymni de Psalterio in Dominicis, et Feriis assignati, dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum (Dominica infra Octavam Corporis Christi excepta), et ab octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive. In Officio de Sanctis dicitur, ut in Communi Sanctorum, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, in festo Corporis Christi, et per octavam, et quandocumque sit Officium beatæ Mariæ tam novem, quam trium Lectionum, etiam tempore Paschali, in fine omnium Hymnorum (præterquam in fine Hymni, *Ave Maris stella*, et Hymni ad Laudes in festo Corporis Christi, qui habet ultimum versum proprium) dicitur, *Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine*, etc. ut in ejus Officio parvo, etiam si dicantur Hymni de Sanctis, qui infra octavas prædictas celebrantur, dummodo Hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum versum proprium, ut Hymnus sanctæ Crucis ad Vesperas, et plurimorum Martyrum ad Matutinum.

5. In Epiphania Domini, et per octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, *Jesu, tibi sit gloria, Qui apparuiti Gentibus*.

6. A Dominica in Albis usque ad Ascensionem, in Pentecoste, et per octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, *Deo Patri sit gloria, Et Filio, qui a mortuis*, etiam in festis Sanctorum eodem tempore Paschali occurrentium: dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum versum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7. In Ascensione autem usque ad Pentecosten, (præterquam in Hymno, *Salutis humane Sator*) dicitur, *Jesu, tibi sit gloria, qui victor in caelum rediis*, similiter etiam in festis tunc occurrentibus.

8. In Transfiguratione Domini dicitur, *Jesu, tibi sit gloria, Qui te re-*

velas parvulis. Aliis temporibus terminantur Hymni, ut suis locis ponitur.

XXI.

De Antiphonis.

Ad omnes Horas nocturnas, et diurnas semper cum Psalmis dicuntur Antiphonæ, vel una vel plures, pro diversitate Officii, et Horarum.

2. Si de Tempore fiat Officium, id est, de Dominica aut Feria, dicuntur Antiphonæ, ut in Psalterio, quæ cum Psalmis positæ in Vesperis, Dominicæ, et feriarum, in Completorio, et in Nocturnis (etiam quando fit Officium de festo trium Lectionum, id est, Simpliciter) nunquam mutantur, nisi tempore Paschali, in quo dicitur una tantum Antiphona, *Alleluia*, excepto etiam tempore Adventus, in quo ad Vesperas, et Nocturnos Dominicæ ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus, et aliis Horis mutantur, pro diversitate temporum, ut in Proprio de Tempore habentur: cum vero non assignantur propriæ, semper dicuntur, quæ positæ sunt in Psalterio.

3. Antiphonæ, quæ in Proprio de Tempore in Sabbatis ponuntur ad Magnificat pro prima Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Calendis, vel est in Calendis illius mensis, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubrica mensis Augusti: et semper in Sabbato ponitur Antiphona ad Magnificat, quæ contigua est libro Scripturæ in Dominica ponendo.

4. In festis novem Lectionum ad Vesperas dicuntur Antiphonæ de Laudibus, nisi propriæ in Vesperis assignentur. Ad horas similiter tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudibus, et aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus, quarta præmissa, hoc ordine: Ad primam, prima: ad Tertiam, secunda: ad Sextam, tertia: ad Nonam, quinta.

5. In feriis Adventus, quæ non habent in Laudibus Antiphonas proprias, sumuntur ad Horas ex Laudibus Dominicæ præcedentis. Ubi vero in Laudibus feriarum fuerint propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus.

6. Tempore Paschali in Officio tam novem, quam trium Lectionum, Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub unica Antiphona, quæ Officio conve-

nit, ut auis locis ponitur: et in fine omnium Antiphonarum, additur *Alleluia*, quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pascha, ubi habetur *Alleluia*, tacetur; neque aliud ejus loco dicitur.

7. In Duplicibus ad Vesperas, Matutinum, et Laudes tantum: Antiphonæ dicuntur ante Psalmos, vel Cantica integræ, et post Psalmos, vel Cantica integræ repetuntur: in aliis Horis, et in Officio non Duplici, in principio Psalmi, vel Cantici, inchoatur tantum Antiphona, deinde in fine integræ dicitur. Et quando Antiphona sumitur ex principio Psalmi, vel Cantici, et inceptis sicut Psalmus, vel Canticum, post Antiphonam non repetitur principium Psalmi, vel Cantici, sed continuatur, quod sequitur in Psalmo, vel Cantico; ab eo loco ubi secundum ritum dici desinit Antiphona, nisi discontinuetur per *Alleluia*.

8. Antiphonis propriis, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, semper cedunt, quæ habentur in Psalterio, et in Comuni Sanctorum.

9. Quando fit aliqua commemoratio, semper dicitur Antiphona ante Orationem cum Versu, quæ sumitur ex Officio, quod convenit ei, de quo fit commemoratio: Ita ut in Vesperis sumatur Antiphona, quæ assignatur ad Magnificat, in Laudibus, quæ ad Benedictus, cum Versibus, quæ habentur post Hymnum.

10. Antiphonæ sanctæ Mariæ positæ in fine Completorii, dicuntur ut Inferius in propria Rubrica disponitur.

XXII.

De Psalmis.

PSALMI in Officio de Tempore per omnes Horas in Dominicis et feriis dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalterio, nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signentur. In festis autem dicuntur, ut in propriis locis signantur; aliquando, ut in Comuni Sanctorum.

2. Psalmi ad Laudes de Dominica cum Cantico *Benedicite*, dicuntur in omnibus festis per annum, et in feriis temporis Paschalis.

3. Psalmus, *Confitemini*, dicitur ad Primam cum aliis Psalmis in Psalterio assignatis, in omnibus Dominicis (quando Officium fit de Dominica, ut in Psalterio: etiam in Dominicis quæ occurrunt infra octavas Sanctorum) a

n Hymnus dicitur
nitate, repetitio Invi-
n in die Epiphaniæ.
n Vesperas dicitur post
n Vesperas ante Psalmos.
n post Psalmos et An-

tem in Officio de
alterio, quando prop-
prio de Tempore
Hymni de Psalterio
feriis assignati, di-
Pentecostes usque
Dominica infra Octa-
visti excepta), et ab
usque ad Domini-
dragesima exclu-
Sanctis dicuntur,
actorum, nisi pro-
ctorum habeantur.
Domini usque ad
o Corporis Christi,
quodcumque sit
ariæ tam novem,
onum, etiam tem-
sire omnium Hy-
am in fine Hymni,
et Hymni ad Lau-
ris Christi, qui ha-
n proprium) dicitur
gloria, Qui natus
ut in ejus Officio
cantur Hymni de
octavas prædictas
odo Hymni illi sint
habeant ultimam
at Hymnus sanctæ
t, et plurimorum
inum.

Domini, et per oc-
nium Hymnorum
it gloria, Qui ap-
n Albis usque ad
pentecoste, et per
nium Hymnorum
ate gloria, Et Fi-
t, etiam in festis
tempore Paschali
modo Hymni sint
habeant ultimum,
qui non mutantur.

autem usque ad
quam in Hymno,
ator) dicitur, Je-
qui victor in cæ-
r etiam in festis

ione Domini dicitur
loria, Qui te re-

tertia Dominica post Pentecosten inclusive, usque ad Nativitatem Domini exclusive : et a secunda Dominica post Epiphaniam inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive : a Septuagesima autem usque ad Pascha, ejus loco dicitur Psalmus, *Dominus regnavit*, quia Psalmus, *Constemini*, tunc dicitur ad Laudes post Psalmum, *Miserere*, ut suo loco ponitur. In Dominicis vero temporis Paschalis a Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, dicuntur tantum tres Psalmi sicut in festis, addito Symbolo Sancti Athanasii. Alii Psalmi per singulas ferias distributi ad Primam, dicuntur singuli loco Psalmi, *Constemini*, in feriali tantum Officio, quando de feria agitur extra tempus Paschale. In feriis vero temporis Paschalis in festis per annum, et in Sabbato, sive de sancta Maria, sive de Feria fiat Officium, dicuntur tantum tres Psalmi, scilicet *Deus in nomine tuo*, *Beati immaculati*, et *Rehribue* : etiam si festum Duplex celebretur in Dominica.

4. In Dominicis autem, quando officium sit de Dominica, ut in Psalterio, post Psalmos additur semper Symbolum sancti Athanasii, *Quicumque*, ut infra in propria Rubrica dicitur.

5. Psalmi Horarum, scilicet ad Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium nunquam mutantur, ut in Psalterio, sive de Sanctis, sive de Tempore fiat Officium.

6. Psalmi de Dominica ad Vesperas, ut plurimum dicuntur in Vesperis festorum, excepto ultimo, qui mutatur : cum verò aliter fieri debet, suis locis notatur. In Vesperis infra octavam dicuntur Psalmi, ut in secundis Vesperis festi ; sed in primis Vesperis diei Octavæ, dicuntur ut in primis Vesperis festi, nisi aliter notetur.

7. In fine Psalmorum semper dicitur : *Gloria Patri*, præterquam in Psalmo, *Deus Deus meus ad te de luce vigilo* : et in Psalmo, *Laudate Dominum de caelis*, qui conjunguntur cum aliis psalmis, et in fine ultimi tantum dicitur, *Gloria Patri*, ut suis locis notatur. Præterea non dicitur in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, nec in Officio Defunctorum, cujus loco pro Defunctis dicitur, *Requiem æternam dona eis Domine*, etiam si fiat Officium pro uno tantum.

8. Ut sacra Vulgatæ editionis puri-

tas inconfusa et ilibata servetur, etiam quoad Interpunctiones, et distinctiones in sacris Bibliis appostas, additus est Asteriscus, * ut sit nota musicæ partitionis in medio versu.

XXIII.

De Canticis.

CANTIGA dicuntur in Officio de Tempore, tam de Dominicis, quam feris ad Laudes, Vesperas, in Completorium, ut in Psalterio distribuuntur.

2. In festis, et tempore Paschali ad Laudes semper dicitur Canticum, *Benedicite*, ut in Dominicis ; et in fine ejus non dicitur, *Gloria Patri*, sicut in aliis Canticis dicitur, nec respondetur, *Amen*. Alia Cantica ferialia, ut in Psalterio, ad Laudes non dicuntur, nisi quando fit Officium de feria extra tempus Paschale.

3. Cantica, *Benedictus*, *Magnificat*, et *Nunc dimittis*, semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

XXIV.

De Versibus.

VERSUS semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum, et Antiphonam Nocturnorum, sive in Officio dicantur tres Nocturni, sive unus. Ad Laudes, et Vesperas Versus dicitur post Hymnum : ad Horas dicitur in Responsorio brevi post repetitionem partis Responsorii, dicto *Gloria Patri*.

2. In Pascha Resurrectionis et per octavam usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, in Nocturno tantum dicitur Versus, in aliis Horis non dicitur, ut ibidem.

3. Quando fit aliqua Commemoratio, semper post Antiphonam ejus, de quo fit commemoratio, dicitur Versus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Vesperarum, et Laudum, nisi aliter notetur.

4. Versibus prædictis tempore Paschali, semper additur *Alleluia* : non autem Versibus Precum, nec in *Preliosa*, ad Primam, neque in Versibus Responsoriorum Matutini.

5. In Officio festi trium Lectionum, post omnes Psalmos feriales cum Antiphonis dicitur Versus de Communione Sauctorum, hoc ordine : Feria secunda et quinta Versus primi Nocturni : feria tertia et sexta Versus se-

et hibata servetur, runctiones, et distinctio. Bibulis appositae, ad- us, * ut sit nota mu- nio medio versu.

XXIII.

Canticis.

ur in Officio de Tem- Dominicis, quam fe- speras, in Comple- salterio distribuun-

tempore Paschali ad dicitur Canticum, *Be-* Dominica; et in fine *Gloria Patri*, sicut dicitur, nec responde- Cantica ferialia, ut in es non dicuntur, nisi n de feria extra tem-

edictus, Magnificat, semper dicuntur suo rio.

XXIV.

versibus.

dicuntur ad Matutinum Psalmum, et turnorum, sive in tres Nocturni, sive et Vesperas Versu- um : ad Horas dicit- o brevi post repeti- onsoril, dicto *Glo-*

esurrectionis et per Vesperas Sabbati in Nocturno tantum alius floris non dici-

liqua Commemora- antiphonam ejus, de- atio, dicitur Versus, p ponitur post Hy- n, et Laudum, nisi

dictis tempore Pa- tur *Aleluia* : non recum, nec in Pre- neque in Versibus Matutini.

trium Lectionum, os feriales cum An- versus de Comuni ordine : Feria se- Versus primi No- et sexta Versus se-

undi Nocturni : feria quarta Versus erali Nocturni.

6. Versus positi in Psalterio ad Laudes, et Vesperas, semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur Proprio de Tempore.

XXV.

de Absolutionibus et Benedictionibus ante Lectiones.

ABSOLUTIONES et Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio novem Lectionum ante Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ponuntur, licet, post Versum, dicto, *Pater noster, Et ne nos* dicitur Absolutio, Benedictiones; praterquam Matutinis temporibus majoris Hebdomadae, et in Defunctorum, quibus Absolutio, et Benedictiones non dicuntur.

2. Si fiat officium trium Lectionum, sit de Feria, in qua singulae tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio et benedictiones sumuntur ex prima Dominica de Adventu, hoc ordine : Feria i et v dicuntur Absolutio, et Benedictiones primi Nocturni : Feria ii et iii secundi Nocturni : Feria iv et v terti Nocturni.

3. Si autem singulae tres Lectiones sit de Homilia super Evangelium, absolutio dicitur secundum Ferias, supra : Benedictiones vero semper dicuntur, ut in tertio Nocturno, scilicet, prima Benedictio erit, *Evangelica lectio*; secunda, *Divinum auxilium*: tertia, *Ad societatem*. Si sit de Sancto Lectionum, Absolutio dicitur secundum ferias, ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur, ut in tertio Nocturno, hoc modo : Prima *De nos Benedicat*: secunda, *Cujus, Quorum*, vel *Quarum festum co-* : tertia, *Ad societatem*.

4. Quando sit Officium sanctae Mariae in Sabbato, Absolutio et Benedictiones dicuntur, ut habentur in Officio parvo circa finem Brevi-

XXVI.

De Lectionibus.

LECTIONES leguntur ad Matutinum dictis Psalmis Nocturnorum, cum antiphonis, Versibus, Absolutionibus, et Benedictionibus, ut supra. Duplicibus, et Semiduplicibus di-

cuntur novem Lectiones, id est, in quolibet Nocturno tres : in feriis, et festis Simplicibus leguntur tantum tres Lectiones.

2. In Officio novem Lectionum dicuntur hoc modo. In primo Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Scriptura : quae quando suis locis propriae, aut de Comuni Sanctorum non assignantur, semper leguntur ut in Officio de Tempore, quae sua quaque die occurrunt legendae. In secundo Nocturno, si sit de Sancto, tres Lectiones leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone, aut Tractatu, qui est conventus : quae si non adsint propriae, leguntur ex Comuni Sanctorum. Ex quo etiam Comuni completur numerus trium Lectionum, quando Officium sit novem Lectionum de aliquo Sancto, qui habet tantum unam, vel duas Lectiones proprias. Si sit de Dominica, vel de alio Officio novem Lectionum per annum, etiam de Octava, leguntur tres Lectiones de Sermone, aut Tractatu, qui in illis ponitur. In tertio Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium posita in Proprio, aut ex Comuni assignatae, et prima Lectio de Homilia semper praepositur principium Evangelii, de quo est Homilia, etiam infra octavas. Excipiuntur ab hoc ordinario Lectionum, Matutina tenebrarum ante Pascha, et Defunctorum, ut in suis Officiis ponitur.

3. Si in Officio novem Lectionum, in quo non dicitur novum Responsorium contingat fieri commemorationem de aliquo Sancto, qui propriam habet Lectionem, nona Lectio legitur de Sancto : si habuerit duas Lectiones, ex duabus fiat una Lectio, omissa nona Lectio in dicto Officio novem Lectionum, vel octavae Lectioi adjuncta. Quod si eodem die occurrat Dominica, vel feria, quae habeat Homiliam, nona Lectio Sancti omittitur, et ejus loco legitur Homilia Dominica, vel feria, scilicet vel prima Lectio de Homilia, vel tres simul in unam Lectionem conjunctae.

4. In Officio trium Lectionum, si sit de feria, tres Lectiones leguntur de Scriptura, nisi tres sint de Homilia, quia tunc omittis Lectionibus de Scriptura, leguntur de Homilia. Si sit de Sancto, qui habet duas Lectiones, prima tantum erit de Scriptura, ut vel legatur una, vel ex tribus simul junctis fiat una : secunda, et tertia de

Sancto. Si unam tantum habuerit, vel propriam, vel ex Communi assignatam, prima et secunda erunt de Scriptura, tertia de Sancto : quod etiam servatur in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

5. Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tempore sic distributæ sunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Officio de Sanctis, quando aliæ (ut dictum est) non assignantur.

6. Initia Librorum Sacræ Scripturæ (quæ fere semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt, etiam si fiat Officium de Sancto, nisi in festo aliæ propriæ Lectiones Scripturæ, vel de Communi assignentur : tunc enim initium Lectionis de Scriptura transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, et Lectiones illi diei de eadem Scriptura assignatæ, vel cum superioribus Lectionibus legantur, vel omittantur : ita ut non oporteat eas amplius in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur, quæ sua quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper servetur, quando Lectiones occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7. Cum autem initium alicujus Epistolæ Catholice tempore Paschali, aut alicujus Prophetæ minoris mense Novembri, infra Hebdomadam illorum temporum impeditur aliquo festo novem Lectionum habente proprias Lectiones de Scriptura, dictum initium Epistolæ, et Prophetæ, quoad comode fieri poterit, ponatur in sequenti feria, alio simili initio Scripturæ ponendo, vel festo non impedita, aliquo in præcedenti similiter non impedita, ita ut aliquo modo ponatur etiam si plura initia eodem die poni oporteat.

8. De Scriptura quoque tantum est positum, quantum satis videtur pro numero Hebdomadarum, quæ esse possunt, et inter Epiphaniam et Septuagesimam, et inter Pentecosten et Adventum : ubi vero contingit minus numerum Dominicarum, et Hebdomadarum post Epiphaniam, adveniente Dominica Septuagesimæ, quod superest de Epistolis B. Pauli, quæ distributæ sunt pro numero dictarum Dominicarum, et Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum (de quibus legitur ab Octava Pentecostes usque

Dominicam primam Augusti) cum non expletur numerus Dominicarum post Pentecosten, de eis Libris annotatus usque ad mensis Augusti, quia tunc Lectionibus de his libris omissis, legitur de Scriptura, quæ ponitur mense Augusti. Quod si fiat de aliqua Dominica post Epiphaniam anticipata in feria, eo modo quo dictum est de Dominicis numero 4 et 5, tunc post Officium Dominicæ anticipatæ, in sequentibus diebus legatur de Epistolis S. Pauli assignatis Dominicæ anticipatæ, et sequentibus feriis, omissis aliis, quæ sunt assignatæ præcedenti Hebdomadæ. Quid autem observandum sit, cum mensis, cui quinque Dominicæ assignantur, non habuerit nisi quatuor, in propriis locis notatur.

9. Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum, leguntur in festis, ubi assignantur in Proprio Sanctorum per annum. Rursus quando aliquod festum in propria Ecclesia solemniter celebratur : Item quando aliquod festum novem Lectionum occurrit in Quadragesima, et Quatuor Temporibus, in secunda feria Rogationum, et in Vigilia Ascensionis, in quibus feriis in Officio de Tempore non assignantur Lectiones de Scriptura, sed de Homilia : tunc enim in festis recurrendum est ad Lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum. Quod si in aliquibus ex supradictis feriis occurrat dies Octava alicujus festi habentis Octavam, tunc in primo Nocturno diei octavæ repetantur Lectiones, quæ in primo Nocturno festi lectæ fuerunt : si vero occurrat dies infra octavam, tunc sumantur de Communi. Aliæ Lectiones secundi, et tertii Nocturni positæ in Communi Sanctorum, similiter leguntur quando in Proprio Sanctorum assignantur, et quando in aliqua Ecclesia aliquod festum celebratur cum novem Lectionibus, quia in ea est solemne, aut consuetum in ea celebrari, quod proprias, et approbatas de festo Lectiones non habuerit.

10. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo libri, ex quo sumuntur nisi aliter in propriis locis notetur. Lectiones etiam secundi Nocturni quando sunt ex aliquo Sermonem, vel Tractatu, leguntur cum titulo, et nomine auctoris, alias minime. Et similiter in tertio Nocturno proponitur Titulus auctoris, cujus est in illa,

nam Augusti) cum non
 rus Dominicarum post
 eus Libris annotatus
 Augusti, quia tunc
 libris omisiss, legi-
 a, quae ponitur mense
 si fiat de aliqua Domi-
 nianiam anticipatae in fe-
 uo dictum est de Domi-
 et 5, tunc post Officium
 cipatae, in sequentibus
 de Epistolis S. Pauli
 nicæ anticipatae, et se-
 sis, omisiss aliis, quae
 e precedenti Hebdom-
 tem observandum sit,
 ul quinque Dominicae
 non habuerit nisi qua-
 is locis notatur.
 de Scriptura positae in
 torum, leguntur in fe-
 antur in Proprio San-
 animum. Rursus quando
 in propria Ecclesia so-
 natur: Item quando ali-
 novem Lectionum oc-
 tragesima, et Quatuor-
 secunda feria Rogatio-
 Ascensionis, in qui-
 officio de Tempore non
 Lectiones de Scriptura,
 tunc enim in festis
 ad Lectiones de Scri-
 Communi Sanctorum.
 quibus ex supradictis
 dies Octava alicujus
 octavam, tunc in primo
 octavae repetantur Le-
 primo Nocturno festi-
 si vero occurrat dies
 tunc sumantur de
 Lectiones secundi, et
 positae in Communi
 aliter leguntur quando
 actorum assignantur, et
 Ecclesia aliquid fer-
 cum novem Lectione-
 ea est solemne, aut
 celebrari, quod pro-
 pas de festo Lectiones

primo Nocturni leguntur
 libri, ex quo sumuntur
 propriis locis notatur.
 primo secundi Nocturni
 aliquo Sermone, vel
 cum titulo, et si
 alias minime. Et si
 Nocturno prope
 ductoris, cujus est hic

11. In fine cujusque Lectionis dicitur, *Tu autem Domine miserere nos*, et respondetur, *Deo gratias*. Quod etiam fit in Lectionibus brevissimis in principio Completorii, et in prima post *Pretiosa*, præteream in triduo majoris Hebdomadæ de Pascha, et in Officio Defunctorum, in suis locis ponitur.

XXVII.

De Responsoriis post Lectiones.

RESPONSORIA dicuntur ad Matutinum post Lectiones: id est, postquam Lectionem dicitur unum Responsorium, ut infra.

In festis novem Lectionum (præquam in festo Sanctorum Innocentii, quando non venerit in Dominica) et in Dominicis ab octava Paschæ inclusive, usque ad Adventum exclusive, et a Dominica infra octavam Nativitatis inclusive, usque ad Septagesimam exclusive, dicuntur octo Lectionum Responsoria: in fine tertii, et quarti, et octavi dicitur *Gloria Patri*, et repetitione partis Responsorii: Regulariter est in fine ultimi Responsorii quilibet Nocturni, tam in octo novem, quam trium Lectionum: excepto tempore Passionis, quo tempore loco *Gloria Patri*, repetitur Responsorium a principio, excepto etiam in Officio Defunctorum, cujus loco dicitur *Requiem æternam*, etc. Qui Veritas *Gloria Patri*, quibusdam diebus tunc in primo Responsorio, ut in propriis locis annotatur. Post nonam nonem prædictis diebus quando tantum dicuntur Responsoria, mediate dicitur Hymnus, *Te Deum*.

In Dominicis Adventus, et in Dominica a Septuagesima usque ad Dominica Palmam inclusive, et in triante Paschæ, dicuntur novem Responsoria, quia tunc non dicitur, *Te Deum*.

In Officio autem trium Lectionum, quando fit de festo, et in feriis propriis Paschalis, quod est inter Dominicam in Albis, et Ascensionem septa feria secunda Rogationum, ponitur tertium Responsorium, dicuntur duo Responsoria, quia post Lectionem dicitur, *Te Deum*. Quae Responsoria in festis sumuntur de Communi Sanctorum, et in diebus festi temporis Paschalis, quando alia

propria non assignantur, sumuntur de Dominica, in qua primo sunt posita, hoc ordine: Secunda et quinta feria, primum et secundum Responsorium primi Nocturni: feria tertia et sexta primum et secundum Responsorium secundi Nocturni: feria quarta, primum et secundum Responsorium tertii Nocturni.

5. In aliis feriis extra tempus Paschale dicuntur tria Responsoria (quæ in illis non dicitur, *Te Deum*), hoc ordine: feria secunda et quinta tria Responsoria primi Nocturni: feria tertia et sexta tria Responsoria secundi Nocturni: feria quarta et Sabbato, quando in eo fit de feria, tria Responsoria tertii Nocturni Dominicæ præcedentis, in qua primo sunt posita. Verum quia in tertio Nocturno Dominicarum a tertia post Pentecosten inclusive, usque ad Adventum exclusive, non habetur nisi unum Responsorium dicendum infra Hebdomadam, quod septimum in Dominica, propterea quod est Responsorium, *Duo Seraphim*, non dicitur nisi in prædictis Dominicis; ideo feria quarta et Sabbato, quando Responsoria sumenda erunt ex tertio Nocturno, primum Responsorium erit quod est septimum Dominicæ: secundo et tertio loco dicitur ij et iij sequentis feriae, id est, post secundam et tertiam Lectionem dicitur secundum et tertium Responsorium, quod est ij et iij secunda sequentis feriae, si propria Responsoria habuerit; alioquin si non habuerit propria, dicitur secundum et tertium Responsorium primi Nocturni ejusdem Dominicæ. Ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam habentur Responsoria propria in singulis feriis, excepto Sabbato: in quo, quando fit de feria, dicuntur Responsoria feriae quartæ.

6. Sumuntur autem Responsoria ex eo loco, ubi primo sunt posita, in principio mensis, vel Libri, et repetuntur in aliis sequentibus Dominicis illius mensis, in quibus alia non assignantur, vel donec de illo libro legatur, unde sumpta sunt Responsoria. Quæ autem in prima Hebdomada mensis posita sunt per ferias, repetuntur eodem ordine in eisdem feriis per sequentes Hebdomadas, donec alia ponantur. Ubi vero non adsunt propria, semper ex Nocturnis Dominicæ sumuntur dicto ordine.

7. Si Responsoria primi Nocturni

ejus Dominica, in qua primo ponuntur, propter Festum Duplex in ea occurrens, in ipsa Dominica poni non possint, ponantur prima die ejus Hebdomadae, in qua occurrit fieri de Feria, et omittantur alia, quæ forte in illa Feria propria haberentur. Si vero in tota Hebdomada non occurrat dies, in quo fiat de Feria, illa Responsoria ponantur in sequenti Hebdomada, vel Dominica similiter non impedita, et dummodo in ea alia Responsoria non sint primo ponenda; alioquin eo anno omittantur. Responsoria etiam, quæ in aliquibus Feriis per Hebdomadam habentur, si eo die, quo posita sunt, non possunt dici propter Festum occurrens, non sunt transferenda in aliam diem, sed omittuntur.

8. Tempore Paschali in fine Responsorii ante Versum additur *Alleluia*.

XXVIII.

De Responsoriis brevibus Horarum.

RESPONSORIA brevia dicuntur post Capitulum ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium, præterquam in triduo ante Pascha usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusive, quibus diebus non dicuntur. Ad primam, et Completorium semper dicuntur eodem modo, ut in Psalterio. In aliis Horis, quando sit Officium de Dominica, vel Feria per annum, dicuntur ut habentur in Psalterio. In Adventu autem, Quadragesima, tempore Passionis, et Paschali, ut suis locis habentur propria. In festis similiter, quando non habentur propria; dicuntur ut in Communi Sanctorum.

2. In fine Responsorii brevis dicitur, *Gloria Patri*, cum repetitione Responsorii, eo modo, quo ordinatur ad Primam in Psalterio, præterquam tempore Passionis: tunc enim non dicitur, *Gloria Patri*, in Officio de Tempore, sed solum repetitur Responsorium breve a principio.

3. In Responsorio brevi ad Primam, loco Versus, *Qui sedes*, etc. in Adventu dicitur, *Qui venturus es in mundum*, tam in Dominicis, et Feriis, quam in Festis, excepto Festo Concept. B. Mariæ, et per Oct. in Nativit. Domini usque ad Epiphaniam, etiam in Festis occurrentibus, in festo Corporis Christi, et per Octavam,

et in omni Officio B. Mariæ tam novem, quam trium Lectionum, etiam si infra ejusdem Octavas fiat de Festo, vel de Dominica, dicitur, *Qui natus es de Maria Virgine*. In Epiphania, et per Octavam, et in festo Transfigurationis dicitur, *Qui apparuisti hodie*. A Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis (excepto Officio S. Mariæ), semper dicitur, *Qui surrexisti a mortuis*. In Ascensione usque ad Pentecosten exclusive, dicitur, *Qui scandis super sidera*. In Pentecoste, et reliquo anni tempore, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, dicitur, *Qui sedes ad dexteram Patris*; ut in Psalterio.

4. Responsoria brevia altarum Horarum, quæ ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Adventum, quando sit officium de Tempore. Similiter quæ ponuntur in prima Dominica Quadragesima, dicuntur usque ad Dominicam Passionis exclusive. Et quæ ponuntur in Dominica Passionis, dicuntur usque ad Feriam quintam in Coena Domini exclusive. Item quæ ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur usque ad Ascensionem exclusive. Quæ vero ponuntur in aliquo festo habente Octavam, dicuntur per totam Octavam, quando sit de Octava. In Officio autem B. Mariæ, tam novem, quam trium Lectionum, excepto Festo Assumptionis ejusdem, dicuntur semper Responsoria brevia de Communi Virginum.

5. Tempore Paschali, a Dominica in Octava Paschæ usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusive, in fine Responsorii brevis ante primum Versum, dicuntur duo *Alleluia*, quæ etiam post dictum primum Versum repetuntur pro parte Responsorii, et in fine secundi Versus unum tantum *Alleluia*, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, ut dicitur in Rubrica, quæ est in Sabbato in Albis. Extra tempus Paschale, quamvis in aliquibus Festis ad Tertiam, Sextam, et Nonam Responsoriis brevibus addantur *Alleluia*, non ideo adduntur ad Primam, et Completorium.

XXIX.

De Capitulis.

CAPITULA semper dicuntur præterquam a Feria quinta in Coena Do-

mini,
Albis e
ficio de
des, et
Antiph
dictio de
2. Ca
Psalter
peris, in
tertia d
que ad
Epiphan
Capitula
Octavam
tum, et
Dominic
illis ten
rio de
in Prop
unt; a
tum. Ca
quando
mutatur
3. In
Octava
esima u
paten, e
in om
ulum po
tur in
secundis
is, quæ
4. In
primam
storum
is. Post
etur: De

RATIO
citur p
at, et B
quando d
cuntur po
illarum O
horas Ora
tum breve
tunc enim
ad Comple
antiphonar
sunt Pri
las.

2. Ad P
numquam
habentur in
triduo ante
omnes Hora
sicut inclu

B. Mariæ tam no-
lectionum, etiamsi
vas fiat de Festo,
dicitur, *Qui natur
ine.* In Epiphania,
in festo Transfigu-
i apparuit hodie.
is inclusive, usque
clusive, tam in Of-
quam de Sancta
Mariæ), semper di-
at a mortuis. In
d Pentecosten ex-
scandis super si-
), et reliquo anni
ficio de Tempore,
dicitur, *Qui sedes
ris* : ut in Psal-

revia aliarum Ho-
ur in prima Domi-
cuntur per totum
o fit officium de
quæ ponuntur in
uadragesima, di-
ominicam Passionis
onuntur in Domi-
ntur usque ad Fe-
na Domini exclu-
antur in Dominica
sque ad Ascensio-
æ vero ponuntur
nte Octavam, di-
Octavam, quando
ficio autem B. Ma-
tam trium Lectio-
sto Assumptionis
emper Responso-
um Virginum.

ail, a Dominica in
ue ad Sabbatum
clusive, in fine
nte primum Ver-
o *Alletua*, quæ
primum Versum
e Responsorii, et
is unum tantum
ficio de Tempore,
t dicitur in Ru-
abbato in Albis
ale, quamvis in
tertiam, Sextam,
ris brevibus ad-
ideo adduntur
letorium.

l.
nulla.

antur (præter-
nta in Coena Do-

mini, usque ad Vesperas Sabbati in
Albis exclusive, et præterquam in Of-
ficio Defunctorum) ad Vesperas, Lau-
des, et alias Horas, dicitur Psalmis, et
Antiphonis, ad Completorium vero
dicto etiam Hymno.

2. Capitula Dominicalia posita in
Psalterio, in primis, et secundis Vesp-
eris, in Laudibus, et Horis dicuntur a
tertia Dominica post Pentecosten us-
que ad Adventum, et a secunda post
Epiphaniam usque ad Septuagesimam.
Capitula autem feriassa dicuntur post
Octavam Pentecosten usque ad Adven-
tum, et ab Octava Epiphaniæ usque ad
Dominicam primam Quadragesimæ.
Aliis temporibus dicuntur ut in Pro-
prio de Tempore; si fit de Sanctis, ut
in Proprio de Sanctis, cum propria ad-
dunt; alioquin de Communi Sancto-
rum. Capitulum Primæ et Completorii
quando Capitula dicuntur) nunquam
mutatur, ut in Psalterio.

3. In Dominicis ab Adventu usque
ad Octavam Epiphaniæ, et a Septua-
gesima usque ad tertiam post Pente-
osten, et in Feriis temporis Paschalis,
et in omnibus festis regulariter Cap-
itulum positum in primis Vesperis, di-
citur in Laudibus, ad Tertiam, et in
secundis Vesperis, quibusdam excep-
tis, quæ suis locis assignantur.

4. In Feriis tempore Paschali ad
primam dicitur Capitulum, *Regi sæ-
clorum* : sicut in Dominicis, et Fe-
ris. Post Capitulum semper respon-
etur : *Deo gratias.*

XXX.

De Oratione.

ORATIO in Vesperis, et Laudibus di-
citur post Antiphonas ad Magnifi-
cat, et Benedictus immediate, nisi
quando dicendæ sunt Preces, quæ di-
cuntur post Antiphonam, et in fine
iliarum Oratio. Ad Primam, et alias
Horas Oratio dicitur post Responso-
rium breve, nisi dicendæ sint Preces;
tunc enim Oratio dicitur post Preces.
ad Completorium Oratio dicitur post
antiphonam, *Salva nos*, nisi dicen-
dæ sint Preces; et tunc dicitur post
las.

2. Ad Primam, et Completorium
nunquam mutantur Orationes, quæ
adhibentur in Psalterio, præterquam in
riduo ante Pascha, in quo triudo ad
omnes Horas usque ad Nonam Sabbati
antici inclusive post Psalmum, *Mise-*

rere, dicitur Oratio dici, ut suo loco
ponitur. In aliis Horis regulariter di-
citur Oratio, quæ dicta est in primis
Vesperis. In Quadragesima autem,
Quatuor Temporibus, Vigiliis, et Feria
secunda Rogationum, Oratio, quæ di-
cta est in Laudibus, dicitur tantum ad
Tertiam, Sextam, et Nonam. In Vesp-
eris autem sequentibus, si fit de Feria,
dicitur vel alia propria, ut in Quadra-
gesima, vel Dominicæ præcedentis, ut
in aliis Feriis. Quæ Oratio præceden-
tis Dominicæ semper dicitur in feriali
Officio per Hebdomadam, quando pro-
pria non assignatur. Infra octavas di-
citur Oratio, ut in die Festi; similiter
et in die Octava, nisi alia propria as-
signetur.

3. Ante Orationem, etiam quando
aliquis solus recitat Officium, semper
dicitur *Versus, Dominus vobiscum*, et
respondetur, *Et cum spiritu tuo*. Qui
Versus non dicitur ab eo, qui non
est saltem in ordine Diaconatus, nec
a Diacono præsentè Sacerdote, nisi de
illius licentia. Si quis autem ad Dia-
conatus ordinem non pervenerit, ejus
loco dicat, *Domine exaudi orationem
meam*, et respondetur, *Et clamor
meus ad te veniat*. Deinde dicitur,
Oremus, postea Oratio : quæ si unica
tantum dicitur, *Versus, Dominus vo-
biscum*, vel, *Domine exaudi*, repeti-
tur finita Oratione, postquam fuerit
responsum, *Amen* : sin autem plures
Orationes dicendæ sint, ante quam-
libet Orationem dicitur Antiphona, et
Versus, deinde *Oremus* : et post ulti-
mam Orationem repetitur, *Dominus
vobiscum* : postea dicitur, *Benedicamus
Domino* : respondetur : *Deo gratias*.
Deinde dicitur *Versus, Fidelium
animæ*. Qui versus non dicitur post
Benedicamus Domino, ad Primam
ante *Pretiosa*, etc., necque ad Comple-
torium ante Versum, *Benedicat*, etc.,
nec quando post aliquam Horam im-
mediate sequitur Officium parvum
beate Mariæ, vel officium Defunctorum,
aut Septem Psalmi Penitentia-
les, vel solæ Litanie.

4. Si Oratio dirigatur ad Patrem,
concluditur, *Per Dominum*. Si ad Fi-
lium, *Qui vivis et regnas*. Si in prin-
cipio Orationis fiat mentio Filii, di-
catur, *Per eundem*; si in fine Ora-
tionis, dicatur, *Qui tecum vivis et
regnat*. Si fiat mentio Spiritus sancti,
dicatur, *In unitate ejusdem Spiritus
sancti*, etc.

5. Quando plures Orationes dicun-

tur, prima tantum dicitur sub sua conclusione, *Per Dominum*, vel aliter, ut supra: alia non concluduntur, nisi in ultima Oratione, sed unicuique Orationi semper præponitur *Oremus*, præterquam in Officio Defunctorum, in quo alio modo, quam ut supra, Orationes dicuntur: Item in Litanis, Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno *Oremus*, ut suis locis habetur.

XXXI.

De Hymno, Te Deum.

HYMNUS, *Te Deum*, dicitur in omnibus Festis per annum, tam trium, quam novem Lectionum, et per eorum octavas, excepto festo sanctorum Innocentium, nisi venerit in Dominica; dicitur etiam in omnibus Dominicis a Pascha Resurrectionis inclusive, usque ad Adventum exclusive, et a Nativitate Domini inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive: et in omnibus Feriis temporis Paschalis, scilicet a Dominica in Albis, usque ad Ascensionem, excepta feria secunda Rogationum, in qua non dicitur.

2. Non dicitur autem in Dominicis Adventus, et a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, neque in Feriis extra tempus Paschale.

3. Cum dicitur, omittitur semper nonum, vel tertium Responsorium, et statim dicitur post ultimam Lectionem.

4. Cum non dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium Responsorium: quo dicto statim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur, *Te Deum*, eo Hymno dicto statim inchoantur Laudes, præterquam in nocte Nativitatis Domini, quia tunc dicitur Oratio, postea celebratur Missa, ut suo loco notatur.

XXXII.

De Oratione Dominica, et Salutatione Angelica.

ORATIO Dominica, *Pater noster*, et Salutatio Angelica, *Ave Maria*, semper dicitur secreto ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, in cuius principio post Lectionem brevem, *Fratres, Sobrii*, dicto Versu, *Adjutorium nostrum*, dicitur tantum *Pater noster*, secreto, et in fine Completorii statim post Orationem B. Ma-

riæ, dicitur *Pater noster*, *Ave Maria*, et *Credo*, totum similiter secreto. Finis Horis, et dicto Versu, *Fidelium animæ*, dicitur similiter secreto, *Pater noster*, tantum, nisi sequatur Officium B. Mariæ, quia tunc post illud dicitur, *Pater noster*, ut supra, et nisi alia Hora subsequatur: tunc enim dicitur semel tantum, *Pater noster*, cum *Ave Maria*, pro principio sequentis Horæ, qua finita, dicitur, *Pater noster*, ita ut semper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto, *Fidelium animæ*, incipitur Versus, *Jube domine benedicere*.

2. Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce, *Et ne nos inducas*, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba, *Pater noster*, ut in Precibus, et similibus: alias numquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero, et Vesperas, quando in feriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3. Salutatio Angelica semper dicitur ante Officium beate Mariæ; quando non conjungitur cum Officio Domini, quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominicæ.

XXXIII.

De Symbolo Apostolorum et Symbolo S. Athanasii.

SYMBOLUM Apostolorum semper dicitur ante Matutinum, et Primam, et finito Completorio post Orationem Angelicam, totum secreto, etiam si ad Primam, et Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus ad Primam, et Completorium, clara voce proferitur, *Credo in Deum*, et in fine, *Carnis resurrectionem*, reliquum dicitur secreto, alias totum secreto dicitur ut supra.

2. Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum, *Retribue*, in omnibus Dominicis per Annum, quando Officium fit de Dominica, exceptis Dominicis infra octavas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, ac Dominicæ Resurrectionis, et Pentecostes; in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consueti ut in Festis. In Dominicis infra alias octavas, et in Dominica Trinitatis di-

tur, alia
estum I
lica. Et
Patri.

PRECES
quand
cipiente
ater no
2. Prece
Comple
dicuntur
ayas, nec
a sexta,
usionis,
ficium c
multiplic
on dicunt
untur.

3. Preces
aras dist
untur tar
adragesim
Vigiliari
tis Vigi
alia, et
ntes) e
In ali
non dicu
non fle
In Fe
et Q

Preces
non sequ
um dicit
sed fle

Preces
dario use
scum, a
umstant

Bened
Orati
In Vigi
tantum a
ad Ver

tur, qu
post Vigi
nus dies
dicuntur

enda sit
tis, et n
vatur, qu
bato Quat

fit Offici
occurrat
u i tunc
dicunt
ita sit Ora

Hiem

minandum sit Officium : alloqui, si alia subsequatur Hora, in fine ultimæ Horæ. In Choro autem semper dicuntur, quandoquæ terminata aliqua Hora discedendum est a Choro.

3. Numquam vero dicuntur post aliquam Horam, quando subsequitur cum Officio diei Officium Defunctorum, vel Septem Psalmi Penitentialia, aut Litanie, præterquam post Completorium, in quo semper dicuntur, etiam si prædicta subsequantur : neque etiam dicuntur, quando post aliquam Horam immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis, a primis Vesperis Sabbati et toto tem-

pore Paschali) Hebdomadario tamen ad Orationem surgente.

XXXVII.

De Officio parvo B. Mariæ et aliis.

DE Officio parvo B. Mariæ, de Officio Defunctorum, de Septem Psalmis Penitentialibus, et Litanis, et de Psalmis Gradualibus, quando, et quomodo, tam in Choro, quam extra Chorum, dicenda sint, habentur suis locis propria Rubricæ circa finem Breviarii.

2. Tempore Paschali in Officio parvo beatæ Mariæ, quod dicitur in Choro, non additur, *Alleluia*, Antiphonis, neque Versibus, neque Responsoriis.

In qua
stertit, d
lum, si
errant.
In secu
ceden
ficio se
Ex utr
perietur
Primum
s in qua
quibus
m occur
la juxta
a, et ex
endum.
Exempli
sibi
mæ Clas
crit q
mæ Ta
merus f
ex, quan
m locis
sibi in
tem jux
sic hab
1. Trans
secundo
prædic
um fiat d
sa cum
mo seu
to in su
o, ut Du
undo ve
iori part
minica p
In aliqu
illus appo
illus occu
est : vel
tatur in
an.
Scire tam
cia prima
ra per an
cia major

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Offitium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Offitium procedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine aperitur quod queritur.

Primum invenitur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ Classis, et Dominica primæ Classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1, quia si ad eum tam Duplex, quam Dominica prædicta ex eodem locis recto tramite pergerent, in quo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum appositam sic habet.

1. Translatio de primo, Offitium de secundo. Id est, Duplex primæ Classis prædictum transferatur, et Offitium fiat de Dominica primæ Classis; quia cum in his regulis dicitur, de primo seu precedenti, intelligitur de Offitio in superiori parte Tabellæ appositum, ut Duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris appposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis illis appositus est numerus, vel quia illis occursum, neque concursus esse testis: vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplex primæ et secundæ Classis et mara per annum, et quæ Dominica et mara majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS

In quibus nulla sit commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis:

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptiste.
Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.
Assumptio B. Mariæ virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

in quibus de Simplicibus sit commemoratio in Laydibus tantum:

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum sanctissimæ Trinitatis.
Conceptio
Nativitas
Annuntiatio
Visitatio
Purificatio
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum S. Laurentii Martyris.
SS. Innocentium Martyrum.
Festum, et Patrocinium S. Joséphi Sponsi B. Mariæ Virginis, Confessoris.
Inventio sanctæ Crucis.

B. V. Mariæ.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Classes.

DOMINICÆ PRIMÆ CLASSIS

quæ numquam omittuntur.

- Prima Adventus.
- Prima Quadragesimæ.
- Passionis.
- Palmarum.
- Paschæ.
- In albis.
- Pentecostes.
- Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS

quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicacione: et tunc de eis fit semper commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

- Secunda } Adventus.
- Tertia } Adventus.
- Quarta } Adventus.
- Dominicæ } Septuagesimæ.
- } Sexagesimæ.
- } Quinquagesimæ.
- Secunda } Quadragesimæ.
- Tertia } Quadragesimæ.
- Quarta } Quadragesimæ.

DUPPLICIA MAJORA PER ANNUM

quæ aliis Duplicitibus minoribus præferuntur.

- Transfiguratio Domini.
- Exaltatio sanctæ Crucis.
- Festum Pretios. Sanguinis D. N. J. C.
- Festum SS. Nominis
- Præsentatio
- Festum Nivis
- Comm. de Monte Carni.
- Solemnitas SS. Rosarii
- Duo Festa Sept. Dolor.
- Festum de Mercede
- Apparitio S. Michaelis Archangeli.
- Decollatio S. Joannis Baptistæ.
- Cathedra S. Petri utraque.
- Festum ejusdem ad Vincula.
- Conversio S. Pauli.
- Festum S. Joannis ante portam Latinam.
- S. Barnabæ Apostoli.
- S. Joachin Patris B. M. V. Conç.
- S. Annæ Matris B. M. V.
- Patronorum minus principallium.

B. V. M.

Feriæ majores, de quibus semper fit commemoratio.

- Adventus.
- Quadragesimæ.
- Quatuor Temporum, et
- Secunda Rogationum.

Duplex p
 Duplex s
 Duplex p
 Dies infr
 Dies Oct
 semidup
 implex,
 sancta M
 eria Ma
 igilia,
 Transla
 Officiu
 Officiu
 transla
 Comme
 primo,
 secundo
 Officiu
 comme
 cundo.
 Nihil d
 cium d
 Officiu
 nihil de
 Officiu
 comme
 nus dig
 Officiu
 translat
 digno.
 STANDUM.
 que, eia
 ta, vel D
 rens in V
 Pentecoste
 die Octa
 arta Ciner
 ddomada,
 Pentecoste
 Festo Co
 mptionis
 m Sancto
 infra Octav
 Patrono,

A PER ANNUM

bus minoribus
antur.

ini.
cis.
guinis D. N. J. C.

m.
arii
or.

B. V. M.

ia Archangelii.
s Baptistæ.
raque.
Vincula.

ante portam Lat.

M. V. Conf.
L. V.
principallium.

quibus semper fit
oratio.

, et
n.

SI OCCURAT EODEM DIE

Duplex primæ Classis, et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ Classis,	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per Annum,	4	4	0	2	1	4	8	1	1	4	1	1	1
Dies infra Octavam,	4	4				3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4					4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4					4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3				3	3	3	3	5	3	3
Sancta Maria in Sabbato	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0
Translatio de primo, Officium de secundo.	Vigilia.												
Officium de primo, translatio de secundo.	Feria major.												
Commemoratio de primo, Officium de secundo.	Sancta Maria in Sabbato.												
Officium de primo, commemoratio de se- cundo.	Simplex.												
Nihil de primo, Offi- cium de secundo.	Semiduplex.												
Officium de primo, nihil de secundo.	Dies Octavæ.												
Officium de digniori, commemoratio de mi- nus digno.	Dies infra Octavam.												
Officium de digniori, translatio de minus digno.	Duplex per Annum.												
	Duplex secundæ Classis.												
	Duplex primæ Classis.												
	Dominica per Annum.												
	Dominica secundæ Classis.												
	Dominica primæ Classis.												

STANDUM, quod Duplex quodcum-
que, etiam Patroni, et Tituli Ec-
clæ, vel Dedicacionis ejusdem, oc-
currens in Vigiliis Nativitatis Domini
Pentecostes, in die Circumcisionis,
de Octava Epiphaniæ, in Feria
arta Cinerum, ac in tota majori
domada, et infra Octavas Paschæ
Pentecostes, in Ascensione Domini,
Festo Corporis Christi, in Festo
sumptionis Beatæ Virginis, et om-
nium Sanctorum, transfertur.
Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum
Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et

ejusdem Dedicacione, cum commemo-
ratione Octavæ : alia Festa transfe-
runtur post Octavam.
Infra Octavam Corporis Christi, Se-
miduplex transfertur, neque fit de Du-
plici translato; et de ea, quocumque
adveniente Duplici, fit commemoratio.
Infra illas Octavas, in quibus fit de
Festis occurrentibus Semiduplex oc-
currens in Dominica, transfertur in
proxime sequentem diem quæ si fue-
rit impedita alio simili Festo, transfe-
runtur post Octavam.
De Octava Nativitatis Domini, Epi-

phanis, et Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit a Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusive, et a die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ nunquam transferuntur: ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transferuntur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi. Circa alias vero Octav. observanda est Rubrica particularis num. VII: ab ea tamen excipiendum Festum Portiunculæ, quod vim habet Festi solemnissimi non transferendi ob concurrentiam Octav. ejusdem Patroni, Titularis, aut Dedicationis Ecclesiæ.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die

in Calendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Calendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam; et de eis fiat Officium Semiduplex, nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translatio quoque fiat Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Calendario omnes sint tanquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus; vel in diebus Festorum Duplicitum primæ Classis, sive Patroni, vel Tituli; aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit nec etiam in Laudibus.

Dom
Dom
Dupl
Dupl
Patro
Dupl
Dupl
Semi
Dies
Dies
1 Tot
2 Tot
de
3 Tot
mo
4 Tot
me
5 Cap
me
6 Tot
mo
Simpl
to,
cur

NOTANDUM
ris d
poris Ch
iava, cu
dentis fe
solemne
cunda: t
fieret Of
Octava.

In sec
Epiphani
Corporis
fit tantu
fuerit pr
Patronus
Ecclesiæ

QUANDO CONCURRIT

Dom major, seu j et ij class. cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	0	
Dominica minor, seu per annum	0	4	3	4	4	3	3	1	1	0	
Duplex primæ Classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	4	
Duplex secundæ Classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	4	
Patronus, seu Titulus Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	4	
Duplex per Annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	4	
Duplex per Annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	4	
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	5	
Dies Octavæ,	4	4	5	4	4	3	3	1	3	4	
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	5	
1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplex.	Semiduplex.	Duplex per Annum minore.	Duplex per Annum majore.	Patronus, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplex secundæ Classis.	Duplex primæ Classis.	Dominica quæcumque.
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.											
3 Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.											
4 Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.											
5 Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.											
6 Totum de digniori, commemoratio de minus digno.											
Simplex, et S. Maria in Sabbato, Féria, et Vigilia non concurrunt.											

NOTANDUM, quod in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ vel secundæ Classis, quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum Commemoratio, nisi illud fuerit primæ, vel secundæ Classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiæ: quia tunc de Festo fieret

Officium, et de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi cum Commemoratione Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundæ Classis non fit Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures sunt Commemorationes, servetur hic ordo: De Duplici, de Dominica, de Semiduplici, de die infra Octavam, de Féria majore, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplex.

ORATIO.

A PAPA URBANO VIII EDITA.

ANTE oculos tuos, Dómine
culpas nostras fērimus, et
plagas quas accēpimus, con-
fērimus.

Si pensāmus malum quod fē-
cimus, minus est quod páti-
mur, majus est quod meré-
mur.

Grávius est quod commisimus,
lévius est quod tolerāmus.

Peccāti pēnam sentimus, et
peccāndi pertināciam non
vitāmus.

In flagéllis tuis infirmitas no-
stra téritur, et iniquitas non
mutátur.

Mens aegra torquétur, et cer-
vix non fléctitur.

Vita in dolóre suspirat, et in
ópere non se emēdat.

Si expēctas, non corrigimur:
si vindicas, non durāmus.

Confitémur in correctióne quod
égimus: obliviscimur post
visitatióem quod flévimus.

Si extēderis manum, faciēda
promittimus: si suspēnderis
gladium, promissa non sōl-
vimus.

Si fērias, clamāmus ut parcas:
si pepérceis, iterum provo-
cāmus ut fērias.

Habes Dómine confitētes reos:
nóvimus quod nisi dimittas,
recte nos périmas.

Præsta Pater omnipotens sine
mérito quod rogāmus, qui
fecisti ex nihilo qui te rogá-
rent. Per Christum Dómi-
num nostrum. Amen.

ŷ. Gregem tuum Pastor ætérne
non déseras.

ñ. Sed per beátos Apóstolos
tuos perpétua defensióne
custódias.

ŷ. Prótege. Dómine pópulum
tuum ad te clamántem, et
Apostolórum tuórum patro-
cínio confidéntem.

ñ. Perpétua defensióne custo-
dias.

ŷ. Oráte pro nobis sancti Apó-
stoli Dei.

ñ. Ut digni efficiāmur promissió-
nibus Christi.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus omnipo-
tens Deus: ut nullis nos per-
mittas perturbatióibus cón-
cuti, quos in Apostólicæ con-
fessiónis petra solidásti. Per
Dóminum.

ñ. Amen.

IMPLORÉT, clementíssime Dó-
mine, nostris opportúnam
necessitatibus opem devóte a
nobis proláta meditatio, qua
sanctus olim Joánnes Chryso-
stómus, in hac Basilica cón-
ditus, te cum beatíssimis Apó-

tolis P
entávit
úmdate
circumv
custodit
firmáte;
tempore
cútio, as
trum r
quæ li
tis stig

tolis Petro et Paulo repræ-
sentavit sic colloquentem : Cir-
cūdate hanc novam Sion, et
circumvallate eam : hoc est,
custodite, munite, precibus
armate; ut quando irascor in
tempore, et Orbem terræ con-
tūto, aspiciens sepulcrum ve-
strum numquam desitūrum,
et quæ libenter propter me ge-
ntis stigmata, iram misericor-

dia vineam, et ob hanc perci-
piam vestram intercessionem.
Etenim quando Sacerdotium et
Regnum video lacrymari, sta-
tim quasi compatiens ad com-
miserationem flector, et illius
meæ vocis reminiscor : Prôte-
gam Urbem hanc propter Da-
vid servum meum, et Aaron
sanctum meum. Dōmine, fiat,
fiat : Amen, Amen.

A.

omnipotens sine
rogamus, qui
lo qui te rogā-
ristum Dōmi-
Amen.

Pastor æterne

tos Apóstolos
a defensione

ine pópulum
clamantem, et
uórum patro-
em.
nsione custó-

is sancti Apó-

amur promiss-

o.
amus omnipo-
nullis nos per-
ónibus cón-
stólicæ con-
solidásti. Per

ntissime Dō-
oportúnam
em devóte a
editatio, qua
nes Chryso-
silica condi-
ssimis Apó-

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APERI Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis, et aliénis cogitationibus : intellectum illúmina, affectum inflamma; ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitare váleam, et exaudiri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Dómine, in unióne illius divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X defectus et culpas in eo persolvendo ex humanã fragilitate contractas indulsit.

SACROSANCTÆ et individuæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatissimæ et gloriosissimæ semperque virginis Mariæ sœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus et glória, ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium péccatórum, per infinita sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ÿ. Beáta viscera Mariæ virginis, quæ portavérunt ætérni Patris Filium.

ñ. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.
Pater noster. Ave María.

DICENDA

pro se

EXAUDI
E prec
miser
e et S
gnas i
ñ. Ame

E

Bened

dicat

ñ. Am

Uniger

medice

tur.

Spiritu

net se

IN

et pro t

PSIUS p

nos ad

et Spiritu

in sæcula

ñ. Ame

B

Deus P

nobis p

ñ. Ame

Christu

gaudia

Ignem

Deus in

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM, ET TRIUM LECTIONUM.

IN I NOCTURNO,

pro secunda et quinta Feria,

ABSOLUTIO.

EXAUDI Dómine Jesu Christe
preces servorum tuorum,
et miserere nobis: qui cum Pa-
tre et Spiritu sancto vivis et
regnas in sæcula sæculorum.

ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

Benedictione perpetua benedi-
cat nos Pater æternus.

Unigenitus Dei Filius nos benedi-
dicere et adjuvare digne-
tur.

Spiritus sancti gratia illumi-
net sensus et corda nostra.

IN II NOCTURNO.

et pro tertia et sexta Feria,

ABSOLUTIO.

DEUS pietas et misericordia
nos adjuvet, qui cum Patre
et Spiritu sancto vivit et regnat
in sæcula sæculorum.

ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

Deus Pater omnipotens sit
nobis propitius et clemens.

ñ. Amen.

Christus perpetuæ det nobis
gaudia vite.

Ignem sui amoris accendat
Deus in cordibus nostris.

IN III NOCTURNO,

et pro Feria quarta et Sabbato,

ABSOLUTIO.

AVINCULIS peccatorum no-
strorum absolvat nos omni-
potens et misericors Dóminus.

ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

7 Evangelica lectio sit nobis
salus et protectio. ñ. Amen.

8 Divinum auxilium maneat
semper nobiscum.

9 Ad societatem civium super-
nórum perducat nos Rex
Angelórum.

*Si officium fit de Sancto no-
vem Lectionum, octava Bene-
dictio erit,*

Cujus festum colimus, ipse,
vel ipsa intercedat pro nobis
ad Dóminum.

*Quando sunt plures, dicitur,
Quorum, vel Quarum festum
colimus, ipsi, vel ipsæ interce-
dant pro nobis ad Dominum.*

*Si Officium fit de sancta Ma-
ria, octava Benedictio erit,*

Cujus festum colimus, ipsa
Virgo virginum intercedat pro
nobis ad Dóminum.

*Si in ultima Lectione legen-
dum sit aliud Evangelium cum
Homilia, nona Benedictio erit,*

Per Evangelica dicta deleantur
nostra delicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones prædictæ sunt ex tertio Notanda, prima Benedictio dicitur.

- 1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
- 2 Divinum auxilium.
- 3 Ad societatem.

In Officio trium Lectionum,

quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit,

- 1 Evangelica lectio.
- 2 Divinum auxilium.
- 3 Ad societatem.

Si officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit,

- 1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
- 2 Cujus, vel Quorum.
- 3 Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

DIS

ante Ma

DATER
sanct
diveniati
tantas tu
erra. Pa
anum
itte nol
et no
bus nos
as in ter
os a ma
VE MAR
A minus
n mulié
ructus ve
aria, ma
is pecca
ora mort
In. pri
Primæ; ac
licitur eti
olorum.

CREDO in
nipotén
t terræ. E
ilium eju
ostrum;
Hiem

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

DOMINICA AD MATUTINUM.

ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

PATER noster, qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos a malo, Amen.

AVE Maria, grátia plena : Dominus tecum : Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, et in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ. Et in Jesum Christum filium ejus unicum, Dominum nostrum ; qui conceptus est de

Hiemalis.

Spiritu sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descendit ad inferos : tertia die resurrexit a mórtuis : ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : inde venturus est judicare vivos et mórtuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam, Amen.

Deinde clara voce dicitur ꝑ.

DOMINE lábia mea apéries. **R.** Et os meum annuntiábit laudem tuam.

ꝑ. Deus in adjutorium meum inténde. **R.** Domine adjuvándum me festína.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto :

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum, Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia, ad omnes Horas per totum Annum, præterquam a Dominica in Septuagesima usque ad Feriam quintam in Coena Domini : tunc enim dicitur, Laus tibi Dómine, Rex æternæ glóriæ.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Septuagesimæ.

*Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.*

Repetitur. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

PSALMUS 94.

VENITE, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : * præoccupémus faciém ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllit Dóminus plebem suam, quia in mánu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt, manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum ; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster : nos autem pópulus ejus et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda

vestra, sicut in exacerbatióne secóndum diem tentatiónis in deserto : ubi tentavérunt patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi veró non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto : Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam, Quadragesimæ.

HYMNUS.

Primo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resórgens Conditor
Nos morte victa liberat :

Pulsis procul torpóribus
Surgámus omnes ócyus,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit :

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus :

Ut quique sacratíssimo
Hujus diéi tẽpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beáttis múneret.

in exacerbatione
sem tentationis in
tentaverunt me
probaverunt, et
ira mea.

nos.
ta annis proximus
ni huic, et dixi:
errant corde: ipsi
cognoverunt vias
juravi in ira mea,
in requiem meam.
Dominum, qui

ri, et Filio, et Spi-
o: Sicut erat in
t nunc, et sem-
ecula saeculorum,

nos.
Dominum, qui fe-

Hymnus dicitur ab
phaniae usque ad
primam. Quadra-

YMNUS.
quo Trinitas
undum condidit,
urgens Conditor
icta liberat:
ocul torporibus
mnes ocyus,
eramus Deum,
cut praecipit:
reces ut audiat,
xtram porrigat,
sordibus
rum sedibus:
sacratissimo
empore
psallimus,
muneret.

Jam nunc Paterna claritas
Te postulamus assatum;
Absint faces libidinis,
Et omnis actus noxius.

Ne feda sit, vel lubrica
Compago nostri corporis,
Ab cujus ignes ignibus
vernus urat acrius.
Mundi Redemptor quaesumus,
In probra nostra diluas:
nobisque largus commoda
ita perennis conseras,
Praesida, Pater piissime,
Atrique compar Unice,
cum Spiritu Paraclito
regnans per omne saeculum.
Amen.

*Aliis temporibus a supradic-
to, Invitatorium et Hymnus
cantantur quae habentur in Pro-
logo de Tempore, pro Officii
sacrosanctitate: quod et in Capitulis
Hymnis ad Laudes, et in
aliis similibus servetur.*

IN I NOCTURNO.

In Adventu, Ant. 1. 1. Vē-
t ecce Rex.

Per Annum Antiphona toni 8.
Invite Domine.

Asteriscus * notat pausam
factam in Choro.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in
consilio impiorum, et in via
peccatorum non stetit, * et in
sedra pestilentiae non sedit:
Sed in lege Domini voluntas
eius, * et in lege eius medita-
tur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantatum est secus decur-
sus aquarum, * quod fructum
suum dabit in tempore suo:

Et solum ejus non defluet: *
et omnia quaecumque faciet
prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in
judicio: * neque peccatores in
concilio justorum.

Quoniam novit Dominus
viam justorum: * et iter im-
piorum peribit.

Glória Patri, et Filio, * et
Spiritus sancto:

Sicut erat in principio, et
nunc, et semper, * et in sae-
cula saeculorum, Amen.

*Hic versus, Glória semper
dicitur in fine omnium Psal-
morum, nisi aliter notetur.*

PSALMUS 2.

QUARE fremperunt Gentes, *
et populi meditati sunt iná-
nia?

Astitérunt Reges terrae,
et principes convenérunt in
unum, * adversus Dominum,
et adversus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eó-
rum: * et projiciámus a nobis
jugum ipsórum.

Qui hábitat in caelis, irridé-
bit eos: * et Dominus subsan-
nabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira
sua, * et in furóre suo contur-
babit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * praedicans praec-
ceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius
meus es tu, ego hodie genui te.

DOMINICA AD MATUTINUM:

Postula a me, et dabo tibi
Gentes hereditatem tuam, *
et possessionem tuam terminam
terre.

Reges eos in virga ferrea, *
et tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómine in timóre : *
et exultate ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam,
ne quando irascatur Dómi-
nus, * et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira
ejus, * beáti omnes qui confi-
dunt in eo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati
sunt qui tribulant me? *
multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt anime mee : *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor
meus es, * glória mea, et exál-
tans caput meum.

Vocem mea ad Dóminum cla-
mávi : * et exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus
sum : * et exurrexi, quia Dó-
minus suscepit me.

Non timébo mihi, * póuli
circumdántis me : * exurge Dó-
mine, salvum me, iac Deus
meus.

Quóniam tu percussisti om-
nes adversantes mihi sine cau-
sa : * dentes peccatórum con-
trivisti.

Dómini est salus : * et su-
per pópulum tuum benedictio
tua.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me : * neque in ira tua
corripias me.

Miserére mei Dómine, quón-
iam infirmus sum : * sana me
Dómine, quóniam conturbata
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbata est
valde : * sed tu Dómine usque-
quo?

Convertere Dómine, et éripe
ánimam meam : * salvum me
fac propter misericórdiam
tuam.

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui : * in in-
férno autem quis confitebitur
tibi?

Laborávi in gémitu meo,
lavábo per singulas noctes lec-
tum meum : * lácrymis meis
stratum meum rigábo.

Turbatus est a furóre óculus
meus : * inveterávi inter omnes
inimicos meos.

Discédite a me omnes qui
operámini iniquitatem : * quón-
iam exaudivit Dóminus vo-
cem fletus mei.

Exaudivit Dóminus depre-
cationem meam, * Dóminus
orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbén-
tur vehementer omnes inimici
mei : * convertántur, et eru-
bescant valde velóciter.

In Adventu, Ant. Véniet
ecce Rex excélsus cum potes-
tate magna ad salvandas Gen-
tes, allelúia.

Ant. t. 2. Confortáte.

Per Annum, Ant. Servite

Dómino
ei cum
Ant.

DOMINUS
sperans
ómnibus
et libera

Nequa-
mam m-
qui red-
vum faci-

Dómino
istud, *

nibus m-

Si ré-
mili ma-

ab omni-

Perse-
mam me-

et concu-
meam, *

púlverem

Exurge
et exaltá-

rum meó-

Et ex-
meus in

dásti : *
rum circú-

Et prop-
regredere
pópulos.

Júdica
dum justit-
cúndum
super me.
Consum-
tórum, et
scrutans co-
Justum :
Dómino, *
ctos corde.

Dómino in timóre, et exultáte
ei cum tremóre.

Ant. t. 8. Deus iudex justus.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te
sperávi : * salvum me fac ex
ómnibus persequéntibus me,
et libera me.

Nequándo rápiat ut leo áni-
mam meam, * dum non est
qui rédimat, neque qui sal-
vum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci
istud, * si est iniquitas in má-
nibus meis :

Si réddidi retribuéntibus
mihi mala, * decídám mérito
ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus áni-
mam meam, et comprehéndat,
et concúscet in terra vitam
meam, * et póllinem meam in
púlverem deducat.

Exúrge Dómine in ira tua : *
et exaltáre in finibus inimicó-
rum meórum.

Et exúrge Dómine Deus
meus in præcepto quod man-
dásti : * et synagóga populó-
rum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum
regrédere : * Dóminus júdicat
pópulos.

Júdicá me Dómine secún-
dum justítiam meám, * et se-
cúndum innocéntiam meam
super me.

Consumétur nequítia pecca-
tórum, et diriges justum, *
scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a
Dómino, * qui salvos facit re-
ctos corde.

Deus iudex justus, fortis, et
pátiens : * numquid iráscitur
per singulos dies?

Nisi conversi fuéritis, glá-
dium suum vibrábit : * arcum
suum teténdit, et parávit il-
lum.

Et in eo parávit, vasa mor-
tis, * sagittas suas ardéntibus
effécit.

Ecce partúriit injustítiam : *
concepit dolórem, et péperit
iniquitátém.

Lacum aperuit, et effódit
eum : * et incidit in foveam,
quam fecit.

Convertétur dolor ejus in
caput ejus : * et in vérticem
ipsius iniquitas ejus descén-
det.

Confitébor Dómino secún-
dum justítiam ejus : * et
psallam nómini Dómini altís-
simi.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérsta terra!

Quónjam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecísti laudem propter
inimicos tuos, * ut déstruas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos,
ópera digitórum tuórum : *
lunam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut Filius hóminis,
quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre

coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres cæli, et pisces maris, * qui perambulantes semitas maris.

Dömine Döminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 9.

CONFITEBOR tibi Dömine in toto corde meo: * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor et exultabo in te: * psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum: * infirmabuntur, et peribunt a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam: * sedisti super thronum qui iudicas justitiam.

Increpasti Gentes, et peristi impiis: * nomen eorum delisti in æternum, et in seculum seculi.

Inimici defecerunt frons in finem: * et civitates eorum destruxisti.

Peristi memoria eorum cum sonitu: * et Döminus in æternum permanet.

Paravit in iudicio thronum suum: * et ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in justitia:

Et factus est Döminus refugium pauperi: * adiutor in

opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui novèrunt nomen tuum: * quoniam non dereliquisti querentes te Dömine.

Psallite Dömino, qui habitat in Sion: * annuntiate inter Gentes stadia ejus:

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: * non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei Dömine: * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filie Sion.

Exultabo in salutari tuo: * infixæ sunt Gentes in interitum, quem fecerunt.

In laqueo isto, quem absconderunt, * comprehensus est pes eorum.

Cognoscetur Döminus iudicia faciens: * in operibus mentium suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum, * omnes Gentes que obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblitus erit pauperis, * patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Dömine, non confortetur homo: * iudicentur Gentes in conspectu tuo.

Constituè Dömine legislatorem super eos: * ut sciant Gentes quoniam homines sunt.

Ut quid Dömine recessisti

longe: * nitatibus

Dum s cenditur pendunt cogitant.

Quonia in desidè iniquus b

Exacer ator, * nem iræ

Non est ius: * i

Illius in o Auferunt

ie ejus: * uorum do

Dixit er non movè generation

Cujus n um est, olo: * su

t dolor. Sedet in oc

iat innocè Oculi ej

piciant: * ondito qu

na. Insiatu em: * m

um attrah In laque um: * in

et, cum pauperum. Dixit eni oblitus est em suam, Exurge i

longe : * despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

Dum superbit impius, intenditur pauper : * comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideris animae suae : * et iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator, * secundum multitudinem irae suae non quaeret.

Non est Deus in conspectu ius : * inquinatae sunt viae illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie ejus : * omnium inimicorum tuorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo : * non movebor a generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolore : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitiis in occultis, * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt : * insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem : * rapere pauperem illum attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum : * inclinabit se, et caedet, cum dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo : * solutus est Deus : avertit faciem suam, ne videat in finem.

Exurge Domine Deus, exal-

tetur manus tua : * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requiret.

Vides quoniam tu laborem et dolorem consideras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * orphanus tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris et maligni : * quaeretur peccatum illius, et non invenietur.

Dominus regnabit in aeternum, et in saeculum saeculi : * peribitis gentes de terra illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus : * praeparationem cordis eorum, audivit auris tua.

Judicare pupillo et humili, * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

PSALMUS 10.

In Domino confido : quomodo dicitis animae meae : * Transmigre in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intendunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt : * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in caelo sedes ejus :

Oculi ejus in pauperem respiciunt : * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium : * qui autem dili-

git iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores láqueos : * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars cálicis eorum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

In Adventu, Ant. Confortáte manus dissolutas : confortámini, dicite : Ecce Deus noster veniet, et salvábit nos, alleluia.

Ant. t. 3. Gaudéte omnes.

Per Annum, Ant. Deus judex justus, fortis, et longánimis : numquid irascétur per singulos dies ?

Ant. t. 8. Tu Dómine.

PSALMUS 11.

SALVUM me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritates a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde loéuti sunt.

Dispérdat Dóminus univér-
sa lábia dolósa, * et linguam magniloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábitur, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est ?

Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári, * fiducia-
liter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examiná-

tum, probátum terræ, purgá-
tum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos : et custódiés nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu impii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

PSALMUS 12.

USQUEQUO Dómine obliviscéris me in finem ? * Usquequo avértis fáciem tuam a me ?

Quamdiu ponám consilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me ? * respice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimicus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tuá sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tribuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 13.

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut videat si est intelligens, aut requiréns Deum.

Omnes deus avérunt, simul inútiles facti sunt : * non est

qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúl-
tur eórum agébant,
sub lábiis

Quorum amaritúdo velóces p-
déndum.

Contri-
eórum, e-
gnóverunt
Dei ante

Nónne
qui óper-
qui devó-
sicút esca-

Dómini
runt, * illi-
re, ubi n-

Quóniam
ratióne j-
in eis cor-
Dómini

Quis
Israel ? * c-

nus captiv-
exultábit
Israel.

P-

DOMINE, c-
bernac-

requiescet,
Qui ingr-
et operátur

Qui loqu-
corde suo,
lum in ling-

Nec fec-
lum ; *
accepit

suos.

qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agébant, * venenum áspidum sub lábiis eorum.

Quorum os maledictione et amaritudíne plenum est: * veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt: * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nónne cognóscent omnes qui operántur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocaverunt, * illie trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatione justa est, consilium inopis confudistis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis habitabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit dóminus captivitátem plebis suae, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justitiam:

Qui loquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolium in lingua sua.

Nec fecit iniquitatem, * neque iniquitatem: * opprobrium non accepit ad versus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

In Adventu, Ant. Gaudéte omnes, et lætámini: ecce quia veniit Dóminus ultiónis, addúcet retributiómem: ipse veniet, et salvábit nos.

ŷ. Ex Sion spécies decóris ejus. R. Deus noster manifeste veniet.

Per Annum, Ant. Tu Dómine servábis nos, et custódies nos.

ŷ. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. R. Et custodivi legem tuam.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos tentatiómem. R. Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO.

EXAUDI Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserere nobis: qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

ŷ. Jube domne benedicere. *Benedictio.* Benedictione perpétua benedicat nos Pater ætérnus. R. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur. *ñ.* Amen.

Pro tertia Lectione.

Bened. Spiritus sancti gratia illuminet sensus et corda nostra. *ñ.* Amen.

IN II NOCTURNO.

In Adventu, Ant. t. 4. Gaude et lætare.

Per Annum, Ant. t. 3. Bonorum meorum.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quoniam speravi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dóminus pars hæreditatis meæ, et calicis mei: * tu es, qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris: * etenim hæreditas meæ præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper: * quoniam

a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vite, adimplébis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

In Adventu, Ant. Gaude et lætare filia Jerusalem: ecce Rex tuus veniet tibi: Sion noli timere, quia cito veniet salus tua.

Ant. t. 5. Rex noster.

Per Annum, Ant. Bonorum meorum non indiges, in te speravi, conserva me Dómine.

Ant. t. 6. Propter verba.

PSALMUS 16.

EXAUDI Dómine justitiam meam: * inténde deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum pródeat: * ocell tui videat æquitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum custodivi vias duras.

Pérfice gressus meos in

mihi, ne commo-

ne lætatum est cor
exultavit lingua
super et caro mea
spe.

non derelinques
me in inferno : *
factum tui mihi videre

fecisti vias vitæ,
ne lætitia cum vul-
lectationes in dex-
ne in finem.

u, Ant. Gaude et
Jerusalem : ecce
niet tibi : Sion
quia cito veniet

Rex noster.

n, Ant. Bonorum
indiges, in te spe-
a me Domine.
Propter verba.

PSALMUS 16.

Domine iustitiam
intende deprecari.

ercipe orationem
in labiis dolentium

no iudicium meum
ocul tui videam

or meum, et visum
* igne me exam-
est inventa in me

quatur os meum
num : * propter
um tuorum et
s duras.
essus meos in se

mitis tuis : * ut non movean-
tur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudi-
disti me Deus : * inclina aurem
tuam mihi, et exaudi verba
mea.

Mirifica misericordias tuas, *
qui salvos facis sperantes in te.
A resistentibus dexteræ tuæ
custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum
protege me : * a facie impio-
rum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam
circumdedérunt, adipem suum
conclusérunt : * os eorum lo-
cutum est superbiam.

Projicientes me nunc circum-
dedérunt me : * oculos suos
statuerunt declinare in terram.

Susciperunt me sicut leo par-
ratus ad prædam : * et sicut
cattulus leónis habitans in ab-
ditis.

Exurge Domine, præveni
eum, et supplanta eum : *
eripe animam meam ab im-
pio, frameam tuam ab inimi-
cis manus tuæ.

Domine a paucis de terra di-
vide eos in vita eorum : * de
absconditis tuis adimplétus est
venter eorum.

Saturati sunt filii : * et di-
misérunt reliquias suas parvu-
lis suis.

Ego autem in iustitia appa-
rebo conspectui tuo : * satiabor
eum apparuerit gloria tua.

In Adventu, Ant. Rex noster
advéniet Christus, quem Joán-
nes predicavit Agnum esse
venturum.

Ant. t. 6. Ecce venio.

Per Annum, Ant. Propter
verba labiorum tuorum ego
custodivi vias duras.

Ant. t. 6. Diligam te.

Et non repetitur in Psalmo :
quod semper fit, quando Anti-
phona incipit a primo versu
Psalmi; et Psalmus tunc inci-
pitur ab eo verbo, in quo desi-
nit Antiphona, sive integra di-
catur, sive tantum inchoata; si
tamen eadem sint verba, et con-
tinuetur Ant. cum Psalmo.

PSALMUS 17.

DILIGAM te Domine fortitudo
mea : * Dominus firmamen-
tum meum, et refugium meum,
et liberator meus.

Deus meus adjutor meus : *
et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu
salutis meæ; * et susceptor
meus.

Laudans invocabo Domi-
num : * et ab inimicis meis
salvus ero.

Circumdedérunt me dolores
mortis : * et torrentes iniqui-
tatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdede-
runt me : * preoccupaverunt
me laquei mortis.

In tribulatione mea invocavi
Dominum, * et ad Deum meum
clamavi :

Et exaudivit de templo san-
cto suo vocem meam : * et cla-
mor meus in conspectu ejus
introivit in aures ejus.

Commota est, et contremuit
terra : * fundamenta mon-
tium conturbata sunt, et com-

móta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit : * et caligo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super penas ventórum.

Et pósuit ténébras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab iis qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam voluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retribuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia júdicia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab íniquitáte mea.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies : * et oculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus illúmina ténébras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédíar murum.

Deus meus impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tam

quar
celsa
Qu
præh
arcu
Et
salút
uscen
Et
in fi
osa
Dil
ne :
estí
Pé
omp
onve
Co
ont
es m
Et
llu
argé
Et
mhi
sper
Cla
lvos
ec ex
Et
rem
tum
Erip
bus
cap
Póp
rvivi
obe
Fili
* fil
cla
s.
Viv

et mihi Dominus
stitium meam, *
puritatem ma-
m retribuet mihi.
divi vias Domini, *
ssi a Deo meo.
omnia iudicia ejus
meo : * et justi-
reputi a me.
immaculatus cum
servabo me ab ini-

et mihi Dominus
stitium meam, * et
puritatem manuum
in conspectu oculorum

to sanctus eris, *
innocente innocens

electus eris : *
verso pervertetur.
tu populum humili-
facies : * et oculos
humiliabis.

tu illuminas lu-
men, Domine : *
illumina tenebras

n te eripiar a ten-
in Deo meo trans-
um.

impolluta via ejus :
ini igne examinatus
tor est omnium
n se.

quis Deus praeter
ut quis Deus praeter
strum ?

praecinxit me vir-
suis immaculatam

t pedes meos tam-

quam cervorum, * et super ex-
celsa statuens me.

Qui docet manus meas ad
operum : * et posuisti, ut
arcum aereum, brachia mea.

Et dedisti mihi protectionem
salutis tuae : * et dextera tua
auscepit me :

Et disciplina tua correxit me
in finem, * et disciplina tua
vosa me docébit.

Dilatasti gressus meos sub-
tus : * et non sunt infirmata
vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et
comprehendam illos : * et non
convertar donec deficiant.

Confringam illos, nec póte-
runt stare : * cadent sub-
tus pedes meos.

Et praecinxisti me virtute ad
bellum : * et supplantasti in-
imergentes in me sub-
tus me.

Et inimicos meos dedisti
mihi dorsum : * et odientes me
desperdisti.

Clamaverunt, nec erat qui
illos faceret, ad Dominum : *
nec exaudivit eos.

Et comminam eos ut pul-
verem ante faciem venti : * ut
solum platearum delébo eos.

Eripies me de contradic-
tionibus populi, * constitues me
in caput Gentium.

Populus, quem non cognovi,
servivit mihi : * in auditu au-
di obediuit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mi-
hi : * filii alieni inveterati sunt,
claudicaverunt a semitis
suis.

Vivit Dominus, et benedi-

ctus Deus meus, * et exaltetur
Deus salutis meae.

Deus qui das vindictas mihi,
et subdis populos sub me, *
liberator meus de inimicis meis
iracundis.

Et ab insurgentibus in me
exaltabis me : * a viro iniquo
eripies me.

Propterea confitebor tibi in
nationibus Domine : * et nó-
mini tuo psallum dicam.

Magnificans salutes Regis
ejus, et faciens misericordiam
Christo sup David, * et semini
ejus usque in saeculum.

In Adventu, Ant. Ecce venio
cito, et merces mea mecum
est, dicit Dominus : dare uni-
cuique secundum opera sua.

ÿ. Emitte Agnum Domine
Dominatorem terrae. R. De pe-
tra deserti ad montem filiae
Sion.

Per Annum, Ant. Diligam te
Domine virtus mea.

ÿ. Quoniam tu illuminas lu-
cernam meam Domine. R. Deus
meus illumina tenebras meas.

Pater noster, secreto.

ÿ. Et ne nos inducas in ten-
tationem. R. Sed libera nos a
malo.

ABSOLUTIO.

IPSUS pietas et misericordia
nos adjuvet, qui cum Patre
et Spiritu sancto vivit et regnat
in saecula saeculorum. R. Amen.
ÿ. Jube domine benedi-
cere.

Bened. Deus Pater omnipo-
tens sit nobis propitius et cle-
mens. R. Amen.

Pro quinta Lectione.

Bened. Christus perpétuæ
det nobis gaudia vitæ. *ñ.* Amen.

Pro sexta Lectione.

Bened. Ignem sui amoris,
accéndat Deus in córdibus no-
stris. *ñ.* Amen.

IN III NOCTURNO.

In Adventu, Ant. t. 7. Gá-
briel Angelus.

Per Annum, Ant. t. 7. Non
sunt loquélæ.

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-
núnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, *
et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque ser-
mónes, * quorum non audián-
tur vocés eórum.

In omnem terram exívit so-
nus eórum : * et in fines orbis
terræ verba eórum.

In solé pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procedens de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad currén-
dam viam, * a summo cœlo
egréssio ejus :

Et occúrsum ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, con-
vertens ánimas : * testimónium
Dómini fidèle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læti-
ficántes corda : * præcéptum
Dómini lícidum, illúminans
oculos.

Timor Dómini sanctus pér-
manens in sæculum sæculi : *

judicia Dómini vera, justificáta
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et
lápídem pretiósium multum : *
et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custodi-
it ea, * in custodiéndis illis retri-
bútio multa.

Delicta quis intéligit ? ab oc-
cultis meis munda me : * et ab
aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero : * et
emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elo-
quia oris mei : * et meditáti-
o cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus, *
redémptor meus.

In Adventu, Ant. Gábríel An-
gélus locútus est Mariæ, di-
cens, Ave grátia plena, Dómi-
nus tecum : *Benedicta* tu in-
ter mulieres.

Ant. t. 6. Maria dixit.

Per Annum, Ant. Non sunt
loquélæ, neque sermónes, que-
rum non audiántur voces e-
orum.

Ant. t. 8. Exáudiat.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in
tribulatiónis : * próteget
nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliium de sa-
cto : * et de Sión tueátur tui.

Memor sit omnis sacrifici-
i tui : * et holocáustum tuum
pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum
votum tuum : * et omne consili-
um tuum confirmet,

Lætābimur in salutāri tuo : *
et in nōmine Dēi nostri magnificābimur.

Impleat Dōminus omnes petitiōnes tuas : * nunc cognōvi quōniam salvum fecit Dōminus Christum suum.

Exāudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentātibus salus dēxteræ ejus.

Hi in cūribus, et hi in equis : * nos autem in nōmipe Dōmini Dēi nostri invocābimus.

Ipsi obligāti sunt, et ceciderunt : * nos autem sūrrēximus, et erecti sumus.

Dōmine salvum fac regem : * et exāudi nos in die, qua invocāverimus te.

In Adventu, Ant. Maria dixit : quāta quālis est ista salutatio : quia conturbāta est anima mea, et quia paritura sum Rēgem, qui clāstrum virginitatis meæ non violābit?

Ant. t. 4. In adventu.

Per Annum, Ant. Exāudiat te Dōminus in die tribulatiōnis.

Ant. t. 8. Dōmine.

PSALMUS 20.

DŌMINE in virtūte tua lætābitur rex : * et super salutāre tuum exultābit vehemēter.

Desidērium cordis ejus trivisti ei : * et voluntāte labiōrum ejus non fraudāsti eum.

Quōniam prævenisti eum in benedictiōnibus dulcedinis : * et posuisti in capite ejus coronam lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et trivisti ei longitudinem dierum

in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glōria ejus in salutāri tuo : * glōriam et magnum decōrem impōnes super eum.

Quōniam dabis eum in benedictiōnem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gāudio cum vultu tuo.

Quōniam rex, sperat in Dōmino : * et in misericordiā Altissimi non commōvēbitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dēxtera tua inveniāt omnes, qui te odērunt.

Pones eos ut ellbanum ignis in tēpore vultus tui : * Dōminus in ira sua conturbābit eos, et devorābit eos ignis.

Fructum eōrum de terra perdes : * et sēmen eōrum a filiis hōminum.

Quōniam declināverunt in te mala : * cogitāverunt consilia quæ non potuerunt stabilire.

Quōniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparābis vultum eōrum.

Exaltāre Dōmine in virtūte tua : * cantābimus et psallēmus virtutes tuas.

In Adventu, Ant. In adventu summi Regis mundentur corda hōminum, ut digne ambulēmus in occūsum illius : quia ecce veniet, et non tardābit.

†. Egrediētur Dōminus de loco sancto suo. †. Veniet ut salvet pōpulum suum.

Per Annum, Ant. Dōmine in virtūte tua lætābitur rex,

ŷ. Exaltare Dómine in virtúte tua. R̄. Cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Pater noster, *secreto*.

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R̄. Sed libera nos a malo,

ABSOLUTIO.

AVINCULIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnipotens et miséricors Dóminus. R̄. Amen.

ŷ. Jube domne benedicere. *Bened.* Evangélica léctio sit nobis salus et protectio.

R̄. Amen.

Pro octava Lectione.

Bened. Divinum auxiliú maneát semper nobiscum. R̄. Amen.

Pro nona Lectione.

Bened. Ad societatem civium supernórum perducát nos Rex Angelórum. R̄. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lectionem in omnibus Dominicis et Festis tantum (excepto festo SS. Innocentium, quando non venit in Dominica) a Nativitate Domini usque ad Septuagesimam. In Adventu autem non dicitur nisi in Festis. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur IX. aut III. R̄.

HYMNUS SANCTORUM AMBROSII ET AUGUSTINI.

TE Deum laudámus : te Dóminum confitémur.

Te aeternum Patrem : omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli : tibi cœli, et univérsæ potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim : incessábili voce proclamant :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus : Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra : majestátis glóriæ tuæ.

Et gloriósus Apostolórum chorus,

Te Prophetárum laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus laudat exércitus,

Te per orbem terrárum, sancta confitétur Ecclésia,

Patrem inménsæ majestátis, Venerándum tuum verum,

et únicum Filium,

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : non horuisti Virginitatem.

Tu devicto mortis acúleo aperuisti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis súbveni : quos pretiósó sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine : et benedic hæreditati tuæ.

Angeli: tibi cœli,
potestates:
Ieremim et Sêraphim:
et cœcæ voce proclamant:

Dominus Deus Sâ-

cœli et terra: ma-
gister tuæ.

Iesus Apostolorum

et ceterarum laudabilis

et candidatus lau-

datum terrarum, san-

ctus Ecclesiæ,

et immensæ majestatis,

et in tuum verum,

et in tuum,

et in quoque Paráclitum

et gloriæ Christi.

et sempiternus es Fi-

lius.

et in herendum susce-

ptum: non hor-

is iterum.

et in morte aculeo;

et in redentibus regna

et in ceteram Dei sedes

et in tris.

et in deris esse venturus

et in uesumus, tuis fa-

et in ni: quos pretiosos

et in demisti.

et in e cum sanctis tuis:

et in merari.

et in e populum tuum

et in benedictio hæreditatis

Et rege eos: et extolle illos
usque in ætænum.

Per singulos dies, benedici-
mus te.

Et laudamus nomen tuum
in sæculum: et in sæculum
sæculi.

Dignare Dômine die isto:
ne peccato nos custodire.

Miserere nostri Dômine:
et miserere nostri.

Fiat misericordia tua Dô-
mine super nos: quemadmo-
dum speravimus in te.

In te Dômine speravi: non
confundar in ætænum.

AD LAUDES.

DEUS in adiutorium meum
intende. R. Dômine ad ad-
juvandum me festina.

Gloria Patri, et Filio, et Spi-
ritui sancto:

Sicut erat in principio, et
nunc, et semper, et in sæcula
sæculorum, Amen. Allelûia,

et in Laus tibi Dômine, Rex æ-
ternæ gloriæ, pro temporis
inconstantitate.

*Dominica post Oct. Epi-
scopie usque ad Septuagesi-
mæ, Ant. l. 6. Allelûia.*

PSALMUS 92.

DOMINUS regnavit, decorem
suum induit est: * induit est
Dôminus fortitudinem, et præ-
cepit se.

Et in firmavit orbem ter-
re: * qui non commovebitur.

Et in parata sedes tua ex tunc: *
in sæculo tu es.

Et in elevaverunt flumina Dômi-
ni: * elevaverunt flumina vo-

ces tuas.

Elevaverunt flumina fluctus
suos, * a vocibus aquarum
multarum.

Mirabiles elationes maris: *
mirabilis in altis Dôminus.

Testimonia tua credibilia
facta sunt nimis: * domum
tuam decet sanctitudo Dômine
in longitudinem dierum.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra: *
servite Dômino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, *
in exultatione.

Scitote quoniam Dôminus
ipse est Deus: * ipse fecit nos,
et non ipsi nos:

Populus ejus, et oves pascuæ
ejus: * introite portas ejus in
confessione, atria ejus in
hymnis, confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quo-
niam suavis est Dôminus, in
ætænum misericordia ejus, *
et usque in generationem et
generationem veritas ejus.

PSALMUS 62.

DEUS Deus meus * ad te de-
clavo luce vigilo.

Sitavit in te anima mea, *
quam multipliciter tibi caro
mea.

In terra deserta, et in via, et
in inaquosa: * sic in sancto ap-
parui tibi, ut viderem virtutem
tuam, et gloriam tuam.

Quoniam melior est miseri-
cordia tua super vitas: * labia
mea laudabunt te.

Sicut in vineam te in vita
mea: * et in in domum tuo le-
vabo manus meas.

Sicut in adipe et pinguedine re-

pleatur anima mea : * et labiis
exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum
meum, in matutinis meditabor
in te : * quia fulsti adiutor
meus.

Et in velamento alarum tuarum
exultabo, adhæsit anima mea
post te : * me suscepit dextera
tua.

Ipsi vero in vanum quasi-
erunt animam, meam, intro-
bunt in inferiora terræ : * tra-
dentur in manus gladii, partes
vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Deo,
habuntur omnes qui jurant
in eo ; * quia obstructum est
loquendum iniqua.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 66.

DEUS misereatur nostri, et
benedicat nobis : * il-
luminet vultum suum su-
per nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra
viam tuam, * in omnibus Gen-
tibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi
Deus : * confiteantur tibi po-
puli omnes.

Lætentur et exultent Gen-
tes : * quoniam iudicas popu-
los in æquitate, et Gentes in
terra dirigis.

Confiteantur tibi populi
Deus : * confiteantur tibi populi
omnes : * terra dedit fructum
suum.

Benedicat nos Deus, Deus
noster, benedicat nos Deus : *
et metuant eum omnes fines
terræ.

Glória Patri.

Per Annum, Ant. Allelúia,
allelúia.

Ant. t. 8. Tres pueri.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

Danielis 3. e

BENEDICITE ómnia ópera Dó-
mini Dómino : * laudate
et superexaltate eum in sæ-
cula.

Benedicite Angeli Dómini
Dómino : * benedicite cœli
Dómino.

Benedicite aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt, Dómino : *
benedicite, omnes virtutes Dó-
mini, Dómino.

Benedicite sol et luna Dó-
mino : * benedicite stellæ cœli
Dómino.

Benedicite omnis imber et
ros Dómino : * benedicite
omnes spirítus Dei Dómino.

Benedicite ignis et æstus
Dómino : * benedicite frigus
et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruina
Dómino : * benedicite gelu et
frigus Dómino.

Benedicite glacies et nives
Dómino : * benedicite noctes
et dies Dómino.

Benedicite lux et tenebræ
Dómino : * benedicite fulgur
et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum : *
laudat et superexaltet eum in
sæcula.

Benedicite montes et colles
Dómino : * benedicite un-
uersa germinantia in terra
Dómino.

Benedicite fontes Dómino :

benedicite
Dómino.

Benedicite

quæ in cœ-
lino : *

lucres co-

Benedicite

pecora et
filii homi-

Benedicite

laudat et
sæcula.

Benedicite

mihi Dó-
servi Dó-
Benedicite

ustorum

ite sanc-
Dómino.

Benedicite

isaël Dó-
superexal-
Benedicite

um su-
audemus

um in sa-
Benedicite

firmamentum

ilis, et ge-
xaltatus in

Hic non

ri, neque
cis dicuntur

Per An-

ssu regis
unt, non ti-

s, dicente

Ant. t. 8.

Ps

AUDATE
lis : * lau-

Laudate

benedicite inſaria et flúmina
Dómino.

Benedicite cete, et ómnia
quæ inveniuntur in aquis, Dó-
mino : * benedicite omnes vó-
lucres cæli Dómino.

Benedicite omnes béstiæ et
pécora Dómino, * benedicite
filii hóminum Dómino.

Benedicat Israel Dóminum : *
laudet et superexáltet eum in
sæcula.

Benedicite sacerdótes Dó-
mini Dómino : * benedicite
servi Dómini Dómino.

Benedicite spíritus et ániimæ
iustórum Dómino : * benedi-
cite sancti et húmiles corde
Dómino.

Benedicite Ananía, Azaria,
Isaël Dómino : * laudáte et
superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fi-
lium eum sancto Spíritu : *
laudémus et superexaltémus
eum in sæcula.

Benedictus es Dómine in
armaménto cæli : * et laudá-
bilis, et gloriósus, et super-
exaltátus in sæcula.

*Hic non dicitur Glória Pa-
tri, neque Amen; in aliis Can-
ticis dicuntur.*

Per Annum, Ant. Tres púeri
in assu regis in fornácem missi
sunt, non timéntes flammam ignis,
dicéntes: Benedictus Deus:
Ant. t. 8. Allelúia.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœ-
lis : * laudáte eum in excél-

sis. Laudáte eum omnes Angeli

ejus : * laudáte eum omnes
virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : *
laudáte eum omnes stellæ et
lumen.

Laudáte eum cæli cœlór-
um : * et aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt, laudent no-
men Dómini:

Quia ipse dixit, et facta
sunt : * ipse mandávit, et
creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in
sæculum sæculi : * præceptum
pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de térra : *
dracónes, et omnes abyssi :

Ignis, grando, nix, gláciés,
spíritus procellárum : * quæ
faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * li-
gna fructifera; et omnes cedri :

Béstiæ, et univérſa pécora, *
serpéntes, et vólucres pen-
nátæ :

Reges terræ, et omnes pó-
puli : * principes, et omnes
iúdicés terræ :

Júvenes et vírgines, senes
cum junióribus laudent nomen
Dómini : * quia exaltátum est
nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum
et terram : * et exaltávit cornu
pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis
ejus : * filiis Israel; pópulo
appropinquánti sibi.

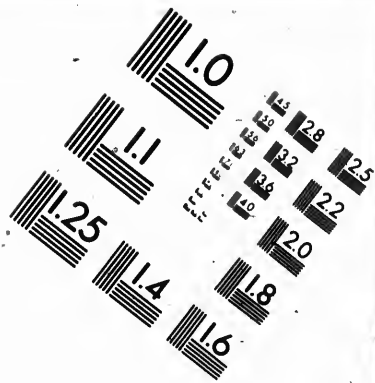
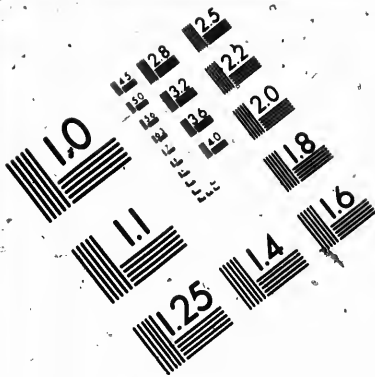
Hic non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 149.

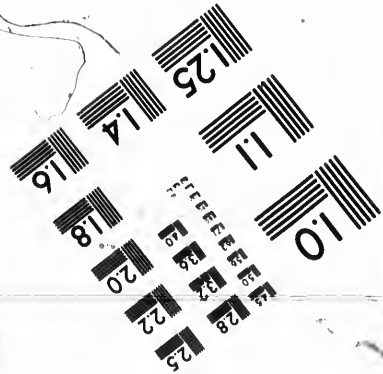
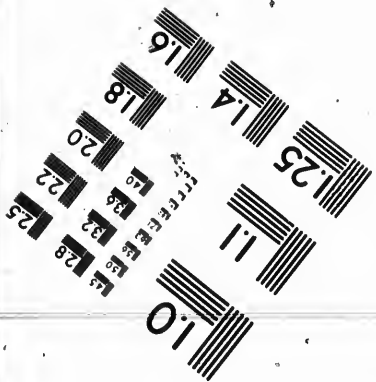
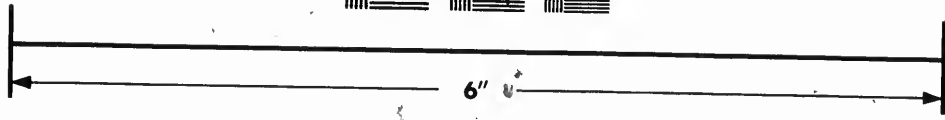
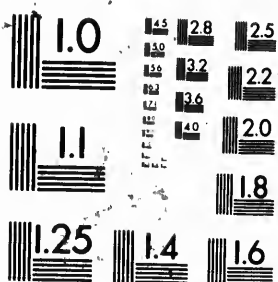
CANTATE Dómino cánticum
novum : * laus ejus in Ec-
clésia sanctorum.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5 1.8
2.0 2.2
2.5 2.8
3.2 3.6
4.0

10

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano et psalterio psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salutem.

Exaltábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in guttore eórum: * et gládii ancípites in má nibus eórum.

Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in pópulis.

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * et nobiles eórum in máncis férreis.

Ut fáciant in eis iudicium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus: * laudate eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudate eum in virtútibus ejus: * laudate eum secundum multitudínem magnitudínis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro: * laudate eum in chordis, et órgano.

Laudate eum in cymbalis benesonántibus: laudate eum

in cymbalis jubilatiónis: * omnis spiritus laudet Dominum. Glória Patri.

Per Annum, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capit. dicitur in Domin.; a secunda post Epiphaniam usque ad Septuag.

CAPITULUM. Apoc. 7. c

BENEDICTIO, et cláritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum, Amen.

ñ. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

* HYMNUS.

ÆTERNE rerum Cónditor, Noctem diémque qui regis, Et témporum das témpora, Ut állevés fastidium.

Noctúrna lux viántibus A nocte noctem ségregans, Preco diéi jam sonat, Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus lúci fer Solvit polum caligine; Hoc omnis errónum cohors Viam nocéndi désertit.

Hoc nauta vires colligit, Pontique mitéscunt freta: Hoc, ipsa petra Ecclésiæ, Canénte, culpam diluit.

Surgámus ergo strénue, Gallus jacéntes excitat, Et somnoléntos increpat, Gallus negántes árguit.

Gallo canénte spes redit, Ægris salus refúnditur, Mucro latrónis cónditur, Lapsis fides revértitur.

Jesu labántes réspice,

Et no
Si res
Fletú

Tu

Mentis

Te nos

Et vot

Deo

Ejúsqu

Cum S

Nunc,

Ame

Per

gnávit,

duit D

præcin

A S

Quadra

refúgiu

generat

In A

clara vo

ÿ. V

sérto:

ñ. Recta

CAN

BENEDI

Israe

fecit rede

Et ere

bis, * in

sui.

Sicut l

ctórum, *

prophetá

Salútem

et de mar

runt nos:

Ad facie

um pátri

morári tes

Jusjurá

ationis : * om-
let Dominum.

Ant. Allelúia,

it. dicitur in
nda post Epi-
d Septuag.

Apoc. 7. c
claritas, et sa-
gratiarum ác-
s et fortitúdo
æcula sæculó-

er in fine om-
m.

US.
Cónditor,
que qui regis,
tempora,
um.

riantibus
égregans,
nat,
ocat.

úcifer
gine;

am cohors
erit.

s colligit,
nt freta :

cclesiæ,
diluit.

strénue,
citat,

repat,
eguit.

pes redit,
ditur,

ditur,
itur.
spice,

Et nos vidéndo córrige :
Si respicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux refúlge sénsibus,
Mentisque somnum discute ;
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per ómne sæculum.
Amen.

Per Annum, y. Dóminus re-
gnávit, decórem induit. r̄. In-
duit Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.

A Septuagesima usque ad
Quádragesimam, y. Dómine
refúgium factus ex nobis. r̄. A
generatióne, et progénie.

In Adventu, Hymnus, En
clara vox.

y. Vox clamántis in de-
sérto : Paráte viam Dómini.
r̄. Rectas fácite sémitas ejus.

CANTICUM ZACHARIE.

Luce 1. g

BENEDICTUS Dóminus Deus
Israel, * quia visitávit, et
fecit redemptionem plebis suæ :

Et eréxit cornu salutis no-
bis, * in domo David púeri
sui.

Sicut locútus est per os san-
ctórum, * qui a sæculo sunt,
prophetárum ejus :

Salútem ex inimicis nostris, *
et de manu ómnium qui odé-
runt nos :

Ad faciéndam misericórdiam
cum pátribus nostris : * et me-
morári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit

ad Abraham patrem nostrum, *
datúrur se nobis :

Ut sine timóre, de manu ini-
micórum nostrórum liberáti, *
serviámus illi.

In sanctitáte et justitia co-
ram ipso, * ómnibus diébus
nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altís-
simi vocáberis : * præbis enim
ante faciém Dómini paráre vias
ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis
plebi ejus : * in remissionem
peccatórum eórum :

Per viscera misericórdiæ Dei
nostris, * in quibus visitávit
nos, oriens ex alto :

Illumináre his, qui in téne-
bris, et in umbra mortis se-
dent : * ad dirigéndos pedes
nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Filio.

Deinde dicitur Antiphona
et Oratio propria, et post eam,
si occurrat eo die aliquod Fes-
tum Simplex, fit de eo commemo-
ratio. Postremo (si id tem-
pus requirit) sunt commemora-
tiones de S. Maria, de Aposto-
lis, et de Patrono Ecclesiæ in
ordine aliarum commem. se-
cundum illius dignitatem, et
ultimo loco de Pace, ut infra
in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a
Choro, dicitur una ex Anti-
phonis B. Mariæ, ut habetur
infra post Completorium.

DOMINICA
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria.
Credo.

ÿ. Deus in adiutorium, p. 17.

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refrænans tēperet,
Ne litis horror insonet :
Visum fovendo cōtegat,
Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,
Absistat et vecordia :

Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas :

Ut, cum dies abscēsserit,
Noctemque sors redūxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum,
Ant. t. 8. Allelúia.

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum
me fac ; * et in virtute tua
júdica me.

Depos exáudi orationem meam :
* auribus percipe verba
oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt
adversum me, et fortes
quasiérunt animam meam : *
et non proposuerunt Deum ante
conspéctum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : *
et Dóminus susceptor est animæ
meæ.

Avérte mala inimicis meis : *
et in veritate tua disperde
illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, *
et confitebor nómini tuo, Dómine,
quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatione
eripuisti me : * et super
inimicos meos despexit óculus
meus.

*Sequens Psalmus, Confite-
mini Dómino, dicitur tantum
in Dominicis, quando fit Offi-
cium de Dominica, ut in Psal-
terio.*

*A Septuagesima vero usque
ad Pascha ejus loco dicitur
Psalmus Dóminus regnavit, ut
supra in Laudibus, p. 17.*

PSALMUS 117.

CONFITEMINI Dómino quóniam
bonus : * quóniam in sæculum
misericordia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam
bonus : * quóniam in sæculum
misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : *
quóniam in sæculum miseri-
cordia ejus.

Dicant nunc qui timent Dó-
minum : * quóniam in sæculum
misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dó-
minum : * et exaudivit me in
latitudine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor : * non
timebo quid faciat mihi homo.

Dóminus mihi adjutor : * et
ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Dó-
mino, * quam confidere in hó-
mine.

Bonum est sperare in Dó-
mino, * quam sperare in prin-
cipibus.

Omnes Gentes circueverunt

me :
quia u-

Circue-

runt m-

mini q-

Circue-

apes, e-

in spin-

mini qu-

Impú-

derem :

me.

Fortit-

Dóminu-

in salúte

Vox e-

in taber-

Dexter-

tem : de-

me, * de-

tútem.

Non m-

narrábo

Castig-

minus :

dit me.

me :
quia u-

Circue-

runt m-

mini q-

Circue-

apes, e-

in spin-

mini qu-

Impú-

derem :

me.

Fortit-

Dóminu-

in salúte

Vox e-

in taber-

Dexter-

tem : de-

me, * de-

tútem.

Non m-

narrábo

Castig-

minus :

dit me.

crificabo tibi, *
domini tuo, Do-
bonum est.

omni tribula-
ne : * et super
despexit oculus

mus, Confite-
ditur tantum
quando fit Offi-
cia, ut in Psal-

ma vero usque
loco dicitur
us regnavit, ut
us, p. 17.

s 117.
domino quoniam
oniam in saecu-
a ejus.

israel quoniam
am in saeculum
s.

mus Aaron : *
culum miseri-

qui timent Do-
niam in saecu-
a ejus.

e invocavi Do-
audivit me in
us.

adjutor : * non
at mihi homo.
i adjutor : * et
nimos meos.
nfidere in Do-
nfidere in ho-

perare in Do-
perare in prin-

s circumierunt

me : * et in nomine Domini
quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdede-
runt me : * et in nomine Do-
mini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut
apes, et exarserunt sicut ignis
in spinis : * et in nomine Do-
mini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum ut ca-
derem : * et Dominus suscepit
me.

Fortitudo mea, et laus mea
Dominus : * et factus est mihi
in salutem.

Vox exultationis et salutis, *
in tabernaculis justorum.

Dextera Domini fecit virtutem :
dextera Domini exaltavit
me, * dextera Domini fecit vir-
tutem.

Non moriar, sed vivam : * et
narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Do-
minus : * et morti non tradi-
dit me.

Aperite mihi portas justitiae,
ingressus in eas confitebor Do-
mino : * haec porta Domini,
justi intrabunt in eam.

Confitebor tibi quoniam exau-
disti me : * et factus es mihi
in salutem.

Lapidem, quem reprobave-
runt aedificantes, * hic factus
est in caput anguli.

A Domino factum est istud : *
et est mirabile in oculis nostris.

Haec est dies, quam fecit Do-
minus : * exultemus, et laetemur
in ea.

O Domine salvum me fac, o
Domine bene prosperare : *

benedictus qui venit in nomine
Domini.

Benediximus vobis de domo
Domini : * Deus Dominus, et
illuxit nobis.

Constituite diem solemnem
in condensis, * usque ad cornu
altaris.

Deus meus es tu, et confite-
bor tibi : * Deus meus es tu, et
exaltabo te.

Confitebor tibi quoniam exau-
disti me : * et factus es mihi
in salutem.

Confitemini Domino quoniam
bonus : * quoniam in saeculum
misericordia ejus.

PSALMUS 118.

BEATI immaculati in via, *
qui ambulavit in lege Domini.

Beati, qui scrutantur testi-
monia ejus : * in toto corde ex-
quirunt eum.

Non enim qui operantur ini-
quitatem, * in viis ejusambu-
laverunt.

Tu mandasti * mandata tua
custodiri nimis.

Utinam dirigantur viae meae, *
ad custodiendas justificationes
tuas.

Tunc non confundar, * cum
perspexero in omnibus manda-
tis tuis.

Confitebor tibi in directione
cordis, * in eo quod didici ju-
dicia justitiae tuae.

Justificationes tuas custodi-
diam ; * non me derelinquas
usquequaque.

In quo corrigit adolescentior
viam suam ? * in custodiendo
sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te : * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi omnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor : * non obliviscar sermones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me : * et custódiám sermones tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandata tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Incepásti supérbos : * maledicti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contéptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est : * et consiliu meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea : * vivifica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudivisti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me : * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserere mei.

Viam veritátis elégi : * iudicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine : * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Séquens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio.

SYMBOLUM S. ATHANASII.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante omnia opus est, ut teneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in unitate venerémur.

Neque confundentes personas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, alia Filii, * alia Spíritus sancti. Sed Patris, et Filii, et Spí-

ritus sa
æqualis
jestas.

Qual
talis Sp
Incre

lius, *
ctus.

Imme
Filius,
sanctus

Éter
lius, * æ

Et tan
sed unu

Sicut
tres im
creátus,

Simili
omnipot
tens Spí

Et tan
tentes ; *

Ita De
Deus Spí

Et tan
unus est

Ita Dó
Filius, *

ctus.

Et tam
sed unus

Quia s
quámque
Dóminum

veritate c
Deos aut
thólica r

Pater a
nec creat
Filius a
factus, ne
Spíritu
Hier

ritus sancti una est divinitas, *
æqualis gloria, coæterna ma-
jestas.

Qualis Pater, talis Filius, *
talis Spiritus sanctus.

Increatus Pater, increatus Fi-
lius, * increatus Spiritus san-
ctus.

Immensus Pater, immensus
Filius, * immensus Spiritus
sanctus.

Æternus Pater, æternus Fi-
lius, * æternus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres æterni; *
sed unus æternus.

Sicut non tres increati, nec
tres immensi; * sed unus in-
creatus, et unus immensus.

Similiter omnipotens Pater,
omnipotens Filius, * omni-
potens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres omni-
potes; * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, *
Deus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed
unus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus
Filius, * Dominus Spiritus san-
ctus.

Et tamen non tres Domini; *
sed unus est Dominus.

Quia sicut singillatim unam-
quamque personam Deum ac
Dominum confiteri Christiana
veritate compellimur: * ita tres
Deos aut Dominos dicere, Ca-
tholica religione prohibemur.

Pater a nullo est factus: *
nec creatus, nec genitus.

Filius a Patre solo est: * non
factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus a Patre et
Filiis.

Filius: * non factus, nec crea-
tus, nec genitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres
Patres: unus Filius, non tres
Filii: * unus Spiritus sanctus,
non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil
prius aut posterius, nihil ma-
jus aut minus; * sed totæ tres
personæ coæternæ sibi sunt, et
coæquales.

Ita ut per omnia, sicut jam
supra dictum est, * et unitas
in Trinitate, et Trinitas in uni-
tate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, *
ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æter-
nam salutem, * ut incarnatio-
nem quoque Domini nostri Jesu
Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut cre-
damus et confiteamur, * quia
Dominus noster Jesus Christus
Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substantia Pa-
tris ante sæcula genitus: * et
homo est ex substantia matris
in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus ho-
mo: * ex anima rationali, et
humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundum di-
vinitatem: * minor Patre se-
cundum humanitatem.

Qui licet Deus sit, et ho-
mo: * non duo tamen, sed
unus est Christus.

Unus autem non conver-
sione divinitatis in carnem; *
sed assumptione humanitatis
in Deum.

Unus omnino non confu-

sione substantiæ; * sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, * tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : * inde venturus est iudicare vivos, et mortuos.

Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis : * et redditori sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam : * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica : * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Glória Patri, et Filio.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM. 1. Tim. 1. d

REGI sæculorum immortalis et invisibili, soli Deo honor, et glória in sæcula sæculorum, Amen. *ñ.* Deo grátias.

ñ. br. Christe Fili Dei vivi, * Misere nobis. *Et repetitur,* Christe Fili Dei vivi, misere nobis. *ÿ.* Qui sedes ad dexteram Patris. *ñ.* Misere nobis. *ÿ.* Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. *ñ.* Christe Fili Dei vivi, misere nobis.

ÿ. Exurge Christe, adjuva

nos. *ñ.* Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas : sed tunc dicto. ñ. br. dicitur Dominus vobiscum, et Oratio, Domine Deus omnipotens, ut infra, p. 27.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto usque ad ÿ.* Et ne nos inducas in tentationem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, *secreto usque ad ÿ.* Carnis resurrectionem. *ñ.* Vitam æternam, Amen.

ÿ. Et ego ad te Domine clamavi. *ñ.* Et mane oratio mea præveniet te.

ÿ. Repleatur os meum laude. *ñ.* Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

ÿ. Domine averte faciem tuam a peccatis meis. *ñ.* Et omnes iniquitates meas dele.

ÿ. Cor mundum crea in me, Deus. *ñ.* Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

ÿ. Ne projicias me a facie tua. *ñ.* Et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

ÿ. Redde mihi lætítiam salutáris tui. *ñ.* Et spiritu principali confirma me.

ÿ. Adjútorium nostrum in nómine Domini. *ñ.* Qui fecit caelum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipotenti, beatae Mariæ semper virgini,

beato
beato Jo
Apóstoli
nibus Sa
quia pec
verbo, e
mea cul
Ideo pr
semper
chaelem
tum Joán
ctos Apó
lum, or
frates,
inimum l

Ch

MISERE
Deus
tuis, per
nam. *ñ.*

Deinde
et ubi di
vos frat
et te pate

Facta C
Hebd

MISERE
tens
catis ves
vitam æt

INDULGE
et rem
nostroru
nipotens

nus. *ñ.* A
Et pro

Domine d
cáto nos

ÿ. Misere
ñ. Misere

ÿ. Fiat
mine sup
modum s

beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatione, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper virginem, beátum Michaëlem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *ñ. Amen.*

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres dicitur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. *ñ. Amen.*

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. *ñ. Amen.*

Et prosequitur *ñ. Dignáre Dómine die isto. ñ. Sine peccáto nos custodire.*

ñ. Miserére nostri.

ñ. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ñ. Quemádmodum sperávimus in te.

ñ. Dómine exáudi oratióne meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ñ. Dóminus vobíscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DOMINE Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitationes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

ñ. Dóminus vobíscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ñ. Benedicámus Dómino. ñ. Deo grátias.

Deinde in Choro cantatur Martyrologium. Et quædam dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit.

ñ. Pretiósá in conspéctu Dómini. ñ. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

ORATIO.

SANCTA Maria, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eó adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

ñ. Deus in adjutórium meum inténde. ñ. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *ñ.* Sed libera nós a malo.

ŷ. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tuá, et dirige filios eórum. *ñ.* Et sit splendor Dómini Dei nostri super nós, et ópera mánuum nostrárum dirige super nós, et opus mánuum nostrárum dirige.

ŷ. Glória Patri. *ñ.* Sicut erat.

Orémus. ORATIO.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cæli et terræ, hódie corda et cõpõra nostra, sensus, sermõnes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatorum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispõnat Dóminus omnipotens. *ñ.* Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive.

LECTIO BREVIS. 2. *Thess.* 3. b

DOMINUS autem dirigat corda et cõpõra nostra in chá-

ritate Dei, et-patiéntia Christi. Tu autem Dómine. miserere nobis.

ñ. Deo grátias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Isaïæ 33.

DOMINE, miserere nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in tempore tribulatiónis. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur, ŷ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ñ. Qui fecit cælum et terram.

ŷ. Benedicite. *ñ.* Deus.

Bened. Dóminus hos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérniam: et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *ñ.* Amen.

IN FERIALI OFFICIO
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.

ŷ. Deus in adjutórium, *p. 17.*

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere Deum precémur súpplices, Ut in diúrnis actibus Nõs servet a nocéntibus.

Linguam refrænians tẽmpet, Ne litis horror insonet: Visum fovendo contegat, Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima, Absistat et recórdia: Carnis terat superbiam Potus cibique párcitas:

Ut, cu
Noctemq
Mundi p
Ipsi ca
Deo P
Ejúsque
Cum Spl
Nunc, et
Amen.

Per An
qui ámb
Tempo
Laudibus
propriis

DEUS in
me fa
júdica me

Deus e
am: * áu
oris mei.

Quónia
runt adv
quasiéru
et non pr
te conspé

Ecce en
et Dómin
mæ meæ.

Avérte
et in verit

Volunt
et confité

mine: qu
Quónia
tione erip

inimicos
meus.

Post Pa
mine tuo,
tẽmini, d

scriptis Pa
rias disti

Ut, cum dies abscēsserit,
Noctēmq̄ sors redūxerit,
Mundi per abstinēntiam
Ipsi canāmus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Sp̄ritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Ant. t. 8. Beāti
qui ambulat.

*Tempore Adventus, Ant. de
Laudibus Dominicæ, aut ex
propriis Laudibus.*

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum
me fac : * et in virtúte tua
júdica me.

Deus exáudi oratióem me-
am : * áuribus p̄cepe verba
oris mei.

Quóniam aliéni insurrex-
erunt advérsum me, et fortes
quasiérunt ánimam meam : *
et non proposuerunt Deum an-
te consp̄ctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : *
et Dóminus suscēptor est áni-
mæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : *
et in veritatē tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitēbor nómini tuo Dó-
mine : quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribula-
tióne eripuisti me : * et super
inimicos meos desp̄xit óculus
meus.

*Post Psalmum, Deus in nó-
mine tuo, loco Psalmi, Confi-
tēmini, dicitur unus ex infra-
scriptis Psalmis, secundum Fe-
rias distinctis. Sabbato autem*

*dicuntur tantum tres Psalmi,
sicut in festis.*

FERIA SECUNDA.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo
ejus : * orbis terrárum, et
univ̄ersi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fun-
dávít eum : * et super flúmina
præparávít eum.

Quis ascēdet in montem Dó-
mini : * aut quis stabit in loco
sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo
corde, * qui non accēpit in vano
ánimam suam, nec jurávít in
dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiόnem a
Dómino : * et misericórdiam a
Deo salutári suo.

Hæc est generatió quærén-
tium eum, * quæréntium fá-
ciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes,
vestras, et elevámini portæ æter-
náles : * et introibit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus fortis et potens : Dó-
minus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes,
vestras, et elevámini portæ æter-
náles, * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus virtútum ipse est Rex
glóriæ.

FERIA TERTIA.

PSALMUS 24.

AD te Dómine levávi ánimam
meam : * Deus meus in te
confido, non erubescam :

Neque irrideant me inimici
mei : * etenim univ̄ersi, qui

sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi : * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me : * quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine, * et misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * et ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu : * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis et rectus Dominus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio : * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas, * requiruntibus testamentum ejus, et testimonia ejus.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum ? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur : * et semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum : * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Domi-

num : * quoniam ipse evellat de laqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserere mei : * quia unicuique et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt : * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum : * et dimitte universa delicta mea.

Réspice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me : * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adheserunt mihi : * quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel, * ex omnibus tribulationibus suis.

FERIA QUARTA.

PSALMUS 25.

JUDICA me Domine, quoniam in innocentia mea ingressus sum : * et in Domino sperans non infirmabor.

Proba me Domine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est : * et complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis : * et cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi ecclesiam malignantium : * et cum impiis non sedebō.

Lavabo inter innocentes manus meas : * et circumdabo altare tuum Domine :

Ut audiam vocem laudis, *

et enarra-
tua.

Domini-
mus tu-
tionis gl-

Ne pe-
animam
sanguin-

In qu-
tates sur-
pléta est

Ego
mea ing-
me, et h-

Pes in-
in ecclési-
mine.

F

DOMINU
milli
cua ibi t

Super
cavit me
convertit

De dux
sittia *

Nam;
medio u
mebo ma
cum es.

Virga m
ipsa me t

Parast
mensam,
tribulant

Imping
meum :

ebrians q
Et mis
quetur n
vita mea

Et ut in

et enarrarem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tue; * et locum habitationis gloriæ tue.

Ne perdas cum impiis Deus animam meam, * et cum viris sanguinum vitam meam:

In quorum manibus iniquitates sunt: * dextera eorum repleta est munibus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: * redime me, et miserere mei.

Pes meus stetit in directo: * in ecclesiis benedicam te Domine.

FERIA QUINTA.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam reflectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vite meæ.

Et ut inhabitem in domo Do-

mini; * in longitudinem dierum.

FERIA SEXTA.

PSALMUS 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies; * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum; et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

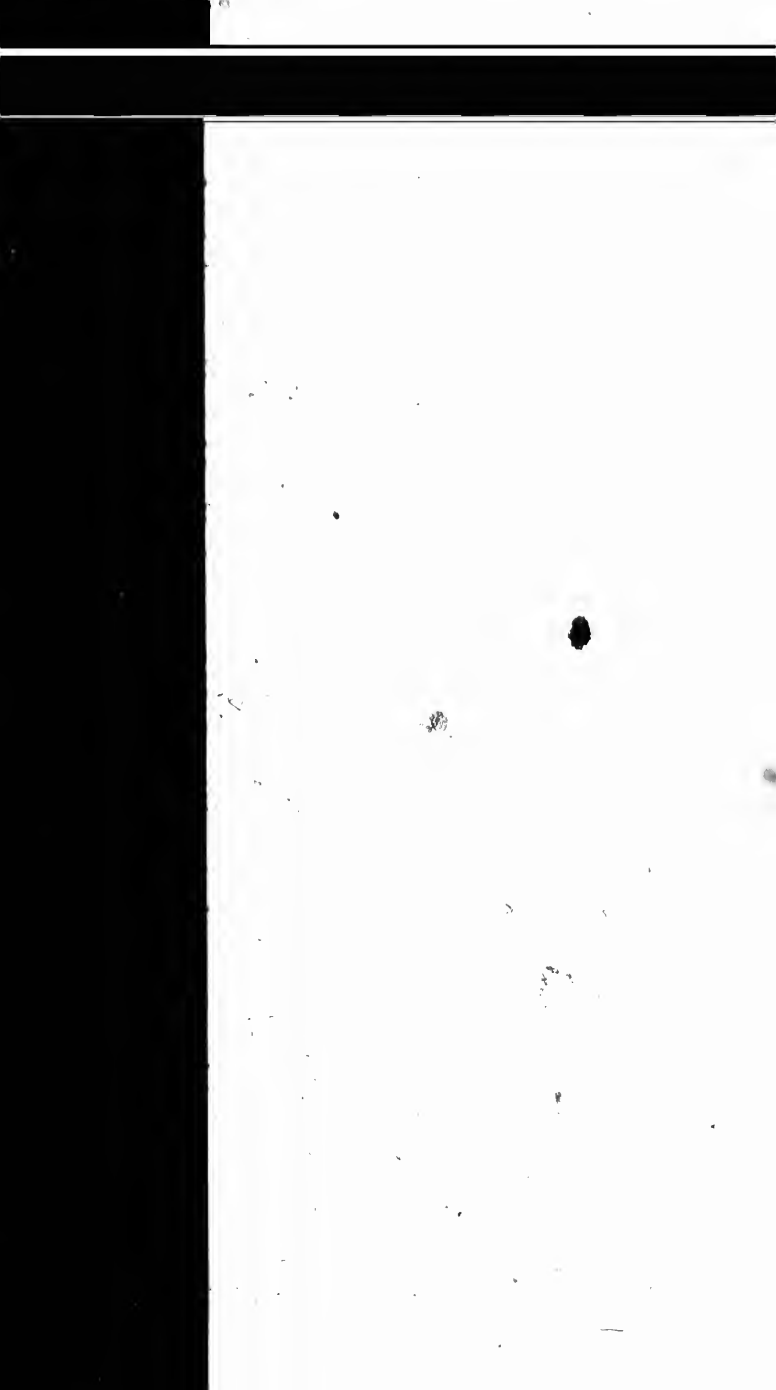
Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab ubere matris meæ. In te projectus sum ex utero;

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os

suum : * sicut leo rapiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sùnt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi : * concilium malignántium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeráverunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideráverunt et inspexerunt me : * divisérunt sibi vestiméta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxiliium tuum a me : * ad defénsionem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam ; * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a cornibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio Ecclesiæ laudábo te.

Qui tímétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecátióne pauperis :

Nec avértit faciém suam a

me : * et cum clamárem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesiá magna : * vota mea reddam in conspéctu tíméntium eum.

Edent páuperes, et saturábuntur : et laudábunt Dóminum qui requirunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus : * univérsæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducáverunt et adoráverunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cœli justitiam ejus populo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica, p. 29.

Deus dicitur

ALMUS 118.

BEATI immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambuláverunt.

Tu m
custodi
Utina
ad cust
tuas.

Tunc
perspéx
dátis tu
Confí
cordis;

dícia ju
Justif
diam :

usqueq
In qu
tior via
diéndo :

In tot
te : * n
dátis tu

In co
quia tua

Bened
doce me

In láb
óntina j

In vi
rum del
in ómni

In tr
bor : *

tuas.

In jus
ditábor

mónes t

RETRI
me :

nés tuos

Revéla
consider

tua.

licola

clamarem ad
ne.

mea in Eccle-
ta mea reddam
nientium eum.
res, et satura-
dabunt Domi-
unt eum : * vi-
m in saeculum

et conver-
ninum * uni-
e :
in conspectu
e familiae Gen-

mini est re-
se dominabitur

et adorave-
gues terrae : *
is cadent om-
adunt in ter-

a illi vivet : *
serviet ipsi.

r Domino ge-
: * et annun-
tiam ejus po-
ur, quem fecit

additur, ut
a, p. 29.

licitur
s 118.

ati in via, * qui
lege Domini.
utantur testi-
in toto corde

operantur ini-
is ejus ambu-

Tu mandasti * mandata tua
custodiri nimis.

Utinam dirigantur viae meae, *
ad custodiendas justificationes
tuas.

Tunc non confundar, * cum
perspexero in omnibus man-
datis tuis.

Confitebor tibi in directione
cordis, * in eo quod didici ju-
dicia justitiae tuae.

Justificationes tuas custo-
diam : * non me derelinquas
usquequaque.

In quo corrigit adolescen-
tior viam suam? * in custodi-
endo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi
te : * ne repellas me a man-
datis tuis.

In corde meo abscondi elo-
quia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es Domine : *
doce me justificationes tuas.

In labiis meis * pronuntiavi
omnia judicia oris tui.

In via testimoniolorum tuo-
rum delectatus sum, * sicut
in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercé-
bor : * et considerabo vias
tuas.

In justificationibus tuis me-
ditabor : * non obliviscar ser-
mones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica
me : * et custodiam sermó-
nes tuos.

Revéla oculos meos : * et
considerabo mirabilia de lege
tua.

Incola ego sum in terra : *

non abscondas a me mandata
tua.

Concupivit anima mea desi-
derare justificationes tuas, *
in omni tempore.

Incepisti superbos : * ma-
ledicti qui declinant a manda-
tis tuis.

Aufer a me opprobrium et
contemptum : * quia testimo-
nia exquisivi.

Et enim sederunt principes,
et adversum me loqueban-
tur : * servus autem tuus
exercebatur in justificationi-
bus tuis.

Nam et testimonia tua me-
ditatio mea est : * et con-
siliium meum justificationes
tuas.

Adhaesit pavimento anima
mea : * vivifica me secundum
verbum tuum.

Vias meas chuntiavi, et ex-
audisti me : * doce me justifi-
cationes tuas.

Viam justificationum tuo-
rum instrue me : * et exercé-
bor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea pra-
etadio : * confirma me in ver-
bis tuis.

Viam iniquitatis amove a
me : * et de lege tua miserere
mei.

Viam veritatis elegi : * Ju-
dicia tua non sum oblitus.

Adhaesi testimoniis tuis Do-
minie : * non me confundere.

Viam mandatorum tuorum
eucurri, * cum dilatasti cor
meum.

Per Annum; Ant. Beati qui

ambulans in lege tua Dómine.

Temp. Adventus, Ant. de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

CAPITULUM. Zach. 8. d

PACEM et veritatem diligite, ait Dóminus omnipotens. *ñ. Deo grátias.*

ñ. br. Christe Fili Dei vivi, Miserere nobis. Et repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. ÿ. Qui sedes ad dexteram Patris, ñ. Miserere nobis. ÿ. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. ñ. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.*

ÿ. Exúrge Christe, adjuva nos. ñ. Et libera nos propter nomen tuum.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, secreto.

ÿ. Carnis resurrectionem. ñ. Vitam ætérnam, Amen.

ÿ. Et ego ad te Dómine clamávi. ñ. Et mane oratio mea præveniet te.

ÿ. Repleátur os meum laude. ñ. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

ÿ. Dómine avérte faciém tuam a peccátis meis. ñ. Et omnes iniquitátes meas dele.

ÿ. Cor mundum crea in me Deus. ñ. Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

ÿ. Ne projicias me a facië tua. ñ. Et Spiritum sanctum tuum ne áuferas a me.

ÿ. Redde mihi lætitiám salutáris tui. ñ. Et spírítu princípáli confirma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrum, et Confiteor Deo, etc. ut infra.

Quando autem, ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes, dicuntur flexis genibus.

ÿ. Eripe me Dómine ab hómine malo. ñ. A viro iniquo eripe me.

ÿ. Eripe me de inimicis meis, Deus meus. ñ. Et ab insurgéntibus in me libera me.

ÿ. Eripe me de operántibus iniquitátem. ñ. Et de viris sanguínum salva me.

ÿ. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ñ. Ut reddam vota mea de die in diem.

ÿ. Exáudi nos Deus salutáris noster. ñ. Spes ómnium finium terræ, et in mare longe.

ÿ. Deus in adjutórium meum inténde. ñ. Dómine ad adjuvándum me festina.

ÿ. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. ñ. Miserere nobis.

ÿ. Bénedic ánima mea Dómino. ñ. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

ÿ. Bénedic ánima mea Dó-

mino. ñ. nes retrit

ÿ. Qui iniquitáti nat omne

ÿ. Qui vitam tuam in miseribus.

ÿ. Qui llerium tu ut áquilæ

ÿ. Adjuvómone I celum et Deinde H

C

CONFITEOR

beátæ

ni, beato M

beato Joán

Apostolis

ibus Sanctis

quia peccá

terbo, et

mea culpa.

deo prec

emper vi

haclém A

oánnem

apóstolos

annes San

rare pró

eum nost

Chor

MISERERE

Déus, e

is, perdú

am. ñ. Ar

Deinde re

ubi dicit

s fratres,

te pater.

mino. *ñ.* Et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

ŷ. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis. *ñ.* Qui sanat omnes infirmitates tuas.

ŷ. Qui redimit de interitu vitam tuam. *ñ.* Qui coronat te in misericordia et miserationibus.

ŷ. Qui replet in bonis desiderium tuum. *ñ.* Renovabitur ut aquilæ juvenus tua.

ŷ. Adjutorium nostrum in nomine Domini. *ñ.* Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipotenti, et beate Mariæ semper virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccavi nimis cogitatione, serbo, et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. *ñ.* Amen.

Deinde repetit Confessionem: ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. *ñ.* Amen.

INDULGENTIAM, absolutionem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. *ñ.* Amen.

Et proseguitur ŷ. Dignare Domine die isto. *ñ.* Sine peccato nos custodire.

ŷ. Miserere nostri Domine. *ñ.* Miserere nostri.

ŷ. Fiat misericordia tua Domine super nos. *ñ.* Quemadmodum speravimus in te.

ŷ. Domine exaudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te veniat.

ŷ. Dominus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DOMINE Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti: tua nos hodie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et opera. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *ñ.* Amen.

ŷ. Dominus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

ŷ. Benedicamus Domino. *ñ.* Deo gratias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectio Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit
 ¶ Pretiosa in conspectu Domini. R. Mors sanctorum ejus.
 Et absolute sine Orémus.

ORATIO.

SANCTA Maria, et omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum: ut nos mereamur ab eo adjuvari et salvari, qui vivit et regnat in sæcula sæculorum. R. Amen.

¶ Deus in adiutorium meum intende. R. Domine ad adiuvandum me festina.

Et dicitur ter: ultimo additur Gloria Patri. Sicut erat.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster, secreto.

¶ Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

¶ Respice in servos tuos Domine, et in opera tua, et dirige filios eorum. R. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige.

¶ Gloria Patri. R. Sicut erat.

Orémus. ORATIO.

DIRIGERE et sanctificare, regere et gubernare dignare, Domine Deus Rex coeli et terræ, hodie corda et corpora nostra, sensus, sermones, et actus nostros in lege tua, et in operi-

bus mandatorum tuorum: tu hic, et in æternum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereamur, Salvator mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

¶ Jube domne benedicere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens. R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadrage. exclusive.

LECTIO BREVIS. 2. *Thess.* 3. **D**OMINUS autem dirigat corda et corpora nostra in charitate Dei, et patientia Christi. Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo gratias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Isaiæ 33.

DOMINE, miserere nostri: tu enim expectavimus: est brachium nostrum in manu, et salus nostra in tempore tribulationis. Tu autem Domine.

Post Lectionem brevem dicitur ¶ Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit celum et terram.

¶ Benedicite. R. Deus.

Bened. Dominus nos benedicat, et ab omni malo defendat, et ad vitam perducat æternam, et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Post P
 ne tuo, d
 Beati im
 Deinde A
 qua ut su
 in Duplic
 non dicit
 Benedicã
 Prima de
 est: post
 quum in
 Pretios
 ra.
 Ad Ab
 in Festis
 Nonæ.
 A
 Pater no
 Deus in
 NUNC SAR
 Unum
 dignare p
 nostro ref
 Os, ling
 vigor,
 confessio
 flammesc
 cendat a
 Præsta,
 atrique co
 um Spirit
 regnans p
 Amen.
 In Dom
 nt. t. 8. A
 In feriali
 nt. t. 2. D
 Tempore
 omnicæ,
 aud.
 Hiema

IN FESTIS

Per Annum.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, dicitur tantum Psalm. Beáti immaculáti, et Retribuc. Deinde Ant. competens, et reliqua ut supra in Dominica, sed in Duplicibus, et infra Octav. non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino, dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est: postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur Pr. Pretiósá, cum reliquis ut supra.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave Maria.
Deus in adiutorium, p. 17.

HYMNUS.

NUNC sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Signare promptus ingeri
nostro refusus pectori.
Os, lingua, mens, sensus,
vigor,
Confessionem personent,
Inflammescat igne charitas,
Accendat ardor proximos.
Præsta, Pater piissime,
atrique compar Unice,
cum Spiritu Paráclito
regnans per omne sæculum.
Amen.

*In Dominicis per Annum,
Ant. t. 8. Allelúia.*

*In feriali Officio per Annum,
Ant. t. 2. Deduc me.*

*Tempore Adv. Ant. de Laud.
dominicæ, aut ex propriis
Laud.*

Hiemalis.

PSALMUS.

LEGEM pone mihi Dómine
viam justificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam: * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua: * et non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum: * quia iudicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua: * in æquitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua Dómine: * salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: * quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque: * quia in iudiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper, * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudine: * quia mandata tua exquisivi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in justificatióibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi inique agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me : * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine : * et custodivi legem tuam.

Hæc fácta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi, custodire legem tuam.

Deprecátus sum faciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum

turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblitus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudicia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium tíméntium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo tuo Dómine : * secúndum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Príusquam humiliárer, egredeliqui : * propterea elóquium tuum custodívi.

Bonús es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrupulabor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor meum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intellectum ; et discam mandáta tua.

Qui tim
et letab
tua supe
Cognó
tas judic
ate tua l
Fiat m
solétur r
quium tu
Vénian
tuæ, et v
meditatio
Confun
injúste in
ne : * ego
mandátis
Convert
e, * et q
tia tua.
Fiat cor
um in-jus
t non cor
Ant. All
Sequens
n aliis Ho
inícis a l
d Septuag
sque ad
ragesimæ
equuntur i
CAPITULU
DEUS chá
manet
manet, et I
R. br. - I
eus, * In
na. y. Av
videant
a vivifica
a. Glória
y. Ego d
re mel.
cam quia

Qui timent te vidébunt me,
et lætabúntur : * quia in verba
tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æqui-
tas judícia tua : * et in veri-
tate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut con-
solétur me, * secúndum eló-
quium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes
tuæ, et vivam : * quia lex tua
meditatio mea est.

Confundántur superbi, quia
injúste iniquitátem fecérunt in
me : * ego autem exercébor in
mandátis tuis.

Convertántur mihi tímētes
te, * et qui novérunt testimó-
nia tua.

Fiat cor meum immaculá-
tum in justificaciónibus tuis, *
et non confundar.

Ant. Allelúia, allel. allel.

*Sequens Capitulum, et alia
in aliis Horis, dicuntur in Do-
minicis a II post Epiph. usque
ad Septuag. R. R. brevia etiam
sque ad Dominicam I Qua-
ragesimæ : similiter et quæ
sequuntur in feriali Officio.*

CAPITULUM. 1. Joan. 4. c

DEUS charitas est : et qui
manet in charitate, in Deo
manet, et Deus in eo.

R. br. Inclina cor meum
Deus, * In testimonia tua. In-

clina. *Y.* Averte oculos meos,
ne videant vanitatem : in via
tua vivifica me. In testimonia

tua. *Gloria Patri.* Inclina cor.

Y. Ego dixi, Dómine mise-
re mei. *R.* Sana animam
meam quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annam,
Ant. Deduc me Dómine in sé-
mitam mandatorum tuorum.

CAPITULUM. Jerem. 17. c

SANA me Dómine, et saná-
bor : salvum me fac, et
salvus ero : quoniam laus mea
tu es.

R. br. Sana animam meam, *
Quia peccávi tibi. *Sana. Y.* Ego
dixi : Dómine miserere mei.
Quia. Gloria Patri. Sana.

Y. Adjutor meus esto, ne de-
relinquas me. *R.* Nequæ despi-
cias me Deus salutaris meus.

*Quando ad Matutinum dictæ
sunt Preces, ad Tertiam, Sex-
tam, et Nonam flexis genibus
dicitur, Kyrie eléison. Christe
eléison. Kyrie eléison.*

Pater noster, secreto.

Y. Et ne nos inducas in tenta-
tionem. *R.* Sed libera nos a malo.

Y. Dómine Deus virtutum
converte nos. *R.* Et ostende
faciem tuam; et salvi érimus.

Y. Exúrge. *Christe, adjuva*
nos. *R.* Et libera nos propter
nomen tuum.

Y. Dómine exáudi orationem
meam. *R.* Et clamor meus ad
te véniat.

Y. Dóminus vobiscum. *R.* Et
cum spiritu tuo.

Orémus. Orat. conveniens.

*Tempore Adv. in feriali Offi-
cio, Ant. de Laud. Dominico,
aut ex propriis Laud.*

CAPITULUM. Jerem. 13.

ECCĒ dies véniunt, dicit Dó-
minus, et suscitábo David
germen justum : et regnabit
Rex, et sapiens erit : et faciet

judicium, et justitiam in terra.
 R̄. br. Veni ad liberandum
 nos, * Dómine Deus virtútum.
 Veni. ŷ. Osténde fáciem tuam,
 et salvi érimus. Dómine Deus.
 Glória Patri. Veni.

ŷ. Timébunt gentes nomen
 tuum Dómine. R̄. Et omnes
 reges terræ glóriam tuam. Ky-
 ric eléison.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.
 Deus in adiutorium, p. 17.

HYMNUS.

RECTOR potens, verax Deus,
 Qui temperas rerum vices,
 Splendore mane illuminas,
 Et ignibus meridiem;

Extingue flammam litium,
 Aufer calorem noxium,
 Confer salutem corporum,
 Veramque pacem cordium.

Præsta, Pater piissime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spiritu Paráclito,
 Regnans per omne sæculum.
 Amen.

In Dominicis per Annum,
Ant. t. 8. Allelúia.

In feriali Officio per Annum,
Ant. t. 8. Adjuva me.

Tempore Adv. Ant. de Lau-
diibus Dominicæ, aut ex pro-
priis Laudibus.

PSALMUS:

DEFECIT in salutare tuum
 ánima mea: * et in verbum
 tuum supersperavi.

Defecerunt óculi mei in eló-
 quium tuum, * dicentes:
 Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter

in pruina: * justificaciones
 tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui: *
 quando fácies de persecúti-
 bus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fa-
 bulaciones: * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas:
 * inique persecúti sunt
 me, adjuva me.

Paulo minus consummaverunt
 me in terra: * ego autem
 non dereliqui mandata tua.

Secúndum misericórdiam
 tuam vivifica me: * et custó-
 diam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * ver-
 bum tuum permanet in cœlo.

In generacionem, et genera-
 tionem veritas tua: * fundas
 terram, et permanet.

Ordinacione tua persevera-
 dies: * quóniam ómnia ser-
 viunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio
 mea est: * tunc forte peris-
 sem in humilitate mea.

In ætérnum non obliviscas
 justificaciones tuas: * quia
 ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me
 fac: * quóniam justificaciones
 tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores
 ut perderent me: * testimónia
 tua intellexi.

Omnis consummationis vi-
 finem: * latum mandatum
 tuum nimis.

QUOMODO dilexi legem tuam
 Dómine? * tota die meditatio
 mea est.

Super
 bntem
 no: * q
 est.

Super
 ntelléxi
 ua medi

Super
 mandata
 Ab om

pedes me
 verba tua

A judi
 návi: * q
 mihi.

Quam
 elóquia t
 meo!

A man
 propterea
 iniquitatis

Lucérn
 bum tuum
 is meis.

Jurávi,
 udiacia jus
 Humiliá

que Dómi
 úndum v
 Voluntá

ita fac D
 ua doce n
 Anima r

emper: *
 um oblitu
 Posuérunt

ueum mi
 is non ex
 Hæredit

ia tua in
 cultatio ce
 Inclina v

tendas ju

justificatiões
oblitus.

es servi tui : *
le persecúti-
n?

mihí iniqui fa-
d non ut lex tua.
dáta tua veri-
persecúti sunt

consummavé-
a : * ego autem
mandáta tua.

misericórdiam
ne : * et custó-
a oris tui.

Dómine, * ver-
nanet in cælo.

nem, et genera-
tua : * fundáti-
nanet.

tua perseverá-
am ómnia ser-

x tua meditáti-
ne forte peris-
áte mea.

non obliviscar
tuas : * quia in
me.

ego, salvum me
in justificatiões

erunt peccátore
ne : * testimóni-

mmatiões ví-
um mandátum

éxi legem tua
ota dic meditáti-

Super inimicos meos pru-
déntem me fecisti mandáto
tuo : * quia in ætérnum mihi
est.

Super omnes docétes me
intelléxi : * quia testimónia
tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia
mandáta tua quæsi.

Ab omni via mala prohibui
pedes meos : * ut custódi-
am verba tua.

A judiciis tuis non decli-
navi : * quia tu legem posuisti
mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis
elóquia tua, * super mel ori-
meo!

A mandátis tuis intelléxi : *
propterea odívi omnem viam
iniquitátis.

Lucérna pédibus meis ver-
bum tuum, * et lumen sémi-
tis meis.

Jurávi, et státui * custodire
iudicia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequá-
que Dómine : * vivífica me se-
cúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplá-
cita fac Dómine : * et judícia
tua doce me.

Anima mea in má nibus meis
semper : * et legem tuam non
um oblitus.

Posuerunt peccátore lá-
queum mihi : * et de mandátis
tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimó-
nia tua in ætérnum : * quia
exultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad fá-
ciliás tuas : * et non contem-
pserás justificatiões tuas in

ætérnum, * propter retributió-
nem.

INIQUOS ódio hábui : * et legem
tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus
es tu : * et in verbum tuum
supersperávi.

Declináte a me maligni : *
et scrutábor mandáta Dei
mei.

Súscipe me secúndum eló-
quium tuum, et vivam : * et
non confúndas me ab expecta-
tióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : *
et meditábor in justificatió-
nibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedétes
a judiciis tuis : * quia injústa
cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi om-
nes peccátore terræ : * ideo
diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes
meas : * a judiciis enim tuis
tímui.

Feci iudícium et justitiám : *
non tradas me calumniántibus
me.

Súscipe servum tuum in bo-
num : * non calumniéntur me
superbi.

Oculi mei defecérunt in sa-
lutáre tuum : * et in elóquium
justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secún-
dum misericórdiam tuam : *
et justificatiões tuas doce
me.

Servus tuus sum ego : * da
mihi intelléctum, ut sciam te-
stimónia tua.

Tempus faciendi Dómine : *
dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua, *
super aurum et topázion.

Propterea ad omnia mandata
tua dirigébar : * omnem viam
iniquam ódio hábui.

Ant. Allelúia, allel. allel.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

ALTER altérius ónera portáte,
et sic adimplébitis legem
Christi.

ñ. br. In ætérnum Dómine, *
Pérmanet verbúm tuum. In
ætérnum. *ÿ.* In sæculum sæ-
culi véritas tua. Pérmanet.
Glória Patri. In ætérnum.

ñ. Dóminus regit me, et
nihil mihi déerit. *ñ.* In loco
pascuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum,
Ant. Adjuva me, et salvus ero
Dómine.

Capitulum, Alter altérius.

ñ. br. Benedicam Dómi-
num, * In omni tẽpore. Be-
nedicam. *ÿ.* Semper laus ejus
in ore meo. In omni. Glória
Patri. Benedicam.

ÿ. Dóminus regit me et nihil
mihi déerit. *ñ.* In loco pascuæ
ibi me collocávit.

*Quando ad Matutinum dictæ
sunt Preces, flexis genibus dici-
tur* Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

ÿ. Et ne nos inducas in ten-
tationem. *ñ.* Sed libera nos a
malo.

ÿ. Dómine Deus virtútum
convérte nos. *ñ.* Et osténde
faciem tuam, et salvi érimus.

ÿ. Exúrge Christe, adjuva
nos. *ñ.* Et libera nos própter
nomen tuum.

ÿ. Dómine exáudi orationem
meam. *ñ.* Et clamor meus ad
te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

*Tempore Adv. in feriali Offi-
cio, Ant. de Laud. Dominice,
aut ex propriis Laudibus.*

CAPITULUM. *Jerem.* 23.

IN diébus illis salvábitur Juda,
et Israel habitábit confidén-
ter : et hoc est nomen, quód
vocábunt eum, Dóminus justus
noster.

ñ. br. Osténde nobis Dó-
mine, * Misericórdiam tuam,
Osténde. *ÿ.* Et salutáre tuum
da nobis. Misericórdiam. Gló-
ria Patri. Osténde.

ÿ. Meménto nostri Dómine,
in beneplácito pópuli tui. *ñ.* Vi-
sita nos in salutári tuo.

Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adjutórium, p. 17.

HYMNUS.

RERUM Deus tenax vigor,
InmótuS in te pérmanens,
Lucis diúrniæ tẽpóra
Succéssibus detérminans.

Largíre lumen vespere,
Quo víta nusquam decídat,
Sed præmíum mortis sacrae
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater píssime,
Patrique compar ánico,
Cum Spiritu Paráclito

Regnan

Am

In D

Ant. t. t.

In fer

Ant. t. t.

Temp

Dominic

libus.

MIRABI

ideo

mea.

Declar

rum illú

ctum dat

Os me

spiritum

desiderál

Aspice

mei, * se

igéntium

Gressu

lum eló

non domi

ustitia.

Rédime

minum :

lata tua.

Fáciem

servum t

ustificati

Exitus.

culi mei

ierunt le

Justus

ctum judi

Mandás

ia tua :

rimis.

Tabesce

neus : * q

ua inimic

Christe, adjuva
ra nos propter

audi orationem
amor meus ad

obiscum. R. Et

atio conveniens.
in feriali Offi-
ud. Dominica,
Laudibus.

Jerem. 23.
salvabitur Juda,
abit confidenti-
nomen, quod
Dominus justus

de nobis Domi-
cordiam tuam,
salutare tuum
ricordiam. Glo-
de.

nostrum Domine,
opuli tui. R. Vi-
tari tuo.

iens.
ONAM.

Ave Maria.
orium, p. 17.
nus.

enax vigor,
te permanens,
tempora
terminans.

in vespere,
am decedat,
mortis sacre
gloria.

piissime,
rúnice,
ráclito

Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum,
Ant. t. 8. Alleluia.

In feriali Officio per Annum,
Ant. t. 8. Aspice in me.

Tempore Adv. Ant. de Laud.
Dominica, aut ex propriis Lau-
dibus.

PSALMUS.

MIRABILIA testimonia tua : *
ideo scrutata est ea anima
mea.

Declaratio sermonum tuo-
rum illuminat : * et intelle-
ctum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi
spiritum : * quia mandata tua
desiderabam.

Aspice in me, et miserere
mei, * secundum iudicium di-
gentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secun-
dum eloquium tuum : * et
non dominetur mei omnis in-
iustitia.

Redime me a calumniis ho-
minum : * ut custodiam man-
data tua.

Faciem tuam illumina super
servum tuum : * et doce me
iustificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt
oculi mei : * quia non custo-
diarunt legem tuam.

Iustus es Domine : * et re-
ctum iudicium tuum.

Mandasti iustitiam testimo-
nia tua : * et veritatem tuam
simis.

Tabescere me fecit zelus
meus : * quia obliti sunt verba
qua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum ve-
hementer : * et servus tuus
dilexit illud.

Adolescentulus sum ego, et
contemptus : * justificationes
tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in aeter-
num : * et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia inve-
nerunt me : * mandata tua
meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in
aeternum : * intellectum da
mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo,
exaudi me Domine : * ju-
stificationes tuas requiram.

Clamavi ad te salvum me
fac : * ut custodiam mandata
tua.

Præveni in maturitate, et
clamavi : * quia in verba tua
supersperavi.

Prævenérunt oculi mei ad te
diluculo : * ut meditarer elo-
quia tua.

Vocem meam audi secun-
dum misericordiam tuam Do-
mine : * et secundum iudi-
cium, tuum vivifica me.

Appropinquaverunt perse-
quentes me iniquitati : * a
lege autem tua longe facti
sunt.

Prope es tu Domine : * et
omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis
tuis : * quia in aeternum fun-
dasti ea.

Vide humilitatem meam, et
eripe me : * quia legem tuam
non sum oblitus.

Júdicet júdicium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivifica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisierunt.

Misericórdiae tuæ multæ Dómine : * secúndum júdicium tuum vivifica mé.

Multi qui persequúntur me, et tribulant me : * a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, et tabescébam : * quia elóquia tuá non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivifica me.

Principium verbórum tuórum veritas : * in æternum ómnia júdicia justitiæ tuæ.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem tuam tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super júdicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum Dómine : * et mandáta tua dilexi.

Custodivit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Apprópinquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine : * júcta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulatío mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te ; * et júdicia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.

Ant. Alleluía, alleluía, alleluía.

EPITULUM. Cor. 6. d

EMPI enim estis pretio manetis. **E**rgo glorificáte et portáte Deum in corpore vestro.

ñ. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. *ñ.* Justificatiónes tuas requiram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

ñ. Ab occúltis meis mundávit me Dómine. *ñ.* Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum

Ant. Aspice mei Dómine

Capitulum.

ñ. br.

Et misericordia tua

via recta

Glória Patri

ñ. Ab

me Dómine

parce servo tuo

Quand

sunt Prec

tur Kyrie

son. Kyrie

Pater noster

ñ. Et n

tationem.

malo.

ñ. Dón

convérte r

ciem tuam

ñ. Exú

nos. *ñ.* Et

men tuum

ñ. Dómi

meam. *ñ.*

te veniat.

ñ. Dómi

cum spírítu

Orémus

Tempore

Officio, An

aut ex prop

CAPITULUM

PROPE ES

ejus, e

gabuntur.

Dóminus J

bitur.

ñ. br. Su

Oriétur Dó

Ant. Aspice in me, et miserere mei Dómine.

Capitulum, Empti enim estis.

ñ. br. Rédime, me Dómine, *

Et miserere mei. Rédime.

ÿ. Pes enim meus stetit in

via recta. ñ. Et miserere mei.

Glória Patri. Rédime.

ÿ. Ab occúltis meis munda

me Dómine. ñ. Et ab aliénis.

parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ

sunt Preces, flexis genibus dicitur

Kyrie eléison. Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ÿ. Et ne nos inducas in tenta-

tionem. ñ. Sed libera nos a

malo.

ÿ. Dómine Deus virtútum

converte nos. ñ. Et ostende fá-

ciem tuam, et salvi érimus.

ÿ. Exúrge Christe adjuva

nos. ñ. Et libera nos propter no-

men tuum.

ÿ. Dómine exáudi orationem

meam. ñ. Et clamor meus ad

te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et

cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio conveniens.*

Tempore Adventus in seriali

Officio, Ant. de Laud. Domín.,

aut ex propriis Laud.

CAPITULUM. Isaíæ 14.

PROPE est ut véniat tempus

ejus, et dies ejus non elong-

gabuntur. Miserébitur enim

Dóminus Jacob et Israel salvá-

bitur.

ñ. br. Super te Jerúsalem, *

Oriétur Dóminus, Super. ÿ. Et

glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super te.

ÿ. Veni Dómine, et noli tardáre. ñ. Reláxa facinora plebitúe. Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

Vesp. in Dominica, et in Feriis, habentur inferius post Laud. Sabbati.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave Maria.

Credo.

ÿ. Dómine lábia mea apé-

ries, *ut supra*, p. 1.

Invitat. Veníte, * Exultémus

Dómino.

Psalm. Jubilémus Deo salu-

tári nostro, *ut supra*, p. 2.

HYMNUS.

SOMNO refécit ártubus,

Spreto cubili súrgimus :

Nobis, Pater, canéntibus

Adesse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,

Te mentis ardor ámbiat :

Ut áctuum séquentium

Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,

Et nox diúrno sideri,

Ut culpa, quam nox intulit,

Lucis labáscat múnere.

Precámur iidem súpplices,

Noxas ut omnes ámputes,

Et ore te canéntium

Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piússime,

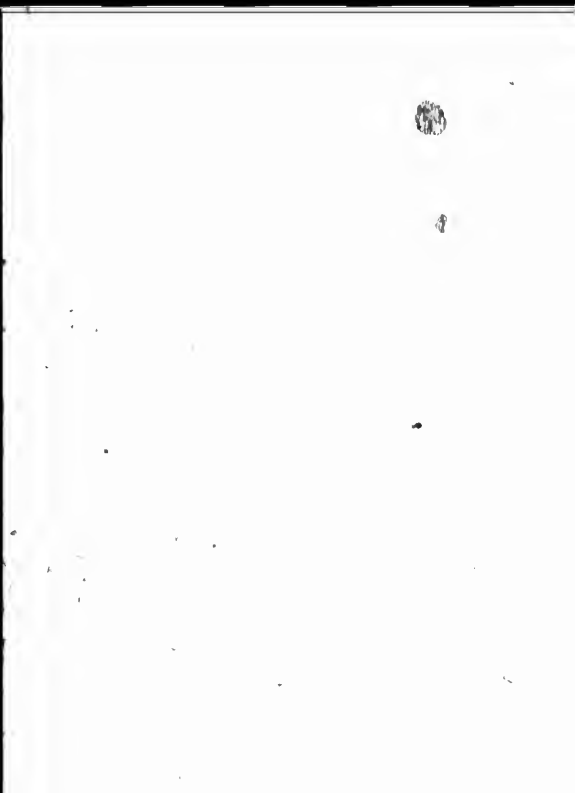
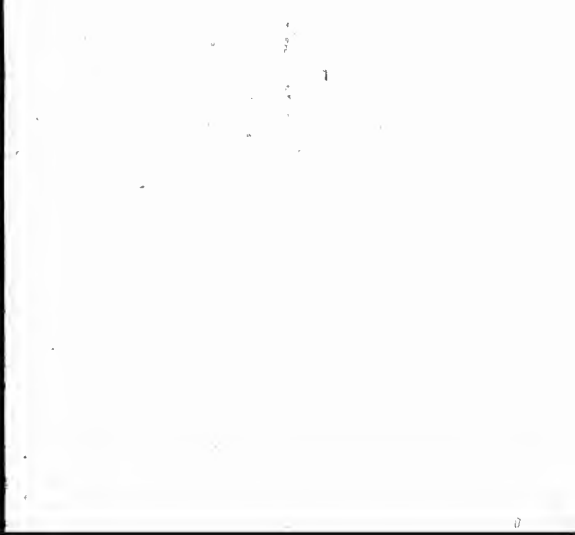
Patrique cõmpar Unice,

Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæculum.

Amen.

Invitatoria per Fertias dicun-

tur in feriali Officio ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis. Hymni vero tam ad Matutinum, quam ad Laudes et Vesperas usque ad Dominicam I Quadragesimæ. Ant. autem Noct. per totum annum, ut infra.

Ant. t. 1. f. Dominus defensor.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si conciderint adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ :

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psallam dicam Domino.

Exaudi Domine vocem me-

am, qua clamavi ad te : * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne relinquant me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

PSALMUS 27.

AD te Domine clamabo, Deus meus ne sileas a me : * nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te : * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus : * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum

proximo
cordibus

Da illi
rum, *
ad inven

Secur
eorum
retribut

Quoni
opera D

num ej
non aedi

Bened
niam ex
cations

Domini
protector
ravavit co

sum.

Et res
ex volun

Domini
sua : *
num Chr

Salvum
Domine,
ditati tua

extolle i
num.

Ant. D
meæ.

Ant. t.
AFFERT
ferte i
Afferte

honorem
riam no
rate Dom
ejus.

Vox D
Deus ma
Dominus

i ad te : * mī-
āudi me.

neum, exquisi-
ea : * faciē
quiram.

faciē tuam a
ines in ira a

esto : * ne de-
eque despicias
is meus.

er meus, et
iquērunt me : *

assūpsit me.
mihi Dómine
t dirige me in
propter inimi-

me in ánimas
e : * quóniam
a me tētes ini-
a est iniquitas

bona Dómini *
um.

inum, viriliter
onfortētur cor
e Dóminum.
us 27.

clamábo, Deus
as a me : * ne
me, et assimi-
ntibus in la-

ine vocē de-
e dum oro ad
lo manus meā
nētum tuum.

ahas me cum
* et cum ope-
tatem ne per-

ur pacem cum

próximo suo, * mala autem in
córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eó-
rum, * et secúndum nequitiam
adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum
eórum tribue illis : * redde
retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt
ópera Dómini, et in ópera má-
nuum ejus * déstrues illos, et
non ædificabis eos.

Benedictus Dóminus : * quó-
niam exaudivit vocem depre-
catiónis meæ.

Dóminus adjutor meus, et
protector meus : * in ipso spe-
ravit cor meum, et adjutus
sum.

Et resloruit caro mea : * et
ex voluntate mea confitebor ei.

Dóminus fortitúdo plebis
sue : * et protector salvatió-
nis Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum
Dómine, et benedic hære-
ditati tuæ : * et rege eos, et
extolle illos usque in ætér-
num.

Ant. Dóminus defensor vitæ
meæ.

Ant. t. 8. Adoráte.

PSALMUS 28.

AFFERTE Dómino filij Dei * af-
ferre Dómino filios arietum.

Afferre Dómino glóriam et
honórem, afferre Dómino gló-
riam nómini ejus : * ado-
rate Dóminum in átrio sancto
ejus.

Vox Dómini super aquas,
Deus majestátis intónuit : *
Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : *
vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis
cedros : * et confringet Dómi-
nus cedros Libani :

Et comminuet eas tamquam
vitulum Libani : * et dilectus
quemádmódum filius unicór-
nium.

Vox Dómini intercidéntis
flammam ignis : * Vox Dó-
mini concutiéntis desértum :
et commovébit Dóminus desér-
tum Cades.

Vox Dómini præparántis
cervos, et revelábit condensa : *
et in templo ejus omnes dicent
glóriam.

Dóminus dilúvium inhabi-
táre facit : * et sedébit Dómi-
nus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo
suo dabit : * Dóminus benedi-
cet pópulo suo in pace.

PSALMUS 29.

EXALTABO te Dómine quó-
niam suscepisti me : * nec
delectásti inimicos meos super
me.

Dómine Deus meus clamávi
ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxisti ab inférno
ánimam meam : * salvásti me
a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : *
et confitémini memoriæ san-
ctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne
ejus : * et vita in voluntáte
ejus.

Ad vésperum demorábitur
fletus : * et ad matutinum læ-
titia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * prestitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audivit Dóminus, et misérus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. t. 8. f. In tua justítia.

PSALMUS 30.

In te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum : * in justítia tua libera me.

Inclina ad me aurém tuam, * accélera ut érúas me.

Esto, omnihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et

propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Educes me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protectór meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odisti observántes vanitátes, * supervácué.

Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humiliatém meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in máni-bus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tribulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánimá mea, et venter meus.

Quóniam defécit in dolore vita mea, * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum opprobrium et vici-nis meis valde, * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatióem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accipere

ánimam

Ego a

mine :

tu : in

meæ.

Eripe

rum me

quéntib

Illústr

servum

in miser

non con

vocávi te

Erubés

cántur in

fiant lábi

Quæ

justum i

pérbia, e

Quam

cedinis tu

abscondís

Perfici

te, * in co

minum.

Abscón

fáciéi tua

hóminum

Prótege

tuo * a co

rum.

Benedí

niam m

diam sua

munita.

Ego au

tu menti

us sum : a

rum.

Ideo ex

nis meæ :

te.

Diligite

tuum deduces
me.

de láqueo hoc,
runt mihi : *
protéctor meus.
as comméndo
: * redemisti
s veritátis.

vántes vanitá-
te.

in Dómino spe-
, et lætabor in

pepisti humili-
salvásti de ne-
mam meam.

ti me in máni-
statuisti in loco
néos.

Dómine quó-
* conturbátus
s meus, ánima
meus.

écit in dolóre
anni mei in ge-

in paupertáte
* et ossa mea

inimicos meos
róbrium et vi-
, * et timor no-

me, foras fu-
* obliuóni da-
am mórtuus a

tamquam vas
quóniam au-
aém multórum

in circúitu
onvenírent sí-
ne, * accipere

ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dó-
mine : * dixi : Deus meus es
tu : in mánibus tuis sortes
meæ.

Eripe me de manu inimicó-
rum meórum, * et a perse-
quéntibus me.

Illústra faciém tuam super
servum tuum, salvum me fac
in misericórdia tua : * Dómine
non confundar, quóniam in-
vocávi te.

Erubescant ímpii, et dedu-
cántur in inférnum : * muta
fiant lábia dolósa :

Quæ loquúntur advérsus
justum iniquitátem, * in su-
perbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dul-
cedinis tuæ Dómine, * quam
abscondisti tíméntibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in
te, * in conspéctu filiórum hó-
minum.

Abscóndes eos in abscondito
faciei tuæ * a conturbatióne
hóminum.

Prótege eos in tabernáculo
tuó * a contradicióne linguá-
rum.

Benedictus Dóminus : * quó-
niam mirificávit misericór-
diam suam mihi in civitáte
munita.

Ego autem dixi in excés-
su mentis meæ : * projec-
tus sum a facie oculórum tuó-
rum.

Ideo exaudísti vocem oratió-
nis meæ : * dum clamárem ad
te.

Diligite Dóminum omnes

sancti ejus : * quóniam veritá-
tem requíret Dóminus, et re-
tribuet abundánter faciéntibus
supérbiam.

Viriliter ágite, et conforté-
tur cor vestrum, * omnes qui
sperátis in Dóminó.

PSALMUS 31.

BEATI QUORUM remissæ sunt
iniquitátes : * et quorum
tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputá-
vit Dóminus peccátum, * nec
est in spiritu ejus dolus.

Quóniam tæcui inveteravé-
runt ossa mea, * dum clamá-
rem tota die.

Quóniam die ac nocte gra-
váta est super me manus tua : *
convérsus sum in ærúmna
mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum
tibi feci : * et injustítiam meam
non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsum
me injustítiam meam Dómi-
no : * et tu remisisti impietá-
tem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis
sanctus, * in témpore oppor-
túno.

Verúm tamen in dilúvio a-
quárum multárum * ad eum
non approximábunt.

Tu es refúgium meum a
tribulatióne, quæ circumdedit
me : * exultatio mea éque me
a circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, et ín-
struam te in via hac, quæ grá-
diéris : * firmábo super te
oculos meos.

Nolite fieri sicut équus et

mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et fræno maxillas eorum constringe, * qui non appropinquant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justí, * et gloriámini omnines recti corde.

Ant. In tua justítia libera me Dómine.

Ant. t. 1. f Rectos decet.

PSALMUS 32.

EXULTÁTE justí in Dómino : * rectos decet collaudatio.

Confitémini Dómino in citharra : * in psalterio decem chorárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligít misericórdiam et júdicium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmátí sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Dóminus dissipat consilia

géntium : * réprobat autem cogitationes populórum, et réprobat consilia principum.

Consilium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus ; * pópulus, quem elégit in hæreditatem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparato habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eorum : * qui intélligit ómnia ópera eorum.

Non salvátur rex per multam virtutem : * et gigas non salvábitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax équus ad salutem : * in abundantia autem virtutis suæ non salvábitur.

Ecece óculi Dómini super metuentes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eorum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dóminum : * quóniam adjútor et protectór noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmódu sperávimus in te.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dón
neá : *
eténtur

Magnit
um : *
jus in id

Exquis
raudit
ribulatio

Accedit
ámini :
onfundé

Iste pau
nus ex
mnibus

salvavit e
Immitte

circúitu t
rípiet eos

Gustáte
uávis est
ir, qui sp

Timéte
ti ejus :
nópia tim

Divites
unt : * in
ninum nó

ono.

Venite fi
bórem Dó

Quis est
am : * dil
es ?

Próhibe
o : * et lá

ur dolum
Divérte
um, * in
equere ea
Óculi Dó
aures ej
Vultus a

probat autem cō-
rōrum, et reprō-
ncipum.

tem Dōmini in
t : * cogitatio-
in generatio-
nem.

ujus est Dōmi-
pōpulus, quem
tatem sibi.

xit Dōminus : *
s hōminum.

to habitāculo
super omnes,
ram.

ngillatim corda
ntelligit ōmnia

rex per multam
rigas non salvā-
ūdine virtūtis

ad salutem : *
autem virtūtis
itur.

mini super me-
et in eis, qui spe-
ricōrdia ejus :
orte ānimas eō-
eos in fame.

sūstinet Dōmi-
adjūtor et pro-

tābitur cor no-
nōmine sancto

s.
dia tua Dōmīne
quemadmodum

e.

us 33.

ninum in omni

semper laus

In Dōmino laudābitur ānima
nea : * āudiant mansuēti, et
etētur.

Magnificāte Dōminum me-
um : * et exaltēmus nomen
jus in idipsum.

Exquisivi Dōminum, * et
exaudivit me : * et ex ōmnibus
tribulatiōnibus meiseripuit me.

Accēdite ad eum, et illumi-
āmini : * et faciēs vestrāe non
confundētur.

Iste pauper clāmavit, et Dō-
minus exaudivit eum : * et de
ōmnibus tribulatiōnibus ejus
alvāvit eum.

Immittet Angelus Dōmini in
circūitu timētium eum : * et
rīpiet eos.

Gustāte, et vidēte quōniam
quāvis est Dōminus : * beātus
ir, qui sperat in eo.

Timēte Dōminum omnes santi
ejus : * quōniam non est
nōpia timētibus eum.

Divites eguērunt et esuriē-
unt : * inquirentes autem Dō-
minum non minuētur omni-
ono.

Venite filii, audite me : * ti-
nōrem Dōmini docēbo vos.

Quis est homo qui vult vi-
am : * diligit dies vidēre bo-
os ?

Prōhibe linguam tuam a ma-
o : * et lābia tua ne loquā-
tur dolum.

Diverte a malo, et fac bo-
um, * inquire pacem, et per-
sequere eam.

Oculi Dōmini super justos : *
aures ejus in preces eōrum.
Vultus autem Dōmini super

faciētes mala : * ut perdat de
terra memoriā eōrum.

Clamāvērunt justī, et Dōmi-
nus exaudivit eos : * et ex ōm-
nibus tribulatiōnibus eōrum li-
berāvit eos.

Juxta est Dōminus iis, qui
tribulāto sunt corde : * et hū-
miles spīritu salvābit.

Multae tribulatiōnes justō-
rum : * et de ōmnibus his li-
berābit eos Dōminus.

Custōdit Dōminus ōmnia ossa
eōrum : * unum ex his non
conterētur.

Mors peccatōrum pessima : *
et qui odērunt justum, delin-
quent.

Rēdimet Dōminus ānimas
servōrum suōrum : * et non
delinquent omnes qui sperant
in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.
Ant. t. 1. l. Expūgna.

PSALMUS 34.

JUDICA Dōmine nocētes me, *
Expūgna impugnātes me.

Apprehēde arma et scu-
tum : * et exūrge in adjutō-
rium mihi.

Effūnde frāmeam, et con-
clūde advērsus eos, qui perse-
quūntur me : * dic animāe
meae : Salus tua ego sum.

Confundāntur et revereāntur,
* quērēntes ānīmā
meam.

Avērtāntur retrōrsūm, et
confundāntur * cogitātes mihi
mala.

Fiant tamquam pulvis ante
faciē venti : * et Angelus Dō-
minij coārectans eos.

Fiat via illórum ténebræ et líbricum : * et Angelus Dómini persequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobráverunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignorat : et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Eripiens inopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iniqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléstí essent, * induébar cilicio.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complaébam : * quasi lugens et contrístátus sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentáverunt me, subsannáverunt me subsannatióne : * frenduérunť super me dóntibus suis.

Dómine, quando respicies ? * restitúe ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únícám meam.

Confitébor tibi in Ecclesiá magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi inique : * qui odérunt me gráti et ánnuum óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatáverunt super me os suum : * dixerunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti Dómine, ne síleas : Dómine ne discédas a me.

Exúrge et inténde júdicium meo ; * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdice me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revearéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui vólunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui vólunt pacem serváre ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam,

DIXIT i
sem
mor Dei
Quóni
spéctu e
iniquitas
Verba
dolus : *
bene age
Iniquit
rubili su
non bona
odivit.
Dómine
tua : * et
nubes.
Justítia
Dei : *
multa.
Hómine
bis Dómin
multiplic
am Deus.
Fílii au
égmine a
bunt.
Inebriat
domus tu
ruptátis tu
Quóniam
æ : * et i
mus lume
Præféc
am sciént
iam tuam
corde.
Non. vér
biæ : * et n
nóveat me
Ibi cecid
iniquitáte
nec potuér

PSALMUS 35.

DIXIT iníquus ut delinquat in semetipso : * non est timor Dei ante oculos ejus.

Quóniam dolose egit in conspéctu ejus : * ut inveniatur iniquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iniquitas, et dolus : * noluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odivit.

Dómine in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * júdicia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine : * quemádmódu[m] multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Filii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriábuntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrén-te vo-luptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons viæ : * et in lúmine tuo vidébitur lumen.

Præ-tén-de misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitatem : * expúlsi sunt, nec potuerunt stare.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. t. 6. Revéla.

PSALMUS 36.

NOLI æmulári in malignántibus : * neque zelaveris faciéntes iniquitatem.

Quóniam tamquam scenum velóciter aréscunt : * et quemádmódu[m] ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitatem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et júdicium tuum tamquam meridiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua ; * in hómine faciéntes injustitias.

Désine ab ira, et derelinque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminábuntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invenies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * et delectábuntur in multitudine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.

Ut dejiciant páuperem et inopem : * ut trucident rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confirmat autém justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in tēpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres péríbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficientes, quemádmódum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidétur : * quia Dóminus supponit manum suam.

Júnior fui, etenim sénuí : * et non vidi justum derelictum,

nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et comodat : * et semen illius in benedictióne erit.

Declina a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat iudicium, et non derelinquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum peribit.

Justi autem hæreditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapientiam, * et lingua ejus loquétur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum : * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in manibus ejus : * nec damnábit eum cum iudicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam ejus : et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram : * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum, sicut cedros Libani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi ínocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi simul : * scribunt.

Salus a domino, * e tēpore Et adj et liberá a peccató quia sper

DÓMINE, guas

qua corrip Quónia sunt mihi super me

Non es mea a fá est pax ó peccatórum

Quóniam pergressæ et sicut eunt super

Putruérunt cicatr insipientia

Miser factus sum nota die co ar.

Quóniam sunt illis est sanitas

Afflictus sum nimis nitu cordi

Dómine érum meus a te n Cor meu dereliquit

Injústi autem disperibunt simul: * reliquiæ impiórum in-
teribunt.

Salus autem justórum a Dó-
mino, * et protéctor eórum in
tempore tribulatiónis.

Et adjuvabit eos Dóminus,
et liberabit eos: * et eruet eos
a peccatóribus, et salvabit eos:
quia speraverunt in eo.

PSALMUS 37.

DÓMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira
tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi: * et confirmásti
super me manum tuam.

Non est sánitas in carne
mea a fácie iræ tuæ: * non
est pax óssibus meis a fácie
peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ su-
pergréssæ sunt caput meum: *
et sicut onus grave gravátæ
sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ
sunt cicatrices meæ, * a fácie
insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvá-
tus sum usque in finem: *
tota die contristátus ingredi-
bar.

Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusióibus: * et non
est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus
sum nimis: * rugiebam a gé-
mitu cordis mei.

Dómine ante te omne desi-
derium meum: * et gémitus
meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est,
dereliquit me virtus mea: * et

lumen oculórum meórum, et
ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximi mei *
adversum me appropinquáve-
runt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de
longe steterunt: * et vin fa-
ciébant qui quærébant ánimam
meam.

Et qui inquirebant mala
mihi, locúti sunt vanitátes: *
et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam sur-
dus non audiébam: * et sic-
ut mutus non apériens os
suum.

Et factus sum sicut homo
non audiens: * et non habens
in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine spe-
rávi: * tu exáudies me Dómine
Deus meus.

Quia dixi: Nequándo super-
gáudeant mihi inimici mei: *
et dum commovéntur pedes
mei, super me magna locúti
sunt.

Quóniam ego in flagélla pa-
rátus sum: * et dolor meus in
conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam
annuntiábo: * et cogitábo pro
peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt,
et confirmáti sunt super me: *
et multiplicáti sunt qui odérunt
me inique.

Qui retribuunt mala pro bo-
nis, detrahébant mihi: * quó-
niam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me Dómine
Deus meus: * ne discésseris a
me.

Inténde in adiutorium meum, * Dómine Deus salutis meae.

Ant. Revela Dómino viam tuam.

Per Annum. y. Dómine in cælo misericórdia tua. r̄. Et veritas tua usque ad nubes.

In Adventu. y. Ex Sion species decóris ejus. r̄. Deus noster manifeste véniet.

Pro uno Martyre. y. Glória et honóre coronásti eum Dómine. r̄. Et constituísti eum super ópera manuum tuarum.

Pro pluribus Martyribus. y. Laetámini in Dómino et exultate justi. r̄. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice. y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. r̄. Stolum glóriæ induit eum.

Pro una sancta. y. Spécie tua, et pulchritudine tua. r̄. Inténde, prospere procéde, et regna.

AD LAUDES.

y. Deus in adiutorium meum inténde, *ut supra*, p. 17.

Quando non assignantur propriae Ant. dicitur Ant. Miserere.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam :

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuarum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum : * et in peccátis concepit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapientiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meae : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si volúisses sacrificium, dedissem útique : * hoc locáustis non delectáberis.

Sacrifici
tribulátu
humiliát
rics.

Benígn
voluntáte
licéntur

Tunc a
justítiae,
causta :

per altáre
Ant. M
Ant. t.

VERBA

Dómi
rem meum

Inténde
Rex meus

Quóniam
Dómine n
meam.

Mane as
quóniam m
quítatem m

Neque h
ignus : *
injústi ant

Odisti o
iniquitátes
qui loquú

Vírum
sum abom
ego autem

ericórdiae
Introibo
adorábo ac

uum in ti
Dómine
tua : * pr
dirige in
meam.

Quóniam

quitatem meam
* et peccatum
ne est semper.
cavi, et malum
* ut justificeris
tuus, et vincas

n iniquitatibus
: * et in peccat-
mater mea.

ritatem dilexi-
et occulta sa-
nifestasti mihi.
e hyssopo, et
lavabis me, et
albabor.

dabis gaudium
et exultabunt

n tuam a pec-
t omnes iniqui-

n crea in me
ritum rectum
ribus meis.

s me a facie
ritum sanctum
s a me.

ætiam salutã
ritu principã

os vias tuas :
onvertentur :
de sanguinibus
útis meæ : * et
a mea justitiam

mea apéries :
nuntiabit lau-

voluisses sacri-
n útique : * ho-
electaberis.

Sacrificium Deo spiritus con-
tribulatus : * cor contritum et
humiliatum Deus non despi-
cies.

Benigne fac Dómine in bona
voluntate tua Sion : * ut ædi-
ficentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium
justitiæ, oblationes, et holo-
causta : * tunc impónent su-
per altare tuum vitulos.

Ant. Miserere mei Deus.

Ant. t. 8. f Intellige.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus percipe
Dómine : * intellige clamó-
rem meum.

Intende vociationis meæ : *
Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : *
Dómine mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam non Deus volens ini-
quítatem tu es.

Neque habitábit juxta te ma-
lignus : * neque permanébunt
injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur
iniquítatem : * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sanguínum et doló-
sum abominábitur Dóminus : *
ego autem in multítudine mi-
sericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justitia
tua : * propter inimicos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eó-

rum veritas : * cor eórum va-
num est.

Sepúlchrum patens est gut-
túr eórum, linguis suis dolóse
agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus
suis, secúndum multítudinem
impictatum eórum expelle
eos, * quóniam irritavérunt te
Dómine.

Et læténtur omnes, qui spe-
rant in te, * in ætérnum exul-
tábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes, qui diligunt nomen
tuum, * quóniam tu benedices
justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Intellige clamórem
meum Dómine.

Ant. t. 8. f Deus Deus meus
ad te de luce vigilo.

Psalm. idem, ut supra, p. 17.

Ant. t. 8. Cónversus est.

CANTICUM ISALÆ PROPHETÆ.

Cap. 12.

CONFITEBOR tibi Dómine,
quóniam irátus es mihi : *
cónversus est furor tuus, et
consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, *
fiduciáliter agam, et non ti-
mébo.

Quia fortitúdo mea et laus
mea Dóminus, * et factus est
mihi in salutem.

Hauriétis aquas in gáudio
de fõntibus Salvatóris : * et
dicétis in illa die : Confitémini
Dómino, et invocáte nomen
ejus :

Notas fácite in pópulis adin-

ventiones ejus : * mementóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérſa terra.

Exúlta, et laudá habitatio Sión : * quia magnus in médío tui sanctus Israel.

Ant. Convérsus est furor tuus Dóminé, et consolátus es me.

Ant. t. 1. l. Laudáte Dóminum de cælis.

Psalmus idem, p. 19.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio, ab Oct. Epiphaniæ usque ad Domin. primam Quadrág. aliis temporibus habentur propria.

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit : abjiciamus ergo ópera tenebrarum, et induamur arma lucis : sicut in die honeste ambulamus.

HYNUS.

SPLENDOR patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies ihlúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre péppei :
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiae,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpám releget lúbricam.

Confirmet actus strénuos :
Dentes retúndat invidi :
Casus secúndet ásperos :
Agéndá recte dirígat.

Mentem gubernet, et regat :

Sit pura nobis cástitas :

Fides calóre férveat :

Fráudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit elibus,

Pótúsque noster sit fides :

Læti bibámus sóbriam

Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :

Pudor sit ut dilúculum :

Fides velut merídis :

Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit;

Cum luce nobis pródeat.

In Patre totus Filius,

Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,

Cum Spíritu Paráclito,

Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

Per Annum. **ÿ.** Repléti sumus mane misericórdia tua. **ñ.** Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. t. 6. Benedictus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Adventus; Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur (excepta Vigilia Nativitatis Domini) post Antiphonam ad Benedictus; et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus : aliis temporibus non dicuntur.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem. **ñ.** Sed libera nos a malo.

bérnet, et regat :
 s cástitas :
 férveat :
 na nésciat.
 e nobis sit cibus,
 ter sit fides :
 s óbriam
 Spiritus.
 hic tránseat :
 ilúculum :
 erídies :
 mens nésciat.
 em próvehit ;
 is pródeat.
 Filius,
 rbo Pater.
 t glória,
 llio,
 aráclito,
 omne sæculum.

ŷ. Repléti su-
 misericórdia tua.
 is, et delectáti

Ant. 1. 6. Bene-
 s Deus Israel.
 adventus; Qua-
 n, et Vigilia-
 antur (excepta
 itatis Domini)
 am ad Bene-
 esperis ad Ma-
 tur sequentes
 genibus : aliis
 dicuntur.

. Christe elcí-
 eléison.

totum dicitur
 n in Vesperis.
 indúcas in ten-
 d libera nos a

ŷ. Ego dixi, Dómine mise-
 rere mei. R. Sana ánimam
 meam, quia peccávi tibi.

ŷ. Convertere Dómine ús-
 quequo. R. Et deprecábilis esto
 super servos tuos.

ŷ. Fiat misericórdia tua Dó-
 mine super nos. R. Quemád-
 modum sperávimus in te.

ŷ. Sacerdotes tui induántur
 iustítiam. R. Et sancti tui exúl-
 tent.

ŷ. Dómine salvum fac Re-
 gem. R. Et exáudi nos in die,
 qua invocáverimus te.

ŷ. Salvum fac pópulum tuum
 Dómine, et béndic hæreditáti
 tuæ. R. Et rege eos, et extólle
 illos usque in ætérnum.

ŷ. Méménto congregatiónis
 tuæ. R. Quam possedisti ab
 initio.

ŷ. Fiat pax in virtúte tua.
 R. Et abundántia in túrribus
 tuis.

ŷ. Orémus pro fidélibus de-
 fúctis. R. Réquiem ætérnam
 dona eis Dómine, et lux per-
 pétua luceat eis.

ŷ. Réquiescant in pace.
 R. Amen.

ŷ. Pro frátribus nostris ab-
 séntibus. R. Salvos fac servos
 tuos, Deus meus, sperántes in
 te.

ŷ. Pro afflictis et capti-
 vis. R. Libéra eos Deus Israel
 ex ómnibus tribulatióibus
 suis.

ŷ. Mitte eis Dómine auxí-
 líum de sáncto. R. Et de Sion
 tuere eos.

ŷ. Dómine exáudi oratióem

meam. R. Et clamor meus ad
 te véniat.

Deinde dicitur

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te
 Dómine : * Dómine exáudi
 vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, *
 in vocem deprecatióis meæ.

Si iniquitátes observáveris
 Dómine : * Dómine quis susti-
 nébit?

Quia apud te propitiatio
 est : * et propter legem tuam
 sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in ver-
 bo ejus : * sperávi ánima mea
 in Dómino.

A custódia matutína usque
 ad noctem, * speret Israel in
 Dómino.

Quia apud Dóminum mise-
 ricórdia : * et copiósia apud
 eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex
 ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Filio.

In Vesperis ejus loco dicitur
 Psalmus Miserere mei Deus,
 p. 129.

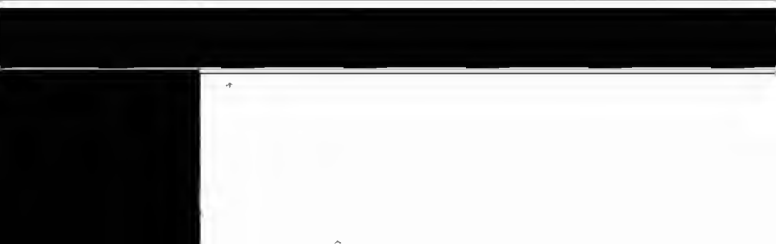
Finíto Psalmo, dicitur :

ŷ. Dómine Deus virtútum
 convertere nos. R. Et osténde
 faciém tuam, et sálvi éri-
 mus.

ŷ. Exúrge Christe, adjava
 nos. R. Et libera nos propter
 nomen túum.

ŷ. Dómine exáudi oratióem
 meam. R. Et clamor meus ad
 te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum. R. Et
 cum Spiritu tuo.

*Deinde dicitur Orat. propr.
Et quando in feriali Officio
sunt Commemorationes com-
munes de Sancta Maria, de
Apostolis et de Pace, ante eas
tam in Laudibus, quam in Ves-
peris fit sequens Commemora-
tio de Cruce.*

*Ant. Per signum Crucis de
inimicis nostris libera nos Deus
noster.*

*ÿ. Omnis terra adoret te, et
psallat tibi. ñ. Psalmum dicat
nómini tuo Dómine.*

Orémus. ORATIO.

PERPETUA nos, quæsumus
Dómine, pacè custódi : quos
per lignum sanctæ Crucis redi-
mere dignátus es.

*Quæ Commem. de Cruce fit
etiam, quando non dicuntur
Preces, in feriali tantum Offi-
cio.*

**FERIA TERTIA
AD MATUTINUM.**

*Invitator. Jubilémus Deo, **
Salutári nostro.

*Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.*

HYMNUS.

CONSORS Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus :
Assiste postulántibus.

Aufer tenébras méntium :
Fuga catérvas dæmonum :
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,

Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piissime,

Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

*Ant. t. 1. l. Ut non delin-
quam.*

PSALMUS 38.

DIXI : Custódiam vias meas :
ut non delinquam in lin-
gua mea.

Pósui ori meo custódiam, *
cum consisteret peccátor ad-
vérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum,
et silui a bonis : * et dolor
meus renovatus est.

Concáluit cor meum intra
me : * et in meditatióne mea
exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : *
Notum fac mihi Dómine finem
meum.

Et númerum diérum meó-
rum quis est : * ut sciam quid
desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti
dies meos : * et substántia mea
tamquam nihilum ante te.

Verúmtamen univérsa vá-
nitas, * omnis homo vi-
vens.

Verúmtamen in imáGINE per-
tránsit homo : * sed et frustra
conturbátur.

Thesaurizat : * et ignorat
cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectatió
mea ? nóne Dóminus ? * et
substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus
meis érue me : * oppróbrium
insipiénti dedisti me.

Obmútui, et non apéruí os

meum,
ámove a

A fort
deféci in
propter
hóminer

Et ta

aráneam

rúmtame

omnis ho

Exáud

mine, et

am : * á

mas mea

Ne síle

ego sum

mus, * sic

Remítte

priúsquan

plius non

I

EXPECTA

num,

Et exau

et edúxit

et de luto

Et státu

des meos :

meos.
Et immi
icum nov
nostro.
Vidébun
bunt : * e
mino.
Beátus v
Dómini sp
respéxit in
cias falsas.
Multa fed
meus mira
gitationibus
similis sit t
Hiema

meum, quóniam tu fecisti : *
 amove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego
 defeci in increpatiónibus : *
 propter iniquitatem corripuisti
 hóminem.

Et tabescere fecisti sicut
 aráneam ánimam ejus : * ve-
 rúm tamen vane conturbátur
 omnis homo.

Exáudi oratióem meam Dó-
 mine, et deprecatióem me-
 am : * áuribus percípe lácry-
 mas meas.

Ne síleas : quóniam ávena
 ego sum apud te, et peregrin-
 us, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer
 priúsquam ábeam, * et ám-
 pliùs non ero.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectávi Dómi-
 num, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : *
 et eduxit me de lacu misériae,
 et de luto facis.

Et státuit super petram pe-
 des meos : * et diréxit gressus
 meos.

Et immisit in os meum cáu-
 dicum novum, * carmen Deo
 nostro.

Vidébunt multi et timé-
 bunt : * et sperábunt in Dó-
 mino.

Beátus vir, cujus est nomen
 Dómini spes, ejus : * et non
 respéxit in vanitates et insá-
 nias falsas.

Multa fecisti tu Dómine Deus
 meus mirabilia tua : * et co-
 nversatióibus tuis non est qui
 similis sit tibi.

Hymnalis.

Annuntiávi, et locútus sum : *
 multiplicáti sunt super núme-
 rum.

Sacrificium et oblatiόem
 nolúisti : * aures autem perfe-
 cisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto
 non postulásti : * tunc dixi :
 Ecce vénio.

In cápíte libri scriptum est
 de me, ut fácerem voluntátem
 tuam : * Deus meus volui, et
 legem tuam in médio cordis
 mei.

Annuntiávi justítiam tuam
 in ecclésia magna, * ecce lábia
 mea non prohibébo : Dómine
 tu scisti.

Justítiam tuam non abscon-
 di in corde meo : * veritátem
 tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam
 tuam, et veritátem tuam, * a
 concilio multo.

Tu autem Dómine ne longe
 fácias, miseratiónes tuas a
 me : * misericórdia tua et vé-
 ritas tua semper suscepérunt
 me.

Quóniam circumdedérunt
 me mala, quorum non est nú-
 merus : * comprehendérunt
 me iniquitates meæ, et non pó-
 tui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super ca-
 pillos cápitis mei : * et cor
 meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut
 éruas me : * Dómine, ad adju-
 vándum me respice.

Confundántur et reveréan-
 tur simul, qui quærunt ánimam
 meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsu[m], et
revereántur * qui volunt mihi
mala.

Ferant conféstim confusió-
nem suam, * qui dicunt mihi :
Euge, euge.

Exúltent et lætént super
te omnes quærentes te : * et
dicant semper : Magnificétur
Dóminus : qui diligunt salu-
táre tuum.

Ego autem mendícus sum,
et pauper : * Dóminus sollici-
tus est mei.

Adjútor meus et protéctor
meus tu es : * Deus meus ne
tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in
lingua mea.

Ant. t. 2. Sana.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super
egénu[m] et páuperem : * in
die mala liberábit eum Dómi-
nus.

Dóminus consérvet eum, et
vivíficet eum, et beátu[m] fáciat
eum in terra : * et non tradat
eum in ánimam inimicórum
ejus.

Dóminus opem ferat illi su-
per lectu[m] dolóris ejus : * uni-
vérsu[m] stratu[m] ejus versásti
in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére
mei : * sana ánimam meam,
quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala
mihi : * Quando moriétur, et
peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidé-
ret, vana loquebátur, * cor ejus
congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et lo-
québatur in idipsu[m].

Advérsu[m] me susurrábant
omnes inimíci mei : * advér-
sum me cogitábant mala mihi.

Verbu[m] iníquu[m] constitué-
runt advérsu[m] me : * Num-
quid qui dormit, non adjiciet
ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in
quo sperávi : * qui edébat pa-
nes meos, magnificávit super
me supplantatióne[m].

Tu autem Dómine miserére
mei, et resúscita me : * et re-
tribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam vo-
luisti me : * quóniam non
gaudébit inimícu[s] meus super
me.

Me autem propter innocén-
tiam suscepisti; * et confir-
másti me in conspéctu tuo in
aetérnu[m].

Benedictus Dóminus Deus
Israel a sæculo, et usque in sæ-
culu[m] : * fiat, fiat.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desiderat cer-
vus ad fontes aquárum, *
ita desiderat ánimá mea ad te
Deus.

Sitívit ánimá mea ad Deu[m]
fortem vivu[m] : * quando vé-
niam et apparebo ante fáciem
Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ mea
panes die ac nocte : * dum dí-
citur mihi quotidie : Ubi est
Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et ef-
fúdi in me ánimam meam : *
quóniam transíbo in locu[m] ta-

bernácul
ad domu
In voce
cessiónis,
Quare t
et quare
Spera i
que confit
ultus me
Ad meip
urbáta es
nor ero
his, et Her
lico.
Abysus
in voce
um.
Omnia e
tus tui *
unt.
In die
misericórdi
ánticu[m] e
Apud m
neá, * dic
neus es.
Quare ob
quare contr
ffligit me i
Dum co
neá, * ex
i qui tril
nei.
Dum dicu
os dies : U
quare tristis
quare contú
Spera in
que confitéb
ultus mei,
Ant. Sana
eam, quia
Ant. t. 6.

bernáculi admirábilis, usque
ad domum Dei :

In voce exultationis, et con-
fessionis, * sonús epulántis.

Quare tristis es ánima mea? *
et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi : * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea con-
turbáta est : * propterea me-
nor ero tui de terra Jordá-
nis, et Hermóniim a monte mó-
lico.

Abyssus abyssum invocat, *
in voce cataractárum tuá-
rum.

Omnia excélsa tua, et flu-
tus tui * super me transié-
runt.

In die mandávit Dóminus
misericórdiam suam, * et nocte
ánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo : Suscéptor
Deus es.

Quare oblitus es mei? * et
quare contristátus incédo, dum
affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobravérunt mi-
hi qui tribulant me inimíci
mei.

Dum dicunt mihi per síngu-
los dies : Ubi est Deus tuus? *
quare tristis es ánima mea? et
quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi : * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana Dómine ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Ant. t. 6. Eructávit.

PSALMUS 43.

DEUS auribus nostris audívi-
mus, patres nostri annun-
tiavérunt nobis

Opus, quod operátus es in
diébus eórum, * et in diébus
antiquis.

Manus tua gentes dispérdi-
dit, et plantásti eos : * af-
flixisti pópulos, et expulisti
eos :

Nec enim in gládio suo pos-
sedérunt terram, * et brá-
chium eórum non salvávit
eos :

Sed dextera tua, et brá-
chium tuum, et illuminátio
vultus tui : * quóniam com-
placuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus, et
Deus meus : * qui mandas sa-
lútes Jacob.

In te inimícos nostros venti-
lábitis cornu, * et in nómine
tuo spernémus insurgéntes in
nobis.

Non enim in arcu meo spe-
rábo : * et gladius meus non
salvábit me.

Salvásti enim nos de affli-
géntibus nos : * et odiéntes nos
confudisti.

In Deo laudábimur tota
die : * et in nómine tuo confi-
tébitur in sæculum.

Nunc autem repulisti et con-
fudisti nos : * et non egre-
diéris Deus in virtútibus nos-
tris.

Avertísti nos retrórsus post
inimícos nostros : * et qui odé-
runt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves

escarum : * et in Géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine pretio : * et non fuit multitúdo in commutatióibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicinis nostris, * subsannatió-nem et derisum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitú-dinem Géntibus ; * commotió-nem cá-pitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confú-sio faciéi meæ cooperuit me,

A voce exprobrántis et oblo-quentis, * a facié inimici et persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec obliti sumus te : * et inique non égimus in testa-ménto tuo.

Et non recessit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nónne Deus requirét ista ? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortifi-cámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisió-nis.

Exúrge, quare obdórmis Dó-mine ? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avértis, *

oblivisceris inópiae nostræ et tribulatió-nis nostræ ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * con-glutinátus est in terra venter noster.

Exúrge Dómine, ádjuvanos, * et rédime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scri-bæ, * velociter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedixit te Deus in aetérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime,

Spécie tua, et pulchritúdi-ne tua * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritátem, et man-suetudinem, et justitiam : * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directió-nis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectá-verunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit in vestitu

data vari

Audi fi

na auren

tere póp

um pat

Et cono

tuum : *

minus De

eum..

Et filiae

vultum t

omnes dív

Omnis g

ab intus,

circumam

Adducé

post eam

feréntur ti

Afferént

tatióne : *

plum Regi

Pro pátri

tibi filii

principes

ram.

Mémores

in omni g

ratió-nem.

Propté

tur tibi in

culum sæc

Ant. Ex

verbum bo

Ant. t. 1

Ps

DEUS NOS

tus ; *

tió-nibus, q

nimis.

Propté

dum turb

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam : * proxima ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia et exultatione : * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum, * et in saeculum saeculi.

Ant. Eructavit cor meum verbum bonum.

Ant. t. 1. l. Adjutor.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium, et virtus; * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et

transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum. Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinatae sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

Vacate, et videte, quoniam ego sum Deus : * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes plaudite manibus : * jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis, * Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis, * et Gentes sub pedibus nostris.

Elegit nobis hereditatem

suam, * sp̄ciem Jacob, quam dilēxit.

Ascēdit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapienter.

Rēgnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populórum congregāti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, vehementer elejáti sunt.

Ant. Adjútor in tribulatióibus.

Ant. t. 8. Magnus Dóminus.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitate Dei nostri, in montē sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregāti sunt: * convenērunt in unum.

Ipsi vidētes sic admirāti sunt, conturbāti sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturiētis * in spiritu vehementi cónteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Dómini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscēpimus Deum misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exultent filiae Judæ, * propter judicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtute ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarréti in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS 48.

AUDITE hæc omnes Gentes: * áuribus percipite omnes qui habitátis orbem:

Quique terrigenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditatio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parabolam aurem meam: * apérim in psalterio propositionem meam.

Cur timébo in die mala? * iniquitas calcanei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtute sua: * et in multitudíne divitiarum suarum gloriántur.

Frater non redimit, redimet homo: * non dabit Deo placatióem suam;

Et p
anima s
etérnum
inem.

Non vi
viderit sa
simul insi
bunt.

Et reli
ias suas
um dom
um.

Taberna
énic, et
erunt nó
uis.

Et hom
eset, non
aratus es
bus, et si

Hæc via
psis: * e
omplacébu

Sicut ov
unt: * mo
Et domin
i in matu
brum vete

lória eórum
Verúmtá
nimam me
ri, * cum

Ne timé
us fuérit
multiplicá
us ejus.

Quóniam
sumet
escendet cu

Quia ánim
us benedic
r tibi cum
Introibit u

Et pretium redemptionis animæ suæ : * et laborabit in ætérnum, et vivet adhuc in finem. *

Non videbit interitum, cum viderit sapiéntes moriéntes : * simul insipiens et stultus peribunt.

Et relinquent aliénis divitias suas : * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernacula eórum in progénie, et progénie : * vocabérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et similis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ómnibus : * et postea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno positi sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iudici in matutino : * et auxiliórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verútmáten Deus redimet animam meam de manu iníeri, * cum accéperit me.

Ne timéris cum dives factus fuérit homo : * et cum multiplicata fuérit glória domus ejus.

Quóniam cum interierit, non sumet ómnia : * neque ascéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsius benedicétur : * confitebitur tibi cum benefécis ei.

Intróibit usque in progénies

patrum suórum : * et usque in ætérnum non videbit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et similis factus est illis.

Ant. Magnús Dóminus, et laudábilis nimis.

Ant. 1. 8. f. Deus deórum.

PSALMUS 49.

DEUS deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decórís ejus.

Deus manifeste véniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempésta válda.

Advocábit cælum desúrsum, * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui ordínant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli justitiam ejus : * quóniam Deus iudex est.

Audi pópulus meus, et loquar, Israel, et testificabor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípam de domo tua vitulos, * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in montibus et boves.

Cognóvi ómnia volatilia cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justitias meas, et assúmís testaméntum meum per os tuum.

Tu vero odisti disciplinam : * et projecisti sermónes meos retrórsuum.

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malitia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecisti, et táciui.

Existimásti inique quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

PSALMUS 51.

QUID gloriáris in malitia : * qui potens es in iniquitaté ?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem ; * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dólósa.

Proptérea Deus destrúct te in finem : * evéllét te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justí, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitudínem divitiárum suárum : * et prevalúit in vanitaté sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecisti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctorum tuórum.

Ant. Deus deórum Dómini locútus est.

Per Annum, *ÿ.* Immola Deo sacrificium láudis. *ñ.* Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu, *ÿ.* Emitte Agnum, Dómine, Dominatorem terræ. *ñ.* De petra desce ad montem filię Sion.

Pro un
Dómine
ñ. Coron
doso.

Pro P
Exúlte
Dei. *ñ.* E
itia.

Pro C
Elégit
erdótem
tum ei h

Pro Co
Os justí
iam. *ñ.*
quétur ju

Pro un
rábit can
Deus i
commóvê

Ant. t
uitátem n
Psalm. M

Ant. t. 6
Ps
UDICA m

causam.
aricta, * a
olóso érué

Quia tu
neá : * q
et quare t

Intelligit me i
Emitte h
tem tuam
mírunt e

fontem sar
bernácula
Et introit
Deum, q
item mean

Pro uno Martyre, ŷ. Posuisti
Dómine super caput ejus.
Corónam de lapide pre-
tioso.

Pro pluribus Martyribus,
Exúltent justi in conspéctu
Dei. *ŷ.* Et delecténtur in læ-
títia.

Pro Confessore Pontifice,
Elégit eum Dóminus sa-
cerdótem sibi. *ŷ.* Ad sacrificán-
tum ei *hóstiam* laudis.

Pro Confess. non Pontifice,
Os justí meditábitur sapién-
tiam. *ŷ.* Et lingua ejus lo-
quétur judícium.

Pro una Sancta, ŷ. Adju-
rábit eam Deus vultu suo.
Deus in médio ejus, non
commovébitur.

AD LAUDES.

Ant. t. 4. Dele Dómine ini-
quítatem meam.

Psalm. Miserere, p. 56.

Ant. t. 6. Salutáre.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discérne
causam meam de gente non
sancta. * ab hómine iniquo et
solóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo
mea : * quare me repulisti?
Et quare tristis incedo, dum
inquit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veri-
tatem tuam : * ipsa me de-
duxerunt et adduxerunt in
fontem sanctum tuum, et in
tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : *
ad Deum, qui lætificat juven-
tatem meam.

Confitébor tibi in cithara.
Deus Deus meus : * quare tri-
stis es ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi : * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et
Deus meus.

Ant. t. 7. r Ad te de luce
vigilo Deus.

*Psalm. Deus Deus meus **
ad te, *ut supra*, p. 17.

Ant. t. 3. Cunctis diébus.

CANTICUM EZECHIE.

Isaie 38. b

EGO dixi : In dimidio diérum
meórum * vadam ad por-
tas inferi.

Quæsivi residuum annórum
meórum : * dixi : Non vidébo
Dóminum Deum in terra vi-
ventium.

Non aspiciam hóminem ul-
tra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et
convolúta est a me, * quasi
tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texénte
vita mea : dum adhuc órdirer,
succidit me : * de mane usque
ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, *
quasi leo sic contrivit ómnia
ossa mea : * : ediana m

De mane usque ad véspe-
ram finies me sicut pullus
hirúndinis sic clamábo, incedi-
tabor ut colúmba. *ŷ.* *ŷ.* *ŷ.*

Attenuáti sunt óculi mei, *
suspiéntes in excelsis.

Dómine vim pátorum respón-
de pro me. * Quid dicam?

quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripias me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitétur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitétur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine.

Ant. t. 5. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis, p. 19.

CAPITULUM. *Rom. 13. d*

Nox præcésit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrarum, et induámur arma lucis sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

ALES diéi nuntius
Lucem propínquam præcinit,

Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auferíte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castique, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vóci bus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicáio
Dormire cor mundum vetat.

Tu Christe somnum discute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen ingere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

ÿ. Repléti sumus mane misericórdia tua. ñ. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. t. 6 r Eréxi nobis Dóminus cornu salutis, in domo David púeri sui.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, p. 58.

FERIA QUARTA AD MATUTINUM.

Invitator. In manu tua Dómine, * Omnes fines terræ.

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

RERUM Creatórum óptime,
Rectórque noster, aspice :
Nos a quiéte nóxiã
Mersos sopóre libera.

Te, sancte Chríste, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes
Prophéta
Sobis geré
Paulúsque
Vides m
Occulta no
Preces gen
Dimitte qu
Præsta,
Patrique co
um Spiritu
regnans p
Amen.
Ant. &
Ps

DIXIT insi
Non es
Corrupti
iles facti
us. * non e
Deus de
er filios h
eat si est i
uirrens Deu
Omnes de
utiles fact
ui fáciat b
ne ad unu
Nonne scie
ntur iniqu
orant plebe
anis.
Deum non
ic trepidá
on erat tim
Quóniam
rum qui ho
nfusi sunt
revit eos.
Quis dabit
rael? * cum
ptivitétem
bit Jacob, e

Mentes manúsque tollimus,
 Prophéta sicut noctibus
 Nobis gerendum præcipit,
 Paulúsque gestis cénsuit.
 Vides malum, quod fécimus:
 Occulta nostra pândimus:
 Preces geméntes fúndimus,
 Dimitte quod peccávimus.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spiritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum.
 Amen.

Ant. 8. Avértit Dóminus.

PSALMUS 52.

DIXIT insipiens in corde suo: *
 Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominá-
 biles facti sunt in iniquitáti-
 bus: * non est qui fáciat bonum.
 Deus de cælo prospexit su-
 per filios hóminum: * ut ví-
 deat si est intélligens, aut re-
 quirens Deum.

Omnes declinavérunt, simul
 inútiles facti sunt: * non est
 qui fáciat bonum, non est us-
 que ad unum.

Nónne scient omnes, qui ope-
 rantur iniquitátem, * qui dé-
 pravant plebem meam ut cibum
 anís.

Deum non invocavérunt: *
 Sic trepidavérunt timóre, ubi
 non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa
 eorum qui homínibus placent: *
 Confúsi sunt, quóniam Deus
 revit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre
 Israel? * cum convérterit Deus
 in pietátem plebis suæ, exul-
 tabit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 54.

EXAUDI Deus oratióem me-
 am, et ne despéxeris de-
 precatióem meam: * inténde
 mihi, et exaudi me.

Contristátus sum in exerci-
 tatióne mea: * et conturbátus
 sum a voce inimici, et a tribu-
 latióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in
 me iniquitátes: * et in ira mo-
 læsti erant mihi.

Cor meum conturbátum est
 in me: * et formido mortis cé-
 cidit super me.

Timor et tremor venérunt
 super me: * et contexérunt me
 tenebræ:

Et dixi: Quis dabit mihi pen-
 nas sicut colúmbæ * et volábo,
 et requiescam?

Ecce elongávi fúgiens: * et
 mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui sal-
 vum me fecit * a pusillanimi-
 tate spiritus et tempestáte.

Præcipita Dómine, divide lin-
 guas eórum: * quóniam vidi
 iniquitátem et contradicióem
 in civitate.

Die ac nocte circúmdabit eam
 super muros ejus iniquitas: *
 et labor in médio ejus, et in-
 justítia.

Et non defécit de platéis
 ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimicus meus
 maledixisset mihi, * sustinuis-
 sem útique.

Et si is, qui óderat me, su-
 per me magna locútus fuisset: *
 abscondissem me fórsitan ab
 eo.

Tu vero homo utinimis, *
 vitatem plebis suae.

Qui simul mecum dulces ca-
 piebas cibos : * in domo Dei
 ambulavimus cum consensu.

Veniat mors super illos : *
 et descendant in infernum vi-
 ventis :

Quoniam nequitiae in habi-
 tationibus eorum, * in medio eo-
 rum.

Ego autem ad Deum clama-
 vi, * et Dominus salvabit me.

Vespere, et mane, et meri-
 die narrabo, et annuntiabo : *
 et exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam
 meam ab his, qui appropin-
 quant mihi : * quoniam inter
 multos erant mecum.

Exaudiet Deus, et humiliabit
 illos, * qui est ante saecula.

Non enim est illis commutatio,
 et non timeverunt Deum : *
 extendit manum suam in retri-
 buendo.

Contaminaverunt testamen-
 tum ejus, divisi sunt ab ira
 vultus ejus : * et appropinquavit
 cor illius.

Molliti sunt sermones ejus
 super oleum : * et ipsi sunt ja-
 cula.

Jaeta super Dominum curam
 tuam, et ipse te enutriet : *
 non dabit in aeternum fluctua-
 tionem justo.

Tu vero Deus deduces eos *
 in puteum interitus.

Viri sanguinum, et dolosi
 non dimidiabunt dies suos : *
 ego autem sperabo in te Do-
 mine.

Ant. Avértit Dóminus capti-

Ant. t. 8. Quoniam.

PSALMUS 53.

MISERERE mei Deus, quoniam
 conculcavit me homo : *
 tota die impugnans tribulavit
 me.

Conculcaverunt me inimici
 mei tota die : * quoniam multo
 bellantes adversum me.

Ab altitudine dei timebo : *
 ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones
 meos, in Deo speravi : * non
 timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execra-
 bantur : * adversum me om-
 nes cogitationes eorum in me-
 lum.

Inhabitabunt, et abscon-
 dent : * ipsi calcaneum meum
 observabunt.

Sicut sustinuerunt animam
 meam, pro nihilo salvos facies
 illos : * in ira populos confrin-
 ges.

Deus, vitam meam annun-
 tiavi tibi : * posuisti lacrymas
 meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua :
 tunc convertentur inimici mei
 retrorsum :

In quacumque die invec-
 tivo te : * ecce cognovi quoniam
 niam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in
 Domino laudabo sermonem :
 in Deo speravi, non timebo
 quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua,
 quae reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam

meam
 de laps
 Deo in

MISERERE
 me
 fidit an

Et in
 sperabo
 quitas.

Clama-
 num *

mihi.
 Misit
 me : *

conculca-
 Misit

suam, et
 eripuit a
 dio catu.

mi con-
 Fili h
 arma et

eorum gl
 Exaltat
 et in or

ua.
 Laque
 bus meis

animam r
 Foderu
 oveam :

am.
 Paratur
 ratum cor

et psalmu
 Exurge
 salterium

ram diluc
 Confiteb
 mine : *

tibi in Ger
 Quoniam
 Item

meam de morte, et pedes meos
de lapsu : * ut placeam coram
Deo in lumine viventium.

PSALMUS 56.

MISERERE mei Deus, miserere
mei : * quoniam in te confi-
dit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum
sperabo, * donec transeat ini-
quitas.

Clamabo ad Deum altissimi
* : Deum qui benefecit
mihi.

Misit de caelo, et liberavit
me : * dedit in opprobrium
conculcantes me.

Misit Deus misericordiam
suam, et veritatem suam, * et
eripuit animam meam de me-
dio catulorum leonum : dor-
mivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum
arma et sagittae : * et lingua
eorum gladius acutus.

Exaltare super caelos Deus : *
et in omnem terram gloria
tua.

Laqueum paraverunt pedi-
bus meis : * et incurvaverunt
animam meam.

Foderunt ante faciem meam
oveam : * et incidérunt in
eam.

Paratum cor meum Deus, pa-
ratum cor meum : * cantabo,
et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge
sacrum et cithara : * exur-
gam diluculo.

Confitebor tibi in populis
domine : * et psalmum dicam
tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est us-
que ad caelos misericordia tua,
et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super caelos Deus ; *
et super omnem terram gloria
tua.

Ant. Quoniam in te confidit
anima mea.

Ant. t. 8. f. Justa judicate.

PSALMUS 57.

SI vere utique justitiam lo-
quimini : * recta judicate
filii hominum.

Etenim in corde iniquitates
operamini : * in terra injusti-
tias manus vestrae concinnant.

Alienati sunt peccatores a
vulva, erraverunt ab utero : *
locuti sunt falsa.

Furor illis secundum simili-
tudinem serpentis : * sicut as-
pidis surdae, et obturantis au-
res suas.

Quae non exaudiet vocem
incantantium, * et venefici in-
cantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum
in ore ipsorum : * molas leo-
num confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tam-
quam aqua decurrens : * in-
tendit arcum suum donec in-
firmentur.

Sicut cera, quae fluit, aufe-
rentur : * supercedidit ignis, et
non viderunt solem.

Priusquam intelligerent spi-
nae vestrae rhamnum : * sicut
viventes, sic in ira absorbet
eos.

Latabitur justus cum vide-
rit vindictam : * manus suas
lavabit in sanguine pecca-
toris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

PSALMUS 58.

ERIPE me de inimicis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sán- guinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuibunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audivit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad nihilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiám, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte

tua: * et depóne eos protector meus Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in superbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiábuntur in consummatióne: * in ira consummatiόνis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fuerint saturáti, et murmú- bunt.

Ego autem cantábo fortitú- dinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: Deus meus misericórdia mea.

Ant. Justa judicáte filii hó- minum.

Ant. t. 2. Da nobis.

PSALMUS 59.

DEUS repulisti nos, et destruxisti nos: * irátus es et misértus es nobis.

Commovisti terram, et conturbásti eam: * sana conturbatiónes ejus, quia commóta es.

Ostendisti pópulo tuo de- ra: * potásti nos vino con- punctiόνis.

Dedisti metuéntibus te

gnificati
facie ar

Ut lib

salvum

exaudi n

Deus

suo: * la

chimam,

naculoru

Meus

est Mana

fortitúdo

Juda r

spei meæ

In Idur

ceaméntu

alienigen

Quis d

tem mun

me usque

Nónne

nos: * et

in virtúti

Da nobi

latiône: *

minis.

In Deo f

et ipse a

tribulánte

p

EXAUDI

meam

meæ.

A finibu

mávi: * c

meum, in

Deduxist

spes mea:

facie inir

Inhabitá

tu in spe

velamento

Quóniam

gnificatióem: * ut fúgiant a
facie arcus;

Ut liberéntur dilécti tui: *
salvum fac. dextera tua, et
exáudi me.

Deus locúsus est in sancto
suo: * lætabor, et partibor Si-
chiam, et convállem taber-
naculórum metibor.

Meus est Galaad, et meus
est Manásses: * et Ephraim
fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla
spei meæ.

In Idumæam exténdam cal-
ceaméntum meum: * mihi
alienigenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitat-
tem munitam? * quis dedúcet
me usque in Idumæam?

Nónne tú Deus, qui repulisti
nos: * et non egrediéris Deus
in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribu-
latiône: * quia vana salus hó-
minis.

In Deo faciémus virtútem: *
et ipse ad nihilum dedúcet
tribulántes nos.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem
meam: * inténde oratióni
meæ.

A finibus terræ ad te cla-
mávi: * dum anxiarétur cor
meum, in pëtra exaltásti me.

Deduxisti me, quia factus es
spes mea: * turris fortitudinis
a facie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo
tuo in sæculá: * prótegar in
velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus

exaudisti oratióem meam: *
dedisti hæreditátem timénti-
bus nomen tuum.

Dies super dies regis adji-
cies: * annos ejus usque in
diem generatiónis, et genera-
tiónis.

Përmanet in ætérnum in
conspéctu Dei: * misericór-
diam et veritátem ejus quis
requirit?

Sic psalmum dicam nómini
tuo in sæculum sæculi: * ut
reddam vota mea de die in
diem.

Ant. Da nobis Dómine auxí-
lium de tribulatióne.

Ant. t. 3. Nónne Deo.

PSALMUS 61.

NÓNNE Deo subjécta erit áni-
ma mea? * ab ipso enim
salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et
salutáris meus: * susceptórum
meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hómi-
nem? * interficitis univér-
sos: tamquam parieti inclináto
et maceriæ depúlsæ?

Verúmtamen pretium meum
cogitavérunt repéllere, cu-
cúrri in siti: * ore suo bene-
dicébant, et corde suo mále-
dicébant.

Verúmtamen Deo subjécta
esto ánima mea: * quóniam
ab ipso paciéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et
salvátor meus: * adjutor
meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et
glória mea: * Deus auxili-
i mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregatio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjutor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite speráre in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: * divitiæ si affluant, nolite cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potestas Dei est, et tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuique juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus orationem meam cum deprecor: * a timóre inimici éripe animam meam,

Protexisti me a convéntu malignántium, * a multitudine operántium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculatum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutáti sunt iniquitates: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ

sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Nónne Deo subjécta erit ánima mea?

Ant. t. 6. Benedicite.

PSALMUS 65.

JUBILATE Deo omnis terra, psalmum dicite nómini ejus: * date glóriam laudibus ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt ópera tua Dómine! * in multitudine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Venite, et vidéte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransibunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum: * et auditam fáctæ vocem laudis ejus.

Qui p
ad vitan
commotio
Quóniam
os: * ign
ut exami
Induxit
posuisti t
nostro: *
super cap
Transiv
aquam:
refrige
In
in holocau
rota mea
abía mea.
Et locút
in tribulat
Holocáu
ram tibi
um: *
cum hircis
Venite,
omnes qu
quanta feci
Ad ipsur
et exaltávi
Iniquitat
le meo, *
pus.
Proptere
et attendit
neæ.
Benedictu
móvit ora
misericórdia
Ps
EXURGAT I
tur inin
diant qui od
jus.
Sicut def

rum: * et in-
contra eos lin-

unt omnes qui
* et timuit om-

avérunt ópera
ejus intellexé-

ustus in Dómi-
bit in eo, *
r omnes recti

Deo subjécta

medicite.

us 65.

omnis terra,
dicite nómini
glóriam laudi

quam terríbilis
Dómine! * in
tútis tuæ men-
nici tui.

adóret te, et
psalmum dicat

éte opera Dei: *
nsiliis super fe-

t mare in ári-
ine pertransi-
bi lætábimur in

ur in virtúte
um, óculi ejus

respiciunt: *
non exaltén-
is.

entes Deum no-
auditam fácie
us.

Qui pósuit ánimam meam
ad vitam: * et non dedit in
commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos De-
us: * igne nos examinásti, sic-
ut examinátur argéntum.

Induxisti nos in láqueum,
posuisti tribulatióes in dorso
nostro: * imposuisti hómines
super cápita nostra.

Transivimus per ignem et
aquam: * et eduxisti nos in
refrigé-

Intrávi in domum tuam
in holocaustis: * reddam tibi
vota mea, quæ distinxérunt
labia mea.

Et locútum est os meum, *
in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta óffe-
ram tibi cum incénso arie-
um: * ófferam tibi boves
cum hircis.

Venite, audite, et narrábo,
omnes qui timétis Deum, *
quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, *
et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in cor-
de meo, * non exáudiet Dómi-
nus.

Proptérca exaudivit Deus, *
et atténdit voci deprecationis
meæ.

Benedíctus Deus, * qui non
móvit oratióem meam, et
misericórdiam suam a me.

PSALMUS 67.

EXURGAT Deus, et dissipén-
tur inimici ejus: * et fú-
giant qui odérunt eum, a fácie
ejus.

Sicut déficit fumus, defi-

cient: * sicut fluit cera a fá-
cie ignis, sic péreant peccató-
res a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exúl-
tent in conspéctu Dei: * et
delecténtur in lætitia.

Cantáte Deo, psalmum dí-
cite nómini ejus: * iter fácite
ei, qui ascéndit super occá-
sum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, *
turbabúntur a fácie ejus, pa-
tris orphanórum, et júdicis vi-
duárum.

Deus in loco sancto suo: *
Deus qui inhabitáre facit unius
moris in domo:

Qui edúcit vinctos in for-
títudine, * similiter eos qui
exásperant, qui hábitant in
sepúlchris.

Deus cum egrederéris in
conspéctu pópuli tui, * cum
pertransires in desérto:

Terra mota est, étenim cœli
distilláverunt a fácie Dei Sí-
nai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segre-
gábis Deus hæreditáti tuæ: *
et infirmáta est, tu vero per-
fecisti eam.

Animália tua habitábunt in
ca: * parásti in dulcédine tua
páuperi Deus.

Dóminus dabit verbum evan-
gelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilé-
cti: * et speciéi domus divi-
dere spólia.

Si dormiátis inter médi-
cleros, pennæ colúmbæ dear-
gentátæ, * et posterióra dorsi
ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis :

Mons coagulatus mons pinguis : * ut quid suspicâmini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium : * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie : * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Domini Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum : * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris :

Ut intingat pes tuus in sanguine : * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenērunt principes conjuncti psallentibus, * in mé-

dio juvenularum tympanistriarum.

In Ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus, * in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum : * principes Zabulon, principes Nephtali.

Manda Deus virtuti tuæ? * confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, * tibi offerent reges mœnosa.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vacis populorum : * ut excludant eos qui probati sunt argento.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt : venient legati ex Aegypto : * Ethiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo : * psallite Domino.

Psallite Deo, qui ascendit super cælum cœli, * ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriâ Deo super Israel, * magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ : * benedictus Deus.

Ant. Benedicite Gentes Deum nostrum.

Per Annum, γ. Deus vitam meam annuntiavit tibi. η. Prævenisti lacrymas meas in conspectu tuo,

In Ad
ominus
Véniet
uum.
Pro un
st glória
Glóriar
em impo
Pro p
Justi a
ivent. η.
st merce
Pro C
Tu es sa
Secund
edech.
Pro Con
Lex De
ius. η.
untur gr
am uno
am Deus,
In tabe
dre facit
A
Ant. t.
me Domine
Psalm. M
Ant. t. 8
P
TE decet
Sion :
votum in J
Exaudi o
ad te omni
Verba in
runt super
tibus nos
ris.
Beatus, c
umpsisti :
tritis tuis.
Replebim

In Adventu, γ. Egrediétur
Dóminus de loco sancto suo.
Véniet ut salvet pópulum
suum.

Pro uno Martyre, γ. Magna
est glória ejus in salutári tuo.
Glóriam et magnum decó-
rem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus,
Justi autem in perpétuum
vivent. *ñ.* Et apud Dóminum
est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice,
Tu es sacerdos in ætérnum.
Secúndum órđinem Melchi-
sedech.

Pro Confessore non Pontifice,
Lex Dei ejus in corde ip-
sius. *ñ.* Et non supplantá-
buntur gressus ejus.

Pro una Sancta, γ. Elégit
eam Deus, et præelégit eam.
In tabernáculo suo habi-
táre facit eam.

AD LAUDES.

Ant. t. 7. r Amplius lava
me Dómine ab injustitia mea.

Psalm. Miserére, p. 56.

Ant. t. 8. f Te decet.

PSALMUS 64.

Te decet hymnus Deus in
Sion : * et tibi reddétur
votum in Jerúsalem.

Exáudi orationem meam : *
ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalu-
erunt super nos : * et impie-
tátibus nostris tu propitiábe-
ris.

Beátus, quem elegisti et as-
sumpsisti : * inhabitábit in
terris tuis.

Replébitur in bonis domus

tuæ : * sanctum est téplum
tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris
noster, * spes ómnium finium
terræ, et in mari longe.

Præparans montes in vir-
túte tua, accinctus poténtia : *
qui contúrbas profúndum ma-
ris, sonum ductuum ejus.

Turbátur Gentes, et ti-
mébunt quæ habitant términos
a signis tuis : * éxitus matutini
et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriá-
sti eam : * multiplicásti locu-
pletáre eam.

Flumen Dei replétum est
aquis, parásti cibum illórum : *
quóniam ita est præparatio
ejus.

Rivos ejus inébria, múlti-
plica genimina ejus : * in stil-
licidiis ejus lætábitur germi-
nans.

Benedices coronæ anni be-
nignitátis tuæ : * et campi tui
replébuntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa de-
sérti : * et exultatióne colles
accingéntur.

Indúti sunt arietes óviúm,
et valles abundábunt fru-
mento : * clamábunt, etenim
hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus Deus
in Sion.

Ant. t. 8. Lábia meá laudá-
bunt te in vita mea, Deus
meus.

Psalm. Deus Deus meus *
ad te, p. 17.

Ant. t. 6. f Dóminus judicá-
bit.

CANTIQUUM ANNE. 1. Reg. 2.

EXULTAVIT COR MEUM IN DÓMINO, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :

Dilatátum est os meum super inimicos meos : * quia lætata sum in salutári tuo :

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim, est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicáre loqui sublimia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accincti sunt róboro.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortificat et vivificat, * dedúcit ad inféros et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humiliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stéréore élevat páuperem :

Ut sédeat cum principibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et impii in ténébris conticéscant : * quia non in for-

titúdine sua roborábitur vir. Dóminus formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit fines terræ.

Ant. t. 2. Cœli cœlórum laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, p. 19.

CAPITULUM. Rom. 13. d.

NOX præcésit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HÝMNUS.

NOX, et tenébræ, et núbila, Confúsa mundi, et túrbida : Lux intrat : albéscit polus : Christus venit : discédite.

Caligo terræ scínditur, Percússa solis spiculo, Rebúsque jam color redit; Vultu niténtis sideris.

Te, Christe, solum nóvimus, Te mente pura et simplici, Flendo, et canéndo, quærsumus,

Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis illita, Quæ luce purgéntur tua : Tu vera lux cœléstium Vultu seréno illúmína.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Filio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

ŷ. Rep
sericórdi
mus, et

Ad Be

manu ó
nos, liber

Preces

ventur su

da, p. 58

FE

AD

Invítat.

nos, * Ve

Psalm.

p. 2.

Nox atra

Terræ

Nos confite

te, juste j

Ut áufer

sordésque

donésque,

Et arceánt

Menŷ ecc

Quam culp

Obscúra g

Et te, Red

Repélle.

Intrinsecus

Et in beáto

be collocáre

Præsta, I

atrique co

um Spirit

regnans pe

Amen.

Ant. t. 2.

Ps

ALVUM M

diam int

ue ad ánin

Infixus s

ŷ. Replēti sumus mane misericordia tua. n̄. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. t. 1. f De manu omnium qui, odērunt nos, libera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, p. 58.

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM.

*Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Venite adorémus.*

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

Nox atra rerum cóntegit
Terraē colōres omnium :

Nos confitētes pōscimus
Te, juste iudex córdium ;

Ut auferas piacula,
Sordēsque mentis ábluas ;
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crimina.

Mens ecce torpet impia,
Quam culpa mordet nōxia :
Obscúra gestit tollere,
Et te, Redēptor, quærere.

Repelle tu taliginem
Intrinsecus quam máxime ;
Et in beáto gaudeat
Te collocári lúmine.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spirítu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. t. 2. Dómine Deus.

PSALMUS 68.

*Psalmum me fac Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.*

Infixus sum in limo pro-

*fúndi : * et non est substántia.*

*Veni in altitúdinein maris : * et tempésta demérsit me.*

*Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecerunt óculi mei, dum spero in Deum meum.*

*Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odērunt me gratis.*

*Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimici mei injúste : * quæ non rapui, tunc exsolvébam.*

*Deus tu seis insipiéntiam meam : * et delicta mea a te non sunt abscondita.*

*Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine, * Dómine virtútum.*

*Non confundántur super me, * qui quærunt te Deus Israel.*

*Quóniam propter te sustinui oppróbrium : * operuit confúsió faciém meam.*

*Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.*

*Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.*

*Et operui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.*

*Et pōsui vestiméntum meum cilicium : * et factus sum illis in parábolam.*

*Advérsus me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.*

Ego vero orationem meam
ad te Domine : * tempus bene-
placiti Deus.

In multitudi-
ne misericordiae
 tuae exaudi me, * in veritate
 salutis tuae.

Eripe me de luto, ut non in-
figar : * libera me ab iis qui
oderunt me, et de profundis
 aquarum.

Non me demergat temp-
tas aquae, neque absorbeat
 me profundum : * neque ur-
geat super me puteus os
 suum.

Exaudi me Domine, quoniam
 benigna est misericordia tua : *
 secundum multitudinem mi-
serationum tuarum respice in
 me.

Et ne avertas faciem tuam a
 puero tuo : * quoniam tribu-
lor, velociter exaudi me.

Intende animae meae, et li-
bera eam : * propter inimicos
 meos eripe me.

Tu scis improperium meum,
 et confusionem meam, * et re-
verentiam meam.

In conspectu tuo sunt om-
nes qui tribulant me : * impro-
perium expectavit cor meum,
 et miseriam.

Et sustinui qui simul con-
tristaretur, et non fuit : *
 et qui consolaretur, et non in-
veni.

Et dederunt in escam meam
 fel : * et in siti mea potave-
runt me aceto.

Fiat mensa eorum coram
 ipsis in laqueum, * et in retri-
butiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne
videant : * et dorsum eorum
 semper incurva.

Effunde super eos iram
 tuam : * et furor irae tuae com-
prehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta : *
 et in tabernaculis eorum
 non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussi-
sti, persecuti sunt : * et super
 dolorem vulnerum meorum
 addiderunt.

Appone iniquitatem super
 iniquitatem eorum : * et non
 intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viven-
tium : * et cum justis non
 scribantur.

Ego sum pauper et dolens : *
 salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum
 cantico : * et magnificabo eum
 in laude :

Et placebit Deo super vitu-
lum novellum, * cornua pro-
ducentem et ungulas.

Videant pauperes, et laeten-
tur : * quaerite Deum, et vivet
 anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes
 Dominus : * et victos suos
 non despexit.

Laudent illum caeli et ter-
ra, * mare, et omnia reptilia
 in eis.

Quoniam Deus salvam faciet
 Sion : * et aedificabuntur civi-
tates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * et ha-
reditate acquirunt eam.

Et semen servorum ejus pos-
sident eam : * et qui dile-

gunt no
in ea.

DEUS
inté
juvandu

Confu
tur, * q
meam.

Avértá
erubésca
mala :

Avértá
céntes, *
ge, euge.

Exúlter
omnes qu
cant semp

minus, q
tuum.

Ego ve
sum : * D
Adjútor
meus es t

eris.
Ant. Dó
lorium me

Ant. t. (

P
N te Dóm
fundar i
stitia tua l
me.

Inclina a
et salva m

Esto mi
ctorem, et i
ut salvum

Quoniam
um, * et :
u.

Deus me
tu peccat

oculi eorum ne
dorsum eorum

per eos iram
iræ tuæ com-

o eorum deser-
rnaculis eorum
abitet.

em tu percussi-
unt: * et super
erum meorum

quitatem super
um: * et non
tiam tuam.

e libro vivén-
um justis non

per et dolens: *
suscepit me.

men Dei cum
magnificábo eum

Deo super vitu-
* córniua pro-

ngulas.
peres, et lætén-

Deum, et vivet

udivit páuperes
et vinctos suos

m cœli et ter-
omnia reptilia

is salvam faciet
ficabuntur civi-

unt tibi, * et hæ-
ent eam.

vorum ejus pos-
* et qui dilé-

gunt nomen ejus, habitábunt
in ea.

PSALMUS 69.

DEUS in adiutorium meum
intende: * Dómine ad ad-
juvandum me festina.

Confundántur et revereán-
tur, * qui quærunt animam
meam.

Avertántur retrórsum, et
erubescant, * qui volunt mihi
mala:

Avertántur statim erubes-
centes, * qui dicunt mihi: Eu-
ge, euge.

Exultent et læténtur in te
omnes qui quærunt te, * et di-
cant semper: Magnificétur Dó-
minus, qui diligunt salutare
tuum.

Ego vero egénus, et páuper
sum: * Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberátor
meus es tu: * Dómine ne mo-
rêris.

Ant. Dómine Deus in adju-
torium meum intende.
Ant. t. 6. Esto mihi.

PSALMUS 70.

In te Dómine sperávi, non con-
fúndar in ætérnum: * in ju-
stitia tua libera me, et éripe
me.

Inclina ad me aurem tuam, *
et salva me.

Esto mihi in Deum prote-
ctórem, et in locum munitum: *
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum me-
um, * et refúgium meum es
tu.

Deus meus éripe me de ma-
nu peccatóris, * et de manu

contra legem agéntis, et ini-
qui:

Quóniam tu es, paciéntia
mea Dómine: * Dómine spes
mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex úte-
ro: * de ventre matris meæ tu
es protector meus.

In te cantátio mea semper: *
tamquam prodigium factus sum
multis: et tu adiutor fortis.

Repleátur os meum laude,
ut cantem glóriam tuam: * tota
die magnitúdinem tuam.

Ne projicias me in témpore
senectútis: * cum defécerit vir-
tus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt iniúnci mei
mihi: * et qui custodiébant
animam meam, consilium fe-
cerunt in unum,

Dicéntes: Deus dereliquit
eum, persequimini, et compre-
héndite eum: * quia non est
qui eripiat.

Deus ne elongéris a me: *
Deus meus in auxilium meum
respice.

Confundántur, et deficiant
detrahéntes animæ meæ: * ope-
riántur confusióne et pudóre,
qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: *
et adjiciam super omnem lau-
dem tuam.

Os meum annuntiábit justi-
tiam tuam: * tota die salutare
tuum.

Quóniam non cognóvi litte-
ratúram, introibo in poténtias
Dómini: * Dómine memorábor
justitiæ tuæ solius.

Deus docuisti me a juven-

tute mea : * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua :

Et usque in senectam et senium : * Deus ne derelinquas me,

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quae ventura est ;

Potentiam tuam, et justitiam tuam Deus usque in altissima, quae fecisti magnalia : * Deus quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, et malas : et conversus vivificasti me : * et de abyssis terrae iterum re-duxisti me :

Multiplicasti magnificentiam tuam : * et conversus consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi ; * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam : * cum confusi et reveriti fuerint qui quaerunt mala mihi.

PSALMUS 71.

DEUS iudicium tuum regi da : * et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo, * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios paupe-

rum : * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis, * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare, * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procedent Aethiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulae marenae offerent : * reges Arabum et Saba dona adducent :

Et adorabunt eum omnes reges terrae : * omnes Gentes servient ei :

Quia liberabit pauperem a potente ; * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi : * et animas pauperum salvos faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum : * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiae, et adorabunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus : * et florabunt de civitate sicut fenem terra,

Sit no
in saecul
met nom
Et ber
nes tribu
tes magn
Bened
Israel, *
lus :

Et ber
jestatis e
replebitu
terra : fia

Ant. F
Deum pro
Ant. t.

QUAM
his, q
Mei au
pedes : a
sus mei.

Quia ze

pacem pec

Quia no

eorum ; *

plaga eoru

In labi

sunt, * et

flagellabun

Ideo ten

operti sun

pietate sua

Prodiit

quitas eoru

in affectum

Cogitave

nequitiam,

celso locuti

Posuerun

um : * et l

vit in terr

Ideo co

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus :

Et benedictum nomen majestatis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Ant. t. 8. Liberásti virgam.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum ; * et firmaméntum in plaga eórum.

In labore hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellábuntur.

Ideo tenuit eos superbia, * opérti sunt iniquitáte, et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum : * transierunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequitiam, * iniquitátem in ex-célsis locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum : * et lingua eórum transiit in terra.

Ideo convertétur pópulus

meus hie : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélsis ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundantes in sæculo, * obtinuerunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce nationem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei : * et intélligam in novissimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis : * dejecisti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolationem, súbito defecerunt : * perierunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnum surgéntium Dómine, * in civitaté tua imaginem ipsórum ad nihilum rediges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam : et in voluntáte tua deduxisti me, * et cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cælo? *
et a te quid volui super ter-
ram?

Defecit caro mea, et cor
meum : * Deus cordis mei, et
pars mea Deus in æternum.

Quia ecce, qui elongant se a
te, peribunt : * perdidisti om-
nes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo
bonum est : * ponere in Dô-
mino Deo spem meam :

Ut annuntiem omnes prædi-
cationes tuas, * in portis filiae
Sion.

PSALMUS 73.

Ut quid Deus repulisti in fi-
nem : * iratus est furor
tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregatiônis
tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditâ-
tis tuæ : * mons Sion, in quo
habitasti in eo.

Levâ manus tuas in supér-
bias eorum in finem : * quanta
malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriâti sunt qui odérunt
te, * in medio solemnitatís tuæ.

Posuerunt signa sua, signa : *
et non cognoverunt sicut in
éxitu super summum.

Quasi in silva lignorum se-
cûribus exciderunt jánuas ejus
in idipsum : * in securi et ás-
cia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuá-
rium tuum : * in terra pol-
luerunt tabernáculum nóminis
tui.

Dixerunt in corde suo cognâ-
tio eorum simul : * Quiéscere

faciâmus omnes dies festos Dei
a terra.

Signa nostra non vidimus,
jam non est Prophéta : * et
nos non cognosceat amplius.

Usquequo Deus improperá-
bit inimicus : * irritat ad
versarius nomen tuum in fi-
nem?

Ut quid avertis manum tuam,
et dexteram tuam, * de medio
sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante
sæcula, * operatus est salutem
in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua
mare : * contribulasti capita
draconum in aquis.

Tu confregisti capita dracô-
nis : * dedisti eum escam pó-
pulis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et tor-
rentes : * tu siccasti flúvius
Ethan.

Tutus est dies, et tua est
nox : * tu fabricatus es auroram
et solem.

Tu fecisti omnes términos
terræ : * æstâtem et ver tu plas-
masti ea.

Memor esto hujus, inimicus
improperavit Dómino : * et pó-
pulus insipiens incitavit nomen
tuum.

Ne tradas bestiis ánimas con-
fitentes tibi, * et ánimas pau-
perum tuorum, ne obliviscaris
in finem.

Réspice in testaméntum tu-
um : * quia repléti sunt, qui
obscurati sunt terræ dômibus
iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus

confusus
audâhunc
Exúrge
nam : *
iorum tu
insipientie
Ne obli
orum tu
orum, qu
lit semper
Ant. Lit
titatis tua
Ant. t. 8
P
CONFITEB
confitē
mus nome
Narrabil
um accēp
titias judic
Liquefac
es qui há
onfirmavi
Dixi iniqu
gere : *
Nolite exal
Nolite e
ornu vest
qui adversu
em.
Quia neq
rue ab Occ
ertis mont
Deus judex
Hunc hun
at : * quia
mini vini m
Et inclina
erunt tamen
xinanita : *
atōres terr
Ego aute
secutum : *

confusus : * pauper et inops
audabunt nomen tuum.

Exurge Deus, júdica causam
tuam : * memor esto impropet-
torum tuorum, eorum quæ ab
insipientibus sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum
tuorum : * superbia
eorum, qui te odérunt, augetur
et semper.

Ant. Liberasti virgam hinc
iniquitatis tuæ.

Ant. t. 8. f. Et invocabimus.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus : *
et confitebimur, et invocabi-
mus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : *
cum accipero tempus, ego ju-
stitias judicabo.]

Liquefacta est terra, et om-
nes qui habitant in ea : * ego
confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique
agere : * et delinquentibus :
Nolite exaltare cornu :

Nolite extollere in altum
cornu vestrum : * nolite lo-
qui adversus Deum iniquita-
tem.

Quia neque ab Oriente, ne-
que ab Occidente, neque a de-
sertis montibus : * quoniam
Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exal-
tat : * quia calix in manu Dom-
ini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc :
et eruntamen fœx ejus non est
humanita : * bibent omnes pec-
catores terræ.

Ego autem annuntiabo in
seculum : * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum
confringam : * et exaltabuntur
cornua justii.

PSALMUS 75.

NOTUS in Judæa Deus ; *
in Israel magnum nomen
ejus :

Et factus est in pace locus
ejus, * et habitatio ejus in
sion.

Ibi confrégit poténtias ár-
cum, * scutum, gládium, et
bellum.

Illuminans tu mirabiliter a
montibus æternis : * turbati
sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum : *
et nihil invenerunt omnes viri
divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Ja-
cob * dormitaverunt qui ascen-
derunt equos.

Tu terribilis es, et quis re-
sistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De celo iratum fecisti ju-
dicium : * terra tremuit et
quievit.

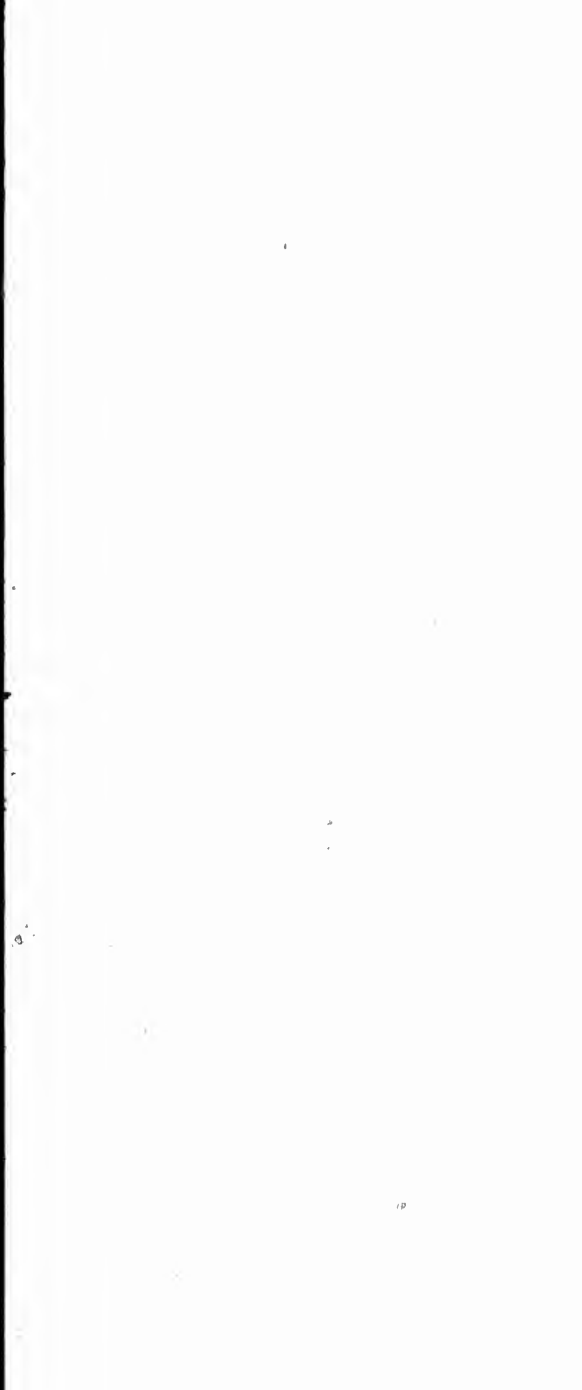
Cum exurgeret in iudicium
Deus, * ut salvos faceret om-
nes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis
confitebitur tibi : * et reliquæ
cogitationis diem festum agent
tibi.

Vovete, et reddite Domi-
no Deo vestro, * omnes qui
in circuitu ejus afferitis mú-
nera.

Terribili et ei qui aufert spi-
ritum principum ; * terribili
apud reges terræ.

Ant. Et invocabimus nomen
tuum Domine.

Ant. l. 5. Tu es Deus.

PSALMUS 76.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisivi, má nibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigilias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antiquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projiciet Deus : * aut non appónet ut complacitior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * a generatióne in generatióne ?

Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas ?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutatió dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab initio mirabilium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiõnibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster ? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in pópulis vir-

tútem tuam : * redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tráns-eunt : * vox tonitruí tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

PSALMUS 77.

ATTENDITE pópule meus legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis, os meum : * loquar propositiões ab initio.

Quanta audivimus, et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis : * ut cognóscat generatió áltera.

Filii qui nascéntur, et exúr-

ent, * et
Ut pon
um, et no
um Dei :
uirant.

Ne fiant
generatió

Generát
or suum

um Deo s

Filii Ep

niténtes

unt in die

Non cus

um Dei :

nerunt an

Et obli

us, * et n

sténdit eis

Coram p

mirabilia in

ampo Tán

Interrúpi

os : * et st

tre.

Et dedúxi

stanocte in

Interrúpi

no : * et a

abyssos m

Et dedúxit

et dedúxit

quas.

Et apposu

tre ei : * in

excelsum in

Et tentave

ibus suis :

as animábu

Et male lo

fixérunt :

Deus paráre

erto ?

* redemisti in
pópulum tuum,
Joseph.

aquæ Deus, vi-
æ : * et timu-
e sunt abyssi.
nitus aquarum :
ut nubes.

grætiæ tuæ trans-
tonitru tui in

ruscatiões tuæ
commóta est, et
ra.

tuæ, et sémitæ
multis : * et ve-
cognoscéntur.

ut oves pópu-
a manu Móysi et

us 77.

pópule meus le-
: * inclináte au-
verba oris mei,
arabolis, os me-
propositiões ab

vimus, et co-
et patres nostri
bis.

ultáta a filiis eó-
ratiõe áltera.
des Dómini, et
* et mirabilia

et testimónium
egem pósuit in

dávit pátribus
dicere ea filiis
scat generatiõe

éntur, et exiit.

ent, * et narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem su-
m, et non obliviscántur ópe-
um Dei : * et mandáta ejus ex-
uirant.

Ne fiant sicut patres eórum, *
eneratiõe prava et exásperans :

Generatiõe, quæ non diréxit
or suum : * et non est créditus
um Deo spiritus ejus.

Filii Ephrem intendéntes et
piténtes areum, * convérsi
unt in die belli.

Non custodiérunt testamén-
um Dei : * et in lege ejus no-
nerunt ambuláre.

Et obliti sunt benefactorum
ejus, * et mirábiliū ejus, quæ
sténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit
mirabilia in terrá Ægypti, * in
ampo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit
eos : * et státuit aquas quasi in
tre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * et
otanocte in illuminatiõe ignis.

Interrúpit petram in eré-
no : * et adaquávit eos velut
in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra : *
et dedúxit tanquam flúmina
quas.

Et apposuérunť adhuc pec-
cáre ei : * in iram excitavérunt
excélsū in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in cór-
pibus suis : * ut péterent es-
sas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : *
dixerunt : Numquid póterit
Deus paráre mensam in de-
erto?

Quómiam percússit petram,
et fluxérunt aquæ, * et torrén-
tes inundavérunt.

Numquid et panem póterit
dare, * aut paráre mensam pó-
pulo suo?

Ideo audivit Dóminus, et dí-
stulit : * et ignis accénsus est in
Jacob, et ira ascéndit in Israel.

Quia non credidérunt in
Deo, * nec speravérunt in sa-
lutári ejus.

Et mandávit núbibus desu-
per, * et jánuas cœli apé-
ruit.

Et pluit illis manná ad man-
ducándū, * et panem cœli
dedit eis.

Panem Angelórum mandu-
cávit homo : * cibária misit eis
in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœ-
lo : * et indúxit in virtúte sua
Africum.

Et pluit super eos sicut púl-
verem carnes, * et sicut arcé-
nam maris volatilia pennáta.

Et cecidérunt in médio ca-
strórum eórum, * circa taber-
nácula eórum.

Et manducavérunt, et satu-
ráti sunt nimis, et desidérium
eórum áttulit eis : * non sunt
fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in
ore ipsórum, * et ira Dei as-
céndit super eos.

Et occidit pingues eórum, *
et eléctos Israel impedivit.

In ómnibus his peccavérunt
adhuc : * et non credidérunt
in mirabilibus ejus.

Et defecérunt in vanitate

dies eorum, * et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, quærebant eum : * et revertébantur, et dilúculo veniebant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjutor est eorum : * et Deus excélsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei :

Cor autem eorum non erat rectum cum eo : * nec fidèles hábiti sunt in testaméto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propitijs fiet peccátis eorum, * et non dispédet eos.

Et abundávit, ut averteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt : * spiritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodigia sua in campo Tãneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eorum, * et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comédit eos : * et raiam, et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eorum,

* et labóres eorum locústæ.

Et occidit in grándine véneas eorum, * et moros eorum in pruina.

Et tradidit grándini juménta eorum, * et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ, * indignationem, et iram, et tribulationem : immisiones per Angelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ non pepércit a morte animabus eorum : * et juménta eorum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogenitum in terra Ægypti : * primitias omnis labóris eorum in tabernáculis Cham.

Et abstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimicos eorum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificationis suæ ; * montem quem acquisivit dextera ejus.

Et ejécit a fácie eorum Gentes : * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitáre fecit in tabernaculis eorum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsus : * testimónia ejus non custodierunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemadmodum patres eorum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram
in collibus
utilibus su
um provo
Audivit
et ad nih
Israel.

Et répul
o, * taber
habitávit in
Et tradidit
virtutem e
ordinem e
nici.

Et conclu
um suum
quam spre
Júvenes
is : * et v
unt lamen

Sacerdote
eciderunt t

non ploraba
Et excitáti
niens Dómi
ens crapulá

Et percú
in posteriór
empitérnur

Et répulit
eph : * et
on elégit :

Sed elégit
montem Sion

Et edificá
tum sanctif
*, * quam
ala.

Et elégit I
m, et sústu
bus óvium

ntes accépi
Pascere Ja

In iram concitaverunt eum
in collibus suis : * et in scul-
ptilibus suis ad æmulationem
eum provocaverunt.

Audivit Deus et sprevit : *
et ad nihilum redégit valde
Israel.

Et répultit tabernáculum Si-
on, * tabernáculum suum, ubi
habitávit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem
virtutem eorum : * et pulchri-
tudinem eorum in manus ini-
mici.

Et conclusit in gládio popu-
lum suum : * et hæreditatem
suam sprevit.

Júvenes eorum comédit ig-
nis : * et virgines eorum non
sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gládio
occiderunt : * et viduæ eorum
non plorabántur.

Et excitatus est tamquam dor-
miens Dóminus, * tamquam po-
pens crapulátus a vino.

Et percússit inimicos suos
in posterióra : * oppróbrium
empitérnum dedit illis.

Et répultit tabernáculum Jo-
seph : * et tribum Ephraim
non elégit :

Sed elégit tribum Juda, *
montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicór-
num sanctificium suum in tér-
ra, * quam fundávit in sæ-
cula.

Et elégit David servum su-
um, et sústulit eum de grégi-
bus óvium : * de post fe-
lites accépit eum,

Pascere Jacob servum su-

um, * et Israel hæreditatem
suam.

Et pavit eos in innocentia
cordis sui : * et in intelléctibus
manuum suarum dedúxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis
mirabilia.

Ant. t. 8. f. Propítius esto.

PSALMUS 78.

DEUS venerunt Gentes in hæ-
reditatem tuam, polluérunt
templum sanctum tuum : *
posuérunt Jerúsalem in pomó-
rum custodiam.

Posuérunt morticina servó-
rum tuorum, escas volatilibus
cœli ; * carnes sanctorum tuó-
rum béstiis terræ.

Effuderunt sanguinem eó-
rum tamquam aquam in cir-
cúitu Jerúsalem : * et non erat
qui sepeliret.

Facti sumus oppróbrium vi-
cinis nostris ; * subsannatio,
et illúsió his, qui in circúitu
nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris
in finem : * accendétur velut
ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in Gen-
tes, quæ te non novérunt ; *
et in regna, quæ nomen tuum
non invocáverunt :

Quia comedérunt Jacob : *
et locum ejus desoláverunt.

Ne memineris iniquitatum
nostrarum antiquarum ; cito
anticipient nos misericórdiæ
tuæ : * quia páuperes facti
sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris
noster : et propter glóriam nó-
minis tui Dómine libera nos : *

et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum :

—Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in nationibus coram óculis nostris,

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effusus est; * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitudinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et rotte vicinis nostris séptuplum in sinu eórum: * improperium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscae tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábimus laudem tuam.

PSALMUS 79.

Qui regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quóusque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum: * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradicti-

nem vicinis nostris: * et inimici nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Vineam de Ægypto transplantasti: * eiecisti Gentes, et plantásti eam.

Dux itineris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radices ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare, * et usque ad flumen propágenes ejus.

Ut quid destruxísti macérriam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singularis ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * respice de cælo, et vide, et visita vineam istam.

Et pèrfice eam, quam plantávit dextera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuae, * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum con-

verge nos
ciem tuam

Ant. P.

nostris De

Per An

lábria mea

Et áni

misti.

In Adve

ries decór

ster manif

Pro una

et honóre

mino. r.

super óper

Pro pl

f. Lætám

exultáte ju

omnes rect

Pro Con

non Pontif

Dóminus,

Stolam

Pro una

ua, et pulc

ténde, pró

regna.

AD

Ant. t. 8.

Dómine mis

Psalm. M

Ant. t. 6.

PS.

DÓMINE, r

nobis, *

generatióem

Priúsquan

ut formare

is; * a sa

eculum tu

Ne avértas

mitatém: *

ertlinini fili

verte nos : * et ostende faci-
ciem tuam, et salvi erimus.

Ant. Propitius esto peccatis
nostris Domine.

Per Annum, y. Gaudébunt
labia mea, cum cantávero tibi.
r. Et ánima mea, quam redém-
misti.

In Adventu, y. Ex Sion spé-
cies decóris ejus, r. Deus no-
ster manifeste véniet.

Pro uno Martyre, y. Glória
et honóre coronásti cum Dó-
mine. r. Et constituísti eum
super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus,
y. Lætámini in Dómino, et
exultáte justi, r. Et gloriámini
omnes recti corde.

*Pro Confessore Pontifice, et
non Pontifice, y.* Amávit eum
Dóminus, et ornávit eum.
r. Stolan glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, y. Spécie
tua, et pulchritúdine tua. r. In-
tende, prospere procéde, et
regna.

AD LAUDES.

Ant. t. 8. Tibi soli peccávi,
Domine miserére mei.

Psalm. Miserére mei, p. 56.

Ant. t. 6. Domine.

PSALMUS 89.

DOMINE, refúgium factus es
nobis, * a generatióne in
generatióne.

Priúsqvam montes fierent,
aut formarétur terra et or-
bis; * a sæculo et usque in
sæculum tu es Deus.

Ne avértas hómitem in hu-
militátem : * et dixísti : Con-
vertimini filii hómínium.

Quóniam mille anni ante
óculos tuos, * tamquam dies
hestérna quæ præteriit,

Et custódia in nocte, * quæ
pro nihilo habéntur, córum
anni erunt.

Mane sicut herba tránsceat,
mane flóreat, et tránsceat, * Vés-
pere decídat, indúret, et arés-
cat.

Quia defécimus in ira tua, *
et in furóre tuo turbáti su-
mus.

Posuisti iniquitátes nostras
in conspéctu tuo, * sæculum
nostrum in illuminatióne vul-
tus tui.

Quóniam omnes dies nostri
defecérunt : * et in ira tua de-
fécimus.

Anni nostri sicut aránca me-
ditabúntur, * dies annórum
nostrórum in ipsis, septuagin-
ta anni.

Si autem in potentíbus,
octoginta anni : * et amplius
córum labor et dolor.

Quóniam supervénit man-
suetúdo, * et corripimur.

Quis novit potéstatem iræ
tuæ, * et præ timóre tuo iram
tuam dinumeráre.

Déxeram tuam sic notam
fac, * et eruditos corde in sa-
piéntia.

Convertere Domine úsque-
quo? * et deprecábilis esto su-
per servos tuos.

Repléti sumus mane miseri-
córdia tua : * et exultávimus,
et delectáti sumus ómnibus dié-
bus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, qui-

bus nos humiliasti * annis quibus vidimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dirige filios órum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera manuum nostrarum dirige super nos : * et opus manuum nostrarum dirige.

Ant. Dómine refúgium factus es nobis.

Ant. t. 1. f. In matutinis meditabor in te.

Psalm. Deus Deus meus, p. 17.

Ant. t. 4. Cantemus.

CANTICUM MOYSI. Exodi 15.

CANTEMUS Dómino : glorióse enim magnificatus est, * équum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnipotens nomen ejus : * cúr- rus Pharaónis et exercitum ejus projécit in mare :

Elécti principes ejus submér- si sunt in mari rubro : * abys- si operuerunt eos, descendé- runt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine mánus tua : * data est in fortitú- dine : dextera tua Dómine percússit inimicum : * et in multítudine gló- riæ tuæ deposuisti adversários tuos :

Misisti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stipulam : *

et in spiritu furóris tui congregáte sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregáte sunt abissi in médio mari.

Dixit in ócus : Persequar et comprehendam, * dividam spólia, implebitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus meá.

Flavit spiritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis similis tui in fórtibus Dómine ? * quis similis tui, magnificus in sanctitáte, terribilis atque laudábilis, faciens mirabilia ?

Extendisti manum tuam, et devorávit eos terra : * dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti.

Et portásti eum in fortitú- dine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irati sunt : * dolóres obtinuerunt habitatóres Philistiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtinuit tremor : * obriguerunt omnes habitatóres Chánaan.

Quia super eos formido et timor, * in magnitú- dine brá- chii tui :

Fiant inmóviles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem posse-

introduces eos, et plantabis in monté hereditátis tuæ, *

firmissim operatus

Sanctu quod firm Dóminus

et ultra. Ingress

Pharáo c tibus ejus

xit super maris :

Filii au runt per ejus.

Ant. Ca rióse.

Ant. t. 1. dáte Deum

Psalmus de celis, p

CAPITUL Nox præ

approp mus ergo

et induam ut in die h

ux ecce Pallens

Quæ nosme Erróre traxi

Hæc Ha Purosque n

Nihil loquán

Volvamus ob Sic tota de

ne lingua m Deulive pecc

ne noxa cor Speculátor

Qui nos dièb etisque no luce prim

firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine :

Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tue. * Dominus regnabit in æternum, et ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus et equitibus ejus in mare : * et reduxit super eos Dominus aquas maris :

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Ant. Cantemus Domino gloriose.

Ant. t. 6. In sanctis ejus laudate Deum.

Psalmus. Laudate Dominum de caelis, p. 19.

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit : abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis : sicut in die honeste ambulemus.

HYMNUS.

Lux ecce surgit aurea :

Pallens facessat cæcitas,

Quæ nosmet in præceptis diu errore traxit devio.

Hæc hæc serenum conferat,

Purosque nos præstet sibi :

Nihil loquamur subdolum :

Volvamus obscurum nihil.

Sic tota decurrat dies,

Ne lingua mendax, ne manus,

Oculive peccent lubrici,

Ne noxa corpus inquinet.

Speculator adstat desuper

Qui nos diebus omnibus,

Actusque nostris prospicit

A luce prima in vespere.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

ÿ. Repleti sumus mane misericordia tua. ñ. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. t. 1. f In sanctitate serviamus Domino, et liberabit nos ab inimicis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria, p. 58.

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM.

Invitat. Adoremus Dominum, * Quoniam ipse fecit nos.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

HYMNUS.

Tu Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quæ regis,
Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.

Nam lectulo consurgimus

Noctis quieto tempore,

Ut flagitemus omnium

A te medelam vulnerum.

Quo fraude quidquid demonum

In noctibus deliquimus,

Abstergat illud cælitus

Tuæ potestas gloriæ.

Ne corpus adstet sordidum,

Nec torpor instet cordium,

Nec criminis contagio

Tepescat ardor spiritus.

Ob hoc Redemptor, quaesumus,

Reple tuo nos lumine,

Per quod dierum circulis,
Nullis ruamus actibus.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. t. 1. l. Exultate.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro: * jubiláte Deo Jacob. Sumite psalmum, et date tympanum: * psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae:

Quia præceptum in Israel est: * et iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti: * linguam quam non noverat, audivit.

Diverſit ab oneribus dorsum ejus: * manus ejus in cophino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et liberaſti te: * exaudivi te in abscondito tempeſtatis: probavi te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, et contestabor te; * Israel si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduſi te de terra Aegypti: * dilata os tuum, et implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, * ibunt in adinventiõibus suis.

Si populus meus audisset me: * Israel si in viis meis ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: * et erit tempus eorum in sæcula.

Et cibavit eos ex adipem frumenti: * et de petra, melle saturavit eos.

PSALMUS 81.

DEUS stetit in synagoga derum: * in medio autem deos dijudicat.

Usquequo iudicatis iniquitatem: * et facies peccatorum sumitis?

Judicate egeno, et pupillo: humilem et pauperem justificate.

Eripite pauperem: * et egerum de manu peccatoris liberaſti.

Nesciérunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulavit: movebuntur omnia fundamenta terrae.

Ego dixi: Dii estis, * et excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini: * et sicut unus de principibus cadetis.

Surge Deus, júdica terram: * quoniam tu haereditas bis in omnibus Géntibus.

Ant. Exultate Deo adjutori nostro.

Ant. t.

DEUS, q
ne ta
caris Deu
Quonia
sonuerun
e, extulé
Super
ignaverun
cogitaveru
tuos.

Dixerun
damus eos
memoretu
tra.

Quoniam
nimitter: *
estamentu
bernácula
mahelite:
Moab, et
Ammon, e
igenae cur
rum.

Etenim A
is: * facti
illis Lot.

Fac illis s
rae: * sic
Lisson.

Disperier
acti sunt u

Pone prin
Dreb, et Z
Salmana:

Omnes p
qui dixerun
videamus sa

Deus meus
am, * et
actem veni

Sicut ignis

Hiemal

Ant. t. 6. Tu solus.

PSALMUS 82.

DEUS, quis similis erit tibi? *
ne taceas, neque compes-
cáris Deus :

Quóniam ecce inimici tui
sonuerunt : * et qui odérunt
te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum ma-
gnavérunt consilium : * et
cogitáverunt advérsus sanctos
tuos.

Dixerunt : Veníte, et disper-
damus eos de gente : * et non
memorétur nomen Israel ul-
tra.

Quóniam cogitáverunt una-
nimítér : * simul advérsus te
testaméntum disposuérunt, ta-
bernácula Idumæórum et Is-
mahelitæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et
Ammon, et Amalec : * alie-
nigenæ cum habitántibus Ty-
rum.

Etenim Assur venit cum il-
lis : * facti sunt in adjutórium
illiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sí-
aræ : * sicut Jabin in torrén-
te Cisson.

Disperierunt in Endor : *
facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eórum sicut
Dreb, et Zab, * et Zébea, et
Sálmana :

Omnes principes eórum, *
qui dixerunt : Hæreditate pos-
sideámus sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut ro-
sam, * et sicut stipulam ante
faciem ventis.

Sicut ignis qui combúrit sil-
væ Hiemalis.

vam : * et sicut flamma com-
búrens montes :

Ita persequéris illos in tem-
pestáte tua : * et in ira tua
turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomi-
nia : * et quærent nomen
tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur
in sæculum sæculi : * et con-
fundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen
tibi Dóminus : * tu solus Al-
tíssimus in omni terra.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua
Dómine virtútu ! * concu-
piscit et déficit ánima mea in
átria Dómini :

Cor meum et caro mea *
exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi
domum, * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtú-
tu : * Rex meus, et Deus
meus.

Beáti qui hábitant in domo
tua Dómine : * in sæcula sæcu-
lórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxí-
lium abs te : * ascensiónes in
corde suo dispósuit, in valle
lacrymarum, in loco quem
pósuit.

Etenim benedictiónem da-
bit legislátor, ibunt de virtúte
in virtútem : * vidébitur Deus
deórum in Sion.

Dómine Deus virtútu exá-
udi oratióem meam : * áuribus
péripé Deus Jacob.

Protector noster aspice De-

us: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit, Deus: * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulat in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altissimus super omnem terram.

Ant. t. 6. Benedixisti.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Domine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuae.

Convertite nos Deus salutaris noster: * et avertite iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irascaris nobis? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem.

Deus tu conversus vivificabis nos: * et plebs tua letabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in

me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * in eos qui convertuntur a cor.

Veruntamen prope timentes eum salutare ipsius: * in habitet gloria in terra nostra.

Misericordia et veritas operati sunt sibi: * iustitia et pax osculae sunt.

Veritas de terra orta est: * et iustitia de caelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85.

INCLINA Domine aurem tuam et exaudi me: * quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam iniam ad te clamavi tota die: laetifica animam servi tui, quoniam iniam ad te Domine animam meam levavi.

Quoniam tu Domine servus et mitis, * et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe Domine orationem meam: * et intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te: * quia exaudiisti me.

Non est in homine: * quoniam operatus est in eis.

Omnes sancti veniunt in te Domine.

Quoniam in te Domine misericordiam tuam habet Deus solus.

Deduc me Domine, et in gloria tua: * laetabitur nomen meum.

Confitebor tibi Domine in tota terra: quoniam glorificabo nomen tuum.

Quia misericordia tua est super misericordiam meam.

Deus, in misericordia tua spera in me, quoniam misericordiam tuam quoniam et in conspectu tuo.

Et tu Domine, et misericordiam tuam multae misericordiae tuae.

Respice in misericordiam tuam, et da mihi misericordiam tuam: et fac mecum misericordiam tuam, ut vivam in te.

Fac mecum misericordiam tuam, ut vivam in te.

Fac mecum misericordiam tuam, ut vivam in te.

Fac mecum misericordiam tuam, ut vivam in te.

Fac mecum misericordiam tuam, ut vivam in te.

Fac mecum misericordiam tuam, ut vivam in te.

Ant. Benedixisti misericordiam tuam.

Deus: * quoniam
em in plebe

ntos suos, *
convertuntur ad

n prope timen-
are ipsius: *
ria in terra no-

et veritas ob-
i: * justitia e-
sunt.

terra orta est:
celo prospexit
minus dabit be-
* et terra quos-
suum.

e eum ante
et in via gress-

MUS 85.

ine, aurem tua
me: * quoniam
er sum ego.

nam meam, qu-
sum: * salvan-
um, Deus meus
te.

ei Domine, qu-
amavi tota die:

m servi tui, qu-
Domine animam

Domine suam
multae misericor-
invocantibus tu-
ercipe Domine
am: * et intende
onis meae.

bulationis me-
: * quia exau-

Non est similis tui in diis
omine: * et non est secun-
um opera tua.

Omnes Gentes quascumque
ecisti venient, et adorabunt
pram te Domine: * et glori-
rabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et
sciens mirabilia: * tu es
eus solus.

Deduc me Domine in via
na, et ingrediar in veritate
na: * laetetur cor meum ut
meat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus
eus in toto corde meo, * et
glorificabo nomen tuum in
terrum.

Quia misericordia tua ma-
na est super me: * et eruisti
animam meam ex inferno in-
feris.

Deus, iniqui insurrexerunt
per me, et synagoga pon-
tium quaesierunt animam
eam: * et non proposuerunt
in conspectu suo.

Et tu Domine Deus miseran-
ter et misericors, * patiens,
multae misericordiae, et ve-
rox.

Respice in me, et miserere
mihi, * da imperium tuum
mero tuo: et salvum fac si-
m ancillae tuae.

Fac mecum signum in bo-
nam, ut videant qui oden-
t me, et confundan-
t: * quoniam tu Domine
juvisti me, et consolatus es
me.

Ant. Benedixisti Domine ter-
ram tuam.

Ant. 1. 6. Fundamenta ejus.
PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus
sanctis: * diligit Dominus
portas Sion super omnia taber-
nacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, *
civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylo-
nis * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus et
populus Aethiopum, * hi fue-
runt illic.

Numquid Sion dicet: Homo,
et homo natus est in ea: * et
ipse fundavit eam Altissimus?

Domine narrabit in scriptu-
ris populorum, et principum, *
horum, qui fuerunt in ea.

Sicut laetantium omnium *
habitatio est in te.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meae, *
in die clamavi, et nocte co-
ram te.

Intret in conspectu tuo ora-
tio mea: * inclina aurem tuam
ad precem meam:

Quia repleta est malis ani-
ma mea: * et vita mea inferno
appropinquavit.

Aestimatus sum cum descen-
dentibus in lacum: * factus
sum sicut homo sine adiutorio,
inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes
in sepulchris, quorum non es
memor amplius: * et ipsi de
manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu infer-
riori: * in tenebris et in
umbra mortis.

Super me confirmatus est fu-

ror tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatiōnem sibi.

Tráditus sum, et non egrediēbar : * óculi mei languērunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt, et constebúntur tibi?

Numquid larrábit álquis, in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónē?

Numquid cognoscēntur in ténébris mirabilia tua, * et justitia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et máne oratio mea præuéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiōnem meam : * avértis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximū, * et notos meos a miséria.

Ant. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Ant. t. 6. Benedictus.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiōnem et generatiōnem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur veritas tua in eis.

Dispósui testaméntum electis meis, jurávi David seruo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiōnem et generatiōnem * sedem tuam.

Constebúntur cœli mirabilia tua Dómine : * etenim veritátem tuam in Ecclesia sanctorum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui gloriificátur in consilio sanctorum : * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis similis tibi? * potens es Dómine, et veritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliásti sicut vulneratum, superbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundásti :

Aquilón

Thabo

ne tuo

chium c

Firmé

exaltetur

tia et ju

dis tuæ.

Miseric

ccedent fá

pópulus,

Dómine

tui ambu

tuo exulta

justitia tu

Quóniam

rum tu e

cito tuo e

strum.

Quia De

nostra, *

nostri.

Tunc lo

sanctis tui

sui adjutó

exaltávi ele

Inveni

um : * óle

eum.

Manus e

tur ei : *

confortábit

Nihil pr

eo, * et fil

appónet no

Et concio

inimicos ej

rum in fuga

Et verita

órdia mea

Dómine meo

ejus.

Et ponan

Aquilonem et mare tu creasti.

Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt, * tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua : * iustitia et iudicium praepratio sedis tuae.

Misericordia et veritas praecedent faciem tuam : * beatus populus, qui scit iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exultabunt tota die : * et in iustitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es : * et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra, * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti : * Posui adiutorium in potente : et exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum : * oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei : * et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius inimicos ejus : * et odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso : * et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum

ejus, * et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et susceptor salutis meae :

Et ego primogenitum ponam illum, * excelsum prae regibus terrae.

In aeternum servabo illi misericordiam meam : * et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in saeculum saeculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies caeli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in iudiciis meis non ambulaverint :

Si iustitias meas profanaverint : * et mandata mea non custodierint :

Visitabo in virga iniquitates eorum : * et in verbis peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo : * neque nocero in veritate mea :

Neque profanabo testamentum meum : * et quae procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar : * semen ejus in aeternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * et sicut luna perfecta in aeternum : et testis in caelo fidelis.

Tu vero repulisti et despexisti : * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui : * profanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus : * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuérunt cum omnes transeúntes viam : * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltásti dexteram depri-
mentium eum : * lætificásti
omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gládii
ejus : * et non es auxiliátus ei
in bello.

Destruxisti eum ab emunda-
tione : * et sedem ejus in ter-
ram collisisti.

Minorásti diestemporisejus : *
perfudisti eum confusione.

Usquequo Dómine avértis
in finem : * exardescet sicut
ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substán-
tia : * numquid enim vane
constituisti omnes filios hómi-
num?

Quis est homo, qui vivet, et
non videbit mortem : * eruet
ánimam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiæ tuæ
antiquæ Dómine, * sicut jurásti
David in veritate tua?

Memor esto Dómine oppro-
brii servórum tuórum * (quod
contipui in sinu meo) multá-
rum Géntium.

Quod exprobravérunt ini-
mici tui Dómine, * quod ex-
probravérunt commutationem
Christi tui.

Benedictus Dóminus in æter-
num : * fiat, fiat.

PSALMUS 93.

DEUS ultiónum Dóminus : *
Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas ter-
ram : * redde retributiónem
supérbis.

Usquequo peccatóres Dómi-
ne, * usquequo peccatóres glo-
riabúntur :

Effabúntur, et loquéntur
iniquitátem : * loquéntur om-
nes, qui operántur injustitiam?
* Pópulum tuum Dómine hu-
miliavérunt : * et hæreditátem
tuam vexavérunt.

Viduum et ádyenam interfe-
cerunt : * et pupillós occidé-
runt.

Et dixerunt : Non videbit
Dóminus, * nec intélligét Deus
Jacob.

Intelligite insipientes in pó-
pulo : * et stúlti aliquándo
pite.

Qui plantávit aurem, non áu-
diét : * aut qui finxit ócúlum,
non considerat?

Qui córripit Gentes, non a-
guet : * qui docet hóminem
sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes
hóminum, * quóniam vana
sunt.

Beátus homo, quem tu eru-
dieris Dómine, * et de lege tua
docueris eum :

Ut mitiges ei a diébus ma-
lis : * donéc fodiátur peccatóri
fóvea.

Quia non repellet Dóminus
plebem suam : * et hæreditá-
tem suam non derelinquet.

Quoadúsque justitiá conver-
tatur in júdicium : * et qui
dixit illam omnes qui recto sunt
corde.

Quis co-
sus mali-
stabit m-
rantes ini-
Nisi qu-
me : * pa-
in inférno
Si dicé-
meus : *
mine adju-
Secúnd-
lórúm me-
consolatió-
runt ánim-
Numquí-
iniquitatis
rem in pra-
Captabu-
et sangui-
demábun-
Et factu-
in refúgiu-
in adjutori-
Et redd-
sórúm :
dispédet e-
los Dóminu-
Ant. Ben-
æternu-
Ant. t. 2.
Ps
CANTATE
Novum
omnis terra
Cantate D
cite nómini
de die in die
Annuntiá-
glóriam ejus
pulis mirabi-
Quóniam
et laudabilis
lis est super

Quis consúrget mihi advér-
sus malignántes? * aut quis
stabit mecum advérsus ope-
rántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit
me : * paulo minus habitásset
in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes
meus : * misericórdia tua Dó-
mine adjuvábát me.

Secúndum multitudínem do-
lórum meórum in corde meo : *
consolatiónes tuæ lætificav-
runt ánimam meam.

Numquíd adhæret tibi sedes
iniquitátis : * qui fingis labó-
rem in præcepto?

Captábunt in ánimam justí : *
et sanguíne[m] innocéntem con-
demnábunt.

Et factus est mihi Dóminus
in refúgium, * et Deus meus
in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem
psórum : et in malitia eórum
dispédet eos : * dispédet il-
los Dóminus Deus noster.

Ant. Benedictus Dóminus in
etérnum.

Ant. t. 2. Cantáte.

PSALMUS 95.

CANTÁTE Dómino cánticum
novum : * cantáte Dómino
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedi-
cite nómini ejus : * annuntiáte
de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes
glóriam ejus, * in omnibus pó-
pulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus,
et laudábilis nimis : * terribi-
lis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium
dæmónia : * Dóminus autem
cælos fecit.

Confessio et pulchritúdo in
conspéctu ejus : * sanctimónia,
et magnificéntia in sanctifica-
tióne ejus.

Afférte Dómino patriæ Gén-
tium, afférte Dómino glóriam
et honórem, * afférte Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in
átria ejus : * adoráte Dóminus
in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus
univérsa terra : * dicite in
Géntibus quia Dóminus regná-
vit.

Etenim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in æquitate.

Læténtur cæli, et exúltet
terra, commovéatur mare, et
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia quæ in eis
sunt.

Tunc exúltábunt ómnia li-
gna silvárum a fácie Dómini,
quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitate, * et pópulos in veri-
tate sua.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet
terra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammbit in circúitu ini-
micós ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et letata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judæ, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde letitia.

Letamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Ant. Cantate Domino, et benedicite nomini ejus.

Per Annun, ŷ. Intret oratio mea in conspectu tuo Domine. ŷ. Inclina aurem tuam ad precem meam.

In Adventu, ŷ. Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terræ. ŷ. De petra deserti, ad montem filiae Sion.

Pro uno Martyre, ŷ. Posuisti, Domine, super caput ejus.

ŷ. Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyribus, ŷ. Exultent justi in conspectu Dei. ŷ. Et delectentur in letitia.

Pro Confessore Pontifice, ŷ. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ŷ. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ŷ. Os justi meditabitur sapientiam. ŷ. Et lingua ejus loquetur judicium.

Pro una Sancta, ŷ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ŷ. Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD LAUDES.

Ant. t. 1. l. Spiritu principali confirma cor meum Deus.

Psalm. Miserere, p. 56.

Ant. t. 8. In veritate.

PSALMUS 142.

DOMINE exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi: * et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor sui dierum antiquorum, meditatus sum in omni-

bus operam manuum

Expante: * ante sine aqua

Velocitate: * de

Non a me, * et

dentibus

Audite sericordiam

te speravit

Notant quia amb

levavi animi

Eripe me

Domine, a

ce me face

quia Deus

Spiritus

me in terra

pter nomen

ificabis me

Educes man

man meam

tua. dispero

Et perdes

lant animam

ego sicut

Ant. In me Domine

Ant. t. t. mine vultu

Psalm. p. 17.

Ant. t. 4. CANTICUM

DOMINE

tuam, *

Domine

medio ann

lud.

bus opéribus tuis : * in factis
mánuum tuárum meditábar.

Expánda manus meas ad
te : * anima mea sicut terra
sine aqua tibi :

Velóriter exáudi me. Dómi-
ne : * defécit spiritus meus.

Non avértas faciém tuam a
me, * et similis ero descen-
déntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane mi-
sericórdiam tuam : * quia in
te sperávi.

Notánt fac mihi viam, in
qua ámbulem : * quia ad te
levávi ánimam meam.

Eripe me de inimicis meis
Dómine, ad te confúgi : * dó-
ce me fácere voluntátem tuam,
quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúcet
me in terram rectam : * pro-
pter nomen tuum Dómine vi-
vificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne áni-
mam meam : * et in misericórdia
tua dispérdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribu-
lant ánimam meam : * quón-
iam ego servus tuus sum.

Ant. In veritáte tua exáudi
me Dómine.

Ant. t. 1. Illúmina Dó-
mine vultum tuum super nos.

Psaln. Deus Deus meus,
p. 17.

Ant. t. 4. Dómine.

CANTICUM HABÁCUC. *Cap. 3.*

DÓMINE audivi auditiónem
tuam, * et timui.

Dómine opus tuum, * in
médio annórum vivifica il-
lud.

In médio annórum notum
facies : * cum irátus fueris,
misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et
sanctus de monte Pharan :

Opéruit celos glória ejus : *
et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : *
córnuum in mánibus ejus.

Ibi abscondita est fortitúdo
ejus : * ante faciém ejus ibit
mors.

Et egrediétur diábolus ante
pedes ejus : * stetit et mensus
est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gen-
tes : * et contriti sunt montes
sæculi.

Incurvati sunt colles mun-
di, * ab itineribus æternitátis
ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória
Æthiopiæ, * turbabúntur pel-
les terræ Mádian.

Numquid in fluminibus irá-
tus es Dómine? * aut in flu-
minibus furor tuus? vel in
mari indignatio tua?

Qui ascéndes super equos
tuos : * et quadrigæ tuæ sal-
vatio.

Súscitans suscitábis arcum
tuum, * juramentá tribubus
quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ, vidé-
runt te, et doluerunt mon-
tes : * gurges aquárum trans-
iit.

Dedit abyssus vocem suam : *
altitúdo mánuum suas levávit.

Sol et luna steterunt in ha-
bitáculo suo, * in luce sagittá-
rum tuárum; ibunt in splen-

dore fulgurantis flastæ tuæ.

In frémitu concalcábis terram : * et in furóre obstupescías Gentes.

Egréssus es in salutem populi tui, * in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii : * denudásti fundamentum ejus usque ad colulum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eórum, * sicut ejus qui déyorat páuperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audivi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrédiatur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiescam in die tribulatiónis : * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivæ : * et arva non afferent cibum.

Absciéndetur de ovili pecus : * et non erit amméntum in præsépius.

Ego autem in Dómino gaudebo : * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus. fortitúdo

mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Dómine audivi auditum tuum, et timui.

Ant. t. 1. In tympano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, p. 49.

CAPITULUM. Rom. 13. d

NOX præcessit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

ÆTERNA cœli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Virginis :

Da dexteram surgéntibus,
Exúrgat et meis sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlgat lúifer,
Præitque solém núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omnique fine témporis
Purgáta servet pectora.

Quæsita jam primum Fides
In corde radices agat,
Secúnda Spes congáudeat,
Quæ major extat Cháritas :

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,

Nunc et Amen

ÿ. Repsericórdi mus, et

Ad viscera stri visitá

Preces habentur cunda, 58

AD

Invitat

trum, * V

Psalm.

p. 2.

SUMME F

Mundi

Unius et s

Trinusque

Nostros

Fletus ben

Ut corde p

Te perfrua

Lumbos,

Flammis a

Acciucti ut

Luxu remó

Quicúmque

Nunc concei

Ditémur, o

Donis beáta

Præsta, I

Patrique co

lum Spiritu

Regnans pe

Amen.

Ant. t. 1.

Ps.

CANTATE D

num : *

Nunc et per omne sæculum.
Amen.

̄. Replēti sumus mane misericordia tua. ̄. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Per viscera misericordiae Dei nostri visitavit nos Oriens ex alto. Preces quando dicendae sunt, habentur supra in Feria secunda, 58.

SABBATO

AD MATUTINUM.

*Invitat. Dominum Iesum nostrum, * Venite adoremus. Psalm. Venite, exultemus, p. 2.*

HYMNUS.

SUMME Parens clementiae,
Mundi regis qui machinam,
Unus et substantiae,
Trinusque personis Deus :

Nostros pius cum canticis
Fletus benigne suscipe;
Ut corde puro sordium
Te perfruamur largius.

Lumbos, jecurque morbidum
Flammis adere congruis;
Accineti ut artus excubent,
Luxu remoto pessimo.

Quicumque ut horas noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Ditemur, omnes affatim
Donis beatae patriae.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Ant. t. 1. Quia mirabilia.

PSALMUS 97.

CANTATE DOMINO canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, *
et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutarem suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Retardatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutarem Deum nostri.

Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubae cobrae.

Jubilate in conspectu Regis Domini : * moveatur mare, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnavit, irascantur populi : * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus : * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno : quoniam terribile, et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones : * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorare scabellum pe-

dum ejus : * quoniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuél inter eos, qui invocant nomen ejus : Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quoniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dóminus.

*Sequens Ant. et Psalm. Jubiláte, hæc prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus, fit Officium de S. Maria, et in Vigil. Nativ. Domini in Sabbato occurrente : et ejus loco dicitur Ant. et Psalm. Bonum est * confitèri Dómino.*

Ant. t. 4. Jubiláte.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servite Dóminò in lætitia. Introite in conspèctu ejus, * in exultatione.

Scitòte quoniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves pascuæ ejus : * introite portas ejus in confessione, átria ejus in hymnis : confitèmini illi.

Laudáte nomen ejus : quoniam suavis est Dóminus, in ætèrnum misericórdia ejus, * et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Vel PSALMUS 91.

BONUM est confitèri Dómino, * et psallere nómini tuo Altissime;

Ad annuntiandum misericórdiam tuam, * et veritatem tuam per noctem :

In decachórdò psalterio : * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in operibus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine ! * nimis profunda factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognóscet : et stultus non intèlliget hæc.

Cum exórti fúerint peccátores sicut fœnum : * et apparuerint omnes, qui operántur iniquitatem :

Ut intéreat in sæculum sæculi : * tu autem Altissimus in ætèrnum Dómine.

Quoniam ecce inimici tui Dómine, quoniam ecce inimici tui peribunt : * et disperdentur omnes qui operántur iniquitatem.

Et exultábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctas mea in misericórdia úberis.

Et despéxit óculus meus in mícos meos, * et in insurgéntibus in me malignántibus audiet auris mea.

Justus ut palma florébit :

sicut cedrus bitur.

Plantæ in átriis rébunt.

Adhuc senéctas tientes erunt.

Quoniam Deus nos quitas in

F

MISERICORDIA cantá

Psallam immaculáta me.

Perambulábo in corde meo.

Non probo meos invidiosos pr

Non adhibebo auribus meis : * de

figum non detrahébo a facie meo suo, *

Superbo corde, * cum

Oculi mei non sédeant in terra : * non

Non habebis me quoniam qui loquitur in corde meo.

In matutinis omnes peccáta disperderent omnes oper

Hiemal

sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi : * et bene patientes erunt, ut annuntient : Quoniam rectus Dominus Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

PSALMUS 100.

MISERICORDIAM et iudicium * cantabo tibi Domine :

Psallam, et intelligam in via immaculata, * quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei, * in medio domus meae.

Non proponebam ante oculos meos rem in iustam : * facientes praevagationes odivi.

Non adhesit mihi cor primum : * declinantem a me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secreto proximo suo, * hunc persequebar.

Superbo oculo, et insatiabili corde, * cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terrae, ut sedeant mecum : * ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus meae qui facit superbiam : * qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terrae : * ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Hiermalis.

Ant. Jubilate Deo omnis terra.

Vel Ant. Bonum est confiteri Domino.

Ant. t. 1. l. Clamor meus.

PSALMUS 101.

DOMINE exaudi orationem meam : * et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me : * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocaverote, * velociter exaudi me :

Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut cinerium aruerunt.

Percussus sum ut fenum, et aruit cor meum : * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei * adhesit os meum carni meae.

Similis factus sum pellicano solitudinis ; * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudabant me, adversum me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducebam, * et potum meum cum fletu misciebam.

A facie irae et indignationis tuae : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut fenum arui.

Tu autem Domine in aeternum permanes : * et memo-

riale tuum in generationem et generationem.

Tu exurgens miseraberis Sion : * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerant servis tuis lapides ejus : * et terrae ejus miserebuntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, * et omnes reges terrae gloriam tuam.

Quia aedificavit Dominus Sion : * et videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium : * et non sprevit precem eorum.

Scribantur haec in generatione altera : * et populus, qui creabitur, laudabit Dominum :

Quia prospexit de caelo sancto suo : * Dominus de caelo in terram aspexit :

Ut audiret gemitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum :

Ut annuntient in Sion nomen Domini : * et laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, * et reges, ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suae : * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum : * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti : * et opera manuum tuarum sunt caeli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fili servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in saeculum dirigetur.

PSALMUS 102.

BENEDIC anima mea Domino : * et omnia quae intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino : * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovabitur et aquilae juvenus tua.

Faciens misericordias Dominus, * et iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus, * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascitur : * neque in aeternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis : * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem

nem ce-
vit mise-
timentes

Quan-
cidente
iniquita-

Quom-
liorum,
timentib-

ipse cog-
strum.

Recorde-
vis sum-
num die-

agri sic e-
Quonia-
ibit in ill-

et non c-
cum suur-

Miseric-
ab aetern-
num super-

Et justi-
liorum, *
mentum e-

Et men-
rum ipsi-
ea.

Domini-
dem suam
omnibus d-

Benedici-
Angeli ejus
facientes

audiendam
jus.

Benedici-
virtutes eju-
qui facitis

Benedici-
opera ejus
inationis

nea Domini

nem cœli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómódó miseretur pater filiorum, misertus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit signémentum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spiritus pertransibit in illó, et non subsistet : * et non cognóscet amplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsius omnibus dominábitur.

Benedicite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermonum ejus.

Benedicite Dómino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui faciitis voluntátem ejus.

Benedicite Dómino ómnia opera ejus : * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Dómino.

Ant. Clamor meus ad te veniat Deus.

Ant. t. 8. f. Benedic.

PSALMUS 103.

BENEDIC anima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es vehementer.

Confessióem, et decórem induísti, * amictus lumine sicut vestiméto :

Exténdens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascénsu tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos spiritus : * et ministros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitatem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméto, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient : * a voce tonitruu tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operire terram.

Qui emittis fontes in conválibus : * inter médium montium pertransibunt aquæ.

Et stabunt omnes bestię agri : * et stabunt onagri in siti sua.

Et exheredabunt onagri in siti sua, * per ea volucres cœli habitábunt : * de médio petrarum dabunt voces.

Rigans in montes de superiori-

bus suis : * de fructu operum tuorum satiabitur terra :

Prodūcens fenum jumentis : * et herbam servituti hominum :

Ut educas panem de terra : * et vinum lætificet cor hominis :

Ut exhilaret faciem in oleo : * et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit : * illic passeret nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum : * montes excelsi cervis : * petra refugium herinacis.

Fecit lunam in tempora : * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox : * in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvæ.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, * et querant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt : * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum, * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua Domine ! * omnia in sapientia fecisti : implata est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus : * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis : illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei : * omnia a te expectant ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent, * aperiēte te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur : * et renovabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in seculum : * lætabitur Dominus in operibus suis :

Qui respicit terram, et faciem tremere : * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea : * psallam Deo meo quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum : * ego vero delectabor in Domino.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint : * benedic anima mea Domino.

PSALMUS 104.

CONFITEMINI Domino, et invocate nomen ejus : * annuntiate inter Gentes opera ejus.

Cantate ei, et psallite ei : * narrate omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomine sancto ejus : * lætetur cor querentium Dominum.

Querite Dominum, et confirmamini : * querite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus,

que feci
judicia o
Semen
filii Jacob

Ipse Dominus
in univē

Memor
stamenti
davit in r

Quod dixi
et jurame

Et statu
ceptum, *
tum ætern

Dicens
Chanaan,
tatis vestr

Cum esset
paucissimi

Et pertu
in gentem
populum a

Non rel
ere eis : *
reges.

Nolite tan
et in proph
lignari.

Et vocav
ram : * et c

panis contr

Misit ante
servum ve

seph.

Humiliav
bus pedes
transiit ani
veniret verb

Elôquium
vit eum : *
eum ; prince
dimisit eum
Constituit

quæ fecit; * prodigia ejus, et
judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: *
filii Jacob electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster: *
in universa terra judicia ejus.

Memor fuit in sæculum testam-
entum sui; * verbi, quod mand-
avit in mille generationes:

Quod disposuit ad Abraham: *
et juramenti sui ad Isaac:

Et statuit illud Jacob in præ-
ceptum, * et Israel in testamen-
tum æternum:

Dicens: Tibi dabo terram
Chanaan, * funiculum hæredi-
tatis vestræ.

Cum essent numero brevi, *
paucissimi et incolæ ejus:

Et pertransierunt de gente
in gentem, * et de regno ad
populum alterum.

Non reliquit hominem nocere
eis: * et corripuit pro eis
reges.

Nolite tangere christos meos: *
et in prophetis meis nolite mali-
gnari.

Et vocavit famem super ter-
ram: * et omne firmamentum
panis contrivit.

Misit ante eos virum: * in
servum venundatus est Jose-
ph.

Humiliaverunt in compedi-
bus pedes ejus, ferrum per-
transiit animam ejus, * donec
veniret verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit
eum: * misit rex, et solvit
eum; princeps populorum, et
dimisit eum.

Constituit eum dominum do-

mus suæ: * et principem om-
nis possessionis suæ:

Ut erudiret principes ejus
sicut seipsum: * et senes
ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Ægy-
ptum: * et Jacob acola fuit in
terra Cham.

Et auxit populum suum vehe-
menter: * et firmavit eum su-
per inimicos ejus.

Convexit cor eorum ut odi-
rent populum ejus: * et do-
lum facerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum; *
Aaron, quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signo-
rum suorum, * et prodigio-
rum in terra Cham.

Misit tenebras, et obscura-
vit: * et non exacerbavit ser-
mones suos.

Convexit aquas eorum in
sanguinem: * et occidit pis-
ces eorum.

Edidit terra eorum ranas *
in penetrabilibus regum ipsó-
rum.

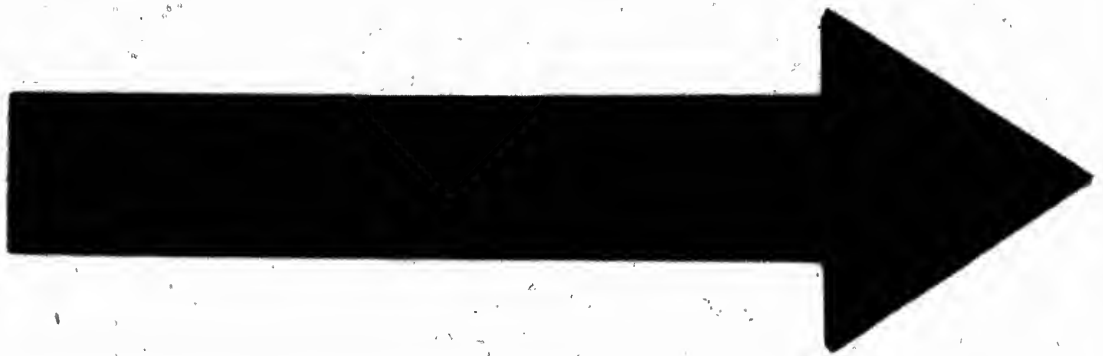
Dixit, et venit cœnomyia: *
et cinifes in omnibus finibus
eorum.

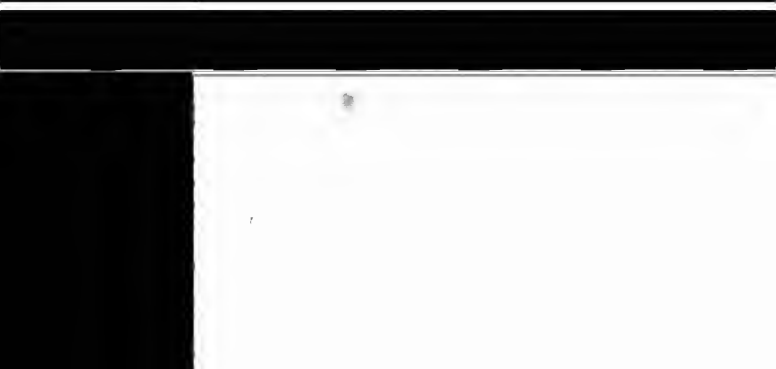
Posuit pluvias eorum grân-
dinem, * ignem comburentem
in terra ipsorum.

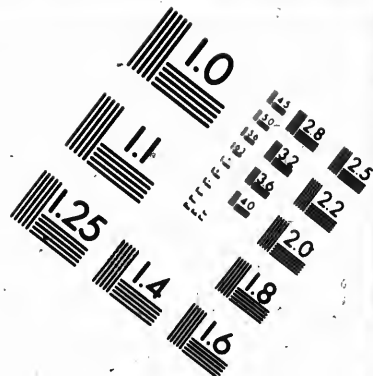
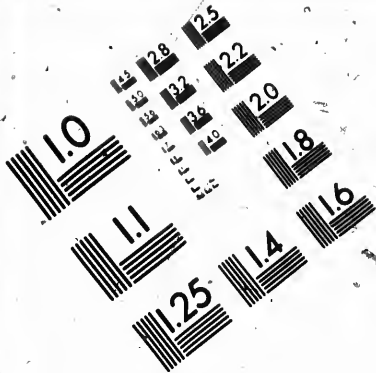
Et percussit vineas eorum,
et ficulneas eorum: * et con-
trivit lignum finium eorum.

Dixit, et venit locusta, et
bruchus, * cujus non erat nú-
merus:

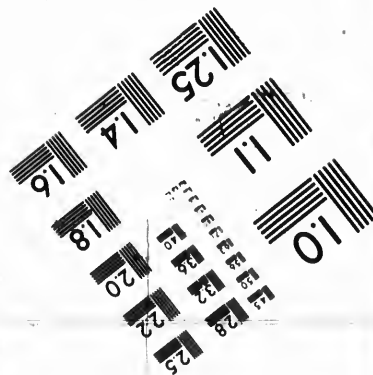
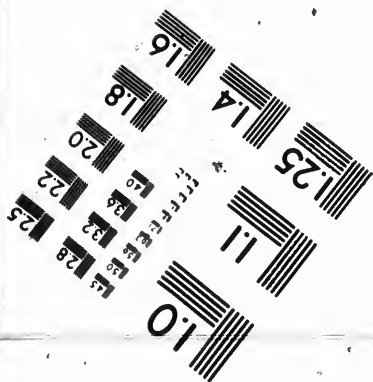
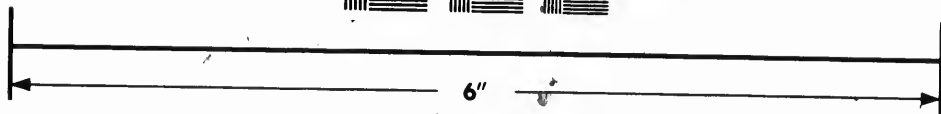
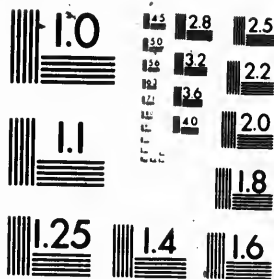
Et comedit omne fœnum in
terra eorum: * et comedit
omnem fructum terræ eorum.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

15 28
16 32
18 22
20
18

10

Et percussit omne primogénitum in terra eorum : * primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro : * et non erat in tribus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in protectione eorum : * quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt, et venit coturnix : * et pane cæli saturavit eos.

Dirupit petram, et fluxerunt aquæ : * abiierunt in sicco flumina ;

Quoniam memor fuit verbi sancti sui, * quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione, * et electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiones Gentium : * et labores populorum possederunt :

Ut custodiant justificationes ejus, * et legem ejus requirant.

Ant. Benedic ánima mea Dómino.

Ant. t. 8. f. Visita nos.

PSALMUS 105.

CONFITEMINI Dómino quoniam bonus : * quoniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquetur poténtias Dómini, * auditas faciet omnes laudes ejus ?

Beáti, qui custodiunt iudicium, * et faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri Dómine in

beneficentia populi tui : * visita nos in salutari tuo :

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ : * ut lauderis cum hæreditate tua.

Peccavimus cum patribus nostris : * injuste egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : * non fuerunt memores multitudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, * Mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum : * ut notam faceret poténtiam suam.

Et increpuit Mare rubrum, et exsiccatum est : * et dedit eos in abyssis sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium : * et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus : * et laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus : * et non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto : * et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum : * et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, et deglu-

tivit Dat

per cong

Et exa

eorum :

peccator

Et fecer

reb : *

ptile.

Et mu

am * in

comedent

Obliti :

vavit eos,

in Ægypto

Cham : t

bro.

Et dixit

si non Mó

tisset in

spéctu eju

Ut avér

dispédera

nihil habu

rabilem :

Non cre

et murmur

culis suis

vozem Dó

Et elev

super eos

eos in des

Et ut d

rum in na

pergeret e

Et initi

gor : * et

cia mortuó

Et irrita

ventionibus

plicata est

Et stetit

vit : * et ce

Et reput

puli tui : * vi-
tári tuo :

in bonitate
um, ad lætan-
gentis tuæ : * ut
hereditate tua.

cum patribus
ste egimus, ini-
us.

in Ægypto non
mirabilia tua : *
memores multi-
tudinæ tuæ.

ut ascendentes
e rubrum.

os propter no-
ut notam face-
suam.

Mare rubrum,
est : * et dedis-
sis sicut in de-

os de manu
et redemit eos

ci.
qua tribulantes
ex eis non re-

ut verbis ejus :
laudem ejus.

et, obliti sunt
* et non susti-
um ejus.

deserto : * et ten-
in inaquoso.

petitionem ip-
isit saturitatem

n.
ut Mōysen in
a sanctum Dō-

rra, et deglu-

vit Dathan : * et operuit su-
per congregatiōnem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga
eorum : * flamma combussit
peccatores.

Et fecerunt vitulum in Ho-
reb : * et adoraverunt scul-
ptile.

Et mutaverunt gloriā su-
am * in similitudinem vituli
comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui sal-
vavit eos, * qui fecit magna
in Ægypto, mirabilia in terra

Cham : terribilia in Mari ru-
bro.

Et dixit ut disperderet eos : *
si non Mōyses electus ejus ste-
tisset in confractiōne in con-
spectu ejus :

Ut averteret iram ejus, ne
disperderet eos : * et pro ni-
hilo habuerunt terram deside-
rabilem :

Non crediderunt verbo ejus,
et murmuraverunt in tabernacu-
lis suis : * non exaudierunt
vocem Dōmini.

Et elevavit manum suam
super eos : * ut prosterneret
eos in deserto :

Et ut dejiceret semen eo-
rum in nationibus : * et dis-
pergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphe-
gor : * et comederunt sacrificia
mortuorum.

Et irritaverunt eum in adin-
ventionibus suis : * et multi-
plicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit :
* et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in ju-

stitiam, * in generationem et
generatiōnem usque in sempi-
ternum.

Et irritaverunt eum ad
aquas contraditiōnis : * et vexa-
tus est Mōyses propter eos :
quia, exacerbaverunt spiritum
ejus.

Et distinxit in labiis suis : *
non desperiderunt Gentes,
quas dixit Dōminus illis.

Et commixti sunt inter Gen-
tes, et didicerunt opera eo-
rum : et servierunt sculptili-
bus eorum : * et factum est
illis in scandalum.

Et immolarunt filios suos,
* et filias suas dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem in-
nocentem : * sanguinem filio-
rum suorum et filiarum sua-
rum, quas sacrificaverunt scul-
ptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in san-
guinibus, et contaminata est
in operibus eorum : * et for-
nicati sunt in adinventionibus
suis.

Et iratus est furōre Dōmi-
nus in populum suum : * et
abominatus est hæreditatem
suam.

Et tradidit eos in manus
Gentium : * et dominati sunt
eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici
eorum, et humiliati sunt sub
manibus eorum : * sæpe libe-
ravit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt
eum in consilio suo : * et humi-
liati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularen-

tur : * et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui : * et premituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

Et dedit eos in misericordias * in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac Domine Deus noster : * et congrega nos de nationibus :

Ut confiteamur nomini sancto tuo : * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo et usque in saeculum : * et dicet omnis populus : Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus : * quoniam in saeculum misericordiae ejus.

Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici : * et de regionibus congregavit eos.

A solis ortu, et occasu ; * ab Aquilone, et mari.

Erraverunt in solitudine in inaquoso : * viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes, et sitientes : * anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : * et de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam : * ut irent in civitatem habitacionis.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem : * et animam esurientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris, et umbra mortis : * victos in mendicitate, et ferro.

Quia exacerbarunt eloquia Dei : * et consilium Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in labiis cor eorum : * infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris et umbra mortis, * et vincula eorum dirupit.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas aereas, * et vectes ferreos confrégit.

Suscipit eos de via iniquitatis eorum : * propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum : * et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, et sanavit eos : * et eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis : * et annuntient opera ejus in exultatione.

Qui de
vibus ; *
in aquis

Ipsi vid
et mirab

Dixit ; *
cellae : *

ctus ejus.

Ascend
et descen

tos : * a
tabescen

Turbati
sicut ebr

piencia e

Et clar
num cum

de necessi
eos.

Et statu
auram : *

ejus.

Et laeta
runt : * et

tum volun

Confitea
ricordiae e

ejus filiis h

Et exalte
plebis : *

rum laudem

Posuit f

tum, * et

situm :

Terram

uginem, *

tantium in

Posuit d

aquarum :

in exi

Et colloc

tes : * et co

tem habit

Qui descendunt mare in ná-
vibus, * faciéntes operatióem
in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, *
et mirabilia ejus in profundo.

Dixit, et stetit spíritus pro-
cèllæ : * et exaltáti sunt fluc-
tus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos,
et descendunt usque ad abys-
sos : * ánima eórum in malis
tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt
sicut ébrius : * et omnis sapi-
éntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dómi-
num cum tribularéntur : * et
de necessitatibus eórum edúxit
eos.

Et státuit procèllam ejus in
auram : * et siluérunť fluctus
ejus.

Et lætáti sunt quia silué-
runt : * et dedúxit eos in por-
tum voluntátis eórum.

Confíteántur Dómino mise-
ricórdiæ ejus : * et mirabilia
ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in Ecclésia
plebis : * et in cáthedra senió-
rum laudent eum.

Pósuit flúmina in desér-
tum, * et éxitus aquárum in
sitim :

Terram fructíferam in sal-
suginem, * a malitia inhabi-
tántium in ea.

Pósuit desértum in stagna
aquárum : * et terram sine
aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esurién-
tes : * et constitúerunt civitá-
tem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et
plantavérunt vineas : * et fecé-
runt fructum natiuitátis.

Et benedixit eis, et multipli-
cáti sunt nimis : * et iumenta
eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et ve-
xáti sunt a tribulatióne maló-
rum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super
principes : * et erráre fecit
eos in invio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inó-
pia : * et pósuit sicut oves fa-
milias.

Vidébunt recti, et lætabún-
tur : * et omnis iniquitas op-
pilábit os suum.

Quis sapiens, et custódiét
hæc : * et intélliget misericór-
dias Dómini?

Ant. Visita nos Dómine in
salutári tuo.

Ant. t. 5. Confitébór Dó-
mino.

PSALMUS 107.

PARATUM cor meum Deus, pa-
rátum cor meum : * cantá-
bo, et psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge
psaltérium et cithara : * exúr-
gam dilúciulo.

Confitébór tibi in pópulis
Dómine : * et psallam tibi in
natióibus.

Quia magna est super cœlos
misericórdia tua : * et usque
ad nubes veritas tua.

Exáltare super cœlos Deus,
et super omnem terram glória
tua : * ut liberéntur dilecti
tui.

Salvum fac dextera tua, et

exáudi me ; * Deus locútus est in sancto suo.

Exultábó, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dímetiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim susceptio cápitis mei.

Júda rex meus : * Moab lebes spei mee.

In Idumæam exténdam calcamentum meum : * mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis dedúcet me in civitatem munitam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nónne tu Deus, qui repulisti nos, * et non exhibis Deus in virtúibus nostris ?

Da nobis auxiliium de tribulatione : * quia vana salus hominis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad nihilum dedúcet inimicos nostros.

PSALMUS 108.

DEUS laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatoris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnáverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunť advérsus me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constituē super eum peccatorem : * et diábolus stet a dextris ejus,

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et oratio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accipiat alter.

Fiant filij ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filij ejus, et mendicent, * et eiciántur de habitatióibus suis.

Scrutétur scenerátor omnem substantiam ejus : * et diripiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus,

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispereat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem et mendicum, * et compunctum corde mortificáre.

Et diléxit malédictiõem, et véniet ei : * et nóluit benedictiõem, et elongábitur ab eo.

Et induit malédictiõem sicut vestimentum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur : * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opunt mihi et qui loquuntur sus animam

Et tu Domine mecum pro quia suavitua.

Libera me pauper egrediam meum con me.

Sicut unum ablatus sum sicut lumen

Genua meae in jejúnio : * et tuta est pro

Et ego fletum illis movérunt eum

Adjuva meus : * secundum misericórdiam

Et sciant hæc : * et eam.

Maledicentes : * qui confundantur tuus lætabitur

Induántur mihi, pudórum sicut di sua.

Confitebor ore meo : * tórum laudam

Quia astiteris, * ut salventibus sequéntibus

Ant. Confitebor tuis in ore meo

Hoc opus eorum, qui detraxerunt mihi apud Dominum : * et qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus et pauper ego sum : * et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatum sum : * et excussus sum sicut locustae.

Genua mea infirmata sunt a jejunio : * et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis : * viderunt me, et moverunt capita sua.

Adjuva me Domine Deus meus : * salvum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua haec : * et tu Domine fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices : * qui insurgunt in me, confundantur : servus autem tuus letabitur.

Induantur qui detrahunt mihi, pudore : * et operiantur sicut diplode confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo : * et in medio mulierum laudabo eum.

Quia assistit a dextris pauperis, * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

Ant. Confitebor Domino nimis in ore meo.

Per Annum, y. Domine exaudi orationem meam. r̄. Et clamor meus ad te veniat.

In Adventu, y. Egredietur Dominus de loco sancto suo. r̄. Veniet ut salvet populum suum.

Pro Beata Maria, y. Diffusa est gratia in labiis tuis. r̄. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

AD LAUDES.

Ant. t. 4. Benigne fac in bona voluntate tua Domine.

Psalm. Miserere, p. 56.

Ant. t. 8. f Bonum est.

PSALMUS 91.

BONUM est confiteri Domino, * et psallere nomini tuo Altissime ;

Ad annuntiandum mane misericordiam tuam, * et veritatem tuam per noctem ;

In decachordo psalterio ; * cum cantico, in cithara.

Quia delectasti me Domine in factura tua : * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua Domine ! * nimis profunda factae sunt cogitationes tuae.

Vir insipiens non cognoscat : * et stultus non intelliget haec.

Cum exorti fuerint peccatores sicut fenem : * et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem :

Ut intereant in saeculum saeculi : * tu autem Altissimus in aeternum Domine.

Quoniam ecce inimici tui

Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt : * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimicos meos, * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes, erunt ut annúntiant;

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. t. 1. Métuant Dóminus omnes fines terræ.

Psalm. Deus Deus meus * ad te, p. 17.

Ant. t. 6. Date magnitúdinem.

CANTICUM MOYSI. *Deuter.* 32.

AUDITE cœli quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrina mea, * fluat ut ros elóquulum meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina : * quia nomen Dómini invocábo.

Deus magnificéntiam Deo nostro : * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus júdicia.

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus : * peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus.

Generátio prava atque perversa. * Hæccine reddis Dómino pópule stulte et insipiens?

Númquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes singulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi ; * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes : * quando separábat filios Adam.

Constituit téminos populórum * juxta númerum filiórum Israél.

Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funiculus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra déserta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans.

Expándit alas suas, et asúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus

fuit : * e
deus alié

Constit

sam terra

fructus ag

Ut súge

oleúmque

Butyrur

de óvibus

rum, et a

san :

Et hirc

tici, * et s

ret meraci

Incrássá

recalcitráv

impinguát

Dereliqu

suum, * et

lutári suo.

Próvocá

aliénis, * e

bus ad irac

runt.

Immolav

non Deo, *

bant :

Novi rece

quos non ce

rum.

Deum, qu

quisti, * et

creatoris tu

Vidit Dó

cúndiam ce

fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excelsam terram : * ut comederet fructus agrorum,

Ut sugeret mel de petra, * oleumque de saxo durissimo : Butyrum de arménto, et lac de óvibus, * cum ádipe agnorum, et arietum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla tritici, * et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassátus est dilectus, et recalitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Dereliquit Deum factórem suum, * et recessit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit dereliquisti, * et oblitus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscúdam faciém meam ab eis, * et considerábo novissima eórum :

Generátio enim perversa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo

qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitatibus suis :

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novissima :

Devorábitque terram cum gérmine suo, et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagittas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amarissimo :

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládus, et intus pavor, * júvenem simul ac virginom, lactántem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * desáre faciám ex hominibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum distuli : * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dicerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consilio est, et sine prudéntia : * útinam sáperent, et intelligerent, ac novissima providérent.

Quómmodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem millia?

Nónne ídeo, quia Deus suos vendidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum : * et inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomorum, vinea eorum, * et de suburbanis Gomorrhæ :

Uva eorum uva fellis, * et botri amarissimi :

Fel draconum vinum eorum, * et venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me, * et signata in thesauris meis ?

Mea est ultio, et ego retribuam in tempore, * ut labatur pes eorum :

Juxta est dies perditionis, * et adesce festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, * et in servis suis miseretur.

Videbit quod infirmata sit manus, * et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti, sunt.

Et dicit : Ubi sunt dii eorum, * in quibus habebant fiduciam ?

De quorum victimis comdebant adipem, * et bibebant vinum libaminum :

Surgant, et opitulentur vobis, * et in necessitate vos protegant.

Videte quod ego sim solus, * et non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, et ego vivere faciam : percutiam, et ego sanabo, * et non est qui de manu mea possit erigere.

Levabo ad cælum manum

meam, et dicam : * Vivo ego in ætænum.

Si acero ut fulgur gladium meum, * et arripuerit iudicium manus mea :

Reddam ultionem hostibus meis, * et his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, * et gladius meus devorabit carnes,

De cruore occisorum, * et de captivitate, nudati inimicorum capitis.

Laudate Gentes populum ejus, * quia sanguinem servorum suorum ulciscetur :

Et vindictam retribuet in hostes eorum, * et propitius erit terræ populi sui.

Ant. Date magnitudinem Deo nostro.

Ant. t. 4. In cymbalis benesonantibus laudate Deum.

Psalm. Laudate Dominum de cælis, p. 19.

CAPITULUM. *Rom.* 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit : abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis : sicut in die honeste ambulemus.

HYMNUS.

AURORA jam spargit polum, Terris dies illabitur : Lucis resultat spiculum : Discadat omne lubricum :

Phantasma noctis exulet : Mentis reatus corruat : Quidquid tenebris horridum Nox attulit culpæ, cadat :

Ut mane quod nos ultimum

Hic depre
Cum luce
Hoc dum
Deo Pa
Ejusque s
Cum Spir
Nunc et p
Amen.

ÿ. Repl
sericordia
mus, et de
Ad Bene
re Dómine
sedent ; et
in viam pa

Preces q
habentur
cunda, p.

AD

Pater no

ÿ. Deus

Ant. t.

nus.

Ps

DIXIT Dón

Sede a

Donec po

scabellum p

Virgam v

Dóminus ex

in medio in

Tecum pr

tutis tuæ in

ctorum : * e

rum genui t

Juravit D

nitebit eum

in æternum

nem Melchis

Dóminus

confregit in

Judicabit

Hic deprecámur cernui ;
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre concrépat.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spirítu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

ÿ. Repléti sumus mane misericórdia tua. ñ. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Illumináre Dómine his, qui in ténebris sedent; et dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, p. 58.

DOMINICA
AD VESPERAS.

Pater noster. Ave María.

ÿ. Deus in adjutórium. 17.

Ant. t. 7. f. Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre
in médio inimicórum tuorum.

Tecum principium in die virtútis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitêbit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secundum ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confregit in die iræ suæ reges.
Judicabit in nationibus, im-

plebit ruinas : * conquassabit
capita in terra multórum.

De torrente in via bibet, *
propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino
meo : Sede a dextris meis.

Ant. t. 4. m. Fidélia.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in
toto corde meo, * in consilio
justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisita in omnes voluntates
ejus:

Confessio et magnificéntia
opus ejus : * et justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium
suórum, misericors et miserátor
Dóminus, * escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui : * virtutem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hæreditatem Géntium : * ópera mánuum ejus
véritas et judicium.

Fidélia ómnia mandata ejus :
confirmata in sæculum sæculi, *
facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit pópulo
suo : * mandávit in ætérnum
testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen
ejus : * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus
faciéntibus eum : * laudatio
ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Fidélia ómnia mandata
ejus, confirmata in sæculum
sæculi.

Ant. t. 4. m In mandátis.

PSALMUS 111.

BEATUS vir, qui timet Dómini: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectórum benedicétur.

Glória et divitiæ in domo ejus: * et justitiá ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténébris lumen rectis, * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cõmodat, dispõnet sermõnes suos in judicio: * quia in ætérnum nõn commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditiõne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donéc despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum peribit.

Ant. In mandátis ejus cupit nimis.

Ant. t. 7. Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

LAUDATE puéri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occisum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia respicit in cælo et in terra?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore érigens pauperem:

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum in sæcula.

Ant. t. 4. m. Nos qui vivimus.

PSALMUS 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsus.

Montes exultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugisti: * et tu Jordánis, qui convérsus es retrórsus.

Montes exultástis sicut arietes: * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in sta-

ma aquarum
fontes aquarum

Non nobis
bis: * sed

iam.

Super m
eritate tua

ant Gentes
um?

Deus ante
omnia quæ

rit.

Simulacra
um et aurum

quum homin
Os haben

ur: * oculi
vidébunt.

Aures hab
lient: * nar

lorábunt.

Manus hab
uunt: pedes

ambulábunt,
uunt in guttu

Similes illis
a: * et om

n eis.

Domus Isra
elino: * adjú

ctor eorum

Domus Aar
elino: * adjú

ctor eorum

Qui timent

avérunt in l
re eorum et

st.

Dóminus me
t benedixit n

Benedixit d
enedixit dóm

Benedixit ó

que ad occi-
e nomen Dó-

omnes Gentes
per cælos gló-

inus Deus ne-
hábitat, * et
in cælo et in

ra inopem, *
gens páupe-

n cum prin-
incipibus pó-

facit sérilem
rem filiórum

n Dómini be-
la.

Nos qui vivi-

113.

e Egypto, *
e pópulo bár-

sanctificatio
stas ejus.

ugit : * Jor-
est retrór-

runt ut arie-
sicut agni

are, quod fu-
rdánis, quia
rsursum.

is sicut arie-
agni óvium.

mota est ter-
acob.

etram in sta-

na aquárum, * et rupem in
fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non no-
bis : * sed nómini tuo da gló-
riam.

Super misericórdia tua, et
erítate tua : * nequándo di-
ant Gentes : Ubi est Deus có-
mum?

Deus autem noster in cælo : *
omnia quaecúmque vóluit, fe-
cit.

Simulácula Géntium argén-
tum et áurum, * ópera má-
num hóminum.

Os habent, et non loquén-
tur : * óculos habent, et non
vidébunt.

Aures habent, et non áu-
dient : * nares habent, et non
olorábunt.

Manus habent, et non palpá-
bunt : pedes habent, et non
ambulábunt : * non clamá-
bunt in gútture suo.

Similes illis fiant qui faciunt
ea : * et omnes qui confidunt
in eis.

Domus Israel sperávit in Dó-
mino : * adjútor eórum et pro-
tector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dó-
mino : * adjútor eórum et pro-
tector eórum est.

Qui timent Dóminum, spe-
raverunt in Dómino : * adjú-
tor eórum et protector eórum
est.

Dóminus memor fuit nostri : *
et benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel : *
et benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui ti-

ment Dóminum, * pusillis cum
majoribus.

Adjiciat Dóminus super vos : *
super vos, et super filios ve-
stros.

Benedicti vos a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino : * ter-
ram, autem dedit filiis hómi-
num.

Non mórtui laudábunt te Dó-
mina : * neque omnes, qui de-
scéndunt in inférnum.

Sed nos qui vivimus, benedi-
cimus Dómino, * ex hoc nunc,
et usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus, benedi-
cimus Dómino.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS DEUS, et Pater
Dómini nostri Jesu Christi,
Pater misericordiárum, et Deus
totius consolatiónis, qui conso-
látur nos in omni tribulatióne
nostra.

HYMNUS.

LUCIS CREATOR ÓPTIME,
Luce[m] diérum próferens,
Prímórdiis lucis novæ,
Mundi parañs originem.

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine,
Vitæ sit exúl múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ÿ. Dirigátur, Dómine, orátio
mea. ñ. Sicut incensum in conspéctu tuo.

*Prædictus Hymn. cum suo
ÿ. dicitur a Dominica-II Post
Epiphan. usque ad Domini-
cam I Quadragesimæ: Capit.
vero prædictum dicitur in eis-
dem Dominicis post Epiph. us-
que ad Septuag. tantum. Dici-
tur etiam in feriali Officio ab
Oct. Epiph. usque ad Domini-
cam I Quadrag. Similiter et
ÿ. Ant. autem cum Psal. sem-
per dicuntur ut supra, quando
fit Officium de Dominica, ex-
ceptis Dominicis Adv., quæ ha-
bent. Ant. proprias.*

CANTICUM B. MARIE VIRGINIS.
Lucæ 1. e

MAGNIFICAT * ánima mea Dó-
minum:

Et exultávit spiritus meus *
in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem
ancillæ suæ: * ecce enim ex
hoc beatam me dicent omnes
generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui
potens est, * et sanctum nomen
ejus.

Et misericórdia ejus a pro-
génie in progénies * tíménti-
bus eum.

Fecit poténtiam in bráchio
suo: * dispérsit superbos men-
te cordis sui.

Depósuit poténtes de sede,
et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis:
et dívites dimisit inánes.

Suscépit Israel púerum su-
um, * recordátus misericórdiæ
suæ.

Sicut locútus est ad patres
nostros, * Abraham, et sémini
ejus in sæcula.

Glória Patri.

*Deinde dicitur Antiphona,
et Oratio propria.*

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS.

Ant. t. 1. f Inclinávit.

PSALMUS 114.

DILEXI, quóniam exáudiet
Dóminus * vocem oratiónis
meæ.

Quia inclinávit aurem suam
mihi: * et in diébus meis invo-
cábo.

Circumdedérunt me dolóres
mortis: * et pericúla inférni
invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem
inveni: * et nomen Dómini in-
vocávi.

O Dómine libera ánimam
meam: * misericors Dóminus,
et justus, et Deus noster mise-
rétur.

Custódiens párvulos Dómi-
nus: * humiliátus sum, et li-
berávit me.

Convértere ánima mea in
réquiem tuam: * quia Dóminus
benefécit tibi.

Quia eripuit ánimam meam
de morte, * óculos meos a lá-
crymis, pedes meos a lapsu.

Placébo

ivórum.

Ant. Incl

em suam

Ant. t. 8

PSA

REDIDI, p

sum: *

átus sum

Ego dixi

Omni homo

Quid reti

pro ómnib

mihi?

Cálicem sa

et nomen Dó

Vota mea

oram omni

retiósa in

uors sanctó

O Dómine

us: * ego

us ancillæ

Dirupisti

tibi sacrificá

et nomen Dó

Vota mea

onspéctu on

n átriis do

medio tui Jers

Ant. Crédi

ocútus sum.

Ant. t. 6. L

PSAL

AUDATE, D

gentes: *

es pópuli:

Quóniam co

er nos mise

et veritas Dó

eternum.

Ant. Laudá

es Gentes

Placébo Dómino * in regione
vivórum.

Ant. Inclínávit Dóminus au-
tem suam mihi.

Ant. t. 8. f. Crédidi.

PSALMUS 115.

CRÉDIDI, propter quod locútus
sum : * ego autem humi-
liátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, *
pro ómnibus, quæ retribuit
mihi?

Cálicem salutáris accípiam : *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam
et oram omni pópulo ejus : *
pretiósam in conspéctu Dómini
mors sanctorúm ejus.

O Dómine, quia ego servus
tuus : * ego servus tuus, et fi-
lius ancillæ tuæ.

Dirupísti vincula mea : *
mihi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam in
conspéctu omnis pópuli ejus ; *
in atriis domus Dómini, in
medio tui Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod
locútus sum.

Ant. t. 6. Laudáte.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum omnes
Gentes : * laudáte eum om-
nes pópuli :

Quóniam confirmáta est su-
per nos misericórdia ejus : *
et veritas Domini manet in
eternum.

Ant. Laudáte Dóminum om-
nes Gentes

Ant. t. 1. l. Clamávi.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 119.

AD Dóminum cum tribulárer
clamávi : * et exaudivit me.
Dómine libera ánimam meam
a lábiis iniquis, * et a lingua
dolosa.

Quid detur tibi, aut quid ap-
petatur tibi * ad linguam do-
losam ?

Sagittæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est : habitávi
cum habitántibus Cedar : *
multum incóla fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus : * cum lo-
quebar illis, impugnábant me
gratis.

Ant. Clamávi, et exaudivit
me.

Ant. t. 1. l. Unde véniet.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in mon-
tes, * unde véniet auxilium
mihi.

Auxilium meum a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pe-
dem tuam : * neque dormitet
qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque
dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dómi-
nus protéctio tua * super ma-
num dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni
malo : * custódiat ánimam tuam
Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum, et éxitum tuum; * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Unde véniet auxilium mihi.

CAPITULUM: 2. Cor. 1.

BENEDICTUS DEUS, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

IMMENSÆ cœli cónditor,
Qui mixta ne confunderent,
Aquæ fluénta dividens,
Cœlum dedisti limitem.

Firmans locum cœlestibus,
Simúlque terræ rivulis:
Ut unda flammæ témperet,
Terræ solum ne dissipent.

Infúnde nunc, piissime,
Donum perénnis grátiae:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adaúgeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat,
Hanc falsa nulla cóprimant.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ÿ. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ñ. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Magnificat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Adventus, post

Ant. ad Magnif. dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, totum dicitur clara voce.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ñ. Sed libera nos a malo.

ÿ. Ego dixi, Dómine miserere mei. ñ. Sana animam meam, quia peccávi tibi.

ÿ. Convértere Dómine úsquequo. ñ. Et deprecábilis esto super servos tuos.

ÿ. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ñ. Quemádmódum sperávimus in te.

ÿ. Sacerdótes tui induántur justítiam. ñ. Et sancti tui exultent.

ÿ. Dómine salvum fac Regem. ñ. Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

ÿ. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ. ñ. Et regé eos, et extólle illos usque in ætérnum.

ÿ. Meménto congregatiónis tuæ. ñ. Quam possedisti ab initio.

ÿ. Fiat pax in virtúte tua. ñ. Et abundántia in túrribus tuis.

ÿ. Orémus pro fidélibus defúctis. ñ. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

ÿ. Requiéscant in pace. ñ. Amen.

ÿ. Pro frátribus nostris ab-

séntibus.
tuos, Deus

ÿ. Pro
ñ. Libera
ómnibus

ÿ. Mitte
de sancto.
cos.

ÿ. Dómi
meam. ñ.
te véniat.

Deinde dic

MISERERE
dum
diam tuam

Et secúr
miseratióne
iniquitatem

Amplius
tate mea:
munda me.

Quóniam
ego cognos
meum cont

Tibi soli
coram te fe
in sermóni
cum judicár

Ecce eni
concéptus su
tis concépit

Ecce eni
lexisti: * in
piéntiæ tuæ

Aspérges
mundabor:
super nivem

Auditui m
et lætítiam
ossa humiliá

Avérte fác
tis meis: *
tes meas del

séntibus. *R.* Salvos fac servos tuos, Deus meus sperantes in te.

Y. Pro afflictis et captivis. *R.* Libera eos Deus Israel ex omnibus tribulationibus suis.

Y. Mitte eis Dómine auxilium de sancto. *R.* Et de Sion tuere eos.

Y. Dómine exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

Deinde dicitur : PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam :

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Eccé enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundabor : * lavábis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gáudium et lætitiám : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facië tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiám salutáris tui : * et spirítu principalí confirma me.

Docébo iniquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ : * et exultábit lingua mea justitiám tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulátus : * cor contritum et humiliátum Deus non despicies.

Benigne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justitiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Glória Patri.

Finito Psalmo, dicitur

Y. Dómine Deus virtutum converté nos. *R.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Y. Exúrge/Christe, adjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum.

Y. Dómine exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. r̄. Et cum spiritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Ant. cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali, ut hic in Psalterio. Hymni vero ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam I Quadragesimæ. Ant. autem ad Magnificat, eisdem temporibus usque ad Septuagesimam.

FERIA TERTIA
AD VESPERAS.

Ant. t. 4. m In domum Dómini.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei

nostri, * quæsivi bona tibi. *Ant.* In domum Dómini latantes ibimus.

Ant. t. 8. Qui hábitas.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suorum ;

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despéctioe :

Quia multum repléta est ánima nostra : * opprobrium abundantibus, et despéctio superbis.

Ant. Qui hábitas in cælis miserére nobis.

Ant. t. 1. f Adjutórium.

PSALMUS 123.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos :

Cum irascerétur furor eorum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransiuit anima nostra : * fórsitan pertransisset anima nostra aqua intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captivitatibus eórum.

Anima crepta est sum :

Laqueus nos liberat

Adjutori sine Dómine

um et terram. *Ant.* Adjutori sine Dómine

Dómine. *Ant. t. 8.*

PSALMUS 124.

QUI CONFITENTUR

sicut noster, non commovébitur

qui hábitat in montibus

in die Dómini. *Ant.* Qui confitentur

sicut noster, non commovébitur

qui hábitat in montibus in die Dómini.

Quia non timebit virgam

neque sortem, quoniam non exténdat

manus suas in Benefacientem

Dominum. Declinantes in

iniquitates, a facie operamur : * pax super nos

quia in Benefacientem non exténdat manus suas in

Benefacientem Dominum. *Ant. t. 1. l*

PSALMUS 125.

Convertentur in impietatem : sicut cor in aqua. Tunc replébitur nostrum : et exultatio nostra. Tunc dicen

Anima nostra sicut passer
repta est * de láqueo venán-
tium:

Láqueus contritus est, * et
nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nó-
mine Dómini, * qui fecit cœ-
lum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in
nómine Dómini.

Ant. t. 8. f. Bénefac.

PSALMUS 124.

QUI confidunt in Dómino,
sicut mons Sion: * non
commovébitur in ætérnum,
qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: *
et Dóminus in circúitu pópuli
sui, ex hoc nunc et usque in
æcolum.

Quia non relinquet Dómi-
nus virgam peccatórum sur-
er sortem justórum: * ut
non exténdant justí ad iniqui-
tatem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et
rectis corde.

Declinántes, autem in obli-
viones, addúcet Dóminus
operántibus iniquitá-
tem: * pax super Israel.

Ant. Bénefac Dómine bonis
rectis corde.

Ant. t. 1. l. Facti sumus.

PSALMUS 125.

Converténdo Dóminus cap-
tivitátem Sion: * facti su-
mus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio
nostrum: * et lingua no-
stra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: *

Magnificávit Dóminus fácere
cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere
nobiscum: * facti sumus læ-
tántes.

Convérte Dómine captivitá-
tem nostram, * sicut torrens in
Austro.

Qui sémant in lácrymis, *
in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem venient
cum exultatióne, * portántes
manipulos suos.

Ant. Facti sumus sicut con-
soláti.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, Pater misericordiárum, et
Deus totius consolatiónis, et
consoláture nos in omni tribu-
latiόne nostra.

HYMNUS.

TELLURIS alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiiis,
Terram dedisti inmóbilem.

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sisteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vulnera
Munda viróre grátia:

Ut facta fletu diluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet:

Nullis malis appróximet:

Bonis repléri gaúdeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ÿ. Dirigátur, Dómine, orá-
tio mea. ñ. Sicut incensum in
conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Exúl-
tet spíritus meus in Deo sal-
lutári meo.

*Preces si dicendæ sint, ha-
bentur supra in Vesperis Fe-
riæ secundæ, p. 128.*

FERIA QUARTA
AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Non confundé-
tur.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit do-
mum, * in vanum labora-
vérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit ci-
vitátem, * frustra vigilat qui
custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
súrgere : * súrgite postquam
sederitis, qui manducátis pa-
nem dolóris.

Cum dederit diléctis suis som-
num : * ecce hæreditas Dómi-
ni, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu po-
téntis, * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit de-
sidérium suum ex ipsis : * non
confundetur cum loquétur ini-
micis suis in porta.

Ant. Non confundétur cum
loquétur inimicis suis in porta.

Ant. t. 2. Beáti.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dó-
minum, * qui ambulánt in
viis ejus.

Labóres mánuum tuárum
quia manducábis : * beátus es
et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abún-
dans, * in latéribus domus
tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivá-
rum, * in circúitu mensæ
tuæ.

Eccè sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex
Sion : * et vídeas bona Jeru-
salem omnibus diébus vitæ
tuæ.

Et vídeas filios filiórum
tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent
Dóminum.

Ant. t. 4. Sæpe.

PSALMUS 128.

SÆPE expugnáverunt me
juventúte mea, * dicat nup-
tiam Israël.

Sæpe expugnáverunt me
juventúte mea : * étenim non
potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fa-
bricáverunt peccatóres :
prolongáverunt iniquitátem
suam.

Dóminus justus concidit co-
víces peccatórum : * confun-
dántur, et convertántur re-
trórsus omnes, qui odérunt
Sion.

Fiant sicut scœnum tecti-
rum : * quod priúsquam ev-
láturet, exáruit :

De quo non implévit ma-
num suam qui metit, * et
num suum qui manipulos co-
ligit.

Et non o-
libant : Ben-
per vos :
in nómine

Ant. Sæ-
me a juven-

Ant. t. 1

Ps.

DE profú-
te Dómi-
vocem mea-

Fiant au-
tes * in vo-
mea.

Si iniqui
Dómine : *
stínébit?

Quia ap-
est : * et pr-
sustinui te I-

Sustinuit
eo ejus : * s-
in Dómino.

A custódi-
ad noctem,
Dómino.

Quia apud
órdia, * et c-
edemptio.

Et ipse ré-
omnibus iniq-
Ant. De p-

d te Dómine.
Ant. t. 1

PSAL-

DOMINE, NO-
cor meur-
unt oculi me-

Neque amb-
eque in mira-

Si non h-
am : * sed
eam.

Hiemalis.

Et non dixerunt qui præteribant : Benedictio Dómini super vos : * benediximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnaverunt me a juventúte mea.

Ant. t. 1. I. De profundis.

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis mee.

Si iniquitates observáveris Dómine ; * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem , * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia , * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel , * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. De profundis clamávi ad te Dómine.

Ant. t. 1. I. Speret.

PSALMUS 130.

DÓMINE , non est exaltátum cor meum , * neque eláti sunt óculi mei ;

Neque ambulávi in magnis , * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiám : * sed exaltávi animam meam.

Himalis.

Sicut ablactátus est super matre sua , * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino , * ex hoc nunc , et usque in sæculum.

Ant. Speret Israel in Dómino.

CAPITULUM . 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus , et Pater Dómini nostri Jesu Christi , Pater misericordiárum , et Deus totius consolationis , qui consolátur nos in omni tribulatione nostra.

HYMNUS.

COELI Deus sanctissime Qui lícidas mundi plagas Candóre pingis igneo , Augens decóro lúmine .

Quarto die qui flámmeam Dum solis accendis rotam ; Lunæ ministras órderum , Vagosque cursus siderum .

Ut nóctibus , vel lúmini , Diredptionis términum , Primórdiis et ménsium Signum dares notissimum .

Expélle noctem córdium : Absterge sordes méntium : Resólve culpæ vinculum : Evérte moles criminum .

Præsta , Pater piissime , Patrique compar Únice , Cum Spiritu Paráclito , Regnans per omne sæculum , Amen .

γ. Dirigátur , Dómine , oratio mea . *β.* Sicut incénsum in conspectu tuo .

Ad Magnif. Ant. t. 8. Respéxit Dóminus humilitátem meam , et fecit in me magna , qui potens est .

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, p. 128.

FERIA QUINTA
AD VESPERAS.

Ant. t. 1. l Et omnis.

PSALMUS 131.

MEMÉNTO Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus: Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introiero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitátióem,

Etréquiém tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénímus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiém tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eorum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatióem sibi.

Hæc réquiés mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam : * páuperes ejus saturábo pánibus :

Sacerdótes ejus induam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusióne : * super ipsum autem efflorebit sanctificatió mea.

Ant. Et omnis.

Ant. t. 4. Ecce.

PSALMUS 132.

ECCÉ quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum :

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictióem, * et vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucúndum, habitáre fratres in unum.

Ant. t. 3. d Omnia.

PSALMUS 134.

LAUDATE nomen Dómini, Laudáte servi Dóminum.

Qui stat
in átriis do
Láudate
nus Dómin
ejus, quóni
Quóniam
Dóminus, *
nem sibi.

Quia ego
gnus est D
noster præ

Omnia q
Dóminus fe
terra, * in
abyssis.

Edécens
terra : * f
fecit.

Qui prodú
sauris suis
primogénita

usque ad pec
Et misit si
medio tui A
raónem, et

ejus.

Qui percú
as : * et
es.

Schon reger
et Og regem
regna Chána

Et dedit te
reditátém, * h
pópulo suo.

Dómine, non
aum : * Dón
mum in gene
rationem.

Quia judicá
ulum suum
nis deprecábi

Simuláera

Qui statis in domo Dómini, *
in átríis domus Dei nostri.

Láudate Dóminum, quia bo-
nus Dóminus: * psállite nomini
ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi
Dóminus, * Israël in possessi-
onem sibi.

Quia ego cognóvi quod ma-
gnus est Dóminus, * et Deus
noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit,
Dóminus fecit in cælo, et in
terra, * in mari, et in ómnibus
abyssis.

Edúcens nubes ab extrémó
tærræ: * súlgora in plúviam
fecit.

Qui producít ventos de the-
sauris suis: * qui percússit
primogénita Ægypti ab hómine
usque ad pecus:

Et misit signa et prodigia in
medio tui Ægypte: * in Pha-
raónem, et in omnes servos
ejus.

Qui percússit Gentes mul-
tas: * et occidit reges for-
tes.

Sehon regem Amorrhæorum,
et Og regem Basan, * et ómnia
regna Chánaan:

Et dedit terram eórum hæ-
reditátém, * hæreditátém Israel
pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætér-
num: * Dómine memoriale
tuum in generatióem et ge-
neratióem.

Quia judicábit Dóminus pó-
pulum suum: * et in servis
suis deprecábitur.

Simulácrá Géntium argén-

tum et aurum, * ópera má-
nuum hóminum.

Os habent, et non loquén-
tur: * óculos habent, et non
vidébunt.

Aures habent, et non áu-
diunt: * neque enim est spiri-
tus in ore ipsórum.

Similes illis fiant qui faciunt
ea: * et omnes qui confidunt
in eis.

Domus Israel benedicite Dó-
mino: * domus Aaron benedi-
cite Domino.

Domus Levi benedicite Dó-
mino: * qui timétis Dóminum,
benedicite Domino.

Benedictus Dóminus ex Sion*:
qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quæcúmque vó-
luit, Dóminus fecit.

Ant. t. 3. d. Quóniam in ætér-
num.

PSALMUS 135.

CONFITEMINI Dómino quóniam
bonus: * quóniam in atér-
num misericórdia ejus.

Confítémíni Deo deórum: *
quóniam in ætérnum miseri-
córdia ejus.

Confítémíni Dómino domi-
nórum: * quóniam in atér-
num misericórdia ejus.

Qui facit mirabilia magna
solus: * quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu: *
quóniam in ætérnum miseri-
córdia ejus.

Qui firmávit terram super
aquas: * quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Qui fecit luminária ma-

gna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu, poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divisit Mare rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occidit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimicis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. t. 8. Hymnum cantáte.

PSALMUS 136.

SUPER flúmina Babylónis, illic sédimus et fléviimus, cum recordarémur Sion :

In salicibus in médio ejus, suspendimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captivos duxerunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxerunt nos : Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblitus fúero tui Jérusalem, * oblivióni detur dextera mea.

Adhærea
bus meis,
túi :

Si non
lem, * in
mere.

Memor
ram Edom.
lem.

Qui dicur
nanite : *
mentum in

Fília Bab
beátus, qui
tributióne
tribuisti nol

Beátus, c
allidit párv
tram.

Ant. Hym
de cánticis S

CAPITULU
BENEDICTUS

B mini nos

Pater miseric
otius consol
soláture nos
tióne nostra.

H

MAGNÆ Deu
Qui férti

Partim relinc
Partim levás i

Demersa

mens,

Subvécta cœl
Et stirpe ab u

Díversa réple

Largire cur

Quos mundat
nescire lapsus
Nec ferre mor

Ut culpa nu

Adhareat lingua mea faucibus meis, * si non meminero tui :

Si non proposuero Jerusalem, * in principio lætitiæ mee.

Memor esto Dómine filiorum Edom, * in die Jerusalem.

Qui dicunt : Exinanite, exinanite : * usque ad fundamentum in ea.

Filia Babylónis mísera : * beátus, qui retribuet tibi retributióem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatióis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

MAGNÆ Deus poténtiæ, Qui fértili natos aqua Partim relinquis gúrgiti, Partim levas in aëra.

Demersa lymphis impri-

mens,

Subvécta cœlis érigens :

Ut stirpe ab una pródita,

Díversa répleant loca.

Largire cunctis sérvulis,

Quos mundat unda sánguinis,

Nescire lapsus criminum,

Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat :

Nullum ésserat jactántia
Elisa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.

Presta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ÿ. Dirigátur, Dómine, oratio mea. R. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Fac Deus poténtiam in bráchio tuo : dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, p. 128.

FERIA SEXTA
AD VESPERAS.

Ant. t. 5. In conspéctu.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angélorum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me, * multiplicábis in ánima meá virtutem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audierunt ómnia verba oris tui :

Et content in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excelsus Dóminus, et humilia respicit : * et alta à longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

Ant. t. 3. d. Dómine.

PSALMUS 138.

DOMINE probásti me, et cognóvisti me : * tu cognovisti sessiõem meam, et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longe : * sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovisti omnia, novissima et antiqua : * tu formásti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo? * et quó a facie tua fugiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténébre conculcábunt me, * et nox illuminatió mea in deliciis meis.

Quia ténébre non obscurábuntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténébrae ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meae.

Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substántia mea in inferioribus terrae.

Imperféctum meum viderunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus : * nimis confortátus est principatus eorum.

Diminuébo eos, et super meam multiplicabuntur : * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : * viri sanguinum declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione : * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nónne qui odérunt te Dómine, óderam : * et super inimicos tuos tabescébam?

Perfécito ódio óderam illos :

et inimici

Proba me

meum : * in

pace sémi

Et vido, s

me est : * e

atérna.

Ant. Dómi

cognovisti m

Ant. t. 4.

PSAL

ERIPTE me I

malò :

eripe me.

Qui cogita

in corde : * t

abant prælia.

Acuerunt l

serpéntis : *

idum sub lábi

Custódi me

peccatóris : *

iniquis eripe

Qui cogitav

are gressus n

runt supérbi

Et funes ex

queum : * ju

um posuerunt

Dixi Dómino

tu : * exaudi

deprecationis r

Dómine, Dó

litis meae : *

er caput meu

Ne tradas me

inidério meo pe

averunt contr

elinquas me,

entur.

Caput circui

bor labiórum

et eos.

et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * interroga me, et cognosce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est : * et deduc me in via aeterna.

Ant. Dómine probásti me, et cognovisti me.

Ant. t. 4. m. A viro iniquo.

PSALMUS 139.

ERIPE me Dómine ab hómine malo : * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant praelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccátoris : * et ab hóminibus iniquis eripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta íter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem preprecationis meae.

Dómine, Dómine virtus salutis meae : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine a deidério meo peccatori : * cogitavérunt contra me, ne delinquas me, ne forte exaléntur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum operet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos : * in miseris non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum iníustum mala capient in interitu.

Cognóvi quia faciet Dóminus judicium inopis, * et vindictam páuperum.

Verúntamen justí confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iniquo libera me Dómine.

Ant. t. 8. f. Dómine.

PSALMUS 140.

DOMINE clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meae, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiae lábiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae, * ad excusándas excusátiones in peccátis.

Cum hominibus operántibus iniquitátem, * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corripiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccátoris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absorpti sunt juncti petrae júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terrae erúpta est, super terram,

104

104

104

104

104

104

Dissipata sunt ossa nostra
secus infernum : * quia ad te
Dómine, Dómine óculi mei : in
te speravi, non auferas ani-
mam meam.

Custodi me a laqueo, quem
statuerunt mihi : * et a scán-
dalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatores : * singulariter sum
ego donec transeam.

Ant. Dómine clamavi ad te,
exaudi me.

Ant. t. 5. Pórtio mea.

PSALMUS 141.

VOCE mea ad Dóminum cla-
mavi : * voce mea ad Dó-
minum deprecatus sum :

Effúndo in conspéctu ejus
oratióem meam, * et tribula-
tióem meam ante ipsum pro-
núntio.

In deficiendo ex me spí-
ritum meum : * et tu cognovisti
sémitas meas.

In via hac, qua ambulá-
bam, * absconderunt laqueum
mihi.

Considerábam ad dexteram,
et vidébam : * et non erat qui
cognósceret me.

Péruit fuga a me, * et non
est qui requirat ánimam
meam.

Clamavi ad te Dómine, *
dixi : Tu es spes mea, pórtio
mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem
meam : * quia humiliátus
sum nimis.

Libera me a persecúntibus
me : * quia confortáti sunt
super me.

Educ de custódia animam
meam ad confiténdum nómini
tuo : * me expéctant justí, do-
nec retribuas mihi.

Ant. Pórtio mea Dómine sit
in terra vivéntium.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater
Dómini nostri Jesu Christi,
Pater misericordiárum, et Deus
totius consolatiónis, qui conso-
látur nós in omni tribulatióne
nostra.

HYMNUS.

HOMINIS supérne Córditor,
Qui cuncta solus órduinas,
Humum jubes producere
Reptántis et feræ genus,

Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per téporum certas vices
Obtemperáre sérvulis.

Repélle, quod cupidinis
Ciénte vi, nos impetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula,
Adstringe pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ÿ. Dirigátur, Dómine, oráti-
o mea. ñ. Sicut incénsus in
conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Depó-
suit poténtes, sanctos perse-
quéntes : et exaltávit húmiles
Christum confiténtes.

Preces quando dicendæ sunt,

habent
Feriæ s

Ant. t.

BENEDI-
meus ad
meos ad
Miseric
gium, m
meus, et
Protéct

speravi :

meum su

Dómine

innoutuisti

minis, qu

Homo v

est : * die

prætereun

Dómine

et descend

et fumigáb

Fúlgura

dissipábis

tas tuas, et

Emitte

to, éripe n

aquis multi

rum alienó

Quorum

nitátem : *

dextera iniq

Deus cán

tábo tibi : *

chórdo psal

Qui das s

qui redemi

tuum de

éripe me,

Et éruc r

*habentur supra in Vesperis
Feriæ secundæ, p. 128.*

SABBATO
AD VESPERAS.

Ant. t. 6. Benedictus.

PSALMUS 143.

BENEDICTUS Dóminus Deus
meus, qui docet manus
meas ad prælium, * et dígitos
meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refú-
gium meum, * suscéptor
meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso
spéravi : * qui subdit pópulum
meum sub me.

Dómine quid est homo, quia
innotuisti ei? * aut filius hó-
minis, quia réputas eum?

Homo vanitati similis factus
est : * dies ejus sicut umbra
prætereunt.

Dómine inclína cælos tuos,
et descende : * tange montes,
et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem, et
dissipábis eos : * emitte sagit-
tas tuas, et conturbábis eos :

Emitte manum tuam de al-
to, éripe me, et libera me de
aquis multis : * de manu filio-
rum alienórum :

Quorum os locútum est va-
nitatem : * et dextera eórum,
dextera iniquitátis.

Deus cánticum novum can-
tábo tibi : * in psalterio deca-
chórdo psallam tibi.

Qui das salutem régibus : *
qui redemisti David servum
tuum de gládio maligno :

éripe me,

Et érué me de manu filio-

rum alienórum, quorum os
locútum est vanitatem : * et
dextera eórum, dextera ini-
quitátis :

Quorum filii, sicut novellæ
plantatiónes, * in juventúte
sua.

Filiæ eórum compósitæ, *
circumornátæ ut similitúdo
templi.

Promptuária eórum plena, *
eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum lætósæ, abun-
dantes in egréssibus suis : *
boves eórum crassæ.

Non est ruina maceríæ, ne-
que tránsitus, * neque clamor
in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum,
cui hæc sunt : * beátus pópulus,
cujus Dóminus Deus ejus.

*Ant. Benedictus Dóminus
Deus meus.*

*Ant. t. 8. f Per singulos
dies.*

PSALMUS 144.

EXALTABO te Deus meus
rex : * et benedicam nó-
mini tuo in sæculum, et in
sæculum sæculi.

Pér singulos dies benedi-
cam tibi : * et laudábo nomen
tuum in sæculum, et in sæcu-
lum sæculi.

Magnus Dóminus et laudá-
bilis nimis ; * et magnitudinis
ejus non est finis.

Generatio et generatio lau-
dábit ópera tua : * et potén-
tiam tuam pronuntiábunt.

Magnificentiam glóriæ san-
ctitátis tuæ loquéntur : * et
mirabilia tua narrábunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent : * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt : * et iustitia tua exultabunt.

Miserator et misericors Dominus : * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis : * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua : * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent : * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam : * et gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium saeculorum : * et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis : * et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt : * et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant Domine : * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis : * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum : * omnibus

invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, * et deprecationem eorum exaudiet : et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se : * et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum : * et benedictio omnis caro nomen sancto ejus in saeculum, et in saeculum saeculi.

Ant. Per singulos dies benedicam te Domine.

Ant. t. 4. Laudabo.

PSALMUS 145.

LAUDA anima mea Dominum. Laudabo Dominum in vita mea : * psallam Deo meo quam diu fuero.

Nolite confidere in principibus ; * in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius : * qui fecit caelum et terram, mare et omnia quae in eis sunt.

Qui custodit veritatem in saeculum, facit iudicium injuriarum patientibus : * dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos : * Dominus illuminat caecos.

Dominus erigit elisos, * Dominus diligit justos.

Dominus custodit adven-

capillum
niet : * et
eridet.

Regnabit
Deus in
nationem e

Ant. La
n vita me

Ant. t. 8.
Ps.

AUDATE
bonus e
ostro sit
laudatio.

Edifican
us : * di

ongregabit
Qui sanat
t alligat co

Qui num
bellarum :

omina voc
Maguus D
magna virtu
e ejus non

Suscipiens
inus : * hur
tatores usqu

Præcinite
ssione : * p
cithara.

Qui operu
us : * et par

Qui produ
enum, * et
omnium.

Qui dat jum
m, * et pul
cantibus eu

Non in fort
ntatem habe
us yri bene
Beneplacitu

um in veritate.
timéntium se
precaçãoem eó
et salvos faciet

minus omnes di
et omnes pecca

i Dómini loque
* et benedicat
in sancto ejus
et in sæculum
gulos dies bene
ne.

laudábo.
US 145.

mea Dóminum,
óminum in vita
Deo meo quám

ere in principi
s hóminum, in
salus.

us ejus, et rever
m suam : * in
at omnes cogita

us Deus Jacob
es ejus in Dó
us : * qui fecit
m, mare et óm
sunt.

veritatem in sa
licium injúria
dat escam es

olvit, compedi
illúminat ca

grit elisos, * Dó
stos.

stódit advenas

opillum et viduam susci
piet : * et vias peccatórum dis
cérdet.

Regnabit Dóminus in sæcu
la, Deus tuus Sion * in gene
rationem et generatióem.

Ant. Laudábo Deum meum
in vita mea.

Ant. t. 8. f Deo nostro.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum quóniam
bonus est psalmus : * Deo
nostro sit jucúnda decóraque
laudatio.

Edificans Jerúsalem Dómi
nus : * dispersiões Israélis
congregabit.

Qui sanat contritos corde : *
et alligat contritiões eorum.

Qui nómerat multitudinem
cellárum : * et ómnibus eis
nómina vocat.

Maguus Dóminus noster, et
magna virtus ejus, * et sapién
te ejus non est número.

Suscipiens mansuétos Dó
minus : * humilians autem pec
cátóres usque ad terram.

Præcinit Dómino in con
cessiõe : * psállite Deo nostro
cithara.

Qui óperuit cælum núbi
bus : * et parat terræ plúviam.

Qui producit in móntibus
avenum, * et herbam servitúti
óminum.

Qui dat juméntis escam ipsó
rum, * et pullis corvórum in
pécantibus eum.

Non in fortitúdiē equi vo
luntátem habébit : * nec in tí
lis yiri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino

super timéntes eum : * et in eis
qui sperant super misericórdia
ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit
laudatio.

Ant. t. 1. l Lauda.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : *
lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras
portárum tuárum : * benedixit
filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa
cem : * et ádipe fruménti sá
tiat te.

Qui emittit elóquium suum
terræ, * velóci ter currit ser
mo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : *
nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut
buccéllas : * ante faciē frigo
ris ejus quis sustinébit?

Emittit verbum suum, et
liquefaciet ea : * flabit spiritus
ejus et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum
Jacob : * justitias et judícia sua
Israel.

Non fecit táliter omni na
tióni : * et judícia sua non ma
nifestávit eis.

Ant. Lauda Jerúsalem Dómi
num.

CAPITULUM. Rom. 11. d

O altitúdo divitiárum sapién
tiæ, et sciétiæ Dei : quam
incomprehensibilia sunt judi
cia ejus, et investigábiles viæ
ejus!

HYMNUS.

JAM sol recédit igneus :
Tu lux perénnis Unitas,

Nostris, beata Trinitas,
Infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine,
Te deprecamur vespere :
Digneris, ut te supplices
Laudemus inter Cœlites.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jùgiter
Sæculum per omne glória,
Amen.

ÿ. Vespertina oratio ascen-
dat ad te, Dómine. R. Et de-
scendat super nos misericórdia
tua.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Suscepit
Deus Israel puerum suum :
sicut locutus est ad Abraham,
et semen ejus : exaltare hú-
miles usque in sæculum.

Capitulum, O altitúdo, dicitur in Vesperis Sabbati, ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam : Hymnus, et ÿ. etiam usque ad Quadrages. Ant. ad Magnificat, ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam tantum. Post Ant. dicitur Oratio propria.

*Deinde fiunt sequent. Com-
memorationes communes, seu
Suffragia Sanctorum, quæ di-
cuntur etiam ad Laudes.*

COMMEMORATIO DE CRUCE.

In feriali tantum Officio.

Ad Vesperas et Laudes. Ant.
Per signum Crucis de inimicis
nostris libera nos Deus no-
ster.

ÿ. Omnis terra adoret te, et
psallat tibi. R. Psalmum dicat
nómini tuo Dómine.

Orémus. ORATIO.

PERPETUA NOS, quæsumus Dó-
mine, pace custódi : que
per lignum sanctæ Crucis re-
dimere dignátus es.

COMMEMORATIONES COMMUNES,
Sive Suffragia Sanctorum.

*De sancta Mariá, quæ
non dicitur ejus Officium par-
vum.*

Ad Vesp. et Laudes, Ant.
Sancta Mariá succurre miseris
juvá pusillánimes, réfove flébi-
les, ora pro pópulo, intérvéni
pro clero, intercède pro devótis
femíneo sexu : séntiant omnes
tuum juvámén, quicúmque cé-
lebrant tuam sanctam commé-
moratiónem.

ÿ. Ora pro nobis sancta De-
génitrix. R. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Orémus. ORATIO.

CONCEDE NOS fámulos tuos
quæsumus Dómine Deus
perpétua mentis et corpóris
sanitáte gaudere : et glóriam
beátæ Mariæ semper virgini
intercessióne ; a præsentí libe-
rari tristítia, et ætérna pérfr-
lætítia.

*Ab Oct. Epiph. usque ad
Purificationem dicitur ÿ. Per
partum Virgo invioláta per-
mansisti. R. Dei génitrix inte-
cède pro nobis.*

Orémus. ORATIO.

DEUS, qui salútis ætérnæ
beátæ Mariæ virginitáte
cúnda, húmáno géneri præ-
parástisti : tribue quæsumus
ut ipsam pro nobis intercède-
sentiamus, per quam me-

mus aucto-
Dóminum
tum Filiu-

L
Ad Vesp.

apóstolus,
séntium, i-

gem tuam
ÿ. Cons-

uper omni-
nores eru-

nine.

Ad Lau-

principes t-

ita sua di-

n morte no-

ÿ. In omni-

onus erunt

ris terræ

Orému-

DEUS, cujus

Petrum a-

ibus, ne m-

coapóstolu-

rtio naufr-

ndo pélagi-

os propítius

borum m-

óriam conse-

De Patrono

esicæ sit Co-

eta ante vel-

liones præd-

te illius : e-

ce.

Ad Vesp. e-

pacem Dón-

stris, quia n-

gnet pro no-

ster.

ÿ. Fiat pax

Et abundán-

s.

Hiemalis

ORATIO.
 quæsumus Deum
 custodi : que
 actæ Crucis re-
 s es.
 NES COMMUNES,
 a Sanctorum,
 Maria, quapro
 s Officium par

Laudes, Ant
 necurre miseris
 es, réfove flébil
 upulo, intérven
 cède pro devotis
 sentiant omne
 quicúmque céle
 sanctam comme

nobis sancta De
 digni efficiámur
 Christi.

ORATIO.
 fámulos tuos
 Dómine Deus
 tis et corpor
 re : et glorios
 semper virgini
 a præsentí liber
 ætérna pérse

iph. usque a
 dicitur y. Pa
 inviolata per
 génitrix inte

ORATIO.
 alutis ætérna
 e virginitate fu
 o géneri præse
 tue quæsumus
 nobis interced
 r quam metu

mus auctórem vitæ suscipere,
 Dóminum nostrum Jesum Chri-
 stum Filium tuum.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Ant. Petrus
 Apóstolus, et Paulus Doctor
 Séntium, ipsi nos docuérunt le-
 gem tuam Dómine.

ÿ. Constitues eos principes
 super omnem terram. Respondet.
 Menores erunt nóminis tui Domi-
 nine.

Ad Laudes, Ant. Gloriósi
 principes terræ, quómo do in
 vita sua dilexérunt se, ita et
 in morte non sunt separáti.

ÿ. In omnem terram exivit
 nomen eórum. Respondet.
 Et in fines
 orbis terræ verba eórum.

Orémus. ORATIO.

Deus, cujus dextera beátum
 Petrum ambulántem in flú-
 vibus, ne mergerétur, erexit :
 coapóstolum ejus Paulum,
 in naufragántem, de pro-
 fundo pélagi liberávit : exáudi
 nos propítius, et concède ; ut
 méritis méritis æternitátis
 glóriam consequámur.

*De Patrono, vel Titulari Ec-
 clesie fit Commemoratio. con-
 dita ante vel post Commemo-
 rationes prædictas, pro digni-
 tate illius : et ultimo loco de-
 bet.*

Ad Vesp. et Laudes, Ant.
 pacem Dómine in diébus
 nostris, quia non est álius qui
 pugnet pro nobis, nisi tu Deus
 pater.

ÿ. Fiat pax in virtute tua.
 Et abundantia in túrribus
 tuis.

Hiemalis

Orémus. ORATIO.

Deus, a quo sancta desidéria,
 recta consilia, et justa sunt
 ópera : da servis tuis illam,
 quam mundus dare non po-
 test, pacem ; ut et corda nostra
 mandátis tuis dedita, et hó-
 stium sublata formidine, tém-
 pora sint tua protectione tran-
 quilla. Per Dóminum nostrum
 Jesum Christum Filium tuum :
 Qui tecum vivit et regnat in
 unitate Spiritus sancti Deus
 per ómnia sæcula sæculórum.
 Respondet. Amen.

ÿ. Dóminus vobiscum. Respondet.
 Et cum spiritu tuo.

ÿ. Benedicámus Dómino.
 Respondet. Deo grátias.

ÿ. Fidélium animæ per mi-
 sericórdiam Dei requiescant in
 pace. Respondet. Amen.

*Deinde dicitur secreto, Pater
 noster.*

*Sic terminatur Officium, ubi
 alia non sequatur Hora, ut di-
 citur in Rubrica de Oratione
 Dominica.*

*Dictæ Commemoratio seu Suf-
 fragia dicuntur ab Octava
 Epiphaniæ usque ad Domi-
 nicam Passionis, exceptis Du-
 plicibus, et infra Octavas.*

*Quando dicitur Officium bea-
 tæ Mariæ, non fit alia Comme-
 moratio de ea.*

AD COMPLETORIUM.

*Lector incipit y. Jube domne
 benedicere.*

*Bened. Noctem quiétam, et
 finem perfectum concédât no-
 bis Dóminus omnipotens.*

Respondet. Amen.

LECTIO BREVIS. 1. Pet. 5. c

FRATRES, Sobrii estote, et vigilate : quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit, quaerens quem devoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem Domine miserere nobis. *ñ.* Deo gratias.

ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini. *ñ.* Qui fecit caelum et terram.

Pater noster, totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo Omnipotenti, beatae Mariae semper virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistae, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere : mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, peducat te ad vitam aeternam. *ñ.* Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit :

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam aeternam. *ñ.* Amen.

INDULGENTIAM, absolutionem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. *ñ.* Amen.

Et facta absolutione dicitur :

ÿ. Convertite nos Deus salutaris noster. *ñ.* Et averte iram tuam a nobis.

ÿ. Deus in adjutorium meum intende. *ñ.* Domine ad adjvandum me festina.

Gloria Patri. Sicut erat.

Ant. f. 8. Miserere.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiae meae : * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Fili hominum usqueque gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium ?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine : * de disti letitiam in corde meo.

A fructu olei sui *

In pacem, et

Quonia lariter in

F

te De

confund

justitia tu

Inclina

accelera u

Esto mil

rem, et in

ut salvum

Quoniam

refugium

propter no

me, et enu

Educes r

quem absco

quoniam tu

In manu

spiritum m

me Domine

Ps.

Qui habita

tissimi, *

celi commo

Dicit Don

meus es t

neum : * De

neum.

Quoniam

e laqueo v

erbo aspero

Scapulis s

bi : * et sul

abis.

Scuto circ

us : * non

octurno,

A sagitta

A fructu frumenti, vini et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

PSALMUS 30.

In te Domine speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Estó mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

PSALMUS 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei celi commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit mihi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas eius: * non timebis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, a

negotio perambulante in tenebris, * ab incursu, et dampno meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutarem meum.

PSALMUS 133.

ECCE nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dominum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Miserére mihi Dómine, et exaúdi orationem meam.

HYMNUS.

TE lucis ante términum Rerum Creátor póscimus, Ut pro tua clémentia Sis præsul et custódia.

Procul recédant ómnia, Et nóctium phantásmata; Hostémque nostrum cóprime, Ne polluantur córpora.

Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spiritu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

CAPITULUM. *Jerem. 14. b*

TU autem in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelinquas nos Dómine Deus noster. *ñ.* Deo grátias.

ñ. br. In manus tuas Dómine, * Comméndo spiritum meum. In manus. *ÿ.* Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória. In manus.

ÿ. Custódi nos Dómine ut pupillam óculi. *ñ.* Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

CANTICUM SIMÉONIS.

Luca. 2. c

NUNC dimittis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia viderunt óculi mei * salutare tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatióem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri, et Filio.

Ant. Salva nos Dómine vigilantes, custódi nos dormiantes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Dupl., et infra Octav. : que in feriali Officio, temp. Adventus, quando dictæ sunt Preces in Vesp. dicuntur flexis genibus.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, *secreto.*

ÿ. Carnis resurrectionem. *ñ.* Vitam ætérnam, Amen.

ÿ. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrórum. *ñ.* Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

ÿ. Benedicámus Patrem et Filium cum sancto Spiritu. *ñ.* Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

ÿ. Benedictus es Dómine in firmaménto cœli. *ñ.* Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

ÿ. Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. *ñ.* Amen.

ÿ. Dignáre Dómine nocte ista. *ñ.* Sine peccáto nos custodire.

ÿ. Miserére nostri Dómine. *ñ.* Miserére nostri.

* Fiat misericórdia tua Dó-

mine su
modum s
ÿ. Dón
meam. *ñ.*
te véniat.
ÿ. Dón
cum spiri
Oré

VISITA,
habita
nes insidia
repelle: A
tent in ca,
diant: et
per nos ser
ÿ. Dóni
cum spirit
ÿ. Bene
ñ. Deo grá
Bened. I

diat nos on
cors Dómin
et Spiritus
Et non d
mæ, sed im
et infrascr.

A Vesper
minic. I A
Purificatio

AN

ALMA Re

quæ pé

Porta manes

succurr

Surgere qui

quæ ger

Natura mira

ctum Ge

Virgo prius

briélis a

umens illud

miserére

In Adventu

mine super nos. *ñ.* Quemadmodum speravimus in te.

ÿ. Dómine exáudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

VISITA, quæsumus Dómine, habitatióem istam, et omnes insidias inimici ab ea longe repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

ÿ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

ÿ. Benedicámus Dómino. *ñ.* Deo grátias.

Bened. Benedicat, et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. *ñ.* Amen.

Et non dicitur Fidélium animæ, sed immediate dicitur una ex infraser. Antiph. pro Temp.

A Vesperis Sabbati ante Dominic. I Adventus, usque ad Purificationem inclusive.

ANTIPHONA.

ALMA Redemptóris Mater, quæ pèrvia cæli porta manes, et stélla maris, succúrre cadénti, Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuisti, Nátura miránte, tuum sanctum Genitórem.

Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu. ÿ. Angelus Dó-

mini nuntiávit Mariæ. *ñ.* Et concépit de Spirítu sancto.

Orémus. ORATIO.

GRATIAM tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Filii tui incarnationem cognóvimus; per passionem ejus et crucem ad resurrectionis glóriam perducámur. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

AI Vesp. Nativitatis, et deinceps. ÿ. Post partum Virgo invioláta permansisti. *ñ.* Dei genitrix, intercède pro nobis.

Orémus. ORATIO.

DEUS qui salútis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fœcúnda, humano géneri prætististi: tribue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

ñ. Amen.

Post Purificationem, id est, a fine Completorii illius diei secundæ Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis B. Mariæ Virginis, usque ad Feriam v in Cæna Domini exclusive.

ANTIPHONA.

AVE Regina cælórum, Ave Dómina Angelórum: Salve radix, salve porta, Ex qua mundo lux est orta: Gaude Virgo gloriósa, Super omnes speciósa: Vale o valde decóra, Et pro nobis Christum exóra.

ŷ. Dignæ me laudare te,
Virgo sacrata. R. Da mihi vir-
tutem contra hostes tuos.

Orémus. ORATIO.

CONCEDE misericors Deus fra-
gilitati nostræ præsidium :
ut qui sanctæ Dei genitricis
memóriam ágimus, interces-
sionis ejus auxilio a nostris
iniquitatibus resurgamus. Per
eúdem Christum Dóminum
nostrum.

R. Amen.

ŷ. Divinum auxilium máneat
semper nobiscum. R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater
noster, Ave Maria, et Credo.

Si post Completorium im-
mediate sequatur Matutinum,
tunc bis dicatur Pater noster,
Ave Maria, et Credo : quia
Complet., quod est finis Officii,
sic terminari debet; et ante
Matut. iterum repetitur pro
principio Officii sequentis diei.

Ant. prædictæ dicuntur etiam
in fine Laudum, quando disce-
dendum est a Choro : sed si im-
mediate post Matut. subsequa-
tur Prima, vel alia Hora, di-
cuntur in fine ultimæ Horæ, ita
ut dicantur semper, quando ter-
minatur aliqua Hora discede-
ndum est a Choro : et tunc post
ŷ. Fideiium animæ, et Pater
noster, secreto dicitur

ŷ. Dóminus det nobis suam
pacem. R. Et vitam ætérnam,
Amen.

Deinde una ex prædictis
Ant. et in fine, Divinum auxi-
lium máneat semper nobis-
cum. R. Amen.

Extra Chorum autem dicun-
tur in fine Laudum, si tunc
terminandum sit Offic. alio-
quin in fine ultimæ Horæ.
Post alias vero Horas, quando
terminatur Officium, dicitur
tantum, Pater noster, secreto.

PRO COMMEMOR. DOMINIC. ET FER.

IN ADVENTU.

AD LAUD. ŷ. Vox clamantis
in deserto : Parate viam Dó-
mini. R. Rectas facite sémitas
ejus.

AD VESP. ŷ. Rorate cœli
desuper, et nubes pluant ju-
stum. R. Aperiatur terra, et
germinet Salvatorem.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ

AD SEPTUAG.

IN VESP. SABBATI. Ant. Suscé-
pit Deus Israel puerum suum :
sicut locutus est ad Abraham,

et semen ejus : exaltare húmi-
les usque in sæculum.

ŷ. Vespertina oratio ascen-
dat ad te Dómine. R. Et de-
scéndat super nos misericórdia
tua.

IN DOMINICIS.

AD LAUD. ŷ. Dóminus regna-
vit, decorem induit. R. Induit
Dóminus fortitudinem, et præ-
cinxit se virtute.

AD VESP. ŷ. Dirigatur Dó-
mine oratio mea. R. Sicut in-
censum in conspectu tuo.

Ante Do

AD
CAPITU

FRATRES.
F-somno
propior es
cum credi
R. Deo g
Sic sen
sine omniu

CREATOR
Ætérna
Jesu Redén
Inténde vos
Qui dæm
Periret orb
Amóris act
Mundi med

Commún

Ut expiáres

E Virginis s

Intácta proc

Cujus pot

Nomenque c

Et Cœlites, c

Treménte c

Te deprec

Magnam dié

Armis supér

Defénde nos

Virtus, ho

Deo Patri cu

Sancto simu

In seculóru

PROPRIUM DE TEMPORE.

SABBATO

*Ante Dominicam primam
Adventus.*

AD VESPERAS.

CAPITULUM. Rom. 13. d

FRATRES, Hora est jam nos de
somnia surgere. Nunc enim
propior est nostra salus, quam
cum credidimus.

ñ. Deo gratias.

*Sic semper respondetur in
fine omnium Capitulorum.*

HYMNUS.

CREATOR alme siderum,
Eterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicium.

Qui demonis he fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Commune qui mundi nefas
Ut expiaries, ad Crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodis victima.

Cujus potestas gloriæ;
Nomenque cum primum sonat;
Et Caelites, et inferi
Tremente curvantur genu.

Te deprecamur ultimæ
Magnum diæ Jüdicem;
Armis supernæ gratiæ
Defende nos ab hostibus.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In seculorum sæcula. Amen.

*ñ. Rorate cœli desuper, et
nubes pluant iustum. ñ. Ape-
riatur terra, et germinet Sal-
vatorem.*

*Ad Magnif. Ant. t. 1. Ecce
nomen Domini * venit de lon-
gino, et claritas ejus replet
orbem terrarum.*

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Domine,
potentiam tuam, et veni:
ut ab imminētibus peccato-
rum nostrorum periculis, te
mereamur protegēte eripi, te
liberante salvari. Qui vivis et
regnas cum Deo Patre in uni-
tate Spiritus sancti Deus, per
omnia sæcula sæculorum.

ñ. Amen.

*Commemorationes, seu Suf-
fragia Sanctorum, non fiunt
per totum Adventum, etiam in
Officio de Sanctis, nec de Cru-
ce in feriali Officio.*

*In Adventu non fit de Festo,
nisi fuerit Duplex, vel Semi-
duplex: quod si occurrat in
Dominica, transfertur in pri-
mam diem simili Festo non im-
peditam, secundum Rubricam
de Translatione Festorum. De
Simplici vero fit tantum Com-
memoratio.*

DOMINICA I ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem venturum
Dominum, * Venite, adorémus.*

Et dicitur etiam in Feriis, usque ad Dominicam III Adventus.

Psalmus, Venite, exultemus, p. 2.

HYMNUS.

VERBUM supérnum pródiens
E Patris aetérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénté cursu témporis.

Illúmina nunc pectora;
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amica débitum
Vocábit ad cœlum pios.

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Veniet ecce Rex.

Psalm. Beátus vir, cum reliquis, ut in Psalterio. p. 3.

Post y. in quolibet Nocturno dicitur

Pater noster, *secreto, usque ad y.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

Absolutio. Exaúdi Dómine Jesu Christe proces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

y. Jube Domne benedicere. *Bened.* Benedictiône perpétua benedicat nos Pater aetérnus. *ñ.* Amen.

Incipit liber Isaiaë
Prophétæ.

LECTIO I. Cap. 1.

VISIO Isaiaë filii Amos, quam vidit super Judám et Jérúsalem, in diébus Oziaë, Jóathan, Achaz, et Ezechiaë, regum Juda. Audíte cœli, et áuribus pèrcipe terra, quóniam Dóminus locútus est: Filios enutrivit, et exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe Dómini sui: Israël autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit. Tu autem Dómine miserére nobis.

ñ. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter signetur.

ñ. Aspiciens a longe, ecce video Dei poténtiam veniéntem, et nébulam totam terram tegéntem. * *Ite óbviam ei, et dicite:* * Núntia nobis, si tu es ipse, * *Qui regnatúrus es in pópulo Israël.*

y. Quique terrigenæ, et filii hóminum, simul in unum dives et pauper. *Ite óbviam ei, et dicite.*

y. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Núntia nobis, si tu es ipse.

y. Tóllite portas principes vestras, et elevámini portæ aeternales, et introibit rex glória. Qui regnaturus es in pópulo Israël.

Glória
ritui sanc
Deinde
a longe,
terrigenæ
Hoc Re
tur per H
loco dicit
mum sequ
y. Jube
Bened. u
nos bened
gnetur. ñ.

Væ genti
gravi
nequam, fi
liquerunt
imaverunt
alienati su
quo percút
dentes præ
caput láng
merens. A
ad vérticen
mitas: vuln
ga tumens
ta, nec curá
que fota óle
ñ. Aspici
rtis: et ecc
Filius hómi
datum est e
mor: * Et o
ous, et lim
y. Potéstas e
na, quæ non
gnum ejus,
pétur. Et om
y. Jube do
Bened. Spi
lluminet ser
stra, *ñ.* Ame

Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Deinde repetitur *ñ.* Aspiciens a longe, usque ad *ÿ.* Quique terrigenæ.

Hoc Responsorium non dicitur per Hebdomadam, sed ejus loco dicitur Responsorium primum sequentis Feriæ secundæ.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Unigénitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur. *ñ.* Amen.

LECTIO II.

Væ genti peccatrici, pópulo gravi iniquitate, sémini nequam, filiis sceleratis: dereliquerunt Dóminum, blasphemaverunt sanctum Israël, abalienati sunt retrórsus. Super quo percútiám vos ultra, addentes prævaricationem? omne caput lánguidum, et omne cor immerens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sanitas: vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

ñ. Aspiciébam in visu notis: et ecce in núbibus cæli Filius hóminis veniébat: et datum est ei regnum, et honor: * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei. *ÿ.* Potéstas ejus potéstas ætérna, quæ non auferétur: et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Spiritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. *ñ.* Amen.

LECTIO III.

TERRA vestra desérta, civitates vestræ succénsæ igni: regiónem vestram coram vobis aliéni devorant, et desolábitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquétur filia Sion ut umbráculum in vinea, et sicut túgúrium in cucumerário, et sicut civitas quæ vastátur. Nisi Dóminus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, et quasi Gomórrha similes essémus.

ñ. Missus est Gábriel Angelus ad Mariam virginem desponsátam Joseph, nuntians ei verbum: et expavésцит Virgo de lúmine: Ne timeas Maria, invenisti grátiam apud Dóminum: * Ecce concipies et páries, et vocábitur Altíssimi Filius. *ÿ.* Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in ætérnum. Ecce concipies et páries. Glória Patri. Ecce concipies et páries.

Sic semper dicitur Glória Patri in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, nisi aliter noletur.

IN II NOCTURNO.

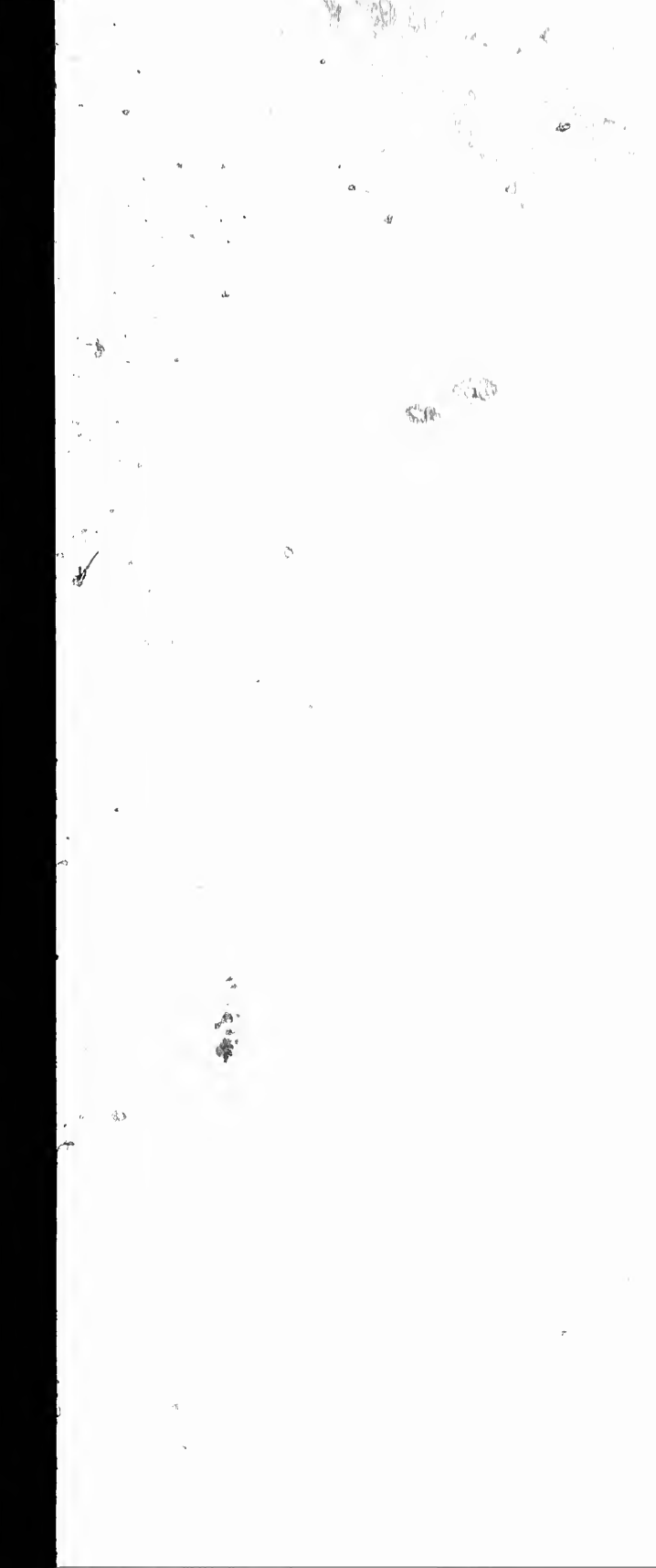
Ant. Gaude et lætare.

Psal. Consérva, cum reliquis ut in Psalterio, p. 10.

Absolutio. Ipsius pietas et misericórdia nos adjúvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Deus Pater omnipo-

tens sit nobis propitius et clemens. *R.* Amen.

Sermo sancti Leonis Papæ.

LECTIO IV.

Serm. 8. de jejuniis x mensis, et eleemosynis.

CUM de adventu regni Dei, et de mundi fine ac temporum, discipulos suos Salvator instrueret, totamque Ecclesiam suam in Apostolis erudiret: Cavete, inquit, ne forte graventur corda vestra in crapula, et ebrietate, et cogitationibus secularibus. Quod utique præceptum, dilectissimi, ad nos specialius pertinere cognoscimus, quibus denuntiatus dies, etiam si est occultus, non dubitatur esse vicinus.

R. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum: * Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei. *Y.* Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus dixit ei: Spiritus sanctus:

Y. Jube domne benedicere.

Bened. Christus perpetuet nobis gaudia vite. *R.* Amen.

LECTIO V:

Ad ejus adventum omnem hominem convenit præparari: ne quem aut ventri deditum, aut curis secularibus inveniat implicatum. Quotidianis enim, dilectissimi, experimento probatur, potus satietate aciem mentis obtundi, et ciborum nimietate vigorem

cordis hebetari: ita ut delectatio edendi etiam corporum contraria sit salutis, nisi ratio temperantiae obsistat illecebræ, et quod futurum est oneri, subtrahat voluptati.

R. Salvatorem expectamus Dominum Jesum Christum, * Qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ. *Y.* Sobrie, et juste, et pie vivamus in hoc sæculo, expectantes beatam spem, et adventum gloriæ magni Dei. Qui reformabit.

Y. Jube domne benedicere.

Bened. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. *R.* Amen.

LECTIO VI.

QUAMVIS enim sine anima nihil caro desideret, et inde accipiat sensus, unde sumit et motus: ejusdem tamen est anime, quædam sibi subditæ negare substantiæ, et interiori judicio ab inconvenientibus exteriora frænare: ut a corporeis cupiditatibus sæpius libera, in aula mentis possit divinæ vacare sapientiæ: ubi omni strepitu terrenarum silentæ curarum; in meditationibus sanctis, et in deliciis lætetur æternis.

R. Obsecro Domine, mitte quem missurus es: vide afflictionem populi tui: * Sicut locutus es, veni, * Et libera nos. *Y.* Qui regis Israel intende, qui dedecis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Sit ut. Gloria Patri. Et libera.

IN
Ant.

Psalm
reliquis.

Absol

torum n

omnipot

minus. r

Y. Jub

Bened.

sit nobis

R. Amen

Lecti

sec

Sic sem

sancti Ev

Lectio nem

LECT

IN illo t

I discipu

in sole, e

in terris p

reliqua.

Homilia

Homilia

DOMINUS

parato

derans, se

quæ mala

tiat, ut nos

pescat. Ap

terminum c

præveniant

Deum meto

nolumus; s

judicium ve

triti timean

R. Ecce

pariet filium

Et vocabitu

mirabilis, D

solum Davi

IN III NOCTURNO.

Ant. Gabriel Angelus.

Psalm. Cœli enarrant, cum reliquis, ut in Psalterio, p. 14.

Absolutio. A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. *R.* Amen.

ÿ. Jube domine benedicere.

Benedictio. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. *R.* Amen.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Sic semper præponitur Lectio sancti Evangelii, ante primam Lectionem de Homilia.

LECTIO VII. *Cap. 21. e*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressura gentium. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 1. in Evangelia.

Dominus ac Redemptor noster paratos nos invenire desiderans, senescentem mundum quæ mala sequantur, denuntiat, ut nos ab ejus amore compescat. Appropinquantem ejus terminum quantæ percussiones præveniant, innotescit : ut si Deum metuere in tranquillitate volumus, saltem vicinum ejus iudicium vel percussionibus attriti timeamus.

R. Ecce virgo concipiet, et pariet filium, dicit Dominus : * Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus, Fortis. *ÿ.* Super solium David, et super regnum

ejus sedebit in æternum. Et vocabitur.

ÿ. Jube domine benedicere:

Bened. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. *R.* Amen.

Quando fit Officium de Sanctis, dicitur

Cujus (vel Quorum; vel Quorum) festum colimus, ipse (vel ipsa, ipsi, vel ipsæ) intercédant (vel intercédant) pro nobis ad Dominum. *R.* Amen.

Quando fit Officium de sancta Maria.

Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercédant pro nobis ad Dominum. *R.* Amen.

LECTIO VIII.

Huic etiam lectioni sancti Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit; paulo superius Dominus præmisit, dicens : Exurgat gens contra gentem, et regnum adversus regnum : et erunt tremotus magni per loca, pestilentia, et fames. Et quibusdam interpositis; hoc quod modo audistis, adjunxit : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressura gentium præ confusione sonitus maris, et fluctuum. Ex quibus profecto omnibus alia jam facta terminus, alia in proximo ventura formidamus.

R. Audite verbum Domini gentes, et annuntiate illud in finibus terræ : * Et insulsæ quæ procul sunt, dicite : Salvator noster adveniet. *ÿ.* Annuntiate,

et auditum fácite : loquimini, et clamáte. Et insulis.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ñ. Amen.

Quando legitur aliud Evangelium cum Homilia, dicitur sequens Benedictio.

Per Evangélica dicta deléantur nostra delicta. ñ. Amen.

Prædicto ordine dicuntur Absolutiones et Benedictiones, quandocumque fit Officium novem Lectio-num.

Quando verò fit trium Lectio-num, et singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutiones et Benedictiones I Nocturni dicuntur II et V Feria; II Nocturni III et VI Feria; III Nocturni, IV Feria et Sabbato, ommissa Benedictione ante Evangelium, cujus loco dicitur :

Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat. ñ. Amen.

Si autem singulæ tres Lectiones non sint de Scriptura, Absolutiones dicuntur eodem ordine; Benedictiones verò, ut in III Nocturno.

Si fit de Sancto, prima erit, Ille nos benedicat.

Secunda, Cujus festum cólimus.

Tertia, Ad societátem.

LECTIO IX.

NAM gentem contra gentem exúrgere, earúmque presúram terris insistere, plus jam in nostris temporibus cernimus, quam in codicibus légitimus. Quod terræmótus urbes

innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scitis quam fréquenter audivimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte minime vidimus : sed quia et hæc non longe sint; ex ipsa jam áeris immutatióne colligimus.

ñ. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum, et regnabit Rex, et sapiens erit, et fáciat judicium et justitiam in terra : * Et hoc est nomen quod vocabunt eum; * Dóminus justus noster. ÿ. In diébus illis salvabitur Juda, et Israhel habitabit confidénter. Et hoc est. Glória Patri. Dóminus justus.

Ab hac Dominica usque ad Nativitatem Domini, et a Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha, Dominicis diebus dicitur nonum Responsorium, quia Te Deum non dicitur, nisi in Festis.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

*Ant. t. 8. In illa die * stillabunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúia.*

Psalm. Dóminus regnávít. p. 17.

*Ant. t. 8. Jucundáre * filia Sion, et exúlta satis filia Jerusalem, allelúia.*

Psalm. Jubiláte Deo, p. 17.

*Ant. t. 5. Ecce Dóminus * véniet, et omnes sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúia.*

Psalm. te, p. 17.

Ant. t. venite ad minimum c allelúia.

Cantic. Ant. t.

phéta ma vábit Jeru

Psalm. de celis,

CAPITULUM

FRATRES de so enim próp quam cun ñ. Deo q

EN clara Obscú nans

Procul fug

Ab alto Jes

Mens jar

Non ampli

Sidus refúl

Ut tollat or

En Agnu

Laxáre gra

Omnes sim

Précémur i

Ut, cum

Metúque m

Non pro re

Sed nos pi

Virtus, h

Deo Patri c

Sancto simu

In sæculóru

ÿ. Vox clá

Paráte viaq

fácite sémita

Psalm. Deus Deus meus, ad te, p. 17.

Ant. t. 7. Omnes sitiéntes * venite ad aquas : quærite Dóminum dum inveniri potest, allelúia.

Canticum. Benedícite, p. 18.

Ant. t. 4. Ecce véniet * Prophéta magnus : et ipse renovábit Jérúsalem, allelúia.

Psalm. Laudáte Dóminum de coelis, p. 19.

CAPITULUM. *Rom. 13. d*

FRATRES, Hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quam cum credidimus.

ñ. Deo grátias.

HYMNUS.

EN clara vox redárguit Obscúra quæque pèrsónans :

Procul fugéntur sómnia :

Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,

Non amplius jacens humi :

Sidus refúlget jam novum,

Ut tollat omne nòxium.

En Agnus ad nos mittitur

Laxáre gratis débitum :

Omnes simul cum lácrymis

Præcémur indulgéntiam :

Ut, cum secúndo fúlserit,

Metúque mundum cinxerit,

Non pro reátu púniat,

Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paráclito,

In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Vox clamántis in déserto :

Paráte viam Dómini. ñ. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Spiritus sanctus * in te descénda, María : ne timeas, habébis in útero Filium Dei, allelúia.

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum periculis, te mereámur protegénte, éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam Antiphonæ de Laudibus dicuntur per ordinem, quarta prætermissa. Quod etiam servatur in aliis Dominicis Adventus.

AD PRIMAM.

Hymnus. Jam lucis orto sídere, p. 22.

Ant. In illa die.

Psalmus. Deus in nómine tuo, cum reliquis de Psalterio, p. 22.

Capitulum, Regi sæculórum, p. 26.

ñ. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repetitur* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ÿ. Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

ÿ. Exúrge Christe, ádjuva nos. ñ. Et libera nos propter nomen tuum.

Sic dicitur quotidie usque ad Nativitatem Domini, etiam in Officio de Sanctis, præterquam in die Conceptionis beatæ Mariæ, et per Octavam.

Deinde Kyrie eléison. Chri-
sté eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Credo.

ŷ. Et ego ad te Dómine cla-
mávi, cum reliquis ut in *Psal-*
terio, p. 26:

Ad absolutionem Capituli,
Lectio brevis; Dómine miseré-
re, p. 28: *Quæ dicitur in Domi-*
niciis et Feriis usque ad Vigi-
liam Nativitatis Domini exclu-
sive.

AD TERTIAM.

Hymnus; Nunc sancte, p. 37.

Ant. Jucundáre.

Psalm: Legem pone, cum
reliquis. p. 37.

Capitulum, Fratres, Hora est,
ut supra, *ad Laudés*:

ŷ. *br.* Veni ad liberándum
nos, * Dómine Deus virtútum:
Et repetitur Veni ad liberán-
dum nos, Dómine Deus virtú-
tum. ŷ. Osténde fáciem tuam;
et salvi érimus. Dómine Deus
virtútum. Glória Patri. Veni ad
liberándum nos, Dómine Deus
virtútum:

ŷ. Timébunt Gentes nomen
tuum Dómine. ŷ. Et omnes
reges terræ glóriam tuam.

Sic repetitur *Versus in om-*
nibus Responsóriis brevibus Ho-
rarum.

AD SEXTAM.

Ant. Ecce Dóminus.

Capitulum. Rom. 13: d

Nox præcessit, dies autem
appropinquávit: abscíam-
mus ergo opera tenebrarum,
et induámur arma lucis.

ŷ. *br.* Osténde nobis Dómi-
ne, * Misericórdiam tuam.

Osténde. ŷ. Et salutáre tuum
da nobis. Misericórdiam. Gló-
ria Patri: Osténde.

ŷ. Méménto nostri Dómine
in beneplácito pópuli tui. ŷ. Vi-
sita nos in salutári tuo.

AD NONAM.

Ant. Ecce véniet.

Capitulum. Rom. 13. d.

Sicut in die honesté ambu-
lemus: non in comessatió-
nibus et ebrietátibus; non in
cubilibus, et impudiciis, non
in conteptióne et æmulatióne.
sed induimini Dóminum Jesum
Christum.

ŷ. *br.* Súper te Jerúsalem, *
Oriétur Dóminus. Súper te.
ŷ. Et glória ejus in te vidébi-
tur. Oriétur: Glória Patri. Su-
per te.

ŷ. Dómine Deus virtútum
convérte nos. ŷ. Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus.

AD VESPERAS.

Ant. In illa die, cum reliquis
de *Laudibus*; p. 156:

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de *Dominica*, p. 123.

Capitulum, Fratres Hora est.

Hymnus, Créator ælne side-
rum, ut supra in *primis Vesp-*
eris, p. 151.

ŷ. Rorátæ cæli désuper, et
nubes plánt justitiam. ŷ. Ape-
riátur terra, et gérmínet Sal-
vatórem.

Ad Magnif. Ant. t. 8: Ne tí-
meas Maria; * invenisti enim
grátiam apud Dóminum: Ecce
concupies, et páries filium, al-
leluía.

Oratio
Dómine,
Hym-
ria brevi-
cuntur in
Feriis Ad-
Post V-
Vesperæ

FEL

AD

Invitat
Dóminum
Hymnu
pródiens;
Ant. D-
Psalm.

cum reliq
Post ŷ.

lutiones
hac et sequ
tur ordíne
p. 156.

De I-

LECTIO

LAVAMINI
L férte n
vestrám
quésците á
te benefá-
cium, subv-
dicatè pup-
duam. Et
me, dicit D
peccáta ve-
quasi hix
fóerint rub-
lus, velut h
ŷ. Súscip-
ta, quod
Angelum
concupies et
ter, et hóm-
dicta dicári

Oratio, Excitata quæsitivus
Dómine, *ut supra*, p. 137.

Hymni, Versus et Responso-
ria brevia hujus Dominicæ di-
cuntur in aliis Dominicis et
Feriis Adventus.

Post Vesperas diei dicuntur
Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDÀ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem venturum
Dóminum; * Venite, adorémus.
Hymnus, Verbum supérnũm
pródiens; p. 132.

Ant. Dóminus defensor.

Psalm. Dóminus illuminatio,
cum reliquis de Psalterio, p. 46.

Post ̄. et Pater noster; Absol-
utiones et Benedictiones in
hac et sequentibus Feriis dicun-
tur ordine superius descripto,
p. 136.

De Isaiâ Propheta.

LECTIO I. *Cap. 1. d*

LAVAMINI, mundi estote, au-
ferete malum cogitationum
vestrarum ab oculis meis :
quiescite agere perverse, discite
benefacere : quærite judi-
cium, subvenite oppresso : ju-
dicate pupillo, defendite vi-
duam. Et venite, et arguite
me, dicit Dóminus : si fuerint
peccata vestra ut coccinum,
quasi hix dealbabuntur : et si
fuerint rubra quasi vermicu-
lus, velut lana alba erunt.

̄. Suscipe verbum virgo Ma-
ria, quod tibi a Dómino per
Angelum transmissum est :
conceples et paries Deum pari-
*ter et hominem. * Ut bene-*
dicta dicaris inter omnes mu-

lieres. ̄. Paries quidem filium,
et virginitatis non patieris de-
triméntum : efficeris grávida,
et eris mater semper intacta. Ut.

LECTIO II.

SI volueritis, et audieritis me,
si bona terræ comedetis. Quod
si nolueritis, et me ad iracú-
diam provocaveritis : gladius
devorabit vos, quia os Dómini
locútum est. Quomodo facta
est méretrix civitas fidelis, ple-
na iudicii? justitia habitavit in
ea, nunc autem homicidæ. Ar-
gentum tuum versum est in
scóriam : vittum tuum mistum
est aqua. Principes tui infidé-
les, sócii surum : omnes dili-
gunt múnera, sequuntur re-
tributiónes. Pupillo non iudi-
cant, et causa viduæ non in-
greditur ad illos.

̄. Letentur cœli, et exultet
terra, jubiláte montes laudem :
quia Dóminus noster veniet, *
Et páuperum suorum miseré-
bitur. ̄. Orietur in diebus ejus
justitia, et abundantia pacis.
Et páuperum.

LECTIO III.

PROPTER hoc, ait Dóminus
Deus exercituum fortis
Israel : Heu! consolabor super
hóstibus meis, et vindicabor de
inimicis meis. Et convertam
manum meam ad te, et exco-
quam ad purum scóriam tuam,
et auferam omne stannum
tuum. Et restituiam iudices tuos
ut fuerunt prius, et consilla-
rios tuos stetit antiquitus :
post hæc vocaberis civitas iu-
sti, urbs fidelis. Sion in iudi-

ciò redimétur, et redúcent eam in iustitia : et cónteret sceléstos, et peccatores simul : et qui dereliquerunt Dóminum, consuméntur.

ñ. Aliéni non transibunt per Jerúsalem ámplius : * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fúent lac et mel, dicit Dóminus. ý. Deus a Libano véniet, et sanctus de monte umbróso et condénso. Nam. Glória Patri. Nam.

AD LAUDES.

Ant. et Psalm. Miserére, cum reliquis de Psalterio, p. 56.

CAPITULUM. Isaia 2.

VENITE, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob : et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exhibit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus, En clara vox, ut supra, p. 157.

ý. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ñ. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 1. Angelus Dómini * nuntiávit Mariæ, et concépit de Spiritu sancto, allelúia.

Deinde dicuntur Preces.

Kyrie eléison.

Pater noster.

ý. Ego dixi, Dómine, ut in Psalterio, p. 59.

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Dómine, E poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatorum nostrórum periculis, te

mercámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Oratio Dominicæ præterita semper dicitur per Hebdomadam in feriali Officio, quando propria non assignatur. Et ad Horas Ant. sumuntur de Laudibus Dominicæ præcedentis, quando ad Laudes Ferie non assignantur propriae.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD PRIMAM.

Ant. In illa die.

Capitulum, Pacem et veritatem, ut in Psalterio, p. 34.

ñ. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Repetitur, Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ý. Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis. Glória Patri. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

ý. Exúrge Christe, ádjuva nos. ñ. Et libera nos propter nomen tuum.

Deinde Preces, ut in Psalterio in feriali Officio, p. 34.

Ad Absolutionem Capituli Dómine miserére, ut in Psalterio, p. 36.

AD TERTIAM.

Ant. Jucundáre.

CAPITULUM. Jerem. 23.

ECCIE dies véniunt, dicit Dóminus : et suscitábo David germen justum, et regnabit Rex, et sapiens erit : et faciet iudicium et justitiam in terra.

ñ. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ý. Osténde faciém tuam,

et salvi éri virtútum.

ý. Timéb tuum Dóm reges terræ

Post ñ.

eléison. Chr eléison.

Pater nos ý. Dómin

et in Psalter

AD

Ant. Ecce

CAPITULUM

ix diébus ill

et Israel l

er.; et hoc

rocábunt eur

oster.

ñ. br. Ost

ce, * Mise

sténde. ý.

a nobis. Mi

ria Patri. Ost

ý. Memént

n beneplác

. Visita nos

Deinde Ky

salterio, p.

AD I

Ant. Ecce

CAPITULUM

PROFE est u

ejus, et di

abúntur. M

dóminus Jaco

tur.

ñ. br. Supe

rietur Dómi

Et glória ej

br. Orietur l

atri. Super t

ý. Veni Dón

et salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni.

ÿ. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ñ. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Post ñ. br. dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

ÿ. Dómine Deus virtútum, ut in Psalterio, p. 39.

AD SEXTAM.

Ant. Ecce Dóminus.

CAPITULUM. Jerem. 23.

In diebus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter; et hoc est nomen quod vocabunt eum, Dóminus justus noster.

ñ. br. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ÿ. Et salutáre tuum nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

ÿ. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. Visita nos in salutári tuo.

Deinde Kyrie' eléison, ut in Psalterio, p. 42.

AD NONAM.

Ant. Ecce véniet.

CAPITULUM. Isaíæ 14.

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongábuntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

ñ. br. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te.

ÿ. Veni Dómine, et noli tar-

dáre. ñ. Reláxa facinora plebi tuæ.

Deinde Kyrie eléison, ut in Psalterio, p. 45.

AD VESPERAS.

Ant. Inclínávit.

Psalm. Diléxi, cum reliquis de Psalterio, p. 126.

CAPITULUM. Gen. 49. b

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit expectatio Géntium.

Hymnus, Créator alme siderrum, ut supra, p. 151.

ÿ. Roráte celi désuper, et nubes pluant justum. ñ. Aperriátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. t. 1. l. Leva Jerúsalem * óculos tuos, et vide poténtiam Regis : ecce Salvátor venit sólvere te a vinculo.

Deinde dicitur Kyrie eléison, cum Precibus, ut supra in Psalterio, p. 128.

Capitula prædicta dicuntur in seriali Officio usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

FERIA TERTIA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. Cap. 2.

VERBUM, quod vidit Isaías, filius Amos, super Juda, et Jerúsalem. Et erit in novissimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice montium, et elevábitur super colles; et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, et di-

cent : Venite, et ascendamus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob; et docébit nos vias suas, et ambulábit in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

℞. Montes Israel, ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite : * Prope est véniat dies Dómini. ⁊. Roráte cœli désuper; et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérmínet Salvátorem. Propé est.

LECTIO II.

ET judicábit Gentes, et árguet pópulos multos; et conflábunt gládios suos in vómeres; et lanceas suas in falces : non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob, venite, et ambulémus in lúmine Dómini. Projecisti enim pópulum tuum, domum Jacob : quia repléti sunt ut olim, et áugures habuerunt ut Philístíim, et púeris aliénis adhæserunt.

℞. Erúmpant montes jucunditatem, et colles justitiam, * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia vénit. ⁊. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Quia.

LECTIO III.

REPLETA est terra argénto et auro; et non est finis thesaurórum ejus : et repléta est terra ejus equis; et innúmerabiles quadrigæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis : opus

mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígiti eórum. Et incurvávít se homo, et húmiliátus est vir : ne ergo dímittas eis.

℞. Ecce ab Austro vénio, ego Dóminus Deus vester : * Visitáre vos in pace. ⁊. Aspiciam vos, et créscere fáciam : multiplicabímíni, et firmábo pactum meúm vobíscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

Ad Bened. Ant. t. 1. Antequam convenirent, * invénit est María habens in útero de Spiritu sancto, allelúia.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Quæríte Dóminum, * dum inveniri potest : invocáte eum, dum prope est, allelúia.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 128.

FERIA-QUARTA.

De Isaiá Prophéta.

LECTIO I: Cap. 3.

ECCE enim Dominátor Dóminus exercituum áuferet a Jerúsalem et a Juda válidum et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ : fortem, et virum bellatórem, júdicem, et Prophétam, et aríolum, et senem : príncípem super quinquaginta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapientem de architécis, et prudentem eloquii mystici. Et dábunt púeros príncípes eórum, et femináti dómínabúntur eis.

℞. Rex noster advéniet Christus, * Quém Joánnes prædíca-

vit Agnus
⁊. Super ip
ges os suu
precabúntu

I

Et irruet

rum, c

próximam

bitur puer

gnóbilis co

prehéndet

suum domé

Westiméntu

esto noster,

sub manu t

die illa dice

dicos, et in

panis, neq

volite const

pem pópuli.

℞. Ante m

phétavit Ez

tam clausam

sæcula ex e

salúte münd

clausa, demó

quia post p

virgo. ⁊. Po

Dóminus sol

am. Et erat

LE

Durr enim

das conc

orum et ad

contra Dómi

ent oculos

gnitio vultu

it eis : et

quasi Sódoma

et abscondé

rum, quón

is mala. Dici

ene, quónfa

vit Agnum esse venturum.
 Super ipsum continebunt re-
 ges os suum, ipsum Gehentes de-
 precabuntur. Quem.

LECTIO II.

Et irruet populus, vir ad vi-
 rum, et unusquisque ad
 proximum suum : tumultua-
 bitur puer contra senem, et
 ignobilis contra nobilem. Appre-
 hendet enim vir fratrem
 suum domesticum patris sui :
 Vestimentum tibi est, princeps
 esto noster, ruina autem hæc
 sub manu tua. Respondet in
 die illa dicens : Non sum me-
 dicus, et in domo mea non est
 panis, neque vestimentum :
 nolite constituere me princi-
 pem populi.

Ante multum tempus pro-
 phetauit Ezechiel : Vidi por-
 tam clausam, ecce Deus ante
 sæcula ex ea procedebat pro
 salute mundi : * Et erat iterum
 clausa, demonstrans Virginem,
 quia post partum permansit
 virgo. *¶* Porta quam vidisti,
 Dominus solus transibit per il-
 lam. Et erat.

LECTIO III.

Dixit enim Jerusaleme, et Ju-
 das concidit : quia lingua
 eorum et adinventiones eorum
 contra Dominum, ut provocarent
 oculos majestatis ejus.
 Ignitio vultus eorum respon-
 dit eis : et peccatum suum
 quasi Sodoma predicaverunt,
 et absconderunt : vae animæ
 eorum, quoniam reddita sunt
 eis mala. Dicite justo quoniam
 bene, quoniam fructum adin-

ventionum suarum comedet.
 Vae impio in malum : retributio
 enim manuum ejus fiet ei.

Ecce dies venturunt, dicit
 Dominus, et suscitabo David
 germen justum : et regnabit
 Rex, et sapiens erit, et faciet
 judicium et justitiam in terra : *
 Et hoc est nomen quod vocabun-
 tur eum : * Dominus justus
 noster. *¶* In diebus illis sal-
 vabitur Juda, et Israel habitabit
 confidenter : Et hoc. Gloria Pa-
 tri. Dominus.

*Ad Bened. Ant. t. 2. De Slon**
 exhibit lex, et verbum Domini
 de Jerusaleme.

*Deinde Kyrie eleison, ut su-
 pra, p. 58.*

*Ad Magnif. Ant. t. 3. Vē-
 niet * fortior me post me, eu-
 jus non sum dignus sōlvēre
 corrigiam calcamentōrum.*

*Deinde Kyrie eleison, ut su-
 pra, p. 128.*

FERIA QUINTA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 4.

Et apprehendent septem mu-
 lieres virum unum in die
 illa, dicentes : Panem nostrum
 comedimus, et vestimentis no-
 stris operiemur : tantummodo
 invocetur nomen tuum super
 nos, aufer opprobrium no-
 strum. In die illa erit germen
 Domini in magnificentia, et
 gloria, et fructus terræ subli-
 mis, et exultatio his qui sal-
 vati fuerint de Israel. Et erit :
 Omnis qui relictus fuerit in
 Slon, et residuus in Jerusaleme,
 sanctus vocabitur, omnis qui

scriptus est in vita in Jerúsalem.

ñ. Súscipe verbum, p. 159.

LECTIO II. *Cap. 5.*

CANTABO dilécto meo cánti- cum patruélis mei vineæ suæ. Vineæ facta est dilécto meo in cornu olei. Et servavit eam, et lápides elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio ejus, et torcular extrúxit in ea; et expectávit ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo habitatóres Jerúsalem, et viri Juda, judicáte inter me et vineam meam. Quid est quod débui ultra fácere vineæ meæ, et non feci ei? an quòd expectávi ut fáceret uvas: et fecit labrúscas?

ñ. Aspiciébam, p. 153.

LECTIO III.

ET nunc osténdam vobis quid ego fáciam vineæ meæ: Auferam sepem ejus, et erit in direptionem: díruam macériam ejus, et erit in conculcaciónem. Et ponam eam desértam: non putábitur, et non fodiétur: et ascéndent vepres et spinæ: et núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vineæ enim Dómini exercituum domus Israel est: et vir Juda, germen ejus delectábile: et expectávi ut fáceret judícium, et ecce iniquitas; et justítiam, et ecce clamor.

ñ. Missus est Gábriel, p. 153.

Ad Bened. Ant. t. 4. Benedic- ta * tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Expectábo * Dóminum Salvatórem meum, et præstolábor eum dum prope est, allelúia.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA SEXTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 6.*

IN anno, quo mórtuus est rex Ozias, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsu[m] et elevátum: et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri: duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicebant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercituum; plena est omnis terra glória ejus.

ñ. Ave Maria, p. 154.

LECTIO II.

ET commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumò. Et dixi: Vae mihi, quia tácuí, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópu[m] pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercituum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fóreipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iniquitas tua, et peccátum tuum mundábitur.

ñ. Salvatórem, p. 154.

ET audí-
céntis
quis ibit n-
ego, mitte
et dices p-
audiéntes,
et vidéte
cognóscere
hujus, et a-
et óculos e-
videat ocul-
quis audiát,
ligat, et cor-
eum.

ÿ. Obsec-
Ad Bened-
véniet * De-
David sedén-
lúia.

Deinde Ky-

ria, p. 58.

Ad Magnif-

*Egypto * v-*

*eniet * v-*

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

eniet

LECTIO III.

ET audivi vocem Dómini dicentis : Quem mittam ? et quis ibit nobis ? Et dixi : Ecce ego, mitte me. Et dixit : Vade, et dices pópulo huic : Audite audientes, et nolite intelligere : et videte visionem, et nolite cognoscere. Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ágrava, et oculos ejus claude : ne forte videat oculis suis, et auribus suis audiat, et corde suo intelligat, et convertátur, et sanem eum.

ÿ. Obsecro Dómine, p. 154.

Ad Bened. Ant. t. 1. Ecce veniet * Deus et homo de domo David sedere in throno, allelúia.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ex Egypto * vocávi Filium meum : veniet ut salvet pópulum eum.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 128.

SABBATO.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 7.*

ET factum est in diebus Achaz. Filius Jóathan, filii Ozíæ regis Juda, ascendit Rasin rex syriæ, et Pháceo filius Romee rex Israel, in Jérusalem, ad præliandum contra eam : et non potuerunt debellare eam. Et nuntiaverunt dómui David, dicentes : Requiévit Syria super Ephraim, et commotus est cor ejus, et cor pópuli ejus, sicut moventur ligna sil-

várum a fácie venti. Et dixit Dóminus ad Isaia : Egrédere in occursum Achaz tu, et qui derelictus est Jasub filius tuus, ad extrémum aquæductus piscinæ superioris in via Agri fulónis.

ÿ. Ecce virgo, p. 155.

LECTIO II.

ET dices ad eum : Vide ut si leas : noli timere, et cor tuum ne formidét a duábus caudis titiónum fumigantium istórum, in ira furóris Rasin regis Syriae, et filii Romelie : eo quòd consilium inierit contra te Syria in malum Ephraim, et filius Romelie, dicentes : Ascendámus ad Judam, et suscitémus eum, et avellámus eum ad nos, et ponámus regem in médio ejus filium Tábeel.

ÿ. Audite verbum, p. 155.

LECTIO III.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excésum súpra. Et dixit Achaz : Non pétam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audite ergo domus David : Numquid parúm vobis est moléstos esse hominibus, quia molésti estis et Deo meo ? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reproháre malum, et eligere bonum.

ÿ. Ecce dies veniunt, p. 156.

Ad Bened. Ant. t. 4. Sion noli

timere, * ecce Deus tuus veniet, alleluia.

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 58.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. Rom. 15.

FRATRES, quaecumque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: ut per patientiam, et consolationem Scripturarum, spem habeamus.

HYMNUS.

CREATOR alme siderum,
Aeterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.

Qui daemones ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Commune qui mundi nefas
Ut expiaret, ad Crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodixit victima.

Cujus potestas gloria,
Nomenque cum primum sonat;

Et Coelites, et inferi
Tremente curvantur genu.

Te deprecamur ultimae
Magnum dei Judicem;
Armis supernae gratiae
Defende nos ab hostibus.

Virtus, honor, laus, gloria.
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paracrito,
In saeculorum saecula.

Amen.

̄. Rorate caeli desuper, et
nubes pluant justum. ̄. Aper-
riatur terra, et germinet Sal-
vatorum.

*Ad Magnif. Ant. t. 7. r Veni
Domine * visitare nos in pace,
ut laetemur coram te corde
perfecto.*

ORATIO.

EXCITA Domine corda nostra
ad praeparandas Unigeniti
tui vias: ut per ejus adventum
purificatis tibi mentibus ser-
vire mereamur. Qui tecum vi-
vit et regnat.

DOMINICA II ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem venturum
Dominum, * Venite adoremus.
Psalm. Venite exultemus,
p. 2.*

HYMNUS.

VERBUM supernum prodiens
E Patris aeterni sinu,
Qui natus orbis subvenis,
Labente cursu temporis.

Illumina nunc pectora,
Tuoque amore concrema;
Ut cor caduca deserens
Caeli voluptas impleat.

Ut, cum tribunal Judicis
Damnabit igni noxios,
Et vox amica debitum
Vocabit ad caelum pios.

Non esca flammaram nigros
Volvamur inter turbines,
Vultu Dei sed compotes
Caeli fruamur gaudiis.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Saeculum per omne gloria.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Veniet ecce Rex.

*Psalm. Beatus vir, cum te
liquis de Psalterio, p. 3:*

De
LEC
ET egr
Jesse

ejus asc
super eu
spiritus
ctus, spir
tudinis,
pietatis:
ritus timo

cundum
judicabit,
ditum au
dicabit in
arguet in
suētis terr

̄. Jeru
salus tua:
sumeris?
non est til
dolor? * Sa
te, noli tim
sum Domini
ctus Israel
Salvabo.

ET percu
E oris su
rum suoru
nium. Et ex
umborum
etorium ren
supus cum
cum haedo a
et leo et ov
ur, et puer
eos. Vitulus
ur: simul
orum: et
medet palea
̄. Ecce D
omnes sanct

De Isaiâ Propheta.

LECTIO I. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radice Jesse, et flos de radice eius ascendet. Et requiescet super eum spiritus Domini; spiritus sapientie et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientie et pietatis: et replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundum visionem oculorum iudicabit, neque secundum auditum aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes, et arguet in aequitate pro mansuetis terrae.

ñ. Jerusaleme, cito veniet salus tua: quare morere consumeris? numquid consiliarius non est tibi, quia innovavit te dolor? * Salvabo te, et liberabo te, noli timere. ⁊, Ego enim sum Dominus Deus tuus, sanctus Israel, Redemptor tuus. Salvabo.

LECTIO II.

ET percussiet terram virga oris sui, et spiritu labiorum suorum interficiet impium. Et erit iustitia cingulum lumborum eius, et fides cinctorium renum eius. Habitabit lupus cum agno, et pardus cum hœdo accubabit: vitulus et leo et ovis simul morabuntur, et puer parvulus minabit eos. Vitulus et ursus pascuntur: simul requiescent catuli eorum: et leo quasi bos comedet paleas.

ñ. Ecce Dominus veniet, et omnes sancti eius cum eo, et

erit in die illa lux magna: et exhibunt de Jerusalem sicut aqua munda: et regnabit Dominus in aeternum, * Super omnes Gentes. ⁊. Ecce Dominus cum virtute veniet: et regnum in manu eius, et potestas, et imperium. Super.

LECTIO III.

ET delectabitur infans ah ubere super foramine aspidis: et in caverna reguli, qui ablactatus fuerit, manum suam mittet. Non nocentur, et non occident in universo monte sancto meo: quia repleta est terra scientia Domini, sicut aquae maris operientes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum Gentes deprecabuntur, et erit sepulchrum eius gloriosum.

ñ. Civitas Jerusalem non flere: quoniam doluit Dominus super te, * Et auferet a te omnem tribulationem. ⁊. Ecce Dominus in fortitudine veniet: et brachium eius dominabitur. Et auferet. Gloria Patri. Et auferet.

IN II NOCTURNO.

Ant. Gaude et lætare.

Psalm. Conserva, cum reliquis ut in Psalterio, p. 10.

De expositione sancti Hieronymi Presbyteri in Isaiam Prophetam.

LECTIO IV.

Lib. 4. in cap. 11. Isaiæ.

ET egrediétur virga de radice Jesse. Usque ad principium visionis, vel ponderis Babylonis, quod vidit Isaias

02/12

filii Amos, omnis hæc prophetia de Christo est : quam per partes volumus explanare, ne simul propòsita atque dispersa, lectoris confundat memoriam. Virgam et florem de radice Jesse ipsum Dòminum Judæi interpretantur : quod scilicet in virga regnantis potentia, in flore pulchritudo monstrètur.

ñ. Ecce veniet Dòminus protector noster, sanctus Israel, * Corònam regni habens in capite suo. ÿ. Et dominabitur à mari usque ad mare, et à flumine usque ad terminos orbis terrarum. Corònam.

LECTIO V.

Nos autem virgam de radice Jesse sanctam Mariam virginem intelligamus, quæ nullum habuit sibi fruticem coherentem : de qua et suprà legimus : Ecce virgo concipiet, et pariet filium. Et florem, Dòminum Salvatorem, qui dicit in Cántico canticorum : Ego flos campi, et lilium convallium.

ñ. Sicut mater consolatur filios suos, ita consolabor vos, dicit Dòminus : et de Jerusalem civitate quam elégi, veniet vobis auxilium : * Et gaudèbit cor vestrum. ÿ. Dabo in Sion salutem, et in Jerusalem gloriam meam. Et vidèbitis.

LECTIO VI.

SUPER hunc igitur florem, qui de trunco et radice Jesse per Mariam virginem re-

pente consurget, requiescet Spiritus Dòmini : quia in ipso complacuit omnem plenitudinem divinitatis habitare corporaliter : nequàquam per partes, ut in ceteris sanctis : sed juxta Evangelium eorum, quod Hebræo sermone conscriptum legunt Nazaræi : Descendet super eum omnis fons Spiritus sancti : Dòminus autem Spiritus est : et ubi Spiritus Dòmini, ibi libertas.

ñ. Jerusalem plantabis vineam in montibus tuis : exultabis, quoniam dies Dòmini veniet : surge Sion, convertere ad Dòminum Deum tuum : gaudè et lætare Jacob, * Quia de medio Gèntium Salvator tuus veniet. ÿ. Exulta satis filia Sion : jubila filia Jerusalem. Quia. Glòria Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. Gabriel Angelus.

Psalm. Cœli enarrant, cum reliquis ut in Psalterio, p. 11.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 11.

IN illo tempore : Cum audisset Joannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi : Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Pape.

Homilia 6. in Evangelia post principium.

VISIS tot signis, tantisque virtutibus, non scandalizari quisque potuit, sed admirari. Sed infidelium mens

grave
lit, cum
moriens
lus dici
mus Ch
dæis qu
tibus a
tum qui
est, ut
vitæ mo
tra eum
psit, un
fieri deb
ab homi
randus e
nibus et
ñ. Eg
Samaria
spicit ad
in Bethle
aquis re
Tunc sal
quia ecce
rabitur in
ejus, et s
veritate.
nis.

QUID est
qui m
tus in me
jectionem
tatè que
tenter dic
cio, sed
dedignor.
te subsequ
est homin
tem despici
nerantur.
ñ. Festi
Dòmine : *
tuum. ÿ. V

Hiema

get, requiescet
ni : quia in ipso
mne plenitudi-
s habitare corpo-
aquam per par-
ris sanctis : sed
um eorum, quod
one conscriptum
i : Descendet su-
is fons Spiritus
us autem Spiri-
bi Spiritus Do-
tas.

m plantabis vi-
ibus tuis : exul-
m dies Domini
e Sion, conver-
m Deum tuum:
e Jacob, * Quia
ntium Salvator
y. Exulta satis
ila filia Jerusa-
ria Patri. Quia.

CTURNO.

Angelus.
enarrant, cum
salterio, p. 11.
ti Evangelii
Matthæum.

Cap. 11.

: Cum audis-
vinculis opera
duos de disci-
pli : Tu es, qui
alium expecta-

Gregorii Papæ
Evangelia
cipium.

nis, tantisque
non scandalif-
tuit, sed admi-
delium mens

grave in illo scandalum pertu-
lit, cum cum post tot miracula
moriētem vidit. Unde et Pau-
lus dicit : Nos autem prædicā-
mus Christum crucifixum, Jū-
dæis quidem scandalum, Gēn-
tibus autem stultitiam. Stul-
tum quippe hominibus visum
est, ut pro hominibus auctor
vitæ moreretur : et inde con-
tra eum homo scandalum sum-
psit, unde ei amplius debitor
fieri debuit. Nam tanto Deus
ab hominibus dignius hono-
rāndus est, quanto pro homi-
nibus et indigna suscepit.

ñ. Egrediētur Dominus de
Samaría ad portam, quæ ré-
spicit ad orientem : et veniet
in Bethlehem, ambulans super
aquas redemptionis Judæ : *
Tunc salvus erit omnis homo :
quia ecce veniet. ̄. Et præpa-
rabitur in misericordia solium
ejus, et sedebit super illud in
veritate. Tunc salvus erit om-
nis.

LECTIO VIII.

Quid est ergo dicere : Beatus
qui non fuerit scandalizatus
in me, nisi aperta voce ab-
jectionem mortis suæ, humili-
tatemque signare ? Ac si pa-
tenter dicat : Mira quidem fá-
cio, sed abjecta perpeti non
dedignor. Quia ergo moriendo
te subsequor, cavendum valde
est hominibus, ne in me mor-
tem despiciant, qui signa ve-
nerantur.

ñ. Festina, ne tardaveris
Domine : * Et libera populum
tuum. ̄. Veni Domine, et noli

Hiemalis.

tardare, relaxa facinora plebi
tuæ. Et libera.

LECTIO IX.

SED dimissis Joānnis discipu-
lis, quid de eodem Joānne
turbis dicat, audiāmus. Quid
existis in desertum videre ?
Arundinem vento agitatam ?
Quod videlicet non asserendo,
sed negando intulit. Arundi-
nem quippe mox ut aura con-
tigerit, in partem alteram in-
flectit. Et quid per arundinem,
nisi carnalis animus designa-
tur ? Qui mox ut favore, vel
detractiōne tangitur, statim in
partem quamlibet inclinatur.

ñ. Ecce Dominus veniet cum
splendore descendens, et vir-
tus ejus cum eo, * Visitare pó-
pulum suum in pace, et con-
stituere super eum vitam sem-
piternam. ̄. Ecce Dominus
noster cum virtute veniet. Vi-
sitare populum. Glória Patri.
Visitare.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Ecce in nubibus
cœli * Dominus veniet cum po-
testate magna, alleluia.

Psalm. Dominus regnavit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. ̄. 7. f. Urbs fortitudi-
nis * nostræ Sion, Salvator
ponetur in ea murus et ante-
murale : aperite portas quia
nobiscum Deus, alleluia.

Ant. t. 7. r. Ecce apparebit *
Dominus, et non mentiētur :
si moram fecerit, expecta-
eum : quia veniet, et non tar-
dabit, alleluia.

Ant. t. 1. Montes et colles * cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent má nibus : quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allelúia, allelúia.

Ant. t. 3. Ecce Dóminus noster * cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúia.

CAPITULUM. *Rom. 15.*

FRATRES, Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt : ut per paciéntiam, et consolatió nem Scripturárum, spem habeá mus.

HYMNUS.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque pèrsonans :

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos mittitur
Laxare gratis débitum :
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam :

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Vox clamántis in desérto :
Paráte viam Dómini. ñ. Rectas
facíte sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 1. Joánnes autem * cum audisset in vinculis ópera Christi, mittens duos ex discipulis suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus ?

ORATIO.

EXCITA Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum, purificáti tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit.

AD TERTIAM.

Ant. Urbs fortitúdinis.

Capitulum, Fratres, Quæcúmque, *ut supra.*

ñ. *br.* Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ÿ. Osténde faciém tuam, et salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni.

ÿ. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ñ. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM.

Ant. Ecce apparebit.

CAPITULUM. *Rom 15.*

DEUS autem paciéntiæ, et solátii, det vobis idipsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

ñ. *br.* Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ÿ. Et salútare tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

ÿ. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ñ. Vísitá nos in salutári tuo.

Ant.

CAPITULUM.

DEUS a

ómn

déndo :

et in vir

ñ. *br.*

Oriétur

ÿ. Et gló

tur. Orié

ÿ. Dó

con

fac

AI

Ant. E

reliquis d

Psal.

reliquis d

Capitulu

cúmque.

Hymnus

ÿ. Rorát

bes pluant

terra, et gé

Ad Magn

qui ventúr

expectámus

vidistis : Ad

ri, mórtui r

evangelizán

Oratio, E

nostra, ut s

Post Vesp

Vesperæ Dep

FERIA

De Isa

LECTIO

ONIS Baby

Isaias fil

montem ca

gnum, exal

anum, et in

AD NONAM.

Ant. Ecce Dóminus noster.

Capitulum. Rom. 15. c

DEUS autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo : ut abundétis in spe, et in virtúte Spiritús sancti.

ñ. br. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. *ñ.* Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória. Super te.

ñ. Domine Deus virtútum conditor. *ñ.* Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce in núbibus, cum reliquis de Laudibus, p. 169.

Psal. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123.

Capitulum, Fratres, Quæcúmque.

Hymnus, Créator, p. 166.

ñ. Rorate cæli désuper, et nubes pluant justum. *ñ.* Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Tu es qui ventúrus es, * an álium expectámus? Dicite Joánni quæ vidistis : Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, alleluia.

Oratio, Excita Domine corda nostra, ut supra, ad Laudes.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 13.*

DONUS Babylónis, quod vidit Isaías filius Amos. Super montem caliginosum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, et ingrediántur portas

duces. Ego mandávi sanctificátiis meis, et vocávi fortes meos in ira mea, exultántes in glória mea. Vox multitudínis in móntibus, quasi populórum fréquentium : vox sónitus regum, Géntium congregatárum.

ñ. Súscipe verbum, p. 159.

LECTIO II.

DOMINUS exercituum præcepit militiæ belli, veniéntibus de terra procul a summitate cæli : Dóminus, et vasa furóris ejus, ut dispérdat omnem terram. Ululáte, quia prope est dies Dómini : quasi vastitas a Dómino veniet. Propter hoc omnes manus dissolvéntur, et omne cor hóminis contabéscet, et conterétur. Tor-siones et dolóres tenébunt : quasi partúriens dolébunt, unusquisque ad próximum suum stupébit, fácies combústæ vultus eórum.

ñ. Læténtur cæli, p. 159.

LECTIO III.

ECCE dies Dómini veniet, crudélis, et indignationis plenus, et iræ, furorisque, ad ponéndam terram in solitudinem, et peccatóres ejus conteréndo de ea. Quóniam stellæ cæli, et splendor eárum non expándent lumen suum : obtenebrátus est sol in ortu suo, et luna non splendébit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, et contra ímpios iniquitátem eórum, et quiéscere fáciem superbiam infidélium, et arrogantiam fortium humiliábo.

ñ. Aliéni, p. 160.

AD LAUDES.

Ant. et Psalm. Miserere mei, cum reliquis de Psalterio, p. 58.

CAPITULUM. *Isaia. 2.*

VENITE, et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob : et docébit nos vias suas, et ambulabimus in sémitis ejus : quia de Sion exhibit lex, et verbum Domini de Jérusalem.

Hymnus, En clara vox, p. 170.

ŷ. Vox clamantis in deserto : Parate viam Domini. R. Rectas facite sémitas ejus.

*Ad Bened. Ant. t. 7. r De celo veniet * Dominator Dominus, et in manu ejus honor et imperium.*

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

ORATIO.

EXCITA Domine, corda nostra ad præparandas Unigeniti tui vias : ut per ejus adventum purificatis tibi mentibus servire mereantur. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

Hodie dicitur Officium defunctorum.

AD HORAS.

Ant. de Laudibus Dominice præcedentis. Capitula et Responsoria brevia ut in Psalterio temporé Adventus.

In R. brevi ad Primam, loco ŷ. Qui sedes, dicitur ŷ. Qui venturus es in mundum.

AD VESPERAS.

Ant. Inclinauit.

Psalm. Diléxi, cum reliquis de Psalterio, p. 126.

CAPITULUM. *Genes. 49. b*

NON auferetur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est : et ipse erit expectatio Gentium.

Hymnus, Creator alme, ut supra, p. 166.

ŷ. Rorate celi desuper, et nubes pluant justum. R. Aperiat terra, et germinet Salvatorem.

*Ad Magnif. Ant. t. 4. Ecce veniet Rex * Dominus terræ, et ipse auferet jugum captivitatis nostræ.*

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 128.

FERIA TERTIA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 14.*

PROPE est ut veniat tempus ejus : et dies ejus non elongabuntur. Miserebitur enim Dominus Jacob, et eliget adhuc de Israel, et requiescere eos faciet super humum suam : adjungetur advena ad eos, et adherébit domui Jacob. Et tenébunt eos populi, et addicent eos in locum suum : et possidebit eos domus Israel super terram Domini in servos et ancillas : et erunt captives eos qui se céperant, et subiciant exactores suos.

R. Montes Israel, p. 162.

LECTIO II.

ET erit in die illa, cum qui laborem tuum, et a concussione tua, et a servitute dura, ante servisti : sumes partem

Jam istam
lénis, et
savit exa-
tum? Con-
lum impio-
nantium,
in indigni-
nabili, su-
re Gentes,
déliter.

R. Erum

QUOMODO
lúcifer
ris? corru-
vulnerabas
bas in cor-
conscéndan-
exaltabo só-
in monte t-
ribus Aquil-
per altitudi-
lis ero Altis-
ad inférnum
súndum lac-
R. Ecce a-
Ad Beneo-
te * Jérusal-
nus, et glór-
bitur.

Deinde Ky-
pra, p. 58.

Ad Magn-
clamantis * i-
viam Domini-
mitas Dei no-
Deinde Ky-
pra, p. 128.

FERIA

De Isai-

LECTIO

EMITTE AG-
minatore

lam istam contra regem Baby-
lonis, et dices : Quomodo ces-
savit exactor, quiévit tribú-
tum? Contrivit Dóminus bácu-
lum impiórum, virgam domi-
nantium, cadéntem pópulos
in indignatióne, plaga insa-
nabili, subjiciéntem in furó-
re Gentes, persequéntem cru-
déliter.

ñ. Erumpant montes, p. 162.

LECTIO III.

Quomodo cecidisti de celo
lúcifer, qui mane oriebáris?
corruisti in terram, qui
vulnerabas Gentes? qui dicé-
bas in corde tuo : In cœlum
conscéndam, super astra Dei
exaltábo sólium meum, sedébo
in monte testaménti, in laté-
ribus Aquilónis. Ascéndam su-
per altitúdinem núbium, simi-
lis ero Altíssimo. Verúmtamen
ad inférnum detráheris in pro-
fúndum laci.

ñ. Ecce ab Austro, p. 162.

Ad Bened. Ant. t. 4. Super
te * Jérusalem oriétur Dómi-
nus, et glória ejus in te vidé-
bitur.

Deinde Kyrie eléison, ut su-
pra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Vox
clamántis * in desérto : Paráte
viam Dómini, rectas fácite sé-
mitas Dei nostri.

Deinde Kyrie eléison, ut su-
pra, p. 128.

FERIA QUARTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. Cap. 16.

EMITTE Agnum Dómine Do-
minatórem terræ, de petra

desérto ad montem filię Sion.
Et erit : Sicut avis fúgiens, et
pulli de nido avolántes, sic
erunt filię Moab in transcénsu
Arnon. Ini consilium, coge con-
cilium : pone quasi noctem
umbram tuam in meridie : ab-
scónde fugiéntes, et vagos ne
prodas. Habitábunt apud te
prófugi mei : Moab esto latí-
bulum eórum a fácie vasta-
tóris.

ñ. Rex noster, p. 162.

LECTIO II.

FINITUS est enim pulvis, con-
summátus est miser, de-
fécit qui conculcábat terram.
Et præparábitur in misericór-
dia sólium, et sedébit super
illud in veritate in tabernáculo
David, júdicans et quæréns ju-
dicium, et velócliter reddens
quod justum est. Audivimus
superbiam Moab, superbus est
valde : superbia ejus, et arro-
gántia ejus, et indignatiónejus
plus quam fortitúdo ejus.

ñ. Ante multum, p. 163.

LECTIO III.

INCIRCO ululábit Moab ad Moab,
univérsum ululábit : his, qui
lætántur super muros cocti lá-
teris, loquimini plagas suas.
Quóniam suburbána Hésebon
desérta sunt, et vineam Sába-
ma Dómini Géntium excidé-
runt : flagélla ejus usque ad
Jazer pervenérunt : erravérunt
in desérto, propágines ejus re-
lictæ sunt, transiérunt mare.

ñ. Ecce Dóminus, p. 167.

Ad Bened. Ant. t. 8. Ecce
ego mitto * Angelum meum,

qui præparabit viam meam ante faciem tuam.

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Sion renovaberis, * et videbis justum tuum; qui venturus est in te.

Deinde Kyrie eleison, p. 128.

FERIA QUINTA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 19.*

ONUS Ægypti. Ecce Dominus ascendet super nubem levem, et ingrediatur Ægyptum, et commovebuntur simulacra Ægypti a facie ejus, et cor Ægypti tabescet in medio ejus. Et concurrere faciam Ægyptios adversus Ægyptios: et pugnabit vir contra fratrem suum, et vir contra amicum suum, civitas adversus civitatem, regnum adversus regnum.

ñ. Jerusalem, p. 167.

LECTIO II.

ET dirumpetur spiritus Ægypti in visceribus ejus, et consilium ejus præcipitabo: et interrogabunt simulacra sua, et divinos, suos, et pythones, et ariolos. Et tradam Ægyptum in manu dominorum crudelium, et rex fortis dominabitur eorum, ait Dominus Deus exercituum: Et arescet aqua de mari; et fluvius desolabitur, atque siccabitur. Et deficient flumina; attenuabuntur, et siccabuntur rivi aggerum.

ñ. Ecce Dominus, p. 167.

LECTIO III.

STULTI principes Taneos, sapientes consilarii Pharaonis

dederunt consilium insipiens. Quomodo dicetis Pharaoni: Filius sapientium ego, filius regum antiquorum? Ubi nunc sunt sapientes tui? An nescient tibi, et indicent quid cogitaverit Dominus exercituum super Ægyptum. Stulti facti sunt principes Taneos, emarcuerunt principes Memphicos, depererunt Ægyptum, angulum populorum ejus.

ñ. Civitas Jerusalem, p. 167.

Ad Bened. Ant. t. 8. f Tu es qui venturus es * Domine, quem expectamus, ut salvum facias populum tuum.

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Qui post me veniet, * ante me factus est: cuius non sum dignus calceamenta solvere.

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 128.

FERIA SEXTA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 24.*

ECCE Dominus dissipabit terram, et nudabit eam, et affliget faciem ejus, et disperget habitatores ejus. Et erit sicut populus; sic sacerdos; et sicut servus; sic dominus ejus: sicut ancilla, sic domina ejus: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut foenerator, sic is qui mutuum accipit: sicut qui rogit, sic qui debet. Dissipatione dissipabitur terra; et de reptione prædabitur: Dominus enim locutus est verbum hoc.

ñ. Ecce veniet, p. 168.

LUXIT, et firmata infirmata terræ. Et t habitatoribus gressi sunt jus, dissipavit æternum. etio vorabit bunt habitant insipienter c linquentur ñ. Sicut p. 168.

LUXIT vindicavit vitis, in qui lætabant gaudium tyræ sonitus læta dulcedo citharæ non bibent potio bibent est civitas va omnis domus clamor erit tæis: deserta translatum est Relicta est i et caldmitas Quia hæc erit ræ, in medio modo si pa remanserunt olea; et ræc mta vindemia cem suam, at eum glorificamus, hincient hoc in doctrin minum: in i men Domini I

LECTIO II.

LUXIT, et defluxit terra, et infirmata est: defluxit orbis, infirmata est altitudo populi terrae. Et terra infecta est ab habitatoribus suis: quia transgressi sunt leges, mutaverunt jus, dissipaverunt foedus sempiternum. Propter hoc maledictio vorabit terram, et peccabunt habitatores ejus: Ideoque insanient cultores ejus, et relinquentur homines pauci.

¶ Sicut mater consolatur, p. 168.

LECTIO III.

LUXIT vindemia, infirmata est vitis, ingemuerunt omnes qui laetabantur corde. Cessavit gaudium tympanorum, quietuit sonitus laetantium, conticuit dulcedo citharae. Cum cantico non bibent vinum: amara erit potio bibentibus illam. Attrita est civitas vanitatis, clausa est omnis domus nullo introeunte. Clamor erit super vino in plateis: deserta est omnis laetitia: translatum est gaudium terrae. Relicta est in urbe solitudo, et calamitas opprimet portas. Quia haec erunt in medio terrae, in medio populorum: quomodo si paucae olivae quae remanserunt, excutiantur ex olea; et racemi, cum fuerit finita vindemia. Hi levabunt vocem suam, atque laudabunt: cum glorificatus fuerit Dominus, hincient de mari. Propter hoc in doctrinis glorificate Dominum: in insulis maris nomen Domini Del Israel. A fini-

bus terrae laudes audivimus, gloriam justi.

¶ Jerusalem plantabis vineam, p. 168.

*Ad Bened. Ant. t. 1. f. Dicitur: * Pusillanimes confortamini; ecce Dominus Deus noster veniet.*

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 58:

*Ad Magnif. Ant. t. 7. + Cantate Dominum * canticum novum: laus ejus ab extremis terrae.*

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 128:

SABBATO.

De Isala Propheta.

LECTIO I: Cap. 25.

DOMINE, Deus meus es tu, exaltabo te, et confitebor nomini tuo: quoniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles, ameni. Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam, domum alienorum: ut non sit civitas, et in sempiternum non aedificetur. Super hoc laudabit te populus fortis, civitas Gentium robustarum timebit te. Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua: spes a turbine, umbraculum ab aestu:

¶ Egredietur Dominus, p. 169.

LECTIO II:

SPIRITUS enim robustorum quasi turbo impellens parietem. Sicut aestus in siti, tumultum alienorum humillabis: et quasi calore sub nube tor-

nsilium insi-
dicetis Pha-
sentium ego,
uorum? Ubi
tes tui? An-
ndicent quid
nris exerci-
ptum. Stulti
pes Taneos,
ncipes Mem-
t Egyptum,
um ejus.

alem, p. 167.

t. 8: f Tu es

* Domine,

as, ut salvum

num.

leison, ut su-

ni. t. 4. Qui

ante me fa-

non sum di-

u solve.

leison, ut su-

EXTA.

ropheta.

ap. 24:

dissipabit ter-

abit eam, et

us, et disper-

us. Et erit sic

sacerdos: et

ominus ejus:

domina ejus:

ille qui ven-

itor, sic is qui

: sicut qui re-

bet. Dissipa-

terra, et di-

titur: Dominus

verbum hoc.

p. 168.

rénre propáginem fórtium mar-
cés cere fácies. Et fáciét Dómi-
nus exercituum ómnibus pó-
pulis in monte hoc convivium
pinguium; convivium vindé-
miæ, pinguium medullatórum,
vindémiæ defacátæ. Et præci-
pitábit in monte isto fáciem
vinculi colligáti super omnes
pópulos, et telam quam orditus
est super omnes nátiónes.

ñ. Festína, p. 169.

LECTIO III.

PRÆCIPITABIT mortem in sem-
pitérnum : et áuferet Dó-
minus Deus lácrymam ab omni
fácie : et opprobrium pópu-
li sui áuferet de univérſa terra :
quia Dóminus locútus est. Et
dicit in die illa : Ecce Deus no-
ster iste, expectávimus eum,
et salvábit nos : iste Dóminus,
sustinúimus eum, exultábi-
mus, et lætábimur in salutári
ejus. Quia requiescet manus
Dómini in monte isto : et trit-
turábitur Moab sub eo, sicuti
terúntur páleæ in plaustro. Et
exténdet manus suas sub eo,
sicut exténdit natans ad natán-
dum : et humiliábit glóriam
ejus cum allisióne mánuum
ejus. Et muniménta sublimium
murórum tuórum cóncident,
et humiliabúntur, et detrahén-
tur in terram usque ad pulve-
rem.

ñ. Ecce Dóminus véniet,
p. 167.

Ad Bened. Ant. t. 2. Levá-
bit Dóminus signum * in ná-
tiónibus, et congregábit dispér-
sos Israel.

Deinde Kyrie eléison, ut su-
pra, p. 58.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Philip. 4.*

FRATRES, Gaudéte in Dómino
semper : iterum dico, gau-
déte. Modéstia vestra nota sit
ómnibus hominibus : Dóminus
enim prope est.

HYMNUS.

CREATOR alme siderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu redémptor ómnium,
Inténde votis súpplícum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Periret orbis, impetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Virginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum so-
nat;

Et Cœlites, et inferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum díci Júdicem;
Armis supérnæ grátie
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

ñ. Roráte cœli désuper, et
nubes pluánt justum. ñ. Aprí-
riátur terra, et gérmínet sal-
vatórem.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Antí-
me * non est formátus Deus
et post me non erit : quia m

curvabitur
stetabitur on

AUREM tuam
Amine, p
cómmoda :
ténébras gr
illústra. Qu
cum Deo Pa
DOMINICA

AD M
Invitat. P
minus : * V
Et dicitur
Salvificatis
Psalm. V
p. 2.

H
VERBUM SU
E Patris
Qui natus or
Labente curs
Illúmina n
Tuoque athó

Ut cor cadúc
Cœli volupta
Ut, cum tr
Damnábit igr
Et vox amica

Vocabit ad co
Non esca fl
Volvámur int
Vultu Dei sed
Cœli fruámur

Patri, simú
Tibique sanct
Sicut fuit, sit
Sæclum per o

Amen.
IN I M
Ant. Véniet
Psalm. Beat
uis ut in Pa

curvabitur omne genu, et confitebitur omnis lingua.

ORATIO.

AUREM tuam, quæsumus Domine, precibus nostris accommoda: et mentis nostræ tenebras gratia tuæ visitationis illustra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

DOMINICA III ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitat. Prope est jam Dominus: * Venite, adoremus.

Et dicitur usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psalm. Venite, exultemus; p. 2.

HYMNUS.

VERBUM supernum prædiens

Ex Patris æterni sinu;

Qui natus orbi subvenis;

Labente cursu temporis.

Illumina nunc pectora,

Tuoque amore concrema;

Ut cor caduca deserens

Cæli voluptas impleat.

Ut, cum tribunal Jûdicis

Damnabit igni noxios,

Et vox amica debitum

Vocabit ad cælum pios.

Non esca flammarum nigros

Volvamur inter turbines,

Vultu Dei sed compotes

Cæli fruamur gaudiis.

Patri, simulque Filio,

Tibi que sancte Spiritus,

Sicut fuit, sit jûgiter

Sæculum per omne gloria.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Veniet ecce Rex.

Psalm. Beatus vir, cum reliquis ut in Psalterio, p. 3.

De Isaia Propheta.

LECTIO I: *Cap.* 26.

IN die illa cantabitur canticum istud in terra Juda: Urbs fortitudinis nostræ Sion Salvator, ponetur in ea murus et antemurale. Aperite portas, et ingrediatur gens justa, custodiens veritatem. Vetus error abiit: servabis pacem; pacem, quia in te speravimus. Sperastis in Domino in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelsis, civitatem sublimem humiliabit. Humiliabit eam usque ad terram, detrahet eam usque ad pulverem. Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus egenorum.

ñ. Ecce apparebit Dominus super nubem candidam, * Et cum eo sanctorum millia: et habebit in vestimento, et in femore suo scriptum: Rex regum, et Dominus dominantium. †. Apparebit in finem, et non mentietur: si moram fecerit, expecta eum, quia veniens, veniet. Et cum eo.

LECTIO II.

SEMITA justis recta est, rectus callis justis ad ambulandum: Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinimus te: nomen tuum, et memoriale tuum in desiderio animæ. Anima mea desideravit te in nocte: sed et spiritu meo in precordiis meis de mane vigilaabo ad te. Cum feceris judicia tua in terra, justitiam discent

habitatores orbis. Misereamur impio, et non discet justitiam: in terra sanctorum iniqua gessit, et non videbit gloriam Domini.

R. Bethlechem civitas Dei summi, ex te exiet Dominator Israel, et egressus ejus sicut a principio dierum aeternitatis, et magnificabitur in medio universae terrae: * Et pax erit in terra nostra, dum venerit. **V.** Loquetur pacem in Gentibus, et potestas ejus a mari usque ad mare. Et pax erit in terra.

LECTIO III.

DOMINE exaltetur manus tua, et non videant: videant, et confundantur zelantes populi: et ignis hostes tuos devoret. Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis. Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui. Morientes non vivant, gigantes non resurgant: propterea visitasti et contrivisti eos, et perdidisti omnem memoriam eorum.

R. Qui venturus est, veniet, et non tardabit: et jam non erit timor in finibus nostris: * Quoniam ipse est Salvator noster. **V.** Deponet omnes iniquitates nostras: et projiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Quoniam ipse. Gloria Patri. Quoniam ipse.

IN II NOCTURNO.

Ant. Gaude et laetare.

Psalm. Conserva, cum reliquis ut in Psalterio, p. 10.

Sermo sancti Leonis Papae.

LECTIO IV.

Sermo 2. de jejuniis decim mensis, et collectis.

QUOD temporis ratio, et devotio nostrae admonet consuetudo, pastoralis vobis, dilectissimi, sollicitudine praedicamus, decimi mensis celebrandum esse jejunium, quo pro consummata perceptione omnium fructuum, dignissime largitori eorum Deo continentiae libamen offertur. Quid enim potest efficacius esse jejunio? cujus observantia appropinquamus Deo, et resistentes diabolo, vitia blanda superamus.

R. Aegypto noli flere, quia Dominator tuus veniet tibi, ante cujus conspectum movebuntur abyssi, * Liberare populum suum de manu potentiae. **V.** Ecce veniet Dominus exercituum, Deus tuus cum potestate magna. Liberare populum.

LECTIO V.

SEMPER enim virtuti cibis jejunium fuit. De abstinentia denique prouident castae cogitationes, rationabiles voluntates, salubriora consilia: et per voluntarias afflictiones caro concupiscentiis moritur, virtutibus spiritus innovatur. Sed quia non solo jejunio animarum nostrarum salus quaeritur: jejunium nostrum misericordis pauperum sup-

pleamus. In quod subtrahitur. Fiat refectio mentia jejuni

R. Prope nos ejus, et gabuntur: minus Jacobur. **V.** Revertere ad reverberit ad crebitur De

LE

STUDEAMUS

Sionni, pugnentium carentium paci

egrinus, adjiciatur nudos: ut qui e justis labo

orum omni tum hujus p eodem regium percip

arta igitur unemus: quod beatum

im pariter vifragantibus scimus, imp

et Dominum ristum, qui octo Spiritu

saecula saecul Descendet via in vellu

bus ejus justia pacis. **V.** omnes reg servient ei. tri. Orietur.

IN III NO

Ant. Gabriel

pleámus. Impendámus virtúti, quod subtráhimus voluptáti. Fiat refectio páuperis, abstinentia jejunántis.

¶ Prope est ut veniat tempus ejus, et dies ejus non elongabuntur : * Miserebitur Dominus Jacob, et Israel salvabitur. *ŷ.* Revertere virgo Israel, revertere ad civitates tuas. Miserebitur Dominus.

LECTIO VI.

STUDEAMUS vicinarum defensionis, pupillorum utilitati, egentium consolationi, dissidentium paci. Suscipiatur peregrinus, adjuvetur opprèssus, estiatur nudus, foveatur agròs : ut quicumque nostrum e justis laboribus auctori bonorum omnium Deo sacrificium hujus pietatis obtulerit, eòdem regni cœlestis præmium percipere mereatur. quarta igitur et sexta Feria junemus : Sabbato autem eòdem Petrum Apóstolum pariter vigilemus : cujus suffragantibus méritis, quæ scimus, impetrare possimus, et Dominum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre et sancto Spiritu vivit et regnat sæcula sæculorum, Amen.

¶ Descendat Dominus sicutuvia in vellus : * Orietur inabus ejus justitia, et abundantia pacis. *ŷ.* Et adorabunt omnes reges, omnes Genserviient ei. Orietur. Glória tri. Orietur.

IN III NOCTURNO.

Ant. Gábríel Angelus.

Psalm. Cœli enarrant, cum reliquis ut in Psalterio, p. 14.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 1. c

IN illo tempore : Misérunt Judæi ab Jerosólymis Sacerdotes et Levitas ad Joannem, ut interrogarent eum : Tu quis es? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 7. in Evang.

EX hujus nobis lectionis verbis, fratres charissimi, Joannis humilitas commendatur : qui cum tantæ virtutis esset, ut Christus credi potuisset, elégit sólide subsistere in se, ne humana opinione raperetur inaniter super se. Nam confessus est, et non negavit : et confessus est : Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum ; negavit plane quod non erat, sed non negavit quod erat : ut veritatem loquens, ejus membrum fieret, cujus sibi nomen fallaciter non usurparet. Cum ergo non vult appetere nomen Christi, factus est membrum Christi : quia dum infirmitatem suam studit humiliter agnoscere, illius celsitudinem meruit veraciter obtinere.

¶ Veni Domine, et noli tardare : relâxa facinora plebi tuæ, * Et revoca dispersos in terram suam. *ŷ.* Excita Domine potentiam tuam, et veni, ut salvos facias nos. Et revoca dispersos.

LECTIO VIII.

SED CUM ex lectione alia Redemptoris nostri sententia ad mentem reducitur, ex huius lectionis verbis nobis quaestio valde implexa generatur. Alio quippe in loco inquisitus a discipulis Dominus de Eliae adventu, respondit: Elia iam venit, et non cognoverunt eum, sed fecerunt in eum quaecumque voluerunt: et, si vultis scire, Joannes ipse est Elia. Requisitus autem Joannes dicit: Non sum Elia. Quid est hoc, fratres charissimi, quia quod Veritas affirmat, hoc Propheta veritatis negat? Valde namque inter se diversa sunt: Ipse est; et: Non sum. Quomodo ergo Propheta veritatis est, si ejusdem veritatis sermonibus concors non est?

ñ. Ecce radix Jesse descendet in salutem populorum, ipsum Gentes deprecabuntur: * Et erit nomen ejus gloriosum. **ÿ.** Dabit ei Dominus Deus sedem David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum. Et erit nomen.

LECTIO IX.

SED si subtiliter veritas ipsa requiratur, hoc quod inter se contrarium sonat, quomodo contrarium non sit, invenitur. Ad Zachariam namque de Joanne Angelus dicit: Ipse praecedet ante illum in spiritu et virtute Eliae. Qui idcirco venturus in spiritu et virtute Eliae dicitur, quia sicut Elia secundum Domini adventum

praevenerit, ita Joannes praevenerit primum. Sicut ille praecursor venturus est iudicis, ita iste praecursor est factus Redemptoris. Joannes igitur in spiritu Elia erat, in persona Elia non erat. Quod ergo Joannes fatetur de spiritu, hoc Joannes denegat de persona.

ñ. Docēbit nos Dominus vias suas, et ambulabimus in semitis ejus: * Quia de Sion exhibit lex et verbum Domini de Jerusalem. Venite, ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob. Quia. Gloria Patri. Quia.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Veniet Dominus, et non tardabit, et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit se ad omnes gentes. alleluia.

Psal. Dominus regnavit cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Jerusalem gaude gaudio magno, quia veniet Salvator, alleluia.

Ant. t. 8. Dabo in Sion salutem, et in Jerusalem gloriam meam, alleluia.

Ant. t. 5. Montes et omnes colles * humiliabuntur: erunt prava in directa, et opera in vias planas: veni mine, et noli tardare, alleluia.

Ant. t. 2. Juste et pie * venimus, expectantes beatam spem et adventum Domini.

CAPITULUM. Philip. 1.

FRATRES, Gaudete in Domino semper: iterum dico

dete. Modeste omnibus huiusmodi enim proprie

Ex clara vobis

Obscurans: Procul fugate

Ab alto Jesu

Mens jam

Non amplius

Sidus refulget

Ut tollat omnia

En Agnus Dei

Laxate gratias

Omnes simul

Praecuram in

Ut, cum se

Metuque metu

Non pro reatu

Sed nos pius

Virtus, hoc

Deo Patri cur

Sancto simul

In seculorum

ÿ. Vox clama

Parate viam I

facite semitas

Ad Bened.

olium * Davi

num ejus sed

alleluia.

OR

UREM tuam

A mine, prece

ommoda: et

tenebras gratias

is illustra. Qu

um Deo Patre

AD TE

Ant. Jerusalem,

Capitulum,

ste, ut supra,

Illicialis

dete. Modestia vestra nota sit
omnibus hominibus : Dominus
enim prope est.

HYMNUS.

En clara vox redarguit.

Obscúra quæque non
conans :

Procul fugentur somni

Ab alto Jêsus prômptus

Mens jam resurgat tibi

Non amplius jacens humi :

Sidus refûlget jam novum,

Ut tollat omne nòxium.

En Agnus ad nos mittitur

Laxare gratis dèbitum :

Omnes simul cum lácrymis

Precémur indulgèntiam :

Ut, cum secúndo fûlserit,

Metúque mûndum cinxerit,

Non pro reatu púniat,

Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paráclito,

In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Vox clamántis in deserto :

Paráte viam Dòmini. ñ. Rectas

fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Super

sólum * David, et super re-

num ejus sedébit in ætérnum,

allelúia.

ORATIO.

AUREM tuam, quæsumus Dó-

mine, précibus flostris ac-

commoda : et mentis nostræ

tenebras grátia tuæ visitatió-

nis illústra. Qui vivis et regnas

cum Deo Patre.

AD TERTIAM

Ant. Jerúsalem gaude.

Capitulum, Fratres, Gau-

de, ut supra, ad Laudes.

Hicmalis

ñ. br. Veni ad liberándum
nos, * Dòmine Deus virtútum.
Veni. ÿ. Osténde facièm tuam,
et salvi érimus. Dòmine Deus
virtútum. Glória Patri. Veni
ad liberándum.

ÿ. Timébunt Gentes nomen
tuum Dòmine. ñ. Et omnes
reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM.

Ant. Dabo in Sion.

CAPITULUM. Philip. 4. b

Nihil solliciti sitis : sed in
omni oratióne, et obsecra-
tióne, cum gratiárum actióne
petitiónes vestræ innotéscant
apud Deum.

ñ. br. Osténde nobis Dò-
mine, * Misericórdiam tuam.
Osténde. ÿ. Et salutáre tuum
da nobis. Misericórdiam. Gló-
ria Patri. Osténde.

ÿ. Meménto nostri Dòmine
in beneplácito pópuli tui. ñ. Vi-
sita nos in salutári tuo.

AD NONAM.

Ant. Juste et pie.

CAPITULUM. Philip. 4. b

Et pax Dei, quæ exúperat
omnem sensum, custódiat
corda vestra et intelligéntias
vestras, in Christo Jesu Dó-
mino nostro.

ñ. br. Super te Jerúsalem, *
Oriétur Dòminus. Super te.
ÿ. Et glória ejus in te vidébi-
tur. Oriétur. Glória Patri. Su-
per te.

ÿ. Dòmine Deus virtútum
convérte nos. ñ. Et osténde
facièm tuam, et salvi érimus.

AD VESPERAS.

Ant. Véniet Dòminus, cum

reliquis de Laudibus, p. 180.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis, p. 123.

Capitulum, Fratres, Gaudete, Hymnus, Creátor alme, p. 176.

γ. *Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum. η. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.*

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Beáta es Maria, * quæ credidisti Dómino : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.*

Oratio. Aurem tuam, ut supra, p. 181.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Hæc Antiphona prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Antiphonis majoribus, ut infra : quibus semper cedunt Antiphonæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

Sequentes Antiphonæ majores ad Magnificat inchoantur die XVII Decembris, et singulæ ante et post Magnificat integræ sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem usque in diem ante Vigiliam Nativitatis. Si vero Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi pro Commem. Adventus.

DIE 17 DECEMBRIS.

Ant. t. 2. O Sapiéntia, quæ ex ore Altissimi prodiisti, attingens a fine usque ad finem fórtiter, suavitérque dispónens ómnia : veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

18.

Ant. t. 2. O Adónai, et dux domus Israel, qui Moyysi in igne flammæ rubi apparuisti, et ei in Sina legem dedisti : veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

19.

Ant. t. 2. O Radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem Gentes deprecabúntur : veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

20.

Ant. t. 2. O Clavis David, et sceptrum domus Israel : qui áperis, et nemo claudit : claudis, et nemo áperit : veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris, et umbra mortis.

21.

Ant. t. 2. O Oriens, splendor lucis ætérnæ, et sol justitiæ : veni, et illúmina sedéntes in ténebris, et umbra mortis.

22.

Ant. t. 2. O Rex Géntium, et desiderátus eárum, lapisque anguláris, qui fácis útraque unum : veni, et salva hominem, quem de limo formásti.

23.

Ant. t. 2. O Emmánuel, Rex et légifer noster, expectátio Géntium, et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Sequentes Antiphonæ ad Laudes et per Horas dicuntur sex Feriis ante Vigiliam Nat

vitatis, i Decembris, Feriæ illi. Similiter per propriis Fe

Quod si Dominica, tur sequen quæ erit die dicendæ ess currit Fest dicuntur in mis Sabbati prætermittitur

Ant. t. 4. plúvia elóq descendet su Deus noster

Nisi Vigilerit in Dom in Sabbato quæ de Lau narta præter dicitur Ant.

Antiphona Oratio dicitur Quatuor Tem p. 192.

Antiphonæ quæ occurrunt, eo anno p et in Domini Antiphonæ de dicitur in Ru p. 202.

Similiter on ectétur, quan Sabbato ven

FERIA S AD L

ET PER

Ant. t. 4. EC

vitatis, incipiendo die XVII Decembris, ab Antiphonis, quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter et aliæ dicuntur in propriis Feriis.

Quod si dies XVII fuerit Dominica, Antiphonæ inchoantur sequenti FERIA secunda, quæ erit diés XVIII. Quæ autem dicendæ essent die in quo occurrit Festum sancti Thomæ, dicuntur in Sabbato cum Psalmis Sabbati, quarta Antiphona prætermissa: cujus loco dicitur

*Ant. t. 4. Expectetur * sicut pluvia eloquium meum: et descendet super nos sicut ros Deus noster.*

Nisi Vigilia Nativitatis venerit in Dominica: tunc enim in Sabbato dicuntur Antiphonæ de Laudibus Dominicæ, quarta prætermissa, cujus loco dicitur Ant. Expectetur.

Antiphona ad Benedictus et Oratio dicitur ut in Sabbato Quatuor Temporum ponitur, p. 192.

Antiphonæ vero de Laudibus, quæ occurrunt in die S. Thomæ, eo anno prætermittuntur: et in Dominica tunc dicuntur Antiphonæ de Vigilia, ut infra licetur in Rubrica de Vigilia, p. 202.

Similiter omittitur Ant. Expectetur, quando illud Festum in Sabbato venerit.

FERIA SECUNDA.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

*Ant. t. 4. Ecce veniet * Dó-*

minus princeps regum terræ: beāti, qui parati sunt occurrere illi.

Psalmi ejusdem Ferie, p. 56.

*Ant. t. 8. f Cum venerit * Filius hóminis, putas inveniet fidem super terram?*

*Ant. t. 5. Ecce jam venit * plenitúdo témporis, in quo misit Deus Filium suum in terras.*

*Ant. t. 1. Hauriétis aquas * in gáudio de fontibus Salvatoris.*

*Ant. t. 4. Egrediétur * Dóminus de loco sancto suo: veniet ut salvet pópulum suum.*

FERIA TERTIA.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

*Ant. t. 4. Rorate cæli desuper, * et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.*

Psalmi ejusdem Ferie, p. 69.

*Ant. t. 4. Emitte Agnum Dómine * Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem filia Sion.*

*Ant. t. 4. Ut cognoscámus Dómine * in terra viam tuam, in ómnibus Géntibus salutáre tuum.*

*Ant. t. 4. Da mercédem Dómine * sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniántur.*

*Ant. t. 2. Lex per Moysen data est, * grátia et véritas per Jesum Christum facta est.*

FERIA QUARTA.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Prophætæ prædicaverunt * nasci Salvatorem de virgine Maria.

Psalmi ejusdem Ferie, p. 79.

Ant. t. 2. Spiritus * Domini super me, evangelizare pauperibus misit me.

Ant. t. 4. Propter Sion * non tacebo, donec egrediatur ut splendor justus ejus.

Ant. t. 4. Ecce veniet Dominus, * ut sedeat cum principibus, et solium gloriæ teneat.

Ant. t. 4. Annuntiâte * populis, et dicite : Ecce Deus Salvator noster veniet.

FERIA QUINTA.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. De Sion * veniet Dominus omnipotens, ut saluum faciât populum suum.

Psalmi ejusdem Ferie, p. 93.

Ant. t. 8. Convertere Domine * aliquantulum, et ne tardes venire ad servos tuos.

Ant. t. 1. f De Sion * veniet, qui regnaturus est Dominus, Emmanuel magnum nomen ejus.

Ant. t. 8. Ecce Deus meus, * et honorabo eum : Deus Patris mei, et exaltabo eum.

Ant. t. 1. Dominus * legifer noster, Dominus Rex noster, ipse veniet, et salvabit nos.

FERIA SEXTA.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Constantes estote, *

videbitis auxilium Domini super vos.

Psalmi ejusdem Ferie, p. 101.

Ant. t. 4. m Ad te Domine * levavi animam meam : veni, et eripe me, Domine ad te confugi.

Ant. t. 4. m Veni Domine, * et noli tardare : relaxa facinora plebi tuæ Israel.

Ant. t. 2. Deus a Libano veniet, * et splendor ejus sicut lumen erit.

Ant. t. 4. Ego autem * ad Dominum aspiciam, et expectabo Deum Salvatorem meum.

SABBATO.

Antiphonæ secundum superiorem Rubricam, p. 182.

Ad Canticum vero, Ant. t. 1. Expectetur * sicut pluvia elequium meum : et descendet super nos sicut ros Deus noster.

Psalmi ut in Laudibus Sabbati, p. 119.

In festo sancti Thomæ, per Commemorationem Adventus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Nolite timere : quinta enim die veniet ad vos Dominus noster.

Si vero contingat Festum sancti Thomæ transferri in secundam Feriam, Antiphonæ prædicta dicitur ad Benedictum in Dominica, loco Antiphonæ Ave Maria.

Ultimo die ante Vigilias Nativitatis.

Ad Bened. Ant. t. 8. f Ecce compléta sunt * omnia, quæ dicta sunt per Angelum de virgine Maria.

Quibus Antiphonis cedunt

aliæ Antiphonæ ad Bened.

FERIA

De Isa.

LECTIO

VE coróna

Ephraim

gloriæ exu-

erant in vé-

simæ, errá-

válidus et fo-

impetus grá-

fringens, sic

rum multá-

et emissáru-

spatiósam. I-

bitur coróna

rum Ephraim

ñ. Ecce ap-

LE

Et erit flor

exultatió

super vérti-

quium; qua-

ante maturi-

quod cum a-

statim ut ma-

vorábit illud

Dominus ex-

cloriæ, et ser-

residuo popu-

judicii sedenti

et fortitudo

ello ad por-

quoque præ-

et præ ebriet-

acerdos et F-

unt præ ebr-

unt a vino.

ñ. Béthlehe-

LECTIO

DICITUR hæc

Deus : Ecce

aliæ Antiphonæ in propriis locis ad Benedictus assignatæ.

FERIA SECUNDA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 28.*

VE coronæ superbæ, ebrii Ephraim, et flori decidenti, gloriæ exultationis ejus, qui erant in vertice vallis pinguisimæ, errantes a vino. Ecce validus et fortis Dominus sicut impetus grândinis : turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, et emissarum super terram spatiosam. Pédibus conculcabitur coronâ superbæ ebriorum Ephraim.

ñ. Ecce apparebit, p. 177.

LECTIO II.

Erit erit flos decedens gloriæ exultationis ejus, qui est super verticem vallis pinguium; quasi temporaneum ante maturitatem autumni : quod cum aspexerit videns, statim ut manu tenuerit, deprecabitur illud. In die illa erit Dominus exercituum coronâ gloriæ, et sertum exultationis residuo populi sui : et spiritus iudicii sedenti super iudicium, et fortitudo revertentibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nescierunt, et præ ebrietate erraverunt : sacerdos et Propheta nesciunt præ ebrietate, absorpti sunt a vino.

ñ. Bethlehem, p. 178.

LECTIO III.

circò hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego mittam in

fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum. Qui crediderit, non festinet. Et ponam in pondere iudicium, et justitiam in mensura, et subvertet grandis spes mendacis : et protectionem aquæ inundabunt. Et delabitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inferno non stabit.

ñ. Qui venturus est, p. 178.

AD LAUDES.

Ant. et Psalm. Miserece, cum reliquis de Psalterio, p. 56, nisi dicendæ sint Antiphonæ secundum superiorem Rubricam, p. 182.

CAPITULUM. *Isai. 2.*

VENITE et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob : et docebit nos vias suas, et ambulabimus in semitis ejus : quia de Sion exhibit lex, et verbum Domini de Jerusalem.

Hymnus, En clara vox, p. 181.

ÿ. Vox clamantis in deserto : Parate viam Domini. ñ. Rectas facite semitas ejus.

*Ad Bened. Ant. t. 1. Egre dietur * virga de radice Jesse, et replabitur omnis terra gloria Domini : et videbit omnis caro salutare Dei.*

Deinde Kyrie eleison, p. 58.

ORATIO.

AUREM tuam, quaesumus Domine, precibus nostris accommoda : et mentis nostræ tenebras gratia tue visitatio-

nis illústra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus secundum superiorem Rubricam, p. 182. Capitula et ññ. brevia ut in Psalterio tempore Adventus.

AD VESPERAS.

Ant. Inclínávit.

Psalm, Diléxi, cum reliq. de Psalterio, p. 126.

CAPITULUM. *Genes. 49. b*

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec véniat qui mittendus est : et ipse erit expectatio Géntium.

Hymnus, Creator alme, p. 176.

ÿ. Rorate cæli désuper, et nubes pluant justum. ñ. Aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Beátam me dicent omnes * generatiónes, quia ancillam húmílem respéxit Deus.*

Nisi dicenda sit Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA TERTIA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 30. d*

EXPECTAT Dóminus ut misereátur vestri, et ideo exaltábitur parcens vobis : quia Deus judicii Dóminus : beáti omnes qui expectant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem, plorans nequá-

quam plorábis, miserans miserébitur tui : ad vocem clamóris tui statim ut audierit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus papem arctum, et aquam brevem : et non fáciat avolare a te ultra doctórem tuum ; et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

ñ. Ægypte noli flere, p. 178.

LECTIO II.

EGRÉDERE, dices ei : Et dábitur tur plúvia sémini tuo, ubi cúmquæ semináveris in terra : et panis frugum terræ erit ubérrimus et pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illa agnus spatióse : et tauri tui, et pulli asinórum, qui operántur terram, commistum migma cómedent sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevátum rivi curréntium aquárum, in die interfectiόνis multórum cum ceciderint turres.

ñ. Prope est, p. 179.

LECTIO III.

ET erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum, in die qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longinquo, ardens furor ejus, et gravis ad portándum : lábia ejus repléta sunt indignatióne, et lingua ejus quasi ignis devorans. Spiritus ejus velut torrens inundans usque ad médium colli, ad per-

dendas ge-
frænum e-
maxillis p-
ñ. De-
p. 179.

Ad Bened.
Béthlehem
eris mínim
Dux, qui re-
Israel.

Deinde Kyrie

Ad Magnif.

vare, elevá-
rúsalem :
tui, captiva

Nisi dicenda

Deinde Kyrie

FERIA

Quatuor

LECTIO SA

secund

LECTIO

IN illo témpo-

Angelus G

vitátem Gal-

Názareth, a

sponsátam v

erat Joseph,

et nomen V

reliqua.

Homilia sa

Ep

Lib. 2:

ATENT qui

Lstéria, n

prophéticum

quam hómin

consilium De

eteris factis

Dómini Salva

intelligere et

uisse consili

mum elécta e

dendas gentes in nihilum, et frænum erroris, quod erat in maxillis populorum.

¶ Descendet Dóminus, p. 179.

Ad Bened. Ant. t. 8. Tu Bèthlehem * terra Juda, non eris minima : ex te enim exiet Dux, qui regat pópulum meum Israel.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Elevaré, elevare, * consurgè Jérusalem : solve vincula colli tui, captiva filia Sion.

Nisi dicenda sit Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evángelii secundum Lucam.

LECTIO I. Cap. 1. c

In illo tempore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David : et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2: in Lucam.

Latent quidem divina mysteria, nec fácte, juxta propheticum dictum, quisquam hominum potest scire consilium Dei. Sed tamen ex ceteris factis atque præceptis Dómini Salvatoris possumus intelligere et hoc propensioris consilii, quod ea potissimum electa est ut Dóminus

pareret, quæ erat desponsata viro. Cur autem non antequam desponsaretur, impleta est? Fortasse ne diceretur, quod conciperat ex adultério.

¶ Clama in fortitudine, qui annuntias pacem in Jerusalem : * Dic civitatibus Judæ, et habitatoribus Sion : Ecce Deus noster, quem expectabamus, adveniet. ¶ Supra montem excelsum ascende tu qui evangelizas Sion, exalta in fortitudine vocem tuam. Dic civitatibus.

LECTIO II.

ET ingressus ad eam Angelus. Disce virginem moribus, disce virginem, verecundia, disce oraculo, disce mysterio. Trepidare virginum est, et ad omnes viri ingressus pavere, omnes viri affatus vereri. Discant mulieres propositum pudoris imitari. Sola penetrabilibus, quam nemo virorum viderit, solus Angelus reperit : sola sine comite, sola sine teste, ne quo degenerate deprepararetur affatu, ab Angelo salutatur.

¶ Orietur stella ex Jacob, et exurgit homo de Israel, e confringet omnes duces alienigenarum : * Et erit omnis terra possessio ejus. ¶ Adorabunt eum omnes reges terræ, omnes Gentes servient ei. Et erit.

LECTIO III.

TANTI namque mandati mysterium non hominis fuit, sed Angeli ore promenditum. Hodie primum auditur : Spi-

ritus sanctus superveniet in te. Et auditur, et creditur. Dehinc: Ecce, inquit, ancilla Domini, contingat mihi secundum verbum tuum. Vide humilitatem, vide devotionem. Ancillam se dicit Domini, quae mater eligitur: nec repentino exaltata promisso est.

¶. Modo veniet Dominator Dominus: * Et nomen ejus Emmanuel vocabitur. ¶. Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis. Et nomen Glória Patri. Et nomen.

Ad Bened. Ant. t. 8. Missus est Gabriel * Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus: ut redemptio nostræ venturæ sollemnitas, et præsentis nobis vitæ subsidia cónferat, et æternæ beatitudinis præmia largiatur. Per Dóminum.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f. Ecce ancilla Domini, * fiat mihi secundum verbum tuum.

Nisi dicenda sit Ant. O.

Post Preces dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, et tuam, ut supra, p. 181.

FERIA QUINTA

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 33.

VE qui prædâris, nonne ipse prædâberis? et qui spernis, nonne et ipse sperné-

ris? cum consummâveris depredationem, depradâberis: cum fatigatus desieris contemnere, contemderis: Dómine miserere nostri: te enim expectavimus: esto brâchium nostrum in mane, et salus nostra in tempore tribulationis.

¶. Egrediétur Dóminus, et præliâbitur contra Gentes: * Et stabunt pedes ejus supra montes olivârûm ad Oriëntem.

¶. Et elevâbitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes Gentes. Et stabunt.

LECTIO II.

A VOCE Angeli fugerunt populi, et ab exaltatione tua dispersæ sunt Gentes. Et congregabuntur spolia vestra sicut colligitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fuerint de eo. Magnificatus est Dóminus, quoniam habitavit in excelsis: implevit Sion judicio et justitia. Et erit fides in temporibus tuis: divitiæ salutis, sapientia et scientia: timor Domini ipse est thesaurus ejus.

¶. Præcursor pro nobis ingreditur Agnus sine macula. * Secundum ordinem Melchisedech Pontifex factus in æternum, et in sæculum sæculi. Ipse est Rex justitiæ, cujus generatio non habet finem. Secundum.

LECTIO III.

CONTERRITI sunt in Sion peccatores, possedit tremor hypocritas. Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante? quis habitabit ex vobis

cum ardore. Qui ambulat iniquitate, quitur veritate. Qui avaritiam facit, contemnit manum suam. Qui non audit, contemnit oculos suos. Iste in munimenta fortitudinis ejus: pinguetudo aquæ ejus in deum. Oculi ejus, longe.

¶. Videtur, et ceterum tuum: nomen novum. Iste in nomine gloriæ et diadema tui. Et vocabitur. Et vocabitur.

Ad Bened. Ant. t. 8. late * animo. Dóminus Deus.

Nisi occurrat.

Thomæ, qui missa, dicitur.

Ant. t. 8. quinta enim.

Dóminus Deus.

Quod etiam.

quoniam diebus.

Festum occurrit.

Deinde Kyrie.

Ad Magnificat.

Ant. t. 8.

Deinde Kyrie.

cum ardoribus sempiternis?
 Qui ambulat in justitiis, et loquitur veritatem, qui projicit avaritiam ex calumnia, et excutit manus suas ab omni munere, qui obturat aures suas ne audiat sanguinem, et claudit oculos suos ne videat malum. Iste in excelsis habitabit, munimenta saxorum sublimitas ejus: panis ei datus est, aquae ejus fideles sunt. Regem in decore suo videbunt oculi ejus, cernent terram de longe.

R. Videbunt Gentes justum tuum, et cuncti reges inclytum tuum: * Et vocabitur tibi nomen novum, quod os Domini nominavit. **Y.** Et eris corona gloriae in manu Domini, et diadema regni in manu Dei tui. Et vocabitur. Gloria Patri. Et vocabitur.

*Ad Bened. Ant. t. 4. Vigilate * animo, in proximo est Dominus Deus noster.*

Nisi occurrat Festum sancti Thomae, quia tunc, ea praetermissa, dicitur

*Ant. t. 8. Nolite timere, * quia enim die veniet ad vos Dominus Deus noster.*

Quod etiam servatur in sequentibus diebus, quando illud Festum occurrit.

Deinde Kyrie eleison, p. 58.

*Ad Magnif. Ant. t. 5. Laetamini * cum Jerusalem, et exultate in ea omnes qui diligitis eam in aeternum.*

Nisi occurrat sit Ant. O.

Deinde Kyrie eleison, p. 128.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO I. Cap. 1. d

IN illo tempore: Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in civitatem Juda: et intravit in domum Zachariae, et salutavit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. in Luc. cap. 1. post initium.

MORALE est omnibus, ut qui fidem exigunt, fidem astruant. Et ideo Angelus, cum abscondita nuntiaret, ut fidem astrueret, exemplo senioris feminae sterilisque, conceptum virgini Mariae nuntiavit: ut possibile Deo omne, quod ei placuerit, assereret. Ubi audit vit hoc Maria, non quasi incredula de oraculo, nec quasi incerta de nuntio, nec quasi dubitans de exemplo, sed quasi laeta pro voto, religiosa pro officio, festina pro gaudio, in montana perrexit. Quo enim jam Deo plena, nisi ad superiora cum festinatione contenderet? Nescit tarda molimina sancti Spiritus gratia.

R. Emitte Agnum Domine Dominatorem terrae, * De petra deserti ad montem filiae Sion. **Y.** Ostende nobis Domine misericordiam tuam, et salutare tuum da nobis. De petra deserti ad montem filiae Sion.

LECTIO II.

DISCITE et vos sanctæ mulieres sedulitatem, quam prægnantibus debeatis exhibere cognatis. Mariam, quæ ante sola in intimis penetralibus versabatur, non a publico virginitatis pudor, non ab studio asperitas montium, non ab officio prolixitas itineris retardavit. In montana Virgo cum festinatione, Virgo officii memor, injuriæ immemor, affectu urgente, non sexu relicta perrexit domo. Discite virgines non circumcursare per alienas aedes, non demorari in platæis, non aliquos in publico miscere sermones. Maria in domo sera, festina in publico, mansit apud cognatam suam tribus mensibus.

ñ. Rorate cæli desuper, et nubes pluant justum : * Aperiat terra, et germinet Salvatorem. ÿ. Emitte Agnum Domine Dominatorem terræ, de petra deserti ad montem filie Sion, Aperiat.

LECTIO III.

DIDICISTIS virgines pudorem Mariæ; discite humilitatem. Venit propinqua ad proximam, junior ad seniore; nec solum venit, sed etiam prior salutavit. Decet enim, ut quanto castior virgo, tanto humilior sit. Noverit deferre senioribus. Sit magistra humilitatis, in qua est professio castitatis. Est et causa pietatis, est etiam norma doctrinæ. Contuendum est enim, quia su-

prior venit ad inferiorem, ut inferior adjuvetur; Maria ad Ehsabeth, Christus ad Joannem.

ñ. Germinaverunt campi eremi germen odoris Israel; quia ecce Deus noster cum virtute venit, * Et splendor ejus cum eo. ÿ. Ex Sion species decoris ejus: Deus noster manifeste venit. Et. Gloria Patri. Et.

Ad Bened. Ant. t. 1. Ex quo facta est * vox salutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo, allelúia.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timere.

Deinde Kyrie eleison, p. 58.
ORATIO.

EXCITA, quæsumus Domine, potentiam tuam, et veni; ut hi, qui in tua pietate confidunt, ab omni citius adversitate liberentur. Qui vivis.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Hoc est testimonium, * quod perhibuit Joannes, qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit Ant. O.
Deinde Kyrie eleison, p. 58.
Oratio Dominicæ præced., p. 185.

SABBATO.

Quatuor Temporum.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO I. Cap. 3.

ANNO quinto decimo imperii Tiberii Cæsaris, procurante

Póntio Piliqua.

Homili

Homilia

REDEMPTOR, quætionis officii morato Re principe, designatur. prædicare

Judæa quos Géntibus re per regem C pes Judæo ejus tempor autem Ger erat, et Judæ dia disperg descriptio t osténdit: c

mána repú fuisse descri regno per qu rimi princip

ñ. Egredie dice Jessé, e ejus ascende tia cingulum et fides ci ejus. ñ. Et cum Spiritus sapientie, et ritus cõfili Et erit

VOCÊ éteni ptoris di gnum seip solabitur. L ad finem regn rat, quæ to

Póntio Piláto Judæam. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 20. in Evangelia.

REDEMPTORIS nostri Præcursor, quo tempore prædicationis officium accéperit, memoráto Románæ reipublicæ principe, et Judææ régibus, designáto. Quia enim illum prædicare veniebat, qui et ex Judæa quosdam, et multos ex Géntibus redempturus erat: per regem Géntium, et principes Judæórum prædicationis ejus tempora designántur. Quia autem Gentilitas colligenda erat, et Judæa pro culpa perfidiæ dispergenda, ipsa quoque descriptio terréni principátus osténdit: quóniam et in Romána república unus præfuisse describitur, et in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabántur.

ñ. Egrediétur virga de radice Jessé, et flos de radice ejus ascendet: * Et erit justitia cingulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. ñ. Et requiescet super eum Spiritus Dómini: spiritus sapiéntiæ et intelléctus, spiritus consilii et fortitúdinis. Et erit.

LECTIO II.

VOCÉ etenim nostri Redemptóris dicitur: Omne regnum in seipsum divisum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Judæa pervenerat, quæ tot régibus divisa

subjacébat. Apte quoque non solum quibus régibus, sed etiám quibus sacerdotibus actum sit, demonstráto: et quia illum Joánes Baptista prædicáret, qui simul Rex et Sacerdos existeret, Lucas Evangelista prædicationis ejus tempora per regnum et sacerdotium designávit.

ñ. Radix Jesse, qui exúrget judicare Gentes, in eum Gentes sperábunt: * Et erit nomen ejus benedictum in sæcula. ñ. Super ipsum continebunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Et erit nomen.

LECTIO III.

ET venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánes non solum baptismum pœnitentiæ prædicávit, verum etiám quibúsdam dedit: tamen baptismum suum in remissionem peccatórum dare non pótuit. Remissio etenim peccatórum in solo nobis baptismo Christi tribúitur. Notándum itaque quod dicitur: Prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatórum: quóniam baptismum, quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat: ut sicut incarnatum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicationis, ita baptismum pœnitentiæ, quo peccáta solvúntur, præcurreret suo baptis-

mâte, quo peccâta solvi non possunt.

ñ. Veni Dómine, et noli tardâre : relâxa facinora plebi tuæ, * Et révoça dispêrsos in terram suam. ̄. Excîta Dómine poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Et révoça. Glória Patri, Et révoça.

Ad Bened. Ant. t. 7. Quómodo fiet istud, * Angele Dei, quóniam virum non cognóscó? Audi Maria virgo : Spiritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altissimi obumbrábit tibi.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timére, et nisi hæc fuerit dies ante Vigiliam Nativitatis, quia tunc, ea prætermisssa, dicitur.

Ant. t. 8. f. Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de vírgine Maria.

Quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.

Deinde Kyrie eleison, p. 58.

ORATIO.

DEUS, qui cónspicis, quia ex nostra gravitate affligimur : concéde propitiús ; ut ex tua visitatióne consolémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et dicitur ad omnes Horas.

AD VESPERAS

CAPITULUM. 1. Corinth. 4.

FRATRES, Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter

dispensatóres, ut fidélis quis inveniatur.

HYMNUS.

CREATOR alme siderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Periret orbis, impetu
Amóris actus lánguidi
Múndi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intécta prodís victima.

Cujus potéstas glóriæ
Noménque cum primúm sonat;
Et Cœlites, et inferi.

Treménte curvántur genu
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem ;
Armis supérnæ grátia
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

̄. Roráte cœli desuper, et
nubes pluant justum. ñ. Aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Antiphona ad Magnificat,
una ex majoribus. O.

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre : ut per auxiliúm grátia tuæ, quod nostra peccâta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis et regnas.

DOMINIC

AD I

Invitat

minus : * V

Psalm.

p. 2.

VERBUM :

E Patr

Qui natus c

Labente cu

Illúmina

Tuóque am

Ut cor cadú

Cœli volúpt

Ut, cum t

Damnabit ig

Et vox amic

Vocábit ad e

Non esca f

amur in

Vultu Dei sec

Cœli fruámu

Patri, sim

Tibique sanc

Sicut fuit, sit

Sæclum per c

Amen.

IN I N

Ant. Venie

Psalm. Beá

quis, ut in I

De Isaia

LECTIO I

ETABITUR c

et exultáb

orebit quasi

ans germinál

etabúnda et

ibani data est

éli et Saron

glóriam Dómin

ei nostri. Co

DOMINICA IV ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitat. Prope est jam Dominus: * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus,
p. 2.

HYMNUS.

VERBUM SUPERNUM PRODIENS

E Patris æterni sinu,
Qui natus orbi subvenis,
Labente cursu temporis.

Illumina nunc pectora,
Tuoque amore concrema;
Ut cor caduca deserens
Cæli voluptas impleat.

Ut, cum tribunal Judicis
Damnabit igni noxios,
Et vox amica debitum
Vocabit ad cælum pios.

Non esca flammarum nigros
Vidamur inter turbines,
Vultu Dei sed compotes
Cæli fruamur gaudiis.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jûgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Veniet ecce Rex.

Psalm. Beatus vir, cum reliquis, ut in Psalterio, p. 3.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 35.

ET ABITUR deserta et in via,
Et exultabit solitudo, et
orebit quasi lilium. Germi-
ans germinabit, et exultabit
etabunda et laudans: glória
ibani data est ei: decor Car-
nèli et Saron, ipsi videbunt
glóriam Dómini, et decorem
ei nostri. Confortate manus

dissolutas, et genua debilia roborate. Dicite pusillanimis: Confortamini, et nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, et salvabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, et aures surdorum patébunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, et aperta erit lingua mutorum: quia scissæ sunt in deserto aquæ, et torrentes in solitudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum, et sitiens in fontes aquarum.

ñ. Cånite tuba in Sion, vocate Gentes, annuntiate populis, et dicite: * Ecce Deus Salvator noster adveniet. ý. Annuntiate, et auditum facite: loquimini, et clamate. Ecce Deus.

LECTIO II.

IN cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, oriatur vipor calami et junci. Et erit ibi semita et via, et via sancta vocabitur: non transibit per eam pollutus, et hæc erit vobis directa via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et mala bestia non ascendet per eam, nec invenietur ibi: et ambulabunt qui liberati fuerint. Et redempti a Dómino, convertentur, et venient in Sion cum laude: et lætitia sempiterna super caput eorum: gaudium et lætitiã obtinebunt, et fugiet dolor et gemitus.

ñ. Non auferetur sceptrum de Juda, et dux de femore

ejus, donec veniat qui mittendus est : * Et ipse erit expectatio Gentium. *ŷ.* Pulchriores sunt oculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidiores. Et ipse.

LECTIO III. *Cap. 41.*

TACEANT ad me insulæ, et Gentes mutent fortitudinem : accédant, et tunc loquantur, simul ad judicium propinquemus. Quis suscitavit ab Oriente justum, vocavit eum ut sequeretur se? dabit in conspectu ejus Gentes, et reges obtinebit : dabit quasi pulverem gladio ejus, sicut stipulam vento raptam arcui ejus. Persequetur eos, transibit in pace, semita in pedibus ejus non apparebit. Quis hæc operatus est, et fecit, vocans generationes ab exordio? Ego Dominus, primus et novissimus ego sum.

ŷ. Me oportet minui, illum autem crescere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrigiam calceamentorum solvere. *ŷ.* Ego baptizavi vos aqua : ille autem baptizabit vos Spiritu sancto. Cujus non. Glória Patri. Cujus non.

IN II NOCTURNO.

Ant. Gaude et lætare.

Psalm. *Conserva, cum reliquis ut in Psalterio, p. 10.*

Sermo sancti Leonis Papæ.

LECTIO IV.

Sermon. 1. de jejuniis decimi mensis, et collectis.

SI fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis

nostræ intelligimus exordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset auctoris : et hæc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis, quasi in quodam speculo, divinæ benignitatis forma resplendet. Ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo.

ŷ. Nascetur nobis parvulus, et vocabitur Deus, Fortis : * Ipse sedebit super thronum David Patris sui, et imperabit : cujus potestas super humerum ejus. *ŷ.* In ipso benedicentur omnes tribus terræ, omnes Gentes servient ei. Ipse sedebit.

LECTIO V.

CAUSA autem reparationis nostræ non est nisi misericordia Dei : quem non diligemus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantie nostræ, suæ veritatis luce discuteret. Quod per sanctum Isaiam Dominus denuntians, ait : Adducam cæcos in viam quam ignorabant, et semitas quas nesciebant, faciam illos calcare : faciam illis tenebras in lucem, et prava in directa. Hæc verba faciam illis, et non relinquam eos. Et iterum : Inventus sum, inquit, a non quærentibus me, et palam apparui iis, qui me non interrogabant.

ŷ. Ecce jam venit plenitudo temporis, in quo misit Deus

Filium suum de Virgine, Ut eos, qui dimeret. *ŷ.* charitatem nos Deus, in similitudine cæci. Ut eos, redimeret.

QUOD quoniam Joannes dicens : Scilicet Deus venit in sensum, ut in similitudine ejus. Et iterum ligamus Deum prior dilexit que nos Deus suam nos re nobis forma inveniat, dat quod operati cæcens scilicet strarum luce suæ charitatis non solum in quidquid dili

ŷ. Virgo Israhel civitates tuas. Mens avertentis. Minus Salvatoris. Mem novam in. Labunt homines. *ŷ.* In charitate dilexi te : ideus trans tui. Usque. Ambulabunt.

IN III NOCTURNO.

Ant. Gabrielis. *Psalm.* *Cœli reliquis, ut in*

Filium suum in terras, natum de Virgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redimeret. *ŷ.* Propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos Deus, Filium suum misit in similitudinem carnis peccati. Ut eos, qui sub lege erant, redimeret.

LECTIO VI.

Quod quomodo implétum sit, Joannes Apostolus docet, dicens : Scimus quoniam Filius Dei venit, et dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum, et simus in vëro Filio ejus. Et iterum : Nos ergo diligámus Deum, quoniam ipse prior dilexit nos. Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat : et ut in nobis formam suæ bonitatis inveniat, dat unde ipsi quoque quod operáti operémur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos solæ charitatis inflámmans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligámus.

R. Virgo Israel revertere ad civitates tuas : * Usquequo dolens avertéris ? generabis. Dóminum Salvátorem, oblationem novam in terra : * Ambulábunt homines in salvatióne. *ŷ.* In charitate perpétua dilexi te : ideo attráxi te miserans tui. Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

IN III NOCTURNO.

Ant. Gabriel Angelus.

Psalm. Cæli enarrant, cum reliquis, ut in Psalterio, p. 14.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 3.

ANNO quinto décimo impèrii Tiberii Cæsaris, procurante Póntio Piláto Judæam. Et reliqua.

De Homilia S. Gregórii Papæ. Ex Homilia 20. in Evangelia, ante medium.

DICÉBAT Joannes ad turbas, quæ exhibant ut baptizarentur ab eo : Genimina viperarum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira? Ventúra enim ira est animadversio ultiónis extrémæ : quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pœnitentiæ non recúrrit. Et notándum, quod malæ sóboles, malórum paréntum actionem imitantes, genimina viperarum vocántur: quia per hoc quod bonis invident, eosque persequuntur, quod quibusdam mala retribuunt, quod læsiones próximis exquirunt : quoniam in his omnibus patrum spórum carnálium vias sequuntur, quasi venenati filii de venenatis paréntibus nati sunt.

R. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram : montes enim et colles suscipient justitiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem. *ŷ.* Juxta est salus mea, ut veniat. et justitia mea, ut revelétur. Et testaméntum.

LECTIO VIII.

SED quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdi-

nis involuti sumus : dicat quid nobis faciendum sit, ut fugere a ventura ira valeamus. Sequitur : Facite ergo fructus dignos poenitentiae. In quibus verbis notandum est, quod amicus sponsi non solum fructus poenitentiae, sed dignos poenitentiae admonet esse faciendos. Aliud namque est fructum facere poenitentiae; aliud dignum poenitentiae fructum facere. Ut enim secundum dignos poenitentiae fructus loquamur, sciendum est, quia quisquis illicita nulla commisit, huic jure conceditur, ut licitis utatur : sicque pietatis opera faciat, ut tamen si voluerit, ea, quae mundi sunt, non relinquat.

R. Non discédimus a te, vivificabis nos Domine, et nomen tuum invocábitur : * Osténde nobis faciém tuam, et salví érimus. V. Meménto nostri Domine in beneplácitò pópuli tui : visita nos in salutári tuo. Osténde.

LECTIO IX.

AT si quis in fornicationis culpam, vel fortasse, quod est gravius, in adultérium lapsus est : tanto a se licita debet abscindere, quanto se mémpit et illicita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minus, et ejus qui ámplius deliquit : aut ejus qui in nullis, et ejus qui in quibusdam facinoribus cecidit, et ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo

quod dicitur : Facite fructus dignos poenitentiae : uniuscujusque conscientia convenitur, ut tanto majora acquirat bonorum óperum lucra per poenitentiam, quanto graviora sibi intulit damna per culpam.

R. Intuemini, quantus sit iste, qui ingreditur ad salvandas Gentes : ipse est Rex justitiae, * Cujus generatio non habet finem. V. Praecursor pro nobis ingreditur, secundum ordinem Melchisedech Pontifex factus in aeternum. Cujus generatio. Glória Patri. Cujus generatio.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Canite tuba * in Sion, quia prope est dies Domini : ecce veniet ad salvandum nos, alleluia, alleluia.

Psalm. Dominus regnavit cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. Ecce veniet * desideratus cunctis Gentibus : et repleritur gloria domus Domini, alleluia.

Ant. t. 1. f. Erunt prava in directa, * et aspera in vias planas : veni Domine, et noli tardare, alleluia.

Ant. t. 1. Dominus veniet, * occurrite illi, dicentes : Magnam principium, et regnum ejus non erit finis : Deus, fortis, dominator, princeps pacis, alleluia, alleluia.

Ant. t. 2. Omnipotens sermo tuus * Domine a regalibus sedibus veniet, alleluia.

CAPITULUM

Fratres homo. sti, et dispersum Dei. quis invenia

En clara v. Obscura

nans : Procul fugé

Ab alto Jesu

Mens jam

Non ámplius

Sidus refúlg

Ut tollat om

En Agnus

Laxare grati

Omnes simul

Præcémur in

Ut, cum se

Metúque mur

Noir pro reat

Sed nos pius

Virtus, hor

Deo Patri cu

Sancto simul

In seculórum

V. Vox clar

Parate viam

facite semitas

Ad Bened.

Maria, * gratia

ecum : Bene

teribus, alle

Nisi dicend

imere, vel

lecta, ut supr

OR

EXCITA, qua

potentiam

et magna nol

CAPITULUM. 1. Cor. 4.

FRATRES, Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur.

HYMNUS.

EN clara vox redarguit
Obscura quaeque personans :

Procul fugentur somnia :
Ab alto Jesus promicat.
Mens jam resurgat torpida,
Non amplius jacens humi :
Sidas refulget jam novum,
Ut tollat omne noxium.

En Agnus ad nos mittitur
Laxare gratis debitum :

Omnes simul cum lacrymis
Precemur indulgentiam :

Ut, cum secundo fulserit,
Metuque mundum cinxerit,
Nox pro reatu puniat,
Sed nos pius tunc protegat.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

ŷ. Vox clamantis in deserto,
Parate viam Domini. R. Rectas
facite semitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 1. f. Ave
Maria, * gratia plena : Dominus
tecum : Benedicta tu in mulieribus, alleluia.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite
timere, *vel Ant. Ecce com-*
plata, ut supra, p. 184.

ORATIO.

EXCITA, quaesumus Domine,
potentiam tuam, et veni
et magna nobis virtute suc-

curre : ut per auxilium gratiae
 tuae, quod nostra peccata praepediunt, indulgentiae tuae propitiationis acceleret. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus.

AD TERTIAM.

Ant. Ecce veniet.

Capitulum, Fratres, Sic nos,
ut supra.

R. br. Veni ad liberandum
nos, * Domine Deus virtutum.
Veni. ŷ. Ostende faciem tuam,
et salvi erimus. Domine. Gló-
ria Patri. Veni.

ŷ. Timebunt Gentes nomen
tuum Domine. R. Et omnes
reges terrae gloriam tuam.

AD SEXTAM.

Ant. Erunt prava in directa.

CAPITULUM. 1. Cor. 4.

MINI autem pro minimo est,
ut a vobis iudicer, aut ab
humano die : sed neque me-
ipsum iudico.

R. br. Ostende nobis Do-
mine, * Misericordiam tuam.
Ostende. ŷ. Et salutare tuum
da nobis. Misericordiam. Gló-
ria Patri. Ostende.

ŷ. Meménto nostri Domine
in beneplácito populi tui. R. Vi-
sita nos in salutari tuo.

AD NONAM.

Ant. Omnipotens sermo tuus.

CAPITULUM. 1. Cor. 4.

ITAQUE nolite ante tempus ju-
dicare, quoadusque veniat
Dominus : qui et illuminabit
abscondita tenebrarum, et ma-
nifestabit consilia cordium :
et tunc laus erit unicuique
a Deo.

R. *br.* Super te Jerúsalem, *
Oriétur Dóminus. Super te.
ŷ. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super te.

ŷ. Dómine Deus virtútum convérte nos. *R.* Et osténda faciém tuam, et salvi érimus.

AD VESPERAS.

Ant. Cánite tuba, *cum reliquis de Laudibus*, p. 196.

Psalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis*, p. 123.

Capitulum. Fratres, Sic nos existimet. *Hymnus*, Créator alme, *ut supra*, p. 192.

ŷ. Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum. *R.* Aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magníf. Ant. O.

Oratio, Excita, quæsumus, *ut supra*, p. 197.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 41. b*

ET tu Israel sève meus, Jacob quem elegi, semen Abraham amici mei : in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longinquis ejus vocávi te, et dixi tibi : Servus meus es tu, elégi te, et non abjéci te. Ne timeas, quia ego tecum sum : ne declines, quia ego Deus tuus : confortávi te, et auxiliátus sum tibi, et suscépít te dextera justi mei.

R. Cánite tuba in Sion, p. 193.

LECTIO II.

ECCE confundentur et erubéscent omnes qui pugnant advérsus te : erunt quasi non sint, et peribunt viri qui contradicunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebelles tuos : erunt quasi non sint, et véluti consúptio, hómines bellántes advérsus te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi : Ne timeas, ego adjúvi te.

R. Non auferétur sceptrum, p. 193.

LECTIO III.

NOLI timére vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israel : ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus : et redémptor tuus sanctus Israel. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia : triturábis montes, et commínes, et colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo dispérget eos : et tu exultábis in Dómino, in sancto Israel lætáberis.

R. Me opórtet mínui, p. 194.

AD LAUDES.

Antiphonæ secundum superiorum Rubricam, p. 182.

Psalm. Misérere, *cum reliquis de Psalterio*, p. 56.

Capitulum. Isai. 2.

VENITE, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábitur in sémitis ejus : quia de Sion ex-

bit lex, et Jerúsalem.

Hymnus, p. 197.

ŷ. Vox clámantis : Paráté viam, fácite sémitas.

Ad Benedicendum.

Dóminus, * *appropinquat cœlorum, a*

Nisi dicentis timére, *vel A*

p. 184.

Deinde. Kyrie

Excita, quæsumus

et magna n

curre : ut pe

tuæ, quod no

pediunt, ind

pitiationis ac

et regnas cur

Hodie dicuntur

Defunctorum.

AD

Antiphonæ

Antiphonæ

Psalm. Diléctus

et Psalterio, p.

Capitulum.

NON auferétur

Juda, et c

us, donec vé

us est : et ips

entium.

Hymnus, p.

192.

bit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus, En clara vox, p. 197.

ÿ. Vox clamántis in deserto: Paráté viam Dómini. *ñ*. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Dicit Dóminus, * Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum, allelúia.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timére, *vel Ant.* Ecce compléta, p. 184.

Deinde. Kyrie eléison, p. 58.

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre: ut per auxilium grátia tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis acceleret. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD HORAS.

Antiphonæ secundum superiorem Rubricam, p. 182. *Capitula et ññ. brevia ut in Psalterio tempore Adventus.*

AD VESPERAS.

Ant. Inclinávit.

Psalm. Diléxi, *cum reliquis Psalterio*, p. 126.

CAPITULUM. Genes. 49. b

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de femore eius, donec veniat qui mitténus est: et ipse erit expectatió gentium.

Hymnus; Créator alme, p. 192.

ÿ. Roráté cœli désuper, et nubes pluant justum. *ñ*. Aperíatur terra, et germinet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

FERIA TERTIA.

De Isaiâ Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 42.*

ECCE servus meus, suscipiam eum: eléctus meus, complácuít sibi in illo anima mea: dedi spiritum meum super eum, iudicium Géntibus próferet. Non clamábit, neque accipiet persónam, nec audiétur vox éjus foris. Calamum quasátum non cõnteret, et linum fúmigans non extinguet; in veritaté edúcet iudicium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra iudicium: et legem éjus insulæ expectábunt.

ñ. Nascétur nobis párvulus, p. 194.

LECTIO II.

HÆC dicit Dóminus Deus, creans cœlos, et exténdens eos: firmans terram, et quæ germinant ex ea: dans flatum pópulo, qui est super eam, et spiritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justitia, et apprehédi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium: ut aperires oculos cæcórum, et edúceres de conclusióné vinctum, de domo carceris sedentes in ténébris.

ñ. Ecce jam venit plenitúdo, p. 194.

LECTIO III.

CANTATE Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ : qui descenditis in mare, et plenitúdo ejus ; insúlæ, et habitatóres eárum. Sublevétur désertum, et civitátes ejus : in dómibus habitábit Cedar ; laudáte habitatóres Petrá, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in insulis nuntiábunt. Dóminus sicut fortis egrediétur, sicut vir præliátor suscitábit zelum : vociferábitur, et clamábit : super inimicos suos confortábitur.

ñ. Virgo Israel, p. 195.

Ad Bened. Ant. t. 2. Consúrge, consúrge ; *indúcere fortitúdinem bráchium Dómini.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timére, *vel Ant.* Ecce compléta, p. 184.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA QUARTA.

De Isaiá Prophéta.

LECTIO I. Cap. 51.

AUDITE me qui sequimini quod justum est, et quæritis Dómino : atténdite ad petram unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua præcisi estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, et ad Saraim quæ péperit vos : quia unum vocávi eum, et benedixi ei, et multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion ; et

consolábitur omnes ruinas ejus : et ponet désertum ejus quasi delicias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætitia invenietur in ea ; gratiarum actio, et vox laudis.

ñ. Jurávi, p. 195.

LECTIO II.

ATTENDITE ad me pópulus meus, et tribus mea me audite : quia lex a me exiit, et judicium meum in lucem populórum requiescet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt : me insulæ expectábunt, et bráchium meum sustinébunt. Leváte in cælum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum : quia cæli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum abterétur, et habitatóres ejus sicut ut hæc interibunt : salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea non deficiet.

ñ. Non discédimus ; p. 196.

LECTIO III.

AUDITE me qui scitis justum pópulus meus lex mea in corde eórum : nolite timére oppróbrium hóminum, et blasphemias eórum ne metúatis. Sicut enim vestiméntum, sic comedet eos vermis : et sicut lanam, sic devorábit eos timea salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generatióne generatiónum.

ñ. Intuémini, p. 196.

Ad Bened. Ant. t. 8. Ponam in Sion *salútem, et in Jeru-

salem glóriam.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timére, *vel Ant.* Ecce compléta, p. 184.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

FERIA

De Isaiá

LECTIO

UTINAM dicitur et descérunt móntes de

stio ignis t

ardérent ign

nomen tuum

facie tua ge

Um féceris

sustinébimus

facie tua me

A seculo non

tribus per

non vidit, De

comparásti ex

ñ. Cántic t

LEC

DECURRISTI

cienti jus

uis recordab

irátus es,

in ipsis fúimur.

abimur. Et fa

undus omne

annus menst

stia nostram

asi fólium u

ritates nostr

stulérunt. no

voecet nomen

ergat, et tene

tu faciém tu

sisisti nos in

nostram.

salem glóriam meam, allelúia.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timere, vel Ant. Ecce compléta, p. 184.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

Ad Magnif. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA QUINTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 64.*

UTINAM dirúmperes cœlos; et descénderes : a fácie tua móntes deflúerent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis : a fácie tua gentes turbaréntur. Cum féceris mirabilia, non sustinébimus : descendisti, et a fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque auribus percepérunt : oculis non vidit, Deus absque te, quæ reparásti expectántibus te.

ñ. Cánite tuba, p. 193.

LECTIO II.

OCCURRISTI lætánti, et fáciénti justítiam : in vjjs tuis recordábuntur tui : Ecce irátus es, et peccávimus : in ipsis fúimus semper, et salábimur. Et facti sumus ut imúndus omnes nos, et quasi annus mœstruátæ univérsæ justítie nostræ : et cecidimus quasi fólium univérsi, et iniquitátes nostræ quasi ventus assulérunt nos. Non est qui vocet nomen tuum, qui consergat, et téneat te : absconstú fáciem tuam a nobis, et misisti nos in manu iniquitáti nostræ.

ñ. Non auferétur, p. 193.

LECTIO III.

ET nunc Dómine, Paternoster es tu, nos vero lutum : et fictor noster tu, et ópera mánuum tuarum omnes nos. Ne irascáris Dómine satis, et ne ultra memineris iniquitátis nostræ : ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas sancti tui facta est déserta, Sion déserta facta est, Jerusalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ, et glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis, et ómnia desiderabilia nostra versa sunt in ruínas.

ñ. Me opórtet minui, p. 194.

*Ad Bened. Ant. t. 2. Consolámini, consolámini * pópulus meus, dicit Dóminus Deus vester.*

Nisi dicenda sit Ant. Ecce compléta, p. 184.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 128.

FERIA SEXTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 66. b*

AUDITE verbum Dómini, qui tráemitis ad verbum ejus : dixerunt fratres vestri odiéntes vos, et abjiéientes propter nomen meum : Glorificétur Dóminus, et vidébitur in lætítia vestra : ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributióne

inimicis suis. Antequam par-
turiret, péperit : ántequam ve-
niret partus ejus, péperit má-
sculum. Quis audivit umquam
tale? et quis vidit huic simile?
Numquid partúriet terra in die
una? aut parietúr gens simul,
quia parturivit et péperit Sion
filios suos?

ñ. Nascétur nobis, p. 194.

LECTIO II.

NUMQUID ego, qui álios pátere
fácio, ipse non páriam, di-
cit Dóminus? si ego, qui gene-
rationem céteris tribuo, stéri-
lis ero, ait Dóminus Deus tuus?
Lætámini cum Jerúsalem, et
exultáte in ea omnes qui dili-
gitis eam : gaudéte cum ea
gáudio universi, qui lugétis
super eam, ut sugátis, et re-
pleámini ab úbere consolatió-
nis ejus : ut mulgeátis, et de-
licis affluátis ab omnimoda
glória ejus. Quia hæc dicit Dó-
minus : Ecce ego declinábo
super eam quasi flúvium pacis,
et quasi torrentem inun-
dántem glóriam Géntium,
quam sugétis : ad úbera por-
tabimini, et super génuá blan-
diéntur vobis.

ñ. Ecce jam, p. 194.

LECTIO III.

QUOMODO si cui mater blan-
diátur, ita ego consolábor
vos, et in Jerúsalem consolá-
bimini. Vidébitis, et gaudébit
cor vestrum, et ossa vestra
quasi herba germinábunt : et
cognoscétur manus Dómini
servis ejus, et indignábitur ini-
micis suis. Quia ecce Dóminus

in igne véniet, et quasi turbo
quadrigæ ejus : réddere in in-
dignatióne furórem suum, et
increpationem suam in flamma
ignis : quia in igne Dóminus
dijudicábit, et in gládio suo
ad omnem carnem, et multi-
plicábuntur interfécti a Dó-
mino.

ñ. Virgo Israel, p. 195.

Ad Bened. Ant. t. 8. f. Ecce
compléta sunt * omnia, que
dicta sunt per Angelum de vir-
gine Maria.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 2. O Em-
mánuel, * Rex et légifer no-
ster, expectatio Géntium, et Sal-
vator eárum, veni ad salvá-
ndum nos, Dómine Deus no-
ster.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

Si Vigilia Nativitatis Do-
mini venerit in Dominica, Offi-
cium fit hoc modo.

Ad Matutinum, Invitator. de
Vigilia, Hódie sciétis, ut infra.

Hymnus de Adventu, Ver-
bum supérnum, ut infra.

Antiphonæ, Psalmi, Versi-
culi, Lectiones, et Responsoria
in I et II Nocturno dicuntur
de Dominica quarta, p. 194.

In III Nocturno Antiphonæ
et Psalmi de Dominica, p. 194.
ñ. de Vigilia, tres Lectiones
Homilia Vigiliæ cum suis re-
sponsoriis, et non legitur Homi-
lia Dominica pro última Le-
ctione.

Laudes de Vigilia cum
memoratione de Dominica.

Similiter et per Horas cele-
bratur Officium de Vigilia.

o IN
Nativitatis
AD M

Invitat. H
véniet Dómin
débitis glória
Psalm. V

p. 2.

H

VERBUM SU
E Patris

Qui natus or
Labente curs

Illúmina n

Tuóque amor

Ut cor cadúca

Cæli voluptas

Ut, cum tri

Damnabit ign

Et vox amica

Vocabit ad cæ

Non esca fla

Solvámur inte

ultu Dei sed

cæli fruámur

Patri, simul

ibique-sancte

sicut fuit, sit

reclum per or

Amen.

Antiphonæ e

occurrente.

ñ. Hódie scié

ominus. ñ. Et

bríam ejus.

Lectio sanc

secúndum

LECTIO I.

et esset des

Jesu Maria

am convenire

útero habe

cto. Et reliq

IN VIGILIA

Nativitatis Domini.

AD MATUTINUM.

Invitat. Hodie sciētis, quia
veniet Dóminus, * Et mane vidēbitis
glóriam ejus.

Psalm. Venite exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

VERBUM supérnum pródiens

Ex Patris ætérni sinu,
Qui natus orbis súbvenis,
Labente cursu témporis.

Illúmina nunc pēctora,
Tuoque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas impleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni-nóxios,
Et vox amica débitum
Vocábit ad cælum pios.

Non esca flammárum nigros
Solvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cômportes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Filio,
Ibique-sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Seculum per omne glória.

Amen.

Antiphonæ et Psalmi de Fe-
sta occurrente.

̄. Hodie sciētis, quia veniet
Dóminus. ̄. Et mane vidēbitis
glóriam ejus.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 1. c*

Quam esset desponsáta mater
Jesu Maria Joseph, ante-
quam convenirent, inventa est
in útero habens de Spiritu
sancto. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 1.
Matthæi.

QUARE non de simplici vir-
gine, sed de desponsáta
concepitur? Primum, ut per
generatióem Joseph, origo
Mariæ monstrarétur: secúndo,
ne lapidarétur a Júdæis, ut
adúltera: tertio, ut in Ægy-
ptum fúgiens, habéret solá-
tium. Martyr Ignátius étiam
quartam addidit causam, cur
desponsáta conceptus sit: Ut
partus, iniquens, ejus celare-
tur diábolo; dum eum putat
non de virgine, sed de uxóre
generátum.

̄. Sanctificámini hódie, et
estóte paráti: quia die crástina
vidēbitis * Majestátem Dei in
vobis. ̄. Hódie sciētis quia vé-
niet Dóminus, et mane vidēbi-
tis. Majestátem Dei.

LECTIO II.

ANTEQUAM convenirent, in-
venta est in útero habens
de Spiritu sancto. Non ab álío
inventá est, nisi a Joseph, qui
pene licentia maritali futúra
uxóris ómnia nóverat. Quod
autem dicitur: Antequam con-
venirent: non sequitur ut pó-
stea convenerint; sed Scri-
ptúra quod factum non sit,
osténdit.

̄. Constantés estóte, vidēbi-
tis auxiliúm Dómini super vos:
Judæa et Jerúsalem nolite tí-
mére: * Cras egrediémíni, et
Dóminus erit vobiscum. ̄. San-
ctificámini filii Israel, et estóte

parati. Cras egrediimini, et Dominus.

LECTIO III.

JOSEPH autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam tradúcere, voluit occulte dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur; et in lege præceptum est, non solum reos, sed et cõscios criminum noxios esse peccati: quomodo Joseph, cum crimen celaret uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimonium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitatem, et admirans quod evenerat, celat siléntio, ejus mysterium nesciebat.

R. Sanctificámini filii Israel, dicit Dominus: die enim crástina descendet Dominus, * Et auferet a vobis omnem languorem. y. Crástina die delébitur iniquitas terræ, et regnabit super nos Salvátor mundi. Et auferet. Glória Patri. Et auferet.

Deinceps Officium fit Duplex.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

*Ant. t. 8. J*udæa et Jerúsalem nolite timere: cras egrediimini, et Dominus erit vobiscum, allelúia.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. f Hódie sciétis quia véniet Dominus, et mane vidébitis glóriam ejus.

Ant. t. 4. Crástina die delébitur iniquitas terræ, et regná-

bit super nos Salvátor mundi.

Ant. t. 1. Dominus véniet, occurríte illi, dicétes: Magnum principium, et regni ejus non erit finis: Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúia.

Ant. t. 8. f Crástina erit vobis salus, dicit Dominus Deus exercituum.

CAPITULUM. Rom. 1.

PAULUS servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promiserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Filio suo, qui factus est ei et sómne David secúndum carnem.

HYMNUS.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque persónans:

Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.

Mers jam resúrgat tórpida,
Nón amplius jacens humi:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos mittitur
Laxare gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Præcémur indulgéntiam:

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cinxerit,
Non pro reátu púníat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

y. Crástina die delébitur

quitas terrarum super nos

Ad Bened
sicut sol Sa
descendet i
sicut imber
allelúia.

DEUS, qui nostræ a
latificas: p
tum tuum,
remlati susc
quoque júdi
mus, Dómin
sum Christo
Qui tecum v
unitate Spiri
per ómnia sa
Amen.

Et dicitur
Prima dici
plicibus: et
Capituli dic
Nonc.

AD T
Ant. Hódie
Capitulum,
ut supra, ad 1
R. br. Hódie
véniet Dóminu
mane vidébiti
Quia. Glória P
y. Constant

vátor mundi.
 inus veniet,
 cénas : Ma-
 a, et regni
 : Deus, for-
 inceps pacis,
 istina erit vo-
 óminus Deus

quæ terræ. *R.* Et regnabit
 super nos Salvátor mundi.
Ad Bened. Ant. t. 3. Orietur
 sicut sol Salvátor mundi : et
 descendet in úterum Virginis
 sicut imber super gramen, al-
 lelúia.

ORATIO.

DEUS, qui nos redemptionis
 nostræ ánnua expectatione
 lætificas : præsta, ut Unigéni-
 tum tuum, quem Redemptó-
 rem læti suscipimus, venientem
 quoque júdicem secúri videá-
 mus, Dóminum nostrum Je-
 sum Christum Filium tuum :
 Qui tecum vivit et regnat in
 unitáte Spiritus sancti Deus,
 per ómnia sæcula sæculórum.
R. Amen.

Et dicitur per Horas diei.

*Prima dicitur sicut in Du-
 plicibus : et ad Absolutionem
 Capituli dicitur Capitulum
 Nonæ.*

AD TERTIAM.

Ant. Hódie sciétis.
Capitulum, Paulus servus,
ut supra, ad Laudes.

*R. br. Hódie sciétis, * Quia
 veniet Dóminus. Hódie. y. Et
 mane videbitis glóriam ejus.*

Quia. Glória Patri. Hódie.
y. Constantés estóte, R. Vi-

débitis auxilium Dómini super
 vos.

AD SEXTAM.

Ant. Crástina die.

CAPITULUM. Rom. 1.

QUI prædestinátus est Filius
 Dei in virtúte secúndum
 spiritum sanctificatiónis, ex re-
 surrectiône mortuórum Jesu
 Christi Dómini nostri.

*R. br. Crástina die, * Delé-
 bitur iniquitas terræ. Crástina.
 y. Et regnabit super nos Sal-
 vátor mundi. Delébitur. Glória
 Patri. Crástina die.*

*y. Crástina erit vobis salus.
 R. Dicit Dóminus Deus exerci-
 tuum.*

AD NONAM.

Ant. Crástina erit.

CAPITULUM. Rom. 1.

Per quem accépinus grá-
 tiam, et Apostolátum ad
 obediéndum fidei in ómnibus
 Géntibus pro nómine ejus, in
 quibus estis et vos vocáti Jesu
 Christi Dómini nostri.

*R. br. Crástina, * Erit vobis
 salus. Crástina. y. Dicit Dómi-
 nus Deus exercituum. Erit.
 Glória Patri. Crástina.*

*y. Crástina die delébitur ini-
 quitas terræ. R. Et regnabit
 super nos Salvátor mundi.*

IN NATIVITATE DOMINI.

AD VESPERAS.

Ant. t. 8. Rex pacificus magnificatus est, cujus vultum desiderat universa terra.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123, t loco ultimi, *Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes, p. 127.

Ant. t. 7. r Magnificatus est Rex pacificus super omnes reges universae terrae.

Ant. t. 8. Complati sunt dies Mariae, ut pareret filium suum primogenitum.

Ant. t. 8. Scitote quia prope est regnum Dei : amen dico vobis, quia non tardabit.

Ant. t. 2. Levate capita vestra : ecce appropinquat redemptio vestra.

CAPITULUM. Tit. 3. b.

APPARUIT benignitas et humanitas Salvatoris nostri Dei : non ex operibus justitiae quae fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit.

HYMNUS.

JESU Redemptor omnium,
Quem lucis ante originem
Parem paternae gloriae
Pater supernus edidit.

Tu lumen et splendor Patris,
Tu spes perennis omnium,
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem servuli.

Memento, rerum Conditor,

Nostri quod olim corporis,
Sacra ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.

Testatur hoc praesens dies
Currere per anni circulum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus adveneris.

Hunc astra, tellus, aequora,
Hunc omne quod caelo subest,
Salutis Auctorem novae
Novo salutat cantico.

Et nos, beata quos sacri
Rigavit unda sanguinis,
Natalis ob diem tui,
Hymni tributum solvimus.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Epiphaniam.

v. Crastina die delabitur iniquitas terrae. n. Et regnabit super nos Salvator mundi.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Cum ortus fuerit sol de caelo, videbitis Regem regum procedentem a Patre, tamquam prosum de thalamo suo.

ORATIO.

CONCEDE, quaesumus omnipotens Deus : ut nos Unigeniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccati jugo vetusta servitus tenebat. Per eundem Dominum.

AD M
Invitat. C
nobis : * Ve
Psalm. V
p. 2.

Hymnus,
ut supra.

IN I M

Ant. t. 8. p
ad me : Filiu
hodie genui t

PSAL

QUARE frem
et populi r
na?

Astit'erunt

et principes

unum, * adv

et adversus Ch

Dirumpam

rum : * et pro

ingum ipsorum

Qui habitat

bit eos : * et D

abit eos.

Tunc loquetur

qua, * et in fur

abit eos.

Ego autem c

ex ab eo supe

unctum ejus, *

spum ejus.

Dominus dixi

us es tu, ego

Postula a m

entes haeredi

possessionem

trae.

Reges eos in

tamquam vas

es eos.

Et punc reges

rudimini qui ju

AD MATUTINUM.

Invitat. Christus natus est nobis : * Venite, adorémus.

Psalm. Venite, exultémus,

p. 2.

Hymnus, Jesu Redemptor, ut supra.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. ¶ Dóminus * dixit ad me : Filius meus es tu, ego hódie genui te.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * Et pópuli meditáti sunt inánia?

Asitérunt Reges terræ, et principes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis regum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo confurábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi héreditatem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * et rudimini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et perdatis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me : Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Ant. t. 8. Tamquam sponsus Dóminus * procedens de thálamo suo.

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

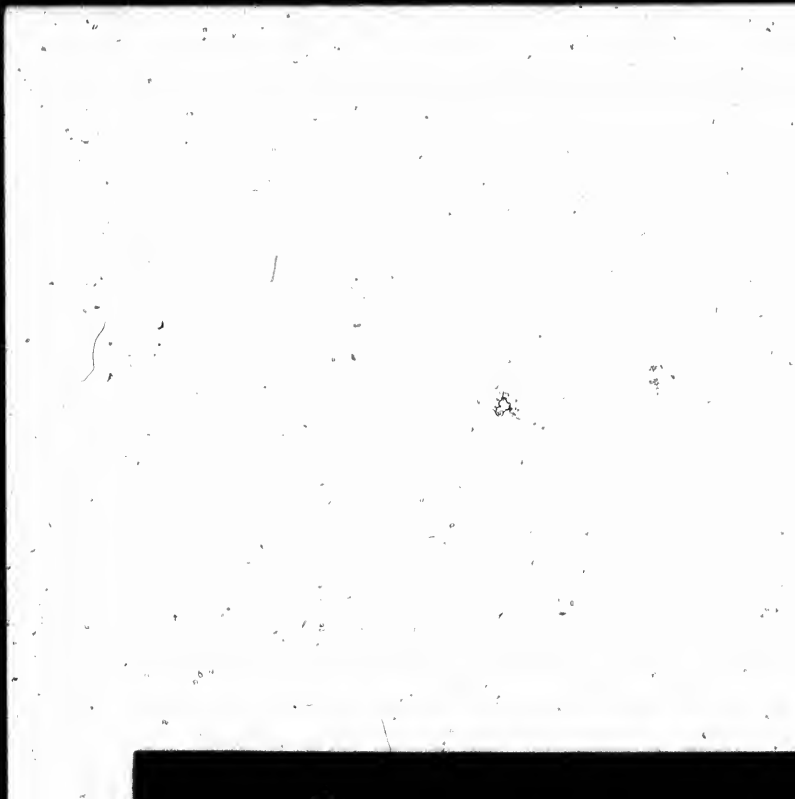
In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

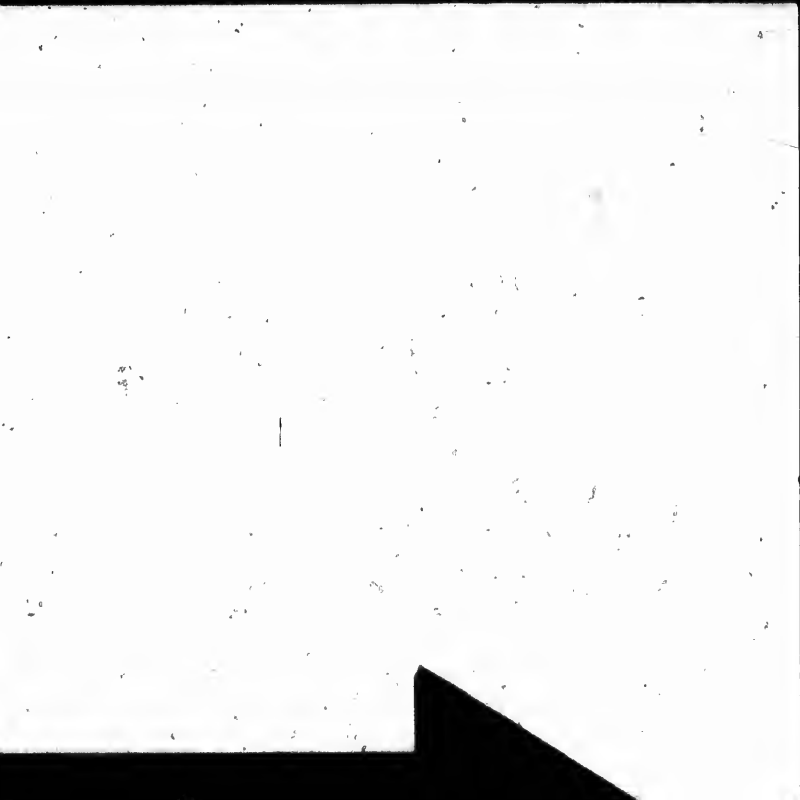
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egressio ejus :

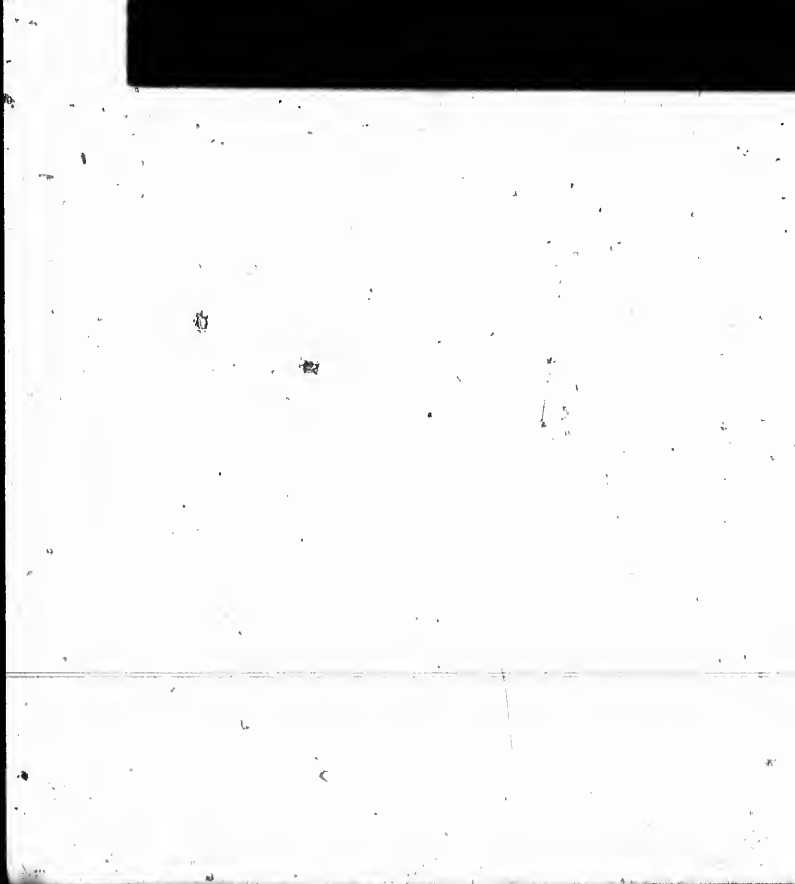
Et occúrsum ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

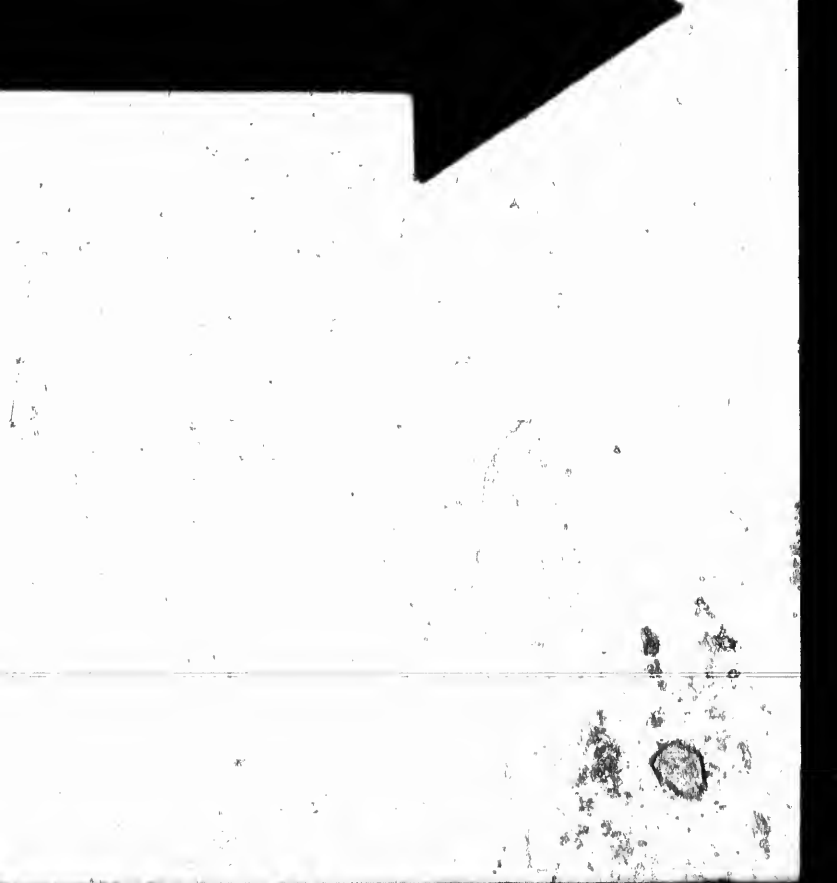
Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : * testimónium Dómini fídele, sapiéntiam præstans párvulis.

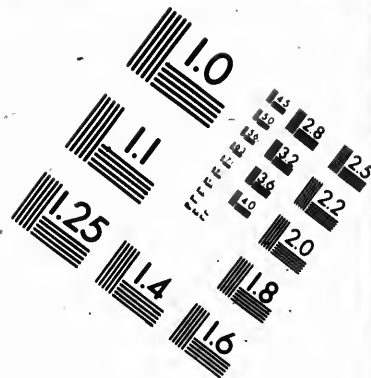
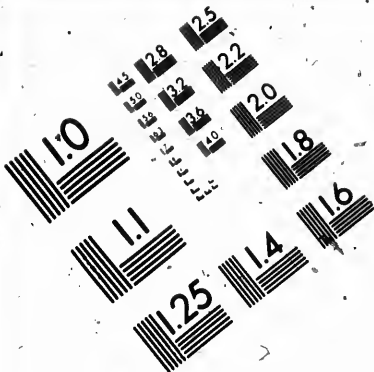
Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præceptum Dómini lícidum, illúminans óculos.

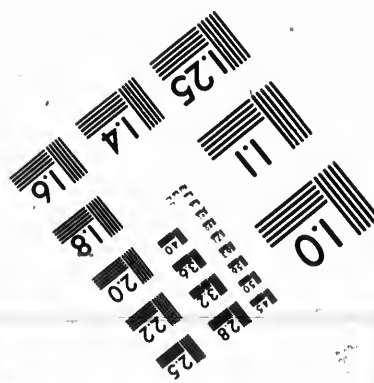
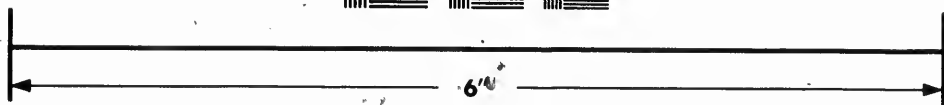
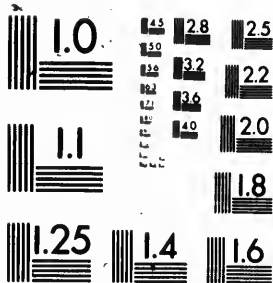

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

14 28
16 32
18 20
20 22
22 25

10
10

Timor Dómini sanctus, permanens in sæculum sæculi : * iudicia Dómini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiosum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiéndis illis retributio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculátus ero : * et emundabor a delicto máximè.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Tamquam sponsus Dóminus procedens de thálamo suo.

Ant. t. 1. l. Diffusa est * grátia in lábiis tuis, propterea benedixit te Deus in ætérnum.

PSALMUS 44.

ERUCAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécies tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et oblitescere pópulum tuum, et dolum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi virginæ post eam : * próximæ ejus offeréntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatione :

plum Regis

Pro patribus tuis

filiis principum

Mémoriam in omni generatione

rationem.

Propter tibi in

culum sæculi

Ant. Diffusis tuis,

te Deus in

ÿ. Tamquam minus pro

suo.

Pater nos

Absolutio

ÿ. Jube

Bened. B

tua.

Tres se

Isaia legum

LECTIO

PRIMO témpore

terra Zaphnathi :

Néphthali : gravata est

Jordánem Górgon

Pópulus, qui nebris, vidit

habitántibus in terra mortis,

Multiplicasti magnificasti

bóntur coram tantant victóres quando divid gum enim óne gam húmeri e exactóris ejus

tatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebuntur tibi in aeternum, * et in saeculum saeculi.

Ant. Diffusa est grátia in lábiis tuis, propterea benedixit te Deus in aeternum.

ÿ. Tamquam sponsus. R̄. Dóminus procedens de thálamo suo.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictiõe perpétua.

Tres sequentes Lectiones Isaia leguntur sine titulo.

LECTIO I. Cap. 9.

Primo témpore alleviáta est terra Zábulon, et terra Néphthali : et novissimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilaeae Géntium. Pópulus, qui ambulábat in tenebris, vidit lucem magnam : habitántibus in regiõe umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætitiám. Lætábuntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exultant victóres capta præda, quando dividunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti sicut

in die Málian. Quia omnis violénta prædatiõ cum tumultu, et vestiméntum mistum sanguine, erit in combustiõnem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et filius datus est nobis, et factus est princípatus super húmerum ejus : et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, pater futúri saeculi, princeps pacis.

R̄. Hódie nobis caelórum Rex de Virgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad caeléstia regna revocáret. * Gaudet exercitus Angelórum : quia salus aetérna humano géneri apparuit. ÿ. Glória in excélsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntátis. Gaudet exercitus. Glória Patri.

Et repetitur R̄. Hódie nobis caelórum, usque ad ÿ. Glória in excélsis.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II. Cap. 40.

CONSOLAMINI, consolámini pópule meus, dicit Deus vester. Loquimini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malitia ejus, dimissa est iniquitas illius : suscepit de manu Dómini duplicia pro ómnibus peccátiis suis. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur, et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória

Dómini, et vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locutum est. Vox dicentis : Clama. Et dixi : Quid clamábo? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, et cecidit flos, quia spiritus Dómini sufflavit in eo. Vere fœnum est pópulus : exsiccátum est fœnum, et cecidit flos : Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

ñ. Hódie nobis de cœlo pax vera descendit : * Hódie per totum mundum melliflui facti sunt cœli. †. Hódie illuxit nobis dies redemptionis novæ, reparatiónis antiquæ, felicitátis æternæ. Hódie per totum.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III. *Cap.* 52.

CONSURGE, consurge, induere fortitudine tua Sion, induere vestimentis glóriæ tuæ Jerúsalem, civitas sancti : quia non adjiciet ultra ut pertranscat per te incircumciscus et immundus. Excútere de pulvere, consurge; sede Jerúsalem : solve vincula colli tui captiva filia Sion: Quia hæc dicit Dóminus : Grátis venúdati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægyptum descendit pópulus meus in principio, ut colonus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatōres ejus inique agunt, dicit Dóminus, et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa : quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

ñ. Quem vidistis pastōres? dicite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit? * Natum vidimus, et choros Angelórum collaudantes Dóminum. †. Dicite, quidnam vidistis? et annuntiáte Christi nativitatem. Natum vidimus. Glória Patri. Natum vidimus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suseipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt : * conveniunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ubi tholores ut parturientis, * in spiritu veheménti conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitatem, in civitatem Deus fundánum.

mus in civitatem, in civitatem Deus fundánum.

Suscépiam tuam, tui.

Secúndum Deum, sic et terræ : * justa tua.

Lætétur mentes filiarum Judicia tua Dómini.

Circúdati plectimini eam turribus ejus.

Pónite cordite ejus : * et ejus, ut enarrátera.

Quóniam hinc noster in ætérnum seculum seculi : in secula.

Ant. Suscépiam misericórdiam tuam pli tui.

Ant. t. 3. Ori Dómini abunda dominábitur.

PSALMUS

DEUS judicium da : * et jllio regis.

Judicare pópustitia, * et páudicio.

Suscipiant mópulo, * et colludicabit páu

salvos faciet

mus in civitate Dómini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépi-mus Deus misericórdiam tuam, * in médio témplici tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent filiaé Judæ, * propter justitia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus moster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Suscépi-mus Deus misericórdiam tuam in médio témplici tui.

Ant. t. 3. Oriétur * in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

PSALMUS 71.

Deus judicium tuum regi da : * et justitiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in justitia, * et páuperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem pópulo, * et colles justitiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páupe-

rum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justitia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent : * reges Arábium et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et inopi : * et ánimas páuperum salvas faciet.

Ex usúris et iniquitate rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiae, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Libanum fructus ejus : * et florébunt de civitate sicut sponnum terre.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in ætérnum : * et replébitur majestatis ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

Ant. t. 8. f. Véritas * de terra orta est, et justitia de cælo prospexit.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam : * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ : * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténderis iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me

Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos : * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsius : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justitia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justitia de cælo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Ant. Véritas de terra orta est, et justitia de cælo prospexit.

ÿ. Speciósus forma præ filiis hóminum. ñ. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 1. de Nativ. Domini.

SALVATOR noster, dilectissimi mi, hódie natus est, gaudéamus. Neque enim fas est locum esse tristitiæ, ubi natalis est vitæ : quæ consumptæ mortalitatis timóre, nobis ingerit de promissa æternitatis lætítiam. Nemo ab hujus altéritatis participatióne secernitur.

tur. Una múnis es nus noster destructio reatu liberandis óm sanctus, o palmam : quia invitá métur Ger ad vitam. secundum poris, quar scrutábilis reconcilián tûram gén máni, ut in bolus, per rat, vincere ñ. O mag

admirábile animalia y natum, jacé Beata Virg meruerunt Christum. ÿ plena : Dóm Virgo.

Bened. Ch LE

IN quo cor Inito, ma aequitatis ju dum omnipot sævissimo h majestáte, su greditur hun ei eádem f que natúram, dem nostræ peccáti totius num quippe est, quod de

tur. Una cunctis lætitiæ com-
múnis est rãtio : quia Dómi-
nus noster peccãti mortisque
destrúctor, sicut nullum a
reãtu liberum réperit, ita libe-
rándis ómnibus venit. Exúlet
sanctus, quia propinquat ad
palmam : gáudeat peccátor,
quia invitátur ad véniam : ani-
métur Gentilis, quia vocátur
ad vitam. Dei namque Filius
secúndum plenitúdinem tém-
poris, quam divini consilii in-
scrutãbilis altitúdo dispósuit,
réconciliãdam auctóri suo nat-
úrã generis assúmpsit hu-
mãni, ut invéntor mortis diã-
bolus, per ipsam quam vice-
rat, vincerétur.

¶ O magnum mystérium, et
admirãbile sacraméntum, ut
animãlia vidérent Dóminum
natum, jacéntem in præsépio.*
Beãta Virgo, cujus viscera
meruerunt portãre Dóminum
Christum. ¶ Ave Maria, grãtia
plena : Dóminus tecum. Beãta
Virgo.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

IN quo conflictu pro nobis
linito, magno et mirãbili
æquitãtis jure certãtum est,
dum omnipotens Dóminus cum
sævissimo hoste non in sua
majestãte, sed in nostra con-
gréditur humilitãte : objiciens
ei eãdem formam, eãdem-
que natúrã, mortalitãtis qui-
dem nostræ participem, sed
peccãti totius expértem. Alié-
num quippe ab hac nativitate
est, quod de ómnibus légitur :

Nemo mundus a sorde, nec in-
fans, cujus est unius diéi vita
super terram. Nihil ergo in
istam singulãrem nativitatẽm
de carnis concupiscéntia trans-
ivit, nihil de peccãti lege ma-
navit. Virgõ regia Davidicæ
stirpis eligitur, quæ sacro gra-
vidãnda sætu, divinam huma-
nãmq; prolem prius concepi-
ret mente, quam corpore. Et
ne supérni ignãra consilii ad
inusitatõs pavéret affãtus, quod
in ea operãndum erat a Spi-
ritu sancto, collóquio discit
Angélico : nec damnum credit
pudóris, Dei génitrix mox fu-
túra.

¶ Beãta Dei génitrix Maria,
cujus viscera intãcta pérma-
nent : * Hódie genuit Salvató-
rẽm sæculi. ¶ Beãta quæ cré-
didit : quóniam perfécta sunt
ómnia, quæ dicta sunt ei a
Dómino. Hódie genuit.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

AGAMUS ergo, dilectissimi,
grãtias Deo Patri, per Fi-
lium ejus in Spiritu sancto :
qui propter multãm charitatẽm
suam, qua diléxit nos, misér-
tus est nostri : et cum essẽmus
mórtui peccãtis, convivicãvit
nos Christo, ut essẽmus in
ipso nova creatúra, novũmque
figmẽntur. Deponãmus ergo
vétẽrem hómĩnem cum ácibus
suis : et adépti participatiõnem
generatiõnis Christi, carnis re-
nuntiẽmus opéribus. Agnõsce,
o Christiãne, dignitatẽm tuã,
et divinæ consors factus natũ-

rae, noli in veterem vilitatem degeneri conversatione redire. Meménto, cujus capitis et cujus corporis sis membrum. Reminiscere, quia erutus de potestate tenebrarum, translatus es in Dei lumen et regnum.

ñ. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus effera nescio: * Quia quem caeli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ̄. Benedictus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 6. Ipse invocabit me. * alleluia: Pater meus es tu, alleluia.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Dómini * in aeternum cantabo.

In generationem et generationem * annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: In aeternum misericordia aedificabitur in caelis: * praeparabitur veritas tua in eis.

Dispósui testamentum electis meis, juravi David servo meo: * usque in aeternum praeparabo semen tuum.

Et aedificabo in generationem et generationem * sedem tuam.

Confitebuntur caeli mirabilia tua Dómine: * etenim veritatem tuam in Ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubibus aequabitur Dómino: * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: * magnus et terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

Dómine Deus virtutum quis similis tibi? * potens es Dómine, et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: * in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt caeli, et tua est terra, orbem terrae et plenitudinem ejus tu fundasti: * Aquilonem et mare tu creasti.

Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt, * tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua, et extetur dextera tua: * justitia et iudicium praeparatio sedis tuae.

Misericordia et veritas praecedent faciem tuam: * beatus populus, qui scit jubilacionem.

Dómine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exultabunt tota die: * et in justitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutum eorum tu es: * et in benedicto tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra, * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti: * Posui

adjutorium
tavi electu
Inveni D
oleo sancto
Manus e
tur ei: *
confortabit
Nihil pr
eo, * et fili
apponet no
Et concu
inimicos ej
cum in fug
Et veritas
cordia mea
nómine meo
ejus.
Et ponam
ejus, * et in
ram ejus.
Ipse invo
meus es tu
susceptor sa
Et ego pri
illum * excé
terrae.
In aeternum
misericordiam
mentum me
Et ponam i
semen ejus
ejus sicut die
Si autem
ejus legem
iudiciis meis
rint:
Si justitias
rint: * et ma
custodiérint:
Visitabo in
eorum: * et in
cata eorum.
Misericordia

adjutorium in potente, et exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius inimicos ejus: et odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, et in fluminibus dexteram ejus.

Ipsse invocabit me: Pater meus es tu: Deus meus, et susceptor salutis mee.

Et ego primogenitum ponam illum: excelsum prae regibus terrae.

In aeternum servabo illi misericordiam meam: et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in saeculum saeculi semen ejus: et thronum ejus sicut dies caeli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: et in judiciis meis non ambulaverint:

Si justitias meas profanaverint: et mandata mea non custodierint:

Visitabo in virga iniquitates eorum: et in verbis peccata eorum.

Misericordiam autem meam

non dispergam ab eo: neque nocero in veritate mea:

Neque profanabo testamentum meum: et quae procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar: semen ejus in aeternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, et sicut luna perfecta in aeternum: et testis in caelo fidelis.

Tu vero repulisti et despectisti: distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: profanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram depriimentium eum: laetificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus: et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus: perfudisti eum confusione.

Usquequo Domine avertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quae substantia: numquid enim vane constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem : * eruet animam suam de manu inferi ?

Ubi sunt misericordiae tuae antiquae Domine, * sicut jurasti David in veritate tua ?

Memor esto, Domine opprobrii servorum tuum * (quod continui in sinu meo) multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui Domine, * quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in aeternum : * fiat, fiat.

Ant. Ipse invocabit me, alleluia : Pater meus es tu, alleluia.

Ant. t. 4. Laetentur caeli, * et exultet terra ante faciem Domini, quoniam venit.

PSALMUS 95.

CANTATE Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia : * Dominus autem caelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus : * sapientimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Domino patria Gen-

tium, afferre Domino gloriam et honorem : * afferre Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus : * adorare Dominum in atriis sancto ejus.

Commovetur a facie ejus universa terra : * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur : * judicabit populos in aequitate.

Laetentur caeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus : * gaudebunt campi, et omnia quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Laetentur caeli, et exultet terra ante faciem Domini, quoniam venit.

Ant. t. 6. Notum fecit Dominus, * alleluia, salutare suum, alleluia.

PSALMUS 97.

CANTATE Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiam

suae, * et viderunt Israel.

Viderunt salutare * salutarem Jubilate Dominum cantate, et ex Psallite. De in cithara et tubis ductilibus corna.

Jubilare in Domini : * plenitudo ejus, et qui h

Flumina plerumque montes e conspectu Domini

judicare te Judicabit omni justitia, * et late.

Ant. Notum alleluia, salutaria.

Ipse invocaria. R. Pater noster.

Absolutio. A brum nostrorum omnipotens et

minus. R. Amen. R. Jube domine

Bened. Evangelium vobis salus et p

R. Amen. Lectio sancti secundum

LECTIO VII. illo tempore : a Caesare Aug

retur universum qua.

Himalis.

sue, * et veritatis sue domui
Israel.

Viderunt omnes termini ter-
re * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra : *
cantate, et exultate, et psallite.

Psallite. Domino in cithara,
in cithara et voce psalmi : * in
tubis ductilibus, et voce tubæ
cornæ.

Jubilate in conspectu Regis
Domini : * moveatur mare, et
plenitudo ejus : orbis terrarum,
et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, si-
mul montes exultabunt a con-
spectu Domini : * quoniam ve-
nit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum
in justitia, * et populos in æqui-
tate.

Ant. Notum fecit Dominus,
alleluia, salutare suum, alle-
luia.

ŷ. Ipse invocabit me, alle-
luia. R̄. Pater meus es tu, alle-
luia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis pecca-
torum nostrorum absolvat nos
omnipotens et misericors Do-
minus. R̄. Amen.

R̄. Jube domine benedicere.

Bened. Evangelica lectio sit
vobis salus et protectio.

R̄. Amen.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 2.

In illo tempore : Exiit edictum
a Cesare Augusto ut descri-
beretur universus orbis. Et re-
qua.

Himalis.

Homilia sancti Gregorii
Papæ.

Homilia 8. in Evangelia.

QUIA largiente Domino. Mis-
sarum sollemnia ter hodie
celebraturi sumus, loqui diu
de Evangelica lectione non pos-
sumus : sed nos aliquid vel
brevisiter dicere, Redemptoris
nostræ nativitas ipsa compellit.
Quid est enim, quod nascituro
Domino mundus describitur,
nisi hoc, quod aperte mon-
stratur, quia ille apparebat in
carne, qui electos suos adscri-
beret in æternitate? Quo con-
tra de reprobis per Propheta-
tam dicitur : Deleantur de libro
viventium, et cum justis non
scribantur. Qui bene etiam in
Bethlehem nascitur. Bethle-
hem quippe domus panis in-
terpretatur. Ipse namque est,
qui ait : Ego sum panis vivus,
qui de cælo descendi. Locus
ergo, in quo Dominus nascitur,
domus panis antea vocatus est :
quia futurum profecto erat, ut
ille ibi per materiam carnis
appareret, qui electorum men-
tes interna satietate reficeret.
Qui non in parentum domo,
sed in via nascitur : ut pro-
fecto ostenderet, quia per hu-
manitatem suam, quam as-
sumperat, quasi in alieno
nascébatur.

R̄. Beata viscera Mariæ vir-
ginis, quæ portaverunt æterni
Patris Filium : et beata ubera,
quæ lactaverunt Christum Do-
minum : * Qui hodie pro sa-
lute mundi de Virgine nasci

dignatus est. *ŷ.* Dies sanctificatus illuxit nobis: venite Gentiles, et adoráte Dóminum. Qui hódie.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Per Evangelíca dicta deleántur nostra delicta.

ŕ. Amen.

Lectio sancti Evangelíi
secúndum Lucam.

LECTIO VIII. *Cap. 2. b*

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad invicem: Transcámus usque Bétlehem; et videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii
Episcopi.

*Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa
medium.*

VIDETE Ecclésiæ surgéntis exórdium. Christus nascitur, et pastóres vigiláre cœperunt: qui géntium greges, pécudum módo ante vivéntes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spiritalium bestiárum per offúsas nóctium ténebras pateréntur incúrsus. Et bene pastóres vigilant, quos bonus pastor informát. Grex igitur pópulus, nox sæculum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse etiam ille sit pastor, cui dicitur: Estó vigilans, et confirma. Quia non solúm Episcopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed etiam Angelos destinávit.

ŕ. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vidimus glóriam ejus, glóriam

quasi unigeniti a Patre, plenum grátie et veritátis. *ŷ.* Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et vidimus. Glória Patri. Et vidimus.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Verba sancti Evangelíi dóceat nos Christus Filius Dei.

ŕ. Amen.

Lectio sancti Evangelíi
secúndum Joánnem.

LECTIO IX. *Cap. 1.*

IN principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum: et Deus erat Verbum: Et reliqua.

Homília sancti Augustini
Episcopi.

*Tract. 1. in Joan. circa
medium.*

NE vile aliquid putáres, quale consuevisti cogitare, cum verba humana soleres audire, audi quid cogites: Deus erat Verbum. Exeat nunc nescio quis infidélis Ariánu, et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quómmodo potest fieri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per verbum fecit omnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est, per quod aliud Verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud, ipsum dico ego únicum Filium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concede non factum, per quod facta sunt omnia. Non enim per seipsam fieri pótuit, per quod factum

sunt omni
gelistæ.

Deinde

Deum laud

Quo fin

ŷ. Dómi

cum spiritu

Oratio, c

ut infra in

Et dicto

mino, celeb

post median

dinario: qu

Laudes.

ŷ. Deus in

AD

ET P

Ant. t. 2.

stóres? * dici

bis, in terri

Natum vidin

gelórum co

nium, alleluia.

Psalmus, X

cum reliquis

Ant. t. 2.

Regem, cui

et gáudia ma

virginitatis

nam similem

bere sequént

Ant. t. 7. A

res* ait: An

diuum magnu

vobis hódie

allelúia.

Ant. t. 7. F

gelo* multitu

ctus laudánti

entium: Gló

deo, et in terra

bonæ voluntáti

Ant. t. 8. P

sunt omnia. Crede ergo Evangelistæ.

Deinde dicitur Hymnus, Te Deum laudamus, p. 16.

Quo finito dicitur
 † Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oratio, Concède quæsumus, ut infra in Laudibus, p. 220.

Et dicto Benedicamus Domino, celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Ordinario: qua finita, dicuntur Laudes.

† Deus in adiutorium.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Quem vidistis pastores? dicite, annuntiate nobis, in terris quis apparuit? Natum vidimus, et choros Angelorum collaudantes Dominum, alleluia, alleluia.

Psalmus, Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 2. Genuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum, et gaudia matris habens cum virginitatis honore? nec primam similem visa est; nec habere sequentem, alleluia.*

Ant. t. 7. Angelus ad pastores ait: Annuntio vobis gaudium magnum: quia natus est vobis hodie Salvator mundi, alleluia.*

Ant. t. 7. Facta est cum Angelo multitudo cœlestis exercitus laudantium Deum, et dicentium: Glória in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis, alleluia.*

*Ant. t. 8. Párvulus filius**

hodie natus est nobis, et vocabitur Deus, Fortis, alleluia, alleluia.

CAPITULUM. Hebr. 1.

MULTIFARIAM, multisque modis olim Deus loquens patribus in Prophétis: novissimo diebus istis locutus est nobis in Filio, quem constituit hæredem universorum, per quem fecit et sæcula.

HYMNUS.

ASOLIS ortus cardine
 Ad usque terræ limitem,
 Christum canamus Principem,
 Natum Maria Virgine.

Beatus auctor sæculi,
 Servile corpus induit:
 Ut carne carnem liberans,
 Ne perderet quos condidit.

Caste paréntis viscera
 Cœlestis intrat grátia:
 Venter Puellæ hájulat
 Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudicæ pectoris
 Templum repente fit Dei:
 Intácta nesciens virum,
 Concépit alvo Filium.

Enititur puérpera,
 Quem Gábrjel prædixerat,
 Quem ventre Matris géstiens,
 Baptista clausum senserat.

Fœno jacere pertulit:
 Præsepe non abhórruit,
 Et lacte módico pastus est,
 Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœlestium,
 Et Angeli canunt Deo;
 Palámque fit Pastóribus
 Pastor, Créator ómnium.

Jesu tibi sit glória,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre et almo Spiritu,

In sempiterna secula.

Amén.

ŷ. Notum fecit Dóminus, allelúia. *ñ.* Salutáre suum, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Glória in excélsis Deo; * et in terra pax hominibus bonæ voluntátis, allelúia, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natiuitas liberet, quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Summone dicitur Prima, qua finita, celebratur secunda Missa in aurora, et in ea fit Commemoratio de sancta Anastasia martyre.

AD PRIMAM.

Ant. Quem vidistis.

Capitulum, Regisæculórum, p. 26.

ñ. br. Christe Fili Dei vivi, * Misere ré nobis. ŷ. Qui natus es de Maria virgine.

Et sic dicitur quotidie usque ad Epiphaniám.

Ad Absolutiónem Capituli, Lectio brevis, Ipsi peribunt, ut infra ad Nonam.

Tertiá dicitur hora sua: qua finita, celebratur tertiá Missa de die Natiuitatis.

AD TERTIAM.

Ant. Génuit púerpera.

Capitulum, Multifáriam, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ŷ. Et habitávit in nobis.

Allelúia, allelúia. Glória Patri. Verbum.

ŷ. Ipse invocábit me, allelúia. *ñ.* Pater meus es tu, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Angelus ad pastóres.

Capitulum. Hebr. 1. c

ET: tu in principio Dómine terram fundásti: et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

ñ. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. ŷ. Salutáre suum. Allelúia, allelúia. Glória. Notum.

ŷ. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. *ñ.* Salutáre Dei nostri, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Párvulus filius.

Capitulum. Hebr. 1. d

IPSI peribunt: tu autem permanébis: et omnes sicut vestiméntum veteráscent: et velut amictum mutábis eos, et mutábuntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiant.

ñ. br. Vidérunt omnes fines terræ. * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ŷ. Salutáre Dei nostri, Allelúia, allelúia. Glória. Vidérunt.

Verbum caro factum est, allelúia: *ñ.* Et habitávit in nobis, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. f Tecum principium * in die virtútis tuæ, in splendoribus sanctorum: et útero ante luciferum géniti te.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: **S**ede a dextris meis:

Donec p
scabellum

Virgam

Dóminus

in medio

Tecum p

túis tuæ

ctorum: *

rum genui

Jurávit I

nitébit eun

in æternu

nem Melch

Dóminus

confregit in

Judicabit

plébit ruin

cápita in te

De torrén

propterea e

Ant. Tec

die virtútis.

bus sanctoru

luciferum g

Ant. t. 7.

misit Dómin

mandávit in

méntum suu

PSAL

CONFITEBOR

toto cord

silio justoru

tióne.

Magna ópe

quisita in

ejus.

Confessio

opus ejus: *

manet in sac

Memóriam

suorum, misé

tor Dóminus

timéntibus se

Donec ponam inimicos tuos,*
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * dominare
in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die vir-
tutis tuæ in splendóribus san-
ctorum : * ex útero ante lucife-
rum genui te.

Jurávit Dóminus, et non po-
nit eum : * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum ordi-
nem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis,*
confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, im-
plebit ruinas : * conquassabit
cápita in terra multorum.

De torrénate in via bibet,*
propterea exaltabit caput.

Ant. Tecum principium in
die virtutis tuæ, in splendóri-
bus sanctorum, ex útero ante
luciferum genui te.

Ant. t. 7. r Redemptiónem
misit Dóminus * pópulo suo,
mandávit in ætérnum testa-
mentum suum.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in
cuncto corde meo : * in con-
silio justorum, et congrega-
tione.

Magna ópera Dómini : * ex-
quisita in omnes voluntates
ejus.

Confessio et magnificéntia
opus ejus : * et justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabili-
um suorum, miséricors et miserá-
tor Dóminus : * escam dedit
timéntibus se.

Memor erit in sæculum te-
stamenti sui : * virtutem ópe-
rum suorum annuntiabit pó-
pulo suo.

Ut det illis hæreditatem gén-
tium : * ópera mánuum ejus
véritas et judicium.

Fidélia ómnia mandata ejus:
confirmata in sæculum sæ-
culi, * facta in veritate et
æquitate.

Redemptiónem misit pópulo
suo : * mandávit in ætérnum
testamentum suum.

Sanctum et terribile nomen
ejus : * initium sapiéntiæ ti-
mor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus
faciéntibus eum : * laudatio
ejus manet in sæculum sæ-
culi.

Ant. Redemptiónem misit
Dóminus pópulo suo, mandá-
vit in ætérnum testamentum
suum.

Ant. t. 7. f Exórtum est * in
ténébris lumen rectis corde:
miséricors, et miserátor, et
justus Dóminus.

PSALMUS 111.

BEATUS vir, qui timet Dómi-
num : * in mandátis ejus
volet nimis.

Potens in terra erit semen
ejus : * generatio rectórum
benedicétur.

Glória, et divitiæ in domo
ejus, * et justitia ejus manet
in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lu-
men rectis : * miséricors, et
miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miséré-

Glória Patri.

time, allelúia.

tu, allelúia.

AM.

et pastóres.

Hebr. 1. c

incipio Dómine

isti : et ópera

sunt cœli.

icit Dóminus,*

Notum. 7. Sa-

allelúia, alle-

um.

omnes fines ter-

Salutare Dei

AM.

filius.

Hebr 1. d

tu autem per-

omnes sicut

teráscent : et

utábis eos, et

autem idem

tui non defi-

t omnes fines

, allelúia. Vi-

re Dei nostró

. Glória. Vidé-

ro factum est.

abitávit in no-

PERAS.

tecum principi-

rtutis tuæ, in

sanctorum, et

rum génii te.

s 109.

Dómino meo*

is meis:

tur et commodat, dispónet sermónes suos in iudicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória aetérna erit justus : * ab auditióne malà non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet, et tabéscet : * desidérium peccatórum peribit.

Ant. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : misericors, et miserátor, et justus Dóminus.

Ant. t. 4. Apud Dóminum * misericórdia, et copiósá apud eum redemptio.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque

ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósá apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel : * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Apud Dóminum misericórdia, et copiósá apud eum redemptio.

Ant. t. 8. De fructu * ventris tui ponam super sedem tuam.

PSALMUS 131.

MEMENTO Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introiero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei ;

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitiónem :

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus : * adorábitus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justitiam : * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David re

ritátem,
eam : *

ponam su

Si custe

méntum r

mea hæc,

Et filii

culum, * s

tuam.

Quónia

Sion : * c

tióne sibi

Hæc réc

lum sæcu

quóniam e

Viduam

nedicam :

turábo pár

Sacerdót

lutári : * et

tióne exulta

Illuc pro

vid, * pará

sto meo.

Inimicos

sióne : * su

efflorébit sa

Ant. De

ponam supe

CAPITULUM

MULTIFARI

dis oli

pátribus in l
sime diébus
nobis in Fili
hæredem un
quem fecit e
Hymnus,
ut supra, p.
y. Notum fe
lúa. q. Saluta
Ad Magni
Christus nat

ritatem, et non frustrabitur
eam : * de fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testa-
mentum meum, * et testimonia
mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eorum usque in sæ-
culum, * sedebunt super sedem
tuam.

Quoniam elégit Dóminus
Sion : * elégit eam in habitá-
tionem sibi.

Hæc réquies mea in sæcu-
lum sæculi : hic habitábo,
quoniam elégi eam.

Viduam ejus benedicens be-
nedicam : * páuperes ejus sa-
turábo pánibus.

Sacerdotes ejus induam sa-
lutári : * et sancti ejus exulta-
tione exultábunt.

Illuc producám cornu Da-
vid, * parávi lucernam Chri-
sto meo.

Inimicos ejus induam confu-
sione : * super ipsum autem
efflorebit sanctificatio mea.

Ant. De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

MULTIFARIAM, multisque mo-
dis olim Deus loquens
pátribus in Prophétis : novis-
sime diébus istis locútus est
nobis in Filio, quem constituit
hæredem universorum, per
quem fecit et sæcula.

Hymnus, Jesu Redemptor,
ut supra, p. 206.

†. Notum fecit Dóminus, alle-
lúia. *ñ.* Salutáre suum, allelúia.

Ad Magnif. Ant. 1. 1. Hódie
Christus natus est : hódie

Salvator apparuit : hódie in
terra canunt Angeli, lætántur
Archángeli : hódie exúltant
justi, dicéntes : Glória in excél-
sis Deo, allelúia.

Oratio, Concède quæsumus,
ut supra, ad Laudes.

Deinde pro S. Stephano.

Ant. Stéphanus autem ple-
nus grátia, et fortitúdine fa-
ciebat signa magna in pópulo.

†. Glória et honóre coroná-
sti eum Dómine. *ñ.* Et consti-
tuisti eum super ópera má-
num tuárum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómi-
ne, imitari quod cólimus,
ut discámus et inimicos dili-
gere : quia ejus natalitia cele-
brámus, qui novit étiam pro
persecutoribus exoráre Dómi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum. Qui tecum vivit
et regnat.

IN FESTO S. STEPHANI

PROTOMARTYRIS.

Duplex.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum natum, qui
beátum hódie coronávit Sté-
phanum, * Veníte, adorémus.

Psaln. Veníte, exultémus,
p. 2.

*Hymnus, Antiphonæ, Psal-
mi, et †. Nocturnorum dicun-
tur de Communi unius Marty-
ris, p. xxj.*

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 6.*

In diébus illis, crescén-
te nú-
mero discipulorum factum

est murmur Græcorum adversus Hebræos, eo quod despicerentur in ministerio quotidiano viduæ eorum. Convocantes autem duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt: Non est æquum nos derelinquere verbum Dei, et ministrare mensis. Considerate ergo, fratres, viros ex vobis boni testimonii septem, plenos Spiritu sancto et sapientia, quos constituamus super hoc opus. Nos vero orationi, et ministerio verbi instantes erimus.

¶. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciebat prodigia, et signa magna in pópulo. ¶. Surrexerunt quidam de synagóga disputantes cum Stéphanó, et non poterant resistere sapientiæ, et spiritui, qui loquebatur. Faciebat prodigia.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Et placuit sermo coram omni multitúdine. Et elegerunt Stéphanum, virum plenum fide et Spiritu sancto, et Philippum, et Próchorum, et Nicánorem, et Timónem, et Pármenam, et Nicoláum advenam Antiochénum. Hos statuerunt ante conspéctum Apostolorum: et orantes imposuerunt eis manus. Et verbum Dómini crescebat, et multiplicabatur número discipulorum in Jerúsalem valde: multa etiam turba sacerdotum obediebat fidei. Stéphanus autem

plenus grátia, et fortitúdine faciebat prodigia, et signa magna in pópulo.

¶. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concilio, * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ¶. Plenus grátia, et fortitúdine faciebat prodigia et signa magna in pópulo. Et intuebántur.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

SURREXERUNT autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eorum qui erant a Cilicia et Asia, disputantes cum Stéphanó: et non poterant resistere sapientiæ, et Spiritui, qui loquebatur. Tunc remisserunt viros, qui dicerent se audivisse eum dicentem verba blasphemie in Móysen, et in Deum. Commoverunt itaque plebem, et senióres, et Scribas: et concurrentes rapuerunt eum, et adduxerunt in concilium, et statuerunt falsos testes, qui dicerent: Homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum, et legem.

¶. Intuens in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait: * Ecce video cælos apertos, et Filium hominis stantem a dextris virtutis Dei. ¶. Cúm autem esset Stéphanus plenus Spiritu sancto, intendens in cælum, vidit glóriam Dei, et ait. Ecce video. Glória Patri. Ecce video.

HERI CE
lem s
stri natál
mus trium
sionem. H
trabea car
iteri virg
sitare dig
hodie mil
cõporis es
migravit a
piternæ De
vata, servil
assumens,
campum p
iste deposi
cõporis in
palatium p
rus, ascen
carne velá
sanguine la
¶. Lapid
invocantem
Dõmine Jes
spiritum me
illis hoc pe
autem geni
magna, dice
Bened. Ch
¶. LE
ASCENDIT IS
dæis, qu
latantibus A
excelsis Deo,
geli exultant
hodie Stéphan
suum consorti
Heri Dõminus

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Fulgentii Episcopi.

LECTIO IV.

*Sermone de S. Stephano,
circa initium.*

HERI celebrávimus temporá-
lem sempitérni Regis no-
stri natálem : hódie celebrá-
mus triump hálem militis pas-
siónem. Heri enim Rex noster
trábea carnis indútus, de aula
úteri virginális egrédiens, vi-
sitáre dignátus est mundum :
hódie miles de tabernáculo
córporis éxiens, triump hátor
migrávit ad cœlum. Ille sem-
piternæ Deitátis majestáte ser-
vátá, servile cinctórium carnis
assúmens, in hujus sæculi
campum pugnatúrus intrávit :
iste depósitus corruptibilibus
córporis indumentis, ad cœli
palátium perénititer regnatú-
rus ascéndit. Ille descéndit
carne velátus, iste ascéndit
sanguine laureátus.

R. Lapidábant Stéphanum
invocántem et dicéntem : *
Dómine Jesu Christe, áccipe
spíritum meum : et ne státuas
illis hoc peccátum. *Ÿ.* Póstitis
autem génibus clamávit voce
magna, dicens. Dómine Jesu.
Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

ASCÉNDIT iste lapidántibus Ju-
dæis, quia ille descéndit
lætántibus Angelis. Glória in
excelsis Deo, heri sancti An-
geli exultántes cantáverunt :
hódie Stéphanum lætántes in
suum consórtium suscepérunt.
Heri Dóminus exivit de útero

Virginis : hódie miles egréssus
est de ergástulo carnis. Heri
Christus pro nobis pannis est
involútus : hódie Stéphanus
stola est ab eo immortalitátis
indútus. Heri præsepis angú-
stia Christum portávit infán-
tem : hódie imménsitas cœli
suscepit Stéphanum triump-
hántem. Solus Dóminus de-
scéndit, ut inultos eleváret :
humiliávit se Rex noster, ut
suos milites exaltáret.

R. Impetum fecérunt unani-
miter in eum, et ejecérunt
eum extra civitátem, invocán-
tem et dicéntem : * Dómine
Jesu, áccipe spíritum meum.
Ÿ. Et testes deposuérunt vesti-
ménta sua secus pedes adole-
scéntis, qui vocabátur Saulus :
et lapidábant Stéphanum in-
vocántem et dicéntem. Dómine
Jesu.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

NECCESSARIUM tamen nobis est,
fratres, agnóscere, quibus
armis præcinctus Stéphanus
sævitiám Judæórum pótuít su-
peráre, ut ita meruisset feliciter
triump háre. Stéphanus er-
go, ut nóminis sui coronám
meruisset accipere, charitá-
tem pro armis habébat, et per
ipsam ubique vincébat. Per
charitátem Dei sæviéntibus Ju-
dæis non cessit : per charitá-
tem próximi pro lapidántibus
intercésit. Per charitátem ar-
guébat errántes, ut corrige-
réntur : per charitátem pro
lapidántibus orábat, ne puni-

rëntur. Charitátis virtúte subnixus, vicit Saulum crudéliter sæviéntem : et quem hábuit in terra persecútorem, in celo méruit habére consórtem.

ñ. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent : * At ille gaudens suscepit lápides, ut mererétur accipere coronam glóriæ. ¶. Continuérunt aures suas, et impetum fecérunt unánimiter in eum. At ille. Glória Patri. At ille.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 23. d

In illo témpore : Dicébat Jesus Scribis et Pharisæis : Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et Scribas : et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in cap. 23.
Matthæi.

Hoc quod ántea dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis, potest et ad discipulos ejus reférrí : de quibus nunc dicit : Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et Scribas simulque observa, juxta Apóstolum scribéntem ad Corinthios, vária esse dona discipulórum Christi : álios Prophétas, qui ventúra prædicent : álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant

proférre sermónem : álios Scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occisus, crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apóstolorum discipuli.

ñ. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit celos apértos : vidit et introivit : * Beátus homo, cui celi patébant. ¶. Cum igitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulae cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Bened. Cujus festum cólumus.

LECTIO VIII.

QUÆRIMUS, quis iste sit Zacharias filius Barachiae : quia multos légimus Zacharias. Et ne libera nobis tribuerétur erroris facultas, ádditum est : Quem occidistis inter templum et altáre. In diversis diversá legi : et débeo singulórum optiónes pónere. Alii Zachariam filium Barachiae dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est : patrisque in eo nomen conséntit ; sed ubi occisus sit inter templum et altáre, Scriptúra non loquitur : maxime cum temporibus ejus viruinae templi fúerint. Alii Zachariam patrem Joánnis intelligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbantes, quod proptérea occisus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

ñ. Patefacta sunt jánuæ cœli Christi mártýri beato Sté-

phano, quorum invér-
Et ideo tri-
ronátus. ¶.
Salvátor
pro nobis
mus rédd
ideo. Glóri
Bened. A

ALII istu-
A charian-
Joas rege J-
et altáre, s-
história. S-
quod ille Z-
lius Barach-
sacerdotis :
refert : No-
Joas patris
sibi fecisset
et Zacharian-
cisiónis cons-
rimus, quar-
filius, et no-
chia lingua
Dómini dicit
Joia dæ justit-
demonstrátur
quo utúntur
lió Barachiae.
perimus scri-
Te Deum la-
AD I-
ET PE-
Ant. t. 8. I-
phanum, et i-
minum, dicer-
lis hoc peccát-
Psalm. Dó-
cum reliquis,
Ant. t. 7. r-
tis illi dulces

phano, qui in número mártirum inventus est primus : * Et ideo triúmphat in cœlis coronátus. ¶ Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ideo. Glória Patri. Et ideo.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

ALII istum volunt esse Zachariam, qui occisus est a Joas rege Judæ inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharias non sit filius Barachíæ, sed filius Joiadæ sacerdotís : unde et Scriptúra refert : Non fuit recordátus Joas patris ejus Joiadæ, quia sibi fecisset bona. Cum ergo et Zachariam teneámus, et occisiónis conséntiat locus : quærimus, quare Barachíæ dicátur filius, et non Joiadæ? Barachía lingua nostra, Benedictus Dómini dicitur, et sacerdotís Joiadæ justitia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro filio Barachíæ, filium Joiadæ reperimus scriptum.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Lapidáverunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum, dicens : Ne státuas illis hoc peccátum.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 7. r. Lápides torréntis illi dulces fuerunt : ipsum

sequúntur omnes ánimæ justæ.

Ant. t. 3. Adhæsít ánimá mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

Ant. t. 8. Stéphanus vidit cœlos apértos, vidit et introivit : beátus homo, cui cœli patébant.

Ant. t. 4. Ecce vídeo cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

CAPITULUM. Act. 6. b

STÉPHANUS autem plenus grátia, et fortitúdone, faciébat prodigia et signa magna in populo:

HYMNUS.

INVICTE martyr, únicum Patris secútus Filium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens cœlestibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dilue, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam vincula Tui sacráti córporis : Nos solve vinclis sæculi Dono supérni Núminis.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, et almo Spiritu, In sempitérna sæcula.

Amen.

¶ Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ¶ Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Bened. Ant. t. 8. f. Stéphanus autem plenus grátia, et fortitúdone, faciébat signa magna in populo.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitari quod colimus, ut discamus et inimicos diligere: quia ejus natalitia celebramus, qui novit etiam pro persecutoribus exorare Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit.

Deinde fit Commemoratio de Nativitate.

Ant. Glória in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntátis, allelúia, allelúia.

̎. Notum fecit Dóminus, allelúia. ̎. Salutáre suum, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natiuitas liberet, quos sub peccati jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Lápides torréntis.

Capitulum, Stéphanus autem, *ut supra ad Laudes.*

̎. *br.* Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et honóre. ̎. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.

̎. Posuísti Dómine super caput ejus. ̎. Coronam de lapide pretioso.

AD SEXTAM.

Ant. Adhæsit ánima mea.

Capitulum. Act. 6. e

SURREXERUNT autem quidam de synagoga, quæ appellá-

tur Libertinórum, et Cyrenensium et Alexandrinórum, et eórum, qui erant a Cilicia et Asia, disputantes eum Stéphanó: et non poterant resistere sapientiæ, et Spiritui qui loquebátur.

̎. *br.* Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. ̎. Coronam de lapide pretioso. Super. Glória Patri. Posuísti.

̎. Magna est glória ejus in salutári tuo. ̎. Glóriam et magnum decórem impones super eum.

AD NONAM.

Ant. Ecce video:

Capitulum. Act. 7. g

POSUITIS autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne * státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixisset, obdormívit in Dómino.

̎. *br.* Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. ̎. Glóriam et magnum decórem impones super eum. In salutári. Glória Patri. Magna est.

̎. Justus ut palma florébit. ̎. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

AD VESPERAS.

Ant. Tecum principium, cum reliquis: *Antiphonis et Psalmis de Nativitate, ut supra, p. 220.*

Et dicuntur etiam in aliis Festis infra hanc Octavam concurrentibus.

Capitulum, Stéphanus autem, *ut supra, ad Laudes.*

Deus tuus
Sors,
Laudes car
Absolve ne
Hic nem
Et blanda
Imbúta fell
Pervenit ac
Pœnas ca
Et sústulit
Fundénsqu
nem,
Eterna dor
Ob hoc p
Te póscimus
In hoc triúm
Dimitte nox
Jesu tibi s
Qui natus es
Cum Patre e
In sempitern
Amen.
̎. Stépha
apértos. ̎. V
beatus homo
bant.
Ad Magni
liérunt Stépha
rati, et feceru
ganum super e
Oratio, Da
ut supra.
Deinde pro
Ant. Iste c
supra pectus
reecúbit. be
qui revelata s
lestia.
̎. Valde I
beatus Joánes
pectus Dómini
luit.

HYMNUS.

Deus tuorum militum
Sors, et corona, præmium,
Laudes canentes Mártyris
Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle deputans,
Pervenit ad coeléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viriliter,
Fundénsque pro te sângui-
nem,

Ætérna dona pössidet.

Ob hoc precátu súplici
Te pöscimus piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimitte noxam sérvulis.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.
ÿ. Stéphanus vidit cœlos
apértos. ñ. Vidit et introivit:
beatus homo, cui cœli paté-
bant.

Ad Magnif. Ant. l. 8. Sepe-
liérunt Stéphanum viri timo-
ráti, et fecérunt planctum ma-
gnum super eum.

Oratio. Da nobis quæsumus,
ut supra.

Deinde pro S. Joanne,
Ant. Iste est Joánnes, qui
supra pectus Dómini in cena
recubuit: beatus Apóstolus,
cui reveláta sunt secréta cœ-
lestia.

ÿ. Valde honorándus est
beatus Joánnes. ñ. Qui supra
pectus Dómini in cena recu-
buit.

ORATIO.

ECCLÉSIAM tuam, Dómine,
benignus illústra: ut beáti
Joánnis Apóstoli tui et Evan-
gelistæ illumináta doctrinis,
ad dona perveniat sempitérna.

*Postea fit Commemor. de
Nativitate,*

Ant. Hódie Christus natus
est: hódie Salvátor apparuit:
hódie in terra canunt Angeli,
lætántur Archángeli: hódie
exúltant justí dicéntes: Glória
in excelsis Deo, allelúia.

ÿ. Notum scit Dóminus, alle-
lúia. ñ. Salutáre suum, alle-
lúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omni-
potens Deus: ut nos Uni-
géniti tui nova per carnem
nativitas liberet, quos sub pec-
cáti jugo vetústa sérvitus te-
net. Per eúmdem Dóminum
nostrum.

IN FESTO S. JOANNIS

APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Duplex.

AD MATUTINUM.

*Invitatorium, Hymnus, An-
tiphona, Psalmi, et Vers. No-
cturnorum de Communi Apo-
stolorum, p. ij.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epistola prima beáti
Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 1.

QUOD fuit ab initio, quod au-
divimus, quod vidimus
oculis nostris, quod perspéxi-
mus, et manus nostræ contre-
xerunt de verbo vitæ: et
vita manifestáta est, et vidi-

mus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et apparuit nobis : quod vidimus et audivimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus Jesu Christo. Et hæc scribimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiatio, quam audivimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténébræ in eo non sunt ullæ.

ñ. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbit.* Cui Christus in cruce matrem virginem virgini commendávit. †. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui Christus.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Si dixerimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténébris ambulámus, mentimur, et veritátem non faci-mus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce ; societátem habémus ad invicem, et sanguis Jesu Christi, Filii ejus, emúndat nos ab omni peccáto. Si dixerimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteá-mur peccáta nostra : fidéls est, et justus, ut remittat nobis peccáta nostra, et emúndet nos,

ab omni iniquitáte. Si dixerimus quóniam non peccávimus mendácem faci-mus eum, et verbum ejus non est in nobis.

ñ. Hic est discipulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc : * Et scimus quia verum est testimónium ejus. †. Fluénta Evangélii de ipso sacro Dominici pectoris fonte potávit. Et scimus.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III. Cap. 2.

FILIOLI mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advéc-tum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum ; et ipse est propitiatio pró peccá-tis nostris : non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totius mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc charitas Dei perfécta est.

ñ. Hic est beatissimus Evangelista et Apóstolus Joánnes, qui privilegio amoris præcipui, céteris áltius a Dómino mérui honorári. †. Hic est discipulus ille quem diligebat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbit. Qui privilegio. Glória Patri. Qui privilegio.

IN
Ex libro
Presby
Ecclesiá

JOANNES
sus ama
Zebedæi,
stoli, quem
sionem Dó
vissimus ó
gélium, ro
scopis, ad
aliosque h
me tunc E
consurgens

stum ante
unde et. con
ejus nativit

ñ. Qui vi
colúmnam
cit Dóminus
per eum no
nem civitati
†. Vincenti
vitæ, quod
mei. Et scri

Bened. Ch

L

QUARTO de
-secúnda
persecutióne
tiáno, in Pat
gátus, scrip
quam inter
martyr, et h
autem Domi
ob nimiam c
nátu rescissi
cipe rédit
usque ad Tra
perseverans,
vit rexitque

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi
Presbyteri de Scriptóribus
Ecclesiásticis.

LECTIO IV.

JOANNES Apóstolus, quem Je-
sus amávit plúrimum, filius
Zebedæi, frater Jacóbi Apó-
stoli, quem Heródes post pas-
siónem Dómini decollávit, no-
vissimus ómnium scripsit Evan-
gélium, rogátus ab Asiæ Epi-
scopis, advérsus Cerinthum,
aliósque hærétiós : et máxi-
me tunc Ebionitárum dogma
consúrgens, qui ásserunt Chri-
stum ante Mariam non fuisse :
unde et compúlsus est divinam
ejus nativitátem edicere.

¶ Qui vicerit, fáciam illum
colúmnam in templo meo, di-
cit Dóminus : * Et scribam su-
per eum nomen meum, et no-
men civitátis novæ Jérusalem.
¶ Vincenti dabo édere de ligno
vitæ, quod est in paradiso Dei
mei. Et scribam.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

QUARTO décimo igitur anno,
secúndam post Neróncem
persecutióncem movénte Domi-
tiáno, in Patmos insulam relegá-
tus, scripsit Apocalypsim,
quam interpretátur Justinus
martyr, et Irenæus. Interféc-
to autem Domitiáno, et actis ejus
ob nimiam crudelitátem à Se-
nátu rescissis, sub Nerva Prin-
cipe rédiit Ephesum : ibique
usque ad Trajánum Principem
perseveráns, totas Asiæ fundá-
vit rexítque Ecclesiás : et con-

féc-
tus sénio, sexagésimo octávo
post passióncem Dómini anno
mórtuus, juxta eámdem ur-
bem sepúltus est.

¶ Diligébat autem eum Je-
sus, quóniam speciális præro-
gativa castitátis, amplióri dile-
ctiône fécerat dignum : * Quia
virgo electus ab ipso, virgo in
ævum permánsit. ¶ In cruce
dénique moritúrus, huic ma-
trem suam virginem virgini
commendávit. Quia.

Bened. Ignem sui amoris.

Ex Commentáriis ejúsdem in
Epistolam ad Gálatas.

LECTIO VI.

Lib. 3. cap. 6.

BRATUS Joánes Evangelista,
cum Ephesi morarétur us-
que ad últimam senectútem,
et vix inter discipulórum ma-
nus ad Ecclesiám deferrétur,
nec posset in plura vocem
verba contéxere : nihil aliud
per singulas solébat proférre
colléctas, nisi hoc : Filioli,
diligite alterútrum. Tandem
discipuli, et fratres, qui áde-
rant, tedio affécti quod eádem
semper audirent, dixerunt :
Magister, quare semper hoc
loqueris? Qui respóndit dignam
Joánc senténciam : Quia præ-
ceptum Dómini est, et si solum
fiat, súfficit.

¶ In médio Ecclesiæ apé-
ruit os ejus, * Et implévit
eum Dóminus spíritu sapién-
tiæ et intelléctus. ¶ Jucundi-
tátem et exultatióncem thesau-
rizávit super eum. Et implé-
vit. Glória Patri. Et implévit.

IN III-NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 21. d

In illo tempore : Dixit Jesus
Petro : Sequere me. Con-
versus Petrus, vidit illum disci-
pulum, quem diligebat Je-
sus, sequentem. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tractatu 124. in Joannem,
post medium.

Duas vitas sibi divinitus præ-
dicatas, et commendatas
novit Ecclesia, quarum est una
in fide, altera in specie : una
in tempore peregrinationis, al-
tera in eternitate mansionis ;
una in labore, altera in requie ;
una in via, altera in patria :
una in opere actionis, altera
in mercede contemplationis.
Una declinat a malo, et facit
bonum : altera nullum habet,
a quo declinet malum : et ma-
gnum habet, quo fruatur, bo-
num. Una cum hoste pugnat,
altera sine hoste regnat.

¶ In illum diem suscipiam
te servum meum, et posui
te sicut signaculum in con-
spectu meo : * Quoniam ego
elegi te, dicit Dominus. ¶ Esto
fidelis usque ad mortem, et
dabo tibi coronam vitæ. Quo-
niam.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

Una subvenit indigenti, al-
tera ibi est, ubi nullum in-
venit indigentem. Una aliena

peccata, ut sua sibi ignoscatur,
ignoscit : altera nec patitur
quod ignoscatur, nec facit
quod sibi poscat ignoscere. Una
flagellatur malis, ne extollatur
in bonis : altera tanta puritudi-
ne gratiæ caret omni malo,
ut sine ulla temptatione super-
biæ cohæreat summo bono.

¶ Iste est Joannes, qui supra
pectus Domini in cena recubuit : * Beatus Apostolus,
cui revelata sunt secreta cœlestia. ¶ Fluente Evangelii de
ipso sacro Domini pectoris
fonte potavit. Beatus Aposto-
lus. Gloria Patri. Beatus.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

Ergo una bona est, sed ad-
huc misera, altera melior,
et beata. Ista significata est
per Apostolum Petrum, illa
per Joannem. Tota hic agitur
ista usque in hujus sæculi fi-
nem, et illic invenit finem :
differtur illa complenda post
hujus sæculi finem, sed in fu-
turo sæculo non habet finem.
¶ Iste dicitur hinc Sequere me.
¶ Iste autem : Sic eum volo
manere, donec veniam, quid
ad te : tu me sequere. Quid
enim est hoc? quantum scipio,
quantum capio, quid est hoc?
nisi tu me sequere per imita-
tionem perferendi temporalia
mala : ille maneat, donec sem-
piterna venio redditurus bona.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Valde honorandus

est beatus
pectus Domini

Psalm.

Ant. t. 3.

ille, qui tes-
de his, et s-
est testimoniu-

Ant. t. 3.

meus : sic
donec veniam

Ant. t. 1.

tibus, qui ne-
tem, donec v-
mipis in reg-

Ant. t. 1.

electus, que-
per eum spira-

CAPITULUM

Qui timet D-
et qui co-
tius, apprehen-
viabit illi qua-
sita.

H-

Exultet ori-
Cœlum re-
Apostolorum

Tellus, et astr-

Vos sæculó-

Et vera mund-

Votis precamur

Audite voces

Qui templa

Serásque verb-

Non a reatu n-

Solvi jubete, q-

Præcepta qu-

Langor, salus

Sanate mentes

Augete nos vir-

Ut, cum red-

est beatus Joannes, qui supra pectus Domini in cena recubuit.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. Hic est discipulus ille, qui testimoniam perhibet de his, et scimus quia verum est testimonium ejus.

Ant. t. 3. Hic est discipulus meus: sic eum volo manere, donec veniam.

Ant. t. 1. Sunt de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis in regno suo.

Ant. t. 1. Ecce puer meus electus, quem elegi, posui super eum spiritum meum.

CAPITULUM. Eccli. 15.

QUI timet Deum, faciet bonam et qui continens est justitiam, apprehendet illam, et obviabit illi quasi mater honorificata.

HYMNUS.

EXULTEZ orbis gaudiis:
Cælum resaltet laudibus:
Apostolorum gloriam:
Tellus, et astra concinunt.

Vos sæculorum iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.

Qui templa cæli clauditis,
Serisque verbo solvitis;
Nos a reatu noxios
Solve jubete, quæsumus.

Præcepta quorum protinus
Languor, salusque sentiant;
Sanate mentes languidas:
Augete nos virtutibus:

Ut, cum rodebit Arbiter

In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse cõmpotes.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

ÿ. Hic est discipulus ille, qui testimoniam perhibet de his. R. Et scimus quia verum est testimonium ejus.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Iste est Joannes qui supra pectus Domini in cena recubuit: beatus Apostolus, cui revelata sunt secreta cœlestia.

ORATIO.

ECCELESIAM tuam, Domine, benignus illustra: ut beati Joannis Apostoli tui et Evangelistæ illuminata doctrinis, ad dona perveniat sempiterna. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio de Nativitate,

Ant. Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis, allelûia, allelûia.

ÿ. Notum fecit Dominus, allelûia. R. Salutare suum, allelûia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus: ut nos Unigeniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccati jugo vetusta servitus tenet.

Pro S. Stephano,

Ant. Stephanus autem plenus gratia, et fortitudine, faciebat signa magna in populo.

ŷ. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. *R.* Et fecérunt planctum magnum super eum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimicos diligere : quia ejus natalitia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exórare Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD TERTIAM.

Ant. Hic est discipulus ille.

Capitulum. Qui timet Deum, ut supra, ad Laudes.

R. *br.* In omnem terram, * Exivit sonus eórum. In omnem. ŷ. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

ŷ. Constitues eos principes super omnem terram. *R.* Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Hic est discipulus meus.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

CIBAVIT illum pane vitæ et intellectus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

R. *br.* Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. ŷ. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constitues.

ŷ. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. *R.* Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Ant. Ecce puer meus.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

IN médio Ecclesiæ aperuit os ejus, et implévit illum Dóminus spiritu sapiéntiæ, et intellectus, et stolam glóriæ induit eum.

R. *br.* Nimis honoráti sunt * Amici tui Deus. Nimis honoráti. ŷ. Nimis confortátus est principátus eórum. Amici. Glória Patri. Nimis honoráti.

ŷ. Annuntiavérunt ópera Dei. *R.* Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Ant. Tecum principium, cum reliquis *Antiphonis et Psalmis de Nativitate*, p. 220.

Capitulum, Qui timet Deum.

Hymnus, Exúltet orbis, ut supra, ad Laudes.

ŷ. Valde honorándus est beátus Joánnes. *R.* Qui supra pectus Dómini in cœna recubuit.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Exiit sermo inter fratres, quod discipulus ille non móritur : et non dixit Jesus : Non móritur, sed, Sic cum volo manére, donec véniam.

Oratio, Ecclesiám tuam, ut supra, ad Laudes.

Deinde pro SS. Innocentibus,

Ant. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : Virgines enim sunt, et sequúntur Agnám quocúmque ierit.

ŷ. Heródes irátus occidit multos púeros. *R.* In Bethlehém Judæ civitáte David.

DEUS, *Præcón* tyres non riendo con nobis vitió ut fidem t nostra lóqu vita fateátu *Deinde f* *Nativitate*, *Ant.* Hódie est : hódie in te hódie in te latántur A exúltant just in excelsis I ŷ. Nótum lelúia. *R.* Sa lúia.

CONCEDERE, q tens Deus tui nova per liberet, quos vetústa servi

Pro S.

Ant. Sepeli viri timoráti, etum magnum ŷ. Stéphan apértos. *R.* V beátushomo,

Or

DA nobis, D mine, im mus, ut discá diligere : qui celebrámus, pro persecutó minum nostru stum Filium cum vivit et r

ORATIO.

DEUS, cujus hodierna die præconiis Innocentes martyres non loquendo, sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis vitiorum mala mortifica; ut fidem tuam, quam lingua nostra loquitur, etiam moribus vita fateatur.

Deinde fit Commemoratio de Nativitate,

Ant. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor apparuit: hódie in terra canunt Angeli. lætántur Archàngeli: hódie exultant justi, dicentes: Glória in excelsis Deo, alleluía.

ŷ. Notum fecit Dóminus, alleluía. R̄. Salutáre suum, alleluía.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus, ut nos Unigénitui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccáti jugo vetústa servitus tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

ŷ. Stéphanus vidit coelos apertos. R̄. Vidit et introivit: beátus homo, cui coeli patébant.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitari quod colimus, ut discámus et inimicos diligere: quia ejus natalitia celebrámus, qui novit etiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat.

IN FESTO

SANCTORUM INNOCENTIIUM.

Duplex.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártýrum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

AUDIT tyránnus ánxius Adesse regum Principem, Qui nomen Israel regat, Teneátque David Régiam.

Exclámat amens nuntio: Succéssor instat, pèllimur: Satélles i, ferrum rape: Perfúnde cunas sáanguine.

Quid próficat tantum nefas? Quid crimen Heródem juvat? Unus tot inter fúnera Impúne Christus tollitur.

Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, et almo Spirítu, In sempitérna sæcula.

Amen.

Antiphonæ, Psalmi, et ŷ. Nocturnorum sumuntur de Comuni plurimorum Martyrum, p. xxxv, excepta secunda Antiphona tertii Nocturni, ut infra.

IN I NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. Cap. 31. c

HÆC dicit Dóminus: Vox in excelso audita est lamentationis, luctus, et fletus Rachel plorantis filios suos, et nolentis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus: Quiéscat vox tua a plorátu, et

oculi tui a lacrymis : quia est merces operi tuo, ait Dominus : et revertentur de terra inimici. Et est spes novissimis tuis, ait Dominus : et revertentur filii ad terminos suos.

℞. Centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati : * Virgines enim permanserunt, ideo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. ̄. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Virgines.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

AUDIENS audivi Ephraim transmigrantem : Castigasti me, et eruditus sum, quasi juvenculus indomitus : converte me, et convertar, quia tu Dominus Deus meus. Postquam enim convertisti me, egi penitentiam : et postquam ostendisti mihi, percussi femur meum. Confusus sum, et erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescentiae meae. Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus : quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor ejus.

℞. Sub altare Dei audivi voces occisorum dicentium : * Quare non defendis sanguinem nostrum? et accepérunt divinum responsum : Adhuc sustinete modicum tempus, donec impleatur numerus fratrum vestrorum. ̄. Vidi sub

altare Dei animas interfectorum propter verbum Dei, et propter testimonium quod habebant, et clamabant voce magna, dicentes. Quare non defendis.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

STATUE tibi speculam, pone tibi amaritudines, dirige cor tuum in viam rectam, in qua ambulasti : revertere virgo Israel, revertere ad civitates tuas istas. Usquequo deliciis dissolveris filia vaga? quia creavit Dominus novum super terram : Femina circumdabit virum. Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel : Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, et in urbibus ejus, cum converterto captivitatem eorum. Benedicat tibi Dominus, pulchritudo justitiæ, mons sanctus.

℞. Adoraverunt viventem in sæcula sæculorum, * Mittentes coronas suas ante thronum Domini Dei sui. ̄. Et ceciderunt in conspectu throni in facies suas : et benedixerunt viventem in sæcula sæculorum. Mittentes. Glória Patri. Mittentes.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermone 10. de Sanctis.

HODIE, fratres charissimi, natalem illorum infantium colimus, quos ab Herode crudelissimo rege interfectos es-

se, Evangelio. Et ideo cunctatione gaudentium et militum et fecunda videri sanus hostis parvulis tantis obsedit fuit odio. Iste simul praesens manifestat, parvulos in tantum in cunctatione refugit. ℞. Effudit sanctorum vultu Jerusalema qui sepelire mortalia sercas : volatilibus sanctorum tradit. Et non ret.

Bened. Christus

LE

DEPRATA ES, O Juda, quia immunitatem in cunctatione perpetuo tempore hominem imbellis offerre meruis matrem illorum beatius aeternum didit, quam quod viscerum partem ante vitam sunt dignitatem presentis accedunt. ℞. Isti sunt sancti qui sunt propter te facti : * Quod cotidie. ̄.

se, Evangélii textus elóquitur. Et ideo cum summa exultatione gaudeat terra, cœlestium militum et tantarum parens fecunda virtutum. Ecce profanus hostis numquam beatis parvulis tantum prodesse potuisset obséquio, quantum profuit odio. Nam sicut sacratissimum præsentis diæi festum manifestat, quantum in beatos parvulos iniquitas abundavit, tantum in eis gratia benedictionis refudit.

¶. Effuderunt sanguinem sanctorum velut aquam in circuitu Jerusalem : * Et non erat qui sepeliret. ⁊. Posuerunt mortalia servorum tuorum escas volatilibus cœli, carnes sanctorum tuorum bestiis terræ. Et non erat qui sepeliret.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

BERATA ES, ò Béthlehem terra Juda, quæ Herodis regis inhumanitatem in puerorum extinctione perpessa es, quæ sub uno tempore candidatam plebem imbellis infantiae Deo offerre meruisti. Dignè tamen matrem illorum colimus, quos beatius aeternæ vitæ mundus edidit, quam quos maternorum viscerum partes effudit. Si quidem ante vitæ perpétuæ adepti sunt dignitatem, quam usuram præsentis acciperint.

¶. Isti sunt sancti, qui passi sunt propter te Domine : vindica eos : * Quia clamant ad te quotidie. ⁊. Vindica Domine

sanguinem sanctorum tuorum, qui effusus est. Quia.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

ALIIORUM quidem pretiosa mors martyrum laudem in confessione promeruit, horum in consummatione complacuit. Quia incipientis vitæ primordiis, ipse eis occasus initium gloriæ dedit, qui præsentis terminum imposuit. Quos Herodis impietas lactantes matrum uberibus abstraxit, qui jure dicuntur Martyrum flores, quos in medio frigore infidelitatis exortos, velut primas erumpentes Ecclesiæ gemmas, quaedam persecutiōnis pruina decoxit.

¶. Isti sunt, qui non inquinaverunt vestimenta sua : * Ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt. ⁊. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati : virgines enim sunt. Ambulabunt. Glória Patri. Ambulabunt.

IN III NOCTURNO.

Loco Antiphonæ, Tradiderunt, dicitur sequens

Ant. t. 1. f Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2. c.

In illo tempore : Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens : Surge et accipe puerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : et esto

ibi usque dum dicam tibi. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

*Lib. 1. Comment. in cap. 2.
Matth. et apud Gloss. ordi-
nariam.*

QUANDO tulit púerum, et matrem ejus, ut in Ægyptum tránseat, nocte tulit, et in ténebris : quia noctem ignorántiæ his, a quibus ipse recessit, reliquit incrédulis. Quando vero revértitur in Judæam, nec nox, nec ténebræ ponúntur in Evangélio : quia in fine mundi Judæi, fidem tamquam Christum ab Ægypto reverténtem suscipiéntes, illuminabúntur.

ñ. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni, * Et resonábat terra in voces eórum. †. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et resonábat.

Bened. Quorum festum.

LECTIO VIII.

Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi Filium meum. Respóndeant, qui Hebræórum volúminum dénégant veritátem, ubi hoc in Septuaginta legátur intérprétibus. Quod cum non invenerint, nos eis dicemus, in Osée prophéta scriptum, sicut et exemplária probáre possunt, quæ nuper edidimus.

ñ. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter ver-

bum Dei quod habébant, et clara voce dicébant : * Vindica Dómine ságuinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. †. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. Vindica Dómine.

Si venerit in Dominica additur Glória Patri. Vindica Dómine.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

TUNC adimplétum est, quod dictum est per Jeremíam prophétam dicéntem : Vox in Rama audita est, plorátus et ululátus multus, Rachel plorans filios suos. De Rachel ploratus est Bénjamin, in cujus tribu non est Bétlehem. Quæritur ergo, quómodo Rachel filios Judæ, id est Bétlehem, quasi suos ploret. Respondébimus breviter, quia sepúlta sit juxta Bétlehem in Ephrata, et ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit. Sive quóniam Juda et Bénjamin duæ tribus junctæ erant ; et Heródes præcéperat non sólum in Bétlehem intérfici púeros, sed et in ómnibus finibus ejus.

Nonum Responsorium ponitur, quia Te Deum, non dicitur, nisi hoc Festum veniat in Dominica.

ñ. Isti qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt ? Et dixit mihi : * Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in ságuine Agni. †. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum pro-

pter verbum
testimónium

Hi sunt. Gl

AN

ET

Ant. t. 1.

cidit multo
lehem Juda

*Psalm. I
cum reliqui*

Ant. t. 1.

occidit mult
propter Dón

*Ant. t. 8
semper vide*

Ant. t. 2.

dita est, plo
Rachel plora

Ant. t. 8. f

omnes Sancti
ságuinem n

ster.

CAPITULU

VIDI supra

Agnum s

eo centum qua

millia, habén

et nomen Patr

in fróntibus s

HYM

SALVETE flore

Quos lucis

Christi insecúta

Ceu turbo nasc

Vos prima C

Grex immolató

Aram sub ipsa

Palma et corón

Jesu tibi sit g

Qui natus es de

um Patre, et a

semperiterna s

Amen.

pter verbum Dei, et propter testimonium quod habebant. Hi sunt. Glória Patri. Hi sunt.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Heródes irátus * occidit multos púeros in Béthlehem Judæ civitaté David.

Psal. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. Abimátu * et infra, occidit multos púeros Heródes propter Dóminum.

Ant. t. 8. Angeli córum * semper vident faciém Patris.

Ant. t. 2. Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus, Rachel plorans filios suos.

Ant. t. 8. f Sub throno Dei * omnes Sancti clamant : Vindica sánguinem nostrum Deus noster.

CAPITULUM. Apoc. 14.

VIDI supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadraginta quátuor millia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

HYMNUS.

SALVETE flores Mátyrum, Quos lucis ipso in limine Christi insecútor sústulit, Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi victima, Rex immolatórum tener, Aram sub ipsam simplices Palma et corónis lúditis.

Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, et almo Spiritu in sempiterna sæcula. Amen.

ÿ. Heródes irátus occidit multos púeros. R. In Béthlehem Judæ civitaté David.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : Virgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque ierit.

ORATIO.

DEUS, cujus hodiérna die præconiúm Innocétes Mátyres non loquendo, sed moriéndó confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortifica, ut fidem tuam, quam lingua nostra loquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Nativitate.

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntátis, allelúia, allelúia.

ÿ. Notum fecit Dóminus, allelúia. R. Salutáre suum, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdone, faciebat signa magna in pópulo.

ÿ. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. R. Et fecerunt planctum magnum super eum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimicos diligere :

quia ejus natalitia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro S. Joanne.

Ant. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recubuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœlestia.

ŷ. Hic est discipulus ille, qui testimónium p̄hibet de his. *ñ.* Et scimus quia verum est testimónium ejus.

ORATIO.

ECCELSIAM tuam, Dómine, benignus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangeliste illumináta doctrinis, ad dona perveniat sempiterna. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. A bimátu.

Capitulum, Vidi supra montem, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justí. Lætámini. ŷ. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini.

ŷ. Exúltent justí in conspéctu Dei. *ñ.* Et delecténtur in lætitia.

AD SEXTAM.

Ant. Angeli eórum.

Capitulum. Apoc. 14.

HI sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : Virgines enim sunt. Hi sequúntur Agnám quocúmque ierit.

ñ. br. Exúltent justí, * In conspéctu Dei. Exúltent. ŷ. Et delecténtur in lætitia. In con-

spéctu. Glória Patri. Exúltent. ŷ. Justí autem in perpétuum vivent. *ñ.* Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

Ant. Sub throno Dei.

Capitulum. Apoc. 14.

HI empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, et Agno, et in ore ipsórum non est inventum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

ñ. br. Justí autem, * In perpétuum vivent. Justí. ŷ. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justí.

ŷ. Exultábunt Sancti in glória. *ñ.* Lætábúntur in cubilibus suis.

AD VESPERAS.

Ant. Tecum principium, cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Nativitate, p. 220.

Capitulum, Vidi supra montem, p. 239.

Hymnus, Salvéte flores Martyrum, p. 239.

ŷ. Sub throno Dei omnes sancti clamant. *ñ.* Vindica sanguinem nostrum Deus nosster.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Innocentes pro Christo infantes occisi sunt, ab iniquo rege lætentes interfécti sunt, ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper : Glória tibi Dómine.

Oratio, Deus, cujus hodierna, ut supra, in Laud., p. 239.

Deinde fit Commemoratio S. Thomæ Cantuariensis, nisi fuerit Sabbatum.

Ant. Iste
Dei sui cer
tem, et a ve
timuit : su
supra firma
ŷ. Glória
eum Dómin
eum super ó
rum.

Deus, pro
rius
gládiis impi
presta quæ
qui ejus imp
petitionis su
sequántur est
*Et fit Com
ticitate.*

Ant. Hódie
est : hódie Sa
hódie in terr
lætántur Arc
exúltant justí
ria in excelsis
ŷ. Notum fed
tia. *ñ.* Salutár

OR
CONCEDE, qua
tens Deus
titi tui nova p
vitas liberet, o
vigo vetústa sé

Pro S. S
Ant. Sepeliér
viri timoráti, e
tum magnum
ŷ. Stéphanu
pertos. *ñ.* Vid
beátus homo, cu

ORA
nobis, quæ
imitári quo
liemalis.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

ŷ. Glória et honóre coronasti eum Dómine. R̃. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS, pro cuius Ecclesia glóriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta quæsumus ; ut omnes, qui ejus implórant auxíllium, petítionis suæ salutárem consequántur effectum.

Et fit Commemoratio de Nativitate.

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor apparuit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exúltant justí, dicéntes : Glória in excelsis Deo, allelúia.

ŷ. Notum fecit Dóminus, allelúia. R̃. Salutáre suum, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem natiuitas liberet, quos sub peccáti iugo vetósta sérvitus tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt plantatum magnum super eum.

ŷ. Stéphanus vidit cœlos apértos. R̃. Vidit et introivit : beátus homo, qui cœli patébant.

ORATIO.

DANOBIS, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut Hiemalis.

discámus et inimicos diligere : quia ejus natalitia celebrámus, qui novit étiam pro persécutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro S. Joanne.

Ant. Exiit sermo inter fratres, quod discipulus ille non móritur : et non dixit Jesus, Non móritur, sed, Sic cum volo manére, donec veniam.

ŷ. Valde honorándus est beátus Joánnes. R̃. Qui supra petus Dómini in cœna recúbuit.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, Dómine, bégnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelistæ illumináta doctrinis ; ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Si Festum Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ, SS. Innocentium, et eorum dies Octavæ, venerint in Dominica, ipso die nihil fit de Dominica, sed die proximo post Festum S. Thomæ Martyris fit de ea, ut infra, p. 245.

Si Festum S. Thomæ venerit in Dominica, transfertur in II Feriam, et in Sabbato post Orationem SS. Innocentium dicitur Antiphona, ŷ. et Oratio Dominice, quæ paulo infra habetur, p. 245. Deinde fit Commemoratio Octavarum : et in secundis Vespertis Dominicæ fit Commemoratio S. Thomæ, et Octavarum.

In secundis Vespertis sancti

Thomæ, Antiphonæ et Psalmi de Nativitate, p. 220, quæ duplicantur : Capitulum et alia de S. Silvestro cum Commem. sancti Thomæ et Octavarum.

IN FESTO S. THOMÆ
EPISCOPI ET MARTYRIS
Semiduplex.

Romæ, et in statu Eccles. ex Decr. S. R. C. 15 maii 1846.

Duplex.

De Communi unius Martyris.

ORATIO.

DEUS, pro cuius Ecclesia gloriōsus Pōntifex Thomas glādiis impiōrum occūbit: præsta quæsumus, ut omnes, qui ejus implōrant auxilium, petitiōnis suæ salutārem consequantur effectum. Per Dōminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Communi unius Martyris. A Miléto, p. xx.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

THOMAS, Londini in Angliā natus, Theobāldo succēssit Cantuariēsi Episcopo : et qui āntea in administrādo Cancellariæ mūnere præclāre se gēsserat, in Episcopālī officio fortis et invictus fuit. Cum enim Henricus secūndus Angliæ rex, convocātis ad se Episcopis et procēribus regni, leges ferret utilitatī ac dignitatī Ecclesiasticæ repugnātes, adeo constāter obstītit regiæ cupiditatī, ut neque pollicitiōnibus, neque terrōribus de sententiā decedens, proxime conjiciendus in cārcerem clam recesscrit. Inde propinqui ejus

omnis ætātis ejēcti, amici, factōres omnes, iis, quibus per ætātem liceret, jurejurādo adstrictis, univērsos Thomam adiutūros, si fortāsse miserabilī suōrum calamitatīs aspēctū mōverētur, qui a sancto proposito privātis incōmodis deterreri minime potuisset. Non respēxit carnem aut sāguinem, neque ullus in eo humanitatīs sensus pastorālīs officii constāntiam labefactāvit.

ŕ. Honēstum fecit illum Dōminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductōribus tēctavit illum : * Et dedit illi claritātem ætērnā. ŕ. Descenditque cum illo in foveam : et in vineulis non dereliquit eum. B. dedit.

LECTIO V.

CONTULIT igitur se ad Alexāndrum Tērtium Pontificem, a quo benigne accēptus est : et inde profēctus, Mōnachi Pontiniacēnsis monastērii, Cisterciēnsis Ordinis, ab eodē commendātus. Quod ut cognōvit Henricus, missis ad Cōventum Fratrum Cisterciēnsium minācibus litteris, Thomam e Pontiniaco monastērio exturbārē conātur. Quare sanctus vērītus, ne sua causa mali aliquid Cisterciēnsis familia paterētur, sponte dicens et Ludovicum Galliæ regem ejus invitātū convēnit : ut tamdiu fuit, quoad Pontifex Māxīmo, et ipso rege agēntibus, ab exilio summa totius regni gratulatiōne revocātus

Qui dum b
secūrus ex
niatōres a
eum multa
publicam c
propterea s
tur rex; se
uno sacer
non posse.

ŕ. Desidē
tribuisti ei D
tate: labiōru
dāsti eum. ŕ
nisti eum: in
dulcedinis :
ejus coronan
tiōso. Et.

LEC

EX qua regi
tēllites: sp

se regi factū

medio tollere

mētes Cantu

pum in temple

ris operam dan

ur: Qui clēric

præclūdero co

rens, ostium ap

erbis ad suos

Ecclesia custod

trōrum: et eg

et libenter m

um ad milites.

vrēto, ne cui

ocedatis. Deinde

ea, beatæ Mari

mo, et reliqui

Ecclesiæ patrōni

ipsum commē

put eādē mō

quissimi regis

rat, impio fer

in obtulit qua

Qui dum boni pastóris officium
secúrus exéquitur, ecce calum-
niatóres ad regem déferunt,
eam multa contra regnum et
publicam quiétem moliri : ut
propterea sæpiús conquererétur
rex, se in suo regno cum
uno sacerdoté pacem habere
non posse.

¶ Desidérium animæ ejus
tribuisti ei Dómine, * Et volun-
tate labiórurum ejus non frau-
dasti eum. *ÿ.* Quóniam præve-
nisti eum in benedictiónibus
dulcedínis : posuisti in cápite
ejus coronam de lapide pre-
tioso. Et.

LECTIO VI.

Ex qua regis voce nefárii sa-
tellites sperántes gratum
se regi factúros, si Thomam e
medio tóllerent, clam conveni-
éntes Cantuáriam, Episco-
pum in templo Vespertinis ho-
ris óperam dantem, aggrediún-
tur: Qui cléricis templi áditus
præclúdero conántibus accúr-
rens, óstium apéruit, illis usus
verbis ad suos : Non est Dei
Ecclésia custodiénda more ca-
strórum : et ego pro Ecclésia
et libénter mórtém subibo.
¶ Cum ad milites, Vos Dei jussu
paréte, ne culpíam meórum
probatís. Deinde flexis génibus,
in honórem beátæ Mariæ, sancto Dio-
nyso, et reliquis Sanctis, ejus
Ecclésiæ patrónis, Ecclésiám et
ipsam commédans, sacrum
caput eádem constántia, qua
quissimi regis légibus resti-
tuit, impio ferro præciden-
tium obtulit quarto Kaléndas

Januárii, anno Dómini mil-
lésimo centésimo septuagésimo
primo : cujus cérebro
respésum est totius tem-
pli paviméntum. Quem mul-
tis póstea illústrem miraculis
idem Alexánder Póntifex rétu-
lit in Sanctórum númerum.

¶ Stola jucunditátis, p. xxvj.
IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 10. b

In illo témpore : Dixit Jesus
Pharisæis : Ego sum pastor
bonus. Bonus pastor animam
suam dat pro óvibus suis. Et
réliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Homilia 59. in Joánnem.

MAGNUM quiddam, dilectis-
simi, magnum inquam est
Ecclésiæ prælatío, et quæ multa
indiget sapiéntia et fortitúdine,
qualem Christus propósuit : ut
animam pro óvibus ponámus,
et numquam illas deserámus : ut
lupo generóse resistámus. Hæc
enim inter pastórem et merce-
nárium est differéntia. Alter
própriæ, contéptis óvibus,
alter, sua contépta, óvium
semper salúti invigilat. Pastóris
ergo exémplo demonstráto, de-
ceptóres duos méminit, furem
mactántem et rapiéntem oves :
et mercenárium permitténtem,
neque defendéntem commissas.
¶ Coróna áurea super caput
ejus, * Exprésa signo sancti-
tátis, glória honóris, et opus
fortitúdinis. *ÿ.* Quóniam præ-

venisti eum in benedictionibus dilectionis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa signo.

LECTIO VIII.

QUOD superiori tempore Ezechiel his verbis insectatus est: Vae pastoribus Israel: nonne pascēbant semetipsos? nonne greges pascuntur a pastoribus? Sed illi contrarium faciēbant, quod maxime malitiæ genus est, et plurimorum causa malorum. Idcirco inquit: Neque quod abjectum erat, reducēbant: neque quod perierat, quærēbant, neque contractum alligābant, neque infirmum consolidābant: quoniam se, non gregem pascēbant. Idem et Paulus aliis verbis significat: Omnes quæ suas sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

℞. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrene dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervēnit. ⁊. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostēdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

LECTIO IX.

VERUM ab utroque se dissidēre ostēdit Christus: ab illis quidem, qui in aliorum perniciem veniunt, cum dicat se propterea venisse, ut vitam haberent, et abundantius haberent: ab his autem, qui oves a lupis rapi negligēbant, dicēdo, se propter eas animam

pōnere, ne oves perirent. Nam cum Judæi ipsum interimere vellent, non propterea desistit a doctrina, neque credentes tradidit, sed perstitit, et pertulit mortem: ideo frequenter inquit: Ego sum pastor bonus. Quis cum nullo niti testimonio viderentur (quod enim pōneret animam suam, non multo post re monstratum est: quod autem vitam haberent, et abundantius haberent, eventurum erat in futuro sæculo) alterum ab altero confirmat.

Te Deum laudamus, p. 16.

Et in Laudibus sunt Commemorationes de Octavis.

De Nativitate.

Ant. Glória in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis, alleluia, alleluia. ⁊. Notum fecit Dominus, alleluia. ℞. Salutare suum, alleluia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus: ut nos Unigeniti tui nova per carnem natiuitas liberet, quos sub perpetuo iugo veterista seruitas tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Stephanus autem plenus gratia, et fortitudine, faciebat signa magna in populo.

⁊. Sepelierunt Stephanum viri timorati. ℞. Et fecerunt planctum magnum super eum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Domine, ne imitari quod colimus, ut discamus et inimicos diligere: quia ejus natalitia celebramus, qui noxam etiam

persecutorum nostrorum Filium tuum

Pro

Ant. Isto supra pectus recubuit: bene revelata sunt.

℞. Hic est testimonium. Et scimus testimonium.

ECCLESIAM et nignus ti Joannis Evangelistæ nis, ad donum piterna.

Pro SS.

Ant. Hi sunt viribus non solum virgines enim sur Agnum quod

⁊. Herodes multos pueros em Judæ civitatis

ORATIO.

DEUS, cujus præconium tres non loquendo confessi

nobis vitiōrum: ut fidem tuam nostra loquens vita fateatur

Si Festum S. Thome in Domnica fit die

Ant. Festum ipsius Sabbatum, quod die Domica fit tantum

Ant. in die S. S.

RIS.
 perirent. Nam
 interimere
 pte rea desitit
 quo credentes
 titit, et p'rtu-
 eo frequenter
 pastor bonus
 niti testimonio
 enim p'neret
 non multo post
 est: quod au-
 rent, et aban-
 ut, eventurum
 eculo) alterum
 mat.
 lámus, p. 16:
 us sunt Comi-
 e Octavis.
 vitate.
 a excelsis Deo,
 hominibus bo-
 leluia, alleluia.
 Dóminus, alle-
 suum, alleluia.
 RIO.
 sumus omni-
 ut nos Unige-
 r carnem nat-
 os sub pecc-
 evitas tenet.
 Stephano.
 aus autem p-
 rtitudine, faci-
 a in pópulo
 nat Stephano
 n: Et fecerunt
 um super eum
 ATIO.
 esumus Dni
 quod colim-
 et inimicos
 s natalitia
 noxit etiam

persecutoribus exorare Dó-
 num nostrum Jesum Christum
 Filium tuum.

Pro S. Joanne.

Ant. Iste est Joannes, qui
 supra pectus Dómini in cœna
 recubuit: beátus Apóstolus, cui
 revelata sunt secreta cœlestia.

ñ. Hic est discipulus ille, qui
 testimonium p'hibet de his.
ñ. Et scimus quia verum est
 testimonium ejus.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, Dómine, be-
 nignus illústra: ut beá-
 ti Joánnis Apóstoli tui et
 Evangelistæ illuminata doctri-
 nis, ad dona perveniat sem-
 piterna.

Pro SS. Innocentibus.

Ant. Hi sunt, qui cum mu-
 lieribus non sunt coinquinati:
 Virgines enim sunt, et sequún-
 tur Agnum quocúmque ferit.

ñ. Heródes irátus occidit
 multos púeros. *ñ.* In Bêthle-
 em Judæ civitate David.

ORATIO.

DEUS, cujus hodierna die
 præconiium Innocentes Már-
 tres non loquendo, sed mo-
 lendo confessi sunt: omnia
 nobis vitiorum mala morti-
 ca; ut fidem tuam, quam lin-
 gua nostra loquitur, etiam mó-
 bus vita fateatur. Per.

*Si Festum S. Thomæ non
 fuerit in Dominica, Officium
 dominicæ fit die immediate se-
 quenti Festum ipsius; nisi fue-
 rit Sabbatum, quia tunc de Do-
 minica fit tantum Commemo-
 ratio in die S. Silvestri; et in*

*Sabbato fit Officium de Octa-
 va Nativitatis, ut inferius po-
 nitur, p. 251.*

DOMINICA.

INFRA OCTAVAM NATIVITATIS.

*In secundis Vesperis. S. Tho-
 mæ, quando non venerit in Do-
 minica, Ant. Tecum princí-
 pium, cum reliquis Antiphonis
 et Psalmis de Nativitate, p. 220.*

CAPITULUM. Galat. 4.

FRATRES, Quanto tempore he-
 res párvulus est, nihil dif-
 fert a servo, cum sit dóminus
 ómnium: sed sub tutoribus et
 actoribus est usque ad præfi-
 nitum tempus a patre.

*Hymnus, Jesu Redemptor,
 p. 206.*

ñ. Verbum caro factum est,
 alleluia. *ñ.* Et habitavit in no-
 bis, alleluia.

Ad Magnif. Ant. 1. 8. Dum
 médium siléntium * tenent
 omnia, et nox in suo cursu
 médium iter perageret, omni-
 potens sermo tuus Dómine a re-
 gálibus sédibus venit, alleluia.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitærne Deus,
 dirige actus nostros in
 beneplácito tuo: ut in nómi-
 ne dilécti Filii tui mereámur
 bonis opéribus abundare. Qui
 tecum vivit.

*Deinde fit Commemoratio
 S. Thomæ.*

Ant. Qui vult venire post me,
 abneget semetipsum, et tollat
 crucem suam, et sequatur me.

ñ. Justus ut palma florébit.
ñ. Sicut cedrus Libani multi-
 plicábitur.

ORATIO.

DEUS, pro cuius Ecclesia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta quæsumus ; ut omnes, qui ejus implórant auxilium, petitiónis suæ salutárem consequántur effectum.

De Nativitate.

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor apparuit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exúltant justí dicéntes : Glória in excelsis Deo, allehúia.

ŷ. Notum fecit Dóminus, allehúia, ŷ. Salutáre suum, allehúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

ŷ. Stéphanus vidit cœlos apértos. ŷ. Vidit et introvit : beátus homo, cui cœli patébant.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos diligere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro S. Joanne.

Ant. Exiit sermo inter fratres, quod discipulus ille non móritur : et non dixit Jesus, Non móritur ; sed, Sic cum volo manére, donec veniam.

ŷ. Valde honorándus est beátus Jóannes. ŷ. Qui supra pectus Dómini in cœca recúbuit.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, Dómine, benignus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelistæ illúmináta doctrinis, ad dona pervéniat sempiterna.

Pro SS. Innocentibus.

Ant. Innocéntes pro Christo infántes occisi sunt, ab iniquo rege lacténtes interfécit : ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper : Glória tibi Dómine.

ŷ. Sub throno Dei omnes sancti clamant. ŷ. Vindicta sanguinem nostrum Deus no-ster.

ORATIO.

DEUS, cujus hodierna dæpræcónium Innocéntes martyres non loquendo, sed moriendo conféssi sunt : ómnibus in nobis vitiórum mala mortifica ; ut fidem tuam, qua lingua nostra loquitur, étiam moribus vita fateátur. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis p. 207, præter Ant. ad Beatum dictus et Magnificat, Oratio

nem, Lectio

Hæc noct

B. Pauli ad

et aliis eju

usque ad Se

IN I

Incipit Epi

Apóstoli

LECTIO

PAULUS ser

vocátus.

gátus in Eva

ante promisc

suos in Scri

Filio suo, qu

sémine Davi

nem, qui p

Filius Dei in

spiritum san

resurrectióne

Christi Dómin

quem accépin

Apostolátum

fidei in ómnib

nómine ejus,

et vos vocáti

omnibus qui s

lectis Dei, voc

ia vobis et p

ostro, et Dón

to.

ŷ. Hódie nob

era descendit

tum mundum

unt cœli. ŷ. H

is dies reden

paratiónis anti

térnæ. Hódie p

LECTIO

panum quiden

Deo meo per

um pro ómnib

les vestra annu

nem, Lectiones et Responsoria.

Hæc nocte ponitur Epistola B. Pauli ad Romanos, et de ea et aliis ejus Epistolis legitur usque ad Septuagesimam.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola beati Pauli Apóstoli ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangelium Dei, quod ante promiserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Filio suo, qui factus est ei ex semine David secundum carnem, qui prædestinátus est Filius Dei in virtúte secundum spiritum sanctificatiónis, ex resurrectione mortuórum Jesu Christi Dómini nostri : per quem accepimus grátiam, et Apostolatúm ad obediéndum fidei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi : in ómnibus qui sunt Romæ, dilectis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis et pax à Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

¶. Hódie nobis de cælo pax descéndit : * Hódie per totam mundum melliflui facti sunt cæli. ¶. Hódie illáxit novæ dies redemptionis novæ preparatiónis antiquæ, felicitátis æternæ. Hódie per totum.

LECTIO II.

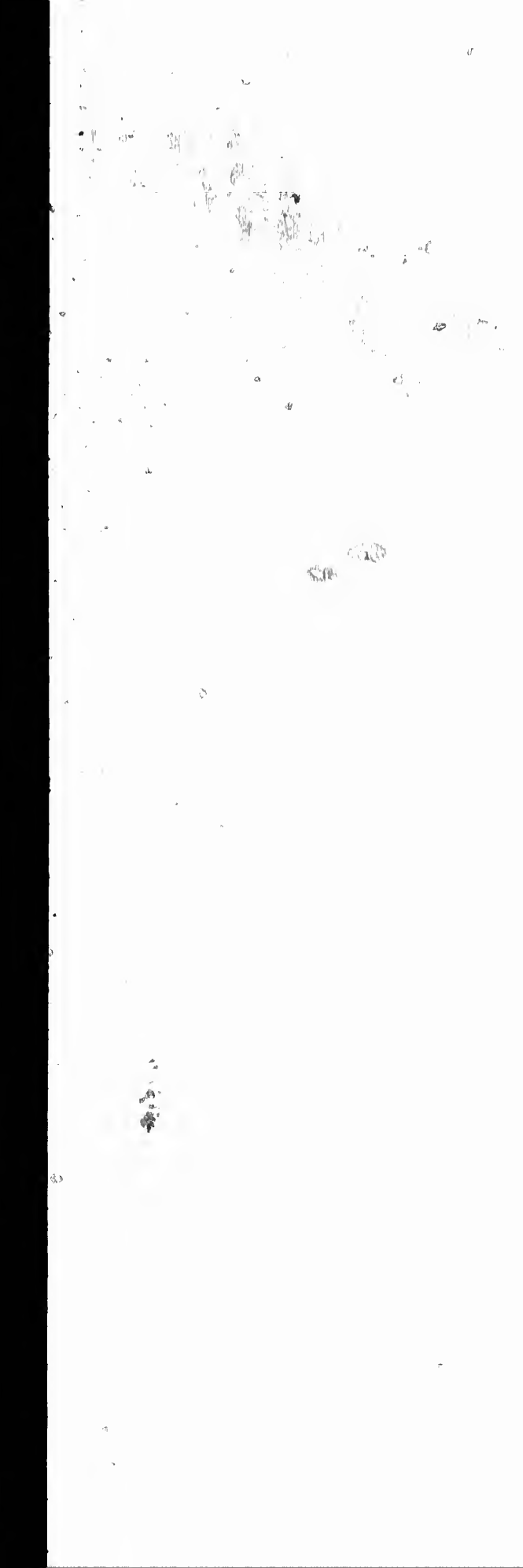
Gratum quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis : quia spes vestra annuntiátur in uni-

verso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui servo in spiritu meo in Evangelio Filii ejus, quod sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus meis : obsecrans si quo modo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate Dei veniendi ad vos. Desidero enim videre vos ut aliquid impertiar vobis gratiæ spiritualis ad confirmandos vos : id est, simul consolari in vobis per eam, quæ invicem est, fidem vestram atque meam.

¶. Quem vidistis pastores ? dicite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit ? * Natum vidimus, et choros Angelórum collaudantes Dóminum. ¶. Dicite, quidnam vidistis, et annuntiáte Christi nativitatem. Natum.

LECTIO III.

NOLO autem vos ignorare, fratres : quia sæpe propósui venire ad vos (et prohibitus sum usque adhuc) ut aliquem fructum habeam et in vobis, sicut et in cæteris Géntibus, Græcis, ac Bárbaris, sapientibus, et insipientibus debitor sum : ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romæ estis, evangelizare. Non enim erubesco Evangelium. Virtus enim Dei est in salutem omni credenti, Judæo primum, et Græco. Justitia enim Dei in eo revelatur ex fide in fidem : sicut scriptum est : Justus autem ex fide vivit. Revelatur

enim ira Dei de cœlo super omnem impietatem et injustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in injustitia detinent : quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestavit.

ñ. O magnum mysterium et admirabile sacramentum, ut animalia viderent Dominum natum, jacentem in præsepio : * Beata Virgo cujus viscera meruerunt portare Dominum Christum. ̄. Ave Maria, grãtia plena : Dominus tecum. Beata virgo. Glória Patri. Beata.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 9. de Nativitate Domini.

EXCEDIT quidem dilectissimi multumque supereminet humani eloquii facultatem divini operis magnitudo : et indiget difficultas fandi, unde adest ratio non tacendi. Quia in Christo Jesu Filio Dei non solum ad divinam essentiam, sed etiam ad humanam spectat naturam, quod dictum est per Prophetam : Generationem ejus quis enarrabit? Utramque enim substantiam in unam convenisse personam, nisi fides credat, sermo non explicat. Et ideo numquam materia deficit laudis, quia numquam sufficit copia laudatoris.

ñ. Beata Dei genitrix Maria, cujus viscera intacta perma-

nent, * Hodie genuit Salvatorem sæculi. ̄. Beata quæ credidit, quoniam perfecta sunt omnia, quæ dicta sunt ei à Domino. Hodie genuit.

LECTIO V.

GAUDEAMUS igitur quod ad eloquendum tantæ misericordiae sacramentum impares sumus : et cum salutis nostræ altitudinem promere non valeamus, sentiamus nobis bonum esse, quod vineimur. Nemo enim ad cognitionem veritatis magis propinquat, quam qui intelligit in rebus divinis, etiam si multum proficiat, semper sibi superesse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenisse præsumit, non quæsita reperit, sed in inquisitione deficit.

ñ. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio : * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ̄. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia quem.

LECTIO VI.

NE autem infirmitatis nostræ perturbemur angustiis, Evangelicæ nos et propheticae adjuvant voces : quibus in ascendimus, et docemur, nos nativitatem Domini, quod Verbum caro factum est, non tam præteritam recollere, quam præsentem videamur inspicere. Quod enim pastoribus populorum suorum custodia vigilantibus nuntiavit Angelus.

etiam nos-
tum : et id
presumus,
tus edita con-
tamquam e-
vitæ dicat
bis gaudium
erit omni
est vobis h
est Christus
tate David.
ñ. Beata v
gnis, quæ p
Patris Fitiun
que lactaver
minum : *
lute mundi
dignatus est.
citus illuxit
Gentes, et a
Qui hodie. C
hodie.

IN III
Lectio san-
secundu
LECTIO VI
in illo tempo
et Maria Ma
es super his
de illo. Et reli
Homilia sar
Epis
lib. 2. in cap.
fin
ydes uberen
tiam Dõmi
fusam, et pre
ulis negatam e
et Simeon
minam et resur
orum veniss
Christum,
liquorãmq

enit Salvat-
ata quæ cre-
perfecta sunt
ta sunt ei a
enit.

V.
ur quod ad
tantæ miseri-
tum impares
salutis nostræ
nere non va-
us nobis ho-
vincimur. Ne-
nitionem veri-
nquat, quam
rebus divinis,
m proficiat,
peresse quod
i se ad id, in
venisse præs-
esita reperit,
ne deficit.

immaculata
te laudibus
* Quia quem
póterant, tuo
ti. γ . Benedi-
bus, et bene-
ntris tui. Quia

VI.
mitatis nostra
ur angustis,
ur et propheticæ
: quibus in-
docemur, ut
Dómini, quæ
ctum est, non
recólere, quam
ámur inspicere
pastóribus per
custódia vigi-
avit Angelus

etiam nostram implevit audi-
tum : et ideo Dominicis óvibus
præsumus, quia verba divini-
tus édita cordis aure servamus :
tamquam et in hodierna festi-
vitate dicatur : Evangelizo vo-
bis gaudium magnum, quod
erit omni pópulo, quia natus
est vobis hódie Salvátor, qui
est Christus Dóminus, in civi-
tate David.

α . Beata viscera Mariæ vir-
ginis, quæ portaverunt æterni
Patris Filium : et beata úbera,
quæ lactaverunt Christum Dó-
minum : * Qui hódie pro salu-
tate mundi de Virgine nasci
dignatus est. γ . Dies sanctifi-
catus illúxit nobis : venite
Gentes, et adoráte Dóminum.
Qui hódie. Glória Patri. Qui
hódie.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 2. o

In illo tempore : Erat Joseph,
et Maria Mater Jesu mirán-
tes super his, quæ dicebantur
de illo. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, prope
finem.

Vides úberem in omnes grá-
tiam Dómini generatione
diffusam, et prophetiam incre-
dulis negatam esse, non justis.
Ioseph et Simeon prophétat, in
animam et resurrectionem plu-
rimorum venisse Dóminum Je-
sum Christum, ut justorum,
ignoramque mérita discer-

nat : et pro nostrorum quali-
tate factorum, iudex verus et
justus aut supplicia decernat,
aut præmia.

α . Verbum caro factum est,
et habitavit in nobis : * Et
vidimus glóriam ejus, glóriam
quasi unigéniti a Patre, ple-
num grátie et veritatis. γ . Om-
nia per ipsum facta sunt, et
sine ipso factum est nihil. Et.

LECTIO VIII.

ET tuam ipsius animam per-
transibit gládus. Nec lit-
tera, nec história docet, ex hac
vita Mariam corporális necis
passiõne migrasse. Non enim
ánima, sed corpus materiali
gládio transverberatur. Et ideo
prudéntiam Mariæ haud igná-
ram mystérii cœlestis osténdit.
Vivum enim verbum Dei et
válidum, et acútius omni glá-
dio acutissimo, pénétrans us-
que ad divisionem animæ et
spíritus, artuum quoque et me-
dullarum, cogitationes cordis
et secréta scrutatur animó-
rum, quia nuda et apérta sunt
omnia Dei Filio, quem con-
scientiæ secréta non fallunt.

α . O Regem cœli, cui talia
famulantur obséquia! stábulo
pónitur, qui contémet mun-
dum : * Jacet in præsepio, et
in cœlis regnat. γ . Natus est
nobis hódie salvátor, qui est
Christus Dóminus, in civitate
David. Jacet in præsepio. Gló-
ria Patri. Jacet.

LECTIO IX.

PRÓPHETAVIT itaque Simeon,
et prophétaverat virgo, pro-

phetáverat copuláta conjúgio, prophetáre débuit étiam vidua, ne qua aut professio deéset, aut sexus. Et ideo Anna et stipéndiis viduitátis, et móribus talis indúctur, ut digna plane fuisse credátur, quæ Redemptórem ómnium venisse nuntiáret. Cujus mérita cum álibi descripsérimus, cum viduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Quem vidistis * pastóres, dicite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit? Natum vidimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúia, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 2. Génuit púerpera * Regem, cui nomen aetérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam similem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

Ant. t. 7. Angelus ad pastóres * ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

Ant. t. 7. Facta est * cum Angelo multitúdo cœléstis exercitus laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntátis, allelúia.

Ant. t. 8. Párvulus filius * hódie natus est nobis, et vocá-

bitur Deus, Fortis, allelúia, allelúia.

CAPITULUM. Galat. 4.

FRATRES, Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit Dóminus ómnium : sed sub tutoribus et actóribus est usque ad præfinitum tempus a patre.

Hymnus, A Solis ortus cærdine, p. 219.

ÿ. Verbum caro factum est, allelúia. R. Et habitávit in nobis, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Dum médium siléntium * tenerent ómnia, et nox in suo cursu médium iter, perágeret, omnipoténs sermo tuus Dómine a regálibus sédibus venit, allelúia.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dirige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Filii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit et regnat.

Et sit Commémoratio de Octava Nativitátis, et aliis Octavis, ut supra post nonam Lectionem sancti Thomæ, p. 244.

AD PRIMAM.

Ant. Quem vidistis.

Capitulum. Regi sæculórum, p. 26.

R. br. Christe Fili Dei vivi, Misérére nobis. ÿ. Qui natus es de Maria virgine.

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ, infra.

AD
Ant. Génitum
Capitulum
témptore, ut
R. br. Verbum
est, * Allelúia.
bum. ÿ. Et
Allelúia, alle
Verbum.
ÿ. Ipse in
lúia. R. Pate
lélúia.

AD
Ant. Angelus
CAPITULUM
tibi veni
poris, m
suum factum
ctum sub leg
lege erant,
adoptionem
remus.

R. br. Notum
Allelúia, allelúia
otare suum. A
glória Patri. N
ÿ. Vidérunt
e, allelúia.
nostri, allelúia.

AD N
Ant. Párvulus
CAPITULUM:

TAQUE jam
sed filius : q
eres per Deum
R. br. Vidérunt
erræ, * Allelúia
erunt. ÿ. Salu
Allelúia, allelúia
Vidérunt omnes
ÿ. Verbum caro
Allelúia. R. Et h
is, allelúia.

AD TERTIAM.

Ant. Génuit puerpera.*Capitulum*, Fratres, Quanto tempore, ut supra, ad Laudes.*R. br.* Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. *ÿ.* Et habitávit in nobis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Verbum.*ÿ.* Ipse invocábit me, allelúia. *R.* Pater meus es tu, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Angelus ad pastóres.*CAPITULUM.* Galat. 4.*A.* Tubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redimeret : ut adoptionem filiórum reciperemus.*R. br.* Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. *ÿ.* Salutáre suum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Notum.*ÿ.* Vidérunt omnes fines terre, allelúia. *R.* Salutáre Dei nostri, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Párvulus filius.*CAPITULUM.* Galat. 4.

TAMQUE jam non est servus, sed filius : quod si filius, et pateres per Deum.

R. br. Vidérunt omnes fines terre, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. *ÿ.* Salutáre Dei nostri. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Vidérunt omnes.*ÿ.* Verbum caro factum est, allelúia. *R.* Et habitávit in nobis, allelúia.

IN II VESPERIS.

Ant., *Psalmi*, *Capitulum*, et *Hymnus* ut supra in primis *Vesperis*, p. 245.*ÿ.* Verbum caro factum est, allelúia. *R.* Et habitávit in nobis, allelúia.*Ad Magnif. Ant.* Puer Jesus * proficiébat ætáte et sapientiá coram Deo et hominibus.*Oratio*, Omnipotens sempitérne Deus, ut supra, ad Laudes.*Et fit Comm. de Octava Nativitatis, et aliis Octavis, ut supra in primis Vesperis*, p. 246.*Si dies post Festum S. Thomæ fuerit Sabbatum, Officium fit de Octava Nativitatis hoc modo. In secundis Vesperis S. Thomæ omnia dicuntur sicut in secundis Vesperis diei Nativitatis*, p. 220 (sed non duplicantur *Ant.*) et post *Orationem Nativitatis fit Commemoratio S. Thomæ*, deinde *S. Stephani, et aliarum Octavarum*, ut supra post *Orationem Dominicæ*, p. 246.*Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis*, p. 207, *preter Lectiones primi et secundi Nocturni, et Responsoria, quæ dicuntur ut supra in Dominica*, p. 247, et *Lectiones tertii Nocturni, quæ dicuntur ut infra*.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 2. b

IN illo tempore : Pastóres loquebantur ad invicem : Trans-

cimus usque Bèthlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus ostendit nobis. Et venerunt festinantes. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa
medium.

VIDES festinare pastores. Nemo enim cum desidia Christum requirit. Vides pastores Angelo credidisse; et tu Patri, Filio, Spiritui sancto, Angelis, Prophétis, et Apóstolis, credere non vis? Vide, quam signanter Scriptúra singulorum libret momenta verborum. Festinant, inquit, Verbum videre. Etenim cum caro Dómini videtur, verbum videtur, quod est Filius.

ñ. Verbum caro factum est, et habitavit in nobis: * Et vidimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátie et veritátis. ý. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et vidimus.

LECTIO VIII.

NON mediocri fidei tibi hoc videatur exemplum, quod vilis sit persóna pastórum. Certe quo vilior ad prudentiam, eo pretiosior ad fidem. Non gymnásia choris referta sapiéntum, sed plebem Dóminus simplicem requisivit, quæ phalaræ audita, et facere nesciret. Simplicitas enim quaeritur, non ambitio desideratur.

ñ. O Regem cœli, cui tanta famulantur obsèquia! stabulo ponitur, qui continet mundum: * Jacet in præsepio, et in cœlis regnat. ý. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitate David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

LECTIO IX.

NEC contemnenda putes quasi vilia verba Pastórum. A pastóribus enim Maria fidem colligit. A pastóribus populus ad Dei reverentiam congregatur. Miráti étiam sunt omnes qui audierunt, de iis quæ dicebantur a pastóribus ad ipsos. Maria autem conservabat omnia verba hæc, conferens in eorde suo. Discamus sanctæ Virginis in ómnibus castitatem, quæ non minus ore pudica quam corpore, argumenta fidei conferrebat in corde.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Laudes omnia dicuntur sicut in Nativitate, p. 219, et post Orationem fit Commemoratio de S. Stephano; et reliquis Octavis, ut supra post nonam Lectionem S. Thomæ, p. 244.

Ad Horas omnia dicuntur sicut in Nativitate Dómini, p. 220.

Ad Vesperas, Ant. Tecum principium, cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Nativitate, p. 220. Et Antiphonæ duplicantur. Capitulum et reliqua de S. Silvestro.

Si Festum S. Silvestri

nerit in D
Festo cum
nica in p
Laudibus a
nium Octav
erit de H
p. 249.

IN FESTO
PAPÆ ET

A Capitulum
muni Conf
p. xlix.

DA, quæsu
Deus :
Confessoris
ris venerand
devoitionem
salutem. Per
Deinde fit C
Octavis, ut su

tem Dominica

AD MA
Omnia de C

oris Pontific
lectiones et O

IN I NA
De Epistola

LECTIO I
PROPTER QU

es, ô homo

cas. In quo e

rum; teipsu

dem enim ag

imus enim: c

um. Dei est s

tem in eos, q

distimas autem

ni júdicas es q

facis ea, qu

ficiam Dei? A

latis ejus, et

llemalis.

nerit in Dominica, agitur de Festo cum Commemor. Dominica in primis Vesperis et Laudibus ante Commemor. omnium Octavarum, et IX Lectio erit de Homilia Dominicae, p. 249.

IN FESTO S. SILVESTRI

PAPE ET CONFESSORIS.

Duplex.

A Capitulo omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix.

ORATIO.

DA, quæsumus omnipotens Deus : ut beati Silvestri Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, et devotioem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio de Octavis, ut supra post Orationem Dominicæ, p. 246.

AD MATUTINUM.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. 1, præter Lectiones et Orationem.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 2.

PROPTER quod inexcusabilis es, ô homo omnis, qui iudicas. In quo enim iudicas aliorum; teipsum condempnas, eadem enim agis quæ iudicas. Quis enim quoniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos, qui talia agunt. Iustitias autem hoc, ô homo, qui iudicas eos qui talia agunt, facis ea, quia tu effugies iudicium Dei? An divitias hostilis ejus, et patientia, et

Iliemalis.

longanimitatis contemnis? ignoras quoniam benignitas Dei ad penitentiam te adducit?

ñ. Euge serve bone et fidelis : quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitutam : * Intra in gaudium Domini tui. ÿ. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. Intra.

LECTIO II.

SECUNDUM autem duritiam tuam, et impenitentem cor, thesaurizas tibi iram in die iræ, et revelationis justi iudicii Dei, qui reddet unicuique secundum opera ejus : iis quidem, qui secundum patientiam boni operis, gloriam, et honorem et incorruptionem quaerunt, vitam æternam : iis autem, qui sunt ex contentione, et qui non acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati, ira et indignatio.

ñ. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo : * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. ÿ. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

LECTIO III.

TRIBULATIO et angustia in omnem animam hominis operantis malum, Judæi primum, et Græci; gloria autem et honor et pax omni operanti bonum, Judæo primum, et Græco : non enim est acceptio personarum apud Deum. Qui-

cúmque enim sine lege peccaverunt, sine lege peribunt: et quicumque in lege peccaverunt, per legem iudicabuntur. Non enim auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis iustificabuntur.

ñ. Jurávit Dominus, p. liij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO I.

SILVESTER Románus, patre Rufino, a prima ætate operam dedit Cyrino presbytero: cujus doctrinam et mores egregie imitatus, trigésimum annum agens, Præsbyter sanctæ Románæ Ecclesiæ a Marcellino Pontifice creatur. Quo in munere cum omni laude, clericis aliis antecelleret, in Melchiadis postea locum successit, Imperatore Constantino. Cui Imperatori, cum lepræ curandæ causa, sibi ex infántium sanguine, medicórum consilio, bálneum parári jussisset, sancti Apóstoli Petrus et Paulus in quiete apparuerunt, præcipientes ei, ut si ex lepra liberári vellet, ommissa impii bálnei immanitate, Silvéstrum in Soræte monte latitántem accerseret: a quo salutári lavacro recreátus, in omni ditione Románi Impérii templa Christiáno more ædificári imperáret: sublatisque inánium deórum simulácris, vero Deo cultum adhiberet. Constantinus igitur, cœlestibus mónitis obtémperans. Silvéstrum diligentissime conquisitum vocat: a quo, Apóstolorum imágenes recognó-

scens, baptismo sanátur: et ad tuéndam, propagandamque Christi religionem inflammátur.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ý. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

ITAQUE auctore Silvéstro multas Basilicas ædificávit, quas sacris imaginibus, donisque, ac munéribus magnificentissimis exornávit: facultate etiam Christianis, quod antea negatum erat, publice templa extruendi. Hoc Pontifice hábita sunt duo Concilia: Nicænum, ubi præsidentibus ejus Legatis, præsentique Constantino, et trecéntis decem et octo Episcopis, sancta et Cathólica Fides explicata est, Ario ejusque sectatoribus condemnatis: quam etiam Synodum confirmávit, peténtibus Concilii Pátribus univérsis: et Románum, in quo interfuere ducénti octoginta quatuor Episcopi, ubi iterum Arius condemnátus est.

ñ. Pósui adjutórium super potentem, et exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ý. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

MULTA item decreta fecit Ecclesiæ Dei utilia: in his

Ut a solo conficeret, chrismate liniret vé dalmaticis linóstima a Ut in linea ficiumaltá scripsit ter Ordinibus cendi singu clésia, ante altiorem gr Ut láicus c crimen: Ne fánum júdic Sabbati, et mine retent madæ dies distinctos, u clésia vocári lári voluit; c quotidieclérii rum rerum e sus vacare de prudentiæ, q ministrabat, citas, et bene res perpétuo r genere provic plosis egéntes sacris virginil actum necessár litarentur. Vi quinos viginti decem, diem in Cæmeté alária. Fecit c nem mense De creavit Presbyt duos, Diácon que, Episcopos exaginta quino

Ut a solo Episcopo Chisma conficeretur : Ut Presbyter chrismate baptizati summum limet verticem : Ut Diaconi dalmaticis in Ecclesia, et palla linostima ad lavam uterentur : Ut in lineo tantum velo sacrificium altaris conficeretur. Præscripsit tempus omnibus, qui Ordinibus initiati essent, exercendi singulos Ordines in Ecclesia, antequam quisque ad altiorem gradum ascenderet : Ut laicus clérico non inferret crimen : Ne cléricus apud profanum iudicem causam diceret. Sabbati, et Dominici diei nómine retento, reliquos hebdomadæ dies Feriarum nómine distinctos, ut jam ante in Ecclesia vocari cœperant, appellari voluit ; quo significaretur, quotidie clericis, abjecta ceterarum rerum cura, uni Deo prorsus vacare debere. Huic cœlesti prudentiæ, qua Ecclesiam administrabat, insignis vitæ sanctitas, et benignitas in pauperes perpetuo respondit. Quo in genere providit, ut clericis copiosis egentes conficeret : et sacris virginibus, quæ ad vitium necessaria essent, suppeditarentur. Vixit in Pontificatu annos viginti unum, menses decem, diem unum. Sepultus est in Cæmetério Priscillæ, via Salaria. Fecit Ordinationes septem mense Decembri, quibus creavit Presbyteros quadraginta duos, Diaconos viginti quinque, Episcopos per diversa loca sexaginta quinque.

ŕ. Iste est qui ante, p. lvj.
In III Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi vestri præcincti, ut in Comm. Confessoris non Pontificis, primo loco, p. lxxvj.

Responsoria de Communi Confessoris Pontificis, p. lviii.
Reliqua omnia usque ad Vesperas sumuntur de Communi Confessoris Pont., p. lix.

Et in fine Laudum fit Comm. de Octavis, ut supra post novam Lect. S. Thomæ, p. 244.

IN CIRCUMCISIONE DOMINI
Et Octava Nativitatis.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. O admirabile commercium, cum reliquis de Laudibus, p. 264.

Psalm. Dixit Dominus. Laudate pueri. Lætatus sum. Nisi Dominus. Lauda Jerusalem, ut in Festis B. M. per annum, p. cxxxviii.

CAPITULUM. Tit. 2. c

APPARUIT grátia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem, et sæcularia desideria, sóbrie, et juste, et pie vivamus in hoc sæculo.

HYMNUS.

JESU Redemptor omnium,
Quem lucis ante originem
Parem patrænæ gloriæ
Pater supremus edidit.

Tu lumen et splendor Patris,
Tu spes perennis omnium,
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem servuli.

Meménto, rerum Conditor,

Nostri quod olim corporis,
Sacráta ab alvo Virginis.
Nascéndo, formám sumpseris.

Testátur hoc præsens dies
Currens per anni circulum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne quod cælo subest,
Salútis Auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda Sánguinis,
Natális bb diem tui,
Hymni tribútum sólvimus.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

ÿ. Verbum caro factum est,
allelúia. ñ. Et habitávit in no-
bis, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Pro-
pter nimiam charitátem suam,
qua diléxit nos Deus, Filium
suum misit in similitúdinem
carnis peccáti, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui salútis æternæ;
beátæ Mariæ virginitáte fe-
cúnda, humano géneri præmiã
præstitisti : tribue quæsumus;
ut ipsam pro nobis intercedere
sentiamus, per quam merú-
mus auctórem vitæ suscipere
Dóminum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum. Qui tecum.

*Et nulla fit Commemora-
tio.*

AD MATUTINUM.

Invitat. Christus natus est
nobis : * Venite, adorémus.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus. Jesu Redémptor,
ut p. 255.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. f Dóminus dixit *
ad me : Filius meus es tu, ego
hódie génui te.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérum Gentes, *
et pópli meditáti sunt
inánia?

Astitérum Reges terræ, et
príncipes convenérum in
unum, * advérsus Dóminum, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a nobis
jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit
eos : * et Dóminus subsannábit
eos.

Tunc loquérum ad eos in ira
sua, * et in furóre suo contur-
bábit eos.

Ego autem constitútus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * prædicans præ-
céptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fi-
lius meus es tu, ego hódie gé-
nui te.

Póstula a me, et dabo tibi
Gentes hæreditátem tuam, * et
possessióner tuam terminos
terræ.

Réges eos in virga férrea,
et tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre,
et exultáte ei cum tremóre.

Appreh-
nequándo
et pereátis.

Cum ex-
ejus, * bea-
dunt in eo
Ant. Dó-
Filius meu
génui te.

Ant. t. 8.
tabernáculu
tamquam
de thálamo

Ps
CORLI ená-
C et ópera
nuntiát firm-
Dies diéi.
et nox noc-
tiam.

Non sũnt
sermónes, *
diántur voce

In omnem
nus eórum :
terræ verba

In sole pós-
sum : * et ip-
sus proceden-

Exultávit u-
dam, viam : *
gressio ejus

Et occúrsu
nummum eju-
abscondat

Lex Dómini
vertens ánima

Dómini fidèle,
stans párvulis

Justítie Dón-
antes : corda
Dómini lícid-
culos.

Apprehéndite disciplinam,
nequándo irascátur Dóminus,*
et percatís de via justa.

Cum exáserit in brevi ira
ejus,* beáti omnes, qui confi-
dunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me :
Filius meus es tu, ego hódie
genui te.

Ant. t. 8. f In sole pósuit *
tabernáculum suum : et ipse
tamquam sponsus procedens
de thálamo suo.

PSALMUS 18.

COELE ENARRANT glóriam Dei,*
et ópera mánuum ejus an-
nuntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,*
et nox nocti indicat scién-
tiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes,* quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exivit so-
nus eórum : * et in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procedens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curren-
dam viam : * a summo celo
egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, con-
vertens ánimas : * testimónium
Dómini fidéle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætifi-
cantes corda : * præceptum
Dómini lícidum, illúminans
oculos.

*Timor Dómini sanctus pér-
manens in sæculum sæculi : *
judicia Dómini vera, justifi-
cáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósium mul-
tum : * et dulcióra super mel
et favum.

Etenim servus tuus custodit
ea,* in custodiéndis illis re-
tribúto multa.

Delicta quis intélligit? ab oc-
cultis meis munda me : * et ab
aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero : * et
emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus,* et
redémptor meus.

Ant. In sole pósuit taberná-
culum suum : et ipse tamquam
sponsus procedens de thálamo
suo.

Ant. t. 8. f Elevámini * por-
tæ æternáles, et introibit rex
glóriæ.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et pleni-
túdo ejus : * orbis terrá-
rum, et univérsi qui hábitant
in eo.

Quia ipse super mária fun-
davit eum : * et super flúmina
præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo
corde,* qui non accépit in

vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatío quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini portæ æternáles, et introibit rex glóriæ.

ÿ. Tanquam sponsus. ñ. Dóminus procedens de thámo suo.

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I. Cap. 3 et 4.

QUID ergo ámplius Judæo est? aut quæ utilitas circumcisiónis? multum per omnem modum. Primum quidem : quia crédita sunt illis eloquia Dei. Quid enim si quídam illórum non crediderunt? Numquid incredúlitas illórum fidem Dei evacuábit? Absit. Est autem Deus verax : omnis autem homo mendax, sicut scriptum est : Ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicá-

ris. Si autem iniquitas nostra justitiam Dei comméndat, quid dicémus? Numquid iniquus est Deus, qui infert iram? (secúndum hóminem dico.) Absit. Alióquin quómodo iudicábit Deus hunc mundum?

ñ. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi : ecce de quo dicebam vobis, Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrigiam calceaménti sólvere. ÿ. Qui de terra est, de terra lóquitur, qui de cælo venit, super omnes est. Cujus non sum dignus.

LECTIO II.

AN Judæórum Deus tantum? AN Nonne et Géntium? Immo et Géntium. Quóniam quidem unus est Deus qui justificat circumcisiónem ex fide, et præpótium per fidem. Legem ergo destrúimus per fidem? Absit : sed legem statúimus. Quid ergo dicémus invenisse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo : et reputátum est illi ad justitiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum debitum. Ei vero, qui non operátur, credenti autem in eum qui justificat impium, reputáti fides ejus ad justitiam accúndam propositum grátiam Dei. Sicut et David dicit beatus

tudinem h
cepto fert j
bus : Beáti
sunt iniqui
tecta sunt p

ñ. Dies
nobis : ven
ráte Dómini
descéndit lu
ÿ. Hæc dies
nus, exultér
ea. Quia.

LE

PARITUDO

D

cumeisió

an ótiam in p

enim quia re

fides ad just

ergo reputát

sione; an in

circumeisióne

Et signum ac

nis, signaculi

quæ est in præ

ter-ómnium

præpótium, u

ad justitiam-

cumeisiónis

qui sunt ex ci

et iis, qui sect

lei, quæ est

ris nostri Ab

ñ. Benedict

ómine Dómin

et illúxit nobis

etúia. ÿ. Hæc

Dóminus, exu

mur in ea. Alle

ri. Allelúia.

IN II NO

Ant. t. 1. r S

præ filiis hó

et grátia in lá

uitas nostra
méndat, quid
id iniquus est
ram? (secún-
dico.) Absit.
do iudicabit
um?

Dei, ecce qui
andi: ecce de
bis, Qui post
factus est: *
dignus cor-
énti sôlvere.
est, de terra
celo venit, se-
ujus non sum

o II.

Deus tantum?
ntium? Immo
oniam quidem
i justificat cir-
fide, et præ-
n. Legem ergo
fidem? Absit:
nus. Quid ergo
isse Abraham
secundum car-
raham ex opé-
is est, habet
n apud Deum.
it Scriptura?
am Deo: et re-
i ad justitiam.
operatur, me-
atur secundum
ecundum debi-
qui non opera-
ntem in eum
apum, reputa-
d justitiam se-
situm grátia
avid dicit beati

tinem hominis, cui Deus ac-
cepto fert justitiam sine opéri-
bus: Beati, quorum remissa
sunt iniquitates, et quorum
tecla sunt peccata.

ñ. Dies sanctificatus illuxit
nobis: venite gentes, et ado-
rate Dominum: * Quia hodie
descendit lux magna in terris.
ÿ. Hæc dies quam fecit Dômi-
nus, exultemus, et lætémur in
ea. Quia.

LECTIO III.

PRÆTITUDO ergo hæc in cir-
cuncisione tantum manet,
an etiã in præputio? Dicimus
enim quia reputata est Abrahæ
fides ad justitiam. Quomodo
ergo reputata est, in circumci-
sione; an in præputio? Non in
circumcissione, sed in præputio.
Et signum accepit circumcisi-
onis, signaculum justitiæ fidei,
quæ est in præputio: ut sit pa-
ter omnium credentium per
præputium, ut reputetur et illis
ad justitiam: et sit pater cir-
cumcissionis non iis tantum,
qui sunt ex circumcissione, sed
et iis, qui sectantur vestigia fi-
dei, quæ est in præputio pa-
tris nostri Abrahæ.

ñ. Benedictus qui venit in
nómine Dómini, Deus Dóminus
et illuxit nobis: * Allelúia, al-
lelúia. ÿ. Hæc dies quam fecit
Dóminus, exultemus et læté-
mur in ea. Allelúia. Glória Pa-
tri. Allelúia.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 1. r. Speciosus * for-
na præ filiis hominum, diffusa
est grátia in lábiis tuis.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT COR MEUM ver-
bum bonum: * dico ego
opera mea Regi.

Lingua mea calamus scri-
bæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis
hominum, diffusa est grátia in
lábiis tuis: * propterea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super
femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritudine
tua * inténde, prospere pro-
cede, et regna.

Propter veritatem, et man-
suetudinem, et justitiam: * et
deducet te mirabiliter dextera
tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli
sub te cadent, * in corda ini-
micorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum
sæculi: * virga directiónis
virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti
iniquitatem: * propterea unxit
te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ
præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a
vestimentis tuis, a dómibus
ebúrneis: * ex quibus delecta-
verunt te filiæ regum in ho-
nóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis
in vestitu deaurato: * circum-
data varietate.

Audi filia, et vide, et inclina
aurem tuam: * et obliviscere
pópulum tuum, et domum pa-
tris tui.

Et concupiscet Rex decorem
tuum: * quoniam ipse est Dó-

minus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * próximae ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatione : * adducéntur in templum Régis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Speciósus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis.

Ant. t. 7. Homo natus * est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Glóriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : *

et ipse fundávit eam Altissimus?

Dóminus narrábit in scripturis populórum, et principum, * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitatio est in te.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

Ant. t. 5. Exultábunt ómnia ligna * silvárum ante faciém Dómini, quóniam venit.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium daemónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimonia, et magnificéntia in sanctificatione ejus.

Afférte Dómino patriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus : * adoráte Dónum in átrio sancto ejus.

Commoveatur a facië ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim
ra, qui no
judicabit p
Lætentu
terra, com
plenitúdo
campi, et
sunt.

Tunc ex
gna silvár
quia venit
judicáre ter
Judicábit
æquitáte, *
ritáte sua.

Ant. Exul
gna silvár
mini, quónia
Speciós
hóminum. R
in lábiis tuis
Sermo sanc

L
Sermo 7.
D

FESTIVITATI
ctissimi,
est, et pius c
incarnatione
falsum, nec d
sentit indign
periculi malu
naturæ nostra
lerna glóriæ
tas. Cum erg
dum sacramé
Christi, qua d
est ortus, accé
procul terrena
tionum, et ab
culo mundan
mus abscedat.

R. Congratu

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovebitur : *
 iudicabit pópulos in aequitate.

Lætentur cœli, et exóltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fáciem Dómini, quia venit : * quóniam venit iudicáre terram.

Judicabit orbem terræ in aequitate, * et pópulos in veritate sua.

Ant. Exultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

ŷ. Speciósus forma præ filiis hóminum. ñ. Diffusa est grátia in labiis tuis.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermo 7. de Nativitate Domini.

FESTIVITATIS hodiernæ, dilectissimi, verus venerátor est, et pius cultor, qui nec de incarnatione Dómini aliquid falsum, nec de Deitate aliquid sentit indignum. Paris enim periculi malum est, si illi aut naturæ nostræ veritas, aut paternæ glóriæ negátur æqualitas. Cum ergo ad intelligendum sacramentum nativitatis Christi, qua de matre virgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum caligo rationum, et ab illuminatæ fidei óculo mundanæ sapiéntiæ fumus abscedat.

ñ. Congratulamini mihi om-

nes, qui diligitis Dóminum : *
 Quia cum essem párvula, plá-cui Altissimo, et de meis viscéribus genui Deum et hóminem.
 ŷ. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmílem respéxit Deus. Quia.

LECTIO V.

DIVINA est enim auctóritas, cui crédimus : divina est doctrina, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis Prophetárum, sive Evangélicæ tubæ interiorem admoveámus auditum : verum est, quod Joánnes plenus Spírítu sancto intónuit : In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et similiter verum est quod idem prædicátor adjécit : Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : et vidimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre.

ñ. Confirmátum est cor Virginis, in quo divina mystéria Angelo nuntiánte concépit : tunc speciósus forma præ filiis hóminum castis suscépit viscéribus : * Et benedicta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ŷ. Domus pudici pectoris, templum repente sit Dei, intácta nésciens virum, verbo concépit Filium. Et.

LECTIO VI.

IN utrâque ergo natura idem est Dei Filius, nostra suscipiens, et própria non amittens :

In hómine hóminem rénovans. in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit : quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad húmáni géneris inclinávit salutem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æqualem; veritátem in se formæ utriúsque demónstrat: ut et húmánam probet imparilitas: et divínam decláret æquálitas.

ñ. Benedicta, et venerábilis es virgo Maria, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris : * Jacébat in præsepío, et fulgébat in cælo. †. Dómine, audívi auditum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi: in médio duórum animalium. Jacébat. Glória Patri. Jacébat.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. In principio, * et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et judicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptilia . et qui gloriántur in simulácris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos :

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémíni memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. In principio, et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi.

Ant. t. 2. Ante luciferum génitus, * et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit. Salvávit sibi dextera ejus, et bráchium sanctum ejus.

Notum fácie suæ. Géntium suam.

Recordátur suæ, * et vultus Israel.

Vidérunt terræ : * salutem suam.

Jubiláte in canticis, et cantate, et lite.

Psállite in cithara et tubis ductilibus córneæ.

Jubiláte in Dómino : * et in plenitúdo ejus.

et qui hábita Flúmina p

mul montes spéctu Dómini

nit judicáre. t Judicábit o

justitia, * et tate.

Ant. Ante l et ante sæcul

vátor noster h tus est.

Ant. t. 8. Na gelórum, Chor cans : Salus De

super thronu PsALM

DOMINUS regnát pópuli : * Chérubim, mo

Dóminus in et excélsus sup los.

Confiteántur

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu Géntium revelávit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes térmjni terræ : * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi ; * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus ; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmína pláudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia, * et pópulos in aequitate.

Ant. Ante luciferum génius, et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Ant. l. 8. Nato Dómino * Angelórum Chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno.

PSALMUS 98.
Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chéribim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confíteántur nómini tuo ma-

gno : quóniam terribile, et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parásti directiónes : * judicium, et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Nato Dómino Angelórum Chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno.

Ÿ. Notum fecit Dóminus, allelúia. R. Salutáre suum, allelúia.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 2. c.*
IN illo témpore : Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa
medium.

CIRCUMCIDITUR itaque puer.
Quis est iste puer, nisi ille,
de quo dictum est : Puer natus
est nobis, filius datus est nobis ?
Facius est enim sub lege,
ut eos, qui sub lege essent, lucrifaceret.
Ut sisterent eum Dómino.
Quid sit autem in Jerúsalem
sisti Dómino, dicerem, nisi in
Isaiaë commentis ante dixissem.
Circumcisis enim vitis Dominico
dignus iudicatur obtutu : quia
oculi Dómini super justos.
Vides omnem legis veteris
seriem fuisse typum futuri :
nam et circumcisio purgationem
significat delictorum.

ñ. Sancta et immaculata
virginitas, quibus te laudibus
éferam, néscio : * Quia quem
cœli capere non póterant, tuo
grémio contulisti. ý. Benedicta
tu in mulieribus, et benedictus
fructus ventris tui. Quia quem.
Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

SED quóniam pronam quadam
cupiditate peccandi, huma-
næ carnis et mentis fragilitas
inextricabilibus vitis implicatur,
eo per octavum circumcisi-
onis diem culpæ totius futura
purgatio, resurrectionis præ-
figurabatur ætate. Hoc est enim
illud : Quia omne masculinum
adapériens vulvam, sanctum
Dómino vocabitur. Verbis enim
Legis promittebatur Virginis
partus. Et vere sanctus, quia

immaculatus. Denique ipsum
esse, qui Lege signetur, in
eúdem modum ab Angelo re-
petita verba declárant : Quod
nascetur, inquit, Sanctum, vo-
cabitur Filius Dei.

ñ. Nésciens mater virgo vi-
rum, péperit sine dolore, *
Salvatorem sæculorum, ipsum
Regem Angelorum, sola Virgo
lactabat úbere de cœlo pleno.
ý. Domus pudici pectoris, tem-
plum repente fit Dei : intácta
nésciens virum, verbo conce-
pit Filium. Salvatorem. Glória
Patri. Salvatorem.

LECTIO IX.

SOLUS enim per ómnia ex na-
tis de femina sanctus Dó-
minus Jesus, qui terrænæ con-
tágia corruptelæ immaculati
partus novitate non senserit,
et cœlesti majestate depúlerit.
Nam si litteram sequámur :
quómodo sanctus omnis máscu-
lus, cum multos sceleratissi-
mos fuisse non láteat ? Numquid
sanctus Achab ? Numquid
sancti pseudoprophætæ, quos
ad Eliaë preces ultor cœlestis
injúriæ ignis absúmpsit ? Sed
ille sanctus, quem in figura fu-
turi mystérii pia legis divina
præscripta signábant : eo quod
solus sanctæ Ecclesiæ Virginis
ad generandos pópulos Dei,
immaculatæ fœcunditatis ape-
ririt genitale secretum.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 6. O admirabile com-
mércium ! * Créator géneris hu-

máni, ani-
mens, de V-
tus est :
sine sémine
suam Deitá

Psalm. I
cum reliqu-

Ant. t. 3.

es : ineffa-
tunc implét
Sicut plúvia
disti : sal-

Ant. t. 4.

derat Móyses
conservátam

laudábilem
génitrix inter-

Ant. t. 1.

Jesse : orta
rob : virgo

rem : te lau-
sier :

Ant. t. 2.

nuit nobis. Sa-
Joannes vider-

gens : Ecce A-
qui tollit pecc-

nia.

CAPITULU

PPARUIT GR-

ris nostri c-

bus, erudiens

antes : impiet-

aria : desidéri-

uste, et pie

culo.

HYM-

SOLIS ortus

Ad usque t-

Christum caná-

nam Maria v-

nique ipsum
signetur, in
ab Angelo re-
arant : Quod
Sanctum, vo-

ater virgo vi-
ne dolore, *
orum, ipsum
m, sola Virgo
e caelo pleno.
pectoris, tem-
Dei : intacta
verbo conce-
torem. Gloria

ix.
omnia ex na-
sanctus Dó-
terrénæ con-
inmaculati
non senserit,
ate depulerit.
sequamur :

omnis máscu-
sceleratissi-
lateat? Num-
ab? Numquid
phétæ, quos
ultor cœlestis
sumpsit? Sed
n in figura fu-
a legis divinae
bant : eo quod
lésiæ Virginis
pópulos Dei,
unditatis ape-
rétum.

amus, p. 16.
IDES
ORAS.
mirabile con-
or generis hu-

máni, animátum corpus su-
mens, de Virgine nasci digná-
tus est : et procedens homo
sine sémine, largitus est nobis
suam Deitátem.

Psalm. Dóminus regnavit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. r Quando natus
est : ineffabiliter ex Virgine,
tunc implétæ sunt Scripturæ :
Sicut plúvia in vellus descen-
disti : et salvum fáceres genus
humánum : te laudámus Deus

Ant. t. 4. Rubum quem vi-
derat Móyses * incumbustum,
conservátam agnóvimus tuam
laudábilem virginitátem, Dei
génitrix intercède pro nobis.

Ant. t. 1. Germinávit radix
Jesse : orta est stella ex Ja-
rob : virgo péperit Salvató-
rem : te laudámus Deus nos-
ter.

Ant. t. 2. Ecce Maria * ge-
nuit nobis Salvátorem, quem
Joáannes videns exclamávit, di-
cens : Ecce Agnus Dei : Ecce
qui tollit peccáta mundi, alle-
luia.

CAPITULUM. Tit. 2. c

APPARUIT grátia Dei Salvató-
ris nóstri omnibus homini-
bus, erúdiens nos, ut abne-
pantes impietátem, et sæcu-
lária desidéria, sóbrie, et
iuste, et pie vivamus in hoc
sæculo.

HYMNUS.

ASOLIS ortus cárdine
Ad usque terræ limitem,
Christum canámus Principem,
natum Maria virgine.

Beátus auctor sæculi,
Servile corpus induit :
Ut carne carnem liberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ paréntis viscera
Cœléstis intrat grátia :
Venter puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudici pectoris,
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépít alvo Filium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædixerat,
Quem ventre Matrís géstiens,
Baptista clausum senserat.

Fœno jacére pértulit :
Præsépe non abhóruit,
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Créator ómnium.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

ÿ. Verbum caro factum est,
allelúia. ñ. Et habitávit in no-
bis, alleluia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Mirá-
bile mystérium declarátur hó-
die, innovántur naturæ, Deus
homo factus est : id quod
fuit, permánsit, et quod non
erat, assúmpsit ; non commix-
tiónem passus, neque divisio-
nem.

ORATIO.

DES, qui salutis æternæ,
beátæ Mariæ virginitáto

foecunda, humano generi praemia praestitisti : tribue quaesumus ; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit.

AD TERTIAM.

Ant. Quando natus es.

Capitulum, Apparuit gratia, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Verbum caro factum est, * Alleluia, alleluia. Verbum. *ÿ.* Et habitavit in nobis. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Verbum.

ÿ. Ipse invocabit me, alleluia. *ñ.* Pater meus es tu, alleluia.

AD SEXTAM.

Ant. Rubum quem viderat Moyses.

CAPITULUM. Hebr. 1. c

ET : Tu in principio Domine terram fundasti, et opera manuum tuarum sunt caeli.

ñ. br. Notum fecit Dominus, * Alleluia, alleluia. Notum. *ÿ.* Salutare suum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Notum.

ÿ. Viderunt omnes fines terrae, alleluia. *ñ.* Salutare Dei nostri, alleluia.

AD NONAM.

Ant. Ecce Maria.

CAPITULUM. Hebr. 1. d

IPSI peribunt, tu autem permanebis, et omnes sicut vestimentum veterascent : et velut amictum mutabis eos, et mutabuntur : tu autem idem

ipse es, et anni tui non deficiunt.

ñ. br. Viderunt omnes fines terrae, * Alleluia, alleluia. Viderunt. *ÿ.* Salutare Dei nostri. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Viderunt.

ÿ. Verbum caro factum est, alleluia. *ñ.* Et habitavit in nobis, alleluia.

AD VESPERAS.

Ant. O admirabile, cum reliquis de Laudibus, p. 264.

Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut supra, in I Vesperis, p. 255.

ÿ. Notum fecit Dominus, alleluia. *ñ.* Salutare suum, alleluia.

Ad Magnif. Ant. 1. 2. Magnum haereditatis mysterium : Templum Dei factus est uterus nescientis virum : non est pollutus ex ea carnem assumens : omnes Gentes venient, dicentes : Gloria tibi Domine.

Oratio ut supra, in Laudibus.

Deinde pro S. Stephano.

Ant. Stephanus autem plenus gratia et fortitudine faciebat signa magna in populo.

ÿ. Stephanus vidit caelos apertos. *ñ.* Vidit et introivit : beatus homo, cui caeli patebant.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui primitias Martyrum in beati Levitae Stephani sanguine dedicasti : tribue quaesumus ; ut pro nobis intercessor existat, qui pro suis etiam per-

secutoribus nostrum Jesum tuum

De aliis speris nihil

IN

SANC

Omnia d

Festi, p. 22

et Oratione

Et fit Com

Octavis.

IN I

De Actibu

LECTIO I

DURA cerv

sis cordi

semper Spir

tis ; sicut pa

vos. Quem

sunt persecu

occiderunt

et

tiabant de a

ius vos nunc

micidae fuisti

legem in dis

rum, et non

diendes aute

bantur cordi

debant denti

ñ. Stephan

gratia et for

bat prodigia,

in populo.

quidam de

antes cum S

poterant resi

et spiritui qui

cebat.

LEC

Oritu sanct

secutoribus exoravit Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit.

De aliis Octavis in his Vesperis nihil fit.

IN OCTAVA

SANCTI STEPHANI.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die Festi, p. 223, præter Lectiones et Orationem.

Et fit Commemoratio de aliis Octavis.

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 7. f et 8.

DURA cervice, et incircumcisis cordibus et auribus vos semper Spiritui sancto resistitis, sicut patres vestri, ita et vos. Quem Prophetarum non sunt persecuti patres vestri? et occiderunt eos, qui prænuntiabant de adventu Justi, cuius vos nunc proditores et homicidæ fuistis: qui accepistis legem in dispositione Angelorum, et non custodistis. Audiétes autem hæc, dissecebantur cordibus suis, et stridebant dentibus in eum.

¶ **S**téphanus autem plenus gratia et fortitudine, * Faciebat prodigia, et signa magna in populo. ¶ Surrexerunt quidam de synagoga disputantes cum Stéphanis, et non poterant resistere sapientiæ, et spiritui qui loquebatur. Faciebat.

LECTIO II.

CUM autem esset plenus Spiritu sancto, intendens in

cælum, vidit gloriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce video cælos apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Exclamantes autem voce magna, continuérunt aures suas; et impetum fecerunt unanimiter in eum. Et ejiétes eum extra civitatem lapidabant; et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus. Et lapidabant Stéphanum invocantem, et dicentem: Domine Jesu, suscipe spiritum meum.

¶ Vidébant omnes Stéphanum; qui erant in concilio: * Et intuebantur vultum ejus tamquam vultum Angei stans inter illos. ¶ Plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia et signa magna in populo. Et.

LECTIO III.

POSITIS autem genibus, clamavit voce magna, dicens: Domine ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino. Saulus autem erat consentiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, quæ erat Jerosolymis: et omnes dispersi sunt per regiones Judææ et Samariæ præter Apóstolos. Curaverunt autem Stéphanus viri timorati, et fecerunt planctum magnum super eum.

¶ Intuens in cælum beatus Stéphanus, vidit gloriam Dei, et ait: * Ecce video cælos

apertos, et Filium hominis stantem a dextris virtutis Dei. *ŷ.* Cum autem esset Stephanus plenus Spiritu sancto, intendens in coelum vidit gloriam Dei, et ait. Ecce video. Gloria Patri. Ecce video.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 2. de sancto Stephano.

Post hesternum festivissimum diem, quo Salvatoris nostri Christi nobis nativitas illuxit, etiam hodiernus dies beati martyris Stephani corona illustratur. Martyris illius merita nulla pars orbis ignorat: passus enim est in ipso principio Ecclesiae, id est, in ipsa urbe Jerosolyma. Ibi enim Diaconus ministravit: et in ipso juventutis flore decorem retatis suae sanguine purpuravit. Passio ejus insignis est, multumque mirabilis. Hanc modo de libro Actuum Apostolorum cum legeretur, non solum audivimus, sed etiam oculis spectavimus.

ŷ. Lapidabunt Stephanum invocantem et flicentem: * Domine Jesu Christe, accipe spiritum meum: et ne staturas illis hoc peccatum. *ŷ.* Positis autem genibus clamavit voce magna, dicens, Domine Jesu.

LECTIO V.

Christus ergo caput Martyrum prior passus est pro nobis, relinquens vobis exemplum, ut sequamini vestigia

ejus. Cujus passionis vestigia prosecutus beatissimus Stephanus, confitendo Christum lapidatus a Judaeis, coronam meruit tamquam suo sibi nomine positam. Stephanus enim Graece, Latine corona appellatur. Jam corona nomen habebat, et ideo palmam martyrii suo nomine praeferebat.

ŷ. Impetum fecerunt unanimiter in eum, et ejecerunt eum extra civitatem, invocantem et dicentem: * Domine Jesu, accipe spiritum meum. *ŷ.* Et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus: et lapidabant Stephanum invocantem et dicentem. Domine.

LECTIO VI.

Qui cum lapidaretur, non solum non expectabat de persecutoribus reportare vindictam, sed eis potius a Deo veniam postulabat. Meminerat enim dixisse Dominum: Mihi vindicta, ego retribuam, dicit Dominus. Et iterum: Ne dixeris, Ulciscar me de inimicis meis: sed expecta Dominum, ut tibi auxilio sit. Expectare nos jubet Dominus Deus, ut in die futurae retributionis cum sanctis Martyribus vindicemur.

ŷ. Impii super justum patram fecerunt, ut cum morti traderent: * At ille gaudens suscepit lapides, ut mereretur accipere coronam gloriae. *ŷ.* Continuerunt aures suas, et impetum fecerunt unanimiter in

eum. At ill

IN II

Lectio s

secundu

LECTIO V

In illo tem

Iesus Scri

Ecco ego m

tas, et Sapi

et ex illis oc

getis. Et rel

Homilia s

Pr

Lib. 4. Com

M

JERUSALEM

Jocidis P

lem, non sa

tatis, sed h

quam plang

sicut et in a

quod videns

eo autem qu

volui congre

omnes retro

missos esse

quoque simil

antis sub al

antico Deute

Sicut aquila

sum, et su

desideravit,

mas, suscepit

per pennas su

ŷ. Step

quem lapidab

culos apertos

it: * Beatus

potabant. *ŷ.*

rum crepitant

eretur, inter

melstis sinus

as fulsit. Beff

eum. At ille. Glória Patri. At.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 23. d.*

In illo tempore : Dicebat Jesus Scribis et Phariseis : Ecce ego mitto ad vos Prophetas, et Sapientes, et Scribas : et ex illis occidētis, et crucificētis. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

*Lib. 4. Comment. in Cap. 23.
Matthæi.*

JERUSALEM, Jerúsalem quæ occidis Prophetas. Jerúsalem, non saxa et ædificia civitatis, sed habitatores vocat : quam plangit patris affectu, sicut et in alio loco legimus, quod videns eam fléverit. In eo autem quod dicit : Quoties volui congregare filios tuos, omnes retro Prophetas a se missos esse testatur. Gallinæ quoque similitudinem congregantis sub alas pullos suos, in canticò Deuteronomii legimus : Sicut aquila protegit nidum suum, et super pullos suos desideravit, expandens alas suas, suscepit eos, et tulit super pennas suas.

¶ Stéphanus servus Dei, quem lapidabant Judæi, vidit caelos apertos : vidit, et introiit : * Beatus homo, cui cæli patebant. ¶ Cum igitur saxorum crepitantium turbine quæreretur, inter æthereos aulae cælestis sinus divina ei clavis fulsit. Beatus homo.

LECTIO VIII.

ECCE relinquetur vobis domus vestra deserta. Hoc ipsum ex persona Jeremiæ jam ante dixerat : Reliqui domum meam, dimisi hæreditatem meam : facta est mihi hæreditas mea quasi spelunca hyænæ. Desertam Judæorum domum, id est, templum illud quod fulgebatur augustius, oculis comprobamus, quia habitatorem Christum perdidit, et hæreditatem præripere gestiens occidit hæredem.

¶ Patefactæ sunt januæ cæli Christi martyri beato Stéphanò, qui in número Martyrum inventus est primus : * Et ideo triumphat in cælis coronatus. ¶ Mortem enim, quam Salvator noster dignatus est pro nobis pati, hanc ille primus reddidit Salvatori. Et ideo. Glória Patri. Et ideo.

LECTIO IX.

Dico enim vobis, non me vidēbitis a modo, donec dicatis : Benedictus, qui venit in nomine Domini. Ad Jerúsalem loquitur, et ad populum Judæorum. Versiculum autem istum, quo et parvuli atque lactentes in ingressu Jerúsalem Domini Salvatoris usi sunt, quando dixerunt. Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis : sumpsit de centesimo decimo septimo Psalmo, qui manifeste de adventu Domini scriptus est.

Te Deum laudamus. p. 16.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. Lapidaverunt, cum reliquis, p. 227.

*Pro Commemoratione sancti Joannis. **

Ant. Iste est Joannes, qui supra pectus Domini in cœna recubuit : beatus Apóstolus, cui revelata sunt secreta cœlestia.

ÿ. Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his. R̄. Et scimus quia verum est testimonium ejus.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, Domine, benignus illustra : ut beati Joannis Apóstoli tui et Evangelistæ illuminata doctrinis, ad dona perveniat sempiterna.

Pro SS. Innocentibus.

Ant. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati : Virgines enim sunt, et sequuntur Agnum quocumque ferit.

ÿ. Herodes iratus occidit multos pueros. R̄. In Bethlehæm Judæ civitate David.

ORATIO.

DEUS, cujus hodierna die præconium Innocentes Martyres non loquendo, sed moriendo confessi sunt : omnia in nobis vitiõrum mala mortifica ; ut fidem tuam, quam lingua nostra loquitur etiam moribus vita fateatur. Per.

AD II VESPERAS.

Ant. de Laudibus festi, Lapidaverunt, cum reliquis, p. 227.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis, de Dominica, p. 123, et ultimi loco, Psalm. Credidi, p. 127.

Deinde fit de S. Joanne.

CAPITULUM. *Eccli: 15.*

QUI timet Deum, faciet bona : et qui continens est justitiæ, apprehendet illam, et obviabit illi quasi mater honorificata.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis : Cælum resulet laudibus :

Apostolorum gloriam
Tellus, et astra concinunt :

Vos sæculorum Jüdices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium ;
Audite voces supplicum.

Qui templa cœli clauditis,
Serasque verbo solvitis ;
Nos a reatu noxios
Solve jubete, quæsumus.

Præcepta quorum protinus
Languor, salusque sentiunt ;
Sanate mentes languidas :
Augete nos virtutibus :

Ut, cum redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse cõpotes.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

ÿ. Valde honorandus est beatus Joannes. R̄. Qui supra pectus Domini in cœna recubuit.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f. iste

est Joannes, Domini in cœna Apóstolus sunt secreta

Oratio, Ec supra, p. 270

Pro S

Ant. Sepeli viri timorati, etiam magnus

ÿ. Stéphanus apértos. R̄. V

beatus homo

bant

Or

OMNIPOTENS qui primi

beati Levitæ

guine dedicás

sumus ; ut pro

or existat, qu

persecutoribus

um nostrum

illum tuum.

Pro SS. I

Ant. Innocen

infantes occisi

ge lactentes

sum sequun

picula, et d

gloria tibi Dõn

ÿ. Sub thro

sancti claman

anguinem nos

er.

Oratio. Deu

270.

IN OC

SANCTI

Dup

Omnia dicun

229, præter i

est Joannes, qui supra pectus
Dómini in cœna recubuit : beatus
Apóstolus, cui revelata
sunt secretâ cœlestia.

Oratio, Ecclésiâ tuam, ut
supra, p. 270.

Pro S. Stephano.

Ant. Sepeliérunt Stéphânus
viri timorâti, et fecérunt plan-
ctum magnum super eum.

¶ Stéphânus vidit cœlos
apértos. R. Vidit et introivit :
beatus homo, cui cœli paté-
bant.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus,
qui primitias Mártirum in
beati Levitæ Stéphâni sân-
guine dedicásti : tribue qua-
esumus ; ut pro nobis intercés-
sor existat, qui pro suis étiam
persecutóribus exorávit Dómi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum.

Pro SS. Innocentibus.

Ant. Innocéntes pro Christo
infántes occisi sunt, ab iniquo
rege lacténtes interfécti sunt,
agnus sequúntur Agnum sine
macula, et dicunt semper :
Gloria tibi Dómine.

¶ Sub throno Dei omnes
sancti clamant. R. Vindica
sanguinem nostrum Deus nos-
ter.

Oratio. Deus, ut supra,
270.

IN OCTAVA

SANCTI JOANNIS.

Duplex.

*Omnia dicuntur sicut in die,
229, præter Lectiões.*

IN I NOCTURNO.

De libro Apocalypsis beati
Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 4.

Post hæc vidi : et ecce ostium
apértum in cœlo, et vox
prima quam audivi tamquam
tubæ loquéntis mecum, di-
cens : Ascende huc, et ostén-
dam tibi quæ opórtet fieri post
hæc. Et statim fui in spiritu :
et ecce sedes pósitoa erat in
cœlo, et supra sedem sedens
Et qui sedébat, similis erat
aspéctui lápidis jáspidis et sár-
dinis : et iris erat in circúitu
sedis, similis visióni smarágdinæ.
Et in circúitu sedis sedi-
lia viginti quatuor : et super
thronos viginti quatuor senió-
res sedéntes, circumamicti
vestiméntis albis, et in capi-
tibus eórum coronæ aureæ.

R. Valde honorándus est
beátus Joánnes, qui supra pe-
ctus Dómini in cœna recú-
buit : * Cui Christus in cruce
matrem virginem virgini com-
mendávit. ¶ Virgo est eléctus
a Dómino, atque inter ceteros
magis diléctus. Cui Christus.

LECTIO II.

Et de throno procedébant
fulgura, et voces, et toni-
trua : et septem lámpades ar-
déntes ante thronum, qui sunt
septem Spiritus Dei. Et in con-
spéctu sedis tamquam mare vi-
treum simile crystallo : et in
medio sedis, et in circúitu se-
dis, quatuor animalia plena
oculis ante et retro. Et animal
primum simile léoni, et secun-

dum animal simile vitulo, et tertium animal habens faciem quasi hominis, et quartum animal simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas: et in circuitu, et intus plena sunt oculis.

R. Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, et scripsit hæc: * Et scimus quia verum est testimonium ejus. *ÿ.* Fluente Evangelii de ipso sacro Domini pectoris fonte potavit. Et scimus.

LECTIO III.

Et requiem non habebant die ac nocte, dicentes: Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, et qui est, et qui venturus est. Et cum darent illa animalia gloriam et honorem, et benedictionem sedenti super thronum, viventi in sæcula sæculorum, procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, et adorabant viventem in sæcula sæculorum, et mittebant coronas suas ante thronum, dicentes: Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, et honorem, et virtutem: quia tu creasti omnia, et propter voluntatem tuam erant, et creata sunt.

R. Hic est beatissimus Evangelista et Apostolus Joannes, * Qui privilegio amoris præcipui, ceteris altius a Domino meruit honorari. *ÿ.* Hic est discipulus ille quem diligebat Jesus, qui supra pectus Domini

in cœna recubuit. Qui privilegio. Gloria Patri. Qui privilegio.

IN II NOCTURNO.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi in Joannem.

LECTIO IV.

Tractatu 36.

In quatuor Evangeliiis, vel potius quatuor libris unius Evangelii sanctus Joannes Apostolus non immerito secundum intelligentiam spiritalem aquilæ comparatus, altius multoque sublimius aliis tribus erexit prædicationem suam: et in ejus erectione etiam corda nostra erigi voluit. Nam ceteri tres Evangelistæ tamquam cum homine Domino in terra ambulabant, et de divinitate ejus pauca dixerunt: istum autem quasi piguerit in terra ambulare, sicut ut ipso exordio sui sermonis intonuit, erexit se non solum super terram, et super omnem ambitum aeris et cœli, sed super omnem etiam exercitum Angelorum, omnemque constitutionem invisibilium potestatum: et pervenit ad eum, per quem facta sunt omnia, dicendo: In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

R. Qui vicerit, faciam illum columnam in templo meo, dicit Dominus: * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitatis novæ Jerusalem. *ÿ.* Vincenti dabo edere ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei. Et scribam.

L
Huc tanta
cipii etia
predicavit,
nitate, quom
est locutus
quod hiberat
causa de illo
gelio narratu
vivio super p
cumbabat. De
in secreto h
in secreto bil
eructavit: ut
des Gentes n
odio Filii De
narratio. sec
ante incarnati
ri, Verbum F
veneranti; æq
missus est.
R. Diligebat
us, quoniam
ogativa castit
ctione fœcra
largo electus a
eum perman
enique mori
em suam v
commendavit.

LECT
QUILA ipse e
blimium pr
s interna atq
calis contemp
titi et pulli a
nitibus sic pro
et ungue sus
lis opponi: C
mplatus fueri
tur: si acie
quam adult
e dimittitur.

LECTIO V.

Huc tante sublimitati principii etiam cetera congrua praedicavit, et de Domini divinitate, quomodo nullus alius, est locutus: hoc ructabat, quod biberat. Non enim sine causa de illo in isto ipso Evangelio narratur, quia et in convivio super pectus Domini discumbebat. De illo ergo pectore in secreto bibebat, sed quod in secreto bibit, in manifesto eruptavit: ut perveniat ad omnes Gentes non solum incarnatione Filii Dei, passio, et resurrectione. sed etiam quod erat ante incarnationem unicus Patri, Verbum Patris, coaeternus generanti, aequalis ei, a quo missus est.

Diligebat autem eum Jesus, quoniam specialis praerogativa castitatis, ampliori directione fecerat dignum.* Quia virgo electus ab ipso, virgo in cruce permansit. In cruce enim moriturus huic matrem suam virginem virgini commendavit. Quia virgo.

LECTIO VI.

Quia ipse est Joannes, sublimium praedicator, et lucis interna atque aeterna fixis oculis contemplator. Dicuntur enim et pulli aquilarum a parentibus sic probari, patris scientiae ungue suspendi, et radiis lucis opponi. Qui firme contemplatus fuerit, filius agnoscitur: si aetate palpitaverit, inquam adulterinus ab ungue dimittitur. Jam ergo vide-

te, quam sublimia loqui debuit, qui est aequale comparatus: et tamen etiam nos humi repentes, infirmi, et vix ullius momenti inter homines, audemus tractare ista, et ista exponere: et putamus nos aut capere posse cum cogitamus, aut capi dum dicimus.

In medio Ecclesiae aperuit os ejus,* Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. In Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 21. d

In illo tempore: Dixit Jesus Petro: Sequere me. Conversus Petrus, vidit illum discipulum, quem diligebat Jesus, sequentem. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Homilia 87. in Joannem, circa medium.

Cum magna Christus Petro communicasset, orbis terrarum curam demandasset, martyrium praedixisset, et majorem erga eum dilectionem testatus esset: cum vellet Petrus Joannem socium et collegam, inquit: Hic autem quid? Numquid eandem viam aggrediatur? Et quemadmodum in cena interrogare non ausus, Joannem suffecit: ita nunc vicem reddit, arbitratus eum velle, sed non audere de se

sciscitari. Tum Christus : Si eum volo manere donec veniam, quid ad te?

ñ. In illum diem suscipiam te servum meum, et ponam te sicut signaculum in conspectu meo : * Quoniam ego elegi te, dicit Dominus. *ÿ.* Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitæ. Quoniam.

LECTIO VIII.

NAM cum nimia id charitate diceret Petrus, nec ab eo dividi vellet, ostendens Christus, quod quantavis eum dilectione prosequeretur, suam assequi non posset, inquit : Si eum volo manere, quid ad te? His verbis nos erudiens, neque dolendum, neque curiosius præter divinam voluntatem investigandum. Nam cum Petrus semper in hujusmodi interrogations ferventius prosiliret, iterum ejus fervorem retundens, quod non sit ulterius inquirendum, in hunc modum respondit.

ñ. Iste est Joannes, qui supra pectus Domini in cæna recubuit : * Beatus Apostolus, cui revelata sunt secreta cælestia. *ÿ.* Fluente Evangelii de ipso sacro Dominici pectoris fonte potavit. Beatus Apostolus. Glória Patri. Beatus Apostolus.

LECTIO IX.

EXIIT ergo sermo iste inter fratres, quod discipulus ille non moritur : et non dixit ei Jesus, quia non moritur,

sed, Si eum volo manere donec veniam, quid ad te? Noli arbitrari, inquit, eodem modo me de vobis disposuisse. Hoc autem dixit, ut intempestivum affectum, et consuetudinis desiderium tolleret. Cum enim essent orbis terrarum curam suscepturi, simul amplius esse non oportebat : magnum enim fuisset mundo detrimentum. Idcirco inquit : Opus suscepisti, id considera, perfice, labora, et te certaminibus expone. Quid ad te, si volo eum manere hic? tu officium tuum cura, et exequere.

Te Deum laudamus. p. 16.

AD LAUDES.

Ant. Valde honorandus, cum reliquis; p. 232.

Capitulum. Hymnus, *ÿ.* *Ant.* ad Benedictus. *ibidem.*

Pro Commemoratione sanctorum Innocentium.

Ant. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquati. Virgines enim sunt, et sequuntur Agnum quocumque ierit.

ÿ. Herodes iratus occidit multos pueros. *ñ.* In Bethlehæm Judæ civitate David.

ORATIO.

DEUS, cujus hodierna diæ præconium innocentiæ Martyres non loquendo, sed moriendo confessi sunt : dona in nobis vitiorum malis mortifica; ut fidem tuam, quam lingua nostra loquitur, etiam moribus vita fateatur. Per Dominum.

Ad Horas Fests, p. 23.

AD II

Ant. de

honorandus,

ut in secund

moni Aposto

Capitulum

p. 233; cum

SS. Innocenti

Ant. *ÿ.* O

Laudes.

IN

SS. IN

D

Omnia di

Festo, p. 235,

et omittitur

rium, cujus

Te Deum l

IN I N

De Epistol

LECTIO

JUSTIFICATI

cem habe

per Dominum

Christum : pe

mus accessur

gratiam istam

et gloriamur

lorum Dei. Ne

sed et gloriam

ibus scientes

patientiam ope

ntem probati

vero spem, s

confundit : q

missa est in c

per Spiritum s

us est nobis.

ñ. Centum q

noe millia, qu

erra, hi sunt

Ad Horas omnia ut in die Festi, p. 233.

AD II VESPERAS.

Ant. de Laud. Festi, Valde honorandus, p. 232. Psalmi ut in secundis Vesperis de Comuni Apostolorum, p. 233.

Capitulum et alia ut in die p. 233, cum Commendatione SS. Innocentium.

Ant. 7. Oratio, ut supra Laudes.

IN OCTAVA

SS. INNOCENTIUM.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in Festo, p. 235, præter Lectiones: et omittitur nonum Responsorium, cujus loco dicitur,

Te Deum laudamus, p. 16.

IN I NOCTORNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 5.

JUSTIFICATI ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Jesum Christum: per quem et habemus accessum per fidem in gratiam istam, in qua stamus, et gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei. Non solum autem; sed et gloriamur in tribulationibus scientes quod tribulationibus patientiam operatur, probatio autem probationem, probatio vero spem, spes autem non confundit: quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.

¶ Centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum mulieribus

non sunt coinquinati: * Virgines enim permanserunt, ideo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. 7. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Virgines.

LECTIO II.

UT quid enim Christus, cum adhuc infirmi essemus secundum tempus pro impiis mortuus est? Vix enim pro justo quis moritur: nam pro bono forsitan quis audeat mori? Commendat autem charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum.

¶ Sub altare Dei audivi voces occisorum dicentium: * Quare non defendis sanguinem nostrum? et acceperunt divinum responsum: adhuc sustinente modicum tempus, donec impleatur numerus fratrum vestrorum. 7. Vidi sub altare Dei animas interfectorum propter Verbum Dei, et propter testimonium quod habebant, et clamabant voce magna, dicentes. Quare.

LECTIO III.

SI enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus: multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem:

sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatióem accépinus. Propterea sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors, et ita in omnes hómines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt.

ñ. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes coronas suas ante thronum Dómini, Dei sui. ý. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas : et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes coronas suas. Glória Patri. Mitténtes coronas suas.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermone 1. de Innocentibus.

NASCENTE Dómino luctus cœpit, non cœlo, sed mundo; indicitur mátribus lamentatió, Angelis exultatió, infántibus transmigratió. Deus est, qui natus est : Innocéntes illi debéntur victima, qui venit damnare mundi malitiam. Agnelli debent immolari, quia Agnus futurus est crucifigi, qui tollit peccata mundi. Sed oves ululant matres, quia agnos perdunt sine voce balántes. Grande martyrium, crudele spectáculum. Eximitur machæra, et nulla intèrvenit causa : sola stridet invidia, cum qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed

oves cœrnimus matres, quæ super agnos lugent. Vox in Rama audita est, plorátus et ululátus magnus. Pignora sunt, non créata, sed creata : non depósita, sed expósita.

ñ. Effudérunt sánguinem sanctorum velut aquam in circúitu Jerúsalem : * Et non erat qui sepeliret. ý. Posuerunt mortália servórum tuórum escas volatilibus cœli, carnes sanctorum tuórum bestiis terræ. Et non erat qui sepeliret.

LECTIO V.

TESTIS est ipsa natura, quæ pugnabat in mártres, cum tyránnus jactáret infántes. Mater crines cápitis dissipabat quæ ornáméntum cápitis amittébat. Quantis modis infántem volébat abscondere, et ipse se infántulus publicábat. Nesciábat tacere, quia necdum didicerat formidare. Pugnabat mater, et cárnifex : ille trahébat, illa tenébat : Ad carnificem mater clamábat : Quid séparas a me, quem géniui ex me? Uterus génuuit, non mansit ille, cum vixit, úbera mea frustra lacte contórquens. Cante portávi, quem a te videri manu crudéli jactári. Modice eum effudérunt viscera mea, et tu elidis ad terram.

ñ. Isti sunt sancti qui passi sunt propter te Dómine : vindica eos : * Quia clamant ad te quotidie. ý. Vindica Dómine sánguinem sanctorum tuórum qui effusus est. Quia clamant

LECTIO VI.
LIA acclam
A exáctor la
leret simul oc
matrem : Ut
inánem? Si cu
si non est crin
tem, et liber
dicebat : Quid
queritis, et n
et ad unum, q
tingere non p
tra clamábat :
Salvátor mundi
ris? Nullum
te miles, et no
dat infántes.

mentatió matru
transibat oblát.

ñ. Isti sunt,
navérunt vesti
Ambulábunt m
quia digni sun
qui cum muliér
coinquinati :
sunt. Ambulábun
tri. Ambulábun

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti
secúndum M

LECTIO VII.

In illo tempore
Iamini apparuit
seph, dicens : S
cipe puerum, et
fuge in Egyptum
ubi usque dum d
retroquá.

Homilia sancti

Chrysostomi

Ex Hom. 8 in Mattheum

Quæ cum audierit

nequáquam

Illematis.

LECTIO VI.

ALIA acclamabat mater, cum exactor latro non compelleret simul occidi cum parvulo matrem: Ut quid me dimittis inanem? Si culpa est, mea est! si non est crimen, junge mortem, et libera matrem. Alia dicebat: Quid queritis? Unum queritis, et multos occiditis, et ad unum, qui unus est, attingere non potestis. Alia contra clamabat: Veni jam, veni Salvator mundi, quamdiu quaeris? Nullum times: videat te miles, et nostros non occidat infantes. Misceretur lamentatio matrum, et ad caelum transibat oblatio parvulorum.

¶ Isti sunt, qui non inquinaverunt vestimenta sua: * Ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt. ¶ Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt. Ambulabunt. Gloria Patri. Ambulabunt.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 2. c

In illo tempore: Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et fuge in Aegyptum, et esto tibi usque dum dicam tibi. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Hom. 8 in Matth. ant. med.

Quae cum audisset Joseph, nequaquam passus est Hiemalis.

scandalum, neque dixit: In certa ista res est, ac prorsus ambigua. Tu paulo ante dicebas, quia salvabit populum suum, et nunc seipsum quidem non potest de periculis liberare, sed fuga nobis est necessaria, et peregrinatio, ac transmigratio longinqua. Contraria omnino sunt facta promissis. Sed horum nihil prorsus opponit: vir enim erat fidelis; neque reversionis tempus curiose inquiri, quod utique ab Angelo non signate fuerat expressum: Sed, Esto ibi, inquit, usquequo dicam tibi.

¶ Cantabant sancti canticum novum ante sedem Dei et Agni: * Et resonabat terra in voces eorum. ¶ Hi empti sunt ex hominibus primitiae Deo et Agno, et in ore ipsorum non est inventum mendacium. Et.

LECTIO VIII.

VERUM ille nec per ista quidem factus est segnior, sed obedivit libenter, et credidit, omnes prorsus tribulationes cum gaudio sustinendo. Enimvero misericors Deus, moestis rebus quaedam etiam jucunda permiscuit. Quod certe in Sanctis omnibus facit, quos neque tribulationes, neque jucunditates sinit habere continuas: sed tum de adversis, tum ex prosperis justorum vitam quasi admirabili varietate contexit. Quod hic quoque eum fecisse considera.

¶ Vidi sub altare Dei ani-

mas interfectórum propter Verbum Dei quod habébant, et clara voce dicébant : * Vindica Dómine sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. *ÿ.* Sub throno Dei omnes sancti clamant. Vindica. Glória Patri. Vindica.

LECTIO IX.

VIDENDO quippe sanctus Joseph grávidam Virginem, in conturbatióem incidit máximam : sed ádfuit repénte Angelus, timórem prorsus extinguens. Deinde videns púerum natum, máxima exultatióne replétus est : sed rursus huic étiam gáudio periculum grande succéssit, cum tota úti que civitas turbaréto : ipse rex fúreret, et ad necem púerum quæreret. Sed et hunc mórórem ália rursus lætitia subsecúta est, apparitio videlicet stellæ, et adorátio Magórum. Post hanc quoque jucunditatem, iterum periculum iterúmque formido. Quærit, inquit, Heródes ánimam púeri, et fúgere necesse est, et in longinqua transire.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Laudes et per Horas, omnia ut in die Festi, p. 235, omissis Commemorationibus.

AD II VESPERAS.

Ant. De Laudibus, p. 239.

Psalm. de Dominica, p. 123. et loco ultimi, Psalm. Crédidi, p. 127. Reliqua ut in die, p. 240.

Post Orationem SS. Innocentium fit Commemoratio de Vigilâ Epiphaniæ.

Ant. Puer Jesus proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et hominibus.

ÿ. Notum fecit Dóminus, allelúia. *R.* Salutáre suum, allelúia.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dirige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Filii tui mereámur bonis opéribus abundáre.

Deinde fit Commemoratio S. Telesphori Papæ et martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

ÿ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Telesphóri Mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitate lætificas : concéde propítius ; ut cujus natalitia cólimus, de ejúsdem étiam protectiõe gaudeámus. Per Dóminum.

IN VIGILIA EPIPHANIE.

Officium fit Semiduplex.

AD MATUTINUM.

Omnia dicuntur ut in Octava Nativitatis, exceptis Lect. et aliis, quæ infra ponuntur.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 7.

AN ignorátis, fratres (scilicet) tibus enim legem loquor

quia lex in hoc quanto tempore quæ sub viro vénte viro, a si autem mó ejus, solúta es tur, vivente adúltera, si viro ; si autem vir ejus, libe viri, ut non fuerit cum alio *R.* Ecce Agn tollit peccata quo dicébam v me venit, ante Cujus non sur giam calceam *ÿ.* Qui de terr loquitur : qui super omnes *LECTIO*

ITAQUE fratres mortificati Corpus Christi rius, qui ex réxit, ut fruct Cum enim esse passiones peccati legem erant, o membris nostris rent morti. Num sumus a lege detinebámur, ita in novitate spiri vetustate litteræ. *R.* Dies sancti nobis : venite grâte Dóminum : descéndit lux ma *ÿ.* Hæc dies quanos, exultémus ra. Quia.

quia lex in hómine dominátur quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est múlier, vivente viro, alligáta est legi: si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est a lege viri. Igitur, vivente viro, vocábitur adultera, si fúerit cum alio viro; si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est a lege viri, ut non sit adultera, si fúerit cum alio viro.

ñ. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: ecce de quo dicebam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrigiam calceamenti sólvete. †. Qui de terra est, de terra loquitur: qui de cælo venit, super omnes est. Cujus non.

LECTIO II.

ITAQUE fratres mei, et vos mortificáti estis legi per Corpus Christi, ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurrexit, ut fructificémus Deo. Cum enim essémus in carnè, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificarent morti. Nunc autem solúti sumus a lege mortis in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitate spiritus, et non in vetustate litteræ.

ñ. Dies sanctificátus illúxit nobis: venite gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie descendit lux magna in terris. †. Hæc dies quam fecit Dóminus: exultémus et lætémur in ea. Quia.

LECTIO III.

QUI ergo dicémus? lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem: nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex diceret: Non concupisces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquádo. Sed cum venisset mandátum, peccátum revixit.

ñ. Benedictus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis: * Allelúia, allelúia. †. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus et lætémur in ea. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermone 13. de Tempore.

DÓMINUS noster Jesus Christus, fratres charissimi, qui in ætérnum est cunctórum créator, hódie de matre nascendo, factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fieret Deus: ut panem Angelórum manducáret homo Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

ñ. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum: * Quia cum essem párvula, plá-

cui Altissimo, et de meis visceribus genui Deum et hominem. *ÿ.* Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmílem respéxit Deus. Quia cum,

LECTIO V.

HODIE impléta est Prophetia illá, quæ dicit : Roráte cæli désuper, et nubes pluunt justum : aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem. Factus est igitur qui fécerat, ut invenirétur qui perierat. Sic enim in Psalmis homo confitétur : Priúsqvam humilíarer, ego peccávi. Peccávit homo, et factus est reus : natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo igitur cécidit, sed Deus descéndit. Cécidit homo miserabiliter, descéndit Deus misericórditer. Cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus cum grátia.

R. Confirmátum est cor Virginis, in quo divina mystéria Angelo nuntiánte concépit : tunc speciósum forma præ filiis hómiuum castis suscépit visceribus : * Et benedicta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. *ÿ.* Domus pudici pectoris, templum repénite fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Filium. Et benedicta.

LECTIO VI.

OMIRACULA, ó prodigia, fratres mei, naturæ jura mutantur in hómine ! Deus nascitur, virgo sine viro gravidatur, viri nésciam sermo Dei

maritat : simul facta est mater et virgo, mater facta, sed incorrupta, virgo habens fillum, nésciens virum ; semper clausa, sed non infœcúnda. Solus enim sine peccáto est natus, quem sine virili compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia genuit mentis.

R. Benedicta, et venerabilis es virgo Maria, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris : * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. *ÿ.* Dómine audivi auditum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi : in médio duórum animálium, Jacébat in præsépio. Glória Patri. Jacébat in præsépio.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evángelii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 2. d*

In illo tempore ; Defúcto Heróde, ecce Angelus Dómini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et accípe púcrum, et matrem ejus, et vade in terrám Israel. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in c. 2. Matth.

Ex hoc loco intelligimus, non solum Heródem, sed et sacerdotés et scribas eódem tempore necem Dómini fuisse medítatos. Qui surgens accépit púcrum, et matrem ejus. Non dixit, Accépit filium suum, et uxórem suam : sed púcrum

et matrem eius, non mater. *R.* Sancta gínitas, qui feram, néscit cæli cápere grémio contur in mulier fructus ventis cæli.

LE

AUDIENS autem Hélaus rex Heróde patrere. Multi latipier ignorántes eúmda quo in passirridédur, et esse referátur ille, qui cum etias fecit, lilius est, frate

R. Nésciens virum, péperit Salvatórem suum. Regem Angelus lactábat úberibus. *ÿ.* Domus pudicæ templum repénite nésciens virum, pít Filium. Salvo Patri. Salvató

LEC

QUONIAM Nazareth. Si fixum fuisset exémpliciter : Quod prophétas, se Quod dictum tam : nunc a Prophétas voc non verba de

et matrem ejus : quasi nutritus, non maritus.

¶ Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferaui, nescio : * Quia quem celi capere non poterant, tuo gremio contulisti. † Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia quem celi.

LECTIO VIII.

AUDIENS autem quod Archelaus regnaret in Judæa pro Herode patre suo, timuit illi ire. Multi labuntur errore, putantes eundem esse Herodem, a quo in passione sua Dominus irridetur, et qui nunc mortuus esse referatur. Ergo Herodes ille, qui cum Pilato postea amicitias fecit, hujus Herodis filius est, frater Archelai.

¶ Nesciens mater virgo virum, peperit sine dolore, * Salvatore[m] sæculorum, ipsum Regem Angelorum sola Virgo lactabat ubere de celo pleno. † Domus pudici pectoris, templum repente fit Dei : intacta nesciens virum, verbo concepit Filium. Salvatore[m]. Gloriam Patri. Salvatore[m].

LECTIO IX.

QUONIAM Nazareus vocabitur. Si fixum de scripturis posuisset exemplum, numquam diceret : Quod dictum est per Prophetas, sed simpliciter : Quod dictum est per Prophetam : nunc autem pluraliter Prophetas vocans, ostendit se non verba de Scripturis sum-

psisse, sed sensum. Nazareus Sanctus interpretatur. Sanctum autem Dominum futurum, omnis Scriptura commemorat.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 6. O mirabile commercium ! * Creator generis humani, animatum corpus sumens, de Virgine nasci dignatus est : et procedens homo sine semine, largitus est nobis suam Deitatem.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. r Quando natus es * ineffabiliter ex Virgine, tunc implente sunt Scripturae : Sicut pluvia in vellus descendisti, ut salvum faceres genus humanum : te laudamus Deus noster.

Ant. t. 4. Rubum quem viderat Moyses * incubustum, conservatam agnovimus tuam laudabilem virginitatem : Dei genitrix intercède pro nobis.

Ant. t. 1. Germinavit radix Jesse : * orta est stella ex Jacob : Virgo peperit Salvatore[m] : te laudamus Deus noster.

Ant. t. 2. Ecce Maria * genuit nobis Salvatore[m] : quem Joannes videns exclamavit, dicens : Ecce Agnus Dei : ecce qui tollit peccata mundi, alleluia.

CAPITULUM. Galat. 4.

FRATRES, Quanto tempore heres parvulus est, nihil differt a servo, cum sit dominus omnium : sed sub tutoribus et

actoribus est usque ad profini-
tuum tempus a patre.

HYMNUS.

A SOLIS ortus cardine
Ad usque terras limitem,
Christum canamus Principem,
Natum Maria Virgine.

Beatus auctor sæculi,
Servile corpus induit :
Ut carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.

Castæ parentis viscera
Cœlestis intrat gratia :
Venter puellæ hâjulat
Secreta quæ non nôverat.

Domus pudici pectoris,
Templum repente fit Dei :
Intacta nesciens virum,
Concepit atq̃ Filium.

Enititur puérpera,
Quem Gâbriel prædixerat,
Quem ventre Matris gèstiens,
Baptista clausum sènserat.

Fœno jacere pertulit :
Præsepe non abhòrruit,
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœlestium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámquæ fit Pastóribus
Pastor, Creatór ómnium.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spírítu
In sempiterna sæcula.

Amen.

Ÿ. Verbum caro factum est,
allelúia. R̃. Et habitavit in nobis,
allelúia.

Ad Bened. Ant. t̃ 6. In
médium * siléntium tenent
ómnia, et nox in suo
médium iter perágeret, omni-

potens sermo tuus Domine a
regalibus sédibus venit, alle-
lúia.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
digne actus nostros in be-
noplácita tuo : ut in nómine
dilecti Filii tui mereámur bo-
nis opéribus abundáre. Qui te-
cum vivit et regnat.

Et fit Commemoratio S. Te-
lesphori Papæ et martyris.

Ant. Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam ætér-
nam custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma florébit,
R̃. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Telesphóri
Martyris tui atque Pontifi-
cis ánnua solemnitate lætificas :
concède propitius ; ut ejus na-
talitia cólimus, de ejusdem
étiam protectione gaudeámus.
Per Dóminum nostrum Jesum
Christum Filium tuum.

AD PRIMAM.

Ant. O admirábile.

Capitulum, Regi sæculórum,
p. 26.

R̃. br. Christe Fili Dei vivi,
Miserère nobis. Ÿ. Qui natus
es de Maria virgine.

Et non dicuntur Preces.
Ad Absolutionem Capituli di-
citur Capitulum Nona, Itaque
jam non est servus.

AD TERTIAM.

Ant. Quando natus es.
Capitulum, Fratres, Quanto
tempore, ut supra.

R̃. br. Verbum caro factum

est, * Alle-
lum. Ÿ. Et
Allelúia, al-
Verbum.

Ÿ. Ipse
lúia. R̃. Pat-
lúia.

AD
Ant. Rub-
CAPITU-

Ant ubi ve-
A r ubi ve-
poris, n-
suum factu-
etum sub le-
lege erant, n-
ptionem filii
R̃. br. Notu-
Allelúia, alle-
lutare suum.
Gloria. Notu-

est, * Allelúia, allelúia. Verbum. *ŷ.* Et habitávit in nobis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Verbum.

ŷ. Ipse invocábit me, allelúia. *ŕ.* Pater meus es tu, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Rubum quem viderat.

CAPITULUM. Galat. 4.

AT ubi venit plenitúdo tēporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege: ut eos qui sub lege erant, redimeret: ut adoptionem filiorum reciperemus.

ŕ. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. *ŷ.* Salutare suum. Allelúia, allelúia. Glória. Notum.

ŷ. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. *ŕ.* Salutare Dei nostri, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Ecce Maria.

CAPITULUM. Galat. 4.

ITAQUE jam non est servus, sed filius: quod si filius, et hæres per Deum.

ŕ. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. *ŷ.* Salutare Dei nostri. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Vidérunt omnes fines terræ.

ŷ. Verbum caro factum est, allelúia. *ŕ.* Et habitávit in nobis, allelúia.

Vesperæ de Epiphania, Duplex.

us Dómine a
s venit, alle-

pitérne Deus,
nostros in be-
ut in nómine
neréamur bo-
ndáre. Qui te-
nat.

oratio S. Te-
martyris.

ánimam suam
n vitam ætér-
n.

alma florébit,
Libani multi-

io.
edí Telesphóri
atque Pontifi-
tátate lætificas:

s; ut ejus na-
de ejúdem
ne gaudeámus.
nostrum Jesum
n tuum.

MAM.
ibile.

egi sæculórum,

Fili Dei vivi, *

ŷ. Qui natus
ine.

ur Preces.

em Capituli di-

Nonæ, Itaque

vús.

TIAM.

natus es.

ratres, Quanto

ra.

n caro factum

IN EPIPHANIA DOMINI.

AD VESPERAS.

Ant. Ante luciferum géntus, cum reliquis de Laud., p. 295.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, *Psalm.* Laudáte Dóminam omnes gentes, p. 127.

CAPITULUM. *Isai.* 60.

SURGE, illumináre Jerúsalem : quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

HYMNUS.

CRUDELS Heródes, Deum Regem venire quid times? Non éripit mortália, Qui regna dat cælestia.

Ibant Magi, quam viderant Stellam sequéntes præviam : Lumen requirunt lumine : Deum faténtur múnere.

Lavácula puri gúrgitis Cælestis Agnus áttigit, Peccáta, quæ non détulit, Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ, Aquæ rubescunt hydriæ, Vinúmque iussa fúndere, Mutávit unda originem.

Jesu, tibi sit glória, Qui apparuisti Géntibus, Cum Patre et almo Spiritu, In sempitérna sæcula.

Amen.

Sic terminantur Hymni per totam Octavam.

ÿ. Reges Tharsis et insula múnera ófferent. R. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Magi vidéntes stellam, dixerunt ad invicem : Hoc signum magni Regis est : eámus et inquirámus eum, et offerámus ei múnera, aurum, thus, et myrrham, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Dicto Pater noster, Ave Maria, et Credo, omissis ÿ. Dómine lábia, *Invitatorio cum Psalm.* Venite, et *Hymno, incipitur ab Ant.* Afférte Dómino.

Infra Octavam vero dicitur: ÿ. Dómine lábia.

Invitat. Christus apparuit nobis : * Venite, adorémus.

Psalmus, Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Crudélis Heródes, *ut supra.*

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Afférte Dómino

filií Dei, ad
aula sancta
Ps.

AFFERTE D
afférte
tum.

Afférte D
honórent, a
riam nómin
Dóminum in

Vox Dóm
Deus majes
Dóminus su

Vox Dómi
vox Dómini

Vox Dóm
cedros : * et

mus cedros L

Et commin
vítulum Lib
quemádmod
nium.

Vox Dóm
flammam ig
mipi concuti
commovébit

tum Cades,

Vox Dómini

vos, et revel
et in templo

glóriam.

Dóminus c

tare facit : *

mus Rex in c

Dóminus
suo dabit *

et pótius su
Ant. Afférte
Dei, adoráte. I
sancta ejus

Ant. t. 6. F
tutissim, alle
Dei, allelúia.

filiū Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

PSALMUS 28.

AFFERTE Dómino filii Dei : *
afferre Dómino filios arietum.

Afferre Dómino glóriam et honórem, afferre Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confringet Dóminus cedros Libani :

Et comminuet eas tamquam vitulum Libani : * et dilectus quemádmódu filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * Vox Dómini concutiéntis désertum, et commovébit Dóminus désertum Cades,

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitare facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedíctet pópulo suo in pace.

Ant. Afferre Dómino filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. Flúminis ímpetus * lætificat, allelúia : civitátem Dei, allelúia.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non tinébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunť, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altissimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscepťor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia : * per terram : * aúferens bellum usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscepťor noster Deus Jacob.

Ant. Flúminis ímpetus lætificat, allelúia : civitátem Dei, allelúia.

Ant. l. 2. Psállite Deo nostro, * psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiënter.

PSALMUS 46.

QMNES Gentes pláudite máibus : * jubilate Deo in voce exultationis.

Quóniam Dóminus excélsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiënter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dñi fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Ant. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiënter.

Omnis terra adóret te, et psállat tibi. *ñ.* Psalmum dicat nómini tuo. Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

̄. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Isaia Prophéta

LECTIO I. Cap. 53.

QMNES sitiéntes venite ad aquas : et qui non habétis

argéntum, properáte, émite, et comédite : venite, émite absque argéto, et absque ulla commutatóne, vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in páribus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audite audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclínate aurem vestram, et venite ad me : audite, et vivet ánima vestra, et feriam vobiscum pactum sempiternum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi cum ducem ac præceptorem Gentíes.

ñ. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spiritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácuti. ̄. Descéndit Spiritus sanctus corporáli specie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. Hic est Filius.

Prædictum Responsorium dicitur hac dié, et in Dominica infra Octavam, et in dié Octav. tantum : aliis vero diebus infra Octavam ejus loco dicitur.

ñ. Tria sunt múnera, p. 297.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II. Isaia 60.

SURGE, illumináre Jerúsalem : quia venit lúmen tuum, et glória Dómini super te oráta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et caligo pópulos : super te autem oriétur Dóminus, et glória ejus in te

videbitur. Et
tes in lúmi
splendóre o
crebitu ócu
omnes isti
venérunt ti
longe venier
latere, surge
et afflues, et
tabitur cor t
versa fuerit
maris, fortit
nerit tibi. I
rum opérient
Mádian et E
Saba venient
deteréntes, o
annuntiántes
ñ. In colú
rius sanctus
na vox audi
us meus
bene co
apérti sunt s
Patris intónu
us.

Bened. Spir
LECTIO III.

Q AUDENS gau
U et exultáb
Deo meo : qui
tíméntis salú
stitiæ circú
ponsum deco
quasi sponsam
ibus suis. Si
profert germe
ortus semen
Dóminus I
stitiam, et
miversis Gér
non non tacé
rusalem non

berate, emite,
emite, emite abs-
que ulla
vinum et lac.
tis argentum
et laborem
saturitate? An-
ne, et comedite
tabitur in cras-
vestra. Ineli-
tram, et venite
et vivet anima
n vobiscum par-
um, misericor-
es. Ecce testem
am, ducem ac-
entias.

Joannis bap-
erti sunt caeli,
na super eum
et vox Patris
est Filius meus
uo mihi bene
descendit Spiri-
corporali specie
in ipsum, et
cta est. Hic est

Responsorium
et in Domi-
nam, et in die
liis vero diebus
jus loco dicitur.
munera, p. 297.
nitus Dei Filius.
Isaiae 60.

are Jerusale-
men tuum, et
super te orta
tenebrae ope-
t caligo popu-
autem orietur
oria ejus in te

videbitur. Et ambulabunt Gen-
tes in lumine tuo, et reges in
splendore ortus tui. Leva in
circuito oculos tuos et vide,
omnes isti congregati sunt,
venérunt tibi : filii tui de
longe venient, et filiae tuae de
latere, surgent. Tunc videbis,
et afflues, et multiplicabitur, et dila-
tabitur cor tuum, quando con-
versa fuerit ad te multitudo
maris, fortitudo Gentium ve-
nerit tibi. Inundatio camelor-
um operiet te, dromedarii
Machan et Epha : omnes de
Saba venient, aurum et thus
deferentes, et laudem Domino
annuntiantes.

In columbae specie Spiri-
tus sanctus visus est, paterna
vox audita est : * Hic est
Filius meus dilectus, in quo
bene complacui. * Caeli
aperiti sunt super eum, et vox
Patris intonuit. Hic est Fi-
lius.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III. *Isai. 61 et 62.*

GAUDENS gaudebo in Domino,
et exultabit anima mea in
Deo meo : quia induit me ve-
stimentis salutis ; et indumento
justitiae circumdedit me, quasi
sponsam decoratum corona, et
quasi sponsam ornatum moni-
bus suis. Sicut enim terra
profert germen suum et sicut
ortus semen suum germinat,
sic Dominus Deus germinabit
justitiam, et laudem coram
universis Gentibus. Propter
hoc non tacébo, et propter
Jerusalem non quiescam, do-

nec egrediatur ut splendor ju-
stus ejus, et salvator ejus ut
lampas accendatur.

Reges Tharsis, et insulae
munera offerent : * Reges Ara-
bum et Saba dona Domino dico
adducent. * Omnes de Saba ve-
nient, aurum et thus defe-
rentes, Reges. Gloria Patri.
Reges.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Omnis terra ad-
oret te, * et psallat tibi ; psal-
mum dicat nomini tuo Do-
mine.

PSALMUS 65.

JUBILATE Deo omnis terra,
psalmum dicite nomini
ejus : * date gloriam laudi
ejus.

Dicite Deo, quam terribilia
sunt opera tua Domine ! * in
multitudine virtutis tuae men-
tionentur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et
psallat tibi : * psalmum dicat
nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei : *
terribilis in consiliis super fi-
lios hominum.

Qui convertit mare in aridam,
in flumine pertransi-
bunt pede : * ibi letabimur
in ipso.

Qui dominatur in virtute
sua in aeternum, oculi ejus
super Gentes respiciunt : * qui
exasperant, non exaltentur in
semetipsis.

Benedicite Gentes Deum no-
strum : * et auditam facite vo-
cem laudis ejus.

Qui posuit animam meam

ad vitam : * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus : * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro : * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, et aquam : * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea quae distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animae meae.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Ant. Omnis terra adoret te, et psallat tibi : psalmum dicat nomini tuo Domine.

Ant. t. 1. Reges Tharsis, * et insulae munera offerent Regi Domino.

PSALMUS 71. *

DEUS judicium tuum regis danda : * et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo; * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum : * et humiliabit calumniantorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus : * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis, * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare : * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procedent Aethiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent : * reges Arabum, et Saba dona adducent :

Et adorabunt eum omnes reges terrae : * omnes Gentes servient ei :

Quia liberabit pauperem potente : * et pauperem, qui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi : * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum : * et in-

norabile nomine illo.

Et vivet, et auro Arabia, ipso semper : dicent ei.

Et erit firmata in summis extolletur super-

cus ejus : * et virtute sicut fo-

Sit nomen eius in saecula : * ante et post nomen ejus.

Et benedicentur ei omnes tribus terrarum, et magnificabitur.

Benedictus Israel, * qui facit haec.

Et benedicentur ei omnes in replebitur majoris terra : fiat,

Ant. Reges Tharsis, * et munera offerent ei.

Ant. t. 4. Omnes quascumque fecerunt et adorabunt eum.

PSALMUS INCLINA Domine, et exaudi me.

et exaudi me, inops et pauper.

Custodi animam meam, Domine, in sancto servum tuum.

et sperantem in te. Misere mei, Domine, et libera anima tua ad te clamantem.

et sanctifica animam meam ad te Domine, et levavi.

Himialis.

norabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabia, et adorabunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, super extolletur super Libanum fructus ejus : * et florebut de civitate sicut fenenum terrae.

Sit nomen ejus benedictum in saecula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae : * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in aeternum : * et replabitur majestate ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Reges Tharsis et insulae munera offerent Regi Domino.

Ant. t. 4. Omnes Gentes * quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine.

PSALMUS 85.

INCLINA Domine aurem tuam, et exaudi me : * quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die : * sanctifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

Hymnalis.

Quoniam tu Domine suavis et mitis : * et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe Domine orationem meam : * et intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te : * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Domine : * et non est secundum opera tua.

Omnes Gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine : * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me Domine in via tua, et ingrediar in veritate tua : * letetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in aeternum :

Quia misericordia tua magna est super me : * et crui-ti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quaesierunt animam meam : * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Domine Deus miserator et misericors, * patiens, et multae misericordiae, et verax.

Respice in me, et miserere mei, * da imperium tuum

pūero tuo : et saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odērunt me, et confundātur : * quoniam tu Dómine adiuuisti me, et consolátus es me.

Ant. Omnes Gentes quas-cúmque fecisti, venient, et adorábunt coram te Dómine.

ŷ. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent. R̄. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Pater noster.

Absolutio, Ipsius pietas.

ŷ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 2. de Epiphania.

GAUDETE in Dómino dilectissimi, iterum dico, gaudete : quoniam brevi intervállo témporis, post solemnitatē Nativitatís Christi, festiuitas declaratiónis ejus illúxit, et quem in illa die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiōnis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus et credentibus manifestus, et persecúentibus esset occúltus. Jam tunc ergo cœli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritatís exívit, quando et pastóribus exercitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor apparuit, et Magos ad eum adorándum : et stella perdóxit : ut a solis ortu usque ad occásu verí Regis

generatió coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos discerent, et Romanum impérium non latéret.

R̄. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est. ŷ. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Bened. Christus perpétue.

LECTIO V.

NAM et sævitia Heródis volens primórdia suspécti sibi Regis extingueré, huic dispensatióni nésciens serviébat : ut dum atróci inténtus facinori, ignótum sibi pūerum indiscreta infántium eadē persecúitur, annuntiátum opélitū dominatóris ortum insignior ubique fama loquerétur : quam promptiorem ad errándum, diligentiorémque scrutábat et supérnæ significatiónis novitas, et cruentissimi persecútoris impietas. Tunc autem etiam Ægypto Salvátor illátus est, ut gens, antiquis erroribus dedita, iam ad vicinam salutem per occúltam grátiam signaretur : et quæ nondum ejectione ab animo superstitiónem, iam hospitio reciperet veritatē.

R̄. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiantes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ŷ. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

Bened. Ignem sui amoris.

L
AGNOSCAMI
Asimi, in
Christi, vo
fideique prin
tibus animis
celebrémus.
æternam ha
mus introire
Christum lo
rum arcana
ritas, quam
cátio non rec
tiónibus lum
Honorétur it
erátissimus d
nostræ aucto
quem Magi in
sunt in cuná
potentem ad
Ac sicut illi d
mysticas Dón
spécies obtul
de cordibus né
sunt digna, pr
R̄. Magi ven
Jerósolyman,
dicentes : Ubi
est, cujus stel
Et vénimus ad
ŷ. Vidimus ad
Oriente. Et v
Patri. Et.
IN III N
Ant. t. 8. V
eum : quia ip
Deus noster.
Hæc Antiph
Psalmo ordine
PSALM
VENITE, exu
no, * jubilé
tari nostro.

LECTIO VI.

AGNOSCAMUS ergo, dilectissimi, in Magis adoratoribus Christi, vocationis nostrae, fideique primitias: et exultantibus animis beatæ spei initia celebrémus. Exinde enim in æternam hæreditatem cœpimus introire: exinde nobis Christum loquentia scripturarum arcana patuerunt; et veritas, quam Judæorum obsecratio non recipit, omnibus nationibus lumen suum inuexit. Honorètur itaque a nobis sacratissimus dies, in quo salutis nostræ auctor apparuit: et quem Magi infântem venerati sunt in cunâbulis, nos omnipotentem adorémus in cœlis. Ac sicut illi de thesauris suis mysticas Dômino munera species obtulerunt, ita et nos de cordibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

Magi veniunt ab Oriente Jerosolymam, quærentes, et dicentes: Ubi est, qui natus est, cujus stellam vidimus? * Et venimus adorâre Dôminum. Vidimus stellam ejus in Oriente. Et venimus. Glória Patri. Et.

IN III NOCTURNO.

Ant. l. 8. Venite adorémus eum: quia ipse est Dôminus Deus noster.

Hæc Antiphona repètitur in Psalmo ordine infrascripto.

PSALMUS 94.

VENITE, exultémus Dômino, * jubilémus Deo salutari nostro.

Præoccupémus faciem ejus in confessione: * et in psalmis jubilémus ei.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dôminus Deus noster.

Quoniam Deus magnus Dôminus: * et Rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terre: * et altitudines montium ipsius sunt.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dôminus Deus noster.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud: * et siccam manus ejus formaverunt.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dôminus Deus noster.

Et nos populus pascuæ ejus, et oves manus ejus. * Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra:

Sicut in irritatione secundum diem tentationis in deserto: * ubi tentaverunt de patres vestri, probaverunt me, et viderunt opera mea.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dôminus Deus noster.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi, * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognoverunt vias meas: ut juravi in ira mea. * Si introibunt in requiem meam.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dôminus Deus noster.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ant. Venite adorémus cum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Antiphona prædicta cum suo Psalmo dicitur tantum hac nocte : per Octavam vero loco hujus dicitur :

Ant. t. 7. Homo natus est * in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuerunt filie.

Nunquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altissimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et principum ; * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitatio est in te.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

Ant. t. 6. Adorate Dóminum, * allelúia : in aula sancta ejus, allelúia.

PSALMUS 93.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gentium dæmonia : * Dóminus autem celos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ Gentium, afferte Dómino glóriam et honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovebitur : * judicábit pópulos in equitáte.

Læténtur cæli, et exultet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tónce exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini,

quia venit
judicáre ter
Judicábit
æquitáte, *
táte sua.

Ant. Ador
lelúia : in a
lelúia.

Ant. t. 6.
allelúia : on
allelúia.

PSA

DÓMINUS : *
terra : *
multæ.

Nubes, et
ejus : * just
corréctio sedi

Ignis ante
et inflammáb
micos ejus.

Illuxérunt
terre : * vidi
terra.

Montes sicut
a fácie Dómin
mini omnis te

Annuntiavér
tiam ejus : *

nes pópuli gl
Confundánt
adorant secul

qui gloriántur
suis.

Adorate eur
ejus : * audivi
Sion.

Et exultavér
propter judicia

Quóniam tu
simus super on
nimis exaltátus
nes deos.

quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
aquitáte, * et pópulos in veri-
táte sua.

Ant. Adoráte Dóminum, al-
lelúia : in aula sancta ejus, al-
lelúia.

Ant. t. 6. Adoráte Deum, *
allelúia : omnes Angeli ejus,
allelúia.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet
terra : * laténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justítia, et judicium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justí-
tiam ejus : * et vidérunt om-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptilia : * et
qui gloriántur in simulácris
suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætáta est
Sion.

Et exultavérunt filie Judæ, *
propter judicia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dóminum, odi-
te malum : * custódit Dómi-
nus ánimas sanctorum suó-
rum, de manu peccatoris libe-
rábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Ant. Adoráte Deum, allelúia :
omnes Angeli ejus, allelúia.

ÿ. Adoráte Dóminum, al-
lelúia. R̄. In aula sancta ejus,
allelúia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ÿ. Jube domue.

Bened. Evangélica læctio.

Læctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in
Béthlehem Juda in diébus
Heródis regis, ecce Magi ab
Oriente vénérunt Jerosóly-
mam, dicentes : Ubi est qui
natus est Rex Judæorum? Et
réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 10. in Evang.

Sicut in lectione Evangélica,
fratres charissimi, audistis,
cœli Rege nato, rex terræ tur-
batus est : quia nimirum ter-
rena altitudo confunditur, cum
celsitudo cœlestis aperitur. Sed
quæréndum nobis est, quid-
nam sit, quod Redemptore
nato, pastóribus in Judæa An-
gelus apparuit, atque ad ado-
rándum hunc ab Oriente Ma-
gos non Angelus, sed stella

perdúxit? Quia videlicet Judæis, tamquam ratione utentibus, rationale animal, id est Angelus, prædicare debuit: Gentiles vero, quia uti ratione nesciebant, ad cognoscendum Dominum non per vocem, sed per signa perducuntur. Unde etiam per Paulum dicitur: Prophetiæ fideiibus datae sunt, non infideiibus: signa autem infideiibus, non fideiibus. Quia et illis prophetiæ tamquam fideiibus, non infideiibus: et istis signa tamquam infideiibus, non fideiibus data sunt.

R. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam, gavisii sunt gaudio magno. * Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum. Videntes.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

ET notandum, quod Redemptorem nostrum, cum jam perfectæ esset ætatis, eisdem Gentilibus Apóstoli prædicant, eumque parvulum, et necdum per humani corporis officium loquentem, stella Gentibus denuntiat: quia nimirum rationis ordo postulat, ut et loquentem jam Dominum loquentes, nobis prædicatores innotescerent, et necdum loquentem elementa muta prædicarent. Sed in omnibus signis, quæ vel nascente Domino, vel moriente eo mon-

strata sunt, considerandum nobis est, quanta fuerit in quorundam Judæorum corde duritia, qui hunc nec per prophetiæ donum, nec per miracula agnoverunt.

R. Videntes stellam Magi, gavisii sunt gaudio magno, * Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum: / * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera: aurum, thus, et myrrham. y. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos usque dum veniens stare supra, ubi erat puer. Et intrantes. Glória Patri. Et apertis.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

OMNIA quippe elementa auctorem suum venisse testata sunt. Ut enim de eis quiddam usu humano loquar: Deum hunc cœli esse cognoverunt, quia protinus stellam miserunt. Mare cognovit, quia sub plantis ejus se calcabile præbuit. Terra cognovit, quia eo moriente contrémuit. Sol cognovit, quia lucis suæ radios abscondit. Saxa et parietes cognoverunt, quia tempore mortis ejus scissa sunt. Infernus agnovit, quia hos, quos tenebat mortuos, reddidit. Et tamen hunc, quem Dominum omnia insensibilia elementa senserunt, adhuc infidelium Judæorum corda Deum esse minime cognoscunt, et duriora

saxis, scindunt.

Te Deum

AD

ET PI

Ant. t. 2.

genitus, * et

minus Salvá

mundo appá

Psalm. Do

cum reliquis

Ant. t. 1.

toum * Jeru

Dómini supe

ambulábunt

tuo, allelúia.

Ant. t. 1. l.

stois * obtuler

aurum, thus,

lelúia.

Ant. t. 4. M

benedicite De

dicite fontes

lelúia.

Ant. t. 7.

sicut flamma

gem regum De

Magi cam vid

Regi múnere

CAPITULU

SURGE, illu

leim: qu

lum, et glór

te orta est.

HY

O SOLA magi

Major Beth

git.

Ducem salutis

Incorporatum

Quem stella

tam

Vincit decore

saxis, scindi ad poenitendum nolunt.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Ante luciferum genitus, * et ante sæcula, Dominus Salvator noster hodie mundo apparuit.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. f. Venit lumen tuum * Jerusalem, et gloria Domini super te orta est: et ambulabant Gentes in lumine tuo, alleluia.

Ant. t. 1. l. Apertis thesauris suis * obtulerunt Magi Domino aurum, thus, et myrrham, alleluia.

Ant. t. 4. Maria et flumina * benedicite Domino: hymnum dicite fontes Domino, alleluia.

Ant. t. 7. f. Stella ista * sicut flamma coruscat, et Regem regum Deum demonstrat: Magi eam viderunt, et magno Regi munera obtulerunt.

CAPITULUM. *Isai. 60.*

SURGE, illuminare Jerusalem: quia venit lumen tuum, et gloria Domini super te orta est.

HYMNUS.

OSOLA magnarum urbium Major Bethlem, cui contigit.

Ducem salutis cœlitus Incorporatum gignere.

Quem stella, quæ solis rotam

Vincit decore ac lumine,

Venisse terris nuntiat

Cum carne terrestri Deum.

Videre postquam illum Magi,
Ea promunt mûnera,
Stratique votis offerunt
Thus, myrrham, et aurum regium

Regem Deumque annuntiant
Thesaurus et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus,
Pulvis seculorum prædocet.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui apparuisti Gêntibus,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

ÿ. Adorate Deum, alleluia.
ñ. Omnes Angeli ejus, alleluia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Hodie cœlesti sponso juncta est Ecclesia, quoniam in Jordane lavit Christus ejus crimina: currunt cum munèribus Magi ad regales nuptias, et ex aqua facto vino lætantur convivæ, alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui hodierna die Unigenitum tuum Gêntibus stella duce revelasti: concede propitius; ut qui jam te ex fide cognovimus, usque ad contemplandam speciem tuæ celsitudinis perducamur. Per eundem Dominum.

AD PRIMAM.

ñ. br. Christe Fili Dei vivi.

ÿ. Qui apparuisti hodie.

Et sic dicitur per totam Octavam.

AD TERTIAM.

Ant. Venit lumen tuum.

Capitulum, Surge, illumina-
re, ut supra, ad Laudes.

ñ. *br.* Reges Tharsis et in-
sula múnera offerent, * Alle-
lúia, allelúia. Reges. ý. Reges
Arabum et Saba dona addú-
cent. Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Reges.

ý. Omnes de Saba vénient,
allelúia. ñ. Aurum et thus de-
ferentes, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Apértis thesáuris suis.

Capitulum. Isai. 60.

LEVA in circéitu óculos tuos,
et vide : omnes isti con-
gregáti sunt, venérunt tibi :
fílii tui de longe vénient, et fi-
liæ tuæ de látere surgent.

ñ. *br.* Omnes de Saba vé-
nient, * Allelúia, allelúia. Om-
nes de Saba. ý. Aurum et thus
deferentes. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Omnes.

ý. Adoráte Dóminum, alle-
lúia. ñ. In aula sancta ejus, al-
lelúia.

AD NONAM.

Ant. Stella ista.

Capitulum. Isai. 60.

OMNES de Saba vénient, au-
rum et thus deferentes,
et laudem Dómino annun-
tiantes.

ñ. *br.* Adoráte Dóminum, *
Allelúia, allelúia. Adoráte.
ý. In aula sancta ejus. Alle-
lúia, allelúia. Glória Patri. Ado-
ráte.

ý. Adoráte Deum, allelúia.
ñ. Omnes Angeli ejus, alle-
lúia.

AD VESPERAS.

Ant. Ante lucíferum, cum
reliquis de Laudibus, p. 295.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123.

Et sic dicitur per totam Oc-
tavam.

Capitulum, Surge illumina-
re.

Hymnus, Cruclélis Heródes.
ý. Reges Tharsis, ut in pri-
mis Vesperis, p. 284.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r. Tri-
bus miraculis ornátum diem
sanctum cõtimus : hódie stella
Magos duxit ad præsepium :
hódie vinum ex aqua factum
est ad núptias : hódie in Jor-
dánæ a Joánne Christus bapti-
zári voluit, ut salváret nos, al-
lelúia.

Oratio, Deus, qui hodierna,
ut supra, p. 295.

*Si Epiphania venerit in Sab-
bato, in II Vesperis fit Commem-
mor. Dominice infra Octavam,*

Ant. Remánsit.

ý. Omnes de Saba.

Oratio, Vota quæsumus, ut
infra, p. 312.

*Infra Octavam Epiphania si
occurrat Festum Duplex, vel
Semiduplex; transferatur post
Octavam, nisi fuerit Patroni
vel Titularis Ecclesie, vel De-
dicatio ejusdem, ut dicitur in
Rubrica de Octava; de Simpli-
cibus vero fit Commemoratio.*

AD MATUTINUM.

ý. Dómine, lábia mea.

*Invitatorium et Hymnus ut
supra in Rubrica Festi ponit-
ur, p. 284. Reliqua omnia ut*

*in die Festi
et Antiphonæ
Magnificat,
bus habentur
quiritur.*

*De Domini-
ca quamcum-
que incidit, fit
ordinatur, ponit-
ur Epistolæ
thios, omisso
Epistolæ ad I-*

*Post Domini-
cantur dies
mero quo nota
si Dominica n-*

*Exempli grati-
a venerit in ter-
tiam, prima-
cam, Lectione
et Antiphonæ*

*Magnificat, de
die infra Octo-
ceps de aliis :
primi Nocturni
Romanos omni-*

*sumuntur de E-
Corinthios, qu-
Dominicam,
etiam post Oc-
Dominicam se-*

SECUN-

*INFRA OCTAVAM
IN I NO-*

*De Epistola
LECTIO I-*

*VERITATEM d-
non inént
nium mihi pe-
sciencia mea in-
quoniam tristit-
est, et continu-
mo. Optábam*

in die Festi, præter Lectiones et Antiphonas ad Benedictus et Magnificat, quæ singulis diebus habentur propriæ, ut sequitur.

De Dominica infra Octavam, in quamcumque diem Octavæ incidit, fit Officium ut infra ordinatur, p. 313, et in ea ponitur Epistola prima ad Corinthios, omissis Lectionibus de Epistola ad Romanos.

Post Dominicam vero continuantur dies Octavæ, eodem numero quo notantur, perinde ac si Dominica non intercessisset. Exempli gratia : Si Dominica venerit in tertia diè infra Octavam, prima diè post Dominicam, Lectiones II et III Noct., et Antiphonæ ad Benedictus, et Magnificat, dicentur de tertia diè infra Octavam, et sic deinceps de aliis : Lectiones tamen primi Nocturni de Epistola ad Romanos omittuntur, et pro iis sursumuntur de Epistola prima ad Corinthios, quæ sequuntur post Dominicam, et de ea legitur etiam post Octavam usque ad Dominicam sequentem.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM EPIPHANIE.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 9.

VERITATEM dico in Christo, non mentior : testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto : quoniam tristitia mihi magna est, et continuus dolor cordi meo. Optabam enim ego ipse

anathema esse a Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem, qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, et gloria, et testamentum, et legislatio, et obsequium, et promissa : quorum patres, et ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

¶ Tria sunt mûnera pretiosa, quæ obtulerunt Magi Dômino in die ista, et habent in se divina mysteria : * In auro, ut ostendatur Regis potentia ; in thure, Sacerdotem magnum considera ; et in myrrha, Dominicam sepulturam. † Salûtis nostræ auctorem Magi venerati sunt in cunâbulis, et de thesauris suis mysticas ei mûnerum species obtulerunt. In auro.

LECTIO II.

NON autem quod exciderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelitæ, neque qui semen sunt Abraham, omnes filii, sed in Isaac vocabitur tibi semen, id est, non qui filii carnis, hi filii Dei : sed qui filii sunt promissionis, æstimantur in semine. Promissionis enim verbum hoc est : Secundum hoc tempus veniam : et erit Saræ filius. Non solum autem illa, sed et Rebéca ex uno concubitu habens Isaac patris nostri.

¶ In colûmbæ specie Spiri-

tus sanctus visus est, paterna vox audita est : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. *ÿ.* Cœli aperti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est.

LECTIO III.

CUM enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egressent, aut mali (ut secundum electionem propositum Dei maneret) non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei : Quia major serviet minori, sicut scriptum est : Jacob dilexi, Esau autem odio habui. Quid ergo dicemus? numquid iniquitas apud Deum? Absit. Moysi enim dicit : Misereror, ejus misereor : et misericordiam præstabo, ejus misereror. Igitur non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei.

ÿ. Reges Tharsis, p. 287.
IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermo 2. de Epiphania, qui est 30. de Tempore.

AD partum Virginis adorandum Magi ab Oriente venerunt. Hunc diem hodie celebramus : huic debitum solemnitati sermonem persolvimus. Illis dies iste primus illuxit, anniversaria nobis festivitate fediit. Illi erant primitiæ Gentium, nos populus Gentium. Nobis hoc lingua fructiavit Apostolorum, stella illis tamquam lingua cœlorum : et

nobis iidem Apóstoli tamquam alii cœli enarraverunt gloriam Dei.

ÿ. Illuminare, illuminare Jerusalem, quia venit lux tua.* Et gloria Dómini super te orta est. *ÿ.* Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et gloria Dómini.

LECTIO V.

MAGNUM sacramentum : in præsepio jacébat, et Magos ab Oriente ducébat : abscondebatur in stábulo, et agnoscebatur in cœlo : ut ágnitus in cœlo, manifestaretur in stábulo, et appellaretur Epiphania dies iste, quod Latine manifestatio dici potest, simul ejus celsitudinem humilitatemque commendans, ut qui in aperto cœlo signis sideris monstrabatur magnus, in Augusto diversorio quæsitus, inveniretur invalidus, in infantibus in membris natus, infantibusque pannis involutus, adoraretur a Magis, timeretur a malis.

ÿ. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiantes.* Allelúia, allelúia, allelúia. *ÿ.* Reges Tharsis, et insularum mûnera offerent, reges Arabum et Saba dona adducent. Allelúia.

LECTIO VI.

TIMUIT enim eum rex Herodes, eisdem sibi Magis nuntiántibus, cum adhuc quærent parvulum, quem cogno-

verant cœli. Quid erit tunc quando subula terræbala to consultiu Herodes, in sed, sicut rare delecterim eum, quam cupio ferre, etiam ab inimicis in suo corpore. Pie timeant dexteram jan rex impius tibi ubera lambere.

ÿ. Magi vé

IN III

Lectio sancti secundum

LECTIO V

CUM natus Bethlehem Herodis regis Oriente veniam, dicente natus est Rex reliqua.

De Homilia :

Pa

Hom. 10.

NATIVITATE Pignita, Herargumenta cœlesterréno regno nuntiari sibi, niatur, postulavelle se simul inveniri possit, quanta est hcontra consiliu Scriptum quipp

verant cœlo teste jam natum. Quid erit tribunal judicantis, quando superbos reges cunabula terrébant infántis? quanto consúltius reges, non sicut Heródes, interficere quærant, sed, sicut Magi, pótius adorare delecténtur, jam præsertim eum, qui et ipsam mortem quam cupiebat inimicus inferre, etiam pro ipsis inimicis ab inimicis sustinuit, eamque in suo corpore occisus occidit. Pie timeant reges ad Patris dexteram jam sedentem, quem rex impius timuit adhuc matris libera lambentem.

ñ. Magi veniunt, p. 291.

IN III NOCTURNØ.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in Bethlehẽm Juda in diebus Heródis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosólymam, dicentes : Ubi est qui natus est Rex Judæorum? Et reliqua.

De Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 10. in Evang.

NATIVITATE Regis nostri cõgnita, Heródes ad cãlida argumenta convertitur : et ne terrẽno regno privaretur, renuntiãri sibi, ubi puer invenitur, postulat. Adorare eum velle se simulat, ut hunc, si inveniri possit, extinguat. Sed quanta est humana malitia contra consilium divinitatis? Scriptum quippe est : Non est

sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dõminum. Nam ea, quæ apparuit stella, Magos perdúcit : natum Regem repériunt, múnera deferunt : et ne redire ad Heródem debeant, in somnis admonentur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Heródes, invenire non possit. Cujus persona, qui alii, quam hypócritæ designantur, qui dum fecte quærunt, invenire Dõminum numquam merentur.

ñ. Stella, quam viderant Magi in Oriẽte, antecedebat eos donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam, gavisus sunt gaudio magno. †. Et intrantes domum invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum. Videntes autem eam.

LECTIO VIII.

SED inter hæc sciendum, quod Prisẽillianistæ hæretici nasci unumquemque hominem sub constitutionibus stellarum putant : et hoc in adiutorium sui erroris assumunt, quod nõva stella exiit, cum Dõminus in carne apparuit, cujus fuisse fatum eamdem, quæ apparuit, stellam putant. Sed si Evangelii verba pensamus, quibus de eadem stella dicitur : Usque dum veniens staret supra, ubi erat puer ; dum non puer ad stellam, sed stella ad puerum currisset : si dici liceat, non stella fatum pueri, sed fatum

stellæ is qui apparuit, puer fuit.

¶ Videntes stellam Magi, gavisī sunt gaudio magno : * Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum : * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei mūnera, aurum, thus, et myrrham. ̄. Stella, quam viderant Magi in Oriēte, antecēdebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrantes. Glōria Patri. Et apertis.

LECTIO IX.

SED a fideliū cordibus absit, ut aliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hominum solus hic conditor, qui creavit, administrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hominem factæ sunt : et si stella fatum hominis dicitur, ipsis suis ministeriis subesse homo perhibetur. Certe cum Jacob de utero egrēdiens, prioris fratris plantam teneret manu, prior perfectē nequam egrēdi potuit, nisi subsequens inchoasset : et tamen cum uno tempore eodēque momento utrumque mater fuderet, non una utriusque vitæ qualitas fuit.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Ab Oriēte * venerunt Magi in Bethlehem adorare Dominum, et apertis thesauris suis, pretiosa mūnera obtulerunt : aurum, sicut Regi magno : thus,

sicut Deo vero : myrrham sepulchræ ejus, alleluia.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r. Videntes stellam Magi, * gavisī sunt gaudio magno ; et intrantes domum, obtulerunt Domino aurum, thus, et myrrham, alleluia.

TERTIA DIE.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 12.

OBSECREO itaque vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic sæculo, sed reformamini in novitate sensus vestri : ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, et beneplacens, et perfecta. *Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos : Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem : et unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei.*

¶ Tria sunt mūnera pretiosa, quæ obtulerunt Magi Domino in die ista, et habent in se divina mysteria : * in auro, ut ostendatur Regis potentia ; in thure, Sacerdotem magnum considera ; et in myrrha, Dominicam sepulchræ. ̄. Salutis nostræ auctorem Magi venerati sunt in canabulis, et de thesauris suis mysticas ei mūnerum species obtulerunt. In auro ut ostendatur.

L
SICUT enim multa m
omnia aute
eundem ac
multi unum
Christo, sin
alterius men
tem donatōn
tiam, quæ da
ferentes : sivi
cūndum rati
ministerium
sive qui docet
exhortatur in
tribuit in se
præest in solli
screretur in hila
¶ In cofum
tus sanctus vis
vox audita est
lius meus dilec
bene complacu
sant super eum
intōnuit. Hic.

LECTIO

DILECTIO sin
Odiētes ma
tes bono : cha
tatis invicem d
more invicem p
sollicitudine no
ritu ferventes :
nientes : Spe p
tribulationē pat
tioni instantes :
sanctorum com
hospitalitatem se
tate persequen
edicite, et nolite
audere cum
ere cum flentib
vicem sentiente

LECTIO II.

Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Habentes autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes : sive prophetiam secundum rationem fidei, sive ministerium in ministrando, sive qui docet in doctrina, qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate.

¶ In columbæ specie Spiritus sanctus visus est, paterna vox audita est : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. ¶ Cælus aperuit super eum, et vox Patris intonuit. Hic.

LECTIO III.

Dilectio sine simulatione. Odiéntes malum, adhæréntes bono : charitate fraternitatis invicem diligéntes : Honóre invicem præveniéntes : Sollicitudine non pigri : Spiritu fervéntes : Dómino serviéntes : Spe gaudéntes : In tribulatione patientes : Orationi instántes : Necessitatibus sanctorum communicántes : Hospitalitatem sectántes. Bene dicite persequéntibus vos : benedicite, et nolite maledicere. Laudate cum gaudéntibus, flere cum fléntibus : Idipsum vivere sentiéntes : Non alta

sapiéntes, sed humilibus contentiéntes.

¶ Reges Tharsis, p. 287.

IN II NOCTURNO.

Sermóne S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Sermo 2. de Epiphania.

Cum tam multi jam nati, atque defuncti essent reges Judæorum, numquid quemquam eorum adorandum Magi quæsierunt? Non, quia nec quemquam eorum cælo loquente didicerunt. Verútmén, quod prætereúndum non est, hæc Magorum illuminatio magnum testimónium cæcitatibus extitit Judæorum. In terra eorum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant.

¶ Illuminare, illuminare Jerusalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ¶ Et ambulábunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

LECTIO V.

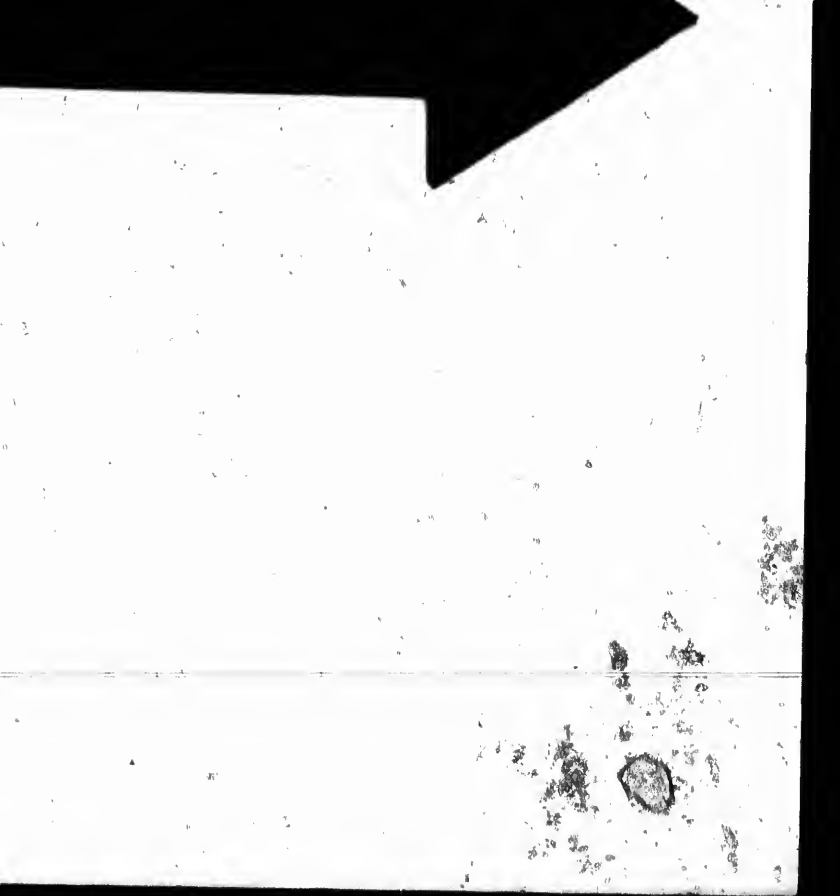
Apuđ eos isti infántem invenérunt, quem illi apud se negavérunt. In his terris de longinquo isti, et peregrini, púerum Christum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi juvenem miracula faciéntem crucifixerunt. Isti in membris parvis Deum adoravérunt, illi in magnis factis nec tamquam hómini pepercerunt : quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus nativitate fulgéntem,

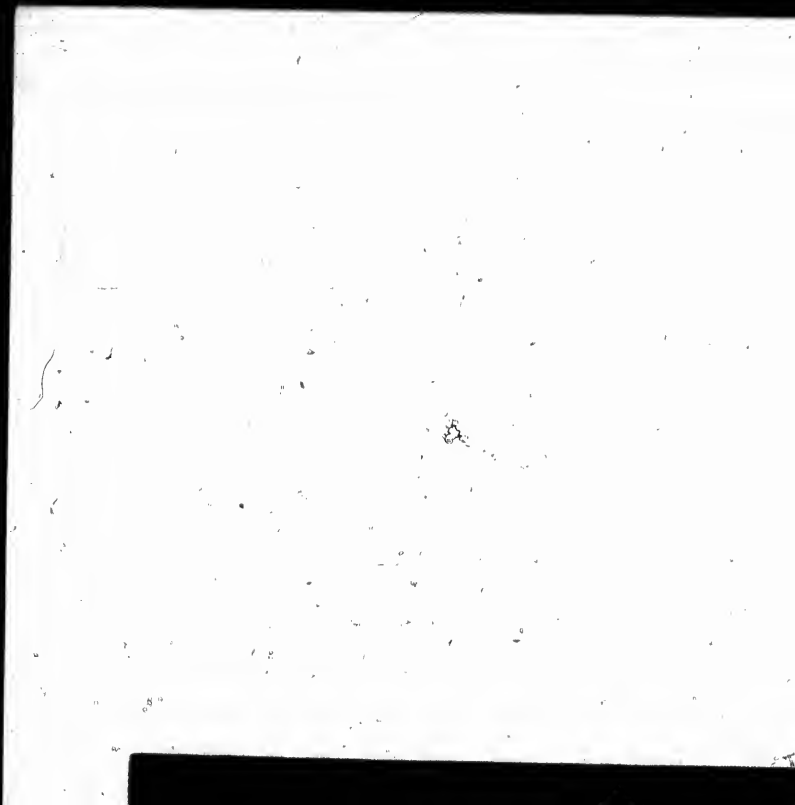

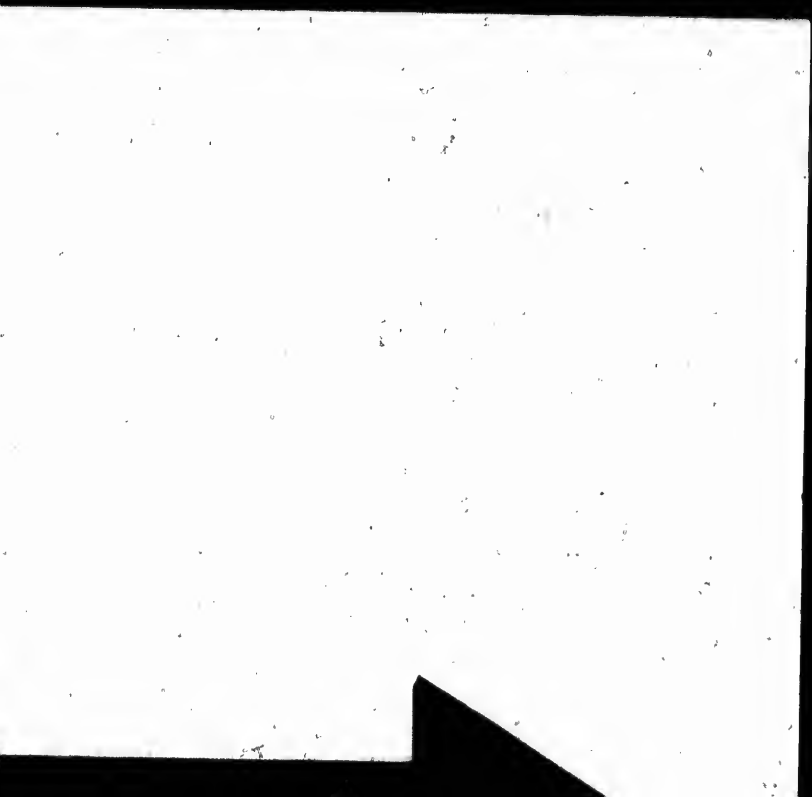
1st 2

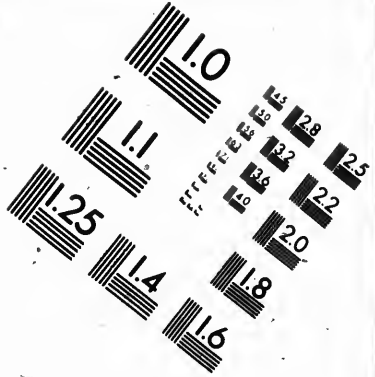
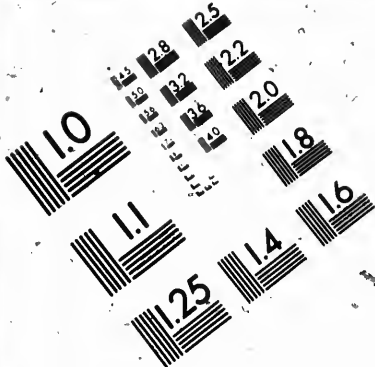
2

1st

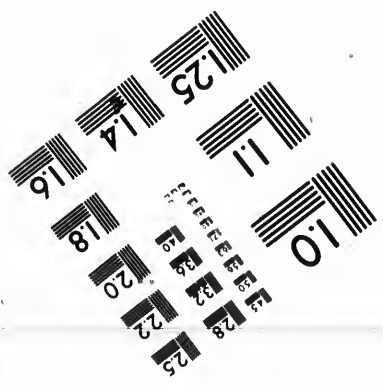
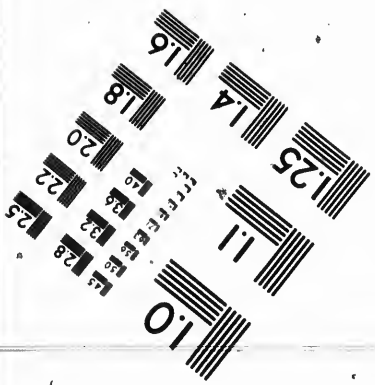
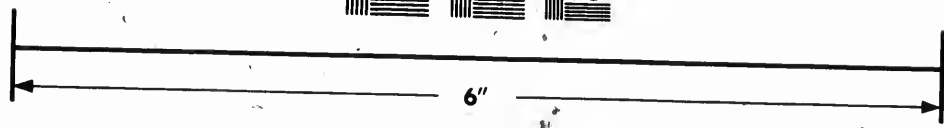
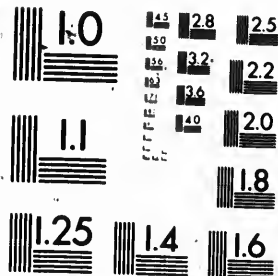

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

18
20
22
25

10

quam solem ejus in morte lugentem.

ñ. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Domino annuntiantes.* Alleluia, alleluia, - alleluia. ÿ. Reges Tharsis et insularum munera offerent, reges Arabum et Saba dona adducent. Alleluia.

LECTIO VI.

JAM vero quod eadem stella, quam Magos perduxit ad locum, ubi erat cum matre Virgine Deus infans, quam utique poterat eos ad ipsam perducere civitatem: se tamen subtraxit, nec eis prorsus apparuit, donec de civitate, in qua Christus nasceretur, iidem ipsi interrogarentur Judæi, et ipsi eam secundum divinam Scripturam testimonium nominarent, ipsi dicerent, in Bethlehem Judæ: Sic enim scriptum est: Et tu Bethlehem terra Juda, non es minima in principibus Juda: ex te enim exiit Dux qui regat populum meum Israel. Quid aliud hic significavit divina providentia, nisi apud Judæos solas divinas litteras remansuras, quibus Gentes instruerentur, illi excæcerentur.

ñ. Magi veniunt ab Oriente, p. 291.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

Cum natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus

Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes: Ubi est qui natus est rex Judæorum? Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ.

Ex Homilia 10. in Evang.

MAGI vero aurum, thus et myrrham deferunt. Aurum quippe regi congruit, thus vero in Dei sacrificium ponitur, myrrha autem mortuorum corpora condiuntur. Eum ergo Magi, quem adorant, etiam mysticis munibus prædicant: auro Regem, thure Deum, myrrha mortalem. Sunt vero nonnulli hæretici, qui hunc Deum credunt, sed ubique regnare nequam credunt. Hi profecto ei thus offerunt, sed offerre etiam aurum nolunt. Et sunt nonnulli, qui hunc Regem existimant, sed Deum negant. Hi videlicet ei aurum offerunt, sed offerre thus nolunt.

ñ. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam, gavisus sunt gaudio magno. ÿ. Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum. Videntes autem eam.

LECTIO VIII.

Et sunt nonnulli, qui hunc et Deum et Regem fatentur, sed assumpsisse carnem mortalem negant. Hi nimirum

ei aurum offerre mortalitatis nato Domino et hunc ut teamur: o credamus, quod apparetur pora extitit rham, ut enim in sum passibilem, in nostra fidelem.

ñ. Videntes gavisus sunt Et intrantes runt puerum ejus, et procurrunt eum: auris suis olivæ nera: aurum rham. ÿ. Steterant Magi in debate eos: usque stare supra, intrantes domum Et apertis.

LECTIO

QUAMVIS in myrrha in potest. Auro nomen designatur, stante, qui ait siderabilis respicientis. Thure Deo incenditur nis exprimitur stante, qui dicit oratio mea sic conspectu tuo. vero, carnis non sicut figuratur, et

ei aurum et thus offerunt, sed offerre myrrham assumptæ mortalitatis nolunt. Nos itaque nato Dómino offerámus aurum, et hunc ubique regnare factamur : offerámus thus, ut credámus, quod is, qui in tempore apparuit, Deus ante tempora extitit : offerámus myrrham, ut eum, quem credimus in sua divinitate impassibilem, credámus etiam in nostra fuisse carne mortalem.

ñ. Videntes stellam Magi, gavisus sunt gaudio magno, * Et intrantes domum, invenērunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum : * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei múnera : aurum, thus, et myrrham. ý. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecesserat eos : usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrantes domum. Glória Patri. Et apertis.

LECTIO IX.

QUAMVIS in auro, thure, et myrrha intelliigi et aliud potest. Auro namque sapientia designatur, Salomone attestante, qui ait : Thesaurus desiderabilis requiescit in ore sapientis. Thure autem, quod Deo incenditur, virtus orationis exprimitur, Psalmista testante, qui dicit : Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. Per myrrham vero, carnis nostræ mortificationis figuratur, Unde sancta Ec-

clesia de suis operariis usque ad mortem pro Deo certantibus dicit : Manus meæ distillerunt myrrham.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 4. Tria sunt múnera, * quæ obtulerunt Magi Dómino, aurum, thus, et myrrham, Filio Dei Regi magno, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f Lux de luce * apparuisti Christe, cui Magi múnera offerunt, allelúia, allelúia, allelúia.

QUARTA DIE.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 13.

OMNIS anima potestátibus sublimioribus súbdita sit : non est enim potestas nisi a Deo : quæ autem sunt, a Deo ordinatæ sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt : nam principes non sunt timóri boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac, et habebis laudem ex illa : Dei enim minister est tibi in bonum.

ñ. Tria sunt múnera pretiosa, quæ obtulerunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divina mystéria : * In auro, ut ostendatur Regis potentia; in thure, Sacerdotem magnum considera; et in myrrha, Dominicam sepulturam. ý. Salutis nostræ auctorem Magi venerati sunt in cunabu-

lis, et de thesauris suis mysticas ei munerum species obtulerunt. In auro, ut ostendatur.

LECTIO II.

SI autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est, vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. Ideo enim et tributa prastatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem.

¶. In columbae specie Spiritus sanctus visus est, paterna vox audita est: * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. y. Caeli aperti sunt super eum, et vox patris intonuit. Hic est Filius meus dilectus.

LECTIO III.

NEMINI quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implavit. Nam, Non adulterabis, Non occides, Non furaberis, Non falsum testimonium dices, Non concupisces: et si quod est aliud mandatum in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dillectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dillectio.

¶. Reges Tharsis et insulae, p. 287.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leonis Papae.

LECTIO IV.

Sermone 1. de Epiphania.

CELEBRATO proximo die, quo intemerata virginitas humani generis edidit Salvatorem, Epiphaniae, nobis, dilectissimi, veneranda festivitas dat perseverantiam gaudiorum ut inter cognatarum solemnitatum vicina sacramenta, exultationis vigor, et fervor fidei non tepescat. Ad omnium enim hominum spectat salutem, quod infantia mediatoris Dei et hominum, jam universo declarabatur mundo; cum adhuc exiguo detineretur oppidulo.

¶. Illuminare, illuminare Iherosalem, quia venit lux tua, gloria Domini super te orta est. y. Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et gloria.

LECTIO V.

QUAMVIS enim Israeliticam gentem, et ipsius gentis unam familiam delegisset, de qua naturam universae humanitatis assumeret; noluit tamen intra maternas habitationis angustias ortus sui latere primordia; sed mox ab omnibus voluit agnosci, qui dignatus est omnibus nasci. Tribus igitur Magis in regione Orientis stella novae claritatis apparuit, quae illustrior ceteris pulchriorque sideribus, facile in se intuendum oculos animos-

que conv
stim adv
otiosum,
videbatur.

¶. Omne
aurum et
laudem De
tes, * Alle
luia. y. Reg
le muna
hum et S
cent. Alle
luia.

L
DEDIT ergo
tellectur
signum: et
ligi, fecit in
mendum o

Sequuntur
luminis duct
goris indici
templatione
agnitionem
splendore d
mano sensu
Regis ortum
civitate regi
dum. Sed qui
formam, et m
nerat, sed iud
praelegit nat
mam passioni

¶. Magi ven

IN III N

Lectio san

secundum

LECTIO V

Quis natus
Bethlehem
Herodis regis.
Oriente vene
mam; dicente:

ónis Papæ.
IV.

Epiphania.
imo die, quo
rginitas hu-
didit Salvato-
nobis, dile-
da festivas
n gaudiórum
um solemnium
mémenta, exul-
fervor fidei
mnum enim
t salutem,
diatóris Dei
univérso de-
o, cum ad-
erétur oppi-

Illuminare
enit lux tua,*
ni super te
ambulábunt
tuo, et reges
tus tui. Et

V.
Israeliticam
psius gentis
telegisset, de
vérsæ huma-
; noluit ta-
æ habitatió-
sui latere
ox ab omni-
i, qui digná-
nasci. Tribus
gione Orién-
ritátis appá-
r ceteris pul-
us, fácte in
ulos animós-

que converteret : ut confes-
sim adverteretur, non esse
otiosum, quod tam insolitum
videbatur.

¶ Omnes de Saba venient,
aurum et thus deferentes, et
laudem Dómino annuntian-
tes, * Allelúia, allelúia, alle-
lúia. † Reges Tharsis et insu-
larum múnera offerent, reges Ara-
bum et Saba dona addu-
cent. Allelúia, allelúia, alle-
lúia.

LECTIO VI.

DEDIT ergo aspicientibus in-
tellectum, qui prestitit
signum : et quod fecit intelli-
gi, fecit inquiri; et se inve-
niendum obtulit requisitus.
Sequuntur tres viri superni
luminis ductum, et prævii ful-
goris indicium intenta con-
templatione comitantes, ad
agnitionem veritatis, gratiæ
splendore ducuntur, qui hu-
mano sensu significatum sibi
Regis ortum aestimaverunt in
civitate regia esse quaerendum.
Sed qui servi suscepit
formam, et non iudicare vé-
nerat, sed iudicari, Bethlehem
prælegit nativitati, Jerosóly-
mam passioni.

¶ Magi veniunt, p. 291.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

QUONIAM natus esset Jesus in
Bethlehem Juda in diebus
Heródis regis, ecce Magi ab
Oriente venerunt Jerosóly-
mam, dicentes : Ubi est qui

natus est rex Judæorum? Et
reliqua.

De Homilia sancti Gregorii
Papæ.

Ex Homilia 10. in Evang.

MAGNUM vero nobis aliquid
Magi innuunt, quod in re-
gionem suam per aliam viam
revertuntur, in eo namque
quod admóniti faciunt, nobis
profecto insinuant, quid faciámus.
Régio quippe nostra pa-
radisus est : ad quam, Jesu
cognito, redire per viam qua
venimus, prohibémur. A re-
gione etenim nostra super-
biendo, inobediendo, visibilia
sequendo, cibum vetitum gu-
stando discessimus : sed ad
eam necesse est, ut flendo,
obediendo, visibilia contem-
nendo, atque appetitum car-
nis refrænando redeámus.

¶ Stella, quam viderant
Magi in Oriente, antecédabat
eos, donec venirent ad locum,
ubi puer erat. * Videntes au-
tem eam, gavisus sunt gaudio
magno. † Et intrantes domum,
invenérunt puerum cum Ma-
ria matre ejus, et procidentes
adoraverunt eum. Videntes au-
tem eam.

LECTIO VIII.

PER aliam ergo viam ad re-
gionem nostram regrédimur :
quoniam qui a paradisi
gaudiis per delectamenta di-
scessimus, ad hæc per lamenta
revocámur. Unde necesse est,
fratres charissimi, ut semper
pávidi, sempérque suspécti,
ponámus ante oculos cordis,

hinc culpas óperis, illinc iudicium extrémæ districtiónis. Pensémus quam districtus iudex véniat, qui iudicium minatur, et latet : terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet : et idcirco venire citius differt, ut minus invéniat quod condémnet.

ñ. Vidéntes stellam Magi, gavisí sunt gáudio magno, * Et intrántes domum, invénérunt púerum cum Maria matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ý. Stella, quam videbant Magi in Oriénte, antecédabat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis thesáuris suis. *

LECTIO IX.

PUNIAMUS fléribus culpas, et cum Psalmistæ voce, præveniámus faciém ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decipiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próximo namque est Iudex, qui dixit : Væ vobis, qui ridétis nunc : quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Salómon ait : Risus dolóri miscébitur : et, Extréma gáudii luctus occupat. Hinc iterum dicit : Risum deputávi errórem, et gáudio dixi : Quid frustra deciperis? Hinc rursus ait : Cor sapiéntium ubi tristítia est : et cor stultórum ubi lætítia.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Vidimus stellam * ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Interrogábat * Magos Heródes : Quod signum vidistis super natum Regem? Stellam vidimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

QUINTA DIE.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romános.

LECTIO I. Cap. 14.

INFIRMUM autem in fide assúmte, non in disceptatióibus cogitátionum. Alius enim credit se manducáre ómnia : qui autem infirmus est, ólus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat : et qui non mandúcat, manducántem non júdicet : Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénium servum? Dómino suo stat, aut cadit : stabit autem ; potens est enim Deus statúere illum.

ñ. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divina mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia ; in thure, Sacerdotém magnum considera ; et in myrrha, Dominicam sepultúram.

ý. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunabulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnere species obtulérunt. In auro ut ostendátur,

LEC

NAM alius júdiciem : alium omnem diem : suo sensu abúdiem, Dómino mandúcat. Dóngrátias enim a non mandúcat mandúcat, et g Nemo enim nos et nemo sibi enim vivimus, imus : sive mó mórtur. Sive mus, sive mó sumus.

ñ. In columba pter sanctus visus vox audita est : filius meus dilectus bene complácuti sunt super eum. antónuit. Hic es dilectus.

LECTIO

hoc enim Chr est, et resurréxórum et vivórum tu autem quid rem tuum? aut t is : fratrem tuum stábitus a Christi. Scriptum vivo ego, dicit De iam mihi flec uenu : et omnis bitur Deo. Itaque nostrum pro addet Deo. Non ovicam júdicemus. ñ. Reges Tharsi 287.

LECTIO II.

NAM alius júdicat diem inter
 unum diem : alius autem júdicat
 omnem diem : unusquisque in
 suo sensu abúndet. Qui sapit
 diem, Dómino sapit. Et qui
 mandúcat, Dómino mandúcat :
 grátias enim agit Deo. Et qui
 non mandúcat, Dómino non
 mandúcat, et grátias agit Deo.
 Nemo enim nostrum sibi vivit,
 et nemo sibi móritur. Sive
 enim vivimus, Dómino vivi-
 mus : sive mórimur, Dómino
 mórimur. Sive ergo vivi-
 mus, sive mórimur, Dómini
 sumus.

¶ In colúmbæ spécie Spí-
 ritus sanctus visus est, patérna
 vox audita est : * Hic est Fi-
 lius meus diléctus, in quo mihi
 bene complácuti. †. Cœli apérti
 sunt super eum, et vox Patris
 intónuit. Hic est Filius meus
 diléctus.

LECTIO III.

HOC enim Christus mórtuus
 est, et resurréxit : ut et mó-
 rtuorum et vivórum dominétur.
 Tu autem quid júdicas fra-
 trem tuum? aut tu quare sper-
 nis fratrem tuum? Omnes
 enim stábitur ante tribúnal
 Christi. Scriptum est enim :
 Vivo ego, dicit Dóminus, quó-
 niam mihi flectétur omne
 genu : et omnis lingua confi-
 tébitur Deo. Itaque unusquis-
 que nostrum pro se ratiónem
 reddet Deo. Non ergo ámplius
 vicem júdicemus.

¶ Reges Tharsis et insulæ,

287.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

Homilia 1. de Epiphaniá.

IN hac, dilectissimi, celebri-
 tate, sicut relátu patrénæ
 traditiónis instrúimur, multi-
 plici nobis est festivitáte læ-
 tándum. Ferunt enim hódie
 Christum Dóminum nostrum
 vel stella duce a Géntibus ado-
 rátum, vel invitátum ad nú-
 ptias, aquas in vina vertisse,
 vel suscepto a Joáinne baptis-
 mate, consecrâsse fîdenta Jor-
 dánis, suúmque simul purifi-
 câsse Baptistam.

¶ Illumináre, illumináre
 Jerúsalem, quia venit lux
 tua : * Et glória Dómini super
 te orta est. †. Et ambulábunt
 Gentes in lúmine tuo, et reges
 in splendóre ortus tui. Et gló-
 ria Dómini.

LECTIO V.

SED quid potissimum præ-
 senti hoc factum sit die, nó-
 verit ipse qui fecit : nos tamen
 crédere, nec dubitáre debémus,
 quidquid illud est, factum esse
 pro nobis. Nam quod eum ful-
 gentiórís stellæ rádiis incitáti
 adoravére Chaldæi, Deum ve-
 rum Géntibus spes data est
 adorándi. Quod aquæ novo
 sunt órđine in vina mutátæ,
 novi nobis póculi prælibátum
 est Sacraméntum. Quod autem
 baptizátus est Agnus Dei,
 regenerántis baptismi salutáre
 nobis munus est dedicátum.

¶ Omnes de Saba vénient,
 aurum et thus deferéntes, et

ejus, et proclidentes adoraverunt eum : * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. *¶* Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecederat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria. Glória Patri. Et apertis thesauris suis obtulerunt.

LECTIO IX.
Et apertis thesauris suis, obtulerunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. Pulcherrime múnere sacra-
 menta Juvencus presbyter uno versiculo comprehendit : Thus, aurum, myrrham, Regique, hominique, Deoque dona ferunt. Et responso accepto in somnis, ne redirent ad Heródem, per áliam viam reversi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtulerant Dómino, consequenter respónsum accipiunt, non per Angelum, sed per ipsum Dóminum : ut meritórum Joseph privilegium demonstrarétur. Revertuntur autem per áliam viam : quia infidelitati miscendi non erant Judaeórum.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 7. Omnes nationes * venient a longe, portantes múnera sua, alleluia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f. Omnes de Saba venient, * aurum thus deferentes, alleluia, alleluia.

SEXTA DIE.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. *Cap. 15.*

DEBEMUS autem nos firmiores imbecillitates infirmórum sustinere, et non nobis placere. Unusquisque vestrum próximo suo placeat in bonum, ad ædificatióncm. Et enim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptum est : Improperia improperantium tibi ceciderunt super me. Quæcúmque enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam, et consolatióncm Scripturárum spem habeamus.

¶ Tria sunt múnera pretiosa quæ obtulerunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divina mysteria : * In auro, ut ostendátur Regis potentia ; in thure, Sacerdotem magnum considera ; et in myrrha, Dominicam sepultúram. *¶* Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesauris suis mysticas ei múnere species obtulerunt. In auro.

LECTIO II.

DEUS autem patientiæ et solatii det vobis idipsum sapere in alterutrum secundum Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificetis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscipite invicem, sicut et Christus suscepit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum mihi-

strum fuisse circumcisiōnis propter veritatem Dei, ad confirmandas promissiones patrum : Gentes autem super misericordia honorare Deum, sicut scriptum est : Propterea confitebor tibi in Gentibus Domine, et nomen tuo cantabo. Et iterum dicit : Laetamini Gentes cum plebe ejus. Et iterum : Laudate omnes Gentes Dominum : et magnificate eum omnes populi.

¶ In columbæ specie Spiritus sanctus visus est, paternæ vox audita est : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. †. Cæli aperti sunt super eum, et vox Patris intonuit. Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.

LECTIO III.

Et rursus Isaias ait : Erit radix Jesse, et qui exurget regere Gentes, in eum Gentes sperabunt. Deus autem spei repleat vos omni gaudio et pace in credendo : ut abundetis in spe, et virtute Spiritus sancti. Certus sum autem, fratres mei, et ego ipse de vobis, quoniam et ipsi pleni estis dilectione, replenti omni scientia, ita ut possitis alterutrum monere. Audacius autem scripsi vobis, fratres, ex parte, tanquam in memoriam vos reducens : propter gratiam, quæ data est mihi a Deo, ut sim minister Christi Jesu in Gentibus, sanctificans Evangelium Dei, ut fiat oblatio Gentium

accepta, et sanctificata in Spiritu sancto.

¶. Reges Tharsis et insulæ, p. 287.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Fulgentii
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 5. qui est de Epiph.
sub initium

IPSE Deus, qui sibi in veteri Testamento primitias offerri mandavit, homo natus, Gentium primitias suo cultui dedicavit : Pastores fuerunt primitiæ Judæorum : Magi facti sunt primitiæ Gentium. Illi de proximo adducti, isti de longinquo redacti. Ubi est, inquit, qui natus est Rex Judæorum? De Herode rege Judæorum filii jam fuerant nati. Archelæus natus est in palatio. Christus in diversorio. Archelæus natus, est in lecto argenteo positus ; Christus autem natus, in præsepio est brevissimo collocatus : et tamen ille natus in palatio contemnitur, iste natus in diversorio queritur : ille a Magis nullatenus nominatur, iste inventus suppliciter adoratur.

¶. Illuminare, illuminare Jerusalem, quia venit lux tua : Et gloria Domini super te ortus est. †. Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et gloria Domini.

LECTIO V.

Quis est iste Rex Judæorum? Pauper et dives, humilis

et sublimis. Judæorum, parvulus, ad parvus in præ in cælo : vilitiosus in stellis sic turbatis Herodæ qui natus est, pugnando super riendo mirabilis. Nec ideo natus cædat, sed ut fideliter credamus non ut pugnet triumphet occidat. ¶. Omnes de aurum et thus laudem Domini. * Alleluia. ¶. Reges sulæ mûnera Arabum et Sabæ cent. Alleluia.

LECTIO VI.

PUER iste, qui dicitur Rex idem creator est Angelorum. Quibus infantiæ magis timere debetiam judicantis. timere regi tui sed time infidelissimum damnum inquit, et renuntio ego veniens ad calliditas facta, o nequitia! Sanguis quem crudeliter estatur quid de iusti.

¶. Magi veniunt

et sublimis. Quis est iste Rex Judæorum, qui portatur ut parvulus, adoratur ut Deus? parvus in præsepio, immensus in cælo: vilis in pannis, pretiosus in stellis. Quid est quod sic turbaris Herodes? Rex iste, qui natus est, non venit reges pugnando superare, sed moriendo mirabiliter subjugare. Nec ideo natus est, ut tibi succedat, sed ut in eum mundus fideliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triumphet occisus.

¶ Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Domino annuntiantes. * Alleluia, alleluia, alleluia. † Reges Tharsis, et insulæ mûnera offerent, reges Arabum et Saba dona adducent. Alleluia.

LECTIO VI.

PUER iste, qui nunc a Magis dicitur Rex Judæorum, idem creator est, et Dominus Angelorum. Quapropter cujus times infanciam nascentis, magis timere debes omnipotentiam judicantis. Noli eum timere regni tui successorem, sed time infidelitatis tuæ justissimum damnatorem. Ite, inquit, et renuntiâte mihi, ut et ego veniens adorem eum. O calliditas ficta, o incredulitas impia, o nequitia fraudulenta! Sanguis innocentium, quem crudeliter effudisti, attestatur quid de hoc pûero vo-

luntis. ¶ Magi veniunt, p. 201.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes: Ubi est qui natus est rex Judæorum? Et reliqua.

Homilia sancti Ambrôsii Episcopi.

Lib. 2. in Luc. cap. 2. post initium.

QUÆ sunt ista veræ fidei mûnera? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defuncto. Aliud enim Regis insigne, aliud divinæ sacramentum potestatis, aliud honor est sepulturæ, quæ non corrumpat corpus mortui, sed reservet. Nos quoque, qui hæc audimus, et legimus, de thesauris nostris talia, fratres, mûnera proferamus. Habemus enim thesaurum in vasis fictilibus. Si igitur in te ipso, quod es, non ex te debes æstimare, sed ex Christo: quanto magis in Christo non tua debes æstimare, sed Christi?

¶ Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecederat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam, gavisus sunt gaudio magno. † Et intrantes domum, invenerunt pûerum cum Maria matre ejus, et proci-dentes adoraverunt eum. Videntes autem eam.

LECTIO VIII.

Ergo Magi de thesauris suis offerunt múnera. Vultis scire quam bonum méritum hábeant? Stella ab his videtur; et ubi Heródes est, non videtur: ubi Christus est, rursus videtur, et viam demónstrat. Ergo stella hæc via est, et via Christus: quia secundum incarnationis mystérium, Christus est stella. Oriétur enim stella ex Jacob, et exúrget homo ex Israel. Dénique ubi Christus, et stella est. Ipse enim est stella splendída, et matutina. Sua igitur ipse luce se signat.

ñ. Vidéntes stellam Magi, gavisí sunt gáudio magno, * Et intrátes domum, invenérunt púerum cum María matre eius, et procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesauris suis obtulérunt ei múnera: aurum, thus, et myrrham. ÿ. Stella quam viderant Magi in Oriéte, antecédébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. Et intrátes. Glória Patri. Et apértis.

LECTIO IX.

Accípe áliud documéntum. Alia vénérunt via Magi, alia rédeunt: qui enim Christum viderant, Christum intelléxerant, meliôres útiqúe, quam vénérant, revertúntur. Duæ quippe sunt viæ: una, quæ ducit ad intéritum: ália quæ ducit ad regnum. Illa peccatórum est, quæ ducit ad Heródem, hæc Christus est, qua

reditur ad pátriam. Hic enim temporális est incolátus, sicut scriptum est: Multum incola facta est ánima mea.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Venient ad te, * qui detrahébant tibi, et adorábunt vestigia pedum tuórum.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Admóniti Magi * in somnis per áliam viam reversi sunt in regiónem suam.

SABBATO

INFRA OCTAVAM EPIPHANIE.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. Rom. 12.

Fratres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hostiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obsequium vestrum.

Hymnus, Crudélis Heródes, p. 284.

ÿ. Reges Tharsis, p. 284.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Remánsit puer Jesus * in Jerusalem, et non cognovérunt parentes ejus, existimátes illum esse in comitatu: et requirébant eum inter cognátos et notos.

ORATIO.

Vota, quæsumus Dómine, supplicántis pópuli cælesti pietáte proséquare: ut et quæ agénda sunt, videant, et impléndá, quæ viderint, contaléscant. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratió Epiphaniæ per Antiphonas quæ occurrit secundum ordi-

nem dierum

ÿ. Omnes

alleluia. ñ. A

feréntes, alle

Nisi dicta

de Saba vénit

epur.

ÿ. Adorate

ñ. Omnes An

lúa.

OR.

Dñs, qui ho

stella duce rev

propitius; ut q

cognóvimus, us

plándam spóci

dimis perducám

dem Dóminum.

DQMI

INFRA OCTAVAM

Totum Offici

Epiphania præ

Capitula, Antiph

dictus, et ad M

Orationem.

In I Nocturna

Capitula prima ad C

inferius post Octa

p. 320, et legitur

diebus. Le

aliquando s

Epistola ad Roma

intermittuntur.

Quando Epiph

nicæ venerit,

mensi fit Officiu

ica, et Feria VI

capitulo de Dom

commemoratióne C

In I Nocturno l

ones de Epistola

, us infra: Ep

Hiemalis.

nam dierum infra Octavam.

¶ Omnes de Saba venient, alleluia. *ñ.* Aurum et thus deferentes, alleluia.

Nisi dicta sit Ant. Omnes de Saba venient, tunc enim le-
guntur.

¶ Adorate Deum, alleluia. *ñ.* Omnes Angeli ejus, alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui hodierna die Unigenitum tuum Géntibus stella duce revelásti: concede propitius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spóciem tuæ celsitudinis perducámur. Per eúdem Dóminum.

DOMINICA

INFRA OCTAVAM EPIPHANIE.

Totum Officium dicitur de Epiphania præter Lectiones, Capitula, Antiphonas ad Benedictus, et ad Magnificat, et Orationem.

In I Nocturno ponitur Epistola prima ad Corinthios quæ inferius post Octavam habetur, n. 320, et legitur de ea sequentibus diebus. Lectiones vero, quæ aliquando supersunt de Epistola ad Romanos, eo anno prætermittuntur.

Quando Epiphania in Dominica venerit, Sabbato sequenti fit Officium de Dominica, et Feria VI Vesperæ a Capitulo de Dominica cum commemoratione Octavæ.

In I Nocturno leguntur Lectiones de Epistola ad Romanos, ut infra: Epistola vero Hiemalis.

ad Corinthios tunc ponitur ipsa die Dominica in Officio Octavæ.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 16.

COMMEMO autem vobis Phœben sororem nostram, quæ est in ministério Ecclesiæ, quæ est in Cenchris: ut eam suscipiátis in Dómino digne Sanctis, et assistátis ei in quocúmque negotio vestri indigerit: etenim ipsa quoque assistit multis, et mihi ipsi. Salutáte Priscam et Aquilam adiutores meos in Christo Jesu (qui pro ánima mea suas cervices supposuerunt: quibus non solum ego grátias ago, sed et cunctæ Ecclesiæ Géntium), et domesticam Ecclesiam eorum. *ñ.* Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cœli, et sicut columba super eum Spiritus mansit, et vox Patris intónuit: * Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene compláui. ¶ Descéndit Spiritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum, et vox de cœlo facta est. Hic est.

LECTIO II.

ROGO autem, vos fratres, ut observéti eos, qui dissentiones et offencicula præter doctrinam, quam vos didicistis, faciunt, et declináte ab illis. Hujuscémodi enim Christo Dómino nostro non serviunt, sed suo ventri: et per dulces sermónes, et benedi-

ctiões sedúcunt corda innocéntium. Vestra enim obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo ígitur in vobis : sed volo vos sapiéntes esso in bono, et simplices in malo.

ñ. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patrerna vox audita est : * Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácu. ý. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est Filius.

LECTIO III.

SALUTAT vos Timótheus adjutor meus, et Lúcius, et Jason, et Sosipater cognáti mei. Salúto vos ego Tértius, qui scripsi Epistolam, in Dómino. Salútat vos Caius hospes meus, et univérša Ecclésia. Salútat vos Erástus arcárius civitátis, et Quartus, frater. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum omnibus vobis, Amen.

ñ. Reges Tharsis, p. 287.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Serm. 4. de Epiphania.

JUSTUM et rationábile, dilectissimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus qui divínæ ópera misericórdiæ protestántur, toto corde gaudere, et honorifice ea, quæ ad salutem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiõnem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo coetérnus Patri Filius Dei natus ex virgine est, brevi intervállo Epi-

phanie intulit festum, ex apparitiõne Dómini consecrátum.

ñ. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua. * Et glória Dómini super te orta est. ý. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória:

LECTIO V.

IN quo fidei nostræ magnum præsidium providéntia divína constituit : ut, dum solémni veneratiõne recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documenta probaretur veri hómínis in Christo orta nátura. Hoc enim est, quod justificat impios : hoc est, quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo et vera Déitas, et vera credátur humanitas : Déitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æquális est Patri : humanitas, qua novissimis diébus in forma servi unitus est hómíni.

ñ. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia, allelúia. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

LECTIO VI.

AD roborándum ergo hanc fidem, quæ contra omnes pronuntiábatur erróres, et magna gestum est divinitate consilii, ut gens in longi-

qua Orientem consistens, siderum aspectu nati pueri, Israel esset percreta. Novus apud Magos apparuit, et mos ita adoris implere sibi credendum quod tanto

Magi v

IN III

Lectio s

secund

LECTIO

CUM factu

rum du

tibus illis Je

dam consue

consummati

redirent, re

in Jerúsalem

Homilia s

Ep

Lib. 2. in

i

AD DUODECIMUM, De disputatiõnis enim prædicgelizantium tur. Nec otiorum secundum, qui se utique sapien tur et grátia, perit in te indicio, quia triumphalls in sede cœlesti,

qua Orientalis plagæ regione consistens, quæ spectandorum siderum arte pollēbat, signum nati pueri, qui supra omnem Israel esset regnaturus, acciperet. Nova etenim claritas apud Magos stellæ illustrioris apparuit, et intuitum animos ita admiratione sui splendoris implevit, ut nequaquam sibi crederent negligendum, quod tanto nuntiabatur indicio.

¶ Magi veniunt, p. 291.

IN III NOCTURNO.

LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 2.

CUM factus esset Jesus annorum duodecim; ascendentibus illis Jerosolymam secundam consuetudinem diæ festi, consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Jesus in Jerosolym. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, in fine.

DUODECIMO anno, ut legimus, Dominicæ sumitur disputationis exordium. Hic enim prædicandæ fidei evangelizantium numerus debebatur. Nec otiose immemor suorum secundum carnem parentum, qui secundum carnem utique sapientia Dei implebatur et gratia, post triduum reperitur in templo: ut esset indicio, quia post triduum triumphalis illius passionis, in cælesti, et honore divino,

fidei nostræ se suscitatus offerret, qui mortuus credebatur.

¶ Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecederat eos donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam gavisus sunt gaudio magno. ¶ Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et proci dentes adoraverunt eum. Videntes autem.

LECTIO VIII.

QUI est quod me quærebatis? Duæ sunt in Christo generationes: una est paterna, materna altera. Paterna illa diviniore: materna vero, quæ in nostrum laborem usumque descendit. Et ideo quæ supra naturam, supra ætatem, supra consuetudinem fiunt, non humanis assignanda virtutibus, sed divinis referenda sunt potestatibus. Alibi eum ad ministerium mater impellit: hic mater arguitur, quia adhuc quæ humana sunt, exigat. Sed cum hic duodecim describatur annorum, illic discipulos habere dicatur: vides matrem didicisse a Filio, ne exigeret a validiore ministerium, quæ stupēbat in juniore miraculum.

¶ Videntes stellam Magi, gavisus sunt gaudio magno, * Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et proci dentes adoraverunt eum: * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei

múnera, aurum, thus, et myrrham. *ŷ.* Stella quam viderant Magi in Oriente, antecédabat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intránte. Glória Patri. Et apértis.

LECTIO IX.

ET venit Náza-reth, et erat súbditus illis. Quid enim magister virtútis, nisi officium pietátis impléret? Et mirámur, si patri defert, qui súbditur matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjéctio est : attóllat licet sævis emissus látebris cóluber perfidiæ caput, et serpentínis évomat venéna pectoribus. Cum dicit se Filius missum, majórem hæreticus appéllat Patrem, ut imperfectum Filium dicat, qui potest habére majórem : ut aliénis auxiliis ásserat eum, qui mittitur, indigére. Numquid et humano egébat auxilio, ut matérno serviret império.

Te Deum laudámus, *p.* 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Ante luciferum génius * et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo apparuit.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica, *p.* 17.

Ant. t. 1. *f* Venit lumen tuum * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est : et ambulábunt Gentes in lumine tuo, allelúia.

Ant. t. 1. *f* Apértis thesau-

ris suis * obtulérunt Magi Lómino aurum, thus, et myrrham, allelúia.

Ant. t. 4. Mária et flúmina * benedicite Dómino : hymnum dicite fontes Dómino, allelúia.

Ant. t. 7. *f* Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam viderunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

CAPITULUM. Rom. 12.

FRATRES, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.

Hymnus. O Sola magnárum, *p.* 295.

ŷ. Adorate Deum, allelúia. *ŕ.* Omnes Angeli ejus, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 2. Remánsit puer Jesus * in Jerúsalem, et non cognóverunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirebant eum inter cognátos et notos.

ORATIO.

VOTA, quæsumus Dómine, supplicántis populi cœlesti pietáte proséquere : ut et quæ agénda sunt, videant, et ad implénda, quæ viderint, convaléscant. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemor. de Epiphania.

Ant. Hódie cœlesti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crimina : currunt cum muné-

ribus Magi ad et ex aqua

tur convivæ,

ŷ. Omnes

allelúia. *ŕ.* A

feréntes, alle

Oratio. De

ut supra, *p.*

AD T

Ant. Venit

Capitulum

ero vos, ut su

ŕ. br. Reg

sulæ múnera

lúia, allelúia.

Arabum et S

cent. Allelúia

Patri. Reges.

ŷ. Omnes d

allelúia. *ŕ.* Au

feréntes, alle

AD S

Ant. Apértis

Capitulum

Dico enim p

data est m

sunt inter vos

pere, quam op

sápere ad sobr

ŕ. br. Omne

nient, * Allelú

nes. *ŷ.* Aurum

réntes. Allelúia

ria Patri. Omne

ŷ. Adorate I

lúia. *ŕ.* In au

allelúia.

AD NO

Ant. Stella is

Capitulum.

Sicut enim in

multa mem

omnia autem

ribus Magi ad regales nuptias :
et ex aqua facto vino, lætân-
tur convivæ, allelúia.

ÿ. Omnes de Saba vénient,
allelúia. R̄. Aurum et thus de-
ferentes, allelúia.

Oratio. Deus, qui hodierna,
ut *supra*, p. 313.

AD TERTIAM.

Ant. Venit lumen tuum.

Capitulum. Fratres, Obse-
cro vos, ut *supra*.

R̄. *br.* Reges Tharsis et ín-
sulæ múnera ófferent, * Alle-
lúia, allelúia. Reges. ÿ. Reges
Arabum et Saba dona addú-
cent. Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Reges.

ÿ. Omnes de Saba vénient,
allelúia. R̄. Aurum et thus de-
ferentes, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Apértis thesáuris suis.

CAPITULUM. Rom. 12.

Dico enim per grátiam quæ
data est mihi, ómnibus qui
sunt inter vos : Non plus sá-
pere, quam opórtet sápere, sed
sápere ad sobrietátem.

R̄. *br.* Omnes de Saba vé-
nient, * Allelúia, allelúia. Om-
nes. ÿ. Aurum et thus defe-
rentes. Allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Omnes.

ÿ. Adorate Dóminum, alle-
lúia. R̄. In aula sancta ejus,
allelúia.

AD NONAM.

Ant. Stella ista.

CAPITULUM. Rom. 12. b

Sicut enim in uno corpore
multa membra habémus,
omnia autem membra non

eúdem actum habent : ita
multi unum corpus sumus in
Christo, singuli autem alter al-
térius membra, in Christo
Jesu Dómino nostro.

R̄. *br.* Adorate Dóminum, *
Allelúia, allelúia. Adorate.
ÿ. In aula sancta ejus. Alle-
lúia, allelúia. Glória Patri.
Adorate.

ÿ. Adorate Deum, allelúia.
R̄. Omnes Angeli ejus, alle-
lúia.

AD VESPERAS.

Ant. Ante luciferum, cum
reliquis de Laudibus, p. 295.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 423.

Capitulum. Fratres, Obse-
cro vos, ut *supra*, ad *Laudes*.

Hymnus. Crudélis Heródes,
p. 284.

ÿ. Reges Tharsis, p. 284.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Fili,
quid fecisti nobis sic? ego et
pater tuus dolentes quærebá-
mus te. Quid est quod me quæ-
rebátis? nesciebátis quia in iis,
quæ Patris mei sunt, opórtet
me esse.

Oratio. Vota, quæsumus Dó-
mine, ut *supra*, ad *Laudes*.

*Et fit Commemoratio de Epi-
phania.*

Ant. Tribus miráculis orná-
tum diem sanctum cólimus :
hódie stella Magos duxit ad
præsépium : hódie vinum ex
aqua factum est ad nuptias :
hódie in Jordáne a Joánne
Christus baptizári voluit, ut
salváret nos, allelúia.

ÿ. Omnes de Saba vénient,

allelúia. *ŕ.* Aurum et thus deferentes, allelúia.

Oratio, Deus, qui hodierna, ut supra, p. 313.

Si Octava Epiphaniæ venerit in Dominica, nihil fit de Dominica in ipsa die Octava, sed tantum in primis Vesperis diei Octavæ fit Commemoratio pro secundis Vesperis Dominicæ infra Octavam, de qua celebratum est Officium eo die.

Ant. Fili quid fecisti, p. 317.

ŷ. Omnes de Saba, ut supra:

Qui Versus etiam dicitur, quando Octava Epiphaniæ venerit in Feria secunda, pro Commemoratione Dominicæ in primis Vesperis diei Octavæ.

IN DIE OCTAVA

EPIPHANIE.

Duplex.

In primis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Epiphaniæ, p. 284, excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur.

ORATIO.

Deus, ~~cujus~~ Unigenitus in ~~substantia~~ nostræ carnis apparuit: præsta quæsumus, ut per eum, quem similem nobis foris agnovimus, intus reformari mereamur. Qui tecum vivit et regnat, in unitate Spiritus sancti Deus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus et Psalmi ut infra Octavam: cætera dicuntur sicut in die Epiphaniæ, præter Lectiones.

In I Nocturno leguntur Lectiones de Epistola prima ad

Corinthios, quæ occurrunt secundum superiorem Rubricam, p. 313.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Gregorii Nazianzeni.

LECTIO IV.

Oratione in sancta lumina.

Non possum cohibere lætitiæ voluptatem, sed mente extollor, et afficior: et propriæ pusillitatis oblitus, officium magni Joannis, immo potius famulatum subire contendo, ac gestio: et licet non sim præcursor, de eremo tamen venio. Christus ergo illuminatur, immo potius fulgore suo nos illuminat: Christus baptizatur, simul et nos descendamus: ut cum ipso pariter ascendamus.

ŕ. Illuminare, illuminare Jerusalem, quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est. *ŷ.* Et ambulábunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et glória.

LECTIO V.

Joannes baptizat, et accedit Jesus, sanctificans quidem et ipsum qui baptizat, præcipue tamen, ut et veterem Adam sepeliat in aquis, et ante omnia, ut per hæc sanctificentur aquæ Jordánis: ut sicut erat spiritus et caro, ita et his, qui baptizandi erant, in spiritu et aqua sanctificationis successio traderetur. Non suscipit Baptista, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus habeo a te baptizari. Lucerna dicit

ad Solem, Verbum.

ŕ. Omnia aurum et laudem Ihesu tes, * Allelúia. *ŷ.* Reges la múnere aurum et Saba Allelúia, ad

ASCENDIT

Ac cum quod sum educebam: et veniolum, sed apud nobis post illud concilium gládio parados. Spiritum nium perhi que sibi ipso celo testimonio inde enim eum unium per

ŕ. Magi veni

IN III

Lectio sa

secundu

LECTIO V

In illo témp

nes Jesum

et ait: Ecce

qui tollit pec

reliqua.

Homilia sa

Ep

Tractatu 6

me

ANTEQUAM

ut baptiza

Jordane, nove

ribus: ubi ait

ad Solem, et vox loquitur ad Verbum.

¶ Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiantes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ¶ Reges Tharsis, et insulæ múnera offerent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia, allelúia, allelúia.

LECTIO VI.

ASCENDIT JESUS de aqua, secum quodámodo demersum edúcens et élevans mundum : et vidit non dividi cælum, sed aperiri ; quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat, sicut et igneo gládio paradísus fúerat conclúsus. Spiritus sanctus testimónium pérhibet : similia namque sibi ipsa concúrrunt. De cælo testimónium defértur : unde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.

¶ Magi veniunt, p. 291.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. I. d

In illo témpore : Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 6. in Joan. ante medium.

ANTEQUAM veniret Dóminus ut baptizáretur a Joánne in Jordáne, nóverat eum illis vó-
cibus ; ubi ait ; Tu ad me ve-

nis baptizári? Ego a te debeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Filium Dei. Unde probámus quod jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spiritu sancto? Antequam veniret ad flúvium, cum multi ad Joánnem cúrrenter baptizári, ait illis : Ego quidem baptizo vos in aqua : qui autem post me venit, major me est : cujus non sum dignus corrigiam calceaménti sólvere : ipse vos baptizábit in Spiritu sancto et igni. Jam et hoc nóverat.

¶ Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecédébat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Vidéntes autem eam, gavisí sunt gáudio magno. ¶ Et intrátes domum, invenérunt púerum cum Maria matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes autem.

LECTIO VIII.

QUID ergo per colúmbam dicit, ne mendax póstea inveniátur (quod avértat a nobis Deus opinári) nisi quamdám proprietátem in Christo talem futúram, ut quamvis multi ministri baptizatúri essent, sive justí, sive injústi, non tribuerétur sanctitas baptismi, nisi illi, super quem descendit colúmba, de quo dictum est : Hic est qui baptizat in Spiritu sancto, Petrus baptizet, hic est qui baptizat : Paulus baptizet, hic est qui baptizat ; Judas baptizet, hic est qui

baptizat. Nam si pro diversitate meritórum baptisma sanctum est : quia diversa sunt mérita, diversa erunt baptismata ; et tanto quisque aliquid melius putátur accipere, quanto a melióre vidétur accepisse.

ñ. Videntes stellam Magi, gavisí sunt gaudio magno, * Et intrátes domum, invenerunt púerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum : * Et apértis thesauris suis obtulerunt ei múnera : aurum, thus, et myrrham. ý. Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecédabat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrátes. Glória Patri. Et apértis.

LECTIO IX.

Ipsi sancti (intelligite fratres) boni pertinéntes ad columbam, pertinéntes ad sortem civitátis illius Jérusalem, ipsi boni in Ecclesiá, de quibus dicit Apóstolus : Novit Dóminus qui sunt ejus, diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent. Sunt alii aliis sanctiôres, sunt alii aliis meliôres. Quare ergo si unus ab illo, verbi grátia, justo, sancto baptizétur, alius ab alio inferiôris mériti apud Deum, inferiôris gradus, inferiôris continéntiæ, inferiôris vitæ : unum tamen et par et æquale est quod acceperunt, nisi quia hic est, qui baptizat?

Te Deum laudátes, p. 16.

Ad Laudes, et per Horas, et ad Vesperas, omnia dicuntur sicut in die Epiphaniæ, excepta Oratione, quæ est, Deus cujus Unigénitus, p. 318.

Si Octava Epiphaniæ venerit in Sabbato, in II Vesperis Octavæ fit Commem. Dominicæ II post Epiphaniam. Quando autem Septuagesima venerit in I Dominica post Octavam Epiphaniæ, tunc in primo Sabbato post Octav., non impedito Festo novem Lectionum, aliquin prima die post Octavam, fiat Officium de Feria, in qua ponuntur Responsoría I Nocturni Dominicæ II post Epiphani., et tres Lectiones leguntur de Homilia ejusdem Dominicæ, cum ejus Antiphona ad Benedictus, et Oratione. Festum vero Semiduplex in ea occurrens transfertur in primam diem similiter non impeditam.

DOMINICA PRIMA

POST EPIPHANIAM,

Quæ est infra Octavam.

In I Nocturno legitur Epistola prima ad Corinthios secundum superiorem Rubricam, p. 313.

Incipit Epistola prima beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Sósthene frater, Ecclesiæ Dei, quæ est Corinthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus qui invocant nomen Dó-

mini nostri omni loco in Grátia vobis tre nostro, Christo.

ñ. Hódie in zátio Dómino et sicut colú Spiritus mans intónuit : * H diléctus, in compláculi. ý. tus sanctus sicut colúmba vox de cælo Filius.

LEC.

GRATIAS ago pro vobis quæ data est vobis Jesu, quod in facti estis in verbo, et in c sicut testimoni firmátum est in nihil vobis despectántibus r mini nostri Jes et confirmábit ínem sine criméntus Dómini Christi. Fidéli quem vocáti estis illi ejus Jesu nostri.

ñ. In columba us sanctus visu vox audita est illius meus dil mi bene comp perti sunt super tris intónuit. ns meus diléct

mini nostri Jesu Christi, in
omni loco ipsorum, et nostro.
Grátia vobis et pax a Deo Pa-
tre nostro, et Dómino Jesu
Christo.

ñ. Hódie in Jordáne bap-
tizáto Dómino apérti sunt cæli,
et sicut colúmba super eum
Spiritus mansit, et vox Patris
intónuit: * Hic est Filius meus
dilèctus, in quo mihi bene
complácu. ý. Descéndit Spiri-
tus sanctus corporáli spécie
sicut colúmba in ipsum, et
vox de cælo facta est. Hic est
Filius.

LECTIO II.

GRATIAS ago Deo meo semper
pro vobis in grátia Dei,
quæ data est vobis in Christo
Jesu: quod in ómnibus divites
facti estis in illo, in omni
verbo, et in omni sciéntia:
sicut testimónium Christi con-
firmátum est in vobis: ita ut
nihil vobis desit in ulla grátia,
expectántibus revelatióem Dó-
mini nostri Jesu Christi, qui
et confirmábit vos usque in
finem sine crimine, in die ad-
ventus Dómini nostri Jesu
Christi. Fidélis Deus, per
quem vocáti estis in societátem
Fili ejus Jesu Christi Dómini
nostri.

ñ. In colúmbæ spécie Spiri-
tus sanctus visus est, patérna
vox audita est: * Hic est
Filius meus dilèctus, in quo
mihi bene complácu. ý. Cæli
apérti sunt super eum, et vox
Patris intónuit. Hic est Fi-
lius meus dilèctus.

LECTIO III.

OBSECO autem vos, fratres,
per nomen Dómini nostri
Jesu Christi, ut idipsum dicá-
tis omnes, et non sint in vobis
schismata: sitis autem perfé-
cti in eódem sensu, et in eá-
dem senténtia. Significátum
est enim mihi de vobis, fratres
mei, ab iis qui sunt Chloes,
quia contentiónes sunt inter
vos. Hoc autem dico, quod
unusquisque vestrum dicit:
Ego quidem sum Pauli: ego
autem Apóllo: ego vero Ce-
phæ: ego autem Christi. Di-
visus est Christus? Nunquid
Paulus crucifixus est pro vo-
bis? aut in nómine Pauli ba-
ptizáti estis?

ñ. Reges Tharsis, p. 287.

In II et III Nocturno legun-
tur Lectiones Dominicæ infra
Octavam, p. 314.

Si vero dies Octava venerit
in Dominica, dicuntur de die
Octava, p. 318.

FERIA SECUNDA.

De Epistola prima ad
Corinthios.

LECTIO I. Cap. 2.

ET ego, cum venissem ad
vos, fratres, veni non in
sublimitate sermónis, aut sa-
piéntiæ, annútians vobis te-
stimónium Christi. Non enim
judicávi me scire aliquid inter
vos, nisi Jesum Christum, et
hunc crucifixum. Et ego in in-
firmitate, et timóre, et tre-
móre multo fui apud vos: et
sermo meus, et prædicatio
mea non in persuasibilibus

humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spiritus, et virtútis : ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

LECTIO II.

SAPIENTIAM autem loquimur inter perfectos : sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque principum hujus sæculi, qui destruuntur : sed loquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante secula in glóriam nostram, quam nemo principum hujus sæculi cognovit : si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Sed sicut scriptum est : Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparavit Deus iis qui diligunt illum.

LECTIO III.

NOBIS autem revelavit Deus, per Spiritum suum : Spiritus enim ómnia scrutatur, etiam profunda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spiritus hóminis, qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt, nemo cognovit, nisi Spiritus Dei. Nos autem non spiritum hujus mundi accépi-mus, sed Spiritum, qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donata sunt nobis : quæ et loquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrina Spiritus, spiri-tualibus spiri-tualia compa-rantes.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 5.

OMNINO auditur inter vos fornicatio, et talis fornicatio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis habeat. Et vos inflati estis : et non magis luctum habuistis, ut tollatur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens corpore, præsens autem spiritu, jam judicavi ut præsens, eum qui sic operatus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregatis vobis et meo spiritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujusmodi satanáe in intéritum carnis, ut spiritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

LECTIO II.

NON est bona gloriatio vestra. Nescitis quia módicum fermentum totam massam corrumpit? Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Itaque epulémur, non in fermento vétéri, neque in fermento malitiæ, et nequitiae : sed in ázymis sinceritatis, et veritatis.

LECTIO III.

SCRIPSI vobis in epístola : Ne commisceamini fornicariis. Non útique fornicariis hujus mundi, aut aváris, aut rapacibus, aut idólis serviéntibus : alióquin debuerátis de hoc

mundo exiis scripsi vobis si is, qui fornicator aut libis sérviens, aut ebriósus, aut júsmodi nec

FERIA

De Epístola

Corinthios

LECTIO

AUDET áliquo

Abens neg

alterum, jud

quos, et non

An nescitis, q

hoc mundo ju

in vobis judic

indigni estis

judicétis? Ne

ángelos judic

magis sæcula

igitur judic

contemptibiles

Ecclesiá, illos

judicandum. A

vestram dico :

ter vos sapiens

possit judicare

suum? sed fra

judicio conté

indidèles?

LECTIO

JAM quidem o

est in vobis

habétis inter v

magis injúriam

non magis frau

Sed vos injúri

fraudátis : et

An nescitis quia

Dei non possit

errare : neque

mundo oxiisse. Nunc autem scripsi vobis non commisceri : si is, qui frater nominatur, est fornicator aut avarus, aut idolis serviens, aut malédicus, aut ebriosus, aut rapax: cum hujusmodi nec cibum sumere.

FERIA QUARTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 6.

AUTEM aliquis vestrum habens negotium adversus alterum, judicari apud iniquos, et non apud sanctos? An nescitis, quoniam sancti de hoc mundo judicabunt? Et si in vobis judicabitur mundus, indigni estis qui de minimis judicetis? Nescitis quoniam angelos judicabimus, quanto magis secularia? Secularia igitur judicia si habueritis; contemptibiles, qui sunt in Ecclesia, illos constituite ad judicandum. Ad verecundiam vestram dico: Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit judicare inter fratrem suum? sed frater cum fratre judicio contendit: et hoc apud infideles?

LECTIO II.

JAM quidem omnino delictum est in vobis, quod judicia habetis inter vos. Quare non magis injuriam accipitis? quare non magis fraudem patimini? Sed vos injuriam facitis, et fraudatis: et hoc fratribus. An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: neque fornicarii, ne-

que idolis servientes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque avari, neque ebriosi, neque malédici, neque rapaces, regnum Dei possidebunt. Et hæc quidam fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed justificati estis in nomine Domini nostri Jesu Christi, et in Spiritu Dei nostri.

LECTIO III.

OMNIA mihi licent, sed non omnia expediunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate. Escaveutri, et venter escis: Deus autem et hunc et has destruet: corpus autem non fornicationi, sed Domino: et Dominus corpori. Deus vero et Dominum suscitavit: et nos suscitabit per virtutem suam. Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit. An nescitis, quoniam qui adharet meretrici, unum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adharet Domino, unus spiritus est. Fugite fornicationem.

FERIA QUINTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 7.

DE quibus autem scripsistis mihi: Bonum est homini mulierem non tangere: propter fornicationem autem unusquisque suam uxorem habeat,

et unaquæque suum virum habeat. Uxóri vir debitum reddat : similiter autem et uxor viro. Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem et vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier.

LECTIO II.

NOLITE fraudare invicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi : et iterum revertimini in idipsum, ne tentet vos sathanas propter incontinentiam vestram. Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium. Volo enim omnes vos esse sicut meipsum : sed unusquisque proprium donum habet ex Deo, alius quidem sic, alius vero sic. Dico autem non nuptis, et viduis : bonum est illis si sic permaneant sicut et ego. Quod si non se continent, nubant. Melius est enim nubere, quam uri.

LECTIO III.

Iis autem, qui matrimonio juncti sunt, præcipio non ego, sed Dominus, uxorem a viro, non discedere : quod si discesserit, manere innuptam, aut viro suo reconciliari. Et vir uxorem non dimittat. Nam ceteris ego dico, non Dominus. Si quis frater uxorem habet infidelis, et hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam. Et si qua mulier fidelis habet virum infidelis, et hic consentit habitare cum illa, non dimittat virum. San-

ctificatus est enim vir infidelis per mulierem fidem, et sanctificata est mulier infidelis per virum fidem : alioquin filii vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 13.

Si linguis hominum loquar et Angelorum, charitatem autem non habeam ; factus sum velut aes sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam, et noverim mysteria omnia, et omnem scientiam : et si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, et si tradidero corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest.

LECTIO II.

CHARITAS patiens est, benigna est : charitas non emulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congraudet autem veritati ; omnia suffert, omnia credit ; omnia sperat, omnia sustinet. Charitas numquam excidit : sive prophetiæ evacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus. Cum, ar-

tem vener
est, evacua
est.

tem essen
C bar ut p
ut parvulus
vulus. Qua
sum vir, e
parvuli. V
speculum in
autem facio
cognosco ex
cognoscam,
sum. Nunc
fides, spes,
major autem
ritas.

SA

De Epist

Co

LECTIO

DE collecti
in sanct
Ecclesiis Gal
cite. Per un
quisque vest
nat, recorde
placuerit : ut
tunc collecta
tem præsens
haveritis pe
mittam perf
tram in Jerús
gaum fuerit
cum ibunt.

LE

VENIAM au
Macedon
nam Macedo
Apud vos au
nebo, vel et
vos me dedu

Hemali:

tem venerit quod perfectum est, evacuabitur quod ex parte est.

LECTIO III.

Cum essem p̄rulus, loquē-
bar ut p̄rulus, sapiēbam
ut p̄rulus, cogitābam ut p̄-
rulus. Quando autem factus
sum vir, evacuāvī quæ erant
p̄ruli. Vidēmus nunc per
spēculum in enigmate : tunc
autem faciē ad faciē. Nunc
cognōsco ex parte : tunc autem
cognōscam, sicut et cōgnitus
sum. Nunc autem manent,
fides, spes, chāritas, tria hæc :
major autem horum est chā-
ritas.

SABBATO.

De Epistola prima ad
Corinthios.

LECTIO I. Cap. 16.

De collectis autem, quæ fiunt
in sanctos, sicut ordināvi
Ecclesiis Galatiæ, ita et vos faci-
te. Per unam sabbati unus-
quisque vestrum apud se sepō-
nat, recōndens quod ei bene
placuerit : ut non cum vēcro,
tunc collectæ fiant. Cum au-
tem præsens fūero, quos pro-
haveritis per epistolas, hos
mittam perfērre grātiā ves-
trā in Jerūsalem. Quod si di-
gnum fuerit ut et ego eam, me-
cum ibunt.

LECTIO II.

VENIAM autem ad vos, cum
Macedōniā pertransiero :
nam Macedōniā pertransibo.
Apud vos autem fōrsitan ma-
nēbo, vel etiā hiemābo : ut
vos me deducātis quocūmque
Hiemalis.

iero. Nolo enim vos modo in
transitu vidēre : spero enim
me aliquāntulum tēporis ma-
nere apud vos, si Dōminus
permiserit. Permanēbo autem
Ephesi usque ad Pentecōsten.
Ostium enim mihi apertum est
magnum et évidens : et adver-
sarii multi.

LECTIO III.

Si autem venerit Timótheus,
vidēte ut sine timōre sit
apud vos : opus enim Dōmini
operatur ; sicut et ego. Ne quis
ergo illum spernat : dedūcite
autem illum in pace, ut veniat
ad me : expēcto enim illum
cum fratribus. De Apóllo au-
tem fratre vobis notum faciō,
quōniam multum rogāvi eum,
ut veniret ad vos cum fratri-
bus : et utique non fuit volūn-
tas, ut nunc veniret : veniit
autem cum ei vacūum fūerit.
Vigilate, state in fide, viriliter
agite, et confortāmini. Omnia
vestra in charitate fiant.

SABBATO PRIMO

POST OCTAVAM EPIPHANIE.
AD VESPERAS.

*Omnia, præter Orationem,
ut in Psalterio, p. 141. Quod
servatur in aliis Sabbatis us-
que ad Septuagesimam.*

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitērne Deus,
qui cœlestia simul et ter-
rena moderāris : supplicatio-
nes pōpuli tui, clemēter ex-
audi, et pacem tuam nostris
concede temporibus. Per Dō-
minum.

Deinde sunt Commemoratio-

nes ibidem positæ ut in Psalterio, p. 144.

DOMINICA II

POST EPIPHANIAM.

Omnia ut in Psalterio, præter ea, quæ hic sunt propria.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola secunda beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntatem Dei, et Timótheus frater Ecclesiæ Dei quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis qui sunt in universa Achæia. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolatur nos in omni tribulatióne nostra: ut possimus et ipsi consolari eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortationem qua exhortamur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiones Christi in nobis, ita et per Christum abúndat consolatio nostra.

ñ. Dómine, ne in ira tua arguas me, neque in furóre tuo corripas me: * Miserere mei Dómine, quóniam infirmus sum. ⁊. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me tenebræ. Miserere mei.

LECTIO II.

SIVE autem tribulamur pro vestra exhortatione et salute, sive consolamur pro vestra consolatione, sive exhor-

tamur pro vestra exhortatione et salute, quæ operatur tolerantiam earundem passionum, quas et nos patimur: ut spes nostra firma sit pro vobis et scientes, quod sicut socii passionum estis, sic eritis et consolationis.

ñ. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitatem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus laborem et dolorem consideras. ⁊. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor. Quia.

LECTIO III.

NON enim volumus ignorare vos, fratres, de tribulatione nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum gravati sumus, supra virtutem, ita ut tæderet nos etiam vivere. Sed ipsi in nobismet ipsis responsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitavit mortuos: qui de tantis periculis nos eripuit, et eruit: in quibus speramus, quóniam et adhuc eripiet, adjuvántibus et vobis in oratione pro nobis: ut ex multorum personis, ejus, quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiae agantur pro nobis.

ñ. A dextris est mihi Dóminus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. ⁊. Dóminus pars hereditatis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

IN II
Sermo s
Chr
LE

Ex præfatio
beat

BEATI Pauli
ctiõnem
scúlto, perq
singulas bis,
quater, quotie
rum Mátyrun
bramus, gáud
illa spiritáti p
citor, ac desi
vocem mihi
scens, et fere
sum intuéri,
audire videor.
leo et moléste f
hunc non omne
cognóscunt: v
nonnulli ignóra
stolarum quide
rum plane sci
non imperitia f
nolint beati huj
assidue in máni
ñ. Notas mihi
vias vitæ: * Adin
titia cum vultu
tiones in dextera
finem. ⁊. Tu es
hereditatem me
implebis.

LECTIO

NON enim nos
si quid scimu
mitate atque a
mus: sed quod e
rum impense affe
ctiõne numquam
quidem qui am

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

LECTIO IV.

*Ex præfatione in Epistolas
beati Pauli.*

BEATI Pauli Epistolârum lectionem dum assidue ausculto, perque hebdomadas singulas bis, sæpe, et ter, et quater, quotiescûmq; sanctorum Mârtyrum memorias celebrâmus, gaudio exulto, tuba illa spiritali pèrfruens, et excitator, ac desiderio incalêscô, vocem mihi amicam agnoscens, et fere præsentem ipsum intuëri, et disserentem audire videor. Sed tamen dolo et molêste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognoscunt: verum ita illum nonnulli ignorant, ut ne Epistolârum quidem ejus numerum plane sciant. Hoc vero non imperitia facit: sed quod nolint beati hujus viri scripta assidue in manibus habere.

¶. *Notas mihi fecisti Domine vias vitæ: * Adimplêbis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem. †. Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. Adimplêbis.*

LECTIO V.

Nos enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingenii bonitate atque acuminè scimus: sed quod erga hunc virum impensè affecti, ab illius lectione numquam discédimus: quidem qui amant, ii plus

quam ceteri omnes eorum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint solliciti. Id quod beatus hic veluti ostendens, ad Philippenses ait: Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis omnibus sentiam, eo quod habeat vos in corde, et in vinculis meis, et in defensione et confirmatione Evangelii.

¶. *Diligam te Domine virtus mea: Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum. †. Liberator meus, Deus meus, adjutor meus. Et refugium.*

LECTIO VI.

QUAPROPTER si et vos quoque lectioni diligenter attendere volueritis, nihil aliud vobis erit requirendum. Verax est enim Christi sermo dicentis: Quærite, et inveniëtis: pulsate, et aperietur vobis. Ceterum, quandoquidem complures ex iis, qui hæc nobiscum conveniunt, et liberorum educationem, et uxoris curam, et familiæ providentiam suscipere, ob idque toto sese huic labori dare non sustinent: at certe ipsi vos excitatè ad ea saltem capiënda, quæ alii collegerint, studii tantumdem iis, quæ dicta fuerint, auscultandis, quantum pecuniis colligendis impertiëntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum studii a vobis exigere: optabile tamen erit, si tantum saltem tribuat.

¶. *Domini est terra, et plenitudo ejus: * Orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.*

ÿ. Ipse super mária fundávit cam, et super flúmina præparávit illam. Orbis terrárum. Glória Patri. Orbis terrárum.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 2.

IN illo tempore: Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discipuli ejus ad nuptias. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tract. 9. in Joan. post init.

QUOD Dóminus invitátus venit ad nuptias, étiam ex-cépta mystica significatióne, confirmáre vóluit quod ipse fecit nuptias. Futúri enim erant de quibus dixit Apóstolus, prohibétes núbere, et dicétes quod malum essent nuptiæ, et quod diábolus eas fecisset: cum idem Dóminus dicat in Evangelio, interrogátus, utrum liceat hómini dimittere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsiône, si meministis, hoc ait: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

ñ. Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confido, non erubéscam. ÿ. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

LECTIO VIII.

ET qui bene eruditi sunt in fide Cathólica, novérunt quod Deus fécerit nuptias: et

sicut conjunctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed própterea in causa fornicatiónis licet uxórem dimittere: quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem marito non servávit. Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quam ampliórem gradum honoris et sanctitátis in Ecclesiá téncant, sine nuptiis sunt: nam et ipsæ pértinent ad nuptias cum tota Ecclesiá, in quibus nuptiis sponsus est Christus.

ñ. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum? * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ÿ. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Hoc Responsor. semper dicitur post VIII Lectionem ab hac Dominica usque ad Septuagesimam in Dominicis tantum.

LECTIO IX.

AC per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad nuptias, ut conjugális cástitas firmáretur, et ostenderétur sacraméntum nuptiarum: quia et illárum nuptiarum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est: Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum. Christus servávit usque adhuc, id est, Evangelium suum.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD
Omnia ut
Ad Bened
factæ sunt *
et erat ibi
mater sua.

OMNIPOTEN
qui cæle
rena moder
nes pópuli
áudi, et pac
concedé tem
Deinde fun
pra in Vesp.

AD
ET V
Omnia ut i
Ad Magnif
ciénte vino,
pleri hydrias
num convers
Oratio: Om
Deinde fun
pra in Vesp.

Post Octav
usque ad. Qu
occurrit feri
cium ut in P
iis, quæ sunt
vero dicitur d
cedenti.

FERIA S
De Epistola
Corin

LECTIO I
INCIPIMUS iter
commendáre
egémus (sicut
mendatitiis ep
aut ex vobis?
vos estis, scrip
nostris, quæ s

AD LAUDES.

Omnia ut in Psalterio, p. 17.

*Ad Bened. Ant. t. 1. Nuptiæ factæ sunt * in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum Maria matre sua.*

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui cœlestia simul et terrena moderâris : supplicatiões pópuli tui clemènter exaudi, et pacem tuam nostris concède temporibus. Per.

Deinde fiunt Commem. ut supra in Vesp. Sabb., p. 145.

AD HORAS,

ET VESPERAS.

Omnia ut in Psalt. de Dom.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. Deficiente vino, * jussit Jesus impleri hydrias aqua, quæ in vinum conversâ est, alleluia.*

Oratio. Omnipotens, supra.

Deinde fiunt Commem. ut supra in Vesp. Sabb., p. 144.

Post Octavam Epiphaniæ usque ad Quadrages. quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalterio, exceptis iis, quæ sunt propria. Oratio vero dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA SECUNDA.

De Epistola secunda ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 3.

INCIPIMUS iterum nosmetipsos commendâre? aut numquid egemus (sicut quidam) commendatitiis epistolis ad vos, aut ex vobis? Epistola nostra vos estis, scripta in cõrdibus nostris, quæ scitur et légitur

ab ómnibus homínibus : manifestâti quod epistola estis Christi, ministrâta a nobis, et scripta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi : non in tábulis lapideis, sed in tábulis cordis carnálibus.

*ñ. Quam magna multitúdo dulcèdinis tuæ, Dómine, * Quam abscondisti tímèntibus te! †. Et perfecisti eis qui sperant in te Dómine, in conspectu filiórum hóminum. Quam abscondisti.*

LECTIO II.

FIDUCIAM autem talem habemus per Christum ad Deum : non quod sufficéntes simus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis : sed sufficéntia nostra ex Deo est : qui et idóneos nos fecit ministros novi Testaméti, non littera, sed Spíritu : littera enim occidit, Spíritu autem vivificat. Quod si ministratio mortis, litteris deformâta in lapidibus, fuit in glória : ita ut non possent inténdere filii Israel in faciém Moysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuâtur; quómodo non magis ministratio Spíritus erit in glória?

*ñ. Adjutor meus esto Deus : * Ne derelinquas me. †. Neque despicias me Deus salutâris meus. Ne derelinquas me.*

LECTIO III.

NAM si ministratio damnatiõnis glória est : multo magis abundat ministérium justitiæ in glória. Nam nec glorificátum est, quod eláruit in hac

parte, propter excellentem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est : multo magis quod manet, in glória est. Habéntes igitur talem spem, multa fidúcia útimur : et non sicut Moyses ponébat velámen super fáciem suam ut non inténderent filij Israel in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiórnium enim diem idípsum velámen in lectióne véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuátur.

ñ. Benedicam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. †. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuétí, et læténtur. Semper laus. Glória Patri. Semper laus.

Responsoria in hac et sequentibus Feriis posita, repetuntur in Feriis sequentium Hebdomadaram usque ad Septuagesimam.

FERIA TERTIA.

De Epístola secúnda ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 5.

SCIMUS enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatióne ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitatióne nostram, quæ de cælo est, superindui cupiétes : si tamen vestiti, non nudi inveniámur, Nam et qui su-

mus in hoc tabernáculo, ingemiscimus graváti : eo quod nolumus expoliári, sed supervestiri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

ñ. Auribus pércipe Deus lácrymas meas : ne sileas a me; remitte mihi : * Quóniam incola ego sum apud te, et peregrinus. †. Compláceat tibi, ut eripias me : Dómine ad adjuvándum me festina. Quóniam.

LECTIO II.

AUDENTES igitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in corpore, peregrinámur a Dómino : (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a corpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ideo conténdimus, sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquisque própria corpóris, prout gessit, sive bonum, sive malum.

ñ. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. †. Exaudivit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

LECTIO III.

SCIENTES ergo timórem Dómini, hominibus suadémus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris manifestos nos esse,

IN
Non iterum c
vobis, sed o
vobis glorián
habeátis ad
gloriántur, e
Sive enim m
Deo : sive sób
Cháritas eni
nos : æstim
niam si unu
mórtuus est,
tui sunt : et p
tuus est Chri
vivunt, jam n
sed ei, qui p
est, et resurre
ñ. Ego dixi
rere mei : *
meam, quia pe
ómnibus iniq
éripe me Dómi
Patri. Sana.

FERIA
De Epístola
Corin

LECTIO I.

HAS ergo ha
siónes, char
mus nos ab e
ménto carnis et
ciéntes sanctifi
móre Dei. Cáp
nem læsimus, n
pinus, néminc
mus. Non ad co
vestram dico.
enim, quod in co
estis ad commor
convivéndum.
ñ. Ne perdid
iniquitatibus me
nem irátus r
mea. †. Non intr

Non iterum commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis : ut habeatis ad eos qui in facie gloriantur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo : sive sóbrii sumus, vobis. Cháritas enim Christi urget nos : aestimantes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt : et pro ómnibus mórtuus est Christus : ut, et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est, et resurréxit.

ñ. Ego dixi, Dómine miserere mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ý. Ab ómnibus iniquitatibus meis éripe me Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 7.

HAS ergo habentes promissiones, charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus, perficientes sanctificationem in timore Dei. Cápite nos. Neminem læsimus, neminem corrúpimus, neminem circumvénimus. Non ad condemnationem vestram dico. Prædiximus enim, quod in córdibus nostris estis ad commoriendum, et ad convivendum.

ñ. Ne perdideris me cum iniquitatibus meis : * Neque in finem irátus reserves mala mea. ý. Non intres in iudicium

cum servo tuo Dómine. Neque in finem.

LECTIO II.

MULTA mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis, replétus sum consolatione, superabúndo gaudio in omni tribulatione nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus : foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolatur húmiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi. Non solum autem in adventu ejus, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulationem pro me, ita ut magis gauderem.

ñ. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum. * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ý. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium et cithara, exúrgam dilúculo. Cantábo.

LECTIO III.

QUONIAM etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet : et si pœnitèret videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit ; nunc gaudeo : non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœnitentiam. Contristáti enim estis secúndum Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndum Deum tristitia est, pœnitentiam in salutem stábi,

lem operatur : sæculi autem tristitia mortem operatur.

ñ. Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es. * Deus meus, misericordia mea. ÿ. Lætabor et exultabo in te, psallam nomini tuo, Altissime. Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA.

De Epistola secunda ad Corinthios,

LECTIO I. Cap. 10.

IPSE autem ego Paulus obsecro vos, per mansuetudinem et modestiam Christi, qui in facie quidem humilis sum inter vos, absens autem confido in vobis. Rogo autem vos, ne præsens audeam per eam confidentiam, qua existimor audere in quosdam, qui arbitrantur nos tamquam secundum carnem ambulamus. In carne enim ambulantes, non secundum carnem militamus.

ñ. Deus in te speravi, Domine non confundar in æternum : in justitia tua libera me, * Et eripe me. ÿ. Inclina ad me aurem tuam, et salva me. Et eripe me.

LECTIO II.

NAM arma militiæ nostræ non carnalia sunt, sed potentia Deo ad destructionem munitiõnum, consilia destruentes, et omnem altitudinem extollentem se adversus scientiam Dei, et in captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi, et in promptu habentes ulcisci omnem inobediẽtiam, cum implẽta fuerit

vestra obediẽtia. Quæ secundum faciem sunt, videte. Si quis confidit sibi Christi esse, hoc cogitet iterum apud se : quia sicut ipse Christi est, ita et nos.

ñ. Repleatur os meum laude tua, ut hymnum dicam gloriæ tuæ, tota die magnitudinem tuam : noli me projicere in tempore senectutis : * Dum defecerit in me virtus mea, ne derelinquas me. ÿ. Gaudẽbunt labia mea cum cantavero tibi. Dum.

LECTIO III.

NAM, et si amplius aliquid gloriatus fuero de potestate nostra, quam dedit nobis Dominus in aedificatiõnem, et non in destructiõnem vestram, non erubescam. Ut autem non existimer tamquam terrere vos per epistolas : quoniam quidem epistolæ, inquit, graves sunt et fortes : præsentiæ autem corporis infirma, et sermo contemptibilis : hoc cogitet qui ejusmodi est, quia quales sumus verbo per epistolas absentes, tales et præsentes in facto. Non enim audemus insererere, aut comparare nos quibusdam, qui seipso commendant : sed ipsi in nobis nosmetipsos metientes, et comparantes nosmetipsos nobis.

ñ. Gaudẽbunt labia mea cum cantavero tibi : * Et anima mea, quam redemisti Domine. ÿ. Sed et lingua mea meditabitur justitiã tuam, tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

IN
FERIA
De Episto
Cor

LECTIO

Si gloriari
pedit qui
tem ad visiõ
Domini. Scio
sto ante anne
(sive in corp
extra corpus
raptum hujus
tertium celum
modi homine
pore, sive extr
Deus scit) qu
in paradisu
cana verba, q
mini loqui.

ñ. Confitebor
Deus, in toto
honorificatio
æternum : * Q
tua, Domine, i
me. ÿ. Deus
confitebor tibi
tu, et exaltabo

LECTIO

PRO hujusmo
pro me aut
bor nisi in infir
Nam et si volue
ero insipiens :
dicam : parco a
me existimet su
det in me, aut
ex me. Et ne m
lationum extoll
est mihi stimulu
angelus satanæ,
phæet. Propter
tum rogavi ut di
et dixit mihi : S

FERIA SEXTA.

De Epistola secunda ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 12.

Si gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim, (sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium coelum. Et scio hujusmodi hominem, (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in paradysum : et audivit arcana verba, quae non licet homini loqui.

¶ Confitebor tibi, Domine Deus, in toto corde meo, et honorificabo nomen tuum in aeternum : * Quia misericordia tua, Domine, magna est super me. ¶ Deus meus es tu, et confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltabo te. Quia.

LECTIO II.

Pro hujusmodi gloriabor : pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. Nam et si voluero gloriari, non ero insipiens : veritatem enim dicam : parco autem, ne quis me existimet supra id quod videt in me, aut aliquid audierit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus satanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me : et dixit mihi : Sufficit tibi gra-

tia mea : nam virtus in infirmitate perficitur.

¶ Misericordia tua, Domine, magna est super me : * Et liberasti animam meam ex inferno inferiori. ¶ In die tribulationis meae clamavi ad te, quia exaudisti me. Et liberasti animam.

LECTIO III.

Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis pro Christo. Cum enim infirmor, tunc potens sum. Factus sum insipiens, vos me coegistis. Ego enim a vobis debui commendari : nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apostoli : tametsi nihil sum.

¶ Factus est mihi Dominus in refugium : * Et Deus meus in auxilium spei meae. ¶ Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et factus est Dominus protector meus. Et Deus. Gloria Patri. Et Deus.

SABBATO.

De Epistola secunda ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 13.

Ecce tertio hoc venio ad vos : In ore duorum vel trium testium stabit omne verbum. Praedixi, et praedico, ut praesens, et nunc absens, iis qui ante peccaverunt, et ceteris omnibus, quoniam si venero

eum a mórtuis : et qui mecum sunt omnes fratres, Ecclesiis Galatiæ: Grátia vobis et pax a Deo Patre, et Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccátis nostris, ut eriperet nos de præsentí sæculo nequam, secúndum voluntátem Dei et Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum. Amen.

ñ. Dómine, ne in ira tua arguas me, neque in furóre tuo corripias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum. †. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me tenebræ, Miserére mei.

LECTIO II.

MIROR quod sic tam cito transíerimini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in aliud Evangélium : quod non est aliud, nisi sunt aliqui qui vos contúrbant, et volunt convertere Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de celo evangelizet vobis præterquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædiximus, et nunc iterum dico : Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepistis, anáthema sit. Modo enim hominibus suádeo, an Deo? An quæro hominibus placere? Si adhuc hominibus placérem, Christi servus non essem.

ñ. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium pauperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consideras.

†. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia tu.

LECTIO III.

NOTUM enim vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem : neque enim ego ab hómine accepi illud, neque didici : sed per revelatiónem Jesu Christi. Audistis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaismo : quóniam supra modum persequebar Ecclesiam Dei, et expugnabam illam, et proficiebam in Judaismo supra multos coetáneos meos in génere meo, abundántius æmulátor existens paternárum meárum traditiónum.

ñ. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilátatum est cor meum, et exultávit lingua mea. †. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter hoc. Glória Patri. Propter hoc.

IN II NOCTURNO.

De Expositiône sancti Augustíni Episcopi in Epistolam ad Galatas.

LECTIO IV.

In præfatione, tom. 4.

CAUSA, propter quam scribit Apóstolus ad Galatas, hæc est : ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuerunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen

tenentes ipsum gratiæ benefici-
cium, et adhuc volentes esse
sub oneribus legis, quæ Dómi-
nus Deus imposuerat non ius-
titiæ serviéntibus, sed pec-
cáto, justam scilicet legem in-
iústis hominibus dando ad de-
monstránda peccáta eórum,
non auferénda. Non enim au-
fert peccáta, nisi grátia fidei,
quæ per dilectiónem operátur.

ñ. Notas mihi fecisti, Dó-
mine, vias vitæ : * Adimplébis
me lætítia cum vultu tuo : de-
lectatiónes in dextera tua us-
que in finem. †. Tu es qui resti-
tues hæreditátem meam mihi.
Adimplébis.

LECTIO V.

SUB hac ergo grátia jam Gá-
latas constitútos illi volé-
bant constituere sub oneribus
legis, asseverantes nihil eis
prodésse Evangélium, nisi cir-
cumcideréntur, et céteras car-
náles judáici ritus observatió-
nes subirent. Et ideo Paulum
Apóstolum suspéctum habére
cøperant, a quo illis Evangé-
lium prædicátum erat, tam-
quam non tenéntem discipli-
nam ceterórum Apostolorum,
qui gentes cogébant júdaizare.

ñ. Diligam te, Dómine, vir-
tus mea : Dóminus firmamén-
tum meum, * Et refúgium
meum. †. Liberátor meus,
Deus meus, adjútor meus. Et
refúgium.

LECTIO VI.

TALIS quidem quæstio est et
in Epístola ad Romános :
verúntamen vidétur áliquíd

interesse, quod ibi contenti-
onem ipsam dirimit, litémque
compónit, quæ inter eos, qui
ex Judæis, et eos, qui ex gen-
tibus crediderant, orta erat :
cum illi tamquam ex méritis
óperum legis, sibi réddítum
Evangélii præmium arbitra-
réntur, quod præmium incir-
cumcisis tamquam imméritis
nolébant dari : illi contra Ju-
dæis se præferre gestirent,
tamquam interfectoribus Dó-
mini. In hac vero Epístola ad
eos scribit, qui jam commoti
erant auctoritate illórum, qui
ex Judæis erant, et ad obser-
vatiónes legis cogébant.

ñ. Dómini est terra, et ple-
nitúdo ejus : * Orbis terrá-
rum, et univérsti qui hábitant
in eo. †. Ipse super mária
fundávit eam, et super flú-
mina præparávit illam. Orbis
terrárum. Glória Patri. Orbis
terrárum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 8.

In illo témpore : Cum descen-
disset Jesus de monte, secúte
sunt eum turbæ multæ : et ecce
leprósus véniens, adorábat
eum. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in c. 8. Math.
DE monte Dómino descen-
dente, occurrunt turbæ,
quia ad altióra ascéndere non
valuérunt. Et primus ei occur-
rit leprósus : necdum enim

póterat cum-
plicem in m-
dire sermón-
quod hic p-
curátus sit
Centuriónis
tri, fébricus
quarto loco,
a dæmónio
spiritus ver-
do et omne
curávit.

ñ. Ad te
ánimam me-
in te confido
ñ. Custódi á-
eripe me. De-

LEO

Et ecce lep-
L. orábat eu-
post prædica-
ctinam, sign-
ut per virtúte-
térus apud
firmétur. Dón-
me mundáre.
rogat, de vir-
Et exténdens
tigit eum, dic-
dare. Extend-
mino, statim
múlque consi-
milis, et sine
sio. Ille dixer-
minus respó-
præmiserat, E-
re : Dóminus
Mundáre. Non
que. Latinóru-
géndum est, e-
mundáre : sec-
primum dicat,
peret, Mundár-

contenti-
t, litémque
er eos, qui
qui ex gen-
orta & al:
ex meritis
i rédditum
m arbitra-
nium incir-
i imméritis
contra Ju-
gestirent,
loribus Do-
Epístola ad
m commóti-
lorum, qui
t ad obser-
bant.

rra, et ple-
Orbis terrá-
qui hábitant
uper mária
super flú-
llam. Orbis
Patri. Orbis

URNO.

Evangélii
thæum.
ap. 8.
Cum descen-
onte, secúta
ultæ: et ecce
, adorábat

hierónymi
ri.

c. 8. *Matth.*
ino descen-
unt turbæ,
éndere non
us ei occúr-
edum enim

póterat eum lepra tam multi-
plicem in monte Salvatóris au-
dire sermónem. Et notándum,
quod hic primus speciáliter
curátus sit : secúndo puer
Centuriónis : tertio, socrus Pe-
tri fébriens in Caphárnaum :
quarto loco, qui obláti sunt ei
a dæmónio vexáti : quorum
spiritus verbo ejiciébat, quan-
do et omnes male habéntes
curávit.

ñ. Ad te, Dómine, levávi
ánimam meam : * Deus meus
in te confido, non erubéscam.
ñ. Custódi ánimam meam, et
eripe me. Deus meus.

LECTIO VIII.

ET ecce leprósus véniens ad-
orábat eum, dicens. Recte
post prædicationem atque do-
ctrinam, signi offértur occásio,
ut per virtútem miráculi, præ-
teritus apud audiéntes sermo
firmétur. Dómine, si vis, potes
me mundáre. Qui voluntátem
rogat, de virtúte non dúbitat.
Et exténdens Jesus manum té-
tigit eum, dicens : Volo, mun-
dáre. Extendénte manum Dó-
mino, statim lepra fugit. Sim-
úlque considera, quam hú-
milis, et sine jactántia respón-
sio. Ille dixerat, Si vis : Dó-
minus respóndit, Volo. Ille
præmiserat, Potes me mundá-
re : Dóminus jungit, et dicit,
Mundáre. Non ergo, ut pleri-
que Latinórum putant, jun-
géndum est, et legéndum, Volo
mundáre : sed separátim, ut
primum dicat, Volo, deinde im-
peret, Mundáre.

ñ. Duo Séraphim clamábant
alter ad alterum : * Sanctus,
Sanctus, Sanctus, Dóminus
Deus Sábaoth : * Plena est
omnis terra glória ejus. ÿ. Tres
sunt qui testimónium dant in
cælo, Pater, Verbum, et Spí-
ritus sanctus; et hi tres unum
sunt. Sanctus. Glória Patri.
Plena est.

LECTIO IX.

ET ait illi Jesus : Vide, né-
mini dixeris. Et revéra
quid erat necesse ut sermóne
jactáret, quod córpore præfe-
rébat? Sed vade, osténde te
sacerdóti. Várias ob causas
mittit eum ad sacerdotem : pri-
mum, propter humilitátem, ut
sacerdótibus deférre honórem
videátur. Erat enim lege præ-
céptum, ut, qui mundáti fúe-
rant a lepra, offérrent múnera
sacerdótibus. Deinde, ut mun-
dárum vidéntes leprósum, aut
créderent Salvatóri, aut non
créderent : si créderent, sal-
varéntur : si non créderent,
inexcusábiles forent. Et simul,
ne, quod in eo sæpissime cri-
minábántur, legem viderétur
infringere.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Cum
descendisset * Jesus de monte,
ecce leprósus véniens adorábat
eum, dicens : Dómine, si vis,
potes me mundáre : et extén-
dens manum, téigit eum, di-
cens : Volo, mundáre.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
infirmítatem nóstam pro-

pitius respice : atque ad protegendum nos dexteram tuam majestatis extendere. Per Dominum.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. f. Domine, si vis, * potes me mundare : et ait Jesus : Volo, mundare.*

FERIA SECUNDA.

De Epistola ad Galatas.

LECTIO I. Cap. 3.

O INSENSATI Galatæ, quis vos fascinavit non obedire veritati, tante quorum oculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus? Hoc solum a vobis volo discere : Operibus legis Spiritum accepistis, an ex auditu fidei? Sic stulti estis, ut cum spiritu cooperitis, nunc carne consummemini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tribuit vobis Spiritum, et operatur virtutes in vobis : ex operibus legis, an ex auditu fidei? Sicut scriptum est : Abraham credidit Deo, et reputatum est illi ad justitiam.

ñ. Quam magna, p. 329.

LECTIO II.

COGNOSCITE ergo, quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahamæ. Providens autem Scriptura, quia ex fide justificat gentes Deus, prænuntiavit Abrahamæ : Quia benedicentur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt benedicentur cum fideli Abraham. Quicumque enim ex operibus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim : Maledictus omnis, qui non per-

manserit in omnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut faciat ea.

ñ. Adjutor meus, p. 329.

LECTIO III.

QUONIAM autem in lege nemo justificatur apud Deum, manifestum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fecerit ea, vivet in illis. Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum, quia scriptum est : Maledictus omnis qui pendet in ligno : ut in gentibus benedictio Abrahamæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitationem Spiritus acciperemus per fidem.

ñ. Benedicam Dominum, p. 330.

FERIA TERTIA.

De Epistola ad Galatas.

LECTIO I. Cap. 5.

STATE, et nolite iterum jugo servitutis contineri. Ecce ego Paulus dico vobis, quoniam si circumcidamini, Christus vobis nihil proderit. Testificor autem rursus omni homini circumcedenti se, quoniam debitor est universæ legis faciendæ. Evacuati estis a Christo, qui in lege justificamini : a gratia excidistis. Nos enim spiritu ex fide, spem justitiæ expectamus.

ñ. Auribus percipe, p. 330.

LECTIO II.

NAM in Christo Jesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium : sed fides, quæ per charitatem operatur.

Currebatis h
pedivit veri
Persuasio h
qui vocat v
mentum tot
rumpit. Ego
in Domino, q
sapietis, qu
vos, portabi
cumque est i
ñ. Statuit

LE

Ego autem
cumcisio
dico, quid a
nem patior?
est scandalu
et abscondan
turbant. Vos
tem vocati es
tum ne liber
nem detis c
charitatem S
vicem. Omnis
sermone impl
ximum tuum
Quod si invi
comeditis, vi
cem consuma
tem : Spiritu
sideria carnis
Caro enim co
sus spiritum, s
versus carnem
invicem adve
quæcumque v

ñ. Ego dixi

FERIA

Incipit Epistola

Apóstoli ad Galatas

LECTIO

PAULUS Apóstolus
sti per volu

Currebátis bene : quis vos impedivít veritatí non obedire? Persuásio hæc non est ex eo, qui vocat vos. Módicum fermentum totam massam corrumpit. Ego confido in vobis in Dómino, quod nihil aliud sapiétis, qui autem contúrbat vos, portábit iudicium, quicumque est ille.

¶ Státuit Dóminus, p. 330.

LECTIO III.

Ego autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prædico, quid adhuc persecutió- nem pátiar? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam et abscindántur qui vos contúrbant. Vos enim in libertátem vocáti estis, fratres : tantum ne libertátem in occasi- onem detis carnis, sed per charitatém Spiritus servite invicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur : Diliges próximum tuum sicut teipsum. Quod si invicem mordétis, et coméditis, vidéte ne ab invicem consumámmini. Dico autem : Spiritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupiscit advér- sus spiritum, spiritus autem advér- sus carnem : hæc enim sibi invicem adversántur, ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

¶ Ego dixi, p. 331.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola B. Pauli

Apóstoli ad Ephésios.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei óm-

nibus sanctis qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœlestibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutió- nem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in charitaté.

¶ Ne perdideris, p. 331.

LECTIO II.

Qui prædestinávit nos in ad- optióne filiórum per Jesum Christum in ipsum, secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátie suæ, in qua gratificávit nos in dilecto Filio suo. In quo habémus redemptióne per ságuinem ejus, remissióne peccatórum, secúndum divitias grátie ejus, quæ superabundávit in nobis, in omni sapiéntia et prudéntia : ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitudinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis, et quæ in terra sunt, in ipso.

¶ Parátum cor, p. 331.

LECTIO III.

In quo étiam et nos sorte vocáti sumus, prædestinati secúndum propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndum consilium voluntátis suæ : ut simus in laudem glóriæ ejus

nos, qui antè sperávimus in Christo: In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangélium salútis vestræ), in quo et credéntes signáti estis Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem glóriæ ipsius.

ñ. Adjutor, p. 332.

FERIA QUINTA.

De Epistola ad Ephésios.

LECTIO I. Cap. 4.

OBSECO itaque vos ego vincitus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in charitate sollicitè servare unitatem Spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, et unus Spiritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptisma. Unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis.

ñ. Deus in te sperávi, p. 332.

LECTIO II.

UNICUIQUE autem nostrum data est grátia secundum mensuram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum, captivam duxit captivitatem: dedit bonam hominibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descendit primum in inferiores partes terræ? Qui descendit,

ipse est et qui ascendit super omnes cælos, ut impleret omnia.

ñ. Repleatur os meum, p. 332.

LECTIO III.

ET ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, alios vero Evangelistas, alios autem pastores, et doctores ad consumptionem sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi; donec occurramus omnes in unitatem fidei, et agnitiónis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi: ut jam non simus parvuli fluctuantes; et circumferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, in astútia ad circumventionem erroris. Veritatem autem facientes in charitate, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus.

ñ. Gaudébunt labia, p. 332.

FERIA SEXTA.

De Epistola ad Ephésios.

LECTIO I. Cap. 5.

ESTOTE ergo imitatores Dei, sicut filii charissimi: et ambuláte in dilectione, sicut et Christus diléxit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis. Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitudó, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem

non pertinetiarum actio

ñ. Confite

LI

Hoc enim

tes, quod

aut: immún

quod est: ic

non habet h

igno Christi

seddeat inan

per hæc em

filios diffid

effici partici

enim aliquan

autem: Iux in

lucis ambulá

ñ. Misericor

LE

Fructus eni

omni bono

et veritate:

beneficium

communicare

et uosis teneb

tem redargui

occulto fiunt

est et dicere

quæ arguunt

nifestantur:

manifestatur.

pter quod dicit

mis; et exurg

luminabit te

ñ. Factus e

SAB

De Epistol

LECTIO

PLII obedit

stris in De

justum est.

tuum, et mat

est mandatum

non pertinet : sed magis gratiarum actio.

¶. Confitebor tibi, p. 333.

LECTIO II.

Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditatem in regno Christi et Dei. Nemo vos seducat inanibus verbis : propter haec enim venit ira Dei in filios dissidentiae. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliquando tenebrae : nunc autem lux in Domino, ut filii lucis ambulatis.

¶. Misericordia tua, p. 333.

LECTIO III.

Fructus enim lucis est in omni bonitate, et justitia et veritate : probantes quid sit beneplacitum Deo, et nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum, magis autem redarguite : Quae enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est et dicere. Omnia autem, quae arguuntur, a lumine manifestantur : omne enim, quod manifestatur, lumen est. Propter quod dicit : Surge qui dormis, et exurge a mortuis, et illuminabit te Christus.

¶. Factus est, p. 333.

SABBATO.

De Epistola ad Ephesios.

LECTIO I. Cap. 6.

Noli obedite parentibus vestris in Domino : hoc enim iustum est. Honora patrem tuum, et matrem tuam. Quod est mandatum primum in pro-

missione : ut bene sit tibi, et sis longaevus super terram. Et vos, patres, nolite ad iracundiam provocare filios vestros : sed educate illos in disciplina et correptione Domini.

¶. Ne perdidideris, p. 334.

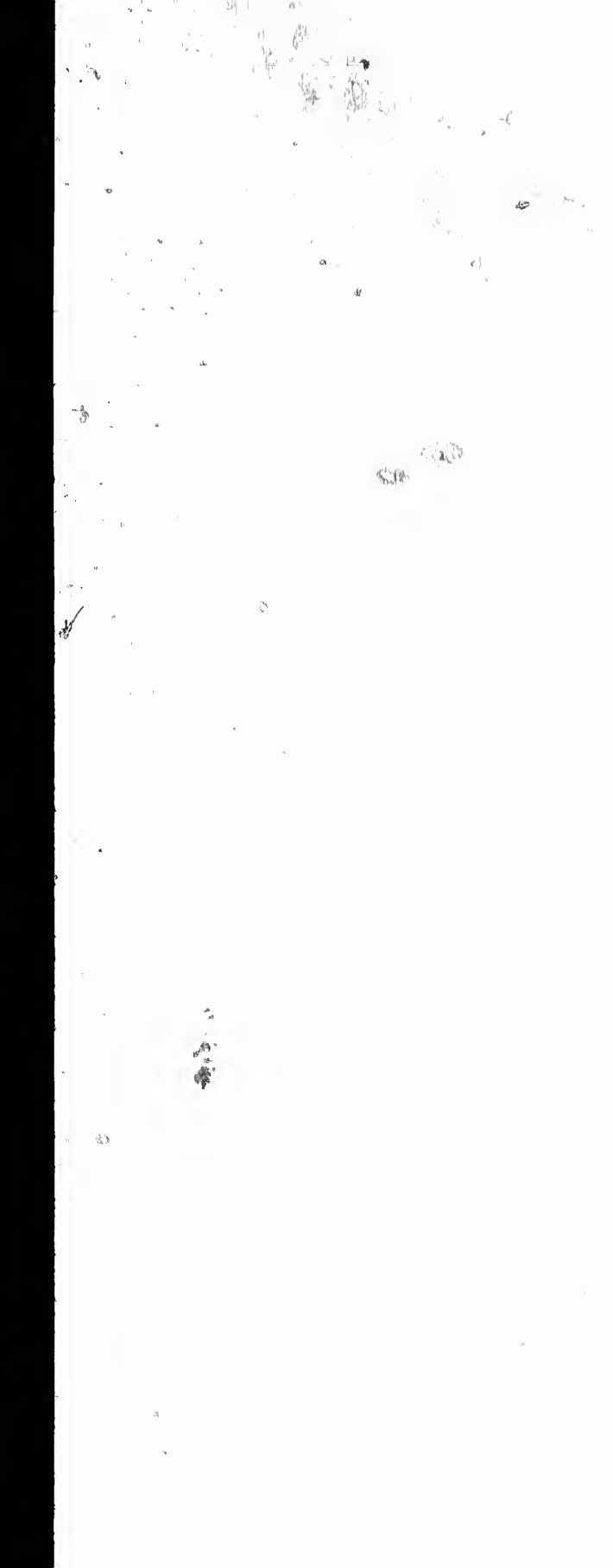
LECTIO II.

Servi obedite dominis carnalibus cum timore et tremore, in simplicitate cordis vestri, sicut Christo : non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed ut servi Christi, facientes voluntatem Dei ex animo, cum bona voluntate servientes sicut Domino, et non hominibus ; scientes quoniam unusquisque quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet a Domino, sive servus, sive liber. Et vos, domini, eadem facite illis, remittentes minas : scientes, quia et illorum et vester Dominus est in caelis : et personarum acceptio non est apud eum.

¶. Paratum cor, p. 334.

LECTIO III.

De cetero, fratres, confortamini in Domino, et in potentia virtutis ejus. Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli. Quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem : sed adversus principes, et potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae, in caelestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo,

et in ómnibus perfecti stare.

ñ. Adjutor meus. p. 334.

AD VESPERAS.

ORATIO.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere : da nobis salutem mentis et corporis ; ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus, Per Dominum.

DOM. IV POST EPIPH.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola B. Pauli Apostoli ad Philippenses.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS et Timotheus servi Jesu Christi, omnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philippis, cum Episcopis et Diaconibus. Gratia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Gratias ago Deo meo in omni memoria vestri, semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis cum gaudio deprecationem faciens, super communicatione vestra in Evangelio Christi a prima die usque nunc. Confidens hoc ipsum, quia qui cepit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentire pro omnibus vobis : eo quod habeam vos in corde et in vinculis meis, et in defensione, et confirmatione Evangelii, socios gaudii mei omnes vos esse.

ñ. Domine, ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripas me ; * Miserere mei

Domine ; quoniam infirmus sum. ÿ. Timor et tremor venerunt super me, et contenterunt me tenebrae. Miserere.

LECTIO II.

TESTIS enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abundet in scientia, et in omni sensu ; ut probetis potiora, ut sitis sinceri, et sine offensa in diem Christi, repleti fructu justitiae per Jesum Christum, in gloriam et laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad profectum venerunt Evangelii ; ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni praetorio, et in ceteris omnibus ; et plures e fratribus in Domino confidentes vinculis meis, abundantius auderent sine timore verbum Dei loqui.

ñ. Deus, qui sedes super thronum, et iudicas aequitatem, esto refugium pauperum in tribulatione : * Quia tu solus laborem et dolorem consideras. ÿ. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu cris adjutor. Quia.

LECTIO III.

QUIDAM quidem et propter invidiam et contentionem, quidam autem et propter bonam voluntatem Christum predicant, quidam ex caritate, scientes quoniam in defensionem Evangelii positus sum. Quidam autem ex contentione

Christum ar
cere, existit
se suscitare
enim ? Dum
per occasio
tatem, Christ
in hoc gaude
ñ. A dext
mus, ne con
per hoc d
meum, et ex
ñ. Dominus
mea, et cali
Gloria Patri.

IN II

Ex libro

Greg

LECTIO IV

REPLEMUS :
opus, ne
iat ; extenu
ne nos replé
etiamus hoc
immobilitatis
us hoc coll
ne ipsa sua
cumbat : ad
tum tegimu
mat : et qu
rojicimus,
ot igitur div
entes, quid
aptibilitatis
multiplicitas
corpus sustin
firmæ mut
ñ. Notas
ine, vias vit
ne lætitia cu
ectationes in
ne in finem
stitues hæ
ñi. Adimpl

iam infirmus
et tremor ve
ne, et contem
p. Miserere.

O II.

nihī est Deus,
cūpiam omnes
s Jesu Christi,
charitas vestra
is abundet in
mni sensu; ut
ut sitis sin-

tensa in diem
fructu justitia
istum, in glō-

Dei. Scire au
atres, quia que

magis ad pro
nt Evangelii;
mea manifesta

to in omni præ
teris omnibus;
ibus in Dōmino
ulis meis, abun
nt siñe timōre
ui.

i sedes super
idicas æquitā
ium pāuperum
; * Quia tu so
dolōrem consi
enim derelictus
billo tu eris ad

O III.

em et propter
contentionem,
et propter bo
Christum præ
i ex charitāte,
um in defensio
pōsitus sum
ex contentione

Christum annūntiant non sin
cere, existimantes pressuram
se suscitare vinculis meis. Quid
enim? Dum omni modo, sive
per occasionem, sive per veri
tatem, Christus annuntiatur; et
in hoc gaudeo, sed et gaudēbo.

¶ A dextris est mihi Dōmi
nus, ne commovear; * Pro
pter hoc dilatatum est cor
meum, et exultavit lingua mea.
¶ Dōminus pars hereditatis
meae, et calicis mei. Propter
Gloria Patri. Propter.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Moralium sancti
Gregorii Papæ.

LECTIO IV. *Lib. 4. c. 30.*

PLEMUS refectionibus cor
pus, ne extenuatum defi
ciat: extenuamus abstinētia,
ne nos repletum premat: ve
getamus hoc motibus, ne situ
immobilitatis intereat: sed ci
us hoc collocando sistimus,
ne ipsa sua vegetazione suc
cumbat: adjuventis hoc ve
tium tegimus, ne frigus inte
rimat: et quæsitā adjuventā
projicimus, ne calor exurat.
Tot igitur diversitatibus occur
rentes, quid agimus, nisi cor
ruptibilitatis servimus, ut saltem
multiplicitas impensī obsequii
corpus sustineat, quod anxietas
infirmæ mutabilitatis gravat?

¶ Notas mihi fecisti, Dō
mine, vias vitæ; * Adimplēbis
me lætitia cum vultu tuo: de
lectationes in dextera tua us
que in finem. ¶ Tu es, qui
constitues hereditatem meam
mihi. Adimplēbis,

LECTIO V.

UNDE bene per Paulum dici
tur: Vanitati enim subjē
cta est creatura non volens,
sed propter eum qui subjēcti
eam in spe: quia et ipsa crea
tura liberabitur a servitute
corruptionis, in libertatem glō
riæ filiorum Dei. Vanitati quip
pe creatura non volens subdit
ur: quia homo, qui ingēnitæ
constantia statum volens de
seruit, pressus juste mortalitā
tis pondere, nolens mutabilitā
tis suæ corruptioni servit. Sed
creatura hæc tunc a servitute
corruptionis eripitur, cum ad
filiorum Dei gloriā incorrup
ta resurgendo sublevatur.

¶ Diligam te Dōmine virtus
mea: Dōminus firmamentum
meum, * Et refugium meum.
¶ Liberator meus, Deus meus,
adjutor meus. Et refugium.

LECTIO VI.

HIC itaque electi molestia
vincti sunt, quia adhuc
corruptionis suæ pœna depri
muntur: sed cum corruptibili
carne exuimus, quasi ab his
quibus nunc adstringimur, mo
lestiæ vinculis relaxamur. Præ
sentari namque jam Deo cūpi
mus, sed adhuc mortalis cor
poris obligatione præpedimur.
Jure ergo vincti dicimur, quia
adhuc incēssum nostri desidē
rii ad Deum liberum non ha
bemus. Unde bene Paulus,
æterna desiderans, sed tamen
adhuc corruptionis suæ sārci
nam portans, vinctus clamat:
Cūpio dissolvi et esse cum Chri.

sto. Dissólvi enim non quæret, nisi se procul dúbio vincitum vidéret.

ñ. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ý. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis terrárum. Glória Patri. Orbis terrárum.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 8. c

In illo tómpore : Ascendénte Jesu in naviculam, secúti sunt eum discipuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comm. in cap. 8. Matth.*

QUINTUM signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regione Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus est puer Centuriónis.

ñ. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam. ý. Custódi ánimam meam, et eripe me. Deus.

LECTIO VIII.

IPSE vero dormiébat : et accesserunt ad eum, et susci-

taverunt eum, dicétes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur ; et império ac sacraméntis passionis suæ liberat suscitátes. Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intelligimus, quod omnes creatúrae séntiant creatórem. Quia enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte conditóris, quæ apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

ñ. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est ómnis terra glória ejus. ý. Tres sunt qui testimónium dant in celo, Pater, Verbum et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

LECTIO IX.

PORRO hómines miráti sunt dicétes : Qualis est hiis quia venti et mare obediunt ei ? Non discipuli, sed nautæ et céteri qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentiósé volúerit, eos, qui mirabántur, fuisse discipulos respondébit, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus, p. 10

*Ad Bened. Ant. 1. 6. Ascendénte Jesu * in naviculam, et*

IN
motus magn
mari : et su
discipuli ejus
mine, salva n

Or
rus, qui n
culis cons
ma scis fra
subsistere : c
rentis et corp
ero peccátis
eadjuvante v
minum.

Ad Magnif.
mine, * salva
mpera, et fa
tatem.

FERIA :
De Epistola a

LECTIO
TAQUE fratre
et desiderat
eum, et coró
in Dómino,
iam rogo, e
recor idipsur
mino. Etiam
dane. compar
ue mecum l
vangelio cur
feris adjutor
um nómina
tae.

ñ. Quam ma
LECTIO
VÁDETE in D
Iterum dic
estia vestra n
ominibus : I
Nihil sollic
uni oratióne,
ni gratiárum
nes vestrae in

dicentes : Domi
 os. Hujus signi
 gimus, quando
 ntibus, ipse se
 ormit, et susci
 oac sacrament
 berat suscitá
 gens imperá
 Ex hoc loco in
 ad omnes crea
 reatorem. Quo
 t, et quibus in
 nt imperántem
 ereticórum, qu
 animántia, se
 tóris, quæ ap
 a, illi sensibili

phim clamábá
 um : * Sanctus
 ctus, Domi
 * Plena est om
 a ejus. *ÿ.* The
 nónum dant
 erbum et Spiri
 et hi tres unum
 . Glória Pat

IO IX.
 nes miráti sum
 Qualis est hic
 mare obédiu
 uli, sed nau
 navi erant, m
 autem quis co
 rit, eos, qui m
 esse discipulos
 s, recte homín
 i necdum. nóv
 n Salvatóris.
 udámus, p. 14
Ant. t. 6. Ascen
 naviculam, et

motus magnus factus est in mari : et suscitaverunt eum discipuli ejus, dicentes : Domine, salva nos, perimus.

ORATIO.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere : da nobis salutem mentis et corporis ; ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, adjuvante vincamus. Per Dominum.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. f Domine, * salva nos, perimus : Impera, et fac Deus quietatem.*

FERIA SECUNDA.

De Epistola ad Philippenses.

LECTIO I. *Cap. 4.*

ITAQUE fratres mei charissimi et desideratissimi, gaudium meum, et corona mea : sic state in Domino, charissimi. Evóliam rogo, et Syntychen deprecor idipsum sapere in Domino. Etiam rogo et te gerane compar, adjuva illas, quæ mecum laboraverunt in evangélio cum Cleménte, et ceteris adjutoribus meis, quorum nomina sunt in libro hæc.

ÿ. Quam magna, p. 320.

LECTIO II.

GAUDETE in Domino semper : iterum dico gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus : Dominus prope est. Nihil solliciti sitis : sed in omni oratione, et obsecratione gratiarum actione, petitiones vestrae innotescant apud

Deum. Et pax Dei, quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, et intelligentias vestras, in Christo Jesu.

ÿ. Adjutor meus, p. 320.

LECTIO III.

DE cetero, fratres, quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate. Quæ et didicistis, et accepistis, et audistis, et vidistis in me, hæc agite : et Deus pacis erit vobiscum. Gavisus sum autem in Domino vehementer, quoniam tandem aliquando reflexistis pro me sentire, sicut et sentiebatis : occupati autem eratis.

ÿ. Benedicam Dominum, p. 330:

FERIA TERTIA.

Incipit Epistola B. Pauli Apóstoli ad Colossenses.

LECTIO I. *Cap. 1.*

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntatem Dei, et Timótheus frater : eis, qui sunt Colóssis, sanctis, et fidelibus fratribus in Christo Jesu. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo et Patri Domini nostri Jesu Christi semper pro vobis orantes : audientes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectionem quam habetis in sanctos omnes, propter spem, quæ reposita est vobis in cælis, quam audistis

sicut oportet, in Domino. Viri diligite uxores vestras, et nolite amari esse ad illas. Filii obedite parentibus per omnia : hoc enim placitum est in Domino. Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant.

¶ Parátum cor, p. 331.

LECTIO III.

VERVI obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum serviéntes, quasi hominibus placéntes, sed in simplicitate cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex animo operámini sicut Domino, et non hominibus : sciéntes quod a Domino accipiétis retributióem hereditátis, Domino Christo servite. Qui enim injúriam facit, recipiet id quod inique essit : et non est personarum exceptio apud Deum. Domini, quod justum est et æquum, servis præstáte : sciéntes quod et vos Dominum habétis in cælo. In oratione instáte, vigilántes in gratiarum accióne.

¶ Adjútor meus, p. 332.

FERIA QUINTA.

incipit Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

LECTIO I. Cap. 1.

AULUS, et Silvánus, et Timotheus, Ecclesiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, et Domino Jesu Christo. Grátia vobis et pax. Grátias ágimus vobis semper pro omnibus vobis : memóriam vestri faciéntes in orationibus nostris sine

intermissione, memores operis fidei vestræ, et laboris, et charitátis, et sustinentiæ spei Domini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum : sciéntes fratres, dilécti a Deo, electi ónem vestram : quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spiritu sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

¶ Deus in te, p. 332.

LECTIO II.

ET vos imitatóres nostri facti estis, et Domini, excipientes verbum : in tribulatione multa cum gaudio Spiritus sancti : ita ut facti sitis forma omnibus credéntibus in Macedónia, et in Acháia. A vobis enim diffamátus est sermo Domini, non solum in Macedónia, et in Acháia, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profecta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos : et quómodo conversi estis ad Deum a simulácris, servire Deo vivo et vero, et expectare Filium ejus de cælis (quem suscitávit ex mortuis) Jesum, qui eripuit nos ab ira ventúra.

¶ Repleátur, p. 332.

LECTIO III. Cap. 2.

NAM ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit, sed ante passi, et contuméliis affecti

(sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos Evangelium Dei in multa sollicitudine. Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo, sed sicut probati sumus a Deo ut crederetur nobis Evangelium: ita loquimur, non quasi hominibus placentes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis: neque in occasione avaritiae, Deus testis est: nec quaerentes ab hominibus gloriam, neque a vobis, neque ab aliis.

ñ. Gaudébunt labia, p. 332.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Thessalonicenses.

LECTIO I. Cap. 4.

DE cetero ergo, fratres, rogamus vos, et obsecramus in Domino Jesu, ut quemadmodum accepistis a nobis quomodo oporteat vos ambulare, et placere Deo, sic et ambulatis, ut abundetis magis. Scitis enim quae praecipua dederim vobis per Dominum Jesum. Haec est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra: ut abstineatis vos a fornicatione, ut sciat unusquisque vestrum vas, suum possidere in sanctificatione et honore: non in passione desiderii, sicut et gentes, quae ignorant Deum.

ñ. Confitebor tibi, Domine, p. 333.

LECTIO II.

Et ne quis supergrediatur neque circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut praediximus vobis, et testificati sumus. Non enim vocavit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. Itaque qui haec spernit, non hominem spernit, sed Deum: qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis.

ñ. Misericordia, p. 333.

LECTIO III.

DE charitate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis: ipsi enim vos a Deo didicistis ut diligatis invicem. Etenim illud facitis in omnes fratres in universa Macedonia. Rogamus autem vos, fratres, ut abundetis magis, et operam detis ut quieti sitis, et ut vestrum negotium agatis, et operemini manibus vestris, sicut praecipimus vobis, et ut honeste ambulatis ad eos qui foris sunt, et nullius aliquid desideretis.

ñ. Factus est, p. 333.

SABBATO.

Incipit Epistola secunda ad Thessalonicenses.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS, et Silvanus, et Timotheus, Ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo Gratias vobis et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo Gratias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita

dignum est
eres et fides
charitas un
strum in in
nos ipsi in v
Ecclesiis Dei
stra; et fide
persecutioni
bulationibus
in exemplum
ut digni hab
Dei, pro quo

ñ. Ne perda

LEC

qui tamen j
S Deum re
tionem iis qu
et vobis, qui
quiem nobisc
ne Domini Jes
angelis virtut
na ignis dant
qui non nov
qui non obe
Domini nostr
qui penas dal
eternas a fac
loria virtutis
erit glorific
et admirabilis
us qui cred
reditum est t
rum super v
a quo etiam
ro vobis: u
ocatione sua
impleat omne
nitatis, et op
te, ut clarific
mini nostri J
bis, et vos in
etiam Dei no
su Christi.

Hiemalis.

dignum est, quóniam super-
 crescit fides vestra, et abundat
 charitas uniuscujusque ve-
 strum in invicem: ita ut et
 nos ipsi in vobis gloriémur in
 Ecclesiis Dei pro patientia ve-
 stra; et fide, et in ómnibus
 persecutióibus vestris, et tribu-
 latióibus, quas sustinétis
 in exéplum justí judicij Dei;
 ut digni habeámini in regno
 Dei, pro quo et patimini.

ñ. Ne perdidideris, p. 334.

LECTIO II.

SI tamen justum est apud
 Deum retribuere tribula-
 tióem iis qui vos tribulant:
 et vobis, qui tribulamini, ré-
 quietur nobiscum in revelatió-
 ne Dómini Jesu, de cælo cum
 Angelis virtútis ejus, in flam-
 ma ignis dantis vindictam iis,
 qui non novérunt Deum, et
 qui non obédiunt Evangélio
 Dómini nostri Jesu Christi.

Qui penas dabunt in intéritu
 æternas a fácie Dómini, et a
 gloria virtútis ejus: cum vé-
 rit glorificári in sanctis suis,
 et admirábilis fieri in ómni-
 bus qui crediderunt: quia
 réditum est testimónium no-
 strum super vos in die illo.

In quo étiam óramus semper
 pro vobis: ut dignétur vos
 vocatióne sua Deus noster, et
 impleat omnem voluntátem
 caritátis, et opus fidei in vir-
 tute, ut clarificétur nomen Dó-
 mini nostri Jesu Christi in
 vobis, et vos in illo, secúndum
 glóriam Dei nostri, et Dómini
 Jesu Christi.

Hiemalis.

ñ. Parátum, p. 334.

LECTIO III. Cap. 2.

ROGAMUS autem vos, fratres,
 per advéntum Dómini no-
 stri Jesu Christi, et nostræ
 congregatiónis in ipsum: ut
 non cito moveámini a vestro
 sensu, neque terredámini, ne-
 que per spiritum, neque per
 sermónem, neque per epístola-
 lam tamquam per nos missam,
 quasi instet dies Dómini. Ne
 quis vos sedúcat ullo modo:
 quóniam nisi vénerit discés-
 sio primum, et revelátus fúe-
 rit homo peccáti filius per-
 ditiónis, qui adversátur, et
 extóllitur supra omne quod
 dicitur Deus, aut quod cóli-
 tur, ita ut in templo Dei sé-
 deat, osténdens se tamquam
 sit Deus.

ñ. Adjutor meus, p. 334.

AD VESPERAS.

ORATIO.

FAMILIAM tuam, quæsumus
 Dómine, continua pietáte
 custódi: ut, quæ in sola spe
 grátie cælestis innitur; tua
 semper protectióne muniátur.
 Per Dóminum.

DOM. V^o POST EPIPH.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti
 Pauli Apóstoli ad Timó-
 theum.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS-Apóstolus Jesu Chri-
 sti secúndum impérium
 Dei Salvatóris nostri, et Chri-
 sti Jesu spei nostræ: Timó-
 theo dilécto filio in fide. Grá-
 tia, misericórdia, et pax a Deo

Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanères Ephesi cum irem in Macedóniam, ut denunciáres quibúsdam ne áliter docerent, neque inténdèrent fábulis, et genealogiis interminátis, quæ quæstiões præstant magis quam ædificatióem Dei, quæ est in fide.

ñ. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corripas me : * Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum. ⁊. Timor et tremor venérunt super me, et contéxerunt me ténebræ. Miserére.

LECTIO II.

FINIS autem præcepti est cháritas de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vanilóquium, voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affirmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legitime utátur : sciens hoc, quia lex justo non est pósita, sed injústis, et non súbditis ; impiis et peccatóribus, scelerátis et contaminátis, parricidis et matricidis, homicidis, fornicariis, masculórum concubitóribus, plagiáriis ; mendácibus et perjúris, et si quid áliud sanæ doctrinæ adversátur, quæ est secúndum Evangólium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

ñ. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitá-

tem, esto refúgium pauperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consideras. ⁊. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjútor. Quia.

LECTIO III.

GRATIAS ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministerio : qui prius blasphemus fui, et persecútor, et contuméliósus sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in increduliaté. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide et dilectiõe, quæ est in Christo Jesu. Fidelis sermo, et omni acceptiõe dignus : quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ideo misericórdiam consecútus sum, ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patientiam, ad informatiõe meórum, qui creditóri sunt illi, in vitam ætérnam.

ñ. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est os meum, et exultávit lingua mea. ⁊. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi

LECTIO IV.

De Verb. Ap. Serm. 8, sub inf.

HUMANUS sermo, et omni acceptiõe dignus, quæ

Christus Jesus mundum peccare. Attén- Venit enim F- rere et salvá- Si homo no- hómis no- perierat ho- homo, et in- Perierat hom- lantátem : per grátiam

ñ. Notas m- me, vias vitæ me lætitia cu- lectatiões in- que in finem- situs hærec- hi. Adimpléb-

LECTIO V.

QUERIS, qu- tum lib- lécole hóm-

Queris, quid- ium Deus, e- in eo grátiam- quam pótuít- um váleat- usurpáta per- sténdum sine- malum non p-

ñ. Notas m- Dómine prime- nus homo, e- enisset secúr- ille homo, te- et ideo human-

ñ. Diligam

nea : Dómine- meum, * Et

Liberátor-n- útor meus- eum.

Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere. Attende Evangelium : Venit enim Filius hominis quaerere et salvare quod perierat. Si homo non periisset, Filius hominis non venisset. Ergo perierat homo; venit Deus homo; et inventus est homo. Perierat homo per liberam voluntatem : venit Deus homo per gratiam liberatricem.

¶ Notas mihi fecisti, Domine, vias vitae : * Adimplebis me laetitia cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem. ¶ Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. Adimplebis.

LECTIO V.

QUERIS, quid valeat ad malum liberum arbitrium? Recole hominem peccantem. Quæris, quid valeat ad auxilium Deus, et homo? Attende in eo gratiam liberantem. Nusquam potuit sic ostendi, quantum valeat voluntas hominis usurpata per superbiam, ad obtinendum sine adiutorio Dei : malum non potuit plus et manifestius exprimi, quam in homine primo. Ecce perit prius homo, et ubi esset, nisi venisset secundus homo? quia ille homo, ideo et iste homo; ideo humanus sermo.

¶ Diligam te Domine virtus mea : Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum. Liberator meus, Deus meus, adiutor meus. Et refugium meum.

LECTIO VI.

PRORSUS nusquam sic apparet benignitas gratiæ, et liberalitas omnipotentis Dei, quam in homine mediatore Dei et hominum, homine Christo Jesu. Quid enim dicimus, fratres mei? in fide catholica nutritis loquor, vel in pacem catholicam lucratis. Novimus et tenemus mediatorem Dei et hominum; hominem Christum Jesum, in quantum homo erat, ejus esse naturæ, cujus et nos sumus. Non enim alterius naturæ caro nostra, et caro illius : nec alterius naturæ anima nostra, et anima illius. Hanc suscepit naturam, quam salvandam esse judicavit.

¶ Domini est terra, et plenitudo ejus : * Orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. ¶ Ipse super maria fundavit eam, et super flumina præparavit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 13. c

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis parabolam hanc : Simile factum est regnum cælorum homini qui seminavit bonum semen in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. quæst. Evang. in Matth. c. 11. tom. 4.

CUM negligentius agerent præpositi Ecclesiæ, aut cum

dormitióem mortis acciperent Apóstoli, venit diábolus, et supereminávit eos, quos malos filios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hæréfici sint, an male vivéntes cathólici? Possunt enim dici filii mali étiam hæréfici, quia ex eódem Evangéliei sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opinióibus ad falsa dógmata convertúntur.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam. *ŷ.* Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

LECTIO VIII.

SED quod dicit eos in médio tritici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui unius communiónis sunt. Verúm tamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiám, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hæréfici, quia non societáte unius Ecclésiæ, vel unius fidei, sed societáte solius nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi qui in eádém fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Ad. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. *ŷ.* Tres sunt qui testimónium dant in

cælo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

LECTIO IX.

In illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat : aliud sagéna, quæ unius fidei, vel unius Ecclésiæ communióem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc interest, quod hæréfici falsam credunt : illa autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad *Bened. Ant. t. 1. f. Dómine*, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis. Hoc fecit inimicus homo.

ORATIO.

FAMILIAM tuam, quæsumus Dómine : continua pietate custódi : ut, quæ in sola spe grátie cœlestis innítitur, tua gratia per protectióem muniátur. Per

Ad *Magnif. Ant. t. 1. Colligite* * primum zizánia, et alligáte ea in fasciculos ad comburéndum : triticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

LECTIO I. *Cap. 3. et 4.*

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desiderat, bonum

opus desideret. Episcopum esse, unum, pudicum, rem, non vicissórem, vel litigiósum, suæ dómum filios habentem, omni castitátis dómum suæ quómmodo Ecclésiám habebit, ne in superbia dicitur incidit, autem illum habere bonum sunt, ut non cideat, et in

Quam

LE

DIACONOS : non bilivino deditos, sectántes : habet fidei in consuetem probé sic ministrant habéntes. Manducias, non sarias, fidéles, noni sint unius qui, filiis suis, suis dómibus ministráverint, ubi acquiréntiam in fide, to Jesu.

Adjútor

LEC

HEC tibi sermo ad te ven

om, et Spiritu
ni tres unum
Glória Patri.

IX.
réna, qua con-
mali et boni
úrde mali ca-
tur. Aliud est
d magis mun-
nificat : aliud
nius fidei, vel
communionem
re. Inter hære-
cathólicos hoc
hæretici falsa
utem vera cre-
unt ita ut cre-

idámus, p. 18.
nt. t. 1. f. Dó-
bonum semen
gro tuo? unde
nia? Et ait illis:
eus homo.

TRIO.
am, quæ summa
continua pietas
e in sola spe græ
nititur, tua sem-
e muniatur. Per
Ant. t. 1. Colla-
zizánia, et alii
scéculos ad com-
triticum autem
hórreum meum

SECUNDA.
la prima ad
theum.
Cap. 3. et 4.
no; Si quis Ep-
desiderat, bonu

opus desiderat. Opórtet ergo
Episcopum irreprehensibilem
esse, unius uxóris virum, só-
brium, prudéntem, ornátum,
pudicum, hospítalem, doctó-
rem, non vinoléntum, non per-
cussórem, sed modéstum : non
litigiósum, non cúpidum, sed
sue dómui bene præpósitum,
filios habéntem súbditos cum
omni castitáte. Si quis autem
dómui sue præesse nescit,
quómmodo Ecclésiæ Dei diligen-
tiam habébit? Non neóphytum :
ne in supérbiam elátus, in ju-
dicium incidat diáboli. Opórtet
autem illum et testimónium
habére bonum ab iis qui foris
sunt, ut non in oppróbrium in-
cidat, et in láqueum diáboli.
¶ Quam magna, p. 329.

LECTIO II.

DIACONOS similiter pudicos,
non bilingues, non multo
vino déditos, non turpe lucrum
sectántes : habéntes mystérium
fidei in consciéntia pura. Et hi
autem probéntur primum : et
sic ministrent; nullum crimen
habéntes. Mulieres similiter
pudicas, non detrahéntes, só-
brias, fidéles in ómnibus. Diá-
coni, sint unius uxóris viri :
qui, filiis suis bene præsent, et
suis dómibus. Qui enim bene
ministráverint, gradum bonum
sibi acquirunt, et multam fidú-
ciam in fide, quæ est in Chri-
sto Jesu.

¶ Adjútor meus, p. 329.

LECTIO III.

HÆC tibi scribo, sperans me
ad te venire cito. Si autem

tardávero, ut scias quómmodo
opórteat te in domo Dei con-
versári, quæ est Ecclésiá Dei
vivi, colúmna et firmaméntum
veritátis. Et manifeste magnum
est pietátis sacraméntum, quod
manifestátum est in carne, ju-
stificátum est in spiritu, appá-
ruit Angelis, prædicátum est
géntibus, créditum est in mun-
do, assúptum est in glória.
Spiritus autem manifeste dicit,
Quia in novíssimis temporibus
discédent quidam a fide, atten-
déntes spiritibus erróris, et
doctrinis dæmoniórum.

¶ Benedicam, p. 330.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola secúnda beáti
Pauli Apóstoli ad Timó-
theum.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi
per voluntátem Dei, secún-
dum promissionem vitæ, quæ
est in Christo Jesu : Timótheo
charíssimo filio, grátia, mise-
ricórdia, pax a Deo Patre, et
Christo Jesu Dómino nostro.
Grátias ago Deo, cui sérvio a
progenitóribus in consciéntia
pura, quod sine intermissione
hábeam tui memoriám in ora-
tionibus meis, nocte ac die de-
siderans te vidére, memor la-
crymárum tuárum, ut gáudio
implear, recordationem acci-
piens ejus fidei, quæ est in te
non ficta, quæ et habitávit pri-
mum in ávia tua Lóide, et na-
tre tua Euníce, certus sum au-
tem quod et in te.

¶ Auribus percípe, p. 330.

LECTIO II.

PROPTER quam causam admo-
neote, ut resuscites grátiam
Dei, quæ est in te per imposi-
tionem mánuum meárum. Non
enim dedit nobis Deus Spi-
ritum timóris; sed virtútis, et di-
lectionis, et sobrietátis. Noli ita-
que erubescere testimonium
Dómini nostri, neque me vin-
ctum ejus; sed collabora Evan-
gélío secundum virtutem Dei:
qui nos liberávit, et vocávit vo-
catione sua sancta, non secun-
dum ópera nostra, sed secun-
dum propositum suum, et grá-
tiam, quæ data est nobis in Chri-
sto Jesu ante témpora sæculária.

ñ. Státuit Dóminus, p. 330.

LECTIO III.

MANIFESTATA est autem nunc
per illuminationem Salva-
tórís nostri Jesu Christi, qui
destrúxit quidem mortem, il-
luminávit autem vitam et in-
corruptionem per Evangelium:
in quo pósitus sum ego prædicá-
tor et Apóstolus et magister gen-
tium. Ob quam causam étiam
hæc pátor, sed non confúndor.
Scio enim cui crédidi, et certus
sum quia potens est depósitum
meum serváre in illum diem.
Formam habe sanórum verbó-
rum, quæ a me audisti in fide
et in dilectione in Christo Jesu.

ñ. Ego dixi, p. 331.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad
Timótheum.

LECTIO I. Cap. 3.

Hoc autem scito, quod in
novíssimis diébus instá-

bunt témpora periculósa:
erunt hómines scipos amá-
ntes, cúpidi, eláti, superbi,
blasphémi, paréntibus non
obediéntes, ingrátí, sceléstí,
sine affectióne, sine pace, cri-
minatóres, incontínentes, im-
mites, sine benignitate, prodí-
tóres, protérvi, tímidi, et vo-
luptátum amatóres magis quam
Dei: habéntes spécíem quidem
pietátis, virtutem autem ejus
abnegántes. Et hos devita.

ñ. Ne perdidéris, p. 331.

LECTIO II.

Ex his enim sunt, qui pene-
trant domos, et captivas
ducunt muliérculas oneratas
peccátis, quæ ducúntur váris
desidériis: semper discéntes,
et numquam ad sciéntiam ve-
ritátis perveniéntes. Quemad-
modum autem Jannes et Man-
bres restitérunt Moysi, ita et hi
resistunt veritati: hómines
corrúpti mente: réprobi circa
fidem; sed ultra non proficiéntes.
insipiéntia enim eórum man-
festa erit ómnibus, sicut et il-
lórum fuit.

ñ. Parátum cor, p. 331.

LECTIO III.

Tu autem assecútus es meam
doctrinam, institutióne
propositum, fidem; longanimi-
tatem, dilectionem; patienti-
am: persecutiónes, passiones
quália mihi facta sunt Anti-
ochiæ, Iconii, et Lystris: quæ
ex ómnibus eripuit me Dóni-
nus. Et omnes, qui pie volúnt
vivere in Christo Jesu, per-

cutiõem p
tem hómin
proficient i
et in errore

ñ. Adjúto

FERI

Incipit Epi

Apóstol

LECTIO

PAULUS ser

I autem Je

um fidem

gnitióne

secundum piet

vitæ aeterna

qui non me

témpora sæ

stávit autem

verbum suum

quæ crédita e

præceptum

Dei: Tito di

lum común

et pax a Deo

Jesu Salvator

ñ. Deus in t

LECTIO

ius rei

I Cretæ, ut

corrigas, et c

itates Presby

disposui tibi.

me est, uni

os habens fi

sanatióne luxú

tos. Opórtet

me crimine e

ensatórem:

on iracúndu

am; non per

erpe lucri cú

stem, benign

atum, sanctu

cutiōnem patiētur. Mali autem hōmīnes, et seductōres proficiēnt in pejus, errāntes, et in errōrem mittēntes.

ñ. Adjūtor, p. 332.

FERIA QUINTA.

Incipit Epistola beāti Pauli Apōstoli ad Titum.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS servus Dei, Apōstolus autem Jesu Christi secūdam fidem electōrum Dei, et agnitiōnem veritātis, quæ secūndum pietātem est, in spem vitæ æternæ, quam promisit qui non mentitur, Deus ante tempora sæculāria : manifestāvit autem temporibus suis verbum suum in prædicatiōne, quæ crēdita est mihi secūndum præceptum Salvatoris nostri Dei : Tito dilēcto filio secūndum commūnem fidem, grātia et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Salvatore nostro.

ñ. Deus in te sperāvi, p. 332.

LECTIO II.

PRINCIPALIS rei grātia reliqui te Cretæ, ut ea, quæ desunt, corrigas, et constituas per citiātes Presbyteros, sicut et ego dispōsi tibi. Si quis sine crimine est, unius uxōris vir, filios habens fidēles, non in accusatiōne luxūriæ, aut non sūbtos. Opōrtet enim Episcopum ne crimine esse, sicut Dei dispensatōrem : non supērbum, non iracūndum, non vinolēntum, non percussōrem, non peris lucri cūpidum : sed hospitalem, benignum, sōbrium, castum, sanctum, continētē,

amplectētē eum, qui secūndum doctrinam est, fidēlem, sermōnem : ut potens sit exhortāri in doctrīna sana, et eos, qui contradicunt, arguere.

ñ. Repleātur, p. 332.

LECTIO III.

SUNT enim multi etiā inobediētes, vaniloqui et seductōres, maxime qui de circumcisiōne sunt : quos opōrtet redārgui : qui univērsas domos subvertunt, docēntes quæ non opōrtet, turpis lucri grātia. Dixit quidam ex illis, prōprius ipsōrum prophēta : Cretēses semper mendāces, malæ bēstīæ, ventres pigri. Testimōnium hoc verum est. Quam ob causam increpa illos dure, ut sani sint in fide, non intendētes Judāicis fābulis, et mandātis hōminum aversāntium se a veritate. Omnia munda mundis : coinquinātis autem, et infidelibus nihil est mundum.

ñ. Gaudēbunt lābia, p. 332.

FERIA SEXTA.

De Epistola ad Titum.

LECTIO I.

Cap. 2. d et 3.

HÆC loquere, et exhortare, et argue cum omni impērio. Nemo te contēmnat. Admone illos principibus et potestātibus sūbditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum parātos esse : nēmīnem blasphemāre, non litigiōsos esse, sed modēstos, omnem ostendēntes mansuetūdinē ad omnes hōmīnes.

ñ. Conflēbor, p. 333.

0.7.4

LECTIO II.

ERAMUS enim aliquando et nos insipientes, increduli, errantes, servientes desideriiis et voluptatibus variis, in malitia et invidia agentes, odibiles, odientes invicem. Cum autem benignitas et humanitas apparuit Salvatoris nostri Dei: non ex operibus justitiae, quae fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus sancti, quem effudit in nos abunde per Jesum Christum Salvatorem nostrum, ut justificati gratia ipsius haeredsimus secundum spem vitae aeternae.

¶. Misericordia, p. 333.

LECTIO III.

FIDELIS sermo est, et de his volo te confirmare: ut curent bonis operibus praesse qui credunt Deo. Haec sunt bona et utilia hominibus. Stultas autem quaestiones, et genealogias, et contentiones, et pugnas legis devita: sunt enim inutilis et vanae. Haereticum hominem post unam et secundam correptionem devita: sciens quia subversus est qui ejusmodi est, et delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus.

¶. Factus est, p. 333.

SABBATO.

Incipit Epistola B. Pauli Apostoli ad Philemonem.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS vinctus Christi Jesu, et Timotheus frater; Phi-

lémoni dilecto, et adjutori nostro, et Appiae sorori charissimae, et Archippo commilitoni nostro, et Ecclesiae quae in domo tua est. Gratia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Gratias ago Deo meo, semper memoriam tui faciens in orationibus meis, audiens charitatem tuam, et fidem, quam habes in Domino Jesu, et in omnes sanctos: ut communicatio fidei tuae evidens fiat in agnitione omnis operis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

¶. Ne perdidideris, p. 334.

LECTIO II.

GAUDIUM enim magnum habui, et consolationem in charitate tua: quia viscera sanctorum requieverunt per te, frater. Propter quod multam fiduciam habens in Christo Jesu imperandi tibi quod ad rem pertinet: propter charitatem magis obsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi: obsecro te pro meo filio, quem genui in vinculis, Onesimo, qui tibi aliquando inutilis fuit, nunc autem et mihi et tibi utilis, quem remisi tibi.

¶. Paratum cor, p. 334.

LECTIO III.

TU autem illum ut mea viscera suscipe: quem ego volueram mecum detinere, pro te mihi ministraret in vinculis Evangelii: sine consilio autem tuo nihil volui facere, uti ne velut ex necessitate ha-

num tuum. Forsi-
scéssit ad h
num illum
ut servum,
rissimum
mibi: c qua
tibi, et in ca
Si ergo hab
scipe illum
aliquid noc
hoc mihi im
scripsi mea
¶. Adjuto
AD.

PRESTA, q
tens Det
tionabilia m
sunt placita
mur, et fact
DOM. VI
IN I
Incipit Ep
Apostol
LECTIO

MULTIFARI
dis olim
tribus in P
sime, diebus
nobis in Fili
haeredem u
quem fecit e
sit splendor
substantiae
omnia verbo
rationem pe
edat ad de
in excelsis
velis effect
entius pra
stavit.

¶. Dómine

et adjutori
sorori cha-
ippo commi-
Ecclesiæ quæ
Gratia vobis
tre nostro, et
risto. Grâti-
mper memô-
in orationi-
ns charitatem
quam habes
, et in omnes
nunicatio fidei
t in agnitio-
ni, quod est in
Jesu.

ris, p. 334.

o II.

magnum hâ-
solationem in
quia viscera
uieverunt per
pter quod mul-
bens in Christo
i tibi quod ad
propter chari-
bsecro, cum sis
s senex, nunc
is Jesu Christi
meo filio, quem
is, Onésimo, qui
inútilis fuit,
mihi et tibi tibi
si tibi.

cor, p. 334.

o III.

lum ut mea vi-
cipe : quem ego
um detinere, et
ministraret in via
i : sine consilio
hil vólui facere
x necessitate be-

num tuum esset, sed voluntá-
rium. Fórsitan enim ideo di-
scéssit ad horam a te, ut aetér-
num illum reciperes; jam non
ut servum, sed pro servo cha-
rissimum fratrem, máxime
mihi : quanto autem magis
tibi, et in carne, et in Dómino?
Si ergo habes me socium, sú-
scipe illum sicut me. Si autem
aliquid nócuit tibi, aut debet,
hoc mihi imputa. Ego Paulus
scripsi mea manu.

ñ. Adjutori meus, p. 334.

AD VESPERAS.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnípo-
tens Deus : ut semper rati-
onabilia meditantes, quæ tibi
sunt placita, et dictis exequá-
mur, et factis. Per Dóminum:

DOM. VI POST EPIPH.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola B. Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 4.

MULTIFARIAM, multisque mo-
dis olim Deus loquens pá-
tribus in Prophétis : novís-
sime, diébus istis locútus est
nobis in Filio, quem constituit
heredem universórum, per
quem fecit et sæcula. Qui cum
sit splendor glóriæ, et figúra
substantiæ ejus, portansque
omnia verbo virtútis suæ, pur-
tationem peccatórum faciens,
sedet ad dexteram majestátis
in excelsis : tanto melior An-
gelis effectus, quanto diffe-
rentius præ illis nomen hære-
litavit.

ñ. Dómine, ne in ira tua ár-

guas me, neque in furóre tuo
corripias me : * Miserere mei
Dómine, quóniam infirmus
sum. ¶ Timor et tremor ve-
nerunt super me, et contexé-
runt me ténebræ. Miserere.

LECTIO II.

QUI enim dixit aliquándo An-
gelorum : Filius meus es
tu, ego hódie genui te? Et rur-
sum : Ego ero illi in patrem,
et ipse erit mihi in filium? Et
cum iterum Introdúcit primo-
génitum in orbem terræ : di-
cit : Et adórent eum omnes
Angeli Dei, Et ad Angelos qui-
dem dicit : Qui facit Angelos
suos spiritus, et ministros suos
flammam ignis. Ad Filium au-
tem : Thronus tuus Deus, in
sæculum sæculi : virga aequi-
tátis, virga regni tui. Dilexisti
justitiam, et odisti iniquitá-
tem : propterea unxit te Deus,
Deus tuus oleo exultatiónis
præ participibus tuis.

ñ. Deus, qui sedes super
thronum, et júdicas æquitá-
tem, esto refúgium paúperum
in tribulatióne : * Quia tu so-
lus labórem et dolórem consi-
deras. ¶ Tibi enim derelictus
est pauper, pupillo tu eris ad-
jutor. Quia.

LECTIO III.

ET : Tu in principio, Dómine,
terram fundásti : et ópera
mánuum tuárum sunt cæli.
Ipsi peribunt, tu autem per-
manébis, et omnes ut vesti-
méntum veteráscunt : et velut
amictum mutábis eos, et mu-
tabúntur : tu autem idem ipse

es, et anni tui non deficiant. Ad quem autem Angelorum dixit aliquando : Sede a dextris meis, quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Nonne omnes sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capient salutis?

ñ. A dextris est mihi Dominus, ne commovear : * Propter hoc dilatavi lingua mea. ý. Dominus pars hæreditatis meæ, et calicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Athanasii
Episcopi.

LECTIO IV.

Orat. 2. contra Arianos,
post medietum.

SI personam, rem, tempus Apostolici dicti cognoscerent hæretici, numquam humana in deitatem transferentes, tam impie et stulte adversus Christum sese habuissent. Id intuéri licébit. Si initium lectionis denuo repetitum probe excipias. Dicit enim Apostolus : Multifariam, multisque modis olim Deus locutus est patribus nostris per Prophetas : ultimis autem diebus locutus est nobis in Filio. Atque ita paulo post dicit : Perfècta ab eo nostrorum peccatorum purificatione, ipsum sedere ad dexteram maiestatis in excelsis, tanto meliorem Angelis factum, quanto præstantius no-

men præ illis sortitus est. De eo igitur tempore quo nobis per Filium locutus est, cum peccatorum purgatio fieret, Apostolicum dictum mentionem facit. Quando autem nobis locutus est in Filio, aut quando purgatio peccatorum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophetas, idque in ultimis diebus?

ñ. Notas mihi fecisti, Domine, vias vitæ : * Adimplèbis me lætitia cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem. ý. Tu es qui restitues hæreditatem meam mihi. Adimplèbis.

LECTIO V.

DEINDE cum narratio instituta esset de humana Verbi dispensatione, deque ultimis temporibus consequenter commemoravit, Deum neque superioribus ætätibus tacuisse, sed locutum esse per Prophetas : et postquam Prophetas suo officio perfuncti sunt, et lex per Angelos pronuntiata est, et Filius etiam ad nos descendit, et ad ministrandum accessit; tunc demum necessario subintulit : Tanto melius Angelis factus : ostendere volens, quanto Filius præ se servum excellit, tanto functione officioque servorum Filii administrationem meliorem fuisse.

ñ. Diligam te Domine virtus mea : Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum. ý. Liberátor meus, Deus meus adjutor meus. Et refugium.

FUNCTIONEM
F. Apóstolus
tum novam,
libertate úti
scribens et
hoc igitur,
ex propria co
tione dixit, qu
noratior esse
de ejusdem g
omnibus
eret :
atum dix
naturæ Filii a
dicaret.

ñ. Domini
nitudo ejus :
rum, et univ
in eo. ý. Ipse
davit eam, e
preparavit il
ria Patri, Orb

IN III N
Lectio san
secundum
LECTIO VI.
in illo tempo
tarbis pará
mle. est re
grano sinápis
omo seminá
et reliqua.

Homilia san
Pres
lib. 2. Comm
M
REGNUM coel
Evangelii
scripturarum
itam, et de q
nos. Aufere
num Dei, et

LECTIO VI.

FUNCTIONEM igitur discernens, Apóstolus, tum veterem, tum novam, magna dicendi libertate útitur, ad Judæos scribens et loquens. Propter hoc igitur, non in univérsum ex própria comparationis ratione dixit, quod major aut honoratior esset : ne quis quasi de ejúsdem géneris, et cum eo omnibus rebus hæc verba diceret : sed ideo meliorem dicitur, ut discrimen naturæ Filii ad res creatas indicaret.

ñ. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrarum, et univérsi qui hábitant in eo. ý. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri, Orbis.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangéllii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 13. d

In illo tómpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Simile est regnum cœlorum grano sinápis, quod accipiens homo seminávit in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 13.

Matth.

REGNUM cœlorum, prædicatio Evangéllii est, et notitia scripturarum, quæ ducit ad vitam, et de qua dicitur ad Judæos : Auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur genti fa-

ciénti fructus ejus. Simile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accipiens homo seminávit in agro suo. Homo qui seminávit in agro suo, a plerisque Salvátor intelligitur, quod in ánimis credéntium seminet : ab áliis ipse homo seminans in agro suo, hoc est in semetipso, et in corde suo.

ñ. Ad te, Dómine, levávi animam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam. ý. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

LECTIO VIII.

QUIS est iste qui seminávit, nisi sensus noster et ánimus, qui suscipiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fidei facit in agro sui pécioris pulluláre? Prædicatío Evangéllii mínima est ómnibus disciplinis. Ad primam quippe doctrinam, fidem non habet veritatís, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrinam dogmátibus philosophórum, et libris córum, et splendóri eloquentiæ, et compositioni sermónum : et vidébis quanto minor sit ceteris seminibus seméntis Evangéllii.

ñ. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sáboath : * Plena est omnis terra glória ejus. ý. Tres sunt qui testimónium dant in

caelo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

LECTIO IX.

SED illa cum creverint, nihil mordax, nihil vividum, nihil vitale demonstrant: sed totum flaccidum marcidumque et mollium ebullit in ólera et in herbas, quæ cito arcescunt et corruunt. Hæc autem prædicatib, quæ parva videbatur in principio, cum vel in ánima credentis, vel in toto mundo sata fuerit, non exurgit in ólera, sed crescit in árborem: ita ut volucres cœli (quas vel ánimas credentium, vel fortitudines, Dei servitio mancipatas, sentire debemus) veniant et habitent in ramis ejus. Ramos puto Evangelicæ arboris, quæ de grano sinápis creverit, dogmatum esse diversitates, in quibus supradictarum volucrum unaquæque requiescit.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Simile est * regnum cœlorum grano sinápis, quod minimum est omnibus seminibus: cum autem creverit, majus est omnibus oléribus.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut semper rationabilia meditantés, quæ tibi sunt placita, et dictis exequamur, et factis. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Simile est regnum * cœlorum fermento, quod acceptum mú-

lier abscondit in farinae satis tenuis, donec fermentatum est totum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 3.

UNDE fratres sancti, vocationis cœlestis participes, considerate Apóstolum et Pontificem confessionis nostræ Jesum: qui fidélis est ei qui fecit illum, sicut et Moyses in omni domo ejus. Ampliôris enim glóriæ iste præ Moysè dignus est hábitus, quanto ampliorem honorem habet domus, qui fabricavit illam. Omnis namque domus fabricatur ab aliquo: qui autem omnia creavit, Deus est.

ñ. Quam magna, p. 329.

LECTIO II.

ET Moyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam famulus, in testimonium eorum, quæ dicenda erant: Christus vero tamquam filius in domo sua: quæ domus sumus nos, si fidúciam, et glóriam spei usque ad finem, firmam retineamus. Quapropter sicut dicit Spiritus sanctus: Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto.

ñ. Adjutor meus, p. 329.

LECTIO III.

VIDETE, fratres, ne forte sit in aliquo vestrum cor multum incredulitatis, discedenti a Deo vivo: sed adhortamini

vosmetipsos donec Hódie non obduret bis fallácia peccati enim Christi tamen initione usque ad finem nemus. Dum si vocem ejus obdurare cor admodum initione. Quidam exacerbaverunt versi qui per Egypto per

ñ. Benedic. p. 330.

FERIA

De Epístola

LECTIO

TIMEAMUS

T relicta p

troeundi in r

stimetur aliqu

se. Etenim et

est, quemad

Sed non profu

ditos, non ad

quæ audierunt

enim in requi

mus: quemad

Sicut juravi i

trouit in r

et quidem ope

tionem mundi p

ñ. Auribus

LECTIO

DIXIT enim

de die sép

quievit Deus

omnibus ope

isto rursum:

requiem mea

Hiemal

vosmetipsos per singulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Participes enim Christi effécti sumus : si tamen initium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineamus. Dum dicitur : Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, quemadmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audientes exacerbaverunt, sed non universi qui profecti sunt ex Egypto per Moysen.

ñ. Benedicam Dóminum, p. 330.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I. *Cap. 4.*

TIMEAMUS ergo ne forte, relicta pollicitatióne introeundi in réquiem ejus, existimétur aliquis ex vobis deesse. Etenim et nobis nuntiátum est, quemadmodum et illis: Sed non profuit illis sermo auditus, non admixtus fidei ex iis quæ audiérunt. Ingrediemur enim in réquiem, qui credidimus : quemadmodum dixit : Sicut jurávi in ira mea : Si introibunt in réquiem meam : et quidem opéribus ab institutióne mundi perfectis.

ñ. Auribus pécipe, p. 330.

LECTIO II.

DIXIT enim in quodam loco de die séptima sic : Et requiétur Deus die séptima ab omnibus opéribus suis. Et in isto rursum : Si introibunt in réquiem meam. Quóniam ergo

Hiemalis.

súperest introire quosdam in illam, et ii, quibus prióribus annuntiátum est, non introierunt propter incredulitátem : iterum términat diem quemdam, Hódie, in David dicéndo, post tantum téporis, sicut supra dictum est : Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.

ñ. Státuit Dóminus, p. 330.

LECTIO III.

NAM si eis Jesus réquiem præstitisset, numquam de alia loquerétur, posthac, die. Itaque, relinquitur sabbatismus pópulo Dei. Qui enim ingressus est in réquiem ejus : etiám ipse requiétur ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo ingredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabilior omni gládio ancipiti : et pertingens usque ad divisiónem animæ ac spiritus, compágum quoque ac medullárum, et discretor cogitatum et intentionum cordis.

ñ. Ego dixi, p. 331.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I. *Cap. 6.*

QUAPROPTER intermittentes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur: non rursus jaciétes fundamentum poeniténtiæ ab opéribus mórtuis, et fidei ad Deum baptismatum doctrinæ, impositionis quoque mánuum, ac

resurrectionis mortuorum, et
iudicii æterni. Et hoc faci-
emus, si quidem permiserit
Deus.

ñ. Ne perdideris, p. 331.

LECTIO II.

IMPOSSIBILE est enim, eos qui
semel sunt illuminati, gus-
taverunt etiam donum cœlestē,
et participes facti sunt Spiri-
tus sancti, gustaverunt nihilô-
minus bonum Dei verbum,
virtutesque sæculi venturi, et
prolapsi sunt, rursus renovari
ad poenitentiam, rursus cruci-
figentes sibimetipsos Filium
Dei, et ostentui habentes.

ñ. Paratum cor, p. 331.

LECTIO III.

TERRA enim sæpe venientem
super se bibens imbrem, et
generans herbam opportunam
illis, a quibus colitur, accipit
benedictionem a Deo. Proferens
autem spinas ac tribulos, ré-
proba est, et maledicto próxi-
ma: cujus consummatio in
combustionem. Confidimus au-
tem de vobis, dilectissimi, meli-
ora, et viciniora salutí: ta-
metsi ita loquimur. Non enim
injustus Deus, ut obliviscatur
operis vestri, et dilectionis
quam ostendistis in nómine
ipsius, qui ministrastis san-
ctis, et ministratis.

ñ. Adjutor meus, p. 332.

FERIA QUINTA.

De Epistola ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 7.

HIC enim Melchisedech, rex
Salem, sacerdos Dei sum-
mi, qui obviavit Abrahæ re-

gresso a cæde regum, et bene-
dixit ei: cui et décimas om-
nium divisit Abraham: pri-
mum quidem qui interpretatur
rex justitiæ: deinde autem et
rex Salem, quod est, rex pa-
cis, sine patre, sine matre,
sine genealogia, neque in-
itium dierum, neque finem vi-
tæ habens, assimilatus autem
Filio Dei, manet sacerdos in
perpétuum.

ñ. Deus in te speravi, p. 332.

LECTIO II.

INTUEMINI autem quantus sit
hic, cui et décimas dedit de
præcipuis Abraham patriár-
cha. Et quidem de filiis Levi
sacerdotium accipientes, mand-
datum habent décimas sumere
a populo secundum legem, id
est, a fratribus suis: quam-
quam et ipsi exierint de lumbis
Abrahæ. Cujus autem gene-
ratio non annumeratur in eis,
décimas sumpsit ab Abraham:
et hunc, qui habebat, repro-
missiones benedixit.

ñ. Repleatur, p. 332.

LECTIO III.

SINE ulla autem contradi-
ctione, quod minus est, a
meliore benedicatur. Et hic
quidem, décimas morientes
hómnes accipiunt: ibi autem
contestatur, quia vivit. Et (ut
ita dictum sit) per Abraham,
et Levi, qui décimas accepit,
decimatus est: adhuc enim in
lumbis patris erat, quando ob-
viavit ei Melchisedech. Si ergo
consummatio per sacerdotium
Leviticum erat (populus enim

sub ipso lege
adhuc necess-
dum ordine
dium surger-
non secundu-
dici: Transla-
tio, necesse es-
latio fiat,

ñ. Gaudébo

FERIA

De Epistol

LECTIO

EST autem fi-
substantia
mentum non
hac enim tes-
cōti sunt sen-
mus aptata es-
Dei; ut ex in-
lia fierent. Fi-
stiam Abel, q-
lit Deo, per q-
consecutus es-
stimonium pe-
ribus ejus. De-
defunctus adh-

ñ. Confitébo

LEC

FIDE Henoc
ne videret
inveniebatur
illum Deus:
nem enim tes-
placuisse Deo.
impossibile e-
Credere enim
tem ad Deum
quirentibus se-
Fide Noe, res-
is quæ adhuc
mētuens apta-
tem domus su-
navit mundum

sub ipso legem accepit), quid adhuc necessarium fuit, secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem, et non secundum ordinem Aaron dici: Translato enim sacerdotio, necesse est ut et legis translatio fiat,

ñ. Gaudébunt, p. 332.

FERIA SEXTA.

De Epistola ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 11.

EST autem fides sperandarum substantiarum rerum, argumentum non apparentium. In hac enim testimonium consecuti sunt senes. Fide intelligimus aptata esse sæcula verbo Dei; ut ex invisibilibus visibilia fierent. Fide plurimam hostiam Abel, quam Cain, obtulit Deo, per quam testimonium consecutus est esse justus, testimonium perhibente muneribus ejus Deo, et per illam defunctus adhuc loquitur.

ñ. Confitébor, p. 333.

LECTIO II.

FIDE Henoch translatus est ne videret mortem, et non inveniebatur, quia transtulit illum Deus: ante translationem enim testimonium habuit placuisse Deo. Sine fide autem impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum, quia est, et inquirentibus se remunerator sit. Fide Noe, responso accepto de his quæ adhuc non videbantur, metuens aptavit arcam in salutem domus suæ, per quam dampnavit mundum: et justitiæ,

quæ per fidem est, hæres est institutus.

ñ. Misericordia, p. 333.

LECTIO III.

FIDE qui vocatur Abraham obedivit in locum exire, quem accepturus erat in hereditatem: et exiit, nesciens quo iret. Fide demoratus est in Terra repromissionis, tamquam in aliena, in casulis habitando, cum Isaac et Jacob cohæredibus repromissionis ejusdem. Expectabat enim fundamenta habentem civitatem: cujus artifex et conditor Deus.

ñ. Factus est, p. 333.

SABBATO.

De Epistola ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 13.

CHARITAS fraternitatis maneat in vobis. Et hospitalitatem nolite oblivisci: per hanc enim latuerunt quidam, Angelis hospitio receptis. Mementote victorum, tamquam simul victi; et laborantium, tamquam et ipsi in corpore morantes. Honorabile connubium in omnibus, et thorus immaculatus. Fornicatores enim, et adulteros judicabit Deus.

ñ. Ne perdideris, p. 334.

LECTIO II.

SINT mores sine avaritia, contenti presentibus: ipse enim dixit: Non te deseram, neque derelinquam. Ita ut confidenter dicamus: Dominus mihi adiutor, non timebo quid faciat mihi homo. Mementote

præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hódie: ipse et in sæcula.

ñ. Parátum cor, p. 334.

LECTIO III.

DOCTRINIS váriis et peregrinis nolite abdúci. Optimum est enim grátia stabilire cor, non escis: quæ non profuérint ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo edere non habent potestátem qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animalium infératur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontificem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanetificaret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

ñ. Adjútor, p. 334.

Si aliquod Festum Duplex celebretur in Sabbato ante Septuagesimam, in secundis Vesperis post Orationem Festi fit Commemoratio de Dominica, et in fine dicitur Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia, etc. ut infra.

SABBATO

ANTE SEPTUAGESIMAM.

AD VESPERAS.

CAPITULUM: I Cor. 9. d

FRATRES, Nescitis quod ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite ut comprehendátis.

Hymnus, Jam sol, ut in Psalt. p. 143.

ÿ. Vespertina orátio ascéndat ad te Dómine. ñ. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Dixit Dóminus* ad Adam: De ligno quod est in médio parádisi, ne cómedas: in qua hora coméderis, morte moriéris.

ORATIO.

PRECES pópuli tui, quæsumus. Dómine, cleménter exáudi: ut, qui juste pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

ÿ. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ñ. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Et deinceps non dicitur Allelúia, usque ad Sabbatum sanctum: Sed post Deus in adjutórium, ubi dicebatur Allelúia, dicitur Laus tibi Dómine, Rex æternæ glóriæ.

Si in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur in primam diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

DOM. IN SEPTUAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Præoccupémus faciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalmus, Venite, exultémus, p. 2.

In primo Versu Psalmi omititur Præoccupémus faciem ejus, etc., et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus, P

Ant. Psalm

Nocturnorum

IN I NO

Incipit lib

LECTIO

principio

lum et terr

erat inanis et

bræ erant sup

si et Spiritu

super aquas

Fiat lux. Et

vidit Deus lu

bona: et divi

nebris. Appe

diem, et tén

factumque es

ne, dies unu

Dens: Fiat

médio aquar

aquas ab aqu

firmamentum

quæ erant su

his quæ eran

tum. Et factu

vitque Deus fi

lum: et factu

mane, dies se

ñ. In princ

celum et terr

hóminem, *

similitúdinem

mávit igitur

lino terræ, e

ciem ejus spi

imáginem.

LE

DIXIT vero

tur aqua

sunt, in loc

pareat árida

ita. Et vocá

Hymnus, Primo die, p. 2.

*Ant. Psalmi, et Versiculi
Nocturnorum de Psalterio, p. 3.*

IN I NOCTURNO.

Incepit liber GÉNESIS.

LECTIO I. Cap. 1.

In principio creávit Deus cœ-
lum et terram. Terra autem
erat inánis et vácuá, et téné-
bræ erant super fáciem abys-
si, et Spiritus Dei ferebátur
super aquas. Dixitque Deus :
Fiat lux. Et facta est lux. Et
vidit Deus lucem quod esset
bona : et divisit lucem a té-
nebris. Appellávitque lucem
diem, et ténébras noctem :
factumque est vespere et ma-
ne, dies unus. Dixit quoque
Deus : Fiat firmámentum in
medio aquarum : et dividat
aquas ab aquis. Et fecit Deus
firmámentum, divisitque aquas
quæ erant sub firmaménto, ab
his quæ erant super firmamén-
tum. Et factum est ita. Voca-
vitque Deus firmámentum, Cœ-
lum : et factum est vespere et
mane, dies secúndus.

In principio creávit Deus
cœlum et terram, et fecit in ea
hómínem, * Ad imáginem et
similitúdinem suam. **ÿ.** For-
mávit igitur Deus hómínem de
limo terræ, et inspirávit in fá-
ciem ejus spiráculum vitæ. Ad
imáginem.

LECTIO II.

Dixit vero Deus : Congregén-
tur aquæ, quæ sub cœlo
sunt, in locum unum, et ap-
pareat árida. Et factum est
ita. Et vocávit Deus áridam,

terram : congregationesque
aquarum appellávit mária. Et
vidit Deus quod esset bonum.
Et ait : Gérmínet terra herbam
viréntem, et faciéntem semen,
et lignum pomíferum fáciens
fructum juxta genus suum, cu-
jus semen in semetipso sit su-
per terram. Et factum est ita.
Et prótulit terra herbam vi-
réntem, et faciéntem semen
juxta genus suum, lignumque
fáciens fructum, et habens
unumquódque seméntem se-
cúndum spéciem suam. Et vi-
dit Deus quod esset bonum. Et
factum est vespere et mane,
dies tértius. Dixit autem Deus :
Fiant luminária in firmaménto
cœli, et dividant diem ac noc-
tem, et sint in signa et tém-
pora, et dies et annos : ut lú-
ceant in firmaménto cœli, et
illúminent terram. Et factum
est ita. Fecitque Deus duo lu-
minária magna : lumináre ma-
jus, ut præésset diéi et lumináre
minus, ut præésset nocti : et
stellas. Et pósuit eas in firmaménto
cœli, ut lucérent super
terram, et præéssent diéi ac
nocti, et dividerent lucem ac
ténébras. Et vidit Deus quod
esset bonum. Et factum est
vespere et mane, dies quartus.

In principio creávit Deus
cœlum et terram, et Spiritus
Dei ferebátur super aquas : *
Et vidit Deus cuncta quæ fé-
cerat, et erant valde bona.
ÿ. Igitur perfecti sunt cœli,
et terra, et ómnis ornátus
córum. Et vidit.

LECTIO III.

DIXIT etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto Cœli. Creavitque Deus cete grándia, et omnem animam vivéntem atque motábilem, quam produxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam vivéntem in genere suo, juménta, et reptilia, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factumque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omneréptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cœli, et béstis, universæque terræ, omnique réptili quod movétur in terra.

¶. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ. * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in animam vivéntem. †. In principio fecit Deus cœlum et terram, et plasmávit in ea hóminem. Et inspirávit in fáciem. Glória Patri. Et inspirávit in fáciem.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Enchiridii sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

C. 25. 26. et 27. tom. 3.

MORTIS supplicium Dóminus hómini comminátus fúerat si peccáret: sic eum múnens libero arbitrio, ut tamen régeret império, terreret exitio: atque in paradisi felicitáte, tamquam in umbra vitæ, unde justitia custodita. in melióra conscénderet, collocávit. Hinc post peccátum exul effectus, stirpem quoque suam, quam peccádo in se tamquam in radice vitiáverat, pœna mortis et damnatione obstrinxit: ut quidquid prolis ex illo, et simul damnáta per quam peccáverat, cónjuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna similis retribúta est nasceretur, tráheret originále peccátum, quo tráheretur per errores doloresque diversos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiátoribus et possessóribus et consórtibus suis, sine fine supplicium.

¶. Tulit Dóminus hóminem, et posuit etiam in paradiso voluptátis, * Ut operáretur et custodiret illum. †. Plantáverat autem Dóminus Deus paradisum voluptátis a principio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Ut.

LECTIO V.

SIC per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors: et ita

in omnes hó
in quo om
Mundum qui
loco Apóstol
nus human
se habebant.
vel etiam v
malis in ma
totius huma
damnata:
eorum, qui
lorum lueba
tionis dignis
¶. Dixit
est bonum
lum: * Fac
rium simile
non inveni
milis sibi:
Faciámus.

L
A
n iram q
justam,
indómita
ciunt libént
quid man
pœnis pati
sane Creat
nitáte, et
ministráre
poténtiam
strátio si
bunt) et h
de propági
táque nas
sémína, et
nare mem
etates, p
vegetáre s
nare. Mel
de malis
mala nulla
¶. Immi

in omnes homines pertransiit, in quo omnes peccaverunt. Mundum quippe appellavit eo loco Apóstolus univèrsam genèrem humanam. Ita ergo res se habebant. Jacébat in malis, vel etiam volebátur, et de malis in mala præcipitabátur totius humani generis massa dampnata : et adjuncta parti eorum, qui peccaverant, angelorum luébat impiæ desertionis dignissimas pœnas.

R. Dixit Dominus Deus: Non est bonum hominem esse solum : * Faciamus ei adiutorium simile sibi. **V.** Adæ vero non inveniebátur adiutor similis sibi : dixit vero Deus. Faciamus.

LECTIO VI.

Ad iram quippe Dei pertinet ad justam, quidquid cæca et indómита concupiscéntia faciunt libenter mali, et quidquid manifestis opertisque pœnis patióntur inviti : non sane Creatoris desistente bonitate, et malis angelis subministrare vitam, vivacemque poténtiam : (quæ subministratio si auferátur, interibunt) et hominum, quamvis de propágine vitiata damnataque nascéntium, formare sémína, et animare, et ordinare membra per tēporum ætates, per locorum spátia vegetare sensus, aliménta donare. Mélius enim judicávit de malis bene facere, quam mala nulla esse permittere.

R. Immisit Dominus sopórem

in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam túlerat Dominus de Adam in mulierem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret, quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virago, quia de viro sumpta est. **V.** Cumque obdormisset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 20.

In illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile est regnum cælórum homini patrifamilias, qui exiit primo mane condúcere operários in vineam suam. Et reliqua.

De Homilia S. Gregórii Papæ.

Hom. 19. in Evang. post principium.

REGNUM cælórum homini patrifamilias simile dicitur, qui ad excólendam vineam suam operários condúcit. Quis vero patrifamilias similitudinem réctius tenet, quam conditor noster, qui regit quos condidit, et electos suos sic in hoc mundo possidet, quasi subjectos dominus in domo ? Qui habet vineam, universalem scilicet Ecclesiam, quæ ab Abel justo usque ad ultimum electum, qui in fine mundi nasciturus est, quot sanctos protulit, quasi tot palmites misit,

¶ Plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio ; * In quo posuit hominem, quem formaverat. †. Produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescendum suave ; lignum etiam vite in medio paradisi. In quo posuit.

LECTIO VIII.

Hic itaque paterfamilias ad excolendam vineam suam, mane, hora tertia, sexta, nona, et undecima operarios conducit : quia a mundi hujus initio usque in finem ad erudiendam plebem fidelium, predicatores congregare non desistit. Mane etenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe : hora vero tertia a Noe usque ad Abraham : sexta quoque ab Abraham usque ad Moysen : nona autem a Moysen usque ad adventum Domini : undecima vero ab adventu Domini usque ad finem mundi. In qua predicatores sancti Apostoli missi sunt, qui mercēdem plenam et tarde venientes acceperunt.

¶. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Videte, ne forte sumat de ligno vite, et vivat in æternum. †. Fecit quoque Dominus Deus Adæ tunicam pelliceam, et induit eum, et dixit. Videte.

LECTIO IX.

Ad erudiendam ergo Dominus plebem suam, quasi

ad excolendam vineam suam, nullo tempore destitit operarios mittere : quia et prius per patres, et postmodum per legis doctores et Prophetas, ad extremum vero per Apostolos, dum plebis suæ mores excoluit, quasi per operarios in vineæ cultura laboravit : quamvis in quolibet modulo vel mensura, quisquis cum fide recta bonæ prædicator actionis extitit, hujus vineæ operarius fuit. Operator ergo mane, hora tertia, sexta, et nona, antiquus ille et Hebræicus populus designatur : qui in electis suis ab ipso mundi exordio, dum recta fide Deum studuit colere, quasi non destitit in vineæ cultura laborare. Ad undecimam vero Gentiles vocantur, quibus et dicitur : Quid hi statis tota die otiosi ?

¶. Ubi est Abel frater tuus ? dixit Dominus ad Cain. Nescio Domine, numquid custos fratris mei sum ego ? et dixit ad eum : Quid fecisti ? * Ecce vox sanguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. †. Maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum, et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Ecce vox sanguinis. Glória Patri. Ecce vox sanguinis.

Nonum ¶. dicitur in Dominicis usque ad Pascha loco Hymni Te Deum qui non dicitur hoc tempore, nisi in Festis.

AD L.
Ant. t. 1. f

Deus, et a delicto
me : quia tibi s

Psalm. Miser

Ant. t. 8. Co
quoniam exaud

Psalm. Conf

Ant. t. 2. Deus

te de luce vigi

es adjutor meu

Psalm. Deu

p. 17.

Ant. t. 2. Be

firmamento coe

in secula, Deus

Cantic. Bene

Ant. t. 1. f La

de caelis.

Psalm. Lau

de caelis, p. 19

CAPITULUM.

FRATRES, Ne

¶ qui in st

omnes quidem

unus accipit

currere ut com

Hymnus,

Conditor, p. 2

¶ Domine r

es nobis. ¶. A

progenie.

Ad Bened. A

est * regnum

mini patrifam

primo mane co

rios in vinear

Dominus.

ORA

DRECES populi

¶ Domine, cle

at, qui juste p

tris affligimur

AD LAUDES

*Ant. t. 1. f. Miserere * mei Deus, et a delicto meo munda me : quia tibi soli peccavi.*

Psalm. Miserere, p. 56.

*Ant. t. 8. Confitebor tibi, * quoniam exaudisti me.*

Psalm. Confitemini, p. 2.

*Ant. t. 2. Deus Deus meus * a te de luce vigilo, quia factus es adjutor meus.*

Psalm. Deus Deus meus, p. 17.

*Ant. t. 2. Benedictus * es in firmamento caeli, et laudabilis in secula, Deus noster.*

Cantic. Benedicite, p. 18.

Ant. t. 1. f. Laudate Dominum de caelis.

Psalm. Laudate Dominum de caelis, p. 19.

CAPITULUM. 1. Cor. 9. d.

FRATRES, Nescitis quod ii qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite ut comprehendatis.

Hymnus, Aeternae rerum Conditor, p. 20.

Ÿ. Domine refugium factus es nobis. R. A generatione et progenie.

*Ad Bened. Ant. t. 1. f. Simile est * regnum caelorum homini patrifamilias, qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam, dicit Dominus.*

ORATIO.

Parces populi tui, quaesumus **D**omine, clementer exaudi: ut, qui juste pro peccatis nostris affligimur, pro tui nomi-

nis gloria misericorditer liberemur. Per Dominum.

AD PRIMAM.

*Ant. t. 1. Conventio * autem facta cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam.*

Ad Absolutionem Capit. Dominus autem dirigat, p. 36.

AD TERTIAM.

*Ant. t. 8. f. Ite et vos * vineam meam, et quod justum fuerit, dabo vobis.*

Capitulum, Fratres, Nescitis, ut supra.

R. br. Inclina cor meum Deus, * In testimonia tua. Inclina. **Ÿ.** Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tua vivifica me. In testimonia tua. Gloria Patri. Inclina cor.

Ÿ. Ego dixi, Domine miserere mei. **R.** Sana animam meam, quia peccavi tibi.

AD SEXTAM.

*Ant. t. 1. f. Quid hic statis tota die * otiosi? Responderunt, et dixerunt : Quia nemo nos conduxit.*

Capitulum. 1. Cor. 9. d

OMNIS autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet : et illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam.

R. br. In aeternum Domine, * Permanet verbum tuum. In aeternum. **Ÿ.** In saeculum saeculi veritas tua. Permanet. Gloria Patri. In aeternum.

Ÿ. Dominus regit me, et nihil mihi deerit. **R.** In loco pascae ibi me collocavit.

AD NONAM.

Ant. t. 8. Voca operarios, * et redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum. 1 Cor. 10.

BIBEBANT autem de spiritali, consequente eos, petra; petra autem erat Christus: sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

ñ. *br.* Clamávi in toto corde meo, * Exaúdi me Dómine. Clamávi. ŷ. Justificatiónes tuas requíram. Exaúdi. Glória Patri. Clamávi.

ŷ. Ab occúltis meis munda me Dómine. ñ. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica, p. 123.

Capitulum, Fratres, Nescitis, ut supra, ad Laudes.

Hymnus, Lucis Creátor, ut in Psalterio, p. 125.

ŷ. Dirigátur, Dómine, oratio mea. ñ. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Dixit paterfamilias * operáriis suis: Quid hic statis tota die otiosi? At illi respondentes dixerunt: Quia nemo nos condúxit. Ite et vos in vineam meam: et quod justum fuerit, dabo vobis.

Oratio, Preces pópuli tui, ut supra, ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap. 1. d*

ET creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imá-

ginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos, Benedixitque illis Deus, et ait: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjicite eam, et dominámini piscibus maris, et volatilibus cœli, et univérsis animántibus, quæ móvëntur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam asseréntem semen super terram, et univérsa ligna quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omnique volúcri cœli, et univérsis quæ móvëntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane dies sextus.

ñ. Dum deambuláret Dóminus in paradiso ad auram post meridiem, clamávit, et dixit: Adam, ubi es? Audivi, Dómine, vocem tuam, * Et abscondi me. ŷ. Vocem tuam audivi in paradiso, et timui, eo quod nudus essem. Et abscondi me.

LECTIO II. *Cap. 2.*

IGITUR perfécti sunt cœli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrát. Et benedixit diéi séptimo, et sanctificávit illum: quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáce-

ret. Istæ sunt et terræ, quæ factæ sunt in die quo factum est cœlum et terra. Virgultum autem dicitur in terram, quæ in eam regionem minaret: et dicitur Dominus Deus et homo non dicitur terram dicitur e terra sam superflua.

ñ. In sudoribus panis tui comeditur ad Adam: et terra non dicitur terra, non dicitur terra. Sed spinas et bit tibi. ŷ. Uxorís tuæ, quæ dicitur: ex quo ne comederit in ópere tuo.

FORMA VITI. Deus hómo, et inspi- spiraculum homo in a. Plantáverat Deus paradiso in principio, in quem quem duxitque in humo omnino visu, et ad lignum etia radiasi, lig boni et ma diebatur de irrigándum inde dividi pisa.

illum, mäs-
creavit eos.
Deus, et ait:
licämini, et
et subiecte
ni piscibus
us cœli, et
ibus, quæ
rram. Dixit-
dedi vobis
ferentem se-
et universa
n semetipsis
sui, ut sint
cunctis ani-
mnique vô-
ivërsis quæ
, et in qui-
ens, ut hâ-
tum. Et fa-
litque Deus
ut : et erant
tum est vës-
sæxtus.

alaret Dómi-
auram post
vit, et dixit:
ivi, Dómine,
abscondi me.
udivi in pa-
eo quod nu-
cōndi me.

Cap. 2.
sunt cœli et
ornatus cœ-
ue Deus die
m quod fece-
t die séptimo
e quod patr-
diëi séptimo,
um : quia in
omni opere
Deus ut face-

ret. Istæ sunt generatiões cœli
et terræ, quando creata sunt,
in die quo fecit Dóminus Deus
cœlum et terram : et omne
virgultum agri ántequam ori-
rétur in terra, omnémque her-
bam regiõnis priúsqvam ger-
mináret : non enim plúerat
Dóminus Deus super terram,
et homo non erat qui opera-
rétur terram : sed fons ascen-
debat e terra, irrigans univër-
sam superficiem terræ.

R. In sudóre vultus tui ves-
ceris pane tuo, dixit Dóminus
ad Adam : cum operátus fúeris
terram, non dabit fructus suos.*
Sed spinas et tribulos germiná-
bit tibi. ̄. Quia audisti vocem
uxoris tuæ, et comedisti de li-
gno : ex quo præcéperam tibi
ne coméderes, maledicta terra
in opere tuo. Sed spinas.

LECTIO III.

FORMAVIT igitur Dóminus
Deus hóminem de limo ter-
ræ, et inspirávit in fáciem ejus
spiráculum vitæ, et factus est
homo in ánimam vivéntem.
Plantáverat autem Dóminus
Deus paradisum voluptátis a
principio, in quo pósuit hómi-
nem quem formáverat. Pro-
duxitque Dóminus Deus de
humo omne lignum pulchrum
visu, et ad vescéndum suáve :
lignum étiam vitæ in médio pa-
radisi, lignúmque sciétiæ
boni et mali. Et flúvius egre-
diébatur de loco voluptátis ad
irrigándum paradisum, qui
inde dividitur in quátuor cá-
pita.

R. Formávit Dóminus hómi-
nem de limo terræ ; * Et in-
spirávit in fáciem ejus spirá-
culum vitæ, et factus est homo
in ánimam vivéntem. ̄. In prin-
cipio fecit Deus cœlum et ter-
ram, et plasmávit in ea hómi-
nem. Et inspirávit. Glória Pa-
tri. Et inspirávit.

Ad Magnif. Ant. t. 1. I Hi
novissimi * una hora fecerunt,
et pares illos nobis fecisti, qui
portávimus pondus diëi, et
æstus.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 2. c

TULIT ergo Dóminus Deus
hóminem, et pósuit eum
in paradiso voluptátis, ut ope-
rarétur, et custodiret illum
præcepitque ei, dicens : Ex
omni ligno paradisi cómede :
de ligno autem sciétiæ boni
et mali ne cómedas. In quo-
cúmque enim dië coméderis ex
eo, morte moriëris. Dixit quo-
que Dóminus Deus : Non est
bonum esse hóminem solum :
faciámus ei adjutórium símile
sibi.

R. Tulit Dóminus, ut in se-
cundo Nocturno Dominicæ præ-
cedentis, p. 366.

LECTIO II.

FORMATIS igitur, Dóminus
Deus, de humo cunctis ani-
mántibus terræ, et univërsis
volatilibus cœli, addúxit ea ad
Adam, ut vidéret quid vocáret
ea : omne enim quod vocávit
Adam ánimæ vivéntis, ipsum
est nomen ejus. Appellávitque

Adam nominibus suis cuncta animantia, et univēsa volatilia cœli, et omnes bēstias terræ : Adæ vero non inveniebātur adjutor similis ejus.

ñ. Dixit Dóminus Deus ,
p. 367.

LECTIO III.

IMMISIT ergo Dóminus Deus Isopórem in Adam : cumque obdormisset, tulit unam de costis ejus, et replēvit carnem pro ea. Et ædificāvit Dóminus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem : et addūxit eam ad Adam. Dixitque Adam : Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea : hæc vocābitur Virago, quóniam de viro sumpta est. Quamóbre relinquet homo patrem suum, et matrem, et adhærébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una.

ñ. Immisit Dóminus, p. 367.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Dixit autem paterfamilias : * Amice, non fácio tibi injúriam : nonne ex denário convenisti mecum ? tolle quod tuum est, et vade.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 3.

SED et serpens erat callidior cunctis animantibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulierem : Cur præcépít vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradisi ? Cui respóndit mulier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradiso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio

paradisi, præcépít nobis Deus ne comederémus, et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulierem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comederítis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illius, et comédit : deditque viro suo, qui comédit. Et aperti sunt óculi ambórum.

ñ. Plantáverat autem Dóminus, p. 368.

LECTIO II.

CUMQUE cognovissent se esse nudos, consuérunt fólia líncus, et fécerunt sibi perizómata. Et cum audissent vocem Dómini Dei deambulántis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradisi. Vocavitque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es ? qui ait : Vocem tuam audivi in paradiso : et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex lígno, de quo præcéperam tibi ne comederes, comedisti ? Dixitque Adam : Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulierem : Quare hoc fecisti ? Quæ re-

spóndit : Serpens et comédi.

ñ. Ecce Ad
p. 368.

LEC

Et ait Dóminus : Pénitentem : maledictus es mántia, et bēstia, et bēstia per pectus tuum terram comedit vitam tuam. In inter te et me men tuum est ipsa cōteret insidiaberis. Cuius lígnoque dedit arumnas tuas : in dolore et sub viri ipse dominábitur : dixit : Quia a ris tuæ, et comedit ex quo præcépít mederes, mántia opere tuo : in des ex ea cuncta tuæ. Spinas enábit tibi, et terræ. In sudore scris pane, in terram de qua pulvis es revertéris. Et men uxóris suæ mater esset cunctum.

ñ. Ubi est
p. 368.

Ad Magnif. quod tuum est quia ego bonus minus.

spōdit : Serpens decēpit me, et comēdi.

¶. Ecce Adam quasi unus, p. 368.

LECTIO III.

PRAIT Dóminus Deus ad ser-
pēntem : Quia fecisti hoc,
maledictus es inter ómnia ani-
mántia, et béstias terræ, su-
per pectus tuum gradiéris, et
terram comēdes cunctis diébus
vitæ tuæ. Inimicitias ponam
inter te et mulierem, et se-
men tuum et semen illius :
ipsa cōteret caput tuum, et tu
insidiaberis calcáneo ejus. Mu-
lier quoque dixit : Multiplicábo
arúmnas tuas, et concéptus
tuos : in dolóre páries filios,
et sub viri potestáte eris, et
ipse dominábitur tui. Adæ vero
dixit : Quia audisti vocem uxó-
ris tuæ, et comedisti de ligno,
ex quo præcéperam tibi ne co-
méderes, maledicta terra in
ópere tuo : in labóribus comē-
des ex ea cunctis diébus vitæ
tuæ. Spinās et tribulos germi-
nábít tibi, et comēdes herbam
terræ. In sudóre vultus tui ve-
scéris pane, donec revertáris
in terram de qua sumptus es :
quia pulvis es, et in púlverem
revertéris. Et vocávit Adam no-
men uxóris suæ Heva : eo quod
máter esset cunctórum vivén-
tium.

¶. Ubi est Abel frater tuus,
p. 368.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f Tolle
quod tuum est, * et vade :
quia ego bonus sum, dicit Dó-
minus.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 4.

ADAM vero cognóvit uxórem
suam Hévam, quæ concé-
pit et péperit Cain, dicens :
Possédi hóminem per Deum.
Rursúmque péperit fratrem
ejus Abel. Fuit autem Abel
pastor óvium, et Cain agricola.
Factum est autem post multos
dies ut offerret Cain de frúcti-
bus terræ múnera Dómino.
Abel quoque obtulit de primo-
génitis gregis sui, et de adipi-
bus córum : et respéxit Dómi-
nus ad Abel, et ad múnera
ejus. Ad Cain vero, et ad mú-
nera illius non respéxit : ira-
tusque est Cain velleménter,
et concidit vultus ejus : Dixit-
que Dóminus ad eum : Quare
irátus es ? et cur concidit fá-
cies tua ? Nonne si bene égeris,
recipies : sin autem mále, sta-
tim in fóribus peccátum áde-
rit ? sed sub te erit appetitus
ejus, et tu domináberis illius.

¶. In principio, p. 365.

LECTIO II.

DIXITQUE Cain ad Abel fra-
trem suum : Egrediamur
foras. Cumque essent in agro,
consurrexit Cain advérsus fra-
trem suum Abel, et interfecit
eum. Et ait Dóminus ad Cain :
Ubi est Abel frater tuus ? Qui
respōdit : Nescio : Num cu-
stos fratris mei sum ego ? Di-
xitque ad eum : Quid fecisti ?
vox sánguinis fratris tui clamat
ad me de terra. Nunc igitur
maledictus eris super terram,

quæ aperuit os suum, et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus et profugus eris super terram.

¶ In principio, p. 365.

LECTIO III.

DIXITQUE Cain ad Dominum :

Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear. Ecce ejicis me hodie a facie terræ, et a facie tua abscondar, et ero vagus; et profugus in terra; omnis igitur qui invenerit me, occidet me. Dixitque ei Dominus. Nequâquam ita fiet; sed omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur. Posuitque Dominus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui invenisset eum. Egressusque Cain a facie Domini, habitavit profugus in terra ad orientalem plagam Eden.

¶ Formavit Dominus, p. 366.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Non licet * mihi quod volo facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? dicit Dominus.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 4. c

COGNOVIT autem Cain uxorem suam, quæ concepit, et peperit Henoch: et edificavit civitatem, vocavitque nomen ejus ex nomine filii sui, Henoch. Porro Henoch genuit Irad; et Irad genuit Maviael, et Maviael genuit Mathúsaël, et Mathúsaël genuit Lamech. Qui

accepit duas uxores, nomen uni Ada, et nomen alteri Sella. Genuitque Ada Jabel, qui fuit pater habitantium in tentoriis, atque pastorum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canentium cithara et organo. Sella quoque genuit Tubalcain, qui fuit malleator et faber in cuncta opera æris et ferri. Soror vero Tubalcain, Noëma.

¶ Talit Dominus, p. 366.

LECTIO II.

DIXITQUE Lamech uxoribus suis Adæ et Sellæ: Audite vocem meam uxores Lamech, auscultate sermonem meum: quoniam occidi virum in vulnus meum, et adolescentulum in livorem meum. Septuplum ultio dabitur de Cain, de Lamech vero septuagies septies. Cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam: et peperit filium, vocavitque nomen ejus Seth, dicens: Posuit mihi Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain. Sed et Seth natus est filius, quem vocavit Enos: iste cepit invocare nomen Domini.

¶ Dixit Dominus, p. 367.

LECTIO III. Cap. 5.

HIC est liber generationis Adam. In die qua creavit Deus hominem, ad similitudinem Dei fecit illum. Masculum et feminam creavit eos, et benedixit illis: et vocavit nomen eorum Adam, in die quo creati sunt. Vixit autem Adam centum triginta annis: et genuit ad imaginem et similitudinem

suam, vocavitque Seth. Et facti sunt postquam genuit genti anni; genuitque filias. Et factum est postquam genuit genti triginta,

¶ Immisit De-

SABB

De libro

LECTIO I.

VIXIT autem genti qui genuit Jared. Et postquam genuit gentis triginta annis, genuit filios et filios omnes dies nonaginta qui mortuus est. Centum sexaginta annis, et genuit Jared, postquam genuit Noeh, octingentis annis, genuit filios et filios omnes dies sexaginta duo est. Porro Henoch genuit Mathúsalam.

¶ Plantavit

LEC

ET ambulavit in Deo, et genuit Mathúsalam, et genuit facti sunt omnes dies trecenti sexaginta annis. Ambulavit et non apparuit Deo. Vixit autem centum octoginta annis et genuit Lam-

suam, vocavitque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam genuit Seth, octingenti anni; genuitque filios et filias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, et mortuus est.

¶ Immisit Dominus, p. 367.

SABBATO.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 5. b

VIXIT autem Maláleel sexaginta quinque annis, et genuit Jared. Et vixit Maláleel, postquam genuit Jared, octingentis triginta annis; et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingenti nonaginta quinque anni, et mortuus est. Vixitque Jared centum sexaginta duobus annis, et genuit Henoch. Et vixit Jared, postquam genuit Henoch, octingentis annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni, et mortuus est. Porro Henoch vixit sexaginta quinque annis, et genuit Mathúsalam.

¶ Plantáverat, p. 368.

LECTIO II.

ET ambulávit Henoch cum Deo, et vixit, postquam genuit Mathúsalam, trecentis annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta quinque anni. Ambulávitque cum Deo, et non apparuit: quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octoginta septem annis, et genuit Lamech. Et vixit Ma-

thúsala, postquam genuit Lamech, septingentis octoginta duobus annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala nongenti sexaginta novem anni, et mortuus est.

¶. Ecce Adam, p. 368.

LECTIO III.

VIXIT autem Lamech centum octoginta duobus annis, et genuit filium: vocavitque nomen ejus Noe, dicens: Iste consolábitur nos ab operibus et laboribus mánuum nostrárum, in terra cui maledixit Dominus. Vixitque Lamech, postquam genuit Noe, quingentis nonaginta quinque annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingenti septuaginta septem anni, et mortuus est.

¶. Ubi est Abel, p. 368.

SABBATO

ANTE SEXAGESIMAM.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 2 Cor. 11. d

FRATRES, Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis devóret, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciém vos cædit.

Hymnus, Jam sol, de Psalterio, p. 143.

¶. Vespertina oratio ascendat ad te Dómine. ¶. Et descendat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Dixit Dóminus ad Noe: * Finis univérsæ carnis venit coram me:

fac tibi arcam de lignis lævigatis, ut salvetur univèrsum semen in ea.

ORATIO.

DEUS, qui conspicias, quia ex nulla nostra actione confidimus: concede propitius, ut contra adversa ómnia Doctoris gentium protectione muniamur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

DOM. IN SEXAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Præoccupémus faciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

In primo versu Psalmi omititur Præoccupémus faciem ejus, etc., et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus. Primo die, p. 2.

Ant. Psalmi, et ýý., ut in Psalterio, p. 3.

IN I NOCTURNO.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 5. d et 6.

NOE vero cum quingentórum Nasset annórum, genuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque copissent hómines multiplicáre super terram, et filias procreássent, vidéntes filii Dei filios hóminum quod essent pule- accepérunt sibi uxóres. Nibus, quas elégerant. **D**e Deús: Non permanébit spiritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: erúntque illius centum viginti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Post-

quam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo, viri famosi.

R. Dixit Dóminus ad Noe: Fins uersæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitate eórum: * Et ego disperdam eos cum terra. ý. Fac tibi arcam de lignis lævigatis, mansiúnculas in ea facies. Et ego.

LECTIO II.

VIDENS autem Deus quod multa malitia hóminum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis inténta esset ad malum omni tẽmpore, pœnituit eum quod hóminem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a facie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cœli. Pœnitet enim me fecisse eos. Noe vero in- vénit grátiam coram Dómino.

R. Noe vir justus atque perfectus, cum Deo ambulávit: * Et fecit ómnia quæcúmque præcepit ei Deus. ý. Fecit sibi arcam, ut salvaretur univèrsus semen. Et fécit.

LECTIO III.

HÆ sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque perfectus fuit in generatióibus suis, cum Deo ambulávit. Et genuit tres filios, Sem, Cham et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitate. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam,

(omnis quippe
viam suam su
ad Noe: Finis
venit coram
terra iniquita
et ego dispo
terra. Fac tibi
lævigatis: man
facies: et bit
trinsecus et e
facies eam:
bitórum erit
quinquaginta
tudo, et trigin
tudo illius.

R. Quadrag
etes aperti su
omni carne h
vitæ ingressa
Et clausit a t
minus. ý. In a
ingressus est
filii ejus et ux
res filiórum
Glória Patri.

IN II N

Ex libro sa

Episcopi d

Lec

Cap. 4.

HABES, quia
est quón
gitaret, hoc
homo positus
carnem porta
esse, non pos
velut quidam
cus est, caróq
lécebra) tame
mentem ratió
tulmque áni
por tunc cor
sunt

(omnis quippe caro corruperat
viam suam super terram) dixit
ad Noe : Finis universæ carnis
venit coram me : repléta est
terra iniquitate a facie eorum,
et ego disperdam eos cum
terra. Fac tibi arcam de lignis
lavigatis : mansiunculas in arca
facies, et bitumine lines in-
trinsecus et extrinsecus. Et sic
facies eam : Trecentorum cu-
bitorum erit longitudo arcae,
quinquaginta cubitorum lati-
tudo, et triginta cubitorum alti-
tudo illius.

¶ Quadraginta dies et no-
ctes aperti sunt cœli, et ex
omni carne habente spiritum
vitæ ingressa sunt in arcam.*
Et clausit a foris ostium Dô-
minus, ¶ In articulo diæ illius
ingressus est Noe in arcam, et
filii ejus et uxor illius, et uxô-
res filiorum ejus. Et clausit.
Gloria Patri. Et clausit.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrôsii.
Episcopi de Noe et Arca.

LECTIO IV.

Cap. 4. circa med.

HABES, quia iratus Dominus
est quoniam quamvis cogi-
taret, hoc est sciret, quia
homo positus in terræ regione,
carnem portans, sine peccato
esse non possit; (terra enim
velut quidam tentationum lo-
cus est, caroque corruptelæ il-
licebra) tamen cum haberent
mentem rationis capace[m], vir-
tutemque animæ infusam cor-
pori, sine consideratione ali-
qua in seipsum ruerunt, ex quo

revocare se nollent. Neque
enim Deus cogitat sicut homi-
nes, ut aliqua ei nova succedat
sententia, neque irascitur quasi
mutabilis : sed ideo hæc le-
guntur, ut exprimatur peccato-
rum nostrorum acerbitas,
quæ divinam meruerit offen-
sam : tamquam eo usque in-
creverit culpa, ut etiam Deus,
qui naturaliter non movetur
aut ira, aut odio, aut passione
ulla, provocatus videatur ad
iracundiam.

¶ Edificavit Noe altare Dô-
mino, offerens super illud ho-
locaustum : odoratusque est
Dominus odorem suavitatis, et
benedixit ei, dicens : * Crescite,
et multiplicamini, et replète
terram. ¶ Ecce ego statuam
pactum meum vobiscum, et
cum semine vestro post vos.
Crescite.

LECTIO V.

MINITATUS est præterea, quod
deleret hominem. Ab ho-
mine, inquit, usque ad pecus,
et a reptilibus usque ad vola-
tilia delébo. Quid læserant ir-
rationabilia? Sed quia propter
hominem illa facta erant, eo
utique deléto, propter quem
facta sunt, consequens erat, ut
etiam illa delerentur, quia non
erat qui his uteretur. Sensu
autem altiore illud manifestá-
tur : quia homo mens est, quæ
est rationis capax. Homo enim
delinitur, animal vivum, mor-
tale, rationabile. Principali
igitur extincto, etiam sensus
omnis exstinguitur, eo quo

nihil reliqui ad salutem super-
sit, cum salutis fundamentum
virtus defecerit.

ñ. Ponam arcum meum in
nubibus cœli, dixit Dominus
ad Noe : * Et recordabor fœ-
deris mei, quod pepigi tecum.
ÿ. Cumque obduxero nubibus
cœlum, apparebit arcus meus
in nubibus. Et recordabor fœ-
deris.

LECTIO VI.

Ad condemnationem autem
ceterorum, et ad expres-
sionem pietatis divinæ, dicitur
Noe apud Deum gratiam inveni-
nisse. Simul ostenditur, quod
hominem justum non obum-
bret aliorum offensio : quando
ipse ad totius generis reservat
seminarium. Qui non gene-
rationis nobilitate, sed ju-
stitiæ et perfectionis merito
laudatur. Probati enim viri
genus, virtutis prosapia est :
quia sicut hominum genus ho-
mines, ita animarum genus
virtutes sunt. Etenim familiae
hominum splendore generis
nobilitantur, animarum autem
clarificatur gratia splendore
virtutis.

ñ. Per memetipsum juravi,
dicit Dominus, non adjiciam
ultra aquas diluvii super ter-
ram : pacti mei recordabor, *
Ut non perdam aquis diluvii
omnem carnem. ÿ. Arcum
meum ponam in nubibus,
et erit signum fœderis inter
me, et inter terram. Ut non
perdam. Gloria Patri. Ut non
perdam.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 8.

In illo tempore : Cum turba
plurima convenirent, et de
civitatis properarent ad Je-
sum, dixit per similitudinem :
Exiit qui seminat, seminare
semen suum. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homil. 15. in Evang.

Lectio sancti Evangelii quam
modo, fratres charissimi,
audistis expositione non indi-
get, sed admonitione. Quam
enim per semetipsam Veritas
exposuit, hanc discutere hu-
mana fragilitas non presumat.
Sed est quod sollicite in hac
ipsa expositione dominica pen-
sare debeamus : quia si nos
vobis semen verbum, agrum
mundum, volucres demonia,
spinas divitias significare dice-
remus, ad credendum nobis
mens forsitan vestra dubitaret.
Unde et idem Dominus per se-
metipsum dignatus est expo-
nere quod dicebat, ut sciatis
rerum significationes querere
in iis etiam, quæ per semet-
ipsum noluit explanare.

ñ. Benedixit Deus Noe, et
filiis ejus, et dixit ad eos : *
Crescite et multiplicamini, et
replete terram. ÿ. Ecce ego
statuam pactum meum vobis-
cum, et cum semine vestro
post vos. Crescite.

LECTIO VIII.

Exponendo ergo quod dixit,
figurate se loqui innouit,

tenus certos
vobis nostra
illius fig
enim mih
si, spinas
voluisse
illæ punga
Et tamen
cogitation
mctionibus r
et cum us
pertrahunt
volnere cruenta
in loco, al
stante, nequac
divitias, sed fa
appellat.
ñ. Ecce ego st
meum vobiscum
mine vestro pos
cit deinceps d
pons terram. ÿ.
ponam in nubi
genum fœderis i
ter terram. Ne
ceps.

LECTIO

FALLACES eni
nobiscum
non possunt :
que mentis n
non expellunt
divitiæ veræ s
divites virtutib
ergo, fratres c
divites capitis
Si culm
quartitis, ad c
londite. Si glór
diligitis, in illa
cúra ad
Vobis Domini
cipitis, mente

URNO.
 Evangelii
 cam.
 ap. 8.
 Cum turba
 rent, et de
 litudinem;
 , seminare
 eliqua.
 drii Papa.
 Evang.
 ngelii quam
 charissimi,
 e non indi-
 cione. Quam
 sam Veritas
 scutere hu-
 præsumat.
 icite in hac
 ominica pen-
 quia si nos
 um, agrum
 s daemonia,
 nificare dice-
 ndum nobis
 ra dubitaret.
 inus per se
 s est expō-
 t, ut sciatis
 nes quærere
 e per semet-
 anare.
 eus Noe, et
 t ad eos: *
 licamini, et
 y. Ecce ego
 neum vobis-
 mine vestro
 .
 ni.
 quod dixit,
 ni innōuit,

quatenus certos nos redderet,
 cum vobis nostra fragilitas ver-
 borum illius figuras aperiret.
 Quis enim mihi umquam cre-
 deret, si spinas divitias inter-
 pretari voluissem? maxime
 cum illae pungant, istae delé-
 cent. Et tamen spinæ sunt,
 cogitationum suarum
 punctationibus mentem lace-
 rant: et cum usque ad peccá-
 tum pertrahunt, quasi inflicto
 vulnere cruentant. Quas bene
 hoc in loco, alio Evangelista
 testante, nequáquam Dóminus
 divitias, sed falláces divitias
 appellat.

¶ Ecce ego státuam pactum
 meum vobiscum, et cum sé-
 mine vestro post vos: * Neque
 erit deinceps dilúvium dissi-
 pans terram. ¶ Arcum meum
 ponam in núbibus, et erit si-
 gnum fœderis inter me, et in-
 ter terram. Neque erit deinceps.

LECTIO IX.

¶ FALLACES enim sunt, quæ
 nobiscum diu permanere
 non possunt: falláces sunt,
 quæ mentis nostræ inópiam
 non expellunt. Solæ autem
 divitiæ veræ sunt, quæ nos
 divites virtútibus faciunt. Si
 ergo, fratres charissimi, esse
 divites cupitis, veras divitias
 quaerite. Si culmen veri honóris
 quaeritis, ad cœléste regnum
 tendite. Si glóriam dignitátum
 diligitis, in illa supérna Ange-
 lorum cúria adscribi festinate.
 Veritas Dómini quæ aure per-
 cipitis, mente retinete, Cibus

enim mentis est sermo Dei: et
 quæsi accéptus cibus stómacho
 languente rejicitur, quando
 auditus sermo in ventre me-
 mória non tenetur. Sed quis-
 quis aliménta non retinet, hu-
 jus profecto vita desperatur.

¶ Cum turba plúrima con-
 venirent ad Jesum, et de civi-
 tátibus properarent ad eum,
 dixit per similitudinem: *
 Exiit qui seminat, seminare
 semen suum. ¶ Et dum sémi-
 nat, aliud cécidit in terram bo-
 nam, et ortum fecit fructum
 centuplum. Exiit. Glória Patri.
 Exiit.

*Infra Hebdomadam, Feria IV,
 et Sabbato, loco hujus ñ. dicitur
 primum ñ. Feriæ secundæ
 sequentis.*

AD LAUDES.

*Ant. t. 1. f. Secundum mag-
 nam misericórdiam tuam *
 miserere mei Deus.*

*Psalm. Miserere mei Deus,
 p. 56.*

*Ant. t. 1. l. Si mihi Dómi-
 nus * salvátor fuerit, non
 mebo quid faciat mihi homo.*

*Psalm. Confitemini Dómino,
 p. 22.*

*Ant. t. 2. In velamento cla-
 mávi * valde dilúculo: Deus,
 Deus meus, ad te de luce vi-
 gilo.*

*Psalm. Deus, Deus meus,
 cum reliquis, p. 17.*

*Ant. t. 8. Hymnum dicá-
 mus * Dómino Deo nostro.*

*Ant. t. 1. In tympano et
 choro, * in chordis et órgano
 laudate Deum,*

CAPITULUM. 2 Cor. 11. d

FRATRES. Libenter suffertis sapientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cædit.

Hymnus, Æterno rerum, p. 20.

ÿ. Dómine refugium factus es nobis. R. A generatióne et progénie.

Ad Bened. Ant. t. 8. Cum turba plúrima * convenirent ad Jesum, et de civitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem: Exiit qui seminavit, seminare semen suum.

ORATIO.

DEUS, qui conspicias, quia ex nulla nostra actione confidimus: concede propitius; ut contra adversa ómnium Doctoris gentium protectione muniamur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD PRIMAM.

Ant. t. 2. Semen cecidit * in terram bonam, et attulit fructum in patientia.

Absolutionem Capituli, Dominus autem dirigat, p. 36.

AD TERTIAM.

Ant. t. 1. Qui verbum Dei retinent * corde perfecto et optimo, fructum afferunt in patientia.

Capitulum, Fratres, Libenter, ut supra.

R. br. Inclina cor meum Deus, * In testimonia tua. Inclina. ÿ. Averte oculos meos,

ne videant vanitatem, in via tua vivifica me. In: Glória Patri. Inclina cor.

ÿ. Ego dixi: Dómine miserere mei. R. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

AD SEXTAM.

Ant. t. 8. f Semen cecidit * in terram bonam, et attulit fructum, aliud centésimum, et aliud sexagésimum.

CAPITULUM. 2 Cor. 11. f

TER virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte et die in profundo maris fui.

R. br. In ætérno, Dómine, * Permanet verbum tuum. In ætérnum. ÿ. In sæculum sæculi veritas tua. Permanet. Glória Patri. In ætérnum.

ÿ. Dóminus regit me, et nihil mihi deerit. R. In loco pascuæ ibi me collocavit.

AD NONAM.

Ant. t. 7. Si vere, fratres, * divites esse cupitis, veras divitias amate:

CAPITULUM. 2 Cor. 12. o

LIBENTER igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

R. br. Clamavi in toto corde meo; * Exaudi me Dómine. Clamavi. ÿ. Justificationes tuas requiram. Exaudi. Glória Patri. Clamavi.

ÿ. Ab oculis meis munda me Dómine. R. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica, p. 123.

Capitul. Fr
ut supra ad
Hymnus, L
in Psalt. p. 12
ÿ. Dirigatur
mea. R. Sicut i
spectu tuo.

Ad Magnif.
bis datum est
rium regni De
in parabolis, c
pulis suis.

Oratio, Deu
ut supra ad L

FERIA 9

De libro

LECTIO

DIXIT Dómin

grédere tu

mus tua, in a

vidi justum co

neratione ha

animantibus n

téna et septén

femina: de a

immundis duc

lum et femina

volatilibus coe

pténa; máscul

ut salvétur s

ciem universa

enim, et post

pluam super

ginta diebus

noctibus: et

substantiam, c

perficie terræ

R. In articu

gressus est N

*fili ejus, * Ux*

res filiorum.

sunt universa

sit autem so

Capitul. Fratres, Libenter,
ut *supra ad Laudes.*

Hymnus, Lucis Creator, ut
in *Psalt.* p. 125.

Ꝙ. Dirigatur Dómine oratio
mea. *ñ.* Sicut incensum in con-
spéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f Vo-
bis datum est * nosse mysté-
rium regni Dei, ceteris autem
in parabolis, dixit Jesus disci-
pulis suis.

Oratio, Deus, qui cónspicis,
ut *supra ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 7.

DIXIT Dóminus ad Noe : In-
grédere tu, et omnis do-
mus tua, in arcam : te enim
vidi justum coram me in ge-
neratione hac. Ex ómnibus
animántibus mundis tolles sep-
téna et septéna, másculum et
féminam : de animántibus vero
immóndis duo et duo, máscu-
lum et féminam. Sed et de
volatilibus cœli septéna et se-
pténa, másculum et féminam :
ut salvétur semen super fá-
ciem univérsæ terræ. Adhuc
enim, et post dies septem ego
pluam super terram quadra-
ginta diébus et quadraginta
nóctibus : et delébo omnem
substántiam, quam feci, de su-
perficie terræ.

ñ. In articulo diéi illius in-
gréssus est Noe in arcam, et
filii ejus, * Uxor illius, et uxó-
res filiórum ejus. Ꝙ. Deléta
sunt univérsa de terra, remán-
sit autem solus Noe, et qui

cum eo erant in arca. Uxor
illius.

LECTIO II.

FECIT ergo Noe ómnia, quæ
mandáverat ei Dóminus.
Cumque transissent septem
dies, aquæ dilúvii inundá-
runt super terram. Anno sex-
centésimo vitæ Noe, mense sec-
cúndo, septimo décimo die men-
sis, rupti sunt omnes fontes
abyssi magnæ et cataractæ
cœli apértæ sunt : et facta est
plúvia super terram quadra-
ginta diébus et quadraginta
nóctibus.

ñ. Recordátus Dóminus Noe,
addúxit spíritum super terram,
et imminútæ sunt aquæ : * Et
prohibitæ sunt plúviæ de cœ-
lis. Ꝙ. Reversæque sunt aquæ
de terra cúntes et redeúntes,
et cœpérunt minui post centum
quinquaginta dies. Et prohi-
bitæ.

LECTIO III.

IN articulo diéi illius ingrès-
sus est Noe, et Sem, et
Cham, et Japheth, filii ejus :
uxor illius, et tres uxóres fi-
liórum ejus cum eis, in arcam :
ipsi et omne animal secúndum
genus suum, univérsaque ju-
ménta in genere suo, et omne
quod movétur super terram in
genere suo, cunctúmque volá-
tile secúndum genus suum.
Factúmque est dilúvium qua-
draginta diébus super terram :
et multiplicatæ sunt aquæ, et
elevavérunt arcam in sublíme
a terra.

ñ. Quadraginta dies et no-

et univérſis reptilibus, quæ reptant super terram educ tecum, et ingredimini super terram : creſcite et multiplicámini super eam. Egréſſus est ergo Noe, et filii ejus, uxor illius, et uxóres filiórum ejus, cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptilia quæ reptant super terram ſecúndum genus suum, egréſſa sunt de arca.

ñ. Benedixit Deus, p. 378.

LECTIO II.

AEDIFICAVIT autem Noe altáre Dómino : et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis óbtulit holocaústa super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et ait : Nequáquam ultra maledicam terræ propter hómines : sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua : non igitur ultra percútiám omnem animam vivéntem sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, ætas et hiems, nox et dies, non requiéſcent.

ñ. Ecce ego, p. 379.

LECTIO III. Cap. 9.

BENEDIXITQUE Deus Noe et filiis ejus. Et dixit ad eos : Creſcite, et multiplicámini, et repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ, et super omnes volúcrés cœli, cum univérſis quæ movéntur super terram : omnes pisces maris mánuí vestræ traditi sunt.

Et omne quod movétur et vivit, erit vobis in cibum : quasi ólera viréntia tradidi vobis ómnia. Excépto, quod carnem cum ságuine non comedétis. Ságuinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum : et de manu hóminis, de manu viri et fratris ejus, requíram animam hóminis. Quicúmque effúderit humanum ságuinem, fundétur sanguis illius : ad imáginem quippe Dei factus est homo.

ñ. In articulo diéi illius ingressus est Noe in arcam, et filii ejus, * Uxor illius, et uxóres filiórum ejus. †. Deléta sunt univérſa de terra, remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Uxor. Glória Patri. Uxor.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f Quod autem cecidit * in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono et óptimo fructum áfferunt in patientia.

Si prædictæ Antiphonæ ad Magnificat non potuerint dici in præcedentibus Feriis, et in sequenti Feria quinta occurrat fieri Officium de Feria, dicatur ultima ex iis prætermiſſa : alioquin, expletis omnibus, sumantur de Psalterio : quod semper fit, quando propriæ non habentur.

FERIA QUINTA :

De libro Génesis. 7.)

LECTIO I. Cap. 9. b

DIXITQUE Deus : Hoc signum fœderis quod do inter me

et vos, et ad omnem animam viventem, quæ est vobiscum in generationes sempiternas : arcum meum ponam in nubibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Cumque obduxero nubibus cœlum, apparebit arcus meus in nubibus : et recordabor fœderis mei vobiscum, et cum omni anima vivente quæ carnem vegetat : et non erunt ultra aquæ diluviï ad delendum universam carnem.

ñ. Dixit Dóminus, p. 376.

LECTIO II.

COEPIITQUE Noe vir agricola exercere terram, et plantavit vineam. Bibensque vinum inebriatus est, et nudatus in tabernaculo suo. Quod cum vidisset Cham pater Chanaan, verenda scilicet patris sui esse nudata, nuntiavit duobus fratribus suis foras. At vero Sem et Japheth pallium imposuerunt humeris suis, et incedentes retrorsum operuerunt verenda patris sui faciesque dorum aversæ erant, et patris virilia non viderunt.

ñ. Noe vir justus, p. 376.

LECTIO III.

EVIGILANS autem Noe ex vino, cum didicisset quæ fecerat ei filius suus minor, ait : Maledictus Chanaan, servus servorum erit fratribus suis. Dixitque : Benedictus Dóminus Deus Sem, sit Chanaan servus ejus. Dilatet Deus Japheth, et habitet in tabernaculis Sem : sitque Chanaan

servus ejus. Vixit autem Noe post diluviùm trecentis quinquaginta annis. Et implèti sunt omnes dies ejus nongentorum quinquaginta annorum, et mortuus est.

ñ. Quadraginta, p. 377.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 10.

HÆ sunt generationes filiorum Noe, Sem, Cham, et Japheth : natiq̄ sunt eis filii post diluviùm. Filii Japheth : Gomer, et Magog, et Madai, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro filii Gomer : Ascenez, et Riphath et Thogórma. Filii autem Javan : Elisa, et Tharsis, Cethim, et Dódanim. Ab his discese sunt insulæ gentium in regionibus suis, unusquisque secundum linguam suam et familias suas in nationibus suis. Filii autem Cham : Chus, et Mesania, et Phuth, et Chanaan.

ñ. Edificavit Noe, p. 377.

LECTIO II. Cap. 11.

ERAT autem terra labii unius, et sermonum eorundem. Cumque proficiscerentur de Oriente, invenerunt campum in terra Sennaar, et habitaverunt in eo. Dixitque alter ad proximum suum : Venite, faciamus lateres, et coquamus eos igni. Habueruntque lateres pro saxis, et bitumen pro cemento : et dixerunt : Venite, faciamus nobis civitatem, et turrim, cujus cúlmen pertingat ad cœlum : et celebremus

nomen nostrum vidamur in unum.

ñ. Ponam a

LEC

DESCENDIT autem Noe de Arca, et vidit quod terra esset deserta, et inchoata. Et ait : Quis vidit quod videtur? Et ait ei : Quis vidit quod videtur? Et ait ei : Quis vidit quod videtur? Et ait ei : Quis vidit quod videtur?

ut videret

rim, quam

Adám, et di

est pópulus,

omnibus : co

facere, nec de

tionibus suis,

compleant. V

scendamus,

ibi linguam e

diat unusquis

mi sui. Atqu

Dóminus ex il

tas terras, et

fecit civitate

Per mem

SAB

De libr

LECTIO I.

HÆ sunt ge

Sem era

rum, quando

biennio post

que Sem, p

Arphaxad, qu

et genuit filio

Arphaxad vix

que annis,

Vixitque Arp

genuit Sale,

annis : et gé

lias. Sale q

ginta annis,

Vixitque Sale

nuit Heber, q

bus annis : e

filias.

ñ. Benedix

Hiemo

nomen nostrum antequam dividamur in universas terras.

¶ Ponam arcum, p. 378.

LECTIO III.

DESCENDIT autem Dominus, ut vidéret civitatem et turrim, quam ædificabant filii Adám, et dixit: Ecce unus est pópulus, et unum lábium ómnibus: cæperúntque hoc facere, nec desistent a cogitationibus suis, donec eas ópere cõpleant. Venitè igitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non audiat unusquisque vocem próximi sui. Atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras, et cessavérunt ædificare civitatem.

¶ Per memetipsum, p. 378.

SABBATO.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 11. b

HÆ sunt generatiónes Sem: Sem erat centum annórum, quando genuit Arpháxad, bienni post dilúvium. Vixitque Sem, postquam genuit Arpháxad, quingéntis annis: et genuit filios et filias. Porro Arpháxad vixit triginta quinque annis, et genuit Sale. Vixitque Arpháxad, postquam genuit Sale, trecéntis tribus annis: et genuit filios et filias. Sale quoque vixit triginta annis, et genuit Heber. Vixitque Sale, postquam genuit Heber, quadringéntis tribus annis: et genuit filios et filias.

¶ Benedixit Deus, p. 378.

Hiemalis.

LECTIO II.

VIXIT autem Heber triginta quátuor ansis, et genuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam genuit Phaleg, quadringéntis triginta annis: et genuit filios et filias. Vixit quoque Phaleg triginta annis, et genuit Reu. Vixitque Phaleg, postquam genuit Reu, ducéntis novem annis: et genuit filios et filias. Vixit autem Reu triginta duóbus annis, et genuit Sarug. Vixit quoque Reu, posquam genuit Sarug, ducéntis septem annis: et genuit filios et filias. Vixit vero Sarug triginta annis, et genuit Nachor. Vixitque Sarug, postquam genuit Nachor, ducéntis annis: et genuit filios et filias.

¶ Ecce ego, p. 379.

LECTIO III.

VIXIT autem Nachor viginti novem annis, et genuit Thare. Vixitque Nachor, postquam genuit Thare, centum decem et novem annis: et genuit filios et filias. Vixitque Thare septuaginta annis, et genuit Abram, et Nachor, et Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare genuit Abram, Nachor, et Aran. Porro Aran genuit Lot. Mortuusque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et Nachor uxóres: nomen uxóris Abram, Sárai: et nomen uxóris Nachor, Melcha, filia Aran, patris Melchæ, et patris Jeschæ,

LECTIO II.

APPARUIT autem Dóminus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, et tendit ibi tabernáculum suum, ab occidenté habens Bethel, et ab oriénte Hai : ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus. Perrexitque Abram vadens, et ultra progrédiens ad meridiem. Facta est autem fames in terra : descenditque Abram in Ægyptum, ut peregrinárétur ibi : prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederétur Ægyptum, dixit Sárái uxóri suæ : Novi quod pulchra sis mülíer, et quod cum viderint te Ægyptii, dictúri sunt : Uxor ipsius est, et interficient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis, ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tuam.

¶ Dum staret Abraham ad silicem Mambre, vidit tres viros ascendentes per viam : Tres vidit, et unum adorávit. ¶ Eccc Sara uxor tua páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres.

LECTIO III.

CUM itaque ingressus esset Abram Ægyptum, viderunt Ægyptii mulierem quod esset pulchra nimis. Et nun-

tiáverunt príncipes Pharaóni, et laudáverunt eam apud illum : et sublata est mülíer in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter eam : fuerúntque ei oves, et boves, et ásini, et servi, et fámulae, et ásinæ et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, et domum ejus propter Sárái uxórem Abraham. Vocávitque Phárao Abraham, et dixit ei : Quidnam est hoc quod fecisti mihi? quare non indicásti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixisti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc igitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade.

¶ Tentávit Dóminus Abraham et dixit ad eum : * Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum ibi in holocaustum super unum móntium, quem dixeró tibi. ¶ Vocátus quoque a Dómino, respóndit : Adsum : et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

IN II NOCTURNO.

Ex libro S. Ambrósii Episcopi de Abraham Patriárcha.

LECTIO IV. Lib. 1. c. 2.

MAGNUS plane vir Abraham, et multarum virtutum clarus insignibus, quem votis suis philosophia non potuit æquare. Denique minus est quod illa finxit, quam quod iste gessit : majorque ambitioso eloquentiæ mendacio simplex veritatis fides. Itaque cuiusmodi fuerit

in eo viri devotio, consideremus. Ea enim virtus ordine prima est, quæ est fundamentum ceterarum: meritoque hanc ab eo primam exegit Deus, dicens: Exi de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui. Satis fuerat dixisse, de terra tua. Ibi enim erat exire de cognatione, exire de paterna domo.

¶ Angelus Domini vocavit Abraham, dicens: * Ne extendas manum tuam super puerum, eo quod timeas Dominum. ¶ Cumque extendisset manum ut immolaret filium, ecce Angelus Domini de caelo clamavit, dicens. Ne extendas.

LECTIO V.

SED ideo addidit singula, ut ejus affectum probaret: ne forte aut imprudenter cepisset videretur, aut fraus aliqua mandatis caelestibus pararetur. Sed sicut coacervanda fuerunt precepta, ne quid lateret: ita etiam proponenda premia, ne forte desperaret. Tentatur ut fortis, incitatur ut fidelis, provocatur ut justus: meritoque exivit, quemadmodum locutus est illi Dominus. Et exivit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapientum dicta celebratur, Sequere Deum; perfecit Abraham, factoque sapientum dicta prevenit, et secutus Deum, exivit de terra sua.

¶ Vocavit Angelus Domini Abraham de caelo secundo, dicens: Benedicam tibi, * Et

multiplicabo te sicut stellas caeli. ¶ Possidebit semen tuum portas inimicorum tuorum, et benedicentur in semine tuo omnes tribus terræ. Et.

LECTIO VI.

SED quia ante terra ei fuerat alia, hoc est, regio Chaldaeorum, de qua exivit Thare pater Abraham, et in Charran demigravit: et quia secum eduxit nepotem suum, cui dictum fuerat: Exi de cognatione tua: consideremus, ne forte hoc sit exire de terra sua, de hujus terræ, hoc est, de corporis nostri quadam commoratione egrèdi, de qua exivit Paulus, qui dixit: Nostra autem conversatio in caelis est.

¶ Deus domini mei Abraham, dirige viam meam: * Ut cum salute revertar in domum domini mei. ¶ Obsecro, Domine, fac misericordiam cum servo tuo. Ut. Gloria Patri. Ut.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 18. f

IN illo tempore: Assumpsit Jesus duodecimi, et ait illis: Ecce ascendimus Jerosolymam, et consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas de Filio hominis. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 2. in Evang.

REDEMPTOR noster, praevidens ex passione sua discipulorum animos perturbati-

dos, eis longe passionis participationis suæ gratiam, ut, cum eum ut prædictum etiam resurrexerint, bitarent. Sed huc discipuli lebant capere, venitur. Ante eorum mentem recipit mysterii veritatem eos ad fidem lidarent.

¶ Veni aquæ, et orans: * Dominus, tu pro siderium mea puella, cui aquam de hama; et illa mine, et ca tribuam; ips paravit Domini mei. Domine.

LECTIO VIII. SED miraculo vatoris non sunt, fratres in veritate tamen per se bis aliquid quippe ejus aliud ostendunt aliud enim, quis cæcus iste, sed tamen quod significet, quippe est quod in par-

dos, eis longe ante et ejusdem passionis pœnam, et resurrectionis suæ glóriam prædixit : ut, cum eum morientem, sicut prædictum est, cernerent, etiam resurrecturum non dubitarent. Sed quia carnales adhuc discipuli nullo modo valebant cæpere verba mysterii, venit ad miraculum. Ante eorum oculos cæcus lumen recepit; ut qui cœlestis mysterii verba non cæperent, eos ad fidem cœlestia facta solidarent.

¶ Veni hodie ad fontem aquæ, et oravi Dóminum dicens : * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecisti desiderium meum. ̄. Igitur puella, cui dixero : Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam; et illa dixerit : Bibe, dómine, et camélis tuis potum tribuam; ipsa est, quam præparavit Dóminus filio dómni mei. Dómine.

LECTIO VIII.

Sed miracula Dómini et Salvatoris nostri sic accipienda sunt, fratres charissimi, ut et in veritate credántur facta, et tamen per significatióem nobis aliquid innuant. Opera quippe ejus et per poténtiam aliud osténdunt, et per mysterium aliud loquúntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus : sed tamen quid per mysterium significet, nóvimus. Cæcum quippe est genus humánum, quod in parénte primo a para-

dis gaudiis expúlsum, claritatem supérnæ lucis ignorans, damnatiónis suæ tenebras pátitur. Sed tamen per Redemptoris sui præsentiam illumináitur : ut internæ lucis gaudia jam per desiderium videat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

¶ Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timere, Abram : ego protector tuus sum, et merces tua magna nimis. ̄. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæorum, Noli.

LECTIO IX.

NOTANDUM vero est, quod, cum Jêsus Jéricho appropinquare dicitur, cæcus illumináitur. Jéricho quippe luna interpretáitur : luna autem in sacro elóquio pro defectu carnis pónitur : quia dum mēstruis momentis decrésцит, defectum nostræ mortalitátis designat. Dum igitur Cónditor noster appropinquat Jéricho, cæcus ad lumen redit : quia dum divinitas defectum nostræ carnis suscepit, humánum genus lumen, quod amiserat, recepit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad divina subleváitur. Qui videlicet cæcus recte et juxta viam sedere, et mendicans esse describitur. Ipsa enim Veritas dicit : Ego sum via.

¶ Cæcus sedébat secus viam transéunte Dómino, et clamávit ad eum : et ait illi Dóminus : * Quid vis ut faciam

cut stellas
emen tuum
tuorum, et
mine tuo
Et.

ra ei fuerat
régio Chal
xivit Thare
in Charran
uia secum
m, cui di
cognatióne
s, ne forte
ra sua, de
st, de corpo
commora
qua exivit
: Nostra au
cœlis est.
mei Abra
meam : * Ut
ur in domum
obsecro, Hé
órdiam cum
ria Patri. Ut
URNO.

Evangélii
ucam.
ap. 18. f
: Assúmpsi
i, et ait illis :
s Jerosóly
mmabúntur
pta sunt per
o homínis. Et
eti Grégorii

Evang.
ster, prævi
óne sua disc
s perturbat

tibi? * Dómine, ut videam lumen. *ŷ.* Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se, et cum appropinquasset, interrogávit eum, dicens. Quid vis. Glória Patri. Dómine.

*Infra Hebdomadam, Feria quarta et Sabbato, loco hujus *ŷ.* dicitur *ŷ.* primum Feriæ secundæ sequentis.*

AD LAUDES.

Ant. t. 1. Secundum multitudinem * miseratiónum tuarum, Dómine, dele iniquitatem meam.

Psalm. Miserere mei Deus, p. 56.

Ant. t. 8. f. Deus meus es tu, * et confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te.

Psalm. Confitemini, p. 22.

Ant. t. 7. r. Ad te de luce * vigilo, Deus, ut videam virtutem tuam.

Psalm. Deus Deus meus, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 4. Hymnum dicite, * et superexaltáte eum in sæcula.

Ant. t. 5. Omnes Angeli * ejus laudáte Dóminum de cælis.

CAPITULUM. 1 *Cor.* 13.

FRATRES, Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, charitatem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens.

Hymnus, Æternæ rerum, p. 20.

ŷ. Dómine refúgium factus es nobis. *ŷ.* A generatióne et progénie.

Ad Bened. Ant. t. 4. f. Ecce ascendimus Jerosólymam, * et consummabuntur omnia que scripta sunt de Filio hóminis : tradétur enim géntibus, et illudétur, et conspuétur : et postquam flagelláverint, occident eum, et tertia die resúrget.

ORATIO.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : atque à peccatórum vinculis absolutos, ab omni nos adversitate custódi. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. t. 1. r. Iter faciente Jesu, * dum appropinquáret Jéricho, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recipere mererétur.

Ad Absolutionem Capituli, Dóminus autem dirigat, p. 36.

AD TERTIAM.

Ant. t. 1. Transeúnte Dómino, * clamábat cæcus ad eum : Miserere mei, fili David.

Capitulum, Fratres, Si linguis, *ut supra.*

ŷ. Inclina cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclina. *ŷ.* Avérte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tuá vivifica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclina.

ŷ. Ego dixi, Dómine, miserere mei. *ŷ.* Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM.

Ant. t. 7. r. Et qui præibant, * increpábant eum ut tacéret : ipse vero multo ma-

gis clamábat fili David.

CAPITULUM.

CHARITAS non sive prophetur, sive lingua, sive scientia, parte enim coram parte prophetatur. *ŷ.* br. In æt

Permanet verbum ætérnum. *ŷ.* culi veritas Glória Patri. *ŷ.* Dóminu

hil mihi decet scire ibi me

AD I

Ant. t. 1. magis clamábat minus illumini

Capitulum

NUNC autem spes, charior autem hor

ŷ. br. Clamávi, * Exaltávi. *ŷ.* tuas requirar. Patri. Clamávi.

ŷ. Ab occurrere, Dómine. parce servo

AD V

Ant. et Psalm. p. 123:

Capitulum

gus, *ut supra.* *Hymnus,*

Psalm. p. 12

ŷ. Dirigát mea. *ŷ.* S conspéctu tu

gis clamabat : Miserere mei, fili David.

CAPITULUM. 1 Cor. 13. c.

CHARITAS numquam excidit; sive prophetiæ evacuabuntur; sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus.

ñ. br. In ætèrnum Dómine,* Pèrmanet verbum tuum. In ætèrnum. ⁊. In sæculum sæculi vèritas tua. Pèrmanet. Glória Patri. In ætèrnum.

⁊. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ñ. In loco pascuæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Ant. t. 1. Cæcus magis ac magis clamabat, * ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum. 1 Cor. 13. d.

NUNC autem manent, fides, spes, charitas, tria hæc : major autem horum est Charitas.

ñ. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ⁊. Justificatiónes tuas requiram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

⁊. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ñ. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica, p. 123.

Capitulum, Fratres, Si linguis, ut supra, ad Laudes.

Hymnus, Lucis Créator, de Psal. p. 125.

⁊. Dirigátur Dómine oratio mea: ñ. Sicut incensum in conspèctu tuo.

Ad Magnif., Ant. t. 1.
Stans autem Jesus * jussit cæcum addúci ad se, et ait illi : Quid vis ut faciam tibi? Dómine; ut videam. Et Jesus ait illi : Respice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, et sequebátur illum, magnificans Deum.

Oratio. Preces nostras, ut supra, ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 13.

ASCENDIT ergo Abram de Agypto, ipse et uxor ejus, et omnia quæ habebat et Lot cum eo, ad Austrálem plagam. Erat autem dies valde in possessione auri et argenti. Reversusque est per iter quo venerat, a meridie in Bethel, usque ad locum ubi prius fixerat tabernáculum inter Bethel et Hai : in loco altáris quod fecerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuerunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Neq̄ póterat eos capere terra, ut habitarent simul : erat quippe substántia eórum multa, et nequibant habitare commúniter.

ñ. Movens Abram tabernáculum suum, venit, et habitavit juxta convállem Mambre : * Edificávitque ibi altáre Dómino. ⁊. Dixit autem Dóminus ad eum : Leva oculos tuos, et vide : omnem terram quam conspicias, tibi dabo, et semini tuo in sempitèrnum.

Ædificavitque ibi altäre Dómino.

LECTIO II.

UNDE et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne quæso, sit júrgium inter me et te, et inter pastores meos et pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est; recède a me, óbsecro: si ad sinístram íeris, ego dèxteram tenébo: si tu dèxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis itaque Lot óculis vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, antequam subvéteret Dóminus Sódoram et Gomórrham, sicut paradísus Domini, et sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegitque sibi Lot regiónem circa Jordánem et recessit ab Oriénte.

ñ. Crédidit Abram Deo, et reputátum est ei ad justitiam: * Et ideo amicus Dei factus est. ý. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. Et ideo amicus Dei factus est.

LECTIO III.

DIVISIOQUE sunt alterutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan: Lot vero morátus est in óppidis quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Homines autem Sodomitæ péssimierant,

et peccatóres coram Dómino nimis. Dixitque Dóminus ad Abram, postquam divisus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilónem et Merídiem, ad Oriéntem et Occidéntem. Omnem terram quam cónspicis tibi dabo, et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

ñ. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum ibi in holocaustum super unum mónitium, quem dixero tibi. ý. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum: et ait ei Dóminus. Tolle filium. Glória Patri. Tolle filium.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Et qui præbant, * increpábant eum ut tacéret: ipse vero multo magis chamábat: Miserére mei, fili David.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 14. b

ET egressi sunt rex Sodomórum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor: et direxérunt áciem contra eos in valle silvéstri: scilicet advérsus Chodorláhom regem Elamitarum, et Thadal regem Géntium, et Amraphel regem Sénnaar, et Ariqeh regem Ponti: quatuor reges advérsus quinque. Vallis autem silvéstris habebat pú-

teos multos rex Sodomórum terga vértérunt ibi: et fugerunt ad tiam Sodomórum et univérsa pertinent, et non et Lot, et filium fratris tábat in Sód. ñ. Angelus p. 388.

L. Et ecce univérsa nuntiávit qui habitábat in terra Amorrhæ et fratris Amorrhæ: et púgerant foras. Quod cum captum vidisset, nuvernáculos cecem et octo usque Dan. irruit super eum, et percussit eos: et est eos usque levam Dan. et omnem suum fratrem suum, et milia pulum. ñ. Vocávit p. 388.

L. Et percussit Sodomórum, et postea cecidit: et regem qui

teos multos bituminis. Itaque rex Sodomorum, et Gomorrhæ terga vertérunt, cecideruntque ibi et qui remanserant, fugerunt ad montem. Tulérunt autem omnem substantiam Sodomorum et Gomorrhæ, et universa quæ ad cibum pertinent, et abierunt: nec non et Lot, et substantiam ejus, filium fratris Abram, qui habitabat in Sodomis.

¶ Angelus Domini vocavit, p. 388.

LECTIO II.

Et ecce unus qui evaserat, nuntiavit Abram Hebræo, qui habitabat in convâlle Mambre Amorrhæi, fratris Escol, et fratris Ancr: hi enim perigerant foedus cum Abram. Quod cum audisset Abram, captum videlicet Lot fratrem suum, numeravit expeditos vernáculos suos trecéntos decem et octo: et persecutus est usque Dan. Et divisit sociis, irruit super eos nocte: percussitque eos, et persecutus est eos usque Hoba, quæ est ad levam Damasci. Reduxitque omnem substantiam, et Lot fratrem suum cum substantia illius, mulieres quoque et populum.

¶ Vocavit Angelus Domini, p. 388.

LECTIO III.

Egressus est autem rex Sodomorum in ocellum ejus, postquam reversus est a caele Chodorlâhomor, et regum qui cum eo erant in

valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchisedech rex Salem, proferens panem et vinum, erat enim Sacerdos Dei altissimi, benedixit ei, et ait: Benedictus Abram Deo excélsio, qui creavit cœlum, et terram: et benedictus Deus excélsus, quo protegente, hostes in manibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex omnibus.

¶ Deus domini mei Abraham, p. 388

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Miserere mei, * fili David. Quid vis ut faciam tibi? Domine, ut videam.*

FERIA IV. CINERUM.

Si hac die occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impediam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus, si occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, fit de eo, cum Commemoratione et nona Lectione de Homilia Ferie. De Simplicibus fit tantum Commemoratio.

In hac, et sequentibus Feriis usque ad Vesperas Sabbati, Hymni, Capitula, et alia omnia dicuntur ut in Psalterio per annum, exceptis Antiphonis ad Benedictus, et Magnificat: et post-Laudes, Horas, Vesperas, et Completorium dicuntur Preces flexis genibus, ut ibidem in Psalterio.

Hodie, ante Matutinum in Choro dicuntur Psalmi Graduales,

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO I. Cap. 6, b

In illo tempore : Dixit Jesus
discipulis suis : Cum jeju-
natis, nolite fieri sicut hypô-
critæ, tristes. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in
monte, c. 12. tom. 4.

MANIFESTUM est, his præ-
ceptis omnem nostram
intentionem in interiôra gau-
dia dirigi : ne foris quærentes
mercedem, huic sæculo con-
formemur, et amittamus pro-
missionem tanto solidioris at-
que firmiteris, quanto interi-
orioris, beatitudinis, qua nos
elegit Deus conformes fieri
imâginis Filii sui. In hoc au-
tem capitulo máximo adver-
tendum est, non in solo re-
rum corporearum nitore atque
pompa, sed etiam in ipsis
sordibus luctuosus esse posse
jactantiam ; et eo periculosiô-
rem, quo sub nomine servitutis
Dei decipit.

ñ. Veni hodie ad fontem
aquæ, et orâvi Dôminum, di-
cens.* Dômine Deus Abraham,
tu prósperum fecisti desidérium
meum. ÿ. Igitur puella, cui
dixero : Da mihi aquam de
hydria tua, ut bibam : et illa
dixerit : Bibe dômine, et ca-
mélis tuis potum tribuam ;
ipsa est quam præparâvit Dô-
minus filio dômini mei. Dô-
mine.

LECTIO II.

QUI ergo immoderato cultu
corporeis atque vestitu, vel
ceterarum rerum nitore præ-
fulget, facile convincitur re-
bus ipsis, pompârum sæculi
esse sectator, nec quemquam
fallit dolosa imâgine sancti-
tatis. Qui autem in profes-
sione Christianitatis, inusitato
squalore ac sordibus intentos
in se oculos hominum facit,
cum id voluntate faciat, non
necessitate patiatur : ex cete-
ris ejus operibus potest con-
jici, utrum hoc contemtu
superflui cultus, an ambitione
aliqua faciat : quia et sub
ovina pelle cavendos lupos
Dôminus præcepit : sed ex
fructibus, inquit, eorum co-
gnosceatis eos.

ñ. Factus est sermo Dômini
ad Abram, dicens : * Noli
timere, Abram : ego protector
tuus sum, et merces tua magna
nimis. ÿ. Ego enim sum Dô-
minus Deus tuus, qui eduxi
te de Ur Chaldæorum. Noli.

LECTIO III.

CUM enim cœperint aliquibus
tentationibus ea ipsa sci-
licet illis subtrahi, vel negari,
quæ isto velamine vel conse-
cuti sunt, vel consequi cœ-
piunt : tunc necesse est ut ap-
pareat, utrum lupo in ovina
pelle sit, an ovis in sua. Non
tamen propterea ornâtu su-
perfluo debet aspectus homi-
num mulcere Christianus, quia
illum parcum habitum ac ne-
cessarium etiam simulatores

sæpius usurp
decipiant : q
non debent
nere, si alio
contegant.

ñ. Movens
culum suum
vit juxta cor
* Edificavit
mino. ÿ. Dix
ad eum : Le
vide : omni
conspicis, ti
tuo in semp
vitque. Glor
vitque.

AD

ET, P.

Omnia

p. 70.

Ad Bened

jejunatis, *

hypocrite,

Deinde d

ais genibus

liter ad om

Psalterio.

PRESTA,

tuis : u

randa solè

pietate sus

devotione p

minum.

Hodie,

tibus diebu

hora consu

dicuntur a

Ad Mag

saurizato v

cælo, ubi r

demolitur.

Deinde l

sapius usurpant, ut incautos decipiant: quia et ille oves non debent pelles suas depōnere, si aliquādo eis lupi se cōtegant.

¶ Movens Abram tabernaculum suum, venit et habitavit juxta convālem Mambre: * Edificavitque ibi altāre Dōmino. 7. Dixit autem Dōminus ad eum: Leva oculos tuos, et vide: omnem terram quam conspicias, tibi dabo, et sēmini tuo in sempiternum. Edificavitque. Gloria Patri. Edificavitque.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Omnia ut in Psalterio, p. 70.

*Ad Bened. Ant. t. 7. r. Cum jejunatis, * nolite fieri sicut hypocrite, tristes.*

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, p. 58. Et similiter ad omnes Horas, ut in Psalterio.

ORATIO.

PRESTA, Dōmine, fidēlibus tuis: ut jejuniorum veneranda solēnnia, et cōgrua pietate suscipiant, et secūra devōtione percūrrant. Per Dōminum.

Hodie, et duobus sequentibus diebus dicuntur Vesperæ hora consueta: Sabbato vero dicuntur ante comestionem.

*Ad Magnif. Ant. t. 4. Theaurizate vobis * thesauros in celo, ubi nec ærugo, nec tinea demolitur.*

Deinde Preces, p. 128.

ORATIO.

INCLINANTES SE, Dōmine, majestati tuæ, propitiatus intēnde: ut, qui divino munere sunt refecti, cœlestibus semper auxiliis. Per Dōminum nostrum.

FERIA QUINTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

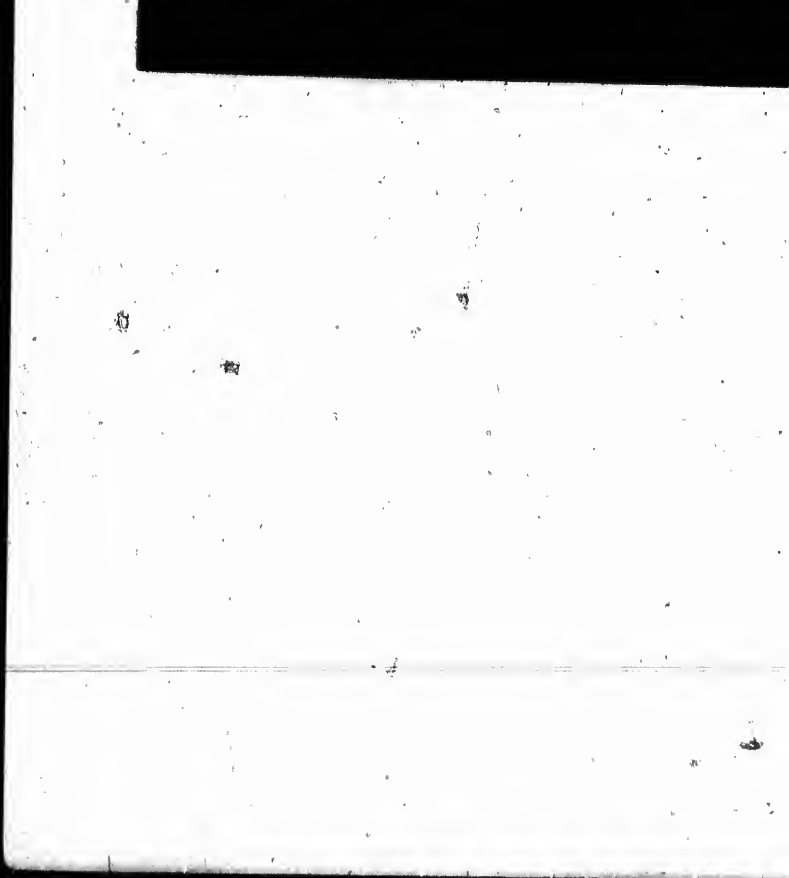
LECTIO I. Cap. 8.

IN illo tēpore: Cum introisset Jesus Capharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum, et dicens: Dōmine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquetur. Et reliqua.

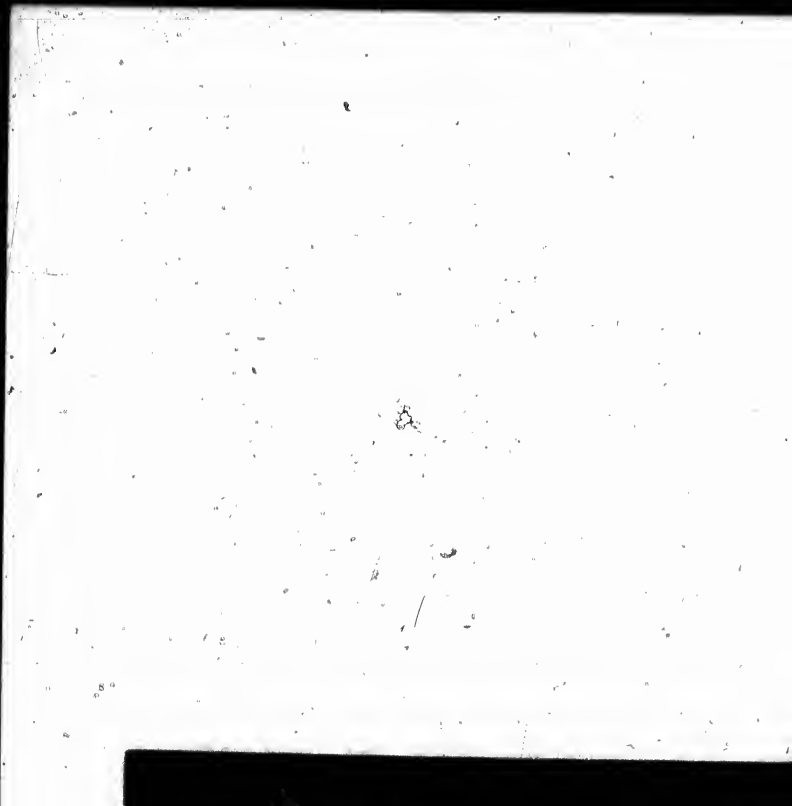
Homilia sancti Augustini Episcopi.

L. 2. de cons: Ev. c. 20. t. 4.

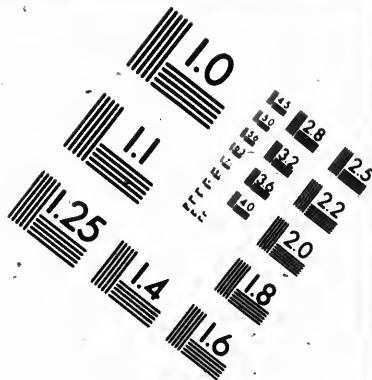
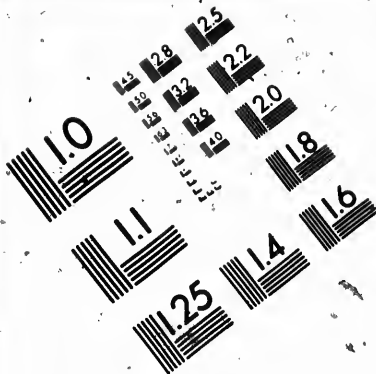
VIDEAMUS utrum sibi de hoc servo Centurionis Matthæus Lucasque consentiant. Matthæus enim dicit: Accessit ad eum Centurio, rogans eum, et dicens: Puer meus jacet in domo paralyticus. Cui videtur repugnare quod ait Lucas: Et cum audisset de Jesu, misit ad eum seniores Judæorum, rogans eum ut veniret, et sanaret servum ejus. At illi cum venissent ad Jesum, rogabant eum sollicite, dicentes ei: Quia dignus est ut hoc illi præstes: diligit enim gentem nostram, et synergam ipse edificavit nobis. Jesus autem ibat cum illis: et cum jam non longe esset a domo, misit ad eum Centurio amicos, dicens: Dōmine, noli

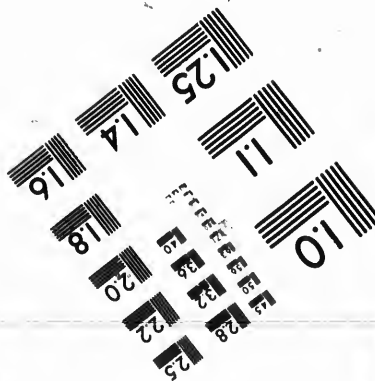
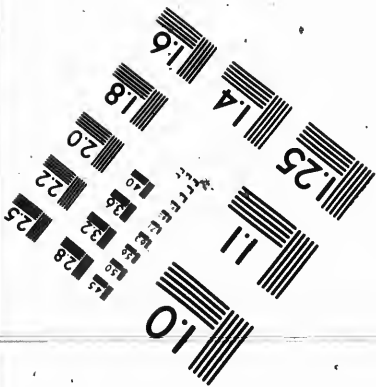
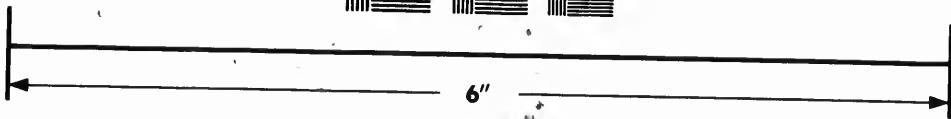
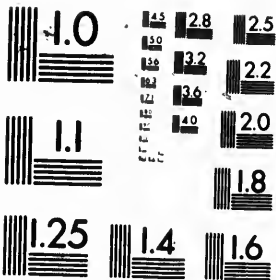

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

18
20
22
25

10

vexari : non enim dignus sum ut sub tectum meum intres.

ñ. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur. * Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum. ý. Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Amen dico tibi.

LECTIO II.

SI enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum quod Matthæus narrat : Accessit ad eum quidam Centúrio ; cum ipse non accesserit, sed amicos miserit : nisi diligénter adverténtes intelligámus, Matthæum non omnimodo deseruisse usitátum morem loquéndi ? Non solum enim dicere solémus, accessisse aliquem étiam ántequam pervéniat illuc, quo dicitur accessisse : unde étiam dicimus ; parum accessit, vel multum accessit eo, quo áppetit pervenire : verum étiam ipsam perventiónem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dicimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pervénit, non videat ille qui pervénit, cum per amicum pervénit ad aliquem, cujus ei favor est necessárius. Quod ita ténuit consuetúdo, ut jam étiam vulgo perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tamquam inaccessibiles ánimos. per conveniéntium personarúm interpositiónem, ambitionis arte pertingunt.

ñ. Dum staret Abraham ad

ilicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam ; * Tres vidit, et unum adorávit. ý. Ecce Sara uxor tua, páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres vidit.

LECTIO III.

NON ergo absúrde Matthæus, étiam quod vulgo possit intélligi, per álios facto accessu Centuriónis ad Dóminum, compéndio dicere vóluit : Accessit ad eum Centúrio. Verúm tamen non negligénter intuénda est étiam sancti Evangelistæ altitúdo mysticæ locutiónis, secúndum quam scriptum est in Psalmo : Accédite ad eum, et illuminámini. Proinde quia fidem Centuriónis, qua vere accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut diceret : Non invéni tantam fidem in Israel : ipsum potíus accessisse ad Christum dicere vóluit prudens Evangelista, quam illos, per quos verba sua miserat.

ý. Tentávit Dóminus Abraham et dixit ad eum : * Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum ibi in holocaustum super unum móntium, quem dixero tibi. ý. Vocátus quoque a Dómino, respondit : Adsum : et ait ei Dóminus. Tolle filium. Glória Patri. Tolle filium.

Ad. Bened. Ant t. 1. f Dómine, * puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur : Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum.

Deinde Precés, p. 58.

DEUS, qui penitentes populi tibi pitius respiciat, iracundiæ nostris mercedem Dóminum.

Ad Magnamine, * nos tres sub tectum dicere puer meos.

Deinde P

PARCE Dómino pulo tuorum lationibus miseratióne

FEE

LECTIO : secúndum

LECTIO

In illo ténore discipulis dictum est tuum, et cum tuum.

Homilia p

L. 1. Com.

EGO aute gite inífacite his, Multi præcátate sua, nobus æstim impossibili sunt : et cónsuetibus, neceterum dum quam hunc Sciéndum

Hiemo

ORATIO.

DEUS, qui culpa offēderis, penitētia placāris : preces pōpuli tui supplicāntis propitiū respice ; et flagēlla tuæ iracūdiæ, quæ pro peccātis nostris meremur, avērte. Per Dōminum.

*Ad Magnif. Ant. 1. 1. f Dōmine, * non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanābitur puer meus.*

Deinde Preces, p. 128.

ORATIO.

PARCE Dōmine parce pōpulo tuo : ut dignis flagellatiōibus castigātus, in tua miseratione respiret. Per.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 5. g*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Audistis quia dictum est : Diliges proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

L. 1. *Com. in c. 5 et 6. Matth.*

Ego autem dico vobis : Diligite inimicos vestros ; bene facite his, qui oderunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitate sua, non sanctorum viribus aestimantes, putant esse impossibilia : quæ præcepta sunt : et dicunt sufficere virtutibus, non odisse inimicos : ceterum diligere, plus præcipi, quam humana natura patiatur. Sciendum est ergo Christum

non impossibilia præcipere, sed perfecta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom : Stephanus quoque martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est : et Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis. Hæc autem Jesus et docuit et fecit, dicens : Pater, ignosce illis : quod enim faciunt, nesciunt.

ñ. Angelus Domini vocavit Abraham, dicens : * Ne extendas manum tuam super puerum, eo quod timeas Dominum. ꝑ. Cumque extendisset manum ut immolaret filium, ecce Angelus Domini de caelo clamavit, dicens. Ne extendas.

LECTIO II.

Ut sitis filii Patris vestri qui in caelis est. Si Dei præcepta custodiens, filius quis efficitur Dei : ergo non est natura filius, sed arbitrio suo. Cum ergo facis eleemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis et in vicis, ut honorificentur ab hominibus. Qui tuba canit, eleemosynam faciens, hypocrita est. Qui jejunans demolitur faciem suam, ut ventris inanitatem monstret in vultu, et hic hypocrita est. Qui in synagogis et in angulis platearum orat, ut videatur ab hominibus, hypocrita est.

ñ. Vocavit Angelus Domini Abraham de caelo secundo, dicens : Benedicam tibi, * Et multiplicabo te sicut stellas caeli. ꝑ. Possidebit semen tuum

Hiermalis.

portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo.

LECTIO III.

Ex quibus ómnibus colligitur hypócritas esse, qui quólibet faciunt ut ab hominibus glorificéntur. Mihi vidétur et ille, qui dicit fratri suo : Dimítte ut tollam festúcam de óculo tuo : nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse iustus esse videátur. Unde dicitur ei a Dómino : Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo. Non itaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet : et si a recta via páululum declináveris, non interest, utrum ad dexteram vadas, an ad sinistram, cum eorum iter amiseris.

ŕ. Deus dómni mei Abraham dirige viam meam : * Ut cum salute revértar in domum dómni mei. ✠. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

Ad Bened. Ant. t. 1. Cum facis cleemósynam, * nésciat sinistra tua quid faciat dextera tua.

Deinde Preces, p. 58.

ORATIO.

Inchoata jejúnia, quæsumus Dómine, benigno favóre prosequere : ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, mentibus étiam sincéris exercere valeámus. Per Dóminum.

Hodie post Laudes dicuntur Psalmi Penitentiales.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tu autem cum oráveris, * intra in cubiculum tuum : et clauso ostio ora Patrem tuum.

Deinde Preces, p. 128.

ORATIO.

TUERE Dómine pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis eleménter emúnda : quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iniquitas. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO I. *Cáp. 6. f*

In illo témpore : Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

L. 2. c. 28. in c. 6. Marc. 3. 5.

LABOR discipulórum in renigándo, et contrárius eis ventus, labores sanctæ Ecclesiæ vários designat : quæ inter undas sæculi advérsantis, et immundórum flatus spirituum, ad quiétem pátriæ cœlestis, quasi ad fidam littoris stacionem, pervenire conátur. Ubi bene dicitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra : quia nonnumquam Ecclesiá tantis Gentilium pressuris non solum afflicta, sed et sædátá est, ut, si fieri posset, Redémptor ipsius eam prorsus deseruisse ad tempus videretur.

ŕ. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, di-

rens : * De ham, tu pro sidérium puella, cui aquam de bam ; et illumine et caritribuam ; iparavit Dómei. Dómin

Unde est undas irrónum irruatque auxilius gemebrentis : Ucessisti loportunitati. Quæ párité sequéntis ebus Psalmenim in ceDeus, avévideat usq

ŕ. Factad Abrahamere, Abtuus sum. gna nimidóminus te de Ur

Verum orati que avért rántibus certántes cant, ad ætérnum quoque vidit eos gándo. V

cens : * Dómine Deus Abrahám, tu próspere fecisti desidérium meum. *ŷ.* Igitur puella, cui dixero : Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam ; et illa dixerit : Bibe dómine et carnélis tuis potum tribuam ; ipsa est, quam præparávit Dóminus filio dómni mei. Dómine.

LECTIO II.

Unde est illa vox ejus inter undas procéllasque tentationum irruéntium deprehénsæ atque auxiliium protectionis illius gemebúndo clamóre quærentis : Ut quid Dómine recessisti longe, déspicis in oportunitátibus, in tribulatione ? Quæ páriter vocem inimici persequentis expónit, in sequéntibus Psalmi subjúciens : Dixit enim in corde suo : Oblitus est Deus, avértit faciém suam, ne videat usque in finem.

R. Factus est sermo Dómni ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. *ŷ.* Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

LECTIO III.

Verum ille non obliviscitur orationem pauperum, neque avértit faciém suam a sperántibus in se : quin pótius et certántes cum hóstibus, ut vincant, áduvat, et victóres in ætérnum coronat. Unde hic quoque apérte dicitur, quia vidit eos laborántes in remigando. Videt quippe Dóminus

laborántes in mari, quamvis ipse pósito in terra : quia etsi ad horam différre videátur auxiliium tribulátis impéndere, nihilóminus eos, ne in tribulationibus deficiant, suæ respectu pietátis corróborat : et aliquándo étiam manifestó adiutorio, victis adversitatibus, quasi calcátis sedatisque flúctuum voluminibus, liberat.

R. Movens Abram tabernaculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre : * Edificavitque ibi altáre Dómno. *ŷ.* Dixit autem Dóminus ad eum : Leva óculos tuos, et vide : omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Edificavitque. Glória Patri. Edificavitque.

Ad Bened. Ant. t. 2. Me éternim * de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt.

Deinde Preces, p. 58.

ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatió nibus nostris : et concéde ; ut hoc soléme jejúniúm, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum.

SABBATO PRIMO

IN QUADRAGESIMA.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 2 *Corinth.* 6.

Fratres, Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpace accepto exaudivi te, et in die salútis adjúvi te.

HYMNUS.

AUDI, benigne Cōditor,
Nostras preces cum flēti-
bus,

In hoc sacro jejūnio
Fusas quadragenārio.

Scrutātor alme cōrdium,
Infirma tu scis virium :
Ad te reversis exhibe
Remissionis grātiam.

Multum quidem peccāvimus,
Sed parce confitētibus :
Ad nōminis laudem tui
Confer medelam lānguidis.

Concede nostrum cōteri
Corpus per abstinēntiam :
Culpæ ut relinquant pābulum
Jejūna corda criminum.
Præsta, beāta Trīnitas,

Concede simplex Unitas :
Ut fructuōsa sint tuis
Jejuniōrum mūnera.

Amen.

ŷ. Angelis suis Deus mandā-
vit de te. ű. Ut custōliant te
in omnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Tunc
invocabis, * et Dōminus exāu-
diēt : clamābis, et dicet : Ecce
adsum.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclēsiā tuā an-
nua quadragesimāli obser-
vatiōne purificas : præsta fa-
miliæ tuæ; ut, quod a te obti-
nere abstinēdo nititur, hoc
bonis opēribus exequātur. Per
Dōminum.

FESTA
DIE XX
S. SAT

Co
AD

Ant. Iste
Dei sui cer-
tem, et a v-
tūmuit : fun-
pra firmam
ŷ. Glōri-
nasti eum
stituisti eu-
num tuā

DEUS, qui
nini r
natalitio p
bue meriti
num.

De Fes
Adventu
nisi fuerit
duplex.
Dominica
riam II, s
tam. De
tantum C

S. AN
Nihil
Missa.

Pro Co
Ant. Q
in hoc m
nam cust

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XXIX NOVEMBRIS.

S. SATURNINI MART.

COMMEMORATIO.

AD VESPERAS.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honore coronasti eum Dómine. R̃. Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beati Saturnini mártiris tui concédís natalitio pérfrui: ejus nos tribue méritis adjuvári. Per Dóminum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit Officium, nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex. Quod si venerit in Dominica, transfertur in Feriam II, similiter non impeditam. De simplicibus autem fit tantum Commemoratio.

IN VIGILIA

S. ANDREÆ APOSTOLI.

Nihil fit de ea, nisi in Missa.

AD LAUDES.

Pro Commem S. Saturnini.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma florébit.

R̃. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio, Deus, qui nos, ut supra.

DIE XXX NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. ANDREÆ APOSTOLI.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus, p. 406.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalmus, Laudate Dóminum omnes Gentes, p. 127.

Capitulum et Hymnus ut infra ad Laudes.

Ÿ. In omnem terram exivit sonus eórum. R̃. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúia.

ORATIO.

MAJESTATEM tuam, Dómine, suppliciter exorámus: ut sicut Ecclesiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Et fit Commemoratio Ferie occurrentis.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Apostolorum Dominum; * Venite adoramus.*

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

Hymnus, Aeterna Christi múnera, p. ij.

IN I NOCTURNO

Ant. t. 7. Vidit Dominus Petrum et Andréam, et vocavit eos.

Psalmi de Communi Apostolorum, p. ij.

Ant. t. 8. Venite post me, dicit Dominus, faciam vos fieri piscatores hominum.

Ant. t. 2. Relictis rétibus suis, secuti sunt Dominum Redemptorem.

ÿ. In omnem terram exivit sonus eorum. ñ. Et in fines orbis terræ verba eorum.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 10.

FINIS legis, Christus, ad justitiam omni credenti. Moyses enim scripsit, quoniam justitiam, quæ ex lege est, qui fecerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est, justitia, sic dicit: Ne dixeris in corde tuo: Quis ascendet in cælum? id est, Christum deducere: Aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum a mortuis revocare. Sed quid dicit Scriptura? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicamus. Quia si confitearis in ore tuo Dó-

minum Jesum, et in corde tuo credideris, quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvus eris.

ñ. Cum perambularet Dominus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétiam mittentes in mare, et vocavit eos, dicens: * Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum. *ÿ.* Erant enim piscatores, et ait illis. Venite.

LECTIO II.

CORDE enim creditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur. Non enim est distinctio Judæi et Græci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine prædicante? Quomodo vero prædicabunt, nisi mittantur, sicut scriptum est: Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona!

ñ. Mox ut vocem Domini prædicantis audivit beatus Andréas, relictis rétibus quorum usu actûque vivebat, * Aeternæ vitæ secutus est præmia largientem. *ÿ.* Hic est qui pro amore Christi pependit in cruce, et pro lege ejus sustinuit passionem. Aeterna,

L.
S ED non
Evangel
ait: Dómin
diti nostr
auditu, aud
bum Christ
quid non au
in omnem
eorum, et
verba eoru
quid Israel
mus Moys
emulatiôn
non genter
pientem, i
Isaias aute
Invéntus s
bus me: i
qui me no
Israel aut
expândi m
lum non e
dicentem.

ñ. Doct
Dei Andr
cem: qu
dixit: Sa
discipulu
in te ma
ÿ. Salve
Christi de
bris ejus
ornata. *ÿ.*
Súscipe.

IN

Ant. t
minus e
quem ve
esset in

Ant.
Dóminu
tátis,

LECTIO III.

SED non omnes obédiunt Evangelio. Isaias enim dicit: Dómine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Moyses dicit: Ego ad æmulationem vos addicam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. Isaias autem audeat, et dicit: Invenit sum a non quærentibus me: palam apparui iis, qui me non interrogabant. Ad Israel autem dicit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

¶ Doctor bonus, et amicus Dei Andréas ducitur ad crucem: quam a longe aspiciens dixit: Salve Crux, * súscepe discipulum ejus, qui pepéndit in te magister meus Christus. *ÿ.* Salve crux, quæ in Corpore Christi dedicata es: et ex membris ejus tamquam margaritis ornata. Súscepe. Glória Patri. Súscepe.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Dignum sibi Dóminus computávit mártirem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúia.

Ant. t. 8. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitatis,

Ant. t. 2. Bíduo vivens pendebat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docebat populum.

ÿ. Constitues eos principes super omnem terram. ñ. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

LECTIO IV.

ANDRÉAS Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discipulus Joánnis Baptistæ, cum eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei; secúsus Jesus, fratrem quoque suum ad eúdem perduxit: eum póstea una cum fratre piscaretur in mari Galilææ, ambo a præferente Christo Dómino ante álios Apóstolos vocati illis verbis: Venite post me, faciam vos fieri piscatores hóminum, nullam interponentes moram, et relicta retibus secuti sunt eum. Póstea, cujus passionem et resurrectionem, Andréas cum in Scythiam Europæ, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminandam obtigerat, venisset, deinde Epirum ac Thráciam peragrasset, doctrina et miraculis innumérabiles hómines ad Christum convertit. Post Patras Achæiarum profectus, et in ea urbe plurimís ad veritatem Evangelicam perductis, Ægeam Procónsulem, prædicationi Evangelicæ resistentem, liberrime increpavit, quod qui iudex hóminum haberi vellet, Christum Deum ómnium iudicem a

dæmónibus elísus non agnósceret.

ñ. Homo Dei ducbátur ut crucifigerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa daminátur. ÿ. Cùmque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, et dicéntium. Innocens.

LECTIO V.

TUM Egéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui similia verba nihil profuerunt, quo minus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus libere prædicántem, quod pro salute húmáni géneris se crucifigéndum obtulisset, impia oratione interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas : Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, immolo quotidie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári : cujus carnem posteaquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus qui sacrificátus est, integer perseverat et vivus. Quamóbre ira accénsus Egéas, jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácele liberásset, nisi ipse sedásset multítudinem, veheméntius rogans, ne se ad optatissimam martyrii prónam properántem impedirent.

ñ. O bona crux, quæ decó-

rem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepisti : áccipe me ab hominibus, et redde me magistro meo : * Ut per te me recipiat, qui per te me redémit. ÿ. Beátus Andréas expánsis má nibus ad cælum orábat, dicens : Salva me bona crux. Ut per te.

LECTIO VI.

IGITUR paulo post in tribúnal productum, cum Egéas Crucis extolléntem mystéria, sibi que suam impietatem exprobrántem, diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitari jussit. Adductus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidisset, longe exclamáre cepit : O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepisti, diu desideráta, sollicitè amáta, sine intermissione quæsita, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta : áccipe me ab hominibus, et redde me magistro meo : ut per te me recipiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affixus est : In qua biduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermittens, ad eum migrávit, cujus mortis similitudinem concupierat. Quæ omnia Presbyteri et Diaconi Achæie, qui ejus passionem scripserunt, se ita, ut commemoráta sunt, audisse et vidisse testántur. Ejus ossa primum, Constantino Imperátore, Constantinópolis, deinde Amálfim transláta sunt. Caput, Pio Se-

cúndo Pontum, in B collocátum.

ñ. Expáta die in non credéntem mias non b cãta sua. Dóminus, re egit : e terram, r superbis. (

IN I

Ant. t.

Dómine, separári : mendétur et me ad

Ant. t.

gábat póp diret pass

Ant. t.

minibus, stro meo piat, qui allelúia.

ñ. Nimi tui Deus.

est princ

Lécti

secú

LEC

IN illo

I Jesus

vidit du

qui vocá

fratrem

mare. E

Homil

Homil

AUDIS:

Quia

cūdo Pontifice Romam allatum, in Basilica sancti Petri collocatum est.

ñ. Expāndi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credentem, sed contradicentem mihi: * Qui ambulat vias non bonas, sed post peccata sua. ñ. Deus ultionum Dóminus, Deus ultionum libere egit: exaltare qui júdicas terram, redde retributionem superbis. Qui. Glória Patři. Qui.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Non me permittas Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est ut commendetur terræ corpus meum, et me ad te venire júbeas.

Ant. t. 4. Andréas vero rogabat pópulum, ut non impediret passionem ipsius.

Ant. t. 8. Accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo, ut per te me recipiat, qui per te me redemit, allelúia.

ÿ. Nimis honorati sunt amici tui Deus. ñ. Nimis confortatus est principatus eorum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 4. c

In illo tempore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres Simónem, qui vocatur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 5. in Evangelia.

AUDISTIS, fratres charissimi, quia ad unius jussionis vo-

cent Petrus et Andréas relictis retibus secuti sunt Redemptorem. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant, nihil ab eo de præmio æternæ retributionis audierant: et tamen ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidere videbantur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula videmus? quot flagellis affligimur? quantis minarum asperitatibus deterrémur? et tamen vocantem sequi contemnimus.

ñ. Oravit sanctus Andréas, dum respiceret iri cœlum, et voce magna clamavit, et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi, ne me patiaris ab impio júdice depóni: * Quia virtutem sanctæ Crucis agnovi. ÿ. Tu es magister meus Christus, quem dilexi, quem cognovi, quem confessus sum: tantummodo in ista voce exaudi me. Quia virtutem.

LECTIO VIII.

In cœlo jam sedet, qui de conversatione nos admonet, jam jugo fidei colla Géntium subdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruinis ejus crebrescentibus, districti sui judicii diem propinquantem denuntiat: et tamen superba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotidie perdit invita. Quid ergo, fratres charissimi, quid in ejus judicio dicturi sumus, qui ab amore præsentis sæculi nec præceptis fléctimur, nec verbis emendamur?

R. Videns erucem Andréas exclamavit dicens : O crux admirabilis, o crux desiderabilis, o crux quæ per totum mundum rutilas ! * Súscepe discipulum Christi, ac per te me recipiat, qui per te moriens me redémit. *ŷ.* O bona crux, quæ decorem et pulchritudinem de membris Dómini suscepisti. Súscepe. Glória Patri. Súscepe.

LECTIO IX.

SED fortásse áliquis tãcitis sibi cogitationibus dieat : Ad vocem Dominicam uterque iste piscator, quid aut quantum dimisit, qui pene nihil hábuit ? sed hac in re, fratres charissimi, affectum debémus potius pensare, quam censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit : multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certe nos et habitaculum amorem possidémus, et ea quæ minime habémus, ex desiderio quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimisit, quando uterque etiam desideria habéndi dereliquit.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. Salve crux pretiosa, * súscepe discipulum ejus, qui pepéndit in te magister meus Christus.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Beatus Andréas * orábat dicens : Dómine Rex æternæ glóriæ, súscepe me pendéntem in patibulo.

Ant. t. 8. Andréas Christi famulus, * dignus Dei Apostolus, germanus Petri, et in passione socius.

Ant. t. 8. Maximilla Christo amabilis, tulit corpus Apostoli, óptimo loco eum aromátibus sepelivit.

Ant. t. 7. r Qui persequébantur justum, * demersisti eos Dómine in inférno, et in ligno crucis dux justus fuisti.

CAPITULUM. Rom. 10. b

FRATRES, Corde enim créditur ad justitiam : ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptúra : Omnis qui credit in illum, non confundetur.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis : Cælum resúltet laudibus : Apostolorum glóriam Tellus et astra concinunt.

Vos sæculorum júdices, Et vera mundi lúmina, Votis præcámur cordium, Audite voces supplicum. Qui templa cœli clauditis, Serasque verbo solvitis ; Nos a reatu nóxios Solvi jubete, quæsumus.

Præcepta quorum prótinus Languor, salusque sentiunt ; Sanate mentes lánguidas : Augete nos virtutibus :

Ut, cum redibit Arbiter In fine Christi sæculi, Nos sempiterni gaudií Concédât esse cómpotes. Patri, simúlque Filio, Tibique, sancte Spiritus, Sicut fuit, sit júgiter

Sæculum per Amen.

ŷ. Annun Dei. R. Et faciunt.

Ad Bened. cede nobis h redde nobis etum, ne inte Deo charum, tum, et piun O

MAJESTATE supplicium sicut Ecclesiá dréas Apóstó cator et reet pro nobis p sor. Per Dón Deinde Feric.

AD Ant. Beát Capitulum enim, ut su R. br. In Exivit sonu nem. ŷ. Et ræ verba e ria Patri. In ŷ. Const super omni mores eru mine.

AD Ant. An mulus.

CAPITULUM NON enim dei et Dóminus omnes q Omnis eni

Sæculum per omne glória.

Amen.

ÿ. Annuntiavérunt ópera Dei. ñ. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Concede nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum, ne interficias hóminem Deo charum, justum, mansuetum, et pium.

ORATIO.

MAJESTATEM tuam, Dómine, suppliciter exorámus : ut sicut Ecclesiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor et rector ; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercésor. Per Dóminum.

Deinde fit *Commemoratio Ferie.*

AD TERTIAM.

Ant. Beátus Andréas.

Capítulum, Fratres, Corde enim, ut supra, ad Laudes.

ñ. *br.* In omnem terram, * Exivit sonus eórum. In omnem : ÿ. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exivit. Glória Patri. In omnem.

ÿ. Constitues eos principes super omnem terram. ñ. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Andréas Christi fámulus.

CAPITULUM. Rom. 10. c
Nón enim est distinctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invo-

cáverit nomen Dómini, salvus erit.

ñ. *br.* Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. ÿ. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constitues.

ÿ. Nímis honoráti sunt amici tui Deus. ñ. Nímis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Ant. Qui persequébantur justum.

CAPITULUM Rom. 10. c

ISAIAS enim dicit : Dómine quis crédidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu ; auditus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

ñ. *br.* Nímis honoráti sunt, * Amici tui Deus. Nímis. ÿ. Nímis confortátus est principátus eórum. Amici. Glória Patri. Nímis.

ÿ. Annuntiavérunt ópera Dei. ñ. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus, p. 406.

Psalmi ut in secundis Vesperis de Communi Apostol. p. xiiij.

Capítulum, Hymnus et ÿ. ut ad Laudes.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Cum pervenisset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præpa-

rata : securus et gaudens venio ad te : ita et tu exultans suscipias me discipulum ejus, qui pependit in te.

Oratio, Majestatem, ut supra, cum Commem. Ferie.

FESTA DECEMBRIS.

DIE II DECEMBRIS.

IN FESTO

S. BIBIANÆ VIRG. ET MART.

Semiduplex.

Officium fit ut in Rubricis generalibus notatur de festo Semiduplici.

Omnia dicuntur de Communi Virginum, p. lxxxiv, exceptis his quæ hic sunt propria.

ORATIO.

DEUS omnium largitor bonorum, qui in famula tua Bibiana cum virginitatis flore martyrii palmam conjuxisti : mentes nostras ejus intercessione tibi charitate conjunge ; ut, amotis periculis, premia consequamur æterna. Per Dominum.

Et fit Commemoratio Ferie.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente : quod et in aliis festis servatur, quando in primo Nocturno non assignantur aliæ Lectiones.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BIBIANA virgo Romana, nobili genere nata, Christiana fide nobilior fuit. Ejus enim pater Flavianus sub Juliano Apostata impiissimo tyranno expressus, servilibusque notis compunctus, ad aquas Tau-

rinæ deportatus martyr occubuit. Mater Dafrösa, et filia primum conclusæ domi, ut inedia conficerentur, mox relegata mater extra Urbem capite plexa est. Mortuis autem piis parentibus, Bibiana cum sorore sua Demetria bonis omnibus expoliatur. Apronianus, Urbis Prætor, pecuniis inhians, sorores persëquitur : quas humana prorsus ope destitutas, Deo mirabiliter, qui dat escam esuriëntibus, enutriente, cum vivaciöres, vegetioresque conspexisset, vehementer est admiratus.

¶ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ¶ Spécie tua, et pulchritudine tua intēde, prospere procéde, et regna. Et deducet.

LECTIO V.

SUADET nihilominus Apronianus, ut venerentur deos Gentium, amissas ideo opes, Imperatoris gratiam, præclarissimas nuptias consecuturæ. Si secus fecerint, minatur carceres, virgas, secures. At illæ neque blanditiis, neque minis aucta fide declinantes, paratæ potius mori, quam foedari moribus Ethnicorum, Prætoris impietatem constantissime detestantur. Quare Demetria ob oculos Bibianæ repente corruens, obiit in Domino : Bibiana Rufinæ mulieri vaferrimæ seducenda traditur, quæ ab incunabulis edocta Christianas leges, et illibatam servare

virginitatis f
tior, feminae
et Prætoris

¶ Dilexisti
stii iniquitatē
unxit te Deu
letitiæ. ¶
et mansuet
tiam. Propt

LI

Nihil aute
fina, qu
verba, illan
bus affligē
propósito
frustratus
ira, quod in
set operam
denudari,
bus colūm
plumbatis
efflaret ani
corpus obje
jácuit in f
tamen, et
quod dein
ter sepeliv
chrum sor
lätium Lic
in præsen
sanctæ Bi
cãta : qua
instauravi
bianæ, De
corpõribu
sub ara n

LECTIO V.

SUADET nihilominus Apronianus, ut venerentur deos Gentium, amissas ideo opes, Imperatoris gratiam, præclarissimas nuptias consecuturæ. Si secus fecerint, minatur carceres, virgas, secures. At illæ neque blanditiis, neque minis aucta fide declinantes, paratæ potius mori, quam foedari moribus Ethnicorum, Prætoris impietatem constantissime detestantur. Quare Demetria ob oculos Bibianæ repente corruens, obiit in Domino : Bibiana Rufinæ mulieri vaferrimæ seducenda traditur, quæ ab incunabulis edocta Christianas leges, et illibatam servare

¶ Affe

IN:

LECTIO

secur

LECTIO

In illo t

discip

virginitatis florem, se ipsa fortior, feminae superavit insidias, et Prætoris astus delusit.

ñ. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ʒ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

Nihil autem proficiente **N**ina, quæ, præter dolosa verba, illam quotidie verbèribus affligèbat, ut de sancto proposito dimoveret, spe sua frustratus prætor, accensus ira, quod in Bibiana perdidisset operam, a licitoribus eam denudari, vinctisque manibus columnæ alligari, eamque plumbatis cædi jubet, donec efflaret animam. Cujus sacrum corpus objectum canibus biduo jecuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divinitus servatum : quod deinde Joannes Præbyter sepelivit noctu juxta sepulchrum sororis et matris ad Palatium Licinianum, ubi usque in præsens extat Ecclesia Deo, sanctæ Bibianæ nomine, dicata : quam Urbanus Octavus instauravit, sanctarum Bibianæ, Demetriæ, et Dafsosæ corporibus in ea repertis, et sub ara maxima collocatis.

ñ. Afferentur Regi, p. xciiij.

IN: III NOCTURNO.

Lectio: sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 13. f

In illo tempore : dixit Jesus discipulis suis parabolam

hanc : Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 11, in Evangelia.

Cœlorum regnum, fratres charissimi, idcirco terrenis rebus simile dicitur, ut ex his quæ animus novit, surgat ad incognita quæ non novit : quatenus exemplo visibilium se ad invisibilia rapiat, et per ea quæ usu didicit, quasi conficatus incalêscat : ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incognita amare. Ecce enim cœlorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur : quem qui invenit homo abscondit, et præ gaudio illius vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

ñ. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum, * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. ʒ. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

LECTIO VIII.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur, quia studium cœlestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsentí etenim vita, quasi in via sumus, qua ad patriam pergimus. Maligni

autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Depraedari ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est: sed ut per hoc, quod agimus, laudes exterius non quaeramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto: ut et de bono opere proximis praebearum exemplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere quaerimus, semper optemus secretum.

¶. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ¶. Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

LECTIO IX.

THESAURUS autem caeleste est desiderium: ager vero in quo thesaurus absconditur, disciplina studii caelestis. Quem profecto agrum venditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrena desideria per disciplinæ caelestis custodiam calcat: ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil, quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat.

Te Deum laudamus, p. 16.

In Laudibus fit Commemoratio Ferie.

Vespera de S. Francisco Xa-

verio cum Commemoratio S. Bibianæ, et Ferie.

DIE III DECEMBRIS.

IN FESTO

S. FRANCISCI XAVERII CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxvii, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS, qui Indiârum Gentes beati Francisci prædicatione et miraculis Ecclesiæ tuæ aggregare voluisti: concede propitius; ut ejus gloriosa mèrita veneramur, virtutum quoque imitemur exempla. Per Dòminum.

Deinde fit Commemoratio S. Bibianæ.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dòminus præparavit in aeternum.

¶. Diffusa est gràtia in labiis tuis. ¶. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Oratio, Deus omnium, ut supra, p. 408.

Postea de Ferie: quod et servatur per totum Adventum in Vesperis et Laudibus.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCUS in Xaverio Diocesis Pampelonensis nobilibus parentibus natus, Parisiis sancto Ignatio sese comitem et discipulum junxit. Ipso magistro eo brevi devenit, ut in rerum divinarum contem-

platione deficiendo quando sublimiter quod illi sacrum pulimultitudinit. Has animi sui corporis batur. Nam non carnis saporis panis quoque bus cibis vobiduum sub omni prorsum nit. Ferreusævit, ut sædiffunderet; mum, humi ¶. Honest minus, et inimicis, et tavit illum ritatem æt deduxit Dòctas; et os Dei. Et ded

L

VITÆ aust Apóst inatûrus, c Lusitaniæ tis Societât tio pro Ind eti Ignatii Pontifice a Apostólici ligitur. Ec riarum Gé váriis ling etus appá doque úni sas Gentes quæque s audit. I pèdibus s

platione defixus, a terra aliquando sublimis elevarétur : quod illi sacrificánti coram populi multitudíne aliquóties événit. Has ánimi delicias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdicto sibi, non cárnis solum et vini, sed panis quoque triticei usu, vilibus cibis vesci sólitus, per bídium subinde triduúmque omni prorsus aliménto abstínuít. Férréis in se flagéllis ita sévit, ut sæpe copioso cruóre distínderet; somnum brevissimum, humi jacens, carpébat.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus títavit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ̄. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas; et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

VITAE austeritáte ac sanctitáte Apóstolico múnere jam natúrú, cum Joánes Tértius Lusitániæ Rex aliquot nascéntis Societátis viros a Paulo Tértio pro Indiis postuláset, sancti Ignátii hortátu, ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apóstolici Núntii potestáte deligítur. Eo appúlsus, illico variárum Géntium difficillimis et variis linguis divinitus instrúctus apparuit. Quin eum quandoque único idiómate ad diversas Gentes concionántem, unaquaque sua lingua loquentem audivit. Provinciás innúmeras peditibus semper, et sæpe nudis,

peragrávit. Fidem Japoniæ, et sex aliis Regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum millia ad Christum in Indiis convértit : magnosque principes, régésque complúres sacro Fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio tunc præpósito suo, flexis génibus scriberet.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. ̄. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

HUNC dilatánda Evangélii ardorem, multitudíne, et excellentia miraculorum Dóminus roborávit. Cæco visum reddidit. Tantum marinæ aquæ signo Crucis convértit in dulcem, quantum quingentis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit, qua in varias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam; inter quos pridie sepúltum éruí jussum e túmulo suscitávit, duosque alios, dum efferréntur, apprehénsa eórum manu, paréntibus e féretro vivos restituit. Prophetiæ spiritu passim afflútus, plúrima et loco et témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciano Sinárum insula die secúnda Decembris obiit plenus méritis, laboribúsque confectus. Demórtui cadá-

ver viva calce per multos men-
ses bis obrutum, sed pénitus
incorrúptum, odóre et sán-
guine manávit; et ubi Mála-
cam delátum est, pestem sæ-
vissimam conféstim extinxit.
Dénique ubique terrárum no-
vis, maximisque fulgéntem
miráculis Gregórius Décimus
Quintus Sanctis adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN. III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 16. c

IN illo tēpore : Dixit Jesus
discipulis suis : Eúntes in
mundum univérsum, prædi-
cáte Evangelium omni creatú-
ræ. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregórii
Papæ.

Homilia 29. in Evangelia,
post initium.

POTEST omnis creatúræ nó-
mine omnis nátio Géntium
designári. Ante étenim dictum
fúerat : In viam Géntium ne
abiéritis; nunc autem dicitur,
~~Prædicáte omni creatúræ~~ : ut
scilicet prius a Judæa Aposto-
lórum repúlsa prædicátio, tunc
nobis in adjutórium fieret,
cum hanc illa ad damnatiónis
sue testimónium supérha re-
pulisset. Sed cum discipulos
ad prædicándum Véritas mit-
tit, quid áliud in mundo facit,
nisi grana séminis spargit? Et
pauca grana mittit in sémine
ut multárum méssium fruges
recipiat ex nostra fide.

ñ. Iste est qui ante Deum

magnas virtútes operátus est :
et de omni corde suo laudávit
Dóminum : * Ipse intercédát
pro peccátis ómnium populó-
rum. ý. Ecce homo sine qué-
rela, verus Dei cultor, absti-
nens se ab omni ópere malo, et
pérmanens in innocéntia sua,
Ipse intercédát.

LECTIO VIII.

NEQVE étenim in univérso
mundo tanta fidélium mes-
sis exúrgeret, si de manu Dó-
mini super rationálem terram
illa elécta grana prædicántium
non venissent. Séquitur : Qui
crediderit, et baptizátus fue-
rit, salvus erit : qui vero non
crediderit, condemnábitur.
Fortásse unusquisque apud
semetipsum dicat : Ego jam
crédidi, salvus ero. Verum di-
cit, si fidem operibus tenet.
Vera étenim fides est, quæ in
hoc quod verbis dicit, móribus
non contradicit. Hinc est enim
quod de quibúsdam falsis fidé-
libus Paulus dicit : Qui confi-
téntur se nosse Deum, factis
autem negant.

ñ. Sint lumbi vestri præin-
cti, et lucérnæ ardéntes in
mánibus vestris : * Et vos si-
miles hominibus expectánti-
bus dóminum suum, quando
revertátur a núptiis. ý. Vigi-
láte ergo, quia nescitis qua
hora Dóminus vester ventú-
rus sit. Et vos. Glória Patri.
Et vos.

LECTIO IX.

SIGNA autem eos, qui credi-
túri sunt, hæc sequéntur :

in nómine
cient, linguis
serpentes to-
ferum quid
nocébit; sup-
imponent, e
Numquidnar
quia ista sig-
nime crédito
sária in exó-
runt. Ut en-
sceret multi
miráculis
Quia et n
plantámus,
infindimus
terra jam co-
et si semel
irrigatio co-
enim quod
guæ in sig-
libus, sed i
Te Deum
In Laud-
ratio Feriæ
Vesperæ
quenti, cui
præcedenti
Barbaræ,
DIE IV

S. PETR-
Eusc. Con

Omnia
Pontif., xl
In Hym-
mutatur t.
Ad Ma-
Vesperis,
óptime,
men, beá

In nómine meo dæmónia eji-
cient, linguis loquéntur novis,
serpéntes tollent; et si morti-
ferum quid hiberint, non eis
nocébit; super ægros manus
impónent, et bene habébunt.
Numquidnam, fratres mei,
quia ista signa non fácitis, mi-
nime créditis? Sed hæc neces-
sária in exórdio Ecclésiæ fué-
runt. Ut enim ad fidem cré-
sceret multitúdo credéntium,
miráculis fúerat nutriéndam.
Quia et nos, cum arbústa
plantádam, tándiu eis aquam
infundimus, quóusque ea in
terra jam coaluisse vidcámus:
et si semel radicem fixerint,
irrigatio cessábit. Hinc est
enim quod Paulus dicit: Lin-
guæ in signum sunt, non fidé-
libus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus, p. 16.

*In Laudibus, fit Commemo-
ratio Feriæ.*

*Vesperæ a Capitulo de se-
quenti, cum Commemoratione
præcedentis, Feriæ, et sanctæ
Barbaræ, Virg. et Mart.*

DIE IV. DECEMBRIS.

IN FESTO

S. PETRI CHRYSOLOGI

EPISC. CONFESSORIS, ET ECCLESIE
DOCTORIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Conf.
Pontif., xlix, præter sequentia.*

*In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.*

*Ad Magnificat, in utrisque
Vesperis, Ant. t. 2. O Doctor
optime, Ecclésiæ sanctæ lum-
men, beate Petre, divinæ legis*

amátor, deprecáre pro nobis
Filius Dei.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Petrum
Chrysólogum, Doctórem
egregium, divinitus præmon-
strátum ad regéndam, et in-
struéndam Ecclésiám tuam
éligi voluisti: præsta quæsu-
mus; ut quem doctórem vitæ
habuimus in terris, interces-
sórem habére mereámur in
cælis. Per Dóminum.

*Deinde fit Commemoratio
præcedentis.*

*Ant. Hic vir despiciens mun-
dum, et terréna, triúmphans,
divítias cælo cóndidit ore,
manu.*

ÿ. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. ñ. Et osténdit
illi regnum Dei.

*Oratio, Deus, qui Indiarum,
p. 410.*

Postea Feriæ Adventus.

*Postremo S. Barbaræ Virg.
et Mart.*

*Ant. Veni sponsa Christi,
accipe corónam, quam tibi
Dóminus præparávit in ætér-
num.*

ÿ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. ñ. Inténde, prospere
procéde, et regna.

ORATIO.

DEUS, qui inter cætera potén-
tiæ tuæ mirácula étiam
in sexu frágili victóriam mar-
tyrii contulisti: concéde propi-
tius; ut qui beátæ Bárbaræ
virginis et mártiris tuæ nata-
litiá cólimus, per ejus ad te
exémpla gradiámur. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Epistola ad Timotheum, Fidélis sermo, de Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. liij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS, qui ob áuream ejus eloquentiam Chrysólogi cognónem adéptus est, Foro Cornélii Æmilia honestis paréntibus natus, a prima ætáte ánimus ad Religiónem adjiciens, Cornélio Románo, tunc ejusdem urbis Cornéliensis Episcopo, óperam dedit; a quo étiam sciéntia, et vitæ sanctitáte cum brevi profecisset, Diáconus créatus est. Postmodum cóntigit, ut Ravennátes ob mortem Archipræsulis sui álium (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad sanctum Sixtum Papam Tértium pro confirmatióne miserint una cum Legátis suis, et cum prædicto Cornélio, qui eúmdem Levitam secum perdúxit. Interim sanctus Petrus Apóstolus, et Martyr Apollináris Summo Pontifici in somnis apparuérunt, mediúmque habéntes hunc júvenem, jussérunt, ut illum et non álium, in Archiepiscopum Ravennæ creáret. Hinc Póntifex, mox ut vidit Petrum, cognóvit cum a Dómino Deo præeléctum: propterea rejécto illo, quem ipsi offerébant, hunc solum, anno Christi quadringentésimo trigésimo tértio, illi Metropolitánæ præfécit Ecclésiæ. Quod

cum Legáti Ravennaténses ægre ferrent, áudita visióne Divinæ voluntáti libériter acquiescéntes, novum Archiepiscopum máxima cum reverentia suscepérunt.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ʒ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

PETRUS igitur, licet invitus, in Archipræsulem consecratus, Ravennam dedúctur; ubi a Valentiniáno Imperátore, et Galla Placidia ejus matre, ac ab univérso pópulo máxima lætítia excéptus est. Et ille ab eis id unum pètere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salutè subire non recusávit, studérent ipsi mónitis suis obtemperáre, Divinisque præcéptis non obistere. Duórum sanctorum tunc ibi defunctorum cópora, óptimis unguéntis condita sepelivit, Barbatiani videlicet presbyteri, et Germáni Antisiodorénsis Episcopi: ejus étiam cucúllum, et cilicium sibi vendicávit in hæreditatem. Projéctum, et Marcellinum in Episcopos ordinávit. In classe fontem extrúxit magnitudinis vere admirábilis; et templum quædam magnífica edificávit tum beato Andréæ Apóstolo, tum áliis Sanctis. Ludos ab hominibus personátis cum vi-

ris saltatione
nuári fieri
cohibuit acce
alia illud pr
iocári volue
non póterit
sto. Jussu sa
Primi scrips
cedonénse C
hæresim Eu
dit præter
ipsum et áli
dem Concili
nibus præf
Ecclesiástic
ñ. Pósui
potentem,
de plebe m
mea auxiliá
David serv
sancto meo
enim.

Dum púb
ret ad
hemens e
præ nimio
tardum de
tigit in cor
morrhoi
commóti,
ribus, et
repleveru
grátias á
lucrum a
num ejus
tandem a
et octo e
tissime re
rum fine
prænosce
tulit. Ubi
plum ing

rius saltationibus Kalendis Januarii fieri solitos concione cohibuit acerrima : ubi inter alia illud præclare dixit : Qui jocari voluerit cum diabolo, non poterit gaudere cum Christo. Jussu sancti Leonis Papæ Primi scripsit postea ad Chalcidonensæ Concilium adversus hæresim Euthychetis. Respondit præterea ad Euthychen ipsum et alia epistola, quæ eidem Concilio in novis editionibus præfixa, et in Annales Ecclesiasticos relata fuit.

¶. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

DUM publice sermones haberet ad populum, adeo vehementens erat in dicendo, ut præ nimio ardore vox illi interdum defecerit : sicut contigit in concione mulieris Hæmorrhoiæ. Unde Ravennates commoti, tot lacrymis, clamoribus, et orationibus locum repleverunt, ut postea ipse gratias ageret Deo, quod in lucrum amoris verterit damnum ejusdem sermonis. Cum tandem annos circiter decem et octo eam Ecclesiam sanctissime rexisset, laborum suorum finem adesse divinitus prænosces, in patriam se contulit. Ubi sancti Cassiani templum ingressus, magnum dia-

dema aureum, gemmis distinctum pretiosissimis, offerens, super Altare majus posuit, nec non aureum craterem, et patenam argenteam, quam tum rabidi canis morsus, tum febres sanare sæpius expertum est, aqua inde demissa. Ex tunc Ravennates, qui eundem secuti fuerant, dimisit, admonens, ut in eligendo optimo Pastore invigilarent attente. Mox Deum humiliter precatus, et sanctum Cassianum Patronum, ut benigne animam ejus exciperet, tertio Nonas Decembris placide ex hac vita migravit, anno Domini circiter quadragesimo quinquagesimo. Sacrum illius corpus communi totius civitatis fletu, ac pietate, prope corpus ejusdem sancti Cassiani honorifice conditum nostris etiam temporibus religiose colitur : cujus tamen brachium, auro, et gemmis ornatum, Ravennam delatum in Ursiana æde veneratur.

¶. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium, Vos estis sal terræ, ut in Communi Doctorum, p. lxxj.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio Ferie, et S. Barbaræ Virg. et Martyris.

Ant. Simile est regnum cælorum homini negotiatore qui venienti bonas margaritas : inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam,

ÿ. Diffûsa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio, Deus, qui inter cetera, *ut supra*, p. 413.

AD II VESPERAS.

Fit Commemoratio Ferie, et S. Sabbæ Abbatis, ut infra.

DIE V DECEMBRIS.

S. SABBÆ ABBATIS

COMMÉMORATIO.

AD VESPERAS.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stolum glóriæ induit eum.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beati Sabbæ Abbatis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD LAUDES.

Ant. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis; supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ñ. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Intercéssio nos, *ut supra*.

DIE VI DECEMBRIS.

IN FESTO

S. NICOLAI EPISCOPI

ET CONFESSORIS.

Duple.x.

Omnia dicuntur de Communi Confessoris Pontificis, p. xliij,

exceptis his, quæ hic sunt propria.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Nicoláum Pontificem innúmeris decorásti miraculis: tribue quæsumus; ut ejus méritis et précibus, a gehénnæ incendiis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Ferie.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

NICOLAUM, illústri loco Pataræ in Lycia natum, parentes a Deo précibus impetrarunt. Cujus viri sanctitas, quanta futúra esset, jam ab incunábulis apparuit. Nam infans, cum reliquos dies lac nutricis frequens súgeret, quarta et sexta feria semel dumtaxat, idque vésperi sugébat: quam jejúnii consuetudinem in reliqua vita semper tenuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultates suas pauperibus distribuit. Cujus illud insigne est Christianæ benignitátis exéplum: quod, cum ejus civis egens tres filias jam núbiles in matrimónio collocáre non posset, earumque pudicitiam prostituere cogitáret, re cónita, Nicoláus noctu per fenéstram tantum pecuniæ in ejus domum injéit, quantum unius virginis dotis satis esset: quod cum iterum et tertio fecisset, tres illæ vir-

gines honestiónem data

ñ. Invénneum, óleo cum: *Manu hábitur ei. inimicus in quitátis non nus enim.

LE

Cum vero

disset, in

fectus est, u

ret, et præ

Qua in pere;

conscéndens

tranquillo r

nátis temp

morque orta

nes in sum

mirabiliter s

domum rev

sanctitátis ó

præberet, I

ram; quæ

erat, venit

urbis Episc

vinciales E

sore deligé

Itaque in e

vinitus adm

eligerent, e

primus in I

retur; Nicó

observatióne

clésiæ janu

Nicoláus, e

consénsu M

tur. In Epi

quam sem

vitatem,

tem, vigil

liberalitate

gines honestis viris in matrimonio datae sunt.

Ꝁ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliabitur ei. ꝥ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

LECTIO V.

CUM vero se totum Deo dedisset, in Palæstinam profectus est, ut loca sancta videret, et praesens veneraretur. Qua in peregrinatione navem conscendens sereno caelo, et tranquillo mari, horribilem nautis tempestatem praedixit: moxque ortam, cum essent omnes in summo periculo, orans mirabiliter sedavit. Unde cum domum reversus singularis sanctitatis omnibus documenta praebere, Dei admōnitu Myram: quae Lyciae metropolis erat, venit: quo tempore ejus urbis Episcopo mortuo, provinciales Episcopi de successore deligendo consultabant. Itaque in ea deliberatione divinitus admōniti sunt, ut eum eligerent, qui postridie mane primus in Ecclesiam ingrederetur, Nicolāus nomine. Qua observatione adhibita, in Ecclesiae janua deprehensus est Nicolāus, et summo omnium consensu Myrae Episcopus creatus. In Episcopatu castitatem, quam semper coluerat, gravitatem, orationis assiduitatem, vigiliis, abstinentiam, liberalitatem, et hospitā-

tem, in adhortando mansuetudinem, in reprehendendo severitatem, perpetuo adhibuit.

Ꝁ. Pōsui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliabitur ei. ꝥ. Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

VINDICIS et orphanis pecunia, consilio, opera non defuit: oppressos adeo sublevavit, ut etiam tres Tribunos, per calūniam a Constantino Augusto condemnatos, qui se propter famam ejus miraculorum orationibus longissime absenti commendarant, adhuc vivens, cum Imperatori minaciter eum terrens apparuisset, liberaverit. Cum vero contra edictum Dicoletiani et Maximiani Christianae fidei veritatem Myrae praedicaret, ab Imperatorum satellitibus comprehensus, et longissime abductus, in carcerem conjectus est: ubi fuit usque ad Constantinum Imperatorem: cujus jussu ex custodia erēptus, Myram rediit. Mox ad Nicaenum Concilium se contulit: ubi cum trecentis illis decem et octo Patribus Ariānam haesim condemnavit. Inde reversus ad Episcopatum, non ita multo post, instante morte suspiciens in caelum cum Angelos sibi occurrentes intueretur, illo Psalmo pronuntians. In te Dōmine spe-

ravi, usque ad eum locum: In manus tuas commendo spiritum meum, in caelestem patriam migravit. Ejus corpus Barium in Apulia translatum, ibidem summa celebritate ac veneratione colitur.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Papae in Evangelium, Homo peregre proficiscens, ut in Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. lvij.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus; et Psalmi ut in secundis Vesperis de Communi Confessoris Pontificis, p. lx.

A Capitulo de S. Ambrosio, cum Commemoratione S. Nicolai, et Ferae.

DIE VII DECEMBRIS.

IN FESTO

S. AMBROSII EPISCOPI,
CONF. ET ECCLESIAE DOCTORIS.

Duplex.

A Capitulo de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix.

In Hymno Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Ad Magnif. Ant. t. 2. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Ambrósii, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui populo tuo aeternae salutis beatum Ambrósium ministrum tribuisti: praesta quaesumus; ut quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere

mereamur in caelis. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio S. Nicolai, nisi transferatur.

Ant. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

ñ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ñ. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui beatum Nicolaum, ut supra, p. 416.

Postea de Fera.

AD MATUTINUM

Et alias Horas, omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lectiones, Fidelis sermo, de Communi Confessoris Pontificis, p. lij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

AMBROSIIUS Episcopus Mediolanensis, Ambrósii civis Romani, filius, patre Galliae Praefecto natus est. In hujus infantis ore examen apum consedisce dicitur: quae res divinam viri eloquentiam praemonstrabat. Romae liberalibus disciplinis eruditus est. Post a Probo praefecto, Liguriae et Aemiliae praepositus: unde postea ejusdem Probi jussu cum potestate Mediolanum venit: ubi mortuo Auxéntio Ariano Episcopo, populus de successore deligendo dissidebat. Quare Ambrósius, pro officii sui munere Ecclesiam ingressus, ut commotam seditio-

nem sedare
quiete et tr
blice praech
pente puero
scopum ex
populi vox
Episcopum
ñ. Inven
meum, oleo
eum: * Man
habitur ei.
inimicus in
quitatis nor
enim.

RECUSAN
precebu
dens populi
tinianum lu
est: cui gra
defectos jud
postulari. I
praefecto ju
sio proficisc
dixerat: Va
sed ut Episc
ad populi
toris volun
brósius ha
catechume
tiatus, ac s
instituto
gradibus,
septimo le
scopale om
Episcopus
et discipli
acerrime c
Arianos, e
fidei verit
quibus cl
lumen sa
Jesu Chris

is. Per Dó-

mmemoratio
transferatur.
m Dóminus,
tolam glórie
portas para-
n.

ixit Dóminus
. Et osténdit

ui beátum Ni-
p. 416.

INUM
s, omnia de
soris Pontif-

URNO.
lis sermo, de
soris Pontif-

TURNO.
IV.

copus Medio-
ambrosii civis
patre Gallie
est. In hujus
ámen apum
ar : quæ res
quentiam præ-
næ liberalibus
tus est. Post
o, Ligúriae et
us : unde pó-
bi jussu cum
ánnum venit :
ixéntio Ariá-
pulus de suc-
to dissidébat.
s, pro officii
ésiam ingrés-
tam seditió-

nom sedáret, cum multa de
quiete et tranquillitate reipú-
blicæ præcláre dixisset, dere-
pente púero Ambrósium Epi-
scopum exclamante, univérsi
pópuli vox erúpit, Ambrósium
Episcopum deposcéntis.

ñ. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea auxi-
liábitur ei. ý. Nihil proficiet
inimicus in eo, et filius ini-
quitatis non nocébit ei. Manus
enim.

LECTIO V.

RECUSANTE illo, et eórum
précibus resistente, ar-
dens pópuli stúdiium ad Valén-
tiniánum Imperatórem delátum
est : cui gratissimum fuit, a se
deléctos júdices ad sacerdotium
postulári. Fuit id étiam Probo
præfecto jucúndum, qui Ambró-
sio proficiscénti quasi divinans
dixerat : Vade, age non ut júdex,
sed ut Episcopus. Itaque cum
ad pópuli desidérium Impera-
toris volúntas accéderet, Am-
brósium baptizátus (erat enim
catechúmenus) sacrisque ini-
tiátus, ac servátis ómnibus ex
institúto Ecclesiæ Ordinum
grádibus, octávo die, qui fuit
séptimo Idus Decémbris, Epi-
scopale onus suscepit. Factus
Episcopus, Cathólicam Fidem
et disciplinam Ecclesiásticam
acérime deféndit : multósque
Ariános, et álios hæréticos ad
fidei veritatem convértit, in
quibus clarissimum Ecclesiæ
lumen sanctum Augustínium
Jesu Christo péperit.

ñ. Pósui adjutórium super
poténtem, et exaltávi electum
de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ý. In-
veni David servum meum :
óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim.

LECTIO VI.

GRATIANO Imperátore occiso,
G ad Máximum ejus inter-
fectórem legátus iterum pro-
fectus est : eóque penitén-
tiam ágere recusante, se ab
ejus communióne semóvit.
Theodósium Imperátorem pro-
pter eádem Thessaloniceæ fa-
ctam, ingressu Ecclesiæ pro-
hibuit. Cui, cum ille David
quoque regem adúlterum, et
homicidam fuisse dixisset, res-
póndit Ambrósium : Qui secú-
tus es errántem, séquere peni-
téntem. Quare Theodósius
sibi ab eo impósitam públicam
peniténtiam humiliter egit.
Ergo sanctus Episcopus pro
Ecclesiá Dei máximis labóri-
bus curisque perfúntis, mul-
tis libris étiam egrégie con-
scriptis, ántequam in morbum
incideret, mortis suæ diem
prædixit. Ad quem agrótum
Honorátus Vercellénsis Episco-
pus, Dei voce ter admónitus,
accúrrit, eique sanctum Dó-
mini corpus præbuit : quo ille
sumpto, conformátis in Crucis
similitúdinem manibus, orans,
ánimam Deo réddidit pridie
Nonas Aprilis, anno post Chri-
stum natum trecentésimo no-
nagésimo séptimo.

ñ. Iste est, p. Ivj.

IN III NOCTURNO.

Legitur Homilia sancti Augustini Episcopi in Evangelium, Vos estis sal terrae, de Communi Doctorum, p. lxxv.

Vesperae de Conceptione, cum Commemoratio sancti Ambrosii, et Feriae.

DIE VIII DECEMBRIS.

IN FESTO.

CONCEPTIONIS B. M. V.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. Conceptio gloriôsae, um reliquis de Laudibus, p. 424.

Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M. V. per annum, p. exxxviii.

ÿ. Conceptio est hodie sanctae Mariae virginis. ñ. Cujus vita incluta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Gloriôsae virginis Mariae Conceptionem dignissimam recolamus, quae et genitricis dignitatem obtinuit, et virginalem pudicitiam non amisit.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quæsumus Domine, coelstis gratiae munus impertire: ut quibus beatae Virginis partus extitit salutis exordium; Conceptionis ejus vota sollemnitas; pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio sancti Ambrosii.

Ant. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Ambrósi, divinae legis amátor,

deprecare pro nobis Filium Dei.

ÿ. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. ñ. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui populo, ut supra p. 418.

Postea de Feria occurrente.

Ad Completorium, et alias Horas, in fine omnium Hymnorum, etiam in Festis et Dominicis infra Octavam occurrentibus, præterquam in Hymno, Ave maris stella, dicitur:

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine.

Quod semper servatur, quando fit Officium de sancta Maria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Conceptionem virginis Mariae celebrémus: * Christum ejus Filium adóremus Dóminum.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Ant., Psalmi et ÿÿ. Nocturnorum ut in Festis B. M. V. p. cxl.

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 24.

EGO ex ore Altissimi prodivi, primogénita ante omnem creaturam: Ego feci in caelis ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram: Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum coeli circuívi sola, et profúndum abyssi penetrávi, in fluctibus maris ambulávi, et in omni terra steti: et in omni popu-

lo, et in omni hábitu: et hinc et hinc tute calcavi, requiem quæditate Dómini præcépit, tor ómnium me, requiem meo, et di inhábita, e tate, et in radices.

ñ. Hódie virgo Maria vid: * Per credentibus vita gloriósulo. ÿ. C Mariae virg lebrémus.

As iníti creatá futúrum nam, et i coram ips in Sion fi vitate san quiévi, et stas mea pulo hon Dei mei h plenitúdi tio mea. sum in l préssus i palma ex et quasi richo: q campis, e táta sum téis. Sic

Hi

lo, et in omni gente primatum habui : et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi : et in his omnibus requiem quæsi, et in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium : et qui creavit me, requiavit in tabernaculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhæbita, et in Israël hæreditare, et in electis meis mitte radices.

¶. Hódie concepta est beata virgo Maria ex progénie David : * Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit sæculo. ¶. Conceptionem beatæ Mariæ virginis cum gaudio celebrémus. Perquam.

LECTIO II.

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerúsalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion ; quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho : quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et

balsamum aromatizans odorem dedi : quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris : et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitatióne meam, et quasi balsamum non mistum odor meus.

¶. Beatissimæ virginis Mariæ Conceptionem devotissime celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. ¶. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ virginis devotissime celebrémus. Ut ipsa.

LECTIO III.

EGO quasi terbinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris, et flores mei fructus honoris, et honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implèmini : Spiritus enim meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel et favum : Memoria mea in generatiónes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient : et qui bibunt me, adhuc sitiunt. Qui audit me, non confundetur : et qui operantur in me, non peccabunt. Qui eludant me, vitam æternam habebunt.

ñ. Gloriosæ virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus, * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante concépit Salvatorem mundi. †. Beatissimæ virginis Mariæ Conceptionem devotissime celebrémus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii
Epicopi de Virginibus.

LECTIO IV.

Lib. 2. sub initium.

SIT vobis tamquam in imagine descripta virginitas, vitæque beatæ Mariæ, de qua velut in speculo réfulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi, ubi tamquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilior Dei matre? Quid splendidius ea, quam splendor elégit? Quid castius ea, quæ corpus sine corporis contagione generavit?

ñ. Conceptio gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclesiæ. †. Hódie concepta est beata virgo Maria ex progénie David. Cujus vita.

LECTIO V.

NAM de ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed

etiam mente, quæ nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animo prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in præce pauperis spem repónens: inténta operi, verecúnda sermone, arbitrium mentis solita non hominem, sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle omnibus, assurgere majoribus natu, æqualibus non invidere, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

ñ. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. †. Corde et animo Christo canamus gloriam, in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

LECTIO VI.

QUANDO ista vel vultu læsit parentes? quando dissensit à propinquis? quando fastidivit humilem? quando derisit débilem? quando vitavit inopem? Eos solos solita cæcus virorum invisere, quos misericordia non erubesceret, neque præteriret verecúnda. Nihil in verbis procax, nihil in actu inverecúndum. Non gestus fractior, non incessus solitior, non vox petulantior: ut ipsa corporis species simulacrum fuerit mentis, figura probitatis.

ñ. Conceptio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annun-

tiavit univ
te enim or
Christus I
solvens in
benedictio
mortem,
sempiterna
in mulier
fructus ve
ria Patri.

IN I

Lectio

secún

LECT

LIBER ge

Lsti fili

ham. Abr

Isaac aute

reliqua.

Homilia

Lib. 2. de

MATTHE

Morsus

tionis Jes

fili Abrah

satis oste

Christi se

suscepisse

dum hanc

hominis

ipse sæpi

médans

córditer

nobis. M

ætérna g

quam Fil

ante om

omnia p

ita ineff

dictum:

tur: Gen

enarrabi

tiavit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem : et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. *ÿ.* Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui solvens.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Consens. Evang. c. 1.

MATTHÆUS Evangelista sic morsus est : Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exordio suo satis ostendit, generationem Christi secundum carnem se suscepisse narrandam. Secundum hanc enim Christus filius hominis est : quod etiam se ipse sæpissime appellat, commendans nobis quid misericorditer dignatus sit esse pro nobis. Nam illa supérna et aeterna generatio, secundum quam Filius Dei unigenitus est ante omnem creaturam, quia omnia per ipsum facta sunt, ita ineffabilis est, ut de illa dictum a Prophéta intelligatur : Generationem ejus quis enarrabit ?

ñ. Beátam me dicent omnes generationes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. *ÿ.* Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia fecit.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

LECTIO VIII.

EXEQUATUR ergo humanam generationem Christi Matthæus, ab Abraham generatores commemorans, quos perducit ad Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Mariæ separandum putáret, quod non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exemplo magnífice insinuátur fídelibus conjugátis, etiam serváta pari consensu continéntia, posse permanére, vocarique conjúgium, non permixto córporis sexu : sed custodíto mentis affectu : præsertim quia nasci eis etiam filius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos filios adhibéndus est.

ñ. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. *ÿ.* Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptionem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

LECTIO IX.

CUM autem evidenter dicat Apóstolus Paulus ex semine David secundum carnem Christum; ipsam quoque Mariam de stirpe David aliquam consanguinitatem duxisse, dubitare utique non debemus. Cujus feminae quoniam nec sacerdotale genus tacetur, insinuante Luca, quod cognata ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron, firmissime tenendum est, carnem Christi ex utroque genere propagatam, et regum scilicet, et sacerdotum, in quibus personis apud illum populum Hebraeorum etiam mystica unctio figurabatur, id est, chrisma, unde Christi nomen elucet, tanto ante etiam ista evidentissima significatione praenuntiatum.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Conceptio gloriose * virginis Mariae, ex semine Abraham, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 7. Conceptio est hodie * sanctae Mariae virginis, cujus vita inelyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ant. t. 6. Regali ex progénie * Maria exorta refulget: cujus precibus nos adjuvari mente et spiritu devotissime poscimus.

Ant. t. 8. Corde et animo * Christo canamus gloriam, in

hac sacra solemnitate praesentis genitricis Dei Mariae.

Ant. t. 7. Cum jucunditate * Conceptionem beatae Mariae celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

CAPITULUM. *Eccli. 2 t. b*

AB initio, et ante saecula creata sumus, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus. O gloriosa Virginum, ut infra, p. cxlix.

Ÿ. Conceptio est hodie sanctae Mariae virginis. R. Cujus vita inelyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Bened. Ant. t. 8. Conceptionem * hodiernam perpetuae Virginis genitricis Dei Mariae solemniter celebremus, qua celsitudo throni processit, alleluia.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quaesumus Domine, caelestis gratiae munus impertire: ut quibus beatae Virginis partus extitit salutis exordium; Conceptionis ejus votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Deinde fit Comm. Feriae.

AD PRIMAM.

In R brevi dicitur Ÿ. Qui natus es de Maria virgine.

Et sic dicitur per totam Octavam, etiam in Festis et Dominicis infra Octavam occurrentibus. Quod semper servatur, quando fit de B. Virgine.

Ant. Cor
Capitulu
pra, ad L
R. br. S
chritudine
tende, pr
regna. Et
ria Patri.
Ÿ. Adju
suo. R. D
non comm

Ant. Re
CAPITU

Et sic in
Et in
similiter
salem po
cavi in p
et in part
illius, et
ctorum d
R. br.
vultu suc
in medio
bitur. De
juvabit.
Ÿ. Elég
légit can
suo habi

Ant. C
CAPIT

In platé
Et ba
odorem
electa de
R. br.
praelégi
tabernac
eam. Et
tri. Elég

AD TERTIAM.

Ant. Concéptio est hodie.

Capitulum. Ab initio, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie. *ÿ.* Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie tua.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *ñ.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Ant. Regáli ex progénie.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jérusalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illius, et in plenitúdine sanctorum deténtio mea.

ñ. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. *ÿ.* Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et prælégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Cum jucunditáte.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

ñ. br. Elégit eam Deus, * Et prælégit eam. Elégit. *ÿ.* In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et prælégit. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Proptérea benedixit te Deus in aetérnum.

AD II VESPERAS.

Omnia ut in primis, p. 420.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Concéptio tua, * Dei génitrix Virgo, gáudium a nñuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúdens mortem donávit nobis vitam sempitérnam.

Et fit Commemoratio Ferie.

DIE IX DECEMBRIS.

SECUNDA DIE INFRA OCTAVAM

CONCEPTIONIS B. M. V.

Omnia dicuntur per Octavam, ut in ipso Festo, exceptis Lectionibus quæ dicuntur, ut hic infra assignantur.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 18. de Sanctis, in medio.

EXULTAT Maria, et matrem se læta mirátur, et de Spíritu sancto se peperisse gaudet: nec quia péperit innúpta, terretur, sed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fémína super fémínas benedicta, quæ virum omnino non novit, et virum suo útero circumdedit! Circúmdat virum Maria Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consen-

tiendo. O felix obediéntia, o insignis grátia : quæ dum fidem humiliter dedit, cœli in se opificem incorporávit ! Hinc promérui glóriam, quam ipsa póstródum hausit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

ñ. Conceptio gloriósæ ,
p. 422.

LECTIO V.

O BEATA María, quis tibi dignè váleat jura gratiárum, ac laudum præconiá repéndere, quæ singulári tuo assensu mundo succurristi pérdito ? Quas tibi laudes fragilitas humani géneris persólvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit ? Accipe itaque quasúmque exiles, quasúmque méritis tuis impares gratiárum actiões : et cum suscéperis vóta, culpas nostras orádo excúsa. Admitte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antidotum reconciliatiónis.

ñ. Cum jucunditate. p. 422.

LECTIO VI.

SIT per te excusábile quod per te ingérimus : fiat impetrábile quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus : quia tu es spes única peccatórum, per te sperámus véniam delictórum et in te beatissima nostrórum est expectatió præmiórum. Sancta María succurre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro

pópulo, intérveni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu : séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque celebrant tuam sanctam Conceptionem.

ñ. Conceptio tua, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in Matth.*
in initio.

IN Isaia légimus : Generatióem ejus quis enarrábit ? Non ergo putémus Evangelistam Prophétæ esse contrárium, ut, quod ille impossibile dixit effátu, hic narrare incipiat : quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cepit, ut per hómínem Deum discere incipiámus. Filii David, filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuisset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

ñ. Beátam me dicent, p. 423.

LECTIO VIII.

IDEO autem ceteris prætermíssis, horum filium nun-

cupávit : facta est missio. Ad mine, inquit omnes Genitus. Ad ventris tu dem tuam Phares et Notándum vatoris n sūmi mul Scriptúra propter de peccat nium pe et in c Moabitis hée uxor ñ. Feli

JACOB autem Hunc Juliánus nántia - E Evangelis dixerit fr eum filio non inte nem Scri secúndum cúndum. Scimus e Deo jub si frater que libe álius acc scitándum propinqu Mariæ. suspicio tiárum : suetúdin

pro clero,
 o femineo
 omnes tuum
 que cele-
 am Conce-

p. 423.

URNO.

Evangelii
 thæum.

cap. 1.

is Jesu Chri-
 filii Abra-
 enuit Isaac.
 it Jacob. Et

Hierónymi

ri.

. in Matth.

o.

s : Genera-
 s enarrabit?
 is Evangelii
 esse contrá-
 ille impossi-
 hic narrare
 de genera-
 ic de incar-
 m. A carná-
 pit, ut per
 scire inci-
 d, filii Abra-
 ósterus, sed
 nutatus. Si
 uisset Abra-
 vid, rursus
 at Abraham,
 séries texe-

cent, p. 423.

III.

eris præter-
 filium nun-

cupavit : quia ad hos tantum
 facta est de Christo repro-
 missio. Ad Abraham : In sé-
 mine, inquit, tuo benedicentur
 omnes Gentes : quod est Chri-
 stus. Ad David : De fructu
 ventris tui ponam super sedem
 tuam. Judas autem genuit
 Phares et Zaram de Thamar.
 Notandum, in genealogia Sal-
 vatōris nullam sanctarum as-
 sumi mulierum, sed eas quas
 Scriptura reprehendit, ut qui
 propter peccatores vénerat,
 de peccatoribus nascens, óm-
 nium peccata deleret. Unde
 et in consequentibus Ruth
 Moabitis ponitur, et Bethsa-
 bée uxor Uriæ.

Ŕ. Felix namque, p. 423.

LECTIO IX.

JACOB autem genuit Joseph.
 Hunc locum objecit nobis
 Juliánus Augústus de disson-
 antia Evangelistarum, cur
 Evangelista Matthæus Joseph
 dixerit filium Jacob, et Lucas
 eum filium appellarit Heli :
 non intelligens consuetudi-
 nem Scripturarum, quod alter
 secundum naturam, alter se-
 cundum legem ei pater sit.
 Scimus enim hoc per Moysen
 Deo jubente præceptum, ut
 si frater aut propinquus abs-
 que liberis mortuus fuerit,
 alius accipiat uxorem ad sus-
 citandum semen fratris vel
 propinqui sui. Joseph virum
 Mariæ. Cum virum audieris,
 suspicio tibi non subeat nup-
 tiarum : sed recordare consu-
 etudinis Scripturarum, quod

sponsi viri, et sponsæ vocen-
 tur uxores.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio Ferie, cui in Vesperis additur Commemoratio S. Melchiadis Papæ et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege
 Dei sui certavit usque ad mor-
 tem, et a verbis impiorum non
 timuit : fundatus enim erat
 supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honore coro-
 nasti eum, Dómine. Ŕ. Et
 constituisti eum super ópera
 manuum tuarum.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice
 omnipotens Deus : et quia
 pondus propriæ actionis gravat,
 beati Melchiadis mártiris
 tui atque Pontificis intercessio
 gloriósa nos protégat. Per Dó-
 minum.

DIE X DECEMBRIS.

TERTIA DIE INFRA OCTAVAM
 CONCEPTIONIS B. M. V.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
 currente.*

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi
 Abbátis.

LECTIO IV.

Serm. in cap. 12. Apocalypsis.
NOVUM fecit Dóminus super
 terram, ut mulier circum-
 daret virum, nec alium quam
 Christum : de quo dicitur :
 Ecce vir, Oriens nomen ejus.
 Novum quoque fecit in cælo,
 ut mulier sole appareret ami-

cta. Dénique et coronávit eum, et vicissim ab eo méruit coronári. Egredimini filiae Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sanè ingredi-
mini magis, et vidéte Reginam in diadémate, quo coronávit eam Filius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

ñ. Concéptio gloriósæ, p. 422.

LECTIO V.

DIGNUM plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Nimirum læva sponsi sub cápite ejus, et jam dextera illius amplexátur eam. Quis illas aestimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadéma compáctum est?

ñ. Cum jucunditate, p. 422.

LECTIO VI.

Quin ergo sidérium micat plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur; addé, quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divinitus nóscitur esse concessa, quod longe ante eisdem patribus cœlitus repromissa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænun-

tiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radice flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áræe máduit: hanc in Ezechielis visióne orientális porta, quæ nulli umquam páuit, præsignábat.

ñ. Concéptio tuá, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Hilárii Episcópi.

Comment. in Matth. cap. 1.

NON refert quis in originis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum familia cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et Maria, dum proféctus esse ex Abrahæ genere Joseph osténditur, profécta quoque docétur et Maria. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine filiis familiæ princeps esset, defúnci uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis acciperet, susceptósque filios in familiam ejus qui mórtuus esset, reférret: manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patres eórum, qui post se nati essent, aut nómine haberentur, aut genere.

ñ. Beá-
p. 423.

SÉQUENS

S diximu
fidem ger
dinem ne
successión

quoque

Non enim

áliud in

fúerit in g

rátur in

tenedtur i

ab Abrah

quatuórde

numeráta

usque ac

Babylónis

decem et

dúntur. S

dáci, aut

est. Tres

ita sunt.

Ochoziam

nuit Joan

siam, Am

et in Ma

genuisse

tus ab e

ex gentili

ziam gén

cet, qui

rem.

ñ. Fel

DENIQU

nisi

in thron

quam d

sessúrur

tur labe

bus, qu

ñ. Beátam me dicent,
p. 423.

LECTIO VIII.

SEQVENS illud est, ut, quia diximus secundum rerum fidem generati6nis istius ordinem nec numero sibi, nec successi6ne constare, hujus quoque rei ratio afferatur. Non enim levis causa est, ut aliud in narrati6ne sit, aliud fuerit in gestis, et aliud referatur in summa, aliud vero teneatur in numero. Namque ab Abraham usque ad David quatuordecim generati6nes numerate sunt: et a David usque ad transmigrati6nem Babil6nis in quibusdam libris decem et septem deprehenduntur. Sed in hoc non mendacii, aut negligentiæ vitium est. Tres enim ratione præterita sunt. Nam Joras genuit Ochoziam, Ochozias vero genuit Joam, Joas deinde Amasiam, Amasias autem Oziam: et in Matthæo Joras Oziam genuisse scribitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentili femina Joras Ochoziam genuit, ex Achab scilicet, qui Jézabel habuit uxorem.

ñ. Felix namque, p. 427.

LECTIO IX.

DENIQUE per Prophétam non nisi quarta generati6ne in throno régi6 Israelis quemquam de domo Achab esse sessurum dicitur. Purgata igitur labe familiæ gentilis tribus, que præteritis jam regu-

lis, in quarto generati6num consequenti6num ordine numeratur, et usque ad Mariam generati6nes quatuordecim esse scribuntur, cum in numero decem et septem reperiuntur, nullus error esse poterit. scientibus non eam solum esse D6mino nostro Jesu Christo originem, quæ cæpit ex Maria: sed in procreatione corp6rea, natiuitatis æternæ significanti6m comprehendi.

Te Deum laudamus, p. 46.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio Feriæ, et S. Melchiadis Papæ et Martyris.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

ÿ. Justus ut palma florébit: ñ. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio, infirmitatém, ut supra, p. 427.

Vesperæ a Capitulo de S. Damaso Papæ et Confessore, cum Commemoratione Octavæ, et Feriæ.

DIE XI DECEMBRIS.

IN FESTO

S. DAMASI PAPÆ ET CONF.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis p. xlix, præter sequentia.

ORATIO.

EXAUDI D6mine preces nostras, et interveni6nte beato Dámaso Confessore tuo atque Pontifice, indulgentiam

nobis tribue placátus et pacem. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Octavæ, et Feriæ.

IN I NOCTURNO.

Lectione de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

DAMASUS Hispanus, vir egregius et eruditus in Scripturis, indicto primo Constantinopolitano Concilio, nefariam Eumómii, et Macedónii hæresim extinxit. Idem Ariminensem convéntum, a Libério jam ante rejectum, iterum condemnávit: in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valentis potissimum et Ursácii fráudibus damnatio Nicænæ fidei conclamáta fuit, et ingemiscens orbis terrarum, se Ariánum esse mirátus est.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ý. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

BASILICAS duas ædificávit, alteram sancti Lauréntii nómine ad theatrum Pompéii, quam máximis munéribus auxit, eique domos et prædia attribuit: alteram via Ardeatina ad Catacumbas. Platóniam étiam, ubi corpóra sanctorum Petri et Pauli aliquándiu jacuerunt, dedicávit, et exornávit elegantibus vérsibus. Idem

que prosa et versu scripsit de virginitáte, multa que ália metro édidit.

ñ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ý. Inveni David servum meum: óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

POENAM taliónis constituit iis, qui alterum falsi criminis accusássent. Státuit, ut, quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes Ecclesiás die noctúque ab alternis caneréntur, et in fine cuiusque Psalmi dicerétur, Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum Testaméntum Græcæ fidei réddidit. Cum Ecclesiám rexisset annos decem et septem, menses duos, dies viginti sex, et habuisset Ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros triginta unum, Diáconos undecim, Episcopos per diversa loca sexaginta duos; virtúte, doctrina ac prudéntia clarus, prope octogénarius, Theodosio senióre imperánte, obdormivit in Dómino: et via Ardeatina una cum matre et soróre sepúltus est in Basilica, quam ipse ædificáverat. Illius reliquiæ póstea translátæ sunt in Ecclesiám sancti Lauréntii, ab ejus nómine in Dámaso vocátam.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est,

et omnis te-
pléta est:
peccátis ó-
ý. Iste est
tam mund-
léstia regi-
Glória Pat-

IN I

Legitur

larii Episc

Vigilate, d

Pontif. sec

Et fit C

væ, et Fer

Vesperæ

va, cum C

Ant. D

Pontifex, t

sed ad cæ

sus migrá

ý. Justu

per vias r

illi regnum

Oratio,

Postea c

DIE X

QUINTA

CONCE

IN

Lectione

currente.

IN I

Ex libro S

adv

Lib. 3. h

BEATA M

D'Hevan

per insign

viventium

mater viv

étiam post

es, et in

et omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *ŷ.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Glôria Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Legitur Homilia sancti Hilarii Episcopi in Evangelium, Vigilæ, de Communi Confess. Pontif. secundo loco, p. lxxij.

Et fit Commemoratio Octavæ, et Feriæ in Laudibus.

Vesperæ a Capitulo de Octava, cum Commem. S. Dámasi.

Ant. Dum esset summus Pontifex, terræna non metuit, sed ad cœlestia regna gloriôsus migravit.

ŷ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *ŷ.* Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Exaudi, p. 429.

Postea de Feriâ occurrente.

DIE XII DECEMBRIS.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM
CONCEPTIONIS B. M. V.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex libro S. Epiphânij Episcopi adversus hæreses.

LECTIO IV.

Lib. 3. hæresi 78. post med.

PATA mater Dei Maria per Hevam significatur, quæ per ænigma accipit, ut mater viventium vocetur. Illa etenim mater viventium vocata est, etiam postquam audivit : Terra es, et in terram revertêris,

post transgressionem. Et mirum est, quod post transgressionem hoc magnum cognomen habuit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heva omnis hominum generatio deducta est in terra : hic autem vere a Maria hæc vita mundo genita est, ut viventem gigneret, et fieret Maria mater viventium. Per ænigma igitur Maria mater viventium appellata est.

ŷ. Conceptio gloriôsæ, p. 422.

LECTIO V.

HEVÆ datum est operire cordis sensibile propter nuditatem sensibilem : Maria vero datum est a Deo, ut pareret nobis Agnum et ovem, et ex glôria ipsius Agni et ovis fieret nobis velut a vellere in sapientia, per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heva etiam mortis causa facta est hominibus : per ipsam enim mors ingressa est in mundum : Maria vero causa vite, per quam genita est nobis vita, et per hanc Filius Dei advenit in mundum : et ubi abundavit peccatum, ibi superabundavit et grátia : et unde illata est mors, illinc processit et vita, ut vita pro morte fieret : et qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobedienciam transgressa est : e contrario per virginem obediencia grátia facta est, annuntiatio adventu in

carne de celo, et vita aeterna.

ñ. Cum iucunditate, p. 422.

LECTIO VI.

DE Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: Relinquet homo patrem suum et matrem suam, et adheret uxori suae: et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit: Mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo et Ecclesia. Et vide Scripturarum accuratam dicendi proprietatem, quod de Adam quidem dicit, formavit: de Heva vero non formata esse, sed aedificatam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, et aedificavit ipsi in uxorem. Quo ostendat, Dóminum quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus; ab ipsa vero costa aedificatam esse Ecclesiam, in eo quod punctum et apertum est ipsius latus, et mysteria sanguinis et aquae, praetia redemptionis facta sunt.

ñ. Concéptio tua, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 2. in Matth. post init.

AURITU quidem mirabile est, quod ineffabilis Deus, et

qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendi, Patrique per omnia coaequalis, per Virginis ad nos venit úterum, et fieri ex muliere dignatus est, et habere progenitores David, et Abraham; et quid dico, David et Abraham? etiam illas, quod magis stupendum est, feminas, quas paulo ante memoravi. Haec igitur audiens mente consurge, nihilque humile suspicaris, sed potius propter hoc ipsum maxime mirare, quia cum verus et dilectus Filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modo ut te filium faceret Dei: servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo patrem faceret ipsum Deum.

ñ. Beátam me dicent, p. 423.

LECTIO VIII.

VIDES ab ipso statim principio, quam laeta sint haec nuntia. Quod si ambigis de his quae ad tuum spectant honorem, ab iis, quae illius sunt etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multo est difficilius Deum hominem fieri, quam hominem Dei filium consecrari. Cum ergo audieris, quia Filius Dei, filius sit et David et Abraham, dubitare jam desine, quod et tu, qui filius es Adae, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus

est ex matre
filius esse
ñ. Felix

PROPTER
nerati
nostrae si
eminenter
enim natu
nobis cor
non ex s
voluntate
ex Spiritu
sublimiore
spiritu con
tionem pr
que omnia
constaban
profecto
haberet q
ris, habere
baptizatus
pressit ve
scendit S
novum.

Te Deum
In Laud
Vespera
et Martyr
tae, et P
DIE X

S. LUCIA

Omnia
num, lxxx
AD
Ant. de
tulum, Hy
muni.
Ad Ma
patientia
tuam, Lu
Iliem

est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris.

℞. Felix namque, p. 423.

LECTIO IX.

PROPTEREA duplex facta generatio est, hæc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excédens. Quod enim natus ex femina est, et nobis cõmpetit: quod vero non ex sanguine, neque ex voluntate carnis aut viri, sed ex Spiritu sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque et spiritu consequendam generationem promittit. Sed alia quoque omnia ex simili diversitate constabant. Nam et baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem aliquid veteris, haberet et novi. Quodenim baptizatus est a Propheta, expressit vetus; quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum.

Te Deum laudamus, p. 16.

In Laud. fit Com. Feriæ.

Vesperæ de S. Lucia Virgine et Martyre, cum Commem. Octavæ, et Feriæ.

DIE XIII DECEMBRIS.

IN FESTO

S. LUCIÆ, VIRG. ET MART.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, lxxxiv, præter sequentia.

AD VESPERAS.

Ant. de Laud. Psalmi, Capitulum, Hymnus et ̄. de Communi.

Ad Magnif. Ant. t. 1. In tua patientia possedisti animam tuam, Lúcia sponsa Christi:

Hiematis.

odisti quæ in mundo sunt, et coruscas cum Angelis; sanguine proprio inimicum vicisti.

Oratio ut ad Laudes.

Deinde fit Comm. Octavæ et Feriæ:

IN I NOCTURNO.

Lectiones, De virginibus, de Comm. primo loco, p. lxxxix.

℞. I. Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa poteris præstare continuo matri tuæ? nam et fides tua illi subvenit, et ecce salvata est: * Quia jucundum Deo in tua virginitate habitaculum præparasti. ̄. Sicut per me civitas Catauensium sublimatur a Christo, ita per te Syracusana civitas decorabitur. Quia.

℞. II. Rogavi Dominum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominetur mei: * Et impetravi a Domino indúcias martyrii mei. ̄. Pro eo ut me diligenter, detrahébant mihi: ego autem orábam. Et.

℞. III. Grata facta est a Domino in certamine, quia apud Deum et apud homines glorificata est: in conspectu principis loquebatur sapientiam: * Et Dominus omnium dilexit eam. ̄. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur. Et Dominus. Glória Patri. Et Dominus.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LUCIA virgo Syracusana, genere et christiana fide ab infántia nobilis, una cum matre Eutychia, quæ sanguinis

fluxu laborabat, Citanam ad venerandum corpus beate Agathæ venit, quæ ad ejus sepulchrum cum suppliciter orasset, Agathæ intercessione matri sanitatem impetravit. Statim vero matrem exoravit, ut quam dotem sibi datura esset, Christi pauperibus tribui pateretur. Ut igitur Syracusas rediit, omnem pecuniam, quam ex facultatibus venditis reddegerat, pauperibus distribuit.

¶ Veni sponsa Christi, accipe coronam quam tibi Dominus preparavit in æternum: pro cujus amore sanguinem tuum fudisti, * Et cum Angelis in paralysum introisti. ¶ Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam. Et cum.

LECTIO. V.

QUOD ubi rescivisset is, cui eam parentes contra virginis voluntatem desponderant, apud Paschasium præfectum Luciam, quod Christiana esset, accusavit. Quam ille cum nec precibus, nec minis ad cultum idolorum posset perducere: immo tanto magis incensam videret ad celebrandas christianæ fidei laudes, quanto magis ipse eam a sententia avertere conabatur: Cessabunt, inquit, verba, cum ventum erit ad verbera. Cui virgo: Dei servis verba deesse non possunt, quibus a Christo Domino dietum est: Cum steteritis ante reges et

præsides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini: non enim vos estis qui loquimini, sed Spiritus sanctus, qui loquitur in vobis.

¶ Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum. ¶ Specie tua, et pulchritudine tua intendente, prospere procede, et regna. Propterea.

LECTIO VI.

QUAM cum Paschasius interrogasset: Estne in te Spiritus sanctus? respondit: Caste et pie viventes templum sunt Spiritus sancti. At ille: Jubebote ad lupanar duci, ut te Spiritus sanctus deserat. Cui virgo: Si invitam, jusseris violari, castitas mihi duplicabitur ad coronam. Quare Paschasius ira inflammatus, Luciam eo trahi jussit, ubi ejus virginitas violaretur: sed divinitus factum est, ut firma virgo ita consisteret, ut nulla vi de loco dimoveri posset. Quamobrem Præfectus circum ipsam, pice, resina, ac fervente oleo perfusam, ignem accendi imperavit: sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis tormentis excruciatæ guttur gladio transfigitur. Quo vulnere accepto, Lucia prædicens Ecclesiæ tranquillitatem, quæ futura erat Diocletiano et Maximiano mortuis, Idibus Decembris spiritum Deo reddidit. Cujus corpus Syracu-

sis sepulchrum in Ægyptum translatum.

¶ Spedine tuâ procede: est gratia tua benevolentia. Intende.

IN

Homilias regnum in Com-

¶ VII.

mansuetudine tua. christidinis spero pro-

¶ VII.

et odisti. pterea tuus olei veritatem et justitiam Patri. Pr-

ET

Ant. t. Lucia, a tha, et Christi.

Psalms cum reli-

Ant. t. quid a mteris pra tuæ?

Ant. t. go, civi corabitur sto.

sis sepultum, deinde Constantinopolim, postremo Venetias translatum est.

ñ. Spécie tua, et pulchritudine tua, * Inténde, prospere procéde, et regna. ŷ. Diffusa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedixit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evang. Simile est regnum cælórum thesaúro, ut in *Communi non Virg.* p. ex.

ñ. vii. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

ñ. viii. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. ŷ. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. f Orante sancta Lúcia, apparuit ei beáta Agatha, et consolabátur ancillam Christi.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 7. r Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa poteris præstare continuo matri tuæ?

Ant. t. 8. Per te, Lúcia virgo, civitas Syracusána decorabitur a Dómino Jesu Christo.

Ant. t. 8. Benedico te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum ignis extinctus est a latere meo.

Ant. t. 8. Soror mea Lúcia, virgo Deo devóta, quid a me petis, quod ipsa poteris præstare continuo matri tuæ?

Capitulum, Hymnus, et ŷ. de Comm. Virginum, p. xcvi.

Ad Bened. Ant. t. 1. Columna es immobilis, Lúcia sponsa Christi; quia omnis plebs te expectat, ut accipias coronam vitæ, allelúia.

ORATIO.

EXAUDI nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beáta Lúciæ virginis et mártiris tuæ festivitáte gaudémus; ita pia devotiõnis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio Octavæ et Feriæ.

AD HORAS.

Ant. de Laud. Capitul. et ññ. br. de Communi Virginum, p. xcviij.

AD VESPERAS.

Ant. de Laud. Psalmi, Capitul. et Hymn. de Communi Virginum, p. lxxxiv.

ŷ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ñ. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Tanto pondere eam fixit Spiritus sanctus, ut virgo Christi immobilis permaneret.

Deinde fit Commemoratio Octavæ et Feriæ.

Quando Festum S. Lucie occurrerit in Dominicam III

The first part of the document
 discusses the general principles
 of the system and its
 objectives. It also outlines
 the scope of the study and
 the methods used to collect
 data. The second part
 presents the results of the
 analysis and discusses the
 implications of the findings.
 The final part concludes the
 study and offers some
 suggestions for further
 research.

The results of the analysis
 show that the system is
 effective in achieving its
 objectives. This is supported
 by the data collected during
 the study.

The data collected during
 the study shows that the
 system is effective in
 achieving its objectives.

Adventus transferendum erit in diem sequentem : et tunc in II Vesp. S. Lucie omnia dicantur de die Octava Conceptionis , ut in I Vesperis Festi , cum Commem. S. Lucie et Feriæ.

DIE XIV DECEMBRIS.

SEPTIMA DIE INFRA OCTAVAM
CONCEPTIONIS B. M. V.
IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria quarta Quatuor Temporum , tunc in primo Nocturno legendæ sunt Lectiones, Ego Sapientia , ut in Festis B. M. V. p. cxlij , cum Rñ. ut in Festo , p. 421.

IN II NOCTURNO.

Ex Epistola S. Ambrósii
Episcopi ad Sirícium Papam.
LECTIO IV. Ep. 81. al. 7.

DE via perversitatis produntur dicere : Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuít ergo virgo concipere, non pótuít virgo generáre, cum semper concéptus præcedat, partus sequáitur? Sed si doctrinis non créditur sacerdotum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium : Quia non est impossibile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apóstolorum, quod Ecclésia Romána intemérátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et quæ ante dixerat : Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérogans, re-

spóndit póstea : Ecce ancilla Dómini : contingat mihi secúndum verbum tuum.

Rñ. Concépti gloriósa, p. 422.
Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri advérsus Jovinianum.

LECTIO V.

Ex Apologia ad Pammachium pro libro advérsus Jovinianum, in fine.

CHRIStUS virgò, mater virginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingressus est óstiis : et in sepúlchro ejus, quod novum et in petra duríssima fuérat excisum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclusus, fons signátus : de quo fonté ille flúvius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem vel fúnium, vel spinárum : fúnium peccatórum, quibus ante alligábamur : spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamilias. Hæc est porta Orientalis, ut ait Ezéchiél, semper clausa, et lúcida opériens in se, vel ex se próferens Sancta sanctórum : per quam sol justitiæ et Póntifex noster secúndum órđinem Melchisedech ingréditur et egréditur.

Rñ. Cum jucunditate, p. 422.
Ex libro S. Irenæi Episcopi et Mártiris advérsus hæreses.

LECTIO VI.

Lib. 5. Cap. 10.

In sua própria veniente Dómino, et sua própria eum bajulante conditione, quæ bajuláture ab ipso, et recapitula-

tionem
inobedi
ligno e
te, et
qua sec
jam vir
Heva,
zala es
sub vir
modum
cum se
ut effú
cata ve
per ang
gelizata
obediens
illa sed
Deum :
dire De
virgo M
quemad
morte
virginem
nem : æ
ginalis
nalem c

Rñ. Co

IN

Léct

sec

LE

LIBER

Esti fil

Abrahar

autem g

liqua.

Dé Ho

Unde

Cujus

Cipsur

vocat, u

neratio,

tionem ejus, quæ in ligno fuit inobediëntiæ, per eam quæ in ligno est, obediëntiam faciēte, et seductiōne illa solūta, qua seducta est male illa, quæ jam viro destināta erat virgo Heva, per veritatē evangelizāta est bene ab Angelo jam sub viro virgo Maria. Quemādmōdum enim illa per angēlicum sermōnem seducta est, ut effūgerēt Deum, prævaricāta verbum ejus: ita et hæc per angēlicum sermōnem evangelizāta est, ut portāret Deum, obediēns ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effūgeret Deum: sic hæc suāsa est obedire Deo; uti virginis Hevæ virgo Maria fieret advocāta. Et quemādmōdum adstrictum est morte genus humanum per virginem, solvatur per virginem: æqua lance dispōsita virginālis inobediētia, per virginālem obediēntiam.

ñ. Conceptio tua, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiōnis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Joānnis Chrysostomi.

Unde supra paulo post.

Cuius vero rei gratia librum ipsum generatiōnis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius

mysterii dispensatio continetur? Quia totius scilicet dispensatiōnis caput, radix atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum cœli appellavit, ac terræ, cum certe non de cœlo solum terræque loqueretur, sed de cunctis quæ inter ista subsistunt; ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte et capite bonorum librum vocavit.

ñ. Beātam me dicent, p. 423.

LECTIO VIII.

QUA vero de causa non eum ante filium Abraham, et postea filium David nuncupavit? Non, sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset, quod fecit et Lucas; nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procul dubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris, et gloriæ, ob ipsius quoque temporis spatia junctiora. Etsi enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc vero, quasi novum, et recens, ab omnibus celebrabatur.

ñ. Felix namque es sacra, p. 423.

Si fuerit in Quatuor Temporibus, Lectio ix legitur de Homilia Feriæ ejusdem; alias,

LECTIO IX.

Ipsi namque Judæi dicunt: Nonne ex semine David, et Bethlehém castello, undē erat

David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahæ; sed omnes filium David nominabant; qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus: nam et Ezéchiél, et alii Prophætæ dicunt, David surrecturum esse eis, atque venturum: non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim, et celebratiore persóna sumit exórdium: et tum demum ad antiquiorem recúrrit paréntem.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD VESPERAS.

Duplex: et omnia dicuntur sicut in I Vesperis Festi, cum Comm. Feriæ.

Si dies Octava Conceptionis B. M. V. inciderit in Dominicam III Adv., fit Officium de Dominica hoc modo: Vesperæ in Sabbato præc. dicuntur de Feria, ut in Psalterio, scilicet Ant. Benedictus. Psalmi de Sabbato: et a Capitulo fit de Dominica, cum Commemoratione diei Octavæ, ut in I Vesperis Festi. Ant. Gloriosæ virginis. 7. Conceptio est hodie, Oratio, Fámulis tuis, p. 420, sine Suffragiis consuetis, et Precibus, propter Octavam.

Sequenti die fit de Dominica

prædicta, cum Commem. Octavæ in Laud. et II Vesperis, et non dicuntur Suffragia, nec Preces ad Primam, et Completorium.

DIE XV DECEMBRIS.

OCT. CONCEPTIONIS. B. M. V.

Duplex.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat FERIA IV Quatuor Temporum, Lectiones I Noct. leguntur de Parabolis Salomonis, Ego sapientia, cxlij. cum R. ut in Festo, p. 421.

IN II NOCTURNO.

De Expositione S. Gregorii Papæ in libros Regum.

LECTIO IV.

In 1. Reg. 1.

FUIT vir unus de Ramáthaim F Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine beatissima semper virgo Maria Dei génitrix designári. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, méritorum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólum Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaías vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitudo

Marie s
refúlit
R. Con
Ex Epis
ad Pul

Epist

SACHAM
nostr
dispositu
figúra:
venerat
Virginem
obumbrá
intemerá
sibi Sap
hum caru
ac forma
niente pe
porum n
et per qu
ipse inte
Nisi enim
in sídali
cáti, nos
tustatém
Patri con
gnarétur
sibi nost
liber uni
generalit
captivitas

R. Cum
De Expos
scopi in

In cap

ACCES
tissan
et péperi
prophétis
proxime
prænoti

Mariæ supra omnes Sanctos refûlsit.

Ŕ. Concépti gloriôsæ, p. 422.

Ex Epistola S. Leónis Papæ ad Pulehériam Augústam.

LECTIO V.

Epist. 13. ante medium.

SACHAMENTUM reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispositum, nullæ implébant figuræ : quia nondum supervenerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbráverat ei, ut et intra intemerata viscera, ædificante sibi Sapiéntia donum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniente personam, creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram suscéperet vetustatem, et consubstantialis Patri consubstantialis esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub jugo diaboli generaliter tenerétur humana captivitas.

Ŕ. Cum jucunditate, p. 422.

De Expositiõe S. Basilii Episcopi in Isaiam Prophétam.

LECTIO VI.

In cap. 8. post initium.

ACCESSE, inquit, ad prophetissam, et in útero accépit, et péperit filium. Quod Maria prophetissa fúerit, ad quam proxime accéssit Isaias per prænotiõnem spiritus, nemo

contradixerit, qui sit memor verbórum Mariæ, quæ prophético afflata spiritu elocúta est. Quid enim ait? Magnificat ánima mea Dóminum : et exultávit spiritus meus in Deo salutári meo : quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiões. Quod si ánimam accommodáveris univérsis ejus verbis, non útique contentiõe negáveriseam fuisse prophetissam, quod Dómini spiritus in eam supervenerit, et virtus Altissimi obumbráverit ei.

Ŕ. Concéptio tua, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiõnis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia S. Joánnis Chrysóstomi.

Unde supra, paulo post.

DUO sunt quæ páriunt quæstiónem. Unum, quæ causa sit, ut in generatiõnum catálogo Virgo sileátur : alterum vero, qua ratiõe Joseph memorétur, cui certe nihil cum Christi generatiõe est commune. Vidétur enim et unum abundáre, et alterum deesse. Quid ergo dicémus? quod útique primum illud necesse fuerit memorári, quemádmódu ex David Virgo descénderit.

Unde hoc itaque discemus? Audi ad Gábríel loquentem Dóminum : Vade ad Virgínam desponsátam viro, cui nomen Joseph, ex domo et familia David. Quid vis audire manifestius, cum ex domo et familia David illam Virgínam esse cognóscas?

ñ. Beátam me dicent, p. 423.

LECTIO VIII.

NON erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per féminas téxere. Ut ergo et morem custodiret (ne in ipso statim principio videretur antiqua destrúere), et nobis Virgínam certius indicáret, paréntes ejus réticens atque majóres, de Joseph generatióne non tácuít. Sive enim hæc fecisset in Virgíne, novitátis non effugisset invidiam : sive Joseph reticuisset, non agnosceremus ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo et nos discerneremus, quæ esset Maria, vel unde; et consuetúdo legis permaneret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

ñ. Felix namque, p. 423.

Si fuerit in Quatuor Temporibus, Lectio IX erit de Homilia Ferie ejusdem; alias,

LECTIO IX.

HOC enim declaráto, illud quoque páriter osténdit, quod scilicet inde esset et Virgo : quia útique nequáquam justus iste pateretur uxó-

rem sibi aliunde, quam unde lex præcipiébat, eligere. Possimus vero áliam quoque et altiorem quidem próferre ratiónem, ob quam paréntes Virgínis prætermíssi sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Evangelista recénti adhuc tempore novi illius admirandique partus Judæis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgíne. Neque próprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum atque insignium virórum traditióne suscèptus.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

Fít Commemoratio Ferie.

AD VESPERAS.

Omnia ut in II Vesperis Festi, cum Com. sequentis et Ferie.

DIE XVI DECEMBRIS.

IN FESTO

S. EUSEBII, EPISC. ET MART.

Semiduplex.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

ÿ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ñ. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Eusebii mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitate lætificas : concède propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejusdem étiam protectiÓne gaudeámus. Per Dóminum.

Deinde fít Comm. Ferie.

II
Lectio
rente.
Sed
Temp.,
léto, de
p. xxij.

II
EUSEB
E márt
Vercellé
hanè re
rito est
judicio :
ante co
nóveran
simpl u
runt, ta
probaré
rétur. I
pártibus
còsdem
se, quos
ipsis viri
et accur
nis impi
per Occi
tradicti
sic dimi
fides Lil
tíficem
geret. Q
fervére
significá
torem
patrocin
mox cum
Constán
tius age
pelebátu
porum
rétur.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Sed si fuerit in Quatuor Temp., Lectiones erunt, A Miléto, de Communi unius Mart., p. xxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

EUSEBIUS natione Sardus, Romanæ urbis lector, post Vercellensis Episcopus, ad hanc regendam Ecclesiam merito est creditus divino electus iudicio: nam quem numquam ante constituti electores cognoverant, posthabitis civibus, simpl ut viderunt, et probaverunt, tantumque interfuit, ut probaretur, quantum ut videretur. Primus in Occidentis partibus in eadem Ecclesia eodem monachos instituit esse, quos Clericos, ut esset in ipsis viris et contemptus rerum, et accuratio Levitarum. Ariani impietatibus ea tempestate per Occidentem longe lateque traductis, adversus eas viriliter sic dimicavit, ut ejus invicta fides Liberium Summum Pontificem ad vitæ solatium erigeret. Quare hic sciens, in ipso fervere Spiritum Dei, cum ei significasset, ut penes Imperatorem una cum suis legatis patrocinium fidei susciperet, mox cum illis profectus est ad Constantium, apud quem enixius agens, quiquid legatione petebatur, obtinuit, ut Episcoporum nempe cætus celebraretur.

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. y. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

COLLECTUM est Mediolani Anno sequenti Concilium, ad quod a Constantio invitatum Eusebium concupitumque, ac vocatum a Liberii legatis, tantum abest, ut malignantium synagoga Arianorum contra sanctum Athanasium furentium in suas partes adduceret, ut potius diserte statim ipse declarans, e presentibus quosdam sibi compertos hæretica labe pollutos, Nicænam imo fidem proposuerit iis subscribendam, antequam cætera tractarentur. Quod Ariani acerbè iratis negantibus, nendum in Athanasium recusavit ipse subscribere, quin sancti Dionysii martyris, qui decèptus ab ipsis subscriperat, captivam simplicitatem ingeniosissime liberavit. Quamobrem illi graviter indignantes, post multas illatas injurias, exilio illum mulctarunt: sed sanctus vir excusso pulvere, nec Caesaris minas veritus, nec enses obstrictos, exilium veluti sui ministerii officium accepit: missusque Scythopolim, famem, sitim, verbera, diversaque supplicia perpessus, pro fide strenue vitam contempsit,

quam unde eligere. Post quoque et proferte raparantes Viri. sunt. Sed Evangelista tempore novi partus Justum, quod nisset ex Vir prius noster ad a nobis de signium viris scèptus. mus, p. 16. DES. atio Ferie. ERAS. Vesperis Festi, tis et Ferie. EMBRIS. TO SC. ET MART. olex. etus pro lege usque ad mor mpioriam non is enim erat tram. onore coronã. ñ. Et consti er opera má. io. beati Eusebii atque Pontifici emnitate læti propitius; ut, colimus, de protectione gau Dõminum. am. Ferie.

mortem non méruit, corpus sacrificibus tradidit.

ñ. Desidérium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntate labiõrum ejus non fraudasti eum. ý. Quóniam prævenisti eum in benedictiõibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

LECTIO VI.

QUANTA ñ. eum tunc Ariariorum crudelitas fuerit, ac effrons inuerecundia, ostendunt graves litteræ plenæ roboris, pietatis, ac religiõnis, quas e Scythõpoli scripsit ad Vercellensem Clerum, et populum, aliõsque finitimos; e quibus etiam est exploratum, ipsõrum nec minis, inhumanaque sævitia potuisse umquam eum deterreri, nec serpentina blanda subtilitate ad eõrum societatem perduci. Hinc in Capadociam, postremoque ad superiores Aegypti Thebaidas præ constantia sua deportatus, exilii rigores tulit ad mortem usque Constantil, post quem ad gregem suum reuerti permissus, non prius redire voluit, quam reparandis fidei jacturis ad Alexandrinam Synodum sese conferret, postque medici præstantis instar peragrans Orientis provincias, in fide infirmos ad integram valetudinem restitueret, eos instituens in Ecclesiæ doctrina. Inde salubritate pari digresso in Illyricum, tandemque in Italiã delato, ad ejus reditum Iugubres

vestes Italia mutauit: ubi postquam Psalmõrum omnium expurgatos a se commentarios. Origenis edidit, Eusebique Cæsarensis, quos verterat de Græco in Latinum, denum tot egregie factis illustris ad inmarcescibilem gloriæ coronam tantis ærumnis promeritam sub Valentiniãno, et Valente, Vercellis migravit.

ñ. Stola iucunditatis, p. xxvj.
IN III NOCTURNO.

Homilia in Evangelium, Si quis vult post me venire, de *Comm. unius Mart.*, secundo loco, p. xxxij.

ñ. VIII. Dómine, præuenisti. p. xxix.

Si fuerit in Quatuor Temporibus, *Lectio ix*, legitur de *Homilia feriæ ejusdem*, cum *Commem. in Laudibus*.

¶ *De Vig. S. Thomæ Apost.* nihil fit nisi in *Missa*.

DIE XXI DECEMBRIS.

IN FESTO

S. THOMÆ, APOSTOLI.

Duplex II Classis.

Omnia de Communi Apostolorum, p. ij, *exceptis his, quæ hic sunt propria.*

Ad Magnificat in utrisque Vesp., et ad *Bened. in Laud.*

Ant. Quia vidisti me, Thoma, credidisti: beati qui non viderunt, et crediderunt, alleluia.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, beati Apóstoli tui Thomæ solemnitatibus gloriari: ut ejus semper et patrociniis sublevemur, et fidem congrua

devotiõ-
minum.

Comm.

IN

Lectio
de Comm
IN

THOMA

Didy

acceptur

in multa

est ad

Evangelii

Persis,

christian

cepta tr

Indos se

christian

Qui ad

etrinaequ

enlorum

ceteris o

tionem,

rem com

tis regem

magis ad

sententia

que conf

stolatus l

rona dec

ñ. Vid

Lect. v.

Quot er

ni, p. vii

IN

Lectio

secu

LECTI

In illo t

Lex du

Didymus

quando v

devotióne scētémur. Per Dó-
mínium.

Comm. Feriæ Adv. Ant. O.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones, Sic nos existimet,
de Comm. Apost. p. v.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

THOMAS Apóstolus, qui et
Didymus, Galilæus, post
acceptum Spíritum sanctum,
in multas provincias profectus
est ad prædicandum Christi
Evangélium : Parthis, Medis,
Persis, Hycánis, et Bactris
christiánæ fidei et vitæ præ-
cepta tradidit. Postrémo ad
Indos se cónferens, eos in
christiána religióne erudit.
Qui ad extrémum, vitæ do-
ctrinæque sanctitaté, et mira-
culórum magnitudíne, cum
céteris ómnibus sui admira-
tiónem, et Jesu Christi amó-
rem commovisset, illius gen-
tis regem, idolórum cultórem,
magis ad iram accéndit : cujus
senténtia condemnátus, telis-
que confóssus, Calaminæ Apo-
stolátus honórem martyrii có-
rona decorávit.

℞. Vidi conjúctos, p. viij.

*Lect. v. Scriptum est. Lect. vi,
Quot ergo sunt, de Commu-
ni, p. viij, cum ℞℞: v et vi.*

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 20. f*

In illo tēpore: Thomas unus
de duódecim, qui dicitur
Didymus, non erat cum eis
quando venit Jesus. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregórii Papa.

Ex Hom. 26 in Ev. post med.

QUID, fratres charissimi,
quid inter hæc animad-
vértitis? Numquid casu gestum
créditis, ut eléctus ille disci-
pulus tunc decésset, post au-
tem véniens audiret, áudiens
dubitáret, dubitans palpáret,
palpans créderet? Non hoc
casu, sed divina dispensatióne
gestum est. Egit namque miro
modo supérna cleméntia, ut
discipulus ille dubitans, dum
in magistro suo vúlnera pal-
páret carnis, in nobis vulnera
sanáret infidelitátis. Plus enim
nobis Thomæ infidélitas ad fi-
dem, quàm fides credéntium
discipulórum prófuit : quia
dum ille ad fidem palpándo re-
dúcitur, nostra mens, omni
dubitatióne postpósita, in fide
solidátur.

℞. Isti sunt qui vivéntes in
carne, plantavérunt Ecclésiám
sánguine suo: * Cálicem Dó-
mini bibérunt, et amíci Dei
facti sunt. †. In omnem ter-
ram exivit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba eórum.
Cálicem.

LECTIO VIII.

SIC quippe discipulum Dómi-
nus post resurrectionem
suam dubitáre permisit, nec
tamen in dubitatióne desé-
ruit : sicut ante nativitatē
suam habére Mariám sponsum
vóluit, qui tamen ad ejus
núptias non pervénit. Nam ita
factus est discipulus dubitans
et palpans, testis veræ resur-

rectiónis, sicut sponsus mar-
tris fuerat custos integerrimæ
virginitatis. Palpavit autem et
exclamavit: Dominus meus,
et Deus meus. Dicit ei Jesus:
Quia vidisti me, credidisti.
Cum Paulus Apóstolus dicat:
Est autem fides sperandarum
substantia rerum, argumén-
tum non apparentium: proféc-
tò liquet, quia fides illarum
rerum argumentum est, quæ
apparere non possunt. Quæ
etenim apparent, jam fidem
non habent, sed agnitio-
nem.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos
elegit Dominus in charitate
non ficta, et dedit illis glóriam
sempiternam: * Quorum do-
ctrina fulget Ecclesia, ut sole
luna. ÿ. Sancti per fidem vi-
cerunt regna, operati sunt ju-
stitiam. Quorum. Glória Patri.
Quorum.

LECTIO IX.

DUM ergo vidit Thomas, dum
palpavit, cur ei dicitur:
Quia vidisti me, credidisti?
Sed aliud vidit, aliud credidit.
A mortali quippe homine di-
vinitas videri non potuit. Ho-
minem ergo vidit, et Deum
confessus est, dicens: Domi-
nus meus et Deus meus. Vi-
dendo ergo credidit, qui con-
siderando verum hominem,
hunc Deum, quem videre non
poterat, exclamavit. Lætificat
valde quod sequitur: Beati
qui non viderunt, et credide-
runt. In qua nimirum senten-
tia nos specialiter signati su-

mus, qui cum, quem carere
non vidimus, mente retine-
mus. Nos signati sumus: sed
si fidem nostram operibus
sequimur. Ille etenim vere
credit, qui exercet operando
quod credit.

Te Deum laudamus, p. 16.

*Si vero hoc Festum occurrat
in Quatuor Temporibus, nona
Lectio legitur de Homilia illius
Ferie.*

*Pro Commemoratione Ad-
ventus.*

Ant. Nolite timere, quinta
enim die veniet ad vos Domi-
nus noster.

ÿ. Vox clamantis in deserto,
Parate viam Domini. ñ. Rectas
facite semitas ejus.

Oratio ut in Adventu.

*Si hoc Festum transferatur,
tunc Ant.* Nolite timere, dicitur
ad Benedictus in Domini-
ca, loco *Ant.* Ave Maria, et in
*Officio S. Thomæ pro Commemoratione
Adventus ponitur Ant. Ferie secundæ,
Dicit Dominus: Pœnitentiam agite:
appropinquavit enim regnum
celorum, allelûa.*

ÿ. Vox clamantis.

FESTA JANUARI.

*Prima die nona impedita
dicitur Officium Defunctorum.*

DIE XI JANUARI.

*S. Hygini, Papæ et Marty-
ris fit Commemoratio infra
Octavam Epiphaniæ.*

AD VESPERAS.

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certavit usque ad mor-
tem, et a verbis impiorum non

timuit:
supra fir-
ÿ. Gló-
sti eum
tuisti eu-
num tu-

INFIRMUM
Omnip-
pondus
vat, bea-
atque Po-
riosa nos-
num."

Ant. Q
in hoc m-
nam cus-

ÿ. Just-
ñ. Sicut
plicabitur

DOMINI

SS.

ÿ. Occu-
piagesim-
Festum
diem ca-
quam in-
(translat-
sto, si a-
sit altior-
gitor Le-
Agnete s-
Commem-
tantum.

Sed a-
in fine. ÿ
rum, on-
lûa: sin-
vibus Ho-
Septuage-

quem carne
ente retine-
sumus : sed
n opéribus
étenim vere
et operádo

mus, p. 16.
tum occurrat
poribus, nona
Familia illius

oratione Ad-

nére, quinta
ad vos Dómi-

tis in deserto,
ini. r̄. Rectas
is.

lventu.

transferatur,
timére, dici-
s in Domini-
e Maria, et in
e pro Commem-
entus ponitur
ndæ, Dicit Dó-
ntiam ágite :
enim regnum
ia.
ntis.

NUARI.

ora impedita
Defunctorum.

ANUARI.

apæ et Marty-
moratio infra
anico.

PERAS.

ctus pro lege
usque ad mor-
impiórum non

timuit : fundátus enim erát
supra firmam petram.

ÿ. Glória et honóre coroná-
stí eum Dómine. r̄. Et consti-
tuisti eum super ópera má-
num tuárum.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice
Omnipotens Deus : et quia
pondus própriæ actiónis gra-
vat, beáti Hygini mártiris tui
atque Pontificis intercessio glo-
riosa nos prótegat. Per Dómi-
num.

AD LAUDES.

Ant. Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam æter-
nam custódit eam.

ÿ. Justus ut palma florébit.
r̄. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

DOMINICA II POST EPIPH.

FESTUM

SS. NOMINIS JESU.

Duplex.

¶ *Occurrente Dominica Se-
ptuagesimæ, reponitur hoc
Festum (quoad Officium) in
diem xxviii Januarii, tam-
quam in Sedem propriam.
(translato quocumque alio Fe-
sto, si alicubi occurrat, nisi
sit altioris ritus), et tunc le-
gitur Lectio nona de sancta
Agnete secundo, et fit de ea
Commemoratio in Laudibus
tantum.*

*Sed advertendum est quod
in fine. ÿÿ. r̄. et Antiphona-
rum, omittendum erit Alle-
lúia : similiter et in r̄. bre-
vibus Horarum, quia fit post
Septuagesimam.*

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. Omnis qui invocáve-
rit nomen Dómini, salvus erit.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, Psalm. Crédidi,
p. 127.

Ant. t. 2. Sanctum et terribile
nomen ejus, initium sapién-
tiæ timor Dómini.

Ant. t. 3. r Ego autem in Dó-
mino gaudébo, et exultábo in
Deo Jesu meo.

Ant. t. 4. A solis ortu usque ad
occásum, laudábile nomen
Dómini.

Ant. t. 5. Sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini in-
vocábo.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

FRATRES, Christus humiliá.
vit semetipsum, factus obé-
diens usque ad mortem, mor-
tem autem Crucis. Propter
quod et Deus exaltávit illum,
et donávit illi nomen quod est
super omne nomen; ut in nó-
mine Jesu omne genu flectátur.

HYMNUS.

JESU dulcis memória,
Dans vera cordi gáudia :
Sed super mel, et ómnia,
Ejus dulcis præséntia.

Nil cánitur suávius,
Nil auditur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quam Jesus Dei Filius.

Jesu spes pœniténtibus,
Quam pius es peténtibus,
Quam bonus te quæréntibus!
Sed quid inveniéntibus?

Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere :

Expertus potest credere,
Quid sit Jesum diligere.

Sis Jesu nostrum gaudium,
Qui es futurus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Amen.

ÿ. Sit nomen Dómini benedictum, allelúia. ñ. Ex hoc nunc et usque in sæculum, allelúia

Ad Magnif. Ant. t. 6. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui Unigénitum Filium tuum constituisti húmáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussisti : concéde propitiús ; ut cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúdem Dóminum.

Deinde fit Comm. Dominica secundæ post Epiphaniám.

Ad Completorium, et per Horas diei in fine Hymnorum dicitur

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen,* Venite adorémus.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

JESU Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcedo ineffábilis,
Totus desiderábilis :

Quando cor nostrum visitas
Tunc lucet ei veritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet charitas.

Jesu dulcedo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.

Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póseite ;
Jesum ardénter quærite,
Quaréndo inardéscite.

Te nostra Jesu vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra diligant,
Et nunc et in perpétuum.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Psalm. Nocturnorum, ut in Festis B. Mariæ Virginis, p. cxlj. Psalmus vero primus incipitur a secundo versu, Quóniam eleváta est.

Ant. t. 2. In nómine Jesu omne genu flectátur cœlestium, terréstrium, et infernórum.

Ant. t. 3. r Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : mementóte quóniam excélsium est nomen ejus.

ÿ. Propter nomen tuum Dómine, propitiáberis peccátorum meo. ñ. Multum est enim.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I. Cap. 3.

PETRUS autem et Joánnes a cændebant in templum ad horam oratiónis nonam. Et

quidam v
ex útero n
tur : que
ad portan
tur Speció
mósynam
templum.
trum et J
introire in
ut elecmó
tuens aute
Joánnes, d
At ille inte
rans se áli
eis. Petru
géntum et
hi : quod
tibi do : I
sti Nazaré
Et appreh
tera, allev
nus consc
ejus, et p
stetit, et
vit cum ill
bulans, et
Deum:

ñ. Ecce
filius, et
Jesum :* I
ciet pópul
eórum. ÿ
men ejus
tum est ab
in útero
enim.

Et vidit
E ambulá
Deum. Cog
lum, quo
elemósyn
ciósam po

trum visitas;
tas;
tas,
tas.
rdium,
n méntium,
studium,
nm.
gnóscite,
cite;
uárite,
scite.
vox sonet,
éxprimant,
liligant,
pétuum.

TURNO.

mine Dóminus
mirábile est
in univérſa
norum, ut in
æ Virginis,
s vero primus
do versu, Quó-

nómine Jesu
ctátur cœlé-
um, et infer-

stítémini Dómi-
nomen ejus:
iam excélsam

nomen tuum
áberis peccáto-
est enim.
postolórum.

Cap. 3.

et Joánnes as-
n. templum ad
s nonam. Et

quidam vir, qui erat claudus
ex útero mátris suæ, bajulabá-
tur: quem ponébant quotidie
ad portam templi, quæ dici-
tur Speciósá, ut péteret ele-
mósynam ab introeúntibus in
templum. Is cum vidisset Pet-
rum et Joánnem incipientes
introire in templum, rogábat
ut elemósynam acciperet. In-
tuens autem in eum Petrus cum
Joánné, dixit: Réspice in nos.
At ille intendébat in eos, spe-
rans se áliquid acceptúrum ab
eis. Petrus autem dixit: Ar-
géntum et aurum non est mi-
hi: quod autem hábeo, hoc
tibi do: In nómine Jesu Chri-
sti Nazaréni surge, et ámbula.
Et apprehénsa manu ejus dex-
tera, allevávit eum, et próti-
nus consolidátæ sunt bases
ejus, et plantæ. Et exiliens
stetit, et ambulábat, et intrá-
vit cum illis in templum ám-
bulans, et exiliens, et laudans
Deum.

¶ Ecce concipies et páries
filium, et vocábis nomen ejus
Jesum: * Ipse enim salvum fá-
ciet pópulum suum a peccátis
eórum. †. Vocátum est no-
men ejus Jesus, quod vocá-
tum est ab Angelo, priúsqvam
in útero conciperétur. Ipse
enim.

LECTIO II.

Et vidit omnis pópulus eum
ambulántem, et laudántem
Deum. Cognoscébant autem il-
lum, quod ipse erat qui ad
elemosynam sedébat ad Spe-
ciósam portam templi: et in-

pléti sunt stupóre et éxtasi,
in eo quod contigerat illi. Cum
tenéret autem Pétrum et Joán-
nem, cucúrrit omnis pópulus
ad eos ad pórticum quæ ap-
pellátur Salomónis, stupétes.
Videns autem Petrus, respón-
dit ad pópulum: Viri Israelite
quid mirámini in hoc, aut nos
quid intuémini, quasi nostra
virtúte aut potestáte fecerimus
hunc ambuláre? Deus Abra-
ham, et Deus Isaac, et Deus
Jacob, Deus patrum nostró-
rum, glorificávit filium suum
Jésuum, quem vos quidem tra-
didistis, et negástis ante fá-
ciem Piláti, judicánte illo di-
mitti. Vos autem sanctum et
justum negástis, et petistis vi-
rum homicidam donári vobis:
auctórem vero vitæ interfeci-
stis; quem Deus suscitávit a
mórtuis, cujus nos testes su-
mus. Et in fide nóminis ejus,
hunc, quem vos vidistis, et
nostis, confirrávit nomen
ejus: et fides, quæ per eum
est, dedit integram sanitátem
istam in conspéctu ómnium
vestrum.

¶ Benedictum est nomen
tuum, Deus patrum nostró-
rum, qui cum irátus fúeris,
misericórdiæ recordáberis,* Et
in témpore tribulatiónis pec-
cáta dimittis. †. Et benedictum
nomen majestátis tuæ in ætér-
num, qui facis mirabilia so-
lus. Et in témpore.

LECTIO III. Cap. 4.

FACTUM est autem in crásti-
num, ut congregaréntur

principes eorum, et seniores, et Scribæ in Jerusalem; et Annas princeps Sacerdotum, et Caiphas, et Joannes, et Alexander, et quotquot erant de genere sacerdotali. Et statuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, et seniores audite. Si nos hodie dijudicamur in beneficio hominis infirmi in quo iste salvus factus est: notum sit omnibus vobis, et omni plebi Israël: quia in nomine Domini nostri Jesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est à vobis edificantibus, qui factus est in caput anguli, et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

Ant. 1. Laudabo nomen tuum assidue, * Et collaudabo illud in confessione. *ÿ.* Lætabor, et exultabo in te: psallam nomini tuo Altissime. Et collaudabo. Gloria Patri. Et collaudabo.

IN II NOCTURNO.

Ant. 1. 4: Mémores erunt nominis tui Domine, in omni generatione et generationem.

Ant. 1. 5: Magnificæte Dominum mecum, et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Ant. 1. 6: Omnes Gentes

quascumque fecisti, venient et adorabunt coram te Domine: et glorificabunt nomen tuum.

ÿ. Propter gloriam nominis tui Domine, libera nos. *ñ.* Et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

LECTIO IV.

Serm. 15. super Cantica circa medium.

Non otiose Spiritus sanctus nomen sponsi oleo comparat, dum ita doceat sponsam ad sponsum clamare: Oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibis, medicina. Vide idem nunc et de sponsi nomine: lucet prædicatum, pascit recogitatum, invocatum lenit, et ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto orbe tanta et tam subita fidei lux, nisi de prædicato nomine Jesu? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum: quibus illuminatis, et in lumine isto videntibus lumen, dicat merito Paulus: Fuisistis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino?

ñ. Sperent in te, qui noverrunt nomen tuum: * Quoniam non dereliquisti querentes te Domine. *ÿ.* Exurge Domine, adjuva nos, et libera nos propter nomen tuum. Quoniam.

LECTIO V.

Hoc denique nomen coram Regibus, et Gentibus, et

filiis Israël
idem Ap
Nomen t
luminaba
bat, ubi
dies au
Abjiciam
brarum,
eis; sicut
lemus. E
lucernam
annuntia
sum, et h
modo lux
perstrinx
tium ocu
Petri, tan
dicens, cla
plantas s
tosque sp
minavit
sparsit.
Jesu Chri
ambula?
ñ. Con
magno: *
sanctum e
et hi in c
nomine I
vocabimu

NEC TAN
Jesu,
non totie
recordati
tem cogita
ita exerci
virtutes r
bonos at
fovet affe
omnis ani
isto infur
si non h

filii Israël portare jussus est idem Apóstolus; et portabat Nomen tamquam lumen, et illuminabat patriam, et clamabat ubique: Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis; sicut in die honeste ambulamus. Et monstrabat omnibus lucernam super candelabrum, annuntians in omni loco Jesum, et hunc crucifixum. Quomodo lux ista resplenduit, ac perstrinxit cunctorum intuitum oculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur egressus, claudi unius corporales plantas solidavit et bases, multosque spiritualiter cæcos illuminavit! Numquid non ignem sparsit, cum ait: In Nómine Jesu Christi Nazarení surge, et ambula?

¶ Confiteamur nómni tuo magno: * Quóniam terribile et sanctum est. *ŷ.* Hi in curribus, et hi in equis, nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocabimus. Quóniam.

LECTIO VI.

Nec tantum lux est Nomen Jesu, sed est et cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æque mentem cogitantis impinguat? Quid ita exercitátos reparat sensus, virtutes róborat, végetat mores bonos atque honestos, castas foyet affectiões? Aridus est omnis animæ cibus, si non óleo isto infunditur. Insípidus est, si non hoc sale conditur. Si

scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si disputes, aut conferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est et medicina. Tristatur aliquis nostrum? Veniat in cor ejus Jesus, et inde sáliat in os. Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne diffugit, redit serénium. Lábitur quis in crimen? currit insuper ad láqueum mortis desperádo? Nonne, si invocet nómén vitæ, confestim respirábit ad vitam?

¶ Laténtur omnes, qui sperant in te Dómine, in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis: et gloriabúntur in te omnes, * Qui diligunt nomen tuum. *ŷ.* Dómine in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die. Qui diligunt. Glória Patri. Qui diligunt.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Cantáte Dómino, et benedicite nómni ejus: annuntiáte de die in diem salutare ejus.

Ant. t. 8. Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ, justitia plena est dextera tua.

Ant. t. 6. Cantáte Deo, psallum dicite nómni ejus: iter fácite ei, qui ascendit super occásum, Dóminus nomen illi.

ŷ. Afférte Dómino glóriam et honórem. *ŷ.* Afférte Dómino glóriam nómni ejus.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 2. b*

In illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer: vocatum est nomen ejus Jesus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi
Abbatis.

Sermone 1 de Circumcisione.

MAGNUM et mirabile Sacramentum. Circumciditur puer, et vocatur Jesus. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempe magis salvandi quam Salvatoris esse videtur: et Salvatorem circumcidere potius decet, quam circumcidi. Sed agnoscere mediatorem Dei et hominum, qui ab ipso natiuitatis suae exordio divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui fecunditatis fructus sic accedat, ut non decidat flos virginitatis. Pannis involvitur, sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in praesepio: sed proditur radiante stella de caelo. Sic et circumcisio veritatem susceptae probat humanitatis: et nomen, quod est super omne nomen, gloriam indicat majestatis. Circumciditur tamquam verus Abrahamae filius, Jesus, vocatur tamquam verus Filius Dei.

R. Tribulationem et dolorem inveni? * Et nomen Domini invocavi. **V.** Turris fortissima nomen Domini, in ipso speravi, et adjutus sum. Et nomen.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

NEQVE enim ad instar primum meum iste Jesus nomen vacuum aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Coelitus siquidem inditum nomen Evangelista testatur, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi profunditatem. Postquam natus est Jesus: Jesus vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Idem quippe et Angeli Salvator, et hominis: sed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturae. Vocatum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum vel trium testium stat omne verbum, et ipsum, quod in Propheta abbreviatum est, manifestius in Evangelio legitur caro factum.

R. Expectabo nomen tuum Domine: * Quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum. **V.** Ut confiteamur nomini sancto tuo, et glorietur in laude tua. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Nona Lectio de Dominica secunda post Epiphaniam.

¶ Si vero hoc Festum contingat transferri, nona lectio erit sequens.

MERITO sane, dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur: quod videlicet ex hoc jam cepit

operari sa
maculatum
sanguinem
enim jam
stianis, cu
Christus o
hoc siquid
propter q
quod pas
propter se
electos. Ne
tus; nec a p
nec mortu
suo: magi
licta nostra
inquit, ab
in utero c
tum plane
Nempe ho
aeterno. A
bet, ut si
est ei nom
tum ab hu
creatura.

Te Deum

A

ET

Ant. t. 1.
nomen tu
tulæ dilex
Psalm.
cum: reliq
p. 17.

Ant. t. 2.
minus ipse
men in aet

Ant. t. 3.
ad nomen
mine.

Ant. t. 4.
men gloria
laudabile,
in saecula.

n auxilium.
viii.
instar prio-
ste Jesus no-
inane portat.
magni nominis
ritas. Cœlitus
nomen Evan-
quod vocatum
priusquam in-
ur. Et attende
tatem. Post-
Jesus : Jesus
nibus, qui vo-
ngelo, prius-
conceperetur.
Angeli Salvá-
: sed hominis
Angeli ab ini-
catum est, ait,
s, quod vocá-
lo. In ore ergo
m testium stat
et ipsum, quod
previatum est,
Evangelio légi-

nomen tuum
óniam bonum
tu sanctorum
onfiteamur nó-
, et gloriemur
Quóniam. Gló-
iam.

le Dominica se-
haniam.
e Festum con-
ri, nona lectio

dum circumci-
qui natus est
vocatur : quod
e jam ceperit

operari salutem nostram im-
maculatam illum pro nobis
sanguinem fundens. Neque
enim jam querere est Chri-
stianis, cur voluerit Dominus
Christus circumcidi. Propter
hoc siquidem circumcisus est,
propter quod natus, propter
quod passus. Nihil horum
propter se, sed omnia propter
electos. Nec in peccato geni-
tus; nec a peccato circumcisus,
nec mortuus est pro peccato
suo : magis autem propter de-
lecta nostra. Quod vocatum est,
inquit, ab Angelo, priusquam
in útero conceperetur. Vocá-
tum plane, non impositum.
Nampe hoc ei nomen est ab
ætérno. A natura própria ha-
bet, ut sit Salvátor : innatum
est ei nomen hoc, non inditum
ab humana vel Angélica
creatura.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 6. Oleum effusum *
nomen tuum, ideo adolescén-
tulæ dilexerunt te.

Psalm. Dominus regnavit,
cum reliquis de Dominica,
p. 17.

Ant. t. 2. Scitote * quia Dó-
minus ipse est Deus, cujus no-
men in ætérnum.

Ant. t. 3. Sitivit * ánima mea
ad nomen sanctum tuum Dó-
mine.

Ant. t. 1. r Benedictum no-
men glóriæ tuæ, sanctum et
laudabile, et superexaltatum
in sæcula.

Ant. t. 5. Júvenes et virgi-
nes, * senes cum junióribus
laudate nomen Dómini, quia
exaltatum est nomen ejus so-
lius.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

FRATRES, Christus humiliávit
semetipsum, factus obé-
diens usque ad mortem, mor-
tem autem Crucis; propter
quod et Deus exaltávit illum,
et donávit illi nomen, quod est
super omne nomen : ut in nó-
mine Jesu omne genu fle-
ctátur.

HYMNUS.

JESU, decus Angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.

Qui te gustant, esúriunt ;
Qui bibunt, adhuc sitiunt,
Desiderare nesciunt
Nisi Jesum, quem diligunt.

O Jesu mi dulcissime,
Spes suspirantis ánimæ!
Te quærunt piæ lácrymæ,
Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobiscum Dómine,
Et nos illústra lúmine ;
Pulsa mentis caligine,
Mundum reple dulcédine.

Jesus, flos matris Virginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nominis,
Regnum beatitúdinis. Amen.

ÿ. Adjutórium nostrum in
nómine Dómini. r. Quí fecit
cælum et terram.

Ad Bened. Ant. t. 8. Dedit
se, ut liberáret pópulum, et
acquireret sibi nomen ætér-
num, allelúia,

ORATIO.

DEUS, qui Unigénitum Filium tuum constituisti humáni generis Salvátorem, et Jesum vocári jussisti: concéde propitius; ut ejus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúndem Dóminum.

Et fit Commem. Dominicæ.

AD PRIMAM.

In r̄. br. dicitur ȳ. Qui natus es de Maria virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Scitôte.

Capitulum, Fratres, Christus, ut supra, ad Laudes.

Post Septuagesimam r̄r̄. brevia dividuntur ad ¶, omissis Allelúia.

*r̄. br. Sit nomen Dómini ¶ benedictum, * Allelúia, allelúia. Sit nomen. ȳ. Ex hoc nunc et usque in sæculum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sit nomen.*

ȳ. Afférte Dómino glóriam et honórem, allelúia. r̄. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Sitivit.

Capitulum. Philip. 2. b

IN nómine Jesu omne genustrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

*r̄. br. Afférte Dómino glóriam ¶ et honórem, * Allelúia, allelúia. Afférte. ȳ. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.*

Allelúia, allelúia. Glória Patri. Afférte.

ȳ. Magnificáte Dóminum mecum, allelúia. r̄. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Júvenes, et virgines.

Capitulum. Coloss. 3. c

OMNE quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere: ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo et Patri per ípsum.

*r̄. br. Magnificáte Dóminum ¶ mecum, * Allelúia, allelúia. Magnificáte. ȳ. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Magnificáte.*

ȳ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúia. r̄. Qui fecit cœlum et terram, allelúia.

AD II VESPERAS.

Omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Vocábis nomen ejus Jesum, ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum, allelúia.

Oratio. Deus, qui Unigénitum, ut supra.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ.

DIE XIV JANUARI.

IN FESTO

S. HILARII, EPISC. ET CONF.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., p. xlix, præter sequentia.

Ant. Sacérdos, et Póntifex, et virtútum ópifex, Pastor

bone in p
Dóminum
r̄. Amá
ornávit eu
riæ induit

DEUS, qui
salúti
ministrum
quæsumus
ram vitæ

accessó
in cœ

*Si hoc I
nímica, tr
dien non
memoratio
S. Felici
quod et in*

*Commem
Presbyteri*

*Ant. Ist
Dei sui cer
tem, et a v
timuit: f
supra firm*

*ȳ. Glória
eum Dómi
eum super
rum.*

CONCÉDE
tens De
vitamsanc
pla nos pr
quórum
etiam actu

AD I
In Hym
mutatur te

IN I
Lectioe
tente,

ia. Glória Patri.

te Dóminum me-
r. Et exaltémus
idipsum, alle-

ONAM.

s, et virgines.
Coloss. 3. c
umque fácitis in
t in ópere: óm-
ie Dómini Jesu
grátias ágente
er ipsum.

ficáte Dóminum
allelúia, allelúia.
y. Et exaltémus
idipsum. Alle-
a. Glória Patri.

um nostrum in
ni, allelúia. r. Qui
terram, allelúia.
ESPERAS.

untur sicut in

. Ant. t. 8. Vocá-
jus Jesum, ipse
fáciet pópulum
tis córum, alle-

us, qui Unigéni-
a.

Commemoratio

JANUARI.

FESTO
EPISC. ET CONF.
iduple.x.

Communi Conf.
præter sequentia.
dos, et Póntifex,
ópifex, Pastor

bone in pópulo, ora pro nobis
Dóminum.

r. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. r. Stolum gló-
riæ induit eum.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo atérnæ
salútis beátum Hilárium
ministrum tribuisti: præsta
quæsumus; ut quem Doctó-
rem vitæ habúimus in terris,
accessórem habére mereá-
mus in cælis. Per Dóminum.

*Si hoc Festum venerit in Do-
minica, transfertur in primam
diem non impeditam, et Com-
memoratio cum nona Lectione
S. Felicis fit in Dominica;
quod et in similibus servatur.*

*Commemoratio S. Felicis
Presbyteri et Martyris.*

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad mor-
tem, et a vèrbis impiórum non
timuit: fundátus enim erat
supra firmam petram.

y. Glória et honóre coronásti
eum Dómine. r. Et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

ORATIO.

CONGÉDE quæsumus omnipo-
tens Deus: ut ad meliorem
vitam sanctórum tuórum exem-
pla nos próvocent; quátenu-
s, quórum solémnia ágimus,
etiam actus imitémur. Per.

AD MATUTINUM.

*In Hymno, iste Confessor,
mutatur tertius versus.*

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occur-
rente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HILARIUS in Aquitánia nóbili
génere natus, doctrina et
eloquéntia excélluit. Qui pri-
mum in matrimónio quasi mó-
nachi vitam egit: deinde pro-
pter singuláres virtútes Picta-
vórum Episcopus creatur: quod munus Episcopále sic
gessit, ut a fidélibus summam
laudem consequerétur. Quo-
témptore, cum terróribus, bo-
nórum spoliatióne, exilio, et
omni crudelitáte Constantius
Imperátor Cathólicos vexáret,
nisi ad Ariánas partes trans-
írent, Hilárius tamquam fir-
missimum murum se Ariánis
oppónens, illórum furórem in se
concitávit. Itaque multis pe-
títus insidiis, tandem dolo Sa-
turnini Arclaténsis Episcopi,
de Synodo Biterrénsi in Phry-
giam relegátus est: ubi et mór-
tuum suscitávit, et libros duó-
decim scripsit de Trinitáte tra-
cta Ariános.

r. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum: * Manus enim mea auxi-
liábitur ei. y. Nihil proficiet
inimicus in eo, et filius iniqui-
tátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

QUADRIÉNIO post coácto Con-
cilio, ad Selúciam Isáur-
riæ urbem, Hilárius adésse
compúlsus est: ac deinde Con-
stantinópolim proféctus, ubi
extrémum Fidei periculum ani-
madvértit, tribus libéllis pú-
blice datis, audiéntiam Impe-

ratoris poposcit, ut de fide eum adversariis coram disputaret. Verum cum Ursacius et Valens Ariani Episcopi, quos Hilarius scriptis confutarat, presentis eruditionem pertimescerent; Constantio persuaserunt, ut specie honoris eum in suum Episcopatum restitueret. Tunc Hilarius e prelio haeticorum revertentem, ut inquit sanctus Hieronymus, Galliarum Ecclesia complexa est. Quem ad Episcopatum secutus est Martinus, qui postea Turonensi praefuit Ecclesiae: tantumque illo doctore profecit, quantum ejus postea sanctitas declaravit.

¶. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶. Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum, Manus.

LECTIO VI.

MAGNA deinceps tranquillitate Pictavorum Ecclesiam administravit; Galliamque universam adduxit, ut Arianorum impietatem condemnaret. Multos libros scripsit mira eruditione: quos omnes sanctus Hieronymus ad Laetam, sine ulla erroris suspitione legi posse testatur, illis verbis: Hilarii libros inoffenso decurras pede. Migravit in caelum Idibus Januarii, Valentiano et Valente Imperatoribus, anno post Christum natum trecentesimo sexagesimo nono.

¶. Iste est, p. lvj.

Si transferatur, Lectiones III Nocturni dividuntur ad ¶. IN III NOCTURNO.

LECTIO sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 5. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi. Comment. in Matth. cap. 4. post initium.

Vos estis sal terrae, quod si sal infatuatum fuerit, ad nihilum valet id quod salietur. Sal, ut arbitror, terrae nullum est: quomodo ergo Apostolos sal terrae nuncupavit? Sed proprietates est quaerenda: dictorum, quam et Apostolorum officium, et ipsius salis natura monstrabit. Sal est in se uno continens aquae et ignis elementum, et hoc ex duobus est unum. ¶ Hic igitur in omnem usum humani generis effectus, incorruptionem corporibus, quibus fuerit aspersione, imperit, et ad omnem sensum conditi saporis aptissimus est. Apostoli autem sunt rerum caelestium, praedicatores, et aeternitatis velut satores, immortalitatem omnibus corporibus, quibus eorum sermo aspersione fuerit, conferentes.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

MERITO cupat virtutem: tati corpo natura sal nec immu Verum qu subiacet, usque ad f operibus p sal terrae n tradita si persistere saliant, et saporis an rupta non de Ecclesia his quos s cedentium ¶. In nic os ejus: * minus spin tellactus. exultatione per eum. Patri. Et i Pro S. Fe I FELIX N cum in inveheretu rie vexatus jicitur. Un eductus, c Maximianu qui cum s speraret se cia persequ rat in silva Deo duce pe Episcopum ne mortuu

LECTIO VIII.

MERITO igitur sal terræ nuncupati sunt, per doctrinæ virtutem salienti modo æternitati corpora reservantes. ¶ Sed natura salis semper eadem est, nec immutari umquam potest. Verum quia conversioni homo subjacet, et solus beatus, qui usque ad finem in omnibus Dei operibus permanserit, ideo eos sal terræ nuncupatos monet in traditæ sibi potestatis virtute persistere, ne infatuati nihil saliant, et ipsi, sensu accepti saporis amisso, vivificare corrupta non possint, et projecti de Ecclesiæ promptuariis, cum his quos salierint, pedibus incedentium proterantur.

A. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. † Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Pro S. Felice Presb. et Mart.

LECTIO IX.

FELIX Nolanus Presbyter, cum in idola vehementius inveheretur, ab infidelibus varie vexatus, in carcerem conjicitur. Unde ab Angelo nocte eductus, quærere jussus est Maximianum Nolæ Episcopum: qui cum senio confectus desperaret se ferre posse suppliciasequentium, se abdiderat in silvam. Quo cum Felix Deo duce pervenisset, sanctum Episcopum humi jacentem pene mortuum videt: quem re-

creatum ac sublatum in humeros, apud fidem viduam reficiendum curavit. Sed cum is iterum idolorum cultores impietatis argueret, facto in ipsum impetu, fugiens in angusto duorum parietum intervallo se occultavit. Qui aditus cum repente arancarum telis pertextus visus esset, nemini recitans latebræ suspicionem reliquit. Inde igitur evadens Felix, in ædibus piæ mulieris tres menses latuit. Cum vero Dei Ecclesiæ requiescere cœpisset, Nolam rediens, multisque ibi vitæ exemplis, et doctrinæ præceptis miraculisque ad Christi fidem conversis, constantè etiam recusato ejus urbis Episcopatu, obformavit in Domino, sepultusque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellabant.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio S. Felicis Martyris.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

†. Justus ut palma florébit. †. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Concède quæsumus, p. 453.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XV. JANUARIJ.

IN FESTO

S. PAULI, PRIMI EREMITÆ.

Duplex.

Omnia de Communi Confes-

soris non Pontificis, p. lxviii,
præter sequentia.

In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui nos beati Pauli
Confessoris tui annua so-
lemnitate lætificas : concede
propitius ; ut cujus natalitia
columus, etiam actiones imitemur.
Per Dominum.

Pro S. Hilario.

Ant. Amavit eum Dominus,
et ornavit eum, stolam gloriæ
induit eum, et ad portas para-
disi coronavit eum.

ÿ. Elégit eum Dominus sacerdotem sibi. ñ. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Oratio, Deus, qui populo,
ut supra, p. 453.

Deinde fit Commemoratio
S. Mauri Abbatis.

Ant. Euge serve bone, et fidelis,
quia in pauca fuisti fidelis,
supra multa te constituam, in-
tra in gaudium Domini tui.

ÿ. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. ñ. Et ostendit
illi regnum Dei.

Sed si Festum S. Pauli transferatur, non variantur Ant. et ÿ. sed dicuntur ut in eodem Communi.

ORATIO.

INTERCESSIO NOS, quæsumus
Domine, beati Mauri Abbatis
commendet : ut quod nostris
méritis non valémus, ejus
patrocínio assequámur. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PAULUS, Eremitarum auctor
et magister apud inferiorem
Thebaidem natus, cum quin-
decim esset annorum, orbatus
paréntibus est. Qui postea de-
clinandæ causa persecutiónis
Décii, et Valeriani, et Deo
liberius inserviendi, in crémí
speluncam se contulit : ubi,
palma ei victum et vestitum
præbente, vixit ad centési-
mum et décimum tertium an-
num : quo tempore ab António
nonagenario Dei admónitu in-
visitur. Quibus inter se, cum
antea non nossent, proprio
nómine consalutántibus, et
multa de regno Dei colloquen-
tibus, corvus, qui antea semper
Paulo dimidiatum panem
attulerat, integrum detulit.

ñ. Honéstum fecit illum Do-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
tavit illum : * Et dedit illi
claritatem æternam. ÿ. Justum
deduxit Dominus per vias rec-
tas, et ostendit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

POST corvi discéssum, Eia,
inquit Paulus, Dominus
nobis prándium misit, vere
pius, vere miséricors. Sexa-
ginta jam anni sunt, cum
accipio quotidie dimidii panis
fragmentum : nunc ad advén-
tum tuum militibus suis Chris-
tus duplicavit annónam. Quare
cum gratiarum actione ad fon-
tem capientes cibum, ubi tan-

tisper sum
grátis de
noctem in
consumpse
lus de mori
admonens
ut pallium,
acceperat,
sum corpi
itineri redi
Angelorum
phetarum e
tus, Pauli
ascendere.

ñ. Amáv
et ornávit
ria induit e
tas paradisi
ÿ. Induit eu
fidei ; et or
portas.

L
CUMQUE ac
Cuyenisset
complicatis
extensisque
corpus exar
obvolvens, h
mos ex Chri
decantans, c
terram foder
duo leones e
rápido cursu
corpus feru
telligeretur
terant, plor
certatim ter
dientes, fove
commode cá
Qui, cum ab
sanctum cor
intulit, et in
lum ex Chris
Hiemali

URNO.

iv.
 arum auctor
 ad inferiorem
 , cum quin-
 um, orbatus
 ui postea de-
 persecutionis
 ini, et Deo
 di, in eremi-
 ntulit : ubi,
 et vestitum
 ad centesi-
 m tertium an-
 re ab Antonio
 admónitu in-
 ter se, cum
 ent, proprio
 antibus, et
 dei colloquen-
 ti antea sem-
 atum panem
 m detulit.

cit illum Dó-
 livit eum ab
 uctoribus tu-
 Et dedit illi
 m. y. Justum
 per vias rec-
 illi regnum

v.
 céssum, Eia,
 s, Dóminus
 misit, vere
 ricor. Sexa-
 sunt, cum
 dimidii panis
 ne ad advén-
 tus suis Chri-
 stionam. Quare
 ctione ad fon-
 tum, ubi tan-

tisper sunt recreati, iterum
 grátis de more Deo actis,
 noctem in divinis láudibus
 consumpserunt. Dilúculo Pau-
 lus de morte, quæ sibi instáret,
 admonens Antónium, hortátur
 ut pállium, quod ab Athanasio
 acceperat, ad involvendum
 suum corpus afférret. Quo ex
 itinere rediens ille, vidit inter
 Angelórum choros, inter Pro-
 phetarum et Apostolorum cœ-
 tus, Pauli animam in cœlum
 ascendere.

ñ. Amávit eum Dóminus,
 et ornávit eum : stolam gló-
 riæ induit eum : * Et ad por-
 tas paradisi coronávit eum.
 y. Induit eum Dóminus lorica
 m fidei ; et ornávit eum. Et ad
 portas.

LECTIO VI.

CUMQUE ad ejus cellam per-
 venisset, invenit genibus
 complicatis, erecta cervice,
 extensisque in altum manibus
 corpus exanime, quod pallio
 obvolvens, hymnosque et Psal-
 mos ex Christiána traditione
 decantans, cum sarculum, quo
 terram foderet, non haberet,
 duo leones ex interiøre eremo
 rápido cursu ad beati senis
 corpus feruntur, ut facile in-
 telligeretur eos, quo modo pó-
 terant, ploratum edere : qui
 certatim terram pedibus effo-
 dientes, foveam, quæ hominem
 commode caperet, effecerunt.
 Qui cum abiissent, Antónius
 sanctum corpus in eum locum
 intulit, et injecta humo, túmu-
 lum ex Christiáno more con-

Hiemalis.

posuit; tunicam vero Pauli,
 quam in sportæ modum ex
 palmæ fóliis ille sibi con-
 texerat, secum auferens, eo
 vestitu diébus solénnibus Pas-
 chæ et Pentecóstes, quoad
 vixit usus est.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
 secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 11. d

IN illo tempore respondens
 Jesus, dixit : Confiteor tibi
 Pater, Dómine cœli et terræ,
 quia abscondisti hæc a sapién-
 tibus, et prudentibus, et re-
 velasti ea párvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
 Episcopi.

Sermone 10, de Verbis

Domini.

VENITE ad me omnes qui la-
 borátis. Quare enim omnes
 laborámus, nisi quia sumus
 homines mortáles, frágles,
 infirmi, lútea vasa portátes,
 quæ faciunt in vicem angústias?
 Sed si angustiántur vasa car-
 nis, dilaténtur spátia charitá-
 tis. Quid ergo dicit, Veníte
 ad me omnes qui laborátis,
 nisi ut non laborétis? Dénique
 promissio ejus in promptu est,
 quóniam laborántes vocávit.
 Quærent forte, qua mercéde
 vocáti sunt. Et ego vos, in-
 quit, reficiam. Tóllite íngum
 meum super vos, et discite a
 me, non mundum fabricáre,
 non cuncta visibilia et invis-
 ibilia créare, non in ipso mundo
 mirabilia fácere, et mórtuos

suscitare, sed, quoniam mitis sum, et humilis corde.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est: et de omni corde suo laudavit Dominum; * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ⁊. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

LECTIO VIII.

MAGNUS esse vis? a minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humilitatis. Et quantum quisque vult, et disponit superimpone molem aedificii, quanto erit majus aedificium, tanto altius fodit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consurgit; qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo et fabrica ante celsitudinem humiliatur, et fastigium post humiliationem erigitur.

ñ. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ⁊. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Pro S. Mauro Abbate.

LECTIO IX.

MAURUS nobilis Romanus, puer a patre Eutychio Deo sub sancti Benedicti disciplina

oblatus, brevi tantum divina gratia profecit, ut ipsi magistro admirationi esset: qui illum saepe veluti regularis observantiae et virtutum omnium specimen ceteris discipulis ad imitandum proponebat. Cujus adhuc adolescentis illud admirabilis obedientiae exemplum a sancto Gregorio Papa commemoratur. Nam cum Placidus monachus, in lacum prolapsus, aquarum impetu raperetur, sancti Patris jussu accurrens Maurus, et super aquas incedens, socium capillis apprehensum, ad terram traxit. Missus in Galliam ab eodem sancto Benedicto, celebri monasterio extracto, cui annos quadraginta praefuit, monasticam disciplinam mirifice propagavit. Denique sanctitate et miraculis clarus, septuagenario major migravit in caelum, anno salutis quingentesimo sexagesimo quinto.

Te Deum laudamus, p. 16.

Si Festum S. Pauli transferatur, tunc pro nona lectione dicatur Quod est fastigium, ut infra in Officio S. Matthiae die xxiv Februarii.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio S. Mauri Abbatis.

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit, domum suam supra petram.

⁊. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. ñ. Stulam gloriae induit eum.

Oratio. Intercessio, p. 438.

IN I
Fit Com
Ant. Iste
Dei sui cer
tem, et a
non timui
erat supra
⁊. Gloria
sti eum Do
tuisti eum
num tuar

Oratio, I
DIE X

S. MAUR

ET I
Se

Omnia a
Martyr., p.

PRECES PO
Dómine
ut beati Ma
atque Ponti
vemur, cuj
mur. Per D

IN I

Lectiones
rente.

IN II

L
MARCELLU
stantio
ad Maxent
gessit. Cuj
matrona R
suorum De
heredem. V
tulos in Ur
dioeces qu
plimum p
rum; qui ex
stianam re

IN II VESPERIS.

Fil Commemoratio sequentis.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

̄. Glória et honore coronasti eum Domine. ̄. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio, Preces, ut infra.

DIE XVI JANUARI.

IN FESTO

S. MARCELLI, PAPÆ

ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyr., p. xx, præter sequent.

ORATIO.

PRECES populi tui, quaesumus Domine, clementer exaudi : ut beati Marcelli martyris tui atque Pontificis meritis adjuvemur, cujus passione lætæmur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MARCELLUS Romanus a Constantino et Galerio usque ad Maxentium Pontificatum gessit. Cujus hortatu Lucina matrona Romana, bonorum suorum Dei Ecclesiam fecit heredem : Viginti quinque titulos in Urbe instituit, quasi dioceses quasdam, et ad baptismum poenitentiamque eorum, qui ex infidelibus Christianam religionem susceperunt,

et ad Martyrum sepulturam. Quibus rebus ira incensus Maxentius, Marcellum gravia supplicia minatur, nisi deposito Pontificatu, idolis immolaret.

̄. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ̄. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

QUI cum insanas hominis voces negligeret, misit eum in catibulum, ut bestiarum, quæ publice alebantur, curam sustineret. Ubi Marcellus assiduis jejuniis et precibus novem menses vitam duxit, parochias, quas presens non poterat, visitans per epistolas. Inde eripuit a clericis, hospitio recipitur a beata Lucina : in cujus ædibus Ecclesiam dedicavit, quæ hodie titulo sancti Marcelli nominatur : in qua et Christiani orabant, et ipse beatus Marcellus predicabat.

̄. Desiderium anime ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ̄. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

QUIBUS cognitis, Maxentius in eam Ecclesiam catibuli bestias transferri, et a Marcellum custodiri jubet : ut

loci fœditate, multisque ærû-
nis afflictus, obdormivit in
Dómino. Cujus corpus in cœ-
metério Priscillæ via Salária a
beáta Lúcina sepúltum est dé-
cimo séptimo Kaléndas Fe-
bruárii. Sedit annos quinque,
mensem unum, dies viginti
quinque. Scripsit Epistolam ad
Episcopos Antiochénæ provin-
ciæ de primátu Románæ Ec-
clésiæ, quam caput Ecclesiá-
rum appellándam demónstrat.
Ubi étiam illud scriptum est,
nullum Concilium jure cele-
brári nisi ex auctoritate Ro-
máni Pontificis. Ordinávit men-
se Decémbri Romæ Presbyteros
viginti quinque, Diáconos duos,
Episcopos per diversa loca vi-
ginti unum.

ñ. Stola, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

*Lectioes de Homilia S. Gre-
gorii Papæ in Evangelium, Si
quis vult, de Communi unius
Mart., secundo loco, p. xxxij.
ñ. viii. Dómine prævenisti,
p. xxix.*

*Vesperte de S. Antonio Abb.
cum Commem. S. Marcelli.*

DIE XVII JANUARI.

IN FESTO

S. ANTONII, ABBATIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Con-
fessoris non Pontif., p. lxvij,
præter sequentia.*

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus
Dómine, beáti Antonii Ab-
batís commédat : ut quod
nostris méritis non valémus,

ejus patrocinio assequámur.
Per Dóminum.

*Deinde fit Commemoratio
S. Marcelli.*

Ant. Qui vult venire post
me, abneget semetipsum, et
tollat crucem suam, et sequatur
me.

ñ. Justus ut palma floré-
bit. ñ. Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

*Oratio, Preces pópuli tui,
ut supra, p. 459.*

IN I NOCTURNO.

*Lectioes de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANTONIUS Ægyptius, nobili-
bus et Christiánis paren-
tibus natus, quibus adoléscent
orbátus est, cum ingressus
Ecclesiám ex Evangelio audi-
visset : Si vis perfectus esse,
vade, et vende ómnia quæ ha-
bes, et da paupéribus : tam-
quam ea sibi dicta essent, sic
Christo Dómino obtemperán-
dum existimávit. Itaque, ven-
dita re familiári, pecúniám
omnem paupéribus distribuit.
Quibus solútus impediméntis,
cœlestis vitæ genus in terris
cólere instituit. Sed cum in
periculósum illud certámen
descenderet, ad fidei præsi-
dium, quo erat armátus, ad-
hibéndum sibi putávit subsi-
dium reliquárum virtútum :
quarum tanto stúdio incénsus
fuit, ut quemcúmque vidéret
álíqua virtútis laude excellen-
tem, illum imitári studeret.

ñ. Hono-
minus, et
inimicis,
távit illum
ritatem æ-
dedúxit De-
ctas, et o-
Dei. Et de-

Nihil igitur
nihil v-
téntia, ma-
córdia, im-
stúdio di-
superábat
rum et se-
num, máxi-
gressu, et
rébat, ut r-
eos accedé-
jacébat, cu-
somnia oc-
autem áde-
tantúm mo-
béret, sitin-
neque se-
tribo aut po-
étiam hidu-
sepiissime i-
bat. Cum
miles evasi-
ctissimum
máni géner-
bus aggréd-
nio et orat-
vero frequ-
phus secur-
nium, qui o-
les artes no-
ñ. Amáv-
ornávit eur-
dijt eum :
radisi coror-

assequámur.

ommemoratio

venire post
metipsam, et
n, et sequatur

palma flore-
cedrus Libani

s' populi tui,

TURNO.

Scriptura oc-

TURNO.

IV.

ptius, nobili-
stianis paren-
ous adolescens
um ingressus
vangélio audi-
perfectus esse,
omnia quæ ha-
beribus : tam-
cta essent, sic
obtemperan-
Itaque, ven-
ri, pecuniam
bus distribuit.
impedimentis,
enus in terris
Sed cum in
tud certamen
l fidei præs-
armatus, ad-
putavit subsi-
m virtutum :
tudio incensus
umque videret
laude excellen-
ári studeret.

¶ Honestum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductóribus tu-
tavit illum : * Et dedit illi cla-
ritatem ætérnam. ¶. Justum
deduxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Nihil igitur eo continéntius,
nihil vigilántius erat. Pa-
téntia, mansuetúdone, miseri-
córdia, humilitáte, labóre, ac
stúdio di-
inárum Scripturárum
superábat omnes. Ab hæreticó-
rum et schismaticórum hómi-
num, máxime Arianórum, con-
gressu, et collóquio sic abhor-
rébat, ut ne propé quidem ad
eos accedéndum díceret. Humi
jacébat, cum eum necessariis
somnus occupásset. Jejúnium
autem ádeo coluit, ut salem
tantúmmodo ad panem adhi-
beret, sitim aqua extingueret,
neque se ante solis occásum
ciboi aut potu recreábat : sæpe
ctiam hiduum cibo abstinébat :
sæpissime in oratióne pernoctá-
bat. Cum talis tantúsque Dei
miles evasisset Antónius, san-
ctíssimum júvenem hostis hu-
máni géneris váriis tentatióni-
bus aggréditur, quas ille jejú-
nio et oratióne vincébat. Nec
vero frequens de sátana triúm-
phus secúrum reddébat Antó-
nium, qui diaboli innumerábi-
les artes nocéndi nóverat.

¶ Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ ín-
duit eum : * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. ¶. Induit

eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

ITAQUE cóntulit se in vastissi-
mam Ægypti solitúdinem :
ubi quotidie ad Christiánam
perfectiõem proficiens, dæ-
mones (quorum tanto erant
acrióres ímpetus, quanto An-
tónius ad resisténdum fórtior
evadébat) ita contempsit, ut il-
lis exprobráret imbecillitátem :
ac sæpe discipulos suos exci-
tans ad pugnándum contra diá-
bolum, docénsque quibus ar-
mis vincerétur : Mihi crédite,
dicébat, fratres, pertiméscit sá-
tanás piórum vigiliás, oratió-
nes, jejúnia, voluntáriam pau-
pertátém, misericórdiam, et
humilitátem, máxime vero ar-
déntem amórem in Christum
Dóminum, cujus único sanctís-
simæ Crucis signo debilitátus
áfugit. Sic autem dæmónibus
erat formidolósus, ut multi per
Ægyptum ab illis agitáti, invo-
cáto nómine Antónii, libera-
réntur : tántaque erat ejus
fama sanctitátis, ut per litteras
se ejus oratió nibus Constanti-
nus Magnus et filii commendá-
rent. Qui aliquándo quintum
et centésimum annum agens,
cum innumerábiles sui Insti-
túti imitatóres habéret, convo-
cátis Mónachis, et ad perfectám
Christiánæ vitæ régulam ín-
strúctis, sanctitáte et mirácu-
lis clarus migrávit in cælum,
décimo sexto Kaléndas Febru-
árii.

¶. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

*Homilia sancti Gregorii Pa-
pae in Evangelium, Sicut lumbi
vestri praecincti, de Comuni,
primo loco, p. lxxvj.*

Vesperae de sequenti.

DIE XVIII JANUARI.

IN FESTO

CATHEDRAE S. PETRI
QUA ROMAE PRIMUM SEDIT.

Duplex.

*Omnia de Comuni Confes-
soris Pontificis, p. xlix, praeter
sequentia.*

HYMNUS.

QUODCUMQUE in orbe nexibus
revinxeris,
Erit revinctum, Petre, in arte
siderum :
Et quod resolvit hic potestas
tradita,
Erit solutum caeli in alto ver-
tice :
In fine mundi iudicabis saecu-
lum.

Patri perenne sit per aevum
gloria ;
Tibique laudes concinamus in-
clytas,
Aeterne Nate ; sit superne Spi-
ritus,
Honor tibi decusque ; sancta
jugiter
Laudetur omne Trinitas per sae-
culum.

Amen.

Ÿ. Tu es Petrus. R. Et super
hanc petram aedificabo Eccle-
siam meam.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tu es
pastor ovium, princeps Apo-
stolorum ; tibi tradita sunt
claves regni caelorum.

ORATIO.

DEUS, qui beato Petro Apo-
stolo tuo, collatis clavibus
regni caelestis, ligandi atque
solvendi pontificium tradidisti:
concede ; ut intercessionis ejus
auxilio, a peccatorum nostrorum
nexibus liberemur. Qui
vivas et regnas.

*Deinde fit Commemoratio
sancti Pauli ante alias quas-
cumque Commemoratur. etiam
Festi Duplicis, aut Domini-
cae. Quod etiam servatur in
Commemoratione sancti Petri,
quae fit in Festis sancti Pauli.*

Ant. Sancte Paule Apostole,
Praedicator veritatis et Doctor
Gentium, intercede pro nobis
ad Deum, qui te elegit.

Ÿ. Tu es vas electionis, san-
cte Paule Apostole. R. Praedi-
cator veritatis in universo
mundo.

ORATIO.

DEUS, qui multitudinem Gen-
tium beati Pauli Apostoli
praedicatione docuisti : da no-
bis quaesumus ; ut ejus com-
memorationem colimus, ejus
apud te patrocinia sentiamus.

*Postea fit Commemoratio
S. Antonii.*

Ant. Hic vir despiciens mun-
dum, et terrena, triumphans
divitias caelo condidit ore,
manu.

Ÿ. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. R. Et ostendit
illi regnum Dei.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quaesumus
Domine, beati Antonii Ab-

batis com-
stris merit
patrocini

*Postrem
sancte Pr
tyris.*

Ant. V
accipe cor
minus pra

Ÿ. Speci
dine tua.
procede, e

DA, qua
Deus :
virginis et
tia colim
mitate laet
proficiamu
minum.

AD.
Invitat.
princeps A
tradidit Do
lorum.

Psaln.
p. 2.

*Hymnus
supra in V*

IN A
Incipit Ep

PET
LECT

PETRUS A
sti, ele
sionis Pon
dociae, Asi
cundum p
tris, in san
tus, in obe
sionem sar
Gratia vob
tur. Bened

bátis comémndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur.

Postremo fit Commemoratio sancte Priscæ Virginis et Martyris.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam quam tibi Dóminus præparavit in ætérnum.

ÿ Spécie tuæ et púchritudinæ tuæ. ñ. Intende, prospere procéde, et regna.

ORATIO.

DA, quæsumus omnipotens Deus : ut qui beátæ Priscæ virginis et mártiris tuæ natalitá cólimus, et ánnua solemnitate lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo: Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Tu es Pastor óvium, princeps Apostolorum : * Tibi trádidi Deus claves regni cælórum.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Quodcúmque, ut supra in *Vesperis.*

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola prima beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 1.*

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, elóctis ádvenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióne Spiritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi. Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater

Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mortuis, in hæreditatem incorruptibilem, et incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salutem, parátam revelári in ténpore novissimo.

ñ. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te : et super plebem meam principem te constitui. * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ÿ. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves.

LECTIO II.

In quo exultábitis, módicum tamen si opórtet contristári in variis tentatióibus : ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, diligitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exultábitis lætitia inenarrábili, et gloriificáta : reportántes finem fidei vestræ, salutem animárum.

ñ. Si diligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine tu nosti, quia amo te. * Et animam meam pono pro te. ÿ. Si oportúerit me mori tecum, non

te negábo. Et ánimam meam pono pro te.

LECTIO III.

DE qua salute exquisierunt atque scrutati sunt Prophetae, qui de futura in vobis gratia prophetaverunt : scrutantes in quod, vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi : praenuntians eas, quae in Christo sunt passiones, et posteriores glorias : quibus revelatum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrabant ea, quae nunc nuntiata sunt vobis per eos, qui evangelizaverunt vobis, Spiritu sancto misso de caelo, in quem desiderant Angeli prospicere.

R. Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, et portae inferi non praevalerunt adversus eam : * Et tibi dabo claves regni caelorum. *Y.* Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in caelis : et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in caelis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leonis Papae.

LECTIO IV.

Sermone 1 de SS. Apost. Petro et Paulo, ante medium.

CUM duodecim Apostoli, accepta per Spiritum sanctum omnium locutione linguarum, imbuendum Evangelio mundum distributis sibi terrarum partibus suscepissent, beatissimus Petrus princeps Apostolici ordinis ad ar-

tem Romani destinatur Imperii, ut lux veritatis, quae in omnium Gentium revelabatur salutem, efficacius se ab ipso capite per totum mundi corpus effunderet. Cujus autem nationis homines in hac tunc Urbe non essent? aut quae usquam Gentes ignorarent, quod Roma didicisset?

R. Tu es pastor ovium, princeps Apostolorum : tibi tradidit Deus omnia regna mundi : * Et ideo tibi traditae sunt claves regni caelorum. *Y.* Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in caelis : et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in caelis. Et ideo.

LECTIO V.

HIC conculcanda Philosophiae opiniones, hic dissolvenda erant terranae sapientiae vanitates, hic confutandi daemonum cultus, hic omnium sacrilegiorum impietas destruenda, ubi diligentissima superstitione habebatur collectum, quidquid usquam fuerat vanis erroribus institutum. Ad hanc ergo Urbem tu beatissime Petre Apóstole venire non metuis, et consorte gloriae tuae Paulo Apóstolo, aliarum adhuc Ecclesiarum ordinationibus occupato, silvam istam frementium bestiarum, et turbulentissimae profunditatis oceanum, constantior, quam cum supra mare gradereris, ingrederis.

R. Ego pro te rogavi Petre,

ut non d
tu aliqua
ma frat
guis non
ter meus

JAM p
cisión
ras : jam
siam, ul
nominis
daveras :
tiam, C
atque Bit
gelicæ p
ras : nec
véctu ope
ignarus a
cis Christ
ferebas,
dinationi
potestatis

R. Pet
Dómine,
oves mea
diligis m
Dómine,
Glória Pa

IN
Lectio
secundum
LECTIO

In illo t
in par
pi : et in
suos : die
mines ess
reliqua.
Homilia
Comment

DOMINUS
quem

ut non deficiat fides tua : * Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. *ÿ.* Caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

LECTIO VI.

JAM pópulos, qui ex circumcisióne crediderant, erudieras : jam Antiochénam Ecclesiám, ubi primum Christiáni nóminis dignitas est orta, fundáveras : jam Pontum, Galátiam, Cappadóciám, Asiám, atque Bithyniam légibus Evangelicæ prædicatiónis impléveras : nec aut dúbium de pro véctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum Crucis Christi Románis árcibus inferebas, quo te divinis præordinatióibus anteibant et honor potestátis, et glória passiónis.

ñ. Petre amas me? Tu scis Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. *ÿ.* Simon Joánnis diligis me plus his? Tu scis Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 16. b*

In illo tẽpore : Venit Jesus in partes Cæsariæ Philippi : et interrogabat discipulos suos : dicens : Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Hómilia S. Hilárii Episcopi:

Comment. in Matth. cap. 16.

post initium.

DOMINUS a discipulis requirit, quem se homines esse di-

cerent; et adjecit, hominis filium. Hæc enim confessiõnis tenenda ratio est, ut sicut Dei Filium, ita et filium hominis meminérinus : quia álterum sine áltero nihil spei tribuit ad salutem. Editis itaque, quæ diversæ de eo erant, hominum opiniõibus, quid de se ipsi sentiant, quærit. Petrus respondit : Tu es Christus Filius Dei vivi. Sed Petrus conditiones propositionis expenderit : Dóminus enim dixerat : Quem me homines esse dicunt, filium hominis? Et certe filium hominis contemplatio corporis præferbat. Sed addendo : Quem me esse dicunt; significavit, præter id, quod in se videbatur, esse aliud sentiendum : erat enim hominis filius. Quod igitur de se opinandi iudicium desiderabat : non illud arbitramur, quod de se ipse confessus est : sed occultum erat, de quo quærebatur, in quod se credentium fides debebat extendere.

ñ. Quem dicunt homines esse Filium hominis? dixit Jesus discipulis suis. Respondens Petrus, dixit : Tu es Christus Filius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. *ÿ.* Beatus es Simon Bar-Jona : quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis. Et ego.

Si Festum Cathedræ transferri contigerit, et in illa die

non occurrat Festum simplex, habens Lectionem propriam, tunc ex octava Lectione fiant duo; juxta signum! infra expressum.

LECTIO VIII.

ET dignum plane confessio est, quia Dei Filium in homine vidisset. Beatus hic est, qui ultra humanum oculos intendisse et vidisse laudatus est: non id quod ex carne et sanguine erat contuens, sed Dei Filium celestis Patris revelatione conspicens: dignusque iudicatus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnosceret. ¶ O in nuncupatione novi nominis felix Ecclesie fundamentum: dignaque aedificatione illius petra, quae infernas leges, et tartari portas, et omnia mortis claustra dissolveret! O beatus caeli janitor, cujus arbitrio claves aeterni aditus traduntur, cujus terreste iudicium praedicta auctoritas sit in caelo! ut quae in terris aut ligata sint, aut soluta, statuti ejusdem conditionem obtineant et in caelo.

ñ. Elégit te Dominus sacerdotem sibi, ad sacrificandum ei, * Hostiam laudis. ÿ. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua. Hostiam laudis. Glória Patri. Hostiam laudis.

Pro S. Prisca Virgine et Mart.

LECTIO IX.

PRISCA, nobilis virgo Romana, tredecim annos nata,

Claudio Imperatore, Christianae fidei accusata, ejusdem jussu ducta ad Apollinis templum, ut idolis immolaret, cum rem detestaretur, colaphis caesa, in carcerem traditur: atque inde emissa, cum in fidei constantia perseveraret, affecta verbéribus, ferventique adipe delibata, rursus in carcerem includitur. Post triduum in amphitheatrum producta, leoni objicitur: qui suae feritatis oblitus, humiliter se ad ejus pedes abjecit. Quae postea in ergastulo triduum inedia afflicta, in equileo suspenditur, et unguis ferreis excarnificata, in rogam injicitur, unde etiam mirabiliter evasit incolumis. Denique extra Urbem capite abscisso, virginitatis palmam martyrii corona cumulavit. Cujus corpus via Ostiensi, decimo ab Urbe milliario, a Christianis decimoquinto Kalendas Februarii sepelitur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

HYMNUS.

BEATE Pastor Petre, clemens accipe
Voces precantum, criminumque vincula
Verbo resolve, cui potestas tradita,
Aperire terris caelum, apertum claudere.

Sit Trinitati sempiterna gloria,

Honor, potestas, atque jubilatio,

In unita
nia
Per unita
la
ÿ. Ex
plébis.
niórum
Ad B
cúmque
ram, eri
et quod
terram
caelis
Petro.

DEUS,
stolo
regni c
solvendi
sti: con
ejus aux
strorum
Qui vivis
Deind
S. Paula

P
Ant. S
lorum h
renti b
venta u
nia sua

ÿ. Diff
tuis. ñ.
Deus in

Oratio
supra, p

Hymn
Vesperis

ÿ. Elé
dotem si
dum ei

Ad M

tóre, Christi-
sáta, ejusdem
Apóllinis tem-
mmoláret, cum
r, cólaphis ca-
n tráditur : at-
a, cum in fidei
severáret, af-
s, ferventique
rursus in cár-
tur. Post tri-
theátrum pro-
jicitur : qui suae
s, humiliter se
abjécit. Quae
stulo triduum
in equúleo su-
úngulis férreis
n rogum injeci-
am mirabiliter
is. Dénique ex-
ite abscisso, vir-
m martyrii co-
t. Cujus corpus
écimo ab Urbe
ristiánis décimo-
as Februarii se-

adámus, p. 16.
AUDES.
ANUS.
Petre, clemens
um, criminán-
la
cui potéstas trá-
celum, apértum
sempitérna gló-
s, atque jubili-

la unitáte, quæ gubernat óm-
nia,
Per univérsa æternitátis sæcu-
la. Amen.

ÿ. Exáltent eum in Ecclesiá
plébis. R. Et in cáthedra se-
niórum laudent eum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Quod-
cúmque ligáveris super ter-
ram, erit ligátum et in cœlis :
et quodcúmque sólveris super
terram, erit solútum et in
cœlis : dicit Dóminus Simóni
Petro.

ORATIO.

DEUS, qui beáto Petro Apó-
stolo tuo, collátis clávisibus
regni cœlestis, ligándi atque
solvéndi pontificium tradidisti :
concéde ; ut intercessiónis
ejus auxilio, a peccatórum no-
strórum néxibus liberémur.
Qui vivis.

Deinde fit Commemoratio
S. Pauli, ut supra, p. 462.

Postea S. Priscæ.

Ant. Simile est regnum cœ-
lórum hómimi negotiátóri quæ-
rénti bonas margaritas : in-
vénita una pretiósá, dedit óm-
nia sua, et comparávit eam.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. R. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

Oratio, Da quæsumus, ut
supra, p. 463.

AD VESPERAS.

Hymnus, ut supra in primis
Vesperis, p. 462.

ÿ. Elegit te Dóminus sacer-
dótem sibi. R. Ad sacrificán-
dum ei hóstiám laudis.

Ad Magníf. Ant t. 1. Dum

esset summus Póntifex, terréna
non méruit, sed ad cœlestia re-
gna gloriósus migrávit.

Oratio, Deus, qui beáto, ut
supra.

Postea fit Commemoratio
S. Pauli, ut supra in primis
Vesperis, p. 462.

Deinde de S. Canuto Mar-
tyre, necnon de SS. Mario et
sociis Martyribus, ut infra.

DIE XIX JANUARI.

IN FESTO

S. CANUTI QUARTI,
REGIS ET MART.

Semiduplex ad libitum.

Si occurrat in Dominica,
vel infra Octavam, omittitur,
cum non sit transferendum.

Omnia de Communi junius
Martyris, p. xx, præter se-
quentia.

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad mor-
tem, et a verbis impiórum non
timuit : fundátus enim erat
supra firman petram.

ÿ. Glóriá et honóre coroná-
sti eum Dómine. R. Et consti-
tuisti eum super ópera má-
num tuárum.

ORATIO.

DEUS, qui ad illustrándam
Ecclesiám tuam, beátum
Canútum Regem martyrii pal-
ma, et gloriósus miraculis de-
coráre dignátus es : concéde
propitius ; ut sicut ipse Domí-
nicæ passiónis imitátor fuit,
ita nos per ejus vestigia gra-
diétes, ad gáudia sempitérna
pervenire mereámur. Per cúm-
dem Dóminum.

Pro Comm. SS. Marri, Marthe, Audifacis et Abachum Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórúm, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. R̄. Et gloriámini omnes-recti corde.

ORATIO.

EXAUDI Dómine pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem : ut et temporális vitæ nos tribus pace gaudere, et æternæ reperire subsidium. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CANUTUS Quartus, Suenónis Estritii Danórum regis filius, fide, pietáte, et morum honestáte conspicuus, eximie sanctitátis a ténereis annis spécimen dedit. Patérnum sceptrum summa ómnium acclamatione adéptus, Religióni promovéndæ sédulo incumberé, Ecclésiis rodditibus augere, et pretiósas supelléctili ornáre cœpit. Tum zelo propagandæ fidei succensus, bárbara regna justo certámine aggressus, devictas, subditásque nationes. Christiánæ legi subjugávit. Victóriis autem plúrimis gloriósus, et divitiis auctus, regále diadéma ad Christi cruci-

fixi pedes abiecit, se et regnum illi subjiciens, qui Rex regum est, et Dóminus dominantium. Corpus suum jejuniis, ciliciis, et flagellis castigávit. In oratione et contemplatione assiduus, erga páuperes profusus, erga omnes beneficus semper fuit : nec umquam a justitiæ divinæque legis sémita defléxit.

R̄. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tótavit illum : * Et dedit illi claritátem æternam. Ÿ. Descenditque cum illo in fóveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

HIS, aliisque virtútibus inhibitus, ad suprémum perfectionis ápicem sanctus Rex properábat. Accidit autem, ut Angliæ regnum a Wilhelmo Normannórum Duce formidabili exercitu invaderétur. Anglis vero, Danórum opem implorántibus, cum succurrere Rex decrevisset, belli expeditionem Oláo fratri commisit. Qui regnandi cupiditate illéctus, arma vertit in Regis perniciem, militibus et pópulo contra illum concitatis. Nec defuerunt rebellióni foménta. Cum enim Rex, éditis légibus, décimas Ecclésiis solvi, Dei et Ecclésiæ præcépta servári, transgressóres puniri sanxisset, plerique perversi ac sceleráti homines exacerbáti, primum quidem tumultuári, tum plebem com-

movére, a Regi necesse.

R̄. Desiderasti tribuisti. Desiderasti lantáte lantáte dásti eum. Desiderasti eum dulcedinis ejus corótióso. Et t

SCIENS igitur præcipue per justitiam prænuntiati. Et Albani tamquam profectus munitus, mino com adveniens titudo, Ecclésiæ fore camirrúm cum perfic senétras in flexis génerántem, rári non cupidum et tandem lantárioso marténsis brá coronátus stólicó thupúmo. Mu lis Mártire Deus. Nam véris cala Dánia, patuit. Plures guóribus ad

Hic

movère, ac tandem sanctissimo Regi necem moliri cœperunt.

ñ. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ý. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

SCIENS igitur Rex, futurorum præscius, mortem sibi propter justitiam imminere, ea prænuntiata, ad Ecclesiam sancti Albani martyris Othoniæ, tamquam ad locum certaminis, profectus est, et Sacramentis munitus, agonem suum Dómino commendabat. Mox ibi adveniens conjuratorum multitudo, Ecclesiæ ignem admovère, fores confringere, et in cam irrumperentarunt. Quod cum perficere non possent, ad fenestras accedentes, saxa et sagittas in sanctum Regem, flexis genibus pro inimicis orantem, magno impetu jaculari non cessarunt : donec lapidum et telorum ictibus, ac tandem lancea confossus, glorioso martyrio, ante altare extensis brachiis procumbens, coronatus est, sedente in Apostolico throno Gregorio Séptimo. Multis postea miraculis Martyrem suum illustravit Deus. Nam gravi penuria et diversis calamitatibus oppressa Dania, patrati sacrilegii poenas luit. Pures etiam variis languoribus afflicti, ad ejus tûmu-

lum remedium et incolumitatem consecuti sunt. Cúmque Regina sacrum ejus corpus noctu clam surripere, et alio transferre conaretur, omisso cœlitus ingenti splendore perterrita, a proposito cessavit.

ñ. *Sola jucunditatis, p. xxvj.*

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Si quis vult post me venire, de Communi unius Martyris, secundo loco, p. xxxij.

Pro SS. Mario et Sociis Martyribus.

LECTIO IX.

MARIUS Persa, nobili loco natus, cum Martha cónjuge pari nobilitate, et duobus filiis Audiface et Abachum, Romam venit Cláudio Imperátore, ut Mátyrum sepúlchra veneretur. Ibi Christiános in vinculo conjectis fovébant, et ópera ac facultatibus suis sustentábant, et Sanctorum corpora sepeliébant. Quamóbremprehénsi omnes, cum nec impiórum minis, nec terróre commoveréntur, ut diis sacrificarent, primum fústibus debilitati, deinde fúnibus attracti, tum admótis candentibus laminis combustí, et úngulis férreis excarnificati sunt. Postrémo præcisí máribus, et ad collum alligatis, ducti per médiam Urbem, via Cornélia ad tertium decimum ab Urbe, milliárium, in eum locum, qui Nymphe dicebatur, necántur :

Hiemalis.

ac primum Martha, quæ virum ac filios ad supplicia pro Jesu Christi fide constantè perfèrenda vehementer fuerat cohortata: mox ceteris in eadem arenaria, cervicibus ascenduntur, eorumque corpora coniciuntur in ignem. Quæ semiusta, Felicitas matróna Romána nobilis, colligenda, et in suo prædio sepelienda curavit.

Te Deum laudamus, p. 46.

In Laudibus fit Commem. SS. Marii, et Sociorum mart.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt, nolite timere; multis passibus meliores estis vos.

ÿ. Exultabunt sancti in gloria. ñ. Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio, Exaudi, p. 468.

Vesperæ de sequenti, cum Commemoratione S. Canuti.

DIE XX JANUARI.

IN FESTO

SS. FABIANI ET SEBASTIANI
MARTYRUM.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, p. xxxv, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus, quia pondus propriæ infirmitatis gravat, beatorum Fabiani et Sebastiani intercessio gloriosè nos protegat. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Canuti Martyris.

Ant. Qui vult venire post

me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

ÿ. Justus ut palma florebit. ñ. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio, Deus, qui, p. 467.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FABIANUS Románus à Máximo usque ad Décium regens Ecclesiám, septem Diaconis regiones divisit, qui pauperum curam haberent. Tótidem Subdiaconos creavit, qui res gestas Mátyrum a septem notariis scriptas colligerent. Idem státuit, ut quotannis Féria quinta in Cæna Dómini, veteri combústo, Chrisma renovaretur. Dénique décimo tertio Kalédas Februarii, in persecutióne Décii, martyrio coronátus, in cæmetério Callisti via Appia sepelitur, cum sedisset annos quindecim, dies quátuor. Hic fecit Ordinationes quinque mense Decémbri, quibus creavit Presbyteros viginti duos, Diaconos septem, Episcopos per diversa loca undecim.

ñ. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, serviéntes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit árida, et in mari Rubro via sine impedimento. ÿ. Quóniam percussit petram, et fluxerunt

aque, et virtutem

SEBASTIANUS

natus,

et virtutem

fuit. Du-

stianus

colébat

adjuváb

mentórum

videbát

confirm-

sto mul-

offerren-

et Marco

Romæ i-

Nicóstra-

vocem,

tiáni o-

Quibus b-

bastianu-

mentius

artificiis

avértere

pollicéno

ceret, ad-

gittis cor-

ñ. Vén-

timérum

tes pro-

herédés

mini. ÿ.

sua prop-

cia. Ut h-

QUEM Ó-

tuum

lréne sep-

auferri:

omi sua-

est cor-

aquæ, et torrentes, inundaverunt. Terra.

LECTIO V.

SEBASTIANUS ex patre Narbonensi, matre Mediolanensi natus, ob generis nobilitatem et virtutem Diocletiano charus fuit. Dux primæ cohortis, Christianos, quorum fidem clam colebat, opera et facultatibus adjuvabat; et qui ex eis tormentorum vim reformidare videbantur, cohortatione sic confirmabat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortoribus offerrent. In illis fuere Marcus et Marcellianus fratres, qui Romæ in custodia erant apud Nicostratum: cujus uxor Zoë vocem, quam amiserat, Sebastiani oratione recuperavit. Quibus Diocletiano delatis, Sebastianum accersit, et vehementius objurgatum, omnibus artificibus a Christi fide conatur avertere. Sed cum nihil nec pollicendo, nec terrendo proficeret, ad palum alligatum sagittis configi jubet.

¶ Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo Domini. † Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

LECTIO VI.

QUEM omnium opinione mortuum, noctu sancta mulier Irene sepeliendi gratia jussit auferri: sed vivum repertum, domi suæ curavit. Itaque paulo post confirmata valetudine,

Diocletiano obviam factus, ejus impietatem libèrius accusavit. Cujus aspectu cum ille primum obstupisset, quod mortuum crederet, rei novitate, et acri Sebastiani reprehensione excandescens, eum tamdiu virginis cædi imperavit, donec animam Deo redderet. Ejus corpus in cloacam dejectum, Lucina a Sebastianiano in somnis admonita, ubi esset, et quo loco humari vellet, ad Catacumbas sepelivit, ubi sancti Sebastiani nomine cælebris Ecclesia est ædificata.

¶. Tamquam aurum, p. xlj.
IN III NOCTURNO.

Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium, Descendens Jesus de monte, de Comuni plurimorum Martyrum, secundo loco, p. xlvijj.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de S. Agnete.

DIE XXI JANUARI.

IN FESTO

S. AGNETIS, VIRG. ET MART. Duplex.

Si hoc Festum transferri contingat in aliam diem, vel ob aliquam causam de ipso sint primæ Vesperæ celebrandæ, tunc dicitur Ant. Ingressa Agnes, cum reliquis de Laudibus, p. 475.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ult., Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. p. 127, CAPITULUM. Eccl. 51.

CONFITEBOR tibi Domine Rex et collaudabo te Deum Sal-

vatorem meum : confitebor
nómini tuo : quóniam adjutor,
et protector factus es mihi, et
liberasti corpus meum a per-
ditione.

HYMNUS.

JESU, coróna Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgines
Sequuntur, atque láudibus
Post te canentes cúrsitant,
Hymnosque dulces pèrsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescire prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

ÿ. Spécia tua, et pulchritu-
dine tua. ñ. Inténde, prospere
procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Beá-
ta Agnes in médio flammárum
expánsis má nibus orábat : Te
deprecór, omnipotens, ado-
ránde, colénde, Pater metu-
énde, quia per sanctum Fi-
lium tuum evási minas sa-
crilegi tyránni, et carnis spur-
cítias immaculáto calle trans-
ívi : et ecce vénio ad te, quem
amávi, quem quæsívi, quem
semper optávi.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui infirma mundi éligis,
ut fórtia quæque confúndas :
concéde propítius ; ut qui
beátæ Agnétis, Virginis et
Mártyris tuæ, solémnia colí-
mus, ejus apud te patrocinia
sentiamus. Per Dóminum.

*Deinde sit Commemoratio
SS. Martyrum Fabiani et Se-
bastiani.*

Ant. Gaudent in caelis áni-
mæ sanctórum, qui Christi
vestigia sunt secúti : et quia
pro ejus amóre sánguinem
suum fuderunt, ideo cum
Christo exúltant sine fine.

ÿ. Exultábunt sancti in gló-
ria. ñ. Lætabúntur in cubilibus
suis.

*Oratio, Infirmitátem, ut
supra in primis Vesperis,
p. 470.*

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum Dó-
minum, * Venite adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.

*Hymnus, Virginis Proles, de
Communi Virginum et Mart.
p. lxxxvj.*

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Discéde a me páb-
lum mortis, quia jam ab álío
amatóre præventa sum.

*Tres Psalmi de Communi
Confessoris, p. lxxix.*

Ant. t. 7. Dexteram meam et
collum meum cinxit lapidibus
pretiósiss, trádidit áuribus
meis inestimábiles margar-
tas.

Ant.
faciem
ter eun-
ÿ. S
dine tu
procéde

Lecti
stici, C
Rex, d
secundo

ñ. 1.
simæ

quáliter
ad me
tértio d
mortem
invenit
diléxit
quidem
nis, se
inmén-

ñ. II

collum
pretiósiss
meis in
tas : *
vernánt
tibus ge
in facie
præter
tam. Et

ñ. III

jus thá-
mater v
feminan
órgana
tant : *
casta sur
da sum
sum. ÿ. A
rhávit n
libus ori
Patri, Q

Ant. t. 7. Pósuít signum in faciém meam, ut nullum præter eum amatórem admittam.

ÿ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ñ. Inténde, prospere procéde, et regna.

Lectiones de Libro Ecclesiastici, Confitebor tibi Dómine Rex, de Communi Virginum, secundo loco, p. xcviij.

ñ. i. Diem festum sacratissimæ virginis celebrémus, quáliter passa sit beáta Agnes ad memóriam revocémus: tertio décimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, et vitam invenit: * Quia solum vitæ diléxit auctórem. ÿ. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. Quia.

ñ. ii. Dóexteram meam et collum meum cinxit lapidibus pretiósus, trádidit áuribus meis inæstimábiles margaritas: * Et circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. ÿ. Pósuít signum in faciém meam, ut nullum præter eum amatórem admittam. Et circúmdedit.

ñ. iii. Amo Christum, in cujus thálamum introibo, cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit, cujus mihi órgana modulátis vóci bus cantant: * Quem cum amávero, casta sum; cum tetigero, munda sum; cum accépero, virgo sum. ÿ. Annulo fidei suæ subarrhávit me: et imménsis monilibus ornávit me. Quem Glória Patri, Quem

—IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Induit me Dóminus cyclade auro texta, et imménsis monilibus ornávit me.

Tres Psalmi de Communi Confessoris; p. lxxj.

Ant. t. 1. Mel et lac ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas.

Ant. t. 1. r Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne committo.

ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. ñ. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Virginitate.

LECTIO IV.

Lib. 1. post. initium.

HODIE natalis est Virginis, integritatem sequámur. Natalis est Mátyris, hóstias immolémus. Natalis est sanctæ Agnétis, mirentur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem quicum laudis est? Devotio supra ætatem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuisse nomen, sed oráculum Mátyris, quod indicávit quid esset futúra. Nomen Virginis, titulus est pudóris. Appellábo Mátyrem, prædicávi satis. Prolíxa laudatio est, quæ non quæritur, sed tenetur. Nemo est laudabilior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui Mátyrem prædicant, dum loquúntur.

ñ. Induit me Dóminus vestiméto salutis, et induménto lætitiæ circumdedit me : * Et tamquam sponsam decorávit me coróna. †. Trádidit áribus meis inæstimábiles margaritas ; circumdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. Et tamquam.

LECTIO V.

HÆC trédecim annórum martyrium fecisse tráditur. Quo detestabiliór crudéitas, quæ nec minúsculæ pepéruit aetáti : immo magna vis frági, quæ étiam ab illa testimónium invénit aetáte. Fuitne in illo corpúsculo vulneri locus ? Et quæ non hábuit quo ferrum reciperet, hábuit quo ferrum vinceret. Hæc inter cruéntas carnificum impávida manus, hæc stridéntium grávis immobilis tráctibus catenárum, nunc furéntis mucroni militis totum offérre corpus, mori adhuc nesciá, set paráta ; vel si ad aras invita raperétur, tén-dere Christo inter ignés manus, atque in ipsis sacrilegis focis trophæum Dómini signáre victóriæ : nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus. Nondum idónea pœnæ, et jam matúra victóriæ : certáre difficilis, fáccilis coronári : magistérium virtútis implevit, quæ præjudicium vehébat aetátis.

ñ. Mel et lac ex ejus ore suscépi, * Et sanguis ejus or-

navit genas meas. †. Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repropmisit. Et sanguis ejus.

LECTIO VI.

NON sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplicii locum, læta succéssu, gradu festína Virgo processit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári plerique, quod tam fáccile vite suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsti, quod jam divinitátis testis existeret, quæ adhuc árbitra sui per aetátem esse non posset. Quanto terróre egit carnífex ut timerétur, quantis manditiis ut suadéret, quantórum vota ut sibi ad nuptias proveniret. At illa : Et hæc sponsi injúria est, inquit, expectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, acciplet : quid percússor moráris ? Pécreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, grávit, cervicem inflexit. Cérneres trópídare carnificem, quasi ipse addictus fuisset, tremere percussóris dexteram, pallére ora aliéno tíméntis periculo, cum puélla non tíméret suo. Habétis igitur in uná hóstia duplex martyrium, pudóris et religionis. Et virgo permánsit, et martyrium obtinuit.

ñ. Jam corpus ejus corpore meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas. * Cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit. †. Ipsa sumi desponsáta, cui Angeli

serviunt
sol et lun
ter. Glór

IN

Ant. t.
nem sol
soli serv

Psalm
bit, de
p. lxxiv.

Ant. t.
dedit me
ruscánti

Psalm
p. xc.

Ant. t.
sáta, cui
jus pulch

mirántur
Psalm
gium, p.

†. Elég
elegit ea
suo habi

Lectio
Gregorii
Simile e

decem vi
muni Vi
p. xcv.

ñ. VII.
cui Ange
chritúdir

tur : * I
ipsi me
mitto. †

collum
bus preti
meis inæ

ipsi soli.
ñ. VII
ránde, c

benedico

s. ŷ. Osténdit comparabiles, tūrum repro- e jus.

VI.
lamum nupta ut ad supplicii cecessu, gradu ccessit. Flere e fletu. Mirari am fáctle vita uam, nondum uasi perfúcta unívérſi, quod estis existeret, ra sui per atá- cussu. Quanto inflex ut time- blanditiis ut órum vota, ut proveniret. At onsi injúria est, re placitúram. ior elégit, acci- ússor moráris? quod amári po- us nolo. Stetit, m inflexit. Cér- re carnificem, ctus fuisset, tré- óris dexteram, no tíméntis peri- ella non tíméret gigitur in uná hó- artyríum, pudó- nis. Et virgo per- tyrium obtinuit. pus ejus córpori est, et sanguis enas meas. * Cu- go est, cujus pa- nescit. ŷ. Ipsi áta, cui Angeli

serviunt, cujus pulchritudinem solet luna mirántur. Cujus mater. Glória Patri. Cujus mater.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 2. Cujus pulchritudinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Psalm. Dómine quis habitabit, de Communi Confess., p. lxxiv.

Ant. t. 7. Christus creávit dedit me vernántibus atque cõ- ruscántibus gemmis pretiósus.

Psalm. Eructávit cor meum, p. xc.

Ant. t. 7. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sèrviunt; cu- jus pulchritudínem sol et luna mirántur.

Psalm. Deus noster refú- gium, p. xcj.

ŷ. Elégit eam Deus, et præ- elégit eam: ñ. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectiones de Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Simile erit regnum cœlorum decem virgínibus, ut in Com- muni Virgínium, primo loco, p. xciv.

ñ. vii. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sèrviunt, cujus pul- chritudínem sol et luna mirán- tur: * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotiõne com- mító. ŷ. Dèxteram meam et collum meum cinxit lapidi- bus pretiósus: trádidit áuribus meis inæstimábiles margaritas. Ipsi soli.

ñ. viii. Omnipotens, ado- ránde, colénde, et treménde, benedico te: * Quia per Fi-

lium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcitiis diáboli impollúto calte transívi. ŷ. Te confiteor lábiis, te corde, te totis viscé- ribus concupiseo. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. t. 7. Ingressa Agnes* turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 7. Mecum enim há- beo * custódem córporis mei, Angelum Dómini.

Ant. t. 7. Annulo suo* sub- arrhávit me Dóminus meus Je- sus Christus, et tamquam sponsum decorávit me córona.

Ant. t. 8. Benedicó te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum ignis extín- ctus est a latere meo.

Ant. t. 8. Congaudéte me- cum, * et congratulámini, quia cum his ómnibus lúcidas se- des accépi.

CAPITULUM. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Sal- vatórem meum; confitébor nó- mini tuo quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et li- berásti corpus meum a perdi- tiõne.

Hymnus, Jesu, córona Vir- gínium, ut supra, in primis Vesperis, p. 472.

ŷ. Diffúsa est grátia in lá- biis tuis. ñ. Propterea bene- dixit te Deus in aetérnum.

Ad Bened. Ant. t. 1. Ecce quod concupivi, jam video, quod speravi, jam teneo: ipsi sum juncta in cœlis, quem in terris posita, tota devotione diléxi.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: concede propitius; ut qui beatæ Agnētis Virginis et mârtyris tuæ solémnia cõlimus, ejus apud te patrocinia sentiámus. Per Dõminum nostrum Jesum Christum.

AD TERTIAM.

Ant. Mecum enim hábeo.

Capitulum, Confitébor tibi Dõmine, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie. *ÿ.* Intende, prospere procéde, et regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *ñ.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Ant. Annulo suo.

Capitulum. Eccli. 51.

LIBERASTI me secundum multitudinem misericordiæ nóm̄inis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de má nibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulationibus quæ circumdedérunt me.

ñ. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. *ÿ.* Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit,

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Congandéte mecum.

Capitulum. Eccli. 51.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dõminum: quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angustię, Dõmine Deus noster.

ñ. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. *ÿ.* In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Ant. Ingréssa Agnes, cum reliquis de Laudibus.

Psalm. Dixit Dõminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, *Psalm.* Lauda Jérusalem, p. 143.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, p. 471.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Stans beáta Agnes in médio flammæ, expánsis má nibus orábat ad Dõminum: Omnipotens, adoránde, colénde, treménde, benedico te, et glorifico nomen tuum in ætérnum.

Oratio, Omnipotens, ut supra, ad Laudes.

Deinde fit Commemoratio Festi sequentis.

DIE

SS. VINC

Omnia

morum

præter se

Ant. Is

gnum co

psérunt

venérunt

lavrunt

guine Ag

ÿ. Læt

exultáte j

omnes re

A DËSTO

Anibus

iniquitate

cognóscim

tyrum tu

Anastásii

mur. Per

- IN

Lectione

rente.

IN I

VINCENT

nia ci

ma etáte

cras litter

augustáno

eujus étia

prædicánd

Episcopus,

pediméntu

ficio fungi

ad Daciánu

cletiano et

itum, del

DIE XXII JANUARI.

IN FESTO

SS. VINCENTII ET ANASTASII
MARTYRUM.*Semiduplex.**Omnia de Communi plurimorum Martyrum, p. xxxv, præter sequentia.**Ant.* Istórum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.*ÿ.* Lætâmini in Dómino, et exultate justî. *R.* Et gloriâmini omnes recti corde.

ORATIO.

Adesto Dómine supplicatió-
nibus nostris : ut qui ex
iniquitate nostra reos nos esse
cognoscimus ; beatórum Már-
tyrum tuórum Vincéntii et
Anastásii intercessióne liberé-
mur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occur-
rente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

VINCENTIUS, Oscæ in Hispá-
nia citeriore natus, a pri-
ma ætate stúdiis deditus, sa-
cras litteras a Valério Cæsar-
augustáno Episcopo didicit :
cujus etiam partes suscepit
prædicândi Evangélium, quod
Episcopus, propter linguæ im-
pediméntum, prædicatiónis of-
ficio fungi non póterat. Ea re
ad Daciánum, provinciæ a Dio-
cletiano et Maximiano præpó-
situm, delata, Vincéntius Cæ-sarauguste comprehenditur,
et vincus ad Daciánum Valén-
tiam adducitur. Ubi verbéribus
et equuleo tortus, multis præ-
séntibus, cum nulla aut tor-
mentórum vi, aut acerbitate, vel
lenitate verbórum a proposito
deterréri posset, in craticula
impositus, ac férreis unguibus
excarnificátus, candentibusque
láminis exústus, iterum dúci-
tur in cárcerem stratum testá-
ceis fragmentis, ut ejus nudum
corpus, somno oppréssum, a
subjéctis etiam testárum acú-
leis torquerétur.*R.* Sancti tui Dómine mirá-
bile consecúti sunt iter, ser-
viéntes præcéptis tuis, ut in-
veniréntur illæsi in aquis vá-
lidis : * Terra apparuit árida :
et in mari Rubro via sine im-
pediménto. *ÿ.* Quóniam per-
cússit petram, et fluxérunt
aquæ, et torréntes inundavé-
runt. Terra.

LECTIO V.

VERUM, illo in tenebricósa
inclúso custódia, clarissi-
mus splendor obórtus totum
cárcerem illustrávit : quæ lux
cum summa admiratióne om-
nes, qui áderant, affecisset,
res a custóde cárceris ad Da-
ciánum defértur. Qui eductum
in molli cúlcitra collocat, et
quem cruciátibus in suam sen-
téntiam tráhere non póterat,
deliciis perducere conátur. Sed
invictus Vincéntii ánimus Jesu
Christi fide speque munitus,
vicit ómnia : et ignis, ferri,Deus, et præ-
n tabernáculo
t eam.

NAM.

éte mecum.

Eccli. 51.

e ad mortem

Dóminum :

ustinéntes te,

manu angú-

s nos ter.

eam Deus, * Et

Elégit. *ÿ.* In

habitáre facit

it. Glória Pa-

t grátia in lá-

optérea bene-

ætérrum.

PERAS.

Agnes, cum

dibus.

Dóminus, cum

inica, p. 123,

Psalm. Lauda

43.

Hymnus ut in

, p. 471.

t grátia in lá-

roptérea bene-

ætérrum.

Ant. t. 1. Stans

medio flammæ,

bus orábat ad

nipotens, ad-

treménde, be-

glorifico nomen

um.

ipotens, ut su-

.

Commemoratió

tortórum immanitate superata, victor ad celestem martyrii coronam advolavit, undecimo Kalendas Februarii. Cujus corpus cum projectum esset inhumatum, corvus et a volucribus, et a lupo unguibus, rostro, alis mirabiliter defendit. Quare cognita, Dacianus, illud in altum mare demergi jubet: sed inde etiam divinitus ejectum ad litus, Christiani sepeliumt.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini. y. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut haeredes.

LECTIO VI.

ANASTASIUS Persa, Monachus, a Heraclo Imperatore, cum sanctam Hierosolymorum terram visitasset, ad Caesaream Palaestinae pro Christi religione vincula et verbera constanter perpessus est. Mox a Persis ob eandem causam variis cruciatibus affectus, a rege Chosroa, una cum septuaginta aliis Christianis, securi percuntur. Cujus reliquiae primum Hierosolymam ad monasterium, in quo monasticam vitam professus erat, deinde Romam delatae, collocatae sunt in monasterio ad Aquas Salvas.

R. Tamquam aurum, p. xlj.

IN III NOCTURNA.

Homilia sancti *Gregorii* Patris in Evangelium. Cum audieritis praelia, de Communi

plurimorum Martyrum, primo loco, p. xliv.

In secundis Vesperis a Capitulo de S. Raymundo.

DIE XXIII JANUARIJ.

IN FESTO

S. RAYMUNDI DE PENNAFORT CONFESS.

Semidyplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxij, praeter ea, quae hic habentur.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Raymundum dum poenitentiae Sacramenti insignem ministrum elegisti, et per maris undas mirabiliter traduxisti: concede, ut ejus intercessione dignos poenitentiae fructus facere, et ad aeternae salutis portum pervenire valeamus. Per.

Deinde fit Commemoratio SS. Vincentii et Anastasii Martyrum.

Ant. Gaudent in caelis animae sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem sustinuerunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

y. Exultabunt sancti in gloria. R. Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio, Adesto, p. 477.

Postea S. Emerentianae Virginis et Martyris.

Ant. t. 8. Veni sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

y. Sp
dine tu
procede

INDULG
Imus D
fiana V
ret: qua
titit et r
professi
minum.

IN
Lectio
rente.

II

BEATUS
Dnens
Pennafor
gionis
adhuc pa
et corpor
quid por
adolescen
in patria
se contu
ciis, ac
juri sedu
toris la
dem sac
cum ho
est inter
tum fam
rengarius
scopus,
Ecclesian
niendi c
instituit,
precibus,
revertere
ejusdem
et Praep
verso ele

tyrum, primo

Vesperis a Ca-
ymundo.

JANUARI.

ESTO
DE PENNAFORT
FESS.

plex.

Communi Con-
fiteis, p. lxxij,
hic habentur,
Iste Confessor,
s versus.

TIÓ.

atum Raymón-
nitentiae Sacra-
a ministrum ele-
maris undas mi-
xisti: concede:
cessione dignos-
uctus facere, et
portum per-
Per.

Commemoratio
et Anastasii Mar-

ent in caelis ani-
m, qui Christi
secuti: et quia
ore sanguinem
ant, ideo cum
ant sine fine.
tist sancti in glo-
ántur in cubili-

esto, p. 477.

Emerentiana Vir-
gyns.

eni sponsa Chri-
coronam, quam
s preparavit in

†. Spécie tua, et pulchritu-
dine tua. *R.* Inténde, prospere
procéde, et regna.

ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quaesu-
lmus Dómine, beáta Emeren-
tiana Virgo et Martyr impló-
ret: quae tibi grata semper ex-
stitit et mérito castitátis, et tuae
professione virtútis. Per Dó-
minum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
rente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BEATUS Raymúndus Barcino-
Dnensis ex nobili familia de
Pénnafort, Christianae Reli-
gionis rudimentis imbúsus,
adhuc párvulus eximia animi,
et corporis fidolo magnum ali-
quid portendere visus est. Nam
adoléscens humaniores litteras
in pátria professus, Bonóniam
se contulit, ubi pietatis offi-
cni, ac pontificio, civilique
juri sédulo incumbens, et do-
ctóris láurea insignitus, ibi-
dem sacros Cánones magna
cum hóminum admiracióné
est interpretátus. Ejus virtú-
tum fama percrebrescente, Be-
rengarius Barcinonensis Epi-
scopus, cum Roma suam ad
Ecclesiám rediret, eum conve-
niendi causa Bonóniam iter
instituit, et tandem summis
precibus, ut secum in pátriam
reverteretur, obtinuit. Mox
eiusdem Ecclesiæ Canonicátu,
et Praepositúra ornátus, uni-
verso clero, et populo integri-

tate, modéstia, doctrina, et
morum suavitate praefulsit, ac
Deiparae Virginis, quam sin-
gulari pietátis affectu venera-
batur, honórem et cultum
semper pro viribus auxit.

R. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
lavit illum: * Et dedit illi cla-
ritatem aeternam. *Y.* Justum
deduxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi rognum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

ANNUM circiter quintum su-
A pra quadragésimum agens,
in Ordine Fratrum Praedica-
tórum, solémni emissa profes-
sione, ut novus miles, in omni
virtutum genere, sed prae-
cipue in charitate erga egénos,
et maxime captivos ab infideli-
bus detentos exerceuit. Unde
cum ejus hortatu sanctus Pe-
trus Noláscus (cujus ipse con-
fessiones audiebat) suas opes
pissimo huic óperi conferret:
tum eidem, tum beato Ray-
múndo, et Jacóbo Primo Arra-
góniae Regi appárens beatissi-
ma Virgo, gratissimum sibi,
et unigénito Filio suo fore
dixit, si in suum honórem in-
stitueretur Ordo Religiosorum,
quibus captivos ex infidélium
tyrannide liberandi cura in-
cumberet. Quare collatis inter
se consiliis, Ordinem beatae
Mariae de Mercéde Redempti-
onis Captivorum fundaverunt:
cui beatus Raymúndus certas
vivendi leges praescripsit ad

ejúsdem Ordinis vocationem accommodatissimas, quarum approbationem áliquot post annos a Gregório Nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum Generálem Ordinis Magistrum suis ipse má-nibus hábitu eódem indútum creávit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

AB eódem Gregório Romam accersitus, et Capelláni, ac Pœnitentiárii, et Confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Romanórum Pontificum decréta, in diversis Conciliis et Epistolis sparsa, in unum Decretálium volumen redégit. Archiepiscopátum Tarracónensẽm ab ipso Pontifice sibi oblátum constantissime recusávit. Et totíus Ordinis Prædicatórum generále Magisté-rium, quod per biénnum sanctissime administráverat, sponte dimisit. Jacobó Arragóniæ regi Sacræ inquisitionis officii suis in regnis instituendi auctor fuit. Multa patrávit miracula; inter quæ illud clarissimum, quod ex insula Baleári Majóri Barcinónam reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexaginta milliária sex horis confecerit, et suum Cœnóbium jánnis clausis fúerit in-

gréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino anno salutis millesimo ducentésimo septuagésimo quinto, quem Clemens Octá-vus in Sanctórum númerum rétulit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Pape in Evangelium, Sint lumbi vestri præcincti, ut in Comuni Confessoris, primo loco, p. lxxvj.

Pro S. Emerentiana Virgine et Martyre.

LECTIO IX.

EMERENTIANA virgo Romána, collactænea beatæ Agnétis, adhuc catechúmena, fide et charitaté flagrans, furéntes in Christiános idolórum cultóres eum veheméntius accusáret, a concitáta multítudine lapí-dibus óbruta est. Quæ in cruciátibus orans ad sepúlchrum sanctæ Agnétis, próprio sanguine, quem pro Christo constánter effúdit, baptizáta, animam Deo réddidit.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

Fil Commemoratio S. Emerentianæ.

Ant. Simile est regnum cœ-lórum hóm̄ini negotiátóri, querénti bonas margarítas : in-vénta una pretiósá, dedit óm-nia sua, et comparávit eam.

†. Diffúsa est grátia in lá-biis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in atérnum.

Orati
pra, p.
Vespe
motheo
Commen
DIE

S. TIM

Omni
Martyri
quentia.

INFIRM
I omni
pondus
vat, he
tui atqu
gloriósa
minum.

Deind
Raymur
Ant. E
dum, et
divitias
manu.

†. Jus
per vias
illi regn
Oratio

IN
Lectio
rente.

IN

TIMOTH
nia r
et matre
colébat r
locaveni
fama con
thei san

Oratio, Indulgentiam, ut supra, p. 479.

Vesperæ a Capitulo de S. Timotheo Episc. et Martyre, cum Commem. S. Raymundi.

DIE XXIV JANUARI.

IN FESTO

S. TIMOTHEI EP. ET MART.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx, præter sequentia.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice Omnipotens Deus: et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati Timothei martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Deinde fit Commem. sancti Raymundi.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terræna triumphans, divitias cælo condidit ore, manu.

ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ñ. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui, p. 478,

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura œcurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

TIMOTHEUS, Lystris in Lycônia natus ex patre Gentili, et matre Judæa, Christianam colēbat religionem, cum in ea loca venit Paulus Apóstolus. Qui fama commotus, quæ de Timothei sanctitate percrebuerat,

ipsum adhibuit socium suæ peregrinationis: sed propter Judæos, qui se ad Christum converterant, scientes Timothei patrem esse Gentilem, eum circumcidit. Cum igitur ambo Ephesum venissent, ibi ordinatus est Episcopus ab Apóstolo, ut eam Ecclesiam gubernaret:

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ÿ. Descenditque cum illo in foveam: et in vineulis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

AD quem Apóstolus duas epistolas scripsit, alteram Laodicæa, alteram Roma: quibus in pastoralis officii cura confirmatus, cum sacrificium, quod uni Deo debetur, fieri dæmonum simulacris ferre non posset, populum Ephesinum, Diânæ in ejus celebritate immolantem, ab illa impietate removerè conatus, lapidibus obrutus est: ac pene mortuus, a Christianis ereptus, et in montem oppido vicinum delatus, nono Kalendas Februarii obdormivit in Domino.

ñ. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ÿ. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso, Et voluntate.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO VI.

Sermone 44. de Sanctis.

TRIUMPHALIS beati Mártyris Timóthei dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus pronónit sequénda vestigia. Si enim compátimur, et conglo- rificábimur. In cujus gloriósó agóne duo nobis præcipue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævitia, et Mártyris invicta patiéntia. Sævitia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malitiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tanquam fœnum velociter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem, patiéntia vobis necessariá est, ut reportétis promissiónes.

ñ. Stola jucunditatis, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Pape in Evangelium, Si quis venit ad me, de Comm. unius Mart., primò loco, p. xxviii.

Vesperæ de Conversione S. Pauli.

DIE XXV JANUARIJ.

IN CONVERSIONE

S. PAULI APOSTOLI.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. Ego plantávi, cum reliquis de Laudibus, p. 487.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123; et loco ultimè, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes, p. 127.

CAPITULUM. Act. 9.

SAULUS adhuc spirans minárum, et cædis in discipulos Dómini, accessit ad principem Sacerdótum, et pétiit ab eo epistolás in Damáscum ad synagógas: At si quos invenisset hujus viæ viros, ac mulieres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

HYMNUS.

EGRÉGIE Doctor Paule mores instrue,
Et nostra tecum pectora in cœlum trahe:

Veláta dum meridiem cernat fides,

Et Solis instar sola regnet charitas.

Sit Trinitáti sempiterna gloria,

Honor, potestas, atque jubilatió,

In unitáte, quæ gubernat omnia,

Per univérsa æternitátis sacula.

Amen.

ÿ. Tu es vas electiõnis sancte Paule Apóstole. ñ. Prædicátor veritátis in univérsò mundo.

Ad Magnif. Ant. l. 7. r. Vade Anania, et quere Saulum: ecce enim orát: quia vas electiõnis est mihi, ut portet nomen meum coram Géntibus, et régibus, et filiis Israël.

D EUS, C
dum
predicati
bis quæsu
die Conve
ejus ad te
Per Dómi

Pro Co

Ant. T
princeps
ditæ sun
rum.

ÿ. Tu e
hanc petr
siam mea

D EUS, C
stolo
regni cœl
solvéndi
sti: concé
ejus auxil
strórum r

Deinde
Timothei.

Ant. Q
me, ábn
tollat cruce
tur me.

ÿ. Just
ñ. Sicut
plicábitur

Oratio,
pra, p. A

AD
Invitat.

strum, * I
ris Génti
Psalm.

p. 2.

Hymnu
supra in

ORATIO.

DEUS, qui univēsum mundum beāti Pauli Apóstoli prædicatiōne docuisti : da nobis quæsumus ; ut qui ejus hodie Conversionem cōlimus, per ejus ad te exēpla gradlāmur. Per Dōminum.

Pro Commem. S. Petri.

Ant. Tu es pastor ovium, princeps Apóstolorum, tibi traditæ sunt claves regni cœlorum.

† Tu es Petrus. ṛ. Et super hanc petram ædificābo Ecclesiam meam.

ORATIO.

DEUS, qui beāto Petro Apóstolo tuo, collātis clavibus regni cœlestis, ligādi atque solvendi pontificium tradidisti : concede, ut intercessiōnis ejus auxilio, a peccatorum nostrorum nexibus liberemur.

Deinde fit Commem. sancti Timothei.

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

† Justus ut palma florēbit. ṛ. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Infirmiātem, ut supra, p. 481.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudēmus Deum nostrum, * In Conversione Doctoris Gentium.

Psalm. Venite, exultēmus, p. 2.

Hymnus. Egrēgie Doctor, ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. Qui operātus est Petro in Apóstolatū, operātus est et mihi inter Gentes : et cognoverunt grātiā, quæ data est mihi a Christo Dōmino.

Psalmi Nocturnorum ut in Communi Apóstolorum, p. iij.

Ant. t. 1. Scio cui credidi, et certus sum, quia potens est depositum meum servāre in illum diem, justus judex.

Ant. t. 1. Mihi vivere Christus est, et mori lucrum : gloriāri me oportet in cruce Dōmini nostri Jesu Christi.

† In omnem terram exivit sonus eorum. ṛ. Et in fines orbis terræ verba eorum.

De Actibus Apóstolorum.

LECTIO I. Cap. 9.

SAULUS adhuc spirans minarum et cædis in discipulos Dōmini, accessit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in Damāscum ad synagogas : ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, vinctos perduceret in Jerusalem. Et cum iter faceret, contigit ut appropinquaret Damasco : et subito circumfūsit eum lux de cœlo. Et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi : Saule, Saule, quid me persequeris ? Qui dixit : Quis es Dōmine ? Et ille : Ego sum Jesus, quem tu persequeris : Durum est tibi contra stimulum calcitrare.

ṛ. Qui operātus est Petro in Apóstolatū, operātus est et

mihī inter Gentes * Et cognoverunt grātiā Dei, quā data est mihī. ŷ. Grātia Dei in me vācua non fuit, sed grātia ejus semper in me manet. Et cognoverunt.

LECTIO II.

ET tremens, ac stupens dixit: Dōmine, quid me vis facere? Et Dōminus ad eum: Surge, et, ingredere civitatem, et ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi, qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audiētes quidem vocem, nēminem autem vidētes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahētes, introduxerunt Damāscum. Et erat ibi tribus diebus non videns, et non manducāvit, neque bibit.

ŷ. Bonum certāmen certāvi, cursum consummāvi, fidem servāvi: * Ideoque repōsita est mihī corōna justitiā. ŷ. Scio cui credidi, et certus sum, quia potens est depositum meum servāre in illum diem. Ideoque.

LECTIO III.

ERAT autem quidam discipulus Damāsci, nōmine Ananias: et dixit ad illum in visu Dōminus: Anania. At ille ait: Ecce ego, Dōmine. Et Dōminus ad eum: Surge, et vade in vicum, qui vocatur Rectus, et quære in domo Judae Saulum nōmine Tarsensem: ecce enim orat. (Et vidit virum

Ananiam nōmine introeūntem, et imponēntem sibi manus, ut visum recipiat.) Respondit autem Ananias: Dōmine, audivi a multis de viro hoc, quanta mala fecerit sanctis tuis in Jerūsalem: et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes, qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dōminus: Vade, quōquā vas electiōnis est mihī iste, ut portet nomen meum coram Gentibus, et rēgibus, et filiis Israel. Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nōmine meo pati.

ŷ. Repōsita est mihī corōna justitiā, * Quam reddet mihī Dōminus in illum diem, justus iudex. ŷ. Scio cui credidi, et certus sum, quia potens est depositum meum servāre in illum diem. Quam reddet mihī. Glōria Patri. Quam reddet mihī.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Tu es vas electiōnis, sancte Paulē Apōstole, prādicātor veritātis in universō mundo.

Ant. t. 8. f. Magnus sanctus Paulus vas electiōnis, vere digne est glorificāndus, qui et meruit thronum duodēcimum possidēre.

Ant. t. 2. Bonum certāmen certāvi, cursum consummāvi, fidem servāvi.

ŷ. Constitues eos principes super omnem terram. ŷ. Mēiores erunt nōminis tui Dōmine.

Sermo

Sermo

Hodie

rum

tiata est:

ex persec

annuntiā

Prostrāvi

secutōrem

doctōrem

sanans: o

occisus ag

agnos de

praelāra

Patriārch

suis (præs

prospicien

quod in

autem Pat

tur, de tr

autem Jac

suos, ven

dum Bén

Bénjamin

ŷ. Tu

sanctae Pa

dicātor v

mundo:

Gentes co

Dei. ŷ. In

Deum, qui

Quid ergo

per? A

rapit prae

dividit esc

Paulo imp

illo dictum

audiāmus

tem ad v

dēntem, M

Sermo Sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 14 de Sanctis.

LECTIO IV.

Hodie de Actibus Apostolorum lectio hæc pronuntiata est: ubi Paulus Apostolus ex persecutore Christianorum, annuntiator factus est Christi. Prostravit enim Christus persecutorem, ut faceret Ecclesie doctorem: percutiens eum, et sanans: occidens, et vivificans: occisus agnus a lupis, et faciens agnos de lupis. Ita enim in præclara prophetia, cum Jacob Patriarcha benediceret filiis suis (præsentes tangens, futura prospiciens) prædictum erat, quod in Paulo contigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testatur, de tribu Benjamin. Cum autem Jacob benedicens filios suos, venisset ad benedicendum Benjamin, ait de illo: Benjamin lupus rapax.

¶ Tu es vas electionis, sancte Paule Apostole, prædicator veritatis in universo mundo: * Per quem omnes Gentes cognoverunt gratiam Dei. ¶ Intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit. Per quem.

LECTIO V.

Quid ergo? lupus rapax semper? Absit, sed qui mane rapit prædam, ad vespeream dividit escas. Hoc in Apostolo Paulo impletum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiamus illum mane rapientem ad vespeream escas dividentem. Mane et vespere po-

sita sunt pro eo, ac si diceretur, prius et postea. Sic ergo accipiamus: Prius rapiet, postea dividet escas. Attendite raptorem. Saulus, inquit, acceptis epistolis a principibus sacerdotum, ibat, ut ubicumque inveniret Christianos, ad sacerdotes attraheret et adduceret, utique puniendos.

¶ Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vacua non fuit, sed semper in me manet. ¶ Qui operatus est Petro in Apostolatam, operatus est et mihi inter Gentes. Et grátia.

LECTIO VI.

Ibat spirans, et anhélans cædes, hoc est, mane rapiens. Nam et quando lapidatus est Stephanus primus martyr pro nomine Christi, evidentiuserat ad lapidantibus, ut non ei sufficeret, si tantum suis manibus lapidaret. Ut enim esset in omnium lapidantium manibus, ipse omnium vestimenta servabat: magis sæviens omnes adjuvando, quam suis manibus lapidando. Audivimus, mane rapiet: videamus ad vespeream qualiter dividat escas. Voce Christi prostratus de cælo, et accipiens desuper interdictum jam sæviendi, cecidit in faciem suam, prius prosternendus, postea erigendus, prius percutiendus, postea sanandus.

¶ Saulus, qui et Paulus, magnus prædicator, * A Deo

confortátus conualescébat, et confundébat Judæos. *ÿ.* Osténdens quia hic est Christus Filius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus conualescébat, et confundébat Judæos.

Ant. t. 1. r. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ; ángelus sátanæ, qui me colaphizet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferretur a me, et dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi Paule grátia mea.

Ant. t. 8. Repósa est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

ÿ. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus. *ñ.* Nimis confortátus est princípatus eórum.

Lectio sancti Evángelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 19, d*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in natali S. Benedicti.

PERFECTUS ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens sequitur Christum: habébit enim thesáurum non deficientem in cælis. Unde bene inter-

rogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicátes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborátes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

ñ. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elegit, ut digni efficiámur grátia Dei. *ÿ.* Tu es vas electiõnis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

LECTIO VIII.

Et jústa prorsus retribútió, ut qui hic pro Christo humana glóriam celsitudinis neglexerunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assideant, qui a sequendis ejus vestigiis nulla ratione póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathias electus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicandæ: alióquin tribus Levi, quæ tertia decima est, injudicáta recedet.

ñ. Damasci, præpósitus gentis Aræte regis voluit me com-

prehénder per muru sporta, * ejus in nó et Pater Christi sci Et a frátri sic evási.

Et Paulus mus es cándi sorti ipse dicat ángelos ju magis sacó namque e exéplum relíquum sunt Chris eo ventúro mortálium dum. Quia sepé náme ris univérs duódecim ómnium cántium; tribus Isra rum qui ju ditur.

Te Deum A ET *Ant. t. 8.* Apólo rig incrementu *Psal.* cum reliqu *Ant. t. 8.* bor * in in ut inhábit Christi.

Ant. t. 4

dixit talibus
eo vobis, quod
tis me, in re-
m sederit Fi-
cede majestatis
et vos super
t, judicantes
Israel. In hac
o ejus nomine
alia præmium
id est, in re-
m videlicet in
lem fuerimus
enerati, qui in
mortáliter erá-

aulæ Apóstole,
tatis, et Doctor
recéde pro nobis
te elégit, ut
ur grátia Dei.
lectionis sancte
prædicátor ve-
le.

o VIII.
sus retribúto,
pro Christo hu-
celsitudinis ne-
a Christo júdi-
inguláriter cum
qui a sequendis
ulla ratióne pó-
Nemo autem pu-
tantum Apósto-
Juda prævari-
eléctus est, tunc
ros; sicut nec
a sunt tribus
a: alióquin tri-
æ tértia decima
recédet.

præpositus gen-
s voluit me cont-

prehéndere: * Et a fratribus
per murum demissus sum in
sporta, * Et sic evási manus
ejus in nómine Dómini. ý. Deus
et Pater Dómini nostri Jesu
Christi scit quia non méntior.
Et a fratribus. Glória Patri. Et
sic evási.

LECTIO IX.

Per Paulus, qui tértius déci-
mus est Apóstolus, judi-
cándi sorte privábitur, cum
ipse dicat: Nescitis quóniam
ángelos judicábimus, quanto
magis sæculária? Sciéndum
namque est, omnes qui ad
exémplum Apóstolorum sua
reliquerunt ómnia, et secúti
sunt Christum, júdices cum
eo ventúros, sicut étiam omne
mortálum genus esse judicán-
dum. Quia enim duodenário
sæpè número solet in Scriptú-
ris univérsitas designári, per
duódecim sedes Apóstolorum,
ómnium numerósitas judi-
cántium; et per duódecim
tribus Israel, univérsitas eó-
rum qui judicándi sunt, ostén-
ditur.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Ego plantávi, *
Apóllo rigávit, Deus autem
inerceméntum dedit, allelúia.

Psal. Dóminus regnávit.
eum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Libénter et
bor* in infirmitátibus
ut inhábitet in me vultus
Christi.

Ant. t. 4. Grátia Dei * in me

vácua non fuit, sed grátia ejus
semper in me manet.

Ant. t. 8. Damásci, præpó-
situs gentis Arétæ regis voluit
me comprehéndere: a fratribus
per murum demissus sum in
sporta, et sic evási manus ejus,
in nómine Dómini.

Ant. t. 8. Ter virgis cæsus
sum, * semel lapidátus sum,
ter naufragium pertuli pro
Christi nómine.

CAPITULUM. Act. 9.

Saulus adhuc spirans mi-
nárum et cædis in disci-
pulos Dómini, accéssit ad
princepem sacerdotum, et
pétit ab eo epístolas in Da-
máscum ad-synagógas: ut si
quos invenisset hujus viæ viros
et mulieres, vinctos perdú-
ceret in Jerúsalem.

Hymnus, Exultet orbis, de
Communi Apóstol. p. xij.

ý. Tu es vas electiónis,
sancto Paule Apóstole. R. Præ-
dicátor veritátis in univérso
mundo.

Ad Bened. Ant. t. 1. Vos,
qui secúti estis me, sedébitis
super sedes, judicantes duó-
decim tribus Israël, dicit Dó-
minus.

ORATIO.

DEUS, qui univérsum mun-
dum beáti Pauli Apóstoli
prædicatióne docuisti: da
nobis quæsumus; ut qui ejus
hódie Conversiónem cólimus,
per ejus; ad te exémpla
gradiámur. Per Dóminum.

Et fit Commemor. S. Petri.

Ant. Tu es pastor óvium,

princeps Apostolorum : tibi traditæ sunt claves regni cœlorum.

ŷ. Tu es Petrus. ñ. Et super hanc petram œdificabo Ecclesiam meam.

ORATIO.

DEUS, qui beato Petro Apostolo tuo, collatis clavibus regni cœlestis, ligandi atque solvendi pontificium tradidisti : concede ; ut intercessionis ejus auxilio, a peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Ant. Libenter gloriabor.

Capitulum, Sãulus adhuc spirans, *ut supra*, *ad Laudes*.

ñ. *br.* In omnem terram, * Exiit sonus eorum. In omnem. ŷ. Et in fines orbis terræ verba eorum. Exiit. Glória Patri. In omnem.

ŷ. Constitues eos principes super omnem terram. ñ. Mémores erunt nómnis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Grátia Dei.

CAPITULUM. *Act. 9. b*

SURREXIT autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes ; introduxerunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducavit, neque bibit.

ñ. *br.* Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. ŷ. Mémores erunt nómnis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constitues.

ŷ. Nimis honorati sunt amici tui Deus. ñ. Nimis confortatus est principatus eorum.

AD NONAM.

Ant. Ter virgis cæsus sum. *Capitulum*. *Act. 9. d*

SAULUS autem multo magis convalescébat, et confundebat Judæos, qui habitabant Damásci, affirmans quóniam hic est Christus.

ñ. *br.* Nimis honorati sunt, * Amici tui Deus. Nimis. ŷ. Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Glória Patri. Nimis.

ŷ. Annuntiaverunt ópera Dei. ñ. ~~Et~~ facta ejus intellexerunt.

AD VESPERAS.

Ant. Ego plantavi, cum reliquis de Laudibus.

Psalmi de Communi Apostolorum, p. xiiij.

Capitulum, Saulus adhuc spirans, *Hymnus*, Egrégie Doctor, ŷ. Tu es vas, *ut supra in primis Vesperis*, p. 482.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Sancte Paule Apóstole, predicátor veritatis, et Doctor Géntium, intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit.

Oratio, Deus, qui univèrsam, *ut supra*, p. 487.

Deinde fit Commem. S. Petri, *ut supra in Laudibus*, et *S. Polycarpi*, *ut infra*.

DIE XXVI JANUARI.

IN FESTO

S. POLYCARPI, EP. ET MART.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius

Martyris,
quentia.

Ant. Isti

Dei sui

mortem, e

non timu

erat sup

ŷ. Glór

násti eun

constituis

mánuum t

Deus, q

carpi

Pontificis

lætificas :

ut cujus n

eiusdem

gaudeamus

IN I

Lectione

currente.

IN I

Ex libro

Presbyte

Ecclesiás

I

POLYCARP

stoli d

Smyrnæ E

totius Asi

quippe qui

lorum; et e

Dóminum, i

et viderit. H

super die I

sub Impera

Ecclesiam i

ctó, Roma

rimos credé

et Valentin

ceptos, re

lumque ei

Martyris, p. XX, præter sequentia.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

ÿ. Glória et honore coronasti eum Domine. ñ. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

ORATIO.

DETS, qui nos beati Polycarpi martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Sancti Hieronymi Presbyteri de Scripturis Ecclesiasticis.

LECTIO IV.

POLYCARPUS, Joannis Apostoli discipulus, et ab eo Smyrnæ Episcopus ordinatus, totius Asiæ princeps fuit, quippe qui nonnullos Apostolorum, et eorum qui viderant Dominum, magistros habuerit, et viderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiones, sub Imperatore Antonino Pio, Ecclesiam in Urbe regente Aniceto, Romam venit: ubi plurimos credentium, Marcionis et Valentini persuasione deceptos, reduxit ad fidem. Cumque ei fortuito obviam

fuisset Marcion, et diceret: Cognoscis nos? respondit: Cognosco primogenitum diaboli. Postea vero regnante Imperatore Antonino et Lucio Aurelio Commodò, quarta post Neronem persecutione, Smyrnæ sedente præconsule, et universò populo in amphitheatro adversus eum personante, igni traditus est. Scripsit ad Philippenses valde utilem epistolam, quæ usque hodie in Asia conventu legitur.

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ÿ. Descenditque cum illò in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

De Expositione Sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centesimum decimum octavum.

LECTIO V. Serm. 21.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis, et a verbis tuis trepidavit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injuste persecutionum tormenta sustineat: qui nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit; nullius sanguinem fuderit; nullius torum putaverit esse violandum: qui nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia: qui loquatur juste, et non audiatur: qui loquatur plena salutis, et impugnetur: ut possit dicere: Cum loquebar

grati sunt amici. Nimis confortatus eorum.

NAM.

is cæsus sum.

Act. 9. d

multo magis

ut, et confun-

qui habitabant

mans quoniam

.

honorati sunt.*

s. Nimis. ÿ. Ni-

est principa-

lici. Glória Pa-

.

averunt opera

a ejus intellex-

.

SPERAS.

antavi, cum reli-

us.

omnium Aposto-

.

Saulus adhuc

aus, Egrégie Do-

vas, ut supra

beris, p. 482.

Ant. t. 8. Sancte

lé, prædicator

doctor Gentium,

nobis ad Deum,

.

, qui universum,

87.

Commem. S. Pe-

in Laudibus, et

ut infra.

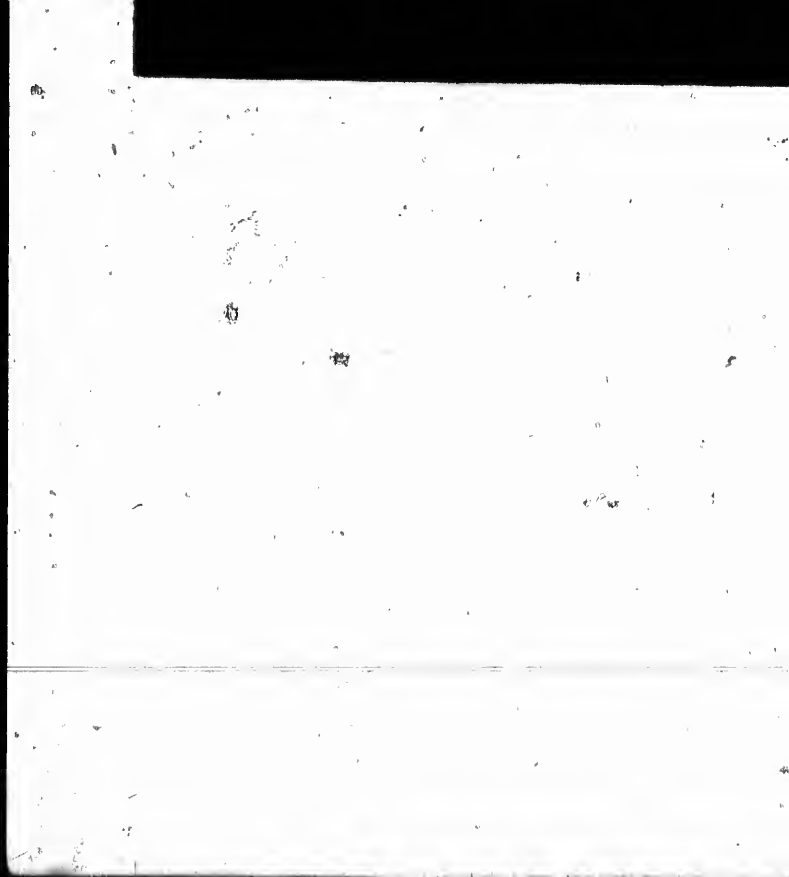
I JANUARI.

FESTO

I, EP. ET MAR.

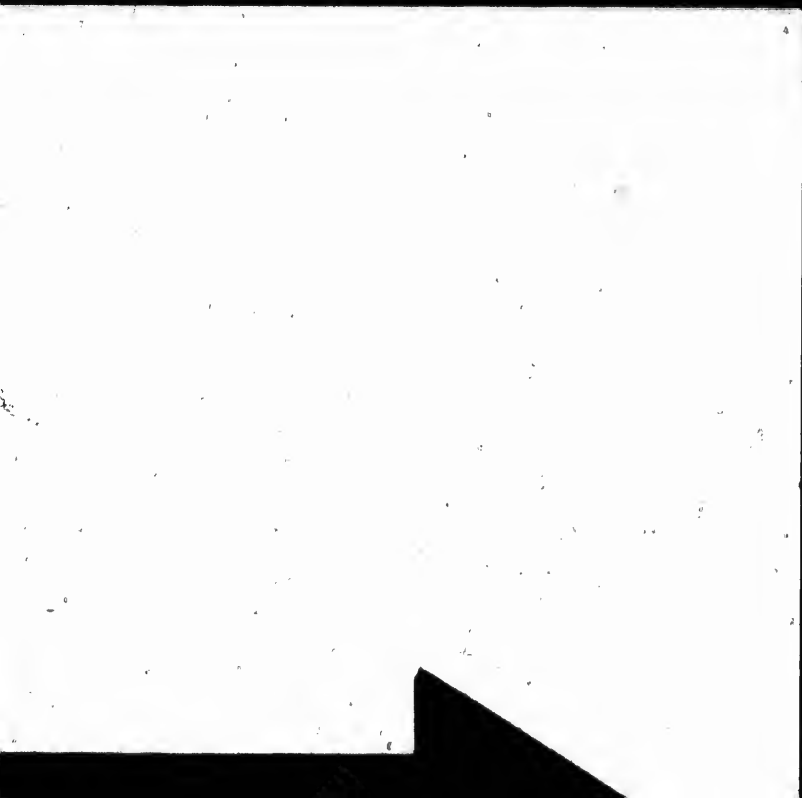
iduplex.

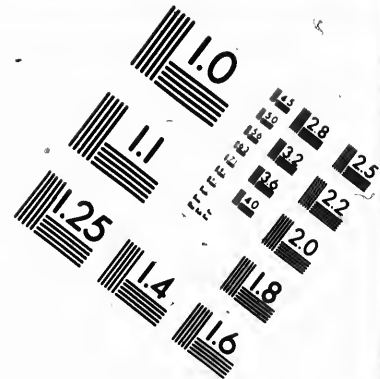
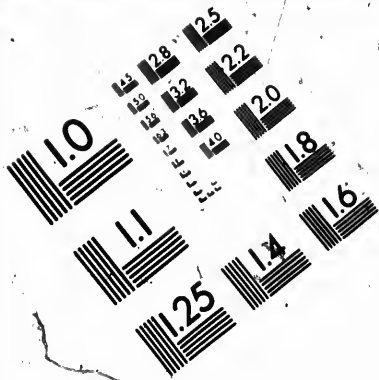
Communi unius

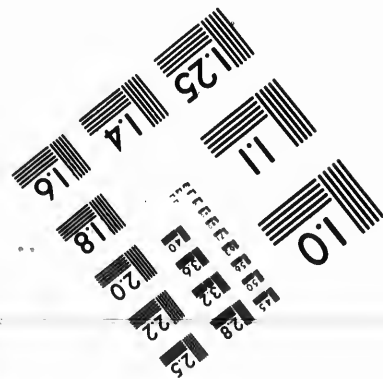
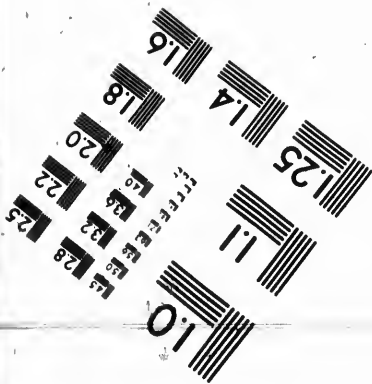
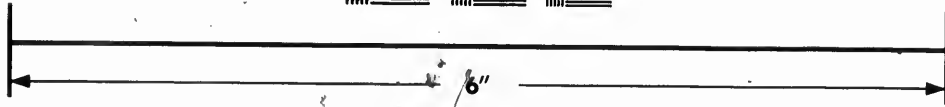
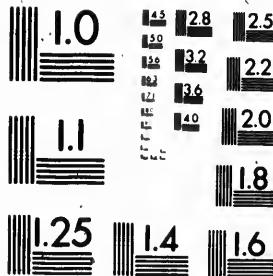

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5 1.8
2.0 2.2
2.5 2.8
3.2 3.6
4.0 4.5

10

illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine, impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis: impugnatur quasi veneficus, qui in nomine Domini gloriatur, cum pietas virtutum omnium fundamentum sit.

ñ. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. †. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis †. posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

LECTIO VI.

VERE frustra impugnatur, qui apud impios et infidos impietatis accessit, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnatur, fortis debet esse et constans. Quomodo ergo subtexit: Et a verbis tuis trepidavit cor meum? Trepidare infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timete Dominum omnes sancti ejus: et, Beatus vir qui timet Dominum. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis.

ñ. Stola jucunditatis, p. xxvj.
IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10. c

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est

opertum, quod non revelabitur; et occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii
Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 10.
post medium.

DOMINUS diem judicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodet: et ea quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ de-teget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas; quia dies judicii nulla hæc fuisse atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, prædicite super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocerari, et doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, et verbum ejus infidelibus not est.

ñ. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis gloria honoris, et opus fortitudinis. †. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

LECTIO VIII.

ITAQUE id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto au-

rum com-
cta, id est
præconio
ter enim
tio est, et
Evangelic
prædicati
landum:
quibus cur
pora, tan
nullum es
tius Deum
gehenna e
sit potesta

ñ. Hic
pro Christ
suum fudi
eum non t
dignitatis
sed ad coe
nit. †. Jus
nus per vi
illi regnum
Patri. Qui

NOLITE t
dunt co
corporum
pertimesc
interimend
dus est dol
turae suæ
ditione resc
spiritualis
Et quia do
firmatos op
lendi Dei h
etiam cond
tur, adje
um Patri
minibus in
um porro
am homin

non revelabi-
am, quod non
qua.

ncti Hilarii
copi.

Math. cap. 10,
edium.

o iudicii ostén-
strásam volun-
sciéntiam pro-
e nunc occulta
luce cognitióis
et. Igitur non
onsilia, non
ntium monetes-
; quia dies ju-
ec fuisse atque
it. Et quod dico
ris, dicite in lu-
d in aure audi-
super tecta. Non
minum sólitum
as sermocinári,
in ténebris tra-
nia omnis sermo
s ténebræ sunt,
s infidélibus noi-

urea super caput
ssa signo sancti-
onóris, et opus
. Quóniam præ-
i benedictiónibus
osuisti in cápite
de lápide pre-
sa.

RO VIII.
mod a se dictum
libertáte fidei et
vult esse loquen-
quæ in ténebris
ædicári jussit in
quæ secreto an-

rium commissa sunt, super tecta, id est, excélsio loquentium præcónio audiántur. Constantér enim Dei ingerénda cognitió est, et profúndum doctrinæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatióis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdénda in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

¶ Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicium non timuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cœléstia regna pervénit. †: Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

LECTIO IX.

NOLITE timére eos qui occidunt corpus. Nullus igitur cörperum nostrórum casus est pertimescendus, neque ullus interiménda carnis admittendus est dolor: quando pro natúra suæ atque originis conditióne resoluta, in substántiam spirítualis ánimæ refundátur. Et quia doctrinis tálibus confirmátos opórtet liberam confidéndi Dei habére constantiam; etiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negáturum se eum Patri in cœlis, qui se hominibus in terra negásset: eum porro qui conféssus coram hominibus se fuisset; a se

in cœlis confiténdum: qualisque nos nóminis sui testes hominibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usúros.

Te Deum laudámus, p. 16.

*Vesperæ de S. Joanne, cum
Commem. S. Polycarpi.*

DIE XXVII JANUARI.

IN FESTO

S. JOANNIS CHRYSOSTOMI,
EPISC. CONF. ET ECCLES. DOCT.

Duplex.

*Omnia de Communi Conf.
Pont. p. xlix, præter sequentia.*

*In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.*

AD UTRASQUE VESPERAS.

*Ad Magnif. Ant. t. 2. O Do-
ctor óptime, Ecclesiæ sanctæ
lumen, beáte Joánnes Chrysós-
tome, divinæ legis amátor, de-
precáre pro nobis Filium Dei.*

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, quæsumus
Dómine, grátia: cœléstis
amplificet: quam beáti Joán-
nis Chrysóstomi confessóris
tui atque Pontificis illustráre
voluisti gloriósis méritis et doc-
trinis. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum.

*Deinde fit Commem. S. Poly-
carpi.*

*Ant. Qui vult veníre post
me, abneget semetípsum, et
tollat crucem suam, et sequá-
tur me.*

†. Justus ut palma florébit.
¶. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

*Oratio, Deus, qui nos, ut
supra; p. 489.*

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Antiochénus, propter aureum eloquentiæ flumen cognomento Chrysóstomus, a forénsibus et sæcularibus stúdiis ad divinas litteras summa cum ingénii et indústriæ laude se contulit. Itaque sacris initiátus, ac presbyter Antiochénae Ecclesiæ factus, mórtuo Nectá-rio, Arcádii Imperatóris ópera, invitus Constantinopolitánae Ecclesiæ præficitur. Quo suscepto pastoráli múnere, depravátos mores, et nobiliórum hóminum vivéndi licéntiam vehementius objurgávit. Quæ ex libertáte magnam multórum súbiti invidiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callitropæ viduæ pecúniã, et altéris viduæ agrum reprehendisset, grávitèr offéndit.

¶ Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

QUARE áliquot Episcopórum acto Chalcedone convéntu, quo ipse vocátus ire noluit, quod nec legitimum concillium, nec públicum esse diceret; nitente in primis ipsa contra Chrysóstomum Eudóxia, eiecit in exilium : sed paulo post

propter ejus desidérium seditione pópuli facta, admirábili civitátis plausu ab exilio revocátur. Verum cum pèrditos mores increpáre non desisteret, et ad argénteam Eudóxiæ státuam in foro sanctæ Sophiæ ludos fieri prohibéret : conspiratióne inimicórum Episcopórum iterum exulare cogitur, viduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectionem lugéntibus. In exilio Chrysóstomus incredibile est et quanta mala perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit.

¶ Pósuí adjútórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

VERUM dum Concilio Romæ hábito, decréto Innocéntii Primi Pontificis restitútur, a militibus, qui eum custodiebant, miris in itinere malis et calamitátibus afficitur. Cumque per Arméniam ducerétur, sanctus Basiliscus martyr, in cujus templo ántea oráverat, noctu sic eum affátus est : Joánnes frater, crástinus dies nos loco conjúnget. Quare pestridie sumpto Eucharistiæ sacraménto, seque crucis signo múniens, ánimam Deo reddidit décimo octávo Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo horríbilis grando Constantinópoli cecidit, et quadriduo Augústa

cessit e v
gni pomp
túdine ce
Arcádii f
portándu
peliéndu
lendas F
reliquias
suórum
deinde R
Basilica V
Multitúdi
splendóre
rorúmque
terpretán
inhærente
rum libr
omnes ad
que exist
Apóstolus
bóluit, ser
multa dict
¶. Iste e

IN I

Lectio

secúne

LECTIO

IN illo té

I discipul

terra. Qu

in quo sal

Homilia

C.

Hom. 15.

ATTÉNDIT

A estis s

osténdit, q

præcipiat.

inquit, tan

de univér.

reddénda

quippe urb

iginti, ne

Hier

esidérium sedi-
cta, admirabili
ab exilio revo-
cum perditos
e non desiste-
ateam Eudóviae
sanctae Sophie
phibéret: con-
icórum Episco-
exulare cogitur,
tibus ómnibus
entis ejectionem
exilio Chrysósto-
e sit, et quanta
a Christi fidem

lütórium super
exaltávi electum
: * Manus enim
ur ei. ̄. Inveni
meum, óleo
xi eum. Manu-
rio VI.

Concilio Romae
ereto Innocéntii
is restitúitur, a
i eum custodi-
itineris malis et
afficitur. Cum
eniam duceretur,
iscus martyr, in
ánteá oráverat,
um affátus est:
r, crástinus dies
únget. Quare pe-
o Eucharistiae sa-
que crucis signo
imam Deo reddi-
octavo Kalendas
o mórtuo horribi-
onstantinópoli ré-
atriduo Augústa

cessit e vita. Ejus corpus insi-
gni pompa et hóminum multi-
túdine celebrátum, Theodósius
Arcádi filius Constantinópolim
portándum, et honorifice se-
peliéndum curávit, sexto Ka-
lendas Februarii: cujus étiam
reliquias venerátus, paréntum
suórum véniam pétiit: quod
deinde Romam translátum, in
Basilica Vaticána conditum est.
Multitúdinem, pietátem, ac
splendórem conciónum, cete-
rorúmque ejus scriptórum, in-
terpretándi étiam ratióne, et
inháerentem senténtiae sacró-
rum librórum explanatióne,
omnes admirántur: dignúm-
que existimant, cui Paulus
Apóstolus, quem ille mirifice
bóluit, scribénti et praedicánti
multa dictásse videátur.

̄. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 5. b*

In illo témpore: Dixit Jesus
discipulis suis: Vos estis sal
terráe. Quod si sal evanúerit,
in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Hom. 15. in Matth. sub med.

ATTÉNDITE quid dixerit: Vos
estis sal terrae: per quod
osténdit, quam necessário ista
praecipiat. Non enim de vestra,
inquit, tantúmmodo víta, sed
de univérso orbe vobis ratio
reddénda est. Non ad duas
quippe urbes, aut decem, aut
viginti, neque ad unam gen-

Hiemalis.

tem vos mitto, sicut mittébam
Prophétas, sed ad omnem ter-
ram prorsus ac mare, totúm-
que mundum, et hunc váriis
crimínibus oppréssum.

̄. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ in-
duit eum, * Et ad portas para-
disi coronávit eum. ̄. Induit
eum Dóminus lorícám fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

DICENDO enim: Vos estis sal
terráe: osténdit univér-
sam hóminum infatuátam esse
natúram, et peccatórum vi cor-
rúptam, et idcirco illas ab eis
virtútes requirit, quæ máxime
ad multórum salutem procu-
rándam necessariæ sunt atque
útiles. Nam qui mansuétus est
ac modéstus, et miséricors et
justus, non intra se tantúm-
modo hæc recte facta conclú-
dit, verum in aliórum quoque
utilitátem præcláros hos faciét
effluere fontes. Igitur qui cor-
de mundo estatque pacíficus, et
persecutióne pro veritáte pá-
titur, nihilóminus in commúne
cómodum vitam instituit.

̄. In médio Ecclésiæ apé-
ruit os ejus, * Et implévit
eum Dóminus spiritu sapiéntiæ
et intelléctus. ̄. Jucunditátem
et exultatióne thesaurizávit
super eum. Et implévit. Glória
Patri. Et implévit.

LECTIO IX.

NE igitur putétis, inquit, ad
lévia vos ducéndo esse
certámina, neque exiguarum
rerum vobis ineúdam esse

rationem. Vos estis sal terræ. Quid igitur? Ipsine putrefacta medicati sunt? Nequaquam: neque enim fieri potest, ut ea quæ jam corrupta sunt, salis perfricatione reparentur. Non ergo hoc fecerunt; sed ante renovata, sibi que tradita, atque ab illa jam putredine liberata, aspergebant sale, et in ea novitate conservabant, quam a Domino susceperant. Liberare quippe a putredine peccatorum, Christi virtutis est: ut autem ad illa iterum non revertantur, Apostolorum curæ est ac laboris.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD II VESPERAS.

Fil Commem. S. Agnetis, ut infra.

DIE XXVIII JANUARI.

IN FESTO

SANCTÆ AGNETIS

Secundo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Stans a dextris ejus Agnus nive candidior, Christus sibi sponsam et martyrem consecravit.

ÿ. Spécie tua, et pulchritudine tua. ñ. Intende, prospere procede, et regna.

ORATIO.

DEUS, qui nos annua beate Agnetis virginis et martyris tuæ solemnitate lætificas: da quæsumus; ut quam veneramur officio, etiam piæ conversationis sequamur exemplò. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, et Hymnus de Comuni Virginum, p. lxxxvj.

Nocturnum Feriæ currentis: ÿ. et duo Responsoria ex Nocturnis Festi, p. 472, et seq. eo ordine quo sumuntur Responsoria ex Communibus Sanctorum in aliis Festis Simplicibus, ut dicitur in Rubrica de Responsoriis.

LECTIO. III.

BEATA Agnes parentibus ad ejus sepulchrum assidue vigilantibus, quadam nocte choro virginum comitata cum apparuisset, sic ad eos locuta dicitur: Ne me parentes mortuam lugeatis: nam una cum his virginibus vivo apud illum in cælis, quem in terris tota mente dilexi. Cum aliquot post annos Constantia, Constantini Imperatoris filia, insanabili úleri medicinam querens, nondum Christiana, ad idem sepulchrum accessisset, obdormiscens sibi audire visa est vocem hanc Agnetis: Constantèr age Constantia; crede in Jesum Christum Filium Dei, qui te sanam faciet. Quæ sanata, paulo post una cum multis ex familia Imperatoris baptismum suscipiens, ibi Ecclesiam nómine beate Agnetis ædificavit.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Ant. Ingressa Agnes, cum reliquis ut in die Festi, p. 473. Similiter et ad Horas omnia dicuntur ut annotatur in Festo, præter Orationem, quæ dicitur ut supra; et deinceps post Nonum nihil fit de ea.

DIE

S. FR
[EPISCO

*Omnia
fessoris P
ter ea quæ
In Hym
mutatur t*

DEUS, q
lútem
Confessó
tíficem, ór
esse volu
tius; ut o
dine perfú
mónitis, a
ritis, æté
mur. Per
IN I
Lectione
currente.

IN I

FRANCISC
unde t
piis et no
natus, a t
sanctitatis
rum innoc
Adolescens
plinis crud
phiæ ac
operam de
deisset ad
Juris utrius
cum laude
sacra aede I
virginitatis
Parisiis se
bravit: a cu

DIE XXIX JANUARIJ.

IN FESTO

S. FRANCISCI SALESII

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix, præter ea quæ hic ponuntur.

In Hymno, Iste Confessor, mulatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui ad animarum salutem beatum Franciscum Confessorem tuum atque Pontificem, omnibus omnia factum esse voluisti : concedere propitius ; ut charitatis tuæ dulcedine perfusi, ejus dirigentibus munitis, ac suffragantibus meritis, æterna gaudia consequamur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCUS in oppido Salésio, unde familiæ cognomen, piis et nobilibus parentibus natus, a teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit, morum innocentia et gravitate. Adolens liberalibus disciplinis eruditus, mox Philosophiæ ac Theologiæ Parisiis operam dedit : et ne quid sibi deesset ad animi culturam, Juris utriusque lauream summam cum laude Patavii obtinuit. In sacra æde Lauretana perpetuæ virginitatis votum, quo pridem Parisiis se obstrinxerat, innovavit : a cujus virtutis propo-

sito nullis unquam daemonum fraudibus, nullis sensuum illæbris potuit dimoveri.

ñ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ̄. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

LECTIO V.

RECUSATA in Sabaudia Senatu amplissima dignitate, Clericali militia nomen dedit : tum Sacerdotio initiatus, et Genevensis Ecclesiæ præposituram adeptus, ejus muneris partes adeo perfecte explēvit, ut eum Granerius Episcopus vindicandis ab hæresi Calviniana Caballicensibus, aliisque Genevæ finitimis populis, divini verbi præconem destinaret, Quam expeditionem alacri animo suscipiens, asperrima quæque perpessus est, sæpe ab hæreticis conquisitus ad necem, variisque calumniis et insidiis vexatus. Sed inter tot discrimina et agones, insuperabilis ejus constantia semper enituit : Deique ope protectus, septuaginta duo millia hæreticorum ad Catholicam Fidem reduxisse dicitur, inter quos multi nobilitate et doctrina insignes numerantur.

ñ. Pôsui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ̄. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

*ria currentis :
ria ex Noctur-
et seq. eo ordi-
r Responsorio
Sanctorum in
olicibus, ut di-
ca de Respon-*

*III.
parentibus ad
hrum assidue
quadam nocte
comitata cum
ad eos locuta
parentes mor-
nam una cum
ivo apud illum
a in terris tota
Cum aliquot
stantia, Con-
toris filia, insa-
medicinam qua-
Christiana, ad
um accessisset,
sibi audire visa
c Agnētis : Con-
stantia ; crede-
tum Filium Dei,
faciet. Quæ sanā-
una cum multis
peratoris bap-
tens, ibi Eccle-
beate Agnētis*

*udamus, p. 16.
AUDES.
sa Agnes, cum
die Festi, p. 473.
ad Horas omnia
notatur in Festo,
nem, quæ dicitur
t deinceps post
fit de ea.*

LECTIO VI.

MMORTUO Granerio, qui cum sibi coadjutorem decerni curaverat, Episcopus consecratus, sanctitatis suae radios circumquaque diffudit, zelo Ecclesiasticae disciplinae, pacis studio, misericordia in pauperes, omnique virtute conspicuus. Ad divini cultus augmentum novum Ordinem Sanctimonialium instituit, a Visitatione beatae Virginis nuncupatum, sub Regula sancti Augustini; cui addidit Constitutiones, sapientia, discretione, et suavitate mirabiles. Suis etiam scriptis caelesti doctrina refertis Ecclesiam illustravit, quibus iter ad Christianam perfectionem tutum et planum demonstrat. Annum denique agens quinquagesimum quintum, dum e Gallia Annesium regressus, post Sacrum in die Sancti Joannis Evangelistae Lugduni celebratum, gravi morbo correptus, sequenti die migravit in caelum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo secundo. Ejus corpus Annesium delatum, in Ecclesia Monialium dicti Ordinis honorifice conditum fuit, cepitque statim miraculis clarescere. Quibus rite probatis, ab Alexandro Septimo Pontifice maximo in Sanctorum numerum relatus est, assignata ejus festivitate die vigesima nona Januarii.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papae

in Evangel. Homo peregre proficiscens, ut in Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. lvij.

In II Vesperis, fit Commem. S. Martinæ, Virg. et Mart.

DIE XXX JANUARI.

IN FESTO

S. MARTINÆ VIRG. ET MART. Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, p. lxxxiv, præter ea quae assignantur propria.

Ant. Veni Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

ÿ. Spécie tua; et pulchritudine tua. ñ. Intende, prospere procede, et regna.

ORATIO.

DEUS qui inter cetera potentiae tuae miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatae Martinæ Virginis et Martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exemplum gradiamur. Per Dominum.

Nisi festum sanctæ Martinæ transferri contingat: tunc enim in primis Vesperis (si a Capitulo fiat de eodem Festo, et in secundis, si non sequatur festum Semiduplex) dicitur Hymnus, Martinæ celebri, usque ad Quærit præmia cœlitum, et in fine; A nobis abigas; et ad Matutinum dicitur Hymnus, Non illam, usque in finem. Si vero non transferatur, ad Matutinum erit Hymnus infra.

AD M

Invitat.

Dominum, mus.

Psalm. V.

p. 2.

H

MARTINÆ C

mini,

Cives Romu

riæ:

Insignem me

nem,

Christi

Hæc dum

parentib

Inter delicias

Luxus illæceb

Fausta

mus

Vitæ despi

dédicat

Se rerum Dón

manu

Christi paupé

opes,

Quærit

tum

NON illam c

non feræ

Non virgæ l

cómmove

hic lapsi e S

Angéli

Cœlesti

Quin et dep

se rictu plac

pedes:

te Martina ta

dus neci

Cœli co

Te, thuris

póribus

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum
Dóminum, * Veníte adoré-
mus.

Psal. Veníte, exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

MMARTINÆ celebri pláudite nó-
mini,

Cives Romúlei, pláudite gló-
riæ :

Insignem méritis dicite Virgi-
nem,

Christi dicite Mártyrem.

Hæc dum conspicuis orta
paréntibus,

Inter delicias, inter amábiles
Lexus illécebras, dítibus áffluit

Faustæ munéribus do-
mus.

Vitæ despiciens cõmmoda,
dédicat

Se rerum Dómino, et munifica
manu

Christi paupéribus distribuens
opes,

Quærit præmia Cœli-
tum.

Non illam crúciens úngula,
non feræ,

Non virgæ horribili vulnere
cõmmovent ;

Hinc lapsi e Súperum sédibus
Angéli

Cœlesti dape récreant.

Quin et depósita sævitie leo
rictu plácido prójicit ad

pedes :

Te **M**artína tamen dans glá-
dius neci

Cœli cœtibus inserit.

Te, thuris rédolens ara va-
póribus

Quæ fumat, précibus júgiter
invocat,

Et falsum périmens auspi-
cium, tui

Delet nóminis ómine.

A nobis ábigas lúbrica gáu-
dia,

Tu, qui Martyribus dexter ades,
Deus

Une et Trine : tuis da fámulis
jubar,

Quo clemens ánimos
beas. Amen.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MMARTINA virgo Romána, pa-
tre consulári, illústri gé-
nere nata, téneteris adhuc an-
nis orbata paréntibus, Chri-
stiánæ pietatis ardóre succénsa,
divitias, quibus affluébat, mira
in páuperes liberalitáte distri-
buit. Sub Alexándro Príncipe,
cum deos inánes cõlere juberé-
tur, immáne fácinus summa
libertáte detestátur. Quapró-
pter iterum atque iterum affé-
cta verbéribus, uncis, úngulis
férreis, testárum fragmentis
laceráta, acutissimis gládiis
membrátim concisa, ádipe fer-
vénti perúuncta, demum in am-
phitheatro damnátur ad bé-
stias a quibus illæsa divinitus
evádens, in ardéntem rogam
injécta, incólumis pari bené-
ficio servátur.

ñ. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justitiam : *
Et dedúcet te mirabiliter dex-

tera tua. ¶ Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

LECTIO V.

Ex ejus tortóribus nonnulli miráculi novitate corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martyrii plamam cápitibus abscissione promeruere. Ad ejúsdem preces, nunc terrémótibus exórtis, nunc ignibus e cælo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simulácrá consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum ságuine erúpit, splendórque nitidissimus, ac suavissimus odor e córpore emanávit: intérdum sublimis régia in sede divinis láudibus una cum cœlitis interésse visa est.

ñ. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. ¶ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

HISCE prodigiis ejúsque in primis constántia, ácritèr permótus judex, caput virgini amputári præcépit; qua perémpta, auditáque de cælo voce, qua ad súperos evocabátur, urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem conversi sunt. Sacrum Martínæ corpus sedénte sancto Urbáno Primo, martyrio afféctum; Urbáno Octávo Pontífice Máximo, in pervetústaejúsdem Ecclésia, ad

Mamertinum cárcerem, in Capitolini clivi radicibus, cum sanctorum Mátyrum Concordii, Epiphánii, et sociórum corpóribus répertum, eódem loco in meliorem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totius Urbis lætitia, solénni ritu ac pompa répositum est.

ñ. Asseréntur, p. xciiij.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virginibus, de *Communi Virginum*, p. xciv.

AD LAUDES.

HYMNUS.

Tu natále solum prótege, tu bonæ

Da pacis réquiem Christiadum plagis;

Armórum strépitus, et fera prælia

In fines age Thrácios:

Et regum sócians ágnina sub-Crucis

Vexillo, Sólymas néxibus éxime,

Vindéxque innóci ságuinis, hósticum

Robur fúnditus éruc.

Tu nostrum cólumen, tu decus inclytum,

Nostrárum obséquiium respiciéméntum;

Romæ vota libens éxcipe, quæ pio

Te ritu canit, et colit.

A nobis ábigas lúbrica gáudia.

Tu, qui Mátyribus dexádes, Deus

Une et Trijubar,
Quo

Vesperæ
so, cum
Martinte.

DIE XI

S. PETRI

Omnia d
soris non
præter ea
propria.

In Hymn
mulatur ter

DEUS, qui
Dexémplum
emptionem
Ecclésiæ tu
cundare div
sius nobis
cède, a pecc
tis, in cœlés
libertáte gau
regnas.

Deinde si
S. Martine.

Ant. Veni
áccipe corón
bóminus pra
num.

¶ Diffúsa
bis tuis. ñ.
dixit te Deus

Oratio, De
tera, ut supra

IN I N

Lectiones d
rente

Une et Trine : tuis da sámulis
jubar,

Quo clemens ánimos
beas. Amer.

*Vesperæ de S. Petro Nola-
sco, cum Commemoratione S.
Martine.*

DIE XXXI JANUARIJ.

IN FESTO

S. PETRI NOLASCI, CONF.

Duplex.

*Omnia de Communi Confes-
soris non Pontif. p. lxxvij ,
præter ea quæ hic habentur
propria.*

*In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.*

ORATIO.

DEUS, qui in tuæ charitátis
dexamplum, ad fidélium red-
emptionem sanctum Petrum
Ecclesiám tuam nova prole fe-
cundare divinitus docuisti : ip-
sius nobis concessióne con-
cede, a peccati servitute solú-
tis, in cœlesti pátria perpétua
libertate gaudere. Qui vivis et
regnas.

*Deinde fit Commemoratio
S. Martine.*

*Ant. Veni sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi
Dóminus præparávit in ætér-
num.*

*ÿ. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. ñ. Propterea béne-
dixit te Deus in ætérnum.*

*Oratio, Deus, qui inter cæ-
tera, ut supra, p. 496.*

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occur-
rente*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS Nolasus, Redudi
prope Carcasónam in Gál-
lia nobili genere natus, sin-
gulári erga próximum chari-
tate excélluit. Cujus virtútis
præságium fuit, quod, cum
adhuc in cunábulis vagiret in-
fans, exámen apum ad eum
convolávit, et favum mellis in
ejus dextera constrúxit. Ado-
lescens paréntibus orbátus,
Albigénsium hæresim, quæ
tunc in Gállia grassabátur,
écercans, divéndito patrimó-
nio, in Hispániá secéssit; et
apud beatám Virginem Montis
Serráti votum, quo pridem se
obstrinxerat, exólvit. Tum Bar-
cinónam pergens, cum Christi
fidélibus ab hóstium servitute
rediméndis omnem pecúniám
consumpsisset, seipsum pro iis
liberándis venum ire, aut in
illórum vincula súffici cúpere
dicitábat.

*ñ. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum: * Et dedit illi cla-
ritatem ætérnam. ÿ. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.*

LECTIO V.

QUAM gratum Deo fúerit hoc
sancti viri desidérium,
subsequens declarávit even-
tus: nam noctu oránti, et de
Christianórum in captivitate
degentium subsidio multa áni-
mo volvénti beata Virgo appá-

rens, Filiò suo sibique accep-
tissimum fore suggéssit, si ad
sui honorem Religiosórum Or-
do instituerétur, quibus præ-
cipue esset cura, captivos ab
infidélium tyránnide liberáre.
Huic cœlesti mónito illico ob-
témperans, una cum sancto
Raymúndo de Pennafort, et
Jacóbo Primo rege Aragóniæ,
de eádem re a Dei Genitrice
ipsa nocte præmonitis, Reli-
gióne beátæ Mariæ de Mer-
cède Redemptiõnis Captivó-
rum instituit: sodálibus suis
quarto voto obstrictis, man-
nèndi in pignus sub Paganó-
rum potestáte, si pro Christia-
nórum liberatióne opus fúerit.

ñ. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum,* Et ad por-
tas paradisi coronávit eum.
ÿ. Indult eum Dóminus lorica
fidei, et ornávit eum. Et
ad portas.

LECTIO VI.

EDITO virginitatis voto, illi-
bátam perpétuo castitatem
servávit. Patiéntia, humilitate,
abstinéntia, ceterisque virtúti-
bus mirabiliter enituit. Prop-
hetiæ dono illústris, futúra
prædixit: inter quæ máxime
celebrátur, quod Jacóbus rex
Valéntiam a Mauris occupá-
tam expugnáverit, accepta-
prius ab eo obtinéndæ victoriæ
securitaté. Angeli Custódis, ac
Deiparæ virginis, frequénti ap-
paritióne recreabátur. Sénio
tandem confectus, de immi-
nenti morte certior factus, in

morbum incidit, sanctisque re-
fectus Sacramentis, fratres
suos ad charitatem erga capti-
vos cohortátus, et Psalmum,
Confitebor tibi Dómine in toto
corde meo, devotissime reci-
tans, ad illa verba: Redem-
ptiõnem misit Dóminus pópulo
suo, spiritum Deo reddidit, me-
dia nocte Vigiliæ Nativitatis
Dómini, anno millésimo ducentésimo
quingúagesimo sexto.
Cujus festivitatem Alexander
Séptimus die trigésima priam
Januárii celebrári præcepit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

*Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri in Evangel. Nolite
timere, de Communi Confes-
soris non Pontificis, secundo
loco, p. lxxxj.*

*In II Vesperis, fit Commem.
S. Ignatii Episc. et Martyris.*

FESTA FEBRUARII.

*Prima die non impedita di-
citur Officium Defunctorum.*

DIE I FEBRUARII.

IN FESTO

S. IGNATHI EPISC. ET MART.

Semiduplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris, p. xx, præter sequen-
tia.*

*Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad mór-
tem, et a verbis impiórum
non tímuit: fundátus enim
erat supra firmam petram.*

ÿ: Glória et honóre coroná-
sti eum Dómine. ñ. Et consti-
tuisti eum super ópera má-
nuum tuarum.

INFIRMITAT
omnipote
pondus pró-
vat, beati I
atque Ponti
riosa nos p
num.

IN I
Lectioes
rente.

IN II
Ex libro
Presbyter
Ecclesiásti

- LE

IGNATIUS AN

tértius pos

lum Episcó

persecutióne

nátus ad bés

ctus mittit

gans Smyrn

Polycárpus

Episcopus er

Epistolam a

ram ad Mag

ad Trallenses

mános: et in

psit ad Phi

Smyrnæos,

Polycárpum,

Antiochénsem

qua et de Eva

per a me tran

persóna Chri

niump.

ñ. Honéstu

minus, et cu

inimicis, et a

lavit illum: *

ritatem ætern

que cum illo

ORATIO.

FIRMITATEM nostram respice **OMNIPOTENS** Deus : et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Ignatii martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Sancti Hieronymi Presbyteri de Scripturis Ecclesiasticis.

LECTIO IV.

IGNATIUS Antiochensæ Ecclesiæ tertius post Petrum Apostolum Episcopus, commovente persecutionem Trajano, damnatus ad bestias, Romam vinculis mittitur. Cumque navigans Smyrnam venisset, ubi Polycarpus auditor Joannis Episcopus erat, scripsit unam Epistolam ad Ephesios, alteram ad Magnesianos, tertiam ad Trallenses, quartam ad Romanos : et inde egradiens scripsit ad Philadelphios et ad Smyrneos, et propriam ad Polycarpum, commendans illi Antiochensem Ecclesiam : in qua et de Evangelio, quod nuper a me translatum est, super persona Christi ponit testimonium.

¶. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductibus tulit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ¶. Descenditque cum illo in foveam : et in

vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

DIGNUM autem videtur, quia tanti viri fecimus mentionem, et de epistola ejus, quam ad Romanos scribit, pauca ponere. De Syria usque ad Romam pugno ad bestias in mari et in terra, nocte dumque ligatus cum decem leopardis, hoc est militibus, qui me custodiunt; quibus et cum benedixeris, peiores fiunt. Iniquitas autem eorum mea doctrina est: sed non idcirco justificatus sum. Utinam fruam bestiis, quæ mihi sunt preparatæ : quas et oro mihi veloces esse ad interitum, et ad supplicia, et allici ad comedendum me, ne, sicut et aliorum Martyrum, non audeant corpus attingere. Quod si venire noluerint, ego vim faciam, ego me urgebo, ut devorer. Ignoscite mihi filiioli : quid mihi prosit, ego scio.

¶. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ¶. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

NUNC incipio Christi esse discipulus, nihil de his, quæ videntur, desiderans, ut Jesum Christum inveniam. Ignis, crux, bestia, confractio ossium, membrorum divisio, et totius corporis contritio, et

tota torménta diaboli in me véniant : tantum ut Christo fruatur. Cumque jam damnátus esset ad béstias, et ardóre patiéndi rugiéntes audiret leónes, ait : Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéníar. Passus est anno undécimo Trajáni. Reliquiæ corpóris ejus Antiochiæ jacent extra portam Daphniticam in cœmétério.

ñ. Stola jucunditatis, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 12. d

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Amen, amén dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manét. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tract. 51, in Joánnem, sub médium.

Ipse Dóminus Jesus erat granum mortificándum, et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populi. Jam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestigia : Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet : id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mórtem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam ; noli amáre, ne per-

das : noli amáre in hac vita, ne perdas in æténa vita.

ñ. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitátis, glória honoris, et opus fortitúdinis. ⁊. Quóniam prævénisti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. Expressa.

LECTIO VIII.

Hoc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur Evangelicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æténam custódit eam. Ergo quod supra dictum est, qui amat, subintelligitur in hoc mundo, ipse útiq; perdet : qui autem odit, útiq; in hoc mundo, in vitam æténam ipse custódit eam. Magna et mirasenténtia, quemádmódu sit hómínis in ánimam suam amor ut pércat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odisti : si bene óderis, tunc amásti. Felices, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

ñ. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervénit. ⁊. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

LECTIO IX.

Sed vide ne tibi subrépat, sicut te ipsum velis interimere,

sic intelligi
odisse in h
tuam. Hinc
ligni atq
nes, et in
et sceler
flammis se
præfocant,
dunt, et p
stus non e
diabolo p
rénti respo
tanus; scri
tábis Dómi
Petro aut
qua morte
Deum : Cur
gēbas te,
volebas : cu
alter te cin
non vis. U
non a seips
bere occidi
tur Christi.

Te Deum

DIE II

PURIFICA

Duple

AD V

Ant. t. 2.

mércium! C
máni, anim
mens, de V
nátus est : e
sine sémine,
suam Deitáte

Psalm. Dis
reliquis, ut
Virginis, p.

Ant. t. 7.

es ineffabili
tunc impléta

sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni atque perversi homines, et in seipsis crudelióres et sceleratióres homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, et pereunt. Hoc Christus non docuit: sed etiam diabolo præcipitium suggerenti respondit: Redi retro satanas; scriptum est: Non tentabis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificáturus erat Deum: Cum esses júnior, cingebas te, et ambulabas quo volébas: cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expéssit, non a seipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE II FEBRUARII.

IN FESTO

PURIFICATIONIS B. M. V.

Duplex II Classis.

AD VESPERAS.

Ant. t. 2. O admirabile commercium! Créator géneris humani, animátum corpus sumens, de Virgine nasci dignátus est: et procedens homo sine sémine, largitus est nobis suam Deitátem.

Psal. Dixit Dóminus, cum reliquis, ut in Festis B. Marice Virginis, p. cxxxviiij.

Ant. t. 7. r Quando natus es ineffabiliter ex Virgine, tunc implétæ sunt Scripturæ:

sicut plúvia in vellus descendisti, ut salvum fáceres genus humanum: te laudámus Deus noster.

Ant. t. 4. Rubum quem viderat Móyses incombustum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei genitrix intercède pro nobis.

Ant. t. 1. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvátorem: te laudámus Deus noster.

Ant. t. 2. Ecce Maria genuit nobis salvátorem, quem Joánes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, alleluia.

CAPITULUM. *Malach, 3.*

ECCE ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus, Ave maris stella, p. cxi.

ŷ. Respónsum accépit Simcon a Spiritu sancto. r̄. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: quem Virgo péperit, et post partum virgo permánsit: ipsum quem genuit, adorávit.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut unigénitus Filius tuus hodiérna die cum

nostræ carnis substantia in templo est presentatus; ita nos facias purificatis tibi mentibus presentari. Per eundem Dominum.

Et non fit Commemoratio S. Iguatii.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ecce venit ad templum sanctum suum Dominator Dominus: * Gaude et lætare Sion, occurrens Deo tuo.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

Hymnus, Quem terra, Antiphonæ, Psalmi, et 77. *Nocturnorum dicuntur ut in Festis B. Mariæ Virg.* p. cxi.

IN I NOCTURNO.

De libro Exodi.

LECTIO I. Cap. 13.

LOCUTUS est Dominus ad Moysen, dicens: Sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vulvam in filiis Israel, tam de hominibus quam de iumentis: mea sunt enim omnia. Et ait Moyses ad populum: Cum introduxerit te Dominus in terram Chananaei, sicut iuravit tibi et patribus tuis, et dederit tibi eam: separabis omne quod aperit vulvam Domino, et quod primitivum est in pecoribus tuis: quidquid habueris masculini sexus, consecrabis Domino. Primogenitum asini mutabis ove: quod si non redemeris, interficies. Omne autem primogenitum hominis de filiis tuis pretio redimes.

¶ Adorna thalamum tuum

Sion, et suscipe Regem Christum: * Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo post partum, quem genuit, adoravit. ¶ Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens benedixit Dominum. Quem virgo.

De libro Levitici.

LECTIO II. Cap. 12.

LOCUTUS est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Mulier, si suscepto semine pepererit masculum, immunda erit septem diebus, juxta dies separationis menstruae. Et die octavo circumcidetur infans: ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis suae. Omne sanctum non tanget, nec ingrediatur in Sanctuarium, donec impleantur dies purificationis suae. Sin autem feminam pepererit, immunda erit duabus hebdomadibus, juxta ritum fluxus menstrui, et sexaginta sex diebus manebit in sanguine purificationis suae.

¶ Postquam implenti sunt dies purgationis Mariæ, secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, * Sicut scriptum est in lege Domini: Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur. ¶ Obtulerunt pro eo Domino parvulum, aut duos pullos columbarum. Sicut scriptum est.

CUMQUE purissimum filio, sive agnum a castum, sive virtutum ostium tabernaculum et tradet sibi illa coram pro ea, et profluvio sanguinis est lex parvulam feminam. ¶ Merit manu offerre agnoscere virtutes vultu lumborum castum, et toto: orabitque et sic mundum. ¶ Obtulerunt pro ea, et pullos columbarum scriptum est: ¶ Postquam sunt dies purificationis secundum legem, tulerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino. ¶ Sicut scriptum est.

IN II

Sermo 30

Et

Serm. 13. de

LE

Sic olim Mater Sion homo factus fundavit ea omnipotentia significata

Hieronymus

LECTIO III.

CUMQUE expléti fuerint dies purificationis suæ, pro filio, sive pro filia, deferret agnum anniculum in holocaustum, et pullum columbæ sive turturem pro peccato, ad ostium tabernaculi testimonii, et tradet sacerdoti, qui offerret illa coram Domino, et orabit pro ea, et sic mundabitur a profluvio sanguinis sui. Ista est lex parientis masculinum aut feminam. Quod si non invenerit manus ejus, nec potuerit offerre agnum, sumet duos turtures vel duos pullos columbarum, et alterum pro peccato: orabitque pro ea sacerdos, et sic mundabitur.

¶ Obtulerunt pro eo Dominus par turturum, aut duos pullos columbarum, * Sicut scriptum est in lege Domini. ¶ Postquam autem impléti sunt dies purgationis Mariæ, secundum legem Moysi, tulerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino. Sicut scriptum. Gloria Patri. Sicut scriptum.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 13. de Temp. post init.

LECTIO IV.

Sic olim prædictum est: Mater Sion dicit: Homo et homo factus est in ea: et ipse fundavit eam Altissimus. O omnipotentia nascentis! o magnificentia de cælo ad ter-

Hiemalis.

ram descendentis! Adhuc in útero portabatur, et ex útero matris a Joanne Baptista salutabatur. In templo presentabatur, et a Simeone sene, famoso, annoso, probato, coronato agnoscebatur. Tunc cognovit, tunc adoravit, tunc dixit: Nunc Domine dimittis servum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum.

¶ Simeon justus et timoratus expectabat redemptionem Israel: * Et Spiritus sanctus erat in eo. ¶ Responsum accepit Simeon a Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. Et Spiritus.

LECTIO V.

DIFFEREBATUR exire de seculo, ut videret natum, per quem conditum est sæculum. Agnovit infantem senex, factus est in puero puer. Innovatus in ætate, qui plenus erat pietate. Simeon senex ferébat Christum infantem, Christus regébat Simeonis senectutem. Dictum ei fuerat a Domino, quod non gustaret mortem, nisi videret Christum Domini natum. Natus est Christus, et implétum est desiderium senis in mundi ipsius senectute. Ipse ad senem hominem venit, qui mundum inveteratum invenit.

¶ Responsum accepit Simeon a Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini: * Et

benedixit Deum, et dixit Nunc dimittis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum Dómine. *ŷ.* Cum inducerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo: ipse accépit eum in ulnas suas. Et benedixit.

LECTIO VI.

In isto quidem sæculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum Prophéta, et dicens: Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. Dénique, ut novéritis ita esse istius lætítiam, conclúsit, dicens: Nunc dimittis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinerunt conditórem cœli et terræ in terra cum homínibus futúrum: Angelus nuntiávit creatórem carnis et spiritus in carne ventúrum: salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem: Simeon senex Deum agnóvit infántem.

ŕ. Cum inducerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens: * Nunc dimittis Dómine servum tuum in pace. *ŷ.* Suscípens Simeon púerum in má nibus, exclamávit, dicens. Nunc dimittis Dómine servum tuum in pace. Glória Patri. Nunc dimittis.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangelii secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 2. c.

In illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sisterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. Comment. in Luc. c. 2. post initium.

Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Simeon et homo iste justus et timorátus, expéctans consolatiónem Israel. Non solum ab Angelis, et Prophétis, et a pastóribus, sed étiam a senióribus et justis generatió Dómini accépit testimoniúm. Omnis ætas, et utérque sexus, eventórúmque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elisabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus exúltat, vidua confitétur, justus expéctat.

ŕ. Suscípens Jesum in ulnas suas Simeon, exclamávit, et dixit: * Tu es vere lumen ad illuminatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel. *ŷ.* Cum inducerent púerum Jesum paréntes ejus, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit. Tu es vere.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Et bene sed p
rébat, cú
vinculis f
expéctans
sciébat e
qui eum v
cépit eum
benedixit
dimitte sé
secúndum
pace. Vide
pórcæ cáre
velle dissc
cum Chris
cum Chris
lius est.

ŕ. Senex
puer auter
Quem vir
péperit, v
quem genu
cípens Sim
nibus, grá
Dóminum.
Quem.

Sed qui v
in temp
rusalem,
Dómini, ad
Verbum Dei
ribus velut
fidei bráchi
ut non vide
derit vitam
omnes gráti
ratióne diff
tiam incred
non justis.
prophétat, in
rectiorem pl

URNO.

Evangelii
ucam.

ap. 2. c

: Postquam
es purgatio-
dum legem
sum in Jeru-
t eum Dómi-
m est in lege
a.

Ambrósii

pi.

in Luc. c. 2.

ium.

erat in Jeru-
salem Simeon
us et timorá-
consolatióem
n ab Angelis,
a pastóribus,
ribus et justis
i accépit testi-
ætas, et utér-
orúmque mi-
truunt. Virgo
parit, mutus
eth prophétat,
útero clausus
onfitétur, ju-Jesum in ul-
n, exclamávit,
es vere lumen
em Géntium, et
tuæ Israel.
erent púerum
s ejus, et ipse
ulnas suas, et
a, et dixit. Tus festum colli-
o virginum.

LECTIO VIII.

Et bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cupiens ipse corpórea vinculis fragilitátis exsólvi, sed expéctans vidére promissum: sciébat enim quia beáti óculi qui eum vidérent. Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimitte sérvum tuum Dómine secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpórea cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incipiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius est:

¶ Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem genuit, adorávit. ¶ Accipiens Simeon púerum in má-nibus, grátias agens benedixit Dóminum. Quem. Glória Patri. Quem.

LECTIO IX.

Sed qui vult dimitti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, expéctet Christum. Dómini, accipiat in má-nibus Verbum Dei, complectátur opéribus velut quibúsdam suæ fidei bráchiis: tunc dimittétur, ut non videat mortem, qui viderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetiam incredulis negátam esse, non justis. Ecce et Simeon prophétat, in ruínam et resurrectiόnem plurimórum venisse

Dóminum Jesum Christum: ut justórum iniquorúmque mérita discernat, et pro nostrórum qualitaté factórum, judex verus et justus aut supplicia decérnat, aut præmia.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Simeon justus * et timorátus: expéctábat redemptiόnem Israel, et Spiritus sanctus erat in eo.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 7. r Respónsum accépit Simeon * a Spíritu sancto, non visúrurum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

Ant. t. 3. Accipiens Simeon * púerum in má-nibus, grátias agens benedixit Dóminum.

Ant. t. 8. Lumen ad revelatiόnem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. t. 8. Obtulérunt * pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum.

CAPITULUM. Malach. 3.

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante faciém meam. Et statim véniat ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus, O Gloriósa, p. cxlix.

¶ Diffúsa est grátia in lá-bis tuis. ¶ Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. t. 1. Cum inducerent púerum Jesum pa-

rēntes ejus, accēpit cum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens : Nunc dimittis servum tuum in pace.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitērne Deus, majestātem tuam supplices exorāmus : ut sicut unigēnitus Filius tuus hodiērna die cum nostrę carnis substāntia in templo est pręsentātus ; ita nos faciās purificātis tibi mētibz pręsentāri. Per eūdem Dōminum.

AD PRIMAM.

In r̄. br. dicitur ŷ. Qui natus es de Maria virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Respōsum accēpit Simeon.

Capitulum. Ecce ego mitto, ut supra, ad Laudes.

r̄. br. Spēcie tua, * Et pulchritūdine tua. Spēcie. ŷ. Intēnde, prospere procede, et regna. Et pulchritūdine. Glōria Patri. Spēcie.

ŷ. Adjuvābit eam Deus vultu suo. r̄. Deus in medio ejus, non commovēbitur.

AD SEXTAM.

Ant. Accipiēs Simeon.

Capitulum. Malach. 3.

ECCE veniet, dicit Dōminus exercituum : et quis poterit cogitare diem adventus ejus, et quis stabit ad videndum eum ? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullōnum.

r̄. br. Adjuvābit eam, * Deus vultu suo. Adjuvābit. ŷ. Deus in medio ejus, non commovē-

bitur. Deus. Glōria Patri. Adjuvābit.

ŷ. Elēgit eam Deus, et pręclēgit eam. r̄. In tabernāculo suo habitāre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Obtulerunt.

Capitulum, Malach. 3.

ET placēbit Dōmino sacrificium Juda et Jerūsalem sicut dies sæculi, et sicut anni antiqui, dicit Dōminus omnipotens.

r̄. br. Elēgit eam Deus, * Et pręclēgit eam. Elēgit. ŷ. In tabernāculo suo habitāre facit eam. Et pręclēgit. Glōria Patri. Elēgit.

ŷ. Diffūsa est grātia in labiis tuis. r̄. Propterea benedixit te Deus in ætērnū.

AD VESPERAS.

Ant. Simeon justus, cum reliquis de Laudibus.

Psalmi; Capitulum, Hymnus, et ŷ. ut supra in primis Vesperis, p. 503.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Hodiē beāta virgo Maria pūerum Jesum pręsentāvit in templo, et Simeon replētus Spiritu sancto accēpit eum in ulnas suas, et benedixit Deum in ætērnū.

Oratio, Omnipotens, ut supra.

Deinde fit Commem. sancti Blasii.

DIE III FEBRUARII.

IN FESTO

S. BLASII, EPISCOPI ET MARTIRIS.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certāvit usque ad mortem, et a-

timuit : et supra firmavit. ŷ. Glōria Patri. nāsti eum stitūsti et num tuā.

DEUS, qui Mārtyrificis annuatim concēditur : concēditur natalitē diem etiam deāmus. Pe-

L

BLASIIUS, S. cum viri ret, ejusdem pus eligitur Diocletianus delitatem in bat, se in montis Argenti tuit, dum ab militibus ven sus, et ad ejus jussu co eula. Quo in tos sanavit, ejus fama sa delerebantur qui despera lute, transver inharēnte, Productus au Blasius seme nec blanditiis hōci posset, ret, primum deinde in eq tibus dilan mo dempto

tem, et a verbis impiórum non timuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

¶ Glória et honóre coronásti eum Dómine. *ñ.* Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Blásii Mátyris tui atque Pontificis ánnua solemnitate lætificas : concéde propitius ; ut ejus natalitia cólimus, de ejúdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

LECTIO III.

BLASIUS, Sebásto in Arménia cum virtútum laude floréret, ejúdem civitátis Episcopus eligitur. Qui, quo tempore Diocletianus insatiábilem crudelitatem in Christiános exercébat, se in spelúncam ábdidit montis Argæi : ubi tándiu látuit, dum ab Agricolái Præsidis militibus venántibus deprehensus, et ad Præsidem ductus, ejus jussu conjéctus est in vincula. Quo in loco multos agrófos sanávit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferebantur. In illis puer fuit, qui desperáta a médicis salute, transversa spina fáucibus inherénte, ánimam agébat. Productus autem ad Præsidem Blásius semel et iterum, cum nec blanditiis, nec minis adlúci posset, ut diis sacrificáret, primúm virgis cæsus, deinde in equúleo férreis pettinibus dilaniátus est : postremo dempto cápite, illústre

fidei tístimónium Christo Dómino dedit, tértio Nonas Februárii.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE IV FEBRUARII.

IN FESTO

S. ANDRÆE CORSINI,
EPISC. ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix, præter ea quæ hic ponuntur propria.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui in Ecclesia tua nova semper instauras exémpia virtútum : da pópulo tuo beáti Andréæ Confessoris tui atque Pontificis ita sequi vestigia, ut assequátur et præmia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si vero hoc Festum celebretur in Quadragesima, Lectiones primí Nocturni sumuntur ex Communi Confessoris Pontificis, Fidélis sermo, p. liij, et nona Lectiõ legitur de Homilia Feriæ cum Commemoratione de ea in Vesperis et Laudibus.

Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat in dicta Quadragesima, in primo Nocturno leguntur Lectiones quæ habentur in Communi illius Sancti, nisi propria assignentur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANDREAM Floréntiæ ex nóbili Corsinórum familia natum, paréntes précibus a Deo impetrárunť, et beátæ Virgini sponpóderunt. Qualis autem futúrus esset, divíno præsiágio, ántequam, nascerétur, osténsu- sum est, nam mater grávida sibí visa est per quietem lupum edidisse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestibulo statim in agnum convérsus est. Adoléscentis pie et ingénue educátus, cum sensim ad vitia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit se paréntum voto Deiparæ virgini dicátum fuisse, Dei amóre succénsus, deque visu matris admónitus, Carmelitárum institútum ampléxus est, in quo váriis tentatió- nibus a dæmone vexátus, numquam tamen pótuít a Religiónis propósito dimovéri. Mox Lutétiam missus, eménso studiórum curriculo, et láurea donátus, in pátriam revocátur, sui- que Ordinis regimini in Etrúria præficitur.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

INTEREA Fesulána Ecclesiá suo viduáta Pastóre, eum sibi Episcopum elégit : quo múnere se indignum æstimans, diu lá-

tuit ignótus, donec píeri voce mirabiliter loquéntis próditus, et extra urbem invéntus, ne Divínæ contradiceret voluntáti, Episcopátum suscepit. Ea dignitate auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius incúbuit ; et pastoráli sollicitúdini misericórdiam in páuperes, liberalitátem, oratiónis assiduitátem, vigiliás, aliásque virtútes adjúnxit, et spiritu étiam prophético clarus fuit ; ádeo ut ejus sánctitas ab ómnibus écelebrarétur.

ñ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : Manus.

LECTIO VI.

HIS permótus Urbánus Quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas, Andréam legátum misit : quo in múnere multa perpéssus, civium ódia, quæ ad interneciónem exáserant, summa prudéntia restinxit ; tum restitúta tranquillitáte, ad própria revérsus est. Nec multo post assiduis labóribus, et voluntária carnis maceratióne confectus, óbitus die a beáta Virgine sibi predicto, ad cœlestia regna migrávit anno Dómini millésimo tercentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus Octávus multis magnisque miráculis clarum Sanctórum número adscripsit. Ejus corpus Floréntiæ in Ecclesiá

sui Ordinis
ma civium
quibus n
discrimin

ñ. Iste

IN I

Homili

Evang. H

scens, de t

Pontificis

Vespera

quenti, c

S. Andrea

DIE

S. AGATH

Si hoc

contingat,

Vesperas

tur Ant. Q

quis de La

Psalm. I

reliquis de

et loco uli

dáte Dómi

p. 127.

CAPITU

CONFITEBO

et collar

ratórem m

mini tuo,

proléctor fa

berásti corp

tióne.

Hymnus

ginum, de

p. lxxxv.

†. Spécie

dine tua. ñ.

procéde, et

Ad Magn

beáta Agath

sui Ordinis quiescit, et máxima civium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsentí discrimine præsidio fuit.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Homo peregere proficiens, de Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. lvij.

Vespera a Capitulo de sequenti, cum Commemoratione S. Andree.

DIÉ V FEBRUARII.

IN FESTO

S. AGATHÆ VIRG. ET MART.

Duplex.

Si hoc Festum transferri contingat, et habeat primas Vesperas proprias, tunc dicitur Ant. Quis es tu, cum reliquis de Laudibus, p. 515.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dóminum omnes Gentes, p. 127.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

CONFITEBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nómini tuo, quóniam adjutor et proléctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditione.

Hymnus, Jesu coróna Virginum, de Communi Virg., p. lxxxv.

ñ. Spécie tua, et pulchritudine tua. ñ. Inté, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Stans beata Agatha in médio cárcere,

ris, expánsis má nibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magister bone, grátias tibi ago qui me fecisti vincere torménta carnificum: jube me Dómine ad tuam immarcescibilem glóriam feliciter pervenire.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potentiae tuae miracula étiam in sexu frá gili victóriam martyrii contulisti: concéde propitius; ut qui beátæ Agathæ virginis et mártiris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. sancti Andree Episc.-

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

ñ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ñ. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui in Ecclesiastia, ut supra, p. 509.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Virginum Dóminum, * Venite adorémus.*

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Virginis proles, de Communi Virginis Martyris, p. lxxxvj.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Ingénua sum, et ex spectábili génere, ut omnis parentela mea testátur.

Psalm. Beátus vir, cum reliquis de Communi unius Martyris, p. xxj.

Ant. t. 8. f Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

Ant. t. 2. Ancilla Christisum, ideo osténdo me servilem hábere persónam.

ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ñ. Inténde, prospere procéde, et regna.

Lectiones de Libro Ecclesiastici, Confitébor tibi, de Comuni Virginum, secundo loco, p. xcvij.

ñ. i. Dum torquerétur beáta Agatha in mamilla grávitèr, dixit ad júdicem: * Impie, crudélis, et dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxisti? ŷ. Ego enim hábeo mamillas integras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi: Impie.

ñ. ii. Agatha lætissime et gloriánter ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta: et agónem suum Dómino préci-bus commendábat. ŷ. Nobilissimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad cárcerem. Quasi, ad épulas.

ñ. iii. Quis es tu, qui venisti ad me curáre vúlnera mea? ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites filia: ipse me misit ad te, * Quem dilexisti mente et puro corde. ŷ. Nam et ego Apóstolus ejus sum, et in nómine ejus scias te esse curándam. Quem dilexisti. Glória Patri. Quem dilexisti.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Agatha sancta dixit: Si feras mihi promittis, audito Christi nómine mansúescunt.

Psalm. Cum invocárem, cum reliquis de Comuni unius Martyris, p. xxiv.

Ant. t. 8. Si ignem adhibeas, rorem mihi salvificum de cælo Angeli ministrábunt.

Ant. t. 7. Agatha lætissime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta: et agónem suum Dómino préci-bus commendábat.

ŷ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. ñ. Deus in médio ejus, non commovébitur.

LECTIO IV.

AGATHA virgo, in Sicilia nobilibus paréntibus nata, quam Panormitán et Catanenses civem suam esse dicunt, in persecutióne Decii Imperatóris Cátanæ gloriósi martyrii corónam consecúta est. Nam cum pari pulchritúdinis et castitátis laude commendarétur, Quintiánus Siciliae prætor, ejus amore captus est. Sed cum, tentáta modis ómnibus ejus pudicitia, Agatham in suam senténtiam perducere non posset, Christiánæ superstitiónis nómine comprehénsam, Aphrodisiæ cuidam mulieri depravándam tradit. Quæ Aphrodisiæ consuetúdine cum de constantia coléndæ Christiánæ fidei, et servándæ virginitátis, removéri non posset, nuntiát illa

Quintiánor
ram pérde
Virginem
Nónne, in
gènere na
servilem C
ágere? C
præstantio
militas et s
bus ac sup
ñ. Ego
mino, pe
fessióne ej
fecit, * Et
ŷ. Grátias
Jesu Chris
me Apósto
vúlnera me

QUAMOBREM hanc e
velitne pót
an vim tor
At illa cons
mum colapl
cárcerem:
edúcta, cur
manéret, ad
lámínis in e
tum ei ma
Quo in vúl
appellans v
inquit, tyrá
amputáre in
in matre sux
in vincula,
sene quodan
Apóstolum e
est. Rursum
re, et in Cl
perseverans,
et candéntib
subjéctis vol

URNO.

Agatha sancta
hi promittis,
ónine man-

invocárem,
Communi
xxiv.

ignem adhi-
hi salvificum
ministrábunt.
ha lætissime
ad cárcerem,
invítata : et
ómino præci-
t.

eam Deus
us in médio
óvèbitur.

IV.
in Sicilia no-
ntibus nata,
am et Cata-
quam esse di-
cutiõne Dègii
anæ gloriõsi
am consecuta
ari pulchritu-
is laude com-
quintiánus Si-
s amore captus
tentata mo-
us pudicitia,
m sententiã
posset, Chri-
tionis nómine
, Aphrodisiæ
depravãdam
hrodisiæ con-
de constãtia
iãnæ fidei, et
nitatis, remo-
t, nuntiat illa

Quintiáno, se in Agatha ópe-
ram pèrdere. Quare ille ad se
Virginem addúci jubet : et :
Nónne, inquit, te pudet nóbili
génere natam, húmílem et
servilem Christianórum vitam
ágere ? Cui Agatha : Multo
præstantior est Christiána hu-
militas et sérvitus, regum ópi-
bus ac supèrbia.

¶ Ego autem adjúta a Dó-
mino, perseverábo in con-
fessiõne ejus qui me salvam
fecit. * Et consolátus est me.
¶ Grátias tibi ago, Dómine
Jesu Christe, qui misisti ad
me Apóstolum tuum, curáre
vulnera mea. Et consolátus.

LECTIO V.

QUAMOBREM irátus Prætor
hanc ei optiõnem dat,
velitne pótius venerári deos,
an vim tormentórum subire.
At illa constans in fide, pri-
mum cólaphis cæsa mittitur in
cárcerem : unde postridie
edúcta, cum in senténcia per-
maneret, admótijs candéntibus
lâminis in equúleo torquétur :
tum ei mamilla abscinditur.
Quo in vulnere Quintiánum
appellans virgo : Crudélis,
inquit, tyránne, non te pudet
amputáre in fémina, quod ipse
in matre suxisti ? Mox conjécta
in vincula, sequenti nocte a
senè quodam, qui se Christi
Apóstolum esse dicébat, sanáta
est. Rursum evocáta a Prætó-
re, et in Christi confessiõne
perseverans, in acútijs téstulis,
et candéntibus carbónibus ei
subjéctis volutátur.

¶ Ipse me curávit, qui per
Apóstolum Petrum in custódia
me confortávit, pro eo quod
jussa sum suspéndi in equú-
leo. * Propter fidem castitátis
ádjva me Dómine Deus meus
in tortúra mamillárum meá-
rum. ¶ Ipse me dignátus est
ab omni plaga curáre, et ma-
millam meam meo pèctori
restitiére. Propter.

LECTIO VI.

Quo témpore ingéni terræ-
mótu urbs tota contrémuit,
ac duo parietes corruéntes,
Silvinum et Falcónium inti-
mos Prætóris familiáres oppres-
sérunt. Quare veheménter
commóta civitáte, véritus pó-
puli tumúltum Quintiánus,
Agatham semimórtuam clam
reduci imperat in cárcerem.
Quæ sic Deum precáta : Dómi-
ne, qui me custodisti ab
infántia, qui abstulisti a me
amórem sæculi, qui me carní-
ficum torméntis superiorem
præstitisti, áccipe ánimam
meam. Ea in oratiõne migrávit
in cælum, Nonis Februarii :
cujus corpus a Christiánis se-
pelitur.

¶ Vidisti Dómine, et spe-
ctásti agónem meum, quómo-
do pugnávi in stádio : sed quia
nólui obedire mandátijs prin-
cipum, * Jussa sum in mamilla
torquéri. ¶ Propter veritátem
et mansuetúdinem et justitiam.
Jussa sum. Glória Patri. Jussa
sum.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Nisi diligénter per-

feceris corpus meum a carnificibus attraheri, non potest anima mea in paradysum Domini cum palma intrare martyrii.

Psalm. In Domino confido, de *Comm. unius Mart.*, p. xxvij.

Ant. t. 7. Vidisti Domine agonem meum, quomodo pugnavi in stadio: sed quia nolui obedire mandatis principum, iussa sum in mamilla torqueri.

Psalm. Domine, quis habitabit, de *Communi unius Martyris*, p. xxvij.

Ant. t. 7. Propter fidem castitatis iussa sum suspendi in equuleo: adjuva me Domine Deus meus in tortura mamillarum mearum.

PSALMUS 45.

CONSERVA me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam honorum meorum non egēs.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei: * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclearis: * etenim hereditas mea praecleara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Propter fidem castitatis iussa sum suspendi in equuleo: adjuva me Domine Deus meus in tortura mamillarum mearum.

¶ Eligit eam Deus, et praelegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam quaecumque ex causa? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis

Chrysostomi.

Homilia 63. in Matthaeum, sub medium.

Dominus noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate

legis de monio, illius trahere eam esse sic inquit ex ventre et sunt quod nunci facit seipsos et regnum eius bis latendam virginitatem virtutem astruit.

R. Beati carcerem suas ad Domine, qui menta car ad tuam nire. ¶ D. sti, et tu saeculi, quod lutione sep

L. In autem firmat. C natura talibus ea quid facere voluptate carendo moreris? Gratias, quod coronis idem illi sine corlerant: im sed multo higeris, et facti: tum cibus concuactaris.

R. Medici

legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde ut eam esse possibilem ostendat, sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, et sunt qui seipsos castraverunt propter regnum cœlorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit.

¶ Beata Agatha ingressa carcerem, expandit manus suas ad Deum, et dixit: Domine, qui me fecisti vincere tormenta carnificum, * Jube me ad tuam misericordiam pervenire. ¶ Domine qui me creasti, et tulisti a me amorem sæculi, qui corpus meum a pollutione separasti. Jube.

LECTIO VIII.

In autem hoc fere modo confirmat. Cogita tecum si aut a natura talis esses, aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, eam et ejusmodi voluptate careres, et nullam carendo mercedem consequeris? Gratias igitur nunc Deo agas, quod cum mercede atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac premio tolerant: imo vero non idem, sed multo levius, tum quia spergeris, et conscientia recte facti; tum quia non ita ingentibus concupiscentiæ fluctibus iactaris.

¶ Medicinam carnalem cor-

pori meo nunquam exhibui, sed habeo Dominum Jesum Christum, * Qui solo sermone restaurat universa. ¶ Qui me dignatus est ab omni plaga curare, et mamillam meam meo pectori restituere, ipsum invoco Deum vivum. Qui solo. Glória Patri. Qui solo.

LECTIO IX.

Cum ergo de illis eunuchis dixerit, qui nisi etiam ipsi mente se contineant, frustra et inutiliter tales sunt; ac de illis, qui ut regnum cœlorum consequantur, se continent, subjunxit rursus, dicens: Qui potest capere, capiat: ut acriores efficiat eo ipso, quod grave esse opus ostendit, et ineffabili benignitate sua noluit eam rem intra necessitatem legis concludere: idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, ut voluntatis studium plus augeatur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. Quis es tu, * qui venisti ad me curare vulnera mea? Ego sum Apostolus Christi: nihil in me dubites filia.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. Medicinam carnalem * corpori meo nunquam exhibui, sed habeo Dominum Jesum Christum, qui solo sermone restaurat universa.

Ant. t. 7. Gratias tibi ago, * Domine Jesu Christe, quia memor es mei, et misisti ad me

Apóstolum tuum curáre vúl-
nera mea.

Ant. t. 8. Benedico te Pater
Dómini mei Jesu Christi, quia
per Apóstolum tuum mamil-
lam meam meo pectori resti-
tuisti.

Ant. t. 7. r Qui me digná-
tus est * ab omni plaga curáre,
et mamillam meam meo pec-
tori restituere, ipsum invoco
Deum vivum.

1 CAPITULUM. *Eccli. 51.*

CONFITEBOR tibi Dómine Rex,
et collaudábo te Deum Sal-
vatórem meum. Confitébor nó-
mini tuo : quóniam adjútor et
protéctor factus es mihi, et li-
berásti corpus meum a perdi-
tione.

*Hymnus, Jesu, coróna Virgi-
num, de Communi Virginum,
p. xcvi.*

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ñ. Propterea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. t. 5. Paga-
nórum multitúdo fúgiens ad
sepúlchrum Virginis, tulérunt
velum ejus contra ignem : ut
comprobáret Dóminus, quod a
periculis incendií méritis beá-
tæ Agathæ mártiris suæ eos li-
beráret.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potén-
tiae tuæ mirácula étiam in
sexu frábili victóriam martyrii
contulísti : concéde propitius ;
ut qui beátæ Agathæ virginis
et mártiris tuæ natalitia cól-
imus, per ejus ad te exémp-
la gradiámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Medicinam carnálem.

Capitulum. Confitébor tibi,
ut supra.

ñ. *br.* Spécie tua, * Et pul-
chritúdine tua. Spécie. ÿ. In-
ténde, prospere procéde, et
regna. Et pulchritúdine. Gló-
ria Patri. Spécie.

ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu
suo. ñ. Deus in médio ejus, non
commovébitur.

AD SEXTAM.

Ant. Grátias tibi ago.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

LIBERASTI me secúndum mul-
titudinem misericórdiæ no-
minis tui a rugiéntibus, præ-
parátis ad escam, de mánibus
quærentium ánimam meam,
et de multis tribulatióibus
quæ circumdedérunt me.

ñ. *br.* Adjuvábít eam, * Deus
vultu suo. Adjuvábít. ÿ. Deus
in médio ejus, non commové-
bitur. Deus vultu. Glória Patri.
Adjuvábít.

ÿ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. ñ. In tabernáculo
suo habitáre facit eam.

AD NONAM:

Ant. Qui me dignátus est.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

LAUDABIT usque ad mortem
ánima mea Dóminum :
quóniam éruis sustinéntes te,
et liberas eos de manu an-
gústiae, Dómine Deus noster.

ñ. *br.* Elégit eam Deus, * Et
præelégit eam. Elégit. ÿ. In
tabernáculo suo habitáre facit
eam. Et præelégit. Glória Pa-
tri. Elégit.

ÿ. Diffú-
tuis. ñ. P
Deus in a

Ant. Q

ut supra

Psalm.

reliquis a

et loco uli

Jerúsalem

Capitul

pra in La

ÿ. Diffú

tuis. ñ. Pr

Deus in æ

Ad Mag

beata Aga

ris; expán

ad Dómin

Christe, m

tibi ago, q

torménta c

Dómine ad

bilem glór

nire.

Oratio, l

tera, ut sup

Deinde f

rothæ Virg

DIE VI

SANCTA

Vir

Ant. Ven

accipe corón

minus præp

ÿ. Spécie

dine tua. ñ.

procéde, et

(

INDULGENTIA

Imus Dón

thea Virgo e

que tibi gra

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Proptérca benedixit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Ant. Quis es tu, cum reliq. ut supra in Laudibus.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi; *Psalm.* Lauda Jérusalem, p. 143.

Capitulum et Hymnus, ut supra in Laudibus.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Proptérca benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expansis mánibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magister hone, grátias tibi ago, qui me fecisti vincere tormenta carnificum : jube me Dómine ad tuam immarcescibilem glóriam feliciter pervenire.

Oratio, Deus, qui inter cétera, ut supra, ad Laudes.

Deinde fit Commem. S. Dorotheæ Virginis et Martyris.

DIE VI FEBRUARII.

SANCTÆ DOROTHEÆ

VIRG. ET MART.

Ant. Veni sponsa Christi, ácipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. *ñ.* Inténde, prospere procéde, et regna.

ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quæsumus Dómine, beáta Doróthea Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit

et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

LECTIO III.

DOROTHEA virgo, ex Cæsaráe Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Apricio præside comprehénsa, Chrystæ et Callistæ soróribus, quæ a fide defécérant, trá dita est, ut eam a propósito removér ent. Sed contra factum est : nam eas Doróthea ad cultum Christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martyrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis et martyrii palmam accépit.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO

S. ROMUALDI ABBATIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pont.; p. lxxviii, præter sequentia.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus; ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si vero venerit in Quadragesima, leguntur Lectiones de li-

bro Ecclesiastici, Beátus vir,
ut in Communi Confess. non
Pontif. secundo loco, p. lxxix.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ROMUALDUS Ravennæ, Sérgio
patre nóbili genere natus,
adoléscens in propinquum mo-
nastérium Classensè, penitén-
tiæ causa secéssit; ubi reli-
giósi hóminis sermóne ad pie-
tátis stúdiúm veheméntius in-
ténsus, viso étiam semel et
iterum per noctem in Ecclesiá
beátó Apollinári, quod Dei ser-
vus illi futúrum promiserat,
mónachus efficitur. Mox ad
Marinum, vitæ sanctitáte ac
severióre disciplina in finibus
Venetórum eo témpore céle-
brem, se cóntulit, ut ad ar-
ctam et sublimem perfectiónis
viam eo magistro ac duce ute-
retur.

ñ. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum: * Et dedit illi cla-
ritátem aetérnam. †. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

MULTIS sátanæ insidiis, et
hóminum invidia oppug-
nátus, tanto humilior se assi-
due jejúniis et oratióibus exer-
cébat, et rerum cœlestium me-
ditatióne, vim lacrymárum
profúndens, fruebátur: vultu
tamen ádeo læto semper erat,
ut intuéntes exhilaráret. Magno
apud Principes et Reges in ho-

nóre fuit: multique ejus con-
silio, mundi illécebris abjectis,
solitúdinem petierunt. Marty-
rii quoque cupiditáte flagrávit;
cujus causa dum in Pannó-
niam proficiscitur, morbo, quo
afflictabátur cum progredéretur,
levabátur cum recéderet,
réverti cógitur.

ñ. Ornávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ
induit eum, * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. †. In-
duit eum Dóminus lorice fidei,
et ornávit eum. Et ad
portas.

LECTIO VI.

IN vita et post mortem mirá-
culis clarus, spíritu étiam
prophetiæ non caruit. Scalam
a terra cœlum pertingéntem,
in similitúdinem Jacob Patriár-
chæ, per quam hómines in
veste cándida ascendébant et
descendébant, per visum con-
spéxit; eóque Camaldulénses
mónachos, quorum institúti
auctor fuit, designári mirabi-
liter agnóvit. Dénique cum
annos centum et viginti ége-
ret, et centum ipsos in summa
vitæ asperitáte Deo servisset,
ad eum migrávit anno salutis
millésimo vigésimo séptimo.
Ejus corpus quinquénio post-
quam sepúltum fúerat, inte-
grum repértum, Fabriáni in
Ecclesiá sui Ordinis honorífice
cónditum est.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homília S. Hieronymi Pr-
sbyteri in Evang. Ecce nos re-

liquimus
muni Abb
In secu
pitulo de
mem. pra

DIE V

S. JOA

Omnia
soris non
exceptis h
pria.

In Hym
mutatur t

DEUS, qu
nem O
Trinitatis a
potestáte S
vos cœlitus
es: præsta
suffraganti
pivitate có
adjuvante
minum.

Deinde f
Romualdi

Ant. Hic
dum et ter
divitias co
manu.

†. Justum
per vias rec
illi regnum

INTERCESSIO
I Dómine, b
bátis commé
stris: mériti
ejus patroe
Per Dóminu

liquimus omnia, ut in *Communi Abbatum*, p. lxxxij.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE VIII FEBRUARII.

IN FESTO

S. JOANNIS DE MATHA

CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxvij, *exceptis his quæ hic sunt propria.*

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui per sanctum Joannem Ordinem sanctissimæ Trinitatis ad redimendum de potestate Saracenorum captivos cœlitus instituire dignatus es: præsta quæsumus; ut ejus suffragantibus meritis, a captivitate corporis et animæ, te adjuvante liberemur. Per Dominum.

Deinde fit Commem. sancti Romualdi Abbatis.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

¶ Justum deduxit Dominus per vias rectas. &c. Et ostendit illi regnum Dei.

ORATIO.

INTERCESSIO NOS, quæsumus Domine, beati Romualdi Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Si venerit in Quadragesima, Lectiones de Libro Ecclesiastici, Beatus vir, de Communi Confessoris non Pontif. secundo loco, p. lxxix; alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES de Matha, Ordinis sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum institutor, Falcône in Provincia natus est, paréntibus pietate et nobilitate conspicuis. Studiorum causa Aquas Sextias, mox Parisios profectus, confectione Theologie curriculo, Magisterii lauream adeptus, doctrinæ et virtutum splendore enituit. Quibus motus Parisiensis Antistes, ad sacrum Presbyteratus ordinem præ humilitate reluctantem promovit, eo consilio ut in civitate commorans, sapientia et moribus studiosæ juventutis præluceret. Cum autem in sacello ejusdem Episcopi, ipso cum aliis adstante, primum Deo sacrum offerret, cœlesti favore meruit recreari. Nam Angelus candida et fulgenti veste indutus, cui in pectore Crux rubei et cærulei coloris assuta erat, brachiis cancellatis, et super duos captivos ad latera positos, Christianum unum, alterum Maurum, extensis apparuit. Qua visione in extasim raptus, intellexit protinus vir Dei se ad redimendum ab infidelibus captivos destinari.

ue ejus con-
bris abjectis,
runt. Marty-
ate flagrant;
in Pannóni-
morbo, quo
progrederemur
recederet,

Dominus, et
tolam gloriæ
ad portas pa-
eum. ¶ In-
us loricam fi-
eum. Et ad

VI.

mortem mirā-
spiritu etiam
aruit. Scalam
pertingentem,
Jacob Patriar-
hōmīnes in
scendebant et
er visum con-
Amaldulenses
rum instituti
gnari mirabi-
Dénique cum
et viginti æge-
pos in summa
Deo servisset,
it anno salutis
simo septimo.
nquennio post-
fuerat, inter-
t, Fabriani in
linis honorifice

p. lxxiv.

CTURNO.

*Hieronymi Pro-
g. Ecce nos re-*

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus turtávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ŷ. Justum dedóxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnùm Dei. Et dedit.

LECTIO V.

QUO vero matúrius in re tanti moménti procederet, in solitúdinem secéssit, ibique divino nutu factum est, ut Felicem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degentem repererit, cum quo ínita societáte, se per triénnium in oratióne et contemplatióne, omniumque virtútum stúdio exercuit. Cántigit autem, ut dum secum de rebus divinis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accesserit, crucem inter córnuá gerens, rúbel et cærélei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visióne in prima Missa hábitam : et exinde fervéntius oratióne incumbéntes, ter in somnis admóniti ; Romam proficisci decrevérunt, ut a summo Pontífice novi Ordinis pro redimendis captivis institutióne impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius Tértius : qui illis benigne accéptis, dum secum de re propósita delibérat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missarum solémnia, ad sacræ hostiæ elevatióne, Angelus ei cándida veste, Cruce bicolóri,

spécie rediméntis captivos apparuit. Quó viso Póntifex institútum approbávit, et novum Ordinem sanctissimæ Trinitatis redemptiόνis captivórum vocári jussit, ejúsque professoribus albas vestes cum Cruce rúbei et cærélei colóris præbuit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. ŷ. Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

SIC stabilito Ordine, sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque Cænóbio Cervi Frigidi in diocési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánes Romam eum aliquot sociis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclésiám, et hospitále sancti Thomæ de Formis in Monte Cælio eis donávit, cum multis reditibus et possessionibus. Datis quoque literis ad Miramolínium regem Marróchii, opus redemptionis felici auspicio inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte opprésas, Joánes profectus est, Regúmque, Principum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratióne commóvit. Monastéria edificávit, hospitalia eréxit, magnóque lucro animárum plures captivos red-

emit. Rom
sus, sanc
cumbens,
atritus,
ardentissim
amóre exa
mum devé
convocátis,
emptiόνis
strátum, ef
obdormivit
décimo K
ano salutí
tésimo déci
corpus in
Thomæ de
honóre tum

ñ. Isé h
IN III
Homília
in Evangelí
stri præcin
Confessoris
no loco, p.

In II Ves
S. Apolloní

DIE IX
SANCTÆ

VIRG
Ant. Veni

accipe coron

minus præpa

ŷ. Spécie

linæ tuæ. ñ.

procede, et r

O

DEUS, qui

lentiæ tu

sexu fragí

viri contulis

tius; ut qu

Virginitatis

captivos ap-
Póntifex in-
vit, et novum
imæ Trinitá-
captivórum
isque profes-
tes cum Cru-
rúlei colóris

Dóminus, et
stolam glóriæ
Et ad portas
it eum. *ÿ.* In-
sue loricam fi-
eum. Et ad

VI.
ordine, sancti
n Galliam re-
que Cænóbio
diocésii Mel-
o, ad ejus ré-
ansit, et Joán-
aliquot sóciis
bi Innocéntius
am, et hospiti-
næ de Formis
eis donávit,
lütibus et pos-
tis quoque lit-
olínium regem
s redemptionis
nchoátum fuit.
nias, sub jugo
magna ex parte
mnes profectus
Principum, ad
délium ánimos
et páuperum
m commóvit.
ficávit, hospiti-
óque luero ani-
captivos red-

emit. Romam tandem rever-
sus, sanctisque opéribus in-
cumbens, assiduis labóribus
atritus, et morbo confectus,
ardentissimo Dei et próximi
amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus
convocátis, eisque ad opus red-
emptiónis cælitus præmon-
strátum efficaciter cohórtátis,
obdormivit in Dómino sexto
décimo Kaléndas Januárii,
anno salutis millésimo ducent-
tésimo décimo tertio; ejúsque
corpus in ipsa Ecclésia sancti
Thomæ de Formis condigno
honóre tumulátum fuit.

ÿ. *Isse homo, p. lxxiv.*

IN III NOCTURNO.

*Homilia S. Gregorii Papæ
in Evangelium, Sint lumbi vesti
stri præcincti, de Communi
Confessoris non Pontificis, pri-
mo loco, p. lxxvj.*

*In II Vesperis fit Commem.
S. Apolloniæ Virg. et Mart.*

DIE IX FEBRUARII.

**SANCTÆ APOLLONIÆ
VIRG. ET MART.**

Ant. Veni sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi Dó-
minus præparávit in ætérnum.
ÿ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. *ÿ.* Inténde, prospere
procéde, et regna.

ORATIO.

DEUS, qui inter cétera po-
téntiæ tuæ miracula étiam
in sexu frábili victóriam mar-
tyri contulisti: concéde pro-
pitiús; ut qui beátæ Apolló-
niæ Virginis et Mátyris tuæ
mortalitá cólimus, per ejus ad

te exémpla gradiámur. Per
Dóminum.

LECTIO III.

APOLLONIA, virgo Alexandri-
na, sub Decio Imperatóre,
cum ingravescente jam ætáte
ad idóla sisterétur, ut eis ve-
neratióem adhiberet, illis
contéptis, Jesum Christum
verum Deum coléndum esse
prædicábat. Quamóbre om-
nes ei contúsi sunt, et evúsi
dentes; ac, nisi Christum de-
testáta deos coleret, accénso
rogo combustúros vivam mi-
nátí sunt impii carnifices. Qui-
bus illa, se quamvis mortem
pro Jesu Christi fide subitú-
ram, respóndit. Itaque com-
prehénsa ut comburerétur,
cum paulisper, quasi, delibe-
rans quid agéndum esset, ste-
tisset, ex illórum mámbus
elápsa, álacris in ignem sibi
parátum, majóri Spiritus san-
cti flamma intus accénsa, se
injécit. Unde brevi consúmpto
cópore, puríssimus spiritus in
cælum ad sempitérnam mar-
tyrii coronam evolávit.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE X FEBRUARII.

IN FESTO

S. SCHOLASTICÆ VIRG.

Duplex.

*Omnia de Communi Virgi-
num, p. lxxxiv, præter sequent.*

ORATIO.

DEUS qui ánimam beátæ Vir-
ginis tuæ Scholásticæ, ad
ostendéndam innocéntiæ viam,
in colúmbæ spécie cælum pe-
netráre fecisti: da nobis ejus

méritis et précibus; ita innocenter vivere, ut ad aeterna mereamur gaudia pervenire. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Si venerit in Quadragesima Lectiones, De Virgíribus, ut in Comm., primo loco, p. lxxxix; alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV. Cap. 33.

SCHOLASTICA venerabilis Patris Benédicti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicata, ad eum semel per annum venire consuéverat, ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessione monastérii descendebat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discipulis venerabilis ejus descendit frater, qui totum diem in Dei laudibus sacrisque colloquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténébris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra colloquia tardior se hora protráheret, eadem sanctimonialis fémina soror ejus eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cœlestis vitæ gaudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod loqueris soror? manere extra cellam nullatenus possum. Tanta vero erat cœli serenitas, ut nulla in aere nubes appareret. Sanctimonialis au-

tem fémina, cum verba fratris negántis audivisset, insértas digitis manus super mensam pósuit; et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogátúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscationis et tonitruí virtus, tantaque inundatio plúviæ erúpit, ut neque venerabilis Benédictus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consédérant, pedem movére potúerint.

ñ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam.* Et dedúcet te, mirabiliter dextera tua. †. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

SANCTIMONIALIS quippe fémina caput in mánibus declinans, lacrymarum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitatem aëris ad plúviam trañit. Nec páullo tardius post orationem inundatio illa secuta est: sed tanta fuit conveniéntia orationis et inundationis, ut de mensa caput jam cum tonitruo leváret: quatenus unum idémque esset momentum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos et tonitruos, atque ingéntis plúviæ inundationem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit conquiritri, dicens: Parcat tibi omnipotens Deus, soror: quid est quod fecisti? Cui illa

respóndit
audire m
Deum me
modo ergo
et me dim
recéde. Ip
tectum no
nére spo
mansit in
est, ut to
lem dúcer
spiritalis
vicaría rel
ñ. Dile
odisti iniqu
unxit te D
lactiæ. †
et mansuet
tiam. Prop

CUMQUE C
nerabilis
própriam
ad monast
ecce post t
sistens, ele
vidit ejusd
mam de cœ
colúmbæ
penetráre.
riæ congá
Deo in hyn
tias réddid
frátribus
étiam prót
córpus ad
rent, atque
sibi ipsi pa
Quo facto c
mens una
rat, eórum
sepultúra s
ñ. Afferé

respondit : Ecce rogavi te, et audire me noluisti : rogavi Deum meum, et audivit me : modo ergo, si potes, egrédere, et me dimissa, ad monastérium recède. Ipse autem exire extra tectum non valens, qui remanere sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem dúcerent, atque per sacra spiritalis vitæ collóquia, sese vicária relaciónē satiarent.

¶ Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. †. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

CUMQUE die altero eadem venerabilis femina ad cellam propriam recessisset, vir Dei ad monastérium rediit. Cum, ecce post triduum in eella consistens, elevatis in æra oculis, vidit ejusdem sororis suæ animam de corpore egressam, in columbæ specie cæli secreta penetrare. Qui, tantæ ejus gloriæ congáudens, omnipotenti Deo in hymnis et laudibus grátias reddidit, ejusque obitum fratribus denunciavit. Quos etiam prótinus misit, ut ejus corpús ad monastérium deferrent, atque in sepúlchro, quod sibi ipsi paráverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

¶. Afferentur, p. xcij.

IN III NOCTURNO.

De Homilia in Evangelium, Simile erit, ut in Communi, primo loco, p. xciv.

DIE XIV FEBRUARII.

S. VALENTINI

PRESBYTERI ET MARTYRIS.

ORATIO.

PRESTA quæsumus omnipotens Deus : ut qui beati Valentini Mártiris tui natalitia cólimus; a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Sermo Sancti Augustini

Episcopi.

Sermone 44, de Sanctis.

LECTIO III.

TRIUMPHALIS beati Mártiris Valentini dies hódie nobis anniversária celebritate recurrat : cujus glorificatióne sicut congáudet Ecclesiá, sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compátimur, et conglofficábitur. In cujus glorioso agóne duo nobis præcipue consideranda sunt, indurata videlicet tortóris sævitia, et Mártiris invicta patientia. Sævitia tortóris, ut eam detestémur : patientia Mártiris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpantem : Noli æmulári in malignántibus : quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quòd autem adversus malignantes patientia exhibenda sit, audi Apóstolum suadentem : Patientia vobis necessária est, ut reportétis promissiones.

Te Deum laudamus, p. 16.

DIE XV FEBRUARII.
SS. FAUSTINI ET JOVITÆ
MARTYRUM.

ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustini et Jovitæ solemnitate lætificas : concéde propitius ; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

ñ. II. Hæc est véra fraternitas, quæ numquam pótuít violári certámine : qui effúso sanguine secúti sunt Dóminum : * Contemnentes áulam régiam , pervenerunt ad regna cælestia. ý. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnentes. Glória Patri. Contemnentes.

LECTIO III.

FAUSTINUS et Jovita fratres, nóbiles Brixiani, in multis Itáliæ úrbibus, quo vincti sæviénte Trajáni persecutióne ducebántur, acerbissima supplicia perpéssi, forfes in Christiánæ fidei confessióne perstiterunt. Nam Brixie diu vinculis constricti, feris étiam objecti, in ignémque conjécti, et a béstiis et a flamma integrí et incólumes serváti sunt; inde vero úsdem caténis colligáti Mediólánium venérunt : ubi eórum fides tentáta exquisitissimis tormentis, tamquam igne áurum, in cruciátibus magis eníruit. Póstea Romam míssi, ab Evaristo Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelissime torquéntur. Dénique perducti

Neápolim, in ea étiam urbe váric cruciáti, vinctis máribus pèdibusque in mare demergúntur : unde per Angelos mirabiliter evóti sunt. Quare multos et constántia in tormentis, et miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémo redúcti Brixiam iníitio suscépti ab Adriáno impérii, securi percússi, illústrem martyrii coronam acceperunt.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE XVIII. FEBRUARII.

S. SIMEONIS
EPISCOPI ET MARTYRIS.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus : et quia pondus própriæ actiÓnis gravat ; beáti Simeónis Mártyris tui atque Pontíficis intercessiÓne gloriÓsa nos prótegat. Per Dóminum.

LECTIO III.

SIMEON, filius Cleophae, post Jacóbum próximus Jerosólymis ordinátus Episcopus, Trajáno Imperátore apud Atticum consulárem est accusátus, quod Christiánus esset, et Christi propinquus. Comprehendebántur enim omnes eo témpore, quicúmque ex genere David-orti essent. Quare multis cruciátus tormentis, eódem passiÓnis genere, quod Salvátor noster subierat, afficitur, mirántibus ómnibus, quod homo ætate confectus (erat enim centum et viginti annórum) acerbissimos crucis

dolores fó-
paterétur.

Te Deum

DIE X.

IN

S. PETRI

Du

Omnia e

mana, da

p. 462, eti

cturni, cum

ter sequenti

In utrisq

ibus sit Cor

li, ut ibidem

IN II

Sermo s

E

Serm. 1

LI

INSTITUTIO

I diérnæ a

Cathedræ no

quod primus

trus hódie

thedram sus

Recte ergo

Sedis illius c

stolus pro E

suscépit, dic

es Petrus,

petram ædi

ficam.

ñ. Tu es pa

trips Apostólo

Deus ómnia

Et ideo tibi tr

egni cælóru

que ligáveris

gátum et in

omque sólve

rit solútum

leo.

dolores fortiter constantérque paterétur.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE XXII FEBRUARII.

IN CATHEDRA

S. PETRI ANTIOCHIÆ.

Duplex majus.

Omnia ut in Cathedra Romana, die xvij Januarii, p. 462, etiam Lectiones I Nocturni, cum Responsoriis, præter sequentia.

In utrisque Vesperis, et Laudibus fit Commemoratio S. Pauli, ut ibidem.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 15. de Sanctis.

LECTIO IV.

Instituto solemnitatís hodiernæ a senioribus nostris Cæthedræ nomen accepit, ideo quod primus Apostolorum Petrus hodie Episcopátus Cæthedram suscepisse referátur. Recte ergo Ecclesiæ natálem Sedis illius colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salute suscepit, dicente Dómino : Tu es Petrus, et super hanc petram edificábo Ecclesiam meam.

¶ Tu es pastor óvium, princeps Apostolorum : tibi tradidit Deus ómnia regna mundi : * Et ideo tibi traditæ sunt claves regni cælórum. ¶ Quodcumque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis : et quodcumque solveris super terram, erit solútum et in cælis. Et cetera.

LECTIO V.

PETRUM itaque fundamentum Ecclesiæ Dóminus nominávit : et ideo digne fundamentum hoc Ecclesiá colit, supra quod Ecclesiástici ædificií altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit : Exáltent eum in Ecclesiá plebis, et in cæthedra seniorum laudent eum. Benedictus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclesiá exaltári præcepit : quia dignum est, ut fundamentum hoc in Ecclesiá honorétur, per quod ad cælum conscénditur.

¶ Ego pro te rogávi Petre, ut non deficiat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confirma fratres tuos. ¶ Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et tu.

LECTIO VI.

QUOD natális ergo Cæthedræ hodie colitur, sacerdotále honorátur officium. Sibi hoc Ecclesiæ invicem præstant, quia tanto necesse plus habet Ecclesiá dignitatís, quanto sacerdotále officium plus honoris. Cum solemnitatem hanc Ecclesiis mérito religiósam observatio introdúxerit, miror, cur apud quosdam infidéles hodie tam perniciosus error increverit, ut super túmulos defunctorum cibos et vina cónferant, quasi egressæ de corpóribus animæ carnáles cibos requirant.

¶ Petre amas me? Tu scis

Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. †. Simón Joánnis diligis me plus his? Tu scis Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 16. 2.

In illo tempore: Venit Jesus in partes Cesarææ Philippi: et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia Sancti Leonis

Papæ.

Serm. 3. in anniver. Assumpt. suæ, post initium.

APOSTOLO Dóminus, quid de se homines opinentur, interrogat: et tamdiu sermo respondentium communis est, quamdiu humanæ intelligentiæ ambiguitas explicatur. At ubi quid habeat sensus discipulorum exigitur, primus est in Domini confessione, qui primus est in Apostolica dignitate. Qui cum dixisset: Tu es Christus Filius Dei vivi: respondit ei Jesus: Beatus es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Id est, ideo beatus es, quia Pater meus te docuit: nec terrena opinio te fefellit, sed inspiratio cælestis instruxit: et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigenitus Filius, indicavit.

¶. Quem dicunt homines

esse Filium hominis? dixit Jesus discipulis suis. Respondens Petrus dixit: Tu es Christus Filius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. †. Beatus es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus qui est in cælis. Et ego.

LECTIO VIII.

Et ego, inquit, dico tibi: Hoc est, sicut Pater meus tibi manifestavit divinitatem meam, ita et ego tibi notam facio excellentiam tuam, quia tu es Petrus: id est, cum ego sim inviolabilis petra, ego lapis angularis, qui facio utraque unum, ego fundamentum præter quod nemo potest aliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtute solidaris, ut quæ mihi potestate sunt propria, sint tibi mecum participatióne communia. Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalébunt adversus eam. Super hanc, inquit, fortitudinem ætérnum extruam templum: et Ecclesiæ meæ cælo inserenda sublimitas, in hujus fidei firmitate consistet.

¶. Elégit te Dóminus sacerdotem sibi, ad sacrificandum ei, * Hóstiam laudis. †. In mola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua Hóstiam laudis. Glória Patri Hóstiam laudis.

Si hoc dragessimato, vel tiam II, et Bissextilis, de Homilia ut in Vigilia ea fit Commemoratio In Quadrag. erit de Homilia cum Commemoratio de Vigilia

LE
HANC confes
feri non
vincula non
enim ista, vo
ut confessor
tia provehit,
inferna demer
dicit beatissi
dabo claves r
quacúmque
terram, erun
lis: et quæc
super terram
in cælis. Tr
etiam in alios
estatis istius,
lesiæ princip
constitutio co
non frustra un
quod omnibus
enim ideo hoc
atur, quia c
rectoribus Pet
atur. Manet e
egum, ubicún
atur æquitate
tima est vel s
missio, ubi nih
nil solútum,

nis? dixit Je-
 nis. Respon-
 : Tu es Chri-
 vi. * Et ego
 es Petrus, et
 am ædificabo
 ŷ. Beatus es
 quia caro et
 lavit tibi, sed
 est in cælis.

VIII. _____
 , dico tibi :
 t Pater meus
 divinitatem
 o tibi notam
 m tuam, quia
 est, cum ego
 petra, ego la-
 ui facio ŷtra-
 fundamētum
 no potest aliud
 tu quoque pe-
 a virtute soli-
 nihi potestate
 nt tibi mecum
 communia. Et
 ram ædificabo
 i, et portæ in-
 ebunt adversus
 ne, inquit, for-
 num extruam
 Ecclēsiæ meæ
 sublimitas, in
 nitate consur-

Dominus sacer-
 sacrificandum
 laudis, ŷ. In
 ficium laudis
 simo vota tra-
 Glória Patri

*Si hoc Festum ante Qua-
 dragesimam venerit in Sab-
 bato, vel transferatur in Fe-
 riam II, et annus non fuerit
 Bissextilis, legitur nona Lectio
 de Homilia Vigilie S. Mathie,
 ut in Vigilis Apost. p. j, et de
 ea fit Commem. ad Laudes post
 Commemorationem S. Pauli.
 In Quadrag. autem nona Lectio
 erit de Homilia Feriæ occur-
 cum Commem. de ea : et nihil
 fit de Vigilis, nisi in Missa.*

LECTIO IX.

HANC confessionem portæ in-
 feri non tenébunt, mortis
 vincula non ligábunt : vox
 enim ista, vox vitæ est. Et sic-
 ut confessóres suos in cælés-
 tia próvehit, ita negatóres ad
 inférna demérgit. Propter quod
 dicit beatissimo Petro : Tibi
 dabo claves regni cælórum. Et
 quæcúmque ligáveris super
 terram, erunt ligata et in cæl-
 is : et quæcúmque solvéris
 super terram, erunt solúta et
 in cælis. Transivit quidem
 etiam in alios Apóstolos vis po-
 testatis istius, et ad omnes Ec-
 clēsiæ principes decreti hujus
 constitútió comméavit : sed
 non frustra uni commendátur,
 quod ómnibus intimátur. Petro
 enim ideo hoc singuláriter cré-
 ditur, quia cunctis Ecclēsiæ
 rectoribus Petri forma præpo-
 nitur. Manet ergo Petri privi-
 legium, ubicúmque ex ipsius
 verbera auctoritate judicium. Nec
 minima est vel severitas vel re-
 missio, ubi nihil erit ligátum,
 nihil solútum, nisi quod beá-

tus Petrus aut solverit, aut li-
 gáverit.

Te Deum laudamus, p. 16.

*In II Vesperis, post Commem-
 orationem S. Pauli, fit Com-
 mem. sancti Petri Damiani.*

DIE XXIII FEBRUARII.

IN FESTO

S. PETRI DAMIANI, EPISCOPI,
 CONF. ET ECCLES. DOCT.

Duplex.

Ad Magnif. Ant. t. 2. O
 Doctor óptime, Ecclēsiæ san-
 ctæ lumen, beáte Petre, divi-
 næ legis amátor, deprecáre
 pro nobis Filium Dei.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et
 ornávit eum. ŷ. Stulam glóriæ
 induit eum.

ORATIO.

CONCEDE NOS quæsumus, om-
 nipotens Deus : beáti Petri
 Confessóris tui atque Pontificis
 mónita et exémpa sectári; ut
 per terréstrium rerum con-
 téptum ætérna gáudia con-
 sequámur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
 currente.*

*Si vero venerit in Quadrage-
 sima, Fidelis sermo, ut in
 Communi Conf. Pontif., p. lii.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS Ravénnæ honestis pa-
 réntibus natus adhuc la-
 ctens a matre numerosæ pro-
 lis pertæsa abjicitur, sed do-
 mesticæ mulieris ópera semi-
 vivus excéptus ac recreátus,
 genitrici ad humanitátis sen-
 sum revocatæ rédditur. Utró-

que orbatus parante, tanquam vile mancipium sub aspera fratris tutela duram servitutem exerceat. Religiosis in Deum, ac pietatis erga patrem egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum non propriae inedia sublevandae, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiáno fratre, a quo uti fertur cognomentum accepit, ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profecit, ut magistris admirationi esset. Quum autem liberalibus scientiis floreret et nomine, eas cum laude docuit. Interim ut corpus rationi subderet sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis, et orationibus solerter insistens. Calente juventa dum carnis stimulis acriter urgeretur, insulantium libidinum faces rigentibus fluvii mersus aquis noctu extinguebat; tum venerabilia quaeque loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat.

¶. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

LECTIO V

PERFICIENDAE magis vitae causa, in Avellanensi Eugubinae

Dioecesis Cœnobio, Ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellanæ, a beato Ludolpho sancti Romualdi discipulo fundato, nomen dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in Cœnobium Sancti Vincèntii Petrae Pertusæ ab Abbate suo missus, utrumque Ascetèrium verbo sacro, praeclaris institutionibus; et moribus excoluit. Ad suos revocatus post praesidis obitum Avellanitarum familiae praeficitur; quam, novis variis in locis extructis domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis parens, ac praecipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti Cœnobia, Canonicorum Convèntus, et populi sunt experti. Urbinati Dioecesi non uno nomine profuit: Theuzoni Episcopo in causa gravissima assedit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, ceterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stèphanus Nonus Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quam Petrus Dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit.

¶. Posui adjutorium super

potentem
de plebe
mea auxil
David serv
eto meo un

DIFFICILE
die Ec
Pontificibu
nibus, alii
ribus inrif
Nicolaitaru
haereses ad
nue decerta
pulis mal
Ecclesiae R
Benedicto;
Pontificibus
Henricum q
Regem ab i
tio deterrui
debita Rom
quia revoca
Canonicos
ctioris vitae
Provincia p
vix ulla fuit
ia, de qua
memeritus:
aliquando c
multis leva
alibi, e
petinde cura
tutela comm
Episcopali
nihil de
proximos sed
nam sexta
Sanctae t
horarias
preces;
culo cultum
tando quoque

Hiema

potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *ÿ.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

DIFFICILLIMO tempore, Romane Ecclesie, Summisque Pontificibus doctrina, legationibus, aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et Simoniacam hereses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesie Romanæ conciliavit. Benedicto et Cadaloo falsis Pontificibus fortiter restitit: Henricum quartum Germanie Regem ab iniquo uxoris divorcio deterruit: Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliternos ad sanctionis vite leges composuit. In Provincia presertim Urbinate vir ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit benemeritus: Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis: alias, alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac sue essent tutelae commissæ. Cardinalatu, et Episcopali dignitate depositis, nihil de pristina juveni proximos sedulitate remisit. Jejunium sextæ Feriæ in honorem Sanctæ Crucis Jesu Christi; horarias Beatas Dei Genicis preces; ejusque die Sabato cultum propagavit. Infunde quoque sibi verberatio-

nis morem ad patratorem scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et preclare actis illustris, dum e Ravennate Legatione rediret, Faventiae octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in presenti discrimine propitium experti Patronum apud Deum delegerunt: Leo vero Duodecimus Pontifex Maximus officium Missamque in ejus honorem tanquam Confessoris Pontificis, quæ aliquibus in Diocesisibus, atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto, addita Doctoris qualitate, ad universam extendit Ecclesiam.

n. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

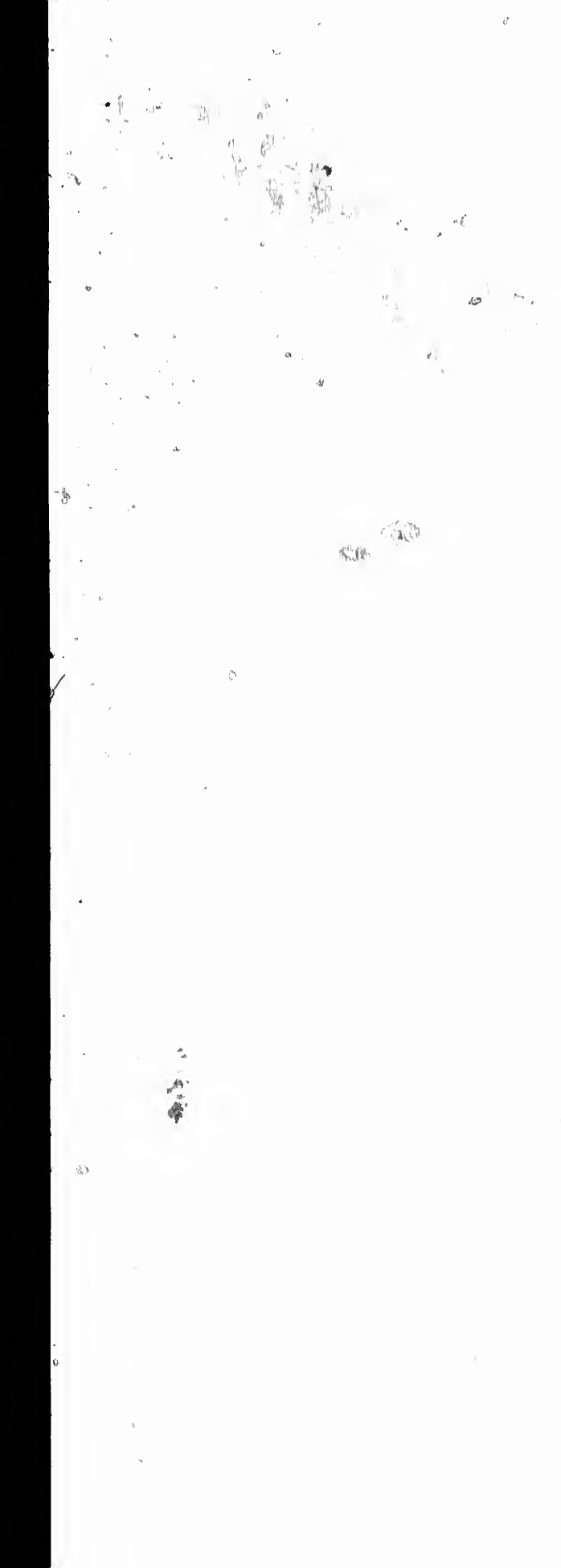
Lectiones de Homilia in Evangel. Vos estis sal terræ, ut in Communi Doctorum, p. lxxj.

Si non venerit in Quadragesima vel non sit Bissextilis, nona lectio erit de Vigilia S. Mathiæ ut in Vigiliis Apostolorum, p. j, de qua fiet Commem. in Laudibus cum Oratione sequenti.

ORATIO.

DA QUÆSUMUS omnipotens Deus: ut beati Mathiæ Apostoli tui, quam prævenimus, veneranda sollemnitas, et devo-

Himalis.

tionem nobis augeat, et salutem. Per Dóminum.

In Anno Bissextili de Vigilia fit die xxiv.

DIE XXIV FEBRUARII,
Vel XXV anno bissextili.

IN FESTO

S. MATHIÆ APOSTOLI.

Duplex II Classis.

Omnia dicuntur de Communi Apostolorum, p. ij, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Mathiam Apostolorum tuórum collégio sociásti: tribue quæsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper viscera sentiámus. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 1. c*

In diébus illis exúrgens Petrus in medio fratrum dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum viginti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædixit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortitus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspensus crepuit medius: et diffusa sunt ómnia viscera ejus.

ñ. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut colúmbæ. ̄. Dum

lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte ergo.

LECTIO II.

ET notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellaretur ager ille lingua eórum, Hacéldania, hoc est, ager sanguíinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commoratio eórum desérta, et non sit qui inhabitet in ea: et episcopátum ejus accipiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregáti in omni tempore, quo intrávit et exivit inter nos Dóminus Jesus, incipiens a baptismo Joánnis, usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis.

ñ. Tollite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ̄. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim.

LECTIO III.

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathiam. Et orántes dixerunt: Tu Dómine, qui cetera nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum, accipere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abiret in locum suum. Et decidérunt sortes eis, et cecidit ser-

super Mathias est cum

ñ. Dum

IN I

Lectione

S. August

daménta e

ni Apostolo

p. xvj.

IN II

Lectio

secund

LECTIO V

In illo témp

I. Jesus dix

Pater, Dón

quia abscon

tibus et pru

lásti ea parv

Homilia s

E

Serm. 10 c

VENITE ad

laboráms.

laboráms,

hómnes mo

firmi, lútea

que. faciun

stias? Sed si

carnis, dila

ritátis. Quid

ad me. omn

nisi ut non l

promissio e

est, quóniam

vit. Quærent

cedé vocáti s

inquit, refic

meum super

me. non mi

non cuncta v

lilia creáre,

do mirabilia

dite in lucem,
Estote ergo.

II.
m est omni-
bus Jerusa-
llarétur ager
, Hacéldania,
aguinis. Scri-
n libro Psal-
mmoratio có-
non sit qui in-
t episcopátum
r. Opóret er-
qui nobiscum
in omni tén-
it et exivit in-
s Jesus, inci-
mate Joánnis,
ua assúptus
m resurrectió-
m fieri unum

um meum su-
Dóminus, et
ia mitis sum,
de : * Jugum
ive est, et onus
Et inveniétis
ous vestris. Ju-

o III.
duos, Joseph,
tur Bársabas,
tus est Justus,
t orántes dix-
ine, qui corda
osténde quem
duóbus unum,
mínisterii he-
olátus, de quo
st Judas, ut ab-
utum. Et dede-
, et cecidit sor-

super Mathiam, et annumerá-
tus est cum undecim Apóstolis.

ñ. Dum steteritis, p. vj.

IN II NOCTURNO.
*Lectioes de Expositione
S. Augustini Episcopi, Fun-
daménta ejus, ut in Commu-
ni Apostolorum, secundo loco,*
p. xvj.

IN III NOCTURNO.
Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 11. d
In illo ténpore : Respóndens
Jesus dixit : Confiteor tibi
Pater, Dómine cœli et terræ,
quia abscondisti hæc a sapién-
tibus et prudéntibus, et reve-
lasti ea párvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 10 de Verbis Domini.

VENITE ad me omnes qui la-
borátis. Quare enim omnes
laborámus, nisi quia sumus
hómines mortáles, frárgiles, in-
firmi, lútea vasa portántes,
quæ faciunt invicem angú-
stias? Sed si angustiántur vasa
carnis, dilaténtur spátia cha-
ritátis. Quid ergo dicit : Venite
ad me omnes qui laborátis,
nisi ut non laborétis? Dénique
promissio ejus in promptu
est, quóniam laborántes vocá-
vit. Quærent forte, qua mer-
cede vocáti sunt. Et ego vos,
inquit, reficiam. Tóllite jugum
meum super vos, et discite a
me, non mundum fabricáre,
non cuncta visibília et invis-
ibília créare, non in ipso mun-
do mirabília fácere, et mór-

tuos suscitáre ; sed : Quóniam
mitis sum, et húmili corde.

ñ. Isti sunt qui vivéntes in
carne, plantaverunt Ecclésiám
sánguine suo : * Cálicem Dó-
mini bibérunt, et amici Dei
facti sunt. ý. In omnem ter-
ram exivit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba eórum.
Cálicem.

LECTIO VIII.

MAGNUS esse vis? a mínimo
incipere. Cógitas magnam
fábricam constrúere celsitúdi-
nis? de fundaménto prius có-
gita humilitátis. Et quantam
quisque vult et dispónit su-
perimpónere molem ædificii,
quanto erit majus ædificium,
tanto áltius fodit fundamén-
tum. Et fábrica quidem cum
constrúitur, in supérna con-
súrgit; qui autem fodit funda-
mémentum, ad ima deprimitur.
Ergo et fábrica ante celsitúdi-
nem humiliátur, et fastigium
post humiliatióem erigitur.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos
elégit Dóminus in charitáte
non ficta, et dedit illis glóriam
sempitérnam : * Quorum do-
ctrina fulget Ecclésia, ut sole
luna. ý. Sancti per fidem vicé-
runt regna, operáti sunt justi-
tiam. Quorum. Glória Patri.
Quorum.

*Si hoc Festum venerit in
Quadragesima, nona Lectio le-
gitur de Homilia Feriæ occur-
rentis, et de ea fit Commem.*

LECTIO IX.

QUOD est fastigium constru-
endæ fábricæ, quam moli-

mur? quo perventurum est cacumen aedificii? Cito dico, usque ad conspectum Dei. Videtis quam excelsum est, quanta res est conspiciere Deum. Qui desiderat, et quod dico, et quod audit intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, videntem videre. Nam qui colunt falsos deos, facile illos vident; sed eos vident, qui oculos habent, et non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis et vidētis.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Laudes et alias Horas, omnia de Communi Apostolorum, p. xij.

FESTA MARTII.

Ante Quadragesimam prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE IV MARTII.

IN FESTO

S. CASIMIRI CONFESSORIS.
Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxvij, præter ea quæ hic habentur.

ORATIO.

DEUS, qui inter regales delicias, et mundi illecebras, sanctum Casimirum virtute constantiæ roborasti; quesumus; ut ejus intercessione fideles tui terræna despiciant, et ad cœlestia semper aspirant. Per Dñm.

Deinde fit Commem. Feriæ, si in Quadragesima venerit.

Postea S. Lucii Papæ et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

̄. Glória et honore coronasti eum Dñmine. ̄. Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beati Lucii Mátyris tui atque Pontificis ánnua solemnitate latificas: concède propitius; ut ejus natalitia cõlimus, de ejusdem etiam protectione gaudemus. Per Dñm.

IN I NOCTURNO.

Si venerit in Quadragesima, Lectiones, Justus si morte, de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxx; alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CASIMIRUS, patre Casimiro, matre Elisabetha Austriaca, Poloniæ regibus ortus, a pueritia sub óptimis magistris, pietate et bonis artibus instructus, juveniles artus áspero domabat cilicio, et assiduis extenuabat jejuniis. Regii sprete lecti mollitiæ, dura cubabat humo, et clam intempèsta nocte, præ foribus templorum pronus in terra divinam exorabat cleméntiam. In Christi contemplanda passione assiduus, Missarum solénnis adesse, erecta in Deum mente solebat adesse, ut extra se rapi videretur.

̄. Hon minus, e inimicis tavit illur ritatem a deduxit rectas, et Dei. Et de

CATHOLIC summenorun quapropter indoxit, u schismatico struerent, tia restaur res et cala beneficus e et defensio men obtin quam ab i illasam, su mino. forti gravi press potius, qu ram ex med bire, constá ̄. Amávi ornávit eum, induit eum, radisi coron eum Dñm ornávit eum L CONSUMMAT tibus et prænuñtiato Sacerdotum choros spirit anno ætatis Corpus Vilna claret mirácl

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis et a seductóribus tavit illum; * Et dedit illi claritatem ætérnam. ÿ. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

CATHOLICAM promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indóxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa construérent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calámitátibus opprésos benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtinuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémó vitæ término fórtiter assérui, dum gravi pressus infirmitáte, mori pólui, quam castitátis jactúram ex medicórum consilio subire, constánter decreví.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. ÿ. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

CONSUMMATUS in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum et Religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miraculis. Etenim, præ-

térquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, et várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperárum; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptionem trepidántibus in ære appárens, insignem tribuit victóriam. Quibus permótus Leo Décimus eúdem Sanctórum catálogo adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Pape in Evangelium, Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pontificis, primo loco, p. lxxvj.

Si venerit in Quadragesima, nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit Commemoratio.

Postea de S. Lucio.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

ÿ. Justus ut palma florébit. ñ. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio, Deus, qui nos, ut supra, p. 532.

DIE VII MARTII.

IN FESTO

S. THOMÆ DE AQUINO, CONFESS. ET ECCLESIAE DOCTORIS. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxvij, præter ea quæ hic habentur.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Ant. t. 2. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen,

beáte Thomæ divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclésiám tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióné clarificas, et sancta operatióne fecundas: da nobis quæsumus, et quæ dócuit, intelléctu conspícere; et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Feria, si venerit in Quadragesima.

Postea SS. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.

In Vesperis et Laudibus, Ant. Istárum est enim regnum cælorum, quæcontempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

̄. Glória et honóre coronásti eas Dómine. ̄. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum mátyrum tuárum Perpetuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non pössumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones, de libro Ecclesiastici, Sapientiam ómnium antiquórum, ut in Comuni Doctorum, p. lxiv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

THOMAS, Landúlpho Cómite Aquináte, et Theodóra Neapolitána, nobilibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedicti Cassinátibus custodiendus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscentis Fratrum Prædicatórum Ordinem suscepit. Sed matre ac frátribus id indigne feréntibus, Lutétiam Parisiórum mittitur. Quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcent: ubi várie exagitátus, ut sanctum propositum mutáret, mulierem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introducta fúerat, titiúne fugávit. Mox beátus júvenis flexis génibus ante signum Crucis órans, ibique somno corréptus, per quietem sentire visus est, sibi ab Angelis constringi lumbos; quo ex témpore omni póstea libidinis sensu cárui. Soróribus, quæ, ut eum a pio consilio remóverent, in castrum vénerant, persuásit, ut contéptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cælestis vitæ se conférrent.

̄. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus távit illum; * Et dedit illi claritátem ætérnam. ̄. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas; et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

EMISSUS.
Estram
unde Rom
a fratre
Ordinis Pr
Magistro, c
gno docto
Theologiæ
ginti quinq
gister est
que Philós
summa cu
pretátus. N
aut scriptió
oratióne.
locórum sa
oratióne j
Quin étiam
tri Reginal
quidquid sc
dio aut l
risse, quan
tum accepis
imáginem C
lius oráret,
vit: Bene
Thoma; qua
accipies? Cu
Dómine, nisi
̄: Amávit
ornávit eum
duit eum, *
radisi coroná
eum Dóminu
ornávit eum.
LEC
NILLUM fui
nus, in c
illigentissime
ones Patrum
atábat: nec t
óne divini

LECTIO V.

EMISSUS e castro per fenestram, Neapolim redúctur; unde Romam, póstea Parisium a fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum Generali Magistro, ductus, Alberto Magno doctóre, Philosophiæ ac Theologiæ óperam dedit. Vingtique annos natus, magister est appellátus, publicè que Philosophos ac Theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post orationem. In diffiultátibus locórum sacre Scripturæ, ad orationem jejúnium adhibebat. Quin etiam sodáli suo fratri Regináldo dicere solébat, quidquid sciret, non tam stúdio aut labóre suo peperisse, quam divinitus tráditum accepisse. Neápoli cum ad imaginem Crucifixi veheméntius oráret, hanc vocem audivit: Bene scripsisti de me Thoma; quam ergo mercédem accipies? Cui ille: Non aliam Dómine, nisi teípsum.

¶ Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. † Induit eum Dóminus lorica fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

NULLUM fuit scriptórum genium, in quibus non esset intelligentissime versátus. Collationes Patrum assidue pervolvébat: nec tamen a prædicatione divini verbi desistébat.

Quod cum fáceret per Octávam Paschæ in Basilica sancti Petri, mulierem, quæ ejus simbriam tetigerat, a fluxu sanguinis liberávit. Scripta ejus et multitudíne, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles, ádeo excéllunt, ut ob eam causam etiam nomen Doctóris Angélici jure sit adeptus. Ab Urbáno Quarto Romam vocátus, addúci non pótuít ut honóres acciperet. Archiepiscopátum Neapolitanum etiam deferente, Clemente Quarto Pontífice recusávit. Missus a Gregório Décimo ad Concilium Lugdunense, in monasterio Fossæ novæ in morbum incidit, ubi ægrótuus Cántica canticórum explanávit. Ibidem obiit quinquagenárius, anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis et vivus et mórtuus flóruit. A Joánne Vigésimo secúndo in Sanctórum número relátus est anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio: cujus corpus póstea Urbáno Quinto summo Pontífice Tolósam translátum est.

¶. Iste homo, p. lxxiv.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium, Vos estis sal terræ, de Communi Doctorem, p. lxxvj.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

In Laudibus fit Commem. Feriæ, si venerit in Quadra-

gesima, et Sanctarum, ut supra, in primis Vesperis, p. 534.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, et Feriæ, si venerit in Quadragesima.

DIE VIII MARTII.

IN FESTO

SANCTI JOANNIS DE DEO,

CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxvii, præter ea quæ hic assignantur.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Joannem, tuo amore succensum, inter flammam innoxium incedere fecisti, et per eum Ecclesiam tuam nova prole fecundasti: præsta, ipsius suffragantibus meritis; ut igne charitatis tuæ vitia nostra curentur, et remedia nobis æterna provēniant. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio S. Thomæ, Ant. O Doctor, p. 533, et Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

IN I NOCTURNO.

Si celebretur in Quadrages. Lectiones de libro Ecclesiastici, Beatus vir, de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco, p. lxxix; alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES de Deo ex catholicis piisque parentibus in oppido Montis Majoris juniōris regni Lusitaniæ natus, quam sublimiter in sortem Domini fuerit

electus, insuetus splendor super ejus domo refulgens, sortisque aeris campani sua sponte emissus ab ipso ejus natiuitatis tempore non obscure prænuntiârunt. A laxiori vivendi ratione, divina operante virtute, revocatus, magnæ sanctitatis exhibere specimen cepit, et ob auditam prædicationem verbi Dei sic ad meliora se excitatum sensit, ut jam ab ipso sanctioris vitæ rudimento consummatum aliquid, perfectumque visus sit attingisse. Bonis omnibus in pauperes carceribus inclusos erogatis, admirabilis pœnitentiæ, sui que ipsius contemptus cuncto populo spectaculum factus, a plerisque, ceu demens, graviter afflicto, in carcerem amentibus destinatum conjicitur. At Joannes cœlesti charitate magis incensus, gémino atque amplo valetudinario ex piōrum eleemōsynis in civitate Granaténsi extructo, jactoque novi Ordinis fundamēto, Ecclesiam nova prole fecundavit fratrum Hospitalitatis infirmis præcláro animarum corporumque profectu inservientium, et longe latèque per orbem diffusorum.

ñ. Honestum. p. lxxiiij.

LECTIO V.

PAUPERIBUS ægrōtis, quos propriis quandoque humeris domum deferēbat, nulla re ad animæ corporisque salutem proficua dēerat. Effusa quoque extra nosocomium

charitate
ribus vid
ginibus
alimenta
ramque in
ut carnis
proximis
quinatis
autem máx
naténsi v
tum fuisse
nes impá
ignem, hu
quosque
ris exporta
fenestris
vindica vit,
horam inte
immensum
satus, exin
lumis; uni
mirantibus.
charitatis é
in eum suis
usserat, qu
cēderat.

ñ. Amavit

L

MULTIPLIC

M nera

diētia, ext

orandi stūdi

rum conten

beatam Virg

rifice excell

dono enitui

morbo corrē

clésiæ Sacra

et quæ refec

desitatus,

vestibus e lé

provolutus in

corde Christ

charitate indigentibus mulieribus viduis, et praecepit virginibus periclitantibus clam alimenta subministrabat, eorumque indefessam adhibebat, ut carnis concupiscentiam a proximis hujusmodi vitio inquinatis exterminaret. Cum autem maximum in regio Granatensi valetudinario excitatum fuisset incendium, Joannes impavidus prosiliit in ignem, huc illuc discurrens, quosque tum infirmos humeris exportatus, tum lectulos e fenestris projectos ab igne vindicavit, ac per dimidiam horam inter flammam, jam in immensum succrescentes, versatus, exinde divinitus incolumis, universis civibus admirantibus, exivit; in schola charitatis edocens, segniorem in eum fuisse ignem, qui foris usserat, quam qui intus accenderat.

¶ Amavit eum, p. lxxiv.

LECTIO VI.

MULTIPLI asperitatum genere demississima obedientia, extrema paupertate, orandi studio, rerum divinarum contemplatione, ac in hostiam Virginem pietate mirifice excelluit, et lacrymarum dono enituit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Ecclesiae Sacramentis rite sanctoque refectus, viribus licet destitutus, propriis indutus vestibus e lectulo surgens, ac provolutus in genua, manu et corde Christum Dominum e

cruce pendentem perstringens, octavo Idus Martii anno millesimo quingentesimo quinquagesimo obiit in osculo Domini: quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit, et in eadem corporis constitutione sex circiter horas, quousque inde dimotus fuisset, tota civitate inspectante, mirabiliter permansit, odorem mire fragrantem diffundens. Quem ante et post obitum plurimis miraculis clarum, Alexander Octavus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

¶ Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum:

LECTIO VII. Cap. 22. d

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei: et interrogavit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in lege? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis

Chrysostomi.

Homilia 72. in Matth.

SADDUCEIS confusis, Pharisei rursus aggrediuntur: cumque quiescere oporteret, decertare voluerunt; et legis peritiam profitentem praemittunt, non discere, sed tentare cupientes; ac ita interrogant: Quodnam primum mandatum in lege sit. Nam cum primum illud sit: Diliges Dominum Deum tuum, putantes causas sibi allaturum ad mandatum hoc

plendor su-
ulgens, son-
ni sua spon-
eius nativi-
on obscure
laxiori viven-
na operante
us, magna
re specimen
tam predica-
sic ad melio-
ensit, ut jam
s vitae rudi-
tum aliquid,
sus sit atti-
ibus in pau-
incolusos ero-
penitentiae,
temptus cun-
culum factus,
demens, gra-
in carcerem
atum conjici-
coelesti chari-
sus, gemino
etudinario ex-
nis in civitate
ucto, jactoque
adamento, Ec-
ble fecundavit
litas infirmis
arum corpo-
tu inservien-
atque per or-
p. lxxij.
o v.
egrotis, quos
ndoque hume-
ferbat, nulla
porisque sali-
deerat. Effusa
nosocomium

corrígendum, áliquíd addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant : Quid igitur Christus ? Ut osténdat idcirco ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invidiæ livóre tabéscerent : Diliges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem similé huic : Diliges próximum tuum sicut teipsum.

ñ. Iste est, p. lxxvj.

LECTIO VIII.

QUAMOBREM símile est huic ? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munitur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insipiens in corde suo : Non est Deus. Deínde séquitur : Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et iterum : Radix ómnium malórum avaritia est, quam quidam appeténtes, erráverunt a fide. Et : Qui diligit me, mandata mea servábit : quorum caput et radix est : Diliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teipsum.

ñ. Sint lumbi, p. lxxvij.

Si hoc festum venerit in Quadragesima, nona. Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit Commemoratio.

LECTIO IX.

SI ergo diligere Deum, diligere próximum est : (nam si diligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas ;) si ótiam

diléctio próximi facit ut mandata custódias : mérito ait in his totam legem et Prophétas pendere, et quemádmódum in superioribus, cum de resurrectione interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant : sic in hoc loco de primo interrogátus mandátó, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte attulit : secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus, p. 16.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis.

DIE IX MARTII.

IN FESTO

SANCTÆ FRANCISCÆ

VIDUÆ ROMANÆ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virgin. nec Mart. p. c. j, præter ea quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui beátam Franciscam famulam tuam, inter cætera grátie tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concóde quæsumus ; ut intercessiónis ejus auxilio Angelórum consórtium consequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Joannis de Deo.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphant, divitias cælo cóndidit ore, manu.

ñ. Justum dedúxit Dóminus

per vias

illi regnum

Oratio,

Joánnem,

Postea

IN

Si venerit

lectiones

monis, M

in Commu

Martyris ;

Scriptura

IN

IN

IN

FRANCISCÆ

Románæ

illústria de

pla : étenim

illícebras

solitúdine,

perre delect

annos nata,

Deo consec

rium ingre

rémentum ta

militar obté

tio de Pont

diviti ac nól

trimónio are

situm, quan

retrínuit : a

viviis, aliisq

lectaméntis

ac vulgári

quidquid a

supéreat tē

ant proximó

buens ; in

sollicitúdine

Matrónas Ro

seculi et or

vocáret. Qu

Oblatárum, e

per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus qui beátum Joánnem, *ut supra*, p. 436.

Postea Feriæ occurrentis.

IN I NOCTURNO.

Si venerit in Quadragesima, Lectiones de Parabolis Salomonis, Mulierem fortem, ut in Communi nec Virginis nec Martyris, p. civ; alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCA nóbilis Matróna Romána, ab ineunte ætate illústrata dedit virtútum exémpa: étenim pueriles ludos et illicébras mundi réspuens, solitúdine, et oratione magnóperè delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et Monastérium ingredi propósuit: párentum tamen voluntáti humiliter obtémperans, Lauréntio de Pontíanis júveni æque diviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum licuit, semper retinuit: a spectáculis, conviviiis, aliisque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens; lánea ac vulgári veste utens; et quidquid a domésticis curis supéerat témporis, orationi, aut proximórum utilitáti tribuens; in id vero máxima sollicitúdine incumbens, ut Matrónas Románas a pompis sæculi et ornátus vanitate revocáret. Quaprópter Domum Oblatárum, sub Hégula sancti

Benedicti, Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe, instituit. Viri exilium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non módo constantíssime tolerávit; sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénte usurpábat: Dóminus dédit, Dóminus abstulit, sit nomen Dómini benedictum.

ñ. Propter veritátem, p. cvij.

LECTIO V.

VIRO defúncto, ad prædictam Oblatárum Domum convolans, nudis pédibus, sine ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lárymis cárum número adscribi suppliciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non alio tamen quam ancillæ, vilissimæque féminte, et immunditiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit, et exémpo: sæpe enim e suburbána vinea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eisdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniábat, in quos étiam largas cleemósynas erogábat: ægrotantésque in xenodochiis visitans, non corporali tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigiliis, jejúniis, cilicio, férreo cingulo, crebrisque flagéllis in servitútem redigere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ

et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen cõporis cruciátus aliquándo Confessárii mandáto, a cuius ore nutúque pendébat, módice temperávit.

ñ. Dilexisti, p. cvij.

LECTIO VI.

DIVINA mystéria, præsertim vero Christi Dómini pasiõnem, tantõ mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi contemplabátur, ut præ dolõris magnitúdine pene cõfici viderétur. Sæpe etiám cum oráret, máxime sumpto sanctissimæ Eucharistiæ Sacraménto, spiritu in Deum eleváta, ac cœlestium contemplatiõne raptá, immóbilis permanébat. Quaprõpter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper clúsit; Angeli præsertim præsidio, cuius familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiõnum et prophetiæ dono enituit, quo et futúra prædixit et cõrdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e cœlo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquerunt, Módice panis fragmenta, quæ vix tribus soróribus reficiendis fuissent satis, sic ejus præcibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canistrum impléverit: et aliquándo earúmdem sorórum, extra

Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vitæ in árbore pendéntibus mirabiliter obténtis abúnde expléverit. Depique méritis et miraculis clara, migrávit ad Dóminum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto: quam Paulus Quintus Póntifex Máximus in Sanctorum númerum rétulit.

ñ. Fallax grátia, p. cvij.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Simile est regnum cœlorum thesauro, de Communi Sanctarum nec Virginum nec Mart. p. cx.

Si in Quadragesima venerit, nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit Commemoratiõ.

In II Vesperis fit Commem. SS. Quadragesima Martyrum.

DIE X MARTII.

IN FESTO

S. QUADRAGINTA MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. p. xxxv, præter sequent.

Ant. Istórum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

PRÆSTA quesumus omnipotens Deus: ut qui gloriósum Mártires fortes in sua confes-

sione cognoscimus. Per

Deinde

IN I

In Quac
de Epistol
tres, debi
plurim. M

IN I

L I Q U I N T O
L coláo P
Armenia
militum fic
stumi, et fo
bus perfer
sæpius in h
detrúsi, vin
cum ora
contúsa fui
pore frigid
apérto áere
gens perno
frigore cong
Una autem
tio: Quadrag
gressi sum
item, Dómin
mur, ne una
mero desit.
númerus, qu
diérum jejun
quem divina
um orbem ter
draginta dié
quærens, eju
cúctus est. Et
rum erat orá
ñ. Sancti t

LEO

PETERIS an
somno de

Hiemal

sione cognovimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum.

Deinde fit Comm. de Feria.

IN I NOCTURNO.

In Quadragesima, Lectiones de Epistola ad Romanos, Fratres, debitores, de Communi plurim. *Martyrum*, p. xxxviii.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LIXIO Imperatore, et Agricola Praeside, ad Sebasten Armeniae urbem, quadraginta militum fides in Jesum Christum, et fortitudo in cruciatibus perferendis enituit. Qui saepius in horribilem carcerem detrusus, vinculisque constricti, cum ora ipsorum lapidibus confusa fuissent, hiemis tempore frigidissimo nudi sub aperto aere supra stagnum rigens pernoctare jussi sunt, ut frigore congelati necarentur. Una autem erat omnium oratio: Quadraginta in stadium ingressi sumus, quadraginta item, Domine, corona donemur, ne una quidem huic numero desit. Est in honore hic numerus, quem tu quadraginta dierum jejunio decorasti, per quem divina lex ingressa est in orbem terrarum. Elias quadraginta dierum jejunio Deum quaerens, ejus visionem consecutus est. Et haec quidem illorum erat oratio.

R. Sancti tui, p. xlj.

LECTIO V.

ETERIS autem custodibus a somno deditis, solus vigilas.

Hiemalis.

bat janitor, qui et illos orantes, et luce circumfusus, et quosdam e caelo descendentes Angelos tamquam a Rege missos, qui coronas triginta novem militibus distribuerent, intuens, ita secum loquebatur: Quadraginta hi sunt, quadragiesimi corona ubi est? Quae dum cogitaret, unus ex illo numero, cui animus ad frigus ferendum defecerat, in proximum tepescitum balneum desiliens, Sanctos illos summo dolore affecit. Verum Deus illorum preces irritas esse non est passus: nam rei eventum admiratus janitor, mox custodibus e somno excitatis, detractisque sibi vestibus, ac se Christianum esse clara voce professus, Martyribus se adjunxit. Cum vero Praesidis satellites janitorem quoque Christianum esse cognovissent, bacillis comminuta omnium eorum crura fregérunt.

R. Verbera, p. xlj.

LECTIO VI.

IN eo supplicio mortui sunt omnes, praeter Melithonem, natu minimum. Quem cum praesens mater ejus, fractis cruribus adhuc viventem vidisset, sic cohortata est: Fili, paulisper sustine: ecce Christus ad januam stat adjuvans te. Cum vero reliquorum corpora plaustris imponi cerneret, ut in rogam inferrerentur, ac filium suum relinquere speraret impia turba puerum, si vixisset, ad idolorum cultum re-

vocári posse : ipso in húmeros sublato, sancta mater vehicula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequébatur : in cuius ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúndem illum ceterórum Mártyrum rogam pia mater injéctit : ut qui fide et virtúte conjunctissimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervenirent. Combústis illis, eórum reliquiæ projectæ in profluéntem, cum mirabiliter in unum conflúxissent locum, salvæ et integræ repértæ honorífico sepúlchro cónditæ sunt.

ñ. Tamquam aurum, p. xlj.
IN III NOCTURNO.

Homilia S. Ambrosii Episc. in Evangel. Descendens Jesus de monte, de Communi plur. Mart. secundo loco, p. xlviii.

Nona Lectio dicitur de Homilia Ferie occurrentis; et de ea fit Commemoratio.

DIE XII MARTII.

IN FESTA

S. GREGORII PAPÆ,

CONFESSOR. ET ECCLESIE DOCT.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., p. xlix, præter sequent.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis. Ant. 1. 2. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Gregóri, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui animæ famuli tui Gregórii æternæ beatitudi-

nis præmia contulisti : concede propitius ; ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Ferie.
IN I NOCTURNO.

Lectiones, Sapiéntiam, de Communi Doctorum, p. lxiv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS Magnus Romá- nus, Gordiáni Senatóris filius, adolescens philosophiæ óperam dedit ; et prætorio officio functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicilia ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basilicam sanctorum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri : ubi Hilarióne ac Maximiano magistris, mónachi vitam professus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinalis creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontifice ad Tibérium Constantinum Imperatórem legátus mittitur : apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutychieum Patriárcham, qui scripserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectionem, ita convicit, ut ejus librum Imperátor in ignem injiceret. Quare Eutychieus paulo post cum in morbum incidisset, instante morte, pellem manus suæ tenébat multis præsentibus, dicens : Confíteor quia omnes in hac carne resurgemus.

ñ. Inveni David, p. lv.

ROMAM P
léntia
nium consi
tur : quem
peret, quã
vit. Nam a
lónca delitu
indicio ign
sanctum P
In Pontific
ribus doct
exémpla ri
quotidie ad
in quibus e
minum Ang
facie accépi
bános et ext
merum des
benigne sus
cam fidem n
táti restitui
in Africa, Ar
repressit, Ag
ejeit: Palliu
toduménsi Ep
nisi: Neophy
pelleret ex G
resim Ariána
git. Missis in
et sanctis vir
lius mónachi
u Christi fide
Beda Presby
átus Apóstol
riarchæ Con
odáciam freg
ersalis Eccles
non arrogabat
eratórem, eos
ent, mónacho
m, a sententi
ñ. Pósuí adj

LECTIO V.

ROMAM rediens, Pelágio pestilentia sublato, sommo omnium consensu Pontifex eligitur: quem honorem ne acciperet, quamdiu potuit recusavit. Nam alieno vestitu in spelunca delituit: ubi deprehensus indicio igneae columnae, ad sanctum Petrum consecratur. In Pontificatu multa successoribus doctrinae ac sanctitatis exempla reliquit. Peregrinos quotidie ad mensam adhibebat: in quibus et Angelum, et Dominum Angelorum peregrini facie accepit. Pauperes et urbanos et externos, quorum numerum descriptum habebat, benigne sustentabat. Catholicam fidem multis locis labefactam restituit. Nam Donatistas in Africa, Arianos in Hispania repressit, Agnoitas Alexandria eiecit. Pallium Syagrio Augustodunensi Episcopo dare noluit, nisi Neophytos haereticos expelleret ex Gallia. Gothos haeresim Arianam relinquere coegit. Missis in Britanniam doctis et sanctis viris Augustino et aliis monachis, insulam ad Jesu Christi fidem convertit, vere Beda Presbytero, Angliae vocatus Apostolus. Joannis Patriarchae Constantinopolitani indaciam fregit, qui sibi universalis Ecclesiae Episcopi nomen arrogabat. Mauritium Imperatorem, eos qui milites fuissent, monachos fieri prohibentem, a sententia deterruit.

R. Posui adiutorium, p. lv.

LECTIO VI.

ECCLESIAM ornavit sanctissimis institutis et legibus. Apud sanctum Petrum coacta Synodo, multa constituit: in iis, ut in Missa Kyrie eleison novies repeteretur: ut extra id tempus, quod continetur Septuagesima et Pascha, Alleluia diceretur: ut adderetur in Canone: Diesque nostros in tua pace disponas. Litanias, Stationes, et Ecclesiasticum officium auxit. Quatuor Concilii, Nicaeno, Constantinopolitano, Ephesino, et Chalcedonensi, tamquam quatuor Evangeliiis honorem haberi voluit. Episcopis Siciliae, qui ex antiqua Ecclesiarum consuetudine Romam singulis triennis conveniebant, quinto quoque anno semel venire indulsit. Multos libros confecit: quos cum diceret, testatus est Petrus Diaconus, se Spiritum sanctum columbae specie in ejus capite saepe vidisse. Admirabilia sunt quae dixit, fecit, scripsit, decrevit, praesertim infirma semper et aegra valetudine. Qui denique multis editis miraculis, Pontificatus anno decimo tertio, mense sexto, die decimo, quarto Idus Martii, qui dies festus a Graecis etiam propter insignem hujus Pontificis sapientiam ac sanctitatem praecipuo honore celebratur, ad caelestem beatitudinem evocatus est. Cujus corpus sepultum est in Basilica sancti Petri, prope Secretarium.

CH 11

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Ex Homil. 17. in Lucæ 10.

ante medium.

CONSIDERANDUM nobis est, ut qui una eademque exhortationis voce non sufficit simul cunctos admonere, studeat singulos, in quantum valet, instruere, privatis locutionibus edificare. Debemus namque pensare continuo, quod sanctis Apostolis dicitur, et per Apostolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condire mentes fidelium debemus. Vos igitur qui pastores estis, pensate quia Dei animalia pasceitis: de quibus profecto animalibus Deo per Psalmistam dicitur: Animalia tua habitabunt in ea. Et saepe videmus quod petra salis brutis animalibus anteponitur, ut ex eadem salis petra lambere debeant, et meliorari. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis, debet esse sacerdos in populis. Curare namque sacerdotem necesse est, quæ singulis dicat, unumquemque qualiter admoveat: ut quisquis sacerdoti iungitur, quasi ex salis tactu æternæ vitæ sapore condiatur.

ñ. Amavit eum, p. lvij.

LECTIO VIII.

SAL etenim terræ non sumus, si corda audientium non condimus: quod profecto condimentum ille veraciter proximo impendit, qui prædicationis verbum non subtrahit. Sed tunc vere aliis recta prædicamus, si dicta rebus et exemplis ostendimus, Nullum puto, fratres carissimi, ab aliis majus præiudicium, quam a sacerdotibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit: quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus, nulla animarum lucra quaerimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terræna concupiscimus, humanam gloriam intenta mente captamus. Et quia eo ipso quo ceteris prælati sumus, ad agenda quælibet majorem licentiam habemus; susceptæ benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum: Dei causam relinquimus, ad terræna negotia vacamus: locum sanctitatis accipimus, et terrænis actibus implicamur.

ñ. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. † Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ currentis, et de ea fit Commemoratio in Laudibus.

Officiu
ctum est
bus, ecce
Oratione,
cis notant

Ubi ven
Lectio,
cum Home

Lectio

secun

LECTIO

IN illo tēp

discipul

ceptum me

vicem, sic

liqua.

Homilia sa

Hom. 2

QUM cunc

ptis, quid

ctione, qua

dato, Dōmi

præceptum

invicem: n

datum de s

et omnia

sunt? quia

tur, in sol

tur. Ut er

rami ex un

sic multæ v

ritate gene

aliquid viri

operis, si n

charitatis.

ñ. de Fe

Hieroni

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS

APOSTOLORUM.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, et Oratione, quæ in propriis locis notantur.

Ubi vero non sunt propriae Lectione, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

LECTIO sancti Evangelii

secundum Joannem.

LECTIO I. Cap. 15. b

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilèxi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 27. in Evangelia.

Cum cuncta sacra eloquia Dominicis plena sint præceptis, quid est quod de dilectione, quasi de singulari mandato, Dominus dicit : Hoc est præceptum meum ut diligatis invicem : nisi quia omne mandatum de sola dilectione est : et omnia unum præceptum sunt? quia quidquid præcipitur, in sola charitate solidatur. Ut enim multi arboris rami ex una radice prouident : sic multæ virtutes ex una charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice charitatis.

RR. de Feria pro tempore.

Himalis.

LECTIO II.

PRÆCEPTA ergo Dominica et multa sunt, et unum : multa per diversitatem operis, unum in radice dilectionis. Quãliter autem ista dilectio tenenda sit, ipse insinuat, qui in plerisque Scripturæ suæ sententiis et amicos jubet diligere in se, et inimicos propter se. Ille enim veraciter charitatem habet, qui et amicum diligit in Deo, et inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis et carnis : quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt : sed aliud est quod sponte impenditur naturæ, aliud quod præceptis Dominicis ex charitate debetur obedientiæ.

LECTIO III.

HI nimirum et proximum diligunt, et tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur : quia amorem suum non spiritaliter, sed carnaliter impendant. Proinde cum Dominus diceret : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem : protinus addidit : Sicut dilèxi vos ; ac si aperte dicat : Ad hoc amate, ad quod amavi vos. Qua in re, fratres charissimi, solèrter intuendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum

temporalium dilectionem trahit, infirmiores contra nos proximum excitat, qui ea ipsa quae diligimus, auferre moliantur.

COMMUNE

APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.
AD VESPERAS.

Ant. t. 8. f Hoc est praeceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes gentes, p. 127.

Ant. t. 2. Maiorem charitatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. t. 1. l Vos amici mei estis, * si feceritis quae praecipio vobis, dicit Dominus.

Ant. t. 1. Beati pacifici, * beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

Ant. t. 2. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

CAPITULUM. *Ephes. 2. d*
FRATRES, Jam non estis hospites et advenae : sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superaedificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

q. Deo gratias.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudis :
Coelum resulet laudibus :
Apostolorum gloriam
Tellus, et astra concinunt.

Vos saeculorum iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.

Qui templa caeli clauditis,
Serasque verbo solvitis ;
Nos a reatu noxios
Solvi jubete, quaesumus.

Praecepta quorum protinus
Languor, salusque sentiunt ;
Sanate mentes languidas :
Augete nos virtutibus :

Ut, cum redibit Ar
In fine Christus saeculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse compotes.

Patri, simulque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Saeculum per omne gloria.

Amen.

q. In omnem terram exivit
sonus eorum. *q.* Et in fines
orbis terrae verba eorum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tradent
enim vos in conciliis, et in syn-
agógis suis flagellabunt vos,
et ante reges et praesides ducemini
propter me in testimonium
illis, et gentibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apostolorum
Dominum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus,
p. 2.

HYMNUS.

AETERNA Christi munera,
Apostolorum gloriam,
Palmas et hymnos debitos
Laetis canamus mentibus.
Ecclesiarum Principes,

Belli tri
Coelstis
Et vera
Devot

Invicta s
Perfecta
Mundi ty
In his

In his tr
In his vo
Coelum r

Patri,
Tibique s
Sicut fuit
Saeculum p

Ame
IN

Ant. t.
ram * exi
in fines o
rum.

p

COELI en
et ope
nuntiat fi
Dies die
et nox p
tiam.

Non sun
mones, *
tur voces e

In omne
nus eorum
terrae verba

In sole p
suum : * et
sus procede

Exultavi
dam viam

egressio eju
Et occur
sumum e

se absconde

Belli triumphales Duces,
Cœlestis aulæ milites,
Et vera mundi lumina.

Devota Sanctorum fides,
Invicta spes credentium,
Perfecta Christi charitas
Mundi tyrannum conterit.

In his Paterna gloria,
In his triumphat Filius,
In his voluntas Spiritus,
Cœlum repletur gaudio.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæculum per omne gloria.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. In omnem terram
* exiit sonus eorum, et
in fines orbis terræ verba eorum.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant gloriam Dei,
* et opera manuum ejus annuntiat
firmamentum.

Dies diæ eructat verbum,
* et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquæ, neque sermones,
* quorum non audiantur
voces eorum.

In omnem terram exiit sonus
eorum : * et in fines orbis
terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad curren-
dam viam, * a summo cœlo
egressio ejus :

Et occursum ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, con-
vertens animas : * testimonium
Domini fidele, sapientiam præ-
stans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, læti-
ficantes corda : * præceptum
Domini lucidum, illuminans
oculos.

Timor Domini sanctus per-
manens in sæculum sæculi : *
judicia Domini vera, justificata
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et
lapidem pretiosum multum : *
et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit
ea, * in custodiendis illis retri-
bütio multa.

Delicta quis intelligit? ab oc-
cultis meis munda me : * et ab
alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati,
tunc immaculatus ero : * et
emundabor a delicto maximo.

Eterunt ut complacent elo-
quia oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspectu tuo
semper.

Domine adjutor meus, * et
redemptor meus.

Ant. In omnem terram exi-
vit sonus eorum, et in fines
orbis terræ verba eorum.

Ant. t. 7. f. Clamaverunt *
justi, et Dominus exaudivit
eos.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dominum in omni
tempore : * semper laus
ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima
mea : * audiant mansueti, et
lætentur.

Magnificáte Dóminum, mecum : * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Divites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum, * inquitte pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spiritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos.

Ant. t. 7. r Constitues eos principes * super omnem terram : memóres erunt nóminis tui Dómine.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT COR MEUM verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentissimé.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et man-

suetúdi dedúcet tua.

Sagittæ sub te micórum.

Sedes seculi : ga regni.

Dilexi iniquitátem te Deus,

præ cons Myrrhæ vestimén-

ebúrneis vérun te re tuo.

Astitit in vestitu data vari-

Audi fi na, aurem scere póp- mum patr-

Et conc tuum : * minus Deu-

eum.

Et filiae vultum tu omnes div-

Omnis g ab intus, circumam-

Adducé post eam : feréntur ti-

Afferént tatióne : *

plum Regi Pro patr tibi filii

suetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filia regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus * vultum tuum deprecábuntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis ab intus, * in simbríis áureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * proxímæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos

príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Constitues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui Dómine.

¶ In omnem terram exivit sonus eórum. R. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Patér noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

¶ Jube domne.

Bened. Benedictiône perpétua.

Lectiones de Scriptura posita in Comuni Sanctorum, leguntur, quando annotantur in Proprio Sanct. per annum, et quando cōtingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Offic. Feriæ non ponuntur Lectiones de Script., sed tantum de Homilia; et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 4.

Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatóres misteriórurn Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidéls quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis júdicer, aut ab humano die : sed neque meipsum júdico. Nihil enim mihi

cónsciús sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolite ante tempus júdicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscondita tenebrárum, et manifestábit consilia córdium : et tunc laus erit unicuítque a Deo.

ñ, Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudentes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. †. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

HÆC autem, fratres, transfurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum infletur pro álío. Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis ; sine nobis regnátis : et útinam regnétis, ut et nos vobiscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

ñ. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmílis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. †. Et invenietis ré-

quem animábus vestris. Jugum.

Bened. Spíritus sancti grátia.

LECTIO III.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes máibus nostris : maledicimur, et benedicimur : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tamquam purgáménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúdam vos, hæc scribo ; sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem millia pædagogórum habeátis in Christo ; sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evángélium ego vos génui.

ñ. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quómodo, aut quid loquámini : Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. †. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Principes * populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes pláudite máibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam
terribilis
omnem te
Subjéc
Gentes s
Elégit
suam, * s
diléxit,
Ascéndi
Dóminus
Psállite
te : * psáll
lite.
Quóniam
Deus : * p
Regnáb
tes : * Deu
sanctam su
Principe
gati sunt c
quóniam d
heménter
Ant. Pri
congregati
ham.
Ant. t. 8
tatem timé
Dómine:
Ps
EXAUDI DE
meam :
meas.
A finibus
mávi : * du
meum, in p
Deduxisti
spes mea : *
a fácie inim
Inhabitáb
tuo in sæcu
relaménto a
Quóniam
exaudisti or

Quóniam Dóminus excélsus,
terribilis: * Rex magnus super
omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et
Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem
suam, * spéciem Jacob, quam
diléxit,

Ascéndit Deus in júbilo: * et
Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite:
* psállite Regi nostro, psál-
lite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super Gen-
tes: * Deus sedet super sedem
sanctam suam.

Príncipes populórum congre-
gáti sunt cum Deo Abraham: *
quóniam dii fortes terræ, ve-
heménter eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum
congregáti sunt cum Deo Abra-
ham.

Ant. t. 8. Dedisti * hæredi-
tátem timéntibus nomen tuum
Dómine.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem
meam: * inténde oratióni
meæ.

A finibus terræ ad te cla-
mávi: * dum anxiarétur cor
meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es
spes meæ: * turris fortitúdinis
a fácie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo
tuo in sæcula: * prótegar in
velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus
exaudísti oratiónem meam: *

dedísti hæreditátem timénti-
bus nomen tuum.

Dies super dies regis adji-
cies: * annos ejus usque in
diem generatiónis, et genera-
tiónis.

Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei: * misericór-
diam et veritátem ejus quis
requíret?

Sic psalmum dicam nómini
tuo in sæculum sæculi: * ut
reddam vota mea de die in
diem.

Ant. Dedísti hæreditátem ti-
méntibus nomen tuum Dó-
mine.

Ant. t. 8. Annuntiáverunt *
ópera Dei, et facta ejus intel-
lexérunt.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus oratiónem me-
am cum deprecor: * a
timóre inimici éripe ánimam
meam.

Protexisti me a convéntu
malignántium, * a multítudine
operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium
linguas suas: * intendérunt
arcum rem amáram, ut sagit-
tent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et
non timébunt: * firmáverunt
sibi sermónem nequam.

Narráverunt ut absconde-
rent láqueos: * dixérunt:
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: *
defecérunt scrutántes scruti-
nio.

Accédet homo ad cor al-
tum: * et exaltábitur Deus.

merces vestra copiosa est in caelis. *ŷ.* Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et egerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Certe iste ipse pastor Ecclesiae, ad cuius sacratissimum corpus sedemus, quantae debilitatis, quantaeque formidinis ante adventum Spiritus fuerit, ancilla ostiaria requisita dicat. Una enim mulieris voce percussus, dum mori timuit, vitam negavit. Et pensandum, quia cum comprehensum Petrus negavit in terra, quem suspensum latro confessus est in cruce. Sed vir iste tantae formidinis, qualis post adventum Spiritus existat, audiamus. Fit conventus magistratus atque seniorum, caesis denuntiatur Apostolis, ne in nomine Jesu loqui debeant: Petrus magna auctoritate respondet: Obedire oportet Deo magis quam hominibus.

ŷ. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt premia aeterna: * Modo coronantur, et accipiunt palmam. *ŷ.* Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo. Gloria. Modo.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 6. Exaltabuntur * cornua iusti, alleluia.

PSALMUS 74.

Confitemur tibi Deus: * Confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accipero tempus, ego iustitias iudicabo.

Liquifaceta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixit iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fex ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob:

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua iusti.

Ant. Exaltabuntur cornua iusti, alleluia.

Ant. t. 6. Lux orta est iusto, alleluia: * rectis corde laetitia, alleluia.

PSALMUS 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu

ejus : * justitia, et iudicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, *
et inflammabit in circuitu ini-
micos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commota est
terra.

Montes sicut cera fluxerunt
a facie Domini : * a facie Do-
mini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justi-
tiam ejus : * et viderunt om-
nes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui
adorant sculpilla : * et qui
gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filie Judæ, *
propter iudicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltatus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dominum, odite
malum : * custodit Dominus
animas sanctorum suorum, de
manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætamini justi in Domino : *
et confitemini memoriæ sancti-
ficationis ejus.

Ant. Lux orta est justo, al-
lelûia : rectis corde lætitia, al-
lelûia.

Ant. t. 4. Custodiébant *
testimonia ejus, et præcepta
ejus, allelûia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnavit, irascantur
populi : * qui sedet super

Chérubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus : *
et excelsus super omnes popu-
los.

Constituantur nomini tuo ma-
gno : quoniam terribile, et san-
ctum est : * et honor regis ju-
dicium diligit.

Tu parasti directiones : * ju-
dicium et justitiam in Jacob tu
fecisti.

Exaltate Dominum Deum no-
strum, et adorate scabellum pe-
dum ejus : * quoniam sanctum
est.

Môyses et Aaron in sacerdoti-
bus ejus : * et Sámuel inter
eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dominum, et ipse
exaudiébat eos : * in columna
nubis loquebatur ad eos.

Custodiébant testimonia
ejus, * et præceptum quod de-
dit illis.

Domine Deus noster tu exau-
diébas eos : * Deus tu propitius
fuisti eis, et ulciscens in omnes
adventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum no-
strum, et adorate in monte san-
cto ejus : * quoniam sanctus
Dominus Deus noster.

Ant. Custodiébant testimonia
ejus, et præcepta ejus, al-
lelûia.

ÿ. Nimis honorati sunt amici
tui Deus. R. Nimis confortatus
est principatus eorum.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

Lect.
sect

LECT

In illo t
ad Jes
quimus
mus te :
Et reliqu
Homili

Lib. 3.

GRANDIS

Gcator

rat, cibos

rebat : et

fidenter ;

Et quia

relinquer

sectum est

te. Fecim

quid igitu

mii ? Jesus

Amen dico

secuti esti

tionem, cum

minis in se

sedebitis e

duodecim,

cum tribus

Qui reliqu

enim et C

phus, et m

tempserunt

estis me : q

lorum est,

R. Isti su

carne, plan

sanguine su

mini biberu

facti sunt,

ram exivit s

finis orbis t

Calicem.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19. d

In illo tempore : Dixit Petrus
ad Jesum : Ecce nos reli-
quimus omnia, et secuti su-
mus te : quid ergo erit nobis?
Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fiducia : Petrus pis-
cator erat, dives non fúe-
rat, cibos manu et arte quæ-
rébat : et tamen loquitur con-
fidenter : Reliquimus omnia.
Et quia non sufficit tantum
relinquere, jungit quod per-
fectum est : Et secuti sumus
te. Fécimus quod jussisti :
quid igitur nobis dabis præ-
mii? Jesus autem dixit illis :
Amen dico vobis, quod vos qui
secuti estis me, in regenera-
tione, cum sederit Filius hó-
minis in sede majestatis suæ,
sedebitis et vos super sedes
duódecim, judicantes duóde-
cim tribus Israel. Non dixit :
Qui reliquistis omnia : hoc
enim et Crates fecit philoso-
phus, et multi alii divitias con-
tempserunt; sed : Qui secuti
estis me : quod proprie Aposto-
lorum est, atque credentium.

¶ Isti sunt qui viventes in
carne, plantaverunt Ecclesiam
sanguine suo : * Cálicem Dó-
mini biberunt, et amici Dei
facti sunt, †. In omnem ter-
ram exivit sonus eorum, et in
fines orbis terræ verba eorum.
Cálicem.

Bened. Cujus, vel Quorum
festum colimus.

LECTIO VIII.

In regeneratióne, cum sederit
Filius hóminis in sede ma-
jestatis suæ (quando et mórtui
de corruptiōne resúrgent in-
corrúpti) sedebitis et vos in
sólis judicantium, condem-
nantes duódecim tribus Israel:
quia vobis credentibus, illi cré-
dere noluerunt. Et omnis qui
reliquerit domum, vel fratres,
aut soróres, aut patrem, aut
matrem, aut uxórem, aut fi-
lios, aut agros propter nomen
meum, céntuplum accipiet, et
vitam ætérnam possidebit. Lo-
cus iste cum illa sententia
cóngruit, in qua Salvátor lo-
quitur : Non veni pacem mít-
tere, sed gládium. Veni enim
separare hóminem a patre suo,
et matrem a filia, et nurum a
socru : et inimici hóminis,
doméstici ejus. Qui ergo pro-
pter fidem Christi, et prædica-
tiónem Evangelii, omnes af-
fectus contempserint, atque
divitias et sæculi voluptá-
tes : isti céntuplum reci-
pient, et vitam ætérnam possi-
debunt.

¶ Isti sunt viri sancti, quos
elegit Dóminus in charitate
non ficta, et dedit illis glóriam
sempitérnam : * Quorum do-
ctrina fulget Ecclesia, ut sole
luna. †. Sancti per fidem vi-
cérunt regna, operati sunt ju-
stifiam. Quorum. Glória Patri.
Quorum.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

EX occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum, quas dimisimus, et vitam æternam esse reddendam : non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit re promissio, in uxoribus appareat turpitudò, ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est : Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritalia recipiet : quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparètur.

Deinde dicitur Hymnus, Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. f Hoc est præceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 2. Majorem charitatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. t. 1. l Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcepto vobis, dicit Dominus.

Ant. t. 1. Beati pacifici, * beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

Ant. t. 2. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

CAPITULUM. *Ephes. 2. d*

FRATRES, Jam non estis hostes, et advenæ : sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superedificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

ñ. Deo gratias.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis : Cælum resulet laudibus :

Apostolorum gloriam Tellus, et astra concinunt.

Vos sæculorum Iudices, Et vera mundi lumina, Votis precamur cordium ; Audite voces supplicum.

Qui templa cæli clauditis, Serasque verbo solvitis ; Nos a reatu noxios Solvi jubete, quæsumus.

Præcepta quorum protinus Languor, salusque sentiunt ; Sanate mentes languidas : Augete nos virtutibus :

Ut, cum redibit Arbiter In fine Christus sæculi, Nos sempiterni gaudii Concédât esse cōmpotes.

Patri, simulque Filio, Tibique, sancte Spiritus, Sicut fuit, sit jūgiter Sæclum per omne gloria. Amen.

ÿ. Annuntiaverunt opera Dei. ñ. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Bened. Ant. t. 2. Vos qui reliquistis * omnia, et secuti estis me, centuplum accipie-

tis, et vit
bitis.

Ant. Ma

Capitul

non est

ñ. Exi

nem.

re verba

Patri. In

ÿ. Cons

super om

reserunt

Ant. Vo

CAPITUL

rum fi

digia multa

ñ. br. Co

cipes. * Sup

Constitues.

nominis tu

Gloria Patri

ÿ. Nimis h

tui Deus. ñ.

est principa

AD

Ant. In pa

CAPITUL

IRANT Ap

conspectu

digni habiti

Jesu contum

ñ. br. Nim

Amici tui De

nis confortat

eorum. Ami

Nimis.

ÿ. Annun

dei. ñ. Et fac

runt.

tis, et vitam ætérnam possidébítis.

AD TERTIAM.

Ant. Majórem charitatém.

Capitulum. Fratres, Jam non estis supra ad Laudes.

ñ. l. In omnem terram, * Exiit solus eorum. In omnem. *ñ. l.* In fines orbis terre verba glóriæ. Exiit. Glória Patri. In omnem.

ñ. Constitues eos principes super omnem terram. *ñ.* Mémoreserunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Vos amici mei estis.

Capitulum. Act. 5. b

PER manus autem Apostolorum siébant signa, et prodigia multa in plebe.

ñ. br. Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. *ñ.* Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super Glória Patri. Constitues.

ñ. Nimis honorátí sunt amici tui Deus. *ñ.* Nimis confortátus est principátus eorum.

AD NONAM.

Ant. In patiéntia vestra.

Capitulum. Act. 5. g

IERANT Apóstoli gaudéntes a conspéctu concilii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

ñ. br. Nimis honorátí sunt, * Amici tui Deus. Nimis. *ñ.* Nimis confortátus est principátus eorum. Amici. Glória Patri. Nimis.

ñ. Annuntiavérunt ópera Dei. *ñ.* Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Ant. l. 8. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuorum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuorum.

Tecum principium in die virtútis tuæ in splendoribus Sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órduem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in nationibus, implebit ruinas : * conquassábit capita in terra múltorum.

De torrénite in via bibet : * propterea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. l. 8. f Cólloce eum * Dóminus cum principibus pópuli sui.

PSALMUS 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gen-

tes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens pauperem :

Ut cõlloceat eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cõlloceat eum Dóminus cum principibus pópuli sui.

Ant. t. 7. r Dirupisti Dómine vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dóminó, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dóminó reddam coram omni pópulo ejus : * pretiõsa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dóminó reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : *

in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupisti Dómine vincula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. t. 2. f. Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

PSALMUS 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus facere cum eis.

Magnificávit Dóminus facere nobiscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manipulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. t. 8. f Confortátus est princípátus eórum, et honoráti sunt amici tui Deus.

PSALMUS 138.

DOMINE probásti me, et cognovísti me ; * tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * scémitam meam, et funicúlum meum investigásti.

Et omnia disti : * quæ lingua mea
lingua mea
Ecce Domine
omnia, non
tu formasti
per me
Mirabilia
tua ex m
et non pot
Quo ibo
quo a facie
Si ascén
illic es : *
fèrnum, ad
Si súmp
dilúculo, *
trémis mar
Et enim i
dúceat me
dextera tua
Et dixi :
conculcábu
luminatio n
Quia tén
bántur a te
illuminábit
ejus, ita et
Quia tu
meos : * sus
matris meæ
Confitébo
liter magnif
bilia ópera t
cognóscit ni
Non est oc
a te, quod f
et substántia
bus terræ.
Imperfect
runt óculi t
omnes scrib
mabántur, e

Et omnes vias meas prævidisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine, tu cognovisti ómnia, novissima et antiqua : * tu formásti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo ? * et quo a facie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilóculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúct me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurábitur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substántia mea in inferioribus terræ.

Imperféctum meum vidéront óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amici tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatóres : * viri sánguinem declináte a me :

Quia dicitis in cogitátione : * Accipient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam ; * et super inimicos tuos tabescébam ?

Perfécto ódjo óderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via aetérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amici tui Deus.

CAPITULUM. *Ephes, 2. d*

FRATRES, Jam non estis hóspites, et advenæ : sed estis cives sanctorum, et doméstici Dei : superædificáti super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulári lapide Christo Jesu. *ñ. Deo grátias.*

Hymnus, Exúltet orbis, p. xij.
ŷ. Annuntiavérunt ópera Dei. ñ. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. t. 1. l
Estóte fortes in bello, * et pugnáte cum antiquo ser-

põnte : et accipiẽtis regnum ætẽrnũ, allelũa.

ALIE LECTIONES

PRO APOSTOLIS.

IN II NOCTURNO.

De Expositiõne sancti Augustini Episcopi super Psalmum octogẽsimũ sextum.

LECTIO IV.

Ante mediũm.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : diligit Dõminus portas Sion. Quare sunt fundamenta Apõstoli, et Prophætæ? Quia eõrum auctõritas portat infirmitatem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intramus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et cum per ipsos intramus, per Christum intramus. Ipse est enim janua. Et cum dicuntur duodecim portæ Jerusalem, et una porta Christus, et duodecim portæ Christus, quia in duodecim portis Christus : et ideo duodenarius numerus Apostolorum. Sacramentum magnum hujus duodenarii significatio est numeri. Sedebitis, inquit, super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israel.

ñ. Vidi conjunctos, p. viij.

LECTIO V.

SI duodecim cellæ ibi sunt, non est ubi sedeat tertiusdecimus Paulus Apõstolus, et non erit quomodo judicet : et ipse se judicaturum dixit, non homines tantum, sed et angelos. Quos angelos, nisi apostatas angelos? Nescitis, inquit, quia angelos judicabimus? Re-

sponderet ergo turba : Quid te jactas judicaturum? Ubi sedebis? Duodecim sedes dixit Dõminus duodecim Apõstolos : unus cecidit Judas, in locum ipsius sanctus Matthias ordinatus est : implẽtus est duodenarius numerus sedium. Primo locum inveni, ubi sedeadas, et sic te minare judicaturum? Duodecim ergo sedes quid sibi velint videamus. Sacramentum est cujusdam universitatis, quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclesia : unde vocatur hoc officium ad Christi compagem.

ñ. Beati estis, p. viij.

LECTIO VI.

ET ideo quia undique venit ad judicandum, duodecim sedes sunt : sicut quia undique intratur in illam civitatem, duodecim portæ sunt. Non solum ergo illi duodecim, et Apõstolus Paulus, sed quotquot judicaturi sunt, propter significationem universitatis ad sedes duodecim pertinent : quemadmodum quotquot intrabunt, ad duodecim portas pertinent. Partes enim mundi quatuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Meridies. Iste quatuor partes assidue nominantur in Scripturis. Ab istis quatuor ventis, sicut dicit Dõminus in Evangelio, a quatuor ventis se collecturum electos suos : ab omnibus ergo istis quatuor ventis vocatur Ecclesia. Quomodo vocatur? Undique in Trinitate vocatur.

Non vocatum in Ilii, et Spiritus ergo ter dicitur.

ñ. Isti sunt

PRO

IN I

Incipit

LECTIO

ET factum

E anno, in

mensis, cur

captivorum

bar, aperti

visiones Dei

ipse est ann

migrationis

etum est ve

Ezechiælem

dolem in te

secus flumen

est super eu

mini. Et vid

turbis veni

et nubes ma

volvens, et sp

ejus : et de

species electr

dio ignis.

ñ. Ecce eg

oves in medi

Dõminus : *

dentes sicut s

plices sicut co

lucem habetis

rem, ut filii lu

LECTIO

ET in medio

quatuor an

spectus eõrum

Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inveniuntur.

¶ Isti sunt, p. ix.

PRO EVANGELISTIS
LECTIONES.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Ezechielis
Prophetae.

LECTIO I. Cap. 1.

Et factum est, in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captivorum juxta fluvium Chobar, aperti sunt caeli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachin, factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldaeorum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, et ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone, et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circuitu ejus: et de medio ejus quasi species electri, id est, de medio ignis.

¶ Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbae. ¶ Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

LECTIO II.

Et in medio ejus similitudo quatuor animalium: et hic aspectus eorum, similitudo ho-

minis in eis. Quatuor facies uni, et quatuor pennae uni. Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintillae quasi aspectus aeris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: et facies, et pennas per quatuor partes habebant, junctaeque erant pennae eorum alterius ad alterum. Non revertebantur cum incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

¶ Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. ¶ Et inveniētis requiem animabus vestris. Jugum.

LECTIO III.

SIMILITUDO autem vultus eorum: facies hominis et facies leonis a dextris ipsorum quatuor: facies autem bovis a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilae desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennae eorum extētae desuper: duae pennae singulorum jungebantur, et duae tegebant corpora eorum: et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertebantur cum ambularent.

¶ Dum steteritis ante reges et praesides, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini.

ŷ. Non enim vos estis, qui loquimini : sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Glória Patri. Dabitur.

IN II NOCTURNO.

De Expositione sancti Gregorii Papæ super Ezechielem Prophetam.

LECTIO IV.

Homilia 3. lib. 1.

SANCTA quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura prævidentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur : Quatuor faciès uni, et quatuor pennæ uni. Quid per facièm, nisi notitia; et quid per pennas, nisi volátus, exprimitur? Per facièm quippe unusquisque cognoscitur : per pennas vero in altum avium corpora sublevantur. Faciès itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur sicut ipse de suis ovibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in æra levamur.

ŷ. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ŷ. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

LECTIO V.

QUATUOR ergo faciès uni sunt : quia si requiras quid Matthæus de incarnatione Domini sentiat; hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joannes. Si quæras quid Joannes sentiat; hoc procul dubio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joannes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joannes, Matthæus, et Marcus sentit. Quatuor ergo faciès, uni sunt : quia notitia fidei, qua cognoscuntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quatuor. Quidquid enim in uno invenieris, hoc in omnibus simul quatuor cognoscet.

ŷ. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. ŷ. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

LECTIO VI.

ET quatuor pennæ uni : quia Dei omnipotentis Filium Dominum nostrum Jesum Christum simul omnes concorditer prædicant; et ad divinitatem ejus mentis oculos levantes, penna contemplationis volant. Evangelistarum ergo faciès ad

humanitate
penna ad di
eum; quem
ciunt, quasi
sed dum hu
scriptum at
ex divinitate
contemplatio
in æra levár
una est fides
in omnibus,
tio divinitatis
recte nunc dic
cies uni, et qu
ŷ. Isti sun
et amici Dei, c
jussa princip
premia ætern
antur, et ac
ŷ. Isti sunt q
magna tribul
unt stolas, su
gni. Modo co
Patri. Modo co
IN III NO
Lectio sanc
secundum
LECTIO VII
illo tempore
Dominus et
anta duos; et
ante facièm su
ritatem, et lo
se venturus. I
Homilia S. Gr
Homilia 17.
DOMINUS et. Sa
fratres cha
tando nos sen
tando vero op
et. Ipsa etenim
cepta sunt :
nil tacitus faci

humanitatem Domini pertinet, penna ad divinitatem; quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendunt: sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorporeum ex divinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in aera levantur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in omnibus, et per contemplatio divinitatis ejus in singulis; recte nunc dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennae uni.

¶ Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt praemia aeterna, * Modo coronantur, et accipiunt palmam.

¶ Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine agni. Modo coronantur. Gloria Patri. Modo coronantur.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos; et misit illos binos ante faciem suam, in omnem terram, et locum, quo erat venturus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 17. in Evang.

Dominus et Salvator noster, fratres charissimi, aliquid nos sermonibus, aliquid vero operibus admonebat. Ipsa etenim facta ejus, praecpta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere

debeamus innotescit. Ecce enim binos in praedicationem discipulos mittit: quia duo sunt praecpta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus, quam inter duos, charitas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

¶ Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ¶ In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

LECTIO VIII.

ECCE enim binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quod et ipse venturus praedicatorem enim suos Dominus sequitur: quia praedicatio praevénit, et tunc ad mentis nostrae habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis praecurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

¶ Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in claritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole

COMMUNE UNUS MARTYRIS.

*Iuna. 7. Sancti per idem vicē-
runt regna, operati sunt iusti-
tiam. Quorum. Gloria Patri.
Quorum.*

LECTIO II.

HINC namque eisdem præ-
catoribus Isaias dicit: Pa-
rate viam Domini, rectas facite
semitas Dei nostri. Hinc filius
Psalmista ait: Iter facite ei,
qui ascendit super occasum.
Super occasum namque Domi-
nus ascendit quia unde in
passione occubuit, inde majō-
rem suam glōriam resurgēdo
manifestavit. Super occasum
videlicet ascendit quia mor-
tem, quam pertulit, resur-
gēdo calcavit. Et ergo, qui
ascendit super occasum, iter
facimus, cum nos ejus glōriam
vestris mētibus prædicamus,
ut eas et ipse post veniens, per
amoris sui præsentiam illūstret.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE

UNUS MARTYRIS.

AD VESPERAM.

*Ant. Qui me confessus, cum
reliquis de Laudibus, p. xxix.*

*Psalm. Dixit Dominus, cum
reliquis de Domini, p. 123, et
loco ultimi, Psalm. Laudate Domi-
num omnes, p. 127.*

CAPITULUM. Sac. 1. b

BEATUS qui suffert tenta-
tionem, quoniam cum
probatus fuerit, accipiet corō-
nam vite, quam repromisit
Deus diligentibus se.

HYMNUS.

DEUS tuorum militum,
Sors, et corōna, præmium,

Laudes canentes Martyris.
Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pabula
Imbuta felle deputans,
Pervenit ad cœlestia.

Penas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Fundensque pro te sanguinem,
Æterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici
Te poscimus piissime;
In hoc triumpho Martyris
Dimitte noxam servulis.

Laus et perennis gloria
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

7. Gloria et honore coro-
nasti eum Domine. R. Et con-
stituisti eum super opera ma-
num tuarum.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Iste
sanctus * pro lege Dei sui ce-
tavit usque ad mortem, et a
verbis impiorum non timuit:
fundatus enim erat supra fir-
mam petram.*

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram re-
spice, omnipotens Deus,
quia pondus propriæ actionis
gravat, beati N. Martyris tu-
atque Pontificis intercessio glo-
riosa nos protegat. Per Domi-
num nostrum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos beati N. Mar-
tyris tui atque Pontificis
annua solemnitate lætificas,
concede propitius, ut
natalitia colimus, de

tiam prote-
Per Domini
Pro Ma

C

PRESTA, qu-
tens Deu
Martyris tui
intercessione
minis amore
Dominum no

ALIA

PRESTA, qu-
tens Deu
dente beato
et a cunctis
beremur in c
vis cogitation
in mente. Pe
strum.

AD MA
Invitat. Re
Dominum, * V
Psalm. Ver

2.

Hymnus, De
litum, ut supr
IN I NO
Ant. t. 2. In

uit voluntas e

PSALM

DEATUS, qui
consilio imp
peccatorum no
thetra pestil
it.

Sed in lege D
jus, et in leg
atur die ac noc
Et erit tamq
mod plantatum
us aquarum, *
um dabit in tē
Et folium ejus

etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui beati N. Martyris tui natalitia colimus; intercessione ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dominum nostrum.

ALIA ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, intercedente beato N. Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore; et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dominum nostrum.

AD MATUTINUM.

Inuitat. Regem Martyrum Dominum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite, exultemus,

Hymnus, Deus tuorum militum, *ut supra.*

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. In lege Domini * fuit voluntas ejus die ac nocte.

PSALMUS 1.

DEUS, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentie non sedet.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursum aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo: Et folium ejus non defluet: *

et omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terre.

Ideo non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. In lege Domini fuit voluntas ejus die ac nocte.

Ant. t. 1. f. Prædicans * præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Asiterunt Reges terre, et principes convenerunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, irridet eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terra.

Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas figuli confrin-
gens eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre : *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam,
nequando irascátur Dóminus, *
et pereátis de v^{ra} justa.

Cum exársarit in brevi ira
ejus, * beáti omnes qui confi-
dunt in eo.

Ant. Prædicans præceptum
Dómini, constitútus est in
monte sancto ejus.

Ant. t. 7. Voce mea * ad
Dóminum clamávi : et exau-
divit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti
sunt qui tribulánt me? *
multi insúrgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : *
Non est sálus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscéptor
meus es, * glória mea, et exál-
tans caput meum.

Voce mea ad Dóminum cla-
mávi : * et exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum : * et exurréxi, quia Dó-
minus suscepit me.

Non timébo millia pópuli
circumdántis me : * exúrge Dó-
mlne, salvum me fac Deus
meus.

Quóniam tu percussisti om-
nes adversátes míhi sine cau-
sa : * dentes peccatórum con-
trívisti.

Dómini est salus : * et su-
per pópulum tuum benedictio
tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum
clamávi : et exaudivit me de
monte sancto suo.

†. Glória et honóre coroná-
sti eum Dómine. †. Et con-
stituisti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

†. Jube domne.

Bened. Benedictióne per-
pétua.

*Lectiones sequentes primi
Nocturni leguntur in Festo
Martyris et Pontificis. In Festo
autem Martyris non Pontificis,
leguntur quæ inferius posite
sunt in Communi plurimorum
Martyrum, p. xxxvii.*

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 20. d

AMiléo Paulus mittens Ephe-
sum, vocávit Majóres natu-
ræ Ecclesiæ. Qui cum venissent
ad eum, et simul essent, dixit
eis : Vos scitis a prima die,
qua ingressus sum in Asiam,
quáliter vobiscum per omne
tempus fúerim, sérviens Dó-
mino cum omni humilitáte, et
lácrymis, et tentationibus,
quæ míhi acciderunt ex ipsid-
deórum : quómodo míhi con-
tráxerim utilium, quæ mínus
annuntiárem vobis, et docé-
rem vos públice, et per domos,
testificans Judæis atque Gen-
tilibus in Deum pœnitentiam
et fidem in Dóminum nostrum
Jesum Christum. Et nunc ecc-

alligátus
Jerúsalem
sint míhi
Spiritus sa-
vitates mí-
cens : Qu-
tribulatióne
manent. Se-
reor : nec f-
pretiosiórer
modo con-
meum, et n-
quod accép-
testificári E-
Dei.

†. Iste sa-
sui certávit
et a verbis i-
muit : * Fur-
supra firmat-
est qui conté-
di, et perva-
regna. Funda-
Bened. Un-
lius.

LEC

Et nunc ec-
ámplius
ciem meam
quos transivi
gnum Dei. Qu-
stor vos hodi-
mundus sum
nium. Non en-
quóminus an-
consilium Dei
vobis, et univ-
quo vos Spiri-
uit episcopos,
siam Dei, quam
guine suo. Ego
trábunt pœni-
meam lupi ra-

alligatus ego spiritu, vado in Jerusalem, quae in ea ventura sint mihi, ignorans: nisi quod Spiritus sanctus per omnes civitates mihi potestatur, dicens: Quoniam vincula, et tribulationes Jerosolymis me manent. Sed nihil horum vereor: nec facio animam meam pretiosorem quam me, dummodo consummam cursum meum, et ministerium verbi, quod accipi a Domino Jesu, testificari Evangelium gratiae Dei.

¶ Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: * Fundatus enim erat supra firmam petram. ¶ Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Fundatus.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

ET nunc ecce ego scio quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transivi praedicans regnum Dei. Quapropter contessor vos hodierna die, quia mundus sum a sanguine omnium. Non enim subterfugi, quominus annuntiarem omne consilium Dei vobis. Attendite vobis, et universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus potuit episcopos, regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos,

non parcetes gregi. Et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigilate, memoria retinentes, quoniam per triduum nocte et die non cessavi, cum lacrymis monens unumquemque vestrum.

¶ Justus germinabit sicut liliolum: * Et florabit in aeternum ante Dominum. ¶ Placatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. Et.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

ET nunc commendo vos Deo, et verbo gratiae ipsius, qui potens est aedificare, et dare hereditatem in sanctificatis omnibus. Argentum et aurum, aut vestem nullius concupivi, sicut ipsi scitis: quoniam ad ea, quae mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministraverunt manus istae. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Jesu, quoniam ipse dixit: Beatius est magis dare, quam accipere. Et cum haec dixisset, positis genibus suis oravit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus est omnium: et procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes maxime in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem ejus non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

¶ Iste cognovit justitiam, et

vidit mirabilia magna, et exoritur altissimum : * Et inventus est in número sanctorum. *ŷ.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et inventus, Glória Patri. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Filii hóminum * scitote, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

PSALMUS 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium ?

Et scitote quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exaudivit me, cum clamávero ad eum.

Iracimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætitiám in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam ;

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituísti me.

Ant. Filii hóminum scitote,

quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. t. 2. Seuto bonæ voluntatis * tuæ coronásti eum Dómine.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus percipe Dómine : * intéllege clamorem meum.

Inténde vocí orationis meæ : * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitatem es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui perántur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolosum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justitiá tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agébant : * júdica Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secúndum multitudinem impietátum eorum expelle

eos, * quia Dómine.

Et lætérant in te stábut, o

Et glóri nes, quí sum, * quí justo.

Dómine luntátis tu

Ant. Seuto tuæ coron

Ant. t. 2. ra * glóri

násti eum.

DOMINE I quam men tuum

Quóniam floécia tua

Ex ore in tuum perfect inimicos tu inimicum et

Quóniam ópera digite lunam et st dásti.

Quid est h es ejus ? * a quóniam visi

Minuisti e ab Angelis, coronásti eu

tuísti eum s num tuárum

Omnia sub bus ejus, * o vérsas, insu

campi.

Vólucres co

Hiemalis

eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Ant. t. 2. In univérsta terra * glória et honóre coronásti eum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admiráble est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellás, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memores ejus? * aut Filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves univérstas, insuper et pécora campí.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admiráble est nomen tuum in univérsta terra!

Ant. In univérsta terra glória et honóre coronásti eum.

†. Posuisti Dómine super caput ejus. †. Corónam de lapide pretiósio.

Pater noster.

Absol. Ipsius pietas.

†. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 44. de Sanctis.

TRIUMPHALIS beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congaúdet Ecclésia, sic ejus proponit sequénda vestigia. Si enim compátimur, et conglomericábimur. In cujus glorióso agóne dúo nobis præcipue consideranda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invicta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur. Patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

†. Honéstum fecit illum Dó-

minus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tuitávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. *ÿ.* Descenditque cum illo in fóveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Bened. Christum perpétuæ.

LECTIO V.

CORONATA itaque est beáti Mártiris paciéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malitia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta non exhóruit cárcerem. Ad imitationem cápitis sui tolerávit probra, sustinuit irrisiónes, flagélla non timuit : et quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se óbtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo biberat, alte retinóbat : Quia non sunt condignæ passiones hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissionis anóre a terrénis suspénsus, et prægestáta supérnæ suavitátis dulcedine ineffabiliter afféctus, dicebat cum Psalmista : Quid mihi est in cælo, et a te quid volui super terram? Defécit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

ñ. Desidérium ánimæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non

fraudásti eum. *ÿ.* Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcedinis : posuisti in cápite ejus coronam de lapide pretiósó. Et voluntáte.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

CONTEMPLABATUR enim, quantum in ænigmate infirmitas humana óculum mentis in æternitate figere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia : et ea enarráre non sufficiens, admirádo clamábat : Quid mihi est in cælo? Quasi diceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquentiæ meæ, transcendit capacitátem intelligentiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscondito faciúi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum corpóri claritátis suæ. Hujus perfectæ libertátis contemplatióne nullum vitábat periculum, nullum horrébat supplicium : et si millies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promereri.

ñ. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis : pósuit super caput ejus. *ÿ.* Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellectus : et aqua sapiéntiæ salutaris potávit illum. Et coronam. Glória Patri. Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

IN
Ant. t.
et justitia
vidit vultu
P

IN Dómin
I dicitis á
mígra in n

Quóniam
teuderunt
sagittas sua
gittent in o

Quóniam
struxerunt
quid fecit?

Dóminus
suo, * Dóm
ejus :

Oculi eju
spiciunt : *
terrogant fil

Dóminus
et impium :

git iniquitát
suam.

Pluet sup
queos : * ign
spiritus pro
licis eorum.

Quóniam
et justitias di
vidit vultus e

Ant. Juste
stítiam dilexit
dit vultus eju

Ant. t. 4. In
bernáculo tu
monte sancto

PSALM
Dómine, quis
bernáculo

requiescet in
luto?

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Justus Dóminus, * et justitiam diléxit: æquitatem vidit vultus ejus.

PSALMUS 10.

In Dómino confido: quómodo dicitis animæ meæ: * Transmígra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccátore in tendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respiciunt: * pálpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccátore láqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justitiam diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justitiam diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. t. 4. Habitábit * in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolium in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit adversus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum gloriícat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Ant. t. 4. Posuisti Dómine * super caput ejus corónam de lápide pretiósio.

PSALMUS 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutare tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Vitám pétisti a te: * et tribuisti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in sa-

lutari tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictioném in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt consilia quæ non potuérunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtute tua : * cantábjmus et psallémus virtutes tuas.

Ant. Posuisti Dómine super caput ejus coronam de lapide pretioso.

̄. Magna est glória ejus in salutári tuo. *R.* Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster
Absolutio. A. *Deus in excelsis.*

̄. Jube dómne.

Bened. Evangélica lécio.

Lécio sancti Evangelíi
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 14. f.*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Hom. 37. in Evangelia.

Si considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cælis, viléscent ánimo ómnia, quæ habentur in terris. Terræna namque substántia supérnæ felicitati comparata, pondus est, non subsidium. Temporális vita æternæ vitæ comparata, mors est potius dicenda, quam vita. Ipse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud, quam quædam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intellectus capere sufficit, illa supérnæ civitatis quanta sint gáudia ; Angelórum choris interesse, cum beatíssimis spiritibus glóriæ conditoris assistere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen videre, nullo mortis metu affici ; incorruptionis perpétuæ múnere lætari?

̄. Coroná aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. ̄. Quóniam prævenísti eum in benedictionibus

dulcedinis
ejus cordi
tioso. Ex
Bened.
mus.

Sed ad h
pit assiste
line gaud
præmia pe
nisi per m
et Paulus
dicit : No
qui legitin
ctet ergo
præmiórum
certámen la
venientibu
quis venit
patrem, su
uxórem, et
soróres, ad
nam suam
esse discipu
̄. Hic es
pro Christi
suum fudit
dicum non
næ dignitati
sed ad cœle
nit. ̄. Justu
nus per vias
illi regnum
Patri. Qui.
Sequens E
tur ultimo l
sanctorum M
cum Eusebii
nis, Silverii,
tiani.
̄. Dómine
in benedictio

dulcedinis, posuisti in capite
ejus coronam de lapide pre-
tioso. Expressa.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

SED ad hæc audita inardescit
ánimus : jamque illic cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magnos labores. Unde et Paulus egregius prædicátor dicit : Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus.

R. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cœlestia regná pervénit. *Y.* Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens Responsórium dicitur último loco in Festis sex sanctorum Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini et Pontiani.

R. Dómine prevenisti eum in benedictiónibus dulcedinis : *

Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. *Y.* Vitam petisti a te, et tribuisti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuisti. Glória Patri. Posuisti.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

SED percontári libet, quómo-
do parentes, et carnáliter propinquos præcipimur odisse, qui jubémur et inimicos diligere? Et certe véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri diligite uxóres vestras sicut et Christus Ecclésiám. Ecce, discipulus uxórem diligendam prædicat, cum magister dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid aliud júdex nuntiát, aliud præco clamat? An simul et odisse possumus, et diligere? Sed si vim præcepti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúcti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiendo et fugiendo nesciámus.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Qui me confessus fuerit * coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. Qui sequitur me, * non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ, dicit Dominus.

Ant. t. 1. Qui mihi ministrat, * me sequatur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Ant. t. 1. Si quis mihi ministraverit, * honorificabit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dominus.

Ant. t. 1. l. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

CAPITULUM. *Jac. 1. b*

BEATUS vir, qui suffert tentationem : quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS.

INVICTE martyr, unicum Patris secutus Filium, Victis triumphas hostibus, Victor fruens cælestibus.

Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tedium.

Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis :
Nos solve vinculis sæculi
Dono superni Nominis.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

†. Justus ut palma florebit.
R̄. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Bened. Ant. t. 3. d Qui

odit * animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus : et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati *N.* Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos beati *N.* Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas : concede propitius ; ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem ætiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus : ut, qui beati *N.* Martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus : ut, intercedente beato *N.* Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore ; et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

AD TERTIAM.

Ant. Qui sequitur me.

Capitulum, Beatus vir, ut supra ad Laudes.

†. br. Coronasti et honorem super eum. Coronam et gloriam et honorem. Posuit super eum. Pretioso.

AD TERTIAM. *Ant.* Qui sequitur me.

CAPITULUM. *C*IBAVIT in intellectu salutari minus Deus.

†. br. Pater super eum. Coronam et gloriam super eum.

†. Magna salutari tuo. gnum decorem eum.

AD TERTIAM. *Ant.* Volo in eum.

CAPITULUM. *J*USTUS coram deo vigilandum. Minus qui tui conspectu Altissimi.

†. br. Magna in salutari tuo. Gloriam et honorem impones salutari. Gloriam est.

†. Justus ut palma florebit. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

AD TERTIAM. *Ant.* Qui sequitur me.

¶ *br.* Glória et honóre, *
Coronásti eum Dómine. Glória
et honóre. †. Et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum. Coronásti. Glória Patri.
Glória et honóre.

†. Posuísti Dómine super cap-
put ejus. ¶. Coronam de lápide
pretiósó.

AD SEXTAM.

Ant. Qui mihi ministrat.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

¶ *br.* Cibavit illum pane vitæ et
intelléctus, et aqua sapién-
tiæ salutáris potávit illum Dó-
minus Deus noster.

¶ *br.* Posuísti Dómine, *
Super caput ejus. Posuísti.
¶. Coronam de lápide pretiósó.
Super. Glória Patri. Posuísti.

¶. Magna est glória ejus, in
salutári tuo. ¶. Glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.

AD NONAM.

Ant. Volo Pater.

CAPITULUM. *Eccli.* 39.

¶. Justus cor suum trádidit ad
vigilándum dilúculo ad Dó-
minum qui fecit illum, et in
conspéctu Altissimi deprecábitur.

¶ *br.* Magna est glória ejus, *
in salutári tuo. Magna est.
¶. Glóriam et magnum decó-
rem impónes super eum. In
salutári. Glória Patri. Magna
est.

¶. Justus ut palma florébit.
¶. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

AD VESPERAS.

Ant. Qui me conféssus, ut

supra, cum reliquis de Laudibus, p. xxix.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123.
et loco ultimi,

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quód locú-
tus sum : * ego autem hu-
miliátus sum nimis.

Egó dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax,

Quíd retribuam Dómino, *
pro ómnibus; quæ retribuit
mihi?

Cálicem salutáris accipiam : *
et nomen Dómini invocábo,

Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo ejus : *
pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus
tuus : * ego servus tuus, et fi-
lius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : *
tibi sacrificábo hóstiam lau-
dis, et nomen Dómini invocá-
bo.

Vota mea Dómino reddam in
conspéctu omnis pópuli ejus : *
in átriis domus Dómini, in
medio tui Jerúsalem.

* *Capitulum, Beátus vir.*

*Hymnus, Deus tuórum mili-
tum, p. xx.*

¶. Justus ut palma florébit.

¶. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Qui
vult venire post me, * ab-
neget semetipsúm, et tollat
crucem suam, et sequátur

ALIE LECTIONES

PRO UNO MARTYRE.

IN II NOCTURNO.

De Expositione S. Ambrósii
Episcopi in Psalmum centé-
simum décimum octávum.

LECTIO IV.

Sermone 21.

P RINCIPES persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod in iuste persecutiónum torménta sustineat : qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprèsserit, nullius sánguinem fúderit, nullius thorum putáverit esse violándum : qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplicia : qui loquátur iuste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnétur : ut possit dicere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis igitur persecutiónum patitur, qui impugnátur sine crimine : impugnátur ut noxius, cum sit in tali confessiõe laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ý. Descendit-
que cum illo in fóveam : et in
vinculis non dereliquit eum. Et.

LECTIO V.

VERE frustra impugnátur, qui
apud ímpios et infidos im-

pietátis arcéssitur, cum fidei
sit magister. Verum qui gratis
impugnátur, fortis debet esse
et constans. Quómodo ergo sub-
tèxuit : Et a verbis tuis trepidá-
vit cor meum? Trepidáre
infirmítatis est, timóris atque
formidinis. Sed est étiam in-
firmitas ad salútem, est étiam
timor sanctórum. Timéte Dó-
mínium omnes sancti ejus : et :
Béátus vir, qui timet Dómi-
num. Qua ratiõe beátus? Quia
in mandátis ejus cupit nimis.

ñ. Desidérium animæ ejus
tribuisti ei Dómine, * Et vo-
luntáte labiórum ejus non frau-
dásti eum. ý. Quóniam prae-
venisti eum in benedictiõibus
dulcedinis : posuisti in cápite
ejus corónam de lapide preti-
oso. Et.

LECTIO VI.

P ONE ergo Mátyrem inter
pericula constitútum, cum
inde immánitas bestiárum ad
incutiéndum terrórem infre-
mat, aliunde stridor candé-
tium laminárum, et flamma
fornácis ardéntis exæstuet, et
parte alia personent tractus
gráviùm catenárum, hinc cár-
nifex cruéntus assistat : pone,
inquam, circumspectántem óm-
ni plena suppliciiis, deinde
cogitántem mandáta divína,
illum ignem perpétuum, illum
sine fine incéndium perfidó-
rum, illam poenæ recrudescén-
tis ærumnam : trepidáre corde
ne, dum presentibus cedat,
perpétuis se dedat exitiis : per-
turbári animo, dum futuri ju-

dici rhom-
bilem qua-
cie contié-
trepidatiõ-
stántis, co-
concúrrit e-
cupiéntis
trepidántis
ñ. Stola
eum Dómin-
pulehritódi-
put ejus. ý.
minus pane-
et aqua sapi-
távit illum.
Patri. Et cor-
IN III
Lectio sa-
secúndum
LECTIO VI
In illo temp-
discipulis
post me ven-
metipsam
suam et seq-
liqua.
Homilia sanc-
Homilia 3
Quia Dómin-
noster nov-
mundum, nov-
mundo. Vite-
reteri in vitii-
inrietatem op-
tate. Quid en-
carnalis homo-
sua retinere, a-
posset : concup-
posset? Sed co-
singulis quibú-
lántia adhibe-
tanti sicut arte-
sola frigidis, fr-

diei rhomphœam illam terribilem quadam conspèctus specie contuètur. Nonne ad hanc trepidationem fiduciam viri constantis, æqualis in eundem concùrrit effectum confidentia cupientis æterna, et divina trepidantis?

¶ Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. † Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam: Glória Patri. Et coronam.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 16. d

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 32. in Evang.

Quia Dominus ac Redemptor mundum, nova præcepta dedit mundo: Vitæ etenim nostræ veteri in vitiis enutritæ contrarietatem opposuit novitatis. Quid enim vetus, quid carnalis homo noverat, nisi sua retinere, aliæna rapere, si posset; concupiscere, si non posset? Sed cœlestis medicus singulis quibusque vitiis obstantia adhibet medicamenta. Nam sicut arte medicina, calida frigidis, frigida calidius cu-

rantur: ita Dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis, ut lubricis continentiam, tenacibus largitatem, iracundis mansuetudinem, elatis præciperet humilitatem.

¶ Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. † Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

LECTIO VIII.

Certe cum se sequentibus nova mandata proponeret, dixit: Nisi quis renuntiaverit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si aperte dicat: Qui per vitam veterem alienam concupiscitis, per novæ conversationis studium et vestra largimini. Quid vero in hac lectione dicat, audiamus: Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra: hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortasse laboriosum non est homini relinquere sua: sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegare quod habet: valde autem multum est, abnegare quod est.

¶ Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suam fudit: * Qui minas iudicium non timuit, nec terræ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit.

Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis venientibus Dominus præcepit, ut renuntiemus nostris: quia quicumque ad fidei agónem venimus, luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident. Nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terræ omnia, nisi quædam corpora indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certamen præperat, vestimenta abijciat, ne succumbat.

Te Deum laudamus, p. 16.

ALIA HOMILIA

IN FESTIS UNIUS MARTYRIS NON PONTIFICIS.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10. d

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. cap. 10.

Supra dixerat: Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, predicatè super tecta:

nunc infert quid post prædicationem sequatur. Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est: unaquæque domus et infidèles et credentes habuit, et propterea bellum missum est bonum, ut rumpetur pax mala. Tale quid et in Gènesi adversus rebelles homines, qui moti fuerant de Oriente, et turrem extruere festinabant, per quam eoli alta penetrarent, fecisse scribitur Deus, ut divideret linguas eorum.

R. Coróna aurea, p. xxxij.

LECTIO VIII.

Veni enim separare hominem adversus patrem suum. Hic locus prope iisdem verbis in Michæa Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri Testamento testimonium ponitur, utrum sensus tantum, an sermo consentiat. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Qui ante præmiserat: Non veni pacem mittere, sed gladium, et dividere homines adversus patrem et matrem; suum et socrum, ne quis pietatem religioni anteferreret, subjecit dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cántico legimus canticorum: Ordinavit mihi charitatem. Hic ordo omni affectu necessarius est. Ama, post Deum patrem, aut matrem, ama filios.

R. Hic est vere martyr p. xxxij.

ORDO pulcherrime dicationis pericula notatum subiectum supra toleraverat: ducit conditio. Unde victus veritatem in temporat la recipit, inquit: et qui meum qui me sciendis Apo que credentiu suscepisse ar Te Deum la COM PLURIMORUM AD VES Ant. Omnes quis de Lavo Psalm. Dixit aliquis de Dom loca ultimi, de Dominum 127. CAPITULUM STORUM anim sunt, et non t entum mortis. insipientium sunt in pace HYMNI ANCTORUM mé gaudia gimus socii, tia: mens fert anim cantibus Victorem mum.

LECTIO IX.

Ordo pulcherrimus : ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subjicit religioni. Aurum supra tulerat, aes de zona excusserat : dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necessaria? Austeritatem mandatorum spe temporat promissorum : Qui recipit, inquit, vos, me recipit : et qui me recipit, recipit eum qui me misit ; ut in suscipiendis Apóstolis unusquisque erodentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE

PLURIMORUM MARTYRUM.

AD VESPERAS.

*Ant. Omnes sancti, cum re-
liquis de Laudibus, p. xlv.*

*Psalm. Dixit Dominus, cum
religiosis de Dominica, p. 123,*

*et loca ultimi, Psalm. Lau-
date Dominum, omnes gentes,
p. 127.*

CAPITULUM. Sep. 3.

USTORUM animæ in manu Dei
sunt, et non tanget illos tor-
entum mortis. Visi sunt ocu-
linsipientium mori : illi au-
tem sunt in pace.

HYMNUS.

SANCTORUM meritis inclyta

gáudia
ingámus sócii, géstaque fór-
tia :

scens fert animus promere
cántibus

Victórum genus ópti-
mum.

Hi sunt quos fátue mundus
abhórruit :

Hunc fructu vácuum, flóribus
áridum

Contempsére tui nóminis ásse-
clæ,

Jesu Rex bone Cœlitum.

Hi pro te fúrias atque minas
truces

Calcárum hóminum, sævaque
vérbera :

His cessit lacerans fórtiter ún-
gula,

Nec carpsit penetrália.

Cedúntur gládiis more hi-
déntium

Non murmur résonat, non que-
rimónia ;

Sed corde impávido mens bene
cónscia

Consérvat patientiam.

Quæ vox, quæ póterit lin-
gua retéxere,

Quæ tu Martyribus múnera
præparas ?

Rubri nam flúido sánguine fúl-
gidis

Cingunt témpora laú-
reis.

Te summa o Déitas, únaque
póscimus,

Ut culpas ábigas, nóxia súb-
trahas,

Des pacem fámulis, ut tibi gló-
riam

Annórum in sériem ca-
nant. Amen.

ŷ. Lætámur in Dómino, et
exultáte justí. R. Et gloriámur
omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Istó-
rum est enim regnum cœlé-
rum, qui contempsérunt

vitam mundi, et pervenerunt ad premia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

BEATORUM Mártyrum, pariterque Pontificum *N. et N.* nos, quatenus Dómine, festa tueántur: et eórum commendat oratio veneranda. Per.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

DEUS qui nos concedis sanctórum Mártyrum tuórum *N. et N.* natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eórum societate gaudere. Per.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos annua sanctorum Mártyrum tuórum *N. et N.* solemnitate lætificas: concede propitius; ut, quórum gaudemus méritis, accendámur exémpis. Per.

AD. MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum. * Venite, adoremus.

Ps. Venite, exultemus, p. 2.

HYMNUS.

CHRIStO profusum sanguinem,

Et Mártyrum victórias, Dignámque cælo lætream Lætis sequámur vóribus.

Terróre victo sæculi, Pœnisque spretis corpóris, Mortis sacræ compendio Vitam beátam possident.

Tradúntur igni Mártyres, Et bestiárum dentibus: Armáta sævit úngulis Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent viscera: Sanguis sacrátus fúnditur: Sed permanent inmóviles Vitæ, perénis grátia.

Te nunc Redémptor quaesumus,

Ut mátyrum consórtio Jungas precántes sérvulos In sempiterna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Secus decúrsus aquárum * plantávit vineam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et fólium ejus non defluet: et ómnia quæcumque faciat prosperabúntur.

Non sic impij, non sic, * et tamquam pulvis, quem proicit ventus a facie terræ.

Ideo non resúrgent impij iudicio: * neque peccatóres concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit vineam justórum, et in lege Dómini volúntas eórum.

Ant.
in forr
Dóminu
accépit

QUARE
et
inánia?

Astite
et princ
unum *
et advérs

Dirum
rum: *

jugum ip
Qui há
bit eos:
nabit eos.

Tunc lo
sua, * et i
hábít eos.

Ego aut
Rex ab eo
sanctumej
ceptum ej

Dóminu
lius meus
nui te.

Póstula
Gentes hæc

possessión
terræ.

Reges eo
et tamquam
ges eos.

Et nunc
erudimini q
Servite D

et exultate e
Apprehén
quándó ir

et pereátis q
Cum exár
Nema

Ant. t. 7. Tamquam aurum in fornace * probavit electos Dominus : et quasi holocausta accepit eos in aeternum.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania ?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, iridebit eos : * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecipuum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore : * et exultate ei cum timore.

Apprehendite disciplinam, * quando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira

ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus : et quasi holocausta accepit eos in aeternum.

Ant. t. 7. Si coram hominibus * tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in aeternum.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exalta caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exurge Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum, benedictio tua.

Ant. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in aeternum.

¶ Letamini in Domino, et exultate justi. *R.* Et gloriamini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.
 y. Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I. *Cap. 8. c.*

FRATRES, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spiritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spiritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitútis iterum in timóre, sed accepistis spiritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimónium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hæredes: hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus tēporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectatio creatúre revelatióem filiórum Dei expéctat.

ñ. Abstérget Deus omnem lácrymam ab oculis sanctorum: et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt, y. Non esúrient, neque sitient amplius, neque cadet super illos sol, neque ullus aestus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

SCIMUS autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocati sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit conformes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis fratribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Filio suo non pepéruit, sed pro nobis omnibus trádidit illum: quomodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusávit advérsus eléctos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurrexít, qui est ad dexteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

ñ. Viri sancti gloriósum sanguinem fuderunt pro hómine, amaverunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ideo coronas triumpháles meruerunt. y. Unus spiritus, et una fides erat in eis. Et ideo.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

QUIS ergo nos separábit a charitaté Christi? tribulatio, an angústia, an fames, an núditas, an periculum, an persecútio, an gládius? (Sicut

scriptum mortificáti sumus. Sed rámus prléxít nos. quia neque Anpátus, ne instántia, ne fortitúdo, que profútura ália p a charitaté Christo Jesu. ñ. Traditio propter Deum. Et meruerunt perpétuas. venerunt. tione, et lav in sanguine. runt. Glória

IN II

Ant. t. 8. I locum nom Patris mei, o PSA

DOMINE, quibornaculo requiescet in Qui ingrédit et operátur ju Qui loquitur corde suo, * lum in lingua. Nec fecit pr lum, * et opp cépit advérsus Ad nihilum conspéctu ejus méntes autem rificat:

scriptum est : Quia propter te mortificamur tota die : estimati sumus sicut oves occisionis. Sed in his omnibus speramus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, que est in Christo Jesu Domino nostro.

ñ. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia : * Et meruerunt habere coronas perpetuas. *ñ.* Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et meruerunt. Gloria Patri. Et.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur iustitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movetur in æternum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

Ant. t. 4. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificavit omnes voluntates meas inter illos.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Domine, quoniam speravi in te : * Dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non egess.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicate sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

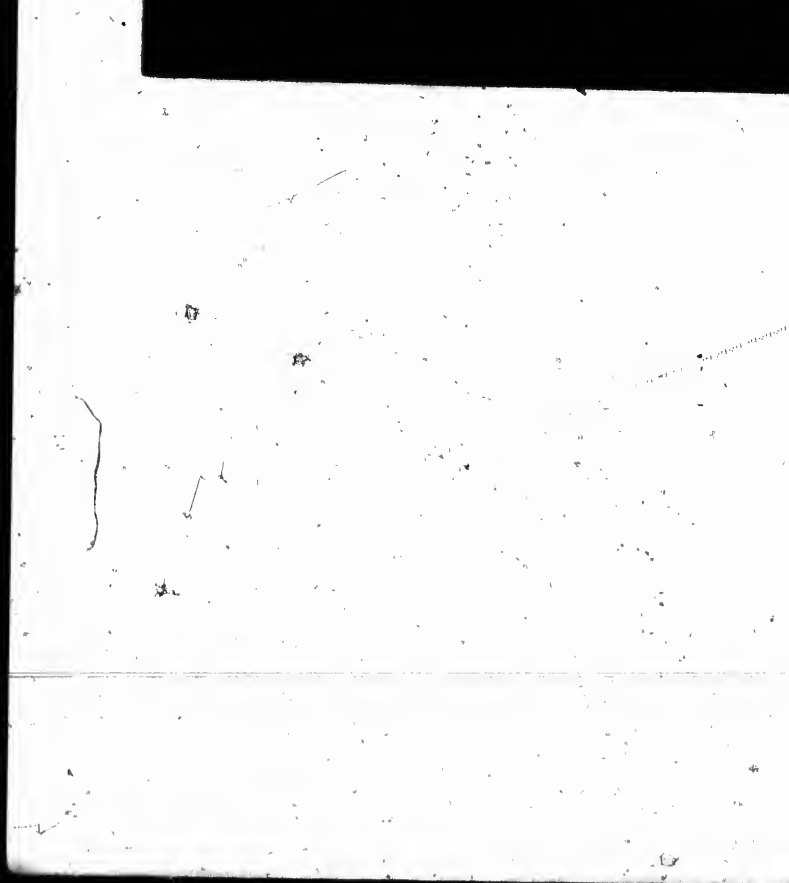
Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis mee, et calicis mei : * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

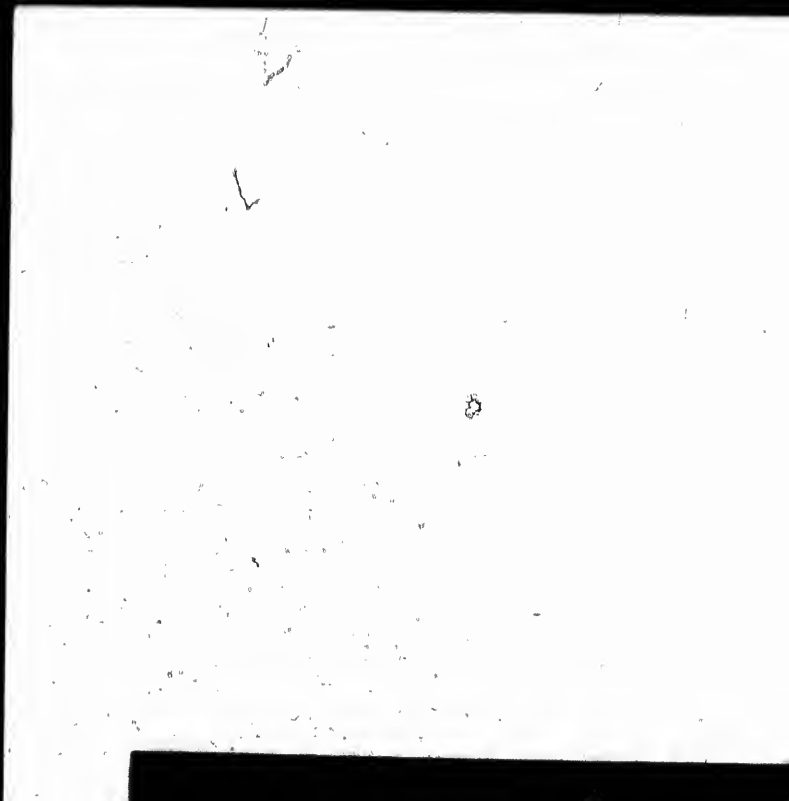
Funes ceciderunt mihi in preclaris, * etenim hereditas mea preclara est mihi.

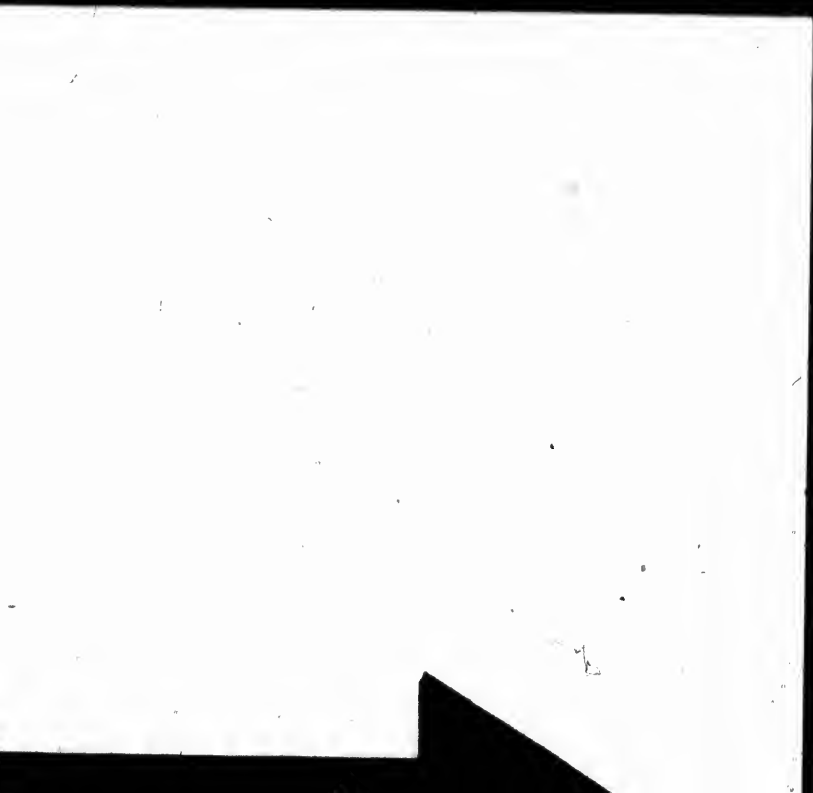
Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

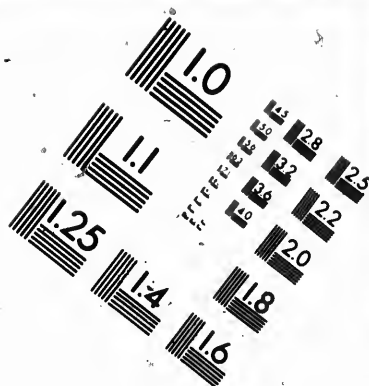
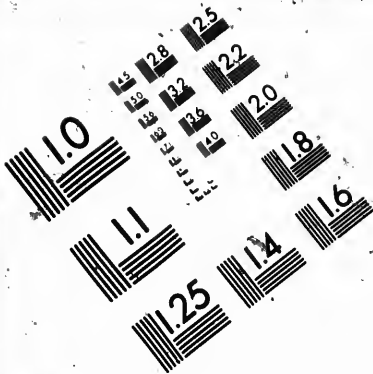
Providēbam Dominum conspectu meo semper : *

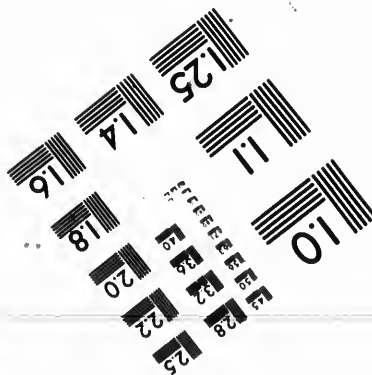
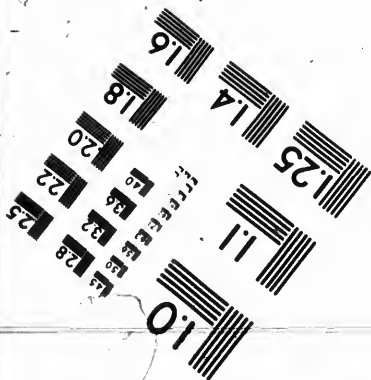
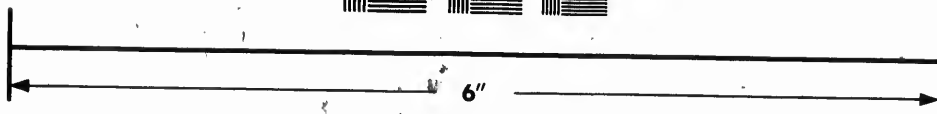
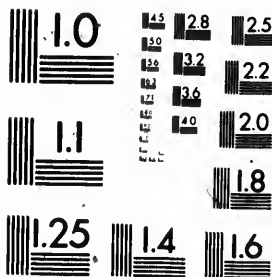

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

13 28 25
16 22
20
18

10

niam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea, * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, inlricavit omnes voluntates meas inter illos.

Ant. t. 1. l Sancti * qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilæ, volabunt, et non deficient.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plentudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilæ, volabunt, et non deficient.

ÿ. Exultent justi in conspectu Dei. ñ. Et delectentur in lætitia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 47. de Sanctis.

QUOTIESCUMQUE, fratres charissimi, sanctorum Martyrum solèmnia celebramus, ita, ipsis intercedentibus, expectemus a Domino consequi temporalia beneficia, ut ipsos Martyres imitando, accipere mereamur æterna. Ab ipsis enim sanctorum Martyrum in veritate festivitatum gaudia celebrantur, qui ipsorum Martyrum exempla sequuntur. Solemnitates enim Martyrum,

exhorta
rum : u
quod ce
ñ. Sa
bile con
vièntes
venirent
lidis : *
et in ma
pedimén
cussit p
aquæ, et
runt. Ter
Bened.

SED nos
Scum
tionem m
nere cum
etos Már
potuerit,
corum bea
rit pover
Apóstolus
Si fuérim
crimus et
Dóminus
mundus vo
me prioren
Recusat es
odjum non
capite.
ñ. Verbe
timuerunt s
tes pro Ch
hæredes fier
mini. ÿ. Tr
sua propter
eia. Ut hære
Bened. Igr
LE
SED dicet
est, qui

exhortationes sunt martyriorum : ut imitari non pigeat, quod celebrare deléctat.

ñ. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. †. Quóniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torréntes inundavérunt Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

SED nos vólumus gaudere cum sanctis : et tribulationem mundi nólumus sustinere cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitari nolúerit, ad eorum beatitudinem non póterit pervenire. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens : Si fuérimus sócii passionum, erimus et consolationum. Et Dóminus in Evangélio : Si mundus vos odit : scitote quia me priorem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in corpore, qui ódium non vult sustinere cum capite.

ñ. Verbera carnificum non timúerunt sancti Dei, morientes pro Christi nómine : * Ut hæredes fierent in domo Dómini. †. Tradidérunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Bened. Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

SED dicet áliquis : Et quis est, qui possit beatórum

Mártyrum vestigia sequi? Huic ego respódeó, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsius adjutório, si vólumus, póssumus imitari. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humano clamántem : Discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relinquens nobis exéplum, ut sequámur vestigia ejus.

ñ. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus, et quasi holocausti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respectus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. †. Qui confidunt in illum, intélligent veritatem : et fideles in dilectione acquiescent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Jusú autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

PSALMUS 32.

EXULTATE justi in Dómino : * rectos decet collaudatio.

Confitémini Dómino in cithara : * in psalterio decem chordarum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et ju-

dicium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmátí sunt : * et spiritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris ; * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Dóminus díssipat consilia géntium : * réprobat autem cogitationes populórum, et réprobat consilia sapientum.

Consiliurum Dómini in ætérnum manet : * cogitationes cordis ejus in generationem et generationem.

Beata gens, cujus est Dóminus Deus ejus ; * pópulus, quem elegit in hæreditatem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui habitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtutem : * et gigas non salvabitur in multitudíne virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem : * in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum ; * et in eis,

qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dóminum : * quóniam adjutor et protectór noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmódu sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. t. 1. f Tradiderunt * cörpera sua in mortem, ne servirent idólis : ideo coronáti possident palmam.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * aúdiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meiseripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestre non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustát
suávis es
vir, qui
Timéte
sancti ej
est inopia
Divites
runt : * i
minum n
bono.
Venite
timórem
Quis es
tam : * di
nos ?
Próhibe
inále : * e
quántur d
Diverte
num : * in
sequere ea
Oculi Dó
et aures ej
Vultus a
faciéntes m
terra memo
Clamavér
minus exau
ómnibus : t
rum liberáv
Juxta est
tribuláto su
miles spiritu
Multæ tr
rum : * et d
berábit eos
Custódit
ossa eórum
non conterét
Mors pecca
et qui odérunt
quent.
Rédimet

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Divites eguerunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam? * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquantur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spirítu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas

servórum suórum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servirent idólis: ideo coronáti póssident palmam.

Ant. t. 4. Ecce mérces * sanctorum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivunt in aetérnum.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatióibus, quæ invenerunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Senuérunt, et turbátæ súnť aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocém suam, mota est terra.

Dóminus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob..

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confrin-

get arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in aetérnum.

ŷ. Justi autem in perpétuum vivent. *R.* Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

ŷ. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 21. c*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audieritis praelia, et seditiões, nolite terreri : oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Hom. 35. in Evang.

Dominus ac Redemptor noster perituri mundi præcurrentia mala denúnciat, ut eo minus perturbent venientia, quo fuerint præscita. Minus enim iacula feriunt quæ prævidentur : et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præsciëntiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit : Cum audieritis praelia, et seditiões, nolite terreri :

oportet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redemptoris nostri, per quæ nos aliud intérius, aliud extérius passuros esse denúnciat. Bella quippe ad hostes pertainent, seditiões ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, aliud nos fatétur ab hostibus, aliud a fratribus pertainet.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patrernas, sancti Dei perstitérunt in amore fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ŷ. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitare fratres in unum. Quia.

Bened. Quorum festum colimus.

LECTIO VIII.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequatur, adjúngit : Surgat gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de celo, et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus prævenitur : et per crebra mala, quæ præveniunt, indicantur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiões non statim finis : quia multa debent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis :

Mercéde vobis. ŷ. tris me Mercéde.

Seque. vel II L. rimorum

R. Hæc que nun certámin secúti su temnéte venérunt

ŷ. Ecce qu jucúndum unum. C

Patri. Co

Bened.

SED CUM tiónis eórum cor ter per sin qua necés lo, alia e méntis, ali tiámur. Ai contra ger hátio homi mótus ma respectus i pestiléntiæ corporum : sterilitas te de celo et inæqualitas omnia consu consummati turbántur : deliquimus, mur : ut im tur : Et pug terrarum cor

Mercédem laboris ego reddam vobis. *ŷ.* Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercédem. Glória. Mercédem.

Sequens n̄. dicitur post .VIII. vel II. Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

n̄. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dóminum: * Contemnentes aulam régiam, pervenerunt ad regna cœlestia.

ŷ. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Glória Patri. Contemnentes.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

SED cum tot signa perturbationis dicta sint, oportet ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus: quia necesse est, ut alia e cœlo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbatio hominum: erunt terræmôtus magni per loca, ecce respectus iræ desuper: erunt pestilentia, ecce inæqualitas corporum: erit fames, ecce sterilitas terræ: terrorisque de cœlo et tempestates, ecce inæqualitas aeris. Quia ergo omnia consummanda sunt, ante consummationem omnia perturbantur: et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur: ut impleatur quod dicitur: Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus, p. 10.

AD LAUDES,
ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Omnes sancti, * quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Psalmus. Dóminus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Cum palma * ad regna pervenerunt sancti, coronas decóris meruerunt de manu Dei.

Ant. t. 1. Córpora sanctorum * in pace sepulta sunt: et vivent nómína eórum in ætérnum.

Ant. t. 4. Mártyres Dómini * Dóminum benedicite in ætérnum.

Ant. t. 8. f. Mártyrum chorus * laudate Dóminum de cœlis, alleluia.

CAPITULUM. Sap. 3.

JUSTORUM animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

REX gloriöse Mártyrum, Coróna confitentium, Qui respuentes tērræ Perdúcis ad cœlestia.

Aurem benignam prótinus Intēde nostris vocibus: Trophæa sacra pāngimus: Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Mártyres, Parcisque Confessoribus: Tu vince nostra crimina, Largitor indulgentia.

Deo Patri sit glória.

Ejúsque solí Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

ÿ. Exultábunt sancti in gló-
ria. ñ. Lætábuntur in cubili-
bus suis.

Ad Bened. Ant. t. 5. Vestri
capilli cápitis * omnes nume-
ráti sunt : nolite timére, mul-
tis passéribus meliôres estis
vos.

*Pro pluribus Martyribus
Pontificibus.*

ORATIO.

BEATORUM Mártyrum paritér-
que Pontificum *N. et N.*
nos, quæsumus Dómine, festa
tuéántur : et eórum commén-
det orátio veneránda. Per Dó-
minum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

DEUS, qui nos concédis san-
ctórum Mártyrum tuórum
N. et N. natalitia colére : da
nobis in æténa beatitúdine de
córum societáte gaudére. Per
Dóminum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctó-
rum Mártyrum tuórum
N. et N. solemnitate lætificas :
concede propítius ; ut, quorum
gaudémus méritis, accendá-
mur exémpis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Cum palma.

*Capitulum, Justórum, ut su-
pra.*

ñ. *br.* Lætámini in Dómino,*
Et exultáte justí. Lætámini.
ÿ. Et gloriámini omnes rectí

corde. Et exultáte. Glória Pa-
tri. Lætámini.

ÿ. Exúltent justí in con-
spéctu Dei. ñ. Et delecténtur
in lætitia.

AD SEXTAM.

Ant. Córpora sanctórum.

CAPITULUM. *Sap. 10. d*

REDDIDIT Deus mercédem la-
bórum sanctórum suórum,
et dedúxit illos in via mirá-
bili : et fuit illis in velaménto
diéi, et in luce stellárum
nocte.

ñ. *br.* Exúltent justí, * In
conspéctu Dei. Exúltent. ÿ. Et
delecténtur in lætitia. In con-
spéctu. Glória Patri. Exúltent.

ÿ. Justí autem in perpétuum
vivent. ñ. Et apud Dóminum
est merces eórum.

AD NONAM.

Ant. Mártyrum chorus.

CAPITULUM. *Sap. 3.*

FULGEBUNT justí, et tamquam
scintillæ in arundinéto dis-
cúrrunt. Judicábunt nátiónes,
et dominabúntur pópulis : et
regnábit Dóminus illórum in
perpétuum.

ñ. *br.* Justí autem, * In per-
pétuum vivent. Justí. ÿ. Et
apud Dóminum est merces eó-
rum. In perpétuum. Glória Pa-
tri. Justí.

ÿ. Exultábunt sancti in gló-
ria. ñ. Lætábuntur in cubili-
bus suis.

AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Isti sunt sancti,*
qui pro testaménto Dei suá
córpora tradidérunt, et in

anguin
suas.

Psalm
p. 123,
nica, ult

Ant. t.

vicérunt
justítiam
missióne:

Ant. t.

áquilæ ju
florébunt
tate Dómi

Ant. t.

omnem l
sanctórum

ámplius r
clamor, s
quóniam p

Ant. t. t

gnis * s
est, et in a
rum.

Ps

CREDIDI,

sum :

liátus sum

Ego dixi

Omnis hom

Quid retr

pro ómnib

míhi ?

Cálicem s

et nomen D

Vota mea

coram omn

pretiósá in

mors sanctó

O Dómine

tus : * ego

lius ancillæ

Diripisti

tibi sacrificá

anguine Agni laverunt stelas suas.

Psalmus, Dixit Dóminus, p. 123, cum reliquis de *Dominica*, ultimo excepto.

Ant. t. 2. Sancti per fidem * vicerunt regna, operati sunt justitiam, adépti sunt reprobmissiónes.

Ant. t. 8. Sanctórum velut * áquilæ juvénus renovábitur : florebut sicut lilium in civitate Dómini.

Ant. t. 7. Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, nèque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transierunt.

Ant. t. 8. In cœlestibus regnis * sanctórum habitatio est, et in ætérnum réquies eórum.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi ?

Cálicem salutáris accipiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiosa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis,

et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jérúsalem.

Ant. In cœlestibus regnis sanctórum habitatio est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis, p. xxxv.

ÿ. Exultábunt sancti in glória. ñ. Lætábúntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. t. 6. Gaudent in cœlis * animæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti : et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

ALIE LECTIONES
PLURIBUS MARTYRIBUS.
IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Serm. 1. de Martyr. t. 3.

NEMO est qui nésciat Mátyrum glórias ad hoc divino consilio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exempla, favénte Christo, monstréntur ; ut, dum hæc ita celebráři perspícuimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalitia táliter celebrántur in terris : quo possimus étiam ipsi talibus provocári exémpis, virtúte pari, devotióne consimili ac fide : ut Christo præstante, dimicáre, et vincere hostem

possimus : ut, parta victória, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphemus.

ñ. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis : * Terra apparuit árida : et in mari Rubro via sine impedimento. †. Quóniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

LECTIO V.

QUIS est enim, qui eorum volens mérito copulári, nisi prius constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis; eorum glóriam páribus vitæ lineamentis aut inveniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen muneris tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum præbeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retribuat.

ñ. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nómine : * Ut hæredes fierent in domo Dómini. †. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

LECTIO VI.

UT enim infirmatur peccator adversis, ita justus tentationibus roboratur. Sic dimicaverunt adversus peccatum sancti : sic et laborando fortiores,

et moriendo victores effecti sunt. Nullus athleta sine certamine fortior dici, nullus sine victória poterit coronari. Nemo miles sine prælio hostem subjecit : nemo sine bello imperatorem promeruit. Habes Christiane competenti arma quibus hostem expugnes : habes fortissima tela, quibus inimicum debelles.

ñ. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dóminus, et quasi holocausti hostiam accepit illos : et in tempore erit respectus illorum : * Quóniam donum et pax est electis Dei. †. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem : et fideles in dilectione acquiescent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 6. c

IN illo tempore : Descendens Jesus de monte, stetit in loco campèstri, et turba discipulorum ejus, et multitudo copiosa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et maritima, et Tyri, et Sidónis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. in Lucam, cap. 6. post initium.

ADVERTE omnia diligenter, quomodo et cum Apóstolis ascendat, et descendat ad turbas. Quomodo enim turba nisi in humili Christum videret? Non sequitur ad excelsa, non

ascendit ubi descendit : in esse non Mattheus bus debile enim uno est, ut pau cedentibus montem. inferioribus libidine recitatis avestra descendam et e comparticipi regni cœlesti. Propterea mini, et leg Dei perstitit : Quóniam. Glória Patri. Quóniam. semper spir fides. †. Eo quam iucun tres in au

LE BEATI PAUP Est regn tantum bea Lucas domin vero sanctus illis octo ista in quatuor is enim quatuor amplexus est in illis octo rum reseravit multi inscribit mandatum : a partem dare ctionibus. Sic stræ octáva p octáva summa

ascendit ad sublimia. Denique ubi descendit, invenit infirmos: in excelsis enim infirmi esse non possunt. Hinc etiam Matthæus docet, in inferioribus debiles esse sanatos. Prius enim unusquisque sanandus est, ut paulatim virtutibus procedentibus ascendere possit ad montem. Et ideo quemque in inferioribus sanat, hoc est, a libidine revocat, injuriam cecitatis avertit. Ad vulnera nostra descendit: ut usu quodam et copia sue naturæ, participes nos faciat esse regni cœlestis.

¶ Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. †. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia.

LECTIO VIII.

BEATI pauperes, quia vestrum est regnum Dei. Quatuor tantum beatitudines sanctus Lucas dominicas posuit, octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quatuor sunt, et in quatuor istis illæ octo. Hic enim: quatuor velut virtutes amplexus est cardinales: ille in illis octo mysticum numerum reseravit. Pro octava enim multi inscribuntur Psalmi: et mandatum accipis octo illis partem dare fortasse benedictionibus. Sicut enim spei nostræ octava perfectio est, ita octava summa virtutum est.

¶ Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercèdem labôris ego reddam vobis. †. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercèdem. Glôria Patri. Mercèdem.

LECTIO IX.

SED prius quæ sunt ampliôra videamus. Beati, inquit, pauperes, quoniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc uterque Evangelista posuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatioque virtutum: quia qui contempserit sæcularia, ipse merebitur sempiterna: nec potest quisquam meritum regni cœlestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE

CONFESSORIS PONTIFICIS.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus, cum reliquis de Laudibus, p. lix.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, *Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes, p. 127.

CAPITULUM. *Eccli.* 44. c

ECCE sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

HYMNUS.

ISTE Confessor Domini, colentes,

res effecti
a sine cer-
nullus sine
nari. Nemo
ostem sub-
ello impera-
Habet Chri-
arma quin-
nes: habes
ibus inimi-

rum in for-
os Dominus,
hostiam ac-
tempore erit
* Quoniam
electis Dei.
illum, in-
: et fideles
iescent illi.
Patri. Quo-

URNO.

Evangelii
Lucam.

ap. 6. c

Descendens
te, stetit in
turba disci-
multitudo co-
mi Judæa, et
maritima, et
Et reliqua.

Ambrôsii
oi.

um, cap. 6.
um.

diligenter,
um Apóstolis
endat ad tur-
im turba nisi
um videret?
excelsa, non

Quem pie laudant pópuli. per orbem,

Hac die lætus méruit beátas Scãdere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:
Hac die lætus méruit suprémis Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudicus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec húmanos animávit auræ Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuere membra,
Viribus morbi dómitis, salúti Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cónceinit laudem, celebrésque palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,

Totius mundi sériem gubernat
Trinus et unus. Amen.

¶ Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ¶ Stulam glóriæ induit eum.

*Ad Magnif. Ant. t. 2. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.*

Pro Doctoribus in utraque Vesperis ad Magnif. Ant. t. 2.

O Doctór óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

Pra Confessore Pontífice.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beáti N. Confessoris tui atque Pontificis veneranda solómpitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

ALIA ORATIO.

EXAUDI, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessoris tui atque Pontificis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Venite adórémus.*

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Iste Conféssor, ut supra. xlix.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 3. r Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus permanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentíæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas

ejus, * bitur di

Et er quod pa cúsus a etum su quo:

Et sólio et ómnia prospera.

Non sic tamquam ventus a

Ideo no judicio: *

concilio j Quóniam justórum

peribit. Ant. Be

Dómini m ejus perma ómnia quæ per prospe

Ant. t. sanctus, qu mino, præ

Dómini, C monte sanc

Pe QUARE fre et póp inánia?

Astitérunt principes unum * adv

adversus Ch Dirumpán rum: * et p

jugum ipsón Qui hábita eos: * et Dór

eos.

ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur: voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quaecumque faciet, semper prosperabuntur.

Ant. l. 1. f. Beatus * iste sanctus, qui confisus est in Domino, praedicavit praecipuum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terrae: et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis iridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecipuum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram. Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, praedicavit praecipuum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Ant. l. 8. Tu es gloria mea, * tu es susceptor meus, Domine: tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor

meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudivisti me de monte sancto tuo.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ű. Stulam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedicção perpétua.

De Epístola primæ Pauli Apóstoli ad Titum Theum.

LECTIO I. Cap. 3.

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desiderat, bonum opus desiderat. Opórtet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospítalem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstam ; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præposi-

tum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclesiæ Dei diligéntiam habébit? Non neophytum : ne in supérbiam elátus, in iudiciúm incidat diaboli. Opórtet autem illum et testimoniúm habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diaboli.

ű. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui. ŷ. Dómine, quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Filius. De Epístola ad Titum.

LECTIO II. Cap. 1. b

OPORTET enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospítalem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrinam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaniloqui, et seductóres ; máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui universas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

ű. Ecce qui in diebus illis iureiurávit Dóminus suam : ŷ. nium géntium testamentu super caput rando.

Bened. Sancta.

LECTIO

Tu autem sanam ut sóbrii sint, sani in in patientia hábitu sanctos, non mu bene docent doceant ad o ros suos am ligant, prud entias, domus benignas, s ut non blas Dei Juvener ut sóbrii sin sum præbe um operum integritate, i tum sanum, t is, qui ex atur, nihil cere de nob ű. Juravit enitēbit eum os in aternu nem Molchi omnis Dóm nis meis. oria Patri. s.

¶ Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo iurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. ¶ Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput eius. Ideo iurejurando.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III. *Cap. 2.*

Tu autem loquere quae decent sanam doctrinam: Senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia. Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino servientes, bene docentes: ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei. Juvenes similiter hortare ut sobrii sint. In omnibus tempus praebere exemplum bonorum operum; in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile: et is, qui ex adverso est, veniatur, nihil habens malum dicere de nobis.

¶ Juravit Dominus, et non mentabit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. ¶ Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis. Tu es sacerdos aeterni Patri. Tu es sacer-

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Invocantem exaudivit * Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

PSALMUS 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dixisti in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitia in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ant. t. 8. Laetentur omnes, * qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti justo, seu-

to bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pécipe
Dómine, intéllige clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ,*
Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : *
Dómine mane exaúdiēs vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : *
neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : *
perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : *
ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ;

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justitia tua : *
propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum veritas : *
cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum,
linguis suis dolóse agébant, *
júdica illos Deus.

Décidant a cogitátionibus suis,
secúndum multitudinem impietátum eórum expéle eos, *
quóniam irritavérunt te Dómine,

Et læténtur omnes, qui sperant in te, *
in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, *
quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ *
coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine :
quóniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. t. 1. Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!
quia glória et honóre coronásti sanctum tuum,
et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua *
super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, *
ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : *
lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? *
aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : *
et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia
bus ejus,
véras :
campi;

Vólucres,
ris, * qui
tas maris.

Dómine
quam ad
tuum in un

Ant. Dó
ster, quam
men tuum

quia glória
sanctum tu
eum super

rum.

†. Elégit
cerdotem si
candum ei

Pater nos
Absolutio.
†. Jube de
Bened. De

ten.
Sermo sancti
LE

Homilia 59.
sancto Euse

A sancti ad
nostri N.

celebrámus,
aliquid, decer

dem virtutum
sermónibus ex

operibus com
nim dicat Se
patris est filiu

hujus sui
antórum. Hic
et devotíone la
to enim Jesu
tum ipse nos

Omnia subiecisti sub p[er]dibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi;

Volucres caeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

D[omi]ne D[omi]nus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. D[omi]ne D[omi]nus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

̄. Elegit eum D[omi]nus sacerdotem sibi. ̄. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

̄. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Maximi, Episcopi.

LECTIO IV.

Homilia 59. quae est 2. de sancto Eusebio Vercellensi.

Ad sancti ac beatissimi Patris nostri *N.* cujus hodie festa celebramus, laudes addidisse aliquid, decerpisse est; siquidem virtutum ejus gratia non sermonibus exponenda est, sed operibus comprobanda. Cum enim dicat Scriptura: Gloria patris est filius sapiens: quantae hujus sunt gloriae, qui tantorum sanctorum sapientia, et devotione laetatur? In Christo enim Jesu, per Evangelium ipse nos genuit,

̄. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ̄. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. Manus. *Bened.* Christus perpetuae.

LECTIO V.

QUIDQUID igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et gratiae, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo, omnium rivulorum puritas emanavit. Etenim quia castitatis pollebat vigore, quia abstinentiae gloriabatur angustis, quia blandimentis erat praeditus lenitatis, omnium civium in Deum provocavit affectum: quia Pontificis administratione fulgebat, plures et discipulis reliquit suis sacerdotii successores.

̄. P[ro]sui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ̄. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus. *Bened.* Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

BENE et congrue in hac die, quam nobis beati Patris nostri *N.* ad paradysum transitus exultabilem reddit, praesentis Psalmi versiculum decantavimus: In memoria aeterna erit justus. Digne enim in memoriam virtutis hominum, qui ad gaudium transiit Angelorum. Dicit sermo divinus: Ne laudes hominem in vita sua: tamquam si diceret: Lauda post vitam, magnifica

post consummationem. Dupli-
ci enim ex causa utilius est hó-
minum magis memoriae lau-
dem dare, quam vitæ; ut illo.
potissimum tempore mérita
sanctitatis extóllas, quando nec
laudantem adulatio movet, nec
laudatum tentet elatio.

ñ. Iste est qui ante Deum
magnas virtutes operatus est,
et omnis terra doctrina ejus
repleta est : * Ipse intercédât
pro peccatis ómnium populó-
rum. ¶. Iste est qui contemp-
sit vitam mundi, et pervénit ad
cœlestia regna. Ipse intercéd-
dat. Glória Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Dómine, iste sanc-
tus * habitábit in tabernáculo
tuo, operátus est justitiam, re-
quiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
requiescet in monte sancto
tuo?

Qui ingréditur sine mácula,*
et operátus justitiam :

Qui loquitur veritatem in
corde suo, * qui non egit do-
lum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo ma-
lum : * et oppróbrium non
accépit advérsus próximos
suos.

Ad nihilum deductus est in
conspéctu ejus malignus : * ti-
méntes autem Dóminum glori-
ficat :

Qui jurat próximo suo, et non
décipit, * qui pecúniam suam
non dedit ad usúram, et mú-

nera super innocéntem non ac-
cépit.

Qui facit hæc, * non mové-
bitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus
habitábit in tabernáculo tuo,
operátus est justitiam, requie-
scet in monte sancto tuo.

Ant. t. 8. Vitam pétiit * a te,
et tribuisti ei, Dómine : gló-
riam et magnum decórem im-
posuisti super eum : posuisti
in cápite ejus corónam de lá-
pide pretioso.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtúte tua lætá-
bitur rex : * et super salu-
táre tuum exultabit vehemén-
ter.

Desidérium cordis ejus tri-
buisti ei : * et voluntáte labi-
rum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenisti eum in
benedictionibus dulcedinis : *
posuisti in cápite ejus corónam
de lapide pretioso.

Vitam pétiit a te : * et tri-
buisti ei longitudinem diérum
in sæculum, et in sæculum
sæculi.

Magna est glória ejus in sal-
utári tuo : * glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.

Quóniam dabis eum in be-
nedictionem in sæculum sæ-
culi : * lætificábis eum in gau-
dio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dó-
mino : * et in misericórdia Al-
tissimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua omni-
bus inimicis tuis : * dextera

tua invén-
runt.

* Pones e-
in tempore
nus in ira
et devorá-

Fructum
des : * et s-
hóminum.

Quóniam
te mala : *
lia, quæ no-
lire.

Quóniam
in reliquiis
vultum cor-
Exaltáre

tua : * can-
mus virtutes

Ant. Vita
tribuisti ei,
et magnum

suisti super
cápite ejus
pretioso.

Ant. t. 7.
benedictione
misericórdiam

suo : quia h-
quærentium l-

PSAL-
DOMINI est
túdo ejus

rum, et univé-
m eo.

Quia ipse s-
avit eum : * e-
reparávit eum

Quis ascende-
mini : * aut qu-
sancto ejus?

Innocens má-
orde, * qui non

tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtute tua : * cantábitimus et psallémus virtutes tuas.

Ant. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Ant. t. 7. r Hic accipiet * benedictionem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus ; * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Dómini : * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano

ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles, * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accipiet benedictionem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

ÿ. Tu es sacérdos in æternum. ñ. Secundum ordinem Melchisedech.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 25.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 9, in Evang.

LECTIO sancti Evangelii, fratres charissimi, sollicitè considerare nos admonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur, ab Auctore mundi gravius inde iudicemur. Cum enim augentur dona, rationes etiam crescant donorum. Tanto ergo esse humilior, atque ad servendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto se obligatiorem esse conspiciat in reddenda ratione. Ecce homo, qui peregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negotium talenta partitur. Post multum vero temporis positurus rationem revertitur. Bene operantes pro apportato lucro remunerat, servum vero a honore opere torpentem damnat.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas paradisi.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

Quis itaque iste homo est, qui peregre proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assumpserat, abiit in cælum? Carnis enim locus proprius terra est: quæ quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cælo collocatur. Sed

homo iste peregre proficiscens servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritualia dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii vero commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus: videlicet, visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero, intellectus et operatio designatur. Unius autem talenti nomine, intellectus tantummodo designatur.

¶. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ¶. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

SED is, qui quinque talenta acciperat, alia quinque lucratus est: quia sunt nonnulli, qui etsi interna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernæ patriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterioribus, quæ acciperunt, duplum talentum portant: dumque se a carnis periculosa, et a terrenarum rerum ambitu, atque a visibilibus voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo com-pescunt. Et sunt nonnulli, qui

quasi duc
tellectum
percipiunt
intelligunt
bus operat
telligendo
predicant
de negotio

Te Deum

A

ET

Ant. t. 7.

gnus, * qu

cuit Deo, et

Psalm. 1

cum reliq.

Ant. t. 7.

similis illi,

gem Excelsi.

Ant. t. 8.

fecit illum D

plebem suam

Ant. t. 7.

benedicite

Domini hymn

telia.

Ant. t. 7.

fidelis, intra

mini tui.

CAPITULUM

PECCÉ SACERD

diebus sup

ventus est j

oro iracundi

conciliatio.

Hy

esu Redemp

Perpes cor

in hac die cler

adulgeas prec

Tui sacri qu

confessor almu

cujus celebrat

quasi duobus talentis ditati, intellectum atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque et intelligendo et operando aliis predicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. Ecce sacerdos magnus, * qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus.

Psal. Dominus regnavit, cum reliq. p. 17.

Ant. t. 7. Non est inventus * similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

Ant. t. 8. Ideo jurejurando * fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

Ant. t. 7. Sacerdotes Dei * benedicite Dominum : servi Domini hymnum dicite Deo, alleluia.

Ant. t. 7. f Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

CAPITULUM. *Ecclesi. 44. c*

Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus : et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

HYMNUS.

Jesu Redemptor omnium,
Perpes corona Praesulum,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus ;
Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit :
Hujus celebrat annua

Devota plebs solennia.
Qui rite mundi gaudia
Hujus caduca respuens,
Aeternitatis praemio
Potitur inter Angelos.

Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia :
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.

Sit Christe Rex piissime,
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

Justum deduxit Dominus
per vias rectas. *ñ.* Et ostendit
illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Eugene
serve bone * et fidelis, quia in
pauca fuisti fidelis, supra multa
te constituam, dicit Dominus.

ORATIO.

DA, quaesumus, omnipotens
Deus : ut beati *N.* Confessoris
tui atque Pontificis veneranda
sollemnitatis, et devotionem
nobis augeat, et salutem.
Per Dominum nostrum Jesum
Christum.

ALIA ORATIO.

EXAUDI, quaesumus Domine,
preces nostras, quas in
beati *N.* Confessoris tui atque
Pontificis sollemnitate deserimus :
et qui tibi digne meruit
famulari, ejus intercedentibus
meritis ab omnibus nos absolve
peccatis. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Non est inventus.
Capit. Ecce sacerdos, ut supra.
ñ. br. Amavit eum Dominus, *

Et ornávit eum. Amávit. *ÿ*. Stollam glóriæ induit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit eum.

ÿ. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. *R*. Ad sacrificándum ei hóstiã laudis.

AD SEXTAM.

Ant. Ideo juréjurádo.

CAPITULUM. *Eccli. 44. c*

NON est invéntus similis illi, qui conserváret legem Excelsi : ideo juréjurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

R. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdotem sibi. Elégit. *ÿ*. Ad sacrificándum ei hóstiã laudis. Sacerdotem. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Tu es sacerdos in ætérnum. *R*. Secúndum órđinem Melchisedech.

AD NONAM.

Ant. Serve bone.

CAPITULUM. *Eccli. 45. c*

FUNGI sacerdotio, et habére illi laudem in nómine ipsius, et offerre illi incénsium dignum in odórem suavitátis.

R. br. Tu es sacerdos, * In ætérnum. Tu es. *ÿ*. Secúndum órđinem Melchisedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es sacerdos.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *R*. Et osténdit illi regnum Dei.

AD YESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus, cum reliquis de Laudibus, p. lix.

Psalm. Dixit Dóminus, cum

reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi,

PSALMUS 131.

MEMENTO Dómine David, * Et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vóvit Deo Jacob :

Si introiero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum oculis meis, * et pálpebris meis dormitátiónem,

Etréquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invenimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justitiam : * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábit eam : * De fructu ventris tuam ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eorum usque in scéculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quón
Sion : * e
nem sibi
Hæc
um sæc
quóniam
Vidua
nedicam
turábo p
Sacerd
lutári ; *
tione exul
Illuc p
vid,* pará
meo.
Inimico
sione : *
efflorébit s
Capitul
pra in pri
ÿ. Justu
per vias re
illi regnum
Ad Magn
vit eum Dó
eum ; stol
eum, et ad
ronávit eum
Sequens
Magnif. in
pro solis sur
Ant. L. 4. l
Póntifex, *
luit, sed ad
riusus migrá
Si occurra
plunim. Ron
Officium fit
Orat. et Sern
tur in singul
plurali ; et in
legantur sequ
Scriptura.
Hiemalis

Quóniam elégit Dóminus
Sion : * elégit eam in habitatió-
nem sibi.

Hæc réquies mea in sæcu-
lum sæculi : * hic habitábo,
quóniam élegi eam.

Viduam ejus benedicens be-
nedicam : * páuperes ejus sa-
turábo pánibus :

Sacerdótes ejus induam sa-
lutári : * et sancti ejus exulta-
tióné exultábunt.

Illuc producam cornu Da-
vid, * parávi lucérnam Christo
meo.

Inimicos ejus induam confu-
sióné : * super ipsum autem
efflorébit sanctificátio mea.

*Capitulum et Hymnus ut su-
pra in primis Vesp. p. xlix.*

† Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. †. Et osténdit
illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Amá-
vit eum Dóminus, * et ornávit
eum : stolam glóriæ induit
eum, et ad portas paradisi co-
ronávit eum.

*Sequens Ant. dicitur ad
Magnif. in secundis Vesperis
pro solis summis Pontificibus.*

Ant. t. 1 : Dum esset summus
Pontífex, * terréna non mé-
ruit, sed ad cœlestia regna glo-
riósus migrávit.

*Si occurrat celebrari Festum
plurim. Pontif. et Confess.*

*Officium fit ut supra : sed in
Orat. et Sermone, quæ ponun-
tur in singulis, dicantur in
plurali ; et in primo Nocturno
legantur sequentes Lectiones de
Scriptura.*

Hiemalis.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 44.

LAUDEMUS viros gloriósos, et
paréntes nostros in gene-
rationé sua. Multam glóriam
fecit Dóminus magnificéntia
sua a sæculo. Dominántes in
potestátibus suis, hómínes ma-
gni virtúte, et prudéntia sua
præditi, nuntiántes in Prophé-
tis dignitátem Prophetárum, et
imperántes in præsentí pópulo,
et virtúte prudéntiæ pópulis
sanctíssima verba. In peritiá
sua requiréntes modos músicos,
et narrántes cármina scriptu-
rárum.

†. Euge serve bone et fidé-
lis, quia in pauca fuisti fidé-
lis, supra multa te constituam : *
Intra in gáudium Dómini tui.
†. Dómine, quinque talénta tra-
didisti mihi, ecce ália quinque
superlucrátus sum. Intra.

LECTIO II.

HOMINES divites in virtúte,
pulchritúdinis stúdiúm ha-
béntes : pacificántes in dómi-
bus suis. Omnes isti in gene-
rationibus gentis suæ glóriam
adépti sunt, et in diébus suis
habéntur in laúdis. Qui de
illis nati sunt, reliquérent no-
men narrándi laudes eórum :
et sunt quorum non est me-
mória : perierunt quasi qui
non fúerint : et nati sunt,
quasi non nati, et filii ipsórum
cum ipsis.

†. Ecce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plácuit Deo : *
Ideo jurejurándo fecit illum Dó-
minus créscere in plebem suam.

ÿ. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

LECTIO III.

SED illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, haereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum: et filii eorum propter illos usque in aeternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

ñ. Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. ÿ. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis: Tu es sacerdos. Gloria Patri: Tu es.

ALLÆ LECTIONES

PRO PONTIFICE ET CONFESSORE.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Maximj Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Homil. 59. quae est 2.

de S. Eusebio.

BEATI Patris N. merita jam in tuto posita securi magnificemus: qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla jam in statione composuit, et plenam caelestibus divitiis et aeternis mercibus navem optato in littore collocavit: qui contra omnes ad-

versarios scutum timoris Dei tandem infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret. Quid enim fuit totus vitae illius cursus, nisi unus cum vigili hoste conflictus?

ñ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

LECTIO V.

QUANTIS hic caecis a via veritatis errantibus, et de summa jam in profundum rupe pendentibus, amissum reddidit visum, et illum, quo Christus videretur, reparavit intuitum? Quantorum auribus surdis, et infidelitatis obturatione damnatis, ad percipiendam vocem caelestium mandatorum, pretiosum infudit auditum, ut vocantj Deo ad misericordiam responderent per obedientiam? Quantos intrinsecus vulneratos, Angelici oris arte et orationum, ab infirmitate curavit?

ñ. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ÿ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

QUANTOS per longam incursionem peccati labe resolutos, et quadam lepra contagione perfusos, castigationibus et exhortationibus expiando, Deo in se operante mundavit? Quantorum animas viventes

tes in co
et delict
sepultas
tamquam
Deo resus
admirand
tuas Deo,
vitati mor
ñ. Iste
magnas v
et omnib
repleta est
pro peccat
rum. ÿ. Is
vitam mun
caelestia re
Gloria Patr
IN I
LECTIO
secund
LECTIO V
illo temp
Icipulis su
nescitis qua
stor ventura
Homilia S.
Comment. i
Utrignoran
inibus tac
silenti rati
vigilare nos
adventum fu
orationum as
omnibus pra
operibus inha
esse ostendit
trahenda ex
vigilem, et c
rum domibus
incuriosis
delictis, cons
que illecebr

tes in corpore jam defunctas, et delictorum mole obrutas ac sepultas; ad emendationem tanquam ad lucem vocando, Deo resuscitavit; ut Domini sui admirandus imitator; jam mortuus Deo, e contrario mortificet vitali morte peccato?

¶ Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ¶ Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad celestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 24. d. In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua. Homilia S. Hilarii Episcopi. Comment. in Matth. cap. 26. in fine.

¶ Ignorantiam illam dei omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus preceptorum suorum operibus inhaerere. Furem enim esse ostendit zabulum, ad detrahenda ex nobis spolia per vigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem; ut ea incuriosis nobis, et somno deditis; consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis per-

fordiat. Paratos igitur esse nos convenit: quia dei ignoratio intentam sollicitudinem suspensa expectationis exagitet.

¶ Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam glorie induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶ Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

LECTIO VIII. Can. 27. .

QUISNAM est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiae curam adhortetur: specialem tamen populi principibus, id est Episcopis, in expectatione adventuque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, praepositum familiae significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et praecipis obediens erit, id est, si doctrinae opportunitate et veritate infirma confirmet, disrupa consolidet, depravata convertat, et verbum vitae in aeternitatis cibum aeternae familiae dispandat, atque haec agens, hisque immorans deprehendatur; gloriam a Domino tanquam dispensator fidelis, et villius utilis consequetur, et super omnia bona constituetur; id est in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

¶ Sint lumbi vestri praecincti, et lucerne ardentes in manibus vestris: * Et vos similes

hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. *¶* Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

LECTIO IX.

QUOD si contuens longam Dei patientiam, quae in profectum humanae salutis extenditur, adversum conservos insolenscet, et saeculi malis vitisque se tradet. praesentium tantum curam in cultu ventris exercens: desperata die Dominus adveniet, eumque a bonis, quae spondederat, dividet, portionemque ejus cum hypocritis in pena aeternitate constituet: quia adventum desperaverit, quia mandatis non obtemperaverit, quia praesentibus studuerit, quia vita gentium vixerit, quia desperatione iudicii commissam sibi familiam famelenti, caede vexaverit.

Te Deum laudamus, p. 16.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magist. in Vesp. Ant. si fuerit doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate N. divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui populo tuo aeternae salutis beatum N. ministrum tribuisti: presta, quaesumus; ut, quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in caelis. Per Dominum nostrum.

Lectioes sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium

autem in illis sit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

IN NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 39.

SAPIENTIAM omnium antiquorum exquiret sapiens, et in Prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conservabit, et in versutias parolarum simul introibit. Occulta proverbiorum exquiret, et in absconditis parolarum conversabitur. In medio magnatorum ministrabit, et in conspectu praesidis apparebit. In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim et mala in hominibus tentabit.

¶ Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: *¶* Intra in gaudium Domini tui. *¶* Domine, quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

LECTIO II.

COR suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur. Aperiet os suum in oratione, et pro delictis suis deprecabitur. Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiae replebit illum: et ipse tanquam imbres mittet, eloquia sapientiae suae, et in oratione confitebitur Domino: et ipse diriget consilium ejus, et disciplinam, et in absconditis suis consiliabitur.

*Pro I. ¶. Ecce qui in die Ideo iure Dominus suam. ¶. nium gentiam super capu Pro Doct. ¶. Justu lillum, * E num ante tatus in domus Dei in aeternum. Li. I. se palam doctrinae stamenti D Collaudabun ejus, et usq delabitur. N ria ejus, et r retur a gen rationem. enarrabunt g ejus enuntiab Pro Doct. ¶. Juravit penitebit eun dos in aeternu dinem Melchi Dominus Ddm dextris meis. Patri. Tu es. Pro Doctore ¶. Iste cog et vidit mirat oravit Altiss ventus est in rum. ¶. Iste es vitam mundi,*

Pro Doctore Pontifice.

¶. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo : * Ideo iurejurandū fecit illum Dominus crescere in plebem suam. ¶. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

¶. Justus germinabit sicut Lilium, * Et florébit in aeternum ante Dominum. ¶. Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. Et florébit in aeternum.

LECTIO III.

IPSE palam faciet disciplinam doctrinae suae et in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam ejus, et usque in saeculum non delebitur. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requiratur a generatione in generationem. Sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus enuntiabit Ecclesia.

Pro Doctore Pontifice.

¶. Juravit Dominus, et non penitebit eum : * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. ¶. Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

¶. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum : * Et inventus est in numero sanctorum. ¶. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad

caelestia regna. Et inventus. Glória. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Moraliū sancti Gregorii Papae.

LECTIO IV. Lib. 9. Cap. 6.

QUI post Orionas Hyadum nomine, nisi Doctores sancte Ecclesiae designantur ? Qui subdūctis martyribus, eo jam tempore ad mundi notitiam venerunt, quo fides elarius elucet : et repressa infidelitatis hieme, altius per corda fidelium sol veritatis calet. Qui remota tempestate persecutiōnis, expletis longis noctibus infidelitatis, tunc sanctae Ecclesiae orti sunt, cum ei jam per credulitatis vernum lucidior annus aperitur.

Pro Doctore Pontifice.

¶. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

¶. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. ¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

NEC immerito Doctores sancti Hyadum nuncupatione signantur. Graeco quippe eloquio hyetos pluvia vocatur : et Hyades nomen a pluviiis acce-

pérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatione expressi sunt, qui ad statum universális Ecclesiæ, quasi in cœli faciém deducti, super aréntem terram húmáni pectoris sanctæ prædicationis imbres fuderunt. Si enim prædicationis sermo plúvia non esset, Moýses minime dixisset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum: et nequáquam per Isaiam Véritas diceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus; quamóbrem prohibíte sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontífice.

ñ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontífice.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícam fidel, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Dum ergo Hyades cum plúviis altióra sol dúcitur: quia apparente Doctórum scientia, dum mens nostra imbra prædicationis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum profícit, cum lumen

ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius adémus. Dumque per eos diébus singulis magis magisque scientia cœlestis osténditur, quasi intérni nobis, lúminis vernum tempus aperitur: ut novus sol nostris mentibus rúilet, et eórum verbis nobis cónnitus seipso quotidie clárior micet. Urgénte etenim mundi fine, supérna scientia profícit, et largius cum ténpore excre-scit.

Pro Doctore Pontífice.

ñ. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. †. Iste est qui contemp-sit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontífice.

ñ. Iste homo perfécit omnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. †. Iste est qui contemp-sit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

LECTIO VII. Cap. 5. b.
In illo ténpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evante

rit, in qua.

Hon

Lib. 1. o

mon

O STEND

esse

porárium

sectantes,

les, amitt

dari posse

nec auferri

tuátum fá

Id est, si

diendi sur

puli, metu

porárium a

lorum; qu

per quos a

tur, cum

per quos ex

roram?

Pro Do

ñ. Amáv

ornávit eu

induit eum

paradisi cor

duit eum

fidei, et or

portas.

Pro Docto

ñ. Iste es

magnas virt

et de omni c

Dóminus:

pro peccátis

rum. †. Ecce

rela, verus D

nens se ab o

et permaneri

ma. Ipse int

calis.

rit, in quo saliétur? Et reli-
qua.

Homilia S. Augustini
Episcopi.

Lib. 1 de Sermone Domini in
monte, c. 6. tom. 4.

OSTENDIT Dóminus, fátuos
esse judicádos, qui tem-
porálium bonórum vel cópiam metuén-
tes, amittunt aétérna, quæ nec
dari possunt ab hominibus,
nec auferri. Itaque si sal insa-
tuátum fúerit, in quo saliétur?
Iste est, si vos, per quos condi-
diendi sunt quodámodo pó-
puli, metu persecutiónum tem-
porálium amiséritis regna cœ-
lorum; qui erunt hómines,
per quos a vobis error auferá-
tur, cum vos elégerit Deus,
per quos errórem auferat ceterórum?

Pro Doctore Pontífice.

Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ
induit eum; * Et ad portas
paradisi coronávit eum. γ . In-
duít eum Dóminus loricaín
fidei, et ornávit eum. Et ad
portas.

Pro Doctore non Pontífice.

Iste est qui ante Deum
magnas virtútes operátus est,
et de omni corde suo laudávit
Dóminum; * Ipse intercédát
pro peccáti omnium populó-
rum. γ . Ecce hómo sine que-
rela, verus Dei cultor, absti-
nens se ab omni ópere malo,
et permanens in innocéntia
sua. Ipse intercédát pro pec-
catis.

LECTIO VIII.

ERGO ad nihilum valet sal
insatuátum, nisi ut mittá-
tur foras, et calcétur ab homi-
nibus. Non itaque calcá-
tur ab hominibus, qui páti-
tur persecutióne; sed qui
persecutióne timéndo insa-
tuátur. Calcári enim non po-
test, nisi inférior: sed inférior
non est; qui quamvis corpore
multa in terra sustíneat, corde
tamen fixus in cœlo est.

α . In médio Ecclésiæ aperúit
os ejus, * Et implévit eum
Dóminus spiritu sapiéntiæ et
intelléctus. γ . Jucunditátem et
exultatióne thesaurizávit su-
pereum. Et. Glória Patri. Et.

LECTIO IX.

Vos estis lumen mundi. Quo-
modo dixit supérius sal
terræ, sic nunc dicit lumen
mundi. Nam neque supérius
ista terra accipiéndá est, quam
pédibus corpóreis calcámus:
sed hómines, qui in terra há-
bitant, vel étiam peccatóres,
quorum condiendis et extin-
guendis putóribus Apostólicum
salem Dóminus misit. Et hic
mundum, non cœlum et ter-
ram, sed hómines, qui sunt
in mundo, vel diligunt mun-
dum, opórtet intélligi, quibus
illuminándis Apóstoli missi
sunt. Non potest civitas abs-
côndi super montem pósi-
ta: id est, fundáta super insignem
magnámque justitiam, quam
significat étiam ipse mons, in
quo disputat Dóminus.

Te Deum laudámus, p. 16.

quia ubérius
ris réddimus,
eruditiónis
le clárius an-
per eos diébus
agisque scién-
nditur, quasi
minis vernum
ut novus
bus rúilet, et
obis cógnotus
clárior micet.
mundi fine,
a próficit, et
mpore excré-

Pontífice.

qui ante Deum
operátus est,
doctrína ejus
ipse intercédát
nium populó-
qui contém-
li, et pervénit
a. Ipse. Glória

non Pontífice.

perfécit omnia
ti ei Deus, et
Ingrédere in
* Quia te vidi
ne ex ómnibus
e est qui con-
undi, et per-
regna. Quia
ia.

TURNO.

Evangélii
atthæum.

Cap. 5. b

Dixit Jesus
Vos estis sal
sal evange-

COMMUNE

CONFESSORIS NON PONTIFICIS.
AD VESPERAS.*Ant.* Dómine, quinque ta-
lenta, *ut infra ad Laud.*,
p. lxxvij.*Psalm.* Dixit Dóminus, *cum*
reliquis de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, Psalm. Lau-
dáte Dóminum omnes gentes,
p. 127.CAPITULUM. *Eccli.* 31.**B**EATUS vir, qui inventus est
sine mácula : et qui post
aurum non abiit, nec sperávit
in pecúnia et thesauris. Quis
est hic, et laudávimus eum?
fecit enim mirabilia in vita sua.

HYMNUS.

ISTE Conféssor Dómini, co-
lentesQuem pie laudant pópuli per
orbem,Hac die lætus méruit beátas
Scãdere sedes.*Si non est dies obitus, dicatur :*
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.Qui pius, prudens, húmilis,
pudicus,Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec húmános animávit auræ
Spiritus artus.Cujus ob præstans méritum
frequéntur,Ægra quæ passim jacuere
membra,Viribus mórbi dómitis, salúti
Resútuántur.Noster hinc illi Chorus obsé-
quéntemCónclinat laudem, célèbresque
palmas ;Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.Sit salus illi, decus, atque
virtus,Qui super cœli sólio corúscans,
Totius mundi sériem gubernat
Trinus, et unus. Amen.Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. *ñ.* Stulam glóriæ
índuit eum.*Ad Magnif. Ant. t. 2.* Simi-
lábo eum * viro sapiénti, qui
ædificávit domum suam supra
petram.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti N. Con-
fessóris tui ánnua solemni-
tate lætificas : concède propi-
tius; ut, cujus natalitia cólimus,
étiam actiones imitémur. Per.

ALIA ORATIO.

ADESTO Dómine supplica-
tiónibus nostris, quas in
beáti N. Confessóris tui solem-
nitáte deférimus : ut, qui no-
stræ justitiæ fidúciam non ha-
bémus; ejus, qui tibi placuit,
précibus adjuvémur. Per.*Si fuerit Abbas.*

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus
Dómine, beáti N. Abbátis
comméndet : ut, quod nostris
méritis non valémus, ejus pa-
trocinio assequámur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confessó-
rum Dóminum, * Venite ado-
rémus.*Psalm.* Venite, exultémus,
p. 2.*Hymnus.* Iste Conféssor,
supra.

IN
Ant. t.
qui in leg
voluntas e
nocte, et
faciet, sem
P
DEATUS VI
B consilio
via peccato
cathedra pe
Sed in le
ejus, * et i
bitur die ad
Et erit
quod plantá
sus aquaru
sum dabit
Et folium
et omnia q
prosperabún
Non sic in
tamquam p
cit ventus a
Ideo non r
judicio : * ne
concilio just
Quóniam
viam justoru
piorum perib
Ant. Beátu
Dómini medi
ejus permane
quia quæcú
per prospera
Ant. t. 1
sanctus, qui
Dómino, præ
um Dómini, c
monte sancto
PSAL
QUARE FROM
pópuli med

IN I. NOCTURNO.

*Ant. t. 3. ** Beátus vir, *
qui in lege Dómini meditátur:
voluntas ejus permanet die ac
nocte, et ómnia quaecúmque
faciet, semper prosperabúntur.

PSALMUS 1.

BEATUS vir qui non abiit in
consilio impiórum, et in
via peccatórum non stetit, et in
cathedra pestilentiae non sedit:
Sed in lege Dómini voluntas
ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus decúr-
sus aquarum, * quod fructum
suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: *
et ómnia quaecúmque faciet,
prosperabúntur.

Non sic impii, non sic: * sed
tamquam pulvis, quem próji-
cit ventus a facie terrae.

Ideo non resúrgent impii in
iudicio: * neque peccatóres in
concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter im-
piórum perihit.

Ant. Beátus vir, qui in lege
Dómini meditátur: voluntas
ejus permanet die ac nocte, et
omnia quaecúmque faciet, sem-
per prosperabúntur.

Ant. t. 1. f. Beátus * iste
sanctus, qui confisus est in
Dómino, praedicávit praecip-
tum Dómini, constitútus est in
monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et
populi meditati sunt inania?

Astitérunt reges terrae, et
principes convenérunt in
unum, * advérsus Dóminum,
et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eó-
rum: * et projiciámus a nobis
jugum ipsórum.

Qui hábitat in caelis iridé-
bit eos: * et Dóminus subsan-
nabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua: * et in furóre suo con-
turbábit eos.

Ego autem constitútus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * praedicans praé-
ceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fi-
lius meus es tu, ego hódie gé-
nuí te.

Póstula a me, et dabo tibi
Gentes haereditatem tuam, * et
possessiónem tuam términos
terrae.

Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite: *
erudimini qui iudicátis ter-
ram.

Servíte Dómino in timóre: *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam,
nequándo irascátur Dóminus, *
et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira
ejus, * beati omnes, qui confi-
dunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui
confisus est in Dómino, praé-
dicávit praéceptum Dómini,
constitútus est in monte sancto
ejus.

Ant. t. 8. Tu es glória * mea, tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * Multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ű. Stolan glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De libro Sapientie.

LECTIO I. *Cap. 4. b et 5.*

JUSTUS si morte præoccupátus fuerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est, non diuturna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hominis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placéns Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malitia mutáret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet ánimam illius. Fascinatio enim nugacitátis obscurat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malitia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : placita enim erat Deo ánimá illius : propter hoc properávit educere illum de medio iniquitatum.

ű. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam. * Intra in gáudium Dómini tui. ŷ. Dómine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

POPULI autem videntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcordiis talia, quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respectus in electos illius. Condémnat autem justus mortuus

vivos imp
rius cons
tam injus
nem sapi
gent quid
Deus, et q
Dóminus.
nem eum
nus irridé
hac decidé
in contum
perpetuum
pet illos in
commovébi
tis et usque
solabuntur.
ű. Justus
illium : *
num ante D
tátus in dom
dómus Dei
Bened. Spi

LE
Et erunt
Et mória ill
nient in cog
rum suórum
cent illos ex a
ipsorum. Tur
magna const
qui se angus
abstulerunt.
Videntes tur
horribili, et n
bitatione ins
licentes intra
scentes, et p
tus gemente
abimus alio
um, et in si
propem. Nos
stórum astun
bam, et finem

vivos impios, et juventus celeris consummata longam vitam injusti. Videbunt enim finem sapientis, et non intelligent quid cogitaverit de illo Deus, et quare munierit illum Dominus. Videbunt et contemnent eum: illos autem Dominus iridebit. Et erunt, post hæc decedentes sine honore, et in contumelia inter mortuos in perpetuum: quoniam dirumpet illos inflatos sine voce, et commovebit illos a fundamentis et usque ad supremum desolabuntur.

Justus germinabit sicut lilius: * Et florebit in æternum ante Dominum. *ÿ.* Plantatus in domo Domini, in atriiis domus Dei nostri. Et florebit. *Bened.* Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

Erunt gementes, et memoria illorum peribit. Vement in cogitatione peccatorum suorum timidi, et tradent illos ex adverso iniquitates ipsorum. Tunc stabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, et mirabuntur in subitatione insperate salutis, licentes intra se, poenitentiam agentes, et præ angustia spiritus gementes. Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, et in similitudinem improperii. Nos insensati vitam illorum aestimabamus insipientiam, et finem illorum sine ho-

nore: ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illorum est.

R. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum: *ÿ.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Inocentem exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pacc.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Fili hominum usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiâ in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dór-
niam, et requiescam;

Quóniam tu Dómine singu-
láríter in spe * constituisti
me.

Ant. Invocántem exaudivit
Dóminus sanctum suum, Dó-
minus exaudivit eum, et con-
stituit eum in pace.

Ant. t. 8. Læténtur omnes, *
qui sperant in te Dómine : quón-
iam tu benedixisti justo, scu-
to bonæ voluntátis tuæ corónasti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pécipe
Dómine, * intéllige clamó-
rem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, *
Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dó-
mine, mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam nón Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
malignus : * neque permané-
bunt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et doló-
sum abominábitur Dóminus : *
Ego autem in multítudine mi-
sericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine dedue me in justítia
tua : * propter inimicos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eó-
rum véritas : * cor eórum va-
num est.

Sepúlchrum patens est gut-
tur eórum, linguis suis dolóse
agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatió nibus
suis, secúndum multítudinem
impietátum eórum expélle eos, *
quóniam irritavérunt te Dó-
mine.

Et læténtur omnes, qui spe-
rant in te, * in aetérnum exul-
tábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes, qui diligunt nomen tuum, *
quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui
sperant in te Dómine : quón-
iam tu benedixisti justo, scuto
bonæ voluntátis tuæ coronásti
eum.

Ant. t. 1. Dómine Dóminus
noster, * quam admirábile est
nomen tuum in univérsa terra
quia glória et honóre coronásti
sanctum tuum, et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster,
quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra.

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lactan-
tium perfecisti laudem prop-
ter inimicos tuos, * ut destrúas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos
ópera digitórum tuórum ;

lonam et
dásti.

Quid e-
mor es e-
nis, quón-
Minuist
ab Angeli
coronásti
tuisti eum
nomen tuá-

Omnia
bus ejus,
vèrsas :
campi ;

Vólucres
ris, * qui p-
maris.

Dómine
quam adm-
tuum in un-

Ant. Dón-
ster, quam
men tuum

quia glória
sanctum tu-
eum super ó-

rum.
Os just-
piéntiam. n-

loquétur jud-
Pater nost-
Absol. Ipsi-

Y. Jube do-
Bened. Deu-
ens.

Sermo sa-
Chry-
LEC

In Orat. de
ton-

ORATI N. di-
tatem celeb-
ecte factórum

Himalis.

lanam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi;

Volucres cæli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Os justi meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur judicium.

Pater noster.

Absol. Ipsius pietas.

† Jube domne.

Bened. Deus pater omnipotens.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

LECTIO IV.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.

DEATI N. dies, cujus festivitatem celebramus, ad ipsius recte factorum enarrationem
Hiemalis.

linguam nostram evocavit: si quidem hodie beatus iste ad tranquillam omnisque perturbationis expertem vitam transiit: eoque navigium appulit, ubi deinceps non poterit metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens dicat: Semper gaudete, sine intermissione orate?

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. †. Justum dedit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.
Bened. Christus perpætuae.

LECTIO V.

QUOD si hic, ubi morbi, ubi insectationes, ubi præmaturæ mortes, ubi calumniæ, ubi invidiæ, ubi perturbationes, ubi iræ, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiæ, ubi quotidianæ sollicitudines, ubi perpætua sibi que succedentia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeamus, si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput, vitamque suam recte composuerit: multo magis, postquam hinc demigraverimus, facile cōmpotes erimus ejus boni, cum hæc omnia sublata fuerint, ad-

versa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malorum in vitam nostram invens, innumeraque gignens bella.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. *Y.* Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

QUAMOBREM maximopere gratulor hujus Sancti felicitati, quod quamquam translatus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitatem reliquit, tamèn in alteram adscriptus est civitatem, nempe Dei: et digressus ab hac Ecclesia, ad illam pervenit, quæ est primogenitorum descriptorum in cælis: ac relictis hisce festis, transiit ad celebritatem Angelorum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclesia, et celebritas, audi Paulum dicentem: Accessistis ad civitatem Dei viventis, Jerusalem cælestem, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in cælis, et ad multorum millium Angelorum frequentiam.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. *Y.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et per-

venit ad cælestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. 8. Domine iste sanctus * habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolium in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movetur in æternum.

Ant. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. 8. Vitam petiit * a te, et tribuisti ei, Domine: gloriam et magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtute tua laudabitur rex: * et super sal-

tare tuum.

Desiderasti eum.

Quoniam benedixisti ei.

De lapide.

Vitam.

buisti ei.

in saeculum.

culi.

Magna.

lutari tuo.

gnum decorem.

eum.

Quoniam dictionem.

laticæbis.

vultu tuo.

Quoniam.

mino: * et.

tissimi non.

Inveniatis.

nibus inimicis.

tua in venia.

runt.

Pones eos.

in tempore.

minus in ir.

eos, et devo.

Fructum e-

des: * et sen-

hominum.

Quoniam c-

mala: * co-

lia, quæ non

ire.

Quoniam p-

reliquiis

multum eorum

Exaltare D-

tre tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi: * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovabitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra pedes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in terra mala: * cogitaverunt consilia, quae non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis preparabis altum eorum.

Exaltare Domine in virtute

tua: * cantabimus et psallimus virtutes tuas.

Ant. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine: gloriam et magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Ant. t. 7. r Hic accipiet * benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo: quia haec est generatio querentium Dominum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plentudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in praelio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales.

nâles : * et introibit Rex glôriæ.

Quis est iste Rex glôriæ? *
Dóminus virtutum ipse est Rex glôriæ.

Ant. Hic accipiet benedictionem a Dómino, et misericordiam a Deo salutari suo : quia hæc est generatio quærentium Dóminum.

ÿ. Lex Dei ejus in corde ipsius. ñ. Et non supplantantur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

ÿ. *Jupè* domne.

Bened. Evángélica lécio.

Lécio sancti Evángélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12. e*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Sint lumbi vestri præincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

SANCTI Evángélii, fratres charissimi, aperta vobis est lécio recitata. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur; eam sub brevitate transcúrrimus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est mala non agere, nisi etiam quisque studeat et bonis opé-

ribus insudare, prótinus additur : Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera próximis nostris lucis exéempla monstramus. De quibus profecto opéribus Dóminus dicit : Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dóminum : * Ipse intercedat pro peccatis ómnium populórum. ÿ. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstiniens se ab omni ópere malo, et permanens in innocéntia sua. Ipse intercedat.

Bened. Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Duo autem sunt, quæ jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere : ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptóri etenim nostro unum sine áltero placere nequáquam potest : si aut is, qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinaménta non deserit : aut is, qui castitate præeminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec castitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est álquod sine castitate. Sed et si utrúmq; ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad super-

nam páquam s
jus hon

ñ. Si
cincti, e
manibu
miles h
dóminu
vertatur
ergo, q
Dóminus
Et vos. c
miles.

Bened.

ET VO
sum, e
núptiis :
pulsaveri
ei. Veni
cum ad
pulsat ver
túdinis m
vicinam
stim aper
amóre s
enim júdi
qui exire e
et vidére
psisse se
formidat.
spe et ope
pulsánti co
latus júdic
tempus pr
vénerit, de
hilaréscit.

Te Deum

AL

ET

Ant. t. 1.
que talénta

nam pátriam tendat, et nequáquam se a vitiis pro mundi hujus honestáte contineat.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis. *Y.* Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos similes.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

ET vos similes hominibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, et pulsáverit, confestim apérianť ei. Venit quippe Dóminus, cum ad iudicium próperat: pulsat vero, cum jam per ægrítudinis moléstias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amóre suscipimus. Aperire enim júdici pulsánti non vult, qui exire de corpore trespídat: et vidére eum, quem contempsisse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti confestim áperit, quia lætus júdicem sústinet. Et cum tempus propinquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. f Dómine, * quinque talénta tradidisti mihi:

ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. p. 17.

Ant. t. 1. Euge serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Ant. t. 3. Fidélis servus * et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

Ant. t. 7. r. Beátus ille servus, * quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Ant. t. 7. f Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

CAPITULUM. *Eccli. 31.*

BEATUS vir, qui inventus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesauris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

HYMNUS.

JESU coróna celsior,
Et véritas sublimior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissionem criminis,
Rumpéndo nexum vinculi.
Anni réverso témpore,
Dies refúlsit lúmíne,
Quo Sanctus hic de corpore
Migrávit inter sidera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœlestia.

Te Christe Rex piíssime,

Hic confitendo iugiter,
Calcavit artes dæmonum,
Sævumque avérni principem.

Virtute clarus, et fide,
Confessione sedulus,
Jejuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.

Proinde te piissime
Precamur omnes supplices:
Nobis ut hujus gratia
Pœnas remittas debitas.

Patri perennis gloria,
Natoque Patris Unico,
Sanctoque sit Paraclyto
Per omne semper sæculum.
Amen.

ÿ. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. ñ. Et ostendit
illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Euge
serve bone, * et fidelis, quia
in pauca fuisti fidelis, supra
multa te constituam, intra in
gáudium Dómini tui.

ORATIO.

DEUS, qui nos beati N. Con-
fessoris tui ánnua solem-
nitáte lætificas: concède pro-
pitiús; ut cujus natalitia colim-
us, étiam acciónes imitemur.
Per Dóminum nostrum Jesum
Christum.

ALIA ORATIO.

ADESTO, Dómine, supplica-
tiónibus nostris, quas in
beati N. Confessoris tui solem-
nitáte deferimus: ut, qui
nostræ justitiæ fidúciam non
habémus; ejus, qui tibi plá-
cuit, precibus adjuvémur. Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus
Dómine, beati N. Abbátis
comméndet: ut quod nostris
méritis non valémus, ejus pa-
trocinio assequámur. Per Dó-
minum nostrum.

AD TERTIAM.

Ant. Euge serve bone.

Capitul. Beátus vir, qui in-
véntus est, ut supra ad Laudes.

ñ. *br.* Amávit eum Dómi-
nus, * Et ornávit eum. Amá-
vit. ÿ. Stolum glóriæ induit
eum. Et ornávit. Glória Patri.
Amávit.

ÿ. Os justi meditábitur sa-
piéntiam. ñ. Et lingua ejus
loquétur judicium.

AD SEXTAM.

Ant. Fidelis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

JUSTUS cor suum tradidit ad
vigilándum dilúculo ad Dó-
minum, qui fecit illum, et in
conspéctu Altissimi deprecá-
bitur.

ñ. *br.* Os justi * Meditábitur
sapiéntiam. Os justi. ÿ. Et
lingua ejus loquétur judicium.
Meditábitur. Glória Patri. Os
justi.

ÿ. Lex Dei ejus in corde ip-
sius. ñ. Et non supplantabún-
tur gressus ejus.

AD NONAM.

Ant. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b

JUSTUM deduxit Dóminus per
vias rectas, et ostendit illi
regnum Dei, et dedit illi scién-
tiam sanctorum: honestat

illum in
vit labor
ñ. *br.*
corde ip-
supplant
in corde
Dei.

ÿ. Justu
per vias

illi regnu

Ant. E

lenta, cu

p. lxxvij.

Psalmi
ut in prin

ÿ. Justu
per vias

illi regnu

Ad Mag
despiciens

réna, tri

caelo cond

Si occu
plurium C

tificum, Q

sed in Or

que habent

cantur in

ALIA

PRO CONF

IN A

De libr

LECTI

BEATUS VI

sine m

aurum non
in pecúnia
est hic, et
fecit enim
sua. Qui p
et perfectus
eterna: qu

illum in laboribus, et complévit labores illius.

ñ. br. Lex Dei ejus * in corde ipsius. Lex. *ÿ.* Et non supplantabuntur gressus ejus. in corde. Glória Patri. Lex Dei.

ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *ñ.* Et ostendit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Ant. Domine, quinque talenta, cum reliquis de Laud. p. lxxvij.

- Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in primis Vesperis p. lxxvij.

ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *ñ.* Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Hic vir despiciens mundum * et terrena, triumphans, divitias caelo condidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurimum Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra; sed in Oratione, et Sermone, quae habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALIAE LECTIONES

PRO CONFESSORE NON PONTIFICE.

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. *Cap. 31.*

BEATUS vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo, et perfectus est, erit illi gloria aeterna: qui potuit transgredi,

et non est transgressus: facere mala, et non fecit: ideo stabilita sunt bona illius in Domino, et eleemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum.

ñ. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. *ÿ.* Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratu sum. Intra in gaudium.

LECTIO II.

Cap. 32. c et 33.

QUI timet Dominum, excipiet doctrinam ejus: et qui vigilaverint ad illum, invenient benedictionem. Qui quaerit legem, replabitur ab ea: et qui insidiose agit, scandalizabitur in ea. Qui timent Dominum, invenient iudicium justum, et justitias quasi lumen accendent. Qui credit Deo, attendit mandatis: et qui confidit in illo, non minorabitur. Timenti Dominum non occurrunt mala, sed in tentatione Deus illum conservabit, et liberabit a malis. Sapiens non odit mandata, et justitias, et non illidetur quasi in procella navis. Homo sensatus credit legi Dei, et lex illi fidelis.

ñ. Justus germinabit sicut liliu: * Et florebit in aeternum ante Dominum. *ÿ.* Plantatus in domo Domini, in atris domus Dei nostri. Et florebit.

LECTIO III. *Cap. 34. b*

SPIRITUS timéntium Deum quæritur, et in respectu illius benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis. Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem respicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offénsionis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam; et benedicónem.

ñ. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ý. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

Lib. 10. c. 16. in c. 12. Job.

DERIDETUR justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatióibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimirum prudéntia usu a juvenibus scitur, hæc a púeris prætio discitur:

hanc qui sciunt, céteros despiciéndum superbiunt: hanc qui nesciunt, subjécti et timidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc eádem duplicitátis iniquitas nómine palliáta diligitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honorum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudere, irrogáta ab áliis mala multiplicius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cedere: cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malitiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ý. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per osténsionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas crédito. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum

putátur
véritas
piéntia
namque
do, quæ
dere, et
simulá
tuméli
céntibu
quæren
rapiént
tiénti á
bére?

ñ. An
ornávit
induit e
radisi co
cum Dó
ornávit

Cap

LAMPAS
gitati
contingit
qui ad æ
citur, cor
deprimát
abundánt
gnitátum
osténdat,
tium frequ
la hunc
stium po
eunctis ve
nitur, et
indignus
men ante
los virtútib
ritis corús
tuit, despici
pus contin
in ánimo di
mentem se

nt, ceteros de-
erbiunt : hanc
bjeeti et timidi
r : quia ab eis
uplicitatis ini-
palliata diligi-
tis perversitas
tur. Hæc sibi
præcipit hono-
uærere, adépta
æ vanitate gau-
ab aliis mala
dere : cum vi-
nullis resistén-
m virtútis pos-
quidquid ex-
um non valent,
bonitate simu-

fecit illum Dó-
divit eum ab
ductóribus tu-
dit dedit illi cla-
m. ŷ. Justum
as per vias, re-
t illi regnum

o v.
piéntia justó-
per ostensio-
ensum verbis
sunt diligere,
ona gratis ex-
entius tolerare,
ullam injúriæ
e, pro veritate
erum putare.
m simplicitas
ab hujus mun-
puritatis vir-
ditur. Omne
cënter agitur,
túbio stultum

putátur : et quidquid in ópere
veritas approbat, carnáli sa-
piéntiæ fátuum sonat. Quid
namque stúlius vidétur mun-
do, quam mentem verbis ostén-
dere, nil cállida machinatióne
simuláre, nullas injúriis con-
tumélias réddere, pro maledi-
céntibus oráre, paupertátem
quærere, posséssa relinquere,
rapiénti non resistere, percu-
tiénti álteram maxillam præ-
bére?

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ
índuit eum : * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. ŷ. Induit
eum Dóminus lorícám fidei, et
ornávit eum. Et.

LECTIO VI.

Cap. 17 post initium.

LAMPAS contémpita apud co-
gitatiónes divitum. Sæpe
contingit, ut electus quisque,
qui ad ætérnam felicitátem dú-
citur, continúa hic adversitáte
deprimátur : non hunc rerum
abundántia fúlciat, non di-
gnitátum glória honorábilem
osténdat, nulla ei obsequén-
tium frequéntia súppetat, nul-
la hunc humanis óculis vé-
stium pompa compónat : a
cunctis vero despicábilis cér-
nitur, et hujus mundi grátia
indignus aestimátur : sed ta-
men ante oecúlti júdicis ócu-
los virtútibus émicat, vitæ mé-
ritis corúscat : honorári mé-
ruit, déspici non réfugit : cor-
pus continéntia áfficit, sola
in ánimo dilectiône pinguéscit :
mentem semper ad paciéntiam

præparat, et eréctus pro ju-
stítia, de percéptis contuméliis
exúltat : afflictiis ex corde com-
pátitur, de bonórum prosperi-
tátibus quasi de própriis læ-
tátur, sacri verbi pábula in
mente sollicitus rúminat, et
inquisitus quódlibet éloqui du-
pliciter ignórat.

ñ. Iste homo perfécit ómnia,
quæ locútus est ei Deus, et
dixit ad eum : Ingrédere in ré-
quiem meam : * Quia te vidi
justum coram me ex ómnibus
géntibus. ŷ. Iste est qui con-
témpsit vitam mundi, et per-
vénit ad cœléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 12 d

IN illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis : Nolite timére
pusillus grex, quia complácut
Patri vestro dare vobis re-
gnum. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ
Presbýteri.

Lib. 4 c. 54 in Luc. 12.

PUSILLUM gregem electórum,
vel ob comparatióem ma-
jóriis númeri reprobórum, vel
pótius ob humilitátis devotió-
nem nóminat : quia vidélicet
Ecclésiám suam quantálibet
numerositáte jam dilatátam,
tamen usque ad finem mundi
humilitáte vult créscere, et ad
promissam regnum humilitáte
pervenire. Ideóque ejus labó-
res blande consolátus, quam
regnum Dei tantum quærere

præcipit, eidem regnum a Patre dandum complacita benignitate promittit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **Y.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua, Ipse intercedat.

LECTIO VIII.

VENDITE quæ possidētis, et date eleemōsynam. Nolite, inquit, timere, ne propter regnum Dei militātibz hujus vitæ necessāria desint: quin etiā possēssa propter eleemōsynam vendite. Quod tunc dignè sit, quando quis semel pro Dōmino suis omnibus spretis, nihilominus post hæc labore manuum, unde et victum transigere, et eleemōsynam dare queat, operatur. Unde gloriatur Apōstolus, dicens: Argēntum aut aurum, aut vestem nullius concupivi: ipsi scitis, quoniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostēdendi vobis, quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dōminum suum quando revertatur a nuptiis. **Y.** Vigilate ergo, quia nescitis qua

hora Dōminus vester venturus sit. Et. Glōria Patri. Et.

LECTIO IX.

FACITE vobis sacculos, qui non veterāscunt: eleemōsynas videlicet operādo, quarum merces in ætēnum maneat. Ubi non hoc præceptum esse putāndum est, ut nil pecūniæ reservetur a sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerēdæ, cum et ipse Dōminus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informādam Ecclēsiā suam loculos habuisse legatur, et a fidelibus oblata conservans, et suorum necessitatibus, aliisque indigentibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviatur, et ob inopiæ timorem justitia deseratur.

Te Deum laudamus. p. 16.

PRO ABBATIBUS.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19. d

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fiducia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte querebat: et tamen loquitur confidenter: Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum

est: E
mus q
tur no
autem
vobis,
me, in
sederit
majesta
vos sup
cantes o
Non dix
nia, hoc
philosop
vitiis co
secuti es
Apostolo
dentium

R. Iste
magnas
et de om
vit Dōmin
pro pecca
rum. **Y.** E
la, verus
seab omni
nens in in

In regene
Filius h
statis suæ
de corrupt
corrupti),
soliis judic
nantes duos
quia vobis
credere no
qui reliquer
tra, aut so
aut matrem
filios, aut ag
meum, cent
vitam ætern
cus iste cum

est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis premii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquistis omnia, hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est, atque credentium.

¶ Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ¶ Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

LECTIO VIII.

In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae (quando et mortui de corruptione resurgent incorrupti), sedebitis et vos in solis judicantium, condemnantes duodecim tribus Israel: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit. Locutus iste cum illa sententia con-

gruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi et praedicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et saeculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam aeternam possidebunt.

¶ Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ¶ Vigilate ergo, quia nescitis quia hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos

LECTIO IX.

Ex occasione hujus sententiae quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis contuplum omnium rerum, quas dimisimus, et vitam aeternam esse reddendam: non intelligentes quod, si in ceteris digna sit re promissio, in uxoribus appareat turpitudine, ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritualia recipiet: quae comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur.

Te Deum laudamus, p, 16.

vester ventura Patri. Et.

IX.
saeculos, qui
ant: eleem
perando, qua
eternum ma
de praecceptum
est, ut nil pe
a sanctis,
vel pauperum
dae, cum et
cui ministran
men ad infor
am suam lo
legatur, et a
conservans, et
tibus, aliisque
uens; sed ne
serviatur, et
em justitia de-

amus. p. 16.

ATIBUS.

TURNO.

Evangelii

athaeum.

Cap. 19. d

Dixit Petrus

nos reliqui-

secuti sumus

erit nobis? Et

Hieronymi

eri.

th. cap. 19.

: Petrus pis-

ives non fue-

et arte queri-

loquitur confi-

us omnia. Et

tantum, relin-

od perfectum

COMMUNE VIRGINUM.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * et una de número prudentum.

*PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *

Sede a dextris meis :
Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * dominare
in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, et non penitabit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet, *
propterea exaltabit caput.

Ant. Hæc est virgo sapiens, et una de número prudentum.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * quam Dóminus vigilantem invenit.

*PSALMUS 112.

LAUDATE pueri Dóminum : *
laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem :

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Ant. Hæc est virgo sapiens, quam Dóminus vigilantem invenit.

Ant. t. 3. Hæc est quæ nescivit * torum in delicto : habebit fructum in respectiōne animarum sanctorum.

*PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificatur ut civitas : * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, * testimonium Israel ad confitendum nómni Dómini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : *

et ab tuis.

Proproximum de

Proprii nostri :

Ant.

torum fructum

rum san

Ant. t. et ponan allelúia.

NISI Dónum

verunt qu

Nisi Dó vitatem,

custodit e Vanum

surgere : sederitis,

nem dolorum : * e

Cum decem, filii; me

Sicut sa tentis : * it

Beatus v siderium su

confundetur micis suis in

Ant. Ven nam in te t

allelúia.

Ant. t. 3. inter filias J

LAUDA Jerú

lauda De Quoniam

et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te :

Propter domum Domini Dei nostri : * quæsi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescivit fructum in delicto : habebit fructum in respectiõne animarum sanctarum.

Ant. t. 1. Veni electa mea, * et ponam in te thronum meum, alleluia.

PSALMUS 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum : * ecce hæreditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis : * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Ant. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, alleluia.

Ant. t. 3. Ista est speciosa * inter filias Jerusalem.

PSALMUS 147.

Lauda Jerusalem Dominum : * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit eras

portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob : * justitias, et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi : * et judicia sua non manifestavit eis.

Ant. Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

CAPITULUM. 2. Cor. 10. d

FRATRES, qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est : sed quem Deus commendat.

HYMNUS.

JESU, corõna Virginum, Quem mater illa concipit, Quæ sola Virgo parturit, Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia, Septus choréis Virginum, Sponsus decorus gloria, Sponsisque reddens præmia.

Quocumque tendis, Virgines Sequuntur, atque laudibus Post te canentes cursitant, Hymnosque dulces personant.

Te deprecámur súplices;
 Nostris ut addas sénsibus,
 Nescire prorsus ómnia
 Corruptiónis yúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
 Deo Patri cum Filio,
 Sancto simul Paráclito
 In sæculórum sæcula, Amen.

Ÿ. Spécie tua, et pulchritú-
 dine tua. R. Inténde, prospere
 procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Veni
 sponſa Christi, * áccipe corón-
 nam, quam tibi Dóminua præ-
 parávit in ætérnum.

ORATIO.

D EUS, qui inter cetera potén-
 tiæ tuæ miracula étiam in
 sexu frágili victóriam martyrii
 contulisti : concéde propitius ;
 ut, qui beátæ N. Virginis et
 Mátyris tuæ natalitia cólimus,
 per ejus ad te exémpla gradiámur.
 Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

I NDULGENTIAM nobis, quæsu-
 mus Dómine, beata N. Virgo
 et Martyr implóret : quæ tibi
 grata semper éxitit et mérito
 castitátis, et tuæ professióne
 virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

E XAUDI NOS, Deus salutáris
 noster : sicut de beátæ
 N. Virginis tuæ festivitáte gau-
 démus; ita piæ devotiónis eru-
 diámur affectu. Per Dóminum
 nostrum.

*Si fuerint plures, in utris-
 que Vesperis ad Magnificat, et
 in Laudibus ad Benedictus,*

Ant. t. 4. Prudéntes Virgi-

nés, * aptáte vestras lám-pádes :
 ecce sponsus venit, exite óh-
 viam ei.

↓ Adducéntur Regi virgines
 post eam. R. Próximæ ejus af-
 feréntur tibi.

ORATIO.

D A nobis quæsumus Dómine
 Deus noster, sanctárum
 Virginum et mátyrum tuá-
 rum N. et N. palmas incessá-
 bili devotióne venerári : ut
 quas digna mente non póssu-
 mus celebráre, humilibus sal-
 tem frequentémus obséquijs.
 Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum
 Dóminum, * Venite, adoré-
 mus.

Psalm. Venite, exulté-
 mus, p. 2.

HYMNUS.

Pra Virgine et Martyre.

V IRGINIS Proles, Opiféxque
 Matris,
 Virgo quem gessit, peperitque
 Virgo;

Virginis partos ednimus decóra
 Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplici
 beata

Sorte, dum gessit fráglem do-
 máre

Córpore sexum, dómuít cruén-
 tum

Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec ami-
 ca mortis

Mille pœnarum génera expa-
 véscens,

Sánguine effuso méruit ser-
 num

S
 Hujus
 bis
 Débitas
 mitt
 Ut tibi pu
 Péct
 Sit dec
 Prob
 Et tibi co
 tus
 Spiritus
 omni
 Té
 Si sanc
 tum, et
 Hymnus u
 VIRGINIS
 Matris
 Virgo que
 que V
 Virginis fe
 Acci
 Hujus or
 bis
 Débitas po
 mitte;
 Ut tibi pu
 sum
 Péct
 Sit decus
 Proli,
 Et tibi comp
 Spiritus sen
 omni
 Temp
 IN I N
 Ant. t. 7.
 est casta ge
 riáte!
 PSA
 Dómine Dó
 quam ad

Scandere cœlum.

Hujus orâtu Deus alme no-

bis

Débitas pœnas scélerum re-

mitte;

Ut tibi puro resonemus alnum

Pectore carinen.

Sit decus Patri, genitæque

Proli,

Et tibi compar utriusque vir-

tus

Spiritus semper, Deus unus

omni

Témporis ævo. Amen.

Si sancta fuerit Virgo tan-
tum, et non Martyr, dicitur
Hymnus ut sequitur.

VIRGINIS Proles, Opiféxque

Matris,

Virgo quem gessit, peperit-

que Virgo,

Virginis festum cœnimus beâte,

Accipe votum.

Hujus orâtu Deus alme no-

bis

Débitas pœnas scélerum re-

mitte;

Ut tibi puro resonemus al-

num

Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque

Proli,

Et tibi compar utriusque virtus

Spiritus semper, Deus unus

omni

Témporis ævo. Amen.

IN I NOCTURNO.

*Ant. f. 7. O quam pulchra **
est casta generatio cum cla-
ritate!

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirabile est no-

men tuum in universa terra!

Quóniam elevata est magni-

ficentia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lactén-

tium perfecisti laudem propter

inimicos tuos, * ut destruas

inimicum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos,

ópera digitorum tuórum: * lu-

nam et stellas, quæ tu fundasti.
Quid est homo, quod memor

es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus

ab Angelis, glória et honóre

coronasti eum: * et constituisti

eum super ópera mánuum tuá-

rum.
Omnia subjecisti sub pedi-

bus ejus, * oves et boves uni-

versas: insuper et pécora

campi.
Vólucres cœli, et pisces ma-

ris, * qui perambulant sémi-

tas maris.
Dómine Dóminus noster, *

quam admirabile est nomen

tuum in universa terra!

Ant. O quam pulchra est
casta generatio cum clari-
tate!

*Ant. f. 4. Ante torum * hu-*
jus Virginis frequentate nobis
dúlcia cántica dramatis.

PSALMUS 18.
CŒLI enarrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-

núnciat firmamentum.
Dies diéi eructat verbum, * et

nox nocti indicat sciéntiam.
Non sunt loquælae, neque

sermões, * quorum non au-

diántur voces eórum.

In omnem terram exivit sonus eorum : * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad summum ejus, * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : * testimonium Dómini fídele, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præceptum Domini lúcidum, illúminans oculos.

Tímor Dómini sanctus, permanens in sæculum sæculi : * judicia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiosum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribúto multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redemptor meus.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentate nobis dulcía cántica drámatis.

Ant. t. 7. r Révèrtere, * révèrtere Sunamitis : révèrtere, révèrtere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et unívèrsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas principes véstras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio :

Attóllite portas principes véstras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Révèrtere, révèrtere Sunamitis : révèrtere, révèrtere, ut intueámur te.

ÿ. S.
dine tu
procéd
Pater
Absol
ÿ. Ju
Bene
tua.
De Epis
Após
LE
DE VI
D Dóm
silium a
misericó
Dómino,
mo ergo
pter inst
quóniam
sic esse.
noli quæ
lótus es a
rere uxór
péris uxó
Et si nups
cávit. Tr
carnis ha
Ego autem
staque dice
breve est :
qui habent
non habent
tamquam n
gaudent, t
dentes : et
quam non
utántur hoc
non utántur
figúra hujus
Si fuerit
sequens.
ñ. Veni sp
cipe coronari

ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua. R̄. Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio, Exaudi, Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

De Epistola primâ beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO 1. Cap. 7. e

DE virginibus præceptum Dómini non hábeo : consilium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutióem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si nupsérít virgo, non peccávit. Tribulatióem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : reliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudentes : et qui emunt, tamquam non possidentes : et qui utántur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

Si fuerit Mátyr, dicitur sequens.

R̄. Veni sponsa Christi, accípe coronam, quam tibi Dó-

minus præparávit in ætérnum : pro cuius amóre sánguinem tuum fudisti : * Et cum Angelis in paradísium introisti. ŷ. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex spéciem tuam. Et cum.

Si non fuerit Mátyr, dicitur sequens

R̄. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupivit Rex spéciem tuam. ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

VOLO autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómmodo placeat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómmodo placeat uxóri, et divisus est. Et mulier innúpta, et virgo, cogitat quæ Dóminisunt; ut sit sancta corpore, et spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quómmodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico : non ut láqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, et quod facultatem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

R̄. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Propterea.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

Si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadúlta, et ita oportet fieri, quod vult faciat: non peccat, si nubat. Nam qui stáuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc iudicávit in corde suo, serváre virginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit: et qui non jungit, mélius facit. Mólter ligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánerit, secúndum meum consilium: putó autem quod et ego Spiritum Dei hábeam.

ñ. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, prospere procéde, et regna. ʒ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedixit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Spécie tua, * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

Fructavit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velociter scribéntis.

Spéciosus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in

lábiis tuis. * proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justitiam: * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectáverunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deauráto: * circumdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab iñtus, * in fimbriis aureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines

post eam feréntur

Afferé

tatióne:

plum Re

Pro pa

tibi filii:

et pes sup

Mémor

in omni

ratióne.

Propter

bóntur tibi

sæculum

Ant. Sp

túdine tua

procéde, e

Ant. t.

Deus vultu

lio ejus no

Ps

Deus nost

tus; *

iónibus, qu

imimis.

Propterea

um turbá

transferéntu

maris.

Sonuerunt

que eórum

unt monte

us.

Flúminis

ivitátem De

ubernáculum

us.

Deus in m

ommovébitu

am Deus mar

Conturbáta

pellináta sunt

ocem suam,

propterea bene-
térnum.

idio tuo super
potentissime.
t pulchritudine
prosperare pro-

temet mansue-
tiam : * et dedú-
er dextera tua.
acútæ, pópuli
* in corda ini-

us in sæculum
rga directiónis

itiam; et odisti
propterea unxit
us óleo lætitiæ
tuis.

itta, et cásia a
s, a dómibus
quibus delecta-
regum in ho-

a dextris tuis
ató : * circum-

vide, et inclina
* et obliviscere
et domum pa-

et Rex decórem
am ipse est Dó-
s, et adorábunt

in munéribus *
eprecabántur,
lebis.

ejus filiæ Re-
in fimbriis ad-
ta varietátibus.
Regi virgines

post eam : * próximæ ejus af-
feréntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exul-
tatione : * adducéntur in tem-
plum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * cónstitues eos prin-
cipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui *
in omni generatióne et gene-
ratióne.

Propterea pópuli conste-
bántur tibi in aetérnum, * et in
sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua, et pulchri-
tudine tua inténde, prospere
procéde, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo : Deus in mé-
dio ejus non commovébitur.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium, et vir-
tus; * adjútor in tribula-
tiónibus, quæ invenerunt nos
inimicis.

Propterea non timébitus
tum turbábitur terra : * et
transferéntur montes in cor-
maris.

Sonuerunt, et turbátæ sunt
aquæ eórum : * conturbáti
sunt montes in fortitúdine
ejus.

Flúminis ímpetus lætificat
civitatem Dei : * sanctificávit
tabernáculum suum Altissi-
mus.

Deus in médio ejus, non
commovébitur : * adjuvábít
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et
inclínata sunt regna : * dedit
obscum suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * suscéptor noster Deus
Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dó-
mini, quæ posuit prodigia su-
per terram : * áuferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrin-
get arma : * et scuta combúret
igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego
sum Deus : * exaltábor in Gén-
tibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * suscéptor noster Deus
Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus
vultu suo : Deus in médio
ejus, non commovébitur.

Ant. t. 8. f. Aquæ multæ *
non potuerunt extinguere cha-
ritátem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábi-
lis nimis * in civitate Dei
nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatione uni-
versæ terræ mons Sion, * lá-
tera Aquilonis, civitas Regis
magni.

Deus in dómibus ejus cogno-
scétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt : * convenérunt
in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti
sunt, conturbáti sunt, com-
móti sunt : * tremor apprehé-
ndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, *
in spiritu veheménti cónteres
naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus

in civitate Dómini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent filiaé Judæ, * propter júdicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et com-
plectimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétiis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem.

ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. ñ. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

LECTIO IV.

Lib. 1. de Virg. circa init.

QUONIAM hódie natális est Virginis, invitat nunc integritátis amor, ut áliquíd de virginitáte dicámus : ne véluti

tránsitu quodam præstricta vídeátur, quæ principális est virtus. Non enim ideo laudábilis virginitas, quia in martyribus reperitur; sed quia ipsa mártires fáciat. Quis autem humano eam possit ingénio comprehendere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturali voce complécti, quod supra usum natúre sit? Et cælo accersivit, quod imitáretur in terris. Nec immérito vívendi sibi usum quæsivit e cælo, quæ sponsum sibi invénit in cælo.

ñ. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. ÿ. Spécie tua, et pulchrítudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et deducat.

Bened. Christus perpétua.

LECTIO V.

HÆC nubes, áera, Angelos sideráque : transgrédiens Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invénit, relinquit boni? Uguéntum enim exinanitum est nomen tuum : proptérea adulescéntulæ dilexérunt te, et traxérunt te. Postrémo nomen meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angeli comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

ñ. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus

letítiae.
et mansuetiam. Pr
Bened.

Quis ígnis fluxis fáci-
facile inv-
postquam
córporis
Tunc in u-
et Verbun-
caro fiere
Sed étian-
pórei cóit-
cupiditáti-
ergo curr-
ideo cum
goria, ide-
est præcúr-
ñ. Affer-
post eam,
feréntur tí-
latiône. ÿ.
chritúdi-
spere procé-
feréntur. G-
rentur.

IN III

Ant. t. 3.
formósa, fili-
diléxit me F-
me in cubic

PSA

CANTATE
novum :
omnis terra.

Cantáte Dó-
nómini ejus
die in dien-

Annuntiát-
glóriam ejus,
vultis mirabili

lætitiæ. *ÿ.* Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Quis igitur neget hanc vitam fluxisse de celo, quam non facile invenimus in terris, nisi postquam Deus in hæc terræni corporis membra descendit? Tunc in útero virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicit aliquis: Sed étiam Elias nullius corporei cóitus fuisse permixtus cupiditatibus invenitur. Ideo ergo curru raptus ad cælum, ideo cum Dómino appáret in gloria, ideo Dominici ventúrus est præcúrsor advéntus.

ñ. Afferéntur Regi virgines post eam, próxima ejus, * Afferéntur tibi in lætitiâ et exultatione. *ÿ.* Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, et prospere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino in omni terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in omnibus pó-

pulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ Géntium, afferte Dómino glóriam et honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra: * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia lígna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Trahe me post te, * in odórem currémus un-

guentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corrèctio sedis ejus.

Ignis antè ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt súlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terrá.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília . et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámmini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Ant. t. 7. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit. Salvávit sibi dextera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ : * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi ; * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus ; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquítate.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

†. Elégit eam Deus, et præ-

elégit e suo hab

Pater

Absol

†. Juh

Bened

Léctio

secún

LEC.

IN illo t

discipu

hanc : Si

lórum de

accipiént

exiérunt

sponsæ. E

Homili

Hom

SAPTE vos

Sadmón

gere, mun

ménta dev

sancti Evan

pellor dice

ágitis, cum

neátis : ne

vobis rectu

ant grátia

tur : ne ap

repat et quo

intus a merc

enim Redem

virgines, et

virgines, et

tútdinis ján

sunt recepta

quædam, du

sua glóriam f

yasis suis óle

runt.

†. Hæc os

quam Dóminu

elegit eam. *ñ.* In tabernaculo suo habitare facit eam.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 25.*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolum hanc : Simile erit regnum cœlorum decem virginibus : quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

SEPTE VOS, fratres charissimi, admoneo prava opera fûgere, mundi hujus inquinamenta devitare : sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut et bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis : ne per hoc, quod a vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur : ne appetitus laudis subrepat et quod foris ostenditur, intus a mercède vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ : quia eârûm quædam, dum de virginitate sua gloriâ foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

ñ. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem in-

venit, quæ acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum : * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. *ÿ.* Media nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente Domino.

Bened. Cujus, vel Quarum festum colimus.

LECTIO VIII.

SED prius querendum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparatur, quæ etiam virgines prudentes et fatuæ dicantur. Dum enim cœlorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpe in sacro eloquio regnum cœlorum præsentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit : Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scândala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scândala poterunt, quæ colligantur.

ñ. Media nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. *ÿ.* Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce sponsus. Gloria Patri. Ecce sponsus.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

IN quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinaris denarium perficit. Et quia

ex utrôque sexu fidélium multítudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admixti sunt, recte similis virginibus prudentibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetitu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhelant, ætérna præmia expetunt, pro labóribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humanos favóres expetunt.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invenit.

Ant. t. 3. r Hæc est quæ nescivit * torum in delicto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Ant. t. 1. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Ant. t. 3. Ista est speciósa * inter filias Jerúsalem.

CAPITULUM. 2. Cor. 10. d

FRATRES, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

JESU, coróna Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola Virgo pátravit.
Hæc vota clemens

Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia,
Quocúmque tendis, Virgines
Sequúntur, atque laúdis
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescire prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sæcula. Amen.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. R̄. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Símile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margaritas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ORATIO.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concède pro-

pitius ;
ginis et
cólimus,
pla grad
nostrum

INDULGE
mus D
et Marty
grata son
castitátis,
virtútis.
strum.
Pro Vi

EXAUDI
noster
N. Virgin
gaudémus.
erudiámur
St fuerit
dictus dicit
Ant. t. 4
nes * aptáte
ecce sponsu
viam ei.

Ÿ. Adduc
post eam: R̄
feréntur tib

DA nobis,
Deus n
Virginum e
rum N. et N
bili devotiór
mus celebrár
quas digna r
tem frequen
Per Dóminum

AD T
Ant. Hæc e
Capitulum,
dicitur, ut sup
Hiemalis

pius; ut, qui beatae N. Virginis et Martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum nostrum.

ALIA ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quaesumus Domine, beata N. Virgo et Martyr impleret: quae tibi grata semper extitit et merito castitatis, et tuae professione virtutis. Per Dominum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutaris noster: ut, sicut de beatae N. Virginis tuae festivitate gaudemus, ita pie devotionis erudiamur affectu. Per.

Si fuerint plures, ad Benedictus dicitur

Ant. t. 4. Prudentes Virgines * aptate vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.

ÿ. Adducentur Regi virgines post eam. ñ. Proximae ejus afferentur tibi.

ORATIO.

DA nobis, quaesumus Domine Deus noster, sanctarum Virginum et Martyrum tuarum N. et N. palmas incessabili devotione venerari: ut, quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Haec est virgo sapientis.

Capitulum, Fratres, Qui gloriantur, ut supra, ad Laudes. Hiemalis.

ñ. br. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie tua. ÿ. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Specie tua.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ñ. Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD SEXTAM.

Ant. Haec est quae nescivit.

CAPITULUM. 2. Cor. 11.

EMULOR enim vos Dei æmulatione. Despónði enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

ñ. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. ÿ. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelegit eam. ñ. In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Ant. Ista est speciosa.

Pro Virgine Martyre.

CAPITULUM. Eccli. 51. b

DOMINE Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecata sum. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meae, et in tempore superborum sine adjutorio.

Pro Virgine et non Martyre.

CAPITULUM. Sap. 4.

QUAM pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius: quoniam apud

Deum nota est, et apud hómines.

ñ. *br.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ý. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

ý. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ñ. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Ant. Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, p. lxxxiv.

ý. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ñ. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. f Veni sponsa Christi, * áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALIÆ LECTIONES

PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. *Cap. 51.*

CONFITEBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus est mihi, et liberásti corpus meum a perditione, a láqueu linguæ iniquæ, et a lábiis operántium mendárium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæ-

réntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendárium, a rege iníquo, et a lingua iníusta.

ñ. Veni sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sanguinem tuum fudisti : * Et cum Angelis in paradísium introísti. ý. Veni elécta mea, et ponam in te thrónum meum, quia concupivit Rex spéciem tuam. Et cum.

LECTIO II.

LAUDABIT usque ad mortem anima mea Dóminum, / et vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a saculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et liberas eos de mánibus géntium.

ñ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedixit te Deus in ætérnum. ý. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Proptérea.

LECTIO III.

EXALTASTI super terram habitatióne meam, et a morte defluente deprecáta sum.

Invo
mini
me in
et in
sine ad
tuum
illud in
dita est
sti me
puisti
Propter
dem die
nómini
ñ. Sp
dine tua
procéde
est grát
ptérea
æternum
tri. Inter
IN
Ex libro
scopi e
na et h
LEC
NUNC no
mo es
mior glóri
est. Flos
germinis,
mentum g
indoles, la
integrum
Dei imago
ctimóniam
pórtio gre
per illas,
ter floret
riosa fecú
plus copios
suo addit
matris auge
mur, has au

Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meae, et in tempore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiõe, et exaudita est oratió mea. Et liberásti me de perditiónẽ, et eripuísti me de tempore iniquo. Propterea confitëbor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini.

ñ. Spécie tua, et pulchritudine tua, * Inténde, prospere procéde, et regna. ý. Diffusa est grátia in lábiis tuis, propterea benedixit te Deus in aeternum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

IN II NOCTURNÒ.

Ex libro sancti Cypriáni Episcopi et Mártiris de disciplina et hábitu Virginum.

LECTIO IV. Cap. 2.

NUNC nobis ad virgines sermo est, quarum quo sublimior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornamentum grátiae spiritalis, læta indoles, laudis et honoris opus integrum atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior portio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriósa fœcúnditas : quantoque plus copiósia virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has loquimur, has adhortámur affectiõ-

ne potius quam potestáte : non quod extrémĩ, et minimi, et humilitátis nostræ admodum cóncscii, áliquid ad censuram licéntiæ vindicémus : sed quod ad sollicitudinem magis cauti, plus de diaboli infestatiõe timeámus.

ñ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ý. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et deducet.

LECTIO V.

NEQUE inánis hæc cautiõ est, et vana formido, quæ ad salutis viam cõsulit, quæ Dominica et vitália præcepta custódit, ut quæ se Christo dicaverint, et a carnáli concupiscentiã recedentes, tam carne, quam mente se Deo voverint, consument opus suum magno præmio destinatum : nec ornári jam, aut placere cuiquam, nisi Dómino suo, studeant, a quo et mercèdem virginitatis expèctant, dicente ipso : Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadones, qui ex útero matris sic nati sunt : et sunt spadones, qui coacti sunt ab hominibus : et sunt spadones, qui seipsos castraverunt propter regnum cœlorum.

ñ. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ý. Propter veritatem

tem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

DENUO quoque per hanc Angelii vocem; continentiae munus ostenditur, virginitas praedicatur. Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinaverunt: virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ierit. Neque enim tantum masculis continentiae gratiam Dominus repromittit, et feminas praeterit: sed quoniam femina viri portio est, et ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis fere omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, et in masculino simul significatur et femina. Quod si Christum continentia sequitur, et regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terreno cultu, et cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendant?

¶. Afferentur Regi virgines post eam, proxima ejus, * Afferentur tibi in laetitia et exultatione. ¶. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem

suam, quocumque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 63. in Matth. sub med.

DOMINUS noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde ut eam esse possibilem ostendat sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, et sunt qui se ipsos castraverunt propter regnum caelorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit.

¶. Haec est virgo sapientia, quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. ¶. Medianocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et.

LECTIO VIII.

In autem hoc fere modo confirmat. Cogita tecum, si aut a natura talis esses, aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cum et ejusmodi voluptate careres, et nullam carendo mercedem consequeris? Gratias igitur nunc Deo agas, quod cum mercede atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac premio tollerant: imo vero non idem sed multo levius: tum quia spe

erigeri
facti; t
libus c
jactaris
¶. M
ctus est
exite ob
virgines
des. Eco

CUM e
dixe
mente se
inutiliter
qui, ut re
quantur.
xit rursu
capere;
efficiat e
opus oste
nignitate
intra ne
cludere:
magis pos
strat, ut
plus auge
Te Deu

SANCTE
ET NEC VI

AD

Ant. D
reliquis de
Psalm.

reliquis de

Pro A

CAPITU

CONFITEB

et colla

valorem m

mini tuo:

protector f

raſti corpus

erigeris, et conscientia recte facti; tum quia non ita ingentibus concupiscentiæ fluctibus iactaris.

¶ Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ¶ Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

LECTIO IX.

CUM ergo de illis eunúchis dixerit, qui nisi étiam ipsi mente se contineant, frustra et inutiliter tales sunt; ac de illis, qui, ut regnum cœlorum consequantur, se continent, subjúxit rursus, dicens: Qui potest capere, capiat: ut alacriores efficiat eo ipso quod grave esse opus osténdit, et ineffabili benignitate sua nóluit eam rem intra necessitatem legis concludere: idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, ut voluntatis stúdiu plus augeátur.

Te Deum laudamus. p. 16.

COMMUNE.

SANCTE MARTYRIS TANTUM,
ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.
AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum reliquis de Laudibus, p. cxj.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Virgine ut p. lxxxiv.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuó: quóniam adjútor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditíone.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. prov. 31. b

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

FORTEM virili pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget inclýta.

Hæc sancto amore saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gaúdiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu quæsumus,
Audi benignus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spirítu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

¶ Spécie tua, et pulchritúdine tua. ¶ Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Símile est regnum cœlorum * hómini negotiátóri quærénti bonas margaritas: invénta una pretiósá, dedit omnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potentiae tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martyrii

que ex causa?

noti Joánnis ostomi.

Matth. sub med.

ter, quia ad vir-

hortári grave

a necessitáte le-

véndo matrimó-

piditátem illius

Deinde ut eam

n osténdat sic

eunúchi qui ex

ta nati sunt, et

omnibus eunú-

et sunt qui se-

unt propter re-

. Quibus verbis

bligéndam virgi-

, dum eam vir-

sibilem ástruit.

virgo sapiens,

vigilántem in-

ceptis lampádi-

cum óleum: *

nino, introivit

as. ¶ Média no-

est: Ecce spon-

obviam ei. Et.

VIII.

ere modo con-

tecum, si aut

ses, aut ab ho-

úrriam passus,

m et ejúsmodi

s, et nullam ca-

n consequeré-

tur nunc Deo

mercéde atque

ústines, quod

ac præmio tó-

ro non ídem

: tum quia spe

contulisti : concède propitius ;
ut qui beátæ N. mártýris tuæ
natalitia cõlimus, per ejus ad
te exémpa gradiámur. Per Dõ-
minum.

Pro pluribus Martyr. tantum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dõmi-
ne Deus noster, sanctarum
mártýrum tuarum N. et N.
palmas incessabili devotiõne
venerári : ut quas digna mente
non pòssumus celebráre, hu-
millibus saltem frequentemus
obséquii. Per Dõminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos, Deus salutaris
noster : ut, sicut de beátæ
N. festivitáte gaudémus, ita
piæ devotiõnis erudiámur af-
fectu. Per Dõminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudémus Deum
nostrum, * In confessiõne beá-
tæ N.

Psalm. Veníte, exultémus.
p. 2.

HYMNUS.

HUJUS orátu Deus alme no-
bis
Débitas pœnas scõlerum re-
mitte ;
Ut tibi puro resonémus almu
Péctora carmen,
Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi compar utriúsque vir-
tus
Spiritus semper, Deus unus
omni
Témporis ave.
Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. O quam pulchra *
est casta generatiõ cum clari-
táte !

PSALMUS 8.

DOMINE Dõminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magni-
ficéncia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos : * ut destruas
inimicum et ultõrem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitorum tuorum : * lu-
nam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus ? * aut filius hóminis,
quóniam visitas eum ?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum : * et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecísti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas, insuper et pécora
campi.

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dõmine Dõminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérsa terra !

Ant. O quam pulchra est
casta generatiõ cum clari-
táte !

Ant. t. 4. Læva ejus * sub
cápite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

Cœl
et
nuntiã
Dies
et no-
ctam.

Non
sermõn
diántur

In on-
nus eor-
terre v-

In sol-
suum ; *
sua pro-
auo.

Exulta-
dam via
egressio

Ei occ-
summu
se abscon-

Lex Dõ-
vertens a-
Dõmini sic

stans par-
Justitiæ
cantes co-

Dõmini l-
oculos.

Timor I-
manens in-
judicia Dõ-

cãta in ser-
Desidera-
et lapidem

tum : * et
et favum.

Etenim
ea, * in cus-
tributiõ mu-
Delicta qu-

CTURNO.

quam pulchra *
atlo cum clari-
us 8.
nus noster, *
mirabile est no-
niuersa terra!
vata est magni-
super coelos.
tium et lacten-
laudem propter
* ut destruas
orem.
bo coelos tuos,
i tuorum: * lu-
quæ tu fun-
no, quod memor
filius hominis,
eum?
paulo minus
ria et honore
* et constituisti
a manuum tua-
cisti sub pedi-
s et boves uni-
er et pecora
, et pisces ma-
bulant semitas
nus noster, *
le est nomen
a terra!
a pulchra est
cum clari-
va ejus * sub
dextera illius
e.

PSALMUS 18.

COELEI enarrant gloriam Dei, *
et opera manuum ejus an-
nuntiat firmamentum.

Dies diæ eruetat verbum, *
et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquela, neque
sermões, * quorum non au-
diantur voces eorum.

In omnem terram exiuit so-
nus eorum: * et in fines orbis
terre verba eorum.

In sole posuit tabernaculum
suum: * et ipse tamquam spon-
sus procedens de thalamo
suo.

Exultauit ut gigas ad curren-
dam viam: * a summo caelo
egressio ejus:

Et occursus ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, con-
uertens animas: * testimonium
Domini fidele, sapientiam præ-
stans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætifi-
cantes corda: * præceptum
Domini lucidum, illuminans
oculos.

Timor Domini sanctus per-
manens in sæculum sæculi: *
judicia Domini vera, justifi-
cata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum
et lapidem pretiosum mul-
tum: * et dulciora super mel
et favum.

Etenim seruus tuus custodit
ea, * in custodiendis illis re-
tributio multa.

Delicta quis intelligit? ab oc-

cultis meis munda me: * et ab
alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati,
tunc immaculatus ero: * et
emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complacent
eloquia oris mei: * et meditatio
cordis mei in conspectu tuo
semper.

Domine adiutor meus, * et
redemptor meus.

Ant. Laeva ejus sub capite
meo, et dextera illius amplexa-
bitur me.

Ant. t. 7. Revertere, * rever-
tere Sunamitis; revertere, re-
vertere, ut intueamur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo
ejus: * orbis terrarum, et
universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fun-
davit eum: * et super flumina
preparavit eum.

Quis ascendet in montem
Domini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo
corde, * qui non accepit in
vano animam suam, nec juravit
in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem
a Domino: * et misericordiam
a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quæren-
tium eum, * quærentium scien-
tiam Dei Jacob.

Attollite portas principes ves-
tras, et elevamini portæ æter-
nales: * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? *
Dominus fortis et potens, Do-
minus potens in prelio.

Attóllite portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamitis; revértere, revértere, ut intueámur te.

ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ñ. Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio, Exaúdi Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lect. primi Noct. pro Mart. tantum, leguntur ut supra, Confitébor, p. xcviij.

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO Ƴ. *Cap. 31. b*

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsivit lanam et linum, et operáta est consilio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancillis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suárum plantávit vineam. Accinxit fortitú-

dine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

ñ. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Quia,

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

GUSTAVIT et vidit quia bona est negotiatio ejus : non extingúetur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et digiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas exténdit ad paúperem. Non timébit dómni suæ a frigóribus nivis ; omnes enim doméstici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Sindonem fecit, et véndidit, et cingulum trádidit Chananæo.

ñ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedixit te Deus in ætérnum. ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

FORTITUDO et decor indumentum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum aperuit sapientiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sómitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexerunt

filli ejus
dicaverunt
vit eam
verunt
sa es un
et vana
lier time
dabitur.
num su
in portis
ñ. Spéc
dine tua
procéde,
est gráti
piérea h
æternum
tri. Intén
IN
Ant. t.
pulchritú
prospere
P

IN
Ant. t.
pulchritú
prospere
P

ERUCTAVIT
bonum
mea Regi.
Lingua
hap. * velóc
Speciosus
hóminum,
lábiis tuis :
dixit te Deu
Accingere
semur tuum
Spécie tua
tua : * intén
céde, et reg
Propter v
suetúdinem,
dedúcet te m
tua.
Sagittæ tu
sub te cadent
micórum regi

filii ejus, et beatissimam prædicaverunt: vir ejus, et laudavit eam. Multæ filiæ congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera ejus.

¶. Spécie tua, et pulchritudine tua, * Inténde, prospere procéde, et regna. ¶. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in ætérnum. Inténde, Glória Patri. Inténde.

IN II NOCTURNO.

Ant. 1. 7. Spécie tua, * et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

EFRUCTAVIT COR MEUM VERBUM BONUM: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velóçiter scribentis.

Spéciosus forma præ filiis hóminum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua: * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ-consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cassia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: * circumdata varietate.

Audi filla, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus vultum tuum deprecabúntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi virgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea pópuli constebúnt.

tur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua, et pulchritudine tua intæde, prospere procéde, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus, in médio ejus, non commovébitur.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébitur dum turbábitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificavit civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte ópera Dómini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni :

Vacate, et videte quóniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. t. 8. f. Aquæ multæ * non potuerunt extingueré charitatem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudabilis nimis : * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt : * conveniunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturiéntis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Dómini virtutum, in civitate Dei nostri : Deus fundavit eam in ætérnum.

Suscépiimus Deus misericordiam tuam, * in médio templi tui.

Secu
Deus,
terræ :
tera tua
Læte
tent
dici tu
C
cūm
ribus ej
Põnité
tute ejus
mos ejus
genie alte
Quónia
noster in
lum sæcul
in sæcula.
Ant. Aqu
tuérunt e
lem.
y. Adjuv
suo. n. De
non commo
Pater nos
Absolutio
y. Jube d
Bened. De
tens.
Ex libro
Episcop
LE
Prop
A GRUM hum
lem cern
tatis flore v
viduitatis gra
nunc etiam co
redundantem.
si, unius tam
sunt : nec tant
quantæ aristæ
suum spicæ,

Secundum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in fines
terrae: * justitia plena est dex-
tera tua.

Lætetur mons Sion, et exul-
tent in te Iudæe, * propter ju-
diciam domus tue.

Circumdante non, et comple-
ctimur te: * narra te in tur-
ribus eius.

Ponite corda vestra in vir-
tute ejus: * et distribuite do-
mos ejus, ut enarratis in pro-
genie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus
noster in æternum, et in sæcu-
lum sæculi: * ipse reget nos
in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non po-
tuerunt extinguere charita-
tem.

¶ Adjuvabit eam Deus vultu
suo. R. Deus in medio ejus
non commovebitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

¶ Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipo-
tens.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Viduis.

LECTIO IV.

Prope finem.

AGRUM hunc Ecclesiæ ferti-
lem cerno, nunc integri-
tatis flore vernantem, nunc
viduitatis gravitate pollentem,
nunc etiam conjugii fructibus
redundantem. Nam etsi diver-
si, unius tamen agri fructus
sunt: nec tanta hortorum lilia,
quantæ aristæ segetum, mès-
sum spicæ, compluriumque

spatia camporum recipiendis
aptantur seminibus, quam red-
ditis novales fructibus feriantur.
Bona ergo viduitas, quæ
toties apostolico iudicio præ-
dicatur. Hæc enim magistra
fidei, magistra est castitatis.

R. Propter veritatem, et
mansuetudinem, et justitiam: *
Et deducet te mirabiliter dex-
tera tua. ¶ Spécie tua, et pul-
chritudine tua intende, pró-
spere procede, et regna. Et
deducet.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

UNDE et illi qui deorum suorum
adulteria et probra ve-
nerantur, cœlibatus et vidui-
tatis statuere pœnas, ut æmuli
criminum multarent stúdia
virtutum, spécie quidem, qua
secunditatem quaerent, sed
stúdio quo propositum castita-
tis abolerent. Nam confectis
et miles stipendiis arma de-
ponit, et relicto officio quod
gererat, ad própria veteranus
rura dimittitur, ut et ipse
exercitæ laboribus vitæ ré-
quiem consequatur, et alios
spes futuræ quiétis subeundis
faciat operibus promptiores.
Agricola quoque maturior tor-
quendam aliis stivam commit-
tit, et juvenili gravatus opere
providentiam curæ senilis ex-
plorat: vitem facilis tondere,
quam premere, ut juvenescen-
tem luxúriam reprimat, et
adolescèntem lasciviam falce
succidat: parcorum quamdam

pártuum castitátem decens
étiam in vítibz expetén-
dam.

ñ. Dilexisti justitiam, et odi-
sti iniquitátem : * Proptérea
unxit te Deus, Deus tuus óleo
lætitiae. ⁊. Propter veritátem,
et mansuetúdinem, et justii-
am. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

SIMILIS huic vidua velut emé-
ritis veterána stipéndiis ca-
stitatis, et si conjúgil arma
depónat, domus tamen totius.
pacem gubernát : et si vehén-
dis onéribz otíosa, maritán-
dis tamen junióribz próvida,
ubi cultus utilior, ubi fructus
ubérior sit, quarum cópulam
aptiórem senili gravitáte dis-
pónit. Itaque si maturióribz
quam junióribz committitur
ager, cur putes utiliórem nup-
tamesse quam viduam ? Quod
si persecutores fideliū persecu-
tores fuérunt étiam viduitatis :
útiq; fidem sequéntibus vi-
dúitas non pro supplicio fu-
giénda est, sed tenénda pro
præmio.

ñ. Fallax grátia, et vana est
pulchritúdo : * Múlier tímens
Deum, ipsa laudábitur. ⁊. Date
ei de fructu mánuum suárum,
et laudent eam in portis ópera
ejus. Múller. Glória Patrí.
Múlier.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed
formósa, filiæ Jerúsalem : ideo
diléxit me Rex, et intródúxit
me in cubiculum suum.

PSALMUS 93.

CANTATE Dómino cánticum
NOVUM : * cantáte Dómino
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedi-
cite nómini ejus : * annun-
tiáte de die in diem salutáre
ejus.

Annuntiáte inter gentes gló-
riam ejus, * in ómnibus pópu-
lis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus,
et laudábilis nímis : * terri-
bilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium
dæmónia : * Dóminus autem
cœlos fecit.

Confessio et pulchritúdo in
conspéctu ejus : * sanctimónia,
et magnificéntia in sanctifica-
tióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ gén-
tium, afférte Dómino glóriam
et honórem : * afférte Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in
átria ejus : * adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus
univérsa terra : * dicite in
géntibus quia Dóminus re-
gnávit.

Etenim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in equi-
táte.

Læténtur cœli, et exúltet
terra, commovéatur mare, et
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia, quæ in eis
sunt.

Tunc exúltábunt ómnia li-
gna silvárum a fácie Dómini,

quia v
judicá
Judí
equitá
táte su
Ant.
filiæ J
me Re
cubicul
Ant.
in odór
torum t
nomen t

DOMINUS
terra

multæ.

Nubes,

ejus : *

corrèctio

Ignis an

et inflam

micos eju

Illuxerú

terræ : *

terra.

Montes

a fácie Dó

mini omni

Annunti

tiam ejus :

nes pópli

Confund

adorant s

qui glorián

suis.

Adoráte e

ejus : * aud

Sion.

Et exultav

propter ju

ne :

Quóniam

Hicmalí

quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
aquitáte, * et pópulos in veri-
táte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa,
filia Jerúsalem : ideo diléxit
me Rex, et introdúxit me in
cubiculum suum.

Ant. t. 8. Trahe me post te, *
in odórem currémus unguen-
tórúm tuórum : óleum effúsum
nomen tuum.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet
terra : * læténtur insulæ
maltæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justí-
tiam ejus : * et vidérunt om-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptilia : * et
qui gloriántur in simulácris
suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætáta est
Sion.

Et exultavérunt filiaæ Judæ, *
propter judícia tua Dómi-
ne :

Quóniam tu Dóminus altis-
simus.

simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dóminum, odi-
te malum : * custódit Dómi-
nus ánimas sanctórum suó-
rum, de manu peccatóris libe-
rábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in
odórem currémus unguentó-
rum tuórum : óleum effúsum
nomen tuum.

Ant. t. 7. Veni sponsa Chri-
sti * accipe coronam, quam tibi
Dóminus præparávit in aetér-
num.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * quia mirabilia
fecit.

Salvávít sibi dextera ejus : *
et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salu-
táre suum : * in conspéctu gén-
tium revelávit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ
suæ, * et veritátis suæ dómu
Israel.

Vidérunt omnes términi ter-
ræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : *
cantáte, et exultáte, et psál-
lite.

Psállite Dómino in cithara,
in cithara et voce psalmi : * in
tubis ductilibus, et voce tubæ
córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis

Dómini ; * moveatur mare, et plenitudo ejus : orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flúmína plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrarum in justitia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, accípe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

̄. Elégit eam Deus, et præelegit eam. ̄. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

̄. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 13. f*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 11. in Evang.

CORLORUM regnum, fratres charissimi, idcirco terrenis rebus simile dicitur, ut ex his quæ animus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quatenus exémplo visibilibus se ad invisibilia rápiat, et per ea, quæ usu didicit, quasi confrictus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incógnita amare. Ecce enim celorum regnum thesauro abscondito in agro compa-

ratur : quem qui invenit homo, abscondit, et præ gaudio illius vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

̄. Os suum aperuit sapientiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiosa non comédit. ̄. Gustávit et vidit quia bona est negotiatio ejus : non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et panem.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur : quia studium celestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsentí etenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pèrgimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædári ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi ópera nostra bona non videant, cum scriptum sit : Videant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est : sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non querámus. Sic autem sit opus in público, quatenus intentio máneat in occulto : ut et de bono ópere proximis præbeámus exéplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere quæ-

rimus
tum.

̄.
nem o
prople
Jesu C
quem
quem
meum
ego óp
Glória

Bene

THESA

desi
quo the
disciplin
profecto
bus comp
carnis re
terrenade
celéstis
nihil jam
libeat ; ni
vitam tru
horréscat.

Te Deu

A

ET

Ant. t. 3.
in accubitu
dedit odore

Psal. 1.
cum reliqua

Ant. t. 4.
guentorum
adolescéntul
nimis.

Ant. t. 8.
it, * imber
surge amica

Ant. t. 4. V

invenit homo,
æ gaudio illius
universa quæ
grum illum.
aperuit sapien-
tiae in lingua
vit semitas do-
panem otiosa
Gustavit et vi-
est negotiatio
uetur in nocte
panem.
festum coli-

VIII.
quoque notan-
quod inventus
nditur, ut ser-
dium cœlestis
gnis spiritibus
fficat, qui hoc
libus non ab-
senti etenim
a sumus, qua
imus. Maligni
iter nostrum
trunculi obsi-
i ergo deside-
rum publice
e autem dico,
opera nostra
nt, cum scri-
t opera vestra
scent Patrem
celis est: sed
l agimus, lau-
n queramus.
us in publico,
o maneat in
le bono opere
eamus exem-
per intentione
i placere quæ

COMMUNE NON VIRGINUM.

EX

rimus, semper optemus secré-
tum.

Regnum mundi, et om-
nem ornatum sæculi contempsimus
propter amorem Dómini mei
Jesu Christi. * Quem vidi,
quem amavi, in quem credidi,
quem dilexi. †. Eructavit cor
meum verbum bonum: dico
ego opera mea Regi. Quem.
Gloria Patri. Quem.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

THESAURUS autem cœlestis est
desiderium: ager vero, in
quo thesaurus absconditur,
disciplina studii cœlestis. Quem
profecto agrum venditis omni-
bus comparat, qui voluptatibus
carnis renuntians, cuncta sua
terrena desideria per disciplinæ
cœlestis custodiam caleat: ut
nihil jam, quod caro blanditur,
libeat; nihil, quod carnalem
vitam trucidat, spiritus per-
horrescat.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
in accubitu suo, nardus mea
dedit odorem suavitatis.

Psalm. Dóminus regnavit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 4. In odorem * un-
guentorum tuorum currimus,
adolescéntulæ dilexerunt te
nimis.

Ant. t. 8. Jam hiems trans-
iit, * imber abiit, et recessit:
surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Veni electa mea, *

et ponam in te thronum meum,
allelúia.

Ant. t. 8. Ista est speciosa *
inter filias Jerusalem.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine Rex,
et collaudabo te Deum sal-
vatorem meum. Confitebor nó-
mini tuo: quóniam adjutor et
protector factus es mihi, et libe-
rásti corpus meum a perdi-
tione.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. Prov. 31. a

MULIEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últimis
finibus pretium ejus. Confidit
in ea cor viri sui, et spóliis non
indigebit.

HYMNUS.

FORTEM virili pectore
Laudemus omnes feminam,
Quæ sanctitatis gloria
Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorem noxium
Horrescit, ad cœlestia
Iter perégit arduum.

Carnem domans jejuniis,
Dulceque mentem pábulo
Orationis nutriens,
Cœli potitur gaudiis.

Rex Christe virtus fortium,
Qui magna solus efficis,
Hujus precatu quæsumus,
Audi benignus supplices.

Deo Patri sit gloria,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

†. Diffusa est gratia in labiis

tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætèrnum.

Ad Bened. Ant. t. 4. Dateci* de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potèntiæ tuæ mirácula ètiam in sexù frágili victóriam martyri contulisti: concède propitius; ut, qui beátæ *N.* mártiris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpia gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum mártýrum tuárum *N.* et *N.* palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquii. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nós Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ *N.* festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur aféctu. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. In odórem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum, Confitebor, ut supra ad Laudes.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum, Multèrem fortem, ut supra ad Laudes.

ñ. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie tua.

ÿ. Intènde, prospère procéde, et regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie tua.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *ñ.* Deus in médio ejus, non commovèbitur.

AD SEXTAM.

Ant. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

LIBERASTI me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparáti ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatióibus, quæ circumdederunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *Prov. 31. c*

MANUM suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad paúperem. Non timebit dómui suæ a frigóribus nivis: *ñ. br.* Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. *ÿ.* Deus in médio ejus, non commovèbitur. Deus. Glória. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præclégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinèntes te, et liberás eos de manu angústia, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *Prov. 31. d*

MULTE filiæ congregaverunt divitias: tu supergréssa es

univér
est pu
Dómin
ñ. b
præelé
bernác
cam. E
tri. Elé
ÿ. D
tuis. *ñ.*
Deus in

Ant.
reliquis
Psalm
reliq. de
Capit.
ÿ. Diff
tuis. *ñ. I*
Deus in
Ad Ma
suam * ap
suas exte
et panem
Si fuer
nes, *ide*
supra, p.

Pro M
IN I
Sermo
CI
I
Serm. 67
Teste

EGO máxi
nes dili
ligo, et amp
nes quidem,
cum mulier
ponántur. C
mus est va
grátia, tanto

universas. Fallax grátia, et vaña
est pulchritúdo: múlier timens
Dóminum, ipsa laudábitur.

ñ. *br.* Elégit eam Deus, * Et
præelégit eam. Elégit. ý. In ta-
bernáculó suo habitáre facit
eam. Et præelégit. Glória Pa-
tri. Elégit.

ý. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ñ. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum
reliquis de Laudibus, p. cxj.

Psal. Dixit Dóminus, cum
reliq. de Virgin. ut p. lxxxiv.

Capit. et Hymn. ut ad Laud.

ý. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ñ. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Manum
suam *apérui inopi, et palmas
suas extendit ad paúperem;
et panem otíosa non comédit.

*Si fuerint plures non Virgi-
nes, idem fit Officium ut
supra*, p. cj.

LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

LECTIO IY.

*Serm. 67. de diversis novi
Testamenti locis.*

Ego máxime commemoratió-
nes diligo mártýrum, di-
ligo, et ampléctor; atque om-
nes quidem, sed tum præcipue,
cum mulierum certámina pro-
ponúntur. Quanto enim infir-
mius est vas, tanto major est
grátia, tanto illústrius est tro-

phæum, tanto insignior est
victória, non ob imbecillitátem
sexus athletárum, sed quod
per ea, quibus vicerat inimi-
cus, nunc étiam vincátur.

ñ. Propter, p. cvij.

LECTIO V.

PER mulierem vicit, per mu-
lierem superátus est. Hoc
illius ántea telum erat; hoc il-
lius nunc cædis factum est
instruméntum, hoc vas appá-
ruit insuperábile. Peccávit illa
prior, et mórtua est: ista mórt-
tua est, ne peccáret. Illa tum
fútilis promissi spe infláta, Dei
leges violávit: hæc vitam præ-
séntem contémpsit, ne fidem in
suum benefactórem ejuráret.
Quam igitur deinceps speráre
póterunt excusatiónem viri, si
molles sint, et ignávi? quam
vero véniam, cum fórtiter ac
viriliter se gerant mulieres,
cum ádeo se generóse ad cer-
támina pietátis accingant?

ñ. Dilexisti, p. cvij.

LECTIO VI.

FUIT illi corpus imbecillum,
et obnoxius sexu impuriæ:
verúntamen ómnium sanctorum
imbecillitátem advéniens grá-
tia occultávit. Nihil enim est
nihil plane poténtius est eo,
qui magno cum stúdio Dei ti-
mórem hábeat, in mente de-
fixum; sed quamvis ignes,
quamvis ferrum, quamvis bé-
stias, quamvis aliud quidvis
minéntur hostes, ómnia nullo
negócio contémpnit; quod úti-
que Beáta ista étiam fecit.

ñ. Fallax grátia, p. cvij.

COMMUNE

DEDICATIONIS ECCLESIE.

AD VESPERAS.

Ant. Domum tuam Domine, cum reliquis de Laudibus,
p. cxxiv.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. de Dominica, p. 123, et loco ullimi,

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum: *
lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras
portárum tuárum: * benedixit
filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: *
et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum
terre, * velócliter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: *
nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut
buccéllas: * ante fáciem frigi-
ris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et li-
quefaciet ea: * flabit spiritus
ejus et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum
Jacob: * justitias et iudicia sua
Israel.

Non fecit taliter omni na-
tióni: * et iudicia sua non ma-
nifestávit eis.

CAPITULUM. Luc. 21.

VIDI civitatem sanctam Jerúsalem
non in descendéntem de celo á Deo,
sed civitatem sicut et sponsam orná-
tam sicut sibi. *Luc. 21.*

HYMNUS.

COELESTIS Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis visio,

Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelórum millibus.
O sorte nupta próspéra,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regina formosíssima,
Christo jugáta Principi,
Cæli corúsca civitas.

Hic margaritis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris ictibus,
Et tunsione plúrima,
Fabri polita málleo
Hanc saxa molem cóstruunt,
Aptisque juncta néxibus
Locántur in fastigio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequæque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et inclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

ÿ. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta. R. Bene su-
dáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Sanctificávit Dóminus * taberná-
culum suum: quia hæc est do-
mus Dei, in qua invocábitur
nomen ejus, de quo scriptum
est: Et erit nomen meum ibi,
dicit Dóminus.

*In ipso die Dedicationis Ec-
clesie, et per Octavam, et quan-
do varianda est Oratio*
cursum Dedicationis altissimi
Ecclesie,

DEUS, quoniam
lute génerat
poténtia
templum
habitat
de; ut o
catóri co
que trib
maverint
beneficia
*In Ann
Ecclesie,*

DEUS, quoniam
annos
tui consec
et sacris s
présentas
preces pó
ut quisquis
ficia petít
cta se imp
AD

Invitat.
sanctitúdo
Christum a
Psalm.

p. 2.
Hymnus,
supra ad Ve

IN I
Ant. t. 7.
principes ve
porte ætern

PSA

DOMINI est
do ejus:
et universi q
Quia ipse
vit eum: *
preparávit e

ORATIO.

DEUS, qui invisibiliter omnia continēs, et tamen pro salute generis humani signa tuæ potētiae visibiliter ostēdis : templum hoc potētia tuæ inhabitatiōnis illūstra, et concede; ut omnes, qui huc deprecaturī convēniunt, ex quacūmq; tribulatiōne ad te clamaverint, consolatiōnis tuæ beneficia consequantur. Per.

In Anniversario Dedicatiōnis Ecclesiæ, et per Octavam.

ORATIO.

DEUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti tetupli consecratiōnis reparas diem, et sacris semper mysteriis repræsētas incólumes : exaudi preces pōpuli tui, et presta; ut quisquis huc templum beneficia petitūrus ingreditur, cuncta se impetrāsse lætetur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitat. Domum Dei decet sanctitudo : * Sponsum ejus Christum adorēmus in ea.

Psalm. Venite, exultemus,

p. 2.
Hymnus. Cœlestis Urbs, ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. * Tollite * portas principes vestras, et elevāmini portæ æternales.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.

Quis ascēdet in montem Dōmini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accēpit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiōnem a Dōmino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevāmini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dōminus potens in prælio :

Attollite portas principes vestras, et elevāmini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dōminus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Tollite portas principes vestras, et elevāmini portæ æternales.

Ant. t. 4. Erit mihi * Dōminus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timēbimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt

aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

Ant. t. 6. Aedificavit * Moyses altare Domino Deo.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cogno-

scetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terrae. * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judae, * propter judicia tua Domine.

Circumdante Sion, et completimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Dominus noster in aeternum, et in saeculum saeculi : * ipse reges in saecula.

Ant. Aedificavit Moyses altare Domino Deo.

ŷ. Domum tuam Domine, et cetera sanctitudo. ̃. In longitudinem dierum.

Pater noster.

Ab
ŷ. J
Ben
tua.
De li

CUM
den
dit de
locust
jestas D
Nec pot
templu
plisset
plum D
li Israel
tem igne
super do
proni in
mentum
ravérunt
minum :
niam in s
ejus. Rex
pulus im
ram Domi
rex Salom
ginti duo
tum vigin
vit domum
sus populu
̃. In dec
cantabat p
Et in ore ed
bat sonus.
mus Domi
montium, e
omnes gente
Bened. Un
L

SACERDOTES
officiis su

Absolutio. Exaudi, Domine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De libro secundo Paralipomenon.

LECTIO I. Cap. 7.

CUM compléset Sálomon fundens preces, ignis descendit de celo, et devorávit holocausta et victimas : et majestas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdotes ingredi templum Dómini, eo quod impléset majestas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israel vidébant descendentem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruentes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant victimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias boum viginti duo millia, arjetum centum viginti millia : et dedicávit domum Dei Rex, et universus pópulus.

ŕ. In dedicatione templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ŷ. Fundata est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. Et in ore.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

SACERDOTES autem stabant in officiis suis : et laudábant

organis carminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas : porro sacerdotes canébant tubis ante eos, cunctaque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium atrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocausta et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocausta, et sacrificia et ádipes. Fecit ergo Salomon solemnitétem in tempore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab introitu Emath usque ad Torrémentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitétem celebrásset diébus septem.

ŕ. Fundata est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltata est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi Dómine. ŷ. Venientes autem vénient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et vénient.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

COMPLEVITQUE Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposuerat in cordé suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audivi orationem tuam, et

elégi locum istum mihi in domo edificii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévolet terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisierit faciém meam, et égerit pœniténtiam a vliis suis péssimis : et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ erectæ ad oratióem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

ñ. Bénedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo, venjéntium in loco isto : * Exáudi preces in excelso sólio glóriæ tuæ. *ñ.* Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi preces. Glória Patri. Exáudi preces.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Non est hic áliud, * nisi domus Dei, et porta cœli.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua Dómine virtútum ! * concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum. Etenim passer invénit sibi

domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliú abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum, in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiõem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem, vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratióem meam : * aúribus pèrcipe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : * et respice in faciém Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Ant. t. 7. r. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

FUND
sar
portas
nacula
Glori
eritas
Mern
pis * sc
Ecce
pópulus
runt illi
Numq
et home
et ipse
mus?
Dómin
ris popul
horum,
Sicut h
habitatio
Ant. v
súmmitas
et descen
dixit : Ve
est.
Ant. t.
lápide in
oleum des
P
DÓMINE I
in die
ram te.
Intret in
tio mea : *
ad prece
Quia répl
ma mea : *
appropinqu
Estimátur
déntibus in
sum sicut ho
inter mórtu

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Aethiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicit : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum, * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut letantium omnium * habitatio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, summitas ejus caelos tangebat, et descendentes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Ant. t. 7. r. Erexit Jacob * lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Estimatus sum cum descendebis in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominacionem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languebant praenopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea praevieniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt ira tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut

aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum, * et notos meos a miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in titulum, fundens óleum désuper.

ŷ. Domus mea, ű. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ŷ. Jube domne.

Bened. Deus pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni
Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 252. de Tempore.

QUOTIESCUMQUE, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vivimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritali ædificatióne complétur. Non enim mentíus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos : et iterum : Nescitis, quia córpora vestra templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat, quod óculos suæ majestátis oféndat.

ű. Orántibus in loco isto, *

Dimitte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ŷ. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

SED habitáculum cordis nostri evacuétur vitíis, et virtútibus repleátur : claudátur diabolo, et aperiátur Christo : et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clévibus jánuam regni cœlestis aperire póssimus. Sicut enim malis opéribus quasi quibúsdam seris ac véctibus vitæ nobis jánuam cláuditur : ita absque dúbio bonis opéribus aperitur. Et ideo, fratres charíssimi, unusquisque consideret consciéntiam suam, et quando se áliquo crimine vulnerátum esse cognóverit, prius oratióibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharistiam præsumat accipere.

ű. O quam metúendus est locus iste! * Vere nónon est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. ŷ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

SI enim agnóscens reátum suum, ipse se a divino altári subtráxerit, cito ad indulgên-

tiam
vénie
tat, h
trário
bitur.
agnós
se hur
pro en
vére v
cœlesti
cári pé
ű. M
gêbat lá
dens ó
vovit D
iste san
bam. ŷ
Jacob de
cus iste.
cus iste.

IN

Ant. t.
adjutório
ctiône De
Quand
tegra, et
sine Allel
Psalmi est
cet Dómin

QUI HABITAT
tíssimi
Dei cœli cœ
DICET DE
meus e
meum : *
in eum.

Quóniam
de láqueo
verbo ásper
Scápolis s
hi. * et sub
his.

tiam divinæ misericordiæ perveniet. Quia sicut qui se exaltat, humiliabitur; ita e contrario, qui se humiliat, exaltabitur. Qui enim, sicut dixi, agnoscens reatum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesiæ pro emendatione vitæ removere voluerit, ab æterno illo et cœlesti convivio excommunicari pœnitens non timébit.

ñ. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum novit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ý. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere locus iste. Glória Patri. Vere locus iste.

IN III NOCTURNO.

Ant. 1. 8. Qui hábitat * in adjutório Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Quando hæc Ant. dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúia, tunc principium Psalmi est a secundo Versu, Dicit Dómino.

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório Altissimi, * in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicit Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Seuto circúmdabit te veritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténébris, * ab incursu et dæmónio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributió nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * altissimum posuisti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In má nibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basiliscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: eripiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Ant. t. 2. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino canticum novum : * cantate Dómino omnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino patriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terre, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Laténtur cæli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * garrábunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia lingua silvárum a fácie Dómini,

quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Ant. t. 7. r. Benedicta * glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, movéatur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parásti dírectiões : * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Moyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propitius fuísti eis, et ulciscens in ómnibus adinventiões eórum.

Exal
nostru
sancto
ctus Dó

Ant.
mini de
lúia.

ÿ. H
firmiter
dáta est

Pater
Absol

ÿ. Jul
Benea

Lécti

se

LEC

I illo t

Et ecce

et hic pr

rum, et

Homi

Lib. 8.

ZACHEU

hoc t

ingénitæ

exiguus

natiónum

vatoris ad

recepérat

Sed nem

nemo pot

silitúus i

Propheta

bat, tamq

naturalis,

rum, van

rum vesti

rata quoq

ris etatis

terióris do

Exaltate Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quónlam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Benedicta glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. R̄. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. Vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap.* 19.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 8. *in Luc. prope finem.*

ZACHÆUS statura pugnus, hoc est, nulla nobilitatis ingénitæ dignitate sublimis, exiguus méritis sicut pópulus nationum, audito Dómini Salvatoris adventu, quem sui non receperant, videre cupiebat. Sed nemo fácite Jesum videt : nemo potest Jesum videre conslitutus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habebat, tamquam formæ grátiam naturalis, ascendit in sycomórum, vanitatem scilicet Judæórum vestigio suo próterens, errata quoque corrigens superioris ætatis : et ideo Jesum in interioris domus recepit hospitio.

R̄. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, accipit : et qui quærit, invenit : * Et pulsanti aperiétur. ÿ. Pétite, et accipietis : quærite, et invenietis. Et pulsanti.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

Et bene ascendit in arborem, ut arbor bona honos fructus fáceret : ac naturali excisus oleastro, et contra naturam insertus in bonam olivam, fructum pòset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles : quorum infructuosam glóriam plebs Géntium fide resurrectionis, quasi quadam corporis elevatione transcendit. Zachæus ergo in sycomoro, cæcus in via : quorum alterum Dóminus miseráturus expéctat, alterum mansionis suæ claritate nobilitat : alterum sanáturus interrogat, apud alterum se non invitatus invitatur. Sciabat enim úberem hospitii sui esse mercèdem. Sed tamen, etsi pondum vocem invitantis audierat, jam viderat affectum.

R̄. Lápides pretiosi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ÿ. Portæ Jerúsalem ex sapphiro et smarágo ædificabúntur, et ex lapide pretioso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

Verum ne cecum illum tamquam fastidiosi páuperum,

cito reliquisse videamur, et transisse ad divitem, expectemus eum, quia expectavit et Dominus: interrogemus eum, quia interrogavit et Christus. Nos interrogemus, quia nescimus: ille, quia noverat. Nos interrogemus, ut sciamus unde iste curatus sit: ille interrogavit, ut in uno plures disceremus, unde Dominum videre mereamur. Interrogavit enim ut crederemus, neminem nisi confiterentem posse salvari.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. r Domum tuam Domine * decet sanctitudo, in longitudinem dierum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. r Domus mea, * domus orationis vocabitur.

Ant. t. 1. Hæc est domus Domini * firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram.

Ant. t. 8. f Bene fundata est * domus Domini supra firmam petram.

Ant. t. 2. Lápides pretiosi * omnes muri tui, et turres Jerusalem gemmis ædificabuntur.

CAPITULUM. *Apoc. 21.*

VIDI civitatem sanctam Jerusalem novam descendentem de cælo a Deo, paratam sicut sponsam, ornata viro suo.

HYMNUS.

ALTO ex Olympi vertice
Summi Parentis Filius,

Ceu monte desectus lapis
Terras in imas decidens,
Domus supernæ, et infimæ,
Utrumque junxit angulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resultat laudibus,
Deumque Trinum, et Unicum
Jugi canore prædicat.
Illi canentes jungimur
Almæ Sionis æmuli.

Hæc templa, Rex cœlestium,
Imple benigno lumine:
Huc o rogatus adveni,
Plebisque vota suscipe,
Et nostra corda jûgiter
Perfunde cœli gratia.

Hic impetrent fideliûm
Voces precésque supplicum
Domus beatæ mûnera,
Partisque donis gaudeant;
Donec soluti corpore
Sedes beatas implcant.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque altissimo,
Natôque Patris unico,
Et inclyto Paraclyto,
Cui laus, potestas, glória
Æterna sit per sæcula, Amen.

ÿ. Hæc est domus Domini
firmiter ædificata. r. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. t. 8. Zachæe * festinans, descende, quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinans descendit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hodie huic domui salus a Deo facta est, allelûia.

In ipso die Dedicationis Ecclesie, et per Octavam, et quando varianda est Oratio

ob concu
Ecclesie.

DEUS, q
côntin
lâte gêne
potentia
templum
habitation
cede; ut
precatûri
cûmque t
maverint,
beneficia
Dominum.

In Ann
Ecclesie,

DEUS, qu
annos
pli tui cor
diem, et sa
riis repræ
exaudi pre
præsta; ut
plum bene
grêditur, e
letetur. Pe

AD

Ant. Don
Capitulu
ut supra a
r. br. I
mine, * De
mum. ÿ. In
rum. Decet
mun.

ÿ. Locus
quo orat sa
lictis, et pe

AD

Ant. Hæc
mini.

ob concursum Dedic. alterius
Ecclesie.

ORATIO.

DEUS, qui invisibiliter omnia
contines, et tamen pro sa-
lute generis humani signa tue
potentiae visibiliter ostendis:
templum hoc potentia tue in-
habitationis illustra, et con-
cede; ut omnes qui huc de-
precaturi conveniunt, ex qua-
cumque tribulatione ad te cla-
maverint, consolationis tue
beneficia consequantur. Per
Dominum.

In Anniversario Dedicat.
Ecclesie, et per Octavam.

ORATIO.

DEUS, qui nobis per singulos
annos hujus sancti tem-
pli tui consecrationis reparas
diem, et sacris semper myste-
riis representas incolumes:
exaudi preces populi tui, et
presta; ut quisquis hoc tem-
plum beneficia petiturus in-
greditur, cuncta se impetrasse
letetur. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Domus mea.

Capitulum, Vidi civitatem;
ut supra ad Laudes.

R. br. Domum tuam Do-
mine, * Decet sanctitudo. Do-
mum. Y. In longitudinem die-
rum. Decet. Gloria Patri. Do-
mum.

Y. Locus iste sanctus est, in
quo orat sacerdos. R. Pro deli-
ctis, et peccatis populi.

AD SEXTAM.

Ant. Hæc est domus Do-
mini.

CAPITULUM. Apoc. 21.

Et audivi vocem magnam
de throno dicentem: Ecce
tabernaculum Dei cum homi-
nibus, et habitabit cum eis. Et
ipsi populus ejus erunt, et ipse
Deus cum eiserit eorum Deus.

R. br. Locus iste sanctus
est, * In quo orat sacerdos.
Locus Y. Pro delictis et pec-
catis populi. In quo. Gloria
Patri. Locus.

Y. Hæc est domus Domini
firmiter ædificata. R. Bene
fundata est supra firmam pe-
tram.

AD NONAM.

Ant. Lápides pretiosi.

CAPITULUM. Apoc. 21. b

Et abstergit Deus omnem
lacrýmam ab oculis eorum;
et mors ultra non erit, neque
luctus, neque clamor, neque
dolor erit ultra, quia prima
abierunt. Et dixit qui sedebat
in throno: Ecce nova facio
omnia.

R. br. Hæc est domus Do-
mini * Firmiter ædificata.
Hæc est. Y. Bene fundata est
supra firmam petram. Firmiter
ædificata. Gloria Patri. Hæc
est.

Y. Bene fundata est domus
Domini. R. Supra firmam pe-
tram.

AD VESPERAS.

Ant. Psalmi, Capitulum, et
Hymnus, ut in primis Ves-
peris, p. cxiv.

Y. Domum tuam Domine de-
cet sanctitudo. R. In longitu-
dinem dierum.

Ad Magnif. Ant. t. 6. O quam metuendus est * locus iste! vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta caeli.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV. *In Ps. 121.*

JERUSALEM, quae aedificatur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non aedificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quae modo aedificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lapides vivi coaedificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides vivi coaedificamini? Vivis, si credis: si autem credis, efficieris templum Dei: quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

ñ. Orantibus, p. cxx.

LECTIO V.

IPSA ergo modo civitas aedificatur. Praeceduntur de montibus lapides per manus praedicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coaedificari in structuram

templi. Est ergo ista Jerusalem, quae aedificatur ut civitas: fundamentum ipsius, Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere praeter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

ñ. O quam, p. cxx.

LECTIO VI.

FUNDAMENTUM quando ponitur in terra, desuper aedificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in caelo est, ad caelum aedificemur. Corpora aedificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus Basilicae: et quia corpora aedificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter aedificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illic ergo curramus, ibi aedificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem.

ñ. Mane surgens Jacob crigebatur, p. cxxj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Ingressus est Jesus petambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Hon

Ex li

Et con
E. se
gnificans
enim no
retur Ch
praedicar
terpret. C
in gratia
mus eni
qui volu
sanare or
comparat
Zachaeo e
derekicti,
motiois o
ñ. Dom

DISCANT
cultati
sed in iis,
cultatibus.
pedimenta
sunt adju
erte Zach
Christo: se
rum suoru
giendo, red
druplum,
lerat (alter
est, nec ha
litas, si i
quia non
quaerunt)
dem quam
ñ. Lapide

Et bene p
publican
de se desper
cui census

De Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

Et confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum predicaret, nisi seculum prateriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione prestricti, et in Zachæo citius quam oportuit derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

¶ Domus mea, p. cxxij.

LECTIO VIII.

DISCANT divites, non in facultatibus crimen hære, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona queruntur) uberiorem mercedem quam conferbat accepit.

¶ Lápides, p. cxxlij.

LECTIO IX.

Et bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad sa-

ludem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius statúram Scriptúra, nisi hujus expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat: nondum viderat Christum: merito adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut colúmbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut colúmbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus, p. 16.

TERTIA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 256. de Tempore.

CELEBRITAS hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc seculo edificamur, ut in fine seculi dedicemur. Edificium, imo edificatio habet laborem, dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgebant, hoc et modo cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus

ista Jerúsatur ut civitas: psius Christus solus Paulus: aliud nemo poterit id, quod d est Christus

CXX.

VI.
quando póni-
desuper edi-
s, et pondus
tendit, quia
est fundamén-
fundamentum
o est, ad cœ-
Córpora edi-
structúram,
amplam sur-
sillicæ: et quia
érunt, funda-
posuerunt.
Aliter ædificá-
tum nostrum
um est. Iluc
ibi ædificá-
sa Jerúsalem
tes erant pe-
is tuis Jerúsa-

URNO.

Evangélii
Lutam.

Cap. 19.

: Ingressus
abat Jéricho.
ne Zachæus:
erat publica-
lives. Et reli-

ligna et lapides præcéduntur : cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opificum dolántur, collincántur, complanántur. Verúm tamen domum Dómini non faciunt, nisi quando charitáte compagínantur.

ñ. Orántibus, p. cxx.

LECTIO V.

LIGNA ista et lapides si non sibi certo órdine coherérent, si non se pacífice innécterent, si non se invicém coheréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lapides et ligna bene sibi coherére, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicebat : Mandátum novum do vobis : Ut vos invicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruina jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruinæ vetustáte, vos invicem amáte.

ñ. O quam, p. cxx.

LECTIO VI.

CONSIDERET ergo cháritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dicitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cántate Dómino omnis

terra. Quod ibi dixit, cánticum novum; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est, sancti amóris. Amémus, gratis amémus : Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenimus; ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

ñ. Mane surgens, p. ccxj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex l. 8. in Luc. prope finem.

QUÆ autem turba, nisi imperitæ confúsio multitudinis, quæ vérticem nequit videre sapientiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum : supra turbam ascendit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus insciam, méruit quem desiderábat, aspicere. Pulchre autem áddidit : Quia illa parte erat transiturus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi crediturus : ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transiret ad Gentes.

ñ. Domus mea, p. ccxiiij.

VIDIT sum
tate fide
rum ópe
altitudin
Et quoni
lia deflex
déntium
die relax
tem adn
chæus in
delicet no
ut in hoc
illud : Ar
sos suos.
ñ. Láp
p. ccxiiij.

Ad hoc
nit, ut
sed homin
gimus áli
arbore fici
thánael su
supra rad
Radix enim
tamen Na
lege : Zach
quia supra
ocúltus de
cus prædi
Christum e
iste jam s
quebat sua
quebátur.

Te Deum

QUA

INFRA

IN I

Lectiones

currente.

LECTIO VIII.

VIDIT itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut fecundæ altitudine arboris eminebat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festivitatem admiscere delectat. Zachæus in sycomoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud: Arbor fici produxit grossos suos.

℞. Lápides pretiosi omnes, p. cxxiiij.

LECTIO IX.

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi: Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub arbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathánael, quia sub lege: Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Domini occultus defensor, hic publicus prædicator. Ille adhuc Christum ex lege quærebat: iste jam supra legem relinquebat sua, et Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus, p. 16.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

De Sermone sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

ATTENDITE in Psalmo dedicationis, quem modo cantavimus ex ruina ædificiorum. Conscidisti saccum meum: hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicationis: Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnoscite. Si expono, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuo agnoscetis loquentem, ut amētis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit: Eruisti Domine ab inferis animam meam?

℞. Orantibus in loco isto, *
Dimitte peccata populi tui Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. ⁊. Qui regis Israel intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

LECTIO V.

Cuius anima jam ab inferis eruta est, nisi de qua dictum est alio loco: Non derelinques animam meam in inferno? Propónitur dedicatio, et cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, et dicitur: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: et non jucundasti inimicos meos super me. Attendite Judæos inimicos, qui se putabant occidisse Chri-

stum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

¶. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli, ¶. Hęc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

LECTIO VI.

RESURREXIT tertia die, et ejus vox est: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem: Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo prædicatione, et per Apostolorum constantiæ diffamationem aliqui compungebantur, et convertebantur: aliqui obdurabantur, et confundebantur, nulli tamen jucundabantur.

¶. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ¶. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere. Gloria. Vere.

IN III NOCTURNO.

LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho.

Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Lib. 27. *Moralium*, cap. 27. *post medium*.

SI veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fuitatem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc evangelicæ historiæ verba testantur: quia Zachæus cum videre præ turba nihil posset, sycomorî arborem ascendit, ut transeuntem Dominum cerneret. Sycomorus quippe ficus fatua dicitur.

¶. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit: te qui quærit, invenit: * Et pulsanti aperiatur. ¶. Petite, et accipietis: quærite, et invenietis. Et pulsanti.

LECTIO VIII.

PUSILLUS itaque Zachæus sycomorum subiit, et Dominum vidit: quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit: quia infirmitatem humane mentis, ne lucem veritatis in-

endat, tumultus ter sycom provide præcipit tenemus.

mundo st non quæribus relacæptis injre, imo atiam præh

¶. Lápuri tui: lem gem ¶. Portæ J et smarag ex lapide cuitus mu Glória Patr lem.

QUASI en ascendit, cum quæ tua sursum: S ritin dexte be illi et a morum Dónitur: quia tem stultiti ut est, sólic contemplati pientia qua tur, quam v sibi sapientia ad con uum, in e suarum tur huc sycomor venerunt.

Te deum

ine Zachæus :
rat publicanó-
es. Et reliqua.
egorii Papæ.
um, cap. 27.
dium.

apiéntes esse,
u sapiéntiam
étimus, stultos
cognoscámus.
xiam sapién-
audábilem fa-
quippe scri-
mundi elégit
at sapiéntes.
itur : Si quis
s sapiens esse
tultus fiat, ut
evangélicæ hi-
stántur : quia
ére præ turba
móri arborem
scéntem Dó-
Sycómorus
a dicitur.

, domus ora-
licit Dóminus:
betit, accipit:
venit : * Et
r. y. Pétiite,
erite, et inve-
i.

XIII.
Zachæus sy-
iit, et Dómi-
a qui mundi
iter éligit,
am subtiliter
suillitatem
ad vidéndum
præpedit :
n humane
veritatis in-

téndat, curárum sæcularium
tumúltus premit. Sed prudén-
ter sycómorum ascéndimus, si
próvide eam, quæ divinitus
præcipitur, stultitiam mente
tenémus. Quid enim in hoc
mundo stúltius, quam amissa
non quærere, posséssa sapién-
tibus relaxáre, nullam pró ac-
ceptis injúriis injúriam rédde-
re, imo adjúctis aliis patién-
tiam præbère ?

¶ Lápides pretiósí omnes
muri tui : * Et turres Jerúsa-
lem gemmis ædificábuntur.
j. Portæ Jerúsalem ex sapphiro
et smarágdo ædificábuntur, et
ex lápide pretiósó omnis, cir-
cúitus muri ejus. Et turres.
Glória Patri. Et turres Jerúsa-
lem.

LECTIO IX.

QUASI enim sycómorum nos
ascéndere Dóminus præ-
cipit, cum dicit : Qui aufert
quæ tua sunt, ne répetas. Et
rursum : Si quis te percússe-
rit in dexteram maxillam, præ-
be illi et álteram. Per sycó-
morum Dóminus tránsiens cér-
nitur : quia per hanc sapién-
tiam stultitiam, etsi necdum,
ut est, sólide, jam tamen per
contemplationis lumen Dei sa-
piéntia quasi in tránsitu vidé-
tur, quam vidére néqueunt qui
sibi sapiéntes esse vidéntur :
quia ad conspiciéndum Dó-
num, in eláta cogitatio
suárum turba deprehénsa, ad
huc sycómóri arborem non in-
venerunt.

Te deum laudámus, p. 16.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
rente.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

MODO, quando impléntur Ec-
clésia, putámus jucundári
Judæos? Ecclésiæ ædificántur,
dedicántur, impléntur : quó-
modo illi jucundántur? Non
solum non jucundántur; sed
étiam confundúntur, et implé-
tur vox exultántis : Exaltábo
te Dómine, quóniam suscepisti
me : et non jucundásti inimi-
cos meos super me. Non ju-
cundásti super me : si mihi
credant, jucundábis in me. Ne
multa dicámus, ad illa, quæ
cantávimus, aliquándo veniá-
mus. Quómódo dicit Christus :
Conscidisti saccum meum, et ac-
cinxisti me lætitia? Saccus ejus
erat similitúdo carnis peccáti.

¶ Orántibus, p. cxxix.

LECTIO V.

NON tibi viléscat, quod ait,
N Saccum meum : ibi erat
includum prétiúm tuum. Con-
scidisti saccum meum. Evási-
mus ad saccum istum. Con-
scidisti saccum meum. In pas-
sióne conscissus est. Quómódo
ergo Deo Patri dicitur : Con-
scidisti saccum meum? Quó-
modo Patri dicátur, vis audire,
Conscidisti saccum meum? Quia
póprio Filio non pepéicit, sed

pro nobis omnibus tradidit illum. Fecit enim per Judæos nescientes, unde redimerentur scientes, et confunderentur negantes. Nesciunt enim quid boni nobis operati sunt malo suo. Suspensus est saccus, et quasi lætatus est impius. Conscidit saccum lancea persecutor, et fudit pretium nostrum Redemptor.

ñ. O quam, p. cxxx.

LECTIO VI.

CANTET Christus Redemptor, gemat Judas venditor, erubescat Judæus emptor. Ecce Judas vendidit, Judæus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, seipsos perdidērunt venditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicatio. Dicat, audiāmus. Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia: id est, conscidisti mortalitatem meam, et accinxisti me immortalitate et incorruptione. Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quid est, Non compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor, ut non compungar. Christus enim surgens a mortuis, jam non moritur, et mors illi ultra non dominabitur.

ñ. Mane surgens, p. cxxx.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho:

Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 27. in Luca 19.

QUÆ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camelus, deposita gibbi sarcina, per foramen acus transit; hoc est, dives et publicanus, relicto onere divitiarum, contempto censu fraudum, angustam portam, arctamque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mira devotione Iudei ad videndum Salvatorem, quod natura minus habuerat, ascensu supplet arboris: atque ideo juste, quamvis ipse rogare non audeat, benedictionem dominica susceptionis, quam desiderabat, accepit.

ñ. Domus mea, p. cxxx.

LECTIO VIII.

MYSTICE autem Zachæus, qui interpretatur justificatus, credentem ex gentibus populum significat. Qui quanto curis secularibus occupatior, tanto flagitiis deprimentibus erat factus humilior. Sed ablitus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Jesu Christi, et in Spiritu Dei nostri. Qui intrantem Jericho Salvatorem videre querebat, sed præ turba non poterat: quia gratiæ fidei, quam mundo Salvator attulit, participare cupiebat: sed inlita

vitiorum
votum
rat.

ñ. Lá
p. cxxxj.

EADEM
CONSE
cæcum o
peteret,
spiciente
Jesus vi
cæcus tu
ac magis
pusillus
centis ob
tendo tra
linguat, á
rat. Syco
est arbor
sed altitú
et a La
patur) fi
Et eadem
quæ cred
ab incred
tua.

Te Deu
Psalterio,

S

IN

IN

Lectione
currente.

IN I

De Sermón

I

Ex Sern

ERGÓ, du
ctiõnem
clésiæ lib
quam divir

Hiema

ine Zachæus ;
erat publicanô-
ives. Et reli-

abilis Bede
teri.

in Luca 19.
lia sunt apud
possibilia sunt
e enim came-
ibbi sarcina,
s transit; hoc
icânus, relictô
n, contempto
angustam por-
viam, quæ ad
ndit. Qui mira
ad videndum
d natûra pi-
censu supplet
o juste, quam
non audeat,
ominicæ su-
desiderabat,

, p. cxxx.

viii.

Zachæus, qui
justificatus,
antibus popu-
ni quanto eu-
occupâtior,
eprimentibus
ior. Sed abli-
tificatus, sed
nine Dômini
ti, et in Spi-
ui intrântem
n videre quæ-
rba non pò-
e fidei, quam
attulit, parti-
; sed inôlita

viôrum consuetûdo, ne ad
votum perveniret, obstite-
rat.

ñ. Lápides pretiôsi omnes.
p. cxxxj.

LECTIO IX.

EADÉM namque turba nôxiæ
consuetûdinis, quæ supra
cæcum clamântem; ne lumen
peteret, increpabat; etiã sus-
piciëntem publicânûm, ne
Iesum videat, tardat. Sed sicut
cæcus turbârûm voces magis
ac magis clamândo devicit: ita
pusillus necesse est turbæ no-
cëntis obstâculum altiôra pe-
tëndo transcendat, terréna re-
linquat, árborem crucis ascen-
dat. Sycomórus namque (quæ
est arbor fóliis moro similis,
sed altitûdine præstans, unde
et a Latinis celsa punc-
tatur) ficus fátua dicitur.
Et eadém dominica crux,
quæ credentes alit ut ficus,
ab incredulis irridétur ut fá-
tua.

Te Deum laudâmus, ut in
Psalterio, p. 16.

SEXTA DIE.

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

*Lectioes de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

De Sermône sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

ERGO, dum novam constru-
ctiõnem sanctæ hujus Ec-
clésiæ libënter attëndimus,
quam divino nómini hódie de-

Hiemalis.

dicâmus, invénimus a nobis
debéri et Deo nostro máximam
laudem, et sanctitâti vestræ
cõngruum de divinæ domus
ædificatiõne sermónem. Tunc
autem sermo noster cõngruus
erit, si in se aliquid ædifica-
tiõnis hábeat, quod utilitâti
animârûm vestrârûm, Deo vos
intérius ædificânte, proficiat.
Quod hic factum corporáliter
vidémus in parietibus, spiritá-
liter fiat in méntibus: et quod
hic perfectum cernimus in lapí-
dibus et lignis, hoc, ædificânte
grátia Dei, perficiâtur in cor-
poribus vestris.

ñ. Orántibus, p. cxxix.

LECTIO V.

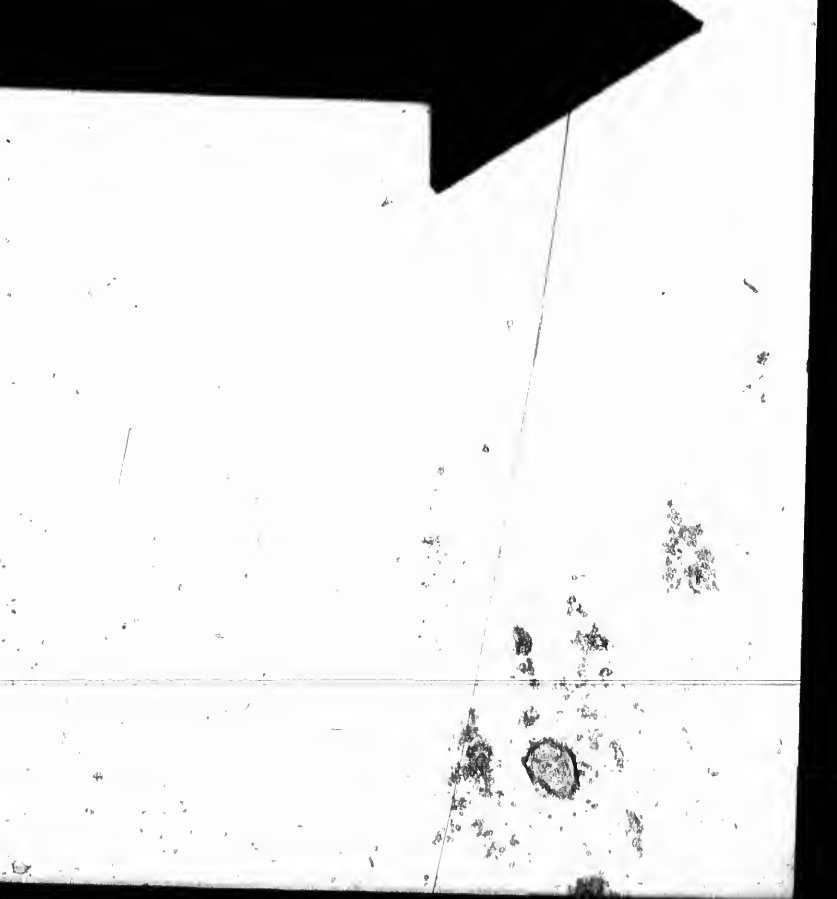
PRINCIPALITER ergo grátias
agâmus Dômino Deo no-
stro, a quo est omne datum
óptimûm, et omne donum per-
fectum: et ejus bonitâtem tota
cordis alacritâte laudémus,
quóniam ad construëndam is-
tam domum oratiõnis, fidé-
lium suórum visitâvit ánimum,
excitâvit afféctum, surrogâvit
auxilium, inspirâvit necdum
voléntibus ut vellent, adjúvit
bonæ voluntâti conátus ut fá-
cerent: ac per hoc Deus, qui
operâtur in suis et velle et per-
ficere pro bona voluntâte, hæc
omnia ipse cœpit, ipse per-
fécit.

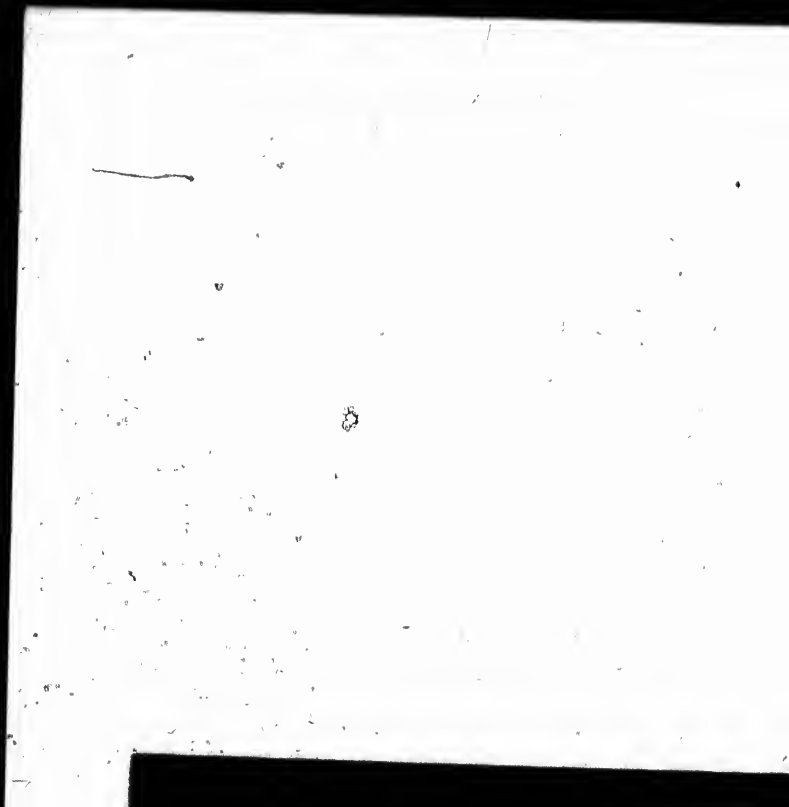
ñ. O quam, p. cxxx.

LECTIO VI.

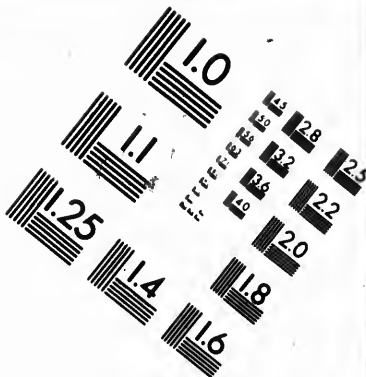
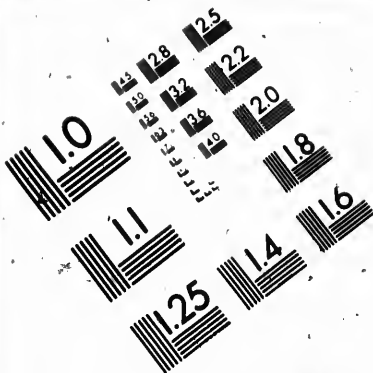
ET quia ópera bona in con-
spéctu suo numquam esse
permittit inánia, fidélibus suis,
quibus operántibus præbuit

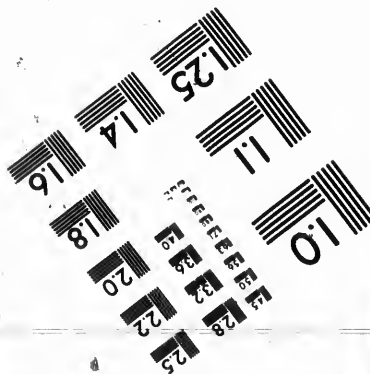
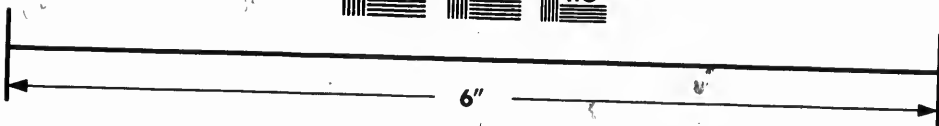
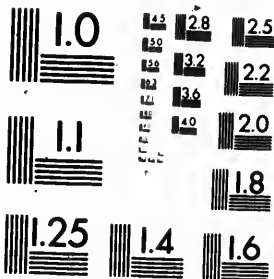

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
E 28
E 32
E 22
E 20
1.8

10

virtutis suae favorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agendae sunt gratiae Deo nostro. Hanc enim Ecclesiam, quam fecit nomini suo construere, fecit etiam sanctorum Martyrum reliquiis amplius honorari.

ñ. Mane surgens, p. CXXX.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Lucae 19.

Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator, venit ad locum, ubi praecurrens Zachaeus sycomorum conscenderat: quia missis per mundum sui verbi praeconiibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide iam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardebat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus praeminentem elegit. Videre enim Deum, eligere vel amare est: Unde est illud: Oculi Domini super ju-

stos. Nam et nos quae amamus, videre; ab his, quae exerramur, intuitum festinamus avertere.

ñ. Domus mea, p. CXXX.

LECTIO VIII.

Vidit ergo Jesus videntem se, quia elegit eligentem se, et amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem dominicae incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycomorum Jesu faciem speculari Doctor egregius ostendit, cum ait: Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itemque aliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non solido cibo. Lac infirma temporariae dispensationis, solidum cibum ardua perpetuae majestatis appellans.

ñ. Lapidis pretiosi, p. CXXXI.

LECTIO IX.

Et dixit ad eum: Zachae, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, et excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Phariseorum, hoc est, in Judaeorum synagoga docebat; sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos et peccatores recipientem, contra avaritiam disputantem, et cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpabant; pertesurus corum facinora, disc-

sit et a
quetur
deserta
pusilli
manere
gratia
credent
quiescer

Te. Do

S

IN

Lectio
rente.

IN

Sermo S.

Ex Ho

COMMUN

C Ecclē

prius ing

discipulo

tes: ideō

nibus sta

rimus, t

sequamur

Nemo igitur

nemo sē

pensum a

jam ad p

tes intrav

va huic

Equidem

in domum

gressus de

dicans no

molēstius

quandōqu

haec est, q

ñ. Oran

NAM hic

opes p

sit et aufugit, dicens : Relinquetur vobis domus vestra deserta. Hodie autem in domo pusilli Zachæi oportet illum manere, hoc est, novæ lucis grátia coruscante, in humili credentium nationum corde quiescere.

Te Deum laudamus, p. 16.

SEPTIMA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

LECTIO IV.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matt.

COMMUNIS omnium domus est Ecclesia, in quam vobis prius ingressis, nos intramus, discipulorum formam retinentes : ideóque commúnter omnibus statim atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offerimus. Nemo igitur socórdia tórpeat, nemo sæcularibus rebus suspensum ánimum hábeat, cum jam ad prædicandum sacerdotibus intraverint. Non enim parva huic rei imminet pœna. Equidem millies potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi molestius esset, quam illud, quandoquidem magis propria hæc est, quam illa.

ñ. Orántibus, p. cxxix.

LECTIO V.

NAM hic magnæ illæ nostræ spes posita sunt, hic spes

nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum? Nam hæc mensa longe pretiosior est atque jucundior; et lucerna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiám hæc multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericórdiam inclusam contémet : quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illó præstantior : divinarum enim Scripturarum réquies quovis lecto suavior est.

ñ. O quam, p. cxxx.

LECTIO VI.

ET quidem si concórdia perfectè servaretur a nobis, nullam aliam domum præter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi non esse durum, testantur illa tria millia et quinque millia hominum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illorum virtute ábsumus, et per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in aliis rebus paúperes, et inopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite : cumque, Pax vobis, dico : Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondete.

ñ. Mane surgens Jacob erigebat, p. cxxx.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore : ingressus Je-
sus perambulabat Jéricho.
Et ecce vir nomine Zachæus :
et hic princeps erat publicanor-
um, et ipse dives. Et reli-
qua.

De Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidèrent omnes, mur-
murabant, dicentes quod
ad hominem peccatorem diver-
tisset. Manifestum est Judæos
semper Gentium odisse salutem.
Scriptum est enim : Se-
quenti vero sabbato pene uni-
versa civitas convenit audire
verbum Dei. Videntes autem
urbas Judæi, replèti sunt ze-
lo, et contradicébant iis quæ a
Paulo dicebantur. Et alibi, fi-
deles etiam fratres adversus
Apostolorum principem disce-
ptabant, dicentes : Quare in-
troisti ad viros præputium
habentes, et manducasti cum
illis?

ñ. Domus mea, p. cxxx.

LECTIO VIII.

Stans autem Zachæus, dixit
ad Dominum : Ecce dimi-
dium bonorum meorum, Dó-
mine, do pauperibus : et si
quid aliquem defraudavi, red-
do quadruplum. Aliis calum-
niantibus hominem peccató-
rem, ipse Zachæus stans, id
est, in ea quam cœperat fidei
veritate persistens, non solum

se ex peccatōre conversum,
sed etiam inter perfectos pro-
bat esse conversatum. Dicente
enim Dómino : Si vis perfec-
tus esse, vade, vende omnia
quæ habes, et da pauperibus :
quisquis ante conversiōnem
innocenter vixit, omnia con-
versus potest dare pauperibus.

ñ. Lápides pretiōsi, p. cxxxj.

LECTIO IX.

At qui aliqua fraude sustu-
lit, primo hæc juxta legem
reddere, deinde quod sibi re-
manserit, debet dare pauperi-
bus. Ac sic et ipse, quia sibi
nil retinet, omnia sua dis-
pèrgit, dat pauperibus, justitia
ejus manet in sæculum sæ-
culi. Et hæc est sapiens
stultitia, quam de syonaro
publicanus quasi fructum vite
légerat : rapta videlicet redde-
re, propria relinquere, visibili-
lia contemnere, pro invisibili-
bus etiam mori desiderare, se-
ipsum abnegare, et ejus, qui
necundum videatur, Dómini ve-
stigia sequi concupiscere.

Te Deum laudamus, p. 16.

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIE.

Duplex.

*Omnia ut in die, præter Lec-
tiones secundi Nocturni.*

Ex Epistola prima sancti
Felicitis Papæ quarti.

LECTIO IV.

De Consec. dist. 1. c. 2.

TABERNACULUM Moysen, Dó-
mino præcipiente, fecisse
et sacrasse, cum mensa et al-
tari ejus, et ceteris vasis et

utensiliis
explend
solum
crasse,
unctione
perliniss
autem h
modo ip
sacerdot
bati, Do
sanctis s
ctabant,
et depon
tationibu
no consi
sen, in l
ñ. Ora
Dimitte
Deus, et
nam per
da gloria
regis Isra
dis velut
des super
peccata.

QUALIT
piiss
cultum D
no ædific
pter mult
effuderat
collégerat
quoque t
quod ipse
bente et
fecit, et te
reliqua a
peragend
bro Regu
Salomon i
vitatem c

mensilibus ad divinum cultum explendum, legimus: et non solum divinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei unctioe, Domino jubente, perlinisse novimus. Qualiter autem haec facta sint, et quomodo ipsa sacra non alii quam sacerdotes sacra unctioe delibati, Dominusque cum vestibus sanctis sacrati, et Levitae tractabant, seriebant, erigebant, et deponabant: in ipsis institutionibus, quae jubente Domino conscriptae sunt per Moysen, in lege Domini reperitur.

¶ Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. † Qui regis Israel intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte peccata.

LECTIO V.

QUALITER ergo David regum piissimus amplificaverit cultum Dei, et templum Domino aedificare voluerit, sed propter multum sanguinem quem effuderat prohibitus est, et ipse collegerat expensas: Salomon quoque filius ejus, id ipsum quod ipse facere optaverat, jubente et auxiliante Deo, perfecit, et templum cum altari, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecravit; in libro Regum legitur. Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis

Israel cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Aegypti, coram Domino Deo nostro septem diebus et septem diebus, id est, quatuordecim diebus, et in die octava dimisit populos.

¶ O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta caeli. † Haec est domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta caeli.

LECTIO VI.

De Consec. dist. 1. c. 17.

SOLEMNITATES dedicationum Ecclesiarum et sacerdotum, per singulos annos solemniter sunt celebrandae, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicationis templi, omnibus id faciendi dans formam, cum reliquis populis eandem festivitatem celebraturus venit, sic scriptum est: Facta sunt encenia in Jerosolymis, et hiems erat, et ambulabat Jesus in templo in porticu Salomonis. Quod autem octo diebus encenia sint celebranda, in libro Regum, peracta dedicatione templi, reperietis.

¶ Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum voluit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. † Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere. Gloria Patri. Vere.

IN FESTIS
B. MARIÆ VIRGINIS

PER ANNUM.

AD VESPERAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
in accùbitu suo, nardus mea
dedit odorem suavitatis.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: * dominare
in médio inimicórum tuórum.

Tecum principium in die
virtútis tuæ in splendóribus
sanctorum: * ex útero ante
luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitēbit eum: * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum órđinem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit
ruinas: * conquassabit
cápita in terra multórum.

De torrēte in via bibet: *
propterea exaltabit caput.

Ant. Dum esset Rex in accùbitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Ant. t. 4. Læva ejus * sub
cápite meo, et dextera illius
amplexabitur me.

PSALMUS 112.

LAUDATE púeri Dóminum: *
Laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, *
ex hoc nunc, et usque
in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, *
laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Genes
Dóminus, * et super cælos
glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis habitat, * et
humilia respicit in cælo et in
terra?

Súscitans a terra inopem, *
et de stercore érigens pauperem:

Ut collocet eum cum principibus,
* cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem
in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo: et dextera illius amplexabitur me.

Ant. t.
formosa,
dilexit m
me in cub
P

LÉTATUS
L dicta
mum Dón
Stantes
in átriis t
Jerúsale
et civitas

ejus in idi
Illuc en
bus, tribus
nium Isra
nómini Dó
Quia illi
judicio, *
David.

Rogáte
Jerúsalem
diligéntibu

Fiat pax
abundántia

Propter
próximo

cem de te.

Propter
nostri, * q

Ant. Nig

sa, filiæ J
léxit me R

in cubiculo

Ant. t. 8

it, * imber
surge amic

Ps

NISI DÓN

domum
boraverunt
eam.

Nisi Dón

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ **L** dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatio ejus in idipsúm.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pácem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, * et próximos meos, * loquēbar pácem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsiui bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit : surge amica mea, et veni.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit ci-

vitátem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sederitis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desiderium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit : surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Speciósa facta es * et suavis in deliciis tuis, saneta Dei Génitrix:

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pácem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crýstallum suam, sicut hucéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébít?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justitias et judicia sua Israel.

Noni fecit táliter omni na-

tióni : * et iudicia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósá facta es et suávis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. b

AB initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futurum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

AVE maris stella,
Dei mater álma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostrá pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper coilætémur.

Sit laus eo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

ŷ. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta. ű. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r
Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillánimes, refòve flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercede pro devóto femineo sexu : séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitatém.

ORATIO.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudere : et gloriósa beátæ Mariæ semper virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et ætérna perfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymnorum, dicitur :
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta Maria Dei Génitrix Virgo, * Intercède pro nobis.

Psalm. Venite exultémus, p. 2.

HYMNUS.

QUEM terra, pontus, sidera Colunt, adórant, prædicant,

Trinam regéntem máchinam
Claustрум Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puellæ viscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugillo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,

Secúnda sa
siderátus
Cujus per a
Jesu, tibi
Qui natus es
Cum Patre,
In sempitérr

IN I

Ant. t. 4.

mulieribus,
tus ventris

Ps

DOMINE De

quam ad
men tuum in

Quóniam e

scéntia tua

Ex ore inf

tium perfecis

imicos tuos

imicum et

Quóniam v

opera digitórum

nam et stell

dásti.

Quid est ho

es ejus? * au

quóniam visi

Minuisti e

ab Angelis,

coronásti eum

eum super

tuárum.
Omnia sub
bús ejus, * o
vérsas, insu
campi ;
Vólucres co
ris, * qui perá
maris.
Dómine Dó
quam admirá
tuum in univ

Secúnda sancto Spiritu,
 Considerátus Géntibus
 Cujus per alvum fusus est.
 Jesu, tibi sit glória,
 qui natus es de Virgine,
 cum Patre, et almo Spiritu,
 in sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Benedicta tu * in
 mulieribus, et benedictus fru-
 ctus ventris tui.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
 quam admirábile est no-
 men tuum in univérſa terra!
 Quóniam eleváta est magni-
 tudína tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lactén-
 tium perfecisti laudem propter
 inimicos tuos, * ut destruas
 inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
 ópera digitórum tuórum: * lu-
 nam et stellas, quæ tu fun-
 disti.

Quid est homo, quod memor
 es ejus? * aut filius hóminis,
 quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
 ab Angelis, glória et honóre
 coronásti eum: * et constituisti
 eum super ópera manuum
 tuórum.

Omnia subjecisti sub pédi-
 bus ejus, * oves et boves uni-
 vérsas, insuper et pécora
 campi;

Vólucres cœli, et pisces ma-
 ris, * qui perámbulant sémitas
 maris.

Dómine Dóminus noster, *
 quam admirábile est nomen
 tuum in univérſa terra!

Ant. Benedicta tu in mulié-
 ribus, et benedictus fructus
 ventris tui.

Ant. t. 4. Sicut myrrha *
 elécta odórem dedisti suavitá-
 tis, sancta Dei Génitrix.

PSALMUS 18.

COELI enarrant glóriam Dei,*
 et ópera mánuum ejus an-
 núntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, *
 et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
 sermónes, * quorum non au-
 diántur voces eórum.

In omnem terram exivit so-
 nus eórum: * et in fines orbis
 terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
 suum: * et ipse tamquam
 sponsus procedens de thálamo
 suo:

Exultávit ut gigas ad cur-
 réndam viam, * a summo cœlo
 egressio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad
 summum ejus: * nec est qui
 se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta,
 convértens ánimas: * testimó-
 nium Dómini fidèle, sapién-
 tiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læti-
 ficántes corda: * præcéptum
 Dómini lícidum, illúminans
 óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
 manens in sæculum sæculi: *
 judicia Dómini vera, justificáta
 in semetipsa.

Desiderabilia super aurum
 et lápidem pretiósum multum: *
 et dulcióra super mel et favum,

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútór meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta odórem dedisti suavitátis, sancta Dei Genitrix.

Ant. t. 4. Ante torum * hujus Virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus ; * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacób.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ

aternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portas aternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ñ. Inténde, prospere procéde, et regna.

De Parabólis Salomónis.

LECTIO I. *Cap. 8. b et 9.*

EGO sapientiá hábito in consilio, et eruditis intérsium cogitátionibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilingue detéstor. Meum est consilium et requitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me principes imperant, et poténtes decérnunt justitiam. Ego diligéntes me diligo : et qui mane vigilant ad me, invénient me.

ñ. Sancta et immaculáta virginitas, quibus te laúdibus éfferam nésco : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulisti. ŷ. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

L
ECUM SU
ria, op
Mélit
meus auro,
igenimina
la viis justit
dio semitáru
diligéntes n
rem réplea
lit me in ini
antequam q
principio. A
um, et ex
terra fiere
myssi, et
eram : need
ruperant :
cravi mole
colles ego p
ñ. Congra
nes qui d
quia cum es
cui Altissim
viscéribus g
impem. ŷ.
omnes gene
cillam húm
Et.
LE
DEATUS HO
D et qui vi
quotidie, et
ostii mei. Q
invéniet vita
litem a Dó
in me pecca
mam suam
odérunt, dili
piéntia ædifi
excidit colú
molávit victi
vinum, et p

LECTIO II.

MECUM sunt divitiæ, et gló-
ria, opes superbæ et ju-
stitia. Mélior est enim fructus
auro, et lápide pretioso,
algenimina mea argénto electo.
In viis justitiæ ambulo, in mé-
lito semitarum judicii, ut ditem
diligentes me, et thesauros eó-
rum répleam. Dóminus possé-
dit me in initio viarum suarum,
antequam quidquam fáceret a
principio. Ab ætérno ordináta
sum, et ex antiquis ántequam
terra fieret. Nondum erant
abyssi, et ego jam concépta
eram: necdum fontes aquarum
eruperant: necdum montes
cravi mole constiterant: ante
colles ego parturiébar.

R. Congratulámini mihi om-
nes qui diligitis Dóminum,
quia cum essem párvula, plá-
cui Altissimo: * Et de meis
viscéribus genui Deum et hó-
minem. **V.** Beátam me dicent
omnes generatiónes, quia an-
cillam humilem respéxit Deus.
Et.

LECTIO III.

PRAEUS homo qui audit me,
Et qui vigilat ad fores meas
quotidie, et obsérvat ad postes
ostii mei. Qui me invenerit,
inveniet vitam, et háuriet sal-
utem a Dómino: qui autem
in me peccáverit, lædet áni-
mam suam. Omnes, qui me
odérunt, diligunt mortem. Sa-
piéntia ædificávit sibi domum,
excidit colúmnas septem. Im-
molávit victimas suas, miscuit
vinum, et propósuit mensam

suam. Misit ancillas suas ut
vocárent ad arcem, et ad mœ-
nia civitátis: Si quis est párvu-
lus, veniat ad me. Et insipié-
tibus locúta est: Venite, comé-
dite panem meum, et bibite
vinum quod miscui vobis.

R. Beáta es virgo Maria,
quæ Dóminum portásti Crea-
torem mundi: * Genuisti qui
te fecit, et in ætérnum perman-
ens virgo. **V.** Ave Maria, grá-
tia plena: Dóminus tecum.
Genuisti qui. Glória Patri. Ge-
nuisti.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Spécie tua, * et
pulchritudine tua inténde,
prosperé procéde, et regna.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum ver-
bum bonum: * dico ego
ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scri-
bæ, * velóciter scripsisti.

Spéciósus forma præ filiis
hóminum, diffúsa est grátia in
lábiis tuis: * propterea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo su-
per femur tuum, * potentis-
sime.

Spécie tua, et pulchritudine
tua * inténde, prosperé pro-
céde, et regna,

Propter veritátem, et man-
suetúdinem, et justitiam: * et
dedúcet te mirabiliter dextera
tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli
sub te cadent, * in corda ini-
micórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum

sæculi : * virga directiõnis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consõrtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a dõmibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filie regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dõminus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filia Tyri in munõribus * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis glõria ejus filia Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proxima ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea pópuli confitebuntur

tibi in æternum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procedo, et regna.

Ant. l. 7. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in medio ejus, non commovebitur.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium et virtus ; * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cornu maris.

Sonuérunt, et turbate sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus sanctificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbate sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dõminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte ópera Dõmini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in

gentibus,
Dõminu
rum : * s
Jacob.
Ant. A
vultu suo :
non comm
Ant. t. 7
annium n
in te, sanc
Ps
FUNDAMEN
sanctis
portas Sion
bernaculo.
Gloriosa
civitas Dei.
Memor e
lonis * sciẽ
Eccẽ alic
et pópulus
fuerunt illi
Numquid
et homo na
ipse fundav
Dõminus
tiris pópul
pum ; * ho
m ea.
Sicut læt
habitatio es
Ant. Sic
nium nostru
te, sancta D
y. Adjuvã
suo. r. Deu
non commo
Sermio
Chr
Li
Apud
D E I Filius
locuplet
Hiemal

gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutem nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ant. t. 7. Sicut lactantium * omnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei Genitrix.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus * sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

Eccē alienigena, et Tyrus, et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicit: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum; * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lactantium omnium * habitatio est in te.

Ant. Sicut lactantium omnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei Genitrix.

† Adjuvabit eam Deus vultu suo. n. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

LECTIO IV.

Apud Metaphrasten.

DEI Filius non divitem, aut locupletem aliquam femi-
Himalis.

nam sibi matrem elegit, sed beatam Virginem illam, cujus anima virtutibus ornata erat. Cum enim beata Maria supra omnem humanam naturam castitatem servaret, propterea Christum Dominum in ventre concepit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem et Dei matrem accurrentes, ejus patrocinii utilitatem assequamur. Itaque quaecumque estis virgines, ad matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservabit.

n. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. †. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

LECTIO V.

MAGNUM revera miraculum, fratres dilectissimi, fuit beata semper virgo Maria. Quid namque illa majus aut illustrius ullo umquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Hæc sola cælum ac terram amplitudine superavit. Quidnam illa sanctius? Non Prophete, non Apostoli, non Martyres: non Patriarchæ, non Angeli, non Throni, non Dominiones, non Seraphim, non Cherubim: non denique aliud quidpiam inter creatas res visibiles aut invisibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Ea-

dem ancilla Dei est et mater : eadem virgo et génitrix.

ñ. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jérusalem? * Vidérunt eam filia Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam. ⁊. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Vidérunt.

LECTIO VI.

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne principium génitus fuit, quem Angeli et homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Visne cognoscere quanto Virgo hæc præstantior sit cælestibus Potentiis? Illæ cum timore et tremore assistunt, faciem velantes suam : hæc humanum genus illi offert, quem genuit. Per hanc et peccatorum veniam consequimur. Ave igitur mater, celum, puella, virgo, thronus, Ecclesiæ nostræ decus, gloria et firmamentum, assidue pro nobis precare Jesum Filium tuum, et Dominum nostrum : ut per te misericordiam invenire in die iudicii, et quæ reposita sunt illis, qui diligunt Deum, bona consequi possimus gratia et benignitate Domini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et sancto Spiritui gloria et honor, et imperium nunc et semper in sæcula sæculorum. Amen. Tu autem.

ñ. Ornata monilibus filiam Jérusalem Dominus concupi-

xit : * Et videntes eam filia Sion beatissimam prædicaverunt, dicentes : * Unguentum effusum nomen tuum. ⁊. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Glória Patri. Unguentum.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Gaude Maria Virgo, * cunctas hæreses sola interemisti in universo mundo.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino canticum novum : * cantate Dómino omnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gentium demonia : * Dóminus autem celos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia, et magnificentia, in sanctificatione ejus.

Afferre Dómino patriæ Gentium, afferre Dómino gloriam et honorem : * afferre Dómino gloriam nómini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus : * adoráte Dóminum in atrio sancto ejus.

Commovéatur a facie ejus universa terra : * dicite in Gentibus quia Dóminus regnavit.

Etenim corréxit orbem ter-

ra, quæ
judicab
Læté
terra,
plenitú
campi,
sunt.

Tunc
silvárur
venit :
cære tex

Judic
æquitat
tate sua

Ant. C
ctas hæ
in univ

Ant. t
dare te
mihi vi
tuos.

DOMIN
ra
multæ.

Nubes
ejus : *
corrèctio

Ignis
et inflan
cos ejus

Illuxer
terræ :
est terra

Monte
a facie I
mini omni

Annun
tiam ejus
populi gl

Confur
adorant
riantur i

ræ, qui non commovēbitur : *
judicābit pópulos in æquitāte.

Lætēntur cœli, et exúltet
terra, commoveátur mare, et
plenitúdo ejus : * gaudēbunt
campi, et ómnia, quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt ómnialigna
silvárum a fácie Dómini, quia
venit : * quóniam venit judi-
cāre terram.

Judicābit orbem terræ in
æquitāte, * et pópulos in veri-
tāte sua.

*Ant. Gaude Maria Virgo, cun-
ctas hæreses sola interemisti
in univérso mundo.*

*Ant. t. 4. Dignāre me * lau-
dāre te, Virgo sacrāta : da
mihi virtútem contra hostes
tuos.*

PSALMUS 96.

DOMINUS regnāvit, exúltet ter-
ra : * lætēntur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
corrēctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcēdet, *
et inflammābit in circúitu ini-
quos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta
est terra.

Montes sicut cera fluxerunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiāverunt cœli justí-
tiam ejus : * et vidērunt omnes
pópuli glóriam ejus.

Confundāntur omnes qui
adorānt sculptilia : * et qui glo-
riāntur in simulácris suis.

Adorāte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætāta est
Sion.

Et exultāverunt filiæ Judæ, *
propter judicia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltātus es super omnes
deos.

Qui diligitis Dóminum, odite
malum : * custódit Dóminus
ánimas sanctórum suórum, de
manu peccatōris liberābit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætítia.

Lætāmini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ san-
ctificatiónis ejus.

*Ant. Dignāre me laudāre te,
Virgo sacrāta : da mihi virtú-
tem contra hostes tuos.*

*Ant. t. 4. Post partum, * Vir-
go, inviolāta permansisti, Dei
Génitrix intercēde pro nobis.*

¶ *In Adventu.*

*Ant. t. 4. Angelus Dómini *
nuntiāvit Mariæ, et concēpit de
Spiritu sancto.*

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * quia mirabilia
fecit.

Salvāvit sibi dextera ejus, *
et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salu-
tāre suum : * in conspéctu
Géntium revelāvit justitiam
suam.

Recordātus est misericórdiæ
suæ, * et veritátis suæ dómui
Israel.

Vidērunt omnes términi ter-
ræ * salutāre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psálite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini ; * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, et pópulos in æquité.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansisti, Dei Génitrix intercedé pro nobis.

¶ *In Adventu.*

Ant. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, et concépit de Spiritu sancto.

ÿ. Elégit eam Deus, et præclégit eam. ñ. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 11. d*

In illo témpore ; Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

MAGNÆ devotiónis et fidei hæc múlier osténditur, quæ, Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus simul et

blasphemántibus, tanta ejus incarnatióne præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præsentium prócerum calúnniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfidiam. Nam, sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Filium negábant : sic hæretici póstea negándo Mariam semper virginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascituro cum humanis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri filium hóminis fatéri non debére dixerunt.

ñ. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ÿ. Ora pro pópulo, interveni pro clero, intercedé pro devóto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicúmque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia ex te.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo virginum.

LECTIO VIII.

SED si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Virginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactassent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub

lege. N
legend
mulier
Factum
céptus
nem ne
de, sed
alióquin
nis dic
non ha
igitur
dictis,
Ecclesiá
múlier
mus et
bárum,
Beátus
et úber
enim be
quidam
pera Re
rámque
ñ. Be
generat
Dóminu
et sanct
miseric
in prog
Quia fec
fecit.

QUINIM
verb
Pulchre
mulieris
túmmod
corporál
rat, sed
Verbum
dei conc
custódia
mórum c
álere str

, tanta ejus
 ore ómnibus
 scit, tanta fi-
 ut et præsén-
 alúnniam, et
 ndat hæreti-
 . Nam. sicut
 ncti Spiritus
 ndo, verum
 que Patri Dei
 : sic hæretici
 Mariam sem-
 ncti Spiritus
 , nascituro
 mbris Unigé-
 uæ matériam
 um consub-
 tri filium hó-
 debére dixé-

que es sacra
 nni laude di-
 ex te ortus
 hristus Deus
 o pópulo, in-
 o, intercede
 eo sexu : sém-
 m juvâmen,
 brant tuam
 tem. Quia ex

festum cõli-
 irginum.

viii.

ni Dei secun-
 nascéntis a
 tris pronun-
 sine causa
 ortasset, úbe-
 t, beatificán-
 Apóstolus :
 ilium suum
 , factum sub

lege. Neque audiendi sunt qui
 legendum putant : Natum ex
 muliere, factum sub lege; sed,
 Factum ex muliere : quia concéptus
 ex útero virgináli, car-
 nem non de nihilo, non aliún-
 de, sed matérna traxit ex carne :
 alióquin nec vere filius hómi-
 nis dicerétur, qui originem
 non habéret ex hómine. Et nos
 igitur his contra Eútychen
 dictis, extollámus vocem cum
 Ecclesiá cathólica, cujus hæc
 múlier typum gessit, extollá-
 mus et mentem de médio tur-
 bárum, dicámusque Salvatóri :
 Beátus venter qui te portávit,
 et úbera quæ suxisti, Vere
 enim beáta parens, quæ, sicut
 quidam ait : Enixa est puér-
 pera Regem, qui cœlum terrá-
 rámq; tenet per sæcula.

ñ. Beátam me dicent omnes
 generatiónes : * quia fecit mihi
 Dóminus magna qui potens est,
 et sanctum nomen ejus. ý. Et
 misericórdia ejus a progénie
 in progénies tíméntibus eum.
 Quia fecit. Glória Patri. Quia
 fecit.

LECTIO IX.

QUINIMO beáti qui aúdiunt
 verbum Dei, et custódiunt.
 Pulchre Salvátor attestatióni
 mulieris ánnuit, non eam tan-
 túmmodo quæ Verbum Dei
 corporáliter generáre merúe-
 rat, sed et omnes qui idem
 Verbum spiritaliter audítu fi-
 dei concipere, et boni óperis
 custódia vel in suo vel in proxi-
 mórum corde párrere, et quasi
 álere studúerint, assévérans

esse beátos : quia et éadem
 Dei Génitrix, et inde quidem
 beáta, quia Verbi incarnándi
 ministra facta est temporális :
 sed inde multo beátior, quia
 ejúsdem semper amándi cus-
 tos manébat ætérna.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
 in accúbitu suo, nardus mea
 dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliquis de Dominica,
 p. 17.

Ant. t. 4. Læva ejus * sub
 cápite meo, et délixtera illius
 amplexábitur me.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed
 formósa, filiæ Jerúsalem : ideo
 diléxit me Rex, et introduxit
 me in cubículum suum.

Ant. t. 8. Jam hiems tráns-
 iit, * imber ábiit et recéssit :
 surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Speciósa * facta
 es, et suávis in delíciis tuis,
 sancta Dei Génitrix.

CAPITULUM. Eccli. 24. b

AB initio, et ante sæcula
 creáta sum, et usque ad
 futúrum sæculum non dési-
 nam, et in habitatióne sancta
 coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O gloriósa Virginum,
 Sublímis inter sídera :
 Qui te creávit, párvulum
 Lacténte nutris ubere.
 Quod Heva tristis ábstulit,
 Tu reddis almo gérmine :
 Intrent ut astrá flébilis,

Cœli recludis cårdines.

Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis súlgida :
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaúдите.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spirítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. R̄. Proptérca benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Beáta
es María, quæ credidisti : per-
ficiéntur in te, quæ dicta sunt
tibi a Dómino, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE NOS sámulos tuos,
quæsumus Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis
sanitate gaudére : et gloriósa
beátæ Mariæ semper virginis
intercessióne, a præsentí libe-
rári tristítia, et ætérna pérfrui
lætítia. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi, ŷ. Qui
natus es de María virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Læva ejus.

Capitul. Ab initio, ut supra,
ad Laudes.

R̄. br. Spécie tua, * Et pul-
chritúdine tua. Spécie tua.
ŷ. Inténde, prospere procéde,
et regna. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie tua.

ŷ. Adjuvábít eam Deus vultu
suo. R̄. Deus in médio ejus,
non commovébitur.

AD SEXTAM.

Ant. Nigra sum,

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

Et sic in Sion firmáta sum,
et in civitaté sanctificáta
similiter requiévi, et in Jerú-
salem potéstas mea. Et radi-
cávi in pópulo honorificáto, et
in parte Dei mei hæréditas il-
lius, et in plenitúdine sanctó-
rum deténtio mea.

R̄. br. Adjuvábít eam * Deus
vultu suo. Adjuvábít. ŷ. Deus
in médio ejus, non commové-
bitur. Deus. Glória Patri. Ad-
juvábít.

ŷ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. R̄. In tabernáculo
suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Speciósa.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

In platéis sicut cinnamómum
et bálsamum aromatizans
odórem dedi : quasi myrrha
elécta dedi suavitatém odóris.

R̄. br. Elégit eam Deus, *
Et præelégit eam. Elégit. ŷ. In
tabernáculo suo habitáre facit
eam. Et præelégit. Glória Pa-
tri. Elégit.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. R̄. Proptérca benedixit te
Deus in ætérnum.

*In II Vesp. omnia ut in pri-
mis.*

Ad Magnif. Ant. t. 8. Beátam
me dicent omnes generatiónes,
quia ancillam húmilem respé-
xit Deus.

OFFICIUM B. MARIE

IN SABBATO.

*Omnibus Sabbatis per An-
num, præterquam in Adventu,
Quadragesima, Quatuor Tem-*

poribus,
scium si
propter C
minica in
nendum,
de Domin
novem Le
Officium
infrascr
In Ves
cantur Ps
terio posi
novem Le
S. Maria
moratio i
Ant. ŷ. el
quæ Com
Feria vi
dem B. V
Capitu
Festis B.
ŷ. Diffú
tuis. R̄.
te Deus in
Ad Ma
Mater * e
riosa Reg
pro nobis
ŷ. Dóm
cum spiri

CONCEDE
quæsu
perpétua
sanitate g
beátæ Ma
intercessi
rári tristi
frui lætit
ŷ. Post
Purificati
Ad Ma
gnum *

poribus, et Vigiliis, et nisi Officium feri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominice infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis, ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Ferie VI dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de S. Maria fit tantum Commemoratio in dictis Vesperis cum Ant. y. et Oratione, ut infra: quæ Comm. omittitur, quando Feria VI occurrit aliud ejusdem B. V. Officium.

Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M., p. cxl.

y. Diffusa est gratia in labiis tuis. rñ. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Beata Mater * et intacta Virgo, gloriosa Regina mundi, intercede pro nobis ad Dominum.

y. Dominus vobiscum. rñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpétua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, a præsentis liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

¶ Post Nativitatem usque ad Purificationem.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Magnum * hæreditatis myste-

rium: templum Dei factus est uterus nescientis virum: non est pollutus ex ea carnis assumentis: omnes gentes venient dicentes: Glória tibi Domine.

ORATIO.

DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecunda, humano generi præmia præstitisti: tribue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

Post Orationem sunt commemorationes consuetæ de Apostolis, de Patrono, et de Pace, ut in Psalterio, post Vesperas Sabbati, p. 144.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit Commemoratio ante ipsa suffragia.

Completor. ut in Psalterio. Et in fine Hymni, Te lucis ante terminum, dicitur: Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commem. de B. Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria sexta celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave Maria, gratia plena, * Dominus tecum.

Psalm. Venite exultemus, p. 2.

Hymnus, Quem terra, ut in Festis B. M. p. cxl.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalt. p. 107. Et in fine

ŷ. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Pater noster.

ABSOLUTIO.

PRECIBUS et meritis beatae Mariae semper virginis, et omnium Sanctorum, perducat nos Dominus ad regna caelorum.

R. Amen.

ŷ. Jube domne benedicere.

Pro prima Lectione, Bened.

Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. R. Amen.

Primae duae Lectiones de Scriptura libri currentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem.

R. I. Sancta et immaculata, virginitas, quibus te laudibus offeram, nescio: * Quia quem caeli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ŷ. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia quem.

Pro secunda Lectione, Bened.

Ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. R. Amen.

R. II. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae, * Christus Deus noster. ŷ. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvenam quicumque celebrant tuam sanctam Commemorati-

nem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Pro tertia Lectione, Bened.
Per Virginem matrem concedat nobis Dominus salutem et pacem.

R. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Laudes, et per Horas, extra Tempus Nativitatis, omnia ut in Festis beatae Mariae, p. cxlix. praeter sequentia.

AD LAUDES.

ŷ. Benedicta tu in mulieribus. R. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. t. 1. Beata Dei genitrix Maria, * virgo perpetua, templum Domini, sacrarium Spiritus sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo: ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu.

ŷ. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE nos famulos tuos, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatae Mariae semper virginis intercessione, a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Commem. de Apostolis, de Patrono, et de Pace, ut in Psalterio, post Vesperas Sabbati, p. 144.

ŷ. Sed post Nativitatem usque

ad Puri
ad Laud
phona ad
dicuntur
B. M. po
p. clxv.

Ad Ve
feriales:
omnia, s
Duplex,
Lection
tur singu
tio B. M
subscript

MEN
De Epist
Episcopi

Epist.

DE via
D tur d
pit, sed
Potuit cr
non potui
semper q
partus se
nis non c
credatur
datur mo
centium:
sibile Deo
datur Syn
quod Ecc
meratum
servat. A
Angeli, c
Quomodo
fide gener
respondit
Domini, c
dum verb
Te Deu

e. Glória Patri.
 ectione, Bened.
 natrem concé-
 nus salutem et

lectionem dici-
 dâmus, p. 16.
 et per Horas,
 ativitatis, om-
 beatâ Mariâ,
 sequentia.

IDES.
 tu in mulieri-
 dictus fructus

t. 1. Beata
 a, * virgo per-
 Dômini, sa-
 s sancti, sola
 cûisti Dômino
 sto : ora pro
 i pro clero,
 vôtô femineo

biscum. r. Et

o.
 amulos tuos,
 ômine Deus,
 et cõporis
 : et gloriõsa
 per virginis
 ræsenti libe-
 æterna pér-
 ôminum no-
 stum.

Apostolis, de
 pace, ut in
 speras Sab-

atatem usque

ad Purificationem, Antiphonæ
 ad Laudes et per Horas, Anti-
 phona ad Benedictus, et Oratio,
 dicuntur ut in Officio parvo
 B. M. post Nativitatem, infra,
 p. clxv.

Ad Vesperas, Ant. et Psalmi
 feriales : Capitulum et reliqua
 omnia, si non occurrat Festum
 Duplex, de Dominica.

Lectiones sequentes dicun-
 tur singulis mensibus in Offi-
 cio B. M. in Sabbato, ordine
 subscripto.

MENSE JANUARIO.

De Epistola sancti Ambrósii
 Episcopi ad Siricium Papam.

LECTIO III.

Epist. 81. al. 7. post
 initium.

DE via perversitátis prodún-
 tur dicere : Virgo concé-
 pit, sed non virgo generávit.
 Pótuit ergo virgo concipere,
 non pótuit virgo generáre, cum
 semper concéptus præcédat ;
 partus sequáitur ? Sed si doctri-
 nis non créditur sacerdotum,
 credátur oráculis Christi, cre-
 dátur mónitis Angelórum di-
 centium : Quia non est impos-
 sibile Deo omne verbum : Cre-
 dátur Symbolo Apostolórum,
 quod Ecclésia Romána inte-
 merátum semper custódit et
 servat. Audívit Mariá vocem
 Angeli, et quæ ante dixerat :
 Quómodo fiet istud ? non de
 fide generatiõnis intérogans,
 respóndit póstea : Ecce ancilla
 Dômini, contingat mihi secun-
 dum verbum tuum.

Te Deum laudâmus, p. 16.

MENSE FEBRUARIO.

Ex libro sancti Hiéronymi
 Presbyteri advérsus Jovi-
 niânium.

LECTIO III.

Ex Apol. ad Pammach. pro
 lib. adv. Jov. in fine.

CHRIStUS virgo, mater virgi-
 nis nostri virgo perpétua
 mater et virgo. Jesus enim
 clausis ingrèssus est óstii : et
 in sepúlchro ejus, quod novum
 et in petra duríssima fúerat
 excisum, neq̄ ántea quis, nec
 póstea pòsitus est. Hortus con-
 clúsus, fons signátus : de quo
 fonte ille flúvius manat, juxta
 Joel, qui irrigat torrèntem vel
 fúnium, vel spinárum : fúnium
 peccatórum, quibus ante alli-
 gábamur : spinárum, quæ suf-
 fócant semèntem patrisfamí-
 lias. Hæc est porta orientális,
 ut ait Ezéchiél, semper clausa,
 et lúcida, opériens in se, vel
 ex se próferens Sancta sanctó-
 rum : per quam sol justitiæ et
 Póntifex noster secundum ór-
 dinem Melchisedech ingrédit-
 ur, et egréditur.

Te Deum laudâmus, p. 16.

MENSE MARTIO.

Ante Quadragesimam.

Ex libro sancti Irenæi Epi-
 scopi et mártiris advérsus
 hæreses.

LECTIO III.

Lib. 5. c. 19.

IN sua própria veniente Dó-
 mino, et sua própria eum
 bajulánte conditiõne, quæ baj-
 ulátur ab ipso, et recapitula-
 tiõnem ejus quæ in ligno fuit

inobediéntiæ, per eam quæ in ligno est, obediéntiam faciente, et seductione illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva; per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro virgo Maria. Quemádmódum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus : ita et hæc per angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum; sic hæc suása est obedire Deo, ut virginis Hevæ virgo Maria fieret advocáta. Et quemádmódum adstrictum est morte genus humánum per virginem, solvátur per virginem : æqua lance dispósita virginális inobediéntia per virginálem obediéntiam.

Te Deum laudámus, p. 16.

OFFICIUM PARVUM

Beatæ Mariæ non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Vigilia Nativitatis Domini, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omititur a primis Vesperis; et in Vigilia Nativit. a Matutino. Cum dicitur in Choro, in Matutinis, et in Vesperis præponitur Officio diei. In aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIE

Extra Adventum.

AD VESPERAS.

Ave María, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei.

Ÿ. Deus in adiutorium meum inténde. R. Dómine ad adiuvándum me festina. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia, *vel Laus tibi Dómine, pro temporis varietate.*

Ant. Psálmi, Capitulum, et Hymnus, ut in Festis B. M. p. cxxxviii.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, R. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regina mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.*

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrle eléison.

Ÿ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE NOS fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudere : et gloriósa beatæ Mariæ semper virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitiá, et ætérna pèrfrui lætitiá. Per Dóminum.

Sequens Commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas, et Laudes in Officio sanctæ Mariæ, præterquam in Adventu : cujus loco tunc alia dicitur, ut infra, p. clxij.

*Ant. S. tercedere
stra omni
Ÿ. Læt
erultate j
omnes rec*

PROTEGE
tuum,
rum Petri
Apostolór
déntem,
consérva.

OMNES
mus
adjuvent,
rita recóli
tiámus :
stris conc
ab Ecclési
pelle neq
et voluntá
nium fam
salútis tu
pône : be
sempitérn
ómnibus fi
quem æté

AD CO

Ave Mar

Ÿ. Conve
táris noster
tuam a no

Ÿ. Deus

ria Patri.

tibi, Dómi

Psalm. S

me. De pr

non est ex

Peric qua

MEMENTO

Nostr

B. MARIE
entum.
ERAS.

creto, quæ di-
principio om-
B. Mariæ,
unguntur cum

tórium meum
nine ad adju-
stina. Glória
Allelúia, vel
, pro temporis

Capitulum, et
Festis B. M.

rátia in lábiis
a benedixit te

nt. t. 1. Beáta
ta Virgo, glo-
ndi, intercède
minum.

Christe eléi-
n.

oisicum. R. Et

D.

mulos tuos,

Domine Deus,

et corporis

: et gloriósa

per virginis

présenti libe-

eterna pér-

ominum.

memoratio pro

n ad Vesp-

fficio sanctæ

am in Ad-

tunc alia di-

clxij.

Ant. Sancti Dei omnes, in-
tercedere dignemini pro no-
stra omniumque salute.

ÿ. Lætámini in Dómino, et
exultáte justi. R. Et gloriámini
omnes recti corde.

ORATIO.

PROTEGE, Dómine, pópulum
tuum, et Apostolórum tuórum
Petri et Pauli, et aliórum
Apostolórum patrocínio confi-
dentem, perpétua defénsione
consérva.

OMNES Sancti tui, quæsu-
mus Dómine, nos ubique
adjuvent, ut dum eórum mé-
rita recólimus, patrocínia sen-
tiámus : et pacem tuam no-
stris concède temporibus, et
ab Ecclésia tua cunctam re-
pelle nequítiam : iter, actus,
et voluntátes nostras, et óm-
nium famulórum tuórum, in
salútis tuæ prosperitáte dis-
pone : benefactóribus nostris
sempiterna bona retribue, et
ómnibus fidélibus defúctis ré-
quiem ætérnam concède. Per.

AD COMPLETORIUM.

Ave Mariá, *ut supra.*

ÿ. Convérte nos Deus salu-
táris noster. R. Et avérte iram
tuam a nobis.

ÿ. Deus in adjutórium. Gló-
ria Patr. Allelúia, *vel* Laus
tibi, Dómine.

Psalm. Sæpe expugnávérunt
me. De profúndis, et Dómine
non est exaltátum, *ut in Vesp.*
Feriq̄ quartæ, p. 132.

HYMNUS.

MEMENTO, rerum Cónditor,
Nostri quod olim corpóris,

Sacráta ab alvo Virginis
Nascéndo, formam sumpse-
ris.

Mariá mater grátia,
Dulcis Parens cleméntia,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

CAPITULUM. *Eccl. 24. c*

EGO mater pulchræ dilectió-
nis, et tímóris, et agni-
tiónis, et sanctæ spei.

R. Deo grátias.

ÿ. Ora pro nobis, sancta Dei
Génitrix. R. Ut digni efficiámur
promissionóibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Ant. t. 7.
Sub tuum præsidium * con-
fúgimus, sancta Dei Génitrix
nostras deprecationes ne des-
picias in necessitátibus; sed
a periculis cunctis libera nos
semper, Virgo gloriósa et be-
nedicta.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

BEATÆ et gloriósaæ semper
Virginis Mariæ, quæsumus
Dómine, intercèssio gloriósa
nos próteget: et ad vitam per-
ducát ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Ave Mariá, *ut supra.*

ÿ. Dómine lábia mea apéries.
R. Et os meum annuntiábit
laudem tuam.

ŷ. Deus in adiutorium. Gló-
ria Patri. Allelúia, *vel* Laus
tibi, Dómine.

Invitat. Ave Maria, grátia
plena : * Dóminus tecum.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus, Quem terra,
p. cxl.

*In Nocturno, Ant. et Psalmi
dicuntur ut in Festis B. M.,
scilicet :*

*Feria II et V ut in I Noct.,
p. cxlj.*

*Feria III et VI ut in II Noct.,
p. cxliij.*

*Feria IV et Sabbato ut in
III Nocturno, p. cxlvj.*

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. *ñ.* Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

Pater noster, secreto,

ŷ. Et ne nos inducas in ten-
tationem. *ñ.* Sed libera nos a
malo.

ABSOLUTIO.

PRECIBUS et méritis beate
Mariæ semper virginis, et
ómnium Sanctórum, perdúcat
nos Dóminus ad regna cœló-
rum. *ñ.* Amen.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Nos cum prole pia
benedicat virgo Maria.

ñ. Amen.

LECTIO I. *Eccli. 24.*

IN ómnibus réquiem quæsi-
vi, et in hæreditate Dómini mor-
rabor. Tunc præcepit, et dixit
mihi Créator ómnium : et qui
creávit me, requièvit in taber-
náculo meo, et dixit mihi : In
Jacob inhábita, et in Israël hæ-

reditare, et in electis meis
mitte radices. Tu autem Dó-
mine, miserere nobis.

ñ. Deo grátias.

ñ. Sancta et immaculata
virginitas, quibus te laudibus
éfferam, nescio : * Quia quem
cœli capere non poterant, tuo
grémio contulisti. ŷ. Benedi-
cta tu in mulieribus, et be-
nedictus fructus ventris tui.
Quia.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Ipsa Virgo virginum
intercedat pro nobis ad Dómi-
num. *ñ.* Amen.

LECTIO II.

ET sic in Sion firmata sum,
et in civitate sanctificata
similiter requievi, et in Jeru-
salem potestas mea. Et radi-
cavi in populo honorificato, et
in parte Dei mei hæreditas il-
lius, et in plenitudine Sanctó-
rum detentio mea. Tu autem
Dómine.

ñ. Beata es virgo Maria, que
Dóminum portasti Creatórem
mundi : * Genuisti qui te fe-
cit, et in ætérnum permanes
virgo. ŷ. Ave Maria, grátia ple-
na, Dóminus tecum. Genuisti
qui te fecit.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Per Virginem ma-
trem concédant nobis Dóminus
salútem et pacem. *ñ.* Amen.

LECTIO III.

QUASI cedrus exaltata sum
in Libano, et quasi cyprés-
sus in monte Sion : quasi pal-
ma exaltata sum in Cades, et
quasi plantatio rose in Jeri-

cho. Qua
campis, e
ata sum
teis. Sic
balsamur
rem dedi
eta dedi s
autem Dó
ñ. Fel
virgo Ma
dignissim
tus est so
Deus nos
pulo, inte
tercede
sexu : s
juvamen
tuam san
nem. Qui
slus.

ŷ. Deus
intende.
vandum n
Glória
Laus tibi
Ant. t.
Maria in
geli, laud
minum.

Psalm.
cum reli
p. 17.

Ant. t.
súmpsa e
lamum,
stellato se

Ant. t.
guentórun
adolescén
nimis.

Ant. t.
tu a Dómi

electis meis
Tu autem Dó-
nobis.

s.
et immaculáta
us te laúdíbus
: * Quia quem
póterant, tuo
ti. *ŷ.* Benedi-
tribus, et be-
s ventris tui.

e benedicere.
virgo virginum
obis ad Dómi-

o II.
firmáta sum,
te sanctificáta
vi, et in Jerú-
mea. Et radi⁹
onorificáto, et
hæréditas il-
lúdicine Sanctó-
ea. Tu autem

go María, que
sti Creatórem
sti qui te fe-
um pèrmanes
ria, grátia ple-
um. Genuisti

benedicere.
irginem ma-
obis Dóminus
. *ŷ.* Amen.

III.
exaltáta sum
quasi cyprés-
i : quasi pal-
in Cades, et
osæ in Jeri-

cho. Quasi oliva speciósa in
campis, et quasi plátanus exal-
táta sum juxta aquam in pla-
teis. Sicut cinnamómum et
alsamum aromatizans odó-
rem dedi : quasi myrrha elé-
cta dedi suavitátem odóris. Tu
autem Dómine.

ŷ. Felix namque es sacra
virgo María, et omni laude
dignissima : * Quia ex te or-
tus est sol justitiæ, * Christus
Deus noster. *ŷ.* Ora pro pó-
pulo, intèrveni pro clero, in-
tercede pro devóto femineo
sexu : séntiant omnes tuum
juvámen, quicúmque celebrant
tuam sanctam commemoratió-
nem. Quia. Glória Patri. Chri-
stus.

AD LAUDES.

ŷ. Deus in adjutórium meum
intènde. *ŷ.* Dómine ad adju-
vándum me festina.

Glória Patri. Alleluia, *vel*
Laus tibi Dómine.

Ant. t. 7. r Assumpta est *
María in cælum, gaudent An-
geli, laudántes benedicunt Dó-
minum.

Psal. Dóminus regnávít,
cum reliquis de Dominica,
p. 17.

Ant. t. 8. María virgo, * as-
súpta est ad æthéreum thá-
lamum, in quo Rex regum
stelláto sedet sóllo.

Ant. t. 4. In odórem * un-
guentórum tuórum cúrrimus,
adolescéntulæ dilexérunt te
nimis.

Ant. t. 7. f Benedicta * filia
tu a Dómino : quia per te fru-

ctum vitæ comunicávimus.

Ant. t. 1. l Pulchra es, et
decóra * filia Jerúsalem : ter-
ribilis ut castrórum ácies ordi-
náta.

CAPITULUM. *Cant. 6. c*

VIDERUNT eam filiæ Sion, et
beatissimam prædicavé-
runt, et reginæ laudavérunt
eam. *ŷ.* Deo grátias.

*Hymnus, O gloriósa Virgi-
num, p. cxlix.*

ŷ. Benedicta tu in mulié-
ribus. *ŷ.* Et benedictus fructus
ventris tui.

Ad Bened. Ant. t. 1. Beáta
Dei Génitrix María, * virgo per-
pétua, templum Dómini, sa-
crárium Spiritus sancti, sola
sine exémplo placuisti Dómino
nostro Jesu Christo : ora pro
pópulo, intèrveni pro clero,
intercede pro devóto femineo
sexu.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ŷ.* Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui de beátæ Mariæ
virginis útero Verbum
tuum, Angelo nuntiánte, car-
nem suscipere voluisti : præ-
sta supplicibus tuis ; ut, qui
vere eam Genitricem Dei crédi-
mus, ejus apud te intercessió-
nibus adjuvémur. Per eúdem
Christum Dóminum nostrum.

ŷ. Amen.

Pro Sanctis, Ant. Sancti Dei,
ut supra, p. clv.

AD PRIMAM.

Ave María, etc.

ŷ. Deus, in adiutoriū.
Hymnus, Memēto, p. clv.
Ant. t. 7. r Assūpta est.

PSALMUS 53.

DEUS in nōmine tuo saluum
 me fac; * et in virtūte tua
 iudica me.

Deus exaudi orationem meam: * aūribus pēcipe verba oris mei.

Quōniam aliēni insurrexērunt aduersum me, et fortes quæsērunt animam meam: * et non proposērunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adiuuat me: * et Dōminus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nōmini tuo Dōmine: quōniam bonum est.

Quōniam ex omni tribulatione cripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Dōmine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * et erasti omnia peccata eorum.

Mitiga iram tuam: * avertisti iram indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster: * et averte iram tuam a nobis.

Nunquid In ætēnum irascēris nobis: * aut extēdēs iram

tuam a generatione in generationem?

Deus tu convērsus vivificabis nos: * et plebs tua lætabitur in te.

Ostēde nobis Dōmine misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dōminus Deus: * quōniam loquatur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertantur ad cor.

Verūtamēn prope timētes eum salutare ipsius: * ut inhabitet glōria in terra nostra.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi: * iustitia et pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est: * et iustitia de cœlo prospexit.

Etenim Dōminus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 115.

LAUDATE Dōminum omnes Gentes: * laudate eum omnes pōpuli:

Quōniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Dōmini manet in ætēnum.

Ant. Assūpta est Maria in cœlum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dōminum.

CAPITULUM. Cant. 6. c

QUÆ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens,

gens, pu
 ut sol, te
 cles ord
 ŷ. Deo
 ŷ. Digi
 Virgo sac
 item cor
 Kyrie
 on. Kyri
 ŷ. Dōm
 eum spiri

DEUS qu
 beata
 bitares, e
 da, quæsu
 densione m
 cias suæ
 rationi. Q

A
 Ave Mar
 ŷ. Deus
 Hymnus
 Ant. t. 8

P
 D Dōmi
 clamā

Dōmine
 a labiis in
 dolōsa.

Quid det
 ponatur ti
 losam?

Sagittæ
 eum carbō

Heu mi
 meus prolo
 cum habi
 multum in

Cum his
 eram pacifi
 illis, impu

ione in genera-

versus vivificá-

is Dómine mi-

am : * et salu-

obis.

loquátur in

us : * quóniam

n in plebem

etos suos, * et

vertántur ad

prope timén-

ipsius : * ut

n terra nostra.

veritas obvia-

justitia et pax

ra orta est : *

prospéxit.

us dabit beni-

terra nostra

um.

eum ambulá-

n via gressu-

reas, pulchra ut luna, electa
ut sol, terribilis ut castrorum
caele ordinata ?

¶ Deo grátias.
¶. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta. ¶. Da mihi vir-
tutem contra hóstes tuos.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

¶. Dóminus vobíscum. ¶. Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

Deus qui virginálem aulam
beátæ Mariæ, in qua ha-
bitáres, eligere dignátos es :
da, quæsumus ; ut sua nos de-
fensióne munitos, jucúndos fá-
ciás suæ interésse commemo-
rátióni. Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Ave Maria, etc.

¶. Deus in adjutórium.
Hymnus, Meménto, p. clv.

Ant. t. 8. Maria Virgo.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer
clamávi : * et exaudivit

me.

Dómine libera ánimam meam
a lábiis iniquis, * et a lingua
dólósa.

Quid detur tibi, aut quid ap-
ponátur tibi * ad linguam do-
lósam ?

Sagittæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est ; habitávi
cum habitántibus Cedar : *

múltum incola fuit ánimá mea.

Cum his qui óderunt pacem,
inimicus : * cum loquébar
illis, impugnábant me gratis.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in mon-
tes, * unde véniet auxiliúm
mihi.

Auxiliúm meum a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pe-
dem tuum : * neque dormítet
qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque
dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dómi-
nus protectiо tuá * super ma-
num dexterám tuam.

Per diem sol non uret te, *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni
malo : * custódiat ánimam tuam
Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum
tuum, et éxitum tuum ; * ex
hoc nunc, et usque in sæculum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS SUM in his, quæ
dicta sunt mihi : * in do-
mum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, *
in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur
ut civitas : * cujus participátiо
ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tri-
bus, tribus Dómini, * testimó-
nium Israel ad confiténdum
nómini Dómini.

Quia illie sedérunt sedes in
judicio, * sedes super domum
David.

Rogáte quæ ad pacem sunt
Jerúsalem : * et abundántia
diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tuá : *
et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te;

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsi bona tibi.

Ant. María Virgo assumpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitaté sanctificáta similiter requievi, et in Jerúsalem potéstas mea.

ñ. Deo grátias.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobíscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui salútis æternæ, beátæ Mariæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitisti : tribue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD SEXTAM.

Ave María, etc.

ÿ. Deus in adjutórium.

Hymnus, Meménto, p. clv.

Ant. t. 4. In odórem.

PSALMUS 122.

AD te levávi oculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in má nibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancillæ in má nibus dómínæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserere nostri Dómine, miserere nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despectio superbis.

PSALMUS 123.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransiuit ánima nostra : * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contritus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

PSALMUS 124.

QUI confidunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes et Dóminus sui, ex h. sæculum.

Quia r. nus virg. per sorte non extér. tatem ma.

Bénéf. rectis cor.

Decliná.

gatiónes,

cam op.

tem : * pa.

Ant. In rum tuór.

lescéntula.

CAPITU.

Et radic.

ificátio.

heréditas.

dine Sanct.

ñ. Deo g.

ÿ. Bened.

ñ. Et bene.

tris tui.

Kyrie el.

son. Kyrie.

ÿ. Dómi.

cum spirit.

CONCEDE, fragilitatium : ut, nutricis meressionis nostris ini mus. Per nostrum.

AT Ave Mari

ÿ. Deus i

Montes in circúitu ejus : *
et Dóminus in circúitu pópuli
sui, ex hoc nunc et usque in
sæculum.

Quia non relinquet Dómi-
nus virgam peccatórum su-
per sortem justórum : * ut
non exténdant justi ad iniqui-
tatem manus suas.

Bénéfac Dómine bonis, * et
rectis corde.

Declinántes autem in obli-
gatiónes, addúcet Dóminus
cum operántibus iniquitá-
tem : * pax super Israel.

Ant. In odórem unguentó-
rum tuórum cúrrimus, ado-
lescéntulæ dilexérunt te nimis.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. b

Et radicávi in pópulo hono-
rificáto, et in parte Dei mei
hæréditas illius, et in plenitú-
dine Sanctórum deténtio mea.
R. Deo grátias.

†. Benedicta tu in muliéribus.

†. Et benedictus fructus ven-
tris tui.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

†. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE, miséricors Deus,
fragilitáti nostræ præsi-
dium : ut, qui sanctæ Dei ge-
nitricis memóriam ágimus, in-
tercessiões ejus auxilio, a
nostris iniquitátibus resurgá-
mus. Per eúndem Dóminum
nostrum.

AD NONAM.

Ave Maria, etc.

†. Deus in adjutórium.

Hymnus, Memento, p. clv.

Ant. t. 1. Pulchra es.

PSALMUS 125.

IN converténdo Dóminus ca-
ptivitátem Sion : * facti su-
mus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio
os nostrum : * et lingua no-
stra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : *
Magnificávit Dóminus fácere
cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere
nobiscum : * facti sumus læ-
tántes.

Convérte Dómine captivitá-
tem nostram, * sicut torrens in
Austro.

Qui séminant in lácrymis, *
in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient
cum exultatióne, * portántes
manipulos suos.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit do-
mum, * in vanum labora-
vérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custóderit ci-
vitátem, * frustra vigilat qui
custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
súrgere : * súrgite postquam
sedéritis, qui manducátis pa-
nem dolóris.

Cum déderit diléctis suis som-
num : * ecce hæréditas Dómini,
filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu po-
téntis, * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit de-
sidérium suum ex ipsis : * non

confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu ménsæ tuæ.

Ecce sic beneditétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion: * et videas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem: terribilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

IN platéis, sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

ñ. Deo grátias.

ÿ. Post partum Virgo invioláta permansisti. ñ. Dei Génitrix intercède pro nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignóscere: ut, qui tibi placere de áctibus nostris non valémus, Genitricis Filii tui Dómini nostri

intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

OFFICIUM B. MARIE

In Adventu.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus ut infra, p. clxiv.

Psalmi ut in Festis B. M. p. cxlj.

Hymnus. Ave Maris stella, p. cxl.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ñ. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Spiritus sanctus * in te descéndet María: ne timeas, habébis in útero Filium Dei, allelúia.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui de beátæ Mariæ virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

ñ. Amen.

Hæc Oratio dicitur ad omnes Horas, sed cum conclusione integra, scilicet: Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat, etc.

Pro Sanctis ad Vesperas et Laudes tantum.

Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo:

erit in c
hellúia.

ÿ. Ecce
super nube
um eo Sar

CONSCIENT

U mus Dó

phica: ut v

us Filius

ter cum ór

nam sibi

mansionem

AD CO

Psalmi, e

adventum,

CAPITUL

ECCE virgo

riet filiu

men ejus Er

et mel côme

lure malum

ÿ. Angelu

Mariæ. ñ. F

ritu sancto.

Ad Nunc

Spiritus sar

det María:

in útero Fil

Kyrie elé

son. Kyrie e

ÿ. Dómini

cum spiritu

Oratio. D

ut supra, p.

AD M

Omnia, u

dicuntur sic

tum, præter

nam III Noct

cujus loco

gelus Dóm

p. cxlvij.

vémur. Qui te

B. MARIE

ventu.

PERAS.

Capitulum de

ra, p. clxiv.

Festis B. M.

Maris stella,

grátia in lábiis

ea benedixit te

n.

Ant. t. 8. Spi-

n te descéndet

as, habébis in

, allelúia.

Christe eléi-

on.

scum. R̄. Et

io.

beátæ Mariæ

ero Verbum

untiánte, car-

oluisti: præsta

; ut qui vere

Dei crédimus,

tercessiónibus

eúmdem Chri-

nostrum.

itur ad omnes

r conclusione

Per eúmdem

m Jesum Chri-

m: Qui tecum

te.

ad Vesperas et

minus véniet,

ejus cum eo:

erit in die illa lux magna,

allelúia.

̄. Ecce apparébit Dóminus

super nubem cándidam. R̄. Et

cum eo Sanctórum millia.

ORATIO.

CONSCIENTIAS nostras, quæsu-

mus Dómine, visitádo pu-

ifica: ut véniss Jesus Chri-

us Filius tuus Dóminus nos-

ter cum omnibus Sanctis, pa-

triam sibi in nobis invéniat

mansióne. Qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi, et Hymnus ut extra

Adventum, p. clv.

CAPITULUM. *Isaïæ. 7. c*

ECCE virgo concipiet, et pá-

riet filium et vocábitur no-

men ejus Emmánuel. Butyrum

et mel cómedet, ut sciat repro-

bare malum, et eligere bonum.

̄. Angelus Dómini nuntiávit

Mariæ. R̄. Et concépit de Spi-

ritu sancto.

Ad Nunc dimittis, Ant. t. 8.

Spiritus sanctus * in te descén-

det Mariá: ne timeas, habébis

in útero Filium Dei, allelúia.

Kyrie eléison. Christe eléi-

son. Kyrie eléison.

̄. Dóminus vobiscum. R̄. Et

cum spiritu tuo.

Oratio. Deus, qui de beátæ,

ut supra, p. clxij.

AD MATUTINUM.

Omnia, usque ad Lectiones,

dicuntur sicut extra Adven-

tum, præter tertiam Antipho-

nam III Nocturni Post partum,

cujus loco dicitur Ant. Ang-

gelus Dómini, ut supra,

p. clxvij.

LECTIO I. *Luce 1. c*

MISSUS est Angelus Gábriel

a Deo in civitátem Gali-

lææ, cui nomen Náza-reth, ad

Virginem desponsátam viro,

cui nomen erat Joseph, de

domo David, et nomen virgi-

nis Mariá. Et ingressus An-

gelus ad eam dixit: Ave grá-

tia plena: Dóminus tecum:

benedicta tu in muliéribus. Tu

autem.

̄. Missus est Gábriel Ange-

lus ad Mariám virginem de-

sponsátam Joseph, nuntians ei

verbum: et expavésceit virgo

de lúmine. Ne timeas Mariá,

invenisti grátiam apúd Dómi-

num: * Ecce concipies et pá-

ries, et vocábitur Altíssimi Fi-

lius. ̄. Dabit ei Dóminus

Deus sedem David patris ejus,

et regnábit in domo Jacob in

ætérnum. Ecce.

LECTIO II.

QUE cum audisset, turbáta

est in sermóne ejus, et cogitábat

qualis esset ista salu-

tátio. Et ait Angelus ei: Ne

timeas Mariá, invenisti enim

grátiam apud Deum: ecce concipies

in útero, et páries fi-

lium, et vocábis nomen ejus

Jesum. Hic erit magnus, et

Filius Altíssimi vocábitur, et

dabit illi Dóminus Deus sedem

David patris ejus: et regnábit

in domo Jacob in ætérnum,

et regni ejus non erit finis. Tu

autem.

̄. Ave Mariá, grátia plena:

Dóminus tecum: * Spíritus

sanctus supervéniet in te, et

virtus Altissimi obumbrabit tibi : quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei. *ŷ.* Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei. Spiritus.

LECTIO III.

DIXIT autem Maria ad Angelum : Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei : Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua : et hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis : quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria : Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Tu autem.

ŕ. Suscipe verbum, virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum transmissum est : concipies et paries Deum pariter et hominem : * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. *ŷ.* Paries quidem filium, et virginitatis non patieris detrimentum : efficieris grávida, et eris mater semper intacta. Ut benedicta. Glória Patri. Ut benedicta.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Missus est * Gabriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph.

Psalm. Dominus regnavit cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. f Ave Maria * gratia plena : Dominus tecum benedicta tu in mulieribus allelúia.

Ant. t. 8. Ne timeas Maria, invenisti gratiam apud Dominum : ecce concipies et paries filium, allelúia.

Ant. t. 1. Dabit ei Dominus sedem David patris ejus, et regnabit in ætérnum.

Ant. t. 8. f Ecce ancilla Domini, * fiat mihi secundum verbum tuum.

CAPITULUM. *Isaiæ 11.*

EGREDIETUR virga de radicibus Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. O gloriosa Virginum, p. cxlij.

ŷ. Benedicta tu in mulieribus. *ŕ.* Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Spiritus sanctus, cum *Oratione et reliquis ut supra ad Vesperas,* p. clxij.

Ad Horas, Hymni et Psalmi dicuntur sicut extra Adventum, p. clviii.

AD PRIMAM.

Ant. Missus est.

CAPITULUM. *Isaiæ 7. c*

ECCE virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

ŷ. Dignare me laudare te,

ergo sacra-
lem cont
Kyrie ele
ut, p.
AD
Ant. Ave
Capitul
supra, a
ŷ. Diffús
is. ŕ. Pro
us in até
Kyrie ele
ut, p.
AD
Ant. Ne
CAPITUL
DABIT illi
dem Da
regnabit in
æternum,
it finis.
ŷ. Bened
us. ŕ. Et
ventris tui.
Kyrie elé
no, ut, p. c
AD
Ant. Ecce
CAPITUL
ECCE virg
Lriet fili
nomen ejus
rum et me
reprobare
bonum.
ŷ. Angelu
Mariæ. ŕ. E
ritu sancto.
Kyrie elé
no, ut, p. c
POST N
Usque ad
clusice, Offi

minus regnavit
p. 17.

Ave Maria * grā
Dóminus tecum
in muliéribus

timeas Maria,
iam apud Dómi
ncipies et párie
a.

bit ei Dóminus *
patris ejus, et re
num.

Ecce ancilla Dó
nihi secúndum

. *Isaïæ* 11.
virga de radice
es de radice ejus
equiescet super
Dómini.

gloriósa Virgi
tu in muliéri-
edictus fructus

nt. Spiritus san-
ione et reliquis
speras, p. clxij.
ymni et Psalmi
extra Adven-

IMAM.
st.

Isaïæ 7. c
ncipiet, et pá-
et vocábitur
mánuel. Buty-
nemad, ut sciat
im, et eligere

ne laudare te,

Virgo sacrata. *ñ.* Da mihi vir-
ilem contra hostes tuos.

Kyrie eléison, etc., et Ora-
tio, ut, p. clxij.

AD TERTIAM.

Ant. Ave Maria.

Capitulum. Egrediétur virga,
supra, ad Laudes.

ñ. Diffúsa est grátia in lábiis
is. *ñ.* Proptérea benedixit te
us in atérnum.

Kyrie eléison, etc., et Ora-
tio, ut, p. clxij.

AD SEXTAM.

Ant. Ne timeas Maria.

CAPITULUM. Lucæ. 1. d

DABIT illi Dóminus Deus se-
dem David patris ejus : et
regnabit in domo Jacob in
atérnum, et regni ejus non
erit finis.

ñ. Benedicta tu in muliéri-
bus. *ñ.* Et benedictus fructus
ventris tui.

Kyrie eléison, etc., et Ora-
tio, ut, p. clxij.

AD NONAM.

Ant. Ecce ancilla Dómini.

CAPITULUM. Isaïæ 7. c

ECCE virgo concipiet, et pá-
liet filium, et vocábitur
nomen ejus Emmánuel. Buty-
rum et mel cómedet, ut sciat
reprobáre malum, et eligere
bonum.

ñ. Angelus Dómini nuntiávit
Mariæ. *ñ.* Et concépit de Spi-
ritu sancto.

Kyrie eléison, etc., et Ora-
tio, ut, p. clxij.

POST NATIVITATEM

Usque ad Purificationem in-
clusive, *Officium B. Mariæ di-*

citur ut supra extra Adventum,
exceptis his quæ sequuntur.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus, ut infra.
Psalmi ut in Festis B. Ma-
riæ, p. cxxxvij.

Ad Magnificat, et ad Nunc
dimittis,

Ant. t. 2. Magnum * hære-
ditátis mystérium : templum
Dei factus est úterus nesciéntis
virum : non est pollútus ex ca
carnem assúmens : omnes
Gentes vénient, dicéntes : Gló-
ria tibi Dómine.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 6. O Admirabile com-
mércium! * Créator géneris hu-
máni, animátum corpus su-
mens, de Virgine nasci digná-
tus est : et procédens homo
sine sémine, largítus est nobis
suam Deitátem.

Psalmus Dóminus regnavit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. r Quando natus
es * ineffabiliter ex Virgine,
tunc implétæ sunt Scripturæ :
sicut plúvia in vellus descen-
disti, ut salvum fáceres genus
humánum : te laudámus Deus
noster.

Ant. t. 4. Rubum, quem
viderat * Moyses incumbús-
tum, conservátam agnóvimus
tuam laudábilem virginitá-
tem : Dei génitrix intercéde
pro nobis.

Ant. t. 1. Germinávit radix
Jesse, * orta est stella ex Ja-
cob, Virgo péperit Salvatórem :
te laudámus Deus noster.

Ant. t. 2. Ecce Maria gé-
nuit * nobis Salvatorem, quem
Joannes videns exclamavit, di-
cens : Ecce Agnus Dei, ecce qui
tollit peccata mundi, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Mirá-
bile mystérium * declaratur
hódie : innovántur naturæ,
Deus homo factus est : id quod
fuit permánsit, et quod non
erat assumpsit : non com-
mixtiónem passus, neque di-
visiónem.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et
cum spírítu tuo.

ORATIO.

DEUS qui salutis æternæ,
beátæ Mariæ virginitate

fœcúnda, humano géneri præ-
mia præstitisti : tribue, qua-
sumus ; ut ipsam pro nobis
intercedere sentiámus, per
quam merúimus auctorem vi-
tæ suscipere Dóminum no-
strum Jesum Christum Filium
tuum.

*Sic dicitur ad omnes Horas
et in eis additur,* Qui tecum
vivit et regnat in unitate Spi-
ritus sancti Deus, per omnia
sæcula sæculórum.

R̄. Amen

*Deinde pro Sanctis, Ant
Sancti Dei, ŷ. R̄. et Oratione
ut supra, p. clv.*

*Reliquum Officium, in aliis
Horis, ut supra extra Adven-
tum, p. clvij.*

*Dicitur
schale pr
die, non
nem Lect
sequenti
pedita. I
Quadrage
justibet l
non impe
Majori H
dicitur pe
est, Vesp
Matutinu
nisi alia
sarium :
pro oppo
A
Absolut
t. 2. Place
P
D LXXI,
Dómini
meæ.
Quia in
mibi : * et
cabo.
Circum
mortis : *
invenérunt
Tribulat
inveni : *
vocávi.
O Dómi
meam : *
et justus,
rétur.*

TEM.
nāno gēneri pra
ti : tribue, qua
psam pro nobi
sentiamus, pe
us auctōrem vi
Dōminum no
Christum Filiu

ad omnes Horas
itur, Qui tecum
in unitate Spi
eius, per omnia
rum.

Sanctis, Ant
q. et Oratione
v.
fficiū, in alii
a extra Adven

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

*Dicitur, extra tempus Pa
chale prima cujusque mensis
die, non impedita Festo no
nem Lectionum, alioquin alia
sequenti die similiter non im
pedita. In Adventu autem et
Quadragesima, Feria II cu
juslibet Hebdomadae similiter
non impedita, praterquam in
Majori Hebdomada. In Choro
dicitur post Officiū diei, id
est, Vesperae post Vesperas, et
Matutinum post Laudes diei,
nisi alia sit consuetudo Eccle
siarum : extra Chorum vero
pro opportunitate temporis.*

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab Ant.
1. 2. Placēbo Dōmino.

PSALMUS 114.

DILEXI, quoniam exaudiet
Dōminus * vocem orationis
meae.

Quia inclinavit aurem suam
mihi : * et in diebus meis inyo
cabo.

Circumdedērunt me dolōres
mortis : * et pericula infēri
invenērunt me.

Tribulationem et dolōrem
inveni : * et nomen Dōmini in
vocavi.

O Dōmine, libera animam
meam : * misericors Dōminus,
et justus, et Deus noster mise
rētur.

Custodiens p̄rulos Dōmi
nus : * humiliatus sum, et li
beravit me.

Convētere anima mea in
rēquiem tuam : * quia Dōminus
benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam
de morte, * oculos meos a lā
crymis, pedes meos a lapsu.

Placēbo Dōmino * in regiōne
vivōrum.

*In fine omnium Psalmorum
dicitur :*

Rēquiem aeternam * dona
eis Dōmine.

Et lux perpētua * luceat eis.

Ant. Placēbo Dōmino in re
giōne vivōrum.

Ant. t. 2. Hei mihi Dōmine.

PSALMUS 119.

AD Dōminum cum tribulā
rer clamavi : * et exaudivit
me.

Dōmine libera animam meam
a lābiis iniquis, * et a lingua
dolōsa.

Quid detur tibi, aut quid ap
ponatur tibi * ad linguam do
lōsam ?

Sagittae potētis acūtæ, *
cum carbōnibus desolatōriis.

Heu mihi, quia incolatus
meus prolongatus est : habi
tavi cum habitantibus Cedar : *
multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui odērunt pacem,

eram pacificus: * cum loquēbar illis, impugnābant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongatus est.

Ant. t. 2. Dóminus custódit te.

PSALMUS 120.

LEVAVI oculos meos in montes, * unde véniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiōnem pedem tuum : * neque dormitet * qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dormiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus prótectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. t. 7. Si iniquitátes.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendētes * in vocem deprecatiōnis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinēbit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine quis sustinēbit ?

Ant. t. 2. Opera.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicabis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audierunt ómnia verba oris tui :

Et content in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humilia respicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulatiōnis super irarum exteri et salvum

Dóminu Dómine

sæculum : rum ne de Réquier

Ant. Op Dómine ne

ŷ. Audi dicentem tui, qui in

Ad Mag ne, * quoc me véniet ad me, no

Preces in flexis genit Laudés.

Pater no ŷ. Et r tentatiōne a malo.

Sequens ánima mea liter et *Psa*

in fine Lau in die *Com*

nium Fide neque in *di*

tionis Defu dicuntur.

Ps LAUDA án

Laudábo mea : * *psal* diu fúero.

Nolite co bus : * in quibus non

Hiema

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Requiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne despicias.

ŷ. Audivi vocem de cælo dicentem mihi. *ñ.* Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Omne, * quod dat mihi Pater, ad me véniet : et eum qui venit ad me, non ejiám foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

Sequens Psalmus Lauda anima mea, *in Vesperis, similiter et Psalmus De profundis, in fine Laudum, non dicuntur in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus, seu depositionis Defuncti. Alias semper dicuntur.*

PSALMUS 145.

LAUDA anima mea Dóminum, Laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Himnalis.

Exibit spiritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit iudicium injúriam paténtibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum et víduam suscipiet : * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion * in generatiónem et generatiónem.

In fine Psalmi, Requiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ŷ. A porta inferi. *ñ.* Erue Dómine ánimas eórum.

ŷ. Requiescant in pace. *ñ.* Amen.

ŷ. Dómine exáudi oratiónem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui inter apostólicos sacerdótes, famulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fecisti dignitáte vigére : præsta

quæsumus; ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio.

DEUS, veniæ largitor, et humanæ salutis amator: quæsumus clementiam tuam; ut nostræ congregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis consortium pervenire concedas.

FIDELIUM Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

In die vero Commemoratio- nis omnium Fidelium Defun- torum, quando dicitur hæc ul- tima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

In die depositionis Defuncti.

ORATIO.

ABSOLVE, quæsumus Domine, animam famuli tui *N.* ut defunctus sæculo, tibi vivat; et quæ per fragilitatem carnis humana conversatione com- misit, tu venia misericordis- simæ pietatis absterge. Per Dominum.

Si fuerit femina, dicatur

animam famule tue *N.* ut defuncta.

In anniversario die.

ORATIO.

DEUS indulgentiarum Domi- ne, da animabus famulo- rum famularumque tuarum, quorum anniversarium dep- sitionis diem commemoramus, refrigerii sedem, quietis bea- titudinem, et luminis clarita- tem. Per Dominum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singu- lari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

ORATIO.

DEUS, qui inter apostolicos sacerdotēs famulum tuum *N.* Pontificali fecisti dignitate vigere: præsta, quæsumus; ut eorum quoque perpetuo ag- gregetur consortio. Per Domi- num nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotali fecisti, etc.

Pro fratribus vero, et fami- liaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio, Deus veniæ largitor, ut supra.

Pro patre et matre.

ORATIO.

DEUS, qui nos patrem et ma- trem honorare præcepisti: miserere clementer animabus patris ac matris meæ, eorum- que peccata dimitte: meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre. Per Dominum.

Si fit pro pluribus, dicatur animabus parentum nostrorum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

*Si pro p
animæ pa
Si pro
animæ ma
Pro*

*INCLINA
ad pre
misericordi
deprecam
muli tui,
migrare j
lucis regi
Sanctorum
consortem
Pro*

*QUÆSUM
pietate
mule tuæ
salutatis ex
rationis p
Dominum.
y. Requi
eis Domine
liceat eis.*

*y. Requi
R. Amen*

AD

Invitat.

*vivunt, **

Psalm. V

p. 2.

*Et in fi
nam dona
perpetua l*

*Postea, V
repetitur In*

Hoc In

*tantum in
tionis omni*

*functorum
tionis Defu*

Si pro patre tantum, dicatur animæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur animæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno defuncto.

ORATIO.

INCLINA Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam supplices deprecámur : ut animam famuli tui, quam de hoc sæculo migráre iussisti, in pacis ac lucis regiõne constituas, et Sanctorum tuorum júbeas esse consortem. Per Dóminum.

Pro una defuncta.

ORATIO.

QUESUMUS Dómine, pro tua pietáte miserére animæ famulæ tuæ : et a contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salutiõnis partem restitue. Per Dóminum.

Ÿ. Requiem æternam dona eis Dómine. R̄. Et lux perpétua luceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace.

R̄. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

Et in fine, Réquiem æternam dona eis Dómine : et lux perpétua luceat eis.

Postea, Venite adoremus. *Et repetitur Invit.* Regem.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositionis Defuncti : quibus diebus

dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Ant. duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine : Feria II, et V, I Nocturnum : Feria III, et VI, II Nocturnum : Feria IV, et Sabbato, III Nocturnum.

IN I NOCTURNO.

Pro Feria II et V.

Ant. t. 7. Dirige.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus pèrceipe Dómine, * intèllige clamórem meum.

Inténde voci oratiõnis meæ : * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad tēplum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttū eorum, linguis suis dolose agēbant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos : * quoniam irritaverunt te Dómine.

Et lætētur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultābunt, et habitābis in eis.

Et gloriabūntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Dómine, ut seuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dirige Dómine Deus meus in conspectu tuo viam meam.

Ant. t. 8. Convertere.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me : * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei Dómine, quoniam infirmus sum : * sana me Dómine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et ánima mea turbata est valde : * sed tu Dómine úsquequo ?

Convertere Dómine, et érpe animam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laboravi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lac-

tum meum : * lacrymis meis stratū meum rigábo.

Turbatus est a furóre óculus meus : * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operamini iniquitatem : * quoniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei : * convertantur, et erubescant valde velociter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convertere Dómine, et érpe animam meam : quoniam non est in morte qui memor sit tui.

Ant. t. 8. Nequándo.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te speravi : * salvum me fac ex ómpibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo animam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídā mérito ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus animam meam, et comprehéndat, et concúctet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua : *

et exaltárum meo

Et ex meus in

dasti : *

rum circ

Et pro regredero

pópulos.

Júdice

dum just

cúndum

super me

Consur

tórum, e

scrutans

Justum

Dómino,

ctos corde

Deus ju

pátiens :

per singul

Nisi co

dium sau

suam tete

lum.

Et in e

ús, * sagi

effécit.

Ecce pa

concépit

iniquitater

Lacum

eum : * e

quam feci

Convert

caput ejus

ipsius iní

det.

Confitéb

dum just

psallam n

simi.

et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti: * et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: * Dominus iudicat populos.

Judica me Domine secundum justitiam meam, * et secundum innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum, et dirigés justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adiutorium meum a Domino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et patiens: * numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniquitiam: * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam, quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus: * et psallam nomini Domini altissimi.

Requiem æternam.

Ant. Nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

ÿ. A porta inferi. ñ. Eruc Domine animas eorum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et titulo.

LECTIO I. Job. 7. d

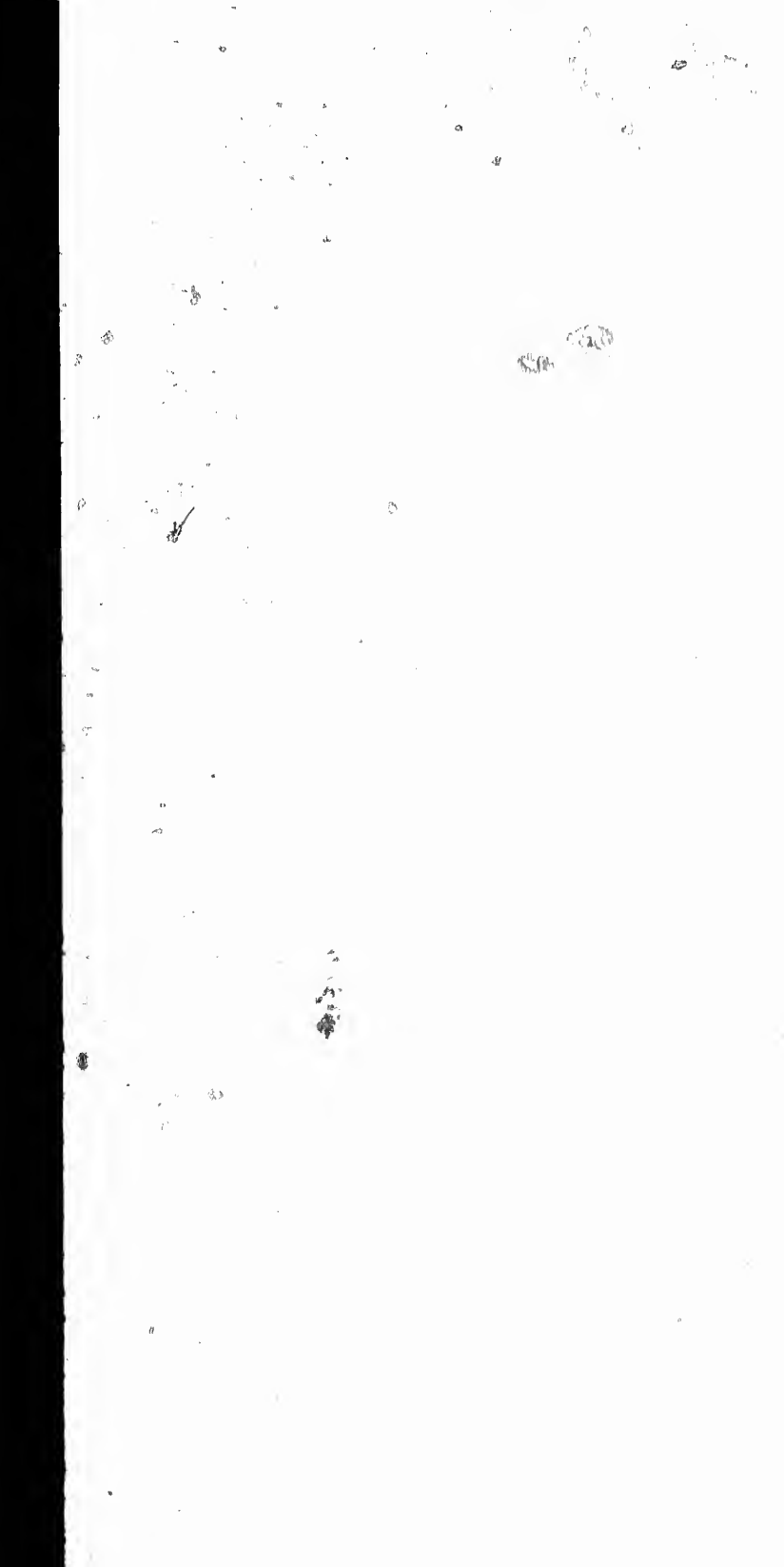
PARCE mihi Domine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo, et subito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glitiam salivam meam? Peccavi, quid faciam tibi, o custos hominum? quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihi metipsi gravis? Cur non tollis peccatum meum, et quare non auferis iniquitatem meam? Ecce nunc in pulvere dormiam: et si mane me quaesieris, non subsistam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

ñ. Credo quod Redemptor meus vivit: et in novissimo die de terra surrecturus sum: * Et in carne mea videbo Deum Salvatorem meum. ÿ. Quem visurus sum ego ipse, et non alius, et oculi mei conspecturi sunt. Et in carne.

LECTIO II. Job. 10.

TREDET animam meam vite mee, dimittam adversum

me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnare : indica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humana sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

ñ. Qui Lázarus resuscitásti a monuménto fœtidum : * Tu eis Dómine dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ̄. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis Dómine.

LECTIO III. Job. 10. b

MANUS tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circúitu : et sic repénite præcipitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestisti me : óssibus et nervis compegisti me. Vitam et misericórdiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spíritum meum.

ñ. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscondam a vultu iræ tuæ? *

Quia peccávi nimis in vita mea. ̄. Commissa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnare. Quia peccávi. ̄. Réquiem ætérnam dona eis Dómine : et lux perpétua luceat eis. Quia peccávi.

Postea ad Laudes, ut infra, p. clxxxj, quando licitur unum tantum Nocturnum.

IN II NOCTURNO.

Pro Feria III, et VI.

Ant. t. 8. In loco páscuæ.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. t.

A d te De
A meam
confido, r

Neque
mei : *

sistent
Confun
agéntes *

Vias tu
mihi : *

me.
Dirige
doce me

salvátor
tota die.

Reminís
tuárum D
cordiarum
culo sunt.

Delicta
ignorántia
ris.

Secúnd
am memén
bonitátem

Dulcis e
propter h
quéntibus

Diriget
dicio : *

suas.
Univérs
ricórdia et

tibus testa
timónia ej

Propter r
propitiáber
multum es
Quis est

minum ? *
via, quam

Ant. t. 8. Delicta.

PSALMUS 24.

Ad te Dómine levávi ánimam
meam : * Deus meus in te
confido, non erubescam :

Neque irrideant me inimici
mei : * etenim univérſi, qui
súſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua
agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónſtra
mihi : * et sémitas tuas édoce
me.

Dirige me in veritaté tua, et
doce me : * quia tu es Deus
salvátor meus, et te sustinui
tota die.

Reminiscere miseratiónum
tuarum Dómine, * et miseri-
cordiarum tuarum, quæ a sæ-
culo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et
ignorántias meas ne memine-
ris.

Secúndum misericórdiam tu-
am meménto mei tu : * propter
bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : *
propter hoc legem dabit delin-
quéntibus in via.

Diriget mansuétos in ju-
dicio : * docébit mites vias
suas.

Univérsæ viæ Dómini mise-
ricórdia et véritas, * requiren-
tibus testaméntum ejus, et tes-
timónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine
propitiáberis peccáto meo : *
multum est enim.

Quis est homo qui timet Dó-
minum ? * legem státuit ei in
via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demo-
rábitur : * et semen ejus hære-
ditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus
timéntibus eum : * et testa-
méntum ipsius ut manifestétur
illis.

Oculi mei semper ad Dómi-
num : * quóniam ipse évellet
de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére
mei : * quia únícus et pauper
sum ego.

Tribulatiónescordis mei mul-
tiplicátæ sunt : * de necessitá-
tibus meis érué me.

Vide humilltátem meam, et
labórem meum : * et dimitte
univérsa delicta mea.

Réspice inimicos meos, quón-
iam multiplicáti sunt, * et odio
iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et
érué me : * non erubescam,
quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsé-
runt mihi : * quia sustinui te.

Libera Deus Israel, * ex
ómnibus tribulatióibus suis.

Réquiem ætérnam.

*Ant. Delicta juventútis meæ
et ignorántias meas ne memi-
neris Dómine.*

Ant. t. 4. Credo vidére.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminatio mea, et
salus mea, * quém timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópian super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas :

Qui tribulant me inimici

mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite mee :

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : † in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psallam dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te : * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas

tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Requiem aeternam.

Ant. Credo videre bona Domini in terra viventium.

†. Collocet eos Dominus cum principibus. †. Cum principibus populi sui.

Pater noster, *totum secreto.*

LECTIO IV. *Job. 13. d.*

RESPONDE mihi : Quantas habeo iniquitates et peccata, scelera mea et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persqueris : scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiae meae. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod comeditur a tinea.

†. Memento mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hominis. †. De profundis clamavi ad te Domine, Domine exaudi vocem meam. Nec aspiciat me visus hominis.

LEC

HOMO n...
vi vi...
tur multi...
flos egr...
fugit velu...
in eodem...
dignum d...
modi ape...
adducere...
cium? Qu...
dum de i...
semine? ...
es? Breve...
numerus ...
te est : ...
ejus, qui...
runt. Rec...
ut quiesca...
niat sicut...
†. Hei...
peccavi n...
Quid faci...
giam, nisi...
Miserere r...
novissimo...
turbata es...
mine suc...
mei.

LECTIO

QUIS mil...
infern...
abscondas...
eas furor...
mihi temp...
ris mei? F...
mo rursun...
bus, quib...
pecto don...
mea. Voc...
spondebo...
tuarum po...
quidem gr...

LECTIO V. Job. 14.

HOMO natus de muliere, brevi vivens tempore, replatur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eodem statu pérmānet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperire óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudiciū? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituisti términos ejus, qui præteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata véniat sicut mercenárii dies ejus.

¶ Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novissimo die. ¶ Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succurre ei. Miserére mei.

LECTIO VI. Job. 14. c

QUIS mihi hoc tribuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertransceat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursus vivat? Cunctis diébus, quibus nunc milito, exspecto donec véniat immutatio mea. Vocábis me, et ego respondebo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinume-

rasti, sed parce peccatis meis. R. Ne recordéris peccata mea Dómine, * Dum véneris iudicáre sæculum per ignem. ¶ Dirige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum. ¶ Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra, p. clxxxj, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III NOCTURNO.

Pro Feria IV, et Sabbato.

Ant. t. 8. Compláceat.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectávi Dóminum; * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et dedúxit me de lacu misériæ, et de luto fácis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immisit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitates et insánias falsas.

Multa fecisti tu Dómine Deus meus mirabilia tua: * et cogitátionibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblationem nolulisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclesiá magna : * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritátem tuam, * a concilio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pó-tui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine ad adjuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærent animam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusió-nem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te : * et di-

cant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut eripias me : Dómine ad adjuvándum me respice.

Ant. t. 2. Sana Dómine.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super egénium et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivificet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * universum státum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserere mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idipsam.

Advérsus me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsus me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitú-

runt adv
quid qui
ut resúr

Etenim
quo sper
nes meo
me suppl

Tu aut
mei, et r

tribuam
In hoc
luísti me
gaudébit
me.

Me aut
tiam sus
másti me
ætérnum.

Benedic
Israel a sa
culum : *

Réquie
Ant. Sa
meam, qu

Ant. t.

QUEMAD
vius a
ita deside
Deus.

Sitívit á
fortem vi
niam et a
Dei?

Fuerun
panes die
citur mihi
Deus tuus

Hæc rec
fúdi in me
quóniam
bernáculi
ad domum

runt adversum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi : * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me : * quoniam non gaudet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti; * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum : * fiat, fiat.

Requiem aeternam.

Ant. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Ant. t. 2. Sitivit.

PSALMUS 41.

QUERMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum : * quando veniam et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam : * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei :

In voce exultationis, et confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermonim a monte mō dico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitae meae, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Requiem aeternam.

Ant. Sitivit anima mea ad Deum vivum : quando veniam, et apparebo ante faciem Domini?

ŷ. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi. R̄. Et ánimas paúperum tuórum ne obliuiscáris in finem.

Pater noster, *totam secreto.*

LECTIO VII. *Job. 17.*

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei breuiabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccáui, et in amaritudinibus moráitur óculus meus. Libera me Dómine, et pone me iuxta te; et cuiúsvi manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitátiones meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursus post ténébras spero lucem. Si sustinéro, inférnis domus mea est, et in ténébris stravi lectulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis considerat?

R̄. Peccántem me quotidie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redemptio, miserére mei, Deus, et salva me. ŷ. Deus in nómine tuo saluum me fac, et in virtúte tua libera me. Quia.

LECTIO VIII. *Job. 19. c*

PELLI meæ, consúptis cárnibus, adhæsít os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémíni mei, miserémíni mei, saltem vos amici mei, quia manus Dómini tetigit me. Quare

persequimíni me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámína vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursus circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspecturi sunt, et non álius: repóstita est hæc spes mea in sinu meo.

R̄. Dómine, secúndum actum meum noli me iudicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideo déprecor majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ŷ. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea, et a delicto meo munda me. Ut.

LECTIO IX. *Job. 10. d*

QUARE de vulva eduxísti me? qui útinam consúptus essem ne óculus me vidéret. Fulssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúcitas diérum meórum finiétur brevi? dimitte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam et non revérta, ad terram tenebrósam, et operam mortis caligine: terram misériae et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

R̄. Libera me Dómine de

vius infér
confregist
num, et
vidérunt
pœnis ten
tes et dice
demptor
ŷ. Réquie
Sequens
modo in d
Defunctor
que pro D
tem Lecti
R̄. Libera
morte æte
menda:
véndi sum
véneris ju
ignem.
ŷ. Trem
et timeo;
ni, atque v
ŷ. Dies
mitátis et
gha et a
ŷ. Réquie
me, usque
Abso
Ant. t.
mino * oss
Psalm.
p. clxxxvj.
Ant. t. 8
P
TE decet
T Sion:
votum in J
Exáudi o
ad te omni
Verba in
runt super
tibus nostr
Hiema

vis inférni, qui portas aereas confregisti : et visitásti inférnum, et dedisti eis lumen, ut viderent te : * Qui erant in pœnis tenebrarum. *ÿ. Clamantes et dicentes : Advenisti Redemptor noster. Qui erant. *ÿ. Réquiem ætérnam. Qui.**

Sequens ñ. dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quodocumque pro Defunctis dicuntur nomem Lectiones.

*ñ. Libera me Dómine de morte ætérna, in die illa tremenda : * Quando cœli movendi sunt et terra : * Dum veneris iudicare sæculum per ignem.*

ÿ. Tremens factus sum ego, et timeo; dum discússio venerit, atque ventúra ira. Quando.

ÿ. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum.

ÿ. Réquiem ætérnam. Libera me, usque ad primum ÿ.

AD LAUDES

Absolute incipitur.

*Ant. t. 1. Exultábunt Dómino * ossa humiliáta.*

Psalm. Miserére mei Deus, p. clxxxvj.

Ant. t. 8. Exaúdi Dómine.

PSALMUS 64.

TRE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi orationem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos : * et impietálibus nostris tu propitiáberis.

Himalis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti : * inhabitábit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitate.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timebunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutini et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætábitur gérmians.

Benedices coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti : * et exultatione colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, etenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam,

Ant. Exaúdi Dómine orationem meam : ad te omnis caro véniet.

Ant. t. 7. Me suscepit dextera tua Dómine.

Psalm. Deus Deus meus ad te, p. 17.

Ant. t. 2. A porta inferi.

CANTICUM EZECHIE.

Isaie 38. b

EGO dixi : In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsi residuum annorum meorum, * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hóminem ultra, * et habitátorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum :

Præcisa est velut a texente vita mea : dum adhuc ordire, succidit me ; * de mane usque ad vespèram finies me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea :

De mane usque ad vespèram finies me : * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt óculi mei, * suspicientes in excelsum.

Dómine vim pátor, responde pro me : * quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Dómine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me. *

Ecce in pace amaritudo mea amarissima :

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata meá.

Quia non inférnus confitebitur tibi, neque mors laudabit te : * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie : * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta inferi érue Dómine animam meam.

Ant. t. 7. r Omnis spiritus * laudet Dóminum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis, p. 19.

ÿ. Audivi vocem de cælo dicentem mihi. ñ. Beati mortui qui in Dómino moriuntur.

Ad Bened. Ant. t. 2. Ego sum * resurrectio, et vita : qui credit in me, etiámsi mortuus fuerit, vivet : et omnis qui vivit, et credit in me, non morietur in ætérnum.

Deinde dicuntur flexis genibus,

Pater noster. *Psalm.* De profundis clamavi, p. clxviiij, cum Precibus et Orationibus, ut supra in Vesperis, p. clxix.

PSAL
Dicunt

Feria qu

madæ, t

Festo na

Choro a

extra Ch

lato temp

Primo q

tur sine

hæc ultiz

æternam.

Incipit

phona.

Psalmi

tribulärer

Lectus s

ravi, p. 1

nus, ibid.

Réquiem

eis, Dómi

Et lux p

Deinde di

Pater n

ÿ. Et ne

tionem.

malò.

ÿ. A po

Dómine an

ÿ. Req

ñ. Amen.

ÿ. Dóm

nem meam

ad te venia

ÿ. Dómi

cum spiritu

Orém

BSOLVE,

A animas

larumque t

fidélium de

vinculo de

surrectionis

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima feria quarta cujuslibet Hebdomade, non impedita aliquo festo novem Lectionum: in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur Réquiem æternam.

Incipitur absolute sine Antiphona.

Psalmi, Ad Dóminum cum tribulärer, p. 127. Levávi, ibid. Letátus sum, p. 130. Ad te levávi, p. 130. Nisi quia Dóminus, ibid.

*Réquiem æternam * dona eis, Dómine.*

*Et lux perpétua * luceat eis.*

Deinde dicitur flexis genibus,

Pater noster, secreto.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

et electos tuos resuscitati respirent. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi, Qui confidunt in Dómino, p. 131. In convertendo, ibid. Nisi Dóminus, p. 132. Beati omnes ibid. Sæpe expugnaverunt, ibid.

Postea dicitur flexis genibus,

Kyrie eleison. Christe eleison.

Pater noster, secreto.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et ne nos inducás in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

amaritúdo mea

eruisti ánimam periret, * pro- tum tuum om- a.

sérnus confité- e mors laudábit ctábunt qui de- cum, veritátem

s ipse confité- et ego hódie: * m fáciat veri-

m me fac, * et os cantábitur vitæ nostræ in

rnam. inferi érue Dó- neam.

nnis spiritus * l.

áte Dóminum

em de cælo di- . Beáti mórtui moriúntur.

nt. t. 2. Ego o, et vita: qui ámsi mórtuus omnis qui vi- me, non mo- m.

r flexis geni-

Psalm. De vi, p. clxviij, et Orationi- in Vesperis,

ABSOLVE, quæsumus Dómine, a ánimas famulorum famularumque tuarum, et omnium fidelium defunctorum, ab omni vinculo delictorum: ut in resurrectionis gloria inter sanctos

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi, De profundis, p. 133, Dómine non est exaltátum, ibid. Meménto Dómine David, p. 134. Ecce quam bonum, ibid. Ecce nunc, p. 147.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie élcison. Christe cléison. Kyrie cléison.

Pater noster, *secreto.*

ÿ. Etne nos indúcas in tentationem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

ÿ. Salvos fac servos tuos.

ñ. Deus meus sperántes in te.

ÿ. Dómine exaúdi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. ORATIO.

PRETENDE Dómine famulus et famulábus tuis dexteram cœlestis auxili: ut te toto corde perquirant; et quæ digne postulant, consequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

SEPTEM PSALMI

POENITENTIALES

Cum Litanii dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria.

Litaniae autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litanii majoribus in Festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicamus Dómino; extra Chororum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et eripe animam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitor tibi?

Laborávi in gemitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitatem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri, et Filio, et Spíritui Sancto:

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

BEATI, C
B iniqui
tecta sunt
Beátus
vit Dómi
est in spi
- Quónia
runt ossa
rem tota
Quónia
váta est s
convérsus
mea, dum
Delictur
tibi feci: *
non abscé
Dixi: C
me injust
no: * et t
tem peccá
Pro hac
sanctus, *
fimo.
Verúmt
quárum n
non appro
Tu es
tribulati
me: * exu
a circumda
Intelléct
struam te
diéris: *
óculos me
Nolite fie
lus, * quibu
In camo
eórum con
appróxima
Multa fla
sperántem
misericórdi

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt
iniquitates : * et quorum
tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit
Dóminus peccatum, * nec
est in spiritu ejus dolus.

Quóniam tãcui inveteraverunt
ossa mea, * dum clamarem
tota die.

Quóniam die ac nocte gravata
est super me manus tua : *
conversus sum in ærumna
mea, dum configitur spina.

Delictum meum cõgnitum
tibi feci : * et injustitiam meam
non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum
me injustitiam meam Dómino :
* et tu remisisti impietatem
peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis
sanctus, * in tempore oppor-
tuno.

Verumtamen in diluvio aquarum
multarum, * ad eum
non approximabunt.

Tu es refugium meum a
tribulatione, quæ circumdedit
me : * exultatio mea erue me
a circumdantibus me.

Intelluctum tibi dabo, et instruam
te in via hac, qua gradieris : *
firmabo super te
oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus,
* quibus non est intellectus.

In campo et fræno maxillarum
eorum constringe, * qui non
approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, *
sperantem autem in Dómino
misericordia circumdabit.

Laetamini in Dómino, et exultate
justi, * et gloriamini omnibus
recti corde.

Glória Patri.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas
me, * neque in ira
tua corripias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi : * et confirmasti
super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea
a facie iræ tuæ : * non est pax
oculis meis a facie peccatorum
meorum.

Quóniam iniquitates meæ supergressæ
sunt caput meum : *
et sicut onus grave gravatæ
sunt super me.

Putruerunt, et corruptæ sunt
cicatrices meæ, * a facie insipientiæ
meæ.

Miser factus sum, et curvatus
sum usque in finem : * tota
die contristatus ingrediebar.

Quóniam lumbi mei implati
sunt illusionibus : * et non est
sanitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus
sum nimis : * rugiebam a gemitu
cordis mei.

Dómine, ante te omne desiderium
meum : * et gemitus
meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est,
dereliquit me virtus mea : *
et lumen oculorum meorum,
et ipsum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei
adversum me appropinquaverunt,
et steterunt.

Et qui juxta me erant, longe
steterunt : * et vim facie-

bant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitates : * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum :

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore sub redargutiões.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergaudeant mihi inimici mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitatem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique :

Qui rétribuíunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitatem :

Né derelinquás me Dómine Deus meus : * né discésseris a me :

Inténde ih adjutórium meum, * Dómine Deus salutis mee.

Glória Patri.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam :

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * delectationem meam :

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientie tue manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiám : * et exultábunt ossa humiliata.

Avérte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Né proficias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiám salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docébo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis mee : * et exultábit lingua mea iustitiam tuam.

Dómine et os meum dem tuam

Quóniam locustis r

Sacrifici contribulá et humili spletes.

Benigne voluntate scéntur m

Tunc ac iustitiae, c

causta : * per altare Glória I

DOMINE incam ad te venia

Non ave me : * in bulor, inc

tuam. In quacó te, * velóe

Quia del dies mei :

crémium a Percússu et aruit c

oblitus sum meum.

A voce g sit os meum

Similis f solitudinis nyctiorax

Vigilavi, ut passer s Tota die

multitudinem
harum, * dele
mi.

ne ab iniqui
ta peccato meo

iniquitatem meam
* et peccatum
me est semper.
ivi, et malum
ut justificeris
uis, et vincas

iniquitatibus
* et in pecca
tatis mea.
eritatem di
et occulta sa
ifestasti mihi.

hyssopo, et
lavabis me, et
libabor.

labis gaudium
et exultabunt

tuam a pecca
tatis iniquita

crea in me
rectum
bus meis.

a facie tua: *
tuum tuum ne

titiam saluta
tutu principali

vias tuas: *
vertentur.

sanguinibus
is mee: * et
nea iustitiam

Dómine labia mea aperies: *
et os meum annuntiabit lau
dem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifici
cium, dedissem útique: * ho
locustus non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus
contributus: * cor contritum
et humiliatum Deus non de
spiciet.

Benigne fac Dómine in bona
voluntate tua Sion: * ut ad
flectatur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium
iustitiæ, oblationes, et holo
causta: * tunc propónent su
per altare tuum vitulos.

Gloria Patri.

PSALMUS 101.

DÓMINE exaudi orationem
meam: * et clamor meus
ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a
me: * in quacúmque die tri
bulor, inclina ad me aurem
tuam.

In quacúmque die invocávero
te, * velociter exaudi me:

Quia defecerunt sicut fumus
dies mei: * et ossa mea sicut
crémium aruerunt.

Percussus sum ut fœnerum,
et aruit cor meum: * quia
oblitus sum comédere panem
meum.

A voce gémitus mei * adhæ
sit os meum carni mee.

Similis factus sum pellicano
solitudinis: * factus sum sicut
nyctiorax in domicilio.

Vigilavi, * et factus sum sic
ut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi

inimici mei: * et qui laudá
bant me, adversarij me jurá
bant.

Quia cinerem tanquam pa
nem manducabam, * et potum
meum cum fletu miscébam.

A facie iræ et indignationis
tuæ: * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra decli
naverunt: * et ego sicut fœ
num arui.

Tu autem Dómine in ætér
num permanes: * et memo
riale tuum in generatióhem et
generatióhem.

Tu exurgens miseréberis
Sion: * quia tempus miserendi
ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuerunt servis
tuis lapides ejus: * et terræ
ejus miserabuntur.

Et timebunt Gentes nomen
tuum Dómine: * et omnes re
ges terræ glóriam tuam.

Quia edificavit Dóminus
Sion: * et videbitur in glóriá
sua.

Respexit in orationem humi
lium: * et non sprevit precem
eorum.

Scribantur hæc in genera
tione altera: * et populus,
qui creabitur, laudabit Dómi
num:

Quia prospexit de excélsio
sancto suo: * Dóminus de celo
in terram aspexit:

Ut audiret gémitus compedi
torum: * ut solveret filios in
teremptorum:

Ut annúntient in Sion no
men Dómini: * et laudem ejus
in Jerúsalem.

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoce me in dimídio diérum meórum : * in generatióne et generatióne anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmans : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutábúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fili servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit.

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri.

PSALMUS 142.

DOMINE exaúdi oratióne meam : áuribus percípe obsecratiónem meam in veritate tua : * exaúdi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus animam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spiritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánda manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exaúdi me Dómine : * defécit spiritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me, * et similis ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi animam meam.

Eripe me de inimicis meis

Dómine,
ce me fác
quia. Deu.

Spiritu
me in ten
pter nom
vificábis

Edúces
mam mea
tua dispé

Et perd
lant ánim
niam ego

Glória

Ant. N

mine, de

réntum no

dictam su

stris.

KYRIE E

K Christ

Kyrie eléis

Christe au

Christe ex

Pater de

hobis.

Fili Reder

Miserére

Spiritus sa

nobis.

Sancta Tr

Miserére

Sancta Mar

Sancta Dei

Sancta Vir

Sancte Mic

Sancte Gál

Sancte Ráp

Omnes sa

chángeli

Omnes sa

tuum ór

óminum mise-
copiósá apud

et Israel, * ex
tibus ejus.

s 142.

idi oratióem
ribus percípe
neam in veri-
údi me in tua

in judicium
* quia non ju-
conspéctu tuo

us est inimi-
am : * humi-
tam meam.

in obsécúris
æculi : * et
er me spíritus
bátum est cor

rum antiquó-
sum in ómni-
s : * in factis
meditábar.

us meás ad
a sicut terra

di me Dómi-
ritus meus.

ciem tuam a
ero descen-

n.
hi mane mi-
 : * quia in

hi viam, in
* quia ad te
eam.

imícis meis

LITANIÆ.

clxxxix

Dómine, ad te confúgi : * do-
ce me fácere voluntátem tuam,
quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet
me in terram rectam : * pro-
pter nomen tuum Dómine vi-
vificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ani-
mam meam : * et in misericórdia
tua dispérdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribu-
lant ánimam meam : * quón-
iam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dó-
mine, delicta nostra, vel pa-
rentum nostrórum ; neque vind-
ictam sumas de peccátis nos-
tris.

LITANIÆ.

KYRIE eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Christe audi nos.

Christe exaúdi nos.

Pater de cœlis Deus, Miserére
nobis.

Fili Redemptor mundi Deus,

Miserére nobis.

Spíritus sancte Deus, Miserére
nobis.

Sancta Trinitas unus Deus,

Miserére nobis.

Sancta María, Ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo virginum, ora.

Sancte Michael, ora.

Sancte Gábríel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli et Ar-
chángeli, oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum spiri-
tuum órdines, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora
pro nobis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et

Prophétæ, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simón, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Matthia, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli, et Evan-
gelistæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Discípuli Dómi-
ni, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora pro nobis.

Sancte Laurenti, ora.

Sancte Vincénti, ora.

Sancti Fabiáne et Sebastiáne,
oráte pro nobis.

Sancti Joánnes et Paule, oráte.

Sancti Cosma et Damiáne,
oráte pro nobis.

Sancte Gervási et Protási, oráte.

Omnes sancti Mártires, oráte.

Sancte Sylvéster, ora pro nobis.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Ambrósi, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Sancte Hierónyme, ora.

Sancte Martíne, ora.

Sancte Nicolæe, ora.

Omnes sancti Pontifices et Confessores, orate pro nobis.	Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ,	libera.
Omnes sancti Doctores, orate.	Per adventum tuum,	libera.
Sanctæ Antõni, ora pro nobis.	Per nativitatem tuam,	libera.
Sanctæ Benedicte,	ora.	Per baptismum et sanctum jejunium tuum,
Sanctæ Bernarde,	ora.	libera.
Sanctæ Dominice,	ora.	Per crucem et passionem tuam,
Sanctæ Francisce,	ora.	libera.
Omnes sancti Sacerdotes et Levitæ, orate pro nobis,	Per mortem et sepulturam tuam,	libera.
Omnes sancti Mõnachi et Eremitæ, orate.	Per sanctam resurrectionem tuam,	libera.
Sancta Maria Magdalena, ora pro nobis:	Per admirabilem ascensionem tuam,	libera.
Sancta Agatha,	ora.	Per adventum Spiritus sancti Paracleti,
Sancta Lucia,	ora.	libera.
Sancta Agnes,	ora.	In die iudicii,
Sancta Cæcilia,	ora.	Peccatores; Te rogamus audi nos.
Sancta Catharina,	ora.	Ut nobis partas; te rogamus audi nos.
Sancta Anastasia,	ora.	Ut nobis indulgeas; te rogamus audi nos.
Omnes Sanctæ Virgines et Viduæ, orate pro nobis.	Ut ad veram penitentiam nos perducere digneris; te rogamus audi nos:	
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.	Ut Ecclesiam tuam sanctam regere et conservare digneris; te rogamus audi nos.	
Propitius esto, Parce nobis Domine.	Ut dominum Apostolicum et omnes Ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris; te rogamus audi nos.	
Propitius esto, Exaudi nos Domine.	Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris; te rogamus audi nos.	
Ab omni malo; Libera nos Domine.	Ut regibus et principibus christianis pacem et veram concordiam donare digneris; te rogamus audi nos.	
Ab omni peccato,	libera.	Ut cuncto populo christiano pacem et unitatem largiri
Ab ira tua,	libera.	
A subitanea et improvisa morte,	libera.	
Ab insidiis diaboli,	libera.	
A flagello terre motus,	libera.	
Ab ira; et odio; et omni mala voluntate,	libera.	
A spiritu fornicationis,	libera nos Domine:	
A fulgure et tempestate;	libera nos Domine.	
A morte perpetua,	libera.	

digné nos:
 Ut nos servit servamus a
 Ut ment deside
 audi t
 Ut omni stris s
 buas,
 Ut anim propin
 rum m
 damna
 mūs a
 Ut fruct servar
 audi n
 Ut omni reque
 digner nos.
 Ut nos rogam
 Fili Dei,
 Agnus D
 mundi
 mine.
 Agnus D
 mutdi
 Agnus D
 mundi
 Christe a
 Christe e
 Kyrie ele
 Christe e
 Kyrie ele
 Pater n
 7. Et t
 tionem.
 malo.

dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nosmetipſos in tuo ſancto ſervitio confortáre et conſerváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidériá érigas, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus noſtris ſempitérna bona retribuas, te rogámus audi nos.

Ut ánimas noſtras, fratrum propinquórum, et benefactorum noſtrórum ab ætérna damnatióne eripias, te rogámus audi nos.

Ut fructus terræ dare et conſerváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nos exaudire dignéris, te rogámus audi nos.

Fili Dei, te rogámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noſter, *ſecreto*.

¶ Et ne nos inducas in tentationem. *ñ*. Sed libera nos a malo.

PSALMUS 69.

DEUS in adiutorium meum intende : * Dómine ad adiuvandum me festina.

Confundantur et reveſcantur, * qui quærent animam meam :

Avértantur retróſum, et erubéſcant, * qui volúnt mihi mala :

Avértantur ſtatim erubéſcentes, * qui dicunt mihi : Euge :

Exúltent et læténtur in te, omnes qui quæruút te : * et dicant ſemper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt ſalutáre tuum.

Ego véro egénus, et pauper ſum : * Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu : * Dómine ne titóreris.

Glória Patri. Sicut erat.

¶. Salvos fac ſervos tuos.

ñ. Deus meus ſperáſtes in te.

¶. Eſto nobis Dómine túrris fortitúdinis. *ñ*. A fácie inimici :

¶. Nihil proficiat inimicus in nobis. *ñ*. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

¶. Dómine non ſecúndum peccáta noſtra faciás nobis.

ñ. Neque ſecúndum iniquitátes noſtras retribuas nobis.

¶. Orémus pro Pontifice noſtro *N*. *ñ*. Dóminus conſérvet eum, et vivificet eum, et beatum faciát eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

¶. Orémus pro benefactori.

bus nostris. *ñ.* Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam, Amen.

ÿ. Oremus pro fidelibus defunctis. *ñ.* Requiem æternam dona eis Domine, et lux perpetua luceat eis.

ÿ. Requiæcant in pace. *ñ.* Amen.

ÿ. Pro fratribus nostris absentibus. *ñ.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

ÿ. Mitte eis Domine auxilium de sancto. *ñ.* Et de Sion tuere eos.

ÿ. Domine exaudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dominus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Oremus. ORATIO.

DEUS, cui proprium est misereri semper, et parcere; suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

EXAUDI, quæsumus Domine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

INEFFABLEM nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos et a peccatis omnibus exuas; et a pœnis, quas pro his meremur, eripias.

DEUS, qui culpa offenderis, pœnitentia placaris: pre-

ces populi tui supplicantis propitius respice; et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, miserere famulo tuo Pontifici nostro N. et dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis æternæ: ut te donante tibi placita cupiat, et tota virtute perficiat.

DEUS, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut, et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

URE igne sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

FIDELIUM Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

ACTIONES nostras, quæsumus Domine, aspirando preveni, et adjuvando proséquere: ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide-

et opere
scis: te
ut pro
ces de
presens
carne ré
exutos c
cedentib
tuis, pi
omnium
veniam
pinum.
ÿ. Dón
cum spir
ÿ. Ex
tens et
ñ. Amen
ÿ. Et
misericór
in pace.
ORDO

Primum
breves

KYRIE C.
K. Chris
Kyrie eléi
Sancta Ma
Omnes sa
chängel
Sancte Ab
Omnis Ch
Sancte Ab
Sancte Joá
Sancte Jos
Omnes sa
Prophét
Sancte Pet
Sancte Pau
Sancte An
Sancte Joá
Omnes san
gelistæ,

et opere futuros esse prænoscis: te supplices exoramus; ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ cleméntia omnium delictorum suorum réniam consequantur. Per Dóminum.

ŷ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ŷ. Exáudiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. ñ. Amen.

ŷ. Et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ñ. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litanie breves in hunc modum.

KYRIE eléison.

KChriste eléison.

Kyrie eléison.

Sancta María, Ora pro eo.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis Chorus justorum, ora.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriarchæ et Prophætæ, oráte pro eo.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte pro eo.

Omnes sancti Discipuli Dómini, oráte pro eo.

Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Lauréti, ora.

Omnes sancti Mártires, oráte pro eo.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustine, ora.

Omnes sancti Pontifices et Confessóres, oráte pro eo.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Francisce, ora.

Omnes sancti Mónachi et Eremitæ, oráte pro eo.

Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, oráte pro eo.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.

Propitius esto, Parce ei Dómine.

Propitius esto, Libera eum Dómine.

Propitius esto, libera.

Ab ira tua, libera.

A pericúlo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A pœnis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.

A potestáte diaboli, libera.

Per nativitátem tuam, libera.

Per crucem et passiónem tuam, libera.

Per mortem et sepultúram tuam, libera.

Per gloriósam resurrectiónem tuam, libera.

Per admirábilem ascensiónem tuam, libera.

Per grátiam Spiritus sancti Pa-
 rácliti, libera.
 In die iudicii, libera.
 Peccatóres, Te rogámus audi
 nos.

Ut ei parcas, te rogámus.

Kyrie eléison,
 Christe eléison,
 Kyrie eléison.

*Deinde cum in agone sui
 exitus anima anxietur, dicantur
 sequentes Orationes.*

ORATIO.

PROFICISCERE ánima chri-
 stiána de hoc mundo, in
 nómine Dei Patris omnipotén-
 tis; qui te creávit : in nómine
 Jesu Christi Filii Dei vivi, qui
 pro te passus est ; in nómine
 Spiritus sancti, qui in te effú-
 sus est : in nómine Angelórum
 et Archangelórum : in nómine
 Thronórum et Dominatiónum :
 in nómine Principátuum et Pó-
 testátum : in nómine Chéru-
 bim et Séraphim : in nómine
 Patriarchárum et Prophetá-
 rum : in nómine sanctórum
 Apostolórum et Evángelistá-
 rum : in nómine sanctórum
 Mártyrum et Confessórum : in
 nómine sanctórum Monachó-
 rum et Eremitárum : in nómine
 sanctárum Virgínum, et óm-
 niúm Sanctórum et Sanctárum
 Dei : hódie sit in pace lo-
 cus tuus, et habitatio tua in
 sancta Sion. Per eúdem
 Christum Dóminum nostrum.
 ñ. Amen.

ORATIO.

DEUS misericors, Deus ele-
 mens, Deus, qui secún-

dum multitudinem miseratió-
 num tuárum peccátum peni-
 téntium deles, et præteritórum
 criminum culpas vénia remis-
 siónis evácuas : respice propi-
 tius super hunc famulum tuum
 N. et remissionem ómnium pec-
 catórum suórum tota cordis
 confessióne poscénter depre-
 catus exáudi. Rénova in eo,
 piissime Pater, quiddid ter-
 réna fragilitáte corrúptum, vel
 quiddid diabólica fraude viol-
 látum est : et unitáti córporis
 Ecclésiæ membrum redempti-
 nis annécte. Miserére Dómine
 gemituum, miserére lacrymá-
 rum ejus : et non habéntem
 fidúciám ; nisi in tua miseri-
 córdia, ad tuæ sacraméntum
 reconciliatiónis ádmítte. Per
 Christum Dóminum nostrum.
 ñ. Amen.

COMMEMDO te omnipoténti Deo,
 charissime frater, et ei, cu-
 jus es creatúra, committo :
 ut, cum humanitátis débitum
 morte interveniéntem persólve-
 ris, ad auctórem tuum, qui te
 de litho terræ formáverat, re-
 vertáris. Egrediénti itaque áni-
 mæ tuæ de córpore spléndidus
 Angelórum cœtus occúrrat :
 iudex Apostolórum tibi senátus
 advéniat : candidatórum tibi
 Mártyrum triúmphátor exercí-
 tus óbviat : liliáta rutilántium
 te Confessórum turmá circúm-
 dēt : jubilántium te Virgínium
 chórus excípiat : et beátæ quē-
 tís in sinu Patriarchárum te
 complexus adstringat : mitis
 atque festivus Christi Jesu tibi.

aspectus
 assistent
 decernat
 horret in
 det in fla
 torméti
 sátanas
 in advén
 Angelis
 etérnæ
 diffúgiat.
 stipéntur
 gíant, qu
 ejus. Sic
 ciant : s
 ignis, sic
 fácie Dei
 et exúlte
 Confundá
 seant om
 et minist
 impedire
 te a crucif
 te crucifi
 etérna m
 te móri di
 te Christu
 paradisi s
 réntia; et
 rus ille Pa
 ómnibus
 vat, atque
 in electó
 constituat
 fácie ad fá
 sens semp
 tíssimam l
 veritátem.
 inter ágm
 temptatió
 potiáris i
 rum.

ñ. Amen

em miseratiō-
ccatum pœni-
præteritorum
vénia remis-
rēspice propi-
amulum tuum
in omnium pec-
n tota cordis
entem depre-
énova in eo,
quidquid ter-
orrūptum, vel
ca fraude vio-
litate corpōris
am redemptiō-
rere Dōmine
rere lacrymā-
on habentem
i tua miseri-
sacramentum
admitte. Per
um nostrum.

mpotenti Deo,
ater, et ei; cu-
committo :
tatis debitum
nte persolve-
tuum, qui te
māverat, re-
nti itaque ani-
re splēdidus
s occurrat :
ti tibi senātus
datorum tibi
hator exerci-
a rutilantium
ritia circum-
te Virgīnum
t beatæ quel-
archarum te
rigat : mitis
risti Jesu tibi.

aspēctus appareat, qui te inter
assistētes sibi jūgiter interēse
decernat. Ignōres omne quod
horret in tēnebris; quod stri-
det in flammis; quod crūciat in
tōrmētis. Cedat tibi teterrimus
sātanas cum satellitibus suis :
in advēntu tuo te comitāntibus
Angelis contremiscat, atque in
eternæ noctis chaos immāne
diffūgiat. Exūrgat Deus, et dis-
sipentur inimici ejus : et fū-
giant, qui odērunt eum, a faciē
ejus. Sicut déficit fumus, defi-
ciant : sicut fluit cera a faciē
ignis, sic pēreant peccatōres a
faciē Dei : et justi epulēntur,
et exūltent in conspēctu Dei.
Confundāntur igitur et erubē-
scant omnes tartaræ legiōnes,
et ministri sātanae iter tuum
impedire non audeant. Liberet
te a cruciātu Christus, qui pro
te crucifixus est. Liberet te ab
eterna morte Christus, qui pro
te mori dignatus est. Constituat
te Christus Filius Dei vivi intra
paradisi sui semper amœna vi-
rēntia; et inter oves suas te ve-
rus ille Pastor agnōscat. Ille ab
omnibus peccātis tuis te absol-
vat; atque ad dexteram suam
in electōrum suōrum te sorte
constituat. Redemptōrem tuum
faciē ad faciē videas, et præ-
sens semper assistens, manifes-
tissimam beatīs oculis aspicias
veritatem. Constitutus igitur
inter agmina beatōrum, con-
templatiōnis divinæ dulcedine
potiāris in sæcula sæculō-
rum.

ñ. Amen.

ORATIO.

SUSCIBE Dōmine servum
tuum in locum sperandæ
sibi salvatiōnis a misericordiā
tua. ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui ex omnibus periculis
Infernī, et de laqueis pœnā-
rum, et ex omnibus tribulatiō-
nibus: ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Henochi
et Eliam de commūni morte
mundi: ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Noe de
diluvio: ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Abra-
ham de Ur Chaldeorum.
ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Job de
passiōnibus suis: ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Isaac
de hōstia et de manu patris sui
Abrahæ: ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Lot de
Sodomis, et de flamma ignis.
ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Moysen
de manu Pharaōnis regis Ægy-
ptiorum: ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Da-
niēlem de lacu leōntium.
ñ. Amen.

Liberā Dōmine animam ser-
vi tui, sicut liberasti tres
pūeros de camino ignis arden-

tis, et de manu regis iniqui.
ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánam de falso crimine. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul et de manu Golíæ. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ñ. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam virginem et mártýrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ñ. Amen.

ORATIO.

COMMENDAMUS tibi Dómine ánimam fámulí tui *N.* precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Latífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memineris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Filium, et Spíritum sanctum

non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fídeliter adorávit.

ORATIO.

DELICIA juvenútis, et ignorantias ejus, quæsumus, ne memineris Dómine : sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscipiat eum sanctus Michael Archángelus Dei, qui militiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscipiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjúvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédant pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secreta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt : ut vinculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœléstis : præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

ñ. Amen.

*Si an
dicuntur
Constitú
Beáti in
distribú
Egress
tur hoc
ñ. Su
occurrít
Suscipié
Offerént
Altíssim
tus, qui
Abrahæ
Suscipié
nam dor
perpétua
Deinde
elíson. I
Postea
ñ. Et n
tationem
malo.
ñ. Réq
ei Dómin
lúceat ei.
ñ. A P
Dómine á
ñ. Re
ñ. Amen.
ñ. Dom
meam. ñ
te véniat.
ñ. Dóm
cum spíri
Oré
TUBI DÓ
T ánim
defúctus
et quæ pe
næ conver
misit, tu
sime pie*

Si anxietur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet, Confitemini, p. 22, et totus Ps. Beati immaculati, per Horas distributus, p. 23.

Egressa autem anima, dicitur hoc

ñ. Subvenite Sancti Dei, occurrere Angeli Domini: * Suscipientes animam ejus: * Offerentes eam in conspectu Altissimi. ̄. Suscipiat te Christus, qui vocavit te, et in sinum Abrahamæ Angeli deducant te. Suscipientes. ̄. Requiem æternam dona ei Domine: et lux perpétua luceat ei. Offerentes.

Deinde Kyrie eléison, Christe eléison. Kyrie eléison.

Postea Pater noster, secreto.
̄. Et ne nos inducas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

̄. Requiem æternam dona ei Domine. ñ. Et lux perpétua luceat ei.

̄. A porta inferi. ñ. Erue Domine animam ejus.

̄. Requiéscat in pace. ñ. Amen.

̄. Domine exaudi orationem meam. ñ. Et clamor meus ad te veniat.

̄. Dominus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

Tibi Domine commendamus animam famuli tui N. — ut defunctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitatem humanæ conversatiõnis peccata commisit, tu vénia misericordissimæ pietatis abstérge. Per

Christum Dóminum nostrum. ñ. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedicite, et alii repetunt Benedicite. Deinde dicit:

̄. Oculi ómnium, et alii prosequuntur: In te sperant Domine, et tu das escam illórum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, et impleas omne animal benedictiõne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

̄. Et ne nos inducas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:
Orémus.

BENEDIC Domine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dóminum nostrum. ñ. Amen.

Deinde Lector, Jube domne benedicere.

Bened. Mensæ cœlestis participes faciat nos Rex æternæ glóriæ. ñ. Amen.

POST PRANDIUM.

Aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore, Tu autem Domine miserere nobis. ñ. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit. ̄. Confiteantur tibi Domine ómnia ópera tua. ñ. Et Sancti tui benedicant tibi.

̄. Glória Patri. ñ. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

AGIMUS tibi gr̃atias omnipotentis Deus pro uniṽersis beneficiis tuis : qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Deinde alternatim dicitur

Psalm. Miserere, p. lxxxvj.

Vel PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum omnes Geïtes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et veritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Sacerdos dicit : Pater noster.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem. *ñ. Sed libera nos a malo.*

ÿ. Dispérsit, dedit paupéribus. *ñ. Justitia ejus manet in sæculum sæculi.*

ÿ. Benedicam Dóminum in omni témpore. *ñ. Semper laus ejus in ore meo.*

ÿ. In Dómino laudábitur anima mea. *ñ. Aúdiant mansuéti, et læténtur.*

ÿ. Magnificáte Dóminum mecum. *ñ. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.*

ÿ. Sit nomen Dómini benedictum. *ñ. Ex hoc nunc et usque in sæculum.*

Deinde sine Orémus.

RETRIBUERE dignáre Dómine omnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum

vitam ætérnam. *ñ. Amen.*

ÿ. Benedicámus Dómino. *ñ. Deo gr̃atias.*

ÿ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pacé. *ñ. Amen.*

Pater noster, *secreto.*

Quo finito, dicit Sacerdos :

ÿ. Deus det nobis suam pacem. *ñ. Amen.*

ANTE COENAM.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedicite, et alii repetunt Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit ÿ. et alii prosequuntur :

EDENT paúperes, et saturábuntur, et laudábunt Dóminum, qui requirunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.* Et ne nos.

Orémus. Bénedic Dómine, *ut supra in prandio, p. ccv.*

Jube domne.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. *ñ. Amen.*

IN FINE COENÆ.

Dicitur ÿ. Memóriam fecit mirabiliú suórum misericors et miserátor Dóminus : escam dedit tíméntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat :

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : qui vivit

et regnat rum. *ñ. Amen.*

Deinde

Psalm. Laus

neq̃ gentes

p. cxviiij

Quando

omnia dic

Prædicti

cendi men

tias, serv

hujus Par

quam dieb

us Versic

ariantur.

IN NA

Usque

Epiphania

ÿ. Verbu

allelúia :

his, allelú

Glória P

In fine d

ÿ. Notu

allelúia : S

lúia. Alia

Psalm.

quia, p. 10

minum om

Qui Psal

placitum a

aliis solem

IN

Et per

ÿ. Reges

múnera off

ges Arabu

dúcent, all

Glória P

In fine d

ÿ. Omne

allelúia : A

réntes, alle

et regnat in sæcula seculó-
rum. *R.* Amen.

Deinde *alternatim dicitur*
Psalm. Laudáte Dóminum om-
nes gentes, et reliqua ut *supra*;
p. cxviiij.

Quando semel comeditur,
omnia dicuntur ut in cæna.

*Predictus modus benedi-
cendi mensam, et agendi gra-
tias, servatur omni tempore*
hujus Partis Hiemalis, præter-
quam diebus infrascriptis, qui-
bis Versiculi et Psalmi tantum
variantur.

IN NATIVITATE DOMINI.

Usque ad cænam Vigiliæ
Epiphaniæ exclusive, dicitur

ŷ. Verbum caro factum est,
allelúia : Et habitávit in no-
bis, allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur

ŷ. Notum fecit Dóminus, al-
lelúia : Salutáre suum, alle-
lúia. *Alia ut supra.*

Psalm. Cantáte Domino...
quia, p. 107; vel Laudáte Dó-
minum omnes gentes, p. 127,

Qui Psalmus semper ad bene-
placitum dici potest etiam in
aliis solemnitatibus.

IN EPIPHANIA,

Et per totam Octavam.

ŷ. Reges Tharsis, et insulæ
múnera offerent, allelúia : Re-
ges Arabum et Saba dona ad-
dúcent, allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur

ŷ. Omnes de Saba vénient,
allelúia : Aurum et thus defe-
rentes, allelúia.

Glória Patri.

Psalm. Deus judicium tuum,
p. 84.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris in-
gressu; si solus fuerit, dicat
quæ sequuntur in singulari;
si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum. Benedictus Dó-
minus Deus Israel, p. 21.

In fine, Glória Patri.

Ant. In viam pacis et pro-
speritátis dirigat nos omnipo-
tens et misericors Dóminus : et
Angelus Raphaël comitétur
nobiscum in via, ut cum pace,
salúte et gaudió revertámur
ad própria.

Kyrie eléison : Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos inducas in ten-
tationem. *R.* Sed libera nos a
maló.

ŷ. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperantes in te.

ŷ. Mitte nobis Dómine auxi-
lium de sancto. *R.* Et de Sióh
tuere nos.

ŷ. Esto nobis Dómine turris
fortitudinis. *R.* A fácie in-
imici.

ŷ. Nihil proficiat inimicus
in nobis. *R.* Et filius iniqui-
tátis non apponat nocere nobis.

ŷ. Benedictus Dóminus die
quotidie. *R.* Prósperum iter
fáciat nobis Deus salutárium
nostrórum.

ŷ. Vias tuas Dómine de-
mónstra nobis. *R.* Et sémitas
tuas edoce nos.

ŷ. Utinam dirigantur viæ nostræ. *ñ.* Ad custodiendas justificationes tuas.

ŷ. Erunt prava in directa. *ñ.* Et áspera in viis planas.

ŷ. Angelis suis Deus mandávit de te. *ñ.* Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ŷ. Dómine exáudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum. *ñ.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DEUS qui filiós Israel per maris médium sicco vestigio ire fecisti, qui que tribus Magis iter ad te stella duce pandisti : tribue nobis quæsumus iter próserum, tempúsque tranquillum : ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salutis portum pervenire feliciter valeámus.

DEUS qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti ; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodire digné-

ris : esto nobis Dómine in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frigore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitate præsidium, in lúbrico háculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo tendimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

ADISTO, quæsumus Dómine, supplicatióibus nostris : et viam famulórum tuórum in salutis tuæ prosperitate dispónere : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates tuo semper protegámur auxilio.

PRESTA, quæsumus omnípotens Deus, ut familia tua per viam salutis incédatur : et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædixit, secúra perveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ŷ. Procedámus in pace. *ñ.* In nómine Dómini, Amen.

PRO

NE remi
Nicta
nostrórum
sumas de

Et Tem
tur in fin

Quæ An
picibus te

Deinde

Psalmi : Q

Benedixist

clina Dón

p. 127. De

Postea n

miniscáris

Deinde

Kyrie e

son. Kyrie

Pater n

ŷ. Et ne

tatiónem.

malo.

ŷ. Ego

rere mei.

meam, qui

ŷ. Conv

quántulum

super serv

ŷ. Fiat r

mine supe

modum sp

ŷ. Sacce

justítiam.

exúltent.

ŷ. Ab oc

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

ANTIPHONA.

Ne reminiscáris Dómine delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Et Tempore Paschali, additur in fine Allelúia.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes

Psalmi: Quam dilécta, p. 97.

Benedixisti Dómine, p. 98. In-

clina Dómine, ibid. Crédidi,

p. 127. De profúndis, p. 133.

Postea repetitur Ant. Ne reminiscáris.

Deinde Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

ÿ. Et ne nos inducas in tentatiónem. ñ. Sed libera nos a malo.

ÿ. Ego dixi, Dómine miserere mei. ñ. Sana animam meam, quia peccávi tibi.

ÿ. Convértere Dómine aliqúantulum. ñ. Et deprecáre super servos tuos.

ÿ. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ñ. Quemádmódu sperávimus in te.

ÿ. Sacerdótes tui induántur justítiam. ñ. Et Sancti tui exúltent.

ÿ. Ab occúltis meis munda

me Dómine. Et alienis parce servo tuo.

ÿ. Dómine exaudi oratiónem meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Aures tuæ pietátis mitíssime Deus inclina précibus nostris: et grátia sancti Spiritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, téque ætérna charitáte diligere mereámur.

Deus cui omne cor patet, et omnis volúntas loquitur, et quem nullum latet secretum: purifica per infusiónem sancti Spiritus cogitatiónes cordis nostri, ut te perfecté diligere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum Dómine, ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nōstras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet: et inducat in omnem, sicut tuus promísit Filius, veritátem.

Adsir nobis, quæsumus Dómine, virtus Spiritus sancti: quæ et corda nostra elé-

ménter expúrget et ab ómnibus tueátur advérsis.

DEUS qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuisti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudere.

CONSCIENTIAS nostras, quæsumus Dómine, visitádo purífica : ut veniens Dóminus noster Jesu Christu Filius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerdotis ante Celebrationem et Communionem dicende.

Ad mensam dulcissimi convivii tui, pie Dómine Jesu Christa, ego peccátor de propriis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericórdia et bonitate, accédere véreor, et contremisco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculátum, mentem, et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehensus, ad te fontem misericórdiæ recúro, ad te festino sanándus, sub tuam protectiónem fúgio : et quem júdicem sustinere néqueo, salvatórem habere suspiro. Tibi Dómine plagas meas osténdo : tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa, et magna, pro quibus timeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est número. Respice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dó-

mine Jesu Christe, Rex æterne, Deus et homo, crucifixus propter hóminem. Exaudi me sperántem in te : miserere mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis nunquam manáre cessábis. Salve salutáris víctima, pro me, et omni humano génere in patibulo crucis obláta. Salve nobilis et pretióse Sanguis de vulneribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta tótius mundi ábluens. Recordáre Dómine creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccásse, cúpto emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates et peccáta mea : ut purificátus mente et corpore, digne degustáre merear Sancta Sanctorum : et concéde, ut hæc sancta præliábatio Córporis et Sanguinis tui, quam ego indignus súmere inténdo, sít peccatórum meórum remissio, sit delictórum perfectá purgátió, sit túrpium cogitatiónum effugátió, ac bonórum sénsuum regenerátió, operúmque tibi placéntium salúbris effiéacia, animæ quoque et córporis, contra inimicórum meórum insidias, firmissima tuitio. Amen.

ORATIO

S. Thomæ de Aquino.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infirmus ad médicum

vita, im
sericórdia
claritátis
egénus a
terræ. R
largitátis
quatenus
ris infirm
tatem ; il
ditáre pau
ditátem :
rum, Reg
num dom
cipiam re
tate, tant
votióne, t
tali propo
sicut exp
mea. Da r
Córporis
lum susci
sed etiam
graménti.
mibi corpu
Dómini n
quod trax
sic suscipi
mystico m
inter ejus
rari. O am
cède mihi
tuum, que
via suscipe
tandem fác
plári. Qui
Grégorio
Maximus,
centi quæ
quaginta
tiam.
Ego volo
Et confi

e, Rex æterne,
 crucifixus pro
 Exaudi me spe
 miserere mei
 t peccatis, tu
 orationis num
 essabis. Salve
 a, pro me, et
 énerere in pati
 a. Salve nobi
 nguis de vul
 i Dómini mei
 luens, et pec
 i ábluens. Re
 creatúræ tuæ,
 ine redemisti.
 ccasse, cúpio
 feci. Aufer
 entissime Pa
 titates et pec
 cificátus mente
 ne degustare
 anctorum : et
 sancta præli
 Sanguinis tui,
 us súmere in
 rum meórum
 ictórum per
 t túrpium co
 atio, ac ho
 regeneratio,
 lacéntium sa
 nimæ quoque
 a inimicórum
 s, firmissima

vite, immundus ad fontem mi
 sericórdiæ, cæcus ad lumen
 claritátis æternæ, pauper et
 egenus ad Dóminum cæli et
 terræ. Rogo ergo imménsæ
 largitátis tuæ abundántiam,
 quatenus meam curare digné
 ris infirmitátem, lavare fœdi
 tatem, illuminare cæcítatem,
 ditare paupertátem, vestire nu
 ditátem : ut panem Angeló
 rum, Regem regum, et Dómi
 num dominántium, tanta sus
 cipiam reveréntia, et humili
 tate, tanta contritíone, et de
 votíone, tanta puritáte, et fide,
 tali propósito, et intentíone,
 sicut expedit salutí animæ
 meæ. Da mihi quæso Domínici
 Corporis et Sanguinis non so
 lum suscipere Sacraméntum,
 sed etiam rem et virtútem sa
 cramenti. O miltissime Deus, da
 mihi corpus unigéniti Filii tui
 Dómini nostri Jesu Christi,
 quod traxit de virgine María,
 sic suscipere, ut corpore suo
 mystico mérear incorporári, et
 inter ejus membra connume
 rári. O amantissime Pater, con
 cède mihi diléctum Filium
 tuum, quem nunc velátum in
 via suscipere própono, reveláta
 tandem fácie perpétuo contem
 plári. Qui técum.

ORATIO.

Grégorius XIII, Pontifex
 Maximus, concessit cuilibet di
 centi quæ sequuntur, quin
 quaginta annórum Indulgen
 tiam.

Ego volo celebrare Missam,
 et conficere Corpus et Sán

guinem Dómini nostri Jesu
 Christi, juxta ritum sanctæ
 Románæ Ecclesiæ, ad laudem
 omnipoténtis Dei, totiúsque
 Cúriæ triumphántis, ad utili
 tatem meam, totiúsque Cúriæ
 militántis et patientis; pro óm
 nibus, qui se commendavérunt
 orationibus meis in genere, et
 in specie, et pro felici statu san
 ctæ Románæ Ecclesiæ. Amen.

GAUDIUM cum pace, emenda
 tionem vitæ, spátium veræ
 penitentiæ, grátiam, et con
 solationem sancti Spíritus, per
 severántiam in bonis opéribus,
 cor contritum et humiliátum,
 atque felicem vitæ meæ con
 summationem, tribuat mihi
 omnipotens, et miséricors Dó
 minus. Amen.

*Quia Sacerdos, aut tacita
 mentis cogitatione, aut sub
 missa vocis expressione debet
 recitare singillatim nomina,
 pro quibus in illa celebratione
 vult singulariter orare (ut in
 sinuatur per illas litteras N. N.
 in Canone contentas) et ne hu
 jusmodi determinatarum per
 sonarum nominatio, ob multi
 tudinem, aut incertum ordi
 nem, ingerat Sacerdoti cele
 branti confusionem, non inutile
 erit sequentem servare ordinem
 ex 20. quæst. Quodlibet. Docto
 ris subtil. et ex aliorum gra
 vissimorum Doctorum scriptis
 excerptum.*

Meménto, Dómine, si tibi placet,
 VIVORUM.

MEI Paténtum, Cognató
 rum, Fratrum, Sorórum,

- et amicórum meórum omnium.
- 2 Cœtus Cardinálium, ac omnium Superiórum Ordinis, atque Sacerdótum, et sanctæ Ecclesiæ ministrórum.
 - 3 Omnium meæ curæ subjectórum, tamquam spirituálium filiórum, et ómnium fundatórum, patrónórum, et benefactórum spirituálium, et temporálium.
 - 4 Omnium Principum Christianórum, Dominatiónum, et rerum publicárum temporálium.
 - 5 Omnium peccántium, inimicórumque meórum, atque conversiόνis ómnium hæreticórum, et infidélium.
 - 6 Et ómnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.
- MORTUORUM.
- 1 ANIMARUM Paréntum, Fratrum, Sorórum, Cognatorum, atque amicórum ómnium.
 - 2 Animárum ómnium benefactórum, tam spirituálium, quam corporálium.
 - 3 Animárum ómnium mihi in genere, et in spécie commissárum.
 - 4 Animárum Prælatórum, Sacerdótum, et ómnium ministrórum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dei, et Apostólicæ.
 - 5 Animárum morte improvisa corpóribus exutárum, atque earum, quarum non est specialis memória.
 - 6 Animárum, quæ mei occasione in Purgatório purgántur : earum quoque miserime in Purgatório existéntium.
 - 7 Et earum ómnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

ANTIPHONA.

TRIUM puerórum cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in cámino ignis, benedicétes Dóminum.

Et Tempore Paschali, additur in fine Alleluia.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Cant. Benedicite ómnia opera, p. 18.

Psalm. Laudáte Dóminum in sanctis ejus, p. 20.

Et in fine dicitur Glória Patri.

Deinde repetitur Ant. Trium.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ñ. Sed libera nos a malo.

ÿ. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. ñ. Et sancti tui benedicant tibi.

ÿ. Exultábunt sancti in glória. ñ. Lætábuntur in cubilibus suis.

ÿ. Non nobis Dómine, non

nobis. ñ.
glóriam.
ÿ. Dómi
meam. ñ.
te veniat.
ÿ. Dómi
cum spir

DEUS, q
gásti
concede
mulos tu
vitiórum.

ACTIO
Dómi
ni, et ad
ut cuncta
ratio a te
per te coe

DA nobi
ne,
flammas e
Lauréntio
rum suor
re. Per Cl

Post
et Comm

S. Th

GRATIAS
sancte
aterne De
rem indign
nullis me
dignatióne
satiare di
Cópore, e
Dómini no
precor, ut
nio non sí
nam, sed
ad véniam

Hiem

nobis. R. Sed nómíni tuo da glóriam.

Ÿ. Dómine exáudi oratíonem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, qui tribus púeris miti-
gasti flammás ignium :
concéde propítius : ut nos fá-
mulos tuos non exúrat flamma
vitiórum.

ACTIONES nostras quæsumus
Dómine, aspirándo præve-
ni, et adjuvándo proséquare :
ut cuncta nostra orátio, et ope-
ratio a te semper incipiat, et
per te cepta finiátur.

DA nobis, quæsumus Dómi-
ne, vitiórum nostrórum
flammás extingui, qui beáto
Laurentio tribuisti tormentó-
rum suórum incéndia superá-
re. Per Christum.

ORATIONES

*Post Celebrationem,
et Communionem dicendæ.*

ORATIO

S. Thomæ de Aquino.

GRATIAS tibi ago, Dómine
sancte, Pater omnipotens,
æterne Deus, qui me peccató-
rem indignum fámulum tuum,
nullis meis méritis sed sola
dignatíone misericórdiæ tuæ
satiáre dignátus es pretiósó
Corpore, et Sanguine Filii tui
Dómini nostri Jesu Christi. Et
precor, ut hæc sancta Commú-
nio non sit mihi reatus ad po-
enam, sed intercessio salutáris
ad veniam. Sit mihi armatúra
Hiemalis.

fidei, et scutum bonæ volun-
tátis. Sit vitiórum meórum
evacuátio : concupiscéntiæ, et
libidinis exterminátio ; chari-
tátis, et paciéntiæ, humilitátis,
et obediéntiæ, omniúmque vir-
tutum augmentátio : contra in-
sidias inimicórum omniúm,
tam visibílium, quam invisibi-
lium, firma defénsio : mótuum
meórum, tam carnálium, quam
spirituálium, perfectá quietá-
tio : in te uno, ac vero Deo
firma adhésio : atque finis mei
felix consummátio. Et precor
te, ut ad illud ineffábile con-
vivium me peccatórem perdú-
cere digneris, ubi tū cum Filio
tuo, et Spiritu sancto, Sanctis
tuis es lux vera, satiétas plena,
gáudium sempiternum, jucún-
ditas consummáta, et felicitas
perfectá. Per eundem Chris-
tum.

ALIA ORATIO

Sancti Bonaventuræ.

TRANSFIGE, dulcíssime Dó-
mine Jesu, medúllas, et
viscera animæ meæ suavís-
simo, ac salubérrimo amóris
tui vúlneré, vera, serenáque
et Apostólica sanctíssima chari-
táte, ut langueat, et liquefiat
ánima mea solo semper amóre
et desidério tui, te concupiscat,
et deficiat in átria tua, cúpiat
dissólvi, et esse tecum. Da, ut
ánima mea te esuriat, panem
Angelórum, refectionem ani-
márum sanctárum, panem no-
strum quotidíanum supersub-
stantiálem, habéntem omnem
dulcedinem, et sapórem, et

omne delectamentum suavitatis: te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat, et comedat cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ: te semper sitiatur fontem vitæ, fontem sapientiæ et scientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te semper ambiat, te quærat, te inveniatur, ad te tendat, ad te perveniatur, te meditetur, te loquatür, et omnia operetur in laudem, et gloriã nominis tui, cum humilitate et discretione, cum dilectione et delectatione, cum facilitate et affectu, cum perseverantia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiarum mearum, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa, et firma, et immobiliter semper sit radicata mens mea, et cor meum. Amen.

ORATIO

Ad Beatissimam Virginem Mariam.

O SACRATISSIMA, o serenissima, et inclyta gloriosa virgo Maria, quæ Creatorem omnium creaturarum in tuo sacratissimo utero fuisti digna portare, solaque virgineo ubere

lactare: cujus veracissimum, sacramque Corpus, et sanguinem ego indignus peccator modo sumere præsumpsi: tuam humiliter deprecor misericordiam, ut apud ipsum pro me peccatore intercedere digneris; ut, quidquid in hoc tam ineffabili, ac dignissimo Sacrificio, per me indignum ignoranter, vel negligenter, aut acciderent, seu irreverenter, scilicet in tractando, et sumendo, ac ministrando actum est, commissum, vel omisum, tuis sacratissimis precibus indulgere dignetur idem Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, qui cum Patre, et Spiritu sancto vivit, et regnat in sæcula sæculorum. Amen.

RHYTHMUS SANCTI THOME

Ad sacram Eucharistiam.

ADORO te devôte, latens Deditas,
 Quæ sub his figuris vere latitas:
 Tibi se cor meum totum subjicit,
 Quia te contemplan, totum deficit.
 Visus, tactus, gustus in te fallitur,
 Sed auditu solo tuto creditur:
 Credo quidquid dixit Dei Filius,
 Nil hoc verbo veritatis verius.
 In cruce latebat sola Deditas,
 At hic latet simul et humanitas:
 Ambo tamen credens, atque confitens,

Peto qu
 tens
 Plagas, s
 tueo
 Deum tar
 teor
 Fac me
 cred
 In te sp
 gere
 O memor
 Panis viv
 mini
 Præsta, n
 vere.
 Et te illi
 Pie pellic
 Me imm
 Sangu
 Cujus un
 Totum mi
 sceler
 Jesu, qu
 aspice
 Oro fiat il
 Ut te reve
 Visur sim
 Amen
 A
 Decreto
 dembris 1

Peto quod petivit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intueor.

Deum tamen meum te confiteor:

Fac me tibi semper magis credere,

In te spem habere, te diligere.

O memoriale mortis Dómini, Panis vivus vitam præstans hómini,

Præsta meæ menti de te vivere,

Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicâne Jesu Dómine,

Me immundum munda tuo Sanguine:

Cujus una stilla salvum fácere

Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velatum nunc aspicio,

Oro fiat illud, quod tam sitio:

Ut te reveláta cernens fácie,

Visur sim beátus tuæ glóriæ.

Amen.

ALIA ORATIO.

Decreto urbis et orbis 11 Decembris 1846, Pius IX, Ponti-

fex Maximus, Sacerdotibus, qui sequentem Orationem inter alias preces pro gratiarum actione post Missam recitaverint, Indulgentiam trium annorum concessit.

OBSECRO te, dulcissime Dómine Jesu Christe, ut Pássio tua sit mihi virtus, qua múniam, prótegar, atque deféndar. Vúlnera tua sint mihi cibus, potúsque, quibus pascar, inébrier, et delécter. Aspérsio Sanguinis tui sit mihi ablútio ómnium peccatórum meórum. Mors tua sit mihi glória sempitérna, et nunc, et in perpétuum. Amen.

ALIA ORATIO

Post Communionem.

ANIMA Christi sanctifica me, Corpus Christi salva me, Sanguis Christi inébria me, Aqua lateris Christi munda me. O bone Jesu exáudi me, et ne permittas me separári a te, ab hoste maligno defénde me, in hora mortis meæ voca me et pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

AD II VESPERAS.

Ant. Amávit eum Dóminus, ornávit eum, stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

ÿ. Justum, *supra.*

Si sit summus Pontifex.

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad cœlestia regna glórius migrávit.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

PRO DOCTORE.

AD UTRASQUE VESPERAS.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

PRO CONF. NON PONTIF.

AD I VESPERAS.

Ant. Similábo eum viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ.* Stolam glóriæ induit eum.

AD LAUDES.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, intrá in gáudium Dómini tui.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

AD II VESPERAS.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divitias cælo cóndidit ore, manu.

ÿ. Justum, *supra.*

PRO VIRGINE.

AD I VESPERAS.

Ant. Veni Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ÿ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. *ñ.* Inténde, prospere procéde, et regna.

AD LAUDES.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri, quærénti bonas margaritas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

AD II VESPERAS.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ÿ. Diffúsa, *supra.*

PRO PLUR. VIRGINIBUS.

AD UTRASQUE VESPERAS

ET LAUDES.

Ant. Prudentes Virgines, * aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exite óbviam ei.

ÿ. Adducéntur Regi Virgines et eam. *ñ.* Próximæ ejus affréntur tibi.

PRO NON VIRGINE.

AD I VESPERAS.

Ant. Símile est regnum cœ-
lôrum hómini negotiátôri,
quærénti bonas margarítas :
invénta unâ pretiôsa; dedit
ómnia sua, et comparávit eam.

ŷ. Spécie tua et pulchritú-
dine tua. R̄. Inténde, prospere
procéde, et regna.

AD LAUDES.

Ant. Date ei de fructu má-

hilium suarum, et laudent eam
in portis ópera ejus.

ŷ. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. R̄. Proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

AD II VESPERAS.

Ant. Manúm suam aperuit
inopi, et palmas suas exténdit
ad páuperem, et panem otíosa
non comédit.

ŷ. Diffúsa, *supra.*

*Quæ ad
clesiam
ordines
tium co*

FE
POST DŌ
ORAT
IN M
D

*Ad Ves
Laudibus
Psalm.*

*reliquis d
et loco ul
dâte Dŏm
p. 127.*

CAPIT

VENIT
los s
dormiēte
Sic non p
gilare m
orate, ut
tiónem.

A SPICE
supér
Sédibus cl
grans
Pérditis c
Per

et laudent eam
ejus.

grátia in lá-
optérea bene-
tèternum.

PERAS.

suam aperuit
suas extendit
panem otiosa

ora.

SUPPLEMENTUM

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

LECTORI MONITUM

*Quæ adnotantur Officia utpote universalem non respiciant Ec-
clesiam, sed pro aliquibus tantum indulta sint locis, extra
ordinem aliorum hic in fine posita sunt pro majori Psallen-
tium commoditate.*

FESTA MOBILIA.

FERIA TERTIA

POST DOMINICAM SEPTUAGES.

ORATIONIS D. N. J. C.

IN MONTE OLIVETI

Duplex majus.

*Ad Vesperas Antiphonæ de
Laudibus.*

*Psalm. Dixit Dominus, cum
reliquis de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, Psalmus. Lau-
date Dominum omnes gentes,
p. 127.*

CAPITULUM. *Matth. 26.*

VENIT Jesus ad discipu-
los suos, et invenit eos
dormientes, et dicit Petro :
Sic non potuistis una hora vigi-
lare mecum? Vigilate, et
orate, ut non intretis in tenta-
tionem.

HYMNUS.

ASPICE ut Verbum Patris a
supernis
Sedibus clemens, et amore fla-
grans,
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.

Flébilem mundi miserans
ruinanti;

Et volens nostros reparare ca-
sus,

Orat, et prona veniam precatur

Fronte Magister.

Fluctuat secum tot acerba
volvens :

Hunc, ait supplex, calicem do-
loris

Mi Pater transfer; tua sed vo-
luntas,

Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor
ima cordis;

Déficit languens Dominus; per
artus

Sanguinis sudor fluit, atque
guttis

Terra madescit.

At celer summo veniens
Olympo,

Angelus Jesum recreat jacen-
tem,

Corporis vires redeunt, novo-
que

Róbore surgit.

Laus, honor Patri, genitæ-
que Proli,
Cui datum Nomen super omne
Nomen,
Et Paracléto decus, atque vir-
tus

Omne per ævum.
Amen.

ÿ. Tristis est ánima mea.
ñ. Usque ad mortem.
Ant. Magnif. Ant. t. 2. Pósi-
tis genibus orábat dicens: Pa-
ter, si vis, transfer cálicem
istum a me: verúmtamen non
mea volúntas, sed tua fiat.

ORATIO.

DOMINE Jesu Christe, qui in
horto verbo et exémplo
nos oráre docuisti ad tentatió-
num pericula superánda: con-
céde propítius, ut nos oratióni
semper inténti, ejus copiósum
fructum cónsequi mereámur.
Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Jesum in
monte Olivárum orántem. *
Venite adorémus.

Psalm. Venite exultemus,
p. 2.

Hymnus ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. Anté orationem
præpara ánimam tuam, et noli
esse quasi homo, qui tentat
Deum.

Psalm. Exaudi Dómine ju-
stitiam meam, p. 10.

Ant. t. 4. Non impediáris
oráre semper, et ne vereáris
usque ad mortem justificári.

Psalm. Ad te Dómine cla-
mábo, p. 46.

Ant. t. 8. Omnia quacúm-
que petiéritis in oratióne, cre-
dentes accipiétis.

Psalm. Vóce mea ad Dómi-
num clamávi, p. 88.

ÿ. Tristis est ánima mea.
ñ. Usque ad mortem.

De libro Tobíæ.

LECTIO I. Cap. 12.

BONA est oratio cum jejúnio,
et eleemósyna magis quam
thesáuros auri recondere :
quóniam eleemósyna a morte
liberat, et ipsa est, quæ pur-
gat peccáta, et facit invenire
misericórdiam, et vitam ætér-
nam. Qui autem faciunt pec-
cátum, et iniquitátem, hostes
sunt ánime suæ. Manifesto
ergo vobis veritátem, et non
abscondam a vobis occultum
sermónem. Quando orábas cum
lácrymis et sepeliébas mórtu-
os, et derelinquébas prán-
diúm tuúm, et mórtuos ab-
scondébas per diem in domo
tua, et nocte sepeliébas eos,
ego obtuli oratiónem tuam Dó-
mino. Et quia acceptus eras
Deo, necesse fuit, ut tentatio
probáret te.

ñ. In omnibus grátias ági-
tate. Sine intermissiõe oráte.

Hæc est enim volúntas Dei
in Christo Jesu in omnibus
vobis. Sine intermissiõe.

De Epistola Beáti Jacóbi
Apóstoli.

LECTIO II. Cap. 5.

ORATE pro invicem, ut sal-
vémini : multum enim va-
let deprecátió justí assidua :
Elias homo erat similis nobis

passibilis
ut non p
et non p
menses s
et celum
terra de
Frátres n
erráverit
véterit q
quóniam
peccátore
salvábít á
et opériet
catórum.

ñ. Cúm
dum * Di
bétis, adv
et Pater
est, dimít
stra. Dimi
De Epístol

a

LECTIO

CHRISTUS

clarific

ret; sed

cum: Fili

hódie gén

dum et in

es Sacérdo

dum ordi

Qui in dlé

ces, suppl

qui possit

a morte, c

et lácrymis

est pro sua

dem cüm

dicit ex il

obediéntia

factus est

rántibus

æternæ, ap

passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursus oravit, et cœlum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et converterit quis etiam, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.

¶ Cum stabitis ad orandum * Dimittite, si quid habetis, adversus aliquem. ¶ Ut et Pater vestes qui in caelis est, dimittat vobis peccata vestra. Dimittite.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebraeos.

LECTIO III. Cap. 5. b

CHRISTUS non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret; sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suae preces, supplicationesque ad eum; qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia: Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex his, quae passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae, appellatus a Deo Pon-

tifex juxta ordinem Melchisedech.

¶ Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem meam suscepit. ¶ Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine. Dominus orationem. Gloria Patri. Dominus.

IN II NOCTURNO

Ant. t. 7. † Cum oratis non eritis sicut hypocritae, qui amant in synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Psalm. Júdica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, p. 69.

Ant. t. 1. † Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et, clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalm. Exaudi Deus orationem meam cum deprecor, p. 76.

Ant. t. 2. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

Psalm. Levavi oculos meos in montes, p. 127.

¶ Pater mi, si possibile est. ¶ Tránséat a me calix iste. Ex Tractatu Sancti Cypriani Episcopi, et Martyris.

LECTIO IV:

De Oratione Dominica.

NEC verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, et quid facere nos oporteret exempli sui contestatione demonstrans, sicut

scriptum est : Ipse autem fuit secédens in solitúdinem, et adorans. Et iterum : Exívit in montem oráre, et fuit pernóctans in oratióne Dei. Quod si ille orábat, qui sine peccáto erat, quanto magis peccátore opórtet oráre? Et si ille per totam noctem júgiter vigilans continuisprécibusorábat, quanto nos magis in frequentánda oratióne debémus nocte vigiláre? Orábat autem Dóminus, et rogábat, non pro se : quid enim pro se innocens precarétur? Sed pro delictis nostris, sicut et ipse declárat, cum dicit ad Petrum : Ecce Sátanas expetivit, ut vos vexáret quómmodo triticum : ego autem rogávi pro te, ne deficiat fides tua. Et póstmódum pro ómnibus Patrem deprecátur dicens : Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui creditúri sunt per verbum ipsórum in me ; ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te ; ut et ipsi in nobis unum sint.

ñ. Simon, Simon ecce Sátanas expetivit vos, ut cribráret sicut triticum : * Ego autem rogávi pro te, ut non deficiat fides tua. †. Et tu aliquándo convérsus, confirma fratres tuos. Ego autem.

Ex Commentáriis Sancti Ansélmi Episcopi.

LECTIO V.

In Epist. ad Hebræos. Cap. 5.

SICUT verus Póntifex obtulit preces : nam in Evangélio saepe légitur orásse, et máxime

apud Lucam, qui Sacerdótis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicatiónes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem orávit de resurrectione carnis suæ, ac de nostra salúte, et iustánte jam passióne obtulit supplicatiónes, id est, humillimas et instantissimas oratiónes, cum summa devotióne cordis et affectiône, quando factus in agonia prolixius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Et has preces, supplicatiónesque obtulit, id est, obviam tulit Patri per exauditiónem sibi obviánti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum fácere, id est, resuscitáre : ad eum, quem scivit esse sufficiéntem ut salváret eum, id est, immortálem et impassibilem fáceret eripiéndó a morte, ut nec ánima remaneret in inférno, nec caro putrésceat in sepúlchro.

ñ. Oratio humiliántis se nubes penetrábit : * Et donec propinquet non consolábitur. †. Et non discédet donec Altissimus aspiciat. Et donec.

LECTIO VI.

ET obtulit has cum clamóre válido, id est, cum intentiône piæ devotiónis veheméntissima, et efficacíssima, ut quando prolixius orábat, et étiam cum lácrymis ; quia in illa proluxa oratióne credéndus est lácrymas effudisse, cum et guttæ sánguinis pro sudóre

decurrere
et exaudi
quæsierat
tióne. Ex
extra nú
nium aud
per omne
bóris sui
blimátus
reveréntia
hoc, quod
dignus est
ratióne; v
in Deum,
ipse super
véritus es
pro sua re
sua religio
quoque ej
telligi clar
exauditus
tia ejúsde
réntia est,
passus est
ñ. Fiant
tantes, et
Ut áudias
†. Quam
hódie noct
Glória Pat
IN II
Ant. t. 8
gústia inve
tua meditá
Psalm. I
plicati sunt
p. 4.
Ant. t.
mul contr
fuit et qu
non invéni
Psalm.
obdivisceris

qui Sacerdótis
 personam. Sed
 egit in carne,
 icationes fue-
 bus. Tota vita
 vit de resur-
 uae, ac de no-
 instánte jam
 upplicationes,
 as et instan-
 s, cum summa
 et affectione,
 a agonia pro-
 factus est su-
 atte sanguinis
 erram. Et has
 ionésque ób-
 am tulit Patri
 sibi obviánti.
 m, qui posset
 vum fácere,
 ad eum, quem
 éntem ut sal-
 , immortalém
 fáceret eri-
 ut nec ánima
 rno, nec caro
 púlchro.
 liántis se nu-
 * Et donec
 consolábitur.
 t donec Altis-
 t donec.
 VI.
 cum clamóre
 , cum inten-
 nis vehemen-
 acíssima, ut
 orábat, et
 nis; quia in
 ae credéndus
 lisse, cum et
 pro sudóre

decurrerent ab ejus corpore; et exauditus est, quia, quod quaesierat accepit in resurrectione. Exauditus est, id est, extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam a Patre sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, id est, secundum hoc, quod ipse, sicut Dei Filius, dignus est reverentia, et veneratione; vel pro sua reverentia in Deum, id est, propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia, id est, sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro sua reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola charitate.

ñ. Fiant aures tuae auscultantes, et oculi tui aperti, * Ut audias orationem servi tui.
 ý. Quam ego oro coram te hodie nocte, ac die. Ut audias. Glória Patri. Ut audias.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. f Tribulatio, et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Psalm. Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me, p. 4.

Ant. t. 3. Sustinui qui simul contristarétur, et non fuit, et qui consolaretur, et non invení.

Psalm. Usquequo Domine oblivisceris me in finem, p. 8.

Ant. t. 8. f Adhaesit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

Psalm. Domine Deus salutis meae, p. 99.

ý. Vigiláte, et oráte. ñ. Ut non intrétis in tentationem.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 22.

IN illo tempore: Egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum. Secuti sunt autem illum, et discipuli. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 10. Comment. in Luc. Cap. 22.

TRANSFER a me calicem istum: quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans. Opórtet enim mori nos saeculo, ut resurgamus Deo, ut juxta divinam sententiam lex maledictionis resoluta in terrae limum naturae sine solvatur. Quod autem ait: Non mea voluntas, sed tua fiat; suam ad hominem retulit, Patris ad divinitatem. Voluntas enim hominis temporalis, voluntas divinitatis aeterna. Non alia voluntas Patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una divinitas. Disce tamen Deo esse subiectus, ut non, quod ipse vis, eligas; sed quod Deo scias esse placiturum.

ñ. Veni in altitudinem maris, * Et tempestas demersit me. ý. Salvum me fac Deus,

quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam. Et tempestas.

LECTIO VIII.

DEINDE verbórum ipsórum proprietátem consideremus. Tristis est, inquit, ánima mea. Et álibi : Nunc, ánima mea turbáta est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbátur. Anima enim obnoxia passionibus, divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed ánima. Non est tristis sapientia, non divina substántia, sed ánima. Suscepit enim animam suam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, et áliud esset, et áliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passióne, sed pro nostra dispersióne.

¶ Intret in conspectu tuo oratio mea. * Inclina áurem tuam ad preces meam. ¶ Quia repletus est malis ánima mea, et vita mea inferno appropinquávit. Inclina áurem. Gloria Patri. Inclina áurem.

LECTIO IX.

DENIQUE ait : Percútiám pastórem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos párvulos relinqúebat. Cáeterum quam constánter se morti obtulerit consequéntia declarant : quandoquidem quaréntibus occurrít, turbátos confirmávit, trépidos provocávit, proditórem ósculi dignatione suscepit. Nec illud distata vero,

si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciébat immánis sacrilégii pœnas datúros. Et ideo dixit : Transfer hunc cálicem a me. Non quia Deus Dei Filius mortem timébat, sed quia nec malos pro se perire volébat.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Venit Jesus * cum discipulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit illis : Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 2. Et assumpto Petro, * et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse.

Ant. t. 4. Tunc ait illis : * Tristis est ánima mea usque ad mortem, sustinéte hic, et vigilate mecum.

Ant. t. 4. Et progressus pusillum præcidit in faciém suam orans, et dicens : Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste.

Ant. t. 8. Pater mi, * si non potest hic Calix transire, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

CAPITULUM, Matth. 26.

VENIT Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormiéntes, et dicit Petro : sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et ne, ut non intrétiis in tentationem.

VENIT alto, quem sacvates. Parce mo amaris. Filia Attulit m unde Culpa prod tam Hortus en a sus Pérri Vindicem iram : Réprimit fo Fúlmina : e piando Spor Sic teré Avérni Et diu cláulam : Nos ad até Gáuc Laus, ho que Pro Qui datum Nomen. Et Paraclitus Omn An ¶ Doce ergo vos orá Ad Bened in agonia p factus est su te, sanguin terram.

Hiem

HYMNUS.

VENIT e Cælo Mediátor
alto,
Quem sacri dudum cecinere
vates.

Parce mœrori, lacrymisque
amâris

Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus,
unde

Culpa prodivit, novus iste vi-
tam

Hortus en affert, ubi nocte Je-
sus

Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris
iram :

Réprimit forti jacienda dextra
Fulmina : occurrît sceleri ex-
piândo

Sponte Redemptor.

Sic teret duros lagueos
Averni.

Et diu clausam aperabit au-
lam :

Nos ad æterni révocans beata
Gaudia Regni.

Laus, honor Patri, genitæ-
que Proli.

Qui datum Nomen super omne
Nomen,

Et Paraclito decus, atque vir-
tus

Omne per ævum.

Amen.

ÿ. Doce nos orâre. ñ. Sic
ergo vos orâbitis.

Ad Bened. Ant. t. 8. Factus
in agonia prolixius orâbat ; et
factus est sudor ejus sicut gut-
te sanguinis decurréntis in
terram.

Hymalis.

ORATIO.

DOMINE Jesu Christe, qui in
horto verbo et exemplo
nos orâre docuisti ad tentatió-
num pericula superânda : con-
cede propitius, ut nos orationi
semper intenti ejus copiosum
fructum conséqui mereâmur.
Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Ant. Et assumpto Petro.

Capitulum, Venit Jesus, ut
supra, ad Laudes.

ñ. br. Tristis est. * Anima
mea. Tristis. ÿ. Usque ad mor-
tem. Anima mea. Glória Patri.
Tristis.

ÿ. Pater mi, si possibile
est. ñ. Transeat a me calix
iste.

AD SEXTAM.

Ant. Tunc ait illis.

CAPITULUM. Luc. 21.

VIGILATE itaque omni tẽm-
pore orântes, ut digni ha-
beâmini fugere ista omnia,
quæ futurâ sunt, et stare ante
Filiûm hómînis.

ñ. br. Pater mi, * Si possi-
bile est. Pater. ÿ. Transeat a me
calix iste. Si possibile. Glória
Patri. Pater.

ÿ. Vigilâte, et orâte. ñ. Ut
non intrétis in tentatiónem.

AD NONAM.

Ant. Pater mi.

CAPITULUM. Math. 5.

ORATE pro persecutibus, et
calumniântibus vos : ut
sitis filii Patris vestri, qui in
cœlis est.

ñ. br. Vigilâte, * Et orâte.
Vigilâte. ÿ. Ut non intrétis in

tentationem. Et orate. Glória Patri. Vigiláte.

ŷ. Factus est sudor ejus.

ñ. Sicut guttæ sanguinis.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis : et loco ultimi, Psalm. Crédidi propter quod, p. 127.

ŷ. Factus est sudor ejus.

ñ. Sicut guttæ sanguinis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ecce appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum.

Oratio ut supra ad Laudes.

FERIA TERTIA

POST DOMINICAM SEXÁGESIMÆ.
COMMEM. PASSIONIS

D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Cálicem salutáris accipiam : et nomen Dómini invocábo.

Psalm. Crédidi, p. 127.

Ant. t. 8. f Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis impugnábant me gratis.

Psalm. Ad Dóminum cum tribulárer, p. 127.

Ant. t. 8. f Ab homínibus iniquis libera me Dómine.

Psalm. Eripe me Dómine, p. 139.

Ant. t. 8. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalm. Dómine clamávi ad te, p. 139.

Ant. t. 7. r Considerábam ad

déxeram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalm. Voce mea, p. 140.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

FRATRES, hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accipiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

HYMNUS.

MORRENTES óculi spárgite lácrymas,

Et lúctu résonent íntima córdium,

Illátas véfero Númini ab ímpis

Pœnas, et fera vúlnera.

Accincta heu! gládiis turba satellitum

Arréptum Dóminum fústibus ímpetit,

Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórtidis

Divinum Caput íctibus.

Haud finis scéleri : tráditur ímprobo

Christus carnífici ; nec mora, bárbarus

In Regem Súperum non timet, ímpio

Ansu, vértete déxeram.

Audíte o pópuli, Numen amábile,

Manánte ex húmeris úndique sanguine,

Lictóris
tum
E

Quis r
nova
Torménta
quitt
Infigit cé
feris
Se

Heu cr
bus í
Funésti I

lócu
Illic oppé
Pa

Passo p
vúlne

In terris
ria ;
Sacrumqu
æther

Hu

ŷ. Oblát
luit. ñ. E
sumus.

Ad Mag
omnes, qu
atténdite,
lor, sicut

OMNIPOT
qui h
imitándum
plum, Sa
carnem sú
tre fecisti
ut, sicut
Passiónis e
et patiéntia

Lictoris rabidi sustinet impetum,

Et vocem premit innocens.

Quis non illacrymet! Jam nova condidit

Tormenta indomitae gentis iniquitas:

Infigit cerebro, proh dolor! effersis

Sertum vepribus asperum.

Heu crimen! trahitur funibus improbis,

Funesti Dominus supplicii ad locum,

Illic oppetit funere spiritum Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam fera vulnera

In terris resonet debita gloria;

Sacrumque assidue Nomen in aethera

Humantum genus efferrat. Amen.

ÿ. Oblatus est, quia ipse voluit. ñ. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Magnif. Ant. t. 8. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternae Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius; ut, sicut Commemorationem passionis ejus celebramus, ita et patientiae ipsius habere do-

cumenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eundem Dominum.

Ad Completorium, et per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur:

Sit laus Patri, ac Paraclito, Natoque Patris unico, Nostrae dedit qui prodigus Pretium salutis sanguinem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem crucifixum, * Venite, adoremus.

HYMNUS.

ASPICE, infami Deus ipse ligno

Pendet, effuso madidus cruore; Aspice, immitti manus almae clavo

Finditur alte.

Hunc, velut pravi sceleris ministrum, Inter indignos medium latrones,

Cerne: crudelis fuit ista generis

Dira voluntas.

Pallet heul vultus; caput ecce lassum

Fléctitur: clausis oculis Redemptor

Spiritum sacro meritis onustum

Fundit ab ore.

O cor, aes durum superas, gemendo

Ni scelus tergas, tua culpa Christum

Stipiti affixit: tua culpa morti

Subdidit atrae.

Sit Deo aeternum decus omne
in ævum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem, miseris nocentem,

Sanguine tersit.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Astiterunt reges
terræ, et principes conven-
erunt in unum adversus Domi-
num, et adversus Christum
ejus.

Psalm. Quare fremuerunt
Gentes, p. 3.

Ant. t. 8. f. Multiplicati sunt,
qui tribulant me, multi insur-
gunt adversum me.

Psalm. Domine, quid multi-
plicati sunt, p. 4.

Ant. t. 8. Diviserunt sibi
vestimenta mea, et super ve-
stem meam miserunt sortem.

Psalm. Deus Deus-meus, re-
spice in me, p. 31.

ÿ. Oblatus est, quia ipse vol-
luit. ñ. Et livore ejus sanati
sumus.

De Epistola beati Pauli

Apóstoli ad Romanos.

LECTIO I. *Cap. 5 et 6.*

COMMENDAT charitatem suam
Deus in nobis, quoniam
cum adhuc peccatores esse-
mus, secundum tempus Chri-
stus pro nobis mortuus est :
multo igitur magis nunc justi-
ficati in sanguine ipsius, salvi
erimus ab ira per ipsum. Si
enim, cum inimici essemus,
reconciliati sumus Deo per
mortem Filii ejus, multo ma-

gis reconciliati salvi erimus in
vita ipsius. Non solum autem,
sed et gloriamur in Deo, per Do-
minum nostrum Jesum Chri-
stum, per quem nunc reconci-
liationem accepimus. Si enim
unius delicto mors regnavit
per unum : multo magis abun-
dantiam gratiae, et donationis,
et justitiae accipientes, in vita
regnabunt per Jesum Chri-
stum.

ñ. Vinea mea electa, ego te
plantavi, dicit Dominus, et tu
facta es mihi nimis amara ; *
Quia parasti crucem Salvatori
tuo. ÿ. Pópule meus, quid feci
tibi, aut in quo contristavi te ?
responde mihi. Quia.

LECTIO II.

IGITUR, sicut per unius deli-
ctum, in omnes homines in-
condemnationem : sic et per
unius justitiam, in omnes ho-
mines in justificationem vita.
Sicut enim, per inobedientiam
unius hominis, peccatores con-
stituti sunt multi : ita et per
unius obediendum justus consti-
tuentur multi. Lex autem sub-
intravit, ut abundaret deli-
ctum : ubi autem abundavit
delictum, superabundavit gra-
tia : ut sicut regnavit peccatum
in mortem, ita et gratia regnet
per justitiam in vitam aeter-
nam, per Jesum Christum Do-
minum nostrum.

ñ. Ego eduxi te de Egypto,
demerso Pharaone in mare ru-
brum, et ante te preivi in co-
lúmna nubis ; * Et tu me tra-
didisti principibus Saeculo-

tum, et
rium. Pi-
quid feci
tristavi t

QUID e-
nébin
gratia ab
enim mó-
quomodo
illo? An-
eumque :
Christo J
baptizati
enim sum
ptismum
modo Chr
tuis per g
nos in n
mus. Si e
sumus sin
simul et r
Hoc scién
noster sin
destruatu
ultra non
Qui enim
catus est
mortui su
credimus
vemus cu

ñ. Ego
Egyptum
suis ; * Et
tradidisti,
agnus eor
múti, et
ÿ. Pópule
aut in quo
sponde mi
tri. Qui.

IN H

Ant. t. 1.

tum, et me duxisti ad prætorium Pilati. *ŷ.* Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

LECTIO III.

Quid ergo dicémus? Permanébitis in peccáto, ut grátia abúndet? Absit : qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per Baptismum in mortem : ut quómodo Christus surrexit a mórtuis per glóriam Patrís ; ita et nos in novitate vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectionis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruéatur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mortuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

ŷ. Ego propter te flagellávi Egyptum cum primogénitis suis ; * Et tu me flagellátum tradidisti, * Qui, tamquam agnus coram tondente se, obmútui, et non aperuí os meum. *ŷ.* Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu. Glória Patrís. Qui.

IN H NOCTURNO.

Ant. t. 8. Inimici mei dixé-

runt mala mihi, quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Psalm. Beátus qui intélligit, p. 62.

Ant. t. 4. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt animam meam.

Psalm. Deus in nómine tuo salvum me fac, p. 22.

Ant. t. 6. Conculcavérunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitátiones córum in malum.

Psalm. Miserére mei Deus, quóniam conculcávit, p. 72.

ŷ. Próprio Filio suo non percéit Deus. *ŷ.* Sed pro nobis ómnibus tradidit illum.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 41. Domin. in Palmis de Passione Domini.

ADMONET nos, fratres charissimi, ad solemnitátem Dominicæ Passiónis dies ipse, in quo eam nec muta elementa tacuérunt. Célebret eam lux fidei, linguis hóminum, quam conclamavérunt étiam siléntia tenebrárum. Dóminus noster in statéra crucis prétium nostræ salutis appéndit, et una morte univérsum mundum, sicut ómnium Cónditor, ita ómnium Reparátor absolvit. Indubiténter enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. Méritum enim redéptæ mercédis dignitas insignis pretii supergréssa est. Inter redéptum, et Rediméntem dispensátio fuit, compen-

satio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delévit aliéna. Solus Hic pia victima pro ómnibus cécidit, ut omnes leváret; et quia débitum solus non hábuit, recte scenus misericórdiæ pro debitoribus erogávit.

R. Ego propter te Chanaanórum Reges percússi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti cápiti meo spinéam corónam, et percússisti arúndine caput méum: †. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedisti cápiti meo.

LECTIO V.

PERPENDE inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutiéntibus; faciém meam non avérti a fœditate sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus, quantum hóminem diligere dignátus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnósce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuæ perspicis dignitatem, ipse tibi indico peccandi pudórem. Ecce, pro impio pietas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justitia pro iniquo,

misericórdia afflictur pro crudéli, pro misero replétur sinceritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addicitur innocéntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

R. Ego duxi te per désertum quadraginta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cæcidisti álapis, et flagellis. †. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu mé.

LECTIO VI.

EXPAVIT scelus hóminum nátura rerum; et quem creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cœli Regem sol fúgiens confitétur. Chlámyde coccinea indúitur, quia ságuine Martyrum suórum Ecclesiæ corpus ornátur. Coróna spinea cápiti ejus impónitur, quia púncctio peccatórum nostrórum, quorum remissione Redemptóris glória strúitur, áridis tribulis comparátur. Studeámus nunc e diverso, ut membrórum vita Cápitis sit coróna. Quod vero sitire se in cruce pósitus dicit, fidem incredulæ gentis concupiscit; sed e contra acétum malitiæ porrigunt, quia vinum sapiéntiæ, quod a Deo accéperant, peccádo corrúperant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honóre nudátur, observátio antiqua dissólvitur, Ecclesiæ únitás præmonstrátur. Monumenta aperlúntur, quia mortis jura jure superántur.

R. Ego virtúte disti in p qua expá pópulum contradic meus quic contristáv Et tu me.

IN I

Ant. t. dentes eón tæ, et lin acúsus.

Psalm. miserère r

Ant. t: cum rem tent in oce

Psalm. nem mean

Ant. t. 4 homo sine mórtuos li

Psalm. meæ, p. 9

†. Factu ad mortem crucis.

Lectio secúnd

LECTIO

In illo tén quia ó sunt, ut co ptúra dixi qua.

Homilia

Ch

Hom. 84.

an

SCIENS Je máta, a

ñ. Ego exaltávi te magna virtúte : * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credentem, et contradicentem. *ÿ.* Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. In qua.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 2. Filii hóminum dentes eórum arma, et sagittæ, et lingua eórum gládius acútus.

Psalm. Miserére mei Deus, miserére mei, p. 73.

Ant. t. 8. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Psalm. Exáudi Deus oratió-nem meam, p. 76.

Ant. t. 4. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalm. Dómine Deus salutis meæ, p. 99.

ÿ. Factus est obédiens usque ad mortem. ñ. Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joán-nem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore : Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur scriptúra dixit : Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 84. in cap. 19. Joánnis ante medium.

SCIENS JESUS omnia consummata, ait : Sitio : etiam hoc

verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intéllige : nam licet in-números habeamus inimicos, qui nos gravissime persecúti sint, cum tamen intérim eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi vero nil moti, magis efférantur, et irrident, acetúm-que in spóngia pórrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam pro-pter hoc hyssópum ádditur, quo gustáto, mórtuus est. Vides quatenus non perturbáte, et quam poténter omnia transigéntem? Quod et proséquens osténdit; cum enim omnia consummata essent, inclináto cápite, quod affixum non erat, trádidit spiritum, hoc est expirávit.

ñ. Ego te potávi aqua salutis de petra : * Et tu me potásti felle, et aceto. *ÿ.* Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu.

Bened. Divinum auxili-um.

LECTIO VIII.

Atqui non post inclinátum caput expirátur; sed post expirationem caput inclinátur. Hic autem contra áccidit, per quod osténdit eum Evangelista esse omnium Dóminum. Judæi autem camélum devorántes, et cúllicem excolántes, tantum nefas ausi, de die consúltant : Quóniam Parascève erat, ut non remanérant in cruce córpora Sábhato, rogavérunt Pilátum ut frangerent eórum crura. Vides quanti sit véri-

tas? Per ea, quæ illi faciunt, prophetia implètur, alia enim ex hoc manifestata est. Venèrunt ergo milites, et aliorum fregèrunt crura, non Christi; sed ad Judæorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam!

ñ. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatoris tuo, * Qui redemit mundum in sanguine suo. *Ps.* Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Glória Patri. Qui redemit mundum.

LECTIO IX.

NOLI tamen perturbári, dilectissime, quæ enim malo illi ánimo patrârunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc implèta est, inquit: Vidèbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcânium mysterium consummatum est, exivit enim Sanguis, et Aqua; non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati, per aquam enim regenerati, sanguine, et carne nutriti, hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum Calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 2. Veni ad montem myrrhæ, et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutas, et non aperui os meum.

Ant. t. 4. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. t. 8. Consolantem me quaesivi, et non inveni: dedèrunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me acetum.

Ant. t. 1. Cum accepisset Jesus acetum dixit: Consummatum est, et inclinato capite, emisit spiritum.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

FRATRES, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinavit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

HYMNUS.

SEVO dolorum turbine jactatur, atris obrutus Pœnis, acerbis sustinens Redemptor affixus cruci.

Pedes; manusque horribili

Clavi cruci
Cor, vulnere
Sacro re
Flet, o
Cor Matr
Heu Mat
Ingrata f

Montes
Scindunt
Rupes, e
Templiqu
Sol, lu
Plangunt
O vos vir
Nuptæ, p
Adstato

Pedes be
Lavate flo
Comis, et
Tu char
Ut nostra
Nobis salu
Adoptio

Nostra
Sis, vita,
Sis ductor
Merces, c
Amen.

Ipse
pter iniqu
atritus es
stra.

Ad Ben
Jesum aut
ut videru
tuum, non
ra; sed ur
latus ejus
exivit Sang

OMNIPOT
qui h
imitandum

Clavi cruéntant vúlhere ;
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redúndant ságuine.

Flet, orat, et clamans obit :
Cor Matris ictum cóncidit :
Heu Matèr ! Heu Fili ! dolor
Ingráta frangat pectora.

Montes, sepúlchra, sáxaque
Scindúntur ; arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntremunt ;
Templique velum scinditur.

Sol, luna, cœlum, sidera
Plangunt, et orbis íngemit :
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ plángite.

Adstáte mœréntes Cruci,

Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu charitátis victíma,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salúbri pérficiis
Adoptíonem Ságuine.

Nostra ergo pax, et gáudium
Sis, vita, Jesu, et præmium ;
Sis ductor, et lux in vita,
Merces, coróna in Pátria.

Amen.

ŷ. Ipse vulnerátus est propter
iniquitátes nostras. R. Et
attrítus est propter scélera no-
stra.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Ad
Jesúm autem cum venissent,
ut vidérunt eúm jam mór-
tuum, non fregérunt ejus cru-
ra ; sed unus militum lancea
latus ejus aperuit, et continuo
exiit Sanguis, et aqua.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui humano géneri, ad
imitándum humilitátis exem-

plum, Salvatórem nostrum
carnem súmerè, et crucem
subire fecisti : concéde propi-
tius ; ut sicut Commemoriatió-
nem Passiónis ejus celebrá-
mus, ita et patiéntiæ ipsius
habère documenta, et resur-
rectiónis consórtia mereámur.
Per cúmdem Dóminum.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi,

ŷ. Qui pro nobis pati digná-
tus es.

AD TERTIAM.

Ant. Veni ad montem myr-
rhæ.

Capitulum, Fratres, hoc
enim, ut supra, ad Laudes,

R. br. Oblátus est * Quia ipse
vóluit. Oblátus. ŷ. Et livóre
ejus sanáti sumus. Quia ipse
vóluit. Glória Patri. Oblátus
est.

ŷ. Próprio Filio suo non pe-
pércit Deus. R. Sed pro nobis
ómnibus trádidit illum.

AD SEXTAM.

Ant. Foderunt manus meas.

CAPITULUM. Zach. 13. 6.

QUID sunt plagæ istæ in mé-
dio mánuum tuárum ? Et
dicit : His plagátus sum in
domo eórum, qui diligébant
me.

R. br. Próprio Filio suo *
Non pepércit Deus. Próprio
Filio. ŷ. Sed pro nobis ómni-
bus trádidit illum. Non pepé-
rcit Deus. Glória Patri. Próprio
Filio.

ŷ. Factus est obediens usque
ad mortem. R. Mortem autem
crucis.

AD NONAM.

Ant. Cum accepisset Jesus.CAPITULUM. *Isa.* 53. 1.

GENERATIONEM ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussus eum.

ñ. br. Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est. *ÿ.* Mortem autem crucis. Usque ad mortem. Glória Patri. Factus est.

ÿ. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. *ñ.* Et attritus est propter scelera nostra.

IN II VESPERIS.

Omnia in primis præter sequentia.

ÿ. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. *ñ.* Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Depónens Joseph corpus Jesu involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedentes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

FERIA SEXTA

POST CINERES.

SPINÆ CORONÆ D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, et loco ultimi, *Psalm.* Laudáte Dóminum omnes gentes.

CAPITULUM. *Cant. 3.*

EGREDIMINI, et vidéte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

HYMNUS.

EXITE Sion filiæ, Regis pudicæ virgines, Christi coronam cernite, Quam mater ipsa téxuit.

Horret, revulsis crinibus, Spinis cruentátum caput: Et vultus ille decolor

Mortem propinquam respicit.

Quæ terra sulcis invia, Dumis rigens, et sentibus, Lugúbre munus protulit? Quæ sæva méssuit manus?

Christi rubescens sanguine Acúleos mutat rosis, Palmámque vincens fructibus, Spina est triúmphis aptior.

Culpis satæ mortálium Te Christe, spinæ vulnerant, Evélle nostras córdibus. Tuásque nostris insere.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Plecténtes coronam de spinis. *ñ.* Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Egredimini, et vidéte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, parans crucem Salvatóri suo.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui in memória Passiónis Dómini no-

stri Je
spinea
ab ips
ronári
tecum

Et f.

Invi
spinis
remus.

Hym
ut sup

Ant.
lignum
secus
fructur
suo.

Psalm
abiit, p

Ant.
unum
adversu

Psalm
p. 3.

Ant.
dilatást

Psalm
p. 146.

ÿ. Gl
eum Dó
eum su
tarum

De
L

Q
et l
revelátu
ut virgú
ut radix
est spéc
vidimus
ctus, et

Cant. 3.
videte filiae
alomonem in
ronavit illum

virgines,
ernite,
texuit.
crinibus,
caput:
lor
am respicit.
s invia,
entibus,
rotulit?

manus?
s sanguine
is,
s fructibus,
is aptior.
tialium
vulnerant,
dibus.

sere.
aus, gloria
o,
clito,
ula. Amen.
oronam de
nt super ca-

ut. t. 1. r
te filiae Sion
a in diade
it eum ma
ncem Salva-

mus, omni
t qui in me
Domini no-

stri Jesu Christi Coronam ejus
spineam veneramur in terris;
ab ipso gloria, et honore co-
ronari mereamur in caelis. Qui
tecum vivit, et regnat.

Et fit Commem. Feriae.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem
spinis coronatum * Venite ado-
remus.

Hymnus. Exite Sion filiae,
ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. f Erit tanquam
lignum, quod plantatum est
secus decursus aquarum, et
fructum suum dabit in tempore
suo.

Psalm. Beatus vir, qui non
abiit, p. 3.

Ant. t. 8. Convenérunt in
unum adversus Dominum, et
adversus Christum ejus.

Psalm. Quare fremuerunt,
p. 3.

Ant. t. 1. l In tribulatione
dilatasti mihi.

Psalm. Cum invocarem,
p. 146.

̄. Gloria et honore coronasti
eum Domine. ̄. Et constituisti
eum super opera manuum
tuarum.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 53.*

Quis credidit auditui nostro?
et brachium Domini cui
revelatum est? Et ascendet sic
ut virgultum coram eo, et sic
ut radix de terra sitienti: non
est species ei, neque decor: et
vidimus eum, et non erat aspe-
ctus, et desideravimus eum:

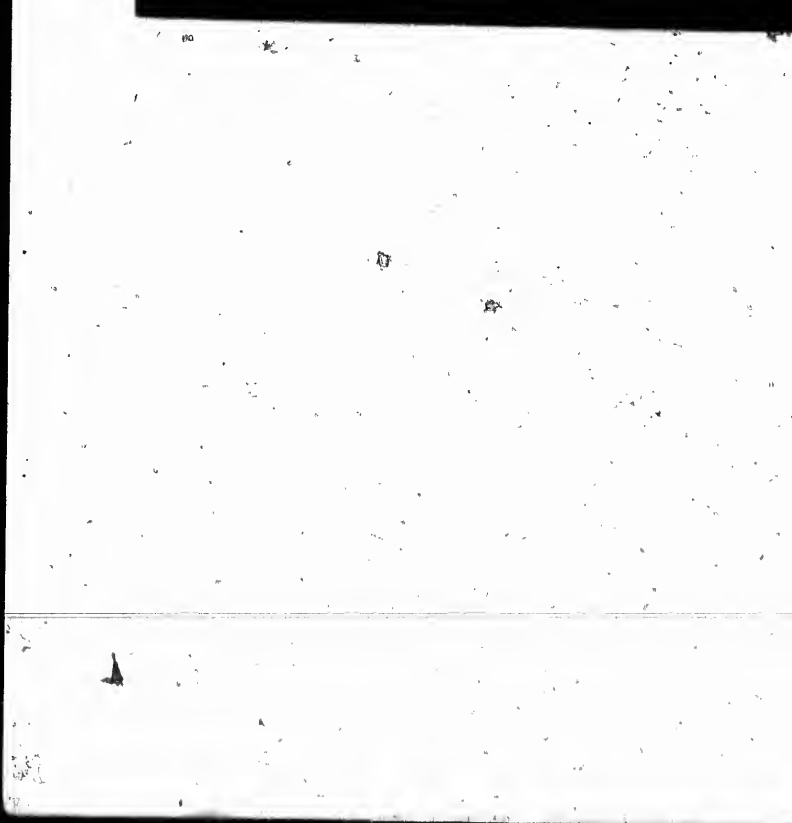
despectum, et novissimum vi-
rorum, virum dolorum, et
scientem infirmitatem: et quasi
absconditus vultus ejus et de-
spectus, unde nec reputavimus
eum. Vere languores nostros
ipse tulit, et dolores nostros
ipse portavit: et nos putavi-
mus eum quasi leprosum, et
percussum a Deo, et humiliatum.
Ipse autem vulneratus
est propter iniquitates nostras,
attritus est propter scelera
nostra: disciplina pacis nostrae
super eum, et livore ejus san-
nati sumus.

̄. Maledicta terra in opere
hominis, * Spinas, et tribulos
germinavit Christo. ̄. Quia
comedit Adam de ligno, ex
quo praeceperat Deus ne co-
mederet. Spinas, et tribulos.

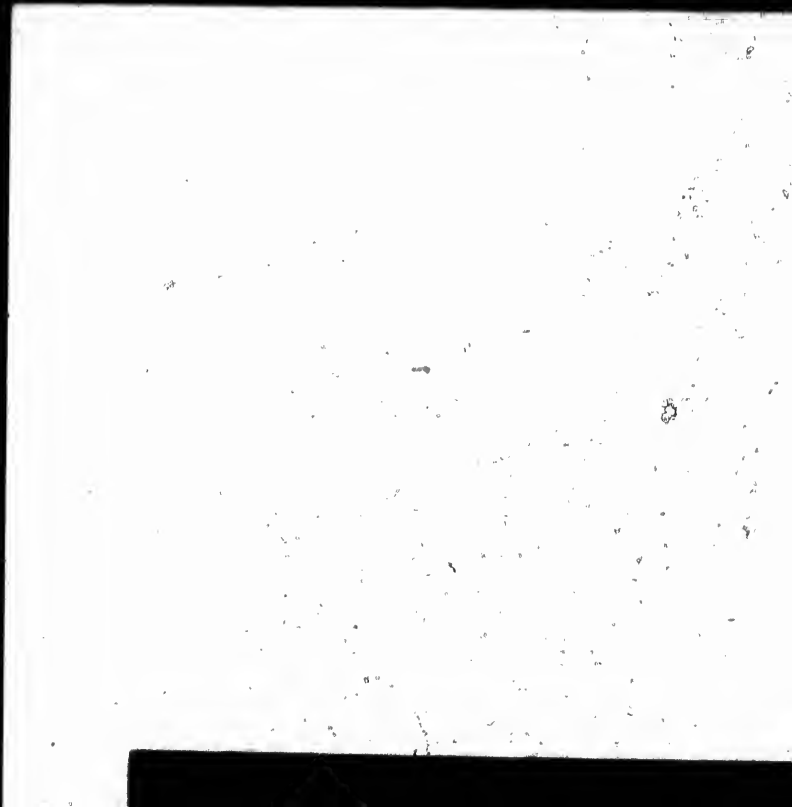
LECTIO II.

OMNES nos quasi oves erra-
vimus, unusquisque in viam
suam declinavit: et posuit Do-
minus in eo iniquitatem om-
nium nostrum. Oblatus est,
quia ipse voluit, et non ape-
ruit os suum: sicut ovis ad
occisionem ducetur, et quasi
agnus coram tondente se ob-
mutescet, et non aperiet os
suum. De angustia, et de ju-
dicio sublatus est: generatio-
nem ejus quis enarrabit? quia
abscissus est de terra viventi-
um: propter scelus populi
mei percussit eum.

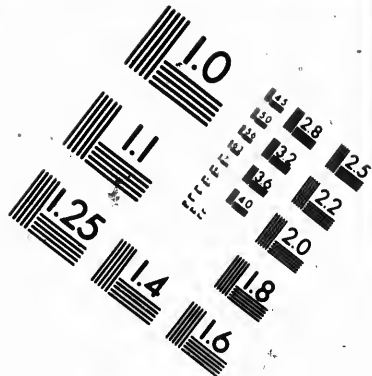
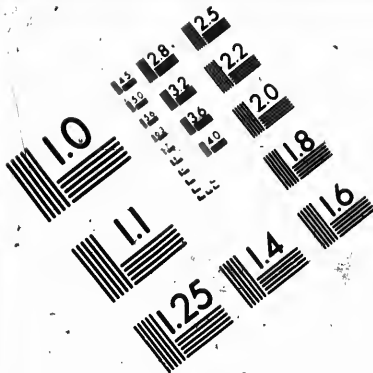
̄. Apparuit Moysi Dominus
in flamma ignis de medio
rubi: * Et videbat, quod ru-
bus arderet, et non combure-

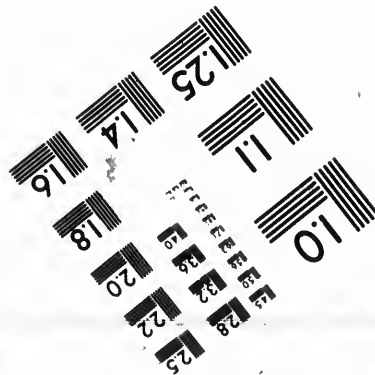
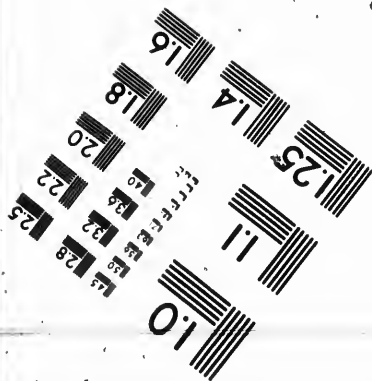
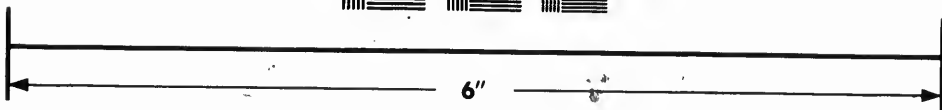
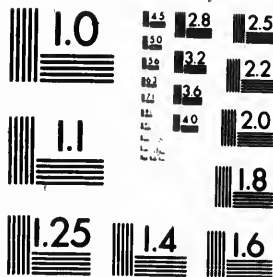

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

18
20
22
25

10

rétur. *ŷ.* Dixit ergo Móyses :
Vadam et vidébo visiónem hanc
magnam. Et vidébat.

LECTIO III.

ET dabit impios pro sepúl-
túra; et dívites pro morte
sua : eo quod iniquitátem non
fécerit, neque dolus fúerit in
ore ejus. Et Dóminus volúit
contérrere eum in infirmitáte;
si posúerit pro peccáto áni-
mam suam, vidébit semen
longævum, et volúntas Dó-
mini in manu ejus dirigétur.
Pro eo quod laborávit ánima
ejus, vidébit et saturábitur :
in sciéntia sua justificábit ipse
justus servus meus multos, et
iniquitátes eórum ipse portá-
bit.

ŷ. Ecce ignis, et ligna, Deus
providébit sibi * Víctimam ho-
locáusti. *ŷ.* Levávit Abraham
óculos suos, vidítque post ter-
gum arietem inter vepres hæ-
réntem. Víctimam. Glória Pa-
tri. Víctimam.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Dómine ut scuto
bonæ volúntátis tuæ coronásti
eum.

Psalm. Verba mea, p. 57.

Ant. t. 1. Minuíati eum
paulo minus ab Angelis, glória
et honóre coronásti eum.

Psalm. Dómine Dóminus no-
ster, p. 5.

Ant. t. 7. Peccatóres in-
tenderunt arcum, paraverunt
sagittas suas in pháretra, ut
sagittent justum.

Psalm. In Dómino confido,
p. 7.

ŷ. Posuisti Dómine super
caput ejus. *ŷ.* Coronam de lá-
pide pretióso.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis.

LECTIO IV.

Serm. 2. in Epiph. Domini.

EGREDIMINI filiæ Sion ; vobis
dicimus, filiæ Sion animæ
sæculáres, débiles, delicatæ;
filiæ, et non filii, in quibus
nihil est fortitúdinis, nihil est
virilis ánimi. Egredimini de
sensu cãrnis ad intelléctum
mentis, de servitúte carnális
concupiscéntiæ ad libertátem
spirituális intelligéntiæ. Egre-
dimini de terra vestra, et de
cognatióne vestra, et de domo
patris vestri, et vidéte regem
Salomónem in diadémate, quo
coronávit eum mater sua, in
coróna paupertátis, in coroná
misériæ : siquidem coronátus
est et a novérca sua coroná
spinea, coroná misériæ, coro-
nándus a familia sua coroná
justitiæ, quando exhibunt An-
geli, et tollent de regno ejus
omnia scándala, quando vé-
niet ad iudicium cum senióri-
bus pópuli sui, cum pugnábit
pro eo orbis terrárum advér-
sus insensátos. Coronat eum et
Pater coroná glóriæ ; sicut ait
Psalmista : Glória et honóre
coronásti eum Dómine. Vidéte
eum filiæ Sion in diadémate,
quo coronávit eum mater sua.
ŷ. Cum apparúerit Princeps
pastórum, quo percúso dis-
persæ sunt oves gregis, *
Percipiémus immarcescibilem

glóriæ
rit gran-
téndat
sui. Per-
Se

EGO, F
con-
meritó-
sciébam
léctum
bus, et a
mei col-
mea col-
riam ab-
rum eru-
atérnun-
ratiónes
vificátus
táris fas-
nemo to-
úbera m-
meditari
his justit-
constitui
sciéntiæ,
in his o-
his mihi
táris ama-
sum suæ
tiónis. H-
vérsis, in
et, inter
présentis
tutum pr-
cátum, h-
néntia pr-
concilian-
dum tren-
mitem, h-
dum nor-
sed et imi-
eum, qui

glóriæ coronam: ꝑ. Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias glóriæ regni sui. Percipiemus.

Serm. 42. in Cant.

LECTIO V.

Ego, Fratres, ab ineunte mea conversione pro acervo meritórum, quæ mihi deesse sciëbam, mihi fasciculum collectum ex ómnibus anxietatibus, et amaritudinibus Dómini mei colligáre, et inter úbera mea collocáre curávi. Memoriam abundantíæ suavitatís horum eructábo quoad vixero, in ætérnum non obliviscar miseratiónes istas, quia in ipsið vivificátus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servátus est: nemo tollet eum a me: inter úbera mea commorábitur. Hæc meditári, dixi sapiéntiam: in his justitiæ mihi perfectiónem constitui; in his plenitudinem sciéntiæ, in his divitias salutis, in his cópias meritórum. Ex his mihi intérdum potus salutaris amaritudinis; ex his rursum suávis úctio consolatiónis. Hæc me érigunt in adversis, in próspers réprimunt, et, inter læta tristiaque vitæ præsentis, via régia incedénti tutum præbent utrobique ductum, hinc inde mala imminentia propulsádo. Hæc mihi conciliant mundi Júdicem, dum tremendum potestátibus, mitem, humilémque figúrunt, dum non solum placábilem, sed et imitábilem repræsentant eum, qui inaccessibilis est prin-

cipatibus, terribilis apud reges terræ.

ñ. Accépit regnum decóris, * Et diadéma speciéi. ꝑ. Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et diadéma.

LECTIO VI.

HÆC propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis; hæc in corde semper, sicut Deus scit; hæc stylo meo admodum familiária, sicut appáret: hæc mea sublimior interim philosophía; scire Jesum, et hunc crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem lætus ampléctor mea inter úbera commorántem. Non requiro ubi páscat in meridie, quem intúeor Salvatórem in cruce. Illud sublimius, istud suávius: panis illud, hoc lac: hoc víscera reficit parvulórum; hoc replet úbera matrum; et ideo inter úbera mea commorábitur. Hunc et vos, dilectissimi, tam diléctum fasciculum colligite vobis: hunc medúllis inséríte cordis, hoc muníte áditum pectoris, ut et vobis inter úbera commorétur. Si enim ante óculos habueritis, quem portátis, pro certo videntes angústias Dómini, lévius portábitis, ipso auxiliánte Ecclésiæ sponso; qui est super ómnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

ñ. Arcam de lignis Sethim deaurábis auro mundissimo

intus, et foris : * Facièsque super coronam auream per circumitum. γ . Pones in Arca testificationem, quam dabo tibi. Facièsque. Glória Patri. Facièsque.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Ingressus sine macula, et operatus justitiam, coronatus est in montesanto tuo.

Psalm. Dómine, quis habitabit, p. 9.

Ant. t. 8. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti, Dómine.

Psalm. Dómine in virtute tua, p. 15.

Ant. t. 8. f. Adversus eos qui tribulant me impinguasti in oleo caput meum.

Psalm. Dóminus regit me, p. 31.

γ . Coróna áurea super caput ejus. η . Expressa signo sanctitatis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore : Apprehendit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. 50. de diversis.

VIDEATE filiæ Sion regem Salomónem. Non dicit Ecclesiásten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellátus est rex ille : et significat Jesum Christum nostrum verum Salomónem, qui est Sálomon,

id est, pacíficus in exilio : Ecclesiásten, id est, concionátor in iudicio : Idida, id est, dilectus Dómini in regno, ubique rex. In exilio mansuétus, in iudicio justus, in regno gloriosus. In exilio amábilis, in iudicio terribilis, in regno admirábilis. In diadémate, quo coronávit eum mater sua. Est autem hæc coroná misericórdiæ, et in hac imitábilis. Coronávit eum et novérca sua coroná miséria, et in hac contemptibilis. Synagógam loquor, quæ se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

η . Faciès altáre ad adolendum thymíama de lignis Sethim : * Facièsque ei coronam aureolam per gyrum. γ . Pones coronam altáre contra velum coram propitiatório. Facièsque.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

CORONABIT eum familia sua coroná justitiæ, et in hac terribilis : coronat eum Pater suus coroná glóriæ, et in hac desiderábilis. Videant ergo eum peccatóres in coroná miséria, id est, spinea, et compungántur : videant eum filiæ Sion, animæ affectuosæ, in coroná misericórdiæ, et imiténtur ; vidébunt eum impii in coroná justitiæ, et peribunt ; vidébunt eum sancti in coroná glóriæ, et perpetuáriter gaudebunt. Coronántur quidem et alii imitátóres ipsius, sed hoc ex indústria adjúti per

grátiam coronát ordinátam quam suscepit e-

η . Cl. et infirmus, * I. in misc. nibus. iniquitá propter livóre s. ria Patr. Lectio. Fetiæ.

Te De

Ant. t. didus, capitis, gis vine

Psalm. cum rel

Ant. t. eum spí coroná nis deco

Ant. t. minus indumés sum deo

Ant. t. re dilé ter úber

Ant. glóriæ benedic gnitátis

CAPIT. GREG. Sion

s in exilio : Ec-
t, concionatorin
id est, dilēctus
no, ubique rex.
ētus, in judicio
o gloriosus. In
s, in judicio
no admirabilis.
quo coronavit
Est autem hæc
rdiæ, et in hac
onavit eum et
rona miseria,
nptibilis. Syna-
quæ se ei non
it, sed novèr-

ire ad adolēn-
de lignis Se-
ésque ei corō-
per gyrum.
cāre contra ve-
pitiatorio. Fa-

um auxilium.

VIII.
m familia sua
tiæ, et in hac
nat eum Pater
riæ, et in hac
Videant ergo
in corōna mi-
pinea, et com-
eant eum filia
ectuosæ, in co-
iæ, et imitēn-
eum impii in
et peribunt;
ancti in corō-
potualiter gau-
ntur quidem
es ipsius, sed
ia adjuti per

grātlam. Solus iste a matre
coronatus est, quia solus cum
ordinatis affectionibus, tam-
quam sponsus e thalamo pro-
cessit ex utero matris.

¶. Christus sciens dolorem
et infirmitatem, spinis coronatus,
* Ipse est, qui coronat vos
in misericordia et miseratio-
nibus. †. Vulneratus propter
iniquitates nostras, attritus est
propter scelera nostra, cujus
livore sanati sumus. Ipse. Glō-
ria Patri. Ipse.

*Lectio IX dicitur de Homilia
Feria.*

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Dilēctus meus cān-
didus, et rubicundus, comæ
cāpitis ejus sicut pūrpura reg-
is vincta canālibus.

Psalm. Dōminus regnavit,
cum reliq. de Dominica, p. 17.

Ant. t. 1. l Requiēvit super
eum spīritus timōris Dōmini :
corōna sapiētiæ, et exultatiō-
nis decoravit illum.

Ant. t. 3. d Induit eum Dō-
minus vestimētis salutis, et
indumēto justitiæ quasi spōn-
sum decoratum corona.

Ant. t. 1. f Fasciculus myr-
ræ dilēctus meus mihi, in-
ter ūbera mea commorabitur.

Ant. t. 7. r Rex ætērna
glōriæ pro nobis coronatus,
benedicet corōnæ anni beni-
gnitatis suæ.

CAPITULUM. *Cant. 3.*

EGREDIMINI, et vidēte filia
Sion regem Salomōnem in

diadēmate, quo coronavit illum
mater sua.

HYMNUS.

LEGIS figuris pingitur
Christi Corōna nobilis :
Implēxa spinis victima,
Ardēnsque testatur rubus.

Arcam corōna cinxerat,
Menseque sacrum circulum ;
Arāmque thure fūmidam
Corōna nectit ambiens.

Christi dolorum cōscia
Salve. Corōna glōriæ,
Gemmis, et auro pulchrior,
Vincens corōnas siderum.

Virtus, honor, laus, glōria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Parāclito,
In sæculorum sæcula.

Amen.

†. Eris Corōna glōriæ in ma-
nu Dōmini. ¶. Et diadēma re-
gni in manu Dei tui.

Ad Bened. Ant. t. 4. Exivit
Jesus portans spineam Corō-
nam, et purpūreum vestimēn-
tum.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus, omnipo-
tens Deus : ut qui in me-
mōriam Passiōnis Dōmini no-
stri Jesu Christi Corōnam ejus
spineam venerāmur in terris ;
ab ipso glōria, et honore coro-
nari mereāmur in cœlis. Qui
tecum vivit et regnat.

Et fit Commem. Feria.

AD TERTIAM.

Ant. Requiēvit super eum.
Capitulum, Egredimini, et
vidēte, ut supra.

¶. br. Eris Corōna glōriæ : *
In manu Dōmini. Eris. †. Et

diadéma regni in manu Dei
tui. In manu Dómini Glória
Patri. Eris.

ŷ. Glória, et honóre coro-
násti eum Dómine. R̄. Et consti-
tuísti eum super opera mánuum
tuárum.

AD SEXTAM.

Ant. Induit eum.

CAPITULUM. *Apoc.* 6.

VIDI: et ecce equus albus:
et qui sedébat super il-
lum, habébat arcum: et data
est ei coróna: et exivit vincens,
ut vinceret.

R̄. *br.* Glória, et honóre *
Coronásti eum Dómine. Glória,
et honóre. ŷ. Et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum. Coronásti. Glória Patri.
Glória, et honóre.

ŷ. Tuam Corónam adorámus
Dómine. R̄. Tuam gloriósam
recólimus Passiónem.

AD NONAM.

Ant. Rex æternæ glóriæ.

CAPITULUM. *Isaie* 28.

In die illa erit Dóminus
exercituum coróna glóriæ,
et sertum exultatiónis, residuo
pópuli sui.

R̄. *br.* Tuam Corónam * Ado-
rámus Dómine. Tuam Coro-
nam. ŷ. Tuam gloriósam re-
cólimus Passiónem. Adorá-
mus. Glória Patri. Tuam Coro-
nam.

ŷ. Plecténtes Corónam de
spinis. R̄. Posuérunť super ca-
put ejus.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Et
genu flexo ante eum illudé-
bant ei, dicéntes: Ave Rex Ju-
dæórum: et expuéntes in eum.
accepérunt arúndinem, et per-
cutiébant caput ejus.

Oratio. Præsta quæsumus.
ut supra, ad Laudes.

*Deinde fit Commemoratio
Feriæ.*

DE

*Reci-
cis, su-
nibus i-
Festo r-
transla-
Quadre-
etiam l-
dum R-
nicæ a-
dum,
creti 20*

*Si in-
rerit a-
Lection-
dæ eru-
Concur*

*Nota-
torium
in fine
tibi sit
Virgine
facta s-
lio de S*

*Ant.
num.*

DXIT
Sed
Donec
scabellu
Virga
Dóminu

Isaia 28.
erit Dóminus
coróna glóriæ,
atiónis, residuo

Corónam * Ado-
e. Tuam Coró-
gloriósam re-
ónem. Adorá-
tri. Tuam Coró-

s Corónam de
erunt super ca-

SPERIS.

primis.

Ant. t. 1. r Et
e eum illudé-
: Ave Rex Ju-
uéntes in eum.
dinem, et per-
ejus.

a quæsumus.

des.

ommemoratio

OFFICIA VOTIVA.

OFFICIUM DE SS. SACRAMENTO.

Semiduplex.

*Recitatur in quibusdam lo-
cis, sub ritu Semiduplici, om-
nibus Feriis v, non impeditis
Festo novem Lectionum, etiam
translato, excepto Adventu,
Quadragesima, Vigiliis, ac
etiam Feria illa, in qua secun-
dum Rubricas Officium Domi-
nicæ aliquando erit apponen-
dum, etc. juxta tenorem De-
creti 20 Martii 1706.*

*Si in Feria IV vel VI occur-
rerit aliquod Festum novem
Lectionum, Vesperæ ordinan-
dæ erunt juxta Rubricam de
Concurrentia Officii.*

*Notandum, quod ad Comple-
torium Feriæ quartæ et quintæ
in fine Hymni dicitur, Jesu,
tibi sit glória, Qui natus es de
Virgine, etiamsi in Vesperis
facta sit tantum Commemora-
tio de SS. Sacramento.*

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. r Sacerdos in ætér-
num.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: *
Sede a dextris meis:
Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.
Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: * domináre

in médio inimicórum tuó-
rum.

Tecum principium in die
virtútis tuæ in splendóribus
sanctorum: * ex útero ante
luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœ-
nitêbit eum: * Tu es sacerdos
in ætérnum secundum ordinem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confregit in die iræ suæ re-
ges.

Judicabit in natióibus, im-
plêbit ruinas: * conquassabit
cápita in terra multórum.

De torrênte in via bibet: *
propterea exaltabit caput.

Ant. Sacerdos in ætérnum
Christus Dóminus secundum
ordinem Melchisedech, panem
et vinum obtulit.

Ant. t. 2. Miserátor Dómi-
nus.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in
toto corde meo: * in con-
silio justórum, et congrega-
tióne.

Magna ópera Dómini: * ex-
quisita in omnes voluntátes
ejus.

Conféssio et mágnifcèntia
opus ejus: * et justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium
suórum, misericors et miserá-

tor Dóminus : * escam dedit tíméntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti spi : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hæreditátem Gentium : * ópera mánuum ejus véritas et judicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit, in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus : * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Miserátor Dóminus escam dedit tíméntibus se in memóriam suórum mirábilium.

Ant. t. 3. r Cálicem.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accipiam, et sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. t. 4. Sicut novellæ.

PSALMUS 127.

BEATI omnes, qui tímēt Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion : * et videas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Sicut novellæ olivárum, Ecclesiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Ant. t. 5. Qui pacem.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui p
et ádip

Qui e
terre :
ejus.

Qui d
nébulan

Mittit
buccella

goris ej
Emittit

quesfacie
ejus, et

Qui ar
Jacob : *

Israel.

Non f
tióni : *

nifestávi

Ant. C
Ecclesiæ

nos Dóm

CAPIT

FRATRE

Dómi

vobis, q

sus, in c

accépit p

fregit, c

manducá

meum, q

tur : hoc

mémorat

PANGE

Córcp

Sanguini

Quem in

Fructus v

Rex effúo

Nobis c

Ex intáct

Et in mur

Qui pōsuit fines tuos pacem: *
et adipe frumēti sātiat te.

Qui emittit elóquium suum
terræ: * velócliter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: *
nēbulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut
buccellas: * ante faciē frigi-
goris ejus quis sustinēbit?

Emittet verbum suum, et li-
quefaciet ea: * flabit spiritus
ejus, et fluent aquæ.

Qui annūtiat verbum suum
Jacob: * justitias et judicia sua
Israel.

Non fecit tāliter omni na-
tioni: * et judicia sua nōn ma-
nifestāvit eis.

Ant. Qui pacem ponit fines
Ecclēsiae, frumēti adipe sātiat
nos Dōminus.

CAPITULUM. 1. Cor. 11. e

PRATRES, Ego enim accēpi a
Dōmino quod et tradidi
vobis, quōniam Dōminus Je-
sus, in qua nocte tradebatur,
accēpit panem et grātias agens
fregit, et dixit: Accipite, et
manducate: hoc est corpus
meum, quod pro vobis tradē-
tur: hoc facite in meam com-
memoratiōnem.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriōsi
Cōrporis mystērium,
Sanguinisque pretiōsi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generōsi
Rex effūdīt gēntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intācta Virgine,
Et in mundo conversātus,

Sparsō verbi sēmine,
Sui moras incolātus
Miro clāusit ordine.

In suprēmæ nocte cœnæ
Recūbens cum frātribus,
Observāta lege plene
Cibis in legālibus,
Cibum turbæ duodēnæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus dēficit:
Ad firmāndum cor sincērum
Sola fides sūfficit.

Tantum ergo Sacramētum
Venerēmur cernui:
Et antiquum documētum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplemētum
Sensuum defectui.

Genitōri; Genitōque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procedēti ab utrōque
Compar sit laudatio. Amen.

ÿ. Panem de cœlo præstitisti
eis. ñ. Omne delectamētum
in se habentem.

Ad Magnif. Ant. t. 6. O
quam * suāvis est Dōmine spi-
ritus tuus, qui ut dulcēdinem
tuam in filios demonstrāres,
pane suavissimo de cœlo præsti-
to, esuriētes reple bonis, fasti-
diōsos divites dimittens inānes.

ORATIO.

DEUS, qui nobis sub Sacra-
mēto mirābili passiōnis
tuæ memoriā reliquisti: tri-
bue, quæsumus, ita nos Cōrpo-
ris et Sanguinis tui sacra my-

stéria venerári; ut redempti-
onis tuæ fructum in nobis júgi-
ter sentiamus. Qui vivis et
regnas cum Deo Patre.

*Si occurrat aliquod Festum
simplex, fit de eo Commemo-
ratio.*

*Deinde fiunt Comm. commu-
nes, seu suffragia, ut in Psal-
terio, si faciendæ sint.*

*Ad Completorium, et per Ho-
ras, in fine Hymnorum dicitur,
Jesu, tibi sit glória,*

Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Christum Regem
adoremus dominantem Genti-
bus: * Qui se manducantibus
dat spiritus pinguédinem.*

*Psalm. Venite, exultemus,
p. 2.*

HYMNUS.

SACRIS solénniis juncta sint
gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præ-
cónia:

Recédant vétera, nova sint
ómnia,

Corða, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novís-
sima,

Qua Christus créditur agnum
et azyma

Dedisse frátribus, juxta legi-
tima

Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, ex-
plétis épulis,

Corpus Dominicum datum di-
scipulis,

Sic totum ómnibus, quod to-
tum singulis,

Ejus fatémur mánilus.

Dedit fragilibus Córporis fer-
culum,

Dedit et tristibus Sánguini
póculum,

Dicens: Accipite quod trado
vásculum,

Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud insti-
tuit,

Cujus officium committi voluit
Solis Presbyteris, quibus sic
cóngruit,

Ut sumant, et dent cete-
ris.

Panis Angélicus sit panis hó-
minum;

Dat panis cœlicus figúris tér-
minum:

O res mirábilis, manducat Dó-
minum

Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas, únaque pó-
scimus,

Sic nos tu visita, sicut te cõli-
mus:

Per tuas sémitas duc nos quo
téndimus,

Ad lucem, quam inhábi-
tas. Amen.

IN I. NOCTURNO.

*Ant. t. 1. r Fructum salutí-
ferum.*

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in
consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in
cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas
ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus de-
cúrsus aquárum, * quod fru-

ctum suum
suo:

Et fóllit
et ómnia

prosperabí-

Non sic
tamquam

et ventus

Ideo non
júdicio: *

concílio jú-

Quóniam

viam jústó-

rum peribi-

Ant. Fr-

gustándum

is suæ tén-

Ant. t.

P

CUM invoc-

U Detis jú-

tribulatióne

Miserere

oratióne in

Filii hó-

gravi corde

tis vanitátes

dácium?

Et scitótó-

cávit Dómin-

Dóminus ex-

mávero ad c-

Irascimini

re: * quæ

vestris, in-

compungim-

Sacrificátes

tiæ, et sper-

Multi dicunt

nobis bona?

Signátum

men vultus

dedisti lætiti-

Córpore sér-
 s Sanguinis
 quod trado
 bibite.
 istud insti-
 mittere voluit
 quibus sic
 dent cete-
 rit panis hó-
 figuris tér-
 anducat Dó-
 , et húmilis.
 únaque pó-
 cut te cóni-
 ue nos quo
 am inhábi-
 RNO.
 tum saluti-
 on ábiit in
 m, et in via
 tit, * et in
 non sedit:
 ni volúntas
 us meditá-
 n lignam,
 secus de-
 quod fru-

ctum suum dabit in tempore suo :

Et fóllium ejus non défluet : * et ómnia quaecúmque fáciat prosperabúntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prói- ctit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent impii in iudicio : * neque peccatóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter impió- rum peribit.

Ant. Fructum salúterum gustándum dedit Dóminus mor- tis suæ tempore.

Ant. t. 2. A fructu.

PSALMUS 4.

CUM invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserere mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendárium ?

Et scitote, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : * quæ diéctis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómino : * dedisti lætitiám in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constitústisti me.

Ant. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiescant.

Ant. t. 3. r Communióne cálicis. z

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitates eórum : * póstea acceperunt.

Non congregábo conventicula eórum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditatis meæ, et cálicis mei : * tu es qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris : * etenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpérum me rénes mei.

Providéham Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inférno : * nec dabis Sanctum tuum videre córruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætitia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Comunióne cálicis quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sángxine, congregávit nos Dóminus.

ŷ. Panem cæli dedit eis. ŷ. Panem Angelórum manducávit homo.

Lectiones de Scriptura occurrente.

ŷ. I. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vespéram Paschæ, * Et edent carnes, et ázmos panes. ŷ. Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent.

ŷ. II. Comedétis carnes, et saturabimini páribus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ŷ. Non Móyses dedit vobis panem de celo, sed Pater meus dat vobis panem de celo verum. Iste est panis.

ŷ. III. Respéxit Elías ad caput suum subcinericium panem : qui surgens comédit, et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei. ŷ. Si quis manducá-

verit ex hoc pane, vivet in aeternum. Et ambulávit. Glória Patri. Et ambulávit in fortitúdine.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Memor sit Dóminus.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustam tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum : * et omne consilium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quoniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exaúdiat illum de celo sancto suo : * in potentátibus salus dextere ejus.

Hi in curribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt : * nos autem surréximus et erecti sumus.

Dómine salvum fac regem, * et exaúdi nos in die, qua invocáverimus te.

Ant. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Ant. t. 5. Parátur.

DOMINI
mil
scuæ,
Sup
educávi
convér
- Dedú
justitiæ
suum.

Nam
medio i
mebo m
cum es.

Virga
ipsa me

Parás
mensam
tribulan

Impin
meum :
ébrians

Et mi
quétur
vitæ mea

Et ut i
mini, *
rum.

Ant. P
Dómini
tribulant

Ant. t.
nis.

QUEMAD
vus a
ita-deside
Deus.

Sitúvit
ortem vi
niam et a
Dei?

Fuérun

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit : * in loco pascuæ, ibi me collocavit.

Super aquam refectiõnis educavit me : * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala : * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus : * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum : * et calix meus inebrians quam præclarus est !

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ :

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Ant. Paratur nobis mensa Domini adversus omnes qui tribulant nos.

Ant. t. 6. In voce exultationis.

PSALMUS 41.

Quæmadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sititit anima mea ad Deum fontem vivum : * quando veniam et apparebo ante faciem Dei ?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ

panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam : * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea ? * et quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam : * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies . Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es anima mea ? et quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exultationis resonent epulantes in mensa Domini.

ŷ. Cibavit illos ex adipē framenti. ű. Et de petra, melle saturavit eos.

Lectiones ponuntur inferius post Officium ordine Mensium.

ű. iv. Cōnāntibus illis accēpit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait : * Accipite, et comedite : hoc est corpus meum. ŷ. Dixērunt viri tabernāculi mei : Quis det de cānibus ejus, ut saturēmur? Accipite.

ű. v. Accēpit Jesus cālicem, postquam cōnāvit, dicens : Hic calix novum testamētum est in meo sāguine : * Hoc facite in meam commemoratiōnem. ŷ. Memōria memor ero, et tabēscet in me ānima mea. Hoc facite.

ű. vi. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavērunt manna in desēto, et mōrtui sunt : * Hic est panis de cōelo descēdens, ut si quis ex ipso mandūcet, non moriātur. ŷ. Ego sum panis vivus, qui de cōelo descēdi : si quis manducāverit ex hoc pane, vivet in aeternum. Hic. Glōria Patri. Hic.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. s. Introibo.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea : * quare me repulisti ? et

quare tristis incēdo, dum affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei : * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus : * quare tristis es ānima mea ? et quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introibo ad altare Dei : sumam Christum, qui renovat juventutem meam.

Ant. t. 8. Cibavit nos Dominus.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro : * jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum : * psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae :

Quia praeceptum in Israel est : * et iudicium in Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti : * linguam, quam non noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus : * manus ejus in cophino serviērunt.

In tribulatione invocasti me, et libera vi te : * exaudivi te in abscondito tempestatis : pro-

bavi t
ctiōnis

Aud
testab
ris me
dens :
alienu

Ego
tuus,

Egypt
implēb

Et nō
vocem

intēdi

Et di
sidēria

in adin

Si p
me : *

ambulā

Pro n
eōrum l

per tril
manum

Inimi
ei : * et

stēcula

Et cib
menti :

turavit

Ant. C
adipe fr
melle sa

Ant. t
mine.

QUAM

Dōm
cupiscit,

in ātria l
Cor m
exultāver
vum.

bávi te apud aquam contradic-
ciónis.

Audi pópulus meus, et con-
testabor te : * Israel si audie-
ris me, non erit in te Deus re-
tens : neque adorábis deum
aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus
tuus, qui edúxi te de terra
Egypti : * diláta os tuum, et
implébo illud.

Et non audívit pópulus meus
vocem meam : * et Israel non
inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum de-
sidéria cordis eórum : * ibunt
in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset
me : * Israel si in viis meis
ambuláset.

Pró nihilo fórsitan inimicos
eórum humiliássem : * et su-
per tribulántes eos misissem
manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt
ei : * et erit tempus eórum in
sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fru-
mentí : * et de petra, melle sa-
turávit eos.

Ant. Cibávit nos Dóminus ex
ádipe frumentí : et de petra,
melle saturávit nos.

Ant. t. 6. Ex altári tuo Dó-
mine.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua
Dómine virtútum : * con-
cupiscit, et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea *
exultáverunt in Deum vi-
vum.

Hiemalis.

Etenim passer invénit sibi
domum : * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtú-
tum : * Rex meus, et Deus
meus.

Beáti qui habitant in domo
tua Dómine : * in sæcula sæ-
culórum laudábunt te.

Beátus tuus, cujus est auxi-
lium abs te : * ascensiónes in
corde suo dispósuit, in valle
lacrymárum, in loco quem pó-
suit.

Etenim benedictiónem dabit
legislátor ; ibunt de virtúte in
virtútem : * vidébitur Deus
deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi
oratióem meam : * áuribus
pércepe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : *
et respice in faciém Christi tui :

Quia mélior est dies una in
átriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo
Dei mei : * magis quam habi-
táre in tabernáculis peccató-
rum.

Quia misericórdiam, et veri-
tátem diligit Deus : * grátiam,
et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui
ambulant in innocentia : * Dó-
mine virtútum, beátus homo
qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo Dó-
mine Christum sumimus : in
quem cor et caro nostra exul-
tant.

¶ Educas panem de terra.
¶ Et vinum lætificet cor hó-
minis.

Lectiones ponuntur inferius post Lectiones II Nocturni ordine Mensium.

ñ. VII. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo. ŷ. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

ñ. VIII. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui manducat me, vivet propter me. ŷ. Cibavit illum Dominus panem vitæ et intellectus. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Sapiëntia * ædificavit sibi domum, miscuit vinum, et posuit mensam.

Psalms. Dóminus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 2. Angelórum esca * nutritivisti pópulum tuum, et panem de celo præstitisti eis.

Ant. t. 3. r Pinguis est panis * Christi, et præbebit delicias régibus.

Ant. t. 4. Sacerdótes sancti * incensum et panes offerunt Deo.

Ant. t. 5. Vincénti * dabo manna absconditum, et nomen novum.

CAPITULUM: 1. Cor. 11. e

FRATRES, Ego enim accepi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebatur, accepit panem, et grátias agens regit, et dixit: Accipite, et

manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem.

HYMNUS.

VERBUM supérnum pródiens, Nec Patris linquens dexteram,

Ad opus suum éxiens, Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discipulo Suis tradendus æmulis, Prius in vitæ férculo Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina spécie Carnem dedit et sanguinem; Ut dúpliciis substántiæ Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium, Convéscens in edúlium, Se móriens in prétiúm, Se regnans dat in præmiúm.

O salutáris Hóstia, Quæ cæli pandis óstium! Bella premunt hostilia, Da robur, fer auxilium.

Uni, trinóque Dómino Sit sempitérna glória; Qui vitam sine término Nobis donet in pátria.

Amen.

ŷ. Pósuit fines tuos pacem, ñ. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Ego sum * panis vivus, qui de celo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

ORATIO.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra

mysté-
pliónis
júgiter
regnas

Si c
simple
ratio.

Dein
commu
Psalter

ñ. b
ŷ. Q
virgine

Ant.

Capi

enim ad

ñ. br

eis. Par

rum m

eis. Gló

ŷ. Ci

ménti.

saturáv

Ant.

CAPIT

QUOTI

Q cabi

licem l

mini a

niat.

ñ. br

ádipe fr

de petra

Ex ádi

bávit.

ŷ. Edu

ñ. Et vir

minis.

Ant. V

oc est corpus
ro vobis tradē-
in meam com-

NUS.
rnum prōdiens,
linquens dexte-

xiens,
esperam.
discipulo
æmulis,
erculo
pulis;
ina spēcie
t sanguinem;
tantiæ
dōminem.
edit socium,
dūlium,
rētium,
in præmium.
stia,
s ostium!
ostilia,
xillium.
Dōmino
glōria;
érmino
batria.

s tuos pacem,
nēnti sātiat te.
t. t. 1. f Ego
is, qui de culo
manducaverit
t in ætērnū.
io.

is sub Sacra-
biti passionis
a reliquisti:
nus, ita nos
uiniis tui sacra

mystēria venerāri; ut redem-
plōnis tuæ fructum in nobis
jūgiter sentiāmus. Qui vivis et
regnas cum Deo Patre.

*Si occurrat aliquod Festum
simplex, fit de eo Commemo-
ratio.*

*Deinde sunt Commemorat.
communes, seu suffrāgia, ut in
Psalterio.*

AD PRIMAM.

ñ. br. Christe Fili.

ÿ. Qui natus es de Maria
virgine. *Et dicuntur Preces.*

AD TERTIAM.

Ant. Angelōrum esca.

Capitulum. Fratres, Ego
enim accēpi, *ut supra, ad Laud.*

ñ. br. Panem cœli, * Dedit
eis. Panem. ÿ. Panem Angelō-
rum manducāvit homo. Dedit
eis. Glōria Patri. Panem.

ÿ. Cibāvit illos ex ādipe fru-
mentī. ñ. Et de petra, melle
saturāvit eos.

AD SEXTAM.

Ant. Pinguis est panis.

CAPITULUM. 1. Cor. 11. f

QUOTIESCUMQUE enim mandu-
cābitis panem hunc, et cā-
licem bibētis, mortem Dō-
mini annuntiābitis donec vē-
niat.

ñ. br. Cibāvit illos, * Ex
ādipe frumentī. Cibāvit. ÿ. Et
de petra, melle saturāvit eos.
Ex ādipe. Glōria Patri. Ci-
bāvit.

ÿ. Edūcas panem de terra.
ñ. Et vinum lætificet cor. hō-
minis.

AD NONAM.

Ant. Vincēti.

CAPITULUM. 1. Cor. 11. f

QUICUMQUE manducāverit pa-
nem hunc, vel biberit cāli-
cem Dōmini indigne, reus erit
cōrporis et sāguinis Dō-
mini.

ñ. br. Edūcas panem, * De
terra. Edūcas. ÿ. Et vinum læ-
tificet cor hōminis. De terra.
Glōria Patri. Edūcas.

ÿ. Pōsuit fines tuos pacem.

ñ. Et ādipe frumentī sātiat te.

IN II VESPERIS.

*Omnia dicuntur sicut in pri-
mis Vesperis, p. ccxxxij.*

Ad Magnif. Ant. t. 5. O sa-
crum * convivium, in quo
Christus sūmitur: recōlitur
memōria Passiōnis ejus: mens
implētur grātia: et futuræ glō-
riæ nobis pignus datur, alle-
lūia.

*Si occurrat aliquod Festum
simplex, fit de eo Commemo-
ratio.*

*Deinde sunt Commemorat.
communes, seu suffrāgia, ut in
Psalterio, si faciēda sint.*

MENSE FEBRUARIO.

IN II NOCTURNO.

Sermo Sancti Joānnis Chry-
sōstomi.

LECTIO IV.

*Homilia 61. ad populum
Antiochenum.*

NECCESSARIUM est, dilectissi-
mi, mysteriōrum discere
mirāculum, quodnam sit, et
quare sit datum, et quæ ejus
rei utilitas. Unum corpus effi-
citur membra, inquit, ex
carne ejus, et ex ossibus ejus:
sequāmur autem initiāti, quæ

sanguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducavit et bibit, hoc est, si manet, et manetur : si habitat, et inhabitatur : si haeret ut non deseratur.

LECTIO VIII.

HOC ergo nos docuit, et admonuit mysticis verbis, ut simus in ejus corpore sub ipso capite in membris ejus, edentes carnem ejus, non relinquentes unitatem ejus. Sed qui aderant, plures non intelligendo scandalizati sunt : non enim cogitabant, haec audiendo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apostolus autem dicit, et verum dicit : Sapere secundum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dominus manducare, et sapere secundum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita aeterna : ergo nec carnem debemus sapere secundum carnem, sicut in his verbis : Multi itaque audientes, non ex inimicis, sed ex discipulis ejus, dixerunt : Durus est hic sermo, et quis potest eum audire ?

Nona Lectio de S. Simplicio, si occurrit ; alias.

LECTIO IX.

SI discipuli dorum habuerunt istum sermonem, quid inimici ? Et tamen sic oportebat ut diceretur quod non ab omnibus intelligeretur. Secretum Dei intentos debet facere, non adversos : isti autem cito desecerunt, talia loquente Do-

mino Jesu Christo. Non crediderunt aliquid magnum dicentem, et verbis illis aliquam gratiam cooperientem : sed prout voluerunt, ita intellexerunt, et more hominum : quia poterat Jesus aut hoc disponebat Jesus, carnem, qua indutum erat Verbum, veluti concisam, distribuere credentibus in se. Durus est, inquit, hic sermo : quis potest eum audire ?

MENSE MARTIO

Ante Quadragesimam.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

LECTIO IV.

Ex Hom. 60. ad pop. Antioch.

QUONIAM Verbum dicit : Hoc est Corpus meum : et assentiatur, et credamus, et intellectuibus ipsum oculis intueamur. Nihil enim sensibile nobis Christus tradidit ; sed sensibilibus quidem rebus, at omnia intelligibilia. Itidem et in baptisate, per rem, nempe sensibilem aquam, donum confertur : intelligibile vero quod perficitur, generatio et renovatio. Si enim incorporeus esses, nuda et incorporea tibi dedisset ipse dona : sed quoniam anima corpori conserta est, in sensibilibus intelligibilia tibi praebet. Quot nunc dicunt : Vellem ipsius formam aspicere, figuram, vestimenta, calceamenta ? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestimenta cupis videre : ipse vero tibi concedit non tantum videre,

verum et manducare, et tan-
gero, et intra te sumere.

LECTIO V.

Igitur accedat nemo cum
náusea, nemo irresolutus,
omnes accensi, omnes ferven-
tes et excitati. Nam si Judæi
stantes, et calceamenta in pé-
dibus habentes et baculos
manibus gestantes, agnum
cum festinatione comedebant,
te multo magis oportet esse so-
lertem. Nam illi quidem in
Palaestynam erant profecturi,
et propterea viatorum figuram
habebant: tu vero debes in
caelum migrare. Quapropter
in omnibus oportet te vigilare:
nec enim parva poena propo-
nitur indigne sumentibus. Có-
gita quantum adversus prodi-
torem indignaris, et contra
eos, qui illum crucifixerunt.
Itaque considera, ne tu quo-
que sis reus Corporis et Sán-
guinis Christi: Illi sanctissim-
um corpus occiderunt, tu
vero polluta suspicis anima,
post tot beneficia. Neque enim
illi satis fuit, hominem fieri,
colaphis caedi, et crucifigi: ve-
rum et semetipsum nobis com-
misset: et non fide tantum,
verum et ipsa re nos suum ef-
ficat corpus.

LECTIO VI.

Quo non oportet igitur esse
puriorem, tali fruente
sacrificio? quo solari radio non
splendidiorem manum, car-
nem hanc dividente? os,
quod igne spiritali repletur,
linguam, quae tremendo nimis

sanguino rubescit? Cógita qua-
li sis insignitus honore, qua-
li mensa fruaris. Quod An-
geli videntes horrescunt, neque
libere audent intuéri propter
emicantem inde splendorem,
hoc nos pasceamur, huic nos
unimur, et facti sumus unum
Christi corpus, et una caro.
Quis loquatur potentias Dómi-
ni, auditas faciet omnes lau-
des ejus? Quis pastor oves pró-
prio pascat crude? Et quid
dico, pastor? Matres multae
sunt, quae post partus dolores,
fillos aliis tradunt nutricibus.
Hoc autem ipse non est pas-
sus: sed ipse nos proprio sân-
guine pascit, et per omnia nos
sibi coagmentat.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 6, f

In illo tempore: Dixit Jesus
turbis Judaeorum: Caro mea
vere est cibus: et sanguis
meus vere est potus. Et reli-
qua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tractatu 27. in Joannem,
circa medium.

Diximus, fratres, hoc Dómi-
num commendasse in man-
ducatione carnis suae, et pota-
tione sanguinis sui, ut in illo
maneamus, et ipse in nobis.
Manemus autem in illo, cum
sumus membra ejus: manet
autem ipse in nobis, cum su-
mus templum ejus. Ut autem
simus membra ejus, unitas nos

compá-
únitas.
Et chá-
lum in
quit, I-
bus no-
ctum,

ERCO
cat
viva m
bra spi
corpore
spiritus
tus qu
quo cor
quid vi
separati
tua? Sp
mam tu
vivificat
sunt in
tollas, j
ánima t
ris tui m
Lectio
si occur

HEC C
unit
paratió
bet for
quam se
sti. Si e
pore Ch
brum ej
brum: e
Spiritu e
inquit

compáginat : ut compáginet
únitás, quæ facit, nisi chráritas?
Et chráritas Dei unde? Apósto-
lum intérroga. Chráritas, in-
quit, Dei diffúsa est in córdi-
bus nostris per Spiritum san-
ctum, qui datus est nobis.

LECTIO VIII.

Ergo spiritus est, qui vivifi-
cat : spiritus enim facit
viva membra : nec viva mem-
bra spiritus facit, nisi quæ in
córpo, quod végetat ipse
spiritus, invenerit. Nam spíri-
tus qui est in te, o homo,
quo constas ut homo sis, num-
quid vivificat membrum quod
separátum invenerit a carne
tua? Spiritum tuum dico áni-
mam tuam. Anima tua non
vivificat, nisi membra quæ
sunt in carne tua : unum si
tollas, jam non vivificátur ex
ánima tua, quia unitáti córpo-
ris tui non copulátur.

*Lectio nona de S. Simplicio,
si occurrat; alias,*

LECTIO IX.

Hæc dicuntur, ut amemus
unitátem, et timeamus sepa-
rátiónem. Nihil enim sic de-
bet formidáre Christianus,
quam separári a córpo Christi.
Si enim separátur a córpo-
re Christi, non est mem-
brum ejus : si non est mem-
brum ejus, non végetátur
Spíritu ejus. Quisquis autem,
inquit Apóstolus, Spiritum

Christi non habet, hic non est
ejus. Spiritus ergo est, qui
vivificat, caro autem non pro-
dest quidquam. Verba, quæ
ego locútus sum vobis, spí-
ritus et vita sunt. Quid est,
Spiritus et vita sunt? Spírita-
liter intelligénda sunt. Intel-
lexisti spíritáliter? Spiritus et
vita sunt. Intellexisti car-
náliter? Etiam sic illa spiritus
et vita sunt, sed tibi non sunt.

OFFICIUM

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

B. M. V. IN SABBATO.

Semiduplex.

*His in locis, in quibus Offi-
cium Conceptionis B. M. V. re-
citur quoties Officium occur-
rit de B. M. in Sabbato, si, de
Ordinarii licentia, Officium
infrascriptum de Immaculata
Conceptione B. M. V. persol-
vatur die VIII Decembris, et per
Octavam, erit in Sabbatis hoc
idem Officium quod in Festo,
p. ccxlix, ritu semiduplici,
exceptis Lectionibus.*

*In I Noct., Lectiones de Scri-
ptura occurrente.*

*In II et III Noct. Lectiones
ut infra per Octavam adnotan-
tur, nimirum mensibus*

JANUARIO ET FEBRUARIO,

*Ut in secunda die infra Octa-
vam, ix Decembr. p. cclv.*

MARTIO,

*Ut in tertia die infra Octa-
vam, x Decembr., p. cclvij.*

t? Cógita qua-
honóre, qua-
s. Quod An-
résunt, neque
tuéri propter
splendórem,
ur, huic nos
sumus unum
et una caro.
sténtias Dómi-
t omnes lau-
stor oves pró-
bre? Et quid
látres multæ
artus dolóres,
nt nutricibus.
non est pas-
s próprio sán-
per omnia nos

TURNO.

Evangélii
Joannem.

Cap. 6, f

: Dixit Jesus
m : Caro mea
: et sanguis
otus. Et réli-

Augustini

pi.
Joannem,
ium., hoc Dómi-
dásse in man-
suæ, et pota-
ui, ut in illo
se in nobis.
in illo, cum
ejus : manet
ois, cum su-
s. Ut autem
is, únitás nos

FESTA SANCTORUM.

FESTA NOVEMBRIS.
DIE XXVII NOVEMBRIS.
LEONARDI A PORTU MAURIT.,
Confessoris.

Duplex.

*In Hymno, Iste Confessor,
mutatur Tertius Versus.*

ORATIO.

DEUS, qui ad obstinata peccatorum corda per evangelicam prædicationem ad penitentiam flectenda, beatum Leonardum confessorum tuum admirabilem sanctitate et invicto dicendi robore suscitasti: da quæsumus; ut contritionis lacrymas, ad quas ob duritiam cordis nostri sine te promoveri non possumus, per ejus preces ac merita consequamur. Per.

In I Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BEATUS Leonardus a Portu Mauritio, in ora Ligustica Italiæ, piis parentibus natus, etiam a prima pueritia mirifica quadam propensione ad pietatem portendit indicia futuræ sanctitatis. Quæ multo clariora deinde ejus in adolescentia eluxerunt, cum Romano profectus in collegio Romano studiis litterarum, ac philosophiæ operam dedit. Ita enim in illa scholarum celebritate est ver-

satus, ut dum ingenii exercitatione nemini concederet, innocentia morum, austeritate vitæ, contemptu sui, studio rerum divinarum omnes antecederet, adeo ut in adolescente alter Aloysius Gonzaga collegio illi redditus videretur. His positis fundamentis, ad consummandum sanctitatis opus quod edificare cœperat, inter sociales Caravitanos adlectus, dum de more illius sodalitiis totus esset in navanda opera apostolicis urbibus concionatoribus, captus apostolatus sanctitate nihil magis in votis habere cœpit, quam se totum proximorum salutis declinare. Ad quod vitæ genus quo facilius formaretur, terrenis omnibus abdicatis, in familiam Fratrum Minorum reformatorum Instituti rigidioris ingressus est. Hic, quamdiu vixit, numquam a summa sanctitate est visus abesse. Admiranda in domesticis legibus servandis vigilantia, singulare orationis studium, eximius in Jesum atque Deiparam amor, assidua in afflictando corpore acerbitas, ardens in proximos charitas, summa in omni virtutum laude animi demissio, cum absolutum sanctitatis exemplar constituabant.

Ex h
sce
theolog
tionem
proxim
e carce
crandas
ta conte
scēpit,
ejectu
laborib
nis, exor
necess
post an
vatus, a
nem ita
digni lo
pisculo
inedia,
bus sem
inesse.
vitæ ger
riouls.
bus defa
supra q
vit; qu
utilitate
giones a
vi, qua
quosque
gionis s
urbs. Re
concioni
Benedict
interfuit
sit, ut fr
admiran
Nec vero
luti con
sebatu
ma Tert
rie com

LECTIO VII.

EX hac virtutis schola, suscepto sacerdotio, atque theologice studiis ad prædicationem formatus, urgente in proximos charitate, tamquam e carcere ad cursum ad lucrandas animas aggressus, tanta contentione apostolatum suscepit, ut, conatibus impar ejectu sanguinis, apostolicis laboribus in ipso prædicationis exordio abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo quinto post anno, Deiparæ ope relevatus, ad pristinam contentionem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpore adeo graviter affecto, inedia, vigiliis, macerationibus semper extenuato, tantam inesse firmitatem. Hoc in vitæ genere numquam nec periculis deterritus, nec laboribus defatigatus, annos quatuor supra quadraginta perseveravit; quanta cum animarum utilitate declarant Italiæ regiones admirabili ejus dicendi vi, qua vel obstinatissimos quosque pervenebat, ad religionis studium revocata; ac urbs Roma præcipue, quæ concionibus ejus, ad quas etiam Benedictus Decimus quartus interfuit, adeo ad virtutes exarsit, ut fructus adhuc perennet admirandi illius apostolatus. Nec vero, dum exterorum saluti consulabat, suos obliviscebatur: nam, beneficio Cosmæ Tertii, in solitudine Etruriæ comparata ea domo, in

quam ipse se a prædicatione recipere ad sancti Ignatii exercitia solébat, auctor fuit iis, qui arctius Deo adherere velent, ut eo secederent, ibique, juxta leges ab ipso conditas, et a Clemente Undecimo probatas, secreti a populo, asperiori vitæ genere uterentur.

LECTIO VI.

IDEM plura sodalitia Urbis excoluit, atque illud præcipue sanctissimi Cordis Jesu, quod est in sancti Theodori templo; in iis multa instituit, quibus in Christum atque in Deiparam honos mirifice est auctus. Horum dulcissima nomina in ore habebat semper, et tamquam præsidia certa salutis proforibus domorum palam proponenda curabat. Passionis Dominicæ meditandæ studium propagavit, sacellis in amphitheatro Flavio edificatis, ad quæ cruciatus Christi crucem ad Calvarium bajulantis recolerentur. Ab eo etiam perpetua Sacramenti Eucharistici adoratio præcipuis in Italiæ urbibus est constituta. His igitur aliisque admirandis virtutum meritis maturus celo, postquam et prophetiæ dono, et miraculorum virtute Deus sanctitatem servi sui confirmasset, cum tempus appropinquaret retributionis, ut Benedicto Decimo quarto fidem præstaret, cui nupsiam nisi Romæ se moriturum commiserat, ex prædicatione Bononiensi, ad quam ab eodem fuerat missus, in

Urbem reversus, laboribus fractus, morbo tentari cepit; quo cum deficeret Ecclesiae Sacris expiatus, et postrema salutis monita Fratribus suis dedisset, anno aetatis suae quinto et septuagesimo sanctissime obdormiuit in Domino, die vigesima sexta Novembris, in coenobio sancti Bonaventurae, ubi nunc ejus corpus colitur; eique Pius Sextus, qui viventem magno honore habuerat, absoluto prius rite de virtutibus et miraculis servi Dei iudicio, anno ab ejus obitu quadragesimo quinto, Beatorum honores, Officium et Missam decrevit.

In III. Noct. Homilia in Evang. Sint lumbi, p. lxxvj.

FESTA DECEMBRIS.

DIE VIII DECEMBRIS.

IN FESTO IMMACULATAE

CONCEPTIONIS B. M. V.

Duplex II classis.

Pro utroque clero et sanctimonialibus Urbis, ad etiam pro cujuslibet Diocesanos clero, si Ordinario placuerit, ex litteris Encyclicis Pii IX, 2 Februarii 1849.

AD VESPERAS.

Ant. de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V., p. cxxxviii.

CAPITULUM. Prov. 8.

DOMINUS possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus, Ave Mariae, p. cxl. y. Immaculata Conceptio est hodie sanctae Mariae Virginis. n. Cujus vita incluta cunctas illustrat ecclesias.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Beata Dei genitrix Maria Virgo perpetua, templum Domini, Sacrarium Spiritus sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. Alleluia.

ORATIO.

DEUS qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti: ejus nobis intercessionem concede; ut cor et corpus nostrum immaculatum Tibi, qui eam ab omni labe praeservasti, fideliter custodiamus. Per eundem Dominum.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariae celebramus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.*

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

Hymn. Quem terra, p. cxl.

IN I. NOCTURNO.

Ant. t. 4. Multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.

Psalmi de B. M. V., p. cxlj.

Ant. t. 8. Manus Domini confortavit te, et ideo eris benedicta in aeternum.

Ant. t. 3. Noli metuere, non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus haec lex constituta est.

y. Deus praecinxit me vir-

tate. a
viam i
De

EGO
pri
creat
ut orin
et sicu
terram
bitavi,
lumina
cui vi
abyssi
maris
terra s
et in
habui:
lium, e
tate ca
bus: re
reditate
praeci
omniun
roquiev
et dixit
bita, et
in elect
n. Qu
dit sicut
Pulchra
y. Quasi
neblas,
in diebu
in
A crea
futurum
nam, et
coram i
in Sion
vitate sa
quievi;

Maris, p. cxl.
Conceptio est
Virginis.
cunctas il-

nt. l. 1. Beata
ia Virgo per
Domiur, Sa-
sancti, sola
placuisti Do-
a Christo. Al-

o.
immaculatam
ceptionem di-
habitaculum
nobis inter-
e; ut cor et
immaculatam
b omni labe
liter custodi-
Dominum.
FINUM.

culatam Con-
nis: Mariae ce-
stum ejus Fi-
ominum.
exultemus,

erra, p. cxl.
URNO.

to filiae con-
ias, tu super-
as.

V., p. cxlj.
anus Domini
ideo eris be-
nm.

metuere, non
nim pro te,
haec lex con-

xit: me vir-

tuto. Et posuit immaculatam
viam meam.

De Libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 24.

EGO ex ore Altissimi prodivi:
primogenita ante omnem
creatoram. Ego feci in oculis
ut oriretur lumen indeficiens,
et sicut nebula texi omnem
terram. Ego in altissimis ha-
bitavi, et thronus meus in col-
umna nubis. Gyrum coeli cir-
cuivi sola: et profundum
abyssi penetravi: in fluctibus
maris ambulavi, et in omni
terra steti, et in omni populo;
et in omni gente primatum
habui: et omnium excellen-
tium, et humilium corda vir-
tute calevi: et in his omni-
bus requiem quasivi, et in ha-
reditate Domini morabor. Tunc
praecipit, et dixit mihi Creator
omnium: et qui creavit me,
requievit in tabernaculo meo,
et dixit mihi: In Jacob inhabi-
ta, et in Israel hereditare, et
in electis meis mitte radices.

Quae est ista quae ascen-
dit sicut aurora consurgens, *
Pulchra ut luna, electa ut sol?
Quasi arcus resurgens inter
nebulas, et quasi flos rosarum
in diebus vernis. Pulchra.

LECTIO II.

An initio et ante saecula
creata sum, et usque ad
futurum saeculum non desi-
nam, et in habitatione sancta
coram ipso ministravi. Et sic
in Sion firmata sum, et in ci-
vitate sanctificata similiter re-
quievi, et in Jerusalem potes-

tas mea. Et radicavi in po-
pulo honorificato, et in parte
Dei mei hereditas illius, et in
plenitudine sanctorum detentio
mea. Quasi cedrus exaltata
sum in Libano: et quasi
cypressus in monte Sion. Quasi
palma exaltata sum in Cades,
et quasi plantatio rosae in Je-
rico. Quasi oliva speciosa in
campis, et quasi platanus exal-
tata sum juxta aquam in pla-
teis. Sicut cinnamomum et
balsamum aromatizans odorem
dedi: quasi myrra electa dedi
suavitatem odoris: et quasi
storax, et galbanus, et ungula,
et gutta, et quasi Libanus non
incisus vaporavi habitationem
meam, et quasi balsamum non
mistum odor meus.

Quasi speciosam sicut col-
umbam ascendentem desu-
per rivos aquarum, * Cujus
inextimabilis odor erat nimis
in vestimentis ejus. Quae est
ista quae ascendit de deserto
deliciis affluens, innixa super
dilectum suum? Cujus.

LECTIO III.

EGO quasi terribinthus ex-
tendi ramos meos, et rami
mei honoris et gratiae. Ego
quasi vitis fructificavi suavitatem
odoris: et flores mei fru-
ctus honoris, et honestatis.
Ego mater pulchrae dilectionis
et timoris, et agnitionis, et
sanctae spei. In me gratia om-
nis viae, et veritatis: in me
omnis spes vitae et virtutis.
Transite ad me omnes qui
concupiscitis me, et a genera-

tionibus meis implémini: Spiritus enim meus super mel duleis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatióne saeculorum. Qui edunt me, adhuc esúrient; et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me non confundetur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam aetérnam habébunt.

ñ. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum, * Quia cum essem párvula plá-cui Altissimo. ð. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Eripuit me de inimicis mei fortissimis, et factus est Dóminus protector meus.

Ant. t. 1. Sanctificávit tabernáculum suum Altissimus.

Ant. t. 2. Fundáitur mons Sion exultatióne universæ terræ, látera aquilonis, civitas Regis magni.

ÿ. In hoc cognóvi quóniam voluisti me. ñ. Quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Virginibus.

LECTIO IV.

Lib. 2. sub init.

Virgo sicut tamquam in imagine descripta virginitas vitaque casta: Maria Sicut qua volut in speculo resúlget species castitátis, et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi: ubi tamquam in exemplári ma-

gisteria expressa probitátis, quid corrigere, effógere, quid tenére debeatís, osténdunt. Primus discéndi ardor, nobilitas est magistri. Quid nobilíus Dei Matro? Quid splendidius ea quam splendor elégit? Quid castius ea, quam corpus sine corpóris contagióne generávit?

ñ. Fundaménta ejus in montibus sanctis: * Diligit Dóminus portas Sion super omnia tabernácula Jacob. ÿ. Glóriosa dicta sunt de te Civitas Dei. Diligit.

LECTIO V.

NAM de ceteris ejus virtútibus: quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánima prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incerto divitiarum, sed in præce páuperis spem repónens: inténta óperi, verecúnda sermóne, árbitrum mentis sólita non hóminem, sed Deum querere: nullum ledere, bene velle, omnibus assúgere, in ómnibus nati, æquálibus non invidére, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amare virtútem.

ñ. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis aetérnæ, spéculum sine mácula. ÿ. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signátus. Candor.

LECTIO VI.

QUANDO ista vel vultu læsit paréntes? quando dissénsit

a propina
vit húmi
debem?
peu? E
firorum
pcedia
que præte
hil torvur
verbis pr
inverécun
ctor, non
non vox
corpóris
fúerit me
tis.

ñ. Beát
generatiór
húmilem
nátam me
salem D
Quia. Glór
lam.

IN I.

Ant. t. 1.
Dóminus t

Ant. t. 1.
et narrábo
ánimæ me

Ant. t. 1.
Dóminus n
pter hoc
meum.

ÿ. Elégit
elégit cam.

suo habitá

LECTIO

secúnd

LECTIO

L IBER gen
sti filii
ham: Abra
Isaac áuter
réliqua.

Hiem

a propinquis? quando fastidivit humilem? quando derisit debilem? quando vitavit inopem? Los solos solita cunctos virum inuisere, quos misericordia non erubesceret, neque preteriret verecundia. Nihil torvum in oculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecundum. Non gestus fractior, non incensus solutior; non vox petulantior: ut ipsa corporis species simulacrum fuerit mentis, figura probitatis.

¶. Beátam me dicent omnes generationes. * Quia ancillam humilem respexit Deus. ¶. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit. Quia. Glória Patri. Quia ancillam.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Ave grátia plena, Dominus tecum.

Ant. t. 5. Venite, et videte, et narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ.

Ant. t. 3. A dextris est mihi Dominus ne commovear: propter hoc dilatátum est cor meum.

¶. Elégit eam Deus et præelégit eam. ¶. In tabernáculo suo habitare fecit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Hiemalis.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

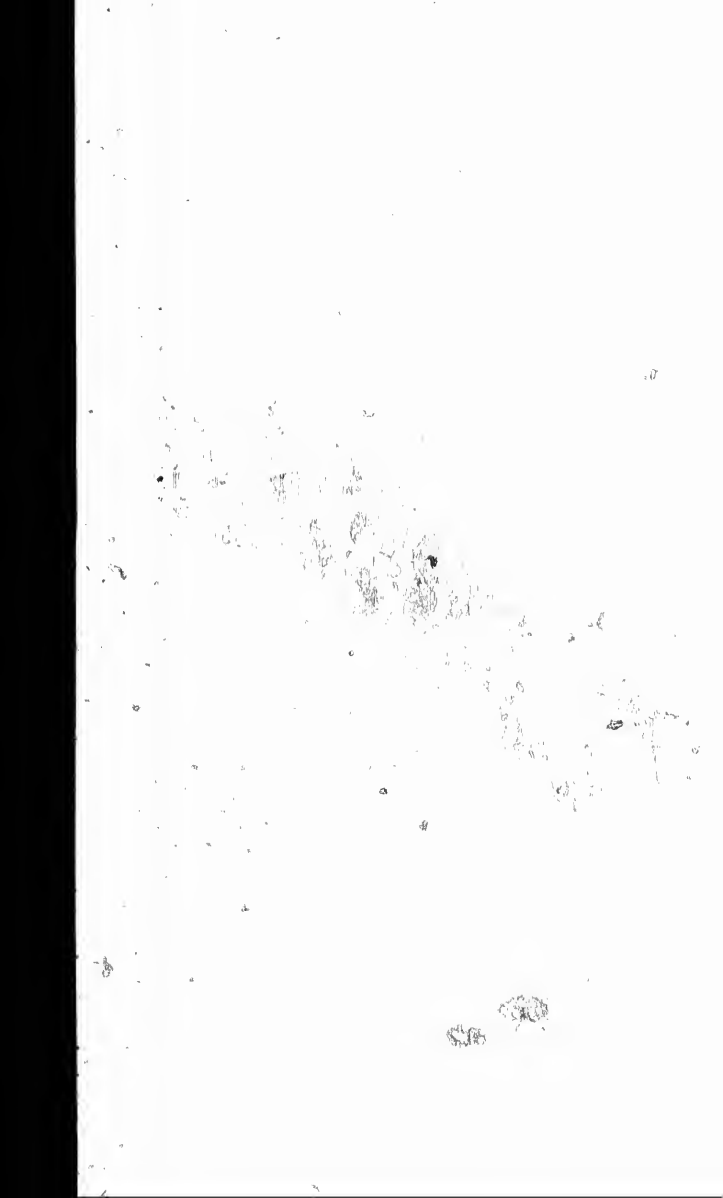
Lib. II, de Cons. Evang. c. 1.

MATTHEUS Evangelista sic orsus est: Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit generatiónem Christi secúndum carnem se suscepisse narrándam. Secúndum hanc enim Christus filius hominis est: quod étiam se ipse sepiissime appellát, comméndans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna et tetérna generatió, secúndum quam Filius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia omnia per ipsum facta sunt; ita ineffabilis est, ut de illa dictum a Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

¶. Signum magnum apparuit in cœlo, Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus; * Et in cápite ejus coróna stellarum duódecim. ¶. Filia Sion tota formósa et suávis est. Et.

LECTIO VIII.

EXEQUITUR ergo humanam generatiónem Christi Matthæus, ab Abraham generatôres commémorans quos perducit ad Joséph virum Mariæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Mariæ separándum putáret, quod non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magnifice insinuátur fidelibus conjugátis, étiam serváta pari

consensu continéntia, posse permanére vocarique conjúgi-um, non permísto córporis sexu, sed custoditò mentis af-féctu: presértim quia nasci eis étiam filius pótuít sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos filios adhibén-dus est.

ñ. Benedixit te Dóminus in virtúte sua, * Quia per te ad nihilum redégit inimicos nos-tros. ý. Hodie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédát laus tua de ore hóminum. Quia. Glória Patri. Quia.

LECTIO IX. Cap. 2.

CUM autem evidénter dicat Apóstolus Páulus, ex sé-mine David secúndum carnem Christum; ipsam quoque Ma-riam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxisse, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ, quóniam nec sacerdotále genus tacétur, in-sinuánte Luca, quod cognáta ejus esset Elisabeth, quam di-cit de filiabus Aaron: firmis-sime tenéndum est, carnem Christi ex utròque genere pro-pagátam, et regum scilicet, et sacerdotum, in quibus persónis apud illum pópulum Hebræó-rum étiam mystica únctio fi-gurabátur; id est chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ante étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Sicut lílium * inter

spinás, sic amica mea inter fi-lias.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 2. Diléctus * meus mihi et ego illi, qui páscitur inter filia.

Ant. t. 7. Tota pulchra es, * amica mea, et mácula non est in te.

Ant. t. 4. Benedicta es tu, filia, a Dómino Deo excélsio præ ómnibus mulieribus super ter-ram.

Ant. t. 5. Tu glória * Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu hono-rificéncia pópuli nostri.

CAPITULUM. Prov. 8.

DOMINUS possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a principio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus. O gloriósa Virgi-num, p. clex.

ý. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Mariæ Virginis. ñ. Cujus vita ínclýta cunctas illústrat Eccléσίας.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ait Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa cónteret ca-put tuum. Allelúia.

ORATIO.

DEUS qui per immaculátam Virginis Concéptiónem dí-gnum Filio tuo habitáculum præparásti, ejus nobis inter-

cessiónem corpus Tibi, quod præservamus. P.

In Re.
Qui nat

Ant. t.
Capit

pra, ad

ñ. br.

virtute.

maculát.

cinxit. C

ý. In h

lústi me

debit in

Ant. t.

CAPIT

P

aperi

bit per

Deus Isr

eam: er

Princeps

ñ. br.

niam vo

ý. Quóni

micus m

niam, Gl

ý. Eleg

elegit ear

suo habit

Ant. t.

CAPIT

B

et qui

quotidie,

ostíi mei.

cessione concede, ut cor et corpus nostrum immaculatum Tibi, qui eam ab omni labe præservasti, fideliter custodiamus. Per eundem.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi dicatur:
Qui natus es de Maria Virgine.

AD TERTIAM.

Ant. t. 2. Dilectus meus.

Capitulum, Dominus, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Deus * Præcinxit me virtute. Deus. *ÿ.* Et posuit immaculatam viam meam. Præcinxit. Glória Patri. Deus.

ÿ. In hoc cognovi quoniam voluisti me. *ñ.* Quoniam non gaudébit inimicus meus super me.

AD SEXTAM.

Ant. t. 7. Tota pulchra es.

Capitulum. Ezech. 44.

PORTA hæc clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedébit in ea.

ñ. br. In hoc cognovi * Quoniam voluisti me. In hoc. *ÿ.* Quoniam non gaudébit inimicus meus super me. Quoniam, Glória Patri. In hoc.

ÿ. Elégit eam Deus et præelégit eam. *ñ.* In tabernaculo suo habitare fecit eam.

AD NONAM.

Ant. t. 5. Tu glória.

Capitulum. Prov. 8.

BEATUS homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit,

inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

ñ. br. Elégit eam Deus * Et præelégit eam. Elégit. *ÿ.* In tabernaculo suo habitare fecit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffusa est grátia in labiis tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, præter Ant. ad Magnificat.

Ant. t. 1. Conceptio tua Dei génitrix Virgo, gaudium annuntiávit unívérso mundo: ex te enim ortus est Sol justitiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confundens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. Allelúia.

DIE IX DECEMBRIS.

Secunda infra Octavam.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Epiphánii Episcopi.

LECTIO IV.

Or. de laud. S. Mariæ Deip.

QUID dicam? et quid próloquar? Quo pacto beatam prædicabo glóriæ radicem? Solo enim Deo excépto, cunctis superior existit; natúra formósior est ipsi Chérubim, Séraphim, et omni exercitu angélico: cui prædicandæ cælestis ac terréna lingua minime súfficit, imo vero nec Angelórum. Etenim ipsi quidem hym-

num, laudem, honorem protulerunt. Latabantur vero Angeli, tamquam ipsi duntaxat Deum haberent; quibus sanctissima, Virgo superior facta, Deum habitantem in caelis concepit in terra, ut hac ratione exercitus Angelorum traheret in terram, et versaretur cum hominibus. Ipsa enim est caeli et terrae mediatrix, quae unionem naturaliter peregit.

LECTIO V.

OBEATA Virgo, columba pura et sponsa caelestis Maria, caelum, templum et thronus Divinitatis, quae coruscantem in caelo et in terra solem habes Christum; nubes lucida, quae fulgur de caelo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Nubes caelestis, quae tonitruum Spiritus sancti in se ipsa reconditum deduxit in mundum, et imbrem Spiritus sancti in universam terram, ad producendum fidei fructum, cum impetu demisit. Ave gratia plena, porta caelorum, de qua Propheta vaticinatus est his verbis: Ecce porta clausa, et nullus ingreditur per eam, nec egreditur, praeter quam Dominus Deus solus: et erit porta clausa duci, quia dux ipse vocabitur et in ipsum sperabunt omnes gentes. De hac porta etiam in Canticis Propheta in decursu orationis plane et aperte proloquitur inclamans: Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

LECTIO VI.

ANGELI accusabant Evam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quae mulierum infirmitatem vere gloriosam reddidit; quae lapsam Evam erexit, et Adamum e paradiso dejectum in caelos misit; quae paradysum clausum aperuit, et per latronem rursus Adamum complantavit. Per te enim, o Virgo, medius obstructionis paries inimicitias dissolvit; per te pax caelestis donata est mundo; per te homines facti sunt Angeli; per te homines appellati sunt amici, servi, et filii Dei; per te homines meruerunt esse conservi Angelorum, et cum eis familiariter conversari; per te notitia caelestis a terra transmittitur in caelos; per te homines fiduciam habent in caelo erga Altissimum; per te Crux resplenduit per universam terram, in qua quidem Cruce pependit filius tuus Christus Deus noster; per te mors conculcatur, et spoliatur infernus.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in Matth. in init.

IN Isaia legimus: Generacionem ejus quis enarrabit?

Non
tam
rium
dixit
piat
divin
est o
tem
Deum
David
praep
com
posu
David
fuera
nis se

IDEO
I mi
cupa
facta
sio. A
inqui
nes g
Ad D
tui po
Judas
Zaran
in ger
lam s
rum,
repre
peccat
toribu
cata d
quent
tur, e

JACOB
HUR
lianus
Evang
lista M

Non ergo putemus Evangelis-
tan Prophetæ esse contrá-
rium; ut quod ille impossibile
dixit effátu, hic enarráre inci-
piat: quia ibi de generatióne
divinitátis, hic de Incarnatióne
est dictum. A carnálibus au-
tem cœpit, ut per hómínem
Deum discere incipiámus. Filii
David, filii Abraham. Ordo
præpósterus, sed necessarió
commutátus. Si enim primum
posuisset Abraham, et póstea
David, rursus ei repeténdus
fuérat Abraham, ut generatió-
nis séries texerétur.

LECTIO VIII.

IDEO autem ceteris præter-
missis, horum filium nun-
cupávit, quia ad hos tantum
facta est de Christo repromis-
sio. Ad Abraham: In sémíne,
inquit, tuo benedicentur om-
nes gentes, quod est Christus.
Ad David: De fructu ventris
tui ponam super sedem tuam.
Judas autem genuit Phares et
Zaram de Thamar. Notándum
in genealogia Salvatóris nul-
lam sanctárum assúmi mulie-
rum, sed eas, quas Scriptúra
reprehéndit: ut qui propter
peccatóres vénerat, de pecca-
tóribus nascens, ómnium pec-
cáta deléret. Unde et in conse-
quéntibus Ruth Moabitis póni-
tur, et Bethsabée uxor Uriæ.

LECTIO IX.

JACOB autem genuit Joseph.
Hunc locum objécit nobis Ju-
lianus Augústus de dissonántia
Evangelistarum, cur Evange-
lista Matthæus Joseph dixerit fi-

lium Jacob, et Lucas eum filium
appellárit Heli: non intelli-
gens consuetúdinem Scripturá-
rum, quod alter secúndum
natúram, alter secúndum le-
gem ei pater sit. Scimus enim
hoc per Móysen, Deo jubénte,
præcéptum, ut si frater aut
propinquus absque liberis
mórtuus fuérat, álius accipiat
uxórem ad suscitándum semen
fratris, vel propinqui sui. Jo-
seph virum Mariæ Cum ví-
rum audieris, suspicio tibi non
súbeat nuptiárum: sed recor-
dáre consuetúdinis Scripturá-
rum, quod sponsi viri, et spon-
sæ vocentur uxóres.

DIE X DECEMBRIS.

*Ubi non celebratur Festum
cum Missa et Officio proprii
Translationis almæ Domus
Lauretanæ B. Mariæ Virginis,
fit de tertia die infra Octavam
Conceptionis. Semidupl. Offi-
cium ut in Festo: Lectiones
primi Nocturni de Scriptura.*

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Thomæ Archi-
episcopi Valentini.

LECTIO IV.

In Conceptione B. M. V.

NON est facta in póndere et
ménsúra Virgo. Omnibus
dedit, ómnia replévit. Et quem-
ádmodum sol justitiæ Chri-
stus Deus noster oriri facit lu-
men suum super bonos et ma-
los: sic lumen indéficiens
Virgo sacratíssima, rádios évi-
brans misericórdiæ suæ, óm-
nibus indifferenter sese exo-
rábilem, ómnibus elementissi-

VI.

bant Evam,
ariam glória
æ mulierum
e gloriósam
psam Evam
n e paradiso
s misit; quæ
m apérui, et
um Adámum
r te enim, o
obstructionis
lissólvit; per
donáta est
ómines facti
te hómínes
fici, servi, et
ómines me-
sérvi Ange-
is familiári-
er te notitia
ransmittitur
ómines fidú-
elo erga Al-
rux respé-
n terram, in
pépéndit fi-
Deus noster;
culcátur, et

URNO.

Evangélii
hæcuni.

ap. 1.

s Jesu Chri-
i Abraham.
saac, Isaac
Etréliqua.
erónymi
i.

uth. in init.

Generatió-
enarrábit?

nam præbet, ómnium déni-
que necessitatés, amplissimo
quodam miserátur afféctu.
Omnibus ómnia facta est; sa-
piéntibus et insipientibus copiosissima caritaté debitoricem se fecit; ómnibus misericórdiæ sinum apéruit, ut de plenitúdine ejus accipiant univérsi, captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætitiám, dénique tota Trinitas glóriam, Filii persóna carnis humánæ substantiam.

LECTIO V.

OLAMPAS lucidissima, quantos lætificásti, quando divino splendóre illustráta in útero matris immaculáta aparuísti! Conceptio tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo. Mérito epithalámii præcéntor illé a longe in ortu tuo, te intúitus: Quæ, inquit, est ista quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, élécta ut sol, terribilis ut castrórum ácies ordináta? Sicut auróra valde rútilans in mundum prodiisti, o Maria, quando veri solis fulgóre adumbráta in Conceptione tua Immaculáta fuisti. Ipse enim Sol justitiæ de te processúrus, ortum tuum quadam matutina irradiatione præveniens, in te suæ lucis rádios copiosissime transfúdit, quibus potestátés tenebrárum, quas Eva produxerat, in fugam convertisti.

LECTIO VI.

TU pulchra ut luna diceris, tique non immérito comparáris; illa enim óninium astrórum solá, soli simillima, comparatione et candóre vénusta, inter millia astrórum Deo assisténtium, omnigena puritaté in cælo gloriósa præfulges. Tu ergo pulchra es ut luna, imo et púlchrior luna, quia tota pulchra es, et máculæ neque originális neque actualis umbra non est in te. Tu élécta es, ut sol. Ille, inquam, sol, solis cónditor, ille éléctus est ex millibus virórum; tu élécta ex millibus feminárum. Tu terribilis ut castrórum ácies ordináta. An non horruérunt principes tenebrárum, quando vidérunt præter morem immaculáte conceptam, armatúra omni fortióre instructam contra se procédere féminam? Quin et in animatione tua ácies válidas spirituálium Virtútum, et innumérabilium beatórum spirituum militiam delegátam fuisse nullátenus ambigimus; útpote qui custodirent léctulum Salomónis purissimum, ne præparátum ætérno Regi hospitium aliénus hospes inváderet.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Abraham génuit Isaac;

Isaac au-
réliqua.
Homilia

Expo-

L

IDEO ist-
ctóres
unum c-
pit de c-
rum: á-
ratione c-
secútus c-
sit succé-
tamen q-
mini ger-
quia plu-
pisse de-
clésia; q-
per Chri-
ceps gé-
nem, al-
secúndum
cúndum
secúndum
pótiore
salvátur.
dicitur:
Jesu Chr-
enim pri-
dici, cui
sus, licet
Abrahæ
promissu-
ctæ sunt
mini ejus
nibus; t-
sed sicut
tuo; qui
proprieta-
cipátus á-

ILLI del-
I ejus fil-

Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episcopi.

Expos. Evang. secund.

Lucam, Cap. III.

IDEO istos duos generis auctores Evangelista delégit: unum qui promissum accépit de congregatióne populórum: alterum, qui de generatióne Christi oráculum consecutus est. Et ideo licet ordine sit successiόνis postérior, prior tamen quam Abraham in Dómini generatióne describitur; quia plus est promissum accepisse de Christo, quam de Ecclésia; quóniam Ecclésia ipsa per Christum. Ergo unus princeps generis secundum carnem, alter princeps generis secundum spiritum: alter secundum séminis grátiam, alter secundum populórum fidem; pótiór enim qui salvat eo qui salvátur. Et ideo David filius dicitur: Liber generatiónis Jesu Christi filii David. Ejus enim primo loco débuit filius dici, cui dari filius est promissus, licet Apóstolus etiam Abraham Christum dicat esse promissum. Abraham enim dictæ sunt promissiões, et sémini ejus. Non dicit: Et séminibus; tamquam in multis, sed sicut in uno: Et sémini tuo; qui est Christus: ut álteri proprietatis generatiónis, principátus álteri deferátur.

LECTIO VIII.

ILLI delátum est, ut Jesus ejus filius dicerétur; huic

quasi principi, familiæ genitúmque prærogativa servátur; ut ab Abraham generatiónis Dominicæ manáret exórdium. Qui enim fidei auctór est, ipsum adsérero Scriptúra quoque débuit divináe generatiónis auctórem. Unde et Lucas ad Deum putávit originem ejus esse referéndam; quod verus Christi generátor Deus sit, vel secundum veram generatiónem pater, vel secundum lavácri regeneratiónem mystici múnis auctor. Et ideo non a primo generatióne ejus cæpit describere; sed posteaquam baptismum ejus explicuit, auctórem ómnium Deum per baptismum cúpiens demonstráre, Christum quoque a Deo ordine manásse successiόνis adséruiit: universa contéxens, ut et secundum natúram, et secundum grátiam, et secundum carnem Dei filium demonstráret.

LECTIO IX.

QUOD vero per Salomónem Matthæus generatióne derivándam putávit, Lucas vero per Nathan: alter regálem, alter sacerdotálem Christi familiam vidétur osténdere. Quod non ita accipere debemus, quod álterum áltero vérius, sed alter álteri pari fide et veritáte concórdet. Fuit enim vere et secundum carnem regális et sacerdotális familiæ: rex ex régibus, sacerdos ex sacerdotibus, licet oráculum non de carnálibus, sed de cæ-

léstibus exprímatur; quóniam et rex in Dei virtúte lætatur, cui iudicium a Patre rege defertur, et sacerdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est: Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. Bene igitur utérque ténuit fidem, ut Matthæus per reges ductam originem comprobáret, et Lucas per sacerdotes a Deo transmissam in Christum sériem géneris deducéndo, sanctiorem ipsam originem declaráret.

EAD. DIE X DECEMBRIS.

TRANSLATIONIS

ALMÆ DOMUS LAURETANÆ.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus, p. cclxv.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. ut in Festis B. M. V., p. cxxxviiij.

CAPITULUM. *Eccli. 24.*

IN ómnibus réquiem quæsvi, et in hæreditate Dómini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Créator ómnium: et qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo.

Hymnus, Ave maris stella. ut in Festis B. M. V. p. cxi.

ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ñ. Bene fundáta est supra firmam-petram.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Sanctificávit Dóminus tabernaculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

ORATIO.

DEUS, qui beátæ Mariæ virginis domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocásti: concéde, ut segregáti a tabernáculis peccatórum digni efficiámur habitatóres domús sanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum.

Fit Commem. Feriæ, non autem Octávæ Conceptionis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Salvatórem mundi in domo Virginis de Spiritu sancto concéptum, * Venite adorémus.

Psal. Venite, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

COELESTIS Urbs Jerúsalem, Beáta pacis visio,
Quæ celsa de vivéntibus Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelórum millibus.
O sorte nupta próspéra,
Dotáta Patris-glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regina formosíssima,
Christo jugáta Principi,
Cœli corúsca civitas.

Hic margaritis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris fetibus,
Et tunsióné plúrima,
Fabri polita málleo

Hanc saxa molem cónstruunt,

Aptis
Loca
De
Sit us
Natón
Et in
Cui la
Ætér
Am

An
tia tu
-Psa
p. cxi
Ant
culum
spons
suo.

Ant
tem D
loco s
nilus,
ÿ. I
cet sa
dinem
De
I

S
SALT
Salt
ecclesi
manus
Ergone
re Deu
Si eni
rum t
quanto
quam
ad orat
preces
audi h
quam s
te hód
aperti

Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inelyto Paraclyto,
Cui laus, potestas, gloria
Aeterna sit per saecula.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Elevata est magnificentia tua super caelos.

Psalm. Ut in Festis B. M. V. p. cxlj.

Ant. In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Ant. Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus? innocens manibus, et mundo corde.

ŷ. Domum tuam Domine delect sanctitudo. ŷ. In longitudinem dierum.

De libro tertio Regum.

LECTIO I. Cap. 8.

STETIT autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiae Israel, et expandit manus suas in caelum, et ait: Ergone putandum est quod vere Deus habitet super terram? Si enim caelum, et caeli caelorum te capere non possunt, quanto magis domus haec, quam aedificavi? Sed respice ad orationem servi tui, et ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum et orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti super domum hanc no-

cte ac die: super domum, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut exaudias deprecationem servi tui, et populi tui Israel, quodcumque oraverint in loco isto; et exaudies in loco habitaculi tui in caelo, et cum exaudieris, propitius eris.

ŷ. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: cujus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant cam flores rosarum, et lilia convallium. ŷ. Quae est ista, quae ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhae et thuris. Et sicut.

LECTIO II.

Si fuerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi) et agentes poenitentiam, et confitentes nomini tuo venerint, et oraverint, et deprecati te fuerint in domo hac. exaudi in caelo, et dimitte peccatum populi tui Israel, et reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. Si clausum fuerit caelum, et non pluerit propter peccata eorum, et orantes in loco isto, poenitentiam egerint nomini tuo, et a peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam: exaudi eos in caelo, et dimitte peccata servorum tuorum, et populi tui Israel: et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da pluviam super terram tuam, quam de-

disti pópulo tuo in possessionem.

ñ. Quæ est ista, quæ ascendit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol,* Terribilis ut castrórum ácies ordináta. ý. Filia Sion tota formósa, et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. Terribilis.

LECTIO III.

Si quis cognóverit plagam cordis sui, et expánderit manus suas in domo hac, tu exáudies in cælo in loco habitatiónis tuæ, et repropitiaberis, et fácies ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor ómnium filiórum hóminum) út timeant te cunctis diébus, quibus vivunt super fáciem terræ, quam dedisti pátribus nostris. Insuper et alienígena, qui non est de pópulo tuo Israel, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et bráchium tuum exténtum ubique) cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco, tu exáudies in cælo, in firmaménto habitáculi tui, et fácies ómnia pro quibus invocáverit te alienígena : ut discant universi pópuli terrárum nomen tuum timére; sicut pópulus Israel, et próbent quia nomen tuum invocátum est super domum hanc.

ñ. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tam-

quam Jerúsalem? * Vidérunt eam filia Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudáverunt eam. ý. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosarum, et lilia convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

IN II NOCTURNO.

Ant. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, própterea benedixit te Deus in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Ant. Sanctificávit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

ý. Dómine diléxi decórem domus tuæ. ñ. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

Sermone 52. de divers.

SAPIENTIA, quæ Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos véniens ædificávit sibi domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam, in qua septem colúmnas excidit. Quid est in ea septem colúmnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitáculum fide et opéribus præparáre? Nimirum ternárius númerus ad fidem propter sanctam Trinitátem, quaternárius pértinet ad mores propter quátuor princípales virtútes. Quod autem in beáta Maria sancta Trinitas fúerit, fúerit dico per præsentiam majestátis, ubi solus Filius erat per susceptiõem humanitátis, testátur Núnctus cœlestis,

qui ei rans, Dóminu ca. Sp met in obumb. Dóminu tissimi ctum, et Spiri ñ. O locus is aliud, n cœli. ý. mini fir fundata tram. V

UTRUM prin quam qu séderit, vidétur. mus, an f quæ nim illi abesse sæcularit voluptati virginitat Ni fallor apud Salo licrem fo procul, e prétium e perans, et geli tolloc responsiõ probamus tam vener Ave grátia cum, non e ex singulá benediceré

* Vidérunt
eátam dixé-
tudavérunt
dies verni
flores rosá-
ium. Vidé-
Vidérunt.
ANO.

grátia in
ea benedi-
um, et in

taberná-
nus.

est in ea,
am Altis-

decórem
cum habi-

li Abbátis.

ivers.

i erat, et

nu Patris

ecávit sibi

et Matrem

riam, in

s excidit.

n colum-

osam di-

m fide et

Nimirum

ad fidem

initátem,

ad mores

principáles

in beáta

s fúerit,

eséntiam

ilius erat

umanitá-

coeléstis,

qui ei arcána mystéria rése-
rans, ait : Ave grátia plena,
Dóminus tecum; et post pau-
ca : Spiritus sanctus supervé-
nit in te, et virtus Altissimi
obumbrábit tibi. Ecce habes
Dóminum, habes virtútem Al-
tissimi, habes Spiritum san-
ctum, habes Patrem, Filium,
et Spiritum sanctum.

ñ. O quam metuendus est
locus iste! * Vere non est hic
aliud, nisi domus Dei, et porta
coeli. †. Hæc est domus Dó-
mini firmiter ædificáta, bene
fundáta est supra firmam pe-
tram. Vere non est.

LECTIO V.

UTRUM autem et quátor
principáles virtútes, tam-
quam quátor columñas pos-
séderit, inquisitione dignum
vidétur. Primum ergo videá-
mus, an fortitudinem habúerit,
quæ nimirum virtus quómodo
illi abesse pótuit, quæ abjéctis
seculáribus pompis, spretisque
voluptátibus carnis, soli Deo in
virginitate vivere propósuit?
Ni fallor hæc Virgo est, quæ
apud Salomóne[m] légitur: Mu-
licrem fortem quis invéniet?
procul, et de últimis finibus
prétium ejus. Porro, quod tém-
perans, et justa fúerit, ex An-
geli colloquátione; et sui ipsius
responsione, luce clárius com-
probámus. Salutáta quippe
tam venerabiliter ab Angelo :
Ave grátia plena, Dóminus tec-
um, non se extulit, quasi quæ
ex singulári grátie privilegio
benedicerétur, sed siluit, et

qualis esset insólita hæc salu-
tatio secum cogitávit. Qua in
re, quid, nisi témpersans fuit?
at vero, cum de coeléstibus
mystériis ab eódem Angelo do-
cerétur, diligénter quæsivit,
quómodo conciperet, et páre-
ret, quæ virum útique non
cognósceret; et in hoc sine
dúbio prudens extitit.

ñ. Fundáta est domus Dó-
mini supra vérticem móntium,
et exaltáta est super omnes
colles, * Et vénient ad eam
omnes Gentes, et dicent : Gló-
ria tibi Dómine. †. Venientes
autem vénient cum exultatione,
portántes manipulos suos. Et
vénient.

LECTIO VI.

JUSTITIÆ autem præ se fert
insigne, ubi se ancillam
Dómini confitétur, nam quod
justórum sit conféssio, testátur
qui ait : Verúmtamen justi
confitebúntur nómini tuo. Fuit
igitur beáta virgo María fortis
in propósito, témpersans in si-
lénio, prudens in interroga-
tione, justa in confessione. His
itaque quátor morum colúm-
nis, et tribus fidei prædictis
extruxit in ea sibi domum Sa-
piéntia coeléstis, quæ ádeo
mentem ejus replévit, ut de
plenitúdine mentis fœcundarét-
tur et caro. Ipsius autem Vir-
ginis natális domus divínis
mystériis consecráta, Angelórum
ministério ab infidélium
potestate, in Dalmátiam prius,
deinde in Agrum Lauretanum
Picénæ Provinciæ transláta

fuit, sedente sancto Cœlestino Quinto : eandemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, tum Pontificiis diplomátibus, et celeberrima totius orbis veneratióne, tum continua miraculorum virtute, et cœlestium beneficiórum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius Duodécimus, quo fervéntius erga Matris amantissimæ cultum fidélium memóriá excitaretur, ejúsdem sanctæ Domus Translatiõem anniversária solemnitate in tota Picéni Provinciá venerátam, Missa etiám et Offició proprio celebrári præcepit.

ñ. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, accipit; et qui quærit, invenit.* Et pulsánti aperiétur. ÿ. Pé-tite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et. Glória Patri. Et.

IN III NOCTURNO.

Ant. Tollite hóstias, et introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. Vidérunt omnes populi glóriam ejus.

Ant. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabilia fecit Dóminus, allelúia.

ÿ. Domum tuam Dómine deest sanctitúdo. ñ. In longitudinem diórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucám.

LECTIO VII. Cap. 1.

In illo tempore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in ci-

vitatem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Virgínem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Mariæ. Et reliqua.

Homilia sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Hom. 1. super Missus est.

QUÆ hæc est Virgo tam venerabilis, ut salutétur ab Angelo; tam húmílis, ut desponsáta sit fabro? Pulehra permixtio virginitátis, et humilitatis, nec medióriter placet Deo illa ánima, in qua et humilitas commendat virginitatem, et virginitas exórnat humilitatem: sed quanta putas veneratióne digna est, in qua humilitatem exáltat fecúnditas, et partus consécrat virginitatem? Audis virgínem, audis húmílem? laudábilis virtus virginitas, sed magis necessária humilitas : illa consúlitur, ista præcipitur.

ñ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedixit te Deus in ætérnum. ÿ. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectáverunt filie regum in honóre tuo. Proptérea benedixit.

Ex Hom. 2. super eodem loco.

LECTIO VIII.

MISSUS est, inquit, Angelus ad Virgínem, virgínem carne, virgínem mente, virgínem professione, virgínem dénique, qualem describit Apóstolus, mente et corpore sanctam, nec

nóviter tam, se Altissim præparatam, a Prop pauca lo sibi ália dótur, aff : Init et multas, an quod se caput tu victória ñ. Be Génitrix mino su dicta su es super Intercéd num De Maria, g tecum. I Intercéd *Ex Hom*

ET ingr dixit Dóminus ad eam pudici es sis claus Patrem Angel a delectári levare p tióne. Ho votiónis ia odóre autem or cúerint in Angelus

nóviter, nec fortúito invéntam, sed a sæculo eléctam, ab Altissimo præcógnitam, et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promissam, ut pauca loquar de plúribus, quam sibi áliam prædixisse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicitias ponam inter te, et mulièrem? Etsi adhuc dúbitas, an de Maria dixerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum : cui hæc serváta victória est, nisi Mariæ?

ñ. Beáta es virgo María, Dei Génitrix, quæ credidisti Dómino perfécta sunt in te, quæ diéta sunt tibi : Ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ŷ. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Ex Hom. 3. super eodem loco.

LECTIO IX.

Et ingressus Angelus ad eam, dixit : Ave grátia plena, Dóminus tecum. Quo ingressus ad eam? Puto in sacrárium pudici cubículi, ubi illa fortásis clauso super se óstio orábat Patrem in abscondito. Solent Angeli adstáre orántibus, et delectári in his, quos vident leváre puras manus in oratióne. Holocáustum sanctæ devotiónis gaudent se offerre Deo ia odórem suavitatís. Mariæ autem oratiónes quantum placuerint in conspéctu Altissimi, Angelus indicávit, qui ingrès-

sus ad eam tam reveréter salutávit.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. Domum tuam Dómine * decet sanctitúdo in longitudínem diérum.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. Domus mea * domus oratiónis vocábitur : in ea omnis qui petit, accipit ; et qui quærit, invenit : et pulsánti aperietur.

Ant. Propter domum * Dómini Dei nostri, quæsivi bona tibi.

Ant. Dómine Deus exaltásti super terram habitatiónem meam.

Ant. Domum majestátis meæ * et locum pedum meórum glorificábo.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

In ómnibus réquiem quæsivi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Créator ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

HYMNUS.

Alto ex Olympi vértice Summi Paréntis Filius, Ceu monte deséctus lapis, Terras inimas decídens, Domus supérnæ, et infimæ, Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlítum Semper resúltat laudibus, Deúmque Trinum et Unicum Jugi canóre prædicat :

Illi canentes jungimur
Almæ Sionis æmuli.

Hæc templa, Rex cœlestium,
Imple benigno-lumine :
Huc o rogatus adveni,
Plebisque vota suscipe,
Et nostra corda jûgiter
Perfunde cœli grátia.

Hic impetrent fidélium
Vocês precésque supplicum
Domus beátæ múnera,
Partisque donis gaudeant ;
Donec solúti corpore
Sedes beátas impleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequaque altissimo,
Natôque Patris único,
Et inclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.

Amen.

ÿ. Introibimus in taberná-
culum ejus. ñ. Adorábitus in
loco, ubi steterunt pedes ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce taber-
náculo Dei cum hominibus,
et habitábit cum eis, et ipsi
pópulus ejus erunt, et ipse
Deus cum eis erit eórum Deus.

ORATIO.

DEUS, qui beátæ Mariæ vir-
ginis domum per incarnáti
Verbi mystérium misericórdi-
ter consecrasti, eámque in sinu
Ecclésiæ tuæ mirabiliter collo-
cásti : concéde, ut segregáti a
tabernáculis peccatórum, digni
efficiámur habitatores Domus
sanctæ tuæ. Per eúndem Dó-
minum.

Et sit Commem. Feriæ.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi dicitur

ÿ. Qui natus es de Maria vir-
gine.

AD TERTIAM.

Ant. Domus mea.

Capit. In omnibus réquiem
quæsivi, ut supra ad Laudes.

ñ. br. Hic domus Dei est, *
Et porta cœli. Hic domus. ÿ. Et
vocábitur áula Dei. Et porta.
Glória Patri. Hic domus.

ÿ. Dómine diléxi decórem
domus tuæ. ñ. Et locum habi-
tationis glóriæ tuæ.

AD SEXTAM.

Ant. Propter domum Dó-
mini.

CAPITULUM. *Ecclí. 24. b*

ET sic in Sion firmáta sum,
et in civitáte sanctificáta
similiter requiévi, et in Jerú-
salem potéstas mea. Et radi-
cávi in pópulo honorificáto et
in parte Dei mei hæreditas il-
lius, et in plenitúdine sancto-
rum deténtio mea.

ñ. br. Dómine, * Diléxi de-
córem domus tuæ. Dómine.
ÿ. Et locum habitatiónis glóriæ
tuæ. Diléxi. Glória Patri. Dó-
mine.

ÿ. Domum tuam Dómine de-
cet sanctitúdo. ñ. In longitú-
dinem diérum.

AD NONAM.

Ant. Domum majestátis meæ.

CAPITULUM. *Ecclí. 24. b*

In platéis sicut cinnamómum
et balsamum aromatizans
odórem dedi : quasi myrrha
elécta dedi suavitátem odóris.

ñ. br. Domum tuam Dó-
mine * Decet sanctitúdo. Do-
minum. ÿ. In longitúdinem dié-

rum. D
Patri. D

ÿ. Hic
cœli. ñ.

In sec
ut in pr

nam ad

Ad M

tuendus
non est

Dei, et p
Oratio

Feriæ.
DIE

Offici

P. C. a
maculato

DIE
Quin

Omnia
Lectio

Scriptur
IN

Serm

De du

MULIER
Plane

quam ve

capit fort

spirituale

détur. No

stolo qui

Dóminum

Quam san

mina! Qu

quam int

quantam

apud eum

in eo : et

rum. Decet sanctitudo. Glória Patri. Domum.

ÿ. Hic domus Dei est, et porta cœli. ñ. Et vocabitur aula Dei.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, præter Antiphonam ad Magnificat.

Ad Magnif. Ant. O quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli.

Oratio ut supra, et Commem. Feria.

DIE XI DECEMBRIS.

Officio et Missæ S. Damasi P. C. additur Commem. Immaculatæ Conceptionis.

DIE XII DECEMBRIS.

Quinta infra Octavam.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

LECTIO IV.

De duodecim prærogativis

B. M. V.

MULIER, inquit, amicta sole. Plane amicta lumine tamquam vestiméto. Non percipit forte carnális : nimirum spirituále est : stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apóstolo qui dicebat : Induimini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es Dómina! Quam próxima, immo quam íntima fieri meruisti, quantam invenisti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo : et vestis cum, et vesti-

ris ab eo. Vestis cum substantia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dicitur : Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut mulier sole appareret amicta. Dénique et coronávit eum, et vicissim ab eo méruit coronári.

LECTIO V.

IN cápite, inquit, ejus coroná stellárum duódecim. Dignum plane, stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius quam ornétur ab eis. Quidni coronent sidera quam sol vestit? Sicut dies verni, ait, circumdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Nimirum leva sponsi sub cápite ejus, et jam dextera illius amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadéma compactum est? Supra hóminem est coroná hujus ratiónem expónere, indicáre compositiónem. Mihi sane singularis rutilat fulgor, primo quidem in Mariæ generatióne, secúndo in Angélica salutatióne, tertio in Spiritus superventióne, quarto in filii Dei inenarrábili Conceptione.

LECTIO VI.

QUID ergo sidereum micat in generatióne Mariæ?

Plane quod ex régibus orta; quod ex sémine Abrahæ; quod generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis, divinitus nóscitur esse concéssa; quod longe ante eisdem Pátribus cœlitus repromissa; quod mysticis præsignáta miraculis; quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radice flóruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ areæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális porta, quæ nulli umquam páuit, præsignábat. Hanc dénique præ céteris. Isaias nunc virginis de radice Jesse oritúram prænuntiábat; nunc evidéntius virginem paritúram. Mérito signum hoc magnum in cœlo apparuisse scribitur, quod tanto ante de cœlo nóscitur fuisse promissum.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Homil. 2. in *Matth. post init.*

AUDIRU quidem mirábilē est, quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus com-

prehénderi, Patrique per ómnia cœquális, per Virginis ad nos venit úterum, et fieri ex muliere dignátus est, et habere progenitóres David, et Abraham: et quid dico David et Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas paulo ante memorávi, Hæc igitur áudiens mente consúrge, nihilque húmile suspicéris, sed potius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus; et diléctus filius sit sempitérni Dei, étiam filius David esse dignátus est, modo ut te filium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo Patrem fáceret ipsum Deum.

LECTIO VIII.

VIDES ab ipso statim principio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his quæ ad tuum spectant honórem, ab iis quæ illius sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humana rátio, multo est difficilius Deum hóminem fieri, quam hóminem Dei filium consecrári. Cum ergo audieris quia filius Dei filius sit et David, et Abrahæ, dubitáre jam désine, quod et tu qui filius es Adæ, futúrus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliáset, nisi nos esset exaltáturus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris.

PROPT
nera
nostræ
eminéti
enim n
nobis e
non ex
luntáte
Spiritu
sublimi
spiritu
ratióne
quoque
sitate
ptisma
quod ha
vétis, I
enim hap
expressit
descéndit
vit novu
DIE M
Officio
Virg. Ma
Immac. C
DIE M
De Sept
Imma
S
Omnia
Lectio
Scriptura
IN I
Sermo
I
Serm. 2.
CUM hon
Dei b
natúram e
mis cœlur
stérnitur t

LECTIO IX.

PROPTEREA duplex facta generatio est, hæc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excédens. Quod enim natus ex femina est, et nobis cõmpetit : quod vero non ex sanguine, neque ex voluntate carnis, aut viri, sed ex Spiritu sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque, et spiritu consequendam generationem prõmittit. Sed alia quoque omnia ex simili diversitate constabunt. Nam et baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem aliquid veteris, haberet et novi. Quod enim baptizatus est a Propheta, expressit vetus : quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum.

DIE XIII DECEMBRIS.

*Officio et Missæ S. Lucie
Virg. Mart. additur Commem.
Immac. Concept. B. M. V.*

DIE XIV DECEMBRIS.

*De Septima die infra Oct.
Immac. Conceptionis.
Semiduplex.*

Omnia ut in Festo.

*Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.*

IN II NOCTURNO.

*Sermo sancti Joannis
Damasceni.*

LECTIO IV.

Serm. 2. in Nativ. B. M. V.

CUM homo per immensam Dei bonitatem in rerum naturam edendus esset, in primis cælum extenditur, subternitur terra, suis mare tér-

minis clauditur, ceteraque omnia, quibus utraque complenda essent, in universi ornata una producta sunt. Tum postremum homo, regio cultu in paradiso velut in virtutis schola ponitur, ac nisi violasset præceptum, a vitali illo loco nunquam exulasset : cumque expers indumenti esset, nisi divinis consiliis obstitisset, haudquaquam in multis variisque affectionibus obnoxiam mutationem cecidisset, ut Dei monarchæ loco plura numina cõleret. Cunctis itaque, ut verbo expédiam, interitioni deditis, miserante Deo, ne quem suis ipse manibus formasset, in nihilum cederet penitusque aboleretur, cælum aliud novum, terramque ac mare fabricat, in quibus propensiori consilio humanum genus reformaturus ipse caperetur, qui capi nusquam potest. Isthæc porro est beata multipliciterque celebranda Virgo.

LECTIO V.

OREM miram! Cælum quidem est, cum velut ex penitissimis virginitatis thesauris Solem justitiæ proferat : terra vero, ceu quæ ex intemeratis lumbis vitæ spicam edat : mare tandem, utpote quæ ex uteri sui sinu spiritalè margaritam prodit. Nunc itaque nova ejus, qui capi nequit, creatura eluxit : universorum Regis regalibus aula parata est, ejus qui incomprehensibilis est, ratione utens diversorium instructum.

Quam mundus iste magnificus est! Quam stupenda creatio, quae virtutum arboribus venustatem habet, castitatis odore fragrat, sensorum splendoribus claret, cunctisque bonis aliis nulla penuria fruitor: digna denique prorsus est, in qua Deus ad homines veniens inhabitet! Quinimo, inquit, mundus anterior quam maxime est admirabilis. Tum enim, cum creata sunt sidera, laudaverunt me voce magna Angeli mei, et praedicaverunt: nihil vero sic Deo decens gratumque fuit, uti sancta, omnibusque modis miranda Virgo.

LECTIO VI.

O INDULGENTIAE demissionem! Qui eximie bonus est, proprii figmenti proles audire non renuit, amore captus illius, quae creatis omnibus speciosior est, illam amplexus, quae caelestibus virtutibus dignitate praedit. De hac itaque summe admirabilis Zacharias ait: Gaude et laetare, filia Sion, quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus. Sed et beatissimus Joel de eadem, ut quidem existimo, ita propemodum noscitur clamare: Confide terra, gaude et laetare, quia magnificavit Dominus ut faceret tibi. Terra namque est, in qua sacratissimus Moyses umbraticae legis calceamentum solvere ob gratiae commendationem iussus est. Terra est, in qua ille carne fundatus a spiritu canitur, qui fundat

terram super stabilitatem suam. Terra est, in qua nulla peccati enata spina; secus vero per cujus germen illud potius evulsum est. Terra est, non uti prior maledicta, ac cujus fructus spinis ac tribulis horrescant: sed super quam benedictio Domini fuit, et cujus fructus ventris benedictus, ut sacro dictum est oraculo.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra paulo post.

CUJUS vero rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterii dispensatio continetur? Quia totius scilicet dispensationis caput, radix atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum caeli appellavit, ac terrae, cum certe non de caelo solum terraque loqueretur, sed de cunctis quae inter ista subsistunt; ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte et capite bonorum librum vocavit.

LECTIO VIII.

QUA vero de causa non eum ante filium Abraham, et postea filium David noncupavit? Non, sicut opinantur ali-

qui, ab superiori- rum feci- cas; nun- facit. Cu- priorem- cul dubi- tur ore, c- gloriæ, o- poris sp- enim utri- sed tamen- quum re- quasi nov- omnibus

IPSI nam- Nonne Bethlehen- David, ve- igitur illu- sed omnes- nabant; q- liores qu- Reges, qu- referuntur- cabant. N- rum etiam- Ezéchiél, c- cunt, Davi- eis, atque- illo utique- quentes, s- virtutem e- pteæ igit- et celebrati- exordium: antiquiorem-

DIE XV

IMMAC. C

Omnia ut

qui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset, quod fecit et Lucas; nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procul dubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris, et gloriæ, ob ipsius quoque temporis spatia junctiora. Etsi enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc vero, quasi novum, et recens, ab omnibus celebrabatur.

LECTIO IX.

IPSI namque Judæi dicunt: Nonne ex semine David, et Bethlehem castello, unde erat David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahæ; sed omnes filium David nominabant; qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus: nam et Ezéchiél, et alii Prophætæ dicunt, David surrecturum esse eis, atque venturum: non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim, et celebratiore persona sumit exordium: et tum demum ad antiquiorem recurrit parentem.

DIE XV DECEMBRIS.

OCTAVA
IMMAC. CONCEPT. B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in Festo, præter seq.

Lec. I. Noct. de Scriptura; verum occurrente Feria IV Quatuor Temporum, Ego sapientia, ut in Festis Beatæ Mariæ Virginis per Annum, p. cxlij.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi
Abbâtis.

LECTIO IV.

Homilia II super Missus est.

LETARE, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exulta, qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis preemptores; et quod infelicium est, prius preemptores, quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia: sed illa amplius, de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus feminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciât: quia ecce si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

LECTIO V.

QUID dicebas, o Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiæ sunt hæc,

quibus magis áugeas quam de-
leas culpam. Verúntamen Sá-
piéntia vicit malitiam, cum oc-
casióne vénia, quam a te
Deus interrogádo elicere ten-
távit, sed non pótuit, in the-
sauro indeficientis suæ pietátis
invénit. Rédditur nempe fémi-
na pro fémina, prudens pro
fátua, húmiliis pro supérba;
quæ pro ligno mortis gustum
tibi pórrigat vitæ, et pro vene-
noso cibo illo amaritúdinis,
dulcedinem páriat fructus ætér-
ni. Muta ergo iniquæ excusa-
tiónis verbum in vocem gra-
tiarum actiúnis, et dic : Dó-
mine, múlier, quam dedisti
mihi, dedit mihi de ligno vi-
tæ, et comedi; et dulce factum
est super mel ori meo, quia in
ipso vivificásti me. Ecce enim
ad hoc missus est Angelus ad
Virginem. O féminam singulá-
riter venerándam, super om-
nes féminas admirábilem, pa-
réntum reparatricem, posteró-
rum vivificatricem!

LECTIO VI.

QUAM tibi áliam prædixisse
Deus vidétur, quando ad
serpéntem ait : Inimicitias po-
nam inter te et mulierem? Et
si adhuc dúbitas, quod de Ma-
ria dixerit, audi quod séquitur :
Ipsa cónteret caput tuum.
Cui hæc serváta victória est,
nisi Mariæ? Ipsa proculdúbio
caput contrivit venenátum,
quæ omnimodam suggesti-
onem tam de carnis illécebra,
quam de mentis supérbia de-
dúxit ad nihilum. Quam vero

áliam Sálomon requirebat,
cum dicébat : Mulierem fortem
quis invéniet? Nóverat quippe
vir sapiens hujus sævus infir-
mitátem, frágitale corpus, líbri-
cam mentem. Quia tamen et
Deum légerat promississe, et
ita vidébat congrúere, ut qui
vicerat per féminam, vinceré-
tur per ipsam, vehementer ad-
mirans aiébat : Mulierem for-
tem quis invéniet? Quod est di-
cere : Si ita de manu féminæ
pendet et nostra ómnium salus,
et innocéntiæ restitúto, et
de hoste victória : fortis om-
nino necesse est ut provideátur,
quæ ad tantum opus pos-
sit esse idónea.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Chri-
sti filii David, filii Abrahæ.
Abraham génuít Isaac. Isaac
autem génuít Jacob. Et reli-
qua.

De Hqmilia sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Unde supra paulo post.

Duo sunt, quæ páriunt quæ-
sióne. Unum, quæ causa
sit, ut in generatiónum catá-
logo Virgo sileátur; álterum
vero, qua ratióne Joseph me-
moretur, cui certe nihil cum
Christi generatióne est com-
mune. Vidétur enim et ónum
abundáre, et álterum deesse.
Quid ergo dicémus? quod úti-
que primum illud necesse fú-
erit memorári, quemádmódum

ex David
Unde ho
Audi ad C
minum :
desponsát
Joseph, ex
vid. Quid
tius, cum
David illa
gnóscas?

NON erat
gener
per fémin
et inorem
ipso statim
antiqua de
Virginem c
rentes ejus
jores, de
non tácut.
cisset in Vir
effugisset i
seph reticu
rémus, ex q
sisteret. Ut
nerémus, q
unde, et cor
nanéret im
num catálog
sum ejus per
illum David

Hoc enim
quoque
quod scilicet
quia úti que
lus iste pater
aliunde quan
piébat, eliger
áliam quoque
dem proferr
quam parent

ex David Virgo descēderit. Unde hoc itaque discēmus? Audi ad Gábriel loquētem Dóminum : Vade ad Virginem desponsátam viro, cui nomen Joseph, ex domo et familia David. Quid vis audire manífestius, cum ex domo et familia David illam Virginem esse cognóscas?

LECTIO VIII.

NON erat mos apud Hebræos generatiónum catálogum per fēminas tēxere. Ut ergo et inorem custodiret, neve in ipso statim principio viderētur antiqua destrúere; et nobis Virginem cērtius indicáret; párentes ejus réticens, atque májores, de Joseph generatióne non tácuít. Sive enim hæc fecisset in Virgine, novitátis non effugisset invidiam; sive Joseph reticuisset, non agnoscerémus, ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo et nos discernerémus, quæ esset Maria, vel unde, et consuetúdo legis permaneret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

LECTIO IX.

HOC enim declaráto, illud quoque páriter ostēdit, quod scilicet inde esset et Virgo; quia útique nequáquam justus iste pateretur uxórem sibi aliónde quam unde lex præcipiabat, eligere. Póssumus vero aliam quoque et altiorem quidem proferre ratióne, ob quam párentes Virginis præ-

termisisti sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Evangelista recēnti adhuc tēpore, novi illius, admirandique partus, Judæis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque próprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum, atque insignium virórum traditióne susceptus.

DIE XVIII DECEMBRIS.

IN EXPECT. PARTUS B. M. V.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus. Psalmi ut in Festis B. M. V., p. cxxxviiij.

CAPITULUM. *Isaïæ. 11.*

EGREDIETUR virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascēdet. Et requiescet super eum Spiritus Dómini.

Hymn. Creátor alme, p. 151.

ŷ. Ave Maria, grátia plena. ñ. Dóminus tecum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Spiritus sanctus in te descēdet Maria, ne timeas: habébis in útero Filium Dei, alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui de beátæ Mariæ virginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut, qui vere eam genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessionibus adjuvémur. Per eúndem.

Et fit Commemor. Adventus, Ant. O.

Ad Completorium, et alias Horas, in fine omnium Hymnorum dicitur:

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sæcula.

Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave Maria, grátia
plena : * Dóminus tecum.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus, Verbum super-
num, p. 152.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 3. Ecce Dóminus nos-
ter cum virtúte, véniet, et il-
luminábit óculos servórum
suórum, allelúia.

*Psalm. in I et II Noct. de
Communi Virgin., p. lxxxvij.*

Ant. t. 4. Rorate cœli desu-
per, et nubes pluant justum :
aperiátur terra, et germinet
Salvátorem.

Ant. t. 1. Ecce nomen Dó-
mini de longínquo : et cláritas
ejus replet orbem terrárum.

ÿ. Ex Sion spées decóris
ejus. ñ. Deus noster manifeste
véniet.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 7. b*

ET adjécit Dóminus loqui ad
Achaz, dicens : Pete tibi
signum a Dómino Deo tuo in
profúndum inférni, sive in ex-
celsúm supra. Et dixit Achaz :
Non petam, et non tentábo
Dóminum. Et dixit : Audite
ergo domus David : Numquid
parum vobis est moléstos esse
hominibus, quia molésti estis
et Deo meo ? propter hoc dabit
Dóminus ipse vobis signum.

Ecce virgo concipiét, et páriet
filiúm, et vocábitur nomen ejus
Emmánuel. Butyrum et mel
cómedet, ut sciat reprobare
malum, et eligere bonum.

ñ. Non auferétur sceptrum
de Judá, et dúx de fémiore ejus,
donec véniat qui mitténdus
est : * Et ipse erit expectatio
Géntium. ÿ. Pulchrióres sunt
óculi ejus vinó, et dentes ejus
lacte candiðióres. Et ipse.

LECTIO II. *Cap. 11.*

ET egrediétur virga de ra-
dice Jesse, et flos de rádice
ejus ascéndet. Et requiescet
super eum Spiritus Dómini ;
spiritus sapiéntiæ et intellectus,
spiritus consilii et fortitúdinis,
spiritus sciéntiæ, et pietátis :
et replébit cum spiritus timó-
ris Dómini. Non secúndum vi-
sionem oculórum judicábit,
neque secúndum auditum áu-
riúm arguet : sed judicábit in
justitia páuperes, et arguet in
æquitáte pro mansuétis terræ :
et percútiét terram virga oris
sui, et spiritu labiórum suó-
rum interficiet impiúm. Et
erit justitia cingulum lumbó-
rum ejus : et fides cinctórium
renum ejus.

ñ. Oriétur stella ex Jacob :
et consúrget homo de Israel, et
confringet omnes alieni-
genárum : * Et erit omnis terra
possésio ejus. ÿ. De Jacob erit
qui dominábitur, et perdet re-
liquias civitátis. Et erit.

LECTIO III. *Cap. 35.*

LETABITUR desérta et invia,
et exultábit solitúdo, et

florébit
nans ge-
lætabún
Libani d
meli, et
glóriam
Dei nost
dissolúta
roboráte.
Cónfortá
ecce. Deu
dúcet ret
véniet, e
aperiéntu
aures s
Tunc sáli
dus, et a-
tórúm
desérto ad
solitúdine
erit in st
fontes aqu
ñ. Desc
plúvia in
diébus eju
dántia pac
eum omne
tes sérvier
tri. Et.

IN I

Ant. t. 2.
et verbum
lem.

Ant. t. 5.
expectávim
nos, allelú

Ant. t. 4.
occúrrite illi
principium
erit finis, D
nátor, Prin
lúia.

ÿ. Egredi

florébit quasi liliū. Germi-
nans germinábit, et exultábit
lætábunda et laudans : glória
Libani data est ei : decor Car-
meli, et Saron : ipsi vidébunt
glóriam Dómini, et decórem
Dei nostri. Confortáte manus
dissolútas, et gēna debilia
roboráte. Dicite pusillánimis :
Confortámini, et nolite timére ;
ecce Deus vester uliónem ad-
ducet retributiónis : Deus ipse
veniet, et salvábit vos. Tunc
aperiéntur óculi cécórum, et
aures surdórum patébunt.
Tunc saliet sicut cervus clau-
dus, et apérta erit lingua mu-
tótum : quia scissæ sunt in
desérto aquæ, et torréntes in
solitúdine. Et quæ erat árida,
erit in stagnum, et sitiens in
fontes aquarum.

ñ. Descéndet Dóminus sicut
plúvia in vellus : oriétur in
diébus ejus justitia, * Et abund-
ántia pacis. †. Et adorábunt
eum omnes reges : omnes Gē-
tes sérvient ei. Et. Glória Pa-
tri. Et.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. De Sion exhibit lex,
et verbum Dómini de Jerúsa-
lem.

Ant. t. 5. Ecce Deus noster,
expectávimus eum, et salvábit
nos, allelúia.

Ant. t. 1. Dóminus veniet,
occurríte illi dicéntes : Magnum
principium ; et regni ejus non
erit finis, Deus, Fortis, Domi-
nátor, Princeps pacis, alle-
lúia.

†. Egrediétur virga de ra-

dice Jesse, ñ. Et flos de radi-
ce ejus ascendet.

Sermo S. Ildefónsi Archiepisc.
Toletáni.

LECTIO IV.

Ex libro de virginitate
B. Mariæ.

DOMINA mea, atque dominá-
trix mea, dominans mihi,
mater Dómini mei, ancilla Filii
tui, génitrix factóris mundi,
te rogo, te oro, te quæso, ut
hábeam spiritum Dómini tui,
spiritúmque Filii tui, necnon
et spiritum Redemptóris mei,
ut de te vera et digna sapiam,
vera et digna loquar, vera et
digna quæcúmque sunt, dili-
gam. Tu enim es elécta a Deo,
assúmpta a Deo, advocáta a
Deo; próxima Deo, ádhærens
Deo, conjúcta Deo : visitáta
ab Angelo, salutáta ab Angelo,
benedicta ab Angelo, beatifi-
cáta ab Angelo : turbáta in
sermóne, attónita in cogita-
tióne, stupefacta in salutatióne,
admiráta in dictórum annun-
tiatione.

ñ. Ecce virgo concipiet, et
pariet filium, dicit Dóminus : *
Et vocábitur nomen ejus Ad-
mirábilis, Deus, Fortis. †. Sú-
per sólium David, et super re-
gnum ejus sedébit in ætérnum.
Et vocábitur.

LECTIO V.

INVENISSE te apud Deum grá-
tiam audis, et ne timeas, ju-
bérís. Unde et tu fidúcia robo-
rárís, cognitióne miraculórum
instrúerís, ad novitátem inau-
ditæ glóriæ provéherís. De

prole ab Angelo nuntiata es; et post foetum integra, et pudica manes. Certa virginitas nobis proponitur, et nasciturum ex te sanctum Dei Filium, tibi ab Angelo evangelizatur: et quae sit nascentis Regis potentia, mirabiliter iutimatur. Quomodo fiat, quæris, de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experientia requiris, de ordine sciscitaris. Audi inauditum oraculum, considera inusitatum opus, animadvertite incognitum arcatum, attende invisum factum: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

ñ. Rorate cœli desuper, et nubes pluant justum: * Aperiat terra, et germinet Salvatorem. ÿ. Emitte Agnum Domine Dominatorem terræ, de petra deserti ad montem filiae Sion. Aperiat.

LECTIO VI.

TOTA invisibiliter Trinitas conceptionem operabitur in te: sola persona Filii Dei in corpore tuo nascitura carnem assumet de te. Ideoque quod concipietur ex te, quod nascetur ex te, quod prodiet ex te, quod germinabitur ex te, quod parturietur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus virtutum, hic Rex omnium sæculorum, hic factor omnium rerum. Ecce beata tu inter mulieres, integra inter puerperas, Domina inter ancillas, Regina inter sorores.

Ecce ex hoc beatam te dicent omnes generationes, beatam te noverunt omnes cœlestes Virtutes, beatam te predicant omnes Vates, beatam te celebrant omnes nationes. Beata tu fidei nostræ, beata tu animæ nostræ, beata dilectioni nostræ, beata præconiis, et prædicationibus meis.

ñ. Docēbit nos Dōminus vias suas, et ambulābimus in sēmitis ejus: * Quia de Sion exiit lex, et verbum Dōmini de Jērūsalem. ÿ. Venite, ascendāmus ad montem Dōmini, et ad domum Dei Jacōb. Quia. Glōria Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 6. Dōminus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum.

Psalm. Benedixisti, p. 98.

Ant. t. 1. r Ecce veniet Deus, et homo de domo David sedere in throno, allelūia.

Psalm. Fundamēta ejus, p. 99.

Ant. t. 1. Annuntiāte pōpulis, et dicite: Ecce Deus Salvator noster veniet.

Psalm. Cantāte Dōmino... omnis terra, p. 103.

ÿ. Egrediētur Dōminus de loco sancto suo. ñ. Veniet ut salvet pōpulum suum.

Si hoc Festum venerit in Feria quarta Quatuor Temporum Adventus, loco sequentis Homiliæ leguntur tres Lectiones Homiliæ ejusdem Ferie IV, cum Responsoriis, quæ hic assignantur.

Lect

sa

LE

In illo
Angē
vitatem
Nāzaret
sātam v
seph, d
men vir
qua.

Homili

In Evan

Homil

pore,

mensis

A d Mar

mittit

nominatū

tiare ven

lādas ac

lis appare

quo per

Dōminus

minus pō

rursum:

ipse est

ergo forti

erat, qui

et potens

testates aē

bat. Et in

eam, dixit

Dōminus te

in mulier

plena vocā

grātiā, q

rūerat, ass

videlicet g

gēneret auc

ñ. Ave M

Dōminus te

Hiemo

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 1. c

In illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

*In Evang. Lucæ cap. 1, et in
Homiliis hiemalibus de Tem-
pore, Feria IV Quat. Temp.
mensis Decembris.*

Ad Mariam virginem Gabriel mittitur, qui Dei fortitudo nominatur : illum quippe nuntiare veniebat, qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est. De quo per Psalmistam dicitur : Dominus fortis et potens, Dominus potens in praelio. Et rursum : Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Per Dei ergo fortitudinem nuntiandus erat, qui virtutum Dominus, et potens in praelio contra potestates aereas ad bella veniebat. Et ingressus Angelus ad eam, dixit : Ave gratia plena, Dominus tecum : Benedicta tu in mulieribus. Bene gratia plena vocatur, quæ nimirum gratiam, quam nulla alia meruerat, assæquitur : ut ipsum videlicet gratiæ concipiat, et generet auctorem.

ñ. Ave Maria, gratia plena :
Dominus tecum : * Spiritus
Hiemalis.

sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi : quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei. ¶ Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco ? Et respondens Angelus dixit ei. Spiritus sanctus.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

LECTIO VIII.

Ecce concipies in útero et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Jesus, Salvator sive salutaris interpretatur : cujus sacramentum nominis alloquens Joseph Angelus exposuit : Ipse enim (inquiens) salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Non ait, populum Israel, sed populum suum ; hoc est, in unitatem fidei ex præputio, et circumcisióne vocatum : quibus ex diversa parte vocatis, fieret unus pastor, et unam ovile. Hic erit pastor, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Filius Altissimi, qui in útero virgináli concéptus, et natus est. Idem homo in tempore creatus ex matre, qui Deus est ante tempora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est ; omittat Nestórius, hominem tantum dicere ex Virgine natum.

ñ. Súscipe verbum virgo
Maria, quod tibi a Dómino per
Angelum trasmissum est :
concipies et paries Deum pá-

riūter et hōminem : * Ut benedicta dicāris inter omnes mulieres. *ŷ.* Pāries quidem filium, et virginitātis non patiēris detrimentum : efficiēris grāvīda, et eris mater semper intācta. Ut benedicta. Glōria Patri. Ut benedicta.

LECTIO IX.

IDEOQUE et quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Ad distinctiōnem nostrae sanctitātis, Jesus sanctus singulariter nasciturus asseritur. Nos quippe, etsi sancti efficiamur; non tamen nascimur, quia ipsa naturae corruptionis conditione constringimur, ut merito cum Propheta gementes singuli dicāmus : Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in delictis peperit me mater mea. Ille autem solus veraciter sanctus est, qui ut ipsam conditionem naturae corruptibilis vinceret, ex commixtione carnalis copulae conceptus non est. Sanctum, inquit, vocabitur Filius Dei. Quid hic dicis Nestoriane, qui beatam Mariam Dei negans esse genitricem, aperte niteris impugnare veritatem? Ecce

Deum dixit superventurum, Dei Filium nasciturum. Quomodo ergo aut Dei Filius Deus non est, aut quae Deum edidit, quomodo Theotocos, id est, Dei genitrix non esse potest?

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Missus est * Ga-

briel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 1. f. Ave Maria * gratia plena, Dominus tecum : benedicta tu in mulieribus, allelūia.

Ant. t. 8. Ne timeas Maria, * invenisti gratiam apud Dominum : ecce concipies et paries filium, allelūia.

Ant. t. 1. Dabit ei Dominus sedem David patris ejus, et regnabit in aeternum.

Ant. t. 8. f. Ecce ancilla Domini, * fiat mihi secundum verbum tuum.

CAPITULUM. *Isaia 11.*

EGREDIETUR virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus, En clara vox, p. 157.

ŷ. Spiritus sanctus superveniet in te. *ŷ.* Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Ad Bened. Ant. t. 8. Super solium David, et super regnum ejus sedebit in aeternum.

ORATIO.

DEUS, qui de beatæ Mariae Virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti : praesta supplicibus tuis; ut, qui vere eam genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Dominum.

Deinde fit Commem. Peric.

In ŷ.
natus es

Ant. t. 1.
Cap.
ad Lau-
ŷ. br.

ne, * M
ŷ. Quia
quia ven
Glōria Pa

ŷ. Ro
nubes pl
riatur ter
vatorem.

Ant. N.
CAPIT

ECCE vi
riet t
nomen ej
rum et n
reprobare
bonum.

ŷ. br. R.
Et nubes
rate. *ŷ.*
germinet
Glōria Pat

ŷ. Emit
Dominator
petra desē
Sion.

Ant. Ecc.

CAPITUM

RORATE C
bes plu
tur terra,
torem, et
mul; ego D
ŷ. br. En

DIE XVIII DEC. IN EXPECT. PARTUS B. M. V. cclxxix

AD PRIMAM.

In r̄. brevis dicitur ŷ. Qui natus es de Maria virgine

AD TERTIAM.

Ant. Ave Maria.

Cap. Egrediētur, ut supra, ad Laudes.

r̄. br. Tu exurgens Dómine, * Misereberis Sion. Tu. ŷ. Quia tempus miserēndi ejus, quia venit tempus. Misereberis. Glória Patri. Tu.

ŷ. Rorate cœli desuper, et nubes pluant justum. r̄. Aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

AD SEXTAM.

Ant. Ne timeas Maria.

CAPITULUM. Isaia. 7.

ECCĒ virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmāuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

r̄. br. Rorate cœli desuper,* Et nubes pluant justum. Rorate. ŷ. Aperiatur terra, et germinet Salvatorem. Et nubes. Glória Patri. Rorate cœli.

ŷ. Emitte Agnum Dómine Dominatorem terræ. r̄. De petra deserti ad montem filiae Sion.

AD NONAM.

Ant. Ecce ancilla Dómini.

CAPITULUM. Isaia. 45.

RORATE cœli desuper, et nubes pluant justum; aperiatur terra, et germinet Salvatorem, et justitia oriatur simul: ego Dóminus creavi eum.

r̄. br. Emitte Agnum Dómi-

ne, * Dominatorem terræ. Emitte. ŷ. De petra deserti ad montem filiae Sion. Dominatorem. Glória Patri. Emitte Agnum Dómine.

ŷ. Spiritus sanctus superveniet in te. r̄. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

IN II VESPERIS.

Ant. Missus, cum reliq. de Laudibus. *Psalmi de B. M. V., p. cxxxviiij, præter ultim. Ant. et Psalm. quorum loco dicitur.*

Ant. t. 8. f De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalms, Meménto Dómine David, p. lx.

Capitulum, Hymnus, et ŷ. ut in primis Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. O Virgo virginum, quomodo fiet istud? quia nec primam similem visa es, nec habere sequentem? Filiae Jerúsalem quid me admiramini? Divinum est mysterium hoc quod cernitis.

Oratio ut supra, ad Laudes.

Pro Commem. Adventus, Antiphona, O.

DIE XXVI DECEMBRIS.

PRO COMMEM. OMNIUM
SS. MARTYRUM.

PRIDIE IN VESPERIS.

Ant. Isti sunt sancti quos elegit Dóminus in charitate non ficta; dedit illis glóriam sempiternam.

ŷ. Justi epulentur et exultent in conspectu Dei. r̄. Et delectentur in lætitia.

ORATIO.

DEUS, qui glorificáris in concilio sanctorum Mártirum tuorum : respice ad preces humilitatis nostræ; ut quorum solémnia celebrámus, eorum precibus adjuvári mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD LAUDES.

Ant. Sancti tui, Dómine, semper benedicant te, et glóriam regni tui dicant.

ŷ. Mirábilis Deus in Sanctis suis. ñ. In Sanctis ejus laudáte Deum.

Oratio ut supra.

AD II VESPERAS.

Ant. Dico autem vobis amicis meis, ne terreamini ab his qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.

ŷ. Justi autem in perpétuum vivent. ñ. Et apud Dóminum est merces eorum.

Oratio ut supra.

FESTA JANUARIJ.

DIE XXIII JANUARIJ.

IN DESPONSATIONE B. M. V.
CUM S. JOSEPH.

Duplex majus.

Omnia hic non propria, ut in Festis Beate Mariæ Virginis, p. cxxviii.

ŷ. Desponsatio est hodie sancte Mariæ virginis. ñ. Cujus vita incluta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Gloriosa virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolámus quæ et genitricis dignitá-

tem obtinuit, et virginalem pudicitiam non amisit.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœlestis grátie munus impertire : ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exórdium; Desponsationis ejus votiva solénnitas pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Ubi concessa est, ante alias fiat sequens Commem. S. Joseph Sponsi.

Ant. Exurgens Joseph a somno fecit sicut præcepit ei Angelus Dómini, et accepit conjugem suam.

ŷ. Constituit eum dóminum domus suæ. ñ. Et principem, omnis possessionis suæ.

ORATIO.

SANCTISSIMÆ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine méritis adjuvémur : ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessióne donetur.

Deinde fit Commemoratio SS. Vincentii et Anastasii Martyrum.

Postea S. Emerentianæ Virginis et Martyris, ut supra in Breviario.

AD MATUTINUM.

Invitat. Desponsationem virginis Mariæ celebrémus, * Christum ejus Filium adorémus Dóminum.

Psalm. Venite exultémus, p. 2.

Hymnus. Quem terra, pontus, p. cxi,

Antiph.

cturn.

p. cxlij.

I.

Incipiunt

L.

Oscul

sui

übera tu

guentis

sum non

lescéntu

me : pos

rem ung

trodúxit

sua : exi

mur in

tuorum s

ligunt te

mósa, fi

tabernácu

Salomóni

ñ. Hó

beata virg

David :

mundi ex

cujus vita

dit sæculo

beate Mar

dio celebr

lus mundi

NOLITE IN
fusca s
me sol
gnaverunt
runt me
vineam me
Indica mi
ma: mea,
bes in mer
cipiam pos
tuorum. Si

*Antiphonæ et Psalmi No- cherrima inter mulieres, egré-
clurn. ut in Festis B. M. V. dere, et abi post vestigia gre-
p. cxlj. gum, et pascæ hædos tuos
juxta tabernacula pastorum.
Equitatu meo in curribus
Pharaonis assimilavi te amica
mea. Pulchræ sunt genæ tuæ
sicut turturis : collum tuum sic-
ut monilia.*

IN I NOCTURNO.

Incipiunt Cántica Canticórum.

LECTIO I. Cap. 1.

OSCULÉTUR me osculo oris
sui : quia meliora sunt
úbera tua vino, fragrántia un-
guéntis óptimis. Oleum effú-
sum nomen tuum, ideo ado-
lescéntulæ dilexérunt te. Trahe
me : post te currémus in odó-
rem unguentórum tuórum. In-
trodúxit me Rex in cellária
sua : exultábimus, et lætábi-
mur in te, mémores úberum
tuórum super vinum : recti di-
ligunt te. Nigra sum, sed for-
mósa, filiæ Jerúsalem, sicut
tabernacula Cedar, sicut pelles
Salomónis.

ñ. Hódie desponsáta est
beáta virgo Maria ex progénie
David : * Per quæ salus
mundi credéntibus apparuit,
cujus víta gloriósa lucem de-
dit sæculo. †. Desponsatió-
nem beáte Mariæ virginis cum gáu-
dio celebrémus. Per quam sal-
lus mundi.

LECTIO II.

NOLITE me consideráre quod
fusca sim, quia decolorávit
me sol : filii matris meæ pu-
gnáverunt contra me, posué-
runt me custódem in vineis :
vineam meam non custodivi.
Indica mihi, quem diligit áni-
ma mea, ubi pascas, ubi cu-
bes in meridie, ne vagári in-
cipiam post greges sodálium
tuórum. Si ignóras te, o pul-

cherrima inter mulieres, egré-
dere, et abi post vestigia gre-
gum, et pascæ hædos tuos
juxta tabernacula pastorum.
Equitatu meo in curribus
Pharaonis assimilavi te amica
mea. Pulchræ sunt genæ tuæ
sicut turturis : collum tuum sic-
ut monilia.

ñ. Beatissimæ virginis Mariae
Desponsatió-
nem devotis-
sime celebrémus, * Ut ipsa
pro nobis intercedat ad Dómi-
num Jesum Christum. †. Cum
jucunditate Desponsatió-
nem beáte Mariæ virginis devotis-
sime celebrémus. Ut ipsa.

LECTIO III.

MURÉNULAS áureas faciémus
tibi, vermiculátas argénto.
Dum esset Rex in accúbitu suo,
nardus mea dedit odórem
suum. Fasciculus myrrhæ di-
lectus meus mihi, inter úbera
mea commorábitur. Botrus
Cypri dilectus meus mihi, in
vineis Engáddi. Ecce tu pul-
chra es amica mea, ecce tu
pulchra es : óculi tui colum-
bárum. Ecce tu pulcher es di-
lecte mi, et decórus. Léctulus
noster flóridus : tigna domó-
rum nostrárum cedrina, la-
queária nostra cypressina.

ñ. Gloriósæ virginis Mariæ
Desponsatió-
nem dignissimam
recolámus : * Cujus Dóminus
humilitátem respéxit, quæ An-
gelo nuntiánte concépit Salva-
tórem mundi. †. Beatissimæ
virginis Mariæ Desponsatió-
nem devotissime celebrémus. Cujus.
Glória Patri. Cujus.

02/14

"

"

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis.

LECTIO IV.

Ex Homilia secunda super
Missus est.

OPORTEBAT a principe mundi aliquándiu celári divini consilii Sacraméntum : non quod Deus, si palam opus suum fácere vellet, impediri posse ab illo metúeret; sed quia ipse, qui non solum poténter, sed étiam sapiénter quæcúmque voluit, fecit, sicut in ómnibus opéribus suis quasdam rerum vel témporum congruéntias propter órdis pulchritúdinem serváre consuevit : ita in hoc quoque tam magnifico opere suo, nostræ videlicet reparatiónis, non tantum poténtiam suam, sed et prudéntiam osténdere voluit.

ñ. Desponsátio gloriósæ virginis Mariæ exsémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclesiás. ⁊. Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

LECTIO V.

CONVENIENS ergo erat; ut suáriter quoque ómnia, cœlestia scilicet et terrena dispóneret, quátenus et illinc dejiciens inquilétum, reliquos in pace firmáret, et hic debelláturus invidum, nobis prius suæ humilitátis et mansuetúdinis valde necessárium exemplum relinqueret : sicque mi-

rábili fieret moderámine sapiéntiæ, ut et suis suávis, et hóstibus fortis appareret.

ñ. Cum jucunditáte Desponsatióne beátæ Mariæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis interoédât ad Dóminum Jesum Christum. ⁊. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut.

LECTIO VI.

QUID enim prodésset diabolum a Deo vinci, nobis manéntibus supérbis? Necessário igitur desponsáta est María Joseph, quando per hoc et a cánibus sanctum absconditur, et a Sponso virginitas comprobátur, et Virginis tam verecúndiæ párcitur, quam famæ providétur. Quid sapiéntius? quid dignius divina providéntia? Uno tali consilio secretis cœlestibus et admittitur testis, et exclúditur hostis, et íntegra servátur fama Virginis Matris.

ñ. Desponsátio tua, Dei genitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ⁊. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui solvens maledictiónem.

IN III NOCTURNO.

Homilia, Quare non de sim-

plici,
mini,
ñ.

omnes
fecit m
potens
ejus. ⁊
progén
bus eur

Bene

ipsa Vi

ñ. v

sacra v

laude

te orffis

stus De

pópulo,

intercéd

sexu :

juvámen

tuam s

nem. Qu

Christus

Pro sa

gine et

Breviari

F

Ant. t.

riósæ vir

ne Abrah

da, clara

Psalm.

cum reliq

Ant. t.

hódie, * s

cujus vit

lústrat Ec

Ant. t. G

María ex

precibus

et spiritu

mus.

lici, *ut in Vigilia Nativ. Domini*, p. 203.

ñ. vii. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. *ñ.* Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia fecit.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

ñ. viii. Felix namque es sacra virgo Mariæ, et omni laude dignissima. * Quia ex te ortus est Sol justitiæ, * Christus Deus noster. *ñ.* Ora pro populo, intérvieni pro clero, intércede pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Desponsationem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Pro sancta Emerentiana Virgine et Mart. Lectio IX ut in Breviario.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Desponsatio * gloriósæ virginis Mariæ, ex semine Abrahamæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliq. de Dominica, p. 17.

Ant. t. 7. Desponsatio est hódie, * sanctæ Mariæ virginis, cujus vita inclýta cunctas illústrat Eccléasias.

Ant. t. 6. Regali ex progénie* Mariæ exórtæ refúlget; cujus precibus nos adjuvári mente et spiritu devotissime póscimus.

Ant. t. 8. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitate præcélsa genitricis Dei Mariæ.

Ant. t. 7. Cum jucunditate * Desponsationem beátæ Mariæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intércedat ad Dóminum Jesum Christum.

ñ. Desponsatio est hódie sanctæ Mariæ virginis. *ñ.* Cujus vita inclýta cunctas illústrat Eccléasias.

Ad Bened. Ant. t. 8. Desponsationem hodiernam perpétuæ virginis genitricis Dei Mariæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni processit, allelúia.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœlestis gratiæ munus impertire : ut quibus beátæ Virginis partus éxitit salutis exórdium; Desponsationis ejus votiua solémnitas pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Joseph Sponsi.

Ant. Ipse Jesus erat incipiens quasi annórum triginta, ut putabatur filius Joseph.

ñ. Os justí meditábitur sapientiam. *ñ.* Et lingua ejus loquétur judicium.

Oratio, Sanctissimæ, ut supra; ac tandem Commem. S. Emerentianæ, ut in Breviario.

IN II VESPERIS.

Ant., Psalm. Cap. Hymnus, et ñ. ut in primis Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Desponsatio tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est, Sol justitiæ, Christus Deus nosfer: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Fit Commemoratio S. Joseph.

Ant. Ecce fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

ŷ. Glória, et divitiæ in domo ejus. R̄. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio, Sanctissimæ, ut supra, ac tandem Commemoratio S. Timothei, ut in Brevariario.

FESTA FEBRUARII.

DIE IV FEBRUARII.

IN GALLIA,

S. JOANNÆ VALESIE,

VIDUÆ.

Duplex.

Omnia de Comm. non Virg. p. c. j, præter seq.

ORATIO.

DEUS, qui ad imitandum beate Virginis Filii tui genitricis virtutes, novum per beatam Joannam sacrarum virginum cœtum institui voluisti: ejus meritis precibusque concede; ut per eadem gradiamur virtutum exemplam. Per eundem.

Lect. I Nocturni de Scriptura occurrente.

In Quadray. Mulierem fortem, de Communi, p. civ.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNA Valésia, Ludovici Undécimi Galliárum regis filia, a teneris annis in omni pietatem instituta ac propensa non obscuris futuræ sanctitatis indiciiis continuo claruit. Quinquennis, ferventissimis precibus Deiparam Virginem, quam semper mirifice coluit, exoranti, ut quo ei placere magis posset obsequio significaret, prænuntiari sibi visa est fore aliquando, ut novum sacrarum virginum ordinem in ejusdem Deiparæ honorem institueret. Ludovico Aurelianensium duci nupta, summam in prosperis moderacionem exhibuit, atque in adversis constantiam. Ipso postea in Galliárum regem assumpto, ac nullo et irrito per Apostolicam Sedem eo declarato conjugio, id non solum æquissimo animo tulit, sed gravi se vinculo solutam predicans, liberius deinceps uni Deo famulari posse gratulata est.

LECTIO V.

BITURICENSIS Ducatus sibi a Ludovico rege assignatos redditus, alendis pauperibus, curandis ægrôtis, ædificandisque monasteriis profuse erogabat. In eam vero curam præsertim incubuit, ut sacrarum virginum cœtum sub nomine Annuntiacionis beate Virginis Mariæ quibus ejusdem virtutes, certis regulis ab Alexandro Sexto approbatis, essent ad imitandum proposita, institue-

ret ac p
liciter
ros om
materna
batur v
primis,
niem pr
et contr
restituta
ctu lisd

SINGUL
sanct
Sacramé
tur; ad
lacrymar
charitatis
in adstán
Dominica
mysteria
quare cor
ficum ho
chro, ibi
nudum pe
atque in p
giter effus
centissime
genaria p
omnibus
Mysteriis r
pridie non
rici decés
quingentés
corpus, qui
post obitu
ptum repen
eis militib
raperetur,
mucrone t
sanguine m
Ejus cultu
mus quartu
ritate proba

ret ac promovèret; quod ei feliciter cessit. Egènos ac miseròs omnes ad se confugièntes, matèrnæ charitatìs complectebàtur viscèribus; agròtos imprimis, quorum úlcerà et sàniem propriis mànibus tèrgere et contrectàre non defugièbat, restitùta non semel eo contactu iisdem sanitàte.

LECTIO VI.

SINGULARI caritate eximia erga sanctissimam Eucharistiæ Sacramentum, pietate ferebatur; ad quod tanta accedebat lacrymarum vi, ut ejusdem charitatìs ac devotiònis sensus in adstantium ànimis excitaret. Dominicæ quoque passiónis mysteria pari recolbat affectu; quare constructo intra domesticum hortum Christi sepulchro, ibi secedebat identidem nudum pectus lapide tundens, atque in preces et lacrymas jugiter effusa. Vitæ demum innocentissime actæ finem quadragenaria præsentiens, sacris omnibus Christianæ religionis Mystèriis rite pieque susceptis, pridie nonas Februarii, Biturici decessit anno millésimo quingentésimo quinto. Ejus corpus, quinquagésimoséptimo post obitum anno, incorruptum repertum, dum Hæreticis militibus ad cremandum raperetur, gemitus edidisse, et mucrone transfixum copioso sanguine manasse perhibetur. Ejus cultum Benedictus Décimus quartus Apostólica auctoritate probavit anno millésimo

septingentésimo quadragésimo secundo. Tandem Pius Sextus, ut in toto Galliæ regno possit de beata Joàнна Valèsia, anniversaria ejus dormitiònis diè, Officium recitari, ac Missa celebrari de Comuni nec Virginis nec Màrtyris indùlsit, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto, diè vero Aprilis vigésima.

In III Noct. Lect. de Homilia in Evang. Simile est regnum cælorum thesauro, p. cx.

Vesperæ a Capitulo de S. Agatha. Commem. S. Joanne.

DIE VI FEBRUARII.

IN FESTO S. HYACINTHÆ
DE MARISCOTTIS, VIRG.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, p. lxxxiv. Præter seq.

ORATIO.

DEUS, qui beatam Hyacintham Virginem tuam jugis mortificationis, et charitatis victimam effecisti: ejus nobis exemplo, et intercessione concede; ut peccata nostra deflere, et te semper diligere valeamus. Per.

Lect. I Noct. de Script. occ. In Quadrag. De virginibus, ut in Communi, p. lxxxix.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HYACINTHA nòbilis virgo Romana, Màrci Antònni de Mariscòttis, Vignanelli Còmitis, quo in oppido nata est, et Octaviæ Ursinæ filia, a prima ætate divinæ protectionis argumenta experiri cepit, cum septennis jam jam in puteum

prolapsúra præsentí Dei beneficio serváta est. Vitérbium missa ad Moniáles sancti Bernardini, ut ab iis educarétur, ibi Tertii Ordinis sancti Francisci institútum adolescens suscepit, non ita tamen, ut sacrá cum veste religiósos mores índíceret; pompis enim, ac deliciis aliquándiu indúlsit; donec ex febris decumbens, acciti ad se Confessárii oppórtuna comonitióne percúlsa, omni vanitáti nuntium remisit. Itaque anteaetæ vitæ máculis pœnitentiæ Sacraménto expiátis, in commúni triclinio in gœna humillime-provolúta, lácrymis se prolúens, ac flagélló in se ipsam animadvértens, véniam a Soróribus deprecáta est; tum ánuam pecúniám, ac splendídam, atque supérfluum suppelléctilem, mundi, ac sui contemptrix abdicávit: deinceps vero nudis pedibus, vel, eum morbus cogeret, subjécta sólea obtéctis, ac única tantúmmodo túnica conténta, eáque rudí, obsoléta, et in elemósynam accépta, ac fune præcineta, quoad vixit, incéssit.

LECTIO V.

PRETER ásperum vestitum, P cilicio, vigilis, labóribus fracta, assiduisque jejúniis extenuáta, corpus étiam crebris verbéribus, ac spinárum manipulis lacerábat, adhibito indérdum altérius quoque Moniális bráchio ad majórem sui corpóris afflictatiónem, quod ut magis magisque attéret, lé-

ctulo ex asséribus, solóque vili strágulo instrúcto utebátur, ac pro pulvillo saxum adhibebat, quod in stramen ex obediéntia commutávit, in quo altérrupto pede, ad crucém in conspéctu pósitam, caténa alligáto, brevíssimum somnum capiábat. Ad hæc absynthium, herbásque amaríssimas mándere, Moniálium úlcera, ac pannicula sánie madéntia exósculári non rénuit: scalas Monastérii, onústa ingénti Cruce, génibus ascéndere aliquándó consévit; nunc quoque urticas, nunc ceras liquátas, módo nivem, et gláciem, módo álveosrigéntium aquárum ad maceratiónem adhibuit. Christi Dómini Passiõem, quam summópere venerabátur, apte a se excogitáta atrocissimárum penárum série imitári in majóri hebdómada, singulisque sextis fériis sólita fuit. Patiéntia in perferendis injúriis, christiána humilitas, virginális verecúndia, ac summa sedúlitas in Novitijs quibus præerat, ad perfectiõem provehéndis, in ea mirífice eluxérunt. Animárum quoque zelo incénsa, plures inimicitias sustulit; periclitántes puéllas in tuto collocávit, plúrimis ad meliorem frugem tradúctis, in proximórum salúte procuránda, qua oratióne, qua voluntáriis corpóris cruciátibus, omni dénique conátu júgiter incúbuit.

LECTIO VI.

EGRORUM in nosocómiis, ac páuperum patrocínium,

quamque suscéperet, mánuibus diánum bat, frú sed Moní nas civi ad id ó undequa corrogá pro egé tudinem firmáret, eorúmde stitui cu mmín Eu tum fuit cujus cul promové per annu pa, quan nonnúlla runt, púl ponéndur hibuit: tam impé hábita fú ritione rec contempla dono, ali flóruit. A simo-sexo simo, atá simo quint evocáta es Ecclésia sa térbii cólit étus Décim miráculis c Pius vero rum Virgin lérent.

quamquam inops, omni studio suscepit, et ut iisdem succurreret, non solum propriis ipsa manibus laborabat, et quotidianum sibi victum subtrahabat, frustulis panis contenta; sed Moniales etiam ac Matronas civitatis, virosque divites ad id operis alliciebat, atque undequaque poterat, subsidia corrogabat; quinto, ut quam pro egenis et invalidis sollicitudinem ostenderat, perpetuo firmaret, duas Sodalitates, quarum eorundem curam gererent, instituit curavit. Erga sanctissimum Eucharistiae Sacramentum fuit vehementer affecta, ejus cultum ut in aliis quoque promoveret, illud frequenter per annum cum solemnibus pompis, quam Deo gratam fuisse nonnulla prodigia comprobaverunt, publicae venerationi exponendum omnem operam adhibuit: Deiparam Virginem tam impense coluit, ut digna habita fuerit, quae ejus apparitione recrearetur. Prophetiae, contemplationis, lacrymarum dono, aliisque charismatibus floruit. Anno denique millesimo sexcentesimo quadagesimo, aetatis suae quinquagesimo quinto inchoato in caelum evocata est, ejus corpus in Ecclesia sancti Bernardini Viterbii colitur, eamque Benedictus Decimus tertius meritis et miraculis claram in Beatarum, Pius vero Septimus in Sanctarum Virginum numerum retulerunt.

In III Nocturno de Homilia S. Gregorii in Evang. Simile erit regnum caelorum, p. xev. IX Lect. S. Dorotheae Virg. Mart. ut in Breviar. et de ea fit Commem. in Laudibus.

XIII FEBRUARII.

SANCTAE CATHARINÆ

DE RICCIIS, VIRG.

Duplex.

ORATIO.

DOMINE, Jesu Christe, qui beatam Catharinam Virginem tui amore succensam passionis contemplatione clarificare voluisti: ejus intercessionem concede; ut, passionis mysteria devote recolentes, ejus fructum percipere mereamur: Qui vivis et regnas.

Lect. I Noct. de Script. occ. I. In Quadr. De virginibus, ut in Communi, p. lxxxix.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CATHARINA nobili familia de Ricciis Florentiae nata, vel ab ineunte aetate plam indolem praemature ostendit. In suburbano monasterio sancti Petri de Monticellis, ubi morum disciplina imbueretur, collocata, quotidie ad Christi crucifixi imaginem orans, non sine lacrymis, hioris etiam animi relaxatione addictis, ejus passionem meditabatur. Ad monasterium postea sancti Vincentii, Ordinis sancti Dominici, in civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repetere, nisi certa spe reditus habita, constanter recusavit. Tan-

dem anno decimo tertio, sæculi deliciis contemptis; ibidem religiosum institutum professus est.

LECTIO V.

CHARITATE in Deum fervens, orationi fere assidue vacabat, quicquid temporis necessariis occupationibus et modicæ quieti supererat, in ea insumens; utque corpus in servitum redigeret, ferrea catena et flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque et herbis vescens, interdum vero solo pane et aqua contenta. Proximorum æternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat. Tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflictos in penarum illi debitarum expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia et regularis observantiæ zelo moniales diu rexit, eas non minus exemplo, quam adhortationibus ad omnem sanctimoniam informans. Quo in officio humilitatem adeo coluit, ut abjectissima quæque opera sponte obiret, ac infirmis præcipua charitate et summo studio inserviret.

LECTIO VI.

SUPERIORUM charismatum copia singularis in ea enituit; annulo desponsationis, sa-

crisque stigmatibus, quæ non semel spectanda se exhibuerunt, acceptis. Plurimum annorum spatium, quinta et sexta feria in altissimam contemplationem raptâ, singulos Redemptoris cruciatus in passione toleratos ex ordine in corpore mirabiliter sentire consuevit. Prati degens, sanctum Philippum Nerium Romæ commorantem videre promeruit, ejusque colloquio frui. Extasum, cœlestium visionum, ac prophætica luminis dono illustris, futura prædixit, ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decumbens, Ecclesiæ Sacramentis munita, anno a Christo nato millésimo quingentésimo nonagésimo, ætatis sexagésimo nono, quarto nonas Februarii in cœlum migravit. Eam subinde Clemens Duodécimus beatarum Virginum número, Benedictus vero Decimus quartus Pontifex Máximus solènni ritu sanctarum Virginum fastis adscripsit, anno salutis millésimo septingentésimo quadragésimo sexto.

In III Noct. Hom. in Evang.
Simile erit regnum, p. xc.

In II Vesp. Com. S. Valentini Mart.

DIE XXVI vel XXVII FEBR.

S. MARGARITÆ CORTON.

Semiduplex.

Omnia de Communi non Virginum, p. cj, præter seq.

ORATIO.

DEUS qui famulam tuam Margaritam de perditionis via

ad salutem miseram erubuit impigre.

Lect.
In Q
fortem, 17.

MMARGARITÆ nis, Laviâni buit. Pr annis m pta, in M vanam c xit; sed bus foed canis in rum tum risset, il Dòmini s ãno culpa tacta, exi re. Itaque crine det pullaque ribus suis bris nũm ædibus I collum ab bens, ab móribus s véniam e nam profes cio ab se tem placã triennale tum a Frã ritualis vidinis habi

Hiem

ad salutis trāmitem misericōrditer deduxisti : eādē nobis miserationē concēde, ut quam prius errāntem sectāri non erubūimus, mox penitēntem impigre sequi gloriēmur. Per.

Lect. I Noct. de Script. occ.

In Quadragesima, Mulierem fortem, de Communi, p. civ.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MMARGARITA, a loco dormitiōnis, Cortonēnsis appellāta, Laviāni in Tuscia ortum hābuit. Primis adolescēntiæ suæ annis mundi voluptātibus capta, in Montis Politiani civitate, vanam et lūbricam vitam duxit; sed cum amāsium ab hostibus fœde transfossum indicio canis in fovea sub strue lignorum tumultum fortuito reperisset, illico facta est manus Dōmini super eam; quæ magno culpārum suārum mœrorē tacta, exiit foras, et flevit amare. Itaque Laviānum reversa, vrine detōso, neglēcto capite, pullaque veste contēcta, errōribus suis, mundique illēcebris nūntium misit; inque ædibus Deo sacris, fune ad collum alligato, humi procūmbens, ab omnibus, quos antea moribus suis palam offēderat, vniā exoravit. Mox Cortonam profecta in cinere, et cilicio ab se læsam Dei Majestatem placare stūduit, donec post triennāle virtūtum experimentum a Frātribus Minoribus spiritalis vitæ dūcibus Tertiū Ordinis habitum impetravit. Ube-

Hiemalis.

res exinde lacrymæ ei familiāres fuerunt, atque iuna suspiria tanta animi contritiōne ducta, ut diu elinguis consisteret. Lēctulus nuda humus, cervical lapis aut lignum porrēxit; atque ita noctes insōmnes in cœlestium meditatiōne trāhere consuevit, nullum ampliū prāvum desidērium perpēssa, dum bonus spiritus promptior infirmam carnem ad subeūdos labōres erigēbat.

LECTIO V.

ADEMONĒ insidiis, funestisque conātibus lacessita mulier fortis hostem ex verbis detēctum, semel, atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanæ gloriæ lenocinium, quo a malo spiritu petebatur, præteritos mores suos per vicos, et plateas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclāmans: nec nisi a Confessario deterrita in speciosam faciē, olim impuri amoris causam, sævire abstinuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratiōne non abolēri. Quibus, aliisque magnæ penitēntiæ argumētis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illēcebris custodiret, digna facta est, quæ sæpe Dōmini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, et Virginis Matris dolōrum, quod ipsa ardēnter expetierat, particeps facta, cunctis sensibus destituta, et vere mortua interdum

visa est. Ad eam proinde, véluti ad perfectiónis magistram, ex díssitis étiam regiónibus plúrimi conveníebant : ipsa vero, cœlésti, quo erat perfúsa, lúmine córdium secréta, consciéntias hóminum, immo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offendéntium, cum dolóre, et lácrymis détegens, summáque in Deum, et próximum charitáte feryens ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a dæmone liberatióem impetrávit. Púerum defúctum lugénte matre ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assiduis oratióibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi deméruit.

LECTIO VI.

TOT sanctis opéribus occupáta, de rigóre quo assidue corpus suum exercébat nihil remisit, neque a stúdio cœléstia meditánda se avélli passa est, in utróque vitæ genere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam, et Martham referens. Tandem pro se Dóminum orans, ut ex hac valle lacrymárum sursum in cœléstem pátriam evocarétur, exaudita est orátió ejus, die, atque hora dormitiónis ei patefactis. Méritis itaque et labóribus plena, ac cœléstibus donis cumuláta, cœpit córporis viribus destítui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divinis tantum

collóquiis refécta est : tum sanctissimis Ecclésiæ Sacraméntis rite susceptis, vultu hilari, atque óculis in cœlum convérsis octavo Kaléndas Mártias anno, ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vigésimo tértio, humanæ vero salutis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorruptum, illæsum, et suáriter olens summa religióne cólitur in Ecclésiá Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margarita appellátur. Miráculis continuo flóruit, quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulserunt. Benedictus vero Decimus tértius in festo Pentecóstes, die sexta décima Maii anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi, solémnem ejus Canonisatióem religiosissime celebrávit.

In III Noct. Lect. de Homil. in Evang. Simile est regnum cœlórum thesauro, p. xciv.

In Quadrag. IX Lectio de Feria occurrente.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ut cognóvit, resipuit Seráphici Ordinis Magdaléna : dimissa sunt ei peccáta multa quia diléxit multum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ego diléctus meo, et ad me conversio ejus : invéni quem diligit ánima mea, tenui eum, nec dimittam.

A D

J

ŷ. Ad
nómine
cœlum

Ant.
mine,
ancillæ
sumas d

Kyrie
eléison.

Secret.

ŷ. Et
tatióem
maló.

ŷ. Sal
(vel anc
meus, sp

ŷ. Dón
meam. í
te véniat.

ŷ. Dón
cum spiri

CLEMENS
miser
totius con
nem vis p
tem atque
dum nul
num tuár
fámulum
fámulam
vera fides
comménda

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM
IN ARTICULO MORTIS,*Juxta formam a BENEDICTO Papa XIV traditam.*

ŷ. Adjutorium nostrum † in
nómine Dómini. R̄. Qui fecit
cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dó-
mine, delicta fámulí tui (*vel*
ancillæ tuæ), neque vindictam
sumas de peccátis ejus.

Kyrie eléison. R̄. Christe
eléison. Kyrie eléison.

Secreto Pater noster, etc.

ŷ. Et ne nos inducas in ten-
tationem. R̄. Sed libera nos a
maló.

ŷ. Salvum fac servum tuum
(*vel* ancillam tuam), R̄. Deus
meus, sperántem in te.

ŷ. Dómine exaudi orationem
meam. R̄. Et clamor meus ad
te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et
cum spiritu tuo.

OREMUS.

CLEMENTISSIME Deus, Pater
misericordiárum, et Deus
totíus consolatiónis, qui nemi-
nem vis perire in te credén-
tem atque sperántem; secún-
dum multitudinem miseratió-
num tuárum réspice propitiús
fámulum tuum N. quem (*vel*
fámulam tuam N. quam) tibi
vera fides et spes christiána
comméndant. Visita eum (*vel*

eam) in salutári tuo; et per
Unigéniti tui Passiõem et Mor-
tem, ómnium ei delictórum
suórum remissiõem et véniam
cleménter indulge; ut ejus
ánima, in hora éxitus sui, te
júdicem propitiátum invéniat,
et in sángine ejusdem Filii
tui ab omni mácula ablúta,
transire ad vitam mereátur
perpétuam. Per eúndem Chri-
stum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

*Tunc, dicto ab uno e Cleri-
cis adstantibus, Confiteor, etc.
Sacerdos dicat, Misereátur, etc.
deínde,*

Dóminus noster Jesus Chri-
stus, Filius Dei vivi, qui beáto
Petro Apóstolo suo dedit po-
testátem ligandi atque sol-
vendi, per suam piíssimam
misericórdiam recipiat confes-
siõem tuam, et restituat tibi
stolam primam, quam in ba-
ptismate recepisti; et ego, fa-
cultáte mihi ab Apostólica Sede
tribúta, Indulgéntiam plená-
riam et remissiõem ómnium
peccatórum tibi concédo. In
nómine Patris †, et Filii, et
Spíritus sancti. R̄. Amen.

Per sacrosancta humanæ re-

parationis mystéria, remittat tibi omnipotens Deus omnes præsentis et futuræ vitæ pœnas, Paradisi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. *ñ. Amen.*

Benedicat te omnipotens Deus, Pater †, et Filius, et Spiritus sanctus. *ñ. Amen.*

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ,

neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo, Dóminus noster, etc. ut supra.

Et si mors proxime urgeat, dicat,

Indulgéntiam plenáriam, et remissionem ómnium peccatorum tibi concedo, in nómine Patris †, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

INDEX SUPPLEMENTI

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

FESTA MOBILIA.

<i>Feria III post Domin. Septuages.</i>	Orationis D. N. J. C.	ccxj
<i>Feria III post Dom. Sexages.</i>	Comm. Passionis D. N. J. C.	ccxviiij
<i>Feria VI post Cineres.</i>	Spineæ Coronæ D. N. J. C.	ccxxxvj

OFFICIA VOTIVA.

<i>Officium de SS. Sacramento per annum.</i>		ccxxxiiij
<i>Officium Immac. Conceptionis B. M. V. in Sabbato.</i>		ccxlviij

FESTA SANCTORUM.

27 <i>Novembris.</i>	B. Leonardi a Portu Mauritio.	ccxlviij
8 <i>Decembris.</i>	Immac. Conceptionis B. M. V.	cel
9 <i>Dec.</i>	Die 2 infra Octavam.	celv
10 <i>Dec.</i>	Die 3 infra Octavam.	celviij
<i>Eadem die.</i>	Translationis almae Domus Lauretanæ.	celx
12 <i>Dec.</i>	Die 5 infra Octavam.	ccxlviij
14 <i>Dec.</i>	Die 7 infra Octavam.	ccclxix
15 <i>Dec.</i>	Octava Immac. Conceptionis B. M. V.	ccclxxj
18 <i>Dec.</i>	In Expectat. Partus B. M. V.	ccclxxiiij
23 <i>Januarii.</i>	In Desponsatione B. M. V.	ccclxxx
4 <i>Februarii.</i>	S. Joannæ Valesiæ Viduæ.	ccclxxxiv
6 <i>Febr.</i>	S. Hyacinthæ de Mariscottis, <i>Virg.</i>	ccclxxxv
13 <i>Febr.</i>	S. Catharinæ de Ricciis, <i>Virg.</i>	ccclxxxviij
26 vel 27 <i>Febr.</i>	S. Margaritæ Cortonenis, <i>Pœnitentis.</i>	ccclxxxviij

Primus

119 Ad
bu
27 Ad t
24 Ad t
122 Ad t
28 Affe
77 Atter
48 Audi
118 Beati
127 Beati
31 Beati
40 Beati
1 Beati
111 Beati
33 Bene
102 Bene
om
103 Bene
mi
143 Bene
84 Bene
91 Bonu
18 Cœli
149 Canta
laus
95 Canta
tate
97 Cantat
74 Confit
9 Confit
110 Confit
137 Confit
104 Confit
cate
105 Confit
106 Confit
117 Confit
135 Confit
in æ
15 Conser
115 Credidi
Mhm ir

INDEX PSALMORUM.

Primus numerus marginalis indicat Psalmum; alter Paginam, in qua Psalmus idem adnotatur in Breviario.

119 Ad Dominum cum tribularer.	127	129 De profundis.	133
27 Ad te Domine clamabo.	46	43 Deus auribus nostris.	63
24 Ad te Domine levavi.	29	49 Deus deorum Dominus.	67
122 Ad te levavi oculos.	130	62 Deus Deus meus ad te.	17
28 Afferte Domino filii Dei.	47	21 Deus Deus meus, respice.	31
77 Attendite popule meus.	88	69 Deus in adjutorium.	83
48 Audite hæc.	67	53 Deus in nomine tuo.	22
118 Beati immaculati.	23	71 Deus iudicium tuum.	84
127 Beati omnes, qui.	132	108 Deus laudem meam.	118
31 Beati, quorum.	49	66 Deus misereatur nostri.	18
40 Beatus, qui intelligit.	62	45 Deus noster refugium.	65
1 Beatus vir qui non.	3	82 Deus quis similis erit.	97
111 Beatus vir, qui timet.	124	59 Deus repulisti nos.	74
33 Benedicam Dominum.	50	81 Deus stetit in synagoga.	96
102 Benedic anima ... et omnia.	110	78 Deus venerunt gentes.	91
103 Benedic anima... Domine Deus meus.	111	93 Deus ultionum.	102
143 Benedictus Dominus.	141	114 Dilixi, quoniam.	126
84 Benedixisti Domine.	98	17 Diligam te Domine.	11
91 Bonum est confiteri.	108	38 Dixi: Custodiam.	60
18 Cæli enarrant.	14	109 Dixit Dominus.	123
149 Cantate Domino..... laus ejus.	19	35 Dixit injustus.	53
95 Cantate Domino... cantate.	103	15 Dixit insipiens in corde.	8
97 Cantate Domino... quia.	107	52 Dixit insipiens in corde.	71
74 Confitebimur tibi Deus.	87	140 Domine clamavi.	139
9 Confitebor... narrabo.	6	7 Domine Deus meus.	5
110 Confitebor... in consilio.	123	87 Domine Deus salutis.	99
137 Confitebor... quoniam.	137	8 Domine Dominus noster.	5
104 Confitemini, et invocate.	112	101 Domine exaudi... et clamor.	109
105 Confitemini... Quis.	114	142 Domine exaudi.... auribus.	104
106 Confitemini... Dicant.	116	20 Domine in virtute tua.	15
117 Confitemini... Dicat.	22	6 Domine, ne in furore... Miserere.	4
135 Confitemini... quoniam in æternum.	135	37 Domine, ne in furore... Quoniam.	53
15 Conserva me Domine.	10	130 Domine, non est exaltatum.	133
115 Credidi propter.	127	138 Domine probasti me.	138
1 Cum invocarem.	146	3 Domine quid multiplicati.	4
		14 Domine quis habitabit.	9
		89 Domine refugium.	93

precum re-
t tempus,
edictionem
do, Dómi-
upra.
ne urgeat,

áriam, et
n peccatón
nómíne
t Spiritus

ccxj
ccxvii
ccxxvj

ccxxxiiij
ccxlviij

ccxlvij
cel
celv
cclvij
celx
ccxlviij
celxix
celxxj
celxxiiij
celxxx
celxxxiv
celxxxv
celxxxviij
celxxxviij

rexciv

23 Domini est terra.	29	148 Laudate Dominum de	
26 Dominus illuminatio.	46	coelis.	19
22 Dominus regit me.	31	150 Laudate Dominum in	
92 Dominus regnavit, de-		sanctis.	20
corem.	17	116 Laudate Dominum om-	
96 Dominus regnavit, exul-		nes.	127
et.	103	146 Laudate Dominum quo-	
98 Dominus regnavit, ira-		niam.	143
scantur.	107	134 Laudate nomen.	134
133 Ecce nunc benedicite.	147	112 Laudate pueri.	124
132 Ecce quam bonum,	134	120 Levavi oculos meos.	127
58 Eripe me de inimicis.	74	47 Magnus Dominus.	66
139 Eripe me Domine.	199	131 Memento Domine.	134
44 Eructavit cor meum.	64	56 Miserere... miserere.	73
144 Exaltabo te Deus.	141	55 Miserere... quoniam.	72
29 Exaltabo te Domine.	47	50 Miserere.... secundum.	56
19 Exaudiat, te Dominus.	14	100 Misericordiam et.	109
60 Exaudi Deus depreca-		88 Misericordias Domini.	100
tionem.	75	126 Nisi Dominus.	133
54 Exaudi Deus orationem		123 Nisi quia Dominus.	130
meam, et ne.	71	36 Noli æmulari.	53
63 Exaudi Deus orationem		61 Nonne Deo subjecta.	75
meam eum deprecor.	76	75 Notus in Judæa Deus.	87
16 Exaudi Domine.	10	46 Omnes gentes plaudite.	65
39 Expectans expectavi.	61	107 Paratum cor meum.	117
80 Exultate, Deo.	96	72 Quam bonus Israel.	85
32 Exultate justi.	50	83 Quam dilecta.	97
67 Exurgat Deus.	77	2 Quare fremuerunt.	3
86 Fundamenta ejus.	99	41 Quemadmodum.	62
85 Inclina Domine.	98	124 Qui confidunt.	131
125 In convertendo.	131	51 Quid gloriaris.	68
10 In Domino confido.	7	90 Qui habitat.	147
113 In exitu Israel.	124	79 Qui regis Israel.	79
30 In te Domine speravi.	48	128 Sæpe expugnaverunt.	132
70 In te Domine speravi.	83	68 Salvum me fac Deus.	81
65 Jubilate Deo..... psal-		11 Salvum me fac Domine.	8
mum.	76	57 Si vere utique.	73
9 Jubilate Deo omnis....		136 Super flumina.	136
servite.	17	64 Te decet hymnus.	79
34 Judica Domine nocen-		94 Venite, exultemus.	2
tes me.	51	5 Verba mea auribus.	57
42 Judica me Deus.	69	76 Voce mea... Ad Deum.	88
25 Judica me Domine.	80	141 Voce mea:... Ad Domi-	
121 Letatus sum in his.	130	num:	140
145 Lauda anima mea.	142	12 Usquequò Domine.	8
147 Lauda Jerusalem.	143	73 Ut quid Deus.	86

Audite o
CANTIC
Benedic
mini.
CA
Benedict
rael.
C
Cantemur
C
Confitebo
CA
Domine a

INDEX CANTICORUM.

CANTICUM MOYSI.	CANTICUM EZECHIE.
Audite cœli quæ loquor.	18. Ego dixi: In dimidio dierum. 69
CANTICUM TRIUM PUERORUM.	CANTICUM ANNE.
Benedicite omnia opera Domini.	18. Cantavit cor meum in Domino. 80
CANTICUM ZACHARIE.	CANTICUM B. MARIE VIRG.
Benedictus Dominus Deus Israel.	21. Magnificat anima mea. 126
CANTICUM MOYSI.	CANTICUM SIMEONIS.
Cantemus Domino: gloriose.	94. Nunc dimittis servum tuum. 148
CANTICUM ISALE.	SYMBOLUM S. ATHANASII.
Confitebor tibi Domine.	57. Quicumque vult salvus esse. 24
CANTICUM HABACUC.	HYMN. SS. AMBR. ET AUGUST.
Domine audivi auditionem.	105. Te Deum laudamus. 16

am de 19
 am in 20
 n om- 127
 a quo- 143
 134
 124
 os. 127
 66
 134
 ere. 73
 am. 72
 dum. 56
 109
 nini. 100
 133
 180
 53
 ta. 75
 eus. 87
 adite. 65
 n. 117
 l. 85
 97
 3
 62
 131
 68
 147
 79
 ant. 132
 us. 81
 nipe. 8
 73
 136
 79
 2
 57
 um. 88
 omi-
 140
 8
 86

INDEX HYMNORUM.

Æterna Christi munera.	ij	Legis figuris.	231
Æterna cœli gloria.	106	Lucis creator optime.	125
Æterne rerum conditor.	20	Lux ecce surgit aurea.	93
Ales diei nuntius.	70	Martinæ celebri plaudite.	
A solis ortus cardine.	219		
Alto ex Olympi vertice.	ccxiv	Magnæ Deus potentia.	137
Aspice infami Deus ipse.	ccxix	Memento rerum.	clv
Aspice ut Verbum Patris.	ccxj	Mœrentes oculi spargite.	ccxviiij
Audi benigne.	400	Nox atra rerum.	81
Audit tyrannus anxius.	235	Nox et tenebræ.	80
Aurora jam spargit.	122	Nunc sancte nobis.	37
Ave maris stella.	cxl	O gloriosa Virginum.	cxlix
Beate pastor Petre.	466	O sola magnarum.	295
Christo profusum.	xxxvj	Pange lingua gloriosi.	ccxxxv
Cœli Deus sanctissime.	133	Primo die quo Trinitas.	2
Cœlestis urbs Jerusalem.	cxiv	Quem terra.	cxl
Consors paterni luminis.	60	Quodcumque in orbe.	462
Creator alme siderum.	151	Rector potens verax.	40
Crudelis Herodes Deum.	284	Rerum creator optime.	70
Deus tuorum militum.	xx	Rerum Deus tenax.	42
Egregie doctor Paule.	482	Rex gloriose Martyrum.	xlv
En clara vox redarguit.	157	Sacris solemnibus.	ccxxxvj
Exite Sion filia.	ccxxvj	Sævo dolorum turbine.	ccxxiv
Exultet orbis gaudiis.	ij	Salvete flores Martyrum.	
Fortem virili pectore.	cj		239
Hominis superne.	140	Sanctorum meritis.	xxxv
Hujus oratu Deus.	cij	Somno reffectis artubus.	45
Immense cœli conditor.	128	Splendor paternæ gloria.	58
Invicte Martyr unicum.	xxx	Summe parens clementia.	107
Iste confessor.	xlx	Te lucis ante terminum.	148
Jam lucis orto sidere.	22	Telluris alme conditor.	131
Jam sol recedit igneus.	143	Tu natalesolum protege.	498
Jesu corona celsior.	lxxvij	Tu Trinitatis unitas.	93
Jesu corona Virginum.	lxxxv	Venit e cœlo mediator.	ccxvij
Jesu decus angelicum.	451	Verbum supernum....	
Jesu dulcis memoria.	445	e Patris.	152
Jesu Redemptor omnium, quem.	206	Verbum supernum....	
Jesu Redemptor omnium, perpes.	lix	nec Patris	ccxlj
Jesu Rex admirabilis.	446	Virginis proles.	lxxxvj

SS.

FR
FER. III
ORA
Dupl
FER. I
COMM. I
Dupl
FER.
SPINEÆ
Dupl
FEST
DIE XI
S. GREGO

Omnia
Pontif., p
Oratio,
IN
Lect. de
IN I

GREGO
Terti
patre Joã
cũdo vit
cleri, et p
non divind
cum digni
set, subrog
stũ septing
primo. Vir
et virtũte,
gua cruditi
facũndia, a
mória, ut
Hiem

OFFICIA PROPRIA

SS. SUMMORUM PONTIFICUM,

ET ALIORUM, QUÆ CLERO ROMANO INDULTA SUNT.

FESTA MOBILIA.

FER. III POST DOM. SEPTUAG.

ORATIONIS D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxj.

FER. III POST DOM. SEXAG.

COMM. PASSIONIS D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxvii.

FER. VI POST CINERES.

SPINEÆ CORONÆ D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxxvj.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XXVIII NOVEMBRIS.

S. GREGORII III, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.

Pontif., p. xlix, præter sequent.

Oratio, Da quæsumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS hujus nominis Tertius, natione Syrus, patre Joanne, Gregorio Secundo vita functo, unânimi cleri, et populi consensu, nec non divino quodam instinctu, cum dignissimus omnium esset, subrogatus est, anno Christi septingentesimo trigésimo primo. Vir singulari doctrina, et virtute, latina et græca lingua eruditus, mirabili dicendi facundia, atque adeo felici memoria, ut totum Psalterium

Hiemalis.

memoriter recitaret; is deum, quem prædecessori suo Gregorio, doctrina et prudentia sapientissimi homines æquiparandum esse duxerunt.

LECTIO V.

CATHOLICÆ fidei propugnator acerrimus, Leonem Isaurum Imperatorem Iconoclastam paternis monitis, et litteris ad sanio rem mentem reducere conatus est. Sed cum nihil proficeret, convocato Romæ nonaginta quinque Episcoporum Concilio, sacrarum Imaginum cultum Apostolico decreto firmavit, et diro anathemate feriit Iconomachos. Quæcum ad Leonis aures pervenissent, altius rugire cepit, misitque adversus Gregorium florentissimam classem cum potentissimo exercitu; sed hæc, volente ac vindice Deo, in Hadriatico sæva tempestate agitata, sædo naufragio periit.

LECTIO VI.

MULTA quoque a Luitprando Longobardorum Rege inique passus est, qui et Urbem longa obsidione cinxit, et sancti Petri Basilicam sacrilega manu diripuit. In his angustiis sanctissimus Pontifex ad Carolum Martellum, antecessoris exemplo, Legatos cum sacris

muneribus destinavit. Munivit Urbis mœnia; largas in egēnos eleemosynas erogavit; novas Basilicas a fundamentis extruxit; antiquas ornavit ac restauravit, Vaticanam præsertim, intra quam Oratorium auro, argēto, gemmis, omnique pretiosi operis genere ditatum erexit, in quo Sanctorum Apostolorum et Martyrum reliquias, summa cura et diligentia toto Christiani Orbis ambitu conquisitas reposuit, et colendas exposuit, eo maxime tempore, quo illas Hagiomachi diabolico furore proculcabant. Multa monasteria restituit, et sanctis legibus instruxit; statuitque, ut Presbyteri et Monachi, alternis noctu diuque, divinas laudes celebrarent. Fractus demum laboribus, meritis licet atque virtutibus inclytus, anno sui Pontificatus undecimo nondum peracto, quarto Kalendas Decembris pie obiit in Domino, et in prædicto Oratorio Vaticano sepultus est.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lvij.

Vesp. a Capit. de S. Gelasio. Com. S. Gregorii, Ant. Dum esset, p. lxj; Oratio, Exaudi, p. lxx.

DIE XXIX NOVEMBRIS.

S. GELASII I, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontificis, p. xlix, præter seq.

Oratio, Da quæsumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GELASIIUS, gente Africanus, patre Valerio, in Feliciterti locum subrogatus, Pontificatum gessit annos quatuor, menses octo, duodeviginti dies. Creavit in duplici Ordinatione Diaconos duos, Presbyteros triginta et duos, sexaginta septem per diversa loca Episcopos. Vir sane singulari fidei propagandæ ac servandæ zelo ardentissimus; omni litteratûra, præsertim sacra, instructissimus; et intrépidi pectoris robore, tum ad vindicandam Ecclesiæ et Sedis Apostolicæ jura, tum ad retundendam hæreticorum et schismaticorum proterviam armatus.

LECTIO V.

EJUS cura et studio non Clerus modo plurimum auctus est, verum etiam universa Ecclesiæ magnis incrementis adolevit. In quo certe illius prudentia mirabilis fuit, cum eo tempore Anastasius Imperator hæreticus, et Theodoricus Arianus rerum utriusque Impèrii potirentur. Imminente famis periculo, ubere annonæ Urbem recreavit. Lupercalia, aliaque Gentilium spectacula, quæ ad hæc usque tempora, post tam multa Imperatorum edicta adversus idololatriam lata, et Romanorum Pontificum stûdia ad eam extirpandam adhibita, viguisse constat, Andromacho Senatore, aliisque Romanis, frustra licet, refragantibus, penitus abolèvit.

ALIA
tât
clésiæ
civit,
Acacii,
Constan
navit;
nervosi
ctissimi
ficio co
tes red
chaos,
cuit, cor
flammis
Decretal
siaticos
secula con
Pelagium
illud pr
dum, qu
aliis, et p
in Româ
Episcopô
distinxit.
bôres in r
clésiæ ex
et doctissi
in Dômino
Decembris
dringent
to, et sept

IN I

Homil.

peregre, a
loco, p. lvi

In Lau
riæ, et S.

FESTA

In Martyr

DIE V

S. NICOL

Omnia a

LECTIO VI.

ALIA quamplurima ad dignitatem et disciplinam Ecclesiae spectantia praestitit, sancivit, et scripsit. Defensores Acacii, Euphæmii praesertim Constantinopolitanum, damnavit; scriptisque ad diversos nervosissimis juxta atque doctissimis litteris, vel eos in officio continuit, vel aberrantes reduxit. Pelagianos, Manichaeos, et alios haereticos coarctavit, eorumque libros publicis flammis tradi curavit. Praeter Decretales, et Hymnos Ecclesiasticos, egregia scripsit opuscula contra Nestorium, Arium, Pelagium, et Eutycheten. Sed illud praeter ceteris memorandum, quod libros canonicos ab aliis, et probatos ab apocryphis in Romana Synodo septuaginta Episcoporum, singulari decreto distinguit. Post multos demum labores in regenda universali Ecclesia exantlatus, sanctissimus et doctissimus Pontifex pie obiit in Domino, undecimo Kalendas Decembris, anno Christi quadringentesimo nonagesimo sexto, et sepultus est in Vaticano.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lvij.

In Laudibus, Commem. Ferialis, et S. Saturnini Mart.

FESTA DECEMBRIS.

In Martyrol. 13 Novembris.

DIE V DECEMBRIS.

S. NICOLAI I, PAPE CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.

Pontif. p. xlix, praeter seq. Oratio, Da quaesumus, p. l.

I Vesp. a Capit. Commem. S. Sabbae, Abb., ult. loco.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

NICOLAUS hujus nominis Primus, natione Romanus, patre Theodoro Regionario, Benedicto Tertio e vivis sublato, mirabili omnium consensione, anno Christi octingentesimo quinquagesimo octavo, a Clero electus, et ex Basilica Principis Apostolorum, in qua latitabat, per vim eductus, adductusque in Lateranense Patriarchium, Romanus Pontifex renunciatus est. A prima pueritia pietatem, omnemque virtutem coluit, eosque in sacris litteris progressus fecit, ut eum Sergius Secundus in ipso eodem Patriarchio, Ecclesiae Romanae Subdiaconum, Leo vero Quartus Diaconum creaverint, Benedictus demum Tertius, ejus consilio et ductu, universam Ecclesiam administraverit.

LECTIO V.

EXSTANT plurimae ab eo scriptae epistolae, in quibus errantes corrigit, superbos depræssit, oppressos recreavit. Episcopos, Reges, Imperatores in officio continuit. Joannis Ravennatis Archiepiscopi contumaciam fregit. Hincmarum Rhemensem Archiepiscopum, de injusta Rhotaldi Episcopi Suessioniensis depositione adri-

ter reprehéndit; ejus ea de re, nec non Synodi Sylvanecténsis iudicium abrogávit; tum apud Sanctam Mariam Majórem in pervigilio Nativitátis Domínice Missárum solémnia explens, Episcopum ipsum pristinæ dignitáti, et paulo post suæ sedi plene restituit. Lothárium Regem, qui rejécta legitíma uxóre Theuthérge, Waldrádam concubínám dúxerat, intentáto anathémate, ad saniórem mentem redúxit. Electiónem Photii láici hóminis reprobávit, et Patriárcham Ignatium in pristinam Sedem restituit. Ecclésiæ demum Románæ jura ita deféndit, ut singulæ illius epistolæ quasi tótidem fortíssima Sedis Apostólicæ muniménta esse videántur.

LECTIO VI.

CUM illius zelus intra tunc præscriptos Ecclésiæ fines continéri non posset, ad conversiónem infidélium applicuit ánimum, fecitque ut amplíssima Bulgarorum gens, una cum Rege, ad Christi fidem conversá, Ecclésiæ Románæ, frendente licet Imperatóre schismático, accesserit. Operam quoque suam privátis pietátis officiis sédulo navávit. Hinc descripta ómnium indigéntium nómina apud se habére voluit, ut singulis accurátius succurreret. Reparándis étiam, ornandisque Basilicis Urbis, præcipue Lateranénsi Patriarchio, liberálem manum apposuit, et nullis sumptribus pepercit. Iníto demum décimo Pontificátus an-

no, in cælum migrávit, et in Vaticanó sepúltus est.

IN III-NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo peregere, de Communi, primo loco, p. lvij.

In Laud. Commem. Ferie, et S. Sabbæ, Abb.

DIE VIII.

IMMAC. CONCEPT. B. M. V.

Duplex II Classis, p. ccl.

DIE IX DECEMBRIS.

S. EUTICHIANI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xxx, præter seq.

Oratio, Deus, qui nos, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

EUTYCHIANUS natione Tuscus, pátria Lunénsis; Marino patre, post beáti Felicis Sacerdótium, Románæ Ecclésiæ Episcopátum suscepit. Constituit fruges, fabas, et uvas super altári benedici: itémque a fídelibus nullátenus Mártirem sepeliri sine dalmática, aut purpurato colóbio. Qui cum per diversa loca trecéntos sexaginta duos Mártires sua manu sepelisset, illis et ipse sociátus, sub Numeriáno Imperátore martyrio coronátus est, sexto Idus Decémbris, sepúltusque in cæmetério Callisti via Appia. Quinqué Ordinaciónibus mense Decémbrí creávit Presbyteros quatuórdecim, Diaconos quatuor, Episcopos per diversa loca novem. Vixit in Pontificátu

annos
et die
Seri
De

IN m
ch
univér
ultat
gáudi
sermó
triump
vit. Fu
pértun
róres ó
tiæ pl
persec
péctori
Quis
quantis
quátur.
ráta di
cuit, et

VERE
óm
lebránd
cerdóter
fides M
Pretiósá
spéctu
rum eju
quantum
nus étia
gréssus
conspéct
mors, se
tiósa. Mo
prium C
dit: vive
hortatió
ros-cælo

IN

Homil

trávit, et in
est.

URNO.
vang. Homo
uni, primo

n. Feriæ, et

B. M. V.
s, p. ccl.
IBRIS.
PÆ MART.

uni unius
xeter seq.
nos, p. xx.
RNO.
occurr.
RNO.

one Tuscus,
s; Marino
clésiæ Sac-
Constituit
as super al-
que a fidé-
rtyrem se-
a, aut pur-
i cum per
s sexaginta
manu sepe-
ciatus, sub
óre marty-
sexto Idus
que in cæ-
ia Appia.
ibus mense
Presbyteros
nos quin-
diversa lo-
Pontificatu

annos octo, menses quinque,
et dies aliquot.

Sermo S. Máximi Episcopi.
De S. Cypriano Homil. 2.

LECTIO V.

IN martyriò beatissimi Euty-
chiáni, fratres carissimi,
univèrsa nobiscum Christi ex-
ultat Ecclésiá, quam in omne
gáudium, et cœlestis eruditiónis
sermónis instrúxit, et múnere
triumphális sánguiniis decorá-
vit. Fuit enim in eo, sicut com-
pértum habémus, et contra er-
róres diaboli spirituális sapién-
tiæ plenitúdo, et advèrsus
persecutiónes mundi Christiáni
péctoris mitigáta constántia.
Quis non hujúsmodi virum
quantis valet præconiis prose-
quátur, cujus eloquéntia inspi-
ráta divinitus et Ecclésiás dó-
cuit, et sæculum confutávit?

LECTIO VI.

VERE hic mirábilis, atque
omnium ubique stúdiis ce-
lebrándus, quem sáncritas sa-
cerdótem, peritia doctórem,
fides Martyrem consécrauit.
Pretiósá, inquit David, in con-
spéctu Dómini mors Sanctó-
rum ejus. Vidéte carissimi, in
quantum venerábilis Eutychiá-
nus étiam prophéticam super-
gréssus est laudem, cujus in
conspéctu Dómini non solum
mors, sed et vita éxstitit pre-
tiósá. Moriéndó namque pró-
prium Christo sánguinem de-
dit: vivéndó, nihilóminus co-
hortatióne fortíssima innúme-
ros cœlo Mártyres acquisivit.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Si quis

vult, de Communi, secundo
loco, p. xxxijj.

In Laud. Comm. Oct. Imm.
Concept. p. ccliv, et Feriæ.

DIE X.

TRANSLAT. ALMÆ DOMUS
LAURETANÆ.

Duplex majus, p. cclx.

DIE XI.

S. DAMASI I, PAPÆ CONF.

Duplex, in Breviario, p. 429.

In Laud., Comm. Oct. Imm.

Concept., p. ccliv, et Feriæ.

Vesp. a Capitulo de S. Mel-
chiade Papa, Martyre.

DIE XII DECEMBRIS.

IN FESTO

S. MELCHIADIS, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia ut in Communi unius
Martyris, p. xx, præter sequent.

Oratio, Infirmi-tatem, p. xx.

Comm. S. Damasi, postea

Octavæ, p. cclv, et Feriæ.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MELCHIADES Afer post Eusé-
bium Románam tenuit Ec-
clésiæ. Qui cum adhuc Pré-
sbyter esset, misit Diáconos cum
litteris Maxéntii Imperatoris, et
litteris Præféc-ti Prætorii ad
Urbis Præfectum, ut ea loca
reciperet, quæ fuerant Chri-
stiánis, tẽpore persecutiónis,
abláta. Réddita autem Ecclé-
siis pace, Constantinum, Au-
gústum adivère Donatistæ, ut
in eórum contra Cæciliánum
Charthaginensem Episcopum
causa júdices daret. Quibus
Constantinus respóndit: Peti-

ccij

OFFICIA PRO CLERO ROMANO

stis a me in sæculo iudicium, cum ego ipse Christi iudicium expèctem. Attamen dati sunt iudices Episcopi tres, missique Romam ad Melchíadem Pontificem, ut ibi pró fratrum concórdia, et unitate Synodus cogerétur.

LECTIO V.

Urbem itaque hi tres profecti convenerunt cum aliis quibusdam Episcopis, ipsoque Melchíade in domum Faustæ in Lateránis, ubi, causa discussa, Cæciliánus ómnium Episcopórum sententiis innocens est pronúciatus, et ejusdem Melchíadis decreto iudicium est cláusum. Ut autem Donatistæ Cathólicæ unirentur Ecclésiæ, Melchíades (prout scribit sanctus Augustinus) tamquam vir óptimus, filius Christiánæ pacis, et pater Christiánæ plebis admodum laborávit, ut quibuscúmque in locis duo essent contrariarum factiónum Episcopi, is confirmarétur, qui prior fuisset ordinátus, et álteri plebs ália regendá providerétur.

LECTIO VI.

SANXIT, ne ulla ratióne die Dominico, aut quinta feria, quis fidélium jejunáret, quia eos dies quasi sacro jejúnio deputátos Romani celebrábant. Item státuit, ut oblatiões consecratæ per Episcopum, quæ dicebantur Ferméntum, per Ecclésiás dirigerentur, ne Presbyteri in suis Titulis una cum suis plebibus celebrántes, se ab Episcopi communióne sepa-

ráto iudicarent. Qui cum in persecutióne Maximiani multa passus esset, tandem sub Constantino quiescit in Dómino quarto Idus Decembris, sepultusque est in cœmeterio Galisti via Appia. Una Ordinatióne creávit Presbyteros sex, Diaconos quinq; Episcopos per diversa loca undecim.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evangel. Si quis venit, de Comuni, primo loco, p. xxvij.

ñ. viii. Domine, prævenisti, p. xxix.

In Laudibus, Comm. Octavæ, p. ccliv, et Feriæ.

Vesperæ à Capitulo de S. Lucæ. Commem. S. Melchíadis, Octavæ, p. cclv, et Feriæ.

DIE XIII.

Officio S. Lucæ additur Commem. Octavæ, ut supra, p. ccliv, et p. cclv.

DIE XIV.

INFRA OCT. IMM. CONCEPT. *Semiduplex, p. cclxix.*

DIE XV.

OCT. IMM. CONCEPT. B. M. V. *Duplex, p. cclxxj.*

DIE XVIII.

IN EXPECTATIONE MARTUS B. M. V. *Duplex major, p. cclxxij.*

FESTIVUS ANUARII.

XVI.

S. MARCI PAPÆ MART. *Duplex major, Breviario, p. 459.*

XVII.

IN DESPONDENDIS B. M. V. *CUM IOSEPH.*

Duplex major, p. eclxxx.

DI
S. VI

Omn
Pontif
Orat

Lect

VITAE
SIS

Anastás
mensib
minis p
blica bo
latiõe, n
gátus fu
régulæ
simus, e
in vigore
latus acc
cessóri r
omisit, c
dórem s

NULLI
INDU

Ecclésiã
smate a
Constãti
raclii nep
fautórem
Typi, ad
dúceret
Petrum P
tinopolitã
litteris, h
dam Eccl
Cathólicar

VARIAS
sacróru
nitãti, et d

DIE XXVII JANUARI.

S. VITALIANI, PAPÆ CONF.

*Duplex.**Omnia de Communi Confess.**Pontif. p. xlix, præter sequent.**Oratio, Da quæsumus, p. 1.*

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

VITALIANUS, patria Signien-
sis, natione Campanus,
Anastasio patre, duobus fere
mensibus ab Eugénii hujus nó-
minis primi óbitu, non sine pú-
blica bonórum ónnium gratu-
latione, in ejus locum subro-
gátus fuit, vir sane disciplinæ ac
régulæ Ecclesiasticæ amantis-
simus, et retinentissimus. Illam
in vigóre suo, ut a prædecessóre
lætus accéperat, ita sédulus suc-
cessóri reliquit, et nihil unquam
omisit, quod ad illius splen-
dórem servándum pertinérét.

LECTIO V.

NULLI labóri, nulli pepé-
rit indústriæ, ut Orientálem
Ecclesiám, jam diutúrno schi-
smate a Romána separátam, et
Constantium Imperátorem He-
raclii nepótem Monothelitárum
fautórem, impique auctórem
Typi, ad meliorem frugem re-
dúcerét. Eódem ánnó et fine,
Petrum Patriárcham Constán-
tinopolitánum, scriptis ad eum
litteris, hortátus est ad reddén-
dam Ecclesiæ pacem, et fidem
Cathólicam amplecténdam.

LECTIO VI.

VARIAS scripsit epístolas, ut
sacrórum ómnium indem-
nitáti, et divínæ fidei propaga-

tioní consúleret. In id præser-
tim pastorális illius cura incú-
buit, non sine próspéro événtu:
Religiónem enim in Anglia col-
labéntem restituit: et cum ibi
esset sacrórum Ministrórum
penúria, magnum Theodórum
Tharsénsem, et Hadriánum
Abbátem eo misit: illum quí-
dem, ut Ecclesiæ Anglicanæ
Primas esset, hunc vero, ut Mo-
nástica disciplinam restaurá-
ret. Cum demum illius pietas
multum diúque refulsisset, ac
sedisset annos quatuórdecim,
et menses quinque, ex hac vita
ad Deum migrávit, anno Chri-
sti sexcentésimo sexagésimo no-
no, et in Vaticáno sepúltus est.

IN III NOCTURNO.

*Homilia super Evang. Homo
péregre, de Communi, primo
loco, p. lvij.*

DIE XXVIII.

S. JOANNIS CHRYSOSTOMI,
EPISC. CONF. ET ECCLES. DOCT.*Duplex. Heri in Breviário,
p. 491.**Commém. et IX Lectio Sanctæ
Agnetis secundo, p. 494.*

DIE XXX JANUARI.

S. FELICIS IV, PAPÆ CONF.

*Duplex.**Omnia de Communi Confess.**Pont. p. xlix, præter sequent.**Oratio. Exaudi, p. 1.*

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX Quartus Samnítis, Cá-
storis filius, divína grátia
copiósè instructus, beáto Joán-
ne Papa in Theodorici Regis

Italiæ Ariani cárcere defuncto, ob hãmilem pietatem atque simplicitatem, ceteris prælatus, celsum Romani Episcopatus locum promeruit. Per id tempus Athalaricus Theodorici successor, quamquam et ipse Arianus, Apostolicæ tamen Sedis honori cõsulens, instantisque Romani cleri desiderijs favens, suo decreto constituit, quod juxta priscae consuetudinis tenorem (ne clerus forensibus litibus profanatus sæcularibus implicetur) si quis aliquem ad Romanum clerum pertinentem in quolibet causa probabili crederet actione pulsandum, ad beatissimi Papæ judicium prius veniret audiendus; ut, aut ipse inter utroque more sui Sanctitatis cognosceret, aut causam deligeret æquitatis studio terminandam. Qui vero reverentiam tantæ Sedi exhibere contemneret, decem librarum auri dispendio mulctari jussit, per manus memorati Antistitis erogando.

LECTIO V.

PORRO Felix nefariam damnavit præsumptionem eorum, qui Sacerdotali Ordinatione suscepta, ad sæcularis vitæ mores demigrabant. Erexit in Urbem Basilicam sanctorum Cosmæ et Damiáni, eo loco qui appellatur via Sacra, juxta templum Urbis Romæ, consumptamque incendio sancti Martyris Saturnini Basilicam via Salaria a solo refecit. Idem pauperibus largus, et miseris solatia præbens, cum crescere

fecisset opes Apostolicæ Sedis, ærumnõsam hanc cum beata vita commutavit, sepultus in Basilica sancti Petri, quarto Idus Octõbris, Justiniano Imperatore, et Athalarico Italiæ Rege. Duabus Ordinationibus, mense Februario et Martio, creavit Presbyteros quinquaginta quinque, Diaconos quatuor, Episcopos per diversa loca viginti novem. Sedit in Pontificatu annos quatuor, menses duos, dies decem et octo.

Sermo S. Gregorii Papæ.

LECTIO VI.

2 Par. Past. c. 1.

TANTUM debet actionem populi actio transcendere Præsulis, quantum distare solet a grege vitæ pastoris. Opõrte namque, ut meseri se sollicite studeat, quanta tenenda rectitudinis necessitate constringitur, sub cujus æstimatione populus grex vocatur. Sit ergo (necesse est) cogitatione mundus, actione præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus, internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in interiorum sollicitudine non relinquens.

IN III NOCTURNO.

Hom. super Evang. Vigilæ, de Communi, secundo loco, p. lxiij.

F
In
S. I
Om
Pontif
Mus
Ora
Lect

DION
bea
Romar
est con
bellian
eos, q
creatur
volumi
xandrin
cusati,
factum
lem Pat
Synodo
quem e
digne f
scripsit
nus An
iterum
scriptis
defendis
consilio
teris Ec
sius dist
Parochia
visit. De
clësia pe
fidei doc
reliano
ad Dõm
in Cõme
pia, sex

FESTA FEBRUARII.

DIE III FEBRUARII.

In Martyrol. 26 Decembris.

S. DIONYSII, PAPÆ CONF.

*Duplex.**Omnia de Communi Conf.**Pontif. p. xlix, præter sequent.**Mutatur tertius versus.**Oratio, Da quæsumus, p. 1.*

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

DIONYSIUS ex monacho, post beatum Xystum Secundum, Romane Ecclesie Episcopus est constitutus. Is contra Sabellianos scripsit; et adversus eos, qui Filium Dei opus aut creaturam asseverabant, plura volumina edidit. Dionysii Alexandrini Episcopi apud se accusati, quasi qui Filium Dei factum, et non substantialem Patri diceret, in Romana Synodo causam discussit, ad quem ejusdem Synodi id indigne ferentis sententiam perscripsit. Sed cum Alexandrinus Antistes, iterum atque iterum missis Roman suis scriptis, se purgasset atque defendisset, maturo demum consilio est absolutus. Presbyteris Ecclesiarum in Urbe Dionysius distribuit Cœmeteria, Parochias, atque Dioceses divisit. Denique multis pro Ecclesia perfunctus laboribus, ac fidei documentis clarus, Aureliano Imperatore, migravit ad Dominum, sepultusque est in Cœmeterio Callisti via Appia, sexto Kalendas Januarii.

Habuit mense Decembri Ordinationes duas, quibus creavit Presbyteros duodecim, Diaconos sex, Episcopos per diversa loca septem. Sedit annos undecim, menses tres, dies quatuordécim.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

*In Ep. ad Rom. cap. 15.**serm. 29. circa finem.*

LECTIO V.

CHRISTM diligens, et gregem illius utique diligit: et Moysen tum primum super populum Judæorum posuit, quando, qua esset in illum benevolentia, re ipsa jam declaraverat. David quoque simili modo regno inauguratus est, posteaquam apparuerat quam amico esset in populum affectu: ita quippe juvenis adhuc populi causa doluit ac zelavit, ut et animam suam exponeret, cum videlicet barbarum illum e medio tolleret. Quod vero dicebat: Quid dabitur ei, qui alienigenam hunc interfecerit? non ideo dicebat, quod mercedem exigeret, sed quo sibi crederetur, et in pugnam cum illo committeretur: nam cum, adpta jam victoria, ad regem esset ingressus, nihil de mercede meminuit.

LECTIO VI.

ET Samuel quoque benignus erat, et amator populi: ut et dicebat: Absit autem hoc a me peccatum, ut cessem pro vobis orare Dominum. Ita et Paulus, fido non ita, sed multo plus omnibus ardebat erga subditos. Unde et discipulos ita

erga se animávit, ut diceret : Si possibile fuisset, óculos vestros cruissétis, mihi que dissétis. Et Christus óptimé Pastóris régulam proferehs, dixit : Bonus Pastor ánimam suam pónit pro óvibus : sunt enim Sanctórum ánimæ vehementer mites, et hóminum amántes, non solum erga domésticos, sed aliénos, ita ut hanc suam mansuetúdinem étiam ad animántia bruta extendant. Propterea etsápiens quispiam dixit : Justus miserétur animárum jumentórum suórum : si jumentórum, multo magis hóminum.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homil. super Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lvi.

Lectio ix S. Blasii, ut in Breviario, p. 509, et de eo fit Commem. in Laudibus.

DIE VI.

S. HYACINTHÆ

DE MARISCOTTIS, VIRGINIS.

Duplex, p. cclxxxv.

DIE IX FEBRUARII.

S. ZOZIMI, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. p. xlix, præter que Mutatur tertius versus.

Oratio, Da quæsumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadragesima, Fidélis Sermo, de Communi, p. lij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

Zozimus Græcus Abrahâmi filius, post sanctum Inno-

centium Românæ Ecclesiæ Episcopátum suscepit. Is Africanórum Conciliórum decretis adversus Pelagiánam hæresim sententiæ suæ robur adnexuit, et ad impiórum excidium gládió Petri dexterâ omnium armávit Antístitum; iis namque ab ipso probátis, per totum mundum hæresis Pelagiána damnata est. Damnávit et Pelágium ipsum unacum Cœlestio, ipsum hac de re litteris ad univérsam Ecclesiám.

LECTIO

ECCLESIASTICÆ disciplinæ tenacissimus fuit, compluribus ad eam ubique sive servándam, sive restituéndam, destinátis grávis Epistolis. Definiit juxta probátum Ecclesiæ morem, ut si quis ab infántia Ecclesiásticis ministériis nomen dedisset, inter Lectóres usque ad vigésimum ætátis annum, continuata observatióne duraret. Si vero major jam, et grandævus post Baptismum, sive inter Lectóres, sive inter Exorcistas, quinquénio teneretur, et inde Acólýthus, vel Subdiáconus quátuor annis, et sic ad Diaconátum (si mereretur) accéderet, in quo Ordine quinque annis hærére debéret, et inde, suffragántibus votis, Sacerdotium promereri posset.

LECTIO VI.

SANCIVIT, ut Diáconi lævas linóstimis pallis tégerent, potestatemque fecit, ut per Paróchias Paschális Cereus benediceretur. Cavít præterea,

ne C
rétur
in fid
Cleric
sime
unum
septem
pultu
sancti
Tibur
Januá
sio Ju
Ordin
creávi
Diácon
divers

I
Lect
Homo
primo
drag. 1
D
In M
S. AN

Omn
Martyr
Oratio,
T
Lect.
In Q
Commun
IN

ANTHÉ
patr
ctum Po
nátus es
Mátyrum
conquisi
cõdidit.
a Máxim
coronátu
nuarii, se

ne Clérico póculum propin-
rétur in público, præterquam
in fidélium cellis, et máxime
Clericórum. Qui cum sanctís-
sime rexisset Ecclesiám annum
unum, menses quátuor; dies
septem, quiévit in pace, sep-
ultúsque est juxta corpus
sancti Lauréntii Mártiris, via
Tiburtina, séptimo Kaléndas
Januárii, Honorio et Theodó-
sio Junióre imperántibus. Una
Ordinátione, mense Decémbri,
creávit Presbyteros decem;
Diaconos tres, Episcopos per
divérsa loca octo.

IN III NOCTURNO.

*Lect. de Homilia in Evang.
Homo peregre, de Communi,
primo loco, p. lvij. et in Qua-
drag. ix Lectio Feriæ occur.*

DIE XI FEBRUARII.

In Martyrol. 3 Januarii.

S. ANTHERI, PAPÆ MART.

Duplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris, p. xx, præter seq.
Oratio, Infirmiátém, p. xx.*

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

*In Quadrag. A Miléto, de
Communi, p. xxij.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANTHERUS, natióne Græcus,
patre Rómulo, post san-
ctum Pontiánum Romæ ordi-
nátus est Episcopus. Is gesta
Máryrum diligénter a Notáriis
conquisivit, ac in Ecclesiá re-
córdidit. Propter eam causam
a Máximo Præféccto martyrió
coronátus est tértio Nonas Ja-
nuarii, sepultúsque in Cœmeté-

rio Callisti via Appia, Maximino
Príncipe. Unica Ordinátione
mense Decémbri ordinávit Epi-
scopum Fundánæ civitátis in
Campánia. Sedit in Pontificátu
mensem unum, dies duódecim.
Sermo S. Augustini Episcopi.

De verbis Domini. 50.

LECTIO V.

PASTOR bonus Christus. Quid
Petrus? Nonne bonus Pas-
tor? Nonne et ipse ánimam
suam pro óvibus pósuit? Quid
Paulus? Quid céteri Apóstoli?
Quid eórum témpora conse-
quéntes beáti Episcopi Már-
tyres? Quid étiam iste sanctus
(Anthérus?) Nonne omnes Pas-
tóres boni, non mercenárii, de
quibus dicitur: Amen dico vo-
bis, percepérunt mercédem
suam? Omnes ergo illi Pastó-
res boni, non solum quia sân-
guinem fuderunt, sed quia pro
óvibus fuderunt. Non enim fu-
derunt elatióne sed charitáte.

LECTIO VI.

NAM et apud hæreticos, qui
propter iniquitátes et er-
róres suos áliquid molestiárum
perpéssi fuérunt, nómine mar-
tyrii se jactant; ut hoc pállio
dealbáti facilius furéntur, quia
lupi sunt. Si autem vultis scire,
in quo número habéndi sunt,
Pastórem bonum Paulum Apó-
stolum audíte: quóniam non
omnes, qui córpora sua in
passiõe étiam ignibus tradunt,
astimánda sunt sánguinem fu-
disse pro óvibus, sed pótius
contra oves. Si distribúero, in-
quit, ómnia mea paupéribus,
et tradidero corpus meum, ut

ardcam. Jam ipsi sunt. Sed vide quid sequitur : Charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venit ad passionem, ecce venit et ad sanguinis effusionem, venit et ad corporum incensionem, et tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitatem, prosunt omnia : detrahe charitatem, nihil prosunt cetera.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Hom. in Evang. Si quis venit, primo loco, p. xxviii, et in Quadrages. Lectio IX de Homilia feriae.

Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XII FEBRUARII.

In Martyrol. 5 Januarii.

S. TELESPHORI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. p. xx, præter sequentia.

Oratio; Deus qui nos, p. xx.

Commem. S. Antheri.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. A Miléto, de Communi, p. xxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

TELESPHORUS, natione Græcus, Patria Thuriensis in magna Græcia; ex Presbytero Romane Ecclesie (cujus dignum ministrum egerat) Pontifex Maximus creatus est. Hoc supremum munus ita obiit, ut eximitus Petri Successor lectus esse videretur. In ejus Cathedra sedit sub Imperatore Antonino Pio, fervente persecutionis æstu. Qui tamen non obstitit, ne sedulam operam

regendae Christi Ecclesie sollicitus navarit.

LECTIO V.

HILLUM egregie sancivisse legimus, quae ad fidelium mores, Ecclesiasticorum libertatem, et sacros ritus attinent : scilicet Quadragesimale jejunium, jam olim ab Apostolis traditum, novo edicto restaurasse ; ac mandasse ut in Natáli Domini sanctum Missae Sacrificium celebraretur, media nocte, illucescente aurora, hora demum tertia post solis ortum ; et constituisse ut sacrae Liturgiae Hymnus Angelicus, Gloria in excelsis Deo, adderetur.

LECTIO IV.

EDIXISSE quoque, ne Sacerdotes a populo arguerentur, ut sublimis Ordinis dignitati consuleret. Ordinatione quadruplici, mense Decembri, creavit Presbyteros duodecim, Diaconos octo, Episcopos tredecim per diversa loca. Cum autem in propaganda fide ardentissimus esset, ac proinde idolorum sacerdotibus invisus, captus tandem, capitis abscissione martyrium consummavit Nonis Januarii, et ejus corpus in Vaticano sepultum est.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang. Si quis vult, de Communi, secundo loco, p. xxxij, et in Quadrag. IX Lectio de Homil. Feriae occur.

Vesperæ à Capitulo de sequenti.

S. C.

O

Pon

O

C

L

In

de C

GR

patro

septi

to, n

puli

Eccle

tum e

divin

teranc

ti Sé

vixera

tum S

Mox E

dita.

Ordin

Urban

Papæ C

Ibi ab

capitil

sacraru

mus e

rerum

fensor

sponsio

URBIS

bar

qua ex

Basilica

collapsa

DIE XIII FEBRUARII.
S. GREGORII II, PAPÆ CONF.

Duplex.

*Omnia de Communi Confess.
Pontif. p. xlix, præter sequent.**Oratio, Da quæsumus, p. l.
Commem. S. Telesphori.*

IN I NOCTURNO.

*Lect. de Script. occur.**In Quadrag. Fidélis sermo,
de Communi, p. liij.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS hujus nómínis Secundus, natione Románus, patre Marcélló, anno Christi septingentésimo décimo quarto, mirábili totius Cleri et pópuli concórdia, ad suprénum Ecclésiæ Catholiciæ Pontificátum evéctus est. Hic a pueritia divino cultui addictus in Lateranénsi Patriarcho, sub beáti Sérgii óculis et disciplina víxerat, Subdiáconi primum, tum Sacellárii múnere functus. Mox Bibliothécæ cura illi crédita. Ad Diaconátus tandem Ordinem promotus, in régiam Urbem, una cum sanctíssimo Papá Constantino proféctus est. Ibi ab Imperátore de nonnullis capitibus interrogátus, cum sacrárum litterárum peritíssimús esset, et constantíssimus rerum Ecclesiasticárum defénsor, óptima et cathólica responsióne Príncipi satisfécit.

LECTIO V.

URBIS mœnia contra Longobardorum excursiones, ali qua ex parte reparávit. Aliquot Basilicas témporum injúria collápsas restituit. Urbána Mõ-

nastéria fere desérta, et Mónachos in pristinam formam, et disciplinam redégit. Imo post ríortem Honéstæ matris, páternam domum in Ecclésiám et Monastérium commutávit, quod multis prædiis instructam reliquit. Corbiniánum et Bonifácium viros Apostólicó spirítu plenos, in Germániam misit, ad prædicándum Gentilibus Christi Evangélium, cõsequens sacris Episcopátus infulis decorávit, postquam innúmeram Paganórum multitudínem ab iis ad Christi fidem convérsam fuisse accepisset. Ut omnes óptimi Pastóris partes impléret, óptimis légibus Ecclesiasticam disciplinam, et Christianórum mores instrúxit. Géminam Synodum Romæ hábuit, álteram advérsus illicita conjúgia, álteram advérsus Iconoclástas.

LECTIO VI.

LEONEM Isáurum sacrárum Imaginum destructórem váriis Epistolis ab illa hæresi removére, ómnique illum officióriúm gènere sibi demeréri stúduit; cum tamen hic ad sceleris cúmulum, óptimum Pontificem neci trádere ferro sèxies, semel áuro et munéribus corrumpere, quamvis frustra, tentáset. Luitprándo, cum Exarchó ad excidiúm Urbis properánti, sanctíssimús Póntifex, Dei fretus præsidio, ad prata Nerónis occúrrit, et plis mónitís Regis ánimúm ita mollivit, ut non jam hostis, sed pius adorátor ense et corónam Príncipi Apostolórum

obtulerit. Cum autem Imperator destructionem machinaretur, eundem diro anathemate percussit, et inuito cum Francis federe ab impio molimine deterruit. Rebus demum præclare gestis, quibus maximis quibusque Prædecessorum suorum æquiparatur, pie obiit in Domino, sexto Pontificatus anno, et in Basilica Vaticana conditus est.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homil. in Evangel. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lvij.

In Quadragesima Lect. IX de Homilia Feriæ occur.

Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XIV FEBRUARII.

In Martyrol. 10 Januarii.

S. AGATHONIS,
PAPÆ ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. p. xlix, præter sequent. Mutatur tertius versus.

Oratio, Da quæsumus, p. 1. Commem. S. Gregorii, Oratio, Exaudi, p. 1. Postea S. Valentini, Martyris in Brevariario, p. 523.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. Fidelis sermo, de Communi, p. liij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

AGATHO, natione Siculus, ex doctissimo ac sanctissimo monacho Romanus Pontifex creatus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octavo. Vir summa humanitate, eximio animi candore, singu-

lari morum suavitate et comitate præditus, cunctorum amans, cunctis amabilissimus. Ita demum a natura et gratia comparatus, ut ad supremam illam dignitatem gerendam natus, seu factus esse videretur.

LECTIO V.

ACCEPTIS a Constantino Pagonato litteris ad Donum Prædecessorem scriptis, pro convocando Concilio Oecumenico, ad diuturnum schisma tollendum, quo laborabat Ecclesia, et definiendas fidei controversias, quæ toto fere Oriente maximas tempestates, atque ruinas excitabant. Provinciales Synodos in Occidente haberi curavit, in quibus Monothelitæ causa discuteretur, et damnarentur errores.

LECTIO VI.

HIS præmissis, Legatos suos et Concilii Romani, misit Constantinopolim cum hinc litteris ad Imperatorem, in quibus prædicta hæresi doctè fute, ac sòlde refutata, damnatisque primariis illius sectatoribus, Sergio scilicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro, et aliis, Antecessores suos ab omni erroris labè immunes hucusque fuisse, expressis verbis declaravit. Agathonis igitur auctoritate, sexta Synodus universalis congregata est, in qua iidem errores, iidemque errantes damnati fuerunt. Demum cum tres annos, et quinque circiter menses sedisset, pie obiit in Domino, et in Ba-

silica
sepul

Lect.
Homo
primo
S. Valen
cujus
In
Homil
Vesp
tina V

S. M.
Dup
nuarii
In I
eti Ag
stini et
p. 523

Lect.
Laud.
In Qua
Homili

Vesp.
DIE
S. GRE

Omnia
Pontif.,

DIES,
beati
atque Pe
lo, et ap
casti: ej
sione co
ctitatis n
ta suscipi
strum.

Comm.
IN
Lect. d
In Qua

silica Principis Apostolorum sepulturæ mandatus est.

IN III. NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evangel.

Homo peregre, de Commem. primo loco, p. lvij. Lectio ix de S. Valentino, Mart., p. 523, cujus Commem. in Laudibus.

In Quadrages. ix Lectio de Homilia Feriæ occur.

Vesp. a Capitulo de S. Martina Virg. Mart.

DIE XV.

S. MARTINÆ, VIRG. MART.

Duplex. In Breviario, 30 Januarii, p. 496.

In I. Vesperis Commem. sancti Agathonis, postea SS. Faustini et Jovite, in Breviario, p. 524.

Lectio ix, et Commem. in Laud. SS. Faustini et Jovite.

In Quadrages. vero Lectio ix de Homilia Feriæ occur.

Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XVI FEBRUARII.

S. GREGORII X, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confes. Pontif., p. xlix, præter seq.

ORATIO.

DIES, qui Ecclesiam tuam, beati Gregorii Confessoris atque Pontificis Religionis zelo, et apostolicis curis amplificasti: ejus meritis, et intercessione concede; ut fidei et sanctitatis nova semper incrementa suscipiat. Per Dominum nostrum.

Commem. S. Martine.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de script. occur.

In Quadrages. Laudemus vi-

ros gloriosos, de Communi, secundo loco, p. lxxj.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS Decimus, Théaldus seu Theobaldus antea nuncupatus, Placentiæ ad Æmilia fines nobili Vicecomitum genere natus est. Adolensens Ecclesiasticæ militiæ adscriptus, singulari nituit honestate morum vitæque munditia, nulla umquam, ut creditur, criminis contagione polluta. In Galliam cum Jacobo Cardinali Pecorario Gregorii Noni Legato profectus, Archidiaconus Leodiensis renunciatus est. Eo in Italiam redeunte, Theologiæ Parisiis operam dedit; ac Magistri munus adeptus, verbo, et exemplo fides, ac Principes ad Terræ Sanctæ recuperationem vehementer accendit. In Syriam deinde peregrinatus, dum ibi sacram expeditionem urgere, Cardinalibus, Viterbii Pontificis electionem in annum ferè tertium protrahentibus, in Petri Sedem evectus est, anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo.

LECTIO V.

ACCEPTO Ptolemæide electionis decreto, in Italiam navigavit, ac Viterbium se contulit, deinde Romam, ubi anno insequente sollemniter inauguratus est. Ab ipso Pontificatus exordio ad generalis Concilii celebrationem curas et cogitationes, omnes adjecit: Eo Ladanum, Galliarum Indicto, Michaëlem Paleologum Gra-

córum Imperatórem, tum álios Christiános Príncipes, et Græcæ Latinæque Ecclesiæ Præsules litteris amantissimis invitávit, accersitis étiam eximíis doctrína et sanctitate viris, uti sancto Thoma Aquinate in ipso itinere vita functo, sancto Bonaventúra, sancto Philippo Benitio, beáto Albérto Magno, Petro de Tarantásia Ordinis. Prædicatórum, qui eídem in Pontificátu successít. Igitur OEcuménicant Synodum Patrum número ómnium frequentíssimam cui præfuit Pontífex ipse, Græcis, ejuráto schismate, ad Ecclesiæ unitatem recéptis, decretis pro sacra expeditione subsidiis, editisque plúribus sanctíssimis legibus, triméstri spátio feliciter celebrávit.

LECTIO VI.

DE pace in Ecclesiá firmánda cum primis sollicitus, prælatórum dissidia, Regum inimicitias, Provinciárum ódia, populórum factiões compósuit, dirémit, extinxit. Ecclesiæ jura, étiam advérsus Reges et Príncipes, sevère ac fórtiter vindicávit, nullam esse prædicans solidiorem Regnórum basim, quam tutelam Ecclesiástica libertátis. Páuperum amantíssimus, primus ómnium in Apostólico Palátio piárum in illos largitiónum Præsídem constituit, iisque própriis má nibus pedes quotídie abluébat. In Italiám a Concilio redux, dum profectiões in Palestínam meditátur, plúraque ália

Christiánæ Reipublicæ bono molirétur, Arétii in Etrúria morte intercéptus est, quarto ab electiõe sua anno, mense quarto, die décima. Fuit vir ánimi plane invicti et apostólici, terrenórum contémpu, cultus divini stúdio, fidei zelo, disciplinæ, et morum restauratiõe, rerum gerendárum prudéntia, fortitúdine, magnanimitate, aliisque virtútibus prorsus eximíus. Miráculis post mortem claruisse Ecclesiæ Arétinæ monuménta testántur.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang. Homo pègre, de Communi, primo loco, p. lvij.

In Quadrag. Lectio ix de Homil. Feriæ occur.

Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XVII. FEBRUARII.

In Martyrol. 11 Januarii.

S. HYGINI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx, præter seq.

Oratio, Infirmitatem, p. xx.

Commem. S. Gregorii.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. A Miléto, de Communi, p. xxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HYGINUS Atheniënsis, Philósopho patre, cum jam Románæ Ecclesiæ Præsbyter esset, Cleri suffrágiis, Telésphoro sufféctus est. Sedit in sancta Petri Sede, Imperátore Antonino Pio Augústo, annos tres, menses undecim, dies viginti

octo,
nunc
dines
ac fec
Títul
Minis
jécti
cum
nistrá

INST
I cele
vel Or
crarér
scopo,
vel jar
tur, e
illum
náta,
terétur
Patrin
de sacr
ne qui
nis dar
provin
causá
Cuncta
mine sa
dinatió
cémbr
Episcop
quinde

CUM
clar
Christi
logiam
ad Imp
Pium A
persecú
Christi
dem om
público
perátum

octo, Ubi primum Póntifex renunciátus est, Clericórum Ordines in suos gradus distinxit, ac fecit ut, in iis Ecclesiis quas Titulos vocant, tum primárii Ministri, tum álíi eisdem subjeéti adéssent, qui fidélibus, cum res postuláret, sacra ministrárent.

LECTIO V.

INSTITUIT étiam, ne absque celebratióne Missæ Templá, vel Oratória sacro ritu consecrárentur; ne inconsúlto Episcopo, vel nova construeréntur, et ne matéries ad sacrum illum usum congésta et destináta, in profános usus converterétur. Edixit præterea, ut Patrini Baptismo adéssent, qui de sacro fonte infántes levárent; ne quis Episcopus reus criminis damnarétur, nisi a Comprovinciálibus Episcopis ejus causá probe discússa fuisset. Cuncta hæc ejus título ac nómine sancita extant. Tres Ordinatiónes hábuit mense Decémbrí, in quibus creávit Episcopos sex, Presbyteros quindecim, Diáconos quinque.

LECTIO VI.

CUM autem paulo ante Justinus claríssimus Philósophus et Christi Martyr scripsisset Apologiam pro Religióné Christiána ad Imperatórem Antoninum Pium Augústum, obtinuit, ut persecútió desaviret. Hinc a Christianórum cæde, non quidem omnino, plúrimum tamen, público Principis edicto, temperátum est. Sanctíssimo tamen

Pastóri, cujus cura dominico gregi consúlto fúerat, párcitum non fuit; nempe hic glorióso mártirio, ne Antecessóribus dissimilis esset, innocéntissimam vitam terminávit, die undécima Januárii, et sepúlto est in Vaticáno.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Eváng. Si quis venit, primo loco, p. xxviiij.

In Quadrages, ix Lectio de Homilia Feriæ occur.

In Vesp. Commem. sequentis, postea S. Simeonis Episc. et Mart. Ant. Iste sanctus, ꝑ. Gloria, Oratio, Deus qui nos, p. xx.

DIE XXVIII.

S. RAYMUNDI DE PENNAFORT CONFESS.

Semiduplex. In Breviario, 23 Januarii, p. 478.

Mutatur tertius versus.

Lectio ix^{ta} de S. Simeone Episc. et Mart., p. 524. In Quadrag. Lect. ix de Homilia Feriæ occur.

In Laud. Commem. sancti Simeonis, Ant. Qui odit, ꝑ. Justus, Orat. Infirmitatem, p. xxx.

DIE XXIV, vel XXV.

In II Vesp. S. Mathiæ, Apost. fit Commem. sequentis.

DIE XXV FEBRUARII,

vel XXVI, in anno bissextili.

S. FELICIS III, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pontif: p. xlix, præter seq. Oratio, Da quæsumus, p. I.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. Fidélis sermo, de Comuni, p. liij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX Tértius pátria Romá-
nus, natus ex nobilissima
domo Anicia, et divi Gregórii
Magni átavus, post Simplicium
Pápap ad summi Pontificátus
ápícem est evéctus. Hic mira
ánimi constantia, tamétsi Roma
sub Hérulis Ariánis propém-
dum captiva viderétur, aliique
Patriarchæ conciliatiónem Ze-
nonis Imperatóris approbás-
sent, solus illi non communi-
cávit. Ejúsdem de fide edictum
promulgántis, audáciam fórti-
ter représsit; Petrum Fullónem
Patriarchátu Antiochéno dejé-
cit. Acácium Constantinopolí-
tánum Episcopum Romam ven-
nire coégit, ut contra eum
objéctis in Apostólicæ Sedis ju-
dicio respónderet, ac in eúm-
dem senténtia excommunicati-
onis animadvértit.

LECTIO V.

CONSTITUIT, ut Ecclesiæ non-
nisi ab Episcopis consecra-
rentur; semel baptizátos íte-
rum rebaptizári sub grávis
pœnis prohibuit. Basilicam
sancti Agapíti constrúxit. Anno
ejus Pontificátus tertio, sanctus
Bárnabas Apóstolus, cum san-
cti Matthæi Evangélio, in Cypro
Anthémio Episcopo Salaminæ
appáruit; sicque prævia trina
revelatióne, corpus sancti Bár-
nabæ cum Evangélio supra-
dicto est invéntum. Duas fecit
Ordinatiónes mense Decembri,
quibus creávit Romæ Presby-
teros viginti novem, Diaconos
quinque, Episcopos per diversá

loca triginta. Quinto Kaléndas
Mártii e terris excédens ad Sú-
peros evolávit.

Sermo Sancti Gregórii Papæ.

Ex Hom. 38. in Evang.

LECTIO VI.

QUIA nonnunquam mentes
audiéntium plus exéempla
fidélium, quam docéntium ver-
ba convértunt, volo vobis áli-
quid de próximo dicere, quod
corda vestra tanto formidolósi-
us áudiant, quanto eis hoc de
propinquo sonat. Neque enim
res longe ante gestas dicimus;
sed eas, de quibus testes exi-
stunt, eisque interfuisse se ré-
ferunt, memorámus. Tres pater
meus soróres hábuit, quæ
cunctæ tres sacræ Virgines
fuérunt; quarum una Tarsilla,
ália Gordiána, ália Emiliána
dicebátur. Quadam vero nocte
huic Tarsillæ (quæ inter soró-
res suas virtúte continuæ ora-
tiónis, afflictiónis stúdio, absti-
néntiæ singularis, gravitate
vitæ venerábilis; in honóre et
cúlmine sanctitátis excreverat),
sicut ipsa narrávit, pervisiónem
átavus meus Felix hujus Ro-
mánæ Ecclesiæ Antistes appá-
ruit, eique mansiónem perpé-
tuæ claritátis osténdit, dicens:
Veni, quia in hac te lucis man-
sióne suscipio. Quæ subsequéti
mox febre corrépta ad diem
pervénit extrémum, et sicut
nobilibus féminis virisque mo-
riéntibus multi convéniunt,
qui eórum próximos consolén-
tur, eádem hora ejus éxitus
multi viri ac féminæ ejus lé-
etulum circumsteterunt, inter

quas
eum
sum
magn
circum
cens
venit.
deret
illa á
tantá
ri odó
quoque
deret,
veniss

Lect
mo pé
loco, p
In C
Homili
In V
garite
DIE X

COR
Semi

S.

Omni
Pontific
Orati

IN

Lect.
In Qu
de Com

IN

SIMPLICI
tre C
sanctum
clésiæ Pr
difficillim
magna e

quas mater mea quoque adfuit; eum sursum illa respiciens Jesum venientem vidit, et cum magna animadversione cœpit circumstantibus clamare, dicens: Recedite, recedite, Jesus venit. Cumque in eum intenderet quem videbat, sancta illa anima a carne soluta est: tantaque subito fragrantia mirri odoris aspersa est, ut ipsa quoque suavitas cunctis ostenderet, illuc auctorem suavitatis venisse.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Hom. in Evang. Homo peregre, de Comm. primo loco, p. lvij.

In Quadrag. ix Lectio de Homilia Ferie occur.

In Vesp. Commem. S. Margaritæ Cortonensis.

DIE XXVI, In biss. XXVII.

S. MARGARITÆ

CORTONENSIS, POENITENTIS.

Semiduplex; p. cclxxxviii.

FESTA MARTII.

DIE II MARTII.

S. SIMPLICII, PAPÆ.

*Duplex:**Omnia de Communi Confes. Pontificis, p. xlix, præter seq.**Oratio, Da quæsumus, p. l.*

IN I NOCTURNO.

*Lect. de Script. occur.**In Quadrag., Fidelis Sermo, de Communi, p. lii.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

SIMPLICIUS Tiburtinus, patre Castorio, proxime post sanctum Hilarum Romanæ Ecclesiæ Principatum suscepit, ac difficillimis temporibus (cum magna ex parte Christiani or-

bis Catholica fides, ob cunctos fere Principes hæresi infectos, nutaret) summa vigilância gubernavit. Leoni Imperatori petenti, ut rata haberentur concessa ab Episcopis Synodi Chalcedonensis Ecclesiæ Constantinopolitanæ privilegia, vehementius restitit, misso etiam eam ob causam Constantinopolim suo Legato. Eadem pastorali sollicitudine plurimum laboravit, et Timotheus Ælurus Alexandrinæ Ecclesiæ invasor, qui Constantinopoli libere degens, adnitebatur quam maxime propagare hæresim, novumque Zenonis Imperatoris opera cogi Concilium, pelleretur in exilium, sicque integritati suæ Alexandrina redderetur Ecclesia. Reliquorum item perduellium pro nona Synodo indigenda conatibus fortiter obstitit, asserens nova Concilia non facile convocanda, nisi cum aliquid in pravis sensibus novum, aut in assertionem dogmatum emersisset ambiguum.

LECTIO V.

DAMNAVIT iterum Petrum Moggum, alterum Alexandrinæ Sedis invasorem, curavitque ut ex urbe pelleretur, ne aliquos modicæ fidei inficeret, et ad perversitatis suæ factionem pertraheret. Timotheo Solofaciolo, legitimo ejusdem Ecclesiæ Antistiti, juxta pristinum institutum, per suos Legatos erroris sui condonationem expetenti, adcirco quod timore perterritus

Dióscorum ad altáre nominásset, véniam impértiit. Antiochéni Episcopi electiónem ad seditiónes vitándas Constantínopoli in Concilii Nicæni præjudicium peráctam, ea lege ratam hábuít, ut deinceps, secúndum Patrum definitiónes, Orientáli Comprovinciálium Episcopórum Synodo, creatio Antiochéni Pontificis reservarétur. Oblatiónes Ecclesiæ ita partióndas esse præcepit, ut una dumtaxat portio Episcopo, una ídem Clero, duæ vero in Ecclesiæ fábricam, et peregrinos ac páuperes erogaréntur. Zenónem Episcopum Hispalénssem vicária Sedis Apostólicæ auctoritaté fulcívít, ne Apostólicæ institutiónis decréta, et sanctorum términos Patrum in Hispaniis transeúdi permíteret.

LECTIO VI.

STATUIT in urbe hebdómadas, **S**ut, propter baptismum et peniténtiam peténtes, Presbyteri quidem de regióne prima apud Sanctum Paulum, de tertiá apud Sanctum Laurentium, et de séptima apud Sanctum Petrum manérent. Dedicávit Basilicas Sancti Stephani in Cælio Monte, Sancti Andréæ Apóstoli juxta Sanctam Mariam, ítem áliam Sancti Stéphani juxta Sanctum Lauréntium, ac postrémo Sanctæ Bihianæ Martyris áliam intra Urbem juxta Palátium Liciniánum; ítemque vasa complúrta tum argénteá, tum áurea Románæ contulit Ecclesiæ. Demum Zenóne Imperátore, et

Odoácre Italiæ Rege, migrávit ad Dóminum. Hábuít Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quinquaginta octo, Diáconos undecim, Episcopos per diversa loca triginta sèx. Sacerdotium administrávit annos quindecim, menses quinque, et dies decem.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang. Homo pègre, de Communi, primo loco, p. lvij.

In Quadrag. ix Lectio de Homilia Feriæ occur.

DIE IV MARTII.

S. LUCII, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx.

Oratio, Deus qui nos, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. vero, A Miléto, de Communi, p. xxij.

IN I NOCTURNO.

LECTIO IV.

LUCIUS Románus, patre Porphyrio, post sancti Cornélii consummatiónem, Románæ Ecclesiæ Episcopátum tenuit. Sanxit, ut duo Presbyteri, ac tres Diáconi, Ecclesiástici causa testimonií, quovis loco Episcopum non desérérent. Pacem lapsis dandam, et peniténtia acta, communicatiónis fructum negándum non esse, Spiritu Dei plenus (út sanctus Cypriánus scripsit) litteris suis significávit. Ob Christi fidem exílio relegátus, et postmodum ad Ecclesiám suam incólumis redire permíssus, tandem omni

Eccle
no su
cápit
Nona
siáno
Ordin
quibu
Episc
septe
prime
Xystu
sepúl
pa in
una
Soció
tum,
cátum
De E
scó
gár
ciu

NUP
Ncha
cum
Eccles
Confé
dótem
tio. S
tibi,
univer
mur,
et lau
vos de
nigna
ctio;
stor, e
bernát
Rector
ret reli
divinit
ut Episc
sus Ecc
Ecclesi

Ecclesiæ facultate Archidiacono suo Stéphano prius tradita, capite truncatus est quarto Nonas Martii, Gallo et Volusiano Principibus. Duas habuit Ordinationes mense Decembri, quibus Presbyteros quatuor, Episcopos per diversa loca septem creavit. Ejus corpus primo via Appia ad Sanctum Xystum, in Cœmetério Callisti sepultum, inde a Paschali Papa in Sanctæ Cæciliæ Titulum, una cum ejusdem Virginis et Sociorum corporibus translatum, ibi sub sancto altari collocatum fuit.

De Epistola S. Cypriani Episcopi, et Martyris, et Collegarum ejus ad Sanctum Lucium Papam, et Martyrem.

LECTIO V.

NUPER quidem tibi, Frater Ncharissime, gratulati sumus, cum te honore geminato, in Ecclesiæ suæ administratione Confessorem pariter et Sacerdotem constituit divina dignatio; Sed et nunc non minus tibi, et comitibus tuis, atque universæ fraternitati gratulamur, quod, cum eadem gloria et laudibus vestris, reduces vos denuo ad suos fecerit benigna Domini, et larga protectio; ut pascendo gregi Pastor, et gubernandæ navi Gubernator, et plebi regendæ Rector redderetur; et appareret relegationem vestram sic divinitus esse dispositam, non ut Episcopus relegatus et pulsus Ecclesiæ decisset, sed ut ad Ecclesiam major rediret. Ne-

que enim in tribus pueri minor fuit martyrii dignitas, quia, morte frustrata, de camino ignis incolumes exierunt; aut non consummatus Daniel extitit in suis laudibus, quia, qui leonibus missus fuerat ad prædam, protectus a Domino vixit ad gloriam. In Confessoribus Christi dilata martyria non merita confessionis minuunt, sed magnalia divina protectionis ostendunt.

LECTIO VI.

REPRESENTATUM videmus in vobis, quod apud Regem fortes atque illustres pueri predicaverunt, ipsos quidem paratos esse ardere flammis, ne diis ejus servirent, aut imaginem quam fecerat adorarent; Deum tamen, quem colabant, quemque et nos colimus, potentem esse, ut eos de camino ignis eximeret, et de Regis manibus ac de penis presentibus liberaret; quod invenimus in confessionis vestræ fide, et in Domini circa vos protectione nunc gestum: ut cum vos parati fueritis, et prompti omne subire supplicium, Dominus tamen vos penæ subtraheret, et Ecclesiæ reservaret. Regredientibus vobis, breviate non est in Episcopo confessionis suæ dignitas, sed magis crevit Sacerdotalis auctoritas, ut altari Dei assistat Antistes, qui ad confessionis arma sumenda, et faciendâ martyria, non verbis plebem, sed factis cohortetur, et imminente antichristo, pa-

cccxviiij

ret ad praelium milites, non solum sermonis et vocis incantamento, sed fidei et virtutis exemplo.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang., Si quis vult, de Communi, secundo loco, p. xxxiiij.

In Quadragesima, IX Lectio de Homilia Feriæ occurrit. In Vesperis, Commemoratio S. Casimiri, Confes.

DIE V.

S. CASIMIRI, CONFESS. Semiduplex. Heri in Brevariario, p. 532.

KALENDARII

CLERO ROMANO PROPRIUM.

FESTA MOBILIA.

- Feria III post Domin. Septuag. Orationis D. N. J. C., dupl. maj. ccxj
- Feria III post Domin. Sexages. Comm. Passionis D. N. J. C., dupl. maj. ccxviiij
- Feria VI post Cineres. Spineæ Coronæ D. N. J. C., dupl. maj. ccxxvj

NOVEMBER.

- 28 S. Gregorii III, Papæ Conf., duplex. ccxcvij
- 29 S. Gelasii I, dupl. Comm. Vigil. et S. Saturnini, M. ccxcviiij
- 30 S. ANDREÆ, Apost. dupl. 2 classis. 401

DECEMBER.

- 1 S. Dicaci, Conf. (13 Novembris), semid. Autum.
- 2 S. Bibianæ Virg. Mart., semid. 408
- 3 S. Francisci Xaverii, Conf., dupl. 410
- 4 S. Petri Chrysologi, Ep. Conf. Doct., dupl. Comm. S. Barbaræ, V. M. 413
- 5 S. Nicolai I, Papæ Conf. (13 Nov.), dupl. Comm. S. Sabinae, Abb. ccxcix
- 6 S. Nicolai Ep. Conf., dupl. 416
- 7 S. Ambrosii, Ep. Conf. Doct., dupl. 418
- 8 IMMAC. CONCEPTIONIS B. M. V., dupl. 2 classis. ccl
- 9 S. Eutychiani, P: Mart. (heri), dupl. Comm. Octavæ. cclx
- 10 Translationis almæ Domus Lauretanæ, dupl. maj. 429
- 11 S. Damasi, Papæ Conf., dupl. Comm. Octavæ cclj
- 12 S. Melchiadis, P. Mart., dupl. (10 hujus). Comm Octavæ. 433
- 3 S. Lucie; Virg. Mart., dupl. Comm. Octavæ. cclxix
- 4 Die 7 infra Octav., semid.

5 Die
16 S.
18 Ex
21 S.
24 Vig
25 NA
26 S.
17 S.
28 SS.
29 S.
30 De
31 S.
1 CRO
2 Dies
3 Dies
4 Dies
5 Vig
6 EPI
7 Die
8 Die
9 Die
10 Die
11 Die
12 Infra
13 Dies
Dom
C
14 S. H
15 S. P
Ab
16 S. M
17 S. A
18 Cath
et
19 S. Ca
et
20 SS. F
21 S. Ag
22 SS. V
23 Desp
et
24 S. Ti
25 Conv
26 S. Po
27 S. Vi
28 S. Jo
S.
Hic

IX Lectio
urr.
memoral.

FESS.
in Bre-

5 Dies Octava Imm. Conceptionis B. M. V., <i>dupl.</i>	ccxxix
16 S. Eusebii, Ep. Mart., <i>semid.</i>	ccxxxj
18 Expectatio Partus B. M. V., <i>dupl. maj.</i>	440
21 S. Thomæ, Apost., <i>dupl. 2 classis.</i>	ccxxiiij
24 Vigilia Nativitatis D. N. J. C.	442
25 NATIVITAS D. N. J. C., <i>dupl. 1 classis.</i>	203
26 S. STEPHANI, Protomart., <i>dupl. 2 class. Comm. Octavæ.</i>	206
17 S. JOANNIS, Apost et Evang. <i>dupl. 2 class. Comm. 2 Octav.</i>	223
28 SS. INNOCENTIIUM, Mart., <i>dupl. 2 class. Comm. 3 Octav.</i>	229
29 S. Thomæ, Cantuar. Ep. Mart., <i>duplex. Comm. 4 Octav.</i>	235
30 De Döm. infra Oct. Nativitatis, seu de Octava, <i>semid. Comm. aliarum Octav.</i>	242
31 S. Silvestri I, Papæ Conf., <i>dupl. Comm. 4 Octav.</i>	245
	253

JANUARIUS.

1 CIRCUMCISIO D. N. J. C., <i>dupl. 2 classis.</i>	255
2 Dies Octava S. Stephani, <i>dupl. Comm. 2 Octav.</i>	267
3 Dies Octava S. Joannis, <i>dupl. Comm. Octav. SS. Innoc.</i>	271
4 Dies Octava SS. Innocentium, <i>dupl.</i>	275
5 Vigilia Epiphaniæ, <i>semiduplex.</i>	278
6 EPIPHANIA D. N. J. C., <i>dupl. 1 classis.</i>	284
7 Die 2 infra Octavam, seu de Dominica, <i>semid.</i>	297
8 Die 3 infra Octav., <i>semid.</i>	300
9 Die 4 infra Octav., <i>semid.</i>	303
10 Die 5 infra Octav., <i>semid.</i>	306
11 Die 6 infra Octav., <i>semid.</i>	309
12 Infra Octav., <i>semid.</i>	297
13 Dies Octava Epiphaniæ, <i>duplex.</i>	318
14 Domin. II post Epiph. SS. NOMINIS JESU, <i>dupl. 2 classis. Comm. Dominicæ.</i>	445
15 S. Hilarii, Ep. Conf., <i>semid. Comm. S. Felicis, Mart.</i>	452
16 S. Pauli primi Eremitæ, Conf., <i>dupl. Comm. S. Mauri, Abbatis.</i>	455
17 S. Marcelli I, Papæ, Mart., <i>duplex.</i>	459
18 S. Antonii, Abbatis, <i>duplex.</i>	460
19 S. Cathedræ S. Petri Romæ, <i>dupl. maj. Comm. S. Pauli, et S. Priscæ Virg. Mart.</i>	462
20 S. Canuti Regis, Mart., <i>semid. ad lib. Comm. SS. Marli et Soc. Martyrum.</i>	467
21 SS. Fabiani, Papæ, et Sebastiani, Mart., <i>duplex.</i>	470
22 S. Agnetis, Virg. Mart., <i>duplex.</i>	471
23 SS. Vincentii et Anastasii, Mart., <i>duplex.</i>	477
24 Desponsatio B. M. V., <i>dupl. maj. Comm. S. Joseph, et S. Emerentianæ, Virg. Mart.</i>	ccxxx
25 S. Timothæi Ep. Mart., <i>semid.</i>	481
26 Conversio S. Pauli, Ap., <i>dupl. maj. Comm. S. Petri.</i>	482
27 S. Polycarpi, Ep. Mart., <i>duplex.</i>	488
28 S. Vitaliani, Papæ Conf., <i>duplex.</i>	cccij
29 S. Joannis Chrysost., Ep. C. Doct., <i>dupl. maj. Comm. S. Agnetis secundo.</i>	491

Himalis.

ccxj
ccxviiij
ccxxvj
ccxxvij
ccxxviiij
401

Autum.
408
410
413
ccxcix
416
418
cccl
ccclx
429
ccclj
433
ccclxix

ccccx

29 S. Francisci Salesii, Ep. Conf., <i>duplex.</i>	495
30 S. Felicis IV, Papæ, Conf., <i>duplex.</i>	cccij
31 S. Petri Nolasci, Conf., <i>duplex.</i>	499

FEBRUARIUS.

1 S. Ignatii, Episc. Mart., <i>duplex.</i>	500
2 PURIFICATIO B. M. V., <i>duplex 2 classis.</i>	503
3 S. Dionysii Papæ Conf. (26 Decemb.), <i>dupl. Comm.</i> S. Blasii, E. M.	cccv
4 S. Andreae Corsini, Ep. Conf., <i>dupl.</i>	509
5 S. Agathæ, Virg. Mart., <i>dupl.</i>	511
6 S. Hyacinthæ de Mariscot., <i>dupl. Comm.</i> S. Dorotheæ, V. M. cclxxxv	
7 S. Romualdi, Abb., <i>dupl.</i>	517
8 S. Joannis de Matha, Conf., <i>dupl.</i>	518
9 S. Zosimi, Papæ Conf. (26 Decem.), <i>dupl. Comm.</i> S. Apolloniae, V. Mart.	cccvj
10 S. Scholasticæ, Virg., <i>dupl.</i>	521
11 S. Antheri, Papæ Mart. (3 Januar.), <i>dupl.</i>	cccviij
12 S. Telesphori, Papæ Mart. (5 Januar.), <i>dupl.</i>	cccviij
13 S. Gregorii II, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccix
14 S. Agathonis, Papæ Conf. (10 Januar.), <i>dupl. Comm.</i> Valentini, Mart.	cccix
15 S. Martinæ, Virg. Mart. (30 Januarii), <i>dupl. Comm.</i>	
16 S. Faustini et Jovitæ, Mart.	496
17 S. Gregorii X, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxi
18 S. Hygini, Papæ Mart. (11 Januarii), <i>dupl.</i>	cccxiij
18 S. Raymundi de Pennafort, Conf. (23 Januar.), <i>semiduplex.</i> Comm. S. Simeonis, Ep. Mart.	478
22 Cathedra S. Petri, Antiochiæ, <i>dupl. maj. Comm.</i> S. Pauli.	525
23 S. Petri Damiani, Ep. Conf. Doct., <i>dupl. Comm. Vigilæ.</i>	527
24 in biss. 25. S. MATHIÆ, Apost., <i>dupl. 2 classis.</i>	530
25 in biss. 26. S. Felicis III, Papæ Conf. <i>dupl.</i>	cccxiij
26 in biss. 27. S. Margaritæ Corton. Pœnit. <i>semid.</i>	cclxxxviij

MARTIUS.

2 S. Simplicii, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxy
4 S. Lucii I, Papæ Mart., <i>dupl.</i>	cccxvi
5 S. Casimiri, Conf. (<i>Heri</i>), <i>semid.</i>	532
7 S. Thomæ Aquinatis, Conf. Doct., <i>dupl. Comm.</i> SS. Perpetuæ et Felicitatis, Mart.	533
8 S. Joannis de Deo, Conf. <i>dupl.</i>	536
9 S. S. Franciscæ, Romanæ Viduæ, <i>dupl.</i>	538
10 SS. Quadraginta Martyrum, <i>semid.</i>	540
12 S. Gregorii I, Papæ, Conf. Doct., <i>dupl.</i>	Verna.

495
ccejij
499

500
503

cccv
509
511
l. cclxxxv
517
518

cccvj
521
cccvij
cccvij
ccciix

cccx

496
cccxj
cccxij

x.
478
525
527
530
cccxij
clxxxvij

ccciv
cccxvj
532

533
536
538
540

Verna.

